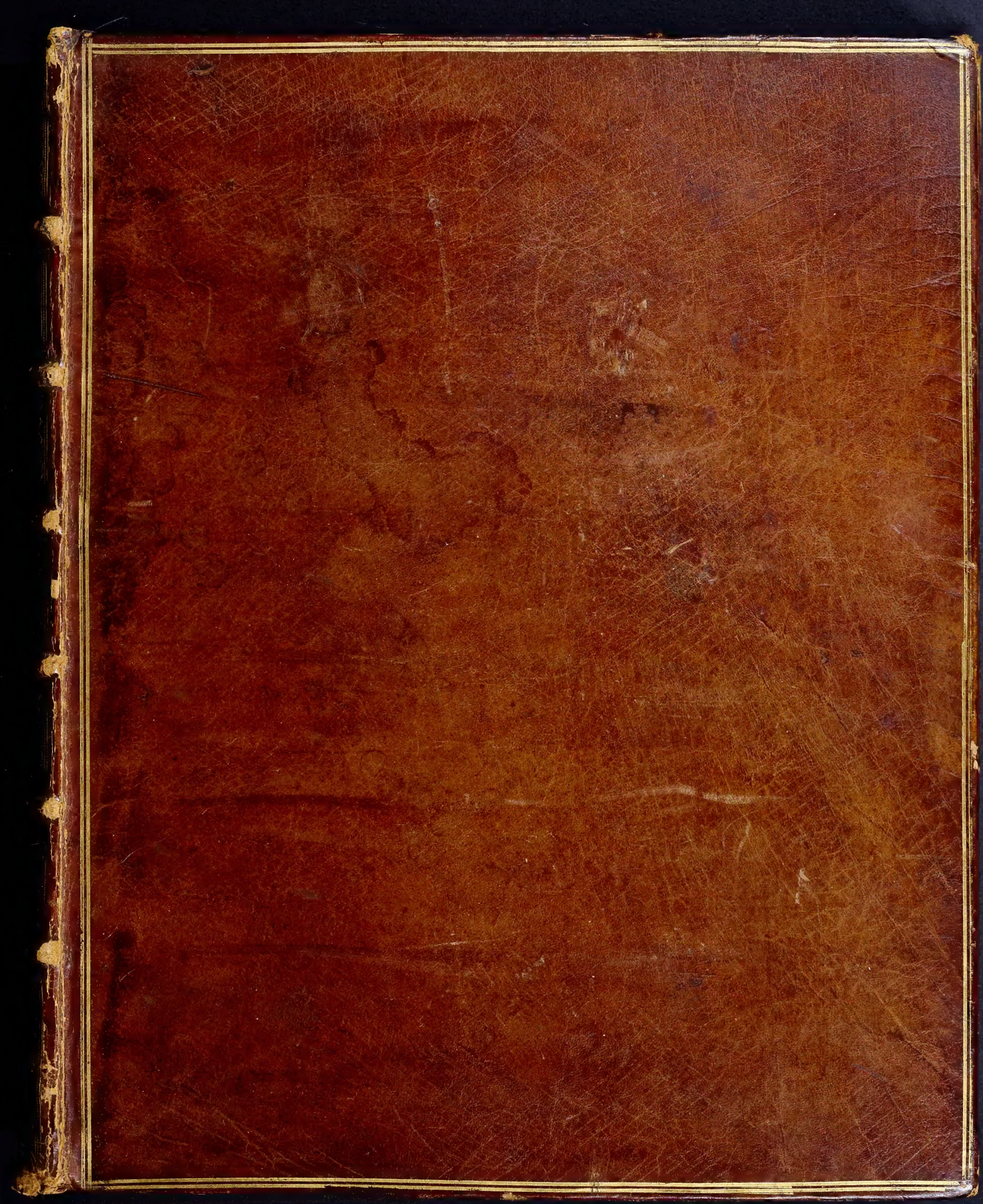
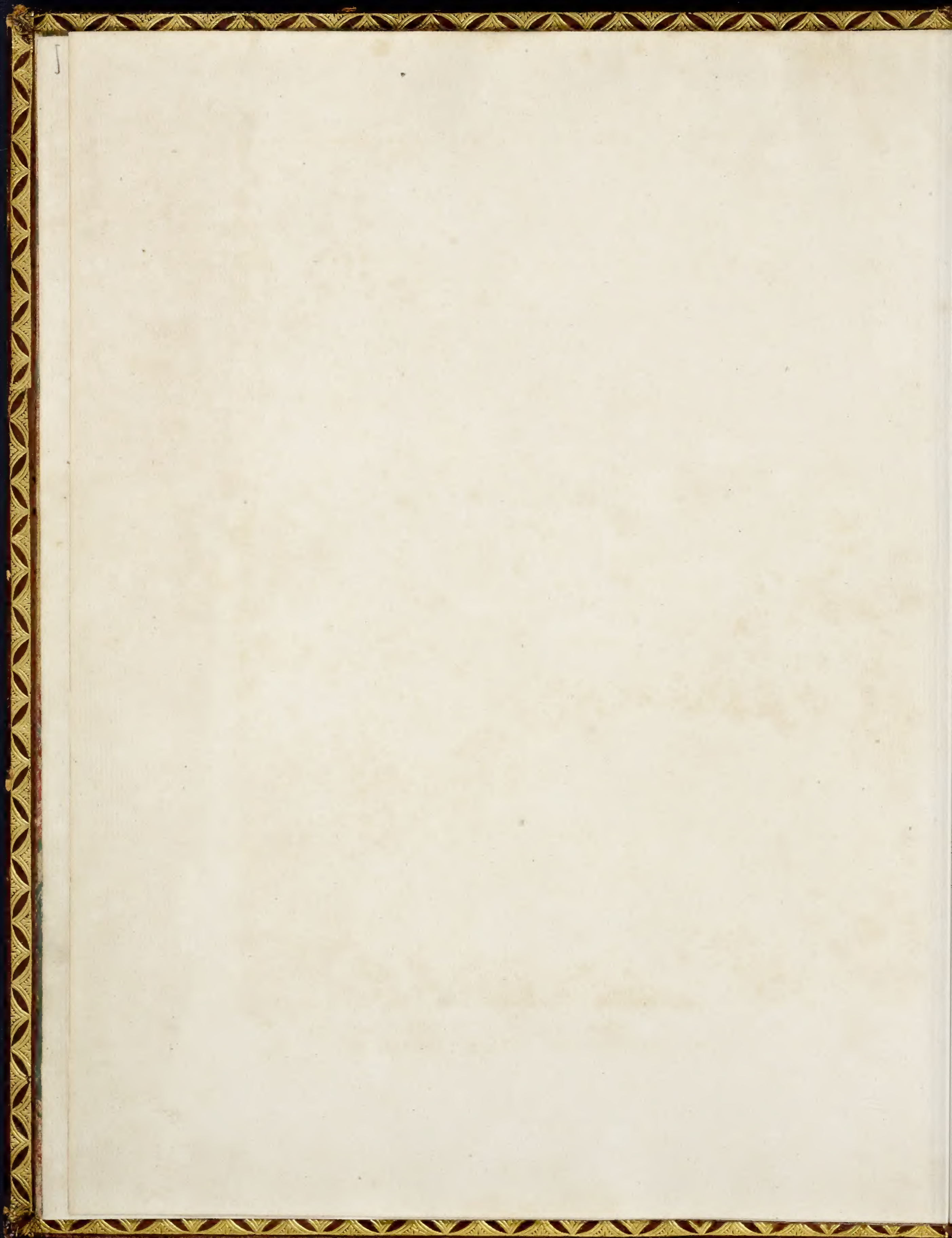

N. 6

Fr: BleysWyck del & fecit

LUGDUNI BATAVORUM Apud SAMUELEM LUCHTMANS.
AMSTELODAMI Apud J: WETSTENIUM et G: SMITH. } 1741.

AUCTORES MYTHOGRAPHI LATINI.

CAJUS JULIUS HYGINUS,
FAB. PLANCIAD. FULGENTIUS,
LACTANTIUS PLACIDUS,
ALBRICUS PHILOSOPHUS

CUM INTEGRIS COMMENTARIIS

JACOBI MICYLLI, JOANNIS SCHEFFERI,
ET THOMAE MUNCKERI,

QUIBUS ADCEDUNT

THOMAE WOPKENSII

EMENDATIONES AC CONJECTURAE.

CURANTE

AUGUSTINO VAN STAVEREN,

Qui & suas animadversiones adjecit.

Apud { Lugd. Bat. } SAMUELEM LUCHTMANS, } 1742.
{ Amstelaed. } J. WETSTENIUM et G. SMITH. }

ſit, Viros, qui tot annos ita vivunt, ut a nullius civium eos umquam tempore, aut commodo, aut otium abſtraxerit, aut voluptas avocaverit, aut ſomnus retardaverit, a ſe impetraturos eſſe, ut poëtarum fabulis evolvendis vacarent, praeſertim difficillimis his temporibus, quibus nullum ad ipſam animi corporiſque requiem publicae ſaluti invigilantibus ſpatium conceditur. Eſt autem his diebus in eo quam maxime elaborandum, ut non modo externorum hoſtium telis, quae in aliarum gentium capita intendi, & jam intorqueri videntur, Bataviam forte noſtram brevi petiturorum conatus a Reip. pernicie avertantur, ſed & illa, quae domi, partim quorumdam hominum mercaturis faciendis avide & inhoneſte rem quaerentium fraudibus, partim plebeiae ſellulariorum faecis, fortunas ſuas abligurientis, aliorumque opulentiam iniquo animo ſemper intuentis, & hinc procaci libertate, quam ſibi, neſcio quibus privilegiis, ad detrahendum de negotiatoribus altius eminentibus, quorum tamen opera victum parare ſolet, datam eſſe finxit, plurima miſcentis, & vix concedenda concupiſcentis amentia, perculſa, atque proſtrata jacent, excitentur. Unde nimiae temeritatis nequaquam ſum abſolvendus, Viri ampliſſimi, qui Vos in maximi momenti ponderiſque rebus occupatos interpellare, & id, quod a vobis poſtulare civem publica privatis commodis praeferentem dedecet, petere ſubſtineam. Eſt tamen, Viri Nobiliſſimi, quo me purgem, & culpa, quae fortaſſe Vobis, quam mihi, levior videtur, quodammodo liberem. Magnam enim ad has fabulas, meis aliorumque animadverſionibus inluſtratas, veſtris nominibus dedicandas, mihi addidit fiduciam propenſa illa veſtra in bonarum artium, & liberalium ſtudiorum, quibus animos veſtros a prima adoleſcentia excoluiſtis, cultores voluntas, & ipſa, qua non leviter tincti, ſed penitus inbuti eſtis, cum patriae, tum antiquiſſimarum utriuſque gentis hiſtoriarum peritia, quarum primam cognitio-

tionem e reconditis abditiſque fabularum fontibus hauriendam eſſe didiciſtis. Putavi itaque, has blando ac benigno vultu a vobis exceptum iri, qui, licet nullum temporis ſpatium ad eas vel oculo fugitivo inſpiciendas ſumere poſſitis, nec ullam horam ad animos veſtros graviſſimis de patriae ſalute curis ſollicitudinibuſque defatigatos hoc modo relaxandos reficiendoſque vacuam habeatis, literarum tamen ſtudia inter bellorum minas, variaſque calamitates civitatem adfligentes, a veſtris civibus praeſentem rerum ſtatum, & ipſam magiſtratuum, quorum aetas & reip. adminiſtratio in miſerrima haec tempora inciderunt, ſortem deplorantibus nequaquam negligi, gaviſi, vehementerque fueritis laetati.

Denique, ut proſperos, ac communem patriae, omniumque civium ſalutem redditturos exitus de prudentiſſimo veſtro conſilio, quo cuncta, quae dilapſa jam fluxerunt, praeclariſſime conſtituere conamini, deque praeſenti veſtro, nec umquam in rebus arduis perturbato animo ſibi pollicentur omnes boni, ita omnia fauſta de favore, quo hos fabularum conlectores mea cura nova luce donatos complectemini, & patrocinio, quo eos a male feriatorum injuria tutos praeſtabitis, ſperare me juſſerunt, & ad confidendum quaſi aliquod mihi ſignum ſubſtulerunt innumerabilia illa merita, quibus me onerare non deſiſtitis.

Ut autem alia, quae in me contuliſtis, beneficia tacitus praeteream, Vos eſtis, Viri Ampliſſimi, qui, quando inluſtres Gymnaſii Groningenſis Curatores de ſtudiis meis tam benigne ſentiebant, ut me ad ſcholas pro Rectore gubernandas evocarent, eamque honorifice oblatam mihi provinciam, non adeo repudiabam, ſed ſolo Leidenſis civitatis, in qua primam lucem adſpicere, liberalibus artibus ad ſapientiam concipiendam inbui & praeparari, jucundoque, quod deinceps ſcholaſtico munere Veſtra ſub tutela ac praeſidio temperavi, otio mihi frui, & cujus clavum meis etiam majoribus non ſine glo-

ria

ria tenere contigit, amore ac reverentia modeste declinabam, hoc meum consilium insigni monumento argenteo, & per virum de hac eadem civitate praeclare meritum, qui amplissimo Vestro ordini a secretis est, aeternitati dicato condecorastis. Iidem estis, qui cum nobilissimis vestris decessoribus, nondum in beneficiis dandis defatigati, anno præterito Conrectoris munus mihi tale quidquam nec speranti, nec merenti detulistis, meaeque curae magnificum illud aedificium ad liberalem generosorum adolescentulorum educationem publice exstructum demandastis: quorum beneficiorum memoriam, anima dum spirabo mea, gratissima mente colam: quibus hunc cumulum inponere mihi non denegabitis, ut domesticos meos labores ac lucubrationes, gratissimi animi testificandi caussa, inlustrissimis vestris nominibus inscriptas, & ita vestro praesidio patrocinioque munitas non modo in publicum, eruditorumque ora prodire patiamini, sed & levidense hoc munusculum sereno ac placido vultu intueamini, eaque, qua Vobis obfero, mente adcipiatis. Huic votorum meorum summae si satisfactum deprehendero, omnia me consecutum putabo. Interea inlustrissima Vestra nomina, & cum in totam Remp. tum hanc urbem promerita, quorum famam licet jamdudum variis rebus cum fortiter & excellenter, tum moderate ac sapienter gestis ab interitu vindicatam, haec ipsa etiam tempora, quae animos vestros nunc maxime sollicitos tenent, vehementerque angunt, ac premunt, ad seram posteritatem transmittent, ingenua simplicitate colere, praestrictis oculis subspicere, ac venerari, ut & a Deo T. O. M. subpliciter precari non desistam, ut Vos hujus civitatis patres bono publico multos per annos esse superstites, Vestraque Reip. saluberrima consilia fortunare semper velit.

Dabam Lugd. Bat.
Tertio decimo Kalendas Septembris
A. MDCCXLI.

L E C T U R O

S. P. D.

AUGUSTINUS VAN STAVEREN.

Tandem aliquando nova luce donati in conſpectum tuum prodeunt, amice Lector, Mythographi latini, de quibus olim tam praeclare meritus eſt Thomas Munckerus, Gymnaſii Delphenſis moderator, ut ad innumerabilia ejus in hos auctores merita vix ullus umquam ab alio quopiam cumulus adcedere poſſe videatur. Cunctas enim ingenii vires, & inmenſas profundae eruditionis copias, quas utriuſque linguae ſcriptoribus nocturna diurnaque manu verſandis conlegerat, in illos conferre non dedignatus, doctiſſimis adnotationibus effecit, ut ſcriptores iſti, qui antea in tenebris jacebant, & propter horridum ſtylum vix cognitu videbantur digni, hodie tam a doctis, quam indoctis ſumma cum voluptate, & maximo cum fructu evolvantur. Non modo ipſa ſcriptorum verba a librariorum depravatione liberavit, quae mala manus adſuerat, proſcribendo, & quae ab ipſis auctoribus profecta videbantur, priſtinae dignitati reſtituendo, ſed obſcuriſſimis, quas continent, rebus tantum adfudit lucis, ut denſam, qua occultatae ac circumfuſae erant, caliginem penitus diſcuſſerit. Licet autem inter omnes, qui hos clariſſimi Munckeri commentarios pervolverunt, ſatis ſuperque conſtet, quid debeant huic praeſtantiſſimo viro antiquiſſimarum fabularum conſarcinatores; quam tamen illos emendandi atque inluſtrandi rationem ſuſceperit, atque ingreſſus fuerit, paucis ignarum lectorem docere lubet. In primis conſuluit iſtos ſcriptores, a quibus ea, quae literis mandarunt Mythographi, mutuati eſſe videbantur, unde non modo fabulis, quas commemorabant, inter ſe conlatis, ſed & ſingulis, quibus uſi ſunt, verbis adcurate ad artificum ſtateram expenſis, innumera loca manum medicam deſiderantia feliciſſime ſanavit, & ita ſordidum iſtud Augiae ſtabulum Herculis inſtar, ſi non ſolus, ſaltem pauciſſimis ſibi adſcitis ſociis, purgavit: Hujus enim gloriae in ſocietatem ſeſe obferre vix poſſunt codices manu exarati: quippe nullos, quibus Hygini fabulae deſcriptae ſunt, reperire quavis data opera potuit. Pauciſſimos vero, qui Aſtronomicon poëticum & Fulgentii Mythologicon conti-

tinebant, inspiciendi occasionem nactus est, e quibus acutissimo judicio & ipso rerum pondere magis, quam aberrante saepius librariorum manu fretus scriptoribus sua vindicavit, ac reddidit. Nonnullas etiam conjecturas cum eruditorum istud aetatis coryphaeis Nicolao Heinsio, & Jacobo Perizonio communicavit, quorum prudentissima responsa animadversionibus suis inseruit, ne graculi instar pennis, quae pavonibus illis, licet non invitis, deciderant, sese exornare velle videretur. Quae antea Jacobus Micyllus, & Johannes Schefferus, item Caspar Barthius, aliique eruditi diversis locis commentati erant, ad examen revocavit, a quorum sententia modeste saepius discessit, nullum enim, quem aut ipse, aut hi suspectum habebant, locum reliquit intactum. Haec quum ita sint, miraberis forsan, amice Lector, si hos scriptores indefessis Cl. Munckeri laboribus egregie inlustratos, & a frigidis male feriatorum emendationibus satis superque defensos, meis notis, ut inutili quadam veste, circumtegere, ac velare substinuerim. Dicam, quod res est. Instructissimam illam fabularum, quo titulo notas suas haud inmerito insignire voluit Munckerus, bibliothecam velut nova, forte quidem superflua, & ad ostentationem potius, quam veros usus adcommodata supellectile exornare mihi visum fuit. Quod institutum, ab hujus saeculi moribus non abhorrens, si & ego secutus fuero, neminem spero fore, qui maligne interpretetur. Quae vero nova haec instrumenta sint, quibus istam bibliothecam auxerim, aut verius oneraverim, quam brevissime potero, explicabo. Antequam ipsis Auctoribus manus admoverim, inmisi me in vastum illud historiae mythicae pelagus, cujus saevitia diu licet multumque jactatus, in optatum tamen portum pervenire non potui. Nunc enim velut tempestate quadam in Minois regnum delatus esse videbar, & Daedali labyrintho inclusus, nec ullam reperire posse Ariadnen, quae inextricabiles exitus me docere posset: nunc iterum in ea litora ejectus, ad quae habitabant Cimmerii, quibus solem esse negantibus fere adsensus fuissem: tandemque in eas regiones remeare, quae mihi repraesentabant memoriam AEgypti a Sesostri ejus nominis secundo gubernatae, qui in tota, quam inhabitabat, urbe nullas faeminas uno viro contentas, praeter hortulani uxorem, invenire potuit. Omnia enim in re mythica, obscura, mutila, corrupta, adulterata, ac spuria esse deprehendi. Neque hujus calamitatis, quae rem mythicam, in cujus, veritati historicae facem, licet nubilam, praeferentis conservatione totius Reip. literariae salus continetur, ita adflixit, ut brevi peritura esse videatur, originem ullo modo tolli posse comperi. Primo, quia ipsi poëtae ac vetustissimi Mythographi res ab heroibus gestas variis modis depinxerunt, istos auctores secuti, quos nobis temporis injuria invidit.

Quot

Quot enim periere ſcriptores, qui famoſam illam expeditionem Argonauticam memoriae prodiderunt, de quibus non niſi nuda nomina, & lacera quaedam fragmenta ad nos pervenerunt, quos, ut de Varrone taceam, recenſet Scholiaſtes Apollonii Rhodii I. *Argon.* 1063, 1065, 1290. *ut Heſiodus in Ceycis nuptiis, Dionyſius Mitylenaeus, Demaratus, Euphorion, Euanthes, Deilochus, Herodorus, Poſidippus, Pherecydes, Ephorus, Anticlides, & alii, e quibus Dionyſius ille hanc materiam ex profeſſo inluſtravit, caeteri rebus, quas ſcripto conſignatas ad poſteritatem tranſmittere & aeternitati conſecrare conati ſunt, Argonautarum fata intexuerunt. Si Dionyſius nobis ſupereſſet, noſtris oculis ac mentibus poſſet exponere, quanto opere ipſi poëtae a ſe invicem de his Argonautis diſſenſerint, quippe qui anteriorum Mythologorum ac poëtarum, res a Baccho, Amazonibus, Argonautis, & Graecis ad Ilium geſtas commemorantium, loca diligentiſſime conlegerit, unde ſecum diſcordantes facile conciliarentur, ut patet e Diodoro Siculo Lib.* III. *pag.* 185. & 200. *Nec melius ſeſe habent res Thebanae, quarum pleraque monumenta, licet literarum ope ab interitu vindicare voluerint antiqui, hodie fruſtra quaeruntur. Quis bonae menti litans non deplorat fatum Lyſimachi Alexandrini, qui, ſi non pluribus, ſaltem tredecim libris Hiſtoriam Thebanorum complexus eſt, ut notat Scholiaſtes Sophoclis in OEdipo Colon. vſ.* 90. *nec non Arizeli, hodie etiam deperditi, cujus auctoritatem magni feciſſe videtur Lyſimachus, teſte eodem Scholiaſte. Quis non deflet interitum operum ab Androtione conſcriptorum, quantum enim lucis ex iis, ſi ſupereſſent, mutuaretur hiſtoria Thebana! idque patet e Scholiaſte Homeri ad Odyſſ.* Λ. *vſ.* 270. *Utinam Ibycum videre nobis contingeret, melius certe atque felicius litem de laboribus ab Hercule Thebano exantlatis ortam dirimere atque componere poſſemus, quippe qui adcuratius de cingulo, cuidam Amazoni ab Hercule detracto, ſcripſiſſe videtur, ut conjici poteſt e Scholiaſte Apollonii Rhodii* II. *Arg.* 780. *Utinam Ariſthenem illum Socraticum praeſentem intueri nobis liceret, qui certiora de Jovis & Alcmenae filio nos doceret, ut liquet ex Eratoſthene cap.* 40. *Cataſteriſm. Neque liberorum, quos idem heros e Megara ſuſcepit, exitus nos lateret, ſi Steſichori Himeraei, & Panyaſis carmina hodie exſtarent, ut adparet e Pauſania Lib.* IX. *cap.* 11. *pag.* 731. *e quibus prior Actaeonis quoque fata verſibus mandavit, ut docet idem Pauſanias, cap.* 2. *ejuſdem libri pag.* 714. *Plura de Amphione in medium proferri poſſent, ſi Myronis Byzantii carmina heroica noſtris hodie manibus tererentur. Vide Pauſan. Lib.* IX. *cap.* 5. *pag.* 721. *De Orchomeniis alia, quae nos hodie fugiunt, in comper-*

diis, & universi hujus natura disciplinam fabularum artificiosissime fictarum involucris, & loquendi modis a vulgari sermone longe abeuntibus occultare didicit, ut credo, ab AEgyptiis symbolica doctrina superbientibus. Varias enim inter regiones, quas peragravit ac lustravit Homerus, teste Pausania Lib. I. *cap.* 2. *pag.* 6. *fuit etiam AEgyptus, in quam post Orpheum profectus esse dicitur a Diodoro Siculo Lib.* I. *pag.* 63. *licet praeter eos nemo Graecorum hanc regionem, antequam a Ptolemaeo Philadelpho regeretur, intrare fuerit ausus propter caussas, quas idem Diodorus prodit l. l. & pag.* 34. *Quae statuo, firmantur Protei fabula, de quo Homerus Odyss.* Δ. 455. *canit*

> Οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
> Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
> Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς
> Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.

Quam fabulam ita explicat Diodorus Siculus Lib. I. *pag.* 56. Τούτου δὲ παραδεδομένου τήν τε πνευμάτων ἔχειν ἐμπειρίαν, καὶ τὴν μορφὴν μεταβάλλειν ὁτὲ μὲν εἰς ζώων τύπους, ὁτὲ δὲ εἰς δένδρων, ἢ πῦρ, ἤ τι τῶν ἄλλων ὁμολογούμενα συμβαίνει, καὶ τοὺς ἱερεῖς λέγειν περὶ αὐτοῦ. ἐκ μὲν γὰρ τῆς μετὰ τῶν ἀστρολόγων συμβιώσεως, ἣν ἐποιεῖτο συνεχῶς, ἐμπειρίαν ἐσχηκέναι τὸν βασιλέα τῶν τοιούτων· ἐκ δὲ τοῦ νομίμου τοῦ παραδεδομένου τοῖς Ἕλλησιν. ἐν ἔθει γὰρ εἶναι τοῖς κατ' Αἴγυπτον δυνάσταις περιτίθεσθαι περὶ τὴν κεφαλὴν λεόντων καὶ ταύρων καὶ δρακόντων προτομάς, σημεῖα τῆς ἀρχῆς. καὶ ποτὲ μὲν δένδρα, ποτὲ δὲ πῦρ, ἔστι δ' ὅτε καὶ θυμιαμάτων εὐωδῶν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οὐκ ὀλίγα. καὶ διὰ τούτων ἅμα μὲν ἑαυτοὺς εἰς εὐπρέπειαν κοσμεῖν, ἅμα δὲ τοὺς ἄλλους εἰς κατάπληξιν ἄγειν καὶ δεισιδαίμονα διάθεσιν. *Et huic praeiverat Orpheus, qui de inferis, Charonte, Cerbero &c. fabulam e mortuorum sepeliendorum ritu AEgyptiis usitato callide contextam in Graeciam induxit. consule eumdem Diodorum Siculum Lib.* I. *pag.* 82, 83, *item* 86, 87. *qui & p.* 88. *plures fabulas ab Homero ex AEgypto in Graeciam translatas profert. quibus fabulis satis per se intricatis & obscuris velut novum quoddam velum obduxerunt insequentes poëtae, alia adfingendo, quae nec Orpheo, nec Homero in mentem venerant, ut docet expressis verbis Pausanias Lib.* III. *cap.* 25. *pag.* 275. *ubi de Cerbero agit. Has fabulas ad historicam veritatem revocare conati sunt inter alios Palaephatus, & superius memoratus Androtion, ut erudite docet Perizonius ad AEliani Lib.* VIII. *cap.* 6. *item Heraclides Ponticus, nec non Plutarchus, Strabo, & Pausanias, sed figmentis antiquissimis uterque aliquando addictiores, ut de Pausania patet*

e Lib.

e Lib. VIII. *cap.* 2. *pag.* 600, 601. *Strabone e Libro* I. *pag.* 35, *&* *seqq.* *cum Is. Casauboni notis. licet egregie ibidem de fabulis, mea quidem sententia, differat. a quibus etiam, quanto opere ipsi Graeci in iis explicandis dissenserint, doceberis. cujus dissidii caussam hanc esse detexi, quia etiam fabularum explanatores decipiuntur saepe a variis populis, de eodem heroe diversa narrantibus, uti de Baccho, Jovis femori insuto Indi haec memorant apud Diodor. Siculum Lib.* II. *pag.* 123. ὀνομάζεσθαι δὲ τὸν ὀρεινὸν τὸν τόπον τοῦτον μηρὸν, καθ' ὃν ὁ Διόνυσος ἐξέθρεψε τὰς δυνάμεις ἐν τῇ νόσῳ, ἀφ' οὗ δὴ καὶ τοὺς Ἕλληνας περὶ τοῦ θεοῦ τούτου παραδεδωκέναι τοῖς μεταγενεστέροις τετράφθαι τὸν Διόνυσον ἐν μηρῷ. *cum ipsi Graeci aliis longe modis hanc fabulam expositam dederint, ut docet idem Diod. Siculus Lib.* III. *pag.* 195, 196. *Denique, heroum nomina, ac res gestae, item ipsa temporis ratio admodum turbata atque confusa in caussa sunt, cur verum a falso secerni nequeat. Varios Hercules, varios Linos, aliosque plures ejusdem nominis, consilii, ac gloriae participes a Graecis numerari, ostendi in Hygino ac Fulgentio. Eadem de propriis urbium nominibus alibi observavi, quae repetere mihi religio est, ne in legentis peccem commoda. Unum tamen de ipsa Troja addam exemplum, quo nomine plura loca fuerunt insignita, imo in AEgypto urbs ejus nominis condita fuit, ut docet Stephanus Byzantinus, qui sibi consentientem habet Diod. Siculum Lib.* I. *pag.* 52. *Omnes has difficultates, & historiae Mythicae tenebras viderunt ipsi ex antiquis historicis, quare, qui ad veram historiam conscribendam animum adpulerunt, omissis, quae ab heroibus gesta esse fingebantur, exordium sumserunt ab Heraclidarum reditu, ut Ephorus Cumaeus, Callisthenes & Theopompus, teste Diodoro Siculo Lib.* IV. *in initio. Nec minus, quam historias ipsas, deorum imagines confusas esse, in Albrico Philosopho, deprehendi: Jovis enim simulacrum, quod ab aliis & quidem plurimis in throno sedens exprimitur, in urbe Babylone a Semiramide in Beli templo positum conspicitur stans & velut pedibus incedens; nec non Junonis, cui in dextram a plerisque datur sceptrum, fulget ibidem sinistra sceptrum gemmatum, dextra vero serpentis caput adprehensum tenens, teste Diodoro Siculo Lib.* II. *pag.* 98. *qui etiam de Rheae in aureo throno sedentis, duobus leonibus ad genua positis, juxta quos duo serpentes erant conlocati, simulacro agit. Licet dubitem, an hae tres statuae a Semiramide his diis dicatae sint, quoniam nulla ab Herodoto, hoc templum describente Lib.* I. *cap.* 181, 182, 183, & 184. *earum mentio fit. Imo qui aperte docet, nullam in hoc templo exstitisse imaginem, praeter unam in inferiori ejusdem templi sacello sedentem Jovi consecratam. Ita ut hae & aliae statuae plurimum mihi negotii exhibuerint. Difficultates tamen, quibus*

bus plena est Mythologia, quodam modo superare conatus sum diligenter observando auctorum de iisdem fabulis disputantium dissidia, & quidem eorum, quos levi digito tetigerat Cl. Munckerus, e quibus ipsa deperditorum scriptorum fragmenta in meos usus converti, unde non exiguum fructum percepisse saltim mihi videor; quia hoc facto multas lectiones & conjecturas a Munckero propositas majori auctoritate firmavi. Diodori vero Siculi res Creticas (v. Lib. v. p. 346.) describentis exemplum secutus, maxime eorum sententiae adhaesi, qui mihi prae caeteris probati esse videbantur. Reclusi etiam doctorum, qui & ante & post Munckerum floruerunt, & Hygino inlustrando operam dederunt, scrinia, in quibus ingentes thesauros repperi, quibus Munckerianam bibliothecam locupletavi. Tanaquilli Fabri in Apollodorum notulas perlustrans didiceram, promissos olim Meziriaci in Ovidianas Epistolas Heroid. commentarios editum iri, in quos anxie inquirens, audivi antea in Gallia primam lucem adspexisse, deinde in nostra Batavia recusos esse, quorum mihi copia facta deprehendi, multa Hygini loca eodem modo, quo Munckerus aut correxerat, aut emaculanda conjecerat, jamdudum ab hoc doctissimo viro fuisse emendata, quod suo loco monere non omisi, non ut defuncti Munckeri manes laederem, quem sine dubio hi commentarii latuerint, sed ut huic viro de felici conjectandi successu gratularer. Eodem consilio Paulli Leopardi emendationum libros viginti a capite ad calcem perlegi, & nonnullas Munckeri emendationes ab hoc etiam viro occupatas comperi. Majori etiam cum cura Jacobi Nic. Loensis Epiphyllidum libros decem tanto opere a magno Broukhusio in notis ad Tibullum commendatos evolvi, quem & salutiferam Mythicae historiae opem adtulisse ipsum non fugit Munckerum. Adhaec recondita eruditione refertis Celeberrimi P. Burmanni, quo praeceptore semper gloriabor, animadversionibus in Ovidii Metamorphoses, nec non Valerii Flacci Argonautica plurimum me debere, singulae fere notarum mearum paginae indicabunt. Haec sunt subsidia, amice Lector, quae mihi intra domesticos parietes comparavi, sed quae foris mihi adlatis praesidiis munivi. Eximia amplissimorum hujus civitatis consulum benignitate aperti mihi sunt Bibliothecae publicae loculi, in quibus ingens codicum manu exaratorum adservatur thesaurus. Ex his tres, qui mihi usui esse poterant, delegi, & cum Munckeri editione contuli. Primus exstat inter Vossianos in Octava forma in Membran. N. 269. secundus num. 314. tertius num. 290. in Quart. Deinde Celeberrimus vir Tib. Hemsterhusius, cujus clarissimo lumine Academia Lugduno-Batava nunc inlustratur, humanissime, quem possidebat, codicem membranaceum utendum mihi praebuit, e quo ante aliquot annos adfecta quaedam Hygini loca

in

in integrum restituerat Cl. Wesselingius Lib. II. Observ. cap. 23. nec non clarissimus Jac. Phil. Dorvillius mecum communicavit manu scriptum librum itidem membranaceum: quibus viris pro insigni hoc beneficio maximas ago gratias, & habebo inmortales. Hi codices non nisi Hygini Astronomicon poëticum continent. Munckeri in Hyginum commentariis praetexui etiam marginales notas Jacobi Micylli, quas excerpsi ex editione, quae prodiit Basileae A. 1535. Joannis Hervagii typis expressa, & in meos usus concessa a doctissimo, mihique conjunctissimo viro Adolpho Haganaeo JCto. Nec non Joannis Schefferi adnotationes ex editione A. 1674. Subtexui vero elegantissimas Thomae Wopkensii observationes, quas mihi nec opinanti Harlinga misit vir ille integerrimus ac doctissimus. Ne jam exspectes, amice Lector, me de Hygini aetate ac stylo aliquid esse acturum, de quibus Schefferus ac Munckerus erudite satis disputarunt. Illud unum addam, hunc fabularum consarcinatorem non modo non cum antiquo illo Hygino confundendum, sed nec antiqui illius Grammatici epitomatorem esse adpellandum, ut eum post alios temere vocat Berkelius ad Antoninum Liberalem cap. 2. In alia omnia nos ire jubet utriusque stylus adeo diversus, ut vix credam, hunc scriptorem antiqui illius grammatici opera umquam vidisse, sed pro certo habeam, antiqui illius grammatici nomen his fabulis ab alio quopiam fuisse praefixum, id quod saepius hoc scriptore antiquioribus auctoribus usu venit. Quomodo Onomacriti carmina olim Musaei nomine fulserunt, teste Pausania Lib. I. cap. 22. in fine, & plura hujus fraudis ab antiquis Criticis detecta exempla profert Phil. Jac. Maussacus in dissertatione de Arte Critica pag. 397. & seqq. quae legitur post Harpocrationis Lexicon. Unde vero hic fabularum consarcinator Hygini nomine fuerit exornatus, conjicere in facili est, quia ille Grammaticus non modo de Virgilio, urbibus sive Antiquitatibus Italicis, sed & de Familiis Trojanis, Diis penatibus, ac deorum proprietatibus scripserat. de quo Hygino post Servium ad V. AEn. 389. & ad VII. AEn. 412. consulendi Delrius ad Senecam in Hercule Furente vs. 337. & Broukhusius ad Suetonii cap. 20. de Inlustr. Grammaticis. Si umquam hic Auctor antiqui istius Grammatici opera inspexerit, ac scrinia compilaverit, non tamen, ut Justinus Trogi Pompei, ejus sermonem imitatus est. Concisa dictio quidem respondere videtur, ut patet e fragmento, quod servavit nobis A. Gellius Lib. XVI. cap. 6. Quae bidens est hostia, oportet, habeat dentes octo, sed ex his duo caeteris altiores, per quos adpareat, ex minore aetate in majorem transcendisse. Videri etiam posset vetustae casuum terminationis studiosus, duo pro duos utens. Servius enim dicit ad Ecl. 5. vs. 68. Virgilii eadem hac terminatione usi Vetuste

dixit, ut ambo. NAM SAEPE SENEX SPE CARMINIS AMBO LUSERAT. Nam hodie significantius duos & ambos dicimus. *Augusti tamen aetate ita fuisse locutos liquet tam ex Hygino, quam Virgilio, quam Accusativi terminationem restituit Caesari ac Livio ex optimis codicibus Criticorum princeps J. Fr. Gronovius ad Liv.* XXXV. *cap.* 21. *quem postea etiam secutus est Celeb. Oudendorpius ad ipsum Caesarem Lib.* VII. *B. G. cap.* 33. *Attamen in caeteris toto coelo distare credo: non enim antiquus ille Grammaticus, qui Augusti aetate floruit, tam absurdis constructionibus usus, nec, qui utriusque linguae erat peritissimus, tam barbare Graecas voces & integras loquendi formulas interpretatus fuerit, aut, quas Latine vertere non poterat, in Latium invexerit. A quibus erroribus haud inmunis est noster Auctor, ut cuivis notum, unde nonnulli haud absurde putarunt, fabulas, quae hodie sub Hygini nomine circumferuntur, Graece primum conscriptas, deinde ab homine in Literis graecis plane rudi in Latinum sermonem fuisse translatas. Consule Eruditissimi Valckenarii dissertationem de Fragmento Dositheano in Obs. Miscell. Vol.* X. *Tom.* I. *pag.* 118. *Graecismis potuisse uti antiquum illum Grammaticum, haud negavero, qui, Cornelium Alexandrum Graecum Grammaticum omni studio atque animi contentione imitatus, sine dubio Graecos scriptores, e quorum fontibus suae eruditionis rivulos derivavit, quotidie tractaverit; qui graecismi saepe in ipsis Ciceronis scriptis quidem reperiuntur, sed Romana toga, tam eleganter induti, ut in ipsa Urbe nati esse videantur. Integra Graeca vocabula in antiqui illius Grammatici libris exstare potuisse objecerit mihi forte quispiam, memor eorum, quae notat Plutarchus, qui sub imperatore Trajano floruit, in Numa pag.* 64. ἐκάλουν δὲ καὶ τοὺς προγενεστέρους Φλαμίνας ἀπὸ τῶν περικρανίων πίλων, οὓς περὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι πιλαμένας τινὰς ὄντας, ὡς ἱστοροῦσι, τῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων τότε μᾶλλον, ἢ νῦν τοῖς Λατίνοις ἀνακεκραμένων. *sed haec de vocabulis sacros ritus exprimentibus intelligenda sunt, quae mutare erat nefas. Et quidem de conjectura hactenus. De Fulgentio, Lactantio, & Albrico Philosopho Munckeri prolegomenis ne unum verbum adjicio, ne actum agere videar. In meis ad Albricum adnotationibus, quas aliquanto prolixiores esse fateor, me id egisse Lector videbit, ut, quid de statuariis & pictoribus, qui imagines deorum varie expresserunt, statuendum esset, ostenderem. Vale Lector, & meis conatibus fave.*

Dabam Lugduni in Batavis
Kalendis Septembr.
A. 1741.

JUDI-

J U D I C I A
DE
HYGINI SCRIPTIS.
DE
F A B U L I S.

Jacobus Micyllus in Epistola Nuncupatoria.

Est hic auctor, ut quidem non ita purus atque elegans, adeo ut in quibusdam parum etiam Latinus videri queat, ita vetus tamen, & a reliquis Hygini scriptis, quae quidem ad nos pervenere, non omnino absimilis aut abhorrens, praecipue autem utilis iis, qui in humanioribus hisce studiis multum ac diligenter versantur. Ex hoc enim non pauca, quae tum apud Ovidium, tum apud alios plerosque Poëtas minime hactenus, aut certe perperam intellecta sunt, intelligi & explicari tandem posse videntur, multaque hic plana jam atque expedita reperias, quae dudum magnos atque eruditos quoque viros varie ac misere torserunt.

Scioppius in Judicio de Stylo Historico, ubi de Argentea Scriptorum aetate.

Et Augustales Liberti, Phaedrus & Hyginus, etsi in hunc posteriorem, quemadmodum & in Asconium Pedianum, posterioribus saeculis nonnulla minus Latina irrepsisse palam est.

Scaliger ad Euseb. Chronic. p. m. 10.

Verum est, Deorum generationes & archaeologias in hac parte recensitas fuisse, & Hyginum mythologum singulas historias τῶν μυθολογουμένων conscripsisse. *Et paulo post.* Non invitus concedam, Hyginum hunc mythologon ex Graeco conversum fuisse.

Idem ibidem ad num. CCXI. post adductum Scholion ad Statii lib. IV.

Sed haec omnia collegit ex Hygino. Nam & de Junone, & de regno Hyginus ita. Et sane Scholia illa in Thebaidem Statianam majorem partem sunt centones ex Servio, Hygini Mythologicis, & Astronomico ejusdem Arateo.

Barthius lib. V. Adversar. c. 2.

Est similis sibi hic scriptor, licet minime unius auctoris liber sit, sed Epitoma ex Hygino & aliis contracta.

Idem lib. VI. c. 22.

In uno tamen eorum (codicum) Hygini fabularum partem inveni, ut captum videas, Aviani aut Avieni nomine praescripto.

Idem lib. VIII. c. 6.

Quae phrasis stylique facies in Hygini fabulis, & multa in ea notanda sunt ab usu Latinitatis hodiernae remota, quae tamen Barbariae damnare non possis, multa ob elegantiam commendanda.

Et lib. X. c. 12.

Hygini nomine prostantem librum ego Rhapsodiam ex omnibus hinc inde Mythologorum libris concinnatam esse arbitrer. Nam apud Fulgentium integrae periodi sunt, quae hic exstant. Nisi tamen ille Hyginum potius exscripsit.

Ejuſdem libri c. 20.

In fine perveterum membranarum, quae in noſtram poteſtatem pervenerunt, ita ſcriptum calamo: *Explicit feliciter Avianus de Fabulis Poëtarum & Heſiodi.* Cum vero & in aliis docti Hygini titulum invenerint, quis non dabit ſuſpicioni locum, ex Hygino & aliis Avianum haec excerpta conſtipaſſe?

Et lib. XXIII. cap. 11.

Non inelegans ſcriptor eſt Lactantius ille, ſive Lutacius, qui argumentis Ovidianos Metamorphoſeon libros enarravit. Stilus vero ſimillimus earum fabularum, quae vulgo Hygino adſcribuntur; ſed utique in compendium a neſcio quo redactae ſunt, & fortaſſis ab eodem hoc ſcriptore, qui Epitomas concinnare conſueverat.

Reineſius lib. III. variar. Lect. p. 372.

Sunt in iſto faſciculo (Hygino) nonnulla, quae vix infima Latinitate ſubſiſtant. *Et paulo poſt:* Sunt in iſtum fabularem librum veterum dramatum argumenta, quae interpretes Poëtarum Grammatici tradiderant, conſtipata, eo plane modo, quo periochas in Homeri Iliada & Odyſſeam dedit Auſonius, fabularum Menandri Hypotheſes, Homerus, Gellius Grammaticus, & Metamorphoſeos Ovidianae epitomen Lactantius Placidus. Id vero in Pſeudo-Hygino oſtendemus.

Idem lib. III. c. 8.

Judicium in Grammatico, qui fabularum capitum ducentorum ſeptuaginta ſeptem conſtipavit, & praefixo Hygini nomine aetatem mentitus eſt & auctoritatem, merito requiramus multis de cauſis.

DE

POETICO ASTRON.

Antonius Riccobonus in Fragmentis Hiſtoricorum.

Julius Hyginus ſcripſit ad M. Fabium Quintilianum, cui familiariſſimus fuit, de mundi & ſphaerae ratione utile ſane Aſtronomicum. Praeterea de ſignis coeleſtibus opus, in quatuor libros diſtinctum.

Modius epiſt. 9. Novantiquarum Lect.

Nota magis nulli domus eſt ſua, quam Hygino coelum.

Scaliger ad Manilium, p 34.

Ita omnes veteres, praeter Hyginum, qui τὸν ἰχθῦν τοῦ ποταμοῦ Canopum vocatum ſcribit. Et idem ſcribit Capella ab Hygino mutuatus. *Idem p.* 372. Hyginus enim, qui ex Eratoſthene & antiquioribus Aſtronomicon ſuum concinnavit, vocat eam Sagittarii coronam.

Idem in Notis ad Euſebium num. CCCXL.

At Hyginus in aſteriſmo Ophiuchi eum Triopae filium facit, cujus verba huic hiſtoriae illuſtrandae perneceſſaria apponam.

Scioppius in Infamia Famiani p. 17.

Hygini eſt in Aſtronomico, Herculem inopia armorum defeſſum ſe ingeniculaſſe, multis jam vulneribus acceptis. Id autem, ut alia Hygini multa, plebejum ſapit. *Idem ibidem p.* 49. Hyginus quoque plebejus bonae aetatis ſcriptor, obſervantia pro cuſtodia dixit.

Barthius lib. XXII. adverſ. c. 22.

Hyginus, ſeu ejus potius Epitoma lib. II. Aſtronomici, c. 43.

Palmerius in Exercitationibus ad Laërt.

Nec in eo fidem adhibeo Hygino, qui Aſtronomicorum II. c. 3. haec ait: *&c. & poſt:* quot verba, tot errores, *&c.*

JU-

J U D I C I A

NONNULLA DE

F U L G E N T I O

ET EJUS

S C R I P T I S.

Modius Novantiq. Lect. Epist. LXI.

Nunc volui haec ad te mittere, specimen eorum, quae ex tuo veteri membranaceo codice in Mythologiarum libris iis emendavi, qui hactenus pro Fulgentii Episcopi Carthaginensis, sive ejus, cujus multa pietate & eruditione scripta ecclesiastica multa in manibus habentur, non recte circumlati cusique passim sunt; cum constet ex eodem illo tuo antiquo libro, tribusque aliis venerandae aeque antiquitatis codicibus, quibus olim Lovanii a Gemblacensibus, & nuper Coloniae a Metropolitanae ecclesiae Bibliothecae praefectis, & abbate Sigebergensi usus sum; cum, inquam, ex his omnibus constet, neque divi Fulgentii ejus, cujus scripta hodieque leguntur, quique Ruspensi Ecclesiae praefuit, & multa ab Arianis passus fidei caussa, eam sedem Asiatico exilio mutare coactus fuit, neque Carthaginensis aut omnino alterius ullius episcopi has Mythologias esse, sed nescio cujus Fabii Planciadis Fulgentii Clarissimatus dignitate ornati, qui tamen iisdem fere cum Fulgentio Ruspensi Episcopo temporibus, & in eadem Africa vixerit, ut tum plenius a me differetur, cum hujus auctoris opuscula universa, ex parte nunquam hactenus cusa, ex amplissima tua bibliotheca cum publico communicabo.

Vossius Instit. Orat. Lib. IV. p. 198.

Barbare egit eapse de re Fulgentius, non quidem fulgentissimus ille Episcopus Carthaginensis, cui in antiquioribus editionibus tribuitur, ac a Florido quoque Sabino adscribitur; sed Grammaticus, qui & Fabius Planciades; cujus de Continentia Virgiliana libellum habemus, & alterum de antiquarum aliquot vocum interpretatione.

Jos. Scaliger Com. in Ed. de Ob. Maec.

Quod signifer Jovis sit Ganymedes, docet doctissimus Mythologus Fulgentius Lib. I.

Idem Auson. Lect. Lib. II. cap. 29.

Superiores autem Ausonii esse non credam propter stili diversitatem: in quibus postremis animadvertendum Saturnum dictum Pollucis prolem: quod explicatur a Fulgentio doctissimo Mythologo ita de Saturno loquente: *Pollucis*, inquit, *filius*, *sive a pollendo*, *sive a pollucibilitate*, *quam nos humanitatem dicimus* &c.

Turnebus Adversar. Lib. XVI. cap. 2.

Titivilitium hic Festus lib. 18. nullius esse significationis scribit, ut apud Graecos nullius est σκινδαψὸς & βλιτυρὶ: sed auctor non contemnendus Fulgentius *Textivilitium* videtur legisse, cum libro de vocibus antiquis ita scribat: *Textivilitium dici voluerunt fila putrida, quae de telis cadunt.*

At *Brodaeus Annot. in Q. Calabrum pag.* 238. Fulgentii Mythologia quid ineptius?

Et Barth. Comm. ad Stat. Tom. II. p. 728.

Semeles ineptissimum etymon est apud Fulgentium Lib. II. Mythol. & tamen doctissimi viri eum Mythologum *doctissimi* nomine commendant, qui totus nihil nisi mera est nugacitas.

Tom. III. p. 449.

Haec Fulgentius, quem scriptorem legendo miseratione temporum afficimur; tanta enim jam ruditas a Graeca literatura erat, ut sibi arrogantiae summae homo omnia scribere licere crederet, modo vel auctores Graecos vel voces ejusdem linguae per caputque pedesque attrahere posset in medium, & inde suum negotium curare.

I. Baptista Pius in Epist. dedicat. ad Antonium Mariam Bentivolaeum.

Expiscati commodum ex penario literatorio, cujus tu fuisti condus, Mythologicon Placiadem, fratrem, ut fertur, Cassiodori, hunc chalcitypis officinatoribus tradendum curavimus, nuncupatim tibi dicantes sine provocatione electo judici aureum librum; quid librum? thesaurum potius: quem Sidonius libro III. eruditissimum, & ob ingenii merita quaestorium vocat, tanquam quaesturâ rejectâ episcopatum Africae sumserit.

Pierius Valerianus Hieroglyph. Lib. XLVIII. p. 353. Ed. Basil.

Hinc Fulgentius ex auctoritate Theopompi in Cypriaco Carmine, & ex Hellanico ἐν τῇ τοῦ Διὸς φιλολογίᾳ, Junonem ait ab Jove vinctam catenis aureis, & incudibus ferreis degravatam; quamvis prave quidam depravatam legunt, sed longe faedius interpretantur, dum exponunt devirginatam: & quod magis rideas (animadverte hominis phrasin & impudentiam) depudicatam, imminutam, incudibus veluti stragulis & lecto geniali praepositis, ob nimii tendoris & libidinis impatientiam. Sic ille stolidus insanit, & enormia longe magis sibi confingit super angelis. Nec tamen praeterit me, alicubi legi angelos quosdam depravari & compedibus coërceri: sed ibi depravari non significat depudicari, ut stupor iste putat, sed gratiâ lumineque Dei privari. Homeri autem carmina, unde haec a Theopompo & Hellanico desumpta sunt, habentur Iliad. O. vers. 18. Ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε &c.

Hadrianus Junius Animadvers. Lib. V. cap. 7.

Non satis explicata primo occursu videbatur ratio, cur Venerem concha vectam uterque poëta dicat, praesertim nullis adjuto commentariis: itaque in altiorem cogitationem incubui, ut causam dicti exquirerem rimando, quod aperuit commodum Placiades, qui auctoritate Jubae Maurusii in Physiologis scribit, concham marinam toto corpore simul καὶ ἀθρόως aperto, in coitu misceri, atque inde esse, quod Venus pingatur concha vehi.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΩΝ

ΜΥΘΟΓΡΑΦΩΝ

ΥΠ'

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΣΤΑΒΕΡΕΝΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΩΝ.

Ὅστις δαιδαλέους ἐθέλεις Μουσέων ἀνὰ κήπους
Στρωφᾶσθαι, μή μοι, καί τε λιλαιόμενος,
Τῶν ἱερῶν ἀλσέων ποτ' ἀμείβεο ἕρκεα, μύθων
Εἴ σοι ἄγνωστος ἔῃ οἶμος ἑλικτὸς ἔτι.
Τοῖς γὰρ ἐκοσμήθη καλὰ τέμπεα Πιερίδεσσιν
Πανταχόθεν· κοὔ σφιν τίμιος ὑμνοθέτης,
Ὃς μὴ τοῖς ποικίλλει ἀοιδάς. ὧδε Κόριννα
Κύκνον παιδεῦσαι Αόνιον λέγεται.
Τῷ νύ κεν, αἴκ' ἀνύτειν σε πορείαν θυμὸς ἀνώγῃ
Οὐκ ἀλαὴν, φανερὰς δ' ἀτραπιτοὺς στιβέειν,
Τήνδε βίβλον μετὰ χερσὶν ἔχων, μάλα εἴσιθι περίφρων
Ἕρκεα Πιερίδων· οὔ σ' ἔτ' ἐρυκακέω.
Ὡς δὲ μίτῳ πίσυνος, τόν γ' οἱ πόρε δῖ' Ἀριάδνη,
Καμπύλον Αἰγείδης ἐς λαβύρινθον ἔδυ,

Ἐν

Ἐκ δ' ἐτέλεσσεν ἄεθλον πουλύπονόν περ ἐόντα,
   Ῥηϊδίως, ἐπεί οἱ οὐκέτ' ἄδηλος ὁδὸς,
Ὡς καὶ σὺ προάγοις ταύτῃ πίσυνος κυνοσουρᾷ,
   Τήν σοι νῦν ἀγανὸν Σταβερένσιο μῦθος
Πολλὰ μάλ' ἣ τὸ πάροιθε Φαεινοτέρην ἀνέφηνε,
   Δεῖξιν τ' εὐοδίης, καὶ ῥύσιν ἀμπλακίης.
Πὰρ δέ σοι ἀνδρὶ φίλοι μεγάλη χάρις. οὐ γὰρ οἴω
   Εἴσω σε πραπίδων ἦτορ ἀπηνὲς ἔχειν,
Ὅς γ' Ἑλικωνιάδων τελετῶν ἐπιμαίεαι· αὐτῆς
   Εὔαδε γὰρ Μούσης ἦθος ἐνηὲς ἀεί.
Τῷ ῥα πρήσσοντος διὰ νῦν ὁμαλοῖο κελεύθου
   Ἐκπέσοι εὔγνωμον τοῦ στόματος τόδ' ἔπος·
Χαίρετε, Πλειάδες, δεῦσαί μοι ἴδειν ὁδηγόν·
   Χαίροις καὶ τύνη, Μουσόδου θ' ἡγεμονεῦ.

ΓΕΡΑΡΔΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΣΟΥΙΝΔΕΝΙΟΣ.

JOAN-

JOANNIS SCHEFFERI

PRAEFATIO.

LECTORI BENEVOLO

S. D.

Hygini, quem hic damus, non eodem tempore omnia in lucem ſunt prolata. Illud quod de Aſtris agit & Syderibus, videtur publicatum primitus ab Aldo, anno ſaeculi milleſimi quadringenteſimi nonageſimo & ſexto. Neque multo poſt recuſum eſt Venetiis per *Johannem Baptiſtam Seſſam*, titulo *Mundi & Sphaerae declarationis.* Quo laudatum etiam à Volaterrano reperitur. At vero alterum, quod exponit priſcas Fabulas de Diis, primum lucem vidit ſaeculi milleſimi quingenteſimi anno trigeſimo & quinto in Germania, ſtudio *Jacobi Micylli*, qui id primum eſt adeptus per *Joannem Weyer*, Friſingenſis Eccleſiae Canonicum, ex bibliotheca, ut videtur, Friſingenſi, & id publicavit opera Hergavii Baſileae, adjuncto ſimul altero opere, & à ſe, ut fatetur ipſe, non uno loco emendato. Ad quod exemplum prodierunt mox editiones aliae, una Baſileae A. 1549. alia Pariſiis A. 1578. atque rurſum alia in Galliis Lugduni A. 1608. Nec in libro Fabularum magnopere mutatum quidpiam, niſi quod ex neſcio quo Manuſcripto ſuo *Barthius* tentarit loca aliquam multa emendare in ſuis Adverſariorum libris, quae nuperi editores in Batavia textui, ut vocant, ſubjunxere. At in libro de Aſtris repurgando ſingularem creditur conlocaſſe operam *Guilielmus Morelius* anno ſaeculi ſuperioris quinquageſimo & nono, conlatis manuſcriptis pluribus, praeſertim vetuſtioribus & melioribus duobus, uno Salignacei, altero alterius neſcio cujus, qui eam ſuam operam una cum Arati Phaenomenis anno dicto Pariſiis publicavit. Secutus id exemplum eſt, qui Aſtronomica veterum, interque ea *Hygini* quoque ſcriptum, ſive *Scaliger* is fuerit, quod non pauci cenſent, ſive alius quicunque in Batavia ex Sanctandreana officina anno 1589. edi fecit. Quanquam ſi dicendum, quod res eſt, utraque

† haec

haec editio ut habet non profecto plane nulla, quae merentur laudem, ita saepe saepius recedat ab editionibus vetustioribus absque caussa ulla atque ratione. Observamus enim ex conlatione diligenti, codices, quos secutus est *Morelius*, non fuisse tam praestantes, quam putabat ipse, credereque alios volebat, sed refertos passim glossis sciolorum, quas intrusere in locum verarum genuinarumque *Hygini* lectionum, qui locutiones ejus satis adsequi non poterant. Quod ex eo patet, quoniam quae vetusta sunt, conveniunt cum illis, quae in Fabulis leguntur; quae vero inmutata, plane alia sunt, & ab eis longissime recedunt, sicuti à nobis in non paucis demonstratum est. Quum itaque Fabularum liber hactenus à nemine debita sit examinatus cura, ille vero, qui de Astris agit, per studium emendationis in non paucis depravatus, facturos nos speravimus pretium operae, si quae in utrumque habebamus observata, proferremus in lucem. Debebamus equidem, fateor, haud suscepisse hoc negotium, sine necessario manuscriptorum codicum subsidio. Verum quia illos codices in his remotissimis constituti terris sperare difficulter poteramus, nemo vertet nobis vitio, confido, si vel conjecturas nostras, secuti similes scriptores, locosve apud ipsum nostrum, proferre haud dubitaverimus, respiciendo ad continuo adflictam nostram valetudinem, quae coepta quoquo modo jubet nos absolvere: per hoc, si nil aliud, illud saltem effecturi, ut ingeniosiores, & à priscis libris & codicibus instructiores, suam ad auctorem hunc conferre operam ne longius graventur. Meretur quippe, cum propter argumentum sic a nemine expositum sermone Latino, (nam Fulgentii quidem paulo aliud est institutum) tum propter ipsam scribendi rationem, quae in nostro plane singularis. Ipse namque solus est propemodum ex antiquis, ex quo licet intelligere aperte, quis sit stylus verè humilis & plebejus. Quod cum viri quidam docti non adtenderint, plurima in eo reprehenderunt, quae sunt styli hujus propria & peculiaria. Ostendimus abunde in *Indice*, hoc praecipue à nobis confecto fine. Possemusque pluribus ostendere, si hoc esset agendum. Occurrunt enim passim exempla, quale illud, quod legitur c. 28. ubi ait: *Hic cum Dianam voluisset comprimere, quae cum non posset resistere Apollo misit*, pro *eaque non posset*, & quod c. 40. *alii dicunt, Theseus reduxit*, pro *Theseum reduxisse*. Item c. 46. *Neptunus expostulavit, ut Neptuno inmolaretur*, pro, *ut sibi inmolaretur*, & c. 106. *Filii corpus auro repensum adcepit, quem sepulturae tradidit*: pro, *quod sepulturae tradidit*. debebat enim referri ad *corpus*, quod ipse refert ad *filium*. &

c. 125. *Superiorem partem muliebrem, inferiorem piſcis habebat*, pro, *ſuperiorem partem mulieris*, hoc enim ſequenti reſpondiſſet. & c. 127. *poſtquam cognovit, qui eſſet, redierunt*, pro *rediit*, propter antecedens, *cognovit.* & c. 146. *cujus timore exagitata, coëgit eam, ut ſe praecipitaret*, pro, *timore exagitatam coëgit, ut.* Ita c. 152. *cui cum flagraret, montem ſuper eum impoſuit*, ubi plane otioſum eſt illud *ſuper eum.* Aliaque non pauca hujus generis, quae ſcientes praeterimus, ne ex praefatione libellum conficiamus, cum praeſertim à quolibet, mediocriter adtento, poſſint deprehendi. Quae omnia non tam vitioſa ſunt, quam huic ſermonis generi propria & pecularia, licet alibi rariſſime occurrant. Caeterum quod meam curam adtinet, de ea breviter ſic habe. Primum edidiſſe me, quod vocant, *textum* ad exemplar publicatum Lugduni, Anno 1608. Licet enim ſint, qui in Fabulis praeferant editionem Commelinianam, quam ſecuta eſt recentiſſime Lugduni Batavorum publicata à *Gaesbeckiis*, in Aſtronomicis Morelianam; tamen cum non pauca inmutata ſint utroque in opuſculo abſque cauſſa, quod in Notis demonſtravimus non ſemel, editiones vetuſtiores denuo producendae videbantur. Ita tamen, ut adjiceremus *Notas*, quibus quae corrupta ſingulis in capitibus occurrebant non pauca, ſanare atque explicare ſtuduimus; nec omnino infelicem curam hanc fuiſſe noſtram, etiamſi ex ingenio tantum noſtro, ſine Manuſcriptorum librorum ſubſidio ſit profecta, ſperare audemus. Poteramus addere & nomina eorum, qui eaſdem prodidere fabulas, non apud Graecos ſolum, quales ſunt *Apollodorus*, *Diodorus Siculus*, *Pauſanias*, *Antigonus*, *Scholiaſtes Arati* atque *Apollonii*, verum etiam Latinos, quales *Servius*, *Donatus*, *Commentator Germanici*, & id genus. Verum cum haec non ſint uſque adeo repertu difficilia, praeterea & Natalis Comes pleraque in Mythologias ſuas jam congeſſerit, ſumptibus non neceſſariis typographi onerare promptitudinem nefas eſſe duximus. *Indicem* tamen addere novum plane ſuſtinuimus locutionum & verborum, quae occurrunt apud noſtrum, alibi haud ita obvia, vel in vulgus nota. Quo in indice ſimul non pauca, quae ad locutiones ſpectant, explicavimus ac firmavimus, ut & ipſe vicem prolixiorum annotationum poſſit explere. Sed nec veteres & vulgatos Indices abſque cura recudi fecimus, verum ubique & explevimus plurima, & meliori ordine propoſuimus. Unum forte nobis quiſpiam objiciet, quod in Aſtronomicorum Poëticis imagines adponere neglexerimus, quae in prioribus editionibus cernuntur. Verum excuſabit facile, qui cogitare volet, eſſe eas non modo non antiquas

multum, quod ex habitu veſtimentiſque certiſſime colligitur, ſed & in ſtellarum ſingularum ſitu indicando plerumque vitioſiſſimas. Etiam illud neminem debebit offendere, quod cum *Hygini* omnia, quae exſtant, dare polliciti ſimus, ea tamen negligamus, quae illius apud *Plinium*, *Servium*, *Macrobium* occurrunt. Sunt enim non noſtri, ſed alterius *Hygini*, quod in Diſſertatione de *Hygino* planum feciſſe ſperamus. Idem etiam eſt ſtatuendum de Gromaticis; nam & ipſa alium habent auctorem. Ut proinde ipſa quoque hic adponi minime debuerint. De *Cl. Munckeri* curis, quas adjicere typographo eſt viſum, nihil habeo, quod memorem, quoniam à me numquam ſunt conſpectae. Sunt tamen non pauca, quae me jubent credere, feciſſe operam minime inutilem in iis publicandis. Ad poſtremum quisquis es, qui haec leges, ſi quid à me eſt commiſſum, hominem me eſſe cogita, eumque ſi cum magnis illis conferas ingeniis, admodum minutum, quae tamen ipſa hic & illic humana eſſe, quotidie cum deprehendantur, quanto magis mihi parata debebit eſſe venia. Vale ſtudiiſque noſtris fave.

THOMAE MUNCKERI
PRAEFATIO.
LECTORI BENEVOLO
S. D.

eptennium jam eſt, ex quo in Hygini fabulas, quas juventuti id temporis praelegebam, neſcio quid notularum & animadverſionum emiſi, quae adjectae viſuntur ad calcem editionis Schefferianae. Verum nimiſquam feſtinatae eae curae quod nemini minus, quam mihi, placerent, coepi ad incudem revocare id, quod minus exactum hactenus videbatur. Evolvi ergo quicquid antiquitatis Mythicae exſtare noveram, Scholiaſtas praeſertim cum Latinorum, tum Graecorum

rum poëtarum, ex quibus ista Mythologiae, quae Hygini nomen praeferunt, meo quidem judicio, magnam partem aut compilatae sunt, aut conversae. Quo successu id fecerim, quantumque inde non tantum mendorum ex Hygino sustulerim, sed & lucis omni historiae fabulari foeneraverim, judicabunt illi, quibus livor oculos non fascinavit. Conscius certè mihi sum etsi jucundi quidem, attamen permagni laboris, quem in commentariis hisce conscribendis exantlavi, quos fabularum si adpellavero bibliothecam, haud valdè ambitiosè fecero. Quamobrem indices etiam sic satis copiosos, in quibus quicquid notatu in illis occurreret, congererem, conficere in animo habebam. Verum cum per valetudinem, quae per ipsum biennium nimis adversa mihi fuit, laborem suscipere tam taediosum neutiquam potuerim, alterius uti operâ coactus sum, qui exspectationi tuae ut satisfecerit multum vereor, certè meae non satisfecit. Scriptum fabularum Hygini codicem in his oris non audivi ullum esse, nisi penes Cl. Berkelium, sed mutilum eum, ut ajunt, iis omnibus capitibus, quae & in vulgatis desiderantur; adhoc infimae etiam vetustatis, utpote circa ea scriptum tempora, quibus inventa ars typographica. Si credere famae licet, emendaverat jam olim easdem fabulas ex Vett. libris, & Hamburgum, ut ibi publicarentur, miserat Joannès Pricaeus. Verum curis illis viri doctissimi quid factum sit, aut unde libros istos antiquos nactus ille fuerit, ignorare me fateor juxta cum ignarissimis omnium. Fuere etiam, qui persuadere mihi voluerint Mucium de Berettis, Nobilem Placentinum, manuscriptum Hyginiani Mythologici habere librum; immo ipsum scripsisse id ad nescio quem in Batavis typographum. Vix crediderim, cum ad me quoque Mucius ille non semel cum de notis meis in Hyginum, tum de opere suo, quod de Origine Deorum & Heroum à se inscribi ait, literas dederit, nec tamen unquam ullius scripti codicis vel minimam fecerit mentionem; immo rogatus, ut istiusmodi librum alicunde mihi erueret, rescripserit: dum ego è contra Hygini scripta reperire conabor, si in hac Italiâ nostrâ reperire ea fortuna mihi concesserit. *Sed quamvis nullo uti mihi licuit MS. abusum me tamen operam non spero, dum Servium, Lactantium Placidum, Anonymum Germanici Interpretem, aliosque id genus scriptores cum Hygino contendi, & vel illos ex Hygino, vel Hyginum ex illis, emaculare studui. Quoties, & ubi Fabulae istae excusae sint, scire haud multum refert. Sufficit si scias primitus Basileae unà cum aliis nonnullis scriptis Mythologicis anno* CIↃ IↃ XXXV. *publicatas esse à Jacobo Micyllo, qui eas nactus videtur ex bibliothecâ Frisingensi. Eam editionem sequuti sunt passim per Europam typographi,*

etiam ipse Commelinus, quem gratis audaciae in novandis nonnullis absque necessitate accusat Cl. Schefferus. Nihil ille vir sibi juris sumsit, nisi in pauculis iisque perquam manifestis operarum erroribus corrigendis. Sed & de hoc, & de aliis non paucis longè, opinor, aliter judicaturus fuisset ὁ μακαρίτης *Schefferus, si ei plus otii nacto* δευτέρας *dare* φροντίδας *licuisset.*

In Astronomico Hygini recensendo usus sum excerptis quinque codicum MSS. quorum quatuor Ianus Vlitius, unum nescio quis vir eruditus, cum editis contulerat, quem ideo literâ A. vel Anonymi vocabulo designavimus. Ea excerpta quam non contemnenda fuerint, quantumque eorum nomine debeamus Illustri Viro Nicolao Heinsio, ex cujus instructissimâ bibliothecâ ad me pervenere, judicabis ipse, mi lector. Exemplarium autem illorum, quibuscum Astronomicum commissum erat à Vlitio, tria Petavianae fuere, Regiae bibliothecae apud Parisios quartum. Inter editiones, quas consului, praecipuae sunt, Veneta anni M CCCC LXXXII. *& quam Coloniae Agrippinae anno* M IↃ XXXV. *emisit Soter, ex optimis codicibus emendasse se illud scriptum praefatus. Nec mentitus profecto est. Longè enim à tergo relinquit, quidquid editorum ante eum idem publicavit. Eam ergo editionem tantum non* κατὰ πόδα *secutum deprehendi Morellium anno* M IↃ LIX. *Sanctandreanam autem anno* M IↃ LXXXIX. *expressam ex Morellianâ. Adhoc hic illic non pauca ita video cum à Sotere, tum à Morellio repraesentari, ut ea in Novantiquis restitutum it Modius. Quid dicemus? Neutram ex illis editionibus vidit Modius, an visas à se dissimulavit? Illud affirmabit, qui candorem hominis noverit. Interim gaudeo me deprehendisse, unde orta sit illa tam felix saepe, quam audax, tot locorum castigatio, quam in Sanctandreanâ concoquere non potest Cl. Schefferus. Nam ab Aldo, quem etiam anno* M CCCC XCVII. *idem Astronomicon suis typis descripsisse ajunt, profectam eam non fit mihi verisimile, cum numquam ejus operam in Hygino audiverim celebrari. Omnino à Morellio est: nam in officinâ Sanctandreanâ religiosè secutas esse operas textum Morellianum vel inde liquido adparet, quod recudere denuo mendas manifestas typographicas, quam inmutare quidquam, maluerunt. Exempli gratiâ facere non possum, quin unum alterum de isto genere proferam. Legitur sub finem Lib.* I. Efficit: media finem temperatum, *pro* efficit mediam finem *&c. Lib.* II. *cap.* 15. Vacuum omni adligationi futurum, *pro* omni adligatione, *Cap.* 28. Neque longè jam abesset, despiciens jam ad terram, *pro* despiciens ad terram. *Cap.* 34. Et de insulâ ejectus. Existimatur autem

tem Lemnum, *pro* ejectus existimatur Lemnum *&c. Lib.* III. *cap.* 9. In quadrato quae sella deformatur, in angulis, *pro* in quadrato, quo sella deformatur, una, in angulis *&c. Cap.* II. Inclinatus caput versus, *pro* inclinatur ad caput versus. *At in nullâ editione, nisi in Morellianâ & Sanctandreanâ cum haec sphalmata, tum & alia nonnulla his non dissimilia, deprehendes, ita ut Sanctandreanam, id quod dicebam modo, ex Morellianâ expressam, adhoc errare illos, qui vel à Scaligero eam, vel alio aliquo ex doctis, recensitam velint, existimare debeamus. Venetam illam modo laudatam intra triennium, anno videlicet* M CCCC LXXXV. *eadem in urbe repetiit idem ille, qui & priorem dederat, homo Germanus, Erhardus Ratholt: nec quidquam in eâ mutatum, ut nec in Parisiensi, quam Lud. Vives anno* M IↃ XXXVI. *procuravit, quanquam lucem jam anno* M IↃ XXXV. *vidisset Basileae Hergaviana à Micyllo recensita, & nonnullis annotatiunculis in margine adjectis exornata. Micyllum secutus deinde, pauculis tantum, & quae nullius ferme momenti essent, novatis, anno* M IC LXXVIII. *Jacobus Parantius, qui una cum Hygini fabularum libro, aliisque Mythographis, adjunctâ etiam Micylli praefatione, Lutetiae Parisiorum Astronomicon hoc edidit: id quod & Lugduni anno* M IↃC. VIII. *Joannes de Gabiano fecit, eadem illa, quae Parisiensis ille Parantius dederat, recudens. Atque hujus editionis exemplum sequi in suo Hygino maluit Cl. Schefferus, quod ei Morellius & Commelinus temerè multa novasse viderentur. De Commelino antea vidimus. Quod ad Morellium adtinet; ivisse eum per vestigia Soteris dixi modò. Nec tamen temerè, quam viro clarissimo visum est, multa à Morellio inmutata esse liquit mihi* IV. *Codicum MSS. excerpta, quae margini editionis Parantii illita erant, cum Morellianâ editione contendenti; adeo ut consilium, quo initio aliquam ex vetustioribus editionibus revocare statueram, abjecerim, cum perquam multa cum texto, quod Morellius dederat, convenire deprehenderem. Hoc textum ergo Morellianum, sive Soterianum est, heic tibi, ut caeteris multo castigatius, denuo exhibendum duximus. Nos nihil, vel parum admodum nobis permisimus: certè nihil, nisi te ante admonito, inmutavimus. Sed haec hactenus. Unum illud doleo, quod tunc demum, cum jam praelo se subduxisset Hyginus meus, pervenerint in manus meas humanissimi doctissimique viri, Evaldi Rulaei, veteres membranae, quae Poëtici Astronomici librum tertium & quartum, nec non partem majorem secundi continebant. Nam etsi manu eae valde properante scriptae sunt, ex optimo tamen codice descriptas vel inde liquet, quod cum praecipuas lectiones Morellianorum & Vlitianorum codicum plerunque*

que confirmant, *tum & loca nonnulla vel desperata hactenus feliciter sanitati restituant*, *vel malè adfecta reddant meliora*; *tanquam cap.* 15. *Lib.* 11. *quod in illis primum est*, *caeteris injuriâ temporum*, *ut videtur*, *deperditis*, *pro istis*, Ejus filium patre fore laude clariorem, *membranae venustius*, patriâ fore laude &c. *Pro istis*, ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret, *membranae eaedem*, ut aquilam, de quâ ante diximus, interfectam diceret. *Optimè mehercules*, *nisi quod pro* diceret *cum Rulaeo malim* daret. *Pro istis*, Quâ demissa, homines instituerunt &c. *eaedem membranae* quo dimisso: *quod omnino melius*, *& confirmatur ab uno de codicibus Vlitianis. Quod si tam diu superesse me voluerit Dei benignitas*, *ut denuo*, *auctioribusque notis instructum proferam illud Astronomicon*, *exhibebo tibi quidquid praeterea boni in illis inveni. Ut Nicolai Heinsii tam notum ubique sit nomen*, *quam ipsorum humanitatis studiorum*, *nec quisquam*, *qui quidem literas sciat*, *id ignoret*, *merita Illustris illius Viri in literas praeclarissima effecere. Verum quantopere in eo cum multifariâ illâ exactissimaque doctrinâ incomparabilis quaedam certet comitas*, *credere vix quisquam potest*, *nisi expertus. Is ergo Heinsius non solum Excerpta illa jam supra laudata benignè obtulit*, *verum etiam variis nos libris*, *quos datâ occasione laudari audies*, *nec non consilio*, *sicubi haereremus*, *insigniter adjuvit*: *id quod tanto adcidit mihi gratius*, *quanto indignior aliorum scurrulis petulantia est*, *qui sese mirificè sperant rem gessisse*, *ubi rabidi canis instar exsertâ linguâ aliorum deriserint conatus. Quantum autem praeter Heinsium Hygini hanc editionem ornaverit optimus doctissimusque Jacobus Perizonius noster*, *commentarii mei te docebunt*, *quibus exquisitas quasdam observationes ab eo nobis subpeditatas videbis insertas. Principem fabularum editionem diu quaesitam nactus sum tandem ex bibliotheca patrui mei Philippi Munckeri*, *Gymnasii*, *quod apud Harlemenses est*, *moderatoris prudentissimi*; *cui quantum adolescentia nostra*, *nimis cito paternâ curâ orbata*, *debeat*, *nec haec capit charta*, *nec ille ambitiosè vult cantari. Obtulit etiam nobis pro caetero studio suo ornandi bonas literas librum fratris sui Alexandri Cl. Jacobus Tollius*; *in quo quidquid annotatum inveni*, *quod luce non indignum*, *nec à me vel aliis erat occupatum*, *optimâ tibi fide repraesentatur. Quod ad Icones adtinet*, *quas Astronomici libri* III. *insertas vides*, *eae ad illas informatae sunt*, *quas è MS. codice Susiano olim edidit Hugo Grotius. Quod discrepare illas interdum ab Hygini descriptione objicies forsan mibi*, *id inficias nullus eo. Sed nec tu inficiaberis*, *quae vulgo cum*

eo

eo edantur, non ex antiquo aliquo codice, ſed ingenio editorum depromptas. Ne dicam jam, tam variè in MSS. Hygini libris ſtellarum fieri enumerationem, ut nihil certi, etiamſi maximè velis, de iconibus ſtatuere poſſis: id quod & Soterem, credo, movit cur ipſe eas non tam ex Hyginianâ expreſſum iverit, quam Ptolemaicâ διαγραφῇ. Atque haec ſunt, mi lector, quae ſcire te volebam, antequam ad Hygini noſtri lectionem adcederes. De Fulgentio, Lactantio Placido, & Albrico vide, ſi tanti putes, quae diximus in praefatione tomo alteri praefixâ.

JOANNIS SCHEFFERI
ARGENTORATENSIS
DE
HYGINI
Scriptoris Fabularum aetate atque Stylo
DISSERTATIO.

De Hygino, cujus fabulas habemus, non eandem virorum eruditorum eſſe video ſententiam. Sunt, qui putant eum ipſum, cujus inter Grammaticos antiquos mentionem facit Suetonius, inque tempora Auguſti aetatem incidere oſtendit. Quos inter poſt alios eſt Schoppius, ut adparet ex libello ejus, quem *Judicium de Stylo Hiſtorico* inſcribit. Item Voſſius, qui propterea, cum non pauca de Hygino illo in libris *de Hiſtoricis Latinis* protuliſſet, ſubjicit, illius ſupereſſe nihil, praeter librum fabularum, & poëticῶn Aſtronomicῶn libellos. Alii ne Hygini quidem arbitrantur, ſed non neminis alterius, qui Hyginum in compendium contraxerit, cujuſque nomen Avianus ſit, quod in calce codicis an-

 tiqui,

tiqui, qui libellum Fabularum, sub Hygini nomine publicari solitum complectebatur, Barthius sese ait reperisse. At vero Reinesius pro centone habet consarcinato a pluribus, iisque rudibus & indoctis, qui contineat multa, quae vix infima Latinitate subsistant, & frigidos monachismos imperiti litteratoris sapiant. In tanta judiciorum diversitate quid sequendum videatur, explicari breviter, nec inutile fortassis fuerit, nec prorsus injucundum. Primum autem omnium hoc mihi dari cupio, non diversos, sed eumdem esse, qui Poëticōn Astronomicōn, & fabularum libros scripserit, auctorem. Ac vix potest dubitari in hac tanta styli & sermonis, qui est utriusque operis, similitudine. Habet certe scriptum utrumque tam multa, nemini paene usurpata, & quasi singularia, qualia sunt ellipses, pleonasmi, Graecismi, composita pro simplicibus, simplicia pro compositis, locutiones, verba denique alias vix occurrentia, & id genus, annotata nobis pluribus in Indice. Ut difficile non sit, ex tot indiciis cognoscere auctorem. Fuitque hoc ipsum & Micylli, qui primus fabulas in lucem dedit, judicium. Nam *quod ad dictionem adtinet*, inquit in praefatione sua, *videas illum cum caeteris Hygini scriptis omnino similem ac parem esse, interdum etiam ipsas loquendi formulas, velut inde repetitas, prae se ferre.* Jam si utriusque scriptor operis est idem, cur de fabulis deterius, aut aliter, quam libris Astronomicōn Poëticōn sentire debeamus, haud profecto video. Nemo autem fuit hactenus, qui eos libros esse dixerit alterius, quam Hygini. Publicati primo sunt Coloniae Ubiorum, ut existimo, ante annos centum quadraginta circiter; post Basileae semel, iterum, tertium; tum per Gallias aliquoties, neque fuit quisquam, qui negaret, esse Hygini. Hoc nomine laudarunt viri docti saepiuscule suis in operibus, quos hic omnes nihil adtinet enumerare. Vir doctissimus, & in hoc genere, si quis alius, exercitatus, Josephus Scaliger, cum Arato, & nonnullis aliis, hoc titulo per Commelinum publicavit. Quare sequitur, quod nequidem de libello fabularum aliqua possit esse dubitatio. Adducunt tamen rationes, quas propterea considerabimus paulisper, ut adpareat, an fidem aliquam & adsensum mereantur. Prima & praecipua est Barthii, quando ait, sese aliud huic operi subscriptum in antiquis schedis, quam quod hactenus prae se tulerunt, invenisse nomen. Nobis equidem in dubium vocare fidem viri eruditissimi, propositum non est, quanquam sint non pauci, atque illi in auctoritate magna inter litteratos constituti, qui vidisse ipsum veteres membranas schedasque rejiculas existiment interdum, quas revera numquam viderit. Illud tantum scire vel-

vellem, cur, si membranae ipsius nomen Aviani habuerunt subscriptum, major fides adhibenda illis sit, quam codicibus aliorum. Edidit Micyllus sub Hygini nomine, sicut ipse reperit in suis. Non debet hac in parte Barthio deterior Micyllus videri. Adde, quod libelli hujus argumentum sit, quale à se scriptum ipse testis est Hyginus. Quod jam & Micyllus observavit, atque ideo sic hac de re disseruit in praefatione sua ad Ottonem Truchses: *Cum superiori anno genealogias Deorum, perinde, ut à Bocatio ante annos aliquot collectae fuerant, hortatu amici nostri Johannis Hervagii relegissem, atque idem nuper alium quendam vetustum ac manu scriptum codicem, in quo per capita EADEM RES, atque idem argumentum ab Hygino (sic enim inscriptus liber is erat) tractabatur, visendum dedisset*, &c. & post aliqua multa: *Adcedit, quod in Astronomicorum opere ipse Hyginus genealogiarum à se scriptarum meminit.* Dicit, librum fabularem comprehendere genealogias Deorum; Hyginum porro testari, composuisse olim sese genealogias. Itaque se facile induci, ut Hygini esse credat librum hunc, quemadmodum inscriptio ipsius testetur. Sed hic diceret non nemo, nihil est, quo magis tua possit sententia everti. Laudat enim ipse genealogiarum librum primum, cum fabularum liber non sit, nisi unicus. Verba Hygini exstant lib. II. ubi agit de Perseo, *de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus.* Non potest primus liber dici, nisi respectu aliorum, vel saltem unius alterius. Ita minimum duos libros Genealogiarum scripserit Hyginus; at vero fabulae uno volumine comprehenduntur. Verum non est usque adeo difficilis responsio. Primum enim, quis probabit, eum, librum omni tempore fuisse solitarium, & non habuisse alium, adsociatum sibi? Ultima profecto esse mutila, nemo non intelligit. At cum ipsis potest periisse totus liber secundus, sicut aliis adcidisse scriptoribus videmus. Deinde potuit hunc ipsum auctor divisisse in duos, qui deinde coaluerunt in unum, oscitantia librariorum. Et en conjecturae hujus rationes. Praemittitur in fronte libri ante omnes fabulas Deorum Dearumque series, ut ex se mutuo sunt nati ab ipso rerum exordio. De qua parte dubitare potest nemo, quin referri debeat ad genealogias. Subjicitur deinde aliqua per fabulas expositio, qua intelligatur, quomodo sit natus quisque, qua occasione alter venerit in alterius conjugium & consociationem, & sic procrearit liberos, qui simplicibus vocabulis enumerati sunt in serie praemissa. Hoc enim propositum est nostri, per universum libellum fabularum. At vero nominantur plurimi in dicta serie, quorum nulla mentio fit in fabu-

 lis,

lis, multi memorantur in fabulis, quorum nomina in ferie feu genealogia non occurrunt. Itaque non fine ratione fufpicamur, mutilum ad nos non exigua fui parte perveniffe hoc opufculum, defiderarique non in fine modo, fed & medio, & ipfo capite initioque non profecto pauca. De initio fufpicionem praebet, quod fit admodum abruptum, ficut nunc fe habet, contraque confuetudinem paene omnium librorum, cum praefertim ipfe initio Aftronomicōn fit ufus dedicatione, praeterea feorfum quodam oculi exordio inftruxerit. De medio quod nominantur, quorum nulla mentio eft in ferie praemiffa. Verifimile namque fit, amiffam effe aliam feriem feu genealogiam, quam fecundo praepofuerat libello, ficuti in primo fecit. Ut proinde nihil certi folidive hinc adverfus noftrum adfertum poffit dici. Sufpicatur nihilominus Micyllus ipfe, hunc, quem publicavit, fabularum libellum effe potius *Genealogiarum fragmentum, aut epitomen, à ftudiofo aliquo ex illius libris excerptam, & abbreviatam.* Barthius quoque paffim *compendium & breviarium* Hygini adpellat. Verum fateor, me nihil tale, qua nimirum inbecillitate judicii laboro, poffe intelligere. Compendium videlicet feu breviarium exiftimo debere effe operis prolixioris, plurimaque omittere, quae in ifto continentur. At nil tale video in his Hygini fabulis. Non, inquam, intelligo, quid defiderari debeat in ipfis. Quidquid hic profertur, integrum eft. Quaelibet fabula fic exponitur, ut in ea nihil poffit amplius requiri. Nec eft copiofior earum expofitio in Poëticis Aftronomicis, quae nemo unquam pro compendio majoris operis, epitomave habuit. Sed nec Graeci Latinive, unde fua nofter defumfit, copiofius expofuere. Capiat, qui volet, fcriptorem veterem eorum, qui Hygino laudantur, Ovidium, exempli gratia, Ciceronem, Homerum; nil in eis amplius inveniet. Unde ergo debuit haurire, quae in corpore integro, quod ipfi credunt, comparebant? Et qui quaefo debuit aut potuit aliter, qui libellis duobus admodum, aut certe pauciffimis, quidquid eft hiftoriae fabulofae apud veteres, Graecos pariter ac Latinos, comprehendere fufcepit. Agnofcit ipfe Barthius; itaque hanc *brevitatem tali argumento unice teftatur convenire*; quae funt ipfa ejus verba. Fruftra igitur in opere, cujus virtus fumma eft in brevitate, copiam & amplitudinem defideramus: fruftra brevitatem ejus pro compendio habemus. Denique majori ratione Avianum illum, quem in fuis reperit membranis Barthius (fi modo reperit) nomen fcribae fufpicamur aut librarii, quam abbreviatoris. Quando adcidiffe potuit Hygino, quod Cornelio Nepoti, pro quo nomen

nomen AEmilii Probi, à quo fuerat descriptus, sic invaluit, ut & viris doctis breviarium Nepotis haberetur, qui Nepos ipse tamen erat. Atque ista quidem pleraque pertinent ad Barthium praecipue: ad Reinesium vero hactenus, quatenus confisus illis Schedis Barthianis ad judicandum animosius de Hygino, quam fortasse debuerat, est inductus. Caussae profecto rationesve, quae ab ipso proferuntur, nihilo sunt ponderosiores. Equidem agnoscitur ipsius diligentia in ostendendo eo, quod compareant in hoc opusculo argumenta veterum dramatum, eo plane modo, quo periochas in Homeri Odysseam & Iliada dedit Ausonius, & id genus alia alii composuere. Sed num inde sequitur, Hyginum non esse Hyginum, verum potius epitomen ipsius? Et quid quaeso continent argumenta ista, nisi fabulas veteres de Deorum heroumve casibus, id est, quid aliud, quam id ipsum, de quo scribere Hyginus proposuerat? Cur ergo si quae talia invenit apud Graecos, non transferret in usus suos? Illud potius ostendendum erat, esse haec consarcinata ex scriptoribus Latinis, iisque aliis & aliis, & in hunc libellum conjecta, ut constaret, Pseudo-Hyginum nos habere. At hoc nemo fecerit judicii & frontis alicujus, ita omnia sibi sunt similia per integrum opusculum, ut non ovum ovo magis. Quare nobis quidem loco argumenti esse nequit, quo credamus, vero nos destitui Hygino, quod hic breviter occurrant, quae dramatibus integris Pacuvius, Ennius, Naevius, Livius, & ex Graecis alii dedere; Quod hic canum nomina, qualia leguntur apud Ovidium, sint enumerata, & id genus. Cum praesertim ipse non dissimilet, se aliunde sua sumsisse, atque alicubi Ovidium ipse ultro compellet. Nam quod titulos capitum & inscriptiones adtinet, de iis dubium non est exiguum, an omnes sint Hygini. Quamquam & si essent, nihil inde pro Reinesio consequeretur. Potuit nimirum & Hyginus breviter complecti argumentum Dramatis sive a Graeco, sive a Latino Poëta conscripti, sicut fecerunt, qui periochas scripsere, atque in usus suos, & libelli hujus adornationem adhibere. Argumentum vero fabulae de Actaeone, quod iisdem paene verbis legitur apud Ovidium lib. III. fab. 4. quibus apud Hyginum, magis est, ut auctorem illorum argumentorum, quisquis sit, credamus desumsisse ab Hygino (si modo alter ab altero desumsit, & non casu quodam inciderint in eadem paene verba) quam Hyginum ab auctore illo. Cujus rei rationem damus istam, quod locutionem, *Ex adsidua venatione fatigata*, quae ob sermonis plenitudinem ex adjecta praepositione styli Hyginiani faciem praecipue repraesentabat, profert in *adsiduo venationis labo-*

re defatigata, inmutatam, qui fortaſſis illam alteram habuit ſuſpectam. Licet eo inclinem magis, ut adcidiſſe caſu credam, quod alter uſus ſit vocabulis & formulis alterius. Cur enim alia argumenta non perinde inter ſe conveniunt? cur hoc unum magis ſibi cenſuit ſequendum Hyginus, vel quisquis ejus, ex opinione Reineſii praefert nomen, quam quodcunque aliud? Sed tamen aliqua, pergit, quae trivialem ſapiunt doctrinam, in his fabulis. Primum dico, nullam noſtrum hic doctrinam magnopere promittere, ſed narrationem fabularum, quales potuit adcipere ab aliis. Deinde quae de Scylla refert in piſcem cirin tranſmutata, ſunt ea ſane, qualia non temere alibi reperias. Sed an ideo in his doctrina trivialis? Credo trivialem magis eſſe eam, quae ſententiam ſequitur communem. Haec cum a communi recedat, aliam oportet eſſe. Nam ut ipſum avem credamus ſuo ex ingenio mutaſſe in piſcem, cauſſa nulla eſt idonea. Habuit ſine dubio ut in caeteris, ita hic, quos ſequeretur. Adde, quod κηρὶς ſit piſcis apud Athenaeum, idemque Phavorino dicatur κιρὶς: quod is ſit adonis, qui ſubinde ſolet exſpatiari in littus, interque eundum redeundumque multas patiatur inſidias ab avibus littoralibus: quod denique haliaeton avis ſit, qui littora & maria frequentet, unde nomen etiam adcepit. Potuerunt enim iſta omnia non difficulter effeciſſe, ut quis piſcem crederet, quam alii dixerunt avem. Quam deinde ſententiam ut raram minimeque trivialem amplexus eſſe noſter potuit. Nam ut cirin piſcem ab indocto homine, & inperito credamus nominatum, obſtat vel hoc unicum, quod notitia illius minime ſit vulgaris. Quod figmentum adtinet de Cura, hominem formante, num ſit monachiſmus frigidus, cogitandum aliis relinquimus. Sunt in ipſo Phaedro aliqua, quae niſi ejus eſſe conſtaret, audaculus aliquis ſimili ornare poſſet elogio. Certe ipſa oratio, qua ea fabula exponitur, non magis monachiſmum ſapit, quam quaecumque per libellum integrum. Jam quod hic nonnulla proponantur de ſeptem Sapientibus, de inſulis maximis, & ejuſmodi, non tam aliena forte ſunt ab hoc argumento, ut Reineſio videntur. Certe de his ipſis parum aliter, ac de caeteris, ad hiſtoriam fabuloſam pertinentibus, veteres tradidere. Ideo de his ſimilibuſque egit quoque ab initio Bibliothecae ſuae, ubi eam eſt complexus omnem, Diodorus. Sed & initia nonnullorum pertinent ad Deos, fabulasque, quae ſunt proditae de ipſis. Cur itaque tam ſit ineptus noſter, quod earum fecerit in hoc libello mentionem? Venio ad adcuſationem ultimam, orationem ſcilicet, in qua ipſe aliique dicunt eſſe multa inepta, & Latinitati verae repugnantia. Mi-

cyl-

cyllus: *Est hic auctor non ita purus atque elegans, adeo, ut in quibusdam parum etiam* Latinus videri *queat.* Reinesius: *Sunt in isto fasciculo nonnulla, quae vix infima Latinitate subsistant.* Mihi, quod virorum eruditissimorum pace volo dictum, longe aliter videtur. Equidem negare nolo, hic occurrere, quorum exempla difficulter ex probatis aliis scriptoribus ostendas. Pleraque tamen esse, quae vel rationibus idoneis, & similitudinibus formularum optimarum, vel auctoritate ipsa, licet minime in vulgus forsan nota, nitantur, certum habeo, & in Indice clarissime ostendo. Deinde hoc observo, esse praesens opusculum a manibus sordidis hic illic inquinatum, ac ne sic quidem ad nos perlatum, ut in manuscripto ipso comparebat. Fatetur, ut de posteriore primo loco dicam, Micyllus ipse, *librum suum externis & Longobardicis notis scriptum fuisse, itaque se a principio ceu filum quoddam secutum exemplum* nescio cujus, *qui prior illum Latine describendum coeperat.* Quis vero novit, qua is, quem secutum sese ait, fide sit in hoc negotio versatus, quam bene adsecutus singula? Deinde *verba ipsa,* inquit, *sic pleraque inter se inpedita ac perturbata erant, ut alia nobis dividenda, alia aliis abolenda: quorundam principium cum fine praecedentium, & rursum praecedentium quorundam finis cum principio sequentis conjungendus esset. Item multa vetustate oblitterata, expuncta, atque corrosa fuere; quorum alia, aestimationem & conjecturas secuti restituimus; alia, ubi certum aliquid, quod sequi possemus, non erat, prorsus intacta reliquimus.* Habemus igitur ipsius Micylli confessione, non ut erat in manuscripto ejus, sed ut ipse conjecturis suis reformaverat restitueratque, Hyginum. Quae quam sint felices dextraeve, vel ex iis licet aestimare, quas in margine adposuit. Sed & jam ante Micyllum fuerunt, qui longe pejus ipsum excepere. Cujus rei testimonium habemus evidens clarissimumque non in tot lacunis modo, quae ubique comparent, sed & capitibus male consutis, aut divulsis. Quomodo exempli gratia capiti CLXVIII, in quo agitur de Danao, caput subditur de Amymone, cum dubium possit esse nullum, quin Hyginus ipse subsequens subjecerit, quod agit de filiabus Danai, & ipsarum caede. ita namque ipsa series narrationis exigebat. Ita caput, cujus lemma, *Typhon,* comprehendit nunc & Phaëtontis fabulam, de qua nil in lemmate, quod jam & Micyllus observavit. Simile quid factum capite praecedenti, ubi filii Medusae memorantur, de quibus tamen nihil est in capitis inscriptione. Item caput CLXIV, quod agit de Athenis, si lemma respicias, simul Orphei fabulam, atque Myrrhae com-

complectitur. Atque quoniam, haec ipsa ad eumdem modum sese habent in indiculo fabularum, qui a fronte operis conlocatur, ne ipsum quidem, nisi ab inperito quopiam vel oscitante factum, non Hygino, fors absque caussa credideris. Quo & illud pertinet, quod nonnulli tituli fabellis ipsis sunt inserti, quorum nulla mentio in indice. Quomodo in capite CLXXIII. inter alia sic habetur, *quae civitates auxilium miserint:* id quod esse titulum novi capitis, nemo sane est, qui non intelligat. Ut fortassis ex his titulis indiceque tam multa contra Hyginum sibi sumere Cl. Reinesius haud debuerit. Denique ipsae fabulae occurrunt alicubi male otioseque repetitae, stulteque interpolatae, ut exemplo fabulae sexagesimae octavae, atque septuagesimae primae constat, & a nobis demonstratum est in notis. Quare cum non habeamus integra, quae ad nos pervenere, injuriam Hygino facimus, si ex his contra ipsum pronuntiare sustinemus. Atque hoc jam est, quod agnovit quoque Gaspar Schoppius, quando sic de hoc opusculo in de stylo Historico: *Nonnulla in Hyginum hunc, quemadmodum in Asconium Paedianum posterioribus saeculis minus latina inrepsere.* Pergat aliquis, tu ergo ea es sententia, quasi etiamnum superstitem Hyginum habeamus, non epitomen solummodo ipsius, ab Aviano scriptam, ut putabat Barthius, non Pseudo-Hyginum, ut Reinesius volebat. Cui respondeo, si qua fides titulis librorum ac inscriptionibus habenda, me aliter non posse. Eccur enim Hygini magis esse negem, quod Hygini esse dicitur in titulo, quam Phaedri, quam Cornelii Nepotis, vel alterius scriptoris, quod dicitur ipsorum? Deinde tam hic fabularum liber similis est Astronomicῶn Poëticῶn quod jam alibi ostendi, ut nil possit magis. At hos citra controversiam Hygini dicunt esse, non Aviani, vel epitomatoris alicujus alterius. Sed est alia quaestio, si quis de Hygino illo loquatur, quem describit Suetonius, & fuisse dicit libertum Augusti. Hic sane haererem, facileque in diversum irem. Equidem in titulo sicut eum exhibent vulgati, nihil legitur, quod alio quem trahat. In utroque opusculo C. JULIUS HYGINUS dicitur perinde, sicut apud Suetonium, quin imo expresse additur, etiam in codicibus antiquis librorum saltem Poëticῶn Astronomicῶn, & testatur Vossius in de Idolol. II. c. 28. *Augusti libertus.* Quo intuitu & Gyraldus in Histor. Deor. Synt. V. p. 177. *Hyginus, qui Augusti libertus fuit, multos reliquit libros à se scriptos, quorum plerique desiderantur. Inter eos, qui habentur, est fabularum liber.* Item Turnebus libro XVI. Adver. Cap. I. *Sed quae offusa est caligo sensui, discussa est ab Hygino, Augusti liberto lib. II.*

de

De Sig. coeleſt. Et Andr. Schottus lib. II. Obſerv. Hum. c. 19. *Adjicio, alios pereruditos exſtitiſſe libertos, ſcriptis etiam claros, Auguſti quidem Hyginum,* &c. Et Schoppius de Stylo Hiſtorico. *Auream argentea excipit aetas poſtremis Auguſti annis, & ſub Imperatoribus Tiberio, Caligula, Claudio, & Nerone,* &c. *Ejus aetatis ſunt Ovidius, Manilius, Cornelius Celſus, & Auguſtales liberti, fabularum alter verſu, alter ſoluta oratione ſcriptores; Phaedrus & Hyginus.* Putavit Phaedro aequalem Hyginum, & ſaeculi Auguſtaei vergentis ſcriptorem. Mihi ſecus videtur, ut qui metuam, quod de Auguſti liberto habet adjectum nomen ejus in titulo, eſſe primum ſcioli cujuſdam, qui Hyginum Auguſti libertum apud Suetonium invenerat. Quod ut clarius oſtendam, primum volo diligenter obſervari, quod, quae teſtimonia Ciceronis & Ovidii ab ipſo adducuntur, proferantur tanquam non vivorum, ſed eorum, qui jam pridem obiere. At vero libertus Auguſtalis Ovidii fuit aequalis, & *familiariſſime cum ipſo vixit*, ut Suetonius eſt teſtis. Quod ſine dubio noſter verbo unico indicaturus erat, ſi Hyginus ille fuiſſet. Deinde cum diverſa opera commemorentur à liberto Auguſtali ſcripta, nemo eſt ex omni numero veterum, qui vel fabularum, vel Poëticōn Aſtronomicōn uno tantum verbo faciat mentionem, non Gellius, non Macrobius, ac ne Servius quidem, aut Sarisberienſis, ut vix dubium poſſit eſſe, quin ignotus eis fuerit Hyginus noſter. Huc adcedit vel praecipue, quod, cum Plinius Hyginum, libertum Auguſtalem, laudet libris bene multis, ibi tamen nullam ejus faciat mentionem, ubi ſi cum noſtro fuiſſet idem, maxime debuerat. Libro enim ſeptimo, ubi agitur de iis, quae quis inveniſſet in vita, item de litteris antiquis, de quo utroque noſter, & capitibus peculiaribus, nullam Hygini facit mentionem inter ſcriptores, unde, quae ſunt ejus libri, deſumſerit, qui tamen libris praecedentibus, ubi ſitus regionum deſcribuntur, ejus ſeſe uſum monumentis teſtatur. Nempe ſcripſerat libertus Auguſtalis opus aliquod de urbibus, quod Plinio adjumento eſſe poterat. Macrobius: *Hernicum quidem hominem Pelasgum, ducem Hernicis fuiſſe, Julius Hyginus in libro ſecundo urbium non paucis verbis exponit.* Putant viri docti, per hos libros urbium intelligi opus, quod ſcripſit idem de urbibus Italiae, ac Gellio aliisque memoratur. Mihi aliter eſt viſum vel propterea, quia quae a Plinio libro quarto, quinto, & ſequentibus, ad librum uſque ſeptimum commemorantur, nil commune habent cum Italia, in quibus tamen omnibus Hygini opera teſtatur ſeſe uſum. Vix autem poteſt aliud Hygini opus ei profuiſſe, cum caetera illius plane ſint diverſa.

 Igitur

Igitur exiſtimo, diverſos eſſe libros, *de urbibus*, & *de urbibus Italiae*, hunc illorum partem tantum cenſeo fuiſſe, atque adeo exemplo Graecorum multorum ſcripſiſſe de urbibus non unius tantum gentis, verum omnium, quorum poterat notitiam habere. Ad eumdem modum nominat Hyginum Plinius libro decimo, undecimo, ſequentibuſque uſque ad vigeſimum ſecundum, ſine dubio propter ova, gallinas, apes, vites, arbores, & id genus, de quibus egerat pluribus in libris, quos de agricultura ſcripſiſſe Chariſius teſtatur. Conſtat ergo, Plinium non habuiſſe fabulas, aut libros Aſtronomicῶn Poëticῶn. Qui cum non ita diu ante ſcripti fuerint, ſi auctorem habuere Hyginum, Auguſti libertum, fieri vix poteſt, ut praeterierint Plinianam diligentiam, undique colligentem omnia, cum praeſertim caetera ipſius viderit opera conſulueritque. Quare mea ſententia eſt certum, iſtos libros aetate Plinii necdum fuiſſe conſcriptos, atque adeo non poſſe Hyginum auctorem ipſorum eſſe eumdem cum Hygino altero, liberto Auguſti, qui de urbibus, itemque agricultura libros edidit in lucem. Huc adcedit, quod libertus Augaſtalis fuerit Grammaticus, eoque nomine laudatus ſit Suetonio, & in numerum Grammaticorum relatus. At vero noſter Mathematicus potius, quod de ſe ipſe in praefatione libris Poëticῶn Aſtronomicῶn praefixa docet, ac ex toto conſtat illo opere, ac ne Hiſtoriae quidem longius fortaſſe deditus, quam fabulae ad cognoſcendum aſtrorum titulos neceſſariae poſtulabant, & occaſione illarum ſciri de caetera hiſtoria fabuloſa dabatur. Atque haec eſt mea de Hygino fabulatore ſententia etiam Manuſcriptis conveniens: in quibus ſine additis, ſimpliciter HYGINUS nominatur, ut in Notis amplius oſtendam. De cujus porrò aetate, ſi quis volet ſcire, ei fateor à me haud poſſe ſatisfieri. Si M. Fabius, ad quem eſt praefatio librorum Aſtronomicῶn, Quintilianus eſſet, quod Volaterranus quidem ac Populierius exiſtimarunt, res expeditu foret facilis. At vero non eſſe ipſum, non tam temporis oſtendit intervallum, quod volebat Voſſius, cum Hyginus fabulator, non ſit C. Julius Hyginus, libertus Auguſtalis, ut jam ſatis demonſtravimus, quam quod ſtudio commendetur non orationis eloquentiaeque, quo tamen unice Quintilianus cenſebatur ſuo tempore, verum artis Grammaticae, verſuumque, ac hiſtoriarum. Ita namque incipit praefatio: *Etſi te ſtudio Grammaticae artis inductum, non ſolum verſuum moderatione, quam pueri perviderunt, ſed hiſtoriarum quoque varietate, qua ſcientia rerum perſpicitur, praeſtare video*, &c. Hic Hyginus nullam facit mentionem Eloquentiae inter laudes Fabii, quod feciſſet nunquam, ſi de illo egiſſet, quem Quintilianum nuncupamus. Cum ergo alius ſit Fabius, cujus alibi,

alibi, quod sciam nulla mentio, difficile est definire, qua Hyginus noster vixerit aetate. Post Ovidium scripsisse manifestum est. Plinio quoque fuisse incognitum, constat ex superioribus. Nec tamen multo his inferior videtur, cum recentiorem nullum hisce in libris nominet scriptorem. Adde, quod utatur verbis formulisque doctioribus, quam ut saeculis conveniant recentioribus. Potest forsan & hoc argumento esse, quod aetate sua dicat superfuisse adhuc oleam Minervae, apud Athenienses. Verba ejus Fab. 64. *Primum in ea terra oleam sevit, quae adhuc dicitur stare.* Quamquam enim mentionem ejus faciat & Pausanias, qui floruit sub Antonino Philosopho, tamquam suo quoque tempore superstitis, vix tamen diu post videtur exstitisse, propter invalescentem ibi religionem Christianam, & mutationes alias, quas subire urbs compulsa fuit. Floruit igitur Hyginus noster Antoninorum circiter aetate, quantum licet conjecturis adsequi, verum ita floruit, ut in censum magnorum ingeniorum venisse minime videatur. Itaque à nullo veterum scriptorum, quotquot nobis quidem cogniti, ejus isthaec opera laudantur. Quo fortasse faciebat, quod in prima essent scripta aetate. Quod testatur ipse in praefatione librorum Astronomicῶn, quando eos ait se composuisse, *ne nihil in adolescentia diceretur laborasse.* Quibus in libris cum & Genealogiarum à se scriptarum mentionem faciat, quas putamus esse, quae nunc fabulae dicuntur, eas esse scriptas ipsi adhuc in minori constituto aetate, manifestum est. Potest & hoc adcessisse, quod sermone uteretur minus compto, & ad gustum saeculi parato. Unde quoque Schoppius *plebejum* eum vocat. Ut in libello de Stylo Historico: *Hujus notae vox est quadriga, pro curru quatuor equis juncto, apud plebejum scriptorem Hyginum.* Item in opusculo, cujus titulus, Infamia Famiani. *Hygini est, Herculem inopia armorum defessum se ingeniculasse multis jam vulneribus adceptis: id autem, ut alia Hygini multa multa, plebejum sapit.* Et paulo post: *Hyginus quoque plebejus bonae aetatis scriptor observantiam pro custodia dixit.* Item in Catalogo Auctorum linguae Latinae, quem inseruit suis Consultationibus. *In Mythologicis familiam ducit C. Julius Hyginus Augusti libertus, qui saepius plebejam loquendi consuetudinem amplecti videtur.* Manet interim judicio quidem nostro fabularum auctor Hyginus, licet alius, quam libertus Augustalis; manet saeculi, si non optimi, non profecto pessimi scriptor, adeoque non Rhapsodus, non sordibus claustralibus inquinatus, ut in eo docta quoque non pauca, & singularia, & alibi non occurrentia legantur; denique in hoc argumento historiae fabulosae unicus, qui Latine quidem scripserit, unde desideriis alicujus possit satisfieri.

THOMAE MUNCKERI

DISSERTATIO

DE

Auctore, ſtylo, & aetate Mythologiae, quae C. JULII HYGINI *Auguſti Liberti nomen praefert.*

abularum hic ſcriptor, qui ab aliquo jam tempore non parum exercitum me habuit, C. Julii Hygini Auguſti Liberti ſibi arrogat nomen: an merito, nec ne, fidenter pronunciare, poſt tot & tam diverſa doctorum hominum de eo judicia, non eſt meum; certè liquido jurare haud poſſum. Eſt ubi blanditur, & neſcio quid antiquitatis lectori pollicetur; eſt contra, ubi adeo ſui, & melioris aevi diligentiae eſt diſſimilis, ut paene ad barbarorum ſubſellia detrudendus videatur. Cur ita judicem facile intelliget, qui paucula iſta, quae ex multis inter legendum ὀυκ ἀναμφισβήτητα *in eo obſervavi, ſine praejudicio mecum examinabit. Sed ante, quam in rem veniamus praeſentem, patere ut praemittam, mi lector, non unum in veterum laudari ſcriptis Hyginum: id quod & Cl. Scriverii pridem animum advertit, cujus commentatiunculam de Hyginis haud contemnendam ex libro, quem nunc nobilis & eruditi viri Gulielmi Goeſii bibliotheca poſſidet, à me deſcriptam tecum communicabo.* CAJUS JULIUS HYGINUS AUGUSTI LIBERTUS. *Huic duo nomina propria ſunt à patrono Cajo Julio Caeſare Octaviano Auguſto. Tertium valde variat in MSS. utique in iis occurrit Hyginus, Higinus, Iginus, Hygenus, & Yginus, quomodo bis terve apud Servium ſcribitur. De Hygini ſcriptis vide Indicem Gellii: de hoc Cajo Julio Auguſti Liberto Suetonium de claris Grammaticis. Iginus nomen aliquoties in veterum monumentis occurrit. L. Iginus Plinta, Q. Iginus Merops, & Q. Iginus Stevinus. Ex illis omnibus placet mihi Hygenus ſeu Higinus; undecunque tamen ſit neſcio.*

Hoc

Hoc ſcio etiam in vett. monumentis legi, & maximè in Veronenſium marmoribus. Scripſit hic, ut opinor, de origine & ſitu urbium Italicarum, ſive de urbibus Italicis; quo titulo citantur à Servio Virgiliano interprete, & Macrobio. Commentaria & ejus eſſe cenſeo ad AEneida, quorum Gellius & Servius meminerunt. Ejus & eſſe Mythologicon poteſt, & utile illud Aſtronomicon Poëticon de mundi & ſphaerae enarratione ad M. quendam Fabium; quem eſſe Quintilianum, quod vult Raphaël Volaterranus, perſuadere mihi nondum potui. De diis Penatibus & proprietate deorum laudat libros Macrobius. Praeterea Hyginum ſcripſiſſe de ſignis coeleſtibus opus in IV. *libros diſtinctum tradunt urbana commentaria. Chariſius de Agriculturâ citat, & in Cinnae propemptico. Non omittenda heic inſignis allucinatio viri caetera doctiſſimi Raphaëlis Volaterrani, qui libellos Gromaticos, ſive de limitibus conſtituendis, adſcribit huic Cajo Julio Hygino; cum alium omnino eſſe conſtet ex ipſo illo Hygino, qui ſic inquit:* Nuper ecce quidam evocatus Auguſti, vir militaris diſciplinae, profeſſionis quoque noſtrae capaciſſimus, quum in Pannoniâ agros veteranis ex voluntate & liberalitate imperatoris Trajani Auguſti adſignaret. *Inſignis, inquam, allucinatio. Ex hoc loco vir ille conjecturam facere potuit, non ſub C. Julio Caeſare Octaviano Auguſto, verum ſub Trajano vixiſſe, qui annis poſt natum Chriſtum plus centum imperare coepit. At Julius Higinus annis jam multis ante Chriſtum natum illuſtris erat, ut Chronica Euſebii teſtantur. Haec* SCRIVERIUS. *Operis Julii Hygini de Agriculturâ non unus Chariſius, ſed & Columella Lib.* I. *cap.* I. *meminit: de Arte militari Sariſberienſis, ſed ex Gellio, ad cujus indicem, ſi plura deſideres, cum Scriverio te remitto. Scripſiſſe praeter illa, quae à Gellio laudantur, Hyginum de Familiis Trojanis docet nos Servius ad AEn.* V. *vers.* 389. Sanè, *inquit*, ſciendum hunc ſecundum Iginum, qui de Familiis Trojanis ſcripſit, unum Trojanorum fuiſſe, de quo Virgilius notat hiſtoriam. Iginius *ſcribitur apud eumdem ad AEn.* VII. *vers.* 47. Sed quia temporum ratio non procedit, illud adcipiendum eſt Iginii, qui ait Latinos plures fuiſſe. Iginus *pro* Hyginus *reperitur quoque apud Phocam in Arte. Sed* Hyginus *rectius putem. Inſcriptio urnae apud Rhodium in Scribonium Largum pag.* 76. HYGINO I. TESTAMENTO FIERI JUSSIT. *Incertum ex quo opere depromptum ſit, quod in Gloſſatorio Philoxeni inveni:* Paleta, σφενδόνη δακτυλίυ, ὡς Ὑγῖνος ἐν τῷ. *Leg.* Pala. *Cicero* III. *Offic.* Gyges cum palam ejus annuli ad palmam converterat. *Gregor. Naz.*

DE HYGINI AETATE ET STYLO

Θέλεις τὰ Γύγεω σαι
Τοῦ Λυδίου γενέσθαι,
Καὶ δακτύλῳ τυραννεῖν,
Τὴν σφενδόνην ἑλίσσων
Κρύπτουσαν, εἰ κρύπτοιτο &c.

Quod putat Scriverius opus illud de signis coelestibus in IV. *libros distinctum aliud esse ab Astronomico, in eo vereor ne fallatur. Quis enim nescit in Astronomico, quod in quatuor libros antiquissimae editiones tribuunt, signa coelestia tantum non utramque paginam facere? Innuit idem Hygini scriptum etiam Sarisberiensis, cum scribit Policrat. Lib.* II. *cap.* 18. Eorum, qui scientiam profitentur astrorum, alii opinionis errore prolabuntur ad fabulas, in quo deprehenditur & Hyginus. *Isidorus vero in libro de Naturâ rerum tota interdum capita ex Hygini Astronomico transscribit. Sed de eo dicetur inferius. Caeterum rectè Scriverius censet, scriptorem illum rei agrariae alium ab eo esse Hygino, cujus Eusebii meminere Chronica: quos itidem, ut Volaterranus, perperam confundit Dial.* XVIII. *Giraldus. Interim pariter & Giraldus & Scriverius errant, quod hunc Mythographum existimant fuisse libertum illum Octaviani Augusti à Suetonio & Eusebio laudatum: in quo etiam errore cum Scioppius in Dissertatione de Stylo Historico, tum Vossius in libris de Historicis Latinis versantur. Errorem voco illam quantumlibet doctorum hominum sententiam, cum nihil minus, quam Augustaeum aevum sapiat stylus ejus, qui fabellas istas consarcinavit. Ut donem ei, quod, quasi sui oblitus, bis interdum idem narret, &* ἀσύςατα *non semel loquatur, quanquam homini polito, quem Illustribus Grammaticis annumeret Tranquillus, parum conveniat; concoquere tamen non possum illam tam apertè soloecam, sive* ἀνακόλουθον *dicam, orationem: tanquam fab.* 174. Illa timens puerum in terram deponere, apium altissimum erat ad fontem, in quo puerum deposuit. *Fab.* 164. Quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus est. *Fab.* 45. Procne cognita sorore, & Terei impium facinus, pari consilio machinari coeperunt regi talem gratiam referre. *Astron.* II. 40. Demiphonta permotum ferunt misisse ad Oraculum Apollinis, remedium quaerens vastitatis. *Nec stribliginis notam effugiunt loca illa, in quibus copula & diversos modos conjungit, ut fab.* 27. Cum productus esset, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter esse vidit. *Fab.* 165. Minerva & Venus cum eam irriderent, quod & caesia erat, & buccam inflaret. *Plura vide annotata à nobis ad fab.* 148. *Nec sana utique, ubi* qui *pro* is *vel* & is *usurpatur, de qui-*

quibus egimus ad fab. 4. *&* 21. *ubi habes*, Qui cum casus suos exposuissent Iasoni, se, cum ad avum Athamanta festinarent ire, naufragio facto ibi esse ejectos, quos Iason receptos auxilio juvit. *Nihilo meliora haec talia: Fab.* 55. Exporrectus jacere dicitur, & serpens ei adpositus est. *Fab.* 84. Dicitur aquam recedere. Item poma ei super caput pendent. *Fab.* 3. Dicitur venisse jussitque *&c. ad quae verba pluscula id genus congessi. Jam de illis quid dicemus, ex quibus haec sunt? Fab.* 19. Ab Jove est excoecatus, & adposuit ei Harpyias. *Sc. Jupiter. Fab.* 56. Apud Busiridem Neptuni filium cum esset sterilitas, ex Graecia augures convocavit. *Sc. Busiris. aliaque complura, quae ad Fab.* 8. *constipavi. Certè Augustaei saeculi non est rectam orationem inmiscere obliquae, ut fab.* 185. Cui respondit se in compressione nocturna nescio cui eduxisse *&c. Nec* navigium *dicere pro navigatione, ut prolixè ostendit vir summus Joh. Fredericus Gronovius Observat. in Eccles. Script. cap.* 25. *Facit id tamen Hyginus Astron.* II. 25. Neque navigio quenquam usum esse, sed agris colendis vitam agere consuevisse. *Vel* crucifigere *pro agere in crucem*, *quod invenitur fab.* 194. *Plura proferre exempla nihil, opinor, adtinet. Istiusmodi crebra est stribligo apud* τοὺς ό, *qui soloecismos non erubescunt.* I *Reg. cap.* XIX. 19. Καὶ ἀπηγγέλη Σαοὺλ, λέγοντες, ἰδοὺ Δαβὶδ ἐν ναυὰθ ἐν ῥαμᾶ. *Crederes de rudi & indoctâ plebe aliquem fuisse Hyginum. Idiotae, quorum sermo soloecus saepe & barbarus, in antiquis tumulis:* Se vivus fecit sibi. Se vivos fecerunt *&c. Inspice indicem magni operis inscriptionum Gruteri, & faecis hujus ingentem ibi invenies modum. Idiota erat Trimalchio, idiotae etiam ejus socienni, quos propterea deridiculi gratiâ barbarè loquentes in festivo illo convivio introduxit Petronius, quemadmodum primus rectissimè observavit incomparabilis ille Nic. Heinsius. Non debebant ergo docti homines mutare illa pag.* 36. *Edit. Blav.* Quibus prae mala sua cornua nascuntur. *pag.* 40. Scimus te prae literas fatuum esse. *Sed quod studio peccat Petronius, id ignorantiae vitium est in vetere interprete Cosmographiae à Godofredo edit. pag.* 19. Tamen viros sapientes prae omnem mundum AEgyptus habundat. *Cl. Schefferus in Hygino, quis stylus verè humilis sit & plebejus, adparere contendit. Qui, quaeso, magis, quam in Servio, Luctatio sive Lactantio, Scholiaste Germanici, & id genus aliis scriptoribus? Humilem novi stylum Terentii, Nepotis, Phaedri; verum quam longè ab Hygino absunt illi, tam longè Hyginus ab optimo aevo. Tamen ita loquebatur plebs Antoninorum aetate, circa quam vixisse Hyginum hunc credit vir clarissimus. Verum*

rum plebs rudis & literarum expers, quae ita ſoloeciſſabat, non iis de rebus, quae ad haec humanitatis pertinent ſtudia, ſcribebat libros. Plebeitatem vocat, quae mihi ſtribligo eſt. Sed cur plebeitatem illam exemplis illorum, qui circa Antoninorum vixere tempora, non adſerit? Fieri hoc potuiſſe dicet forſan aliquis, ſi aliorum plebeiorum, qui iſto ſcribillabant aevo, opuſcula ad nos perveniſſent. Divinare hoc, non probare eſt. Migratur lex metrica fab. 221.

Mileſiuſque Thales ſponſori damna minatur.
Plures eſſe malos Bias autumat ille Prieneus.

Quemadmodum per συνιζήσεις & συστολὰς *excuſari iſta poſſint non ignoro. Sed an is ſcriptor hic eſt, vel verſificator iſte, unde gnomas illas* ἐμμέτρους *adducit, qui tam artificioſè peccaſſe videri debeat? Tamen auctores habet poëtas vel optimos, vel non contemnendos. Nam, ut de poſteriori aliquid dicam, quoniam in primis* τὸ as *in* Bias *corripi mirum videri poſſit; ita ultimam ſyllabam in* poteſtas *corripuit Prud. Cath.* VI. *vers.* 6. Vis ac poteſtas una. *Salmaſius, notante Nob. Heinſio, Auſonii addiderat locum:*

Majeſtas uniuſmodi
Sociata Sancto Spiritu.

At tu Bias, *ut monoſyllabum, legi malis, quemadmodum* frui *in horridâ illâ inſcriptione, quam Comi in Inſubriâ repertam ajunt:*

Cum frui debueram aetate, horrida fata negarunt.

Et in iſta:

Digna quidem frui perpetua de luce benigna.

Suo *in hac:*

Anchialus dulcis cum ſuo homine Spurio.

Ita dedit Fabricius. Sed Gruterus, cum ſuave homine. *Sic diſſyllaba ſunt in aliis tumulis* diebus, Laelia, *triſyllaba* luctuoſus, factionis. *Hoc ſynizeſeon genus non animadverſum fecit, ut corruptè hodie legatur*

tur Catal. Pith. Lib. III. *Labbaei Thes. Epitaph. part.* I. 168.

Exercere tuo quondam data munera sumptu
Plaudentis populi gaudia per cuneos.

Lege exercuere *per quatuor syllabas, ut trisyllabum est* connubio *apud Virgil. AEn.* I. 77. *quanquam Servius ibi annotat:* Nu brevem posuit, cum naturaliter longa sit. *Verum synaeresin agnoscit in istâ voce etiam Scholiastes Statii ad illa Theb.* II. *vers.* 340. Connubiisve super moveor, viduaque juventa. *Prorsus barbara sunt Fab.* 14. Gubernator navis Argo. *Fab.* 224. Arcas Jovis & Callisto filius. *Nam quod apud Prudent. Lib.* I. *contr. Symm. vers.* 117. *legitur*, In transtris jactatae efferbuit Argo: *id libenter cum Illustri Heinsio mutem in* Argus. *Vide tamen quae annotavimus ad locum Hygini posteriorem. Sed haec talia non optimae notae facile illis redimi dicas, quae, ceu gemmulae quaedam, passim huic operi interspersa visuntur. Offendunt tamen valde me ista, & Hebraicum nescio quid, etsi forsan nihil minus, quam Hebraicè, noverit hic scriptor, olere videntur. Fab.* 126. Cui cum ulularet (*ita corrigit Barthius*) Ulysses ei os compressit. *Fab.* 152. Cui cum flagraret, montem AEtnam super eum imposuit. *Sic phrases Hebraicas Graecis verbis suo more exprimunt* οἱ ὁ. *Ps.* 146. *vers.* 5. Μακάριος ὃ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτȣ̃. *Jos. cap.* 2. *vers.* 10. Οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτȣ́ς. *Quod autem Heraldus ad Arnob. Lib.* IV. *in quo*, Quod quanam ratione istud dicatur; & *post paullo*, Quae tamen haec ipsa, quae laeva adpellamus; *hellenismum resipere hujuscemodi pleonasmos censet, me judice, error est, non judicium. Probatum it sententiam suam ex digesti Lucae cap.* 3. Ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν. *Quasi vero quidquid Graecè exararint sacri illi scriptores, hellenismus esset. Sed dabitur de his alibi disserendi locus commodior. Interim consule Gatakerum in Diatribe de Stylo novi Instrumenti, & Salmasium in Hellenisticâ; quaeque nos ad loca illa, quae Hebraissare videntur, annotavimus. Ad genuinum* ἑλληνισμὸν *majori jure referas ista Fab.* 92. Ut deducas eas in Ida monte. *Fab.* 186. Cum in venatione exirent. *multaque id genus alia. Homer.* A. *vers.* 593. Κάππεσον ἐν Λήμνῳ. *Ammonius in vitâ Aristotelis pag.* 13. Ἐπανέρχεται ἐν Μακεδονίᾳ. *Verum, ut verum animi mei sensum tibi fatear, non adeo mihi necesse videtur ad hellenismum heic confugere, cum Latini non minus crebro, quam Graeci, hac circa communes praepositiones usi fuerint licentiâ. Vide Serv. ad Virgilii illa Lib.* I. *AEn.* Rapuit-

 que

que in fomite flammam. *Et inter recentiores Heraldum ad Arnob. Lib.* 1. *qui hoc amplius inferioris illud aevi scriptoribus, quam vetustioribus, esse familiarius observat: in quo*

Et sapit, & mecum facit, & Jove judicat aequo.

Nollem tamen, ut nuper factum, tanquam minus Latinum, in Petronio damnatum: Vetui hodie in hoc diversorio quenquam mortalium admitti. *Multo minus illud*, Benè mane surrexi. *Benè adverbium αὐξητικόν est, ut* pulcrè *&* probè. *Phaedrus*, Pulcrè intelligo. *Plautus*, Appotum probè. *Confer Laurenb. Antiquar. in BENE. Loquantur sanè ita hodie Gallo-Franci. Quid tum postea? Aliud ἰδιότης, ut ita loquar, aliud ἰδιωτισμός. Atque haec ὡς ἐν παρόδῳ. Nunc ad Hyginum revertamur. Quod* Amazona *pro* Amazon, Briseida *pro* Briseis, Chryseida *pro* Chryseis, Ortyga, *pro* Ortyx, aega *pro* aex *vel* αἴξ, Sphinga *pro* Sphinx *usurpat, forsan non magnam reprehensionem, cum, ut ad Flor. Lib.* IV. *cap.* 11. *annotat Salmasius, etiam veterum quidam nominandi casu dixerint* Leucada, Elida, Chalcida, Tritonida. *Referenda huc & illa à me observata, tanquam* Salamina *apud Hieron. Epist. pag.* 475. *&* 592. *ed. Canis. & Justin. Lib.* XLIV. *quae Ptolemaeo est* Σαλαμίς. Lampada *pro* lampas *apud Fulgent. Lib.* 1. *Mythol. Et* Gorgona *pro* Gorgon. Perseum, *inquit*, ferunt Medusae Gorgonae interfectorem. *Ita etiam Hyginus Astron.* 11. Gorgonam somno sopitam interfecit. *quanquam ortum hoc ex Graeco* Γοργόνη *videri potest, quo usa interdum sequior aetas.* Hebdomada *est apud Cic. Lib.* XVI. *epist.* 9. *pro* hebdomas. Narbona *apud Vibium Sequestrum, Eutropium & Ammianum ex Gr.* Νάρβων. Calcedona *pro* Chalcedon *apud Leon. Epist. Decret.* XLVII. Troezena *pro* Troezen *apud Lactant. Lib.* XV. *Argum. Ovid. Met. fab.* 14. Crotona *apud Justin. pro* Croton XX. 4. *Qua analogia tolerari possit* Icona *pro* Icon *in Caesario Lib.* VIII. *Mir. cap.* 76. *quamvis inter barbara numeret Vossius. Sanè* Sphinga *pro* Sphinx *reperitur etiam apud Sidonium Lib.* V. *epist.* 7. *August. C. D.* XVIII. *cap.* 13. Striga *pro* Strix *in Capit. Caroli Magni & Gloss. Phil. ubi legas*, Striga, γυνὴ φαρμακίς. Tomica *pro* tomex *& alia nonnulla in veterum scriptis observata apud Rutgers. Var. Lect. Lib.* III. *cap.* 9. Persida *pro* Persis *apud Isidor. Orig. Lib.* XIV. *cap.* 3. *&* XVI. 13. *Etiam apud Frontin. Lib.* II. *cap.* 3. *MSS.* 4. *Reg. &* 3. *Hill. habere* Persidam *observavit Clarissimus Tennulius noster à recto* Persida. *quod frustra refugerunt editores.* Thebaida *apud*

pud Marcellin. Lib. XXII. Ptolemaida *apud Vet. Interpret. Actor.* XXI. 7. *pro* Thebais *&* Ptolemais. Chlamyda *pro* Chlamys *est apud Apul. Met. Lib.* X. *pag.* 233 *ed. Pric.* Lacedaemona *apud Dictyn Cretens. Lib.* I. *pag.* 6. *&* 12. Nereida *pro* Nereis *apud eundem Lib.* VI. *pag.* 147. Aulida *pag.* 20. *Lib.* I. Syringa *pro* Syrinx *apud Serv. ad Ecl.* II. *vers.* 31. *& Lactant. Argum. Lib.* I. *fab.* 12. *Metam. ubi plura hoc genus invenies à me annotata.* Sirena *pro* Siren *apud Hieron. epist. pag.* 225. *ed. Canis.* Eleusina *pro* Eleusin *p.* 132. *& Dictyn Cretens. Lib.* VI. *p.* 145. Cratera *apud nostrum Astron.* II. 40. *&* Tritonida *ejusdem Libri cap.* 12. *Adde his, quae congessit Grotius ad Capellam pag.* 302. *Festus:* Cassilam antiqui pro Casside ponebant. *Puto legendum* Cassidam. *quo usus Virgil. AEn.* XI. 775. *Propert. Lib.* III. *El.* 9. *Agnoscit etiam Charis. Lib.* I. *adducens loca illa Virgilii & Propertii. Erravit ergo Servius, cum accusativum pro nominativo positum censebat. In fragmento Veteris Grammatici, quod publicavit Barth. Advers. Lib.* XXXVII. 13. Cassidem dicimus nos ab eo, quod est haec cassis, sed multi cassidam dicunt. Propert. Aurea . . . . quam nudavit cassida frontem. Et Virgilius: Aurea vati cassida. *Locum Propertii corruptum ita restitue*, Aurea cui postquam *&c. In plerisque Davidis Hymnorum argumentis apud Apollinarium legas* Δαβίδος ἀντὶ τοῦ Δαβίδ. Danièlus *apud Prudent.* IV. *Hymn. Cathem. vers.* 70. Caninefati *apud Vellej. Lib.* II. *cap.* 105. *Feramus ergo etiam in nostro cap.* 150. *&* 167. Titani *pro* Titanes. *Sic Scholiast. German. Capricorno:* Ad Titanorum bellum cum Jove esse profectum. *Immo & Plautus eo usus est, ut & Ennius apud Lactant. Firm. Lib.* I. *cap.* 14. *At prorsus alienum est ab usu adsiduorum & locupletum scriptorum* exulari *pro pelli in exilium cap.* 26. *licet & Fulgentius ita loquatur Prolog. Lib.* I. *Myth.* Alexandriae conciliabula exulata possederam. *Et Dictys Lib.* V. *pag.* 124. Antimachum ex omni Phrygiâ exulandum. Remediari *pro* sanari *cap.* 101. *Nec suspicione caret* aestimare *pro* existimare *quod cap.* 27. 29. 88. 106. 191. *legitur. Victoris epitomatorem cap.* 8. *scribentem* AEstimantem ex animo eum longâ oratione imperialis molestiae magnitudinem declinare, *nihil moror. Multo minus Alcuinum:* Sem, ut aestimant, Asiam, Cham Africam, Japhet Europam sortitus est. *Vel Valerianum in de Bono Disciplinae pag.* 13. *ed. Gold.* Nemo illum homicidii crimen evasisse aestimet *&c. Vel Celsum in Rhetor.* Nos primum aestimamus actorem quasi membra quaedam facere debere. *Vel Solinum cap.* 28. AEstimant enim quidam sinus istos à Gaditano freto nasci. *Vel Marcellinum Lib.* XVI. Asylum mundi totius adesse aestimabat. *Lib.* XVII. Accidit autem, ut

opiniones aestimant *&c. Vel Ambros. Hexaëm. Lib.* III. *cap.* 7. Beatus populis aestimatus. *Vel Junil. Comment. in Genes. pag.* 42. Neque huic sententiae contrarium debet illud aestimari. *Loquitur tamen sic & Phaedrus optimae notae scriptor Lib.* III. *cap.* 5. Ridiculè magis hoc dictum, quam verè, aestimo. *Sed dubitat Schefferus, an non scripserit Hyginus* extimo *pro* existimo. *quo usum Bapt. Mantuanum video Ecl.* III. Extimo nil duros hominum curare labores. *Et Capellam Lib.* II. *pag.* 25. *ed. Grot.* Prudens Samius extimavit. *Sed membranae Leid. Biblioth.* aestimavit. *quod praeferam, cum frequenter admodum* aestimo *pro* existimo *apud eum occurrat. Macrob. Lib.* I. *Sat.* 6. Admoneor non ludicrae (ut extimo) quaestionis. *Cap.* 7. Mellis & fructuum repertorem Saturnum extimantes. *Et post paulo*, ut nonnulli extimant. *Cap.* II. Illa origo verior extimatur. *Omitto prudens complura alia loca, in quibus vetustissimae ejus scriptores editiones, & inter illas etiam illa, quae MS. instar est, & Venetiis prodiit anno* 1482. extimo *disertim repraesentant. At id an rectè mutaverint in* aestimo *editores posteriores ipsi viderint. Ego scire non possum, cum nullum Macrobii codicem MS. inspexerim. Possit per compendium scripturae corruptum videri ex* existimo. *Simili certè errore depravatum est illud in vet. versione Concilii Ephesini pag.* 57. *ed. Contii:* Dicentes vero, erat quando non erat, & quia de non extentibus factus est *&c. pro* existentibus. *Hoc scio* aestimo *pro* existimo *usurpatum jam olim ab Attio in Hellenibus apud Festum in* PROBRO. Qui, nisi probrum, alia omnia indelicta aestimant. *Et à Sallust.* I. *Histor.* Ne aut ipsi, nefanda quae aestimatis, ea parum credendo de aliis, circumveniamini. *Nec non à Munatio apud Ascon. in orat. pro Milone:* Apud quaestorem aestimare futurum *&c. Paulus Festi compilator:* Prox bona vox, ut extimo, quasi proba vox. *Ita MS. Leid. non* existimo, *ut editum. Gloss. Philox.* Inextimabilis, ἀνείκαστος. *Contra* existimo *pro* aestimo *Livium, Ciceronem, & Trogum usos ostendit Vir Celeberrimus I. F. Gronovius ad Liv. Lib.* XXXIV. *cap.* 2. *Addas illis licet Terentium Phorm. A.* I. *vers.* II. Haud existimans, quanto labore partum. *Ibi Donatus:* Pro aestimans. Sallustius. Si, Quirites, parum existimatis. *Salvianus in Praefat. ad Salonium.* Omnia enim admodum dicta tanti existimantur, quantus est ipse, qui dixit. *Caeterum ridiculum illud dictum apud Phaedrum*, Quale caput est, talis praestatur sapor, *nondum vidi, qui rectè interpretaretur. Existimo jocantem lanium hoc dicere:* Qualis species est cujusque rei, talis & sapor. *Quali sit forma simius, vides ipse: meliorem esse ejus saporem*

cave

cave praestaturum me tibi credas. Simile est illud, quod de ipsomet AEsopo dixit quidam è Xanthi convivis: Οἵα ἡ μορφὴ, τοίαδε καὶ ἡ ψυχή. *Sed nos ad Hyginum revertimur. Non quantivis porro illa pretii? Cap.* 125. Ad pristinam figuram restituere. *Et*, hospitio liberè adcipere. *Cap* 61. Quadrigam sedere. *Cap.* 18. Extra venatum exire. *Cap.* 92. Praestare praeter alios. *Cap* 107. Abjurgata ab Agamemnone *pro* abjudicata. *Sed duo illa postrema, licet nullo, quod sciam, auctore dicta sint, habent tamen nescio quid veneris. Nec* venire ad Italiam, *quod cap.* 260. *legitur, exemplis caret. Ita inter alios etiam Servius ad AEn.* I. 574. In hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, licet secundum Catonem ad Italiam venerit. *Totidem plane verbis Hyginus noster, ut utervis ex altero sua descripsisse non heic tantum, sed & cap.* 164. 177. 258. *&* 259. *videatur. Quod quo minus mirere, confer cap.* 130. *&* 194. *cum Scholiaste Germanici in Cane & Orione, & utramque inde totam tantum non ad verbum mutuatum dicas hunc scriptorem, ut & ex parte cap.* 197. *ex eodem in Piscibus, nisi potius furti reum Scholiasten istum, vel utrumque ex eodem libro, qui jam interciderit, furatum ivisse ista, statuere velis: de quorum quidem alterutro tanto minus tibi repugnavero, quod hominem illum meum* ἐπ' αὐτοφώρῳ *deprehendi in notis ad cap.* 183. *At enim Germanici ipsius nomine laudat eum Lactantius. Dederim hoc tibi libentissimè; sed ita, ut vicissim mihi concedas, scriptum aliquod Germanici exstare potuisse, unde verba illa, quae adducit Lactantius, sublegerit homo meus manibus suis piperatis. Quod si tamen Germanici esse eam enarrationem, quam hodie habemus, propter Lactantii auctoritatem pertinaciter defendere quis voluerit, fatendum ei erit, miserabiliter eam esse deformatam, ita ut vix vola vel vestigium eorum, quae dederat Germanicus, appareat amplius. Christianum se esse & barbarum ostendit istis verbis, ubi de Lunâ agit:* Jam vero quia de ejus cursu vel ordine sub brevitate diximus, restat, ut quid de eâ gentiles senserint edicamus. *In Eridano:* A quibusdam vero Nilus, qui & Gion, existimatur. *Quod ex Genes. cap.* 2. *hausisse videtur. Certè barbarum est* sub brevitate *pro* breviter. *Cassianus, Gregorius, Victor, & id genus alii scriptores ita loquuntur, non Latini. Victoris est in. de Persecut. Vand. Lib.* III. Sub festinatione viro dimittuntur. *Marcialis epist. ad Burdigal.* Sub omni celeritate tanquam oriens sol *&c. Et post paullo*, Pertransibunt sub omni celeritate. *Gregorii Dial. Lib.* I. Patri Equitio sub celeritate nunciatum est. *Et post paullo:* Ut ipsum ad se sub celeritate perducerent. *Ejusdem est* sub festinatione *pro* festinan-

ſtinanter, ſub aſperitate *pro* aſperè, *&* *alia talia non pauca in iisdem dialogis. Germanicum nemo dixerit parum noviſſe Graecè. At hic commentator per ſaepe* παρερμηνεύει, *velut in Argo :* In ſingulis temonibus quinque. ἐν ἑκάστοις πηδαλίοις. h. e. gubernaculis. *In Arctis :* Quam Sidones aſpicientes continuo navigant. *Quaſi* εὐθὺ, *vel* εὐθύτατα *Arati idem eſſet, quod* εὐθύς. *Calpurnio ergo Baſſo, non Germanico, commentarium iſtum Delrio, Vectio Baſſo adſcribit P. Valerianus, Fulgentio Planciadae Barth. Adverſ. Lib.* XLVII. *cap.* 18. *quod & ambitio utriuſque ſcriptoris & ſtylus ſit ſimilis. De ſtylo pernego. Ambitionem fateor parem videri, quod & hic aequè ac Fulgentius tot Graecos ſcriptores Latinè loquentes introducat. Sed hoc inde arbitror ortum, quod iſta enarratio ex Graecis ſcholiis traducta ſit magna ex parte in Latinam linguam. Laudat Iſidorum in Naturalibus fab. Hydrae ; quem Hiſpalenſem à primo putabam Iſidorum eſſe, cujus liber exſtat de Naturâ rerum, in quo crebro Hygini Aſtronomicon laudatur, immo compilatur, ut in notis meis ad illud ſcriptum demonſtro ; verum, quod inde adducit, apud Hiſpalenſem illum nondum inveni. Caput Mythologiae* 181. *quin ex Lactantio Placido, qui Ovidii Metamorphoſcon concinnavit argumenta, deprom*p*tum ſit, negari haud poteſt. Certè ex Fulgentio hauſta ſunt, quae cap.* 164. *leguntur. Adeo ut non fruſtra Barthius Adverſar.* V. 2. *& Reineſ. Var. Lect. Lib.* III. *has fabulas ab aliquo literione non ex uno Hygino, ſed & aliis in unum faſciculum collectas, cenſuerint. Locutio porro iſta* ſimultatem conſtituere *adeo ei placet, ut tantum non in eâ faciat delicias. Vide cap.* 22. 84. *&* 185. *Sed qui veterum ita loquatur inveni hactenus neminem.* Nuptiarum conditionem *in re ſimili appellat interpres vitae Apollon. Tyrii à Marco Velſero editus :* Rex, *inquit*, ut audivit, quae audire nolebat, reſpiciens ad juvenem, ait, noſti nuptiarum conditionem ? *Cujus aures non radat illud cap.* 257. Exclamat à longe ? *Barbarorum haec lingua eſt. Albricus de imaginibus deorum cap.* 4. A longe vero Python ſerpens maximus. *Vetus interpres Pſalm.* 137. *vers.* 7. Alta à longe cognoſcit. *Et* 138. *vers.* 2. Intellexiſti cogitationes meas de longe. *Scio Graecos dicere* ἀπὸ μακρόθεν. *Latinè ergo dicas* à coelitus ? *Atqui hoc eorum linguâ eſt* ἀπ' οὐρανόθεν. *Apollinarius Metaphraſi Pſalm.* 148. Μέλψατέ μοι κῦδος ἀπ' οὐρανόθεν βασιλῆος. *Ita Alcimus Avitus Lib.* II. ex tunc *pro* ex illo tempore, *quia Graeci* ἐκ τότε :

Ex tunc paulatim retro ſublapſa referri.

Et

Et Fortunatus:

Sumpsit ab ipso ex tunc Adam patre terra dolorem.

Eugesippus de distantiis locorum Terrae Sanctae: Ex tunc usque ad tempus Theodosii Imperatoris. *Augustin. Soliloq.* Ex tunc confitear tibi in aeternum. *Sed* ἐκ τότε *apud Graecos etiam Attici damnarunt, ut docet Phrynnichus, pro quo* ἀπὸ τότε *legas apud Matth. cap.* XVI. *vers.* 21. Ex hoc nunc *interpres vetus Psalm.* 112. *vers.* 2. *quod Graecè est* ἀπὸ τοῦ νῦν. *quod Luc. cap.* V. *vers.* 10. *vertitur*, ex hoc jam. De peregrè *Interpres Cosmographiae à Godofredo editae pag.* 35. *quod Graecè est* ἀπὸ ξένης. Amodo *pro* ἀπ' ἄρτι, *vel* ἀπαρτὶ, *de quo Schol. Aristoph. ad Plut. Act.* I. *sc.* 3. *Hieron. vitâ Hilarionis:* Amodo videre desiderans, quos horrebat audire. *Cyprian. Sermone de Nativ. Christ.* Ipsi gloria & imperium modo & usque in sempiternum. *Adde quae annotavi ad Hygini modo adductum locum, & Fulgent. Lib.* III. *cap.* 6. *Mythol. nec non ad Libellum de Prisco Sermone.* Ποιητικώτερα *etiam videri possint illa* Euandrus, Periandrus, Maeandrus. *Charis. Lib.* I. *Omnia, quae apud Graecos per* γρος, *aut per* τρος, *aut per* δρος, *aut per* κρος *efferuntur, haec omnia, amissâ Graecâ extremitate, & per ER elata, ut secundae declinationis declinantur, ut* ἀγρὸς, *ager, agri,* Ἀντίπατρος, *Antipater, tri.* Μένανδρος. *Menander, dri.* Τεῦκρος, *Teucer, cri. Quanquam Virgilius extulit Teucrus, Euandrus. Imitatur id* ψευδώνυμος *ille Cres Dictys Lib.* I. *Thessandrus Polynicis. Censorinus in de die Natal. Cassandrus. Schol. German. Leone. Periandrus Rhodius. Immo & Varronis est de R. R. Lib.* I. *Aristandrus. Justini Lib.* VI. *Pisandrus. Vellej. Lib.* I. *Menandrus. Testem laudat Ovidium cap.* 184. *Et cap.* 80. *verbis istis,* ideoque dicitur alternâ morte redemptus, *alludit ad versum Virgilii AEn.* VI. Si fratrem Pollux alternâ morte redemit. *Quod quam conveniens sit utriusque aequali, judicent Critici. Ego, si* ὁμόψηφον *aliquem invenirem, libenter hoc opusculum non Augusti Liberto, sed terrigenae alicui Aviano, qui tempore propemodum jam emorientis rei Romanae undique illud ex veteribus utriusque linguae scholiastis & mythologis consarcinaverit, adscribendum censerem, cum ob dictionem ipsam, quae non plebeitatem tantum, quâ unâ videri possit assumptum referre patronum Hyginus iste, sed peregrinitatem nonnunquam & barbariem sapit; tum quod clarè in Barthii membranis visatur:* Explicit feliciter Avianus de fabulis poëtarum & Hesiodi. *Haec scripseram, cum illa inveni*

apud

apud Thomam Gale virum doctissimum Dissertatione de Scriptoribus Mythologicis cap. 5. Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampsacenum habuit, quem sequeretur, ita & Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiae epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam penes V. D. Isaacum Vossium ait se fecisse Maximo & Apro Coss.) utrumque videntur expressisse.

Ut credamus ergo bonam partem harum fabularum ex Hygino esse desumptam, negari tamen haud potest, cum non pauca illis esse alicunde assuta, tum nonnulla ab homine Graece non valde docto in Latinum sermonem versa, ut liquet ex iis, quae annotavimus ad Mythol. cap. 3. 14. *&* 31. *& Astron. cap.* 2. *Lib.* II. *Et tu jam oscitas forsan, mi lector, & me taedet quoque diutius his immorari. Sustine, oro te; adhuc paulisper: paucis te absolvam. Si librum hunc fabularum & poëticon Astronomicon ejusdem esse volumus parentis foetum, id quod praeter Volaterranum etiam Scaliger, Schefferus, aliique existimarunt, tenemus impostorem, tanquam soricem suo se prodentem indicio. Lib.* IV. *ubi de planetis agit, hi Prudentii versus ex Lib.* I. *contra Symmachum leguntur:*

Est qui conspicuis superos quaesivit in astris,
Ausus habere deum solem, cui tramite recto
Conditio imposita est vigilem tolerare laborem.

Sequuntur paulo inferius etiam isti ex eodem libro:

Denique cum Luna est, sublustri splendet amictu:
Cum succincta jacit calamos, Latonia virgo est:
Cum subnixa sedet solio, Plutonia conjux.

Quid dicemus? Alterutrum profecto, aut è margine in textum irrepsisse eos versiculos, aut Prudentii aevo inferiorem esse Hyginum fatearis necesse est.

Sed, ut verum tibi fatear, prius verius esse puto, cum nec in Veneta editione 1482. *quam principem esse censemus, nec in MSS.* 2. *Vlitianis compareant. Procul dubio nec in suis eos invenit Morellius, cum & ipse omiserit. Testatur tamen Barthius ad Stat. Tom.* II. *pag.* 1079. *codicem chartaceum sibi esse ante ducentos annos scriptum, in quo utrumque locum tueantur illi versus, quorum postremum ex Manil. Astron. Lib.* IV. *adducit Vlitius ad Nemes. pag.* 342. *verum* memo-

memoriâ lapsus, ut apparet. Etiam in Scholiis in Germanici Aratea, sed perquam appositè, iidem versus adducuntur de Lunâ: Diana autem Luna dicta est, quasi Duana, eo quod die ac nocte appareat ipsa, & Luna eo quod luceat *&c. Vide ibi reliqua, quae exscribere operae non est. Animadverti etiam* τὸν πάνυ *Gronovium plumbei plura, quam aurei saeculi, vestigia in hoc deprehendisse scripto, cum haec notaret ad Virgilii vitam:* Facelinam puto reliquisse auctorem, etsi Fascelitis dicatur à Servio in prooemio ad Bucolica, & ad AEn. II. ut & Hygino fab. 116. quorum utervis, quod ibi habet, ex altero descripsit, & juvari uterque ex altero potest. *Dubitat, ut vides, utrum Hyginus an Servius censendus sit antiquior. Quid? quod & Vossius, re, ut videtur, postea accuratius pensitata, mutavit sententiam illam suam, qua Augustaeo aevo vixisse illum prius censuerat, ita scribens in libro de Scient. Mathem. pag.* 170. Augusti etiam Libertus fuisse creditur C. Julius Hyginus, cujus habemus Astronomicum poëticum, sive historiam siderum: item de sideribus fabulas. Sed cum meminerit imperatorum, possit videri sub Antoninis vixisse; quae suspicio Barthii est Lib. II. Adversar. cap. 20. *&c. Circa Antoninorum tempora Schefferus quoque vixisse eum autumabat. Barthius sibi non constat. Ad Stat. Tom.* III. *pag.* 1493. *Pausaniâ, qui sub Antonino vixit, antiquiorem facit. Verum Hyginum istum Tertulliani aevo inferiorem fuisse liquet ex illis verbis:* Ubi sacrificii consuetudo adolescentum verberibus servabatur, qui vocabantur Bomonicae, qui aris superpositi contendebant, qui plura posset verbera sustinere. *Loqui eum vides de illâ flagellatione tanquam re jam desitâ, quae tamen Tertulliani aevo adhuc in usu erat. Audi eum Lib. ad Martyr. cap.* 4. Nam quae hodie apud Lacedaemonios solennitas maxima est διαμαστίγωσις, id est, flagellatio, non latet. *At si consideres, quae habet cap.* 71. *&* 68. *non tantum parentationem ad busta Eteoclis & Polynicis etiamnum fieri solitam, sed & oleam illam à Minervâ olim Athenis satam, stetisse adhuc credendum videtur. Sed isti sequioris aevi scriptores integras periodos saepe ex aliis ita suis inferciunt narrationibus, ut non tam ipsi loquantur, quam illi, unde sua sublegerunt. Vossius certè in Comment. de vit. Sermon. Lib.* III. *cap.* 12. *in Barthii sententiam, quod epitome sit ab Aviano vel Ammiano ex Hygini opere confecta, discedit. Caeterum incomparabilis ille Nicolaus Heinsius, de Hygino quid ei videretur, à me consultus, ea respondit, quibus, quod sententiam meam mirificè adstruant, concludere non male posse videor hanc dissertatiunculam.* Apud Hyginum, *inquit*, offerri non pauca parum

Latina & faeces ſequioris aevi redolentia ſatis eſt manifeſtum: tum frequenter illum in narratione fabularum diſſentire à ſemetipſo, ac variare. Unde convinci poſſit interpolatus non ab una manu, Scholiaſtas poëtarum ac Mythologos praeſertim Graecos compilante. Sic in pervetuſtis Puteanae bibliothecae membranis cum Arateorum Germanici Scholiaſten inveniſſem Latinum, ab edito ſatis diverſum, jamque deſcribendum hunc mihi propoſuiſſem, deprehendi paullo poſt eſſe Graecum Arati Scholiaſten Latinitate donatum. Certè ſi ita ſcripſit, ut nunc circumfertur nobis, Hyginus ille, quicunque is tandem eſt, vix ad Theodoſii junioris tempora aſſurgit. Sed cum & Servius & reliqui poëtarum Latinorum commentatores adeo mutili ac interpolati ad nos pervenerint, ut vix umbram ſuimet ipſorum circumferant, potuit id ipſum fati Hyginus quoque ſubiiſſe. *Hactenus Heinſius: cujus nos ſententiae lubentes meritoque ſubſcribimus. Atque haec exercitii cauſſa dicta ſunto. Tu interim, lector benevole, contentus eſto hoc Catone. Plura his & meliora tibi dabit, qui ab ingenio & doctrinâ, quibus nos aeſtive nimis viaticati ſumus, copioſius inſtructus eſt. Caeterum loca illa, quae hic obiter tetigimus, accuratius à nobis in ipſis animadverſionibus ad Hyginum examinabuntur.*

THO-

THOMAE MUNCKERI
PRAEFATIO
FULGENTIO PRAEFIXA.

LECTORI BENEVOLO

S. D.

THOMAS MUNCKERUS.

Ad Fulgentium accuratius, quam factum adhuc est, recensendum adhibuimus MSS. duos codices membranaceos Leidensis Bibliothecae: quorum alter, sic satis antiquus, Mythologicon & Continentiam Virgilianam una cum duobus prioribus libris Martiani Capellae de Nuptiis Philologiae complectebatur: in altero, vetustatis item non contemnendae, descriptus erat libellus de Prisco Sermone, ut & Excerpta Paulli ex Festo, Glossae in I. & II. librum Georgicorum Virgilii, nonnullaque alia ad rem grammaticam pertinentia. Per hos ergo codices si quid boni forte obtigisse Planciadae nostro judicaveris, gratias eo velim nomine agas Friderico Spanhemio & Theodoro Ryckio, Professoribus in Batavo nostro Athenaeo longè celeberrimis, quorum beneficio eorum ad tempus usuram minimè, ut reor, inutilem inpetravi. Mythologici editiones praeter Commelinianam anni CIↃ IↃ LXXXIX. à nobis consultae variae; quas inter visae praecipuae sunt cum Augustana cum Jacobi Locheri commentariis anni CIↃ IↃ XXI. tum tres Basileenses; quarum prima Hervagiana, à Micyllo anno CIↃ IↃ XXXV. annotatiunculis nonnullis hic illic instructa: secunda ex officinà Henrici Petri anno CIↃ IↃ XXXVI. prodiit: tertia à filio ejus Sebastiano anno CIↃ IↃ LXXXVII. emissa est, & curâ Henrici Justi Fulgentii Episcopi operibus conjuncta. Parisinam, quam anno CIↃ IↃ LXXVIII. protulit Johannes Parant, & Lugdunensem, an-

†† †† † 2 no

no CIↃ IↃC VIII. in officina Johannis de Gabiano excuſam, ex Micyllianâ, quae varios Mythographos in unum velut faſciculum conjunxit, fideliter expreſſas deprehendi, ſi paucula, & quae in cenſum vix veniant, excipias. Antiquiſſima, immo princeps omnium, quam Baptiſtae Pii commentariis illuſtratam anno CIↃ CCCC LXXXVII. Mediolanenſes nobis dederunt. Eam diu multumque quaeſitam tandem aliquando ex Bibliothecâ nobis Daventrienſi ſuppeditavit doctiſſimus ille Conſul & Profeſſor Gisbertus Cuperus. Verum pro theſauro carbones, quod ajunt, reperi; adeo exigui viſa momenti ſunt, quae ad illum ſcriptorem congeſſerat vir ille alioquin eruditus. Interim religio nobis fuit non dare tibi textum Commelini, cum perquam fidenter ille nitori ſe priſtino reſtituiſſe Fulgentium glorietur. In libello de Priſco Sermone ſequuti ſumus Mercerum, qui illud ſcriptum cum Nonio Marcello anno CIↃ IↃC XIV. recenſuit, & notis perquam elegantibus illuſtravit. Sed quam licenter Hadrianus Junius, cujus ipſe veſtigiis inſiſtit, in eo refingendo graſſatus ſit, docebunt te noſtrae animadverſiones. Caeterum ne fucum nobis faciat in iſto libello Fulgentius, non de nihilo verearis. Nam cum ejus aetate magnâ ſui parte non à Gothis tantum, ſed ab ipſis Chriſtianis praepoſtero religionis zelo ſpoliatae eſſent bibliothecae, licere ſibi arbitratum dicas, ut auctoritatem advocet complurium ſcriptorum, qui nunquam videntur exſtitiſſe, certè aliis incomperti ſunt. Quia tamen nihil ſperni debet, in quo vel minimum antiquitatis relucet, & chartae non multum poſcebat hoc opuſculum, ut nec alterum illud de Virgilianâ Continentiâ, Mythologico utrumque ſubjungendum cenſui, ne quid eorum, quae Planciadae hujus ſuperſunt, à te deſideraretur. Virgilianae Continentiae rariores inveniuntur editiones: ego certè praeter Commelinianam non aliam vidi, quam quae Servio Danielis anno CIↃ IↃC XXXVI. praemiſſa eſt, & ab homine literato cum MSS. 2. collata, unde excerptae lectionum varietates marginem occuparunt. Quâ autem aetate Planciades noſter floruerit, affirmare pro certo non poſſum. Modius Novantiquarum Lectionum epiſt. LXI. aequalem fuiſſe, vel certè ſupparem Ruſpenſi Epiſcopo, & vixiſſe in Africâ, arbitratur. Afrum fuiſſe quam manifeſtè arguat ſtylus, multis heic demonſtrare poſſem, ſi opus foret; ſed hoc facimus alibi. Accedit huc, quod Presbyter ille Catus, cui inſcribit ſuas mythologias, Carthaginenſis fuerit, ut volunt vett. editiones: id quod & à membranis Leidenſibus confirmatur. Nec diſpliceat forte admodum, quod aequalem faciat fulgentiſſimo

mo illi Fulgentio, qui in Numidiâ episcopum gessit, cum ex praefatione Lib. I. appareat, gravem & ejus tempore orthodoxorum fuisse persecutionem, quae alterum illum vel in primis nobilitavit. Adverterunt me statim, ut primum in manus sumsi hunc scriptorem, verba illa pag. 2. *Quia nunquam est malum immortale mortalibus, tandem domini regis felicitas adventantis velut solis crepusculum mundo, tenebris dehiscentibus, pavores absterſit.* Quis ille dominus, sive domnus, ut membranae habent, rex est? Glossa interlinearis codicis Leidensis Zenonem intelligendum monet: in quo etsi errat, apparet inde tamen, circa quae scriptorem hunc tempora vixisse existimatum olim sit. Locherus rectius, meo quidem judicio, Hildericum innui censet, qui in Africâ ecclesias orthodoxas restituit, & episcopos ab ejus patre Thrasamundo in exilium actos revocavit. Sed turbat paullulum, quod paullo ante dixit, *Sopitis in favillâ silentii raucisonis jurgiorum classicis, quibus me Galagetici quassaverant impetus.* Salmasius in orâ codicis sui emendaverat *Gallogetici. Gallogetae* essent turba miscellanea ex Gallis & Getis conflata. Sed an ita vocari possent Vandali? Deinde, an ita loqueretur sub rege Vandalo? Illud, inquam, turbat me, & item alterum istud, quod libellum de Virgilianâ Continentiâ, ut & de Prisco Sermone ad Chalcidium scripsit. Quod si Chalcidius ille is est, qui Timaeum Platonis interpretatus est, ut videtur existimasse Gesnerus in Bibliothecâ, & affirmare non dubitat Godofredus, cum titulum libelli de Prisco Sermone ita conceptum ediderit, *Fulgentii libellus de Prisco Sermone ad Chalcidium Grammaticum, Platonis Timaei Ecphrasten;* vixerit tempore Constantini Magni, ut ex illis non vanè admodum colligas, quae Adversar. Lib. XLVIII. cap. 8. congessit Barthius. Sed ego inclinaverim magis in priorem sententiam, in quâ Modius & Locherus conspirant, nisi quod hic episcopum illum fuisse senserit. Nec longè ab eâ, quod ad aetatem attinet, discedit Glossator ille modo laudatus, siquidem Zeno annis non admodum multis praecessit Justinianum, sub quo Hildericus regnum obtinere coepit in Africâ. Nam Fulgentius ille Ruspensis *claruit*, ut ait Isidor. Illustr. cap. 27. *sub Thrasamundo rege Wandalorum, Anastasio Imperatore regnante.* Isidorum secutus est Trithemius cum de eodem Ruspensi episcopo ait: *Claruit temporibus Thrasamundi regis Vandalorum Catholicas ecclesias persequentis sub Anastasio Imperatore, anno domini quingentesimo.* Videtur Glossator respexisse id, quod in de Persecut. Vand. Lib. I. extremo narrat Vi-

 ctor,

ctor, intercedente Zenone, Carthagini Orthodoxis reseratam esse ecclesiam suam, & episcopum redditum. Verba ejus adscribam: *Post haec Geisericus Ecclesiam Carthaginis claudi praecepit, dissipatis atque dispersis per diversa exiliorum loca, quia episcopus non fuerat, presbyteris & ministris: quae vix reserata, Zenone principe supplicante per patritium Severum, & sic universi ab exilio redierunt.* Ridicularium ergo est, quod in praefatione scribit Baptista: *Tempore Galeni floruit Imperatoris: episcopatum init sub Athanasio. Anastasio* scribere voluit forte. In Catalogo scriptorum Fulgentii nullius Mythologici meminit Isidorus, quod alioquin ille, amator tantus saecularis doctrinae, non reticuisset, si ullum ab eo relictum esset. Caeterum ut aetas hujus scriptoris, ita & ipsum nomen controversum est. Lundorpius in Homologumenis de Petronio auctorem Mythologiarum appellat Furium Publium Fulgentium; Continentiae Virgilianae, Flavium Calpurnium Fluentium; Libelli de Prisco Sermone, Fabium Fulgentium Planciaden. Sed fallitur multum vir doctus. Nec diversorum scriptorum sunt foetus opuscula ista, nec auctor eorum Furii vel Flavii habuit nomen. Disertim enim vett. membranae *Fabium Planciaden Fulgentium* vocant cum Mythologiarum, tum & Continentiae Virgilianae scriptorem. Fabium fuisse dictum liquet ex ipsiusmet verbis, quibus unam de Musis se alloquentem introducit in Praefat. Lib. I. *Eia*, *inquit*, *Fabi*, *Anacreonticis* &c. Nec recte *Placiaden* pro *Planciaden* videntur facere editi antiquitus, cum *Planciades* habeatur in libris manu exaratis; id quod Vossio in de Vitt. Sermon. Lib. I. cap. 16. videtur factum à *Plancius*. Scribit tamen Rivetus Critici Lib. IV. vidisse se istas Mythologias in bibliothecà Gemblacensis monasterii sub nomine cujusdam *Placiadis Fulgentii*. Atque ita edidit quoque Baptista Pius. Sed fugisse videtur oculos eorum lineola super A literam ducta. Addit Rivetus Mythologias Carthaginensi episcopo adscribi à nonnullis. Intellexerunt, opinor, illi episcopum eum, ad quem libros de Divinis Officiis scribit Isidorus. Haec scripseram, cum, ecce, literae ab illustri viro Nicolao Heinsio docent me scriptoris hujus duo exemplaria pervetusta reperiri in armariis Vaticanis, quorum alterum hanc praeferat inscriptionem, *Fabius Placius de Fulgentio moralis expositio Virgilianae Continentiae.* Adhaec in Mediceis exstare perantiquum codicem, literis exaratum Longobardicis, illique adnexum Servio, cujus beneficio conservata sint nobis erudita in Maronem scholia sub nomine Junii Philargyrii. Atque ista

sunt,

ſunt, lector benevole, quae de Fulgentio noſtro dicere nunc habui: quibus ſi quis certiora me docuerit, gratias ei meminero multo gratiſſimas. Nec de auctore Argumentorum Metamorphoſeon Naſonis quicquam habeo, quod certum ac indubitatum eſſe affirmare auſim; immo nec Illuſtris Heinſius habet, cujus haec verba ſunt in litteris eâ de re ad me datis: „ Scriptor ille, inquit, cujuſcunque nomi-
„ nis, qui argumenta Metamorphoſeon Naſonianarum concinnavit,
„ viſus mihi ſemper eſt vixiſſe poſt belli Gothici tempora: quo fa-
„ ctum eſt, ut bibliothecae pleraeque libris ſpoliarentur, atque in-
„ gens penuria ſuboriretur auctorum veterum. Certè ſublata jam
„ tum videntur, ſi quae in Metamorphoſes haſce exſtiterant, ut
„ exſtitiſſe non dubito, commentaria. Secutus enim eſt mendas,
„ quae jam tunc exemplaribus hujus poëmatis inoleverant; ut Lib.
„ VII. vers. 760. ubi *Lajades* pro *Najades* ſcribendum monui, cum
„ argumenti auctor prava illic lectione ſit deceptus. Libro eodem
„ vers. 466. idem confirmat veterem in Naſone ſcripturam, *quamque*
„ *impia prodidit Arne*, & docet bello Minoio id geſtum, cujus ſi
„ quis exſtaret ſcriptor, rem expeditam haberemus; nunc omnia in
„ obſcuro ſunt. Curis ſecundis multa huc congeſſi, ac pertendi in
„ Naſone corrigendum:

—— Quamque impia prodidit Arne
Siphnon; at accepto, quod avara popoſcerat, auro,
Mutata eſt in avem.

„ Nam ſcripti vetuſtiores, *Sithon & accepto.* Siphni quoque nomen
„ in argumento reſtituendum. Haec Heinſius, ut & iſta, ſed in
„ aliâ epiſtolâ: Ipſarum Metamorphoſeôn cum inter codices numero
„ propemodum infinitos, quos oculis uſurpare mihi in pulvere vete-
„ rum bibliothecarum contigit, nullum viderim exemplar hoc S. Mar-
„ ci libro praeſtabilius, de argumentis, quae in pleriſque membra-
„ nis recentioris notae aut omittuntur, aut foedè exhibentur in-
„ terpolata, facile per te judicabis. De auctore horum cum nec Flo-
„ rentinus ille codex, nec alii à me inſpecti libri quicquam prae ſe
„ ferant, non habeo quod dicam. Nec ſatis compertum eſt, unde
„ fiat, quod ad Lactantium libellus is referatur. Oblatus mihi eſt,
„ cum agerem apud Etruſcos, in bibliothecâ magni Ducis Lauren-
„ tianâ codex chartaceus hujus ſcripti parum vetuſtus, & ſeorſim
„ ſine

Jam manum tollebam de tabulâ, cum in mentem mihi venit à Cl. Revio in Historiâ Daventriae praefationem in Fulgentii Mythologias longè aliam, atque hactenus nos habuimus, ex MS. Vet. à Jacobo Fabro depromtam, afferri. Verum suppostitium omnino scriptum illud esse, nec Planciadis nostri, tametsi abunde vel sola dictio ostendat, ut repraesentarem id heic tibi, qualecunque sit, satius duxi, quam praetermisisse quicquam, quo scriptor hic vel illustrari vel ornari possit, jure merito arguerer. Audi ergo Revium Historiae modo laudatae pag. 141. Autographum, inquit, Jacobi Fabri Daventriensis, qui praefationem hanc in fabulas Fulgentii Placiadis reperit, est in Bibliothecâ Daventriensi. Sic autem habet: *Subeuntem praefationem in subjectum librum ipsius Fulgentii inveni Lovanii in bibliothecâ squalenti, proh dolor, apud Augustinenses in foro piscario, in libro squalido ob incuriam possidentium. FULGENTIUS: Multa viri veteres cum scribendo gloriam sibi quaerere viderentur planâ, posteris oratione detexerunt, multa typo, ne vulgata vilescerent, competenti involverunt. Multa velut mystica, etsi jucunditatis tantum gratia, acute tamen confinxerunt. Horum primis, utpote planiciem sectatis, itemque ultimis, ut qui involucris nihil adumbraverunt enodationis minus egentibus, medii, figurarum quae tradunt cuniculis tegentes, sine interpretationis adminiculo, ad intelligentiam non perveniunt. De his ergo tractatum, non praesumtionis meae ostentaria (forte: ostentatoriâ) commentitiave adinventione, sed authenticarum commodiore traditionum aggregatione, publicae utilitatis studio suscepi; fortasse non otiosum. Neque enim vel omnibus tot grandia, in quibus omnem Philosophiae haurirent dulcedinem, contigere volumina, vel haec adeptis saepe non parum, saepe nequicquam tanta in rerum multiplicitate, unam rem quamlibet quaerendo, placet laborare. Nec quidem haec omnia, vel poene omnia figmentorum explicem genera, sed quae hic facili conjunctione praesto habentur paucula, alioqui difficiliori indagatione invenirentur, vel incassum nonnunquam quaererentur dispersa. Ex hoc ergo fonticulo cyathum quem ad Aufidum, ut tantundem haurires, deferebas, aliquanto, quod mihi videtur, commodius adimplens, si quid quod gustum offendat, nihil enim in humanis actionibus perfectum est, senseris, id vel ad interiora transmissum ex se sapiat, vel si adhuc quoque insipidum perstiterit, congrui amica medicaminis infusione dulcescat, vel si condimentis dulcorari nequiverit, ne magis amarescat, penitus evomatur. Neque enim parum cognosse, sed in parum cogni-*

cognito perſeveranter & obnixe perſtare, juxta Tullium crimen voces. Quid autem ſequens opus velit, à diviſione fabulae reor inchoandum.

Fabularum, quarum nomen (ut ait Macrobius) indicat falſi profeſſionem, aliae delectationis tantum, aliae etiam utilitatis cauſa conſcriptae ſunt. Eas vero, quae tantum delectant, Philoſophi repudiantes, alteram fabularum ſpeciem hoc modo ſubdividunt: Inventarum autem utilitatis cauſa fabularum, in quibuſdam & materia ficta eſt, & per mendacia ipſe relationis ordo contexitur, ut in fabulis AEſopi elegantiâ fictionis illuſtribus: at in aliis materiae etiam veritas ſubeſt, ſed haec ipſa veritas per quaedam compoſita & ficta profertur. Et haec jam vocatur fabuloſa narratio, non fabula. Ut myſticae Heſiodi & Orphei de Deorum progenie ortuve traditiones. Ex hac ergo ſecunda diviſione, quam diximus, prior ſpecies, quae concepta de falſo per falſum narratur, à Philoſophiae libris prorſus aliena eſt. Sequens in aliam rurſus diſcretionem ſcinditur. Nam cum veritas argumento ſubeſt & ſola ſit narratio fabuloſa, non unus reperitur modus figmenta rerum referendi.

Aut enim contectio narrationis per turpia & indigna numinibus ac monſtro ſimilia componuntur, ut Dii adulteri, ut Saturnus pudenda Coeli patris abſcindens, & ipſe rurſus à filio, regno potito, in vincula conjectus; quod genus totum philoſophi neſcire malunt; aut ſacrarum rerum notio ſub pio & competenti figmento honeſtaque relatione enunciatur. Et hoc eſt ſolum figmenti genus, quod cautio de divinis rebus Philoſophantis admittit. Nos vero non minus poëticis quam & Philoſophicis ſubſervientes diſciplinis, utraſque fabularum ſpecies, quas poſuimus poſtremas, quantum ſe ad praeſens facultas dederit, juxta patrum veſtigia proſequemur. Nec te moveat, quod ab admirandi beati Auguſtini traditione, quam in libro de Civitate Dei promit, in aliquibus videar diſſentire: ego neque illum in ſcribendo prae manu habui, neque Catholicae fidei traditores in hoc opuſculo imitari aggreſſus ſum. Ille quidem altiora, & fortaſſis veriora proponit, ſed haec mediocres apud antiquos viri tradiderunt. Ut autem ad promiſſa veniamus, de ortu idolatriae tractatum inchoëmus, de cujus ſcaturigine omnia pene figmenta manaverunt.

AD FULGENTIUM PLANCIADEM &c.

Explicatio notarum, quibus in Commentariis Fulgentianis usi sumus.

M. Edit. Basil. anni 1535.
H. Bas. anni 1536.
I. Bas. anni 1587.
A. Augustana anni 1521.
L. Lugdunensis anni 1608.
P. Parisina anni 1578.
B. Mediolanensis anni 1487.
MS. vel Cod. Leid. membranae vett. Bibliothecae Leidensis.

FABU-

[1] C. JULII HYGINI,

[2] AUGUSTI LIBERTI,

[3] FABULARUM LIBER.

[4] Ex Caligine, Chaos.
[5] Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Aether. Ex Nocte & Erebo [6] Fatum, Senectus, Mors, [7] Lethum, [8] Continentia, Somnus, Somnia, [9] id est, Lysimeles, Epiphron, [10] Dumiles, [11] Porphyrion, Epaphus, Discordia, Miseria, Petulan-

1 C. Julii Hygini] Sic editi communiter. Sed illud *C. Julii* codices Manuscriptos non existimo agnoscere. Certe Astronomicῶn librorum auctor *Hyginus* simpliciter, non *C. Julius Hyginus* in ipsis reperitur, quod jam observavit & Morelius. Sed & Jacobus Micyllus *Hyginum* nude praescriptum huic opusculo, non *C. Julium Hyginum* ait. *Idem argumentum*, inquit in Praefatione, *ab Hygino (sic enim inscriptus liber is erat) tractabatur.* Inscriptum dicit fuisse Hyginum, non, C. Julium Hyginum. Ut proinde illud *C. Julii* non careat dubio, adjectumque à sciolo videatur. SCHEFFERUS.

2 Augusti Liberti] Hoc vero falsum est. Non fuit hic Hyginus libertus Augusti. non certe ejus, qui post Julium Caesarem Imperio Romano praefuit, sicut satis ostensum est a nobis in peculiari dissertatione de Hygino nostro. Itaque & hoc pro adjectamento habemus cujusdam, qui Suetonii Grammaticos se legisse, hoc pacto voluit testari. Vide quae notavi ad initium Poët. Astron. SCHEFF.

3 Fabularum liber] Etiam de hoc dubito, an recte sese habeat. Laudat ipse Hyginus libros Genealogiarum, a se scriptos, in secundo poëticῶn Astronomicῶn, ubi agit de Perseo, qui non alii fuisse videntur, quam hi fabularum, id quod & Micyllus censuit. Ita titulus non *fabularum* fuerit, sed *Genealogiarum*, neque *liber*, verum *liber primus*. Adde, quae de hac re nobis dicta sunt in memorata dissertatione. SCHEFF.

4 Ex Caligine, Chaos] Admodum abrupta mihi haec videntur. Saltem ista primum ita nata dicere debuerat, non sic statim ab initio uti genere Ellyptico. Itaque vix dubito, quin desint aliqua, quibus Caliginem esse primam rerum omnium, nec ante ipsam extitisse quidquam ostenderat. Sed & praefationem quandam suspicor praemisisse saltem ex libris Poëticῶn Astronomicῶn, in quibus occurrit. Consuetumque hoc fuisse nostro, non levi indicio demonstratur. SCHEFF.

5 Ex Chao et Caligine] Aliter φυσιολογεῖ Hesiod. Θ. 124. cui ex Chao Erebus & Nox: ex Nocte autem Æther & dies nascuntur. Aliter etiam Varro, secundum quem Nox non soror, sed filia est Erebi. Quâ de re videndus Victorius Var. Lect. lib. III. cap. 4. Festus in *Erebum*. Caliginem εἰδωλοποιεῖ heic Hyginus, ut in Aspide Ἀχλὺν Hesiodus, Heraclid. Alleg. Hom. p. 143. ed. Gesn. Πρὶν ἢ διακριθῆναι τὰ νῦν βλεπόμενα, νὺξ ἦν τὸ σύμπαν, ὃ δὴ χάος ποιητῶν ὀνομάζουσι παῖδες. MUNCK. Dies tamen physice Solis filius vocatur a Pindaro Olymp. II. vs. 59. ubi Scholiastes haec adnotat. παῖδα δὲ ἡλίου τὴν ἡμέραν. ἐπεὶ ὁ ἥλιος τὴν ἡμέραν φύσει ἀνατέλλων. Praeterea de *Erebo* & *Nocte* consule etiam Theonem ad Arati Phaenomena pag. 47. Ed. Morell. & Columnam ad Ennii fragmenta pag. 121.

6 Fatum] Debent ista omnia litteris majusculis a capite pingi, quia nomina sunt propria, & veluti quarundam personarum, a quibus postea editi sunt Dii. SCHEFF. Cum & hoc, & quae deinde subjunguntur, earum sint rerum vocabula, quæ inter εἴδωλα reposuerunt olim οἱ ἔξωθεν, majusculis a capite literis pingenda omnia cum Cl. Scheffero duxi. MUNCK.

7 Lethum, Continentia] Quid inter mortem, somnum, & id genus faciat Continentia,

tulantia, Nemesis, Euphrosyne, Amicitia, Misericordia, Styx, Parcae tres, id est, [1] Clotho, Lachesis, Atropos: Hesperides, [2] AEgle, [3] Hesperie, [4] AErica.

[5] Ex AEthere & Die, Terra, Coelum, Mare.

Ex

non intelligo. Sed nec mors & lethum differunt; mallem, *Mors*, *Lethe*, *Incontinentia*. Ac de Lethe quidem, id est fluvio infernali, parum dubito. At vero de incontinentia haud asfero. Certe hactenus inter prima rerum principia non est mihi observata. SCHEFF. Hinc lucem verbis illis Virgilii Æn. VI. vs. 278. *Tum consanguineus Lethi Sopor*, fœnerat Turneb. Adv. lib. XXVIII. 43. Celeberrimus Schefferus mallet, *Lethe*, propter illud praecedens *Mors*. Et sane non de nihilo dubitat. Videntur tamen mihi, dum intentius cogito, Hyginiana ista, *Fatum*, *Mors*, *Lethum*, exprimere velle illa Hesiodea, Μόρος, Κὴρ, Θάνατος. Mythol. illam, quâ somnus lethi frater dicitur, eleganter allusit Demophilus in Sent. Pyth. Ἄγρυπνος ἔσο κατὰ νοῦν, συγγενὴς γὰρ τοῦ ἀληθινοῦ θανάτου ὁ περὶ τοῦτον ὕπνος. Interpres, *morti affinis est*. verte, *mortis consanguineus*. MUNCK. Νυκτὸς μελαίνης ἐκπαίδευμα physice vocatur ὕπνος etiam ab Euripide Cyclop. vs. 597. De Somno Mortis fratre Plut. consol. ad Apoll. p. 107. Cl. Scheff. ad AElian. lib. II. V. H. cap. 35. & Homerus ipsam mortem ὕπνον vocavit. ut ad Sophocl. Ajac. vs. 843.

Πομπαῖον Ἑρμῆν Χθόνιον εὖ με κοιμίσαι.

docet Scholiastes vetus θαυμαστῶς καὶ γενναίως κοιμίσαι εἶπεν ὡς ἐπὶ ὕπνον τ θάνατον. καὶ Ὅμηρος κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. & ὑπνοῦν τὸ κατθανεῖν dixit Euripides in Hippolyto, quem locum Aristophanem in Ran. vs. 1526. [illegible] imitatum esse docet Scholiastes. (De isto Euripidis loco consule Menag. ad Diogenis Laërtii lib. IX. segm. 73.) & ita εὕδειν pro mori Meurs. ad Lycophron. vs. 430. sic Latinis somnus pro morte. vide Ampliss. Cuper. in add. ad Apotheos. Homer. p. 178. & Munck. ad fab. 254. Cur vero TERRA vocetur mater somniorum, docet Schol. Eurip. Hecub. vs. 68.

8 CONTINENTIA] Puto legendum, *Contentio*. Ista παρ' ἐμοίγε κελῆ est Ἔρις Hesiodi, vel Νεῖκος Empedoclis, de quo præter alios Clemens Paræn. pag. 42. Ed. Morell. MUNCK.

9 ID EST, LYSIMILES] Scribe, *Item Lysimeles*. Agitur hic enim de aliis ex Nocte Ereboque creatis. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *item Lysimeles*. Sive glossatoris hæc, sive Hygini sint, mihi docere nos velle videtur, quæ somniorum sint vocabula. Ita mox habes: *Parcæ tres, id est, Clotho, Lachesis, Atropos.* Et paulo inferius, *Furiae tres, id est, Alecto, Megaera, Tisiphone*. Cap. 24. *Peliades, id est, Alcestis, Pelopia*, &c. 178. *Quinque superfuerunt, id est, Chthonius, Udaeus*, &c. 276. *Insulae sunt novem, id est, Andros, Micos*, &c. Protenus istas voculas, *id est*, expellerem, nisi illis ad eundem modum etiam usum Fulgentium animadvertissem. velut lib. I. *Equis condigna sic posuerunt nomina, id est, Erythreus, Actaeon, Lampos, Philogeus*, lib. II. *Filias solis amore succendit, id est, Pasiphaen, Medeam*, &c. Servius eo sensu τὸ *ut* usurpat ad Ecl. VI. 52. *Sobolem ejus inhonestis amoribus subjecit, ut Circen, Medeam, Pasiphaen.* Nasoni lib. XI. Met. Fab. 10. Somnia dicuntur *Icelos, Phobetor, Morpheus, Phantasos*. Pro *Dumiles*, quod mihi valde suspectum, vide, an restitui Hygino possit, *Bumeles* vel *Epimeles*. MUNCK.

10 DUMILES] Hoc sine dubio corruptum. An scribendum, *Amelii?* SCHEFF.

11 PORPHYRION, EPAPHUS] Ovidius Morphea, Icelon, & Phantasum appellat. MICYLLUS.

1 CLOTHO] Non insulsa est horum nominum ἐτυμολογία, quam ad Eurip. Orest. vs. 130. dat Scholiastes, sed haustam, ut postea deprehendi, ex auctore libri de Mundo. Invenies eandem, apud Diacon. in Hesiod. Aspidem pag. 208. Edit. Heinsianae, & anonym. in Θεογ. pag. 249. Adde Phornutum c. 13. Tzetz. in Lycophr. pag. 29. MUNCK. De his Plut. de Fato pag. 568. & de Gen. Socr. p. 591.

2 AEGLA, HESPERIE, AERICA] Hesiodus & alii, *Hesperusam* & *Aretusam* appellant. Non tamen dixerim continuo, haec vitiose scripta esse nomina, cum innumera sint hujus generis apud nostrum, quae sine dubio is reperit in iis, quos secutus est, nobis vero perierunt. SCHEFF.

3 HESPERIE, AERICA] Hae Hespertusa & Aretusa ab aliis dicuntur. MICYLL.

4 AERICA] Ut nihil certius, quam corruptum hoc esse vocabulum, ita, quemadmodum restitui debeat, incertum. Vide tamen, an fuerit *Erythia* vel *Aestia*: nisi mavis, *Vesta*, ut digammos sit adjecta, quemadmodum Servius loquitur ad Aen. I. 296. Apollodorus l. II. Ἑσπερίδες, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἀρέθουσα. Apollonio l. IV. vs. 1427. sunt Αἴγλη, Ἑσπέρη, Ἐρυθηΐς.

La-

Ex AEthere & Terra, Dolor, Dolus, Ira, Luctus, Mendacium, Jusjurandum, Ultio, Intemperantia, Altercatio, Oblivio, [6] Socordia, Timor, [7] Superbia, [8] Ingeſtum, Pugna, Oceanus, Themis, Tartarus, Pontus, & Titanes, Briareus, [9] Gyges, Steropes, [10] Atlas, Hyperion, & [11] Ptolus, Saturnus, Ops, [12] Moneta, Dione, [1] Fu-

Lactant. ad II. Stat. Theb. vs. 285. *Aegle*, *Heſperie*, *Aretbuſa*. Fulgentio Virgil. Continentiâ: *Aegle*, *Heſperie*, *Meduſa*, *Aretbuſa*. Sequitur Heſiodum heic Hyginus Θ. vs. 215. Alii Heſperi vel Atlantis filias faciunt Heſperidas. vide Serv. ad Aen. IV. 484. MUNCK.

5 Ex AEthere et D.] Ex aethere Deos i. e. ſidera nata eſſe docuere Graeci & Aegyptii Theologi. vid. Olear. ad Philoſtrati lib. III. cap. 34. de Apoll. Tyan.

6 Socordia, Metus] Plut. in Amatorio pag. 763. ὅθεν ὐδὲ ποιήσειεν) ποιητικὰς Ἔριδας, ὐ Λιτὰς, ὐ Δειμὸν, ὐδὲ Φόβον ἐθέλυσι θεὺς εἶναι παῖδας Ἄρεος ὁμολογεῖν.

7 Superbia, Ingestum, Pugna] Quid hic eſt *ingeſtum*? An legendum, *ſuperbia in geſtu*? Non exiſtimo, cum haec ſint velut nomina propria. Et per ſe ponuntur caetera, ſine ulla appoſitione. Suſpicor fuiſſe primum, *ſuperbia*, *vis*, *bellum*, *pugna*, &c. deinde *vis* & *bellum* coaluiſſe in unum, ita factum *vibellum* & *imbellum*, & *inbeſtum*, & denique *ingeſtum*. Quanquam cum *vis* paulo poſt dicatur proles Pallantis & Styges, haeream & ab alio expectem emendationem certiorem. SCHEFF.

8 Ingestum] Egeſtas. MICYLL. Nobiliſſimus Heinſius legit, *Inceſtum*. Cl. Schefferus, *Vis*, *Bellum*. Heinſianam conjecturam praefero; quam & margini libri olim ſui, quem nunc poſſidet vir Ampliſſ. Wil. Goeſius, illeverat Joſ. Scaliger. Ortum arbitror vitium ex corruptâ pronuntiatione, quâ ſeducti librarii veterum ſcriptorum loca non pauca corruperunt. Servius ad Georg. l. I. v. 194. *Amurca per C ſcribitur, & per G pronuntiatur, C. Gajus, Cn. Gneus.* Quint. l. I. 7. *Quid quae ſcribuntur aliter, quam enuntiantur? Nam & Gajus C litterâ notatur, quae inverſa Ɔ. mulierem declarat.* Hinc eſt ergo, quod *Lygurgus* in vetuſtis Petronii & Macrobii editionibus; *Pyragmon* apud Servium, *Progne* apud noſtrum Hyginum; *Curgulio* legitur apud veterem Horat. Commentatorem. Talia ſunt, *Satirigon* pag. 171. *Verruga* 180. *Carruga* 181. not. Tyr. & Senecae. *Tegmeſſa* pro *Tecmeſſa*. Dict. lib. II. Lexicon Cyrill. Ἐλαίυ τρυγία, *amurga*. Adde not. ad Cap. 45. MUNCK.

9 Gyges] Scribendum, *Gyes*, Graecis enim eſt Γύης. Vide Apollodorum, ſtatim ab initio. SCHEFF. *Gyges* Heſiodus Θ. 149. Palaephatus cap. 20. Schol. Apollon. ad lib. I. Argon. Aeſchyli ad Prometh. vs. 351. Servius ad Aen. X. v. 565. Etymol. magni Auctor in τελέσπατορες. Schol. Nicandri pag. 42. Sen. Herc. Oet. 177. Apollodoro autem lib. I. eſt Γύης. fors fuat an librarii vitio, quanquam Horatianam lectionem, lib. II. Od 17. *Centimanus Gyas*, illo Apollodori loco defenſum eat Muret. Var. lect. VI. 12. Confer omnino, quae ad lib. II. Amor. El. I. & lib. IV. Triſt. El. 7. notavit nobiliſſimus Heinſius. MUNCK. Ad Horatii locum Bentlejus conſulendus, ut monuit Celeb. P. Burm. ad Ovidii loc. *Briareus* & *Aegeon* idem eſt. V. Salmaſ. Exerc. Plin p. 125. non vero *Gyges*, licet Phavorinus & Scholiaſtes Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 1165. pro iisdem eos habeant. Conſule Celeb. J. Perizonium ad Aelianum lib. V. V. H. cap. 3. De *Briareo* vide Servium ad VI. Aen. vs. 287.

10 Atlas] Atqui Atlas inferius ex Japeto & Clymene dicitur natus. An *Arges* fuit? Cyclops enim ille & Steropis ſocius. Non dixerim. Nam Atlantem Titanorum ducem facit c. 150. ut & Lactantius ad Stat. Thebaïd. lib. II. v. 4. MUNCK. Audi Servium ad Virg. IV. Aen. 247. *Atlas Aetberis & Diei filius, cui poenae gratia coelum impoſitum dicitur, quod, ut quidam volunt, cum Titanibus ſteterit.* Ex aethere & Clymene natus dicitur a Theone ad Arati Phaenomena pag. 30. Ed. Morell. Tres Atlantes fuiſſe docet Servius ad VIII. Aen. 134.

11 Ptolus] Polus. MICYLL. Suſpicor, ſcribendum *Pbolus*. SCHEFF. Etſi idem videtur, non eſt tamen, qui mox, ut & cap. 140. *Polus* audit. Heſiodi Theogoniam ſi ſequare, *Coeus* reſcribendum dicas. Sed ille inferius ponitur inter Gigantes. At etiam apud Apollodorum lib. I. inter natos ex Coelo & Tellure bis comparet. Verum priore loco, ubi Centimanos recenſet, pro Κοῖον cenſeo reponas Κόττον ex Heſiod. Θ. Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα. *Pbolus*, qui propius ad Hygini ſcripturam accedit, Centauris accenſetur à Mythologis. Ne alios nunc memorem, noſtrum vide Aſtron. II. 38. Supereſt ergo, ut *Cottus* & heic ſcribatur. MUNCK.

12 Moneta] Illa eſt *Mnemoſyne* Heſiodo & Apollodoro. Vidit id Turnebus, cum ſcriberet Adverſ. l. XXVIII. 3. *Moneta Hygino eſt, quae Mnemoſyne à Graecis vocatur.* Confirmant id Gloſſaria Steph. *Moneta*, Μνημοσύνη. *Muneta*, μνημοσύνη. Μνήμη appellatur Anthol. lib. I. ſect.

[1] Furiae tres, id est, Alecto, Megaera, Tisiphone.
Ex Terra & Tartaro, [2] Gigantes, Enceladus, [3] Coemse, [4] Lentesmophius, Astraeus, Pelorus, [5] Pallas, [6] Emphitus, [7] Phorcus, [8] Jenios, Agrus,

sect. VIII. I. *Memoria* Arnob. lib. III. Alii *Dea Moneta* est, cujus meminit Schol. Juvenal. ad Sat. XI. v. III. Arnobii, quem adduxi locum ex lib. III. pag. 121. Ed. Leid. *Jovis caeteri praedicant ex Memoriâ uxore vel mente.* corruptum esse censet nobiliss. Heins. legitque, *vel Mneme.* Vide quae idem huc facientia notavit ad lib. V. Met. v. 268. Isidor. lib. I. Orig. c. 14. *Inde à Poëtis Jovis & Minervae esse eas filias constitutum est.* Nimirum Minervam quidam memoriam esse dixerunt. Arnob. pag. 118. lib. III. *Unde ipsum nomen Minerva, quasi quaedam Meminerva, formatum est. Quod si ita est, nulla est ergo Mentis filia, nulla Victoriae, nulla Jovis enata de cerebro.* An & heic reponendum *Mnemes filia*? Sane Minervae puerorum memoriam forte hac de causa attribuerunt. vide August. C. D. c. 3. lib. VII. Sed verius puto *Metis filia*, de qua paulo inferius. MUNCK. Certe *Moneta* eadem est, quae *Mnemosyne*, nam auctor infra dicet matrem esse Musarum *Monetam*, quae a Pindaro O. Isthm. VI. vs. 110. ab Antonino Liberali cap. IX. Metam. a Phaedro lib. III. prol. Schol. Apoll. Rh. l. III. Arg. vs. 3. & Plutarcho de Liberis Educandis pag. 9. *Mnemosyne* dicitur. vide etiam Stanlei ad Aeschylum Prom. Vincto vs. 460. Junonem *Monetam* a Romanis cultam vel pueri norunt, de qua, praeter Schol. Juvenalis, Schol. Lucani l. I. v. 380. dicit Junonem a Romanis *Monetam* esse dictam, quod eos dormientes per anserem (vide Plut. in Quaest. Rom. pag. 287. Tom. 2.) de adventu Gallorum, ne Capitolium introirent, monuit; quamquam alii aliam reddant hujus rei rationem, in eo tamen consentientes, quod a *monendo* nomen habet. Sed haec non sunt hujus loci.

1 FURIAE] Secundum Aeschylum Nox est Furiarum mater, ut ad Aen. III. 212. notavit Serv. Ab Aeschylo rursus abeunt Epimenides & Ister apud Sophocl. Schol. Oedip. Colon. v. 41 Tzetzes ad Lycophron. pag. 72. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον, καὶ [illegible] Κρόνου ἐγένοντο. vide Hesiod. Θεογ. vs. 183. Erravit ergo Crispinus, sive alius est, qui Theogoniam in tabulas redegit, quando inter natos ex Coelo & Terrâ Furias, Gigantas & Melias ponit; quos omnes Terra ex guttis sanguinis genitalium Coeli produxit κατὰ τὸν Ἡσίοδον. MUNCK. Ipse Sophocles l. l. & vs. 105. σκότου κόρας, σκότου παῖδας vocat. De hisce sic Apollodorus lib. I. pag. m. 5. καὶ Κρόνος ἀποτεμὼν τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς (Οὐρανοῦ) εἰς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος Ἐριννύες ἐγένοντο, Ἀληκτώ, Τισιφόνη, Μέγαιρα. De his Furiis Lactant. ad Statii I. Theb. v. 477. Ex aethere & Terra praeterea natos dicunt Cyclopas, *Harpen*, *Steropen*, *Bronten*, ut idem Apollodorus lib. I. p. m. 3. quos etiam respicit Proclus Chrestomathia apud Photium pag. 981.

2 GIGANTES] Hi alii sunt à Titanibus. Nam Terra irata, quod in Tartarum conjecisset Titanas Jupiter, Gigantes produxit. Ita docet Scholiast. Apollon. ad lib. II. 40. Hinc ergo Γηγενεῖς Graecis, & *Terrigenae* Latinis. Gloss. Isid. *Terrigenae, Gigantes.* Servius ad Aen. VI. 580. *Titanas contra Saturnum genuit: Gigantes postea contra Jovem.* Isacius in Lycophron. à Terra productos ait Titanibus iratâ. vide pag. 16. Sed monstra illa ut συγγενῆ sunt, ita confundi saepe animadvertas. Procopius Gazaeus ad lib. II. Reg. cap. 5. τοὺς γίγαντας καὶ τιτᾶνας ὠνόμαζον· οὓς ῥαφαεὶν Ἑβραῖοί φασιν. Isidor. lib. XV. cap. I. *Hanc construxisse perhibentur Titanes, id est, gigantes.* Justin. XLIV. 4. *In quibus Titanas bellum adversus Deos gessisse proditur.* Imo Hesiodus ipse Θεογ. v. 207. Gigantas cognomento Titanas vocatos à Coelo ait. MUNCK.

3 COEMSE] Coeus. MICYLL. Haec prodigia sunt vocabulorum, neque quisquam emendabit, nisi bono codice adjutus. Posset videri *Coëne*, *Helenius*, *Ophius*, legendum. Item *Stenius*, *Agrius*, pro *jenios agros*, pro *Alemone*, *Alcyoneus*, pro *Erylus*, *Erytus*; pro *Abseus*, *Asius*. Caetera ne tento quidem. SCHEFF. Micyllus, *Coëus*. Et ita legendum esse velle videtur. Virgil. Aen. IV. v. 179. *Extremam, ut perhibent, Coeo Enceladoque sororem Progenuit.* MUNCK. *Coëum* etiam inter gigantas recenset Servius ad I. Georg. vs. 279.

4 LENTESMOPHIUS] Cl. Schefferus conjicit *Helenius*, *Ophius*. Nisi *Ophius* idem est, qui *Ophion*, malim *Ophion*. Apud Apoll. enim lib. I. v. 503, Titanum quidam *Ophion* celebratur, cujus & Homeri Scholiastes meminit ad Iliad. Θ. 479. & Claud. R. P. III. 348. MUNCK. De hoc Ophione consule Tzetzen & Potter. ad Lycophron. 1192. qui dicunt eum ante Saturnum regnasse. An igitur ad Gigantas referri possit, videndum, quos Terra irata, propter Titanas jam a Jove in tartara dejectos, progenuisse fingitur, ut notum est ex Schol. Apoll. Rhodii II. 40. & aliis, quibus tamen paullo ante, quam Luna adparere cœpit, Hercules jam bellum fecisse memoratur

Agrus, [9] Alemone, Ephialtes, [10] Eurytus, Effra, Corydon, [11] Pheomis, Theodamas, [12] Otus, Typhon, [13] Poliboetes, Meniphiaraus, Abseus, [14] Colophomus, Iapetus.

Ex Ponto & Mari piscium genera, Oceanitides, [15] Hestyaea, [1] Me-

ratur ab Eudoxo, & Aristone Chio ἐν ταῖς κλίσεσιν, ut recte legit Rutgers. IV. Var. Lect. 18. & Dionysio Chalcidensi apud Schol. eundem ad lib. IV. vs. 264. Nihil vero certi statui potest.

5 PALLAS] Agnoscit illum inter gigantes: Claud. Gigant. 95. Etymol. auctor in Παλλάς. *Emphytum*, qui mox sequitur, non invenio apud alios. *Hippolytus* est apud Apollodorum. MUNCK. De Pallante gigante etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 355. item Apollodor. lib. I. pag. 21. Edit. Salmur. A. 1661.

6 EMPHITUS] *Ophion* fortassis. de quo Orph. apud Apollonium lib. I. MICYLL.

7 PHORCUS] Hic Ponti & Terrae est filius aliis. Forte *Phrutus* reponendum, quem inter gigantes numerat Hesiod. Schol. ad Θεογ. pag. 248. ed. Heins. MUNCK.

8 JENIOS ARGUS] Repono, donec alter melius divinet, *Clytius*, *Agrius*. hi enim apud Apollodor. inter Gigantes recensentur. Tum *Agrius* sane perquam aptum viro feroci nomen. cap. 175. *Agrius Parthaonis filius*. Nec aliam ob caussam, quam ob ferocitatem, cani datur. cap. 181. MUNCK.

9 ALEMONE] Volui antehac *Alemon*, deleto τοῦ *E*. quod ex sequenti voce adhaesisse mihi videbatur. Sed cum inter Gigantum vocabula necdum illud nomen repererim, adsentior non invitus Cl. Scheffero reponenti, *Alcyoneus*; nisi mavis, *Alcon*. Uterque enim Gigas fuit. MUNCK.

10 ERYLUS] *Eriolas*. MICYLL. Lego, *Eurytus* ex Apollodoro, & mox *Echion* pro *Effra*. De *Corydone* dubito. Γρατίων est Apollodoro. sed & ille mihi suspectus. MUNCKERUS. *Coeus* etiam, ut supra vidimus, gigas fuisse dicitur, qui a Tzetze ad Lycophron. v. 1175. Οὐρανοῦ παῖς nuncupatur, & a Schol. Homeri Iliad. A. vs. 9. unus e Titanibus perhibetur. *Briareus*, quem Noster supra dixit esse filium Aetheris & Terrae, etiam unus e gigantibus fuisse perhibetur. ut docet Perizonius ad Aelian. lib. V. V. H. cap. 3. *Typhoeum* etiam inter Gigantes recenset Serv. ad Virg. I. Georg. vs. 279. imo plures alii Gigantum numero habentur, quia *Gigantes* a poëtis vocabantur antiqui mortales, aut qui in deos furere, & impie se gerere sunt ausi: vide ill. Spanh. ad Call. H. Cer. vs. 35. vel qui (ut de Typhone Noster loquitur cap. 152.) ingenti magnitudine, specieque sunt portentosa, consule Schol. Apoll. Rhod. lib. I. Arg. 761. & ad lib. II. vs. 38. denique etiam bellicosi & audaces e Gigantibus orti feruntur. Tzetz. ad Lycophron. vs. 1357. A Latinis Graecos imitatis homines obscurissimi, ignobiles, & ignoti vocantur *terrae filii*, & *Gigantes*. vide Serv. ad lib. I. Georg. vs. 8. & Graevium ad Cic. lib. VII. ad Fam. Ep. 9. & sic *Erytus*, sive *Eurytus* etiam gigas dici potuit, quamvis Cl. Bentlejus ad Horat. l. II. O. 19. v. 25. pro *Eurytus* h. l. & apud Apollodorum legit *Rhoetus*. Sed de vocis hujus terminatione dissentiunt viri docti. Ab aliis enim *Rhoecus* gigas, qui cum fratribus Jovi bellum intulit, fuisse dicitur. consule, Lector, Cell. V. V. Schefferum ac Perizonium ad Aelianum l. XIII. V. H. cap. I. n. 35. nec non P. Burmannum ad Val. Flaccum lib. I. Argon. v. 140. Attamen in Bentlei sententia est Cl. Oudendorpius ad Lucanum lib. VI. v. 390. de Rhoeto rege Marrhubiorum Serv. ad X. Aen. v. 388. Confuderunt forsan librarii *Rhoetum* cum *Rhoeco* artifice isto Samio, sive primo aerario fabro, qui templum exstruxit omnium templorum tum temporis maximum, ut narrat Herodotus lib. III. cap. 60. & ex eo Eustathius ad Dionysium Perieget. vs. 533. & de quo Pausan. lib. VIII. cap. 14. aut cum *Rhoeco* quodam Cnidio, de quo videnda sunt Scholia Theocriti, Idyll. III. vs. 13. Quidquid sit; facilius *Rhoetus* quam *Rhoecus* ex *Eryto* confici potest. vide & Heins. ad Virgilii II. Georg. vs. 455. consule de *Euryto* Cel. Burm. Catal. Argon.

11 PHEOMIS] *Memphis*, *Apis* fortasse. MICYLL.

12 OTHUS] Scribe sine aspiratione, *Otus*. cap. 28. Oton & Ephialten Aloei & Iphimedes facit filios. Sequitur heic Eratosthenem, qui & ipse inter Terrigenas memoravit olim Oton & Ephialten. Quod autem ab Aloei uxore essent educati, inde fictum Aloei esse liberos. vide Schol. in Apollon. lib. I. 482. MUNCK.

13 POLIBOETES] Lego *Polybotes* ex Apollod. (lib. I. p. m. 21.) *Menephiaraus*, *Asius*, pro *Menephiarus*, *Abseus*. MUNCK.

14 COLOPHEMUS] Mallem, *Polyphemus*, vel *Colyphemus*. Alia gigantum nomina, si desideres, invenies apud Hesiod. Schol in Theog. pag. 248. Edit. Heinsianae & Claud. in Gigantom. MUNCK.

15 HESTYAEA] Corruptum hoc vocabulum arbitror. *Petraea* ex Hesiod. Θ. v. 157. vel *Idothea* ex cap. 182. libenter rescripserim. MUNCK.

[1] Melie, Ianthe, [2] Admeto, [3] Siluo, [4] Pasithoe, [5] Polyxo, Eurynome, [6] Euagoreis; Rhodope, [7] Lyriscitia. [8] Teschinoeno, Clitemneste, [9] Piecus, Menippe, Argia. Ejusdem feminis flumina, Strymon, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephisus, [10] Ismarus, [11] Axenus, Achelous,

1 MELIAE] Non melius se ista habent. Ex sequentibus hic *Melie* scribendum. Mox pro *Admeto*, *Admete*, item pro *Pasiphe*, *Pasithoë*, & pro *Erynome*, *Evagoreus*; *Eurynome*, *Evagore*, pro *Lyriscitia*, *Lysianissa*, pro *Clytemneste*, *Picus*; *Clitemnestra*, *Dione*, Hesiodum & Apollodorum sequendo, fortassis substituendum. Reliqua desperata sunt. SCHEFF. Meliae arborum Nymphae sunt, de quibus Tzetzes ad Hesiod. p. 48. & Call.. interpretes ad Hymn. 1. & 4. Scribas heic *Melie*. Nomen id muliebre, quod occurrit etiam infra c. 17. Nec movet me, quod *Melie* Apollodoro Nereisin accensetur. Haec enim cognatorum numinum vocabula confundit non semel in his Indiculis Noster. Auctor Etymol. in Ἀπία. Τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο Αἰγιάλεια ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ, καὶ Μελείης τῆς ὠκεανοῦ. lego Μελίης. Μελία vocatur à Tzetze & Scholiast. Euripidis. MUNCK. Fuit nomen proprium diversarum Nympharum. Pherecydes apud Scholiast. Apoll. Rhod. lib. III. Argon. vs. 1185. ait, *Meliam* esse filiam Agenoris, Neptuni filii & Damnûs filiae Beli. Pherecydes idem in Schol. Euripidis in Phoeniss. vs. 162. *Meliam* inter Niobes filias recenset. Alia dicitur Oceani filia & Ismeni soror, materque Teneri. v. Tzetz. & Potter. ad Lycophron. vs. 1211. Spanh. ad Call. H. Del. 80. sed vide & ad fab. 17.

2 SILVO] Zeuxo, ni fallor, ex Gr. Ζευξώ. MUNCK.

3 ADMETO] Gr. Ἀδμήτη. An ergo *Admete* scribendum? dubito. Inferius *Xantho* habes ex Graeco Ξάνθη. MUNCK.

4 PASIPHE] *Pasithoe* est in Oceanitidum Catalogo apud Hesiodum. atque ita heic rescripserim. MUNCK.

5 POLYXO] Malis forte *Pluto* vel *Calypso* ex Hesiod. Θ. 359. Cave tamen quicquam temere mutes. Vide nostrum cap. 182. MUNCK.

6 EUAGOREIS] Scribo ex Hesiodo & Apollodoro *Euagore*, quanquam inter Nereidas eam, ut & *Menippen*, uterque numerat. MUNCK.

7 LYRISCITIA] Cl. Schefferus, *Lysianassa*. Non improbo. invenitur enim inter Nereidas apud Hesiodum & Apollodorum. Suspicatus tamen sum aliquando *Liriopen* & *Crisien* in unam istam vocem [illegible]. MUNCK.

8 TESCHINOENO] Lego *Tyche*, *Phoeno*. Et mox pro *Clitemneste*, *Clytie*, *Menestho*. ex Graec. Κλυτίη, Μενεσθώ. utraque est apud Hesiodum. MUNCK.

9 PIECUS] Suspicor ab Hygini manu esse, *Perseis*, ex Hesiod. Θ. ubi Περσηΐς. MUNCK.

10 ISMARUS] Ismenus. MICYLL. Probo *Ismenus*, quod Micyllus subministrat. Nam *Ismarus* mons est. At nostri sermo de fluminibus. SCHEFF. Merito probat Micylli conjecturam, *Ismenus*, Cl. Schefferus. non enim Ismarus fluvius, sed mons, urbs, & palus eo nomine. MUNCK. *Ismenus* est fluvius Thebarum Boeoticarum v. Sophocl. Antig. vs. 1135. in hunc fluvium fons & rivulus Dirce inlabitur. v. Eurip. Phoeniss. vs. 834. & Perizon. ad AElian. l. XII. V. H. c. 57. Ab hoc fluvio dictum *Ismenium* Apollinis oraculum, & Ismenii Apollinis templum. V. Schol. Apoll. Rh. 1. Arg. vs. 537. Schol. Soph. OEd. Tyr. vs. 20. & Spanh. ad Call. H. Del. vs. 77. in cujus Apollinis templum Boeotii τὴν δαφνηφορίαν inferebant, ut refert Procli Chrestomathia apud Photium Bibl. pag. 989. & de cujus sacerdotibus δαφνηφόροις etiam Pausanias in Boeoticis sive lib. IX. cap. 10. agit. in hoc templo aureum tripodem Apollini dicasse dicitur Rex Croesus ab Herodoto lib. 1. cap. 92. Unde vero hic fluvius nomen habeat, dissentiunt scriptores. Apollodorus tradit hunc fluvium ab *Ismeno* Asopi & Metopae filio esse denominatum. Plutarchus refert, hunc fluvium, antea Κάδμου πόδα dictum, postea demum ab *Ismeno* Amphionis & Niobes filio hoc nomen accepisse. vide Cl. Burm. ad Ovid. III. Metam. 169. Pausanias l. l. juxta fin. capitis, dicit, famam esse, hunc fluvium, qui ante *Ladon* vocabatur, nomen hoc accepisse ab *Ismeno* Apollinis & Meliae filio. Quid? Si nomen habet ab *Ismeno* Oceani filio, & fratre Meliae, de quo Tzetz. ad Lycophr. vs. 1211. & hoc convenit huic lectioni; nam hic igitur iste *fluvius* ab Hygino fingitur filius Ponti & maris, quamvis de hisce nihil certi statui possit, nam Pausanias fratrem Meliae alio nomine adpellat.

11 AXENUS] Lego *Axius*. Axenum flumen hactenus non observavi. SCHEFF. Cl. Schefferus, *Axius*. quod amplector. Facit ejus mentionem Anton. Liberalis c. 8. Eustath. p. 272. Homerus Iliad. Φ. 141. & 157. ubi Schol. [illegible]. Sed cum hic non nisi nobilissimi fluvii recenseantur, Axius autem ignobilis sit, Pontum Euxinum denotari censet Nob. Heinsius. Rationem reddit in suis

lous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermodoon, Scamandrus, Tigris, [12] Macandrus, Orontes.

Ex Ponto & Terra [13] Thaumas, [14] Tufciverfus, Cepheus.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glauce, [15] Thalia, [61] Cymodoce, [17] Nefaea, Spio, Thoe, [18] Cymothoe [1] Actaea,

fuis ad me literis, ex quibus, quae huc faciunt, excerpta tecum, lector, communicabo. Sic ergo ille: Hygini, cum non longe ab initio operis *Axenum* recenfeat inter fluvios, locum vacare mendâ alias, puto, fubindicavi: defignari enim hoc nomine pontum Euxinum, qui Ἄξενος. & licentia Poëtica Ἄξεινος olim perhibebatur, uti teftantur cum alii ex antiquis, tum Nafo in Ponticis. *Frigida me cobibent Euxini littora ponti: Dictus ab antiquis Axenus ille fuit.* Uti inde liqueat Hyginum hoc, ut multa alia, haufiffe è Graecorum Commentariis. Hyginum dico, vel quicunque fub hoc nomine auctor Mythologiae delitefcit. At quis locus, inquis, Euxino inter tot flumina? Fluvii nomen cum fefe latius extendat apud Poëtas Graecos, quam Latinos, eorum auctoritati id datum ab Hygino crediderim: praefertim cum Euxini aquam marinâ dulciorem effe, ac proinde gelu facilem in modum concrefcere veteres obfervent, compluribus feptentrionis fluviis in eum fefe exonerantibus. Magis mirum utique, quod Hefiodus in Θεογονίᾳ dixit ὠκεανὸν ποταμὸν, & de Aegaeo mari Apollonius. l. IV. Αἰγαίε ἐδάμασεν ἐρασσόμενος ποταμοῖο. MUNCK. Procul omni dubio *Euxinus* olim a Graecis fuit dictus *Axenus*. vide Cl. Weffeling. l. I. Obf. cap. 22. & Schol. Apoll. Rhod. lib. II. vs. 250. five gr. Ἄξενος, Ἄξεινος. fed, an recte inter fluvios e Ponto ortos numeretur, dubito, qui ipfe a Graecis Poëtis per excellentiam, *pontus* & *mater ponti* dicitur, ut docet Euft. ad Dionyf. Perieg. vs. 135. & 147. & per periphrafin ab Herodoto l. II. c. 33. θάλασσα ἡ πόντε Εὐξίνε. Neque *Axius* tam ignobilis fuit fluvius. Audi Euripid. Bacch. vs. 568. Τόν τ᾽ ὠκυρόαν Διαβὰς ΑΞΙΟΝ Εἱλισσομένας τε Μαινάδας Ἄξεις, Λυδίανδε, τ᾽ τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν, πατέρα τε, τ᾽ ἔκλυον εὔιππον χώραν ὕδασι Καλλιστοισι λιπαίνειν. imo avus dicitur fuiffe Afteropaei. vide Philoftratum Heroic. cap. 19. §. 8.

12 MEANDRUS] *Maeandrus* fcribendum. Servat fuo more Graecam terminationem. Μαίανδρος enim Graece dicitur. MUNCK.

13 THOUMAS] Pro *Thoumas*, *Thaumas* legendum. Deinde abeffe aliqua videntur. Cepheum fane ex Ponto & Terra natum fcio neminem. Sed & *Tufciverfus* depravatum, pro quo quid reftituam, ignoro. SCHEFF. Lege *Thaumas* ex Hefiod. & Apollodoro. MUNCK.

14 TUSCIVERSUS CEPHEUS] Ex conjecturâ emendare ifta, quae aliena partim, partim monftrofa funt, fi liceat, legerim, *Ceto*, *Nereus*, *Phorcus*. Alius eft Phorcus, cujus inter Gigantes eft facta mentio. Ita, ut emendavi, tantum non fcribendum clamant Hefiod. Θ. 233. & feqq. Apollod. lib. I. pag. 5. Edit. Commel. Schol. Aefchyli ad Prometh. vs. 792. Tres enim illos, quos reftitui Hygino, praeter Thaumantem, ex Ponto & Terra genitos tradunt. MUNCK.

15 *Thalia*] *Halia* eft Apollod. p. 5. Nihil tamen mutaverim. Tzetzes ad Hefiod. de Θαλείᾳ p. 39. Αὕτη δ᾽ ἡ εὐωχία καὶ χάρις καὶ ἡ Νηρηΐς. MUNCK.

16 CYMODOCE] Ex Apollodoro fufpicor divifim *Cimo*, *Doto*, fcribendum. Item mox pro *Cymothoëa*, *Cymothoë*; pro *Melite*, *Melie*; pro *Iraea*, *Ifaea*; pro *Amphithoë*, *Amphitrite*; pro *Dynomene*, *Dynamene*; pro *Nimertis*, *Neomerii*; pro *Clymene*, *Eutimene*; nam fequitur poft, Clymene. pro *Janira*, *Deianira*; pro *Panopaea*, *Panope*; pro *Janaffa*, *Lyfianaffa*. Quanquam, quod fuperius quoque monui, mira fit varietas in his nominibus, nofterque longe, alios fecutus fcriptores effe potuit, quam quos nunc habemus. SCHEFF. Homero eft Κυμοδόκη. nec quicquam mutandum MUNCK.

17 NESAEA] Maro Georg. IV. 338. & Aen. v. 826. *Nefaee*, *Spioque*, *Thaliaque*, *Cymodoceque*. MUNCK. De *Nefaea* vide etiam Tzetzen ad Lycophron. vs. 399.

18 CYMOTHOEA] Lego, *Cymothöe* ex Græco Κυμοθόη. Virg. Æn. I. v. 148. *Cymothöe fimul & Triton*. Claud. Epith. Honor. v. 166. *Cingulæ Cymothöe*, &c. Propert. II. 20. *Candida Nefaee*, *cærula Cymothöe*. Non ignoro tamen, quomodo vulgatum defendi poffit. Didici enim de Servio Latinos in Græcis, quæ in η definunt, illud η plerunque vertere in IA. addere debuiffet, vel EA. Talia funt *Hippodamia* pro *Hippodame*, & *Penelopea* pro *Penelope*. Unde hoc autem? nempe inde, quod Græci id genus vocabula fine difcrimine in η vel εια terminent, ut Περσεφόνη, Περσεφόνεια· Πηνελόπη, Πηνελόπεια· Εὐρώπη, Εὐρώπεια apud Mofch. Eid. II. Sed enim cum in cæteris nominibus id non frequentetur Hygino, quamobrem heic admitti debeat, non video. Adde notas ad cap. 28. Obfervo praeterea, cum quinquaginta ex Nereo & Doride

[1] Actaea, Limnoria, [2] Melite, Iaera, Amphithoe, Agave; [3] Doto, [4] Proto, Pheruſa, [5] Dynamene, Dexamene, Amphinome, [6] Callianaſſa, Doris, [7] Panope, Galatea, [8] Nimertis, Apſeudes, [9] Clymene, [10] Ianira, [11] Panopea, [12] Ianaſſa, [13] Maera, Orithyia, [14] Amathea, [15] Drymo, Xantho, Ligea, Phyllodoce, [16] Cydippe, Ly-

de natas dicat, hoc indiculo quadraginta novem tantum recenſeri. Quamobrem ſuſpicor, quod eaedem eſſent proxime præcedentis vocis ſyllabae, *Thoen* omiſiſſe librarium. Repono ergo, *Cymothöe*, *Thöe*. Numeratur utraque inter Nereidas ab Homero. Ἰλιάδ. Σ. In numero Nereidum deſignando forte ſequitur Euripidem in Iphig. in Aul. 1056. cui itidem ſunt πεντήκοντα κόραι Νηρῆος. Propertio lib. III. El. 6. & aliis nonnullis ſunt centum. MUNCK. Hae deae Aegyptiis erant incognitae, ſed a Pelaſgis in Graeciam delatae, ut cenſet Herodotus lib. II. cap. 50.

1 ACTEA, LYMNOREA] Scrib. *Actaea*, *Limnorea* ex Graec. Ἀκταίη, Λιμνώρεια. Apud Apollodor. haec, illa apud Heſiodum eſt. MUNCK.

2 MELITE, JAERA, AMPHITÖE] Homero Μελίτη, Ἴαιρα, Ἀμφιθόη ſunt Il. Σ. Ergo nihil mutandum. *Melites* meminit quoque Virgil. Aen. v. 825. MUNCK. Melites Naiadis meminit Apollonius Rhodius l. IV. Arg. vs. 545. & 1149. Ad quae loca Vetus Scholiaſtes filiam eſſe docet maris Aegaei, & nupſiſſe Herculi, unde Hyllus natus v. & Schol. Soph. Trachin. vs. 54. Haec poteſt referri ad Nereidas in genere. i. e. maris nymphas a Nereo i. e. mari dictas, ut docet Tzetz. ad Lycoph. v. 164.

3 DOTO] Virg. IX. 102. *Nereïa Doto.* Ubi male quidam *Clotho.* Claud. Epithal. Honor. 169. *Vellitque Coralia Doto.* Δωτὼ eſt Heſiodo, Homero, & Apollodoro. MUNCK.

4 PROTHO] Lege *Proto* ſine aſpiratione ex Graec. Πρωτὼ, Homeri, Heſiodi, Apollodori. Pariter peccatum in *Galathea* & aliis. MUNCK.

5 DYNOMENE] Lege *Dynamene* ex Homer. Heſiod. & Apollodoro. MUNCK.

6 CALLIANASSA] Nihil muta. Καλλιάνασσα eſt Homero Ἰλιάδ. Σ. MUNCK.

7 POENOPE] Refingas, *Panope*, ex Homero, Heſiodo, Apollodoro & Val. Flacco. MUNCK. V. Serv. ad Virg. I. Georg. v. 437. Virginem fuiſſe ſolam de Nereidibus docet ad lib. v. Aen. vs. 240.

8 NIMERTIS] Ita ſcribit more ſui ſaeculi, pro *Nemertes* ex Gr. Νημερτής. Solebant η Græcum exprimere in multis per ι Latinum. Vide notas ad cap. 31. MUNCK.

9 CLYMENE] Celeberrimus Graevius ad Heſiodi Theog. 245. recte, *Eulimene.* Sequitur enim inferius *Clymene.* MUNCK.

10 IANIRA] Ἰάνειρα inter Oceaninas eſt Heſiodo Θ. Homerus autem Iliad. Σ. cum noſtro Nereiſin eam annumerat. MUNCK.

11 PANOPEA] Cl. Schefferus, *Panope.* Sed Panopea eadem, quae Panope, ut Penelopea, quae Penelope. Panope autem cum jam praeceſſerit, quaerendum aliud. Puto cum Cl. Graevio ad Heſiodi Theog. vſ. 256. ſcripſiſſe, *Pontoporia.* Nereis enim illa in Apollodori indiculo. MUNCK.

12 IANASSA] Ἰάνασσα Homero eſt. nihil ergo mutandum. MUNCK. Verum rectius Cl. Schefferus *Lyſianaſſa* legit, quae inter Nereidas recenſetur ab Heſiodo Theogon. vſ. 258. ad quem locum Celeb. Graevius pro ea mendoſe in Hygino legi *Alamiſſa* notat, quod nomen in Hygino nuſquam repperi.

13 MERA, ORITHYA] Scribe *Maera*, *Orithyia*, Μαῖρα & Ὠρείθυια Homero ſunt. MUNCK. Plures hujus nominis foeminae fuere. Vide Micyll. & Burm. ad Ovid. l. VII. Met. vs. 362. *Orithyiam* eſſe dictionem quadriſyllabam docet Pierius etiam ad Virg. IV. Georg. vs. 463.

14 AEMATHEA] Scribe *Amathea.* Ἀμάθεια enim Homero eſt. MUNCK.

15 DRIMO, XANTHO, PHYLLODOCE] Virg. Georg. IV. 336. *Drymoque*, *Xanthoque*, *Ligeaque*, *Phyllodoceque.* MUNCK.

16 CYDIPPE, LYCORIAS] Virg. *Cydippe & flava Lycorias.* MUNCK.

17 CLEIO, BERÖE] Virgilius Oceanitidas facit. *Clioque Beroë ſoror Oceanitides ambae.* MUNCK.

18 ASIA, DEIOPEA] Vide Turneb. Adv. lib. 28. cap. 143. MUNCK.

19 EURYDICE] Doctiſſimus Graevius emendat, *Eunice.* ad Heſiodi Theog. 247. Et ſane ea eſt Nereis, non Eurydice, Heſiodo & Apollodoro. MUNCK.

20 TETOA] *Ceto* fortaſſe, ſic enim Heſiodus habet. Ex Iliados Σ. & Virgilii quinto nomina, ex Heſiodo autem numerum tranſtulit. *Panopaeam* vero & *Clymenen* repetit, numerum explendi gratia. Nam apud Heſiodum quinquaginta, ſed tamen aliis nominibus recenſentur. MICYLL. *Phorco* & *Ceto* ſcribendum ex Apollo-

doro

Lycorias, [17] Cleio, Beroe, Ephyre, Opis, [18] Asia, Deiopea, Arethusa, Clymene, Crenis, [19] Eurydice, Leucothoe.

Ex Phorco & [20] Ceto, Phorcides, [21] Pamphede, Enyo, Chersis. Pro hac ultima [22] Dino alii ponunt.

[23] Ex Gorgone & Ceto, [24] Stheno, Euryale, Medusa.

[25] Ex Polo & Phoebe: Latona, Asterie, [26] Aphirape, Perses, Pallas.

[1] Ex

doro & Hesiodo. Ex quo Apollodoro malim mox *Pemphredo*, *Ento*, *Chersis*. Ista vero, *pro hac ultima*, cum sequentibus habeo pro glossemate. SCHEFF. Mycillus: *Ceto fortasse. Sic enim Hesiodus habet.* Atque ita res est. Vide Θ. v. 270. Ex Phorco & Ceto cum φορκυάδας illas Γραίας, tum Gorgonas natas vult non ille tantum, sed & Apollodorus lib. II. ἐπὶ Φόρκου γίνετ) θυγατέρας, Ἐντὼ καὶ Πεμφρηδὼ καὶ Δεινώ. ἦσαν δ' αὗτ) Κήτους καὶ Φόρκου Γοργόνων ἀδελφαὶ γραῖαι ἐκ γενετῆς. Leg. παραγίνετ) cum Fabro. MUNCK.

21 PAMPHEDE] *Memphale.* MICYLL. *Pephredo* & *Enyo* eas appellat Hesiodus. Atque ita rescriberem apud Apollodorum, nisi Ἐντὼ & Πεμφρηδὼ eas quoque Apolloniano Scholiastae ad lib. IV. 1515. appellari observassem. Zenobio sunt Ἐννὼ, Μεμφήδη, καὶ Δεινώ. Unde *Memphede* scripsisse Hyginum suspicor. MUNCK.

22 DINO ALII PONUNT] Zenobius & Apollodorus, ut jam vidimus. Quibus adde Aeschyl. Schol. ad Prometh. 792. Καὶ αἱ μὲν φορκίδες ἦσαν τρεῖς, ἡ Ἐνυὼ, ἡ Πεφυδὼ, (scrib. Πεφρηδὼ) καὶ ἡ Δεινώ. Totus hic locus, ut ei cum Hesiodi Θεογονίᾳ conveniret, posset ita constitui: *Ex Phorco & Ceto Memphede*, *Enyo*, *Graeae: & Gorgones Stheno*, *Euryale*, *Medusa.* Pro *Chersis* reposui *Graeae.* Duas enim Graeas tantum narrat Hesiodus Πεφρηδω & Ἐνυώ. Deinde pro *ex Gorgone* legi, *& Gorgones.* Illa vero *& Ceto* male ex praecedentibus huc translata videri possunt à librario. Denique ista *pro hac ultimâ*, &c. pro glossemate habet Schefferus. Sed nihil est mutandum. Gorgonem enim Medusae patrem etiam cap. 151. facere hunc scriptorem videas. MUNCK. *Pephredo*, *Ennyo*, *Perso* apud Heraclitum de Incredib. legi docet Cl. Burm. ad Ovid. l. IV. Met. 773. putans ex hoc Heraclito Nostrum esse emendandum, vel e Nostro Heraclitum. Sane a Tzetze ad Lycophron. vs. 838. docemur Graeas Phorci filias esse Gorgonum sorores dictas *Pephrodo* & *Enyo*, (ubi pro πεφρεδὼ. ex Hesiodo & Heraclito πεφρηδὼ legendum) & quia Tzetzes Hesiodum imitatus duas tantum memorat, legendum hic statuo *Ex Phorco & Ceto*, *Pephredo*, *Enyo*, *Graeae.* Hae non tantum unius luminis, sed & dentis usum fuere partitae, ut praeter loca a Cl. Burm. ad l. l. citata etiam docet Schol. Apoll. Rh. IV. Arg. vs. 1515. qui tamen tres Graeas enumerat Πεμφρηδὼ, καὶ Ἐντὼ καὶ Ἰαινὼ, lege Δεινώ. *Phorcus* Deus marinus est, ut docet Servius ad Virg. V. Aen. vs. 240, unde *Phorci domus* pro mari dicitur. Tzetz. ad Lycophr. vs. 376. itaque hic recte Hyginus post *Nereidas* ponit *Phorcidas.* Praeterea *& Gorgones* cum Cl. Munckero amplector; erant enim Graeae Gorgonum sorores, ut docet etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 846. & *Gorgones* Phorci genus vocantur a Pind. O. Pyth. XII. vs. 24.

23 EX GORGONE ET CETO] Haec tota pagina in vet. exemplari ita vetustate obliterata & corrupta erat, ut praeter vestigia literarum, propemodum nihil deprehendi certo possit. MICYLL.

24 STHENNO] Veteres habent, *Stenyo.* SCHEFF. Corruptius German. Scholiast. Perseo. *Stenio.* *Stheno* scribe ex Hesiodo, Apollodoro, Palaephato, Fulgent. lib. I. 26. Servio ad AEn. VI. 289. Schol. Pindari ad Pyth. Od. 12. qui & Ἀθενοῦσαν appellatam eandem ibidem tradit. Στενὼ est Zenobio Cent. I. 41. Ἀθενὼ Schol. Aeschyl. ad Prometh. v. 792. Apud Tzetzen praeterea Chil. v. 22. Μορμολύκεια & Μορμόνας dictas istas Gorgonas invenies. Etymol. Magn. Sylb. Γοργεῖα, τὰ τραγικὰ προσωπεῖα. ἔνιοι μορμολύκεια. MUNCK. De *Gorgonibus* vide etiam Servium ad Virgil. II. Aen. vs. 616. ubi tres *Stheno*, *Euryale* & *Medusa* vocantur. item a Tzetze ad Lycophron. vs. 17. *Cyclopas* μορμολύκεια fuisse Graecis pueris docet Ill. Spanh. ad Callim. H. Dian. v. 67.

25 EX POLO] Mallem *Pholo.* Certe illum ipsum puto hic signari, qui paulo ante nominatur *Ptolus.* Quanquam Phoebae maritus, ex quo Latona & Asterie, Apollodoro Coeus sit, non Pholus. SCHEFF. *Polum* appellat, qui Coeus est Apollodoro, Hesiodo, Diodoro, Scholiastae Homerico, Etymologicographo, aliisque. Unde & Κοιηΐς audit Latona Callimacho Hymn. IV. 150. Sed Κοιηΐς rectius scribas cum viris doctis. Schol. Κοίου γὰρ καὶ φοίβης θυγάτηρ Λητώ. Vix ergo me sustineo, quin etiam Hygino reddam, *Ex Coeo & Phoebe.* Apollodorum audiamus lib. I. *Ex Coeo & Phoebe Asterie & Latona: ex Crio & Euryboeâ Ponti filiâ nati sunt Astraeus*, *Pallas*, *Perses.* Eadem Hesiodus habet Θ. 239. nisi quod pro Εὐρυβοίᾳ nobis Εὐρυβίην exhibet. Videtur ergo non tantum vitiosus, sed etiam man-

 cus

1 Ex Japéto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

2 Ex Hyperione & AEthra, Sol, Luna, Aurora.

3 Ex Saturno & Ope, Vesta, Ceres, Juno, Jupiter, Pluto, Neptunus.

4 Ex Astraeo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Favonius.

Ex

cus heic Hyginus, & ita supplendus ac corrigendus: *Ex Coeo & Phoebe Latona, Asterie: ex Crio & Eurybie Astraeus, Perses, Pallas.* Atqui Astraeus jam inter Gigantes fuit. Quid tum postea? Etiam *Pallas.* quod tamen vocabulum heic iterum vides poni. *Atlas* est inter Titanes & natos ex Japeto & Clymene. Corruptus Diaconus in hac fabula in Hesiodi Θεογ. pag. 266. Edit. Heins. ἡ Φοίβη τῷ Βίᾳ συνελθοῦσα τὴν Λητὼ τίκτει. Lege τῷ Κοίῳ. Hypot. Pyth. Pind. Λητὼ ἡ Κοίου τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς, καὶ Φοίβης τῆς Κρόνου. MUNCK. Latonam Coei filiam fuisse docet etiam aperte Athenaeus lib. x. cap. 21. pag. 455. item Schol. Apollon. Rh. ii. Arg. 712. eam vocantis κοιογένειαν. quod jam notatum vidi ab Ill. Spanh ad Call. H. Del. 150. *Asteriae* plures fuerunt. Fuit enim etiam hoc nomine dicta Teucri & Eunes Cypri filiae filia. vide Tzetz. ad Lycophron vs. 450. de aliis vide Cl. Burm. ad Ovid. vi. Met. v. 108. Ceterum Hyginum hic corruptum sine Mstorum ope sanari non posse statuo.

7 APHIRAPE] Hoc vero corruptum est, sed & deesse quaedam videntur. SCHEFF.

1 EX JAPETO ET CLYMENE] Proclus in Hesiod. p. 23. ὁ δὲ Προμηθεὺς ἦν παῖς Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσώπης, ἢ Κλυμένης, ἢ Θέμιδος. Vide ibi plura. Secundum Tzetzen in Lycophr. p. 189. ex Japeto & Asia, quod & alii voluere. MUNCK. *Atlas* Japeti filius dicitur a Servio ad Virg. I. Aen. 745. Japeti & Clymenes Oceani filiae filius nuncupatur etiam a Schol. Aeschyli Prom. Vinct. vs. 347. De Promethei matre etiam varia traduntur. Alii Asiae, Alii Themidis seu Terrae filium faciunt. Vide Stanlei ad Aeschyl. Prom. Vinct. vs 209. Sed Noster & Servius ad Virgil. Ecl. vi. vs. 42. recte cum plerisque Hesiodum sequuntur, qui e Japeto & Clymene progenitum adseruit. consule Potter. ad Lycophron. vs. 1283. De patre consentiunt auctores praeter Theonem Arati Scholiasten, qui e coelo & Clymene natum refert. pag. 30. Ed. Morell. (ut Potterus monet l. l.) Ἰαπετοῖο πάϊς vocatur etiam ab Apoll. Rhod. iii. Arg. vs. 864. ubi pro αὐτὸς, αὐτὰς non male legendum conjicit Cl. Burm. ad Val. Flacc. vii. Arg. 368. Ad Apoll. l. l. docet etiam Schol. unum fuisse e Titanibus, ita & Eurip. Jone 455. qui tamen se Jovi junxit contra Titanas & Saturnum. v. J. Perizonius ad AElian. l. xii. V. H. cap. 25. n. ult.

2 EX HYPERIONE ET ÆTHRA] Hesiod. Θ. 371. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 480. Schol. Pind. ad Isth. Od. v. pag. 352. Apollodorus. Lib. I. *Ex Hyperione & Thia.* Atque ita forte heic scribendum. Confirmatur ea conjectura ab Etymol. magni Auctore: Θεία, inquit, σημαίνει τὴν μητέρα Σελήνης καὶ Ἡλίου Vocabulum illud nonnulli ἀπὸ τῆς θέας, alii ἀπὸ τοῦ θεῖν derivant, ut annotat Pindarites interpres. MUNCK. Plane cum Munckero hic *Thia* legendum existimo. Hesiodum enim Noster sequitur, ut saepius videmus. Audi & ita Schol. Apoll. Rhod. lib. iv. v. 54. ἥλιος καὶ σελήνη ὑπερίονος τοῦ τιτᾶνος, καὶ θείας εἰσὶ παῖδες, ὡς ἡσίοδος φησί. θεία δ' ἥλιον τέκε λαμπράν τε σελήνην, qui locus aliter hodie in textu legitur & melius, sed certum est, hos Criticos saepius extempore Poëtarum versus citasse. Sic Schol. Euripidis Phoeniss. vs. 180. etiam probaturus lunam Solis juxta Mythologos esse sororem, hunc Hesiodi versum ita ad partes vocat: θεία τ' ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε σελήνην. a quo Scholiaste docemur, Euripidem, AEschylum & alios Lunam Solis filiam physice adpellasse. vide ibi plura, nec non Theon. ad Aratum pag. 50. Ed. Morell. De Solis matre nunc *Thia*, nunc *AEthra*, nunc vero *Euryphaëssa* dicta, & de hoc *Hyperione*, ejus patre latius disputavit post Festum in h. v. Cel. Burm. ad Ovid. lib. vi. Met. vs. 192.

3 EX SATURNO ET OPE, VESTA, CERES, JUNO, JUPITER.] Hinc canit Pind. O. Nem. XI. vs. 1.

Παῖ Ῥέας, ἅ τε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία,
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρ.

Verum Vesta, Ceres, Juno & Minerva pro iisdem deabus fuere habitae. De Vesta & Cerere videndi Ill. Spanh. ad Call. H. Cer. vs. 109. & Doctiss. D'Arnaudtius de Diis Paredris cap. 22. imo Proserpina, Cybebe, Rhea (quae etiam Ops dicitur. V. Broukh. ad Tibull. l. i. El. iv. vs. 62) Tellus, Isis & Diana sive Luna, ut docuere Lactant. ad Statii iv. Thebaid. 457. Tzetzes ad Lycophron. vs. 710. Virique eruditionis fama illustrissimi, Th. Stanlei ad AEschylum Prom. Vincto vs. 210. G. Cuperus in Harpocrate

Ex Atlante & Pleione, [5] Maja, [6] Calypſo, Alcyone, Merope, Electra, Celaeno.

[7] Ex Pallante gigante & Styge, Scylla, Vis, Invidia, Poteſtas, [8] Victoria, Fontes, Lacus.

Ex Neptuno & [9] Amphitrione, Triton.

Ex

crate p. 110, 124, 125. & in Addendis ad Apotheos. Homer. p. 199. Steph. Le Moyne de Melanophoris pag. 260. & P. Burm. ad Ovid. l. IX. Met. vſ. 687. Spanh. ad Call. Hymn. in Jov. vſ. 129. nec non ipſa Juno, quae etiam pro *Terra* ponitur. V. Serv. ad Virg. II. Georg. vſ. 326. & eadem quae Venus nuncupatur Spanh. ad Call. H. Pall. 21. Serv. ad X. AEn. 83. & ad VIII. AEn. 84. Minervam & Cererem eamdem eſſe docemur, utramque pro Pacis Dea cultam legentes. Spanh. ad Call. H. Pall. 74. & Broukh. ad Tibull. I. XI, 67. & rurſus eodem honore culta Diana, eademque habita. Haec enim diſcordias abigere creditur. V. Bentlei ad Horat. I. O. 21. vſ. 13. ἀλλ' ἐπίχω. Quidquid ſit per *Opem* Terra intelligenda eſt, quae non tantum Jovis, Veſtae, Cereris, & Junonis, ſed omnium deorum dearumque, ut & hominum mater dicitur a Pindaro O. Nem. VI. vſ. 1. & ibi Schol.

4 Ex Astraeo et Aurora] Apollod. lib. I. Ἠῶς δὲ καὶ Ἀστραίου ἄνεμοι καὶ ἄστρα. Etiam virgo *Aſtraea*, teſte Arato Phaenomenis- Servius ad I. Æn. 136. *Aſcraeus* (Leg. *Aſtraeus*) *unus de Titanibus, qui contra Deos arma ſumpſerunt, cum Aurorâ concubuit: unde nati ſunt venti ſecundum Heſiodum.* MUNCK. De *Aſtraeo* Micyll. & Burm. ad Ovid. XIV. Met. vſ. 545. inprimis Theon. ad Arati Phaenomena pag. 15. Ed. Morell. & de his ventis Lactant. ad Statii II. Theb. 4.

5 Maja] Ab aliis Atlantis & Steropes filia dicitur. vide Serv. ad VIII. AEn. vſ. 330. qui ad vſ. 138. unam de Pleiadibus eſſe docet.

6 Calypso] Haec inter Pleiades non comparet apud Diodor. lib. III. nec apud Noſtrum cap. 191. Sed ejus loco *Taygeten* & *Steropen* habes. Erat tamen Atlantis filia. Vide Tib. Panegyr. Meſſall. Noſtrum cap. 125. & 243. Inter Oceaninas eam numerat Heſiodus Θ. 359. Apollodorus lib. I. aliique. MUNCK.

7 Ex Pallante gigante] In vetuſto exemplari legebatur *ex Pallante gigante, Scylla, Stygia vis*, quae verba ex Heſiodo nos tranſpoſuimus. MICYLL. *Ex Pallante & Styge.* Notat ad hunc locum Micyllus: *In vetuſto exemplari legebatur, ex Pallante Gigante, Scylla, Stygia vis. quae verba nos ex Heſiodo tranſpoſuimus.* Haec ille. Scripſerat nimirum auctor: *Ex Pallante & Stygâ Vis, Invidia, Poteſtas, &c.* Talia ſunt *Syringa*, *Sirena*, *Striga*, & alia, de quibus in diſſertatione noſtra egimus. Deinde *Scyllam* ut non ex Pallante, ſed librariorum ſupinitate natam, expellendam hinc cenſeo. Auctor ipſe ex Typhone & Echidnâ natam eam dicit; ne dicam jam nec ab Heſiodo, nec ab Apollodoro inter γεννήματα Pallantis agnoſci. *Poteſtas* eſt Hygino, quae illis Κράτος. *Robur* eorum interpretes reddunt. minus recte, ut arbitror. MUNCK.

8 Victoria] Vid. Vid. Serv. ad AEn. VI. pag. 423. Edit. Genev. MUNCK. Adde Lact. ad Statii III. Achill. vs. 84.

9 Amphitrione] Repono cum Micyllo, *Amphitrite*, donec me aliquis *Amphitriten* etiam *Amphitrionen* dici doceat. Tzetzes in Lycophron. pag. 144. Τρίτων κυρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης κατὰ Κόλχον. Soror ea Tethyos fuit, vel Tethys ipſa, ut alii volunt. Aceſander Neptuni & Celaenus eum facit filium apud Tzetzen. Serv. ad AEn. I. 148. *Triton ſimilis Deus Marinus, Neptuni & Salatiae* (ſcrib. *Salaciæ*) *filius Deae marinae ab aquâ ſalſâ dictae.* De Tritone praeterea conſulendus Phornutus cap. 22. Gloſſ. Philox. *Salmacia*, ἀμφιτρίτη. Leg. *Salacia*. Varro IV. L. L. *Salacia Neptuni ab ſalo.* Corrupta & illa in eodem Gloſſario: *Salmacidum.* ἁλμυρόν. Leg. *Salinacidum.* quod dictum ut *Dulcacidum*. *Dulcacidum*, ὀξύγλυκον. Leg. ὀξύγλυκυ cum Vulcanio. Sammonicus: *Dulcacidum laticemque cumini ſemine junges.* Γλυκύπικρον transfertur in Cyrilli lexico. Corrigenda ergo & illa: *Salmacia aqua* ἁλμυρὸν ὕδωρ. Lege, *Salinacida*. Neque enim amplius ſe mihi probat, quod antehac conjeceram, *Salinacea*; quamvis ſciam, ut à vinum, vinaceus, à ſalum ſalacius, à roſa roſaceus, ita à ſalina ſalinaceus, vel ſalinacius poſſe deduci. Nam in talibus licentia derivationis eſt, ut loquitur Servius ad AEn. I. 181. Notavit idem Grammaticus ad Georg. I. 31. quam Tethyn vocent alii, à Cicerone in Timaeo appellari Salaciam. Ni fallor, haec verba reſpexit: *Oceanum Salaciamque coeli terraeque conceptu generatos editoſque memoremus.* Adhaec ad vſ. 724. AEn. I. *Venerem meretricum Salaciam dictam veteribus.* Gloſſ. Iſid. *Venilia, unda quae ad littus venit. Salacia, quae ad mare redit.* Quae ex Varrone ha-

 bet,

Ex Dione & Jove, Venus.
[1] Ex Jove & Junone, Mars.
Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.
[2] Ex Jovis capite, Minerva.
Ex Junone [3] ſine patre, Vulcanus.
[4] Ex Jove & Eurynome, Gratiae.
Ex Jove rurſus & Junone, [5] Juventus, Libertas.

Ex

bet, cujus verba laudat Auguſtinus C. D. VII. 22. Confer Feſtum in *Salacia*, qui à ſalo ciendo dictam eam divam autumat. MUNCK. Tzetz. ad Lycophron. vſ. 886. Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος ὢν παῖς εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς λοιπούς. Vid. Meziriac. ad Ovid. VII. Epiſt. p. 180. De Tritonis forma conſule Tzetz. l. l. & vſ. 892. Schol. Apoll. Rh. IV. Arg. vſ. 1613, 1619. qui ad vſ. 269. ejuſd. libri refert, hoc nomine Nilum fuiſſe inſignitum, ut & Tzetzes ad Lycophron. vſ. 119. Tritonem pro deo a nonnullis populis fuiſſe cultum docet Ampl. Cuperus in Monumentis Antiquis pag. 241. & in Addendis juxta finem.

1 Ex Jove et Junone Mars] Quidam matrem ejus *Enyo* faciunt. Vide Phornutum cap. 21. Schol. Hom. Iliad. E. MUNCK.

2 Ex Jovis capite] Hinc cognominata *Coryfaſia* Minerva, teſte Arnobio lib. IV. Vide Phornut. cap. 20. Niſi potius à matre *Coryphe* illud cognomentum traxiſſe dicendum eſt, de quâ Cicero III. Nat. Deor. & Clemens Protrept. Quare ex Jovis capite orta fingatur, non male explicat Euſtath. ad Hom. Iliad. pag. 93. Alii ex *Metide* & Jove natam volebant. qua de re idem pag. 63. Edit. Baſ. Apud Euſeb. Praep. Eu. lib. II. pag. 38. ex Jove & Themide naſcitur. Ipſum adi. Vide & praeter Heſiodum Scholiaſt. Hom. ad Il. A. v. 195. MUNCK. Chryſippus Philoſophus, Jovem non ex ſe, ſed deglutita prius Metide, & ex ea veluti praegnantem factum, poſtea e capite, i. e. per ſermonem ſeu ex ore, Minervam peperiſſe contendit, & Symbolice Minervam dici e Jovis vertice procreatam, quum os etiam pars ſit capitis. Ut e Galeno refert Ill. Spanhem. ad Call. H. Pall. vſ. 135. Vide & Phurnutum cap. 20. qui etiam de Metide deglutita agit. Accolae paludis Tritonidis jactant, Minervam e Neptuno & palude Tritonide progenitam, ſed poſtea a Jove adoptatam eſſe. Quod ex Herodoto docet Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vſ. 267. Sane Τριτογένεια appellatur a Graecis; ſed quia prope hanc Africae paludem, vel Boeotiae fluvium & urbem Tritonem fertur nata, ut docent Schol. Apoll. Rh. IV. Arg. vſ. 1311. Schol. Pind. O. Pyth. IV. vſ. 36. Schol. Ariſtoph. Equit. vſ. 1186. Lactant ad Statii II. Theb. 722. Serv. ad Virg. III. AEn. vſ. 171. Sine matre vero prognata paſſim ab antiquis perhibetur, unde & ἀμήτωρ. Conſule Ill. Spanh. ad Call. H. Pall. 134. & Cl. Weſſeling. Lib. II. Obſ. cap. 10. Cetera de Minerva e Jovis cerebro nata ſunt notiſſima, quamvis inter ipſos Mythographos haud ſatis conſtiterit, Vulcanuſne, an vero alius quis Jovis verticem fregerit. ut Juvenis lector videre poterit in Scholiis Pindari ad Olymp. VII. vſ. 66. Antiquos vero per Minervam nil niſi ipſam ſapientiam indicaſſe declarat Schol. Apoll. Rh. I. Arg. 763. p. 78. indeque e Jovis cerebro, ſapientiae ſede, generatam finxiſſe, ac pro artium inventrice coluiſſe, praeter alios recte nos docuit Servius ad Virg. Ecl. II. vſ. 61. & ad II. AEn. vſ. 615. & Lactant. ad Statii lib. II. Thebaid. vſ. 715. de qua re pluribus ad cap. 14. agemus. Unde ἐργάνη etiam dicitur & a Theſpeſienſibus colitur. V. Spanh. ad Call. H. Pall. vſ. 60. & quae dixi ad Nepot. Them. cap. 6. & ideo omnes fabri artiumque cultores a poetis Palladis i. e. ſapientiae miniſtri vocantur. v. Graev. Lect. Heſiod. cap. XI. & Munck. ad c. 92. h. l. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vſ. 340. Palladique ſacra facere dicuntur. Spanh. ad Call. H. Jov. vſ. 76. nec alia de cauſſa Medicinae inventrix pronuntiatur; de quo honore ei a gentilibus habito Sphanh. ad H. Pallad. vſ. 98. Plures etiam fuere Minervae. Vide Tzetzen ad Lycophron. vſ. III. & Ampelium. cap. IX.

3 Sine Patre] Ita Heſiod. Lucianus περὶ Θυσ. Περὶ τῆς Ἥρας ᾄδουσιν ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι τὸν Ἥφαιστον. Alii ex Jove & Junone editum eum tradidere, ut Phornut. cap. 19. Homerus: Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότητι μιγεῖσα γείνατο. MUNCK. Haec non Homerus, ſed Heſiodus Theogon vſ. 927. de Vulcano cecinit: ſed pro ἐν φιλότητι legunt ex Schol. Apollonii Rhodii οὐ φιλότητι, ut Vulcanum e Junone ſola natum ceciniſſe Heſiodum probent. Vid. Cl. Graev. Lect. Heſiod. cap. 25. hinc ἀπάτωρ dictus. Vid. Celeb. P. Weſſeling Lib. II. Obſ. cap. 10. pag. 180, 181. & hinc Pindarus

Ex Jove & Themide, Horae.
Ex Jove & Cerere, Proſerpina.
[6] Ex Jove & Moneta, Muſae.
Ex Jove & Luna, Pandion.
Ex Venere & Marte, Harmonia & [7] Formido.
[8] Ex Acheloo [9] & Melpomene, Sirenes, [10] Telxiepia, [11] Molpe, Piſinoe.

Ex

rus Vulcanum ἄνδυ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας eſſe natum dixit. Vide Plutarch. Tom. II. pag. 751. Sed conſule tamen Ill. Spanh. ad Callim. H. Pall. vſ. 134. Cur vero e Junone fingatur progenitus Vulcanus, docet Servius ad VIII. AEn. vſ. 454.

4. Ex Jove et Eurynome] Ita Apollodorus quoque lib. I. & Heſiod. Theog. Sed alii Veneris & Liberi eſſe filias, alii ex Jove quidem natas, ſed matrem earum *Eurydomenen* vel *Eurymeduſam* tradunt, ut Phornutus cap. XV. περὶ χαρίτων. Nec deſunt, qui Jovis & *Eunomiae* filias faciant, ut Orpheus in Hymnis. Catalectorum, quae Pithaeus edidit, lib. IV. legitur vulgo epigrammate de Charitibus: *Jupiter eſt genitor: peperit de ſemine Coeli Hemonia, & Veneris turba miniſtra fuit.* Corrigo, *Eunomia*; niſi mavis *Harmonia*. Lactantius ad II. Stat. Theb. vſ. 286. *Nomina Gratiarum ſunt tria, Paſithea, Aglaie, Euphroſyne, Jovis & Harmiones filiae. Coronidem* earum matrem appellat Nonnus Dionyſ. lib. VIII. Pro *Paſithea Pithonem* exhibet Proclus ad Heſiod. pag. 30. Alii *Thaliam*. MUNCK. Servius ad Virg. I. AEn. vs. 724. dicit, non immerito Veneris & Liberi filias cenſeri, quoniam per horum fere numina *Gratiae* conciliantur: Quidam Junonem earum matrem ſtatuunt, ſed incertum, an ex Jove. Vid. Cl. Burm. ad Ovid. III. Met. 269. *Thaliam* ipſam, quae a nonnullis Gratiarum mater dicitur, unam e tribus Gratiis (quamvis de earum numero & nominibus inter Mythographos parum conveniat. v. Ampl. Cuper. Apotheos. Homer. p. 27.) fuiſſe docet Schol. Ariſtoph. Nub. vſ. 771. quae tamen una ex novem Muſis totius agriculturae inventrix fuiſſe perhibetur a Schol. Apoll. Rh. l. III. Argon. vſ. I.

6 Juventus] Privigna Jovis eſt apud Ovid. IX. Met. vers. 417. Vide Natal. lib. II. 5. Volui antehac *Juventas*. Auguſtinus C. D. lib. IV. II. *Dea Juventas, quae poſt praetextam excipiat juvenilis aetatis exordia.* Et lib. VI. cap. I. *Et multi colentes Juventatem Deam minime in illâ aetate viguerunt.* Agraetius in Gloſſis: *Juventus ipſa hominis aetas. Juventas Dea* Ἥβη. Adde, quae ad Flor. lib. I. cap. 7. notavit Freinshemius. Nunc nihil neceſſe puto. Vide quae ad Antonin. Liberalem. cap. 41. ſcripſimus. Servius ad AEn. I. v. 594. *Juventus eſt multitudo Juvenum: Juventas Dea, ſicut Libertas: Juventa vero aetas. Sed haec a Poëtis confunduntur plerunque.* Praeferunt eam confuſionem etiam vett. Gloſſae, in quibus legas: Νεότης, *Adoleſcentia, Juventas, Juventus.* Γῆρας, *Senecta, Senectus, Senectas, Senium.* Et Servius ipſe ad AEn. V. 134 *Hebe Graece eſt Juventus, filia Junonis.* Feſtus: *Juventutis ſacra pro Juvenibus ſunt inſtituta.* Plinius lib. XXXV. cap. 10. *Supra aediculam Juventutis.* Quanquam *Juventatis* ibi Plinio reſtituit Gronovius. Ejus ſoror Εἰλείθυια, de quâ Pind. Nem. Od. 7. Sed cum Diana confundunt eam nonnulli. Vide Horat. Carm. Saec. & ibi Schol. Lactant. Argum. lib. IX. Met. Ovid. Euſeb. Praep. Euangel. pag. 52. Edit. Steph. MUNCK. De Εἰλείθυια egit Ill. Spanh. ad Call. H. Jov. vs. 12.

6 Ex Jove et Moneta] De duplici Muſarum geneſi conſulendus Apollon. Schol. ad v. I. lib. III. Phornut. cap. 14. Diodorus initio lib. IV. Livius Odyſſ. *Nam diva Moneta filia docuit.* h. e. Muſa. Vide Scal. ad Feſt. in *Corniſcarum*. Euſeb. Praep. lib. II. pag. 35. MUNCK. De Muſarum parentibus diſputat Lil. Greg. Gyraldus in ſyntagmate de Muſis.

7 Formido] Schol. AEſchyl. ad Ἑπτ. v. 46. Φόβος καὶ Δεῖμος θεράποντες Ἄρεως. Adde Heſiod. Aſpid. v. 188. Θ. 934. Eſt nempe *Formido* Hygino, quod Δεῖμος Heſiodo, & Schol. Homer. ad Iliad. Δ. 440. MUNCK.

8 Ex Acheloo et Melpom.] Commentarius in Odyſſeam μ. *Telxiepiam, Agloaphemen, Piſineen, & Lygiam* vocat, quatuorque eas facit. MICYLL.

9 Et Melpomene] Apollodorus Steropen, Parthaonis filiam facit earum matrem. v. lib. I. SCHEFF.

10 Teles, Raidne] pro his omnibus ſcribendum cenſeo *Telxiope, Molpe, Piſione.* ita namque alii appellant. SCHEFF.

11 Molphetes, Tione] Repono, *Molpe, Piſione.* Et pro *Teles, Raidne, Telxiepia*; niſi mavis *Telxiope*, quod Cl. Scheffero venit in men-

Ex Jove & Clymene, Mnemosyne.
Ex Jove & Maja, Mercurius.
Ex Jove & Latona, Apollo & Diana.
[1] Ex [*Demogorgone*] & terra, Python, [2] draco divinus.
[3] Ex Thaumante & [*Electra*] Iris, Harpyiae, Celaeno, Ocypete,
[4] Podarge.
Ex Sole & [5] Persa, Circe, Pasiphae, AEeta, Perses.

Ex

tem. Controversa Sirenum origo, controversa etiam nomina. Servius ad AEn. v. vers. 864. & Lactantius in argumentis lib. v. Metam. Ovidianarum Calliopes Musae & Acheloi fuisse filias scribunt. Apollodorus autem lib. I. pag. 8. cum nostro Acheloi & Melpomenes; at pag. 25. quosdam ex Sterope eas natas velle. Schol. Hom. ad Odyss. M. 39. Καθὰ μὲν τὰς Ἀχελώου καὶ Στερόπης τοῦ παρθένου αἱ Σειρῆνες, καθ' ἐνίους δὲ (Apollonium certè libr. IV. 895.) Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης μιᾶς τῶν Μουσῶν. Ὀνόματα αὐτῶν Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πισινόη, καὶ Λίγεια. Alia nomina ex aliis tibi dabit Natalis lib. VII. Myth. cap. I. Tzetzae Chil. I. 14. & VI. 15. Isacio ad Lycophr. pag. 116. Scholiastae Apolloniano (lib. IV. vs. 892.) sunt, Θελξιέπη ἢ Θελξινόη, Μολπὴ, Ἀγλαόφωνος. MUNCK. Sirenas Telluris filias vocat Euripides in Helena vs. 168. A multis Musarum filias dici refert Servius ad Virg. lib. I. Aen. vs. 12. sed de harum parentibus consule Cl. Burm. ad Ovid. Lib. v. Met. 551. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 358. dicit secundum Homerum duas tantum esse Sirenas, & absque nomine; sed secundum alios poetas tres esse *Parthenopen*, *Ligeiam* & *Leucosiam*. Acheloi & Terpsichorae, sive Musarum filiae eadem de caussa nuncupantur, scilicet ob suavem cantum v. Tzetz. ad Lycophr. vs. 671, qua Linus Apollinis filius dicitur, ut videbimus fab. 161. qua Hymenaeus, Jalemus & Orpheus, licet hi revera Apollinis & Calliopes filii nuncupentur ab Asclepiade apud Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 313. qui pluribus de hac phrasi egit. & qua Palaemonius e Vulcani genere dicitur, quod erat altero pede claudus, ab Apollonio Rhodio Lib. I. Arg. vs. 204. licet hoc argumentum explodat Hoelzlinus istius auctoris interpres. Omnes reges vocabantur Jovis filii aut posteri, Vide Theon. ad Arati Phaenomena pag. 23. id quod notum ex Hesiodo in D. G. vs. 94.

Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί.
Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ——

A Vulcano Achillis arma finguntur fabricata, quippe artificiosissime facta. Philostrat. cap. XIX. Heroicon. §. 4. in fine. Sic *Martis Alumnae* vocantur aves pugnacissimae Stymphalides V. Munck. ad fab. 30. & bellicosissimi Sauromatae, item Amazones ita Martis vocantur genus, V. Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 654. & Graev. Lect. Hesiod. cap. 20. e. Neptuno orti, & a Neptuno amari dicuntur rei nauticae periti, viri fortes & audaces, aut peregrini, quorum parentes ignorantur. vid. Tzetz. ad Lycophron. vs. 156. Schol. Pindari in sec. Hypothesi Isthmiorum, & Serv, ad III. AEn. 241. Τέκνα σοφίας, vocantur fideles Eu. Lucae 7, 35. Revera meretrices fuisse cum Servio, quem Cl. Burm. ad Ovidii l. l. citavit, censuit Plutarchus, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 654. p. m. 74. Item Heraclitus de Incredibilib. c. 14.

7 Ex [*Demogorgone*] ET TERRA] Pingunt hoc loco asteriscum, quasi desit aliquid. Ego abundare puto conjunctionem, quia Python ex Terra sola dicitur natus, sicut apud Ovidium videmus. SCHEFF. Quis esset Demogorgon ille, quem heic, ubi asteriscum posuerat Micyllus, Commeliniana, & quae eam secutae sunt, editiones, repraesentant, diu quaesiveram, cum tandem haec mihi suggessit Statii Scholiastes ad IV. Theb. v. 519. *Dicit Deum Demogorgona summum, cujus nomen scire non licet.* Sed quis praeter Hyginum ex summo illo Deo ortum Pythona dixit? Terrae filium dicit cap. 140. Pythonem, nec patrem nominat. Etiam Ovidio ex solâ terrâ nascitur I. Met. Quocirca Cl. Scheffero τὸ *&* videtur delendum. Ego ἐπέχω. Heraclides Alleg. Hom. pag. 75. *Draco tellus est, utpote indigena & e terrâ natus.* MUNCK. *Incognita Serpens* vocatur ab Ovidio L. I. Met. 439. ubi pluribus de Pythone egit Cl. Burmannus.

2 DRACO DIVINUS] H. e. Μαντικός. Hesych. Πύθων, δαιμόνιον μαντικόν. Gloss. Philox. *Divinum*, θεῖον, καὶ μάντιν. MUNCK.

3 EX THAUMANTE ET] *Electra* fortassis addendum, sic enim Hesiodus habet. MICYLL. Deest, *Electra*, ut ex Hesiodo & Apollodoro sci-

Ex AEeta [6] & Clytia, Medea.

Ex Sole & Clymene, Phaethon & [7] Phaetontides, [8] Merope, Helie, AEtherie, Dioxippe.

Ex Typhone & [9] Echidna, Gorgon, Cerberus, [10] Draco, qui pellem auream arietis Colchis servabat: Scylla, quae superiorem partem foeminae, inferiorem canis habuit, quam Hercules interemit: Chimaera, [11] Sphinx, quae fuit in Boeotia: Hydra serpens, quae novem capita habuit,

scimus. Idem & Micyllo visum. SCHEFF. Ita ex conjectura Micylli suppleverunt. Convenit hoc cum illis, quae Hesiodus habet Θ. 265. & Apollod. lib. I. Alii Ponti & Terrae fuisse filias volunt. Vide Servium ad AEn. III. 241. Jovis canes cur ab Apollonio dicantur, egregie explicat Heinsius ad Hesiod. interpretes pag. 89. MUNCK. Haec etiam ex Hesiodo adnotat Serv. ad Virgil. III. AEn. 212. & Tzetzes ad Lycophron. vs. 167. late de hisce disputans dicit filias esse Thaumantis & Electrae, Oceani filiae, Iridis sorores. De *Iride* Schol. Apoll. Rh. II. 286. & Serv. ad Virg. V. AEn. vs. 606. & ad IX. AEn. vs. 2. & vs. 5, 16. Lact. ad Statii Lib. II Achill. 28. & pro Dea etiam fuisse habitam docet Ill. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 226.

4 PODARCE] Repone *Podarge*. vide quae notamus ad cap. 14. MUNCK. Pro *Podarce* Tzetzes *Aëllo*.

5 PERSA] *Perseis* est Hesiodo. Ciceron. III. Nat. Deor. & nostro cap. 156. ad quod diximus, cur tamen nihil sit heic mutandum. Sed in Schol. recent. ad Olymp. Od. 13. *Antiope* appellatur AEetae mater. Quod habet ex Chio Eumeli. Vide Schol. Lycophr. pag. 35. Edit. Steph. MUNCK. De Matre AEetae videndus Cel. Burm. ad Val. Flacc. l. VII. Argon. vs. 238.

6 ET CLYTIA] scribe *Idyia*. Sic enim vocatur infra fab. 25. Neque aliud apud Hesiodum caeterosque ejus nomen. SCHEFF. Rescribas *Idyia* ex Hesiod. Θ. 960. Cicer. III. Nat. Deor. Atque ita ab Hygino ipso appellatur c. 25. ut jam Cl. Schefferus observavit, & nobiliss. Heinsius Not. in Ovid. Heroid. XVII. MUNCK. Consule etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 174, 1018.

7 PHAETONTIDES] An *Phaethontiades*, ut aliis appellantur? Non opus videtur. Sic Φορκίδες sunt Heraclito & Eratostheni, quae Hesiodo Φορκυνίδες; *Thaumantis* Statio II. Achill. v. 23. quae aliis *Thaumantias*; *Heliconides* Festo, quae Graecis *Heliconiades*. *Atlantis Calypso* Tibullo, quae non paucis *Atlantias*, ut notavi nuper ad Anton. Liberal. pag. 336. Adjungamus his *Phasis Phasias* pariter indifferenter poëtis usurpata. Tzetzae quinque sunt *Phaëthontides*, *AEgle*, *Lampetie*, *Phaëthusa*, *Hemithea*, *Dioxippe*. Ovid. lib. II. Met. tres tantum. Noster cap. 154. septem numerat; Scholiastes Germ. Eridano octo. Verba ejus adscribam: *Sorores quoque Phaetontis in arbores populos versae sunt, lacrymaeque earum in electrum durare* (lege *durari*) *dicuntur, Heliadesque appellatae, ipsas autem nomina habuisse: Merope, Helie, AEgle, AEgiale, Petre, Phoebe, Charie, Diosippe*. Lege, *Dioxippe*, quomodo recte exhibet Sanctandr. Editio. In Hygino hoc loco *Merope*, pro *Merore*, *AEtherie* pro *Etherie* reponendum ex cap. 154. Nam quod ibi legitur, *Phoebea*, *Etherie*, peccatum est librariorum: tu scribe *Phoebe*, *AEtherie*. Corruptum prius vocabulum etiam Heracl. περὶ Ἀπίστων cap. 36. Φοόη, Λαμπετίω, Αἴγλη. Scribe Φοίβη, ut recte Noster habet cap. 156. Lactantius Arg. lib. II. Met. Ovid. *Sorores Phaëtontis, Phaëthusa, Lampetio, & Phoebe, quam quidam Lampetusam appellant*. Caeterum Λαμπετίω eadem est, quae Λαμπετίη, quam cum Phaëthusâ ex Neaerâ suscepisse Solem canit Homer. Odyss. M Meminit quoque ejus Hesychius: Λαμπετίη, Ἡλίου κόρη. Adde quae ad Fulg. lib. I. c. 15. notavi. MUNCK.

8 MERORE] Ex fab. 154. scribendum *Merope*, ubi nominantur caetera, quae hic forsan exciderunt. SCHEFF.

9 ECHIDNA] Filia haec Phorcynis erat, ut vult Pherecydes ad Apollon. lib. II. 1752. quod firmatur ab Hesiodo Θ. 205. MUNCK. De hac Typhonis uxore etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 1353.

10 DRACO, QUI PELLEM, &c.] Eum natum Typhonis ex sanie esse, quae de vulnere ejus, cum à Jove esset fulminatus, manarit, Apollonianus Scholiastes tradit ad lib. II. 1214. Nicandri Glossographus hoc amplius omnia δάκνοντα ex Typhonis sanguine orta tradit. *Dracones dicti sunt ἀπὸ τοῦ δρακεῖν, quod est videre. Clarissimam enim dicuntur habere oculorum aciem. Quâ ex causâ eos thesauris incubantes custodiae causâ finxerunt antiqui*. Festus. Adde Macrob Sat. I. cap. 20. MUNCK.

11 SPHINX] Alii ex Chimaerâ & Typhone na-

tam

buit, quam Hercules interemit: & [1] draco Hesperidum. Ex Neptuno & Medusa, Chrysaor, & equus Pegasus. Ex Chrysaore & Callirhoe, [2] Geryon trimembris.

tam eam tradidere, ut Diaconus in Hesiod. pag. 261. Edit. Heins. Hesiodus ipse v. 326. Θ. ex Ortho & Chimaera ortam refert. De Chimaerâ vide nostrum cap. 57. MUNCK.

1 DRACO HESPERIDUM] De eo Ovid. consulendus lib. IV. Met. 646. Probus ad Virgil. I. Georg. 205. *Ladonem* eum nominat Apollonius lib. IV. vers. 1396. Ad quem versum non perdideris operam, si inspexeris, quae Scholiastes annotavit. Hesiod. Θεογ. 333. ex Phorco & Ceto natum hunc vult. MUNCK. Hunc Draconem sive serpentem ex arbore pendentem Lector ad oculum videre potest in nummo, quem profert Ill. Spanh. ad Call. H. Cer. p. 670. sed quid de hoc dracone Palaephatus de Incredib. senserit, indicat Cl. Burm. ad Ovid. IV. Met. 646. Adde Heraclitum de Incredibilibus cap. 20.

2 GERYON TRIMEMBRIS] H. e. tricorpor. Loquitur sic etiam cap. 30. Et Serv. AEn. VII. 662. *Geryones Rex fuit Hispaniae, qui ideo trimembris fingitur*, &c. Gloss. Philox. *Bimembris*, *διμελοι, διμορφοι, δισωμοι.* *Triformis* est Senec. Agam. 841. Τρικάρηνον alii, ut Hesiod Θεογ. 287. Alii *tergeminum* appellant. Lucret. lib. 5. *Quidve tripectora tergemini vis Geryonai.* Symm. Lib. I. Epist. I. *Eruta Geryonis de Lare tergemini.* Hesiod. Θ. 287. Χρυσάωρ δ' ἔτικε Τρικάρηνον Γηρυονῆα. Justinus lib. XLIV. cap 4. *Geryonem non triplicis naturae*, &c. Alia notione *bimembris Peliacus* dicitur Chiron Sidonio Carm. 23. quod semifer scilicet esset, ut *bimembres* pro centauris apud Ovid. XV. Met. fab. 9. Et *nubigenae bimembres* apud Claudian. I. Ruf. 331. quemadmodum ex MSS restituit Nobiliss. Heinsius. Fabulam suo more explicat Apostolius verbis Palaephati. Cent. XIX. 64. Hesiod. Theog. eandem Geneal. tradit. Quid ergo sibi vult Diaconus in suis allegoriis? Ἡ Καλλιρόη δὲ ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ θυγάτηρ χρυσάορι Πηγάσῳ μιγεῖσα Γηρυόνην γεννᾷ. Chrysaor idem est qui Pegasus? Nec praetereundem, quod *Geryon* Latine dicatur, qui Graecis est Γηρυόνης. Seneca Hercule Furent. v. 487. *Nec unâ Geryon victus manu.* Quem locum opportune nobis subjecit Nobilissimus Heinsius. Sic *Bellerophon* cap. 57. & apud Fulgent. lib. III. cap. I. qui Graecis est Βελλεροφόντης. Quanquam Βελλεροφῶν τετραγωνίσκοφον agnoscit etiam Eustath. ad Iliad. π. 488. Edit. Bas. & Γηρύων Schol. Hesiod. pag. 310. Imo & Eustath. in Dionys. pag. 81. Λέγεται δὲ, inquit, καὶ Γηρυὼν, καὶ Γηρυόνης, καὶ Γηρυονεὺς. De Callirhöe fabulam non protritam habes apud Servium ad AEn. IV. vs. 250. Albricus quoque cum Hygino: *de quo scribitur, quod ipse Geryon habebat*, &c. Et Festus Avienus Ora maritima pag. 436. Ed. Pith. *Geryona quondam nuncupatum accepimus.* Atque haec dicta mihi sunto ad Hygini Genealogiam, sive potius Epitomen ejus. Nam, referente Thoma Gale, viro doctissimo Dissertat. de scriptoribus Mythologicis cap. V. Epitomen istam a se factam ait Grammaticus quidam in Isacii Vossii Bibliotheca Maximo & Apro Coss. nisi potius totum ille hoc mythicum opusculum eo vocabulo designavit: id quod verius puto. MUNCK. Schol. Aristophanis Acharn. vs. 1082. ὁ γὰρ γηρυόνης, οὗ ἐμνήσθη, τρικέφαλος ὢν, καὶ πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρακλεῖ. Vid. & ad Equit. v. 1414.

Ad CAP. I.

3 ATHAMAS AEOLI FILIUS] De Athamante, ejusque parentibus Apollodorus lib. I. pag. m. 27. Schol. Apoll. Rhod. I. Arg. 143. ad II. 1166. ad III. 359, & 1239. Lutat. ad Statii IV. Theb. 571. Schol. Aristoph. Nub. 256. Praeter hunc & alius fuit Athamas Phanosyrae e Paeone natae & Minyae filius, cujus fratres fuerunt Orchomenus ac Diochthondas. Schol. Apoll. Rhod. lib. I. vs. 230. Prior hic Athamas in Thessalia regnasse dicitur a Nostro cap. IV. qui ab Apollodoro pag. 39. δυναστεύων Βοιωτίας, imo Thebanorum rex dicitur a Tzetze ad Lycophron. vs. 22. & rursus ab aliis Rex Orchomeniorum. Vid. Serv. ad V. AEn. 241. quod ultimum certo certius est juxta Hellanicum apud Schol. Apoll. Rhod. I. Arg. v. 763. & ad III. Arg. vs. 265. qui ad lib. II. vs. 1090. Phrixi filios, quorum, avus fuit Athamas, Orchomenum, ut paterna regna haereditatis jure obtinerent, petiisse docet. Denique in Phthia a Palaephato de Incredibilib. cap. 31. si MSS. Codd. ibi habenda sit fides, imperium habuisse fertur Athamas. Quae

opi-

FABULA PRIMA,

THEMISTO.

[3] ATHAMAS Aeoli filius, habuit ex [4] Nebula uxore filium Phrixum, & filiam Hellen: & [5] ex Themisto Hypsei filia, filios duos, [1] Sphin-

opinionis varietas inde orta est, quia variae fuere urbes *Orchomeni* a diversis heroibus hoc nomine insignibus conditae. Fuit *Orchomenus* in Arcadia, ab Orchomeno Arcadis patre condita, ut testatur Duris apud Schol. Apoll. Rhod. IV. 264. & ex eo Cl. Salmas. de L. Hellenist. pag. 305. Eadem ex hoc scriptore adfirmat Schol. Aristophan. Nub. vs. 397. qui *Orchomenum* Arcadiae fluvium vocat. Sed h. l. pro ποταμὸν, πόλιν legendum docet Rutgersius lib. IV. V. Lect. cap. 18. Praeterea fuit *Orchomenus* in Boeotia, Thebanis contermina, cui & Thebani tributum persolvere debuerunt juxta Apollodor. lib. IV. pag. 105. & Strabonem lib. IX. pag. 635. & ibi Casaubon. Haec a Minya Neptuni & Chrysogones, (sive, ut Tzetzes ad Lycophron. vs. 874. & Schol. Pindari Olymp. Od. XIV. 5. Neptuni & Callirrhoes ex Oceano natae) filio condita, unde & *Orchomenus Minyeius* dicitur, quae Chrysogone Almi filia fuisse perhibetur. Consule Schol. Apoll. Rhodii lib. III. 1093. & plura de hac Orchomeno dabit Munckerus ad Antonini Liberalis Metamorph. fab. 26. Haec autem urbs nomen habere dicitur ab Orchomeno Jovis & Hesiones e Danao natae filio. vid. Schol. Apoll. Rhod. lib. I. vs. 230. in hac Boeotiae urbe regnavit Athamas, unde & Thebanis imperasse memoratur. qua ex urbe ob caussam, de qua mox agemus, pulsus *Athamantida* deinde a nomine suo dictam oraculo monitus condidit. vid. Apollodor. lib. I. pag. 41. Sed de quo loco consulendi Strabo lib. XIV. pag. 939. & Pausanias, quem ibi Casaubonus citat. Tandem ad Nostrum Hyginum descendamus, qui eum in Thessalia regnasse ideo dicit, quia confundit Orchomenum Boeotiae, cum Orchomeno Thessaliae. Nec mirum; nam AEolus Athamantis pater in Thessalia regnavit juxta Apollodorum lib. I. p. m. 27. in qua & Orchomenus urbs olim fuit sita. Consule Schol. Apollon. Rhodii lib. II. vs. 1192. Palaephati verba etiam illustrantem. οἱ μὲν τὴν Φθίαν Ὀρχομενοῦ, πόλιν φασὶν εἰρῆσθαι. Φθίην πόλιν Ὀρχομενοῖο. παρόσον οἱ Ὀρχομένιοι ἄποικοί εἰσι Θεσσαλῶν. Δύναται δὲ καὶ Ὀρχομενοῦ μνημονεύειν τοῦ μεθορίου Μακεδονίας, καὶ Θεσσαλίας. ἔστι γὰρ Ὀρχομενὸς, καὶ ὄρος, καὶ πόλις Θεσσαλίας, καὶ Βοιωτίας, καὶ Ἀρκαδίας, καὶ Πόντου. Ergo si omnes Orchomenii Thessalorum coloni fuerint, Orchomenii in Boeotia habitantes quin ex Orchomeno Thessaliae oriundi sint, nullus dubitaverit sanus. Nam & aliae multae urbes in Boeotia reperiuntur, quae Thessalis originem debent, & ab urbibus in Thessalia sitis nomen adeptae sunt. Unde fit, ut haec Thessaliae, & Boeotiae loca synonyma non tantum ab Hygino, sed & aliis saepe scriptoribus confundantur. Consule Cl. Salmas. de L. Hellenist. pag. 305, 361, 362, 363.

4 NEBULA] Νεφέλη nomen est proprium, quod minus recte *Nebula* Latine efferre videntur Hyginus, & Germanici Scholiastes. Quod notatum quoque Barthio video ad Stat. pag. 1607. Tom. III. Secutus illos Lactantius ad Stat. I. Achill. v. 65. Cui illa *Nephele Nubes* est. Ut & Nostro Astron. II. 21. Est tamen non indoctus auctor, Arnobium dico, quo tueri se possint. *Mnemosynen* enim ille Musarum matrem *Memoriam* lib. II. appellat. Cui accedit Augustin. de Ordin. cap. 14. & Capella, cui Eris *Discordia* est lib. I. Nupt. Philol. Imo nec illis tantum, sed & aliis haec talia frequentantur. Hinc ergo Phryxus *Nubigena* Columell. lib. X. MUNCK. Alii alio nomine adpellant *Phrixi* & *Helles* matrem. V. Columnam ad Ennii Athamanta pag. 263.

5 EX THEMISTO FILIOS DUOS] Herodotus autem apud Scholiastem Apollonii ad lib. II. vers. 1147. ait: ἐξ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας Σχοινέα, Ἐρύθριον, Λεύκωνα, Ποῖον. νεωτάτους δὲ, Φρίξον καὶ Ἕλληνα. Apollodor. lib. I. καὶ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρόην, Σχοινέα, Πτῶον. Nisi tu mavis, Lector, corrigam ex Herodoto Apollodorum, & rescribam apud eum, Ἐρύθριον & Ποῖον. Sed retrahit nos Pausanias in Boeoticis: Εἶναι δὲ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτῶον. Quam putem omnium certissimam esse scripturam. vel certe πτῶιον ex Nonni Dionysiac. extremo lib. IX. Ubi dicuntur Σχοινεὺς, Λεύκων, Πορφυρίων, Πτοῖος. Τίτωνον eum appellat Tzetzes in Lycophronem pag. 7. Verba ejus adscribam: Ἐκεῖ δὲ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως, γεννᾷ Λεύκωνα, Ἔρυθρον, Σχοινόα, Τίτωνον. Lege Σχοινέα pro Σχοινόα. & Ἐρύθριον, pro Ἔρυθρον. MUNCK.

[1] Sphincium & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum [2] & Melicertem. Themifto, quod fe Ino conjugio privaffet, filios ejus interficere voluit. Itaque in regia latuit clam, & [3] occafione nacta, cum putaret fe inimicae natos interfeciffe, fuos imprudens occidit, à nutrice decepta, quod eis veftem perperam injecerat. Themifto cognita re, ipfa fe interfecit.

II. *Ino.*

Ino Cadmi & Harmoniae filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos interficere voluiffet, iniit confilium cum totius generis matronis, [4] & conjuravit, [5] ut fruges, in fementem quas darent, torrerent, ne nafcerentur: [6] ita ut, cum fterilitas & penuria frugum effet, civitas tota par-

1 Sphincium] Mallem *Plintbium*, quomodo infra fab. 239. vocatur. SCHEFF. Infra cap. 239. *Plintbium* appellat. Utrum rectius fit, nondum habeo dicere. Et forte neutrum rectum, & *Schoeneus* in locum *Sphincii* fubftituendus. MUNCK.

2 Et Melicertem] Etiam filiam Euricliam, ut vult Zenobius Cent. iv. 38. qui Themiftonem ignorat, ut Nephelen Herodorus. Quam mire in hac fabula varient veteres, difcere potes ex Scholiafte Pindari ad Pyth. Od. iv. Ταύτην ὁ μὲν Πίνδαρος Δημοδίκην φησίν, Ἱππίας δὲ Γοργῶπιν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀθάμαντι, Νεφέλην, Φερεκύδης δὲ Θεμιστώ. Nota praeterea, Learchum & Melicerten eundem effe quibufdam. Tzetzes in Lycoph. Εἶτα γήμας Ἰνὼ, γεννᾷ Κλέαρχον, τὸν παρά τισι Λέαρξον, καὶ Μελικέρτην. pro Λέαρξον malim Λέαρχον, quemadmodum aliis appellatur. MUNCK. Confule Celeb. P. Burm. ad Ovidii iv. Met. vs. 515. Hunc Learchum a patre Athamante furibundo fagitta occifum effe docent Schol. Eurip. Phoeniff. vs. 4. Apollodorus lib. i. p. 41. & lib. iii. p. 171. Lactant. ad Statii i. Theb. 13, 230. & ad vii. Theb. 421. & Columm. ad Ennii Athamanta pag. 263. cur e Boeotia Athamas ejectus effe creditur.

3 Occasione nacta] *inventa*. MICYLL. Ita etiam cap. 8. 28. 120. & 140. loquitur, ut nihil opus fit *inventa* Micylli. MUNCK. Confule Pafferat. ad Propert. i, 2, 5. Cort. ad Salluft. B. Cat. c. 7. §. 3. & Davif. ad J. Caefar. l. 7. B. G. c. 61. Sic *pollicitus* paffive. v. Davif. & Oud. ad J. Caefar. l. 2. B. Civ. c. 21. & ipfum Muncker. ad fab. 100. & 198.

Ad CAP. II.

4 Et conjuravit] Scilicet cum totius generis matronis, quod hic repetendum eft. Cicero in de Arufpicum Refp. *Hi quibufcum conjurafti.* Quae hoc loco notat Barthius, ad rem nihil faciunt. Fabulam habes apud Apollod. p m. 13. lib. i. SCHEFF.

5 Ut fruges torrerent] Ita etiam narrat Tzetzes ad Lycophr. pag. 7. Schol. Stat. i. Achill. 65. Apollod. lib. i. Zenobius loco cap. i. adducto. Scholiaftes Homeri ad Iliad. H. v. 86. Aliter Apoftolius ex Sophocle Cent. xiii. 46. MUNCK.

6 Ita ut] pro, ut ita, trajecte. Amat enim nofter iftiusmodi trajectiones, quod ftatim ab initio notandum, ne quis habeat pro vitio. SCHEFF.

7 Ita referret] puto, illud *ita* male divelli à fequentibus, locumque fic fcribendum ac diftinguendum effe; *ut falfum refponfum, ita referret, fi Phrixum &c.* quo cohaereant, *ita fore finem, fi immolaffet.* Nam *ita referre* dicitur otiofe. At vero illud *ita* optimi fcriptores cum fequenti *fi* conjungunt Cicero de Offic. I. *Id ita juftum eft, fi eft voluntarium.* Trajectiones amare noftrum, modo dixi. Ita ftatim poft: *Inus Athamanti confilium, pro Inus confilium Athamanti.* SCHEFF. H. e. iis verbis, quae mox fubjiciuntur. Sic habes cap. 69. *Atque ita interrogavit.* 171. *Cui fata ita cecinerunt.* 125. *Quos illâ conditione ita differt.* Albricus cap. 20. *Cui fic refpondet, nil in hoc ei poffe praeftare.* Schol. Stat. Thebaid. i. v. 1. *Cui ita locuta eft.* Adde notas ad cap. 69. MUNCK.

8 Phrixus ultro] Multi juvenes generofi fimilibus facerdotum aliorumque fraudibus olim decipi fe paffi funt. De noftro idem teftatur Pherecydes apud Schol. Pindari Od. Pyth. iv. vs. 288. Sic in urbe Elide Molpis juvenis nobilis apud Tzetzen ad Lycophron vs. 159. Simile quid de Erechthei filiabus narratur. vid. Celeb. P. Burm. in Ca-

partim fame, partim morbo interiret. De ea re Delphos mittit Athamas satellitem: cui Ino praecepit, ut falsum responsum [7] ita referret: Si Phrixum inmolasset Jovi, pestilentiae fore finem. Quod cum Athamas se facturum abnuisset, [8] Phrixus ultro ac libens pollicetur, se unum civitatem aerumna liberaturum. Itaque cum ad aram cum infulis esset adductus, & pater Jovem comprecari vellet, satelles misericordia adolescentis, [9] Inus Athamanti consilium patefecit. Rex facinore cognito, uxorem suam [10] Ino, & filium ejus Melicerten Phrixo [11] dedidit necandos. Quos cum ad supplicium duceret, Liber pater [12] ei caliginem injecit, & Ino suam nutricem eripuit. Athamas, postea ab Jove insania objecta, Learchum filium interfecit. At [13] Ino cum Melicerte filio suo in mare se praecipitavit. Quam Liber [14] Leucotheam voluit appellari: nos matrem Matutam dici-

Catal. Argon. v. *Phalerus.* item de Coroebo Lactant ad Statii II. Theb. 221. De Anchuro Midae f. Plut. Parall. p. 306. Plura exempla omitto. Consule de his sacerdotum fraudibus Plut. de Fortun. Rom. pag. 314. Celebb. V. V. J. Perizon. ad Aelian. XII. V. H. 28. & P. Burm. ad Petronii Satyric. cap. 6.

9 INUS CONSILIUM PATEFECIT] Eustath. ad Iliad. pag. 242. narrat, ancillam Ἄλλον μελλούσαν τὴν Ἰνὼ φρύγειν τὰ σπέρματα, hoc est, prodidisse. Mentio hujus fabulae, quod fugit hactenus viros doctissimos, fit quoque Astron. II. 20. ubi de Ariete ait: *Habere tempus anni, quo frumentum seritur. Ideo quod ortum severit ante, quae maximè fugae fuit causa.* Sanctandr. *quod hortum severit.* At legendum. *Quod id Ino tostum severit.* Duxit me ad eam conjecturam, cum ipsa fabula, tum editio Veneta anni 1485. *& io. ortum quod severit.* MUNCK.

10 INUS] Infr. cap. 186. *Perfidia Theanus.* Gloss. Steph. *Gorgus*, Γοργόνος. Virgil. AEn. x. 199. *Fatidicae Mantus, & Tusci filius amnis.* Ad quem versum Servius Danielis: *Mantus vero Graece declinavit; nam si Latine vellet,* Mantonis *diceret, ut ait Plautus* Jonis. Charisius lib. I. *Quae ideo quidam Graece declinare maluerunt, hujus Didus, Sapphus, Inus. Sed melius esset secundum Latinam consuetudinem hujus Sapphonis & Didonis dicere. Nam & Paccuvius sic declinat:* Filios sibi procreasse per eandem Calypsonem autumant. Capella lib. III. pag. 72. *Ea vero, quae primam sui positionem integram servant, ut Io, Ino, Graeco more declinantur, ut faciant in genitivo,* Ius, Inus. Priap. Carm. LXVII. *Penelopes primam Didus fac prima sequatur.* Ita legit Nobiliss. Heinsius, non, *Didonis prima sequatur.* MUNCK.

11 DEDIDIT NECANDOS] Donatus ad Terent. Andr. I. 2. Dare *est quod repetas*: dedere *est ad perpetuum.* Damus *amicis:* dedimus *tantum hostibus.* Horat III. od. 27. *Si quis infamem mihi nunc juvencum dedat iratae.* Hyginus tamen infr. cap. 8. *Dircae uxori Lyci data erat in cruciatum.* Sallust. in Cat. 45. *velut hostibus se praetoribus dedit.* MUNCK. An *dare aliquem letho* pro occidere non est ad perpetuum? de qua phrasi Cl. Burm. ad Phaedr. l. I. fab. 22. *Dedit & dedidit* saepius in MSS. confusa vidimus ad Nepot. Themistocl. c. I. *totum se dedidit Reip.* ut h. l. legit Cl. Oudendorp. ad J. Caesar. l. III. B. G. c. 22. Si varii codices hic ad manus essent, eadem confusio forsan deprehenderetur.

12 EI CALIGINEM INJECIT] Caligo est ἀορασία. Moschopulus in Hesiod. Ἔργ. A. Ἐνδυσαμένη ἀορασίαν, *tecta caligine.* Poëta dixerat, Ἠέρα ἑσσαμένη. minus expresse interpretes, *aëre induta.* Οἱ ό Gen. XIX. II. Τοὺς δὲ ἄνδρας ἐπάταξαν ἐν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. Ἀποτύφλωσις dicitur Zachar. XII. 4. Gloss. vett. *Caligo,* σύγχυσις ὁράσεως. Noster c. 24. *Caliginem eis objecit, & ex venenis multa miracula fecit.* 98. *Diana virginem miserata est & caliginem eis objecit.* MUNCK.

13 INO CUM MEL. NUTR.] De loco, e quo se praecipitavit Ino, & de pinu, ad quam postea Melicertae corpus repertum est, a maris fluctibus ejectum, consule Plutarch. lib. v. Sympos. quaest. 3. pag. 675. & 677. & Lactant. ad Statii II. Theb. 380, 383. & ad IV. Theb. 58. item Celeb. P. Burm. ad Ovidii IV. Met. 524.

14 LEUCOTHEAM] Male infr. cap. 125. & 224. *Leucothoam* eam fecerunt librarii, ut demonstravimus ad Anton. cap. 15. Idem vitium occupavit Servium ad I. Georg. 437. *Ino & Melicerta filius, postquam sunt in numina commutati, Graece Palaemon & Leucothöe sunt appellati: Latine Portunus & Mater Matuta.* Et Lactantium quoque lib. I. cap. 21. *Ino, postquam se praecipita-*

dicimus: Melicerten autem Deum Palaemonem, [1] quem nos Portunum dicimus. Huic quinto quoque anno [2] ludi gymnici fiunt, qui appellantur ἴσθμια.

III. *Phrixus.*

PHRIXUS & Helle, [3] inſania à Libero objecta, cum in ſylva errarent, Ne-

pitavit, *Leucothoa, Materque Matuta, & Melicertes filius ejus Palaemon, atque Portunus.* Ovid. VI. Faſt. 545. *Leucothee Grajis, Matuta vocabere noſtris.* Nec aliter Cicero I. Tuſcul. & II. Nat. Deor. Conſentiunt vett. Gloſſ. Steph. ſive Philoxeni: *Mater Matuta*, Λευκοθέα. *Portunus*, Δαίμων θαλάσσιος. Nempe qui portubus praeeſt, ut ait Serv. ad AEn. v. 241. Quo loco recte non *Leucothoam*, ſed *Leucotheam* ejus matrem appellat, ut & Cyprianus Tract. IV. Stat. IX. Theb. 402. Auguſtin. C. D. lib. XVIII. 14. Dictam illam divam etiam *Albuneam* docent me laudatae modo Gloſſae. *Albunea*, Λευκοθέα. Gloſſarium Cyrilli: Λευκοθέα, *Albunea*, *Mater Matuta.* Gloſſ. Iſid. *Albuna*, *Mater Matuta.* Malim *Albunea.* Βύνη eſt Graecis. Vide Schol. Lycophr. pag. 23. Adde, quae habet Feſtus in *Mane*, & *Matrem Matutam.* Feſta ejus Deae dicta Matralia, ut docet Lactant. lib. I. cap. 6. qui & Tiburtem Sibyllam Albuneam dictam autumat. Nonnulli Leucotheae nomine auroram appellant. Capella lib. II. *An Leucothea ſuccenderet facem lumenque purpureum.* Caeterum quod Inoni heic Hyginus, id Thaliae tribuit Diodorus lib. v. Unde dicta ſit Leucothea, invenies apud Hom. Schol. Odyſſ. E. 334. Nonn. Dionyſ. lib. x. MUNCK. Conſule de hujus vocis ſcriptura Celeb. P. Burm. ad Ovidii IV. Met. vs. 196. & 541. De Inone cum Nerei filiabus ſemper in mari vivente Schol. agit Pindari Olymp. Od. II. 51. & pro maris dea cultam docet, quem laudat Vir Graece doctus in Eruditiſſima iſta Vanno Critica cap. 10. pag. 463. Si plura de Inone ac Melicerte ſcire deſideras, Lector, adi Plutarch. Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 267. (qui quam hic *Nebulam* vocat Hyginus, AEtolam ancillam nomine Antipheram fuiſſe docet.) Lactant. ad Statii IV. Theb. vs. 85. Celeb. Burm. ad Ovidii IV. Met. 524. Schol. Pindari Od. Pyth. III. vs. 173. Melicertem ab Inone *lebeti* inpoſitum eſſe nonnullis dici adfirmat: i. e. navigio, qui *lebes* ab antiquis adpellabatur. vid. Junius lib. II. Animadv. cap. 3. quamquam Apollodorus lib. III. p. 171. πεπυρωμένον λέβητα vocat. Alia de hac Leucothea, & ejus feſtis Plutarch. de Frat. Am. T. II. p. 492.

1 QUEM NOS PORTUNUM, &c.] Portuni nomen non Palaemoni tantum, ſed & Neptuno eſſe tributum ad Capell. lib. I. obſervat Grotius. Caeterum hunc Melicertem à matre etiam *Inoum* fuiſſe dictum notat Horat. vetus Scholiaſtes, in Art. Poët. In quo tamen falli eum libens credo Illuſtri Heinſio. Virg. I. Georg. 437. *Inoo Melicertae.* Servius recte: *Inoo Patronymicum eſt à matre Ino: Melicerta proprium numinis.* De eo numine in Gloſſ. MSS. I. Georg. *Unam clavem tenens pingi ſolet.* Notandum heic, quod obſervat Lactant. lib. I. cap. 21. *Solent mortuis conſecratis nomina immutari.* vide ibi ſeqq. MUNCK. Dii fingebantur alia lingua loqui, quam mortales. vid. Schol. Homeri Iliad. A. vs. 403. hinc in Deorum numerum relatis alia dabantur nomina. vid. Antonin. Liberal. cap. 30. Munck. ad Hygini fab. 251. & ad Lactant. explicat Fab. XIV. 18. Lactant. ad Statii II. Theb. 383. alioſque.

2 LUDI GYMNICI] Vide infr. cap. 273. MUNCK.

Ad CAP. III.

3 INSANIA OBJECTA] Sic infr. cap. 166. *Illae à Minervâ inſaniâ objectâ in mare ſe praecipitarunt.* 184. *Per inſaniam à Libero objectam.* Aſtron. II. 13. *Inſaniâ a Minervâ injectâ.* Hoc eſt, quod Ovidius dicit. I. Met. 725. *Oculis Erinnyon objectare.* MUNCK.

4 JUSSIT] Non eſt mihi dubium, quin ſcripſerit: *juſſiſſe, & Colchos.* Vitium eſt natum ex omiſſione *e* unius propter aliud., quod ſequebatur. SCHEFF. Schefferus, vir celeberrimi nominis, emendat *Juſſiſſe.* Et ſane ita poſtularet politior Syntaxis. Eſt tamen, cur dubitare poſſis, an non & hoc caeteris, quae, ut leniſſimè dicam, ἀνακόλουθα ſunt apud hunc ſcriptorem, ſit annumerandum. Cap. 55. *Exporrectus jacere dicitur. Et Serpens ei appoſitus eſt*, &c. 84. *Dicitur aquam recedere. Item poma ei ſuper caput pendent.* 14. *Lynceus ſub terrâ latentia quaeque vidiſſe dicitur, neque ulla caligine inhibebatur.* Imo Lactantius ad Stat. II. Theb. 281. qui hanc fabulam ex Hygino tranſſcripſit, tantum non vetat quicquam mutari: *Phrixus & Helles* (ſcrib. *Helle*) *inſaniâ a Libero objectâ, cum in ſylvâ errarent, Nebula mater eorum veniſſe dicitur, & arietem*

an-

Nebula mater eo dicitur veniſſe, & arietem inauratum adduxiſſe Neptuni & Theophanes filium, eumque natos ſuos adſcendere [4] juſſit, & Colchos ad regem AEetam Solis filium tranſire, ibique arietem Marti inmolare. [5] Ita dicitur eſſe factum. [6] Quo cum adſcendiſſent, & aries cos

aureo vellere inſignitum exhibuiſſe, in quo praedictos filios aſcendere juſſit. MUNCK. Haud diſſimili modo Phaedr. II, 8, 26. *quem convocata jubet occidi familia, praedamque tollit.* ut legit ibi Celeb. P. Burm. Verborum modos ſaepe variarant Auctores. Vid. Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. II. B. G. 10. V. II. VII. 13. I. B. Civ. 61.

5 Ita dicitur esse factum] Non ſine cauſa videntur mihi hic aſteriſcum poſuiſſe, non quod aliquid deeſſe, ſed quod locum non omni ex parte ſincerum eſſe putem. Quem enim ſenſum, quem uſum hoc loco habent frigida & inſulſa illa: *Ita dicitur eſſe factum.* Quid liberis praeceperit mater, utique in proxime ſuperioribus abunde exponitur. Quam ſtudioſe vero illi ejus auctoritati obtemperaverint, in ſequentibus declaratur. Conjunctis igitur omnibus, & unâ tantum additâ litterulâ, ſenſum iis reſtituo, ni valde fallor, commodiſſimum: *Ita dicitur eſſe factum, quod, cum aſcendiſſent & ar. e. i. p. d. Helle de ariete decidit:* Senſus eſt. Ea re, hâc de cauſa, hoc pacto dicitur eſſe factum, quod Helle decidit de ariete, cum in eum aſcendiſſent ipſa & Phrixus ex praecepto matris. Dixiſſent forſan alii, *ut decideret*; ſed alterum aeque probum eſt, licet minus frequentatum, & utrumque nominativi loco ponitur. Sic fere Virgil. XI. AEn. vs. 177. *Quod vitam moror inviſam Pallante perempto, Dextera cauſſa tua eſt.* hoc eſt, per dexteram tuam fit, quod vitam moror, ſeu ut vitam morer. Terent. Hecyra. V. I. I. *Non hoc de nihilo eſt, quod Laches nunc me conventam eſſe expetit.* Phorm. V. 8. 9. *Non pol temere eſt, quod tu tam times.* Plaut. Mercat. III. 5. 10. *Id illi vitium maximum eſt, quod nimis tardus eſt.* *Ita* vero tam frequenter cauſſam notat, ut inde *itaque* pro conjunctione cauſſali habeatur Liv. I. c. 22. *Satis ſciebat Albanum negaturum. Ita pie bellum indici poſſe.* Cap. 26. *Provoco, inquit. Ita dein provocatione certatum eſt.* Phaed. fab. 30. *Ita pertinet furor illorum ad nos.* Jacobus Perizonius. Mihi haec verba gloſſam reſipere, & è margine in textum irrepſiſſe videbantur. Innuere voluit gloſſator ille, ita factum eſſe etiam ab aliis dici. MUNCK.

6 Quo cum ascenderunt] Addunt aſteriſcum, quaſi deſit quidpiam. Nempe non intellexerunt illud *quo*: cui propterea impoſuerunt accentum, quaſi adverbium eſſet. At vero ita poſitum eſt cum Ellipſi praepoſitionis, pro *in quo.* Porro *aſcendere in equo*, pro *aſcendere in equum.* Quomodo & Petronius in fragmento: *In ſolio, quod Trimalchioni parabatur, deſcendimus.* Ubi vide, quae a nobis ſunt notata. Noſter ſimili modo & in ſubſequentibus, adde Indicem. SCHEFF. H. e. in quem arietem. Aſtron. II. 40. *mare, quo ille projectus eſt.* Et poſt paulo: *dolium eſſe, quo Mars ab Oto & Ephialte ſit conjectus.* Non agnoſco heic ellipſin; certè neceſſe haud arbitror ad eam confugere. Adverbia locorum pro relativis pronominibus ponere ſolemne eſt optimis ſcriptoribus. Virg. Ecl. I. 21. *Quo ſaepe ſolemus Paſtores ovium teneros depellere foetus.* Ad quem locum Servius: *Quo, id eſt, ad quam; nam adverbium poſuit pro nomine, ut,* Genus unde Latinum, *id eſt à quo.* Sic apud noſtrum cap. 53. *Haec mobilis fuit, quo poſtea Latona ab aquilone vento delata eſt.* cap. 112. *Hectori donavit baltheum, unde eſt tractus.* Vide ibi notata à nobis. Nec aliter *inde* uſurpatum Curtio VIII. 9. *Terra lini ferax, inde pleriſque ſunt veſtes.* Plaut. Amphitr. I. 273. *Cadus erat vini; inde implevi birneam.* *Ubi* pro *in quo* apud Servium ad Georg. I. 166. *Nonnulli Liberum patrem, apud Graecos λικμητὴν dici adſerunt; vallus autem apud eos λικμὸς dicitur, ubi de more poſitus eſſe dicitur.* Hunc locum eo libentius adduxi, quam ullum alium, quo eum maculis aliquot in tranſitu purgarem. Repono ergo *vannus* pro *vallus*, λίκνον pro λικμὸς, & pro λικμητὴρ denique λικνίτης. Conſule Heſychium in Λικνίτης. & Schol. Callim. ad Hymn. Jov. 48. λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ. ad cujus lucem facit illud Chariſii apud Scott. Obſ. I. cap. 14. *Cunae* λύκνον. Leg. λίκνον. Schol. Arat. pag. 37. Ed. Lond. Λίκνον δὲ τὸ κυνίον φησί. Niſi jam dudum clamas, *ohe jam ſatis eſt*; adde & iſta cap. 199. *Quo Scylla cum deſcendiſſet*, h. e. in quam aquam. cap. 219. *Foveam juſſit fieri, & multos carbones eo ingeri.* Ovid. VII. Met. 781. *Tollor eo* h. e. in eum collis apicem. Gloſſ. Philox. *Extar, olla, ubi exta coquuntur.* Schol. Juvenal. ad Sat. VIII. 84. *Habeas licet tripodas aeneos, ubi Heroes lavabantur.* Lactantius in hac fabulâ habet: *Qui cum ex praecepto matris aſcendiſſent*, Ut non male forte reponas: *Qui cum*, &c. MUNCK. Virg. V. AEn. vs. 489. *Quo tendant ferrum* pro *in quam*- ubi vide Servium.

eos [1] in pelagus detuliſſet, Helle de ariete decidit, ex quo [2] Helleſpontum pelagus eſt adpellatum. Phrixum autem Colchos detulit. Ibi [3] matris

1 In Pelagus] Tzetzes in Lycophr. pag. 7. per aërem ab eo vectos memorat. Et Auguſtinus C. D. xviii. 13. *Quod vecti ariete volaverint.* MUNCK.

2 Hellespontum Pelagus est appellatum] Apollod. lib. 1. Ὤλισθεν εἰς βυθὸν ἡ Ἕλλη. Κἀκεῖ θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη. Scholiaſt. German. Ariete: *Quod Pelagus ab Helles nomine Helleſpontus vocatur.* Eadem habes apud Æſchyl. Schol. ad Perſ. v. 70. Quis non inde *Helleſpontus* ſcribendum, eſſe cenſeret? Vel *Helleſponticum*, ut eſt apud Solinum cap. 36. vel *Helleſpontium*, ut apud Tzetzen in Lycophronem. Sed locum illum cap. 3. *In Helleſpontum mare ſe praecipitavit:* illum locum, inquam, dum conſidero, incipio dubitare, an non *Helleſpontum mare*, ut *mare Euxinum* cap. 21. dixerit; idque eo magis, quod & Servium ita loqui obſervaverim ad Georg. iii. 152. *Tranſit*, inquit, *per mare anguſtum, quod Boſphorum appellatum eſt, nunc Helleſpontum appellatur.* Et Lactant. ad 1. Stat. Achill. 28. *Unde mare Helleſpontum nominatum eſt.* Nec diſſimile illud Catulli carm. 114. *Uſque ad Hyperboreos, & mare ad Oceanum.* vel Ampelii cap. 1. *Aqua ex qua mare Oceanum.* cap. 7. *Mare, quo cingimur, univerſum vocatur Oceanum.* Schol. Juv. ad Sat. 1. 160. *Inſula Britanniae in Oceano mari.* Nimirum alterum ſubſtantivum adjectivi naturam induit: qua de re egit Voſſius in de Conſtruct. cap. 2. Et nobiliſſ. Heinſ. ad Epithal. Honor. vers. 88. ubi *littus Oceanum, Oceanum pelagus, Oceanus fluctus, Oceanae aquae*, & alia id genus dixiſſe veteres nos docet. Stant praeter Servium & Lactantium ab Hygino etiam Gloſſ. MSS. in lib. 1. Georg. Virgil. *Helle in fretum decidit, quod Helleſpontum dicitur.* Si diverſa eſſe contendas *mare Oceanum* & *mare Euxinum*, dicam ſubſtantive ſumptum & neutraliter prolatum τὸ *Helleſpontum*, ut *Peloponneſum* cap. 84. *Cataclyſmum* cap. 153. *Macaroneſum* apud Iſidor. Orig. xiv. 6. *Lecythum* apud eundem lib. xx. cap. 7. Ita enim ibi legendum, non *Licbitum. Pentateuchum* lib. vi. cap. 1. *Theſaurum* in Fragmento Petron. *Baptiſmum* apud Cyprianum & Ruffinum. *Calathum* apud Feſtum in MS. Leid. in *Talaſſionem. Boſporum* apud Propertium iii. 9. *Et modo Pompei Boſpora capta manu.* MUNCK. Sic ὁ Αἷμος & τὸ Αἷμον dicitur. vide Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 428. qui ad vs. 414. τὸ ὄρος τὸ Ἐρύμανθον dixit, qui ab aliis ὁ Ἐρύμανθος adpellatur. ἡ ὕελος & τὸ ὕελον. vide Eund. ad vs. 378. Et ſic nomina adpellativa generis maſculini Jonum more neutraliter efferuntur. Audi Schol. Apoll. Rhod. l. iii. Argon. vs. 137. Ἰωνικῶς δὲ τὰ κύκλα ἀντὶ τοὺς κύκλους, ὡς λύχνα καὶ δίφρα. & Ill. Spanhem. ad Callim. H. Dian. vs. 135. Sic πέπλος & πέπλον. vide Eund. ad Pall. vs. 70. & ὁ ποτὸς & τὸ ποτόν. Tzetz. ad Lycophron. vs. 725. δάκτυλος, δάκτυλον &c. vide Munck. ad Antonin. Liberal. cap. 41. Metam. Quid obſtat, quo minus ὁ ἄεθλος & τὸ ἄεθλον, idem ſignificet, ut videbimus ad cap. 30. Sic χώρα, χῶρος, ὠνή, ὦνος &c. poëtis uſitata. Vide Theon. ad Arati Phaenomena pag. 8.

3 Matris praeceptis ar.] Phrixus hunc arietem Mercurii praeceptis dicitur inmolaſſe ab Apoll. Rhod. l. iv. vs. 120. (qui a Jove etiam miſſus erat, adnuntiatum, Phrixum ut AEetas reciperet, eique filiam daret uxorem V. Schol. Apoll. Rh. iii. 587.) Sed l. ii. vs. 1150. canit.

> Τὸν (κριὸν) οἱ ἐπεί ῥ' ἔρρεξεν ἑῆς ὑποθημοσύνῃσι
> Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διΐ.

Ubi v. Scholiaſtes ait. τὸν κριὸν, φησὶν (Apollonius), ἔθυσε ταῖς ἑαυτοῦ ὑποθήκαις, τοῦτ' ἔστι κατὰ συμβουλὴν αὐτοῦ τοῦ κριοῦ. Sed quid obſtat, quo minus τὸ ἑῆς ad Mercurium paullo ante nominatum referri poſſit? Nonne Graeci ſolutae orationis auctores ſaepius αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ (v. Th. Wopkens l. ii. Lect. Tull. c. 10.) & contra poëtae σφὲ pro αὐτὸν & αὐτοὺς poſuere. vide ipſum Schol. Apoll. Rh. iii. 689. Stolberg. ad Sophocl. Ajac. pag. 118. & Spanh. ad Callim. Del. vs. 233. Praeterea lis eſt inter Mythographos, cui Deo Phrixus hunc arietem inmolaverit. Schol. Pindari O. Pyth. iv. vs. 429. ait: φυξίῳ Διῒ τὸ δέρας ἀνιέρωσεν. ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ τοῦ Φρίξου ἀνατεθῆναι τῷ Ἄρῃ τὸ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ δέρος. Cum Apoſtolio, quem hic Cl. Munkerus ad partes vocat, facit Schol. Ariſtophanis Nub. vs. 256. a Tzetze & Apollodoro ſtat ipſe Apollonius Rh. utroque loco ſupra citato; verum ejus Scholiaſtes ii. vs. 655. adnotat, quod ajunt Mythographi σφαγιασθῆναι τὸν κριὸν τῷ Λαφυστίῳ Διῒ καὶ (ὅτι) μέχρι τοῦ νῦν νόμος ἕνα τῶν Φρίξου ἀπογόνων εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον, καὶ θύειν τῷ εἰρημένῳ Διΐ. Qui Jupiter Laphyſtius dicitur arietem hunc ſubmiſiſſe, quo Phrixus & Helle vecti aufugerent, quando Athamas eos huic Jovi inmolare vellet; ut docet Pauſanias l. ix. c. 34. Haec ſi ita ſint, Phrixus ſacrificans certe meminerit Jovis Laphyſtii ob memoratum beneficium: juxta alios vero Jovis φυξίου, quod ſalvus & incolumis Colchos adpellens inſtantem necem effugerit. Non adeo itaque, quod Jupiter φύξιος inprimis a Theſ-

tris praeceptis [4] arietem [5] inmolavit, [6] pellemque ejus inauratam [7] in templo Martis [8] posuit. Quam servante dracone Jason AEsonis & Alcime-

Thessalis propter homines e Deucalionis diluvio in Thessalia servatos colebatur, ut censet Scholiastes Apollon. Rhod. II. 1151. sed quod semper habebatur & dicebatur ὁ βοηθῶν τοῖς φυγάσι, ut ipse Schol. ad l. IV. vs. 699. docuit, id quod Phrixus suo ipsius exemplo jam expertus erat. Praeterea Deucalion olim ex arca sive cymba, qua novem dies noctesque per mare navigaverat, egressus in montem Parnasum huic Jovi φυξίῳ sacra fecisse perhibetur. v. Scholia brevia Homeri Il. A. vs. 10. juxta quosdam Athenis huic Jovi φυξίῳ soteria solvit Deucalion. vid. Salmas. de L. Hellen. pag. 326. Quidquid sit, hoc titulo, ut & pluribus id genus aliis, semper & ubique, prout res & tempora postulabant, Jovem fuisse adoratum docemur a Tzetze ad Lycophron. vs. 288. & Schol. Aristoph. Ran. vs. 768. & ad Equit. v. 498. Denique de *Ariete* ejusque *pelle inaurata* dissentiunt viri docti. Vulgo creditur *Aries* fuisse animal humana voce locutum, (v. Schol. Aristoph. Nub. 256. Schol. Apoll. Rh. l. I. vs. 286. II. 1150. Tzetz. ad Lycophr. vs. 22.) Dionysius Mitylenaeus ait fuisse hominem, Phrixi paedagogum, nomine Κριόν. v. Schol. Apoll. Rh. l. vs. 177. qui, postquam Inûs consilium resciverat, persuasit Phrixo, ut, se comite, salutem fuga peteret (Vide Eund. ad l. II. vs. 1147. & iterum ad l. IV. vs. 119.) Tzetzes ad Lycophr. d. l. pro certo adfirmat, hunc Κριὸν fuisse amicum Phrixi & Helles, qui insidiis eorum novercae detectis, una cum iisdem mare ingressus est navigio quodam. Palaephatus de Incredibilibus cap. 31. putat, eum fuisse ἐπίτροπον τῶν χρημάτων sive pecuniarum quaestorem Phrixi. Nonnulli etiam juxta Schol. Apoll. Rh. I. 256. dixerunt, Phrixum conscendisse navigium pro insigni arietem in prora habens. & idem Schol. ad l. I. vs. 763. adnotat, antiquos per Phrixi historiam indicare voluisse salutem insperatam. Plura de Ariete dedit H. Junius lib. V. Animadv. cap. 12. De *pelle arietis inaurata*, quia jam nimius fui, consulat Lector Schol. Apoll. Rh. II. 1147. Schol. Aristoph. l. l. & cum Euripidis Scholiaste, quem citat Munckerus, confer Eund. ad l. IV. Arg. vs. 177. & ab his omnibus dissentientem Eustathium ad Dionys. Perieg. vs. 689. adde Columnam ad Ennii Frag. ex Medea p. 200.

4 ARIETEM] Chrysomallum nempe, qui corrupte *Chrysovellus* dicitur à Germanici Scholiaste. *Genitum autem*, inquit, *hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theophane Altidis* (Hyg. cap. 188. *Bisaltidis*) *filia: quam cum adamasset, in insulam Chrinissam traduxit, inque Jovem* (leg. ovem) *convertit, cum qua in arietem mutatus concubuit; ex qua aries Chrysovellus natus.* Nisi fatis placet *Chrysomallus* Junii Animadv. lib. V. 12. legerim *Chrysovillus*. Villos enim pro lanitio & velleribus recte ponas Virgilio auctore Georg. III. 383. Ovid. Epist. Medeae: *Aureus ille aries villo spectabilis aureo.* Gloss. Philoxeni, *Bibilles*, δίμαλλοι. leg. *bivilles* cum Vulcanio. Corruptum etiam, quod subjungit Glossographus: *Bicerres*, δίμαλλοι, δίκρωσσοι. Explicat Vulcanius, *qui sectos villos habent.* quod minus capio, quid sibi velit. Puto legendum, *Bicirres. Cirrus* enim κρωσσὸν notat. Confer annotat. ad cap. 188. MUNCK.

5 IMMOLAVIT] Cui autem? Τῷ Ἄρῃ, ἢ τῷ Ἑρμῇ, ait Apostolius Cent. XIII. 46. Tzetz. in Lycophr. 22. & Apollod. lib. I. Διὶ φυξίῳ. Lact. ad Stat. Achill. l. 65. *Phrixus ad Colchos delatus, arietem, quo vectus erat, mactavit. Et ejus vellus Marti consecrant* (leg. *consecravit*) *quod draco custodiebat informis.* Leg. *insomnis* Confer. Schol. Arati pag. 112. Ed. Valderii. MUNCK.

6 PELLEM INAURATAM] Euripides Med. vers. 5. πάγχρυσον δέρας appellat. vide ibi Scholia. MUNCK.

7 IN TEMPLO MARTIS] Tzetzes & Apollon. II. 406. in luco Martis. Consule ad eum locum Scholiast. & ad Pyth. Pind. Od. IV. Tzetzae verba sunt in Lycophr. pag. 36. Ἐν Ἄρεος ἄλσει τοῦτο ἀπεκρέμασεν. MUNCK. Serv ad Virg. I. Georg. vs. 219. (e codice Cl. Burmanni) & ad II. Georg. 140. *Vellus aureum, quod dicaverat Marti Phrixus.* Lactantius ad Statii II. Theb. 28. & ad V. Theb. 473. cum Nostro Hygino ait *in templo Martis.*

8 POSUIT] H. e. ἀνέρωσε, ἀνέθηκε. Ovid. Heroid. Ep. I. *Ponitur ad patrios barbara praeda Deos.* Sulpitius Severus Histor. Sacr. lib. I. *Gladium postea in templum posuit.* Nepos Pausan. cap. I. *Quod ex praeda tripodem aureum Delphis posuisset.* Schol. Horat. lib. II. Sat. 5 *Veteribus ista consuetudo fuit, ut rerum primitiae Diis Laribus ponerentur.* Frequens vox est in vett. Inscript. Catal. Pithoei lib. IV. *Accipe, quae pietas ponit tibi dona merenti*, Item: *Haec tibi, diva Venus, deponit munera Sulla.* Noster Astron. II. 20. *Arietis interfecti pellem in templo fixisse.* Diodorus lib. IV. pag. 250. Ἀναθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Quod Sulpicius dicit: ita expressit Josephus: Τὴν ῥομφαίαν ἀνέθηκε τῷ Θεῷ, Imo & simplex τίθημι ita usurpabant Graeci. Euripides Phoeniss. vers. 569. Θήσεις πυρώσας, τάσδε Πολυνείκης θεοῖς Ἀσπίδας ἔθηκε. MUNCK.

5 CHAL-

cimedes filius dicitur petiſſe. Phrixum autem AEeta libens recepit; filiamque [1] Chalciopen dedit ei uxorem. Quae poſtea liberos ex eo [2] procreavit. Sed veritus eſt AEeta, ne ſe regno ejicerent, quod ei reſponſum fuit ex prodigiis, [3] Ab advena AEoli filio mortem caveret. Itaque Phrixum interfecit. At filii ejus, Argus, Phrontis, Melas, [4] Cytiſorus, in ratem conſcenderunt, ut ad avum Athamantem tranſirent. Hos Jaſon, cum pellem peteret, naufragos [5] ex inſula Dia ſuſtulit, & ad [6] Chalciopen ma-

1 Chalciopen] Ita enim fere omnes ſororem Medeae nominant. MICYLL. Scribe *Calciopen*, ut habetur infra Fab. 14. & 21. SCHEFF. *Chalciopen* repoſui ex cap. 14. & 21. Apollon. lib. II. & Tzetze. MUNCK. Recte repoſuit Cl. Munckerus *Chalciopen*. Conſule Ill. Spanh. ad Callim. H. Del. 161. Audi tamen Schol. Apoll. Rh. II. vs. 1153. Φερεκύδης ἐν ἕκλῳ ΕΥΗΝΙ'ΑΝ αὐτὴν (Chalciopen) φησὶ καλεῖσθαι. ἐπώνυμον δ' αὐτῇ Χαλκιόπη καὶ Ὀφιοῦσα.

2 Procreavit] Sic infra cap. 25. *Medea cum ex Jaſone filios procreaſſet.* 109. *Quem ex Polymneſtore procreaverat.* 186. *A conjuge Theano petebat, ut ſibi liberos procrearet.* Aſtron. II. 8. *Ovum procreavit.* Virg. AEn. x. 705. *Ciſſeis regina Parin creat.* XII. 271. *Quos fida crearat* &c. Capella lib. I. *Ut neque de ullâ commixtione progenita, neque ipſa procreare quicquam, Arithmeticâ teſte, monſtretur.* Ita habet MS. Biblioth. Leid. quo ad tempus uſus ſum, non *procreari*. Ad eundem modum de ſexu ſequiore *generare* uſurparunt. Feſtus: *Praegnans quaſi occupata in generando.* Servius AEn. VIII. 51. *Alii de eâ ſue dicunt, habuiſſe eam Trojanos, & ubi primum generaſſet, ibi certam ſpem ſedis concepiſſe.* Et ſuum γεννᾶν Graeci. Judic. cap. XI. vers. I. Ἐγέννησε τῷ Γαλαὰδ τὸν Ἰεφθάε. Imo & τεκνοποιεῖν. Gen. XI. Καὶ ἦν Σάρα στεῖρα, καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει. MUNCK. Sic παιδοποιεῖν de muliere uſus eſt Soph. Electr. vs. 591. & hinc παιδοποιὸς uxor vocatur ab Eurip. Androm. vs. 4. & τεκνοποιοὺς γυναῖκας dixit AElianus l. XIII. V. H. c. 6. De verbo *creare* de matribus parientibus adhiberi ſolito egit Cl. Burm. ad Phaedr. l. II. fab. 6.

3 Ab advena AEoli filio mortem caveret] Acriter me primo aſpectu torſit hic locus. Perſpicuum erat, ſimul & de Phryxo capi poſſe oraculum, & tamen eo ſignificari Jaſonem, cum is fab. 245. memoretur inter illos, qui ſoceros ſuos occiderint (licet Juſtinus aliique & ipſe Hyginus aliter tradant) & AEetae fab. 22. *reſponſum fuiſſe* dicatur, *tamdiu eum regnum habiturum, quamdiu ea pellis, quam Phryxus conſecraverat, in fano Martis eſſet.* Quae & Servius tradit ad II. Georg. v. 140. Sed tamen non AEoli erat filius Jaſon, verum AEſonis, quod nomen propter Phryxum, ut ad quem nihil pertinet, ſubſtituere non licebat. Expediit tandem me Tzetz. ad Lycophr. pag. 35. ubi ſimile reſponſum Peliae datum refert. ᾧ (Peliae) χρησμὸς ἦν ὑπό τινος τῶν ἐξ Αἰόλου θανεῖν, ὧν εἷς καὶ Ἰάσων. Et, ὡς γοῦν πάντας ἀνῄρει τοὺς Αἰολίδας ὁ Πελίας, ἔμελλε δὲ καὶ τὸν Ἰάσονα ὡς Αἰολίδην ἀνελεῖν. Hinc deprehendiſſe me puto & Hygini errorem, & unde in hanc fabulam venerit *AEoli filius.* Scilicet ex Graeco haec in Latinum vertit, & cum illic ſimiliter inveniſſet Αἰολίδην, vel τινὰ τῶν ἐξ Αἰόλου, male & parum conſiderate tranſtulit advenam *AEoli filium*, cum debuiſſet advenam ex AEoli poſteris, vel progenie, ut fab. 27. *Perſi reſponſum fuit ab AEetae progenie mortem cavere*, ubi intelligitur AEetae ex filia nepos. Ita nec Phryxus, nec Jaſon AEoli erat filius, ſed uterque tamen Αἰολίδης. Ille Athamantis filius, AEoli nepos, hic vero AEſonis filius Crethei nepos, AEoli pronepos. Nec eſt, ut quis dicat, Hyginum volentem & ſcientem filium poſuiſſe pro nepote vel pronepote. Quam enim inepta & incerta haec foret ſcribendi ratio? Quis non noſtrum tantum, ſed & ipſius aequalium, niſi ex aliis auctoribus rem planius cognitam haberet, ex illis verbis non certo exiſtimaret, & Phryxum, & eum ipſum, qui oraculo deſignabatur, vere eſſe AEoli filium? Nec ullum veterum ita locutum eſſe credo, ut unum hominem dixerit filium illius, cujus erat nepos vel pronepos. Aliud longe eſt, quando aliquid legatur alicui & *filiis ejus*; qua locutione JCtus *& nepotes accipi, & omnes, qui ex nobis deſcendunt, contineri* vult Dig. de verb. ſign. l. 220. §. 1. & 3. licet ipſe Juſtinianus Inſtit. qui teſt. tut. dari poſſunt: §. 5. aperte doceat. *Caeterum ſi filios dixerit, non continebuntur nepotes, aliter enim filii, aliter nepotes appellantur.* Negligentiam quoque ſuam, ne de ea dubitemus, Hyginus certiſſimo argumento in eo prodit, quod fab. 273. ait Cloanthum accepiſſe praemium talentum argenti, & auratam chlamydem, cum tamen ex Virg. lib. v. ex quo ſolo haec habere potuit, talentum argenti datum eſſe claſſicis militibus, qui certamen navale certaverant, cla-

matrem reportavit: cujus beneficio 7 ad ſororem Medeam eſt commendatus.

IV. *Ino Euripidis.*

Athamas in Theſſalia rex 8 cum Inonem uxorem, 9 ex qua duos filios, 10 periſſe putaret, duxit 11 Nymphae filiam Themiſtonem uxorem: 12 ex ea ge-

clariſſime pateat. Alia vero dona dedit AEneas ipſis ductoribus, & Cloantho chlamydem auratam. Tum Eurytionem galeam muneri accepiſſe dicit, cum tamen Virgilius munus non expreſſerit, ſed e galea ſortes duxiſſe eos ſcribat, quam Hyginus male ad munus tranſtulit. Perizonius. Cautius ergo Schol. Stat. lib. II. Theb. 281. *Ut ab advenâ AEoli progenie mortem caveret Phryxum interfecit. At filii ejus ratem aſcenderunt, ut ad avum Athamantem tranſirent: quos naufragos AEſon excepit.* leg. *Jaſon.* MUNCK.

4 Cylindrus] *Cytorus* alii. MICYLL. Alii aliter. Sed ita habes infra quoque in fabulis praedictis, ut nil mutandum videatur. SCHEFF. *Cylindrum* quoque cap. 14. & 21. eum appellat. Vide, an reponi debeat *Cytorus* ex Apollodor. lib. I. & Strabon. lib. XII. vel certe *Cytiſorus.* Nam *Cytiſorus* idem eſt, qui *Cytorus*, Apollon. lib. II. & Melae lib. I. cap. 19. *A Cytiſoro Phryxi filio poſitus Cytoros.* quam lectionem fruſtra olim ſollicitabam. Majori forte jure Κυτίσωρον Herodoti lib. VII. in Κυτίσωρον, quomodo ſcriptum in vitâ Apollonii, transformes. Tzetzes in Lycophr. p. 7. Chalciopes filios nominat Ἄργον, Μελίαν, Κάτιν, Φρόντιν, Σῶρον, καὶ Ἕλλω. MUNCK. Schol. Apoll. Rh. II vs. 1125. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς μεγάλαις ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, ΚΥΤΙΣΩΡΟΝ. Ἐπιμενίδης δὲ καὶ πέμπτον προστίθησι Πρέσβωνα. Verum ultimus ſive quartus hic *Presbon* dicitur fuiſſe filius Minyae & Clytodorae à Scholiaſte ipſo ad l. I. vs. 230. & Cl. Burm. in Catal. Arg. in *Erginus.* Quidquid ſit pro *Cylindrius*, *Cytiſorus* hic legendum eſt. vide ad fab. 14. male etiam Melae locum citavit Salmaſ. Exerc. Plin. p. 624.

5 Ex insula Dia] Sic infr. quoque habes cap. 14. 20. 21. Apollon. II. 1033. Ἀρητιάδα νῆσον. Scholiaſtes Ἄρεος νῆσον vocitat ad vers 1092. MUNCK. Sine dubio ſcribendum eſt *Aretiade* hic apud Noſtrum. Conſule Catalogum Argonautarum a Cl. Burmanno confectum in voce *Argus Phrixi*, qui Valerii Flacci editioni praefixus eſt.

6 Calliopen] *Chalciopen.* MICYLL.

7 Ad sororem Medeam commendatus est] H. e. ſorori Medeae, apud ſororem. Vide Cl. Schefferum Indice Hyginiano, & Celeberrimum Gronovium, lib. III. Obſerv. cap. 23. Ubi multa hoc genus locutionum exempla invenies. Uſus eâ loquendi formulâ etiam Servius ad AEn. II. 477. (Scyria pubes) *a Scyro inſulâ unâ de Cycladibus, in quâ fuit Lycomedes pater Deidamiae, quam Achilles, commendatus ibi à matre Thetide vitiavit, unde Pyrrhus natus eſt.* Noſter cap. 45. *Philomelam mandat ad Lynceum Regem.* Vide Nobiliſſ. Heinſ. ad Raptum Proſerpinae Claud. lib. III. 214. qui *mandare* pro *amandare*, Ciceronem quoque uſum obſervat. Adde, quae notamus ad cap. 72. MUNCK.

Ad CAP. IV.

8 Cum Inonem uxorem, ex qua duos filios perisse putaret.] Barthius legebat *ex qua duos filios peperit, p. p.* At cum illud *parere*, de mare inſolens ſit Noſtro aliiſque, melius Munkerus *ſuſcepit* injiciendum cogitabat. Potuit tamen etiam excidiſſe *procreavit.* Sic amat enim Hyginus. Fab. IX. *ex qua* procreavit *liberos ſeptem totidemque filias.* vide Fab. LXVII. & alibi. WOPKENS.

9 Ex qua duos filios] Supple *ſuſceperat*, vel ſimile quid. MUNCK.

10 Periisse putaret] libri quidam habent *peperiſſe*, ex quo recte Barthius, *Ex qua duos filios peperit, periiſſe putaret.* SCHEFF.

11 Nymphae filiam] ſine dubio hic abeſt nomen ejus Nymphae. SCHEFF. An ſcribendum? *Hypſei filiam.* Ita ſane Hyginus ipſe vult cap. 157. 239. & Apollod. lib. I. pag. 33. aliique. MUNCK. Hypſei filia vocatur etiam a Tzetze ad Lycophron. vſ. 22.

12 Ex ea] An *& ex eâ?* Non putem, cum ſolemne ſit huic ſcriptori omittere copulativam particulam. Inſpice, ut hoc credas, cap. 24. 27. 29. 30. 35. 38. 61. 66. 92. 103. 127. 130. 148. 176. 178. 197. &c. Nec Scheffero id non viſum,

geminos filios procreavit. Poſtea reſciit[1] Inonem in Parnaſo eſſe,[2] quae bacchationis cauſſa eo perveniſſe. Miſit, qui eam adducerent. Quam adductam celavit. Reſciit Themiſto eam inventam eſſe, ſed, quae eſſet, neſciebat. [3] Coepit velle filios ejus necare. Rei conſciam, quam captivam eſſe credebat, ipſam Inonem ſumpſit & ei dixit, ut filios ſuos candidis veſtimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino ſuos candidis, Themiſtonis[4] pullis[5] obpoſuit. Tunc Themiſto decepta, ſuos filios occidit. Id ubi reſciit, ipſa ſe necavit. Athamas autem in venatione per inſaniam

ſum, ut liquet ex ejus notis ad cap. 92. MUNCK.

1 INONEM IN PARNASSO ESSE] non ſollicitari debuit a Barthio hic locus, & pro *Inonem* ſubſtitui *Junonem*. Putavit enim Athamas Junonem mortuam, quae vivebat tamen in Parnaſſo. Itaque mox ſcribit *inventam* SCHEFF.

2 QUAE BACCHATIONIS] *atque.* MICYLL. Micyllus putat, *atque.* Videntur verba trajecta, ſcribendumque, *bacchatimisque cauſa.* SCHEFF. Cl. Schefferus trajectè: *bacchationiſque.* Micyllus: *atque bacchationis.* Forte verius eſt, *Quam bacchationis;* ut illud *quam* poſuerit pro *eamque.* Geminum prorſus & germanum eſt illud II. Aſtron cap. I. *Quam Dianae venanti, ut eam interficeret, demonſtraſſe.* Item: *Ad Dianam ſe applicuiſſe, à qua non mediocriter eſſe dilectam.* Apud Feſtum *in Roma: Eumque habuiſſe conjugem Romam, à quo, ut Italiâ ſit potitus, urbem condiderit, quam Romam appellaviſſe* Pro *à quo* puto legendum *à qua* h. e. ex cujus nomine. Anton. Liberal. cap. 8. Ἐκ ταύτης καὶ Λοκροὶ πόλιν ἐν Ἰταλίᾳ Σύβαριν ἔκλισαν. Juſt. lib. XXX. cap. ult. *Ex nomine ducis gentes Rhaetorum condiderunt.* Scholiaſtes German. Fabulâ Arctorum: *Cynoſuram dicit Jovis fuiſſe nutricem, unam ex Idaeis Nymphis, à qua in Cretae oppido Hiſtoe Nicoſtratus conſtituit portus,* &c. At Hyginus in eadem narratione lib II. Aſtron. cap. 2. *Ex cujus nomine.* Vetus interpres Coſmographiae à Godofredo editae p. 35. *Opus qualecunque nomine ſuo facit* In Graeco eſt, Ἔργον ὁποῖον τε ἐν ὀνόματι ἑαυτοῦ ἐργάζει. Juſtinus modo laudatus lib. XXIII. cap. I. *Urbem ex nomine uxoris Laviniâ condidit.* Feſtus Pauli in *Indiges: In cujus nomine etiam templum conſtruxit.* Et apud Servium ad Ecl. VI. 42. *Ignem de coelo ſubripuiſſe ferunt, & ideo a Jove religatum ad Caucaſum, & volucribus objectum, quem poſtea ab Jove ipſo reſolutum, quod eum monuiſſet Thetide abſtinere.* Nec non Fulg. lib. I. cap. 4. *Filium genuiſſe, quem velut enormis ſubſtantiae ſucceſſorem ineffabili, ultra quam paternitas exigebat, affectu erga filium deditum.* Sic *quae* habes pro *eaque* cap. 28. *Hi cum Dianam comprimere voluiſſent, quae cum non potuiſſet viribus eorum reſiſtere, Apollo inter eos cervum miſit.* Cap. 29. *Senſit Amphitryon numen aliquod pro ſe fuiſſe, ex quâ die cum eâ non concubuit.* Cap. 91. *In quiete vidit, ſe facem ardentem parere, ex quâ ſerpentes plurimos exiſſe.* Nepos Themiſt. cap. 7. *Nam illorum urbem, ut propugnaculum, oppoſitum eſſe barbaris, apud quam jam bis claſſem regiam feciſſe naufragium.* Leid. Ed. *Claſſis regia feciſſet.* temere, ut puto. Sed pro *oppoſitum* legendum *oppoſitam*, & locum, ut a me factum, interpungendum cenſeo. Adde notas ad cap. 21. Nec contemnenda Barthii conjectura eſt: *Quae Bacchationis cauſa eo perveniſſet.* Sic ſane Aſtron. II. 24. *Septem ſtellas oſtendit, quas eſſe crimen fingeret.* Imo hanc genuinam eſſe lectionem perſuaſiſſimum habeo. Nec aliter emendaverat in orâ codicis ſui Nob. Heinſius. MUNCK.

3 COEPIT VELLE] H. e. voluit. Inf. cap. 122. *Regnum Mycenis obtinere coepit.* pro quo dicit cap. 67. *Regnum occupavit.* Helleniſmum reſipit, quo praeter alios perquam crebro utuntur Petronius & Noſter Hyginus. Lucas Act. I. vers. I. Περὶ πάντων, ὧν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν: *de omnibus, quae Jeſus fecit & docuit.* Vide Gatakerum Cinn. lib. I. cap. 3. qui originem ejus locutionis ex Hebraiſmo arceſſit. Geneſ. I. vs. 3. Ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι. MUNCK. Adde Erhard. ad Petron. Satyric. cap. 6.

4 PULLIS] Quis ſit *pullus color* non malè explicat Alciatus Parergon lib. II. cap. I. MUNCK.

5 OPPOSUIT.] Themiſtoni videlicet necandos, id eſt, objecit, quanquam vero ſimilius *appoſuit* videatur. SCHEFF. Scio, quomodo hoc verbum explicet Cl. Schefferus. Malebam tamen, *operuit*, vel *cooperuit*, περιέβαλε, quod & in margine libri ſui notaverat Tollius Sed retrahit me Horatii Scholiaſtes in Art. Poët. p. 626. ed. Cruq. *Eique nubes in ſpeciem Junonis oppoſita eſt.* Caeterum filii illi, quos imprudens occidit, Πορφυρίων & Πτῶος fuiſſe dicuntur Nonno IX. Dion.

niam Learchum majorem filium ſuum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte in mare ſe dejecit, & dea eſt facta.

V. *Athamas.*

SEMELE, quod cum Jove concubuerat, ob id Juno [6] toto generi ejus fuit infeſta. Itaque Athamas, AEoli filius, per inſaniam in venatione filium ſuum interfecit ſagittis.

VI. *Cadmus.*

CADMUS Agenoris & [7] Argiopes filius, ira Martis, quod [8] draconem fon-

Dion. Addo, *ὡς ἐν παρόδῳ oppoſuit* reſtituendum eſſe Feſto in *Plutei* pro *appoſuit*, ex MS. Leid. Bibl. MUNCK.

Ad CAP. V.

6 TOTO GENERI] Archaiſmus eſt, de quo Giphanius indice Lucretiano, & Scioppius Suſp. Lect. I. epiſt. I. Meurſius ad Caton. R. R. Poene putidos eſſe videas in id genus archaiſmis affectandis quoſdam ſequioris aevi ſcriptores. Fulgentius Virgil. Continentiâ: *Eſto Eyryſtheus alio fortiori.* Item: *Nullo omnia vera noſſe contingit.* Titinnius Barbato: *Namque uni collegii ſumus.* Plura congeſſimus ad Fulgentium in Contin. Virgil. MUNCK. Inſpice, ſi tanti tibi videntur, Lector, quae a me ad Nepot. Eum. c. I. & a Cl. Oudendorpio ad J. Caeſar. l. v. B. G. c. 27. & ad l. VII. c. 66. congeſta ſunt.

Ad CAP VI.

7 AGRISOPES] *Argyopes.* Ita a Pherecyde dicitur. MICYLL. Infra fabula 178. & ſequenti *Agriope* vocatur. SCHEFF. Micyllus in margine ſuae editionis curavit appingi, *Argyopes. Ita a Pherecyde appellatur.* Hoc debet Natali lib. VIII. Myth. cap. 23. *Cadmum Pherecydes* lib IV. *Hiſtor. ex Agenore & Argyope Nili fluvio natum eſſe tradidit.* Noſter cap. 178. & 179. *Agriopen* appellat. Ubi vitioſe *Argyrope* margo habet. Nempe Pherecydes Ἀργιόπη ſcripſerat, non Ἀργυόπη. Repone ergo Ἀργιόπη cum Cl. Scheffero, niſi mavis *Antiope* ex Scholiaſte Euripidis ad Phoeniſſ. vers. 5. Λιβύης τοῦ Ἐπάφου καὶ Ποσειδῶνος Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος. Ἀγήνορος καὶ Ἀντιόπης τῆς Βήλου Κάδμος. Sed *Argiope* rectum eſt. Habet hoc Natalis ex Schol. Apollon. ad lib. III. 1185. Φερεκύδης δὲ ἐν δ' οὕτω φησίν. Ἀγήνωρ δὲ ὁ Ποσειδῶνος γαμεῖ Δαμνὼ τὴν Βήλου. τῶν δὲ γίνονται Φοῖνιξ καὶ Ἰσαίη, ἣν ἴσχει Αἴγυπτος. καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Δαναός. ἔπειτα ἴσχει Ἀγήνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ. τῶν δὲ γίνεται Κάδμος. *Agriopen* tamen, ut Noſter bis, Lactantius quoque appellat ad II. Thebaid. 289. ut nec illud *Agriope* temere forſan ſit damnandum; quo nomine & Orphei uxorem Mimnermus vocat. MUNCK. Cadmus per Epaphum originem a Jove ducit. Lactant. ad Statium I. Thebaid. vs. 224. de Cadmi ſtemmate idem ad III. Theb. 286.

8 DRACONEM] De illo vide, ſi tanti putes, quae ad Anton. Liber. cap. 2. notavi. Martis & Furiae Tilphoſae eum facit filium Schol. Sophocl. ad Antig. vers. 130. MUNCK. Conſule de Dracone hoc Eurip. Schol. ad Phoeniſſ. vs. 7, 661. Tzetz. ad Lycophron. v 1206 Paſſim vero cuſtodes, toparchae crudeles, callide obſervantes vigilanteſque vocabantur olim *Dracones.* (Graecis Δράκων ἀπὸ τοῦ δέρκειν i. e. *videre* dicitur, quia animal hoc acerrime videt, vigilatque vid. Schol. Ariſtoph. Pluto. 733. Philoſtrat lib. III. de Apoll. Tyan. cap. 8. & Munck. ad praef. in fin.) *Draco Heſperidum* ab Agroeta paſtor agreſtis fuiſſe dicitur, quia inmitis erat. Vid. Schol Apoll. Rhod. IV. 1396. Cur Neoptolemus Draco ſit adpellatus, docet Tzetzes ad Lycophron. 185. Potter. ad v. 327. & de Draconibus aerarii cuſtodibus Meurſius ad Eund. v. 1311. Cur vero Cadmus & Harmonia in Dracones fingantur converſi, dicitur haec eſſe cauſſa, quia poſt hanc caedem ſeſe in ſpeluncam abdiderunt; nam primi homines in antris habitarunt. Vid. Perizon. Orig. Babylon. cap. 3. pag. 35. Stanlei ad Aeſchyl. Prom. Vinct. vs. 449. Burm. ad Ovid. VI. Met. 423. Imo inde antiquitus deorum habitacula fuiſſe antra commenti ſunt, & vetuſtiſſimi populi, ante exſtructa templa, antra Diis conſecrarunt, & in iis rem divinam fecerunt. Hinc ἄντρα per τοὺς ἐσωτάτω τόπους τοῦ ναοῦ explicat Tzetzes ad Lycophron. vs. 208. & ἀπὸ τοῦ ἀντεῖν, *ſubplicare* derivant. Vid. G. Cuper. Apotheoſ. Homeric. pag. 31. (quamquam Tzetzes ad Lycoph. v. 77. ab ἀνατετρῆσθαι originem habere confirmat) & μυχοὺς de locis ſacris ſive antris a Poë-

 tis

fontis Castalii custodem occiderat, [1] suorum prole interemta, cum [2] Harmonia Veneris & Martis filia uxore sua [3] in Illyriae regionibus, in dracones [4] sunt conversi.

VII. *Antiopa.*

ANTIOPA [5] Nyctei filia, ab [6] Epapho per dolum est stuprata. Itaque a Lyco viro suo ejecta est. Hanc viduam Jupiter compressit. At Lycus Dircen in matrimonium duxit, cui suspicio incidit, virum suum clam cum Antiopa concubuisse. Itaque imperavit famulis, ut eam in tenebris vinctam clauderent. Cui postquam partus instabat, effugit ex vinculis Jovis voluntate in montem Citheronem. Cumque partus premeret, & quae-

tis dici docet Ill. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 161. Adde Lactant. ad Statii I. Theb. 720. *Persae in spelaeis coli Solem primi invenisse dicuntur.* Alii alio modo hanc fabulam explicant. ut Eustathius ad Dionys. Perieg. vs. 391. & S. Bochartus Geogr. Sacr. lib. I. cap. 19. cujus viri explicationem probat Olearius ad Philostrati Senioris lib. I. Icon. cap. 18.

1. SUORUM PROLE] H. e. τ̃ οἰκείων, vel *eorum* ἀρχαϊκῶς. de quo vide Meurs. Crit. I. 4. Dous. Plautin. Explic. pag. 72. Lactant. Arg. IV. Met. 15. *Evenissentque multa filiabus ac nepotibus infortunia.* Si quid mutari velis, non male rescripseris, *suâ omni prole.* MUNCK. Non fuisse puto, cur doctissimus Munckerus tentaret *sua omni p. i.* Alterum enim μακρολογίαν prae se fert usitatissimam, pro suis, vel sua prole. Treb. Pollio in D. Claudio. c. I. *neque enim fas erat, eum tacere principem, qui tantam* generis sui prolem *habet.* WOPKENS.

2 HARMONIA VENERIS] Schol. Euripid. ad Phoeniss. 7. Ἔνιοι δὲ καὶ Ἁρμονίας Ἠλέκτρας γῆμαι αὐτὸν φασί. Schol. Apollon. ad lib. I. 916. Harmoniam Electræ filiam facit, eamque duxisse Cadmum, & a matre ejus Thebanam portam Electridem denominatam. Sed praeter Hesiodum Θ. 975. Lactantium lib. I. 17. etiam Noster Geneal. Harmoniam Venere editam tradit. Scholiast. Horatii in Art. Poët. *Cadmus & Hermione* (Scrib. *Harmonie*) *in angues conversi sunt. Nam Harmione filia Martis & Veneris dicitur fuisse. Dicuntur autem in angues conversi propter occisum draconem, qui erat Marti consecratus.* Hephaestion tamen in leones transformatos cos narrat lib. I. Vid. Phot. pag. 473. MUNCK. Harmoniam Martis & Veneris fuisse filiam docent Pausanias lib. IX. cap. 5. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 391. Schol. Pindari O. Pyth. III. 153, 164. Lact. ad Statii I. Theb. 288, 680. & ad II. Th. 267. Plura, eaque egregia de Harmonia habet Celeb. P. Burm. ad Ovid. III. Met. 133. Cur Musae Athenis Harmoniam genuisse fingantur ab Euripide, docet caussam Scholiastes ad Medeam vs. 834.

3 IN ILLYRIAE REGIONIBUS] Earum enim Rex fuit. Vide Apollod. lib. III. MUNCK.

4 CONVERSI SUNT] Poëticam magis, quam pedestrem orationem sapit. cap. 79. *Theseus cum Pirithoo rapuerunt.* & cap. 127. *Quem postquam cognovit, qui esset, jussu Minervae cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt.* Lactantius ad Stat Thebaid. III. 290. *Cadmus fugiens infortunia Thebarum, existimans se cum loco etiam fortunam mutare, cum Harmonie conjuge conversi sunt in dracones.* Capella lib. I, *Cum virtute Mercurius constiterunt.* Et lib. III. *Cum sponso Delius annuebant.* Sallust. Jug. 100. *Bocchus cum peditibus postremam Romanorum aciem invadunt.* MUNCK Non poëticam haec magis sapiunt, quam solutam orationem. Quadrigarius apud A. Gell. l. 9. N. A. c. I. *Sagittarius cum funditore utrimque summo studio spargunt fortissime.* Consule tu Lector Cel. Burm. ad Ovid. lib. I. Met. vs. 320. & Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 43. n. I. & videbis optimum quemque solutae orationis auctorem ita locutum esse.

Ad CAP. VII.

5 NYCTEI FILIA] Sic & Apollodorus lib. III. pag. 144. & Propert. lib. III. eleg. 13. *Asopi* filiam facit. Apollon. lib. I. 735. Ubi Scholiastes: Δύω Ἀντιόπαι ἐγένοντο. ἡ μὲν Νυκτέως, ἡ δὲ Ἀσωποῦ, ἧς καὶ Διὸς Ἀμφίων καὶ Ζῆθος, οἳ καὶ Θήβας ἐτείχισαν. Apollon. sequutus est Tzetzes in Lycophr. pag. 77. Ita famam non semper veri nunciam tulisse, notavit quoque in Corinthiacis Pausanias. MUNCK. Consule Cl. Burm. ad Ovid.

quaereret, ubi pareret, dolor eam in ipſo bivio coegit partum edere. 7 Quos paſtores pro ſuis educarunt, & adpellarunt 8 Zeton, ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόπον. Alterum autem Amphionem, ὅτι ἐν διόδῳ, ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτεκεν, id eſt, quoniam in bivio eum edidit. Qui poſtquam matrem agnoverunt, 9 Dircen ad taurum indomitum deligatam vita privarunt. Ex cujus corpore in monte Citherone fons eſt natus, 10 qui Dircaeus eſt appellatus, beneficio Liberi, quod ejus 11 bacha fuerat.

VIII. 12 *Eadem Euripidis, quam ſcribit Ennius.*

Nyctei regis in Boeotia fuit filia Antiopa. Ejus 13 formae bonitate Jupiter adductus, gravidam fecit. Quam pater cum punire vellet, propter

Ovid. vi. Met. 110. item Schol. Apoll. Rh. lib. iv. vs. 1090. Lactant. ad Statii vii. Theb. vs. 189. & ix. 420.

6 Epapho] *Epopeo*, ut in Corinth. Pauſ. MICYLL. Suſpicatur *Epopeus* legendum ex Pauſania Micyllus. Neque aliter Apollodoro nuncupatur. Tamen *Epaphus* eſt & in ſequenti capite. SCHEFF. *Epopeo* ex Pauſaniâ Micyllus. Nec aliter eum appellat Apollodorus lib. iii. vel Schol. Apollon. ad lib. iv. 1090. Non nuperum hoc eſſe vitium patet ex Lactantio in Stat. iv. Theb. vers. 570. qui, ut alias multas, ita etiam hanc fabulam ex Hygino tranſſcripſit. *Antiopa*, inquit, *Nyctaei* (ſcrib. Nyctei) *regis filia ab Epapho per dolum ſtuprata eſt*, &c. Ἐπωπεὺς Σικυώνιος eſt Hephaeſt. lib. i. MUNCK. De hoc *Epopeo* Sicyoniorum rege, Antiopes raptore Cl. Burm. ad Ovid. ii. Met. 592.

7 Quos pastores pro suis] Videtur deeſſe *peperitque gemellos*, aut ſimile MICYLL. Putat Micyllus deeſſe, *peperitque gemellos*: mihi non videtur. Solent quippe talia inveniri etiam apud Scriptores optimos, dum ad rem, quam ad verba magis attendunt. Noſter infra quoque fab. 149. *Ex eo conceptu nata eſt Armonia, cui Minerva & Vulcanus veſtem ſceleribus tinctam muneri dederunt, ob quam rem progenies eorum ſcelerata extitit.* De unica Armonia praeceſſit, & tamen ſequitur *eorum*, quia ſimul maritum ejus in animo habuerat. Ita fab. 194. *Navem Corinthum delatam tempeſtate, in qua Arion vectatus fuerat. Quos eum perduci ad ſe imperaſſet.* dicit *quos*, & nautas reſpicit, quos habuit in animo, non navem, de qua ſcripſit. Simili modo fab. 120. *Quorum fuit inſtitutum*, cum praecedat de finibus Tauricis. SCHEFF.

8 Zeton ἀπὸ τοῦ ζητεῖν] Haec cum ſequentibus adjecta ſunt ab intempeſtivo aliquo interprete. Alibi profecto nihil legas ſimile apud Noſtrum. SCHEFF. Interpretationes has ab intempeſtivo aliquo interprete adjectas cenſet Cl. Schefferus; Certe haec abſurda mihi videntur. Neque enim Ζῆτος Graece, ſed Ζῆθος ſcribitur, unde *Zethus* apud Horat. lib. i. epiſt. 18. vers. 42. Male *Zetus* ſcribitur apud Servium ad Eclog. ii. 24. Ita ludit more ſuo Fulgentius lib. ii. Mythol. *Tereſiam in modum temporis poſuerunt, quaſi* θέρους αἰών, *id eſt, aeſtiva perennitas*. Placuit tamen iſta alluſio veteribus. Vide Etymol. Magnum in Ζῆθος. MUNCK.

9 Dirce ad taurum] Vide Schol. Euripidis ad Phoeniſſ. pag. 280. Edit. Steph. & Apollon. loco modo adducto. MUNCK.

10 Qui Dirceus] Scribe, *Dircaeus*, ut apud Horat. eſt & Virgil. ex Graec. Διρκαῖος. Schol. Euripid. ad Phoeniſſ. 102. Καὶ ὁ τόπος, ἔνθα ἐσύρη, Δίρκη καλεῖται, καὶ ὁ ποταμός. & ad vs. 650. Δίρκη δὲ ποταμὸς Θήβης, ὁμώνυμος τῇ πηγῇ. MUNCK. *Fons & Fluvius Thebarum* etiam dicitur Dirce a Scholiaſte Sophocl. Antig. vs. 105. Sed conſule, Lector, Ill. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 76. inprimis Lactant. ad Statii iii. Theb. 205. & ad i. Achill. vs. 12.

11 Baccha fuerit] Comeliniana, *fuerat*, ſine cauſſa. SCHEFF.

Ad CAP. VIII.

12 Eadem Euripidis, quam scribit Ennius] In hoc titulo pro *Euripidis Euchemeri* legendum cenſet Barthius. Verum nihil immutandum docet Rheineſius lib. iii. Var. Lect. pag. 374. cum Euripidis Ἀντιόπη citetur Stobaeo atque Ciceroni. SCHEFF. Laudat eam in Εὐθυδήμονα. Heſych. MUNCK. Plura de hujus Antiopae fabula narrat Lactant. ad Statii ii. Achill. vs. 66.

13 Formae bonitate] H. e. praeſtantia. Phaedrus lib. iv. 8. *Tanta bonitas eſt aquae. Dignitatem* Noſter appellat cap. 106. & 78. MUNCK. Hinc *corporis*, *animi bona* & *mala* de pulchritudine &

pter ſtuprum [1] minitans, periculum Antiopa effugit. Caſu in eodem loco, quo illa pervenerat, [2] Epaphus Sicyonius [3] ſtabat. Is mulierem [4] advectam domo matrimonio ſuo junxit. Id Nycteus aegre ferens, cum moreretur, Lyco fratri ſuo per obteſtationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne inpune Antiopa ferret. Hujus poſt mortem Lycus Sicyonem venit. [5] Interfecto Epapho, Antiopam vinctam [6] abduxit in [7] Citheronem: [8] parit geminos, [9] & reliquit. Quos paſtor educavit, Zetum & Amphionem nominavit. Antiopa Dircae uxori Lyci data erat in cruciatum. Ea occaſione nacta fugae ſe mandavit. Devenit ad filios ſuos. Ex quibus Zetus exiſtimans fugitivam, [10] non recepit. In eundem lo-

& deformitate corporis ac mentis occurrunt, & *bona forma* pro forma praeſtanti. Conſule Celeb. Burm. ad Phaedr. III. 8, 15. Sic ἀγαθὸς Graecis. Theocrit. Idyll. XXIII. 2.

——— ἐφάσδῳ
Τὰν μορφὰν ἀγαθῷ, τῶ δὲ τρόπον οὐκ ἔθ' ὁμοίῳ.

1 Minitans periculum] Barthius volebat, *vitans*, & mox *aufugit*. Ego mallem omnibus retentis tantum comma ſcribere poſt *minitans*, ut ſenſus ſit, patrem minatum ei poenas; has deinde minas effeciſſe, ut caveret ſibi, atque ſic periculum evaderet. Vide Apollodorum lib. III. quo cum convenit haec expoſitio. SCHEFF. Barthius *vitans* conjecit. Tollius, *inſtans*. Ego antehac *imminens*. Nunc verum mihi videtur, quod divinat Cl. Schefferus, poſt τὸ *minitans*, ponendum eſſe inciſum. Scribe ergo, & diſtingue etiam poſt τὸ *vellet*: *Cum pater punire vellet, propter ſtuprum minitans, periculum effugit.* cap. 10. *In aquilam commutatus mortem effugit.* Apollodorus certe, quod Vir Clariſſimus vidit, id firmat, ita ſcribens: ἡ δὲ ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει. Sed illuſtri Heinſio *minitans periculum* videtur dictum, ut *minantia fata* apud Silium. Et ſic nihil medicinae flagitat hic locus, niſi ut inciſum poſt τὸ *periculum* tollatur. MUNCK.

2 Epaphus] *Epopeus*. MICYLL.

3 Stabat] H. e. commorabatur, diverſabatur, manebat, dum domo aberat. Hinc *ſtabulum* & *ſtatio* pro taberna & diverſorio apud Veteres. Et *ſtabularius* πανδοχεὺς ſive caupo apud Junilium & Cyprianum lib. III. epiſt. 13. *Stabulariae* [illegible] C. D. [illegible] copae. Praeivit nobis ad hanc explicationem Barthius. Ita σταθμὸς accipitur interdum Graecis. Vide Jerem. cap. x. 5. Heſych. Σταθμοὶ, ἐπαύλεις. Gloſſ. vett *Stabulum*, πανδοχεῖον Cyrill. Στάσις, κα-[illegible], *Statio*. Tertull. Sodom. *Hoſpitioque vocat longe ſtabulare parantes.* Confer, quae ad Suet. Neron. cap. 37. notavit Torrentius. MUNCK. Ita *Statio* recte praefert τῷ *ratio* apud Phaedrum l. 1. fab. 37. Cl. Burm. & in pl. *ſtationes* pro *tabernis*, porticibus, baſilicis, in quibus & recitationes fiebant, & otioſi ad confabulandum conveniebant, ſumi docet idem ad Ovid. l. III. Triſt. El. 1. vs. 79. Hinc, etiam *ſtare* de meretricibus ante lupanaria quaeſtus gratia commorantibus. Vide Wouweren. ad Petron. Satyric. cap. 6.

4 Advectam domo, matrimonio] Emenda, *advectum domom.* littera ultima eſt extrita propter ſimilem ſubſequentem. *Domom* autem antique, pro *domum*, ſicut ſaepe apud Noſtrum. SCHEFF. H. e. domum. *Domo* dixiſſe dandi caſu Catonem & Horatium notavit Voſſius, quem ſigurate nonnunquam poni pro accuſativo volunt. Infr. cap. XIV. *Delatum ſtuctibus Lilybaeo ſervavit.* niſi placet ablativum eſſe per defectum praepoſitionis ſubaudiendae iſtiuſmodi locis poſitum. Vide notata ad cap. XV. quo multa id genus congeſſimus. Cl Schefferus emendat, *domom.* ἀρχαϊκῶς. MUNCK.

5 Interfecto Epapho] Ante haec verba ponendam curavi τελείαν στιγμὴν, poſtulante omnino id ſententia. MUNCK.

6 Adduxit in Cytheronem] Putant locum eſſe mutilum. Ego ſic reſtituo: *Antiopam vinctam abduxit. Ea in Cytherone parit geminos, & reliquit.* Clara ſunt omnia. SCHEFF. *Adducere* pro *abducere* habes etiam cap. 64 84. 121. 122. 173. & apud Ovid. I. Met. 677. in quibuſdam editt. Juſtin. libr. XVIII. 1. Utrumque certo reſpectu tolerari poſſe exiſtimat Berneccerus. Sed ille, ut video, ſolus relinquitur. Corrige ergo cum Cl. Scheffero, *abduxit.* MUNCK. Plura exempla dabit Cl. Arntzenius ad A. Victor. de Vir. Ill. cap. 21. n. 3.

7 Citheronem] Putet aliquis ſcribendum eſſe *Cithaeronem* & heic & in praecedentibus; Sed *Citheron* pro *Cithaeron* effert etiam Auſonius Grypho

locum Dirce per bacchationem Liberi [11] illuc delata eſt. Ibi Antiopam repertam ad mortem extrahebat. Sed ab educatore paſtore adoleſcentes certiores facti, eam eſſe matrem ſuam, celeriter conſecuti matrem, eripuerunt. Dircen ad taurum crinibus religatam necant. Lycum cum occidere vellent, vetuit eos Mercurius, & ſimul juſſit Lycum concedere regnum Amphioni.

IX. *Niobe.*

[12] Amphion & Zetus Jovis & Antiopes Nyctei filii, juſſu Apollinis Thebas muro circumcinxerunt uſque ad [13] Semelae buſtum, Lajumque Lab-

pho Ternario, quaſi in Graeco eſſet κιθερὼν non κιθαιρών: quod & Lactantius ſibi permiſit. lib. I. 22. *Qui* (mons) *cum citharae cantu perſonaret, Citheron appellatus eſt.* Servius ad AEn. IV. 469. *Comperit eum in Citherone monte eſſe.* Obſervavit Feſtus ruſticorum eſſe non pronuntiare diphthongos. MUNCK.

8 Parit geminos] Cl. Schefferus ita diſtinguit: *vinctam abduxit. In Citherone ea parit geminos.* Fateor minimam iſtam mutationem multum lucis attuliſſe. Poteſt tamen conciſa oratio videri, qua τὸ *Antiopa* ex praecedentibus ſubaudiendum relinquatur. Similiter ex praecedentibus ſubaudiendum relinquitur cap. 53. JUPITER. *A quo* (Jove) *in avem ortygiam commutata eſt, quam nos coturnicem dicimus, eamque in mare abjecit.* cap. 19. *Ab Jove eſt excoecatus, & appoſuit ei Harpyas.* cap. 56. BUSIRIS. *Apud Buſiridem Neptuni filium cum eſſet ſterilitas, ex Graeciâ augures convocavit.* cap. 72. FILIUS. *Quae cum filium procreaſſet, & ad puberem aetatem perveniſſet.* cap. 77. LEDA. *Jupiter Ledam compreſſit, & ex eo peperit Pollucem & Helenam.* 105. PRIAMUS. *In quâ ſcriptum fuit; Palamedi a Priamo miſſa; tantumque ei auri pollicetur,* &c. cap. 106. AGAMEMNON. *Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briſeidamque ei reddidit.* cap. 126. MNESTERES. *Quem cum Eumaeus ad Mneſteras perduxiſſet, & cum ancillis diſcumberent, ait ad illos.* cap. 178 CADMUS. *A Cadmo lapide eſt interfectus; denteſque ejus, Minervâ monſtrante, ſparſit & aravit* cap. 198. PATER. *Illa ſe in mare praecipitavit, ne perſequeretur.* cap. 30. IS. *Veſtigia ejus afflabat, & malorum cruciatu moriebatur.* Tale eſt & illud Scholiaſtae German. Orione: *Cum putarent Arionem obiiſſe, & de monumento prodiiſſet.* ſc. Arion. Neque non iſtud Lactant. ad II. Stat. Thebaid. vers. 4. *Quos Juno causâ Epaphi ex Jove nati contra Jovem excitavit arma ſuſtollere. Unde iſti poenas dederunt adjuvantibus Diis, & Atlanti coeli onus impoſuit,* ſcil. *Jupiter.* Fulgent. lib. II. cap. 15. *Jupiter cum Semele concubuit, de qua natus eſt Liber pater, ad quam cum fulmine veniens, crepuit.* ſcil. *Semele.* Et lib. I. cap. 27. *Admetus Apollinem atque Herculem petiit, & ei ad currum leonem & aprum junxerunt.* Ita habet MS. Leid. & Baſil. Edit. vetus, non *qui ei.* Loqui ſic nonnunquam etiam Graecos animadverti. Parthen. Erot. cap. 15. Δι' ἣν αἰτίαν μάλα κεχαρισμένη ἦν Ἀρτέμιδι, καὶ αὐτὴν εὔστοχα βάλλειν ἐποίει. nempe Ἄρτεμις. Haec ſtatim ſub initium heic conſtipare volui, ut, cum toties iſta orationis forma in hoc ſcripto deprehendatur, examinet lector, librariiſne ea, an auctori ipſi ſint tribuenda. Confer notas ad cap. 54. MUNCK.

9 Et reliquit] Malim, *relinquit*, propter τὸ *parit*, quod praeceſſit. MUNCK. Sed vide, quae a me ad Nepot. Dione cap. 8. & ad J. Caeſar. l. v. B. G. c. II. p. 222. a Cl. Oudendorpio notata ſunt.

10 Non recepit] Vetus, *recipit*, quod magis probo. Porro poſt haec verba ſuſpicor deeſſe aliqua, quibus oſtendebatur, quomodo etiam contra Zeti voluntatem ibi ſubſtiterit. SCHEFF. Vetus *recipit*, inquit vir doctus, *quod magis probo.* Atqui Micylli editio, quae prima eſt, *recepit* exhibet: nec, cur valde improbem, video. MUNCK.

11 Illuc] Quia praecedit, *in eundem locum* deletam vellem hanc voculam. MUNCK.

Ad CAP. IX.

12 Amphion et Zethus] De horum nece Apollodor. lib. III. pag. 181.

13 Semedustum] in *aedificatum* fortaſſe. MICYLL. Barthio aſſentior, qui hic legit *Semeles buſtum.* Semeles ſepulchri meminit & Pauſanias lib. IX. quod fuerit in urbe Thebanorum. SCHEFF.

Labdaci regis filium in exilium ejecerunt. [1] Ipſi ibi regnum obtinere coeperunt. Amphion in conjugium Niobam Tantali & [2] Diones filiam accepit. Ex qua procreavit [3] liberos ſeptem totidemque filias. Quem partum Niobe Latonae antepoſuit, ſuperbiusque locuta eſt in Apollinem & Dianam: quod illa [4] cincta viri cultu eſſet, & [5] Apollo veſtem deorſum, atque crinitus; [6] & ſe numero filiorum Latonam ſuperare. Ob id Apollo filios ejus in ſylva venantes, ſagittis interfecit in monte Sipylo.

SCHEFF. Turnebus, *Semelae buſtum*, Adverſ. lib. XXVIII. 43. Quod & Barthio ac Cl. Cupero Obſerv. lib. III cap. 17. venit in mentem. Atque ita emendaverat quoque olim in Libro ſuo Salmaſius. MUNCK. Neque aliter legi poteſt. Auctor noſter recte addit *uſque ad Semelae buſtum*, quia locus is ſacer erat, eademque, qua loca alia fulmine tacta, cuſtodiebatur religione. Conſule Celeb. P. Burm. in Diſſ. de Jove Fulgerat. cap. 7.

1 IPSI IBI REGNUM] Tò *ibi* abeſt à vetuſtioribus. SCHEFF. Tò *ibi* non agnoſcere vetuſtiores ait vir Cl. Sed vetuſtiſſima Micylli omnino agnoſcit. Nec cauſam video, cur aliae expulerint. MUNCK.

2 DIONEI] Scribe *Diones*. Ex Fab. 83. & aliis. SCHEFF. Scribe *Diones*. Vide infr. cap. 82. & 83. Longe aliter de Niobe fabulatur Parthenius Erot. cap. 33. Diones vocabulum reſtituendum etiam Lactantio in Stat. Theb. lib. IV. vs. 576. *Niobe*, inquit, *filia Tantali & Peniopes*. Lege, *Diones*. MUNCK. Conſule Cl. Burm. ad Ovid. VI. Met. vs. 146. & de *Dione* ejus matre una ex Hyadibus ad vs. 174.

3 LIBEROS SEPTEM] H. e. ſeptem filios. Veteres τò *liber* ſingulari numero pro filio poſuiſſe probat aliquot exemplis Voſſius Analog. lib. I. cap. 42. & Schottus ad Victoris Caeſar. cap. 26. quibus nos praeter hoc Hygini illud quoque Solini addimus cap. 8. *Tres liberos in Italia procreavit, Tiburtum, Coram, Catillum.* Plinius lib. I. ep. 10. *Liberi tres, duo mares, quos diligentiſſime inſtituit.* Si enim ſingulari numero careret hoc nomen, non *tres*, ſed *ternos* vel *trinos* dixiſſent. Vide Varron. L. L. IX. pag. 136. Quintil. decl. 11. *Liberi ac parentis non alius mihi videtur affectus*, &c. MUNCK.

4 CINCTA VIRI CULTU] H. e. Altè cincta, ut viri ſolent. Petit a Jove & impetrat apud Callim. Hym. III. ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα ζώννυσθαι λεγνωτόν. Ovid. X. Met. *Nuda genu veſtem ritu ſuccincta Dianae.* Ad illum virilem cultum reſpexit Petronius: *Et praecincti certe altius eramus.* Minutius Felix: *Diana interim eſt altè cincta venatrix.* Imo & *bis cincta*. Auſon. epigr. 38 Claud. P. R. II. vers. 33. *Criſpatur gemino veſtis Gortynia cinctu, Poplite fuſa tenus. Succincta* eſt Ovid. III. Art. A. 143. & Amor. II. El. 2. *Incincta* Heroid. IV. 87. Alte cincti imprimis venatores, alte etiam viatores. Horat. lib. I. Sat. V. 5. *Hoc iter ignavi diviſimus, altius, ac nos, Praecinctis unum eſt.* Corrige ex hoc loco Servium ad AEn. I. 214. *Accinctos autem induſtrios dicimus, ut Horatius:* Altius ac nos praecincti ſumus. Lege, inquam, *Praecinctis unum eſt.* MUNCK. Conſule Ill. Spanh. ad Call. H. Dian. vs. 11.

5 APOLLO VESTEM DEORSUM] Videtur deeſſe *haberet*. aut ſimile verbum. MICYLL. Scilicet *cinctus*, quod debet repeti ex praecedentibus. Neque haec lacuna eſt, quod Barthius quoque vidit. Adi indicem. SCHEFF. Supplet Micyllus, *haberet*. Sed tu repete potius cum Scheffero τò *cinctus* ex praecedentibus, id quod jam antea Barthius quoque monuerat. Pingit habitum Citharoedicum. Tib. III. 4. *Ima videbatur talis illudere palla.* Pariter de eodem Apolline Ovid. XI. Met. 166. *Verrit humum Tyrio ſaturatâ murice pallâ.* MUNCK. De Apollinis veſtitu praeter Broukh. ad Tibull. III, IV, 35. videndus Ill. Spanh. ad Call. H. Apoll. vs. 32. p. 63, 64. *Crinitus* & *intonſus* dicebatur paſſim a Poëtis, ob comam ejus ſemper intonſam ac prolixam. Conſule Apollon. Rhod. II. Arg. vs. 710. & confer vs. 679. videndi Lambinus ad Horat. l. I. Od. 21. vs. 2. & Broukh. ad Tibull. l. l. vs. 27. Sed haec ſatis nota ſunt; illud unum addo, cauſſam hinc adparere, cur ὁ Δαφνηφόρος, ut refert Proclus in Chreſtomathia apud Photium Biblioth. p. 989. fuerit ΤΑ`Σ ΜΕ`Ν ΚΟ´ΜΑΣ ΚΑΤΕΙΜΕ´ΝΑΣ, χρυσοῦν δὲ στέφανον φέρων, καὶ ΛΑΜΠΡΑ`Ν 'ΕΣΘΗ´ΤΑ ΠΟΔΗ´ΡΗ 'ΕΣΤΟΛΙΣΜΕ´ΝΟΣ. De luctu Niobes Plutarch. de Conſolat. ad Apoll. pag. 116. De fabula ita Sophocles Electra vs. 150. canit

ἰὼ παντλάμων
Νιόβα, σὲ δ᾽ ἔγωγε νέμω θεόν,
Ἅτ᾽ ἐν τάφῳ πετραίῳ
Αἰ αἰ δακρύεις.

Uli

lo Et Diana filias in regia sagittis interemit, praeter Chloridem. At genetrix liberis orba, flendo lapidea facta esse dicitur 7 in monte Sipylo. 8 Ejusque hodie 9 lacrymae manare dicuntur. Amphion autem cum templum Apollinis expugnare vellet, ab Apolline sagittis est interfectus.

X. *Chloris.*

10 CHLORIS Niobes & Amphionis filia, quae ex septem superaverat. Hanc

Ubi v. Schol. ἐν τάφῳ πετραίῳ, τουτέστιν ἀπολιθωθεῖσα. & Triclinius ad h. l. & Bisetus ad Aristoph. Ran. vs. 943. proferunt hoc Agathiae Scholastici in Nioben Epigramma:

Ὁ τύμβος οὗτος ἔνδον οὐκ ἔχει νέκυν,
Ὁ νεκρὸς οὗτος ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,
Ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ νεκρός ἐστι καὶ τάφος.

A Jove in saxum mutatam credi docet Triclin. ad Soph. Antig. vs. 836. a Diana Nioben interfectam docet Lactant. ad Statii I. Theb. vs. 711. Fabulam vero explicat Palaephatus cap. 9.

6 ET SE NUMERO] Mallem, *at se numero*, quia hoc est efficacius. SCHEFF. Cl. Schefferus, *at se*, quod hoc sit efficacius Sed & pro *at* ita saepe in hoc scripto positum deprehendo, ut vix quicquam mutare audeam. Inspice cap. 21. 26. 31. 67. 82. 122. 125. 154. &c. Etiam Graeci καὶ pro δὲ non raro ponunt, ut observat Pfochen. Diatrib. de styl. nov. Instrum. Tm. 58. Ne dicam jam τὸ & non incommode explicari heic posse per *etiam* vel *insuper*. MUNCK.

7 IN MONTE SIPYLO] Propert. lib. II. 16. *Nec tantum Niobe bis sex ad busta superba Sollicito lacrymas depluit à Sipylo.* MUNCK. Vide Lactant. ad Statii VI. Theb. vs. 124. Sophocl. Antig. vs. 834. 835. 836.

Ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
Τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου, ΣΙΠΎΛΩι ΠΡῸΣ ἌΚΡΩι.

Ad quae verba Veteres Critici, ut & ad sequentia, sunt consulendi. Cur autem Apollo filios, Diana vero filias interfecisse fingantur, lectorem docebit Ampliss. Cuperus in Harpocrate pag. 43. quamquam Plutarch. T. II p. 170. tam filios, quam filias, interfectos a Diana indicat. &, quid sit *Apollinis ac Dianae telis interfici*, Cl. Burm. in Jove Fulguratore cap. 15. p. 335. Adde Servium ad Ecl. V. vs. 66. & Philostrat. Heroic. cap. 10. §. 4. ibique Olear.

8 EJUSQUE HODIE] Mallem, si addicerent MSS. *Ejus hodieque.* Ovid. VI. Met. 310. *Liquitur, & lacrymas etiam nunc marmora manant.* MUNCK.

9 LACHRYMAM MANERE] Tollius ad Ausonium Epit. 27. emendat, *manare*, quod probo. Ipsum vide. SCHEFF. Praeferam *manare.* quod Cl. Tollio esse visum ex Cl. Schefferi notis didici. Sen. Agam. 378. *& adhuc lacrymas Moesta aeternum marmora manant.* Etiam *fluere* active comperi usurpatum. Isidor. Orig. XVII. 8. *Cujus virgulae inter caniculae ortum catervatim lacrymas fluunt.* Catal. Pith. lib. I. *Effluas dulcem saporem comparandum nectari.* Quem versiculum frustra emendare nituntur. *Effluere* est producere heic & gignere, ut *emanare.* Incertus auctor de Orthograph. in Corpore vett. Grammat. *Emanat fons sive terra aquam*, id est, gignit ac producit. Contrarium est *influere.* Cyprian. lib. II. ep. 2. *Quod in mentes nostras indulgentiae coelestis allapsu clementer dominus influxit.* Minucius Felix Octavio: *Mare influxerit liquor.* Leo Papa de conflictu Vit. & Virt. *Nunquid fons de eodem foramine emanat dulcem & amaram aquam?* Apollod. lib. III. Καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου. Adde quae annotat Schol. Homeri ad Iliad. Ω. 602. Perquam elegantes sunt hi versiculi Callimachi Hymno Apollinis: Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος Ὅστις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται, Μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης. Haud absimile est, quod de columnâ salis, in quam Lothi uxor conversa est, memorat Tertullianus: *Dicitur & vivens alio jam corpore sexus Munificos solito dispungere tempore menses.* Unde orta sit fabula, indagat Eustath. ad Dionys. pag. 18. MUNCK.

Ad CAP. X.

10 CHLORIS IN URBE SETI AMPHIONIS] Homerus tamen non hujus, sed alterius Amphionis, qui fuit Jasii, filiam videtur facere Odyss. Λ. MICYLL. Quaenam haec urbs Seti? sine dubio scribendum, *Chloris, Niobes & Amphionis filia.* Ex prima Syllaba *Ni* in voce *Niobes* fecerunt *in*, ultimam litteram S adjecerunt conjunctioni, remanebat *obe*, unde doctus scilicet ali-

Hanc habuit in conjugem [1] Neleus Hippocoontis filius. [2] Ex qua procreavit liberos masculos duodecim. Hercules cum Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios ejus decem. undecimus autem [3] Periclymenus, beneficio [4] Neptuni avi in aquilae effigiem commutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Nestor [5] in Ilio erat, qui tria secula vixisse dici-

quis formavit *urbe.* SCHEFF. Barthius ad Statium, *in urbe Zethi, hoc est, Thebis.* Salmasius in margine libri olim sui, quem pro benignitate suâ utendum nobis dedit Cl. Blancardus, appinxerat, *Niobes & Amphionis.* quod omnino probandum. &, ut video, probat mecum Schefferus, idem conjiciens. Sed Schol. Homeri ad Odyss. Λ. vers 280. longe aliter γενεαλογεῖ, matremque Chloridis Περσεφόνην appellat. ipsum adi. Nihil tamen movere debet hoc lectorem. Corrigi ita vult Hyginus ipse cap. 14. *Periclymenus Nelei & Coloridis Amphionis & Niobes Amphionis filiae filius.* MUNCK. Plures fuere *Chlorides.* Vide Burm. in Catal. Argon. in voce *Mopsus.*

1 Neleus Hippocoontis] Scholiastae Homer. loco modo laudato cum aliis non paucis est Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς παῖς. MUNCK. Plures ejusdem nominis fuere. Sic *Neleum* Codri filium Mileti conditorem, cum hoc *Neleo* Nestoris patre confundi a Strabone docet Cel. Perizonius ad AElian. VIII. V. H. c. 5. Neptunus a multis in fluvium *Enipeum*, quo nomine inde a Milesiis fuit cultus, mutatus dicitur e Tyro Salmonei filia, hunc *Neleum* & Pelian suscepisse. Consule Tzetz. & Potter. ad Lycophron. vs. 722. Passerat. ad Propert. I, 13. 21. & Cl. Burm. ad Ovid. VI. Met. vs. 117. Verum ab aliis *Cretheus* pater Nelei fuisse creditur. Vide Munck. ad fab. 157. Imo Pausanias lib. IX. cap. 36. juxta finem ait: Νηλεὺς ΚΡΗΘΕ´ΩΣ βασιλεύων Πύλου (quam condidisse dicitur ab Apollodoro lib. I. pag. m. 45. unde *Neleia Pylos* Statio Theb. IV. 125.) γυναῖκα ἄγεν ἐξ Ὀρχομενοῦ Χλῶριν (ita enim legendum) Ἀμφίονος τοῦ Ἰλασίου. & pro Ἰλασίου legendum ibi esse Ἰασίου docet Simsonius Chron. Cathol. A. M. 2661. *Cretheus* juxta Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 190. esset magnus avunculus *Nelei*, frater quippe *Salmonei*, cujus filia *Tyro.* V. Tzetz ad Lycophr. vs. 175. Sed jam supra confusionis caussam notavi. Rectius itaque *Neleus* Neptuni filius dicitur. Inspice etiam Catalogum Argonautarum a Cl. Burmanno confectum in hac voce, & in *Periclymenus*; adde notam sequentem.

2 Ex qua, &c.] Idem Scholiastes ex Chloride tres tantum procreasse eum tradit, reliquos vero ex diversis matrimoniis. Calculum illi dat Apollonianus Scholiastes ad lib. I. 156. Νηλεὺς ἔσχε παῖδας ἐκ μὲν Χλωρίδος Νέστορα, Περικλύμενον, Χρόμιον. Ἐκ δὲ διαφόρων γυναικῶν Ταῦρον, Ἀστέριον, &c. Habes ibi & caeterorum nomina. MUNCK.

3 Periclymenes] Infra c. 14. est *Periclymenus*, quod videtur rectius, quia & Apollodoro ita scribitur. SCHEFF. Micyll. Editio exhibet, *Periclymenis*, scribe, *Periclymenus*, Apollon. I. 156. Περικλύμενος Νηλήϊος. Interfectum eum ad illum locum narrat Scholiastes, ut & Apollodorus lib. I. pag. 36. ac Tzetzes Chil I. 45. Nonnus Dionys μγ. Ovid. XII. Met. fab. 6. MUNCK.

4 Neptuni avi] Atqui modo Hippocoontis esse filium Neleum dixit. In tam brevi narratione diversas miscere opiniones, vix veniam mereri videtur. Caeterum συνεμάχουν τῷ Νηλεῖ τρεῖς θεοὶ, Ποσειδῶν, Ἥρα, Ἀϊδωνεύς. Vide Schol. Hom. Iliad. Λ. 689. MUNCK. Hygini locus an corruptus sit, nescio, sed Neptunum recte Periclymeni avum vocari, qui a multis pater Nelei fuisse creditur, docet Celeb. P. Burm. in Catal. Argonaut. in *Periclymenus.* Si audacior essem, *apis in effigiem* substituerem, τοῖς *avi* & *aquilae* ejectis; Nam Apollodorus lib. I. pag. m. 45. docet Περικλύμενος ᾧ δὴ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφὰς, καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπόρθη Πύλον, γινόμενος ὁτὲ μὲν λέων, ὁτὲ δὲ ὄφις, ὁτὲ δὲ ΜΕ´ΛΙΣΣΑ.

5 In Ilio erat] Barthius commentario ad Stat. emendat, *in exilio erat.* Convenire hoc aliquatenus videtur cum verbis Apollodori: Ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο. & Scholiast. Homeri ad Iliad. Λ. 691. Τὸν Νέστορά φησι περιληφθῆναι τῶν Νηλέως παίδων. ἤτοι νέος ὑπάρχων ἔξω ἐτρέφετο παρὰ τοῖς Γερηνίοις, &c. Si hoc tamen minus placeret forte, examinandum offert lectori, *Gerenii.* Sed me judice, durum alterum, alterum nimis a vulgatâ scripturâ remotum. Scribo: *In Pylo non erat.* Ita infr. habes cap. 254. *Anchises item in Ilio*, &c. 273. *fecit in Ilio.* Confer notata ad cap. 243. Interpres Concil. Ephesin. pag. 76. Edit. Contii: *Synodus congregata in Epheso.* Nec aliter Plaut. Bacch. Act. II. sc. 3. Adde, quae Vossius habet construct. pag. 167. MUNCK. De Fabula consule Schol. Homeri Iliad. A. vs. 250. Huic vero Scholiastae & Hygino addatur Philostratus cap. III. Heroic. §. I. qui Nestorem Neleo patri, & fratribus Geryo-

nis

dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos [6] [7] Chloris & fratrum, [8] Apollo eripuerat, Nestori concessit.

XI. [9] *Niobidae.*

[10] THERA, Tantalus, Ismenus, [11] Eupinytus, Phaedimus, Sipulus, [12] Chiade, Chloris, [13] Astycratia, [14] Siboe, [15] Sictothius, [*] Cleo-

nis boves Herculi auferentibus noluisse adesse, licet posset, & ideo Herculem, justitiae mercedem Nestori dedisse Messenen inter alia refert. Vide ibi cetera.

6 CHLORIS] Scribo *Chloridis*. Nihil mutarem, nisi haberetur infr. cap. 14. *Ampyci & Chloridis filius.* Legimus enim in vett. inscript. *Isis* pro *Isidis*, *Isi* pro *Isidi*. In Veneris Pervig. *Facta Cypris de cruore deque Amoris osculis.* Sic & *Adone* pro *Adonide* dixit Lactant. lib. I. 17. & Arnobius lib. IV. *Arsisse Proserpinam in Adonem*, nisi ista sunt a recto *Adon.* quo utitur Capella lib. II. Sidonius carm. 2. *Quicquid laudatum est Scythicis Anacharsis in oris*, ἀντὶ τοῦ Anacharsidis. Talia sunt ista apud Nostrum cap. 97. *Alcestis Peliae filiae filius.* 157. *Busiris filia.* 189. *Munera Procri dat.* Charisius lib. I. *Non est necesse consuetudinem ratione reformare, praesertim cum adsit auctoritas. Nam & Varro de vitâ suâ, non tantum hujus Serapis declinavit, sed & Isis, quod paulo est durius*, &c. Quamobrem nollem hanc declinandi rationem tantopere improbasset πολυΐστωρ ille Vossius. MUNCK.

7 CHLORIS ET FRATRUM] Utique nullos Chloridi eripuerat annos Apollo, qui filios Niobes occidit, non filias, quas Diana interemit, & has quidem *praeter Chloridem*, fab. 9. *quae sola ex septem superavit*, hac ead. fab. Delenda omnino copula, legendumque *Chloridis fratrum.* Caeterum Nestorem Gerenii fuisse, capta Pylo, docet & Pausan. Lacon. extr. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει (Γερηνίᾳ) Νέστορα οἱ μὲν τραφῆναι λέγουσιν, οἱ δὲ ἐς τοῦτο ἐλθεῖν φεύγοντα τὸ χωρίον, ἡνίκα Πύλος ἡλίσκετο ὑπὸ Ἡρακλέους. Similiter Scholiast. Homeri. Il. B. v. 33. E. v. 392. & Λ. v. 691. Unde & ab Homero saepissime vocatur γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. Jac. Perizonius. MUNCK.

8 APOLLO ERIPUERAT] Barthius vult, *corripuerat*, quod exponit, *breviores fecerat.* Sed repugnat sequens *concessit*, cui recte opponitur *eripuerat*, non *corripuerat.* Itaque nil muto. Est trajectio non insitata nostro, ut jam monui. Ordo iste: *Annos Chloris & fratrum concessit Nestori, quos eripuerat*, nempe Chloridi & fratri. Vid. Fab. 14. Pro *Chloris* lego *Chloridis*, ut est fab. 14. Vitium peperit compendium scribendi. SCHEFF.

Ad CAP. XI.

9 *Niobidae*] Diversas auctorum opiniones de numero liberorum Niobes congessere Bernartius ad Stat. Theb. III. 198. Clarissimus Cuperus Observat. III. 17. Natalis lib. VI. 13. & jam olim Scholiastes Euripidis ad Phoeniss. vs. 162. AElian. Var. Hist. XII. cap. 36. Eustath. ad Il. Ω. pag. 1506. Ed. Bas. Cum Hygino facit Schol. Juv. ad Sat. VI. vers 174. & Lasus apud AElianum. MUNCK. Plutarchus de Superstit. Tom. II. pag. 170. nec non scholia nuper edita in Sophocl. Electr. vs. 152. sex modo filios & totidem filias enumerant. Ipse Sophocles quatuordecim habuisse testatur. Vide Lactant. ad Statii VI. Theb. vs. 123. & ad VII. Theb. 250. 353.

10 LERTA] Scribo *Thera* ex Apollodor. lib. III. pag. 145. & ipsomet Hygino, qui non *Lertam*, sed *Theram* agnoscit cap. 69. Sed Stat. Schol. ad lib. III. Theb. 191. *Neeram* appellat. unde *Neaera* faciendum. Νέαιρα enim est in MSS. 2. Apollod. MUNCK. *Neaera* una Nereidum Medeae mater a Sophocle dicitur. v. Schol. Apoll. Rh. III. Arg. 242.

11 EUPINUS] Tzetzi est *Eupnitus*, quod rectius videtur. Sed & caetera non parum corrupta, nam scribendum *Astycratea*, *Damasichton*, *Ethodaea*, *Agenor*, pro *Astygratia*, *Sictothius*, *Eudoxa*, *Archenor*. SCHEFF. Apollodoro est *Minytus.* Malim utrobique scribi, *Eupinytus* ex Tzetze. quod & Lactantius ad Stat. III. Theb. suadet, apud quem minus corrupte *Epinites* appellatur. MUNCK.

12 CHIADE] Κιόνη est Hellanico apud Euripid. Scholiasten ad Phoeniss. vers. 162. *Astyoche* Apollodoro & Tzetzae. sed heic *Chias* videtur rescribendum ex cap. 69. MUNCK.

13 ASTYGRATIA] *Astycratia* scribe ex Apollodoro. quod jam praeter Schefferum etiam doctissimo Cupero venisse in mentem video. Addo Hellanicum quoque, & ipsum Hyginum ita velle cap. 69. Nec non Lactantium ad Statium, qui *Asticratiam* vocat. MUNCK.

14 SIBÖE] *Phthiam* pro hac exhibet Apollodorus, Hyg. cap. 60. *Astynomen.* Lactantius, *Phegam.* MUNCK.

15 *Sictothius*] *Damasichton* emendat Celeberrimus

[1] Cleodoxa, [2] Archenor, [3] Ogygia. Hi sunt filii & filiae Niobae uxoris Amphionis.

XII. *Pelias.*

PELIÆ [4] Crethei & Tyrus filio [5] responsum erat, ut Neptuno sacrum faceret. Et si quis [6] monocrepis, id est, uno pede calceatus supervenisset, tum mortem ejus adpropinquare. Is cum annua sacra faceret Neptuno, Jason AEsonis filius, fratris Peliae, cupidus sacra faciendi, dum [7] flumen Euhenum transiret, calceamentum reliquit: quod, ut celeriter ad sacra veniret, neglexit. Id Pelias inspiciens, memor fortium praecepti,

rimus Schefferus. Et sane hic apud Ovidium, Apollodorum, & Tzetzen est, nullus *Sictothius*. *Xenarchus* est Lactantio. MUNCK.

1 EUDOXA] *Cleodoxa* est Apollodoro. Tzetzae & Hygino cap. 69. *Cleodoxe* Lactantio. quod idem est. Non dubitabo ergo & heic reponere *Cleodoxa*. MUNCK.

2 ARCHENOR] *Alphenor* est Ovidio. Cl. Schefferus corrigit ex Apollodoro *Agenor*. Ego nihil mutáverim. nam *Archenorem* inter Niobes filios numerat etiam Hellanicus. *Archemorus* est Lactantio. MUNCK.

3 OGYGIA] *Egyge* est Tzetze. Ὠγῦα Hellanico, Ὠγύγα Apollodoro. Malim Ὠγύγεια, & Ὠγύγη in Tzetze, heic *Ogygia*, praesertim cum cap. 69. *Oggygia* dicatur. Poene innumeris locis y & i confundi, & negligi aspirationes diphthongosque notavi. Corruptus heic quoque Lactantius, qui *Ogimen* nominat. MUNCK.

Ad CAP. XII.

4 CRETEI] Scribendum *Crethei*. Graece Κρηθεὺς dicitur. Κρηθεὺς autem Minois filius natu maximus fuit, & regni successor, de quo Mercerus ad Dict. Cretens. lib. I. Noster cap. 157. Crethea facit Neptuni filium. Scilicet Neleum & Pelian à Neptuno virginem compressam enixam Tyronem, quae postea nupserat Cretheo. Vide Diodor. lib. IV. Genealogiam accurate tradit Pindari Schol. ad Pyth. Od. IV. pag. 204. Edit. Francof. Perperam Κρηθεὺς dicitur in Schol. Lycophr. p. 35. MUNCK. Hic *Cretheus* cujus fuerit filius, haud incertum est. Plerique enim Mythographi referunt *Crethea* fuisse filium AEoli, Athamantis fratrem. v. Cl. Burm. ad Val. Flacc. l. I. Arg. vs. 286. & Schol Apoll. Rh. I. Arg. vs. 143. Hic aliorum etiam Heroum fertur fuisse pater. An fuerit Nelei & Peliae pater ad cap. 10. examinatum est. Verum etiam pater *Pheretis* dicitur, a quo *Pherae* dicuntur conditae. V. Scholl. Apoll. Rh. I. Arg. vs. 49. & Tzetz. ad Lycophron. vs. 175, 1178. AEsonis pater, unde Jason, cujus itaque avus fuit. V. Meurs. ad Lycophron. vs. 872. Schol. ad l. II. Apoll. Rh. vs. 1166. ubi Jason ipse loquitur

> Κρηθεὺς γάρ ῥ' Ἀθάμας τε κασίγνητοι γεγάασι,
> Κρηθῆος δ' υἱωνὸς ἐγώ.

Adde Schol. ad l. III. vs. 352. & hinc Hellanicus jam dixit, teste eodem Scholiaste ad vs. 335. Jasonem ἀπὸ Αἰόλου τὸ γένος κατάγειν, quia nempe Cretheus Jasonis avus, erat filius AEoli.

5 RESPONSUM ERAT, UT NEPTUNO SACRUM FACERET. ET SI QUIS, &c.] Ex sequentibus apparet non extraordinaria eum jussu oraculi fecisse Neptuno sacra, sed *annua*. Unde puto conjuncte legendum, licet de eo cum quoquam nolim contendere: *Resp. erat, ubi Neptuno sacrum faceret, si quis*, &c. Hoc sensu: mortem ejus appropinquare, si quis uno pede calceatus intervenisset, cum primum ipse Neptuno sacra faceret. Perizonius. Probam hanc ejus esse emendationem videre licet ex Lact. ad III. Theb. 516. MUNCK.

6 MONOCREPIS, ID EST UNO PEDE CALCIATUS] Mihi videntur istae Graecanicarum vel alias non sic satis usitatarum vocum explicationes multis in locis a glossa esse. Vide not. ad cap. 92. Fabula haec est apud Apollodor. lib. I. pag. 41. Apollon. initio lib. I. Zenob. IV. 92. aliosque Scholiastes Pind. ad Od. IV. Pyth. p. 198. Τὸν μονοκρήπιδα. Τὸν μονοσάνδαλον. Κρηπὶς γὰρ τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τὴν βάσιν. Parthen. cap. 8. ἐν ταῖς κρηπῖσι τῶν παίδων in calceis servorum. Μονοπέδιλος est Isacio. Caeterum *calciatus* & *calciamentum* deterius aevum arguunt, ut *calcius* & *calciamentum*, in notis Tyronis pag. 161. calciarii apud Juvenal. Schol. Vet. ad Sat. V. vers. 20.

Qui

cepti, juſſit eum pellem arietis, quam Phryxus Marti ſacraverat, inauratam, Colchis ab rege AEeta hoſte petere. Qui convocatis Graeciae ducibus, Colchos eſt profectus.

XIII. *Juno.*

JUNO cum ad flumen Euhenum in anum ſe convertiſſet, [8] & ſtaret, ad hominum mentes tentandas, ut ſe flumen Euhenum transferrent, & id nemo vellet, Jaſon AEſonis & [9] Alcimedes filius eam tranſtulit. Ea autem irata Peliae, quod ſibi ſacrum intermiſerat facere, effecit, ut Jaſon unam crepidam in limo relinqueret.

XIV.

Quibus adde Feſtum Pauli *in Balatrones.* MUNCK. Pro eo dixit *altero pede nudo* Servius ad Virg. Ecl. IV. vs. 34.

7 FLUMEN EUHENUM] Apollonius *Anaurum* vocat eum fluvium. MICYLL. Ita fluvium quoque illum appellat Hygini compilator Lactantius ad V. Theb. Stat. vers. 345. ubi tamen MS. habere *Anaurum* teſtatur Tiliobroga, ut fortaſſe ita quoque apud Hyginum ſit ſcribendum. Certe Zenobio, Pherecydi, Apollodoro, Apollonio I. 9. eſt *Anaurus.* Annotat. Scholiaſtes: Ἄναυρον λέγει τὸν χείμαῤῥον, οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται. Cujus ſententiam amplectitur Hoelzlinus, ut & Lampertus ad Valer. Flacci lib. I. vers 84. ubi *Enipeus* appellatur; non etiam Biſetus, quem manu ſuâ ad hunc Apollonii locum notaſſe deprehendo, quae tecum communicabo. *Malim*, inquit, *hoc loco* Ἄναυρος *pro nomine proprio accipi. Eſt enim in Theſſaliâ fluvius, ſic dictus, quod neque auram neque nebulam emittat Philoſtratus, de eadem re loquens:* λέγεται γὰρ, inquit, ὡς τὸν Ἄναυρον διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ποταμὸν, ἐκπεσεῖν κρηπῖδα τοῦ ῥεύματι. *Hujus fluvii meminit Heſiodus ſub finem Clypei his verbis:* Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Et Lucanus lib. VI. *Quique nec humentes nebulis, nec rore madentem Aera, nec tenues ventos aſpirat Anaurus.* Haec Biſetus. Ad Heſiodi locum annotat Tzetzes; Ἄναυρος ποταμὸς Θεσσαλίας. Καλοῦσι δὲ καὶ ἀναύρους τοὺς χειμάῤῥους. Ποταμὸν quoque appellat Iſacius ad Lycophr. pag. 35. Scholiaſtes ad Callim. Hymn. Dian. vs. 101. Vibius Sequeſter: *Anaurus Theſſaliae ita denominatus, quia ex ſe neque auram neque nebulas emittat.* Ad e, quae Palmer. Exercitat. pag. 815. obſervat. Initio *Lycormas* dictus eſt ille Fluvius, ut Lactant. Argum. fab. 11. lib. IX. Met. Ovid. obſervat, & Schol. Homeri ad Iliad. I. vers. 553. Caeterum *Euhenus* ſcribit pro *Euenus*, ut *Phrahetes* Tacitus lib. II. Annal. cap. I. & Juſt. lib. XLI. qui Graecis Φραάτης. Agnoſcis AEolicum digamma ut in *peribodos* apud Feſtum. MUNCK. *Enipeum*, vel *Anaurum* hic reponendum cenſet Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 26. Conſule Celeb. Burm. ad Val. Flacc. l. I. Arg. 83.

Ad CAP. XIII.

8 ET STARET] Puto hoc corruptum. Quid enim, *ſtaret & transferret*? ſine dubio fuit primum, *& oraret.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *& oraret.* Quod non parum firmant illa cap. 22. *Anum ſe ſimulavit, & rogavit, ac ſe transferret.* Servius hac de re ad Ecl. IV. 34. *Pelias cum accepiſſet reſponſum ab Apolline, fore, ut ab eo regno privaretur & vitâ, qui altero pede nudo ei occurriſſet, forte vidit Jaſonem nudo pede veniſſe, qui dum Junonem transformatam in anus ſpeciem, credens mortalem, per vadum fluminis transferret, alteram ex caligis in limo amiſerat. Igitur Pelias, metuens ex reſponſis facta* (lege *fata*) *juſſit eum Colchos proficiſci*, &c. Nobil. Heinſius minori mutatione: *& inſtaret.* Corippus lib. I. *Duram rem petitis fruſtraque inſtatis amici.* MUNCK.

9 ALCIMEDES] Ita etiam cum Apollon. Ovid. Epiſt. VI. Heroid. 105. Diodoro lib. IV. *Amphinome eſt.* Tzetzes ad Lycophr. pag. 142. Edit. Steph. ὧν εἷς Ἰάσων ἦν παῖς Αἴσονος ὑπάρχων, Καὶ Πολυμήδης τοῦ Αὐτολύκου, ἢ κατά τινας Ἀρνης, ἢ Σκάρφης: Polymeden matrem etiam appellat Apollodorus lib. I. Forte ergo corruptus Apollonii Scholiaſtes ad lib. vers. 45. Ἱστέον δὲ ὅτι Φερεκύδης μὲν συμφωνεῖ Ἀπολλωνίῳ λέγοντι Ἀλκιμέδην μητέρα εἶναι Ἰάσονος, τὴν Φυλάκου θυγατέρα. Ἡρόδωρος δὲ Πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα δὲ Αὐτολύκου. Vide ibi plura, & quae infra hac de re notamus. MUNCK. Conſule catalogum Argonautarum a Cl. Burmanno confectum in voce *Jaſon.*

XIV. *Argonautae convocati.*

[1] JASON AEſonis filius & Alcimedes Clymeni [2] filiae, & Theſſalorum dux. Orpheus [3] Oeagri & Calliopes Muſae filius, [4] Thrax, urbe Flevia, quae eſt in Olympo monte, ad flumen Enipeum, [5] Martis cithariſta. [6] Aſterion Pyremi filius, matre Antigona Pheretis filia, ex [7] Urbe Pel-

Ad CAP. XIV.

1 JASON AESONIS] Haec adnotat Athenaeus lib. XIII. cap. 4. pag. 572. Ἱστοροῦσι δὲ πρῶτον Ἰάσονα τὸν Αἴσονος συναγαγόντα τοὺς Ἀργοναύτας ἑταιρείῳ Διὶ θῦσαι καὶ τὴν ἑορτὴν ἑταιρείδεια προσαγορεῦσαι.

2 FILIAE ET THESSALORUM] Dele illud &, natum ex litera finali praecedentis, & initiali ſequentis vocis. SCHEFF. Pro *Clymeni* hic *Clymenes* reponit Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 17.

3 OEAGRI ET CALLIOPES] Sequitur Apollon. lib. I. 23. & Conon. cap. 45. & Prop. lib. II. el. 23. Herodorus, ut notat ibi Scholiaſtes, Apollinis & Calliopes, alii Oeagri & Polymniae faciunt filium. Fuerunt etiam, qui matrem ejus Menippen appellarent. Vide Tzetzen. Chil. I. II. Oeagrius cithariſta eſt Capellae lib. I. Οἰαγρείδης Nicandri Θηρ. MUNCK. Revera pater ejus fuit *Oeagrus*. Conſule Tzetz. ad Lycophron. vs. 831. & Cl. Burm. in Catalogo Argonautarum.

4 THRAX, URBE FLEVIA] *Pymplaea* fortaſſis, ſic enim Apollonius. MICYLL. Sine dubio hoc vitioſum. Micyllus putabat *Pymplea*, & ſane hanc ejus patriam alii memorant. Sed nimis abit a lectione veteri. Mallem quidvis aliud, quod minime nunc occurrit, niſi vis *Pieria*. SCHEFF. Micyllus, *Pymplea fortaſſis*. Sic enim Apoll. Nempe lib. I. 25. natum eum dicit prope ſpeculam Pimplae. Intellexit ergo montem. Strabo lib. VII. vicum facit. Ἔχει ἡ πόλις, inquit, τὸ Δῖον κώμην πλησίον Πίμπλειαν, ἔνθα ὁ Ὀρφεὺς διέτριβεν. Tzetz. ad Lycophr. pag. 53. eſt πόλις καὶ κρήνη, καὶ ὄρος Μακεδονίας. Cl. Schefferus mallet *Pierid.* Id firmat Apollonius ejuſdem libri v. 34. ubi de Orpheo dicit. Δέξατο Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα. Tertullian. Apolog. *Orpheus Pieriae, Muſaeus Athenis, Melampus Argis, Trophonius Boeotiae initiationibus homines obligaverunt.* In Pieriâ collocat eum etiam Conon narrat. I. Capell. lib. 6. in *Spartio* promontorio Thraciae vixiſſe eum tradit. *Sperchium* appellat Solinus cap. XV. Maxim. Tyrius Diſſert. XXI. Ἐχρῆτο δ' ἐν Θρᾴκῃ ἐν τῷ Παγγαίῳ ὄρει. Παγγαῖον τὸ Θρᾴκιον appellat AElian. Anim. III. 21. De loco Solini conſule Salmaſ. pag. 159. MUNCK. Tzetzes ad Lycophron. vs. 410. ait Λείβηθρα, πόλις Μακεδονίας (Suidas in v. Ὀρφεὺς, Λίβηθρα hanc Thraciae urbem vocat) ὅθεν ἦν ὁ ΟΡΦΕΥΣ, ὅς φησι,

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Λειβηθριὰς ἔννεπε Μοῦσα

Sed ad vs. 275. dixerat, Orpheum ceciniſſe

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπληιὰς ἔννεπε Μοῦσα.

Quod tamen eodem redit. Pimplaea, Libethra, & Pieria ſunt loca Thraciae, in quibus ſedem Muſarum antiquiſſimam collocarunt Graeci, & Tzetzes addit, haec veteres finxiſſe, quia primus & pater poetarum fuit. Sic de loco, quo caput Orphei ſepultum eſt, haud melius inter antiquos convenit, quamvis plerique in inſulam Lesbum delatum adfirment. vide ad lib. II. Aſtron. cap. 7.

5 MARTIS CITHARISTA] Prorſus hoc ineptum. Lege, *arte* Cithariſta. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *arte cithariſta.* malim, *acris* vel *magnus cithariſta*, Prius praefero. Illud *in* ex voce proxima adhaeſit. Nob. Heinſio rectius videtur, *artis cithariſticae.* MUNCK. Haec verba multum negotii eruditis exhibuerunt. Cl. Scheffeti emendatio vehementer mihi adridet, ita enim Apulejus III. Florid. *arte tibicen* dixit. Sed leviſſima mutatione legendum puto *mantis, cithariſta*, ſive *mantis & cithariſta.* Hygini fabulae maximam partem ex Graecorum & Latinorum Poetarum Scholiaſtis Munckero videntur compilatae. Si haec tam vera, quam quidem veroſimilia ſunt, non dubium eſt, quin Auctor reſpexerit verba Scholiaſtae Apollonii Rhodii I. Arg. [illegible]. τὸν Ὀρφέα φασὶ καὶ ΜΑΝΤΙΝ εἶναι, & Scholiaſtae Euripidis in Alceſt. 967. πρῶτος Ὀρφεὺς μυστήρια θεῶν παραδέδωκεν, ὅθεν καὶ θρησκεύειν (ἤτοι θρησκεία) τὸ μυστήριον καλεῖται, ἀπὸ τοῦ Θρᾳκὸς Ὀρφέως. καὶ ἄλλως καὶ ΠΟΙΗΤΗΣ καὶ ΜΑΝΤΙΣ ἦν ὁ Ὀρφεύς. Orpheum Orgia primum inſtituiſſe docet etiam Servius ad VI. AEn. 645 Virgilii Orphea *Threicium ſacerdotem* vocantis. & Ὀρφεοτελεσταὶ olim dicti ſunt ſacrorum arcanorum myſtae. vid. Spanh. ad Ariſtophan. Ran. vs. 1061. Plura de Orpheo Theologo dabit J. Perizonius ad AEliani lib. VIII. V. H. cap. 6.

Ad-

Pellene. Alii ajunt Prisci filium, [8] urbe Piresia, quae est in radicibus [9] Phyllei montis, qui est in Thessalia. [10] Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, separatim projecta, in unum conveniunt. Polyphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Thessalus, ex urbe Larissa, [11] pedibus tardus. Iphiclus [12] Phylaci filius [13] matre Clymene Minyae filia, ex Thessalia, avunculus Jasonis. Admetus

Adposite ergo junxit Hyginus *mantis* & *citharista*. egregie cithara doctum fuisse Orpheum inde liquet, quod Jason cum sociis de itinere Chironem vatem consulentes, responsum retulerint, nautas nunquam Sirenum littora superaturos esse, nisi si comitem sibi adsciscerent Orpheum, ut eorum aures citharae, qua pollebat, cantu mulceret. Herodorum consule apud Schol. Apoll. Rhod. lib. I. Arg. vs. 23, 31. Hic officium tam egregie praestitit (v. Tzetz. ad Lycophron. 175.) ut neminem praeter Buten, & hunc tamen a Venere e fluctibus servatum, e sociis Sirenum dulcedine amiserint, teste Hygino. Objecerit mihi quispiam τὸ *Mantis* Graecum esse vocabulum, neque umquam civitate Latina donatum. Respondeo, in Cicerone legi, & Hyginum ipsum dixisse fab. 190. *Thestor mantis* ubi Munckerum consule, qui ad fab. 81. docuit, uti vocabulis Graecanicis solenne esse Hygino, & ad lib. II. Astr. P. cap. I. recte *Aepolorum* i. e. *caprariorum*, pro *Aetolorum* restituit. Adde Berkel. ad Anton. Liberal. cap. 8. Imo purioris Latinitatis scriptoribus Graecas admiscere voces, quarum propria significatio non bene Latina Lingua exprimi potest, familiare est. quare apud C. Nepotem in Pausania cap. III. ingeniosissimam Eruditissimi Oudendorpii conjecturam pro *cum scytala*, legentis *cum talea* in notis ad J. Caesar. lib. v. B. G. cap. 12. pag. 225. admittere vix ausim.

6 Asterion Pyremi filius] *Cometae* alii ut Apoll. & Orph. MICYLL. Apollonio, Valerio Flacco, & Apollodoro est *Cometae* filius. MUNCK. Hunc locum sine dubio corruptum censet Cl. Burm. in c. l. & legendum conjecit *Pyreti*.

7 Urbe Peline] Scribo, *Pellene*. Confundit duos *Asteriones*. Cometae filius erat ex urbe Piresia, teste Apollon. I. 37. Alter Hyperasii, quem corrupte *Priscum* appellare Hyginum existimo, ex urbe Pellene, quemadmodum nos docet idem Apollon. I. 178. MUNCK. Optime emendat Munckerus *Pellene*. De hac urbe Herodotus lib. I. cap. 145. consulendus, inter alia referens, Πελλήνη μὲν τε πρώτη πρὸς Σικυῶνος. Hinc junguntur a Pindaro O. Nem. x. 80. Σικυωνόθε δ' Ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν, Ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσάμενοι Νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις. Adde Periz. ad AElian. lib. VI. V. H. cap. I. sed inprimis Celeb. P. Burm. in Cat. v. *Amphion*, qui validissimis argumentis *Asterium*, quem Hyginus cum *Asterione* confundit, ex hac urbe *Pellene* oriundum esse ostendit.

8 Urbe Piresia] Mallem *Pyraso*, ex Strabone. SCHEFF.

9 Phillaei montis] Scribo *Phyllei*. Non enim φυλλαῖον Graece, sed φυλλήϊον dicitur. Schol. Apollon. I. 37. Τὸ δὲ Φυλλήϊον, ὄρος Μακεδονίας. ἡ δὲ Πειρεσία χώρα ἢ πόλις, ἧς ἐγγὺς ἦν τὸ Φυλλήϊον. MUNCK. Consule Ill. Heins. ad Ovid. Epist. XIII. Heroid. vs. 35. & Micyll. ad XII. Met. vs. 479.

10 Quo loco duo flumina, &c.] Hoc sic expressit Apollonius: Ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεὺς Ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντες. Valerius lib. I. 357. *Segnior Apidani vires ubi sentit Enipeus*. MUNCK.

11 Pedibus tardus] Quia jam senior erat scilicet. Apollon. Τὸν' αὖ βαρύθεσκέ οἱ ἤδη Γῆρα. MUNCK.

12 Phylaci] Corruptum hoc nomen apud Apollodor. lib. I. pag. 37. ubi φλάκου βόας legas pro Φυλάκου. Φυλάκου esse scribendum cum Palatinus codex monet tum jubent illa, quae inferius paulo insequuntur pag. 38. Θαυμάσας δὲ φύλακος. Tide Tzetz. Chil. I. 42. Schol. Theocrit. ad Eid. II. 43. Hinc *Phylaceia conjux* Laodamia Ovid. v. Trist. 14. MUNCK. Vid. Pausan. x. 29 pag. 870. ubi Iphicli pater Cephalus Deionis filius vocatur, pro *Phylacus*.

13 Matre Periclymene] *Clymene*. MICYLL. In vetusto Exemplari ait Micyllus fuisse *Clymene*, verum suspicari se, quod sit subdititium pro *Minya*. Omissa suspicione scribere debuerat, *matre vera Clymene*. Scholiastes Apollonii. lib. I. v. 45. Ἴφικλος υἱὸς ἦν φυλάκου καὶ Κλυμένης, τῆς Μινύου. SCHEFF. Micyllus ex conjectura, non ex vetusto exemplari, *Clymene*. ὀρθόχως. Schol. Apollon. ad I. 45. Ἴφικλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου. nec aliter Hom. Odyss. Λ. 325. In errorem induxisse videtur librarium illud *Periclymene*, quod mox sequitur; quanquam nec illud est sine mendae suspicione. Nam Scholiastes Euripidis ad Alcest. vers. 17. *Clymenen* etiam illam appellat, non *Periclymenen*. MUNCK. Vide Cl. Burm. in *Jasone*.

I Pe-

metus Pheretis filius, matre [1] Periclymene, [2] Minyae filia, ex Theſſalia, monte [3] Chalcodonio, unde oppidum & flumen nomen traxit. Hujus Apollinem pecus paviſſe ferunt. [4] Eurytus & Echion, Mercurii & [5] Antianirae Meneti [6] filiae filius, ex urbe Alope, quae nunc vocatur [7] Epheſus. Quidam auctores Theſſalos putant. [8] AEthalides Mercurii & Eupolemiae Myrmidonis filiae filius. [9] Hic fuit Lariſſaeus, [10] * Urbe Gyrtone, quae eſt in Theſſalia. [11] Hic oſtendit nullo modo Centauros ferro ſe poſſe vul-

1 PERICLYMENE MINOIS FILIA] Ita quidem vetuſtum exemplar habet, ſed arbitror ſubdititium pro *Minyae* eſſe, & a prox. repetitum. MICYLL.

2 MINOIS] Suſpicatus Micyllus ſubdititium eſſe pro *Minyae*. nec de nihilo. MUNCK.

3 CALCODONIO] Scribe *Chalcodonio*, ex Apollon. I. 50. Τὸ χαλκωδόνιον ὄρος ὑπερέχον Φερῶν. MUNCK.

4 EURYTUS] Ita & infr. cap. 160. ſed corrupte *Echo* pro *Echion*. *Eurytum* appellat quoque Pindarus Pyth. Od. IV. *Erytus* eſt Apollon. lib. I. 52. MUNCK.

5 ANTPEATAE MERETI] *Laetloes* vult Micyllus. Sed ſcribendum, *Antianirae Meneti filiae.* Sic enim habet Apollonius lib. I. vs. 56. SCHEFF. Optime ex Apollon. I. 56. reſtituit Cl. Schefferus, *Antianirae Meneti.* MUNCK. Hanc lectionem probat Burm. in Catal.

6 FILIAE FILIUS] Vel ſcribe, *filiae filii* Ἐρμείαο enim υἷες Apollonio ſunt; vel ἀπὸ κοινοῦ repete illud *filius.* Vellejus II. 8. *Porcio Marcioque Coſ. deducta Colonia* &c. niſi illud *Coſ.* explicandum eſt conſulibus cum Scalig. in vett. inſcript. Gruteri indice. Sed *Coſſ.* habent caſtigatiores e litt. MUNCK.

7 EHESUS] Scribendum eſt *Epheſus.* Adi Plinium lib. V. cap. 29. SCHEFF. Schefferus ex Plin. V. 29. *Epheſus.* εὐστόχως profecto. MUNCK. Cl. Burm in *Echion*, haec verba, *quae nunc vocatur Epheſus* pro gloſſemate habet quia veroſimilius eſt, hos veniſſe ex *Alope Theſſalica.*

8 ETHALIDES] Scribendum *Aethalides.* Graece enim Αἰθαλίδης, qui dicitur fuiſſe κήρυξ τῶν Ἀργοναυτῶν ἐπεφημισμένος, ὥστε μίαν μὲν ὑπὸ τὴν αὐτὴν, μίαν δὲ ὑπὸ τὴν ἡμέραν διάγειν, ut Schol. Apoll. Rh. I. Arg. vs. 649. plura dabit Cl. Burm. in v. *Aethalides.*

9. HIC FUIT LARISSAEUS, URBE GYRTONE] Non Ethalides, ſed Coronus, cujus nomen hic excidit Apollonio: Ἤλυθε δ' ἐκ [illegible] Γυρτῶνα Κόρωνος. SCHEFF. Poſt haec verba ponendum [illegible]. MUNCK.

10 * URBE GYRTONE] Hunc locum aſteriſco notavi. Recte enim vidit Celeberrimus Schefferus excidiſſe hinc *Coroni* nomen, quem praeter Apollon. I. 57. etiam Apollodorus l. I. inter Argonautas numerat: Καινέως, inquit, Κόρωνος. ſcribe ergo: *Coronus Caenei filius, urbe Gyrtone.* Adde, quae notamus infra ad illa: *Caeneus alter Coronis filius.* MUNCK. De hoc *Corono* & *Cæneo* Burm. in Catal.

11 HIC OSTENDIT] Nempe Caeneus pater Coroni, cujus praeceſſerat mentio, ut vides ex ſupplemento meo. Totam hanc periodum, uſque ad illa, *Caeneus Elati*, gloſſatoris eſſe credo, & ex Apollonio huc tranſlatam. Vide ipſum lib. I. v. 59. Et confer, quae notamus inferius ad illa, *Hic conceſſa* &c. MUNCK.

12 IN CUNEUM ADACTIS] id eſt, *Cuneatis*, inquit Barthius. Sed quinam trunci cuneati arborum, aut quo fine tandem cuneati? Caeneus eſt integris truncis arborum, in eum congeſtis oppreſſus, uti docet Apollonius. Nam de Caeneo hic ſermo, cujus nomen male ad ſequentia rejectum eſt. Ovidius lib. XII. Met. Fab. 514.

Obrutus immani cumulo, ſub pondere Caeneus
AEſtuat arboreo &c.

Itaque hic totus locus ſic legendus, poſt *Theſſalia, Caeneus, Elati filius, Magneſius. Hic oſtendit, nullo m. C. f. ſ. p. v. ſed truncis arborum in cumulum adjectis. Hunc nonnulli &c.* SCHEFF. Cl. Schefferus *in cumulum adjectis.* Mihi videtur, *truncis arborum in eum conjectis*, vel ſi mavis, *congeſtis.* Lactantius Argum. Met. Ovid. XII. *Congeſtis in eum arborum truncis ſpiritum reddere coactus eſt.* Hoc eſt, quod dicit Ovidius: *Obrutus immani cumulo ſub pondere Caeneus AEſtuat arboreo* &c. Apollonius. Θεινόμενος στιβαρῇσιν καταΐγδην ἐλάτῃσιν. Schol. Homer. ad Iliad. A. 264. Βάλλοντες γὰρ αὐτὸν δρυσί τε καὶ ἐλάταις ὤσαν εἰς γῆν. Similiter Servius ad AEn. VI. *Crebris ictibus fuſtium paulatim fixum in terra eſſe* notat Caeneum; quod quia fieri non potuiſſet, niſi arbores vel fuſtes fuiſſent acuti, vulgatam lectionem non ſollicitandam cenſet Ampl. Cuperus. Sed horride dicitur *adigere in cuneum.* mallem, *in cuneum adacutis.* Haec ſcripſeram, cum legi apud Propert. III. el. 21. *In faciem prorae pinus adacta novae.* Quae verba unice ejus ſententiam confir-

vulnerare, sed truncis arborum [12] in cuneum adactis. [13] Caeneus Elati filius, Magnesius. hunc nonnulli foeminam fuisse dicunt. Cui petenti, Neptunum [14] propter connubium [15] optatum dedisse, ut in juvenilem speciem conversus, nullo ictu interfici posset. [16] quod est nunquam factum nec fieri potest, ut quisquam mortalis non posset ferro necari, aut ex muliere in virum converti. Mopsus Ampyci & Chloridis filius. Hic [17] augurio doctus ab Apolline, ex Oechalia, vel ut quidam putant, [18] Titarensis. [19] Eurydamas Iri

firmant. MUNCK. *Adactis* in *adjectis* non est quod mutes. de verbo *adigere* Cl. Oudendorpius ad J. Caesar l. IV. B. G. c. 23. Ego vero nihil frustra tento.

13 Caeneus Elati] *Laothoes*. Sic enim Orpheus. Videntur haec corrupte legi, & ad sequentem potius *Caeneum* referri debere. Sic enim Apollon. ex quo huc multa ad verbum etiam translata reperias. Καινέα γὰρ ζωόν περ ἔτι κλείουσιν ἀοιδοὶ Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφεας οἶος ἀπ' ἄλλων ἤλας' ἀριστήων, οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες, Οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι. Ἀλλ' ἄρρηκτος, ἀκάμπτος ἐδύσετο νειόθι γαίης Θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσι, & de eodem in commentario fere eadem verba sequuntur, quae hic de Neptuno & munere ejus citantur, quanquam Apollon. non ipsum Caenea, sed Caenei filium *Coronum* cum Argonautis profectum dicit. MICYLL.

14 Propter connubium optatum] Quid? ergo inter ipsum & Neptunum fuit connubium? At hoc nemo prodidit. Lego itaque, *concubitum*. SCHEFF. H. e. concubitum. Prudent. I. contra Symm. *Mortalis inire connubium.* h. e. cum mortali foemina concumbere. Lactantius ad Stat. I. 69. CONNUBIUM. *Concubitus matris*. Argum. lib. II. Met. fab. I. *Agnitusque est ab eo connubii indicio.* Ita γάμος pro μίξις apud Aristaenetum lib. I. epist. 21. Hinc *nubere* etiam ad pecora transfertur, quibus nihil nuptiarum, nisi coitus, notum, ut observasse video ad illum Aristaeneti locum etiam Mercerum. Apulejus de Asino suo lib. VII. p. 197. Edit. Elmenhorst. *Invitat ad nuptias.* Pithaei Cat. lib. IV. *Hae sunt ambigenae, quae nuptu dispare constant.* h. e. coitu dispare. *Conjugium* appellat Virgil. III. Georg. 374. *& saepe sine ullis Conjugiis gravidae.* Lactantius Argum. Ovid. Met. IV. cap. 19. *Conjugium Neptuni effugere non potuit.* Adde, quae notavi ad Anton. Liberal. cap. I. Nisi in mendo cubat Scholiastes Juvenalis ad Sat. III. vers. 17. *Cum quâ Numâ & concubium & colloquium se habere simulavit*, unicâ litterâ mutatâ scribere possit, cui ista explicatio mea non arridet, *connubium.* MUNCK. Sic de Apibus Prudentius H. III. Cathem. vs. 75.

Haec opifex apis aëreo
Rore liquat, tenuique thymo
Nexilis inscia CONNUBII.

Ut autem *nubere*, *nuptias facere*, *connubium*, *conjugium* de concubitu Latini usurparunt, sic Graeci γάμον, γαμεῖν & γαμεῖσθαι adhibuerunt. Consule Ill. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 240. Kuster. ad Aristoph. Plut. vs. 1082. & Perizon. ad AElian. l. X. V. H. cap. 2.

15 Optatum dedisse] H. e. quod petierat. τοῦτο γὰρ ᾔτησε, καὶ ἀτρωσίαν. ita Schol. Apollonii, unde haec translata sunt. Adde Phleg. Trallianum cap. 5. Servium ad AEn. VI. 448. cap. 47. *Optavit à Neptuno patre filio suo exitum.* MUNCK.

16 Quod est nunquam factum] Stulti hominis hic pannus est. SCHEFF. Glossemata, mihi crede. Singulis ferme paginis, si Palaephati more istiusmodi uti animadversionibus voluisset, ad eum modum censorem egisset. MUNCK. Fabulam Caenei latius refert Lactantius ad Statii II. Achill. vs. 67. & Schol. Homeri Iliad. A. vs. 264.

17 Augurio doctus] *Doctus* cum sexto casu construi vel ab optimis scriptoribus, docet Cl. Cortius ad Sallust. B. Catil. c. 25. n. 2.

18 Lyparensis] *Titaresius*. Sic enim Apollon. MICYLL. Imo *Titarensis*, si audimus Apollonium, & ejus Scholiasten. SCHEFF. Imo *Titarensis*, Hygine. Τιταρήσιος est Apollonio. quod observatum video etiam Micyllo. Addo, idem firmari ab Hesiodo Aspidis vers. 181. Confer Tzetzen ad Lycophr. pag. 143. Edit. Steph. MUNCK. Consule Cl. Burm. Catal. in *Mopsus*.

19 Eurydamas] Plures fuere *Eurydamantes*. Praeter recensitos a Cl. Burmanno in Catal. exstitit postea etiam quidam Eurydamas Cyrenaeus pugil, qui excussos sibi ab adversario dentes deglutivit, ut refert AElianus l. X. V. H. c. 19. Plures etiam in historia fabulosa fuerunt *Eurytiones*. Vid. P. Leopard. lib. III. Emend. cap. 5.

Iri & Demonassae filius. [1] Alii ajunt Ctimeni filium, [2] qui juxta lacum Xynium [3] Dolopeidem urbem inhabitabat. [4] Theseus AEgei & AEthrae Pitthei filiae filius, à Troezene: alii ajunt ab Athenis. Pirithous Ixionis filius, frater Centaurorum, Thessalus. Menoetius Actoris filius, [5] Opontius. [6] Eribotes Teleontis filius. [7] Ameleon. Eurytion, Iri & Demonassae filius. [8] Ixition ab oppido Cerintho. [9] Oileus Leodaci & Agrianomes Perseonis filiae filius, ex urbe Naricea. [10] Alii ajunt ex Euboea. [11] Clytius, & Iphitus, Euryti & [12] Antiopes Pylonis [13] filiae

1 ALII AJUNT] Inter illos est Apollon. lib. I. 67. MUNCK.

2 QUIA JUXTA] Quid? an ideo filius Climenis? Apage ac scribe, *qui juxta*. SCHEFF. Rectè *qui* Cl. Schefferus. MUNCK.

3 DOLOPEIDEM URBEM] Apud Apoll. *Dolopeis* gentile est, proprium autem *Etimene*. MICYLL. Mallem, *Dolopiadem urbem*. Stephanus in Κτημένη. Καὶ Ἄβαντας τῆς Εὐβοίας, καὶ Κτημένην Δολοπιάδα. Nam urbs, quam hic intelligit, est Ctimene. SCHEFF. Ctimenen videlicet. Κτιμένην Δολοπηΐδα appellat Apollonius. Scholiastes annotat: Κτιμένη πόλις Θεσσαλίας. Δολοπηΐδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν εἶπε. MUNCK.

4 THESEUS] Thesea & Perithoum non fuisse expeditionis hujus socios vult Apollon. lib. I. 101. Vide ibi Scholiasten. MUNCK. Plut. in ejus vita p. m. 13. in fin. ἕτεροι δὲ (scil. ab Herodoro dissentientes scriptores) καὶ μετὰ Ἰάσονος ἐν Κόλχοις γενέσθαι, καὶ Μελεάγρῳ συνεξελεῖν, τὸν κάπρον: καὶ διὰ τοῦτο παροιμίαν εἶναι τὴν, οὐκ ἄνευ Θησέως. Sed vide Cl. Burm. Catal.

5 AMPONITUS] *Canthus*, ut Apollon. MICYLL. Vox nihili. Scribe locum totum: *Menoetius*, *Actoris filius*, *Opontius*. Sic habent Apollonius, Stephanus, & alii. SCHEFF. Scribe, ut corrigit Schefferus: *Menoetius Actoris filius*, *Opontius*. Schol. Pindari ad Olymp. IX. Αἴγινα γὰρ μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν Αἰακὸν, ἦλθεν ἐς Θεσσαλίαν, καὶ ἐγαμήθη Ἄκτορι. ἐξ οὗ ἔσχε Μενοίτιον, ὃς ἐπῴκησε τὴν Ὀποῦντα ἀναστὰς ἀπὸ Θεσσαλίας. Schol. Hom. ad Iliad. Π. 14. Μενοίτιος ἀποικίσας εἰς Ὀποῦντα, Πάτροκλον ἐτέκνωσε. Fuit autem *Opus* urbs Locridis. Confer, quae ad Iliad. Σ. 10. idem notavit. MUNCK. Sine dubio *Opontius* scribendum. Sic Apoll. Rhod. l. I. Arg. vs. 69.

Καὶ μὴν Ἄκτωρ υἷα Μενοίτιον ἐξ Ὀπόεντος
Ὦρσεν.

Ubi de hac urbe agit Scholiastes, ut & ad lib. IV. vs. 1780. sed secum ipse diffidens. Priori enim loco, ab *Oponte Elei* filio urbem dictam adfirmat, posteriori vero hunc heroa Jovis & Protogeniae, filium facit. Aliam denominationis rationem reddit Schol. Homeri Iliad. B. vs. 531. Sed haec ὡς ἐν παρόδῳ. Ab Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 426. haec urbs patria Patrocli vocatur, qui filius fuit Menoetii ex Sthenele teste Apollonii Scholiaste, ubi Μενοιτίου δὲ καὶ τῆς Στενέλης Πάτροκλος legendum. Vide Munck. ad fab. 97. Itaque non dubitavi in nostro Auctore, Apollonium, ejusque Scholiasten in hac historia semper imitato *Opontius*, pro *Amponitus* reponere. Plura de *Menoetio* Cl. Burm. in Catal.

6 ERIBOTES] Non male. Sic enim & Apollonio vocatur. Quia tamen in sequentibus vocatur *Euribates*, puto & hic ita scribendum. Nam hoc ei nomen tribuit Herodorus in Argonauticis, quod ex Scholiaste Apollonii cognoscimus. SCHEFF. Sub finem ejus capitis *Euribatem* appellat. *Eribotes* est etiam Apollonio. Sed Herodorus, ut notat Scholiastes, in Argonauticis *Euribaten* nominat, & facit eum Teleontis filium. MUNCK.

7 AMELEON] Hoc mihi valde suspectum. An scribendum *Amilius*? SCHEFF. Quid hoc vocis sit ignoro, nisi corruptum esse certum habeo. Cl. Schefferus tentat, *Amilius*. MUNCK.

8 IXITION AB OPPIDO CERINTHO] Etiam hoc suspicor mendosum esse. Apud Apollonium certe ab hoc oppido est *Canthus*, qui occurrit & in seq. SCHEFF. Hunc nemo, quod sciam, inter Argonautas numeravit. Canthus erat ex hoc oppido oriundus, ut jam Cl. Schefferus & Micyllus notarunt. An scripsit igitur? *Canthus Ceriontis filius ab oppido Cerintho*. Sane *Ceriontis* filium dicit inferius Canthum. Sed Apollon. I. 77. *Canethi* est filius. MUNCK. Vide Burm. in Catal.

9 OILEUS LEODACI] Editor nuperrimus Fragm. Stephani ex Eustathio emendat, *Odoedoci*. Vide ejus notas pag. 60. MUNCK. Vide Burm. in Catal.

10 ALII AJUNT EX EUBOEA] Apollon. non hunc, sed Canthum ex Euboea venisse ait. Videtur [illegible] transposita clausula haec esse a librario. MICYLL.

11 CLY-

liae filius, [14] reges Oechaliae. [15] Hic concessa ab Apolline sagittarum scientia, cum auctore muneris contendisse dicitur. Hujus filius Clytius ab AEeta interfectus est. Peleus & [16] Telamon AEaci & Endeidos Chironis filiae filii, ab AEgina insula. Qui [17] ob caedem Phoci fratris, relictis sedibus suis, diversas petierunt domos: Peleus Phthiam, Telamon Salaminam, quam Apollonius Rhodius [18] Atthida vocat. Butes Teleontis & Zeuxippes [19] Eridani fluminis filiae filius, ab Athenis. Phaleros [20] Alconis filius, ab Athenis. Tiphys [21] Phorbantis & Hymanes filius, Boeo-

11 CLYTIUS] *Euritus.* vide Apollon. lib. I. Flaccus non *Clytium*, sed *Iphicum* in Colchis periisse tradit. MICYLL.

12 ANTIOPES PYLONIS] Haereo & hic, & *Pylaonis* paene arbitror scribendum. SCHEFF. *Pylaonis* mallet Cl. Schefferus. Haereo. Scio quidem Euryti uxorem *Antiopen* etiam Apolloniano Scholiastae dici: sed Hesiodo est *Antioche* filia *Aubolidae*. Ἀντιόχη κρείουσα παλαιὸν γένος Αὐβολίδαο. Ita habet Ascraei senis fragmentum, quod apud Sophocl. Schol. ad Trachin. vers. 269. invenio. Alii inter Hesiodea λείψανα ex AEschyli interprete adducunt. MUNCK. Vide Burm. in Catal.

13 FILIAE FILIUS] *Filiae filii* scriberent potius alii. Erant enim Clytius & Iphitus ambo Euryti filii. Notavi jam superius. Et invenies mox denuo: *Castor & Pollux Jovis & Ledae Thestii filiae filius.* MUNCK. Schol. Apoll. Rh. II. 117. Ὁ δὲ ΚΛΥΤΙΟΣ υἱὸς ἦν Εὐρύτου, ἀδελφὸς Ἰφίτου. Vide Cl. Burm. in Catal. De alio *Clytio*, filio Sami, fratre Telemachi, agit Schol. Pind. Olymp. Od. II. vs. 84.

14 REGES OECHALIAE] Οἰχαλίης ἐπίουροι. Post haec verba inserenda illa alieno loco posita clausula, quae modo praecessit *alii ajunt ex Euboea.* Videtur enim respexisse Apollonii, quem in hoc indiculo frequenter sequitur, Scholiasten: Οἰχαλίην δὲ μὲν νεώτεροι ἐν Εὐβοίᾳ φασὶν εἶναι. MUNCK.

15 HIC CONCESSA &c.] Quis ergo? nempe Eurytus Clytii & Iphiti pater. Est haec lacinia assuta Hygino ex Apollon. lib I. 88. ut & altera illa, *hujus filius*, &c. MUNCK.

16 TELAMON, AEACI & PAEN. CEPTIONIS FILIA] *Endeidos*, *Chironis* alii. MICYLL. Vix ista integra esse credo. Arbitror emendandum, & *Endaidos Chironis filiae.* Sic Isaacius, & placebat etiam Micyllo. SCHEFF. Scribe *Endeidos Chironis* ex Apollodor. lib. III. pag. 185. Pind. Nem. Od. v. Schol. Homeri ad Iliad. O. Venit idem in mentem Micyllo & Scheffero. Corrigendus ergo Tzetzes ad Lycophr Αἰακοῦ δὲ καὶ Δηΐδος παῖδες Τελαμὼν καὶ Πηλεύς, καὶ Φῶκος ἐκ Φαρμάθης μιᾶς τῶν Ἐριννύων. scribe, Ἐνδηΐδος. & Ψαμάθης μιᾶς τῶν Νηρηΐδων. Ipsum vide vs. 175. Adde Anton. Liberal. cap. 38. MUNCK. Endeidos filiam facit etiam Plutarchus Parall. T. II. pag. 312.

17 OB CAEDEM PHOCI] Vide praeter Apollonium Anton. Liber. cap. 38. Apollod. lib. III. MUNCK. Consule Schol. Pind. O. Nem. V. vs. 26. Incautus in venatu Peleus Phocum occidisse dicitur a Lactantio ad Statii II. Thebaid. vs. 113. Verum Plutarchus in Parall. T. II. p. 311. ex Dorotheo, Telamonem fratrem Phocum exosum interemisse, docet. ubi plura. *Phocum* vero fratrem eorum non germanum fuisse, quippe ex Psamathe Nereidum una natum, idem Tzetz. ad Lycophron. vs. 901. docet, & Schol. Pind. l. l. vs. 12, & 21. nec non Plutarch. l. l. & Cl. Burm. ad Ovid. VII. Met. vs. 685. & ad l. XI. Met. vs. 379. Ab hoc Phoco Phocida dictam referunt Lactantius ad Statii VII. Theb. vs. 344. & ad lib. XI. vs. 271. & Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 207. At ab Ornyti filio Phoco Phocida vocatam clare docet Schol. Euripidis in Oreste vs. 1096. p. 221. B. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1073 aliam hujus nominis originem addit, sed is confundit Achaiae regionem *Phocida* cum Joniae civitate *Phocaea*, sive *Phocea*, ut patet ex Heraclito de Politiis, quem debeo Ill. Spanhemio ad Callim. in Addend. pag. 756. quae loca, licet saepius confusa, tamen bene distinguenda sunt. Consule Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 437. & Schol. cum Cl. Dukeri nota ad Thucydid. lib. I. cap. 13. lin. 98.

18 ATTHIDA VOCAT] Ἀτθίδα νῆσον appellat lib. I. 93. MUNCK.

19 ERIDANI FLUMINIS FILIAE] Cl Burm. in BUTES, *Apidani fluminis f.* legendum suspicatur.

20 ALCONTIS] Praeferrem, *Alconis*, ex Apollonio. SCHEFF. Scribe *Alconis.* Ἄλκων, ωνος, inflectit Schol. Apollon. ad vers. 97. lib. I. MUNCK.

21 PHORBANTIS] *Agnii* filius est Apollodoro &

Boeotius. is fuit gubernator navis Argo. Argus [1] Polybi & Argiae filius: alii ajunt Danai filium: hic fuit Argivus [2] pelle taurina lanugine adopertus. is fuit fabricator navis Argo. [3] Phliasius Liberi patris, & Ariadnes Minois filiae filius, [4] ex urbe Phliunte, quae est in Peloponneso. alii ajunt Thebanum. Hercules Jovis & Alcmenae Electryonis filiae filius, Thebanus. Hylas [5] Theodomantis & [6] Menodices Nymphae, Orionis filiae filius, ephebus, ex Oechalia: alii ajunt [7] ex

& Apollonio. MUNCK. Si *Phorbantis* retineas, pro *Hymanes*, legendum esse *Hyrmines* docet Cl. Burm.

1 Argus Polybi filius] Apoll. Arestoris filium facit. MICYLL. Phrixi filius est Apollod. lib. 1. pag. 42. *Danai* Nostro sub finem hujus capitis. *Arestoris* Apollon. 1. 112. Schol. ejus ad vers. 4. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος καλεῖ μὲν τὴν Ἀργὼ ἀπὸ Ἄργου τοῦ κατασκευάσαντος. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἄργου τοῦ Φρίξου. Ταύτην δέ φασι πρώτην ναῦν ... Ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν, διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν καὶ Δαναΐς ἐκλήθη. Adde Probum ad Eccl. v. Virg. vers. 34. Tzetzes in Lycophr. pag. 143. Ἀργὼ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ἰάσονος ναῦς. ἢ ὅτι κατὰ Ἀπολλώνιον αὐτὴν ἐναυπήγησεν ὁ Ἕστορος υἱός. ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὥς φασιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος. Illud Ἕστορος vel Ἀλέκτορος corruptum. pro alterutro reponendum, Ἀρέστορος. Ἀρεστορίδης enim est Apollonio. Pherecydes autem apud Apollodor. lib. II. quem alii Arestoris, Inachi facit filium. Forte ergo scripsit pro *Danai*, *Inachi filius* Hyginus. MUNCK. Consule Cl. Burm. ad Ovid. l. 1. Met. 624 & in Catal.

2 Pelle taurina lanugine adopertus] Barthius hic ita legit: *Pelle taurina lana linoque inopertus*, quae recedunt nimium, nec satis clara sunt. Mihi τὸ *lanugine* videtur a glossa esse hominis stulti, qui pellem per lanuginem putabat posse exponi. Nisi volumus lanuginem hic explicare pilos, sive villos. Ubi *pelle taurina, cum lanugine* legendum foret. Sane tali pelle usum docet Apollonius lib. 1. vs. 324.

Δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμπέχετ' ὤμοις
Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχνῃ μέλαν.

SCHEFF. Etiam hoc translatum ex Apollon. lib. 1. 324. Δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμπέχετ' ὤμοις Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχνῃ μέλαν. Haec verba si consideres attente, legendum dicas: *pelle tauri nigra lanugine*. atque ita omnia clara sunt & aperta. Vult pelle taurina, quae nigram lanuginem haberet, coopertum fuisse Argum. Matth. de Joanne Baptista cap. 3. Εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, hoc est, *pelle cameli pilis hirsutâ*: cujusmodi gestamen erat prophetarum. Nam quod annotat Theophylactus: εἰς μετάνοιαν παρεκάλει καὶ ἀπὸ σχήματος. πενθικὴν γὰρ εἶχε τὴν στολήν. id neutiquam probem. Allusit ad historiam Euangelicam Nazianzenus στίχοις: Τὸ δ' ἔθος ἡ καμήλων τρίχες, νόμος δικαίων. Ἡ καὶ δέρος παλαιᾶς γυμνώσεως κάλυμμα. Sed distinguit, ut vides, pellem à veste è pilis camelinis ruditer textâ. Vestis tamen Eliae, qui typum Baptistae gessit, μηλωτὴ, h. e. ovilla vel caprina pellis, appellatur Βασ. Δ. cap. XI. 8. & ipse ἀνὴρ δασὺς ejusdem libri cap. I. 8. Sic Zachar. cap. XIII. 4. δέῤῥις τριχίνη prophetarum est vestis. Δέῤῥις autem, docente Hesychio, inter alia significat παχὺ ὕφασμα, ᾧ εἰς περιπέτασμα ἐχρῶντο. Istiusmodi παχὺ ὕφασμα videtur innuere Nazianzenus ille. Sed non valde necessaria erat ista distinctio. Setas pro ipsa pelle potuit posuisse Euangelista. Virg. Georg. III. 383. *Et pecudum fulvis velantur corpora setis.* Sidonius de Elia cap. XVI. *Thesbiten cum forte senem jam flammeus axis Tolleret, & scissam linquens pro munere pellem* &c. *Pelliceum ependyten* appellat Hieronymus in vitâ Hilarionis; *pellem caprinam* Cassianus in de Hab. Monach. cap. VIII. *meloten* Gregor. dialog. lib. II. 6. Quamobrem assentior viro reverendo, & amico nostro Petro Texelio, qui verba illa Matth. VII. 15. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, de vestitu prophetico accipienda existimat. Nec absurdè idem Epist. ad Hebr. cap. XI. vs. 37. per μηλωτὰς & αἰγεῖα δέρματα non miseriam fidelium denotari suspicatur, sed professionem muneris eorum prophetici, & infidelium malignitatem. Tollit ergo incisum ante τὸ ὑστερούμενοι, & vertendum censet cum vulgatâ: *Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis destituti* &c. Dum hæc scribo, venit in mentem, quod legi nuper in coenae illâ dispositione, quae Cypriano falso adscribitur, Joanni datam vestem *triclinam*. Quod nihili est verbum: corrige, *trichinam*, τριχίνην. *Rhenones* appellabant Latini veteres vestes istiusmodi pelliceas. Sallustius: *Vestes de pellibus Rhenones appellantur.* Isidorus lib. XIX. cap.

[7] ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & [8] Amymomes Danai filiae filius, Argivus. Idmon Apollinis & [9] Cyrenes Nymphae filiūs : quidam Abantis dicunt; Argivus. Hic augurio prudens, [10] quamvis prædicentibus avibus, mortem sibi denunciari intellexit, fatali tamen militiae non defuit. Castor & Pollux Jovis & Ledae Thestii filiae filius Lacedaemonii : [11] alii Spartanos dicunt ; uterque inberbis. His eodem quoque tempore stellae in capitibus ut viderentur, accidisse scribitur. [12] Lyn-

cap. 24. *Melotes, quae etiam pera vocatur, pellis est caprina, à collo pendens. praecincta usque ad lumbos. Fiebat autem prius, ut quidam existimant, de pelliculis melonum, unde & melotes vocatae sunt.* Misereor boni patris. Admodum familiaris mos ille tegendi corpora pellibus antiquis fuit. Hinc λεοντῆ Herculis, αἴγις Jovis: hinc *scutum* à σκύτος, quod ex corio, *galea* ex γαλῆ, quod ex pelle mustelae antiquitus fieret. Tegmen lupae Romulo Virgil. AEn. I. 270. Homerus Agamemnoni leonis tribuit Iliad. K. 23. Pardi Menelao ejusdem libri vers. 29. Paridi Iliad. Γ. 17. Nimirum heroum, pastorum, & venatorum erat gestamen pellis. Vide Virg. AEn. I. 327. V. 37. VII. 66. Immo mortalium primi & antiquissimi omnes solebant δερματοφορεῖν. Qua de re vide egregie disserentem virum Illustr. Ezech. Spanhem. in de Numm. pag. 345. Festus. *In pelle lanata nova nupta considere solet, vel propter morem vetustum, quia antiquitus homines pelle erant induti* &c. Idem alibi. *Pellem habere Hercules fingitur, ut homines cultus antiqui admoneantur.* Sanè ἔνδυμα ex pelle capræ Jovi ipsi dat ad Autolycum lib. I. p. 75. Theophilus MUNCK. Meziriac. ad Ovidii Epist. VI. Heroid. pag. 72. legit *pelle taurina cum lanugine.*

3 PHLIASUS &c.] Aliis autem Phlias dicitur ex matre Chthonophyle. &c. MICYLL. Ab Apollonio *Phlias* appellatur. MUNCK.

4 EX PHLIUNTE] Schol. Apollon. I. 115. *Phliusam* istam urbem vocat, & dictam ita ait à Phliunte Bachi & Chthonophyles filio. Non facit Chthonophylen Phliantis, ut putavit Micyllus, sed Phliuntis matrem. Certum interim habeamus, non unam urbem fuisse in Peloponneso Φλιοῦντα. Forte illam intellexit Hyginus, de quâ Schol. Pind. ad Nem. Od. VI. Παράκειται δὲ πόλις ὁμώνυμος, ἡ πρότερον Ἀραιθυρέα καλουμένη. MUNCK.

5 THEODOMANTIS] Ita & infr. Hyginus cap. 271. & alii, quos recensui ad cap. 26. Anton. Liberalis, qui Ceycis eum fuisse filium narrat ex Nicandri ἑτεροιουμένων δ', ut hactenus editum. perperam omnino. Scribendum β', auctore Scholiaste Apollonii ad lib. I. 1236. Καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἑταιροιουμένων (leg. ἑτεροιουμένων) ὑπὸ πασῶν φησιν αὐτὸν ἁρπαγῆναι τῶν νυμφῶν. Cum Hygino facit quoque Probus ad Virg. Georg. III. 6. *Hylas*, inquit, *Theiodamantis filius Dyropum regis.* lege, *Dryopum* ex Apollon. I. 1218. MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. in Catal.

6 MENODICES NYMPHAE, ORCONIS FILIAE] Puto scribendum ex Tzetz. Chiliad. I. 43. *Menonices Nymphæ, Orionis* &c. Cæterum Thiodamantem Hellanicus Thiomeneten appellat apud Scholiast. Apollon. I. 131. Ὕλας Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος τοῦ Τρύοπος. οὕτω Μνασέας. Ἑλλάνικος δὲ Θειομένη αὐτὸν ἀντὶ Θειοδάμαντος καλεῖ. pro Τρύοπος puto legendum Δρύοπος. Vide eundem Schol. ad vers. 1218. MUNCK. & Burm. Catal.

7 EX ARGIS] Sanè Ἀργεῖον παῖδα nominat eum Theocritus Eidyll. XIII. 49. MUNCK.

8 AMYMONES] Ita rescripsi pro *Amymomes* ex cap. 169. Schol. Apollon. ad vers. 133. lib. I. Ἀπόγονος τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Ἀμυμώνης τῆς Δαναοῦ. MUNCK.

9 IDMON AP. & CYR.] Asteries Pherecydes habet. MICYLL. *Asteriam* appellat Pherecydes apud Apollon. Schol. ad vers. 139. lib. I. MUNCK.

10 QUAMVIS PRAEDICENTIBUS AVIBUS] Valerius Flaccus de idâ ista memorat lib. I. vers. 360. *Hinc quoque missus adest, quamvis arcentibus Idas Alitibus.* MUNCK.

11 ALII SPARTANOS DICUNT] Infr. cap. 139. *Qui Graecè Curetes sunt, alii Corybantes dicuntur*, lege, *dicunt.* Sed ut illud tolerabile; ita hoc nimis putidum glossema videtur. Iidem enim Lacedæmonii, qui Spartani. MUNCK.

12 LYNCEUS ET IDAS APHAREI ET ARENAE BIBALI FILIAE FILII] Lege, *Oebali.* Nam is Arenes pater fuit, ut & Tyndarei, idem vitricus Apharei, & maritus Gorgophones. Pausan Messen, non longe ab initio. Ἀφαρεὺς πόλιν ᾤκησεν Ἀρήνην ἀπὸ τῆς Οἰβάλου θυγατρὸς, αὐτοῦ δὲ γυναικὸς, τῆς αὐτῆς &c. Tzetzes ad Lycophr. v. 512. pag. 80. Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἄρνης τῆς Αἰόλου Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. Hic tamen in eo errat, quod Tyndareum non Oebali, sed Perieris filium ibidem facit. Rectius Hyginus fab. 78. *Tyndareus Oebali filius*, & Pausanias Lacon. init. Hinc Castor & Pollux Oebalidae vocantur Ovid. Fastor. VI. v. 705. ab avo haud dubie, licet Servius ad

Lynceus & Idas Apharei & Arenae [1] Oebali filiae filii, [2] Messenii ex Peloponneso. Ex his Lynceus sub terra quaeque latentia vidisse dicitur, neque ulla caligine inhibebatur. alii ajunt Lynceum [3] noctu nullum vidisse. Idem sub terra solitus cernere dictus est ideo, [4] quod aurifodinas norat. Is cum descendebat, & [5] aurum subito ostendebat, ita rumor sublatus, eum sub terra solitum videre. [6] Item Idas acer, ferox. Periclymenus [7] Nelei & Chloridis Amphionis & Niobes filiae filius: hic fuit Pylius. [8] Amphidamas & Cepheus [9] Alei & Cleobules

ad Virg. 4. Georg. vers. 125. *Oebalidas fratres* dici illos à patriâ Laconiâ, quae & Oebalia, censeat. Majori jure, & verius forsan id statui posset de Hyacintho Amyclae F. quem Ovid. x. Metam. in eadem fabula modo *Amycliden* v. 163. à patre, modo *Oebaliden* v. 197. à patriâ, ut equidem arbitror, appellat. Nam Pausan. Lacon. initio, ubi majores Hyacinthi recenset, nullum Oebalum inter eos nominat. Et forte idem passus est Hyginus, quod supr. ad fab. 3. de *AEoli filio* observavimus, cum hunc Hyacinthum fab. 271. *Oebali filium* dicit, ut, quod de patriâ intelligendum erat, de patre ejus acceperit, *Oebalidae* nomen, Quod tamen ut non sine magnâ dubitatione ponam, facit Servius, qui ad Virg. xi. AEn. v. 69. ait: *Sane Hyacinthus puer fuit Eurotae, vel, ut quidam volunt, Hybabili filius.* Manifeste hic quidem hallucinatur, nisi pluscula desint, doctissimus Grammaticus. Nam secundum Pausan. d. l. Eurotas pater fuit Spartes, quae Hyacinthi avia. sed tamen pro *Hybabili* ex Hygino videtur leg. *Oebali.* Atque ita habebimus locum, ubi Hyacinthus hic idem Oebali filius dicatur, nisi si statuere audeamus, ejusdem negligentiae adsinem hoc in loco esse Servium. Haec Perizonius. Quod Perieris faciat filium Tyndareum Tzetzes, in eo ὁμόψηφον habet Apollod. lib. 1. p. 34. ed. Comm. Discrepantia scriptorum inde orta, quod Gorgophone, Periere mortuo, nupserit Oebalo. MUNCK.

1 Arena Bibali filiae] De Arena matre docet nos Pherecydes apud Scholiastem Apollonii. Bibalum alibi nec dum observavi. SCHEFF. De illo Bibalo nihil hactenus comperi. Lego *Oebali* ex Pausan. lib. 3. Tzetzes in Lycophr. pag. 89. Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου, καὶ Ἄρεως τοῦ Αἰόλου Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. lege Λυγκεύς. MUNCK.

2 Messenii] An ex Apollonio scribendum *Arenii?* nihil est necesse. Messenia enim regio Peloponnesi. Schol. Hom. ad Iliad. λ. 722. πόλις τῆς Πύλου est Ἀρήνη. MUNCK.

3 Noctu nullum vidisse] Probo, quod putat Barthius, *noctu multum vidisse.* Nam & paulo post in fine capitis de Lynceo, *qui multum videbat.* SCHEFF. Barthius conjicit, *nocte illuni*, vel *novilunio*, vel, si forte caetera non satisfacerent, *nocte multum vidisse.* quod praefero. Invenies sub finem hujus capitis: *Lynceus Apharei filius, qui multum videbat.* MUNCK.

4 Quod aurifodinas norat] Vide Palaeph. cap. 10. unde haec videntur hausta; quae pro glossematis ne habeam, nemo, opinor, intercedet. Tzetzes in Lycophr. pag. 95. Τοῦ δὲ περὶ τοῦ Αἰγύπτου παιδὸς ἔφασαν εἶναι Λυγκέως, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἐφεύρειν πολλὰ τῶν μετάλλων. MUNCK. Adde Schol. Aristophan. Pluto vs. 210.

5 Aurum subito] Quomodo? nec enim subito effoditur. Suspicor scripsisse, *& aurum subditum*, ut intelligatur latens & sub terra occultatum. SCHEFF.

6 Item Idas acer, ferox] Describit Idam, ut puto, ante Lynceum fratrem ejus. Sane Apollonius etiam de eo, ὑπέρβιος Ἴδας. Sed mihi nescio quomodo haec aliunde assuta videntur. Minimum illud *Item* alienum, ac delendum est. SCHEFF. Merito de glossâ haec habet suspecta Schefferus. Ut multa alia hoc capite, ita & haec ex Apollonio huic catalogo nimis impudenter adsuta *Acer* est σφοδρὸς, δριμὺς, ut exponunt Vett. Glossae. Convenit huic loco posterior explicatio. Servius ad AEn. viii. 614. *Proprie apud nos acer est, qui apud Graecos δεινὸς dicitur, nam fortem & vehementem δεινὸς, & asperum & amarum potest significare.* MUNCK.

7 Nelei] Ita scripsi pro *Nilei.* Apollon. Περικλύμενος Νηλήϊος. Corruptius infr. *Mileus* pro *Neleus.* Passim η Graecorum per ι Latinum expressum hoc scripto animadvertas, ut jam superius monui, & pluribus ostendam ad cap. 31. MUNCK.

8 Amphidamus] Lege, *Amphidamas* ex Apollonio. MUNCK.

9 Egei] *Alei* habet Apoll. MICYLL. Lege, *Alei.* Apollon. 1. 163. υἷε δύω Ἀλεοῦ. MUNCK.

10 Au-

les filii de Arcadia. Ancaeus Lycurgi filius: alii nepotem dicunt; Tegeates. [10] Augeas Solis & Naupidames Amphidamantis filiae filius. [11] hic fuit Eleus. Aſterion & [12] Amphion Hyperaſii filii, alii ajunt Hippaſi, ex Pellene. [13] Euphemus Neptuni & Europes [14] Tityi filiae filius, Taenarius. [15] Hic ſuper aquas ſicco pede cucurriſſe dicitur. Ancaeus alter Neptuni filius, matre [16] Alta Catheſti filia, ab Imbraſo inſula, quae Parthenia appellata eſt, [17] nunc autem Samos dicitur. Erginus Neptuni filius, [18] a Mileto: [1] qui-

10 Augeas] Hic fuit ille, cujus bovilia purgavit Hercules, ut obſervat Apollonii Scholiaſtes. MUNCK.

11 Hic fuit electus] *Eleus.* matrem autem alii Hyrminen vocant. MICYLL. Micyllus, *hic fuit Eleus.* Sic enim & Apollon. SCHEFF. Micyllus, *Eleus. matrem alii Hyrminen vocant.* Nil pote melius. Vide Apollon. I. 173. & ibid. Scholia. MUNCK.

12 Amphion Ypetacli] *Hyperaſii* Apol. habet. MICYLL. Commeliniana *Ypetach.* legendum *Hyperaſii*, ex eodem Apollonio, & ejus Scholiaſte. SCHEFF. Scribe, *Hyperaſii* ex Apollon. I. 176. deinde pro *Hipaſi* ſcripſerim *Hippaſi.* Caeterum Aſterion Apollonio eſt *Aſterius.* Nihil tamen heic eſſe mutandum diſces ex Scholiis. MUNCK.

13 Euphemus N. et E. T. f. f.] Apollonius autem Polyphemum vocat. MICYLL. Micyllus: Apollonius autem *Polyphemum* vocat. videlicet lib. I. 179. Sed vide, quid ad eum locum obſervet Hoelzlinus. Pindarus cum Hygino facit Pyth. Od. IV. Εὔφαμος ἐλθὼν, υἱὸς Ἱππάρχου, Ποσειδάωνος ἄνακτ, Τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ Τίκτε καφισοῦ παρ' ὄχθαις. MUNCK. V. Cl. Burm. in Catal. Arg

14 Tityi filiae] Comment. Apollonii Aſtypaleae Phoenicis filiae. Caeterum Apollonius non vocat Imbraſiam inſulam proprio nomine, ſed epitheto, ab Imbraſo fluvio, qui poſtea Parthenius dictus eſt (ut Com. ibidem ait) eo quod juxta eum Juno, cum Virgo etiam eſſet, nutrita fuerit. Haec enim verba ſunt: ὅ δ' Ἰμβρασίης ἕδος Ἥρης, παρθενίης ἀγκαῖος. MICYLL.

15 Hic super aquas &c.] Ex Apollon. lib. I. 182. Idem tradit apud Pindari Scholiaſten Aſclepiades pag. 194. Tzetzes I. 43. Iſacius ad Lycophr. pag. 128. Edit. Baſ. MUNCK Eadem de Iphiclo Phylaci filio teſtantur. Conſule Cl. Burm. in Catalogo Argonautarum in voce *Iphiclus*, etiam in *Euphemus*, hoc figmentum egregie explicantem.

16 Alta Catesti] Mihi non eſt dubium, quin haec ſint corrupta. Pauſanias *Aſtypaleam* matrem ejus vocat. Noſter infra cap. 157. *Chionam, Aquilonis filiam.* SCHEFF. Aſtypalaea Phoenicis filia erat, ſi credimus Apolloniano Scholiaſtae ad lib. I. 868. Nobil. Heinſ. in ora codicis ſui, *Althea Theſtii.* MUNCK. Vid. Cl. Burm. in *Ancaeus alter.*

17 Nunc autem Samos dicitur] Vide Scholiaſt. Apollon. ad lib. I. vers. 186. Lactant. lib. I. cap. 17. Ortel. Theſaur. in *Samos.* Etiam fluvius in Samo erat Imbraſus, & Parthenius. Schol. Heſiod. in Theog. pag. 261. Ὁ δὲ ἐν Σάμῳ Παρθένιος καὶ Ἴμβρασος καλεῖται. MUNCK. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 355. de Samo ait. ὠνομάσθη δέ ποτε καὶ Μελάμφυλλος, καὶ Ἄνθεμις, καὶ Παρθενία δὲ, ἀπὸ ποταμοῦ Παρθενίου. ubi pro Ἄνθεμις. lego Ἀνθεμοῦσα. Conſule Ill. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 48. 49. 50.

18 A Mileto] Dicta ita iſta *urbs* à Mileto Apollinis filio, de quo inter alia & haec tradit Scholiaſtes Apollonii ad lib. I. 186. Τοῦτον ἀνδρωθέντα καὶ φθονούμενον ὑπὸ τοῦ Μίνωος ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον, ἀφ' οὗ καὶ τόπος ἐστὶ Μίλητος. καὶ ἀπὸ τῆς Σάμου μεταβὰς εἰς τὴν Καρίαν, ἔκτισε πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ καλέσας. In Cariâ Miletum conditam etiam praeter Ptolemaeum Apollodorus tradit lib. III. ad quem Faber: *Miletum Cariae urbem facit, quae Jonica fuit: neque tamen peccat: nam quae ſcribit, multo ante migrationem Jonicam evenerunt.* Ante puta quam Jones migrarent in Cariam, profecti Athenis. Nimirum duae fuerunt Cariae, ut opportune me monuit clariſſimus Ryckius, vir bonus & fidelis amicus. Altera earum, ſed quae heic non intelligitur, inter Joniam & Lyciam ſe extendit: altera Joniae eſt, & circa Miletum, quam Cares quondam incoluerunt. Stephanus: Μίλητος πόλις ἐπιφανὴς ἐν Καρίᾳ τῶν Ἰώνων. Strabo lib XIV. Ταύτης δέ φησι Φερεκύδης Μίλητον μὲν, καὶ Μυοῦντα, καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Ἔφεσον Κᾶρας ἔχειν πρότερον. Anton. Liberal. qui & ipſe in Cariâ Miletum cap. 30. collocat, ita conciliari poterit cum aliorum ſententiis, qui in Joniâ eam urbem collocant, Conon apud Photium

[1] quidam Periclymeni dicunt; Orchomenius. Meleager Oenei & Althaeae Theftii filiae filius: [2] quidam Martis putant; Calydonius. Laocoon [3] Parthaonis filius, Oenei frater, Calydonius. Iphiclus alter Theftii filius, matre Leucippe, Althaeae frater [4] ex eadem matre, Lacedaemonius. [5] Hic fuit Arcas [6] curfor, jaculator. [7] Iphitus Nauboli filius, Phocenfis; alii Hippafi filium ex Peloponnefo fuiffe dicunt. [8] Zetes & Calais Aquilonis venti & Orithyiae [9] Erechthei filiae filii. Hi [10] capita pedefque pennatos habuiffe feruntur, crinefque caeruleos, qui pervio aëre ufi funt. Hi aves Harpyias, tres Thaumantis & [11] Ozomenes filias, [12] Aël-

tium cap. 2. Ὤικουν δὲ Μιλήτου τῆς Ἀσίας, ἣν ὕστερον μετὰ Ἴωνες οἱ ἀπ' Ἀθηνῶν μετὰ Νηλέως ὁρμηθέντες ᾤκησαν. τότε δὲ ἐνέμοντο Κᾶρες, ἔθνος μέγα καὶ μέχρι νῦν οἰκοῦντες. Schol. Homer. ad Iliad. B. fub finem: τῆς Καρίας περὶ Μίλητον, &c. ῥέων διὰ Καρίας εἰς θάλασσαν πλησίον Μιλήτου. Mileti mater, ut ἐν παρόδῳ hoc addam, *Acacallis* dicitur Paufan. & Anton. Liberali. *Acallis* perperam in Scholiis editur Theocrit. ad Eid. VII. vers. 11. & *Hecale* apud Apollod. lib. III. Caeterum Erginum hunc inter Argonautas agnofcunt Pind. Schol. ad Olymp. IV. Apollon. lib. I. vers. 185. ut & Apollodorus lib I. quem fruftra corrigere intendit vir doctiffimus, qui hiftoriae poëticae fcriptores edidit nuperrimè. MUNCK. Miletus urbs Joniae dicitur condita, five coloniae in hanc urbem deductae, a Neleo Codri filio Athenienfi; non vero a Neleo, viro Pylio, Neftoris patre, ut ex Herodoto Euft. ad Dionyf. Perieg. vs. 823. If. Cafaub. ad Strabonis lib. 14. pag. 938. Neleo hunc honorem tribuit, adferens loca ex Herodoto, Paufania, & AEliano, non de Neleo Pylio viro, quem Strabo male ita vocat, fed de Neleo Codri filio agentibus. Vide Menag. ad Diogenis Laertii lib. I. fect. 23 Ab hoc Neleo facrificium Neleium in Dianae honorem inftitutum apud Milefios nomen habet. Plutarch. de eo agit Tom. II. p. 254. ut doctis notum. De variis vero Neleis egimus ad cap 10. Confule interca tu lector de hoc hujus urbis conditore Tzetz. ad Lycophron. vs. 1378, 1379. Celeb. J. Perizon. ad AElian. lib. VIII. V. H. cap. 5. Ill. Spanh. ad Call. H. Dian. vs. 227. ubi de Mileto, Sarpedone aliifque Neleo antiquioribus Mileti conditoribus agit. nec non Meurfium de Creta lib. I. cap. 12. Hic etiam lectorem moneo in Corn. Nepotis Milt. cap. 3. vitio typothetarum *Hiftiaeus Millefius*, pro *Hiftiaeus Milefius* expreffum effe, quod σφάλμα oculos fugerat meos. De variis hujus nominis infulis Euftath. ad Dionyf. Perieg. l. l. De Mileto, quae dicitur in Calabria effe fita, difputavit Celeb. P. Burm. ad Virgilii III. Georg. vs. 306.

1 QUIDAM PERICLYMENE] An fuit, *Quidam vero Clymeni*? Ita fane vult Schol. Apollon. lib. I. 185. & Pindari ad Olymp. IV. uterque enim patrem ejus Κλύμενον appellat. Sed potuit Nofter alios fequutus fuiffe auctores. Putarem, intelligi illum Periclymenum, qui fuit Neptuni filius ex Chloride Tirefiae filiá. De quo Schol. Pind. ad Nem. Od. IX. pag. 315. Edit. Franc. Sed tempora non congruunt. MUNCK. Confule Cl. Burm. in Catal.

2 QUIDAM MARTIS PUTANT] In quibus eft Euripides apud Plutarch. Parall. T. II. p. 312. Adde Celeb. P. Burm. Catalog.

3 PORTHAONIS] Cap. 129. 175. 239. *Parthaon* dicitur. *Portbeus* eft Anton. Liberal. cap. 2. & Homero. MUNCK. V. Eumd. in *Meleagro*.

4 EX EADEM MATRE] Schol. Apollon. ad lib. I. 201. Ἀλθαία καὶ Ἴφικλος ἀδελφοὶ ἐκ Δηϊδαμείας τῆς Περιήρους. Suftuli incifum ante ifta verba. *Frater ex eadem matre* eft ἀδελφὸς ὁμομήτριος. MUNCK.

5 HIC FUIT ARCAS] Atqui jam praeceſſerat, *Lacedaemonius*. Quomodo hic ergo *Arcas*? Scribo: *Hic fuit arte curfor ac jaculator.* Sicut fupra, *arte citbarifta*. SCHEFF. Si Lacedaemonius, quomodo *Arcas*? Lego, *acris*, id eft, velox, ὀξύς, Gloff. Philox. *Acre*, ὀξύ, δριμύ. Ὀξὺς ὁ ταχύς. ὀξύτης, ὠκύτης Graecis interdum *Acupedius*, tefte Fefto, dicitur, cui praecipuum in currendo acumen pedum. Virg. Georg. III. *Calidumque animis & curfibus acrem.* Serv. ad illa Virgilii. AEn. I. 224. Acris Oronti: *Fortis*, *alias velocis.* *Quidam acrem in unamquamque rem vegetum & nimium tradunt.* Nimirum *acer* eft, qui Graecis δεινὸς dicitur, ut ad lib. VIII. idem Grammaticus obfervat. Ita *varius acer* a vetufto commentatore *vebemens* exponitur lib. I. Sat. 10. Horat. Micyllus conjicit *artificiofus*. Clariffim. Schefferus, *arte curfor*. Fulgent. lib. III. Myth. c. 6. *Magni-*

[11] Aëllopum, Acholoen, [13] Ocypeten, fugaverunt a Phineo Agenoris filio, eodem tempore, quo Jasoni comites ad Colchos proficiscebantur. Quae inhabitabant insulas Strophadas in AEgaeo mari, quae Plotae adpellantur. [14] Hae fuisse dicuntur capitibus gallinaceis, pennatae, [15] alasque & brachia humana, unguibus magnis, pedibusque gallinaceis, pectus album, feminaque humana. Hi autem Zetes & Calais ab Hercule telis occisi sunt: [16] quorum in tumulis superpositi lapides flatibus paternis moventur. Hi autem ex Thracia esse dicuntur. [17] Focus & Priasus Caenei filii ex Magnesia. [18] Eumedon Liberi patris & Ariadnes Minois filiae filius,

Magnificus jaculator. Atque ille idem est, qui *acris jaculator.* MUNCK.

6 CURSOR] Credo legendum *artificiosus*; aut simile quiddam. MICYLL.

7 IPHITUS NAUBOLI] Apollod. lib. I. 43. Ἴερῖτος Ναυβόλου. Sed hoc vitiosum sine dubio. Lege, Ἴφιτος. Vide Apollon. I. 207. MUNCK. Vid. P. Leopard. lib. IV. Emend. cap. 6. & Celeb. P. Burm. in Catal.

8 ZETES] *Zetus* est Fulgentio. lib. III. *Zetus* Servio ad AEn. III. 209. Sidonio Carm. 5. & Philargyrio in IV. Georg. Virg. 463. Sequuti forte Palaephatum sunt, qui & ipse hunc *Zethum* appellat cap. 23. Non probo tamen, cum paret confusionem. Alius enim *Zetes*, alius *Zethus.* MUNCK.

9 ERICHTHEI] Scribe, *Erechtei.* Ἐρεχθέως. Ita Apollonius, Simonides, Ovidius. Scholiast. autem Apollonii ex Cecrope natam eam tradit. Aliquoties in seqq. vitiose scriptum hoc nomen deprehendes, quod ortum existimo ex vocalium I & E cognatione. Donatus ad Phorm. I. I. *Propter cognationem E & I literarum non dubitaverunt antiqui* HERE & HERI *dicere*, & MANE & MANI & VESPERE & VESPERI. Adde Fabium lib. I. cap. 4. MUNCK. Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 423. etiam Erechthei filiam facit. V. Burm. in Cat. Arg. in *Calais.* Zeten & Calain Hismarii & Aquilonis filios facit Lactant. ad Statii V. Theb. 431. quem tamen vide ad XII. Theb. vs. 628. de Orithyiae raptu Schol. Apoll. Rhodii, qui eam etiam Erechthei filiam vocat, lib. I. vs. 212. & Olear. ad Philostrati lib. IV. cap. 21. in fin. de Apoll. Tyan. sunt videndi.

10 CAPITA PEDESQUE PENNATOS] Pedes pennatos illis tantum tribuit Apollon. I. 219. Unde haec partim desumpta videntur. Pindarus dorso eorum alas affingit; humeris Lactantius Argum. Ovid. lib. VI. Met. fab. 8. MUNCK. Consule Cl. Wesselingium cap. IX. Probabilium.

11 OZOMENES] Electrae Hesiod. MICYLL. *Electram* earum matrem alii faciunt. Vide not. ad Geneal. *Ozomenen* hanc nusquam hactenus inveni. Placet divinatio Doctiss. Jacobi Perizonii, *Oceanines.* Electra enim Oceani filia. Ὠκεανίναι Oceani filiae Homero & Hesiodo, ut *Nerinae* Nerei. Virgil. Eccl. VII. 37. *Nerine Galathea.* Vide ib. Servium. MUNCK.

12 ALOPEN] *Aëllopum* hanc appellat Apollodorus pag. 47. Edit. Commel. Atque ita heic putem scribendum. Schol. Hom. ad Iliad. Π. 150. Ἅρπυιαι δαίμονες ἁρπακτικαὶ, ὧν τὰ ὀνόματα Ἀελλὼ, Ὠκυπέτη, Ποδάργη. Servius ad AEn. III. 209. *Aëllo*, *Ocypeten*, & *Celaeno* appellat. MUNCK. Harum nomina sic indicavit Tzetzes ad Lycophron. vs. 167.

13 OCYPETEN] *Celeno* Apoll. MICYLL.

14 HAE FUISSE DICUNTUR] Cl. Schefferus locum hunc ita constituit; *Hae fuisse dicuntur pennatae, alisque & unguibus magnis, pedibusque gallinaceis: brachia humana, pectus album, feminaque humana habuisse.* Ego sine MS. affirmare nihil ausim. MUNCK.

15 ALASQUE ET BRACHIA HUMANA] Supple, *habuisse.* Sed haec dura ellypsis, ut vix credam, integrum esse locum. Forte & trajecta quaedam, scribendumque, *pennatae, alisque & unguibus magnis pedibusque gallinaceis. Brachia humana, pectus album, feminaque humana habuisse.* SCHEFF.

16 QUORUM IN TUMULIS, &c.] Schol. Apoll. Rhod. l. I. vs. 1306. Τῶν δύο τάφος ἐστὶν ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ καὶ στῆλαι, ὧν τὴν ἑτέραν πάντως συμβαίνει ὑπὸ ἀνέμου κινεῖσθαι τοῦ Βορέου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, qui vs. 1300. & 1304 late disputavit de caussa hujus caedis, sed modum, quo occisi sunt, tacuit; docens tamen, fuisse insulam Tenum Delo adjacentem, juxta quam Hercules Aquilonis filios occidit. Consule Celeb. P. Burm. in *Calais.*

17 FOCUS] *Phocus.* MICYLL.

18 EURIMEDON] Comeliniana, *Eumedon.* SCHEFF.

filius, a Phliunte. Palaemonius Lerni filius, [1] Calydonius. Actor Hippſi-filius ex Peloponneſo. [2] Therſanon Solis & Leucothoes filius ex Andro. [3] Hippalcimos Pelopis & Hippodamiae Oenomai filiae filius ex Peloponneſo a Piſis. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. [4] * Atriacha Theſtii filia, Argivus. [5] Neleus Hippocoontis filius, Pylius. [6] Jolaus Iphicli filius, Argivus. [7] Deucalion Minois & Paſiphaes Solis filiae filius, ex Cre-

1 CALYDONIUS] Videtur ex Apollon. lib. 1. vs. 202. reſcribendum *Olenius*. *Palaemon* hic eſt Apollodoro lib. 1. pag. 43. Sed *Palaemonius* cum Hyg. Apollonio. MUNCK.

2 THERSANON] Hunc non invenio alibi, dubitoque recte ſcriptum. Sane infra c. 161. *Philammon* Solis filius eſt, nec ex *Leucothoë* ſed *Leuconoë*. SCHEFF. *Philammona* cap. 161. hunc dici, & matrem *Leuconoën* obſervat Cl. Schefferus. Sed ibi pro *Leuconoë* ex hoc loco, & Ovid. IV. Met. 208. repoſuerim, *Leucothoë*. MUNCK.

3 HIPPALCIMOS] Infra c 94. *Hippalcus* dicitur, apud Apollodorum *Hippalmus*, ex qua utraque lectione factus eſt *Hippalcimus*. SCHEFF. Cap. 84. & 97 *Hippalcus* dicitur. *Hippalmus* eſt Apollodoro & Zenobio Cent. XVIII. 7. *Hippalcimus* Scholiaſtae Pindari ad Olymp. 1. pag. 15. Edit. Francof. Omnium optimum cenſeo *Hippalcimos*, vel *Hippalcimus* Vide not. ad cap. 97. MUNCK. Pro Apoſtolio in notis Munckerum male Zenobium citaſſe vidit Cl. Burm. in *Hippalcimus*.

4 * ATRIACHA THESTII FILIA] Et haec ſunt corrupta, cum nomen viri, Patriſque abſint. SCHEFF. Aſteriſco notavi locum. Abeſſe obſervat Cl Schefferus filii & patris nomen. Verum eſt deſiderari ea in ſequentibus. Sed τὸ *Atriacha* corruptum, pertinetque ad praecedentia. Scribe, *Coronidis filius à Tricâ*. Vide quae notamus inferius ad illa cap. XCVII. *Machaon Aſclepii & Coronidis filius à Tricâ*. Cum aſpiratione primitus *à Tricha* ſcriptum fuit. Inde *Atriacha* conflatum, & locus vitiatus. In ſequentibus lacunam optime ſupplet doctiſſimus Perizonius hunc in modum: *Amphiaraus Oiclei filius matre Hypermeſtra* (vel *ex Hypermeſtra*) *Argivus*. Merentur adſcribi verba ejus, quibus rationem hujus ſupplementi reddit. Fuiſſe, inquit, Amphiaraum inter Argonautas non modo ex Apollodoro lib. 1. diſcimus, ſed & ex Statio lib. III. Ubi Amphiaraus ipſe vers. 518. *Primâ cum pube virentem Semideos inter pinus me Theſſala reges Duceret*, &c. Jam vero mater ejus Hypermeſtra *Theſtii filia* fuit. Interpres Statii ad 1. Theb. vers. 42. *Laurigeri*) *hoc eſt Amphiarai Lyncaei & Hypermeſtrae filium dicit*. Niſi leg. *Oiclei* vel *Cynthii* h. e. Apollinis ex Hyg. fab. 70. erravit Scholiaſtes. Lyncei enim AEgypti filii non haec, ſed Hypermeſtra Danai filia fuit uxor. Apollod. lib. 1. pag. 24. Θεστίῳ δὲ ἐγένοντο θυγατέρες μὲν Ἀλθαία, Ὑπερμνήστρα· Diodorus Siculus lib. IV. Ὀϊκλέως δὲ καὶ Ὑπερμνήστρας τῆς Θεσπίου (lege Θεστίου) Ἰφιάνειρα καὶ Πολύβοια καὶ Ἀμφιάραος ἐγένοντο. Ex eodem loco, qui longus eſt, patet Amphiaraum hunc fuiſſe Argivum, quod & caeteri tradunt, ut mirer ab Hygino fab. 70. eum Pylium vocari, cum tamen fab. 72. filium ejus Alcmaeonem *Argivum* quoque dicat. Apollod. lib. 1. pag. 27. Ἀμφιάραος Οἰκλέους ἐξ Ἄργους. Similiter lib. III. pag. 152. Servius ad AEn. VI. *Eriphylen*) *Haec Amphiarai Auguris Argivi uxor fuit*. Horat. 3. Od. 16. *Concidit Auguris Argivi domus*. Cum igitur Argivus fuerit, matrem habuerit Theſtii filiam, & ab aliis inter Argonautas numeretur, adeoque omnes hujus deſcriptionis reliquiae in eum conveniant, ne dubitemus eum hoc loco ab Hygino memoratum eſſe. MUNCK. Conſule cl. Burm. in Catal.

5 NELEUS HIPPOCOONTIS] Ita reſcripſi pro *Mileus* ex cap. 10. MUNCK.

6 JOLAUS] De ejus ſtemmate Tzetzes ad Lycophron. vs. 839. Divinis Thebani coluerunt hunc heroa honoribus, unde Boeotus ab Ariſtophane in Acharn. vs. 867. Νὴ τὸν Ἰόλαον jurans inducitur, ubi videnda Scholia. Soli Hygino adnumeratum Argonautis obſervat cl. Burm. qui pluribus de hoc heroe egit. Vide nos ad cap. 30.

7 DEUCALION] Hic à Theſeo in praelio occiſus eſt. V. Plutarch. in Theſeo p. m. 8. D. An hic Colchicae expeditioni interfuerit, licet à Noſtro, & Valerio Flacco, memoratus, dubitatur. conſule cl. Burm. qui nec hunc *Philoctetem* inter Argonautas recenſendum putat.

8 CENEUS ALTER CORONIS FILIUS] An hoc ergo eſt, quod dicit Apollodorus lib. 1. pag. 43. Καινέως Κόρωνος? Interpres tranſtulit, non *Caeneus Coronis*, ſed *Caenei Coronus*. Quod ſane convenit cum Homeri Catal. vers. 253. ubi Κόρωνος eſt Καινείδης, hoc eſt, Καινέως παῖς, ut & apud Apollon. lib. 1. 57. An vero ſcribendum? *Atracis filius*. Duplex fuiſſe Caeneus videtur, *Elati* alter, alter *Atracis* filius, duplex etiam fama de ſexus ejus mutatione. Quam Elatidae alii, Atra-cidae

Creta. Philoctetes Paeantis filius, a Meliboea. [8] Caeneus alter Coroni filius, [9] Coryna. Acaſtus Peliae & [10] Anaxibiae Biantis filiae filius, ex Jolco, duplici pallio coopertus. Hic voluntarius Argonautis acceſſit, ſponte ſua comes Jaſonis. Hi autem omnes [11] Minyae ſunt adpellati, vel quod plurimos eorum filiae Minyae pepererunt, vel quod [12] Jaſonis mater Clymenes Minyae filiae filia erat. Sed neque Colchos omnes pervenerunt, ne-

cidae tribuit Liberalis cap. 17. Sententiam utramque videri poſſit miſcere Ovidius lib. XII. Met. 189. *Elateia proles* audit. at vers. 209. *Atracides.* vel ſimpliciter, quod verius putem, dicendum controverſum eſſe Caenei patris vocabulum. Sed haec acutiores, quam ego ſum, excutiant accuratius alii. Scio, quid ad Ovidium ſcribant commentatores; ſed non placet. Quod ſi mihi jus cenſendi dederis, dixerim Hyginum vel vitioſe ſcriptum inveniſſe apud Graeculum aliquem Καινεὺς Κόρωνος, vel male vertiſſe illa, Καινέως Κόρωνος. Non eſſe ſanè ἀναμάρτητον hunc ſcriptorem liquido comperiſſe videor. Vide annotata ſuperius ad cap. 3. & infr. ad cap. 31. nec non Aſtron. II. cap. 2. MUNCK. Conſule cl. Burm. ad Ovid. XII. Met. 189. & in Cat. Argon. in voce *Caeneus.*

9 CORYNA] hoc non intelligo. An legendum, *Gyrtona*? Vide Apollon. lib. I. v. 57. SCHEFF. *Coryna* eſt urbs Joniae Pomponio lib. I. cap. 7. Sed non videtur heic locum habere poſſe. *Gyrtone* conjicit Schefferus. Sane inde oriundus erat apud Apollon. I. 57. *Coronus Caenei filius.* Dedit forte: *Caeneus alter Coroni filius, Gyrtone.* quanquam ſic abit à caeteris mythologis, qui ſcripſiſſent *Coronus Caenei filius, Gyrtone.* Atque ita ſcribere quoque Hyginus debuit, quem Graeca verba Καινέως Κόρωνος male vertiſſe cenſeo, atque inde finxiſſe nobis alterum *Caeneum*, quem nemo veterum novit. MUNCK.

10 ANAXABIAE DYMANTIS] Infra fab. 51. eſt *Anaxobies Diamantis.* Sed utroque loco ſcribendum *Anaxibiae Biantis.* Ita namque habet Apollodorus. SCHEFF. Recte ex Apollodoro Cl. Schefferus: *Anaxibiae Biantis.* Atque ita ſcribendum eſſe docuit me etiam Tzetzes Ch. II. 53. Tollenda eadem macula infr. cap. 51. MUNCK. De AEoli filio Acaſto agit Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 476. ſed *Peliae fil.* fuit, ad AEolum tamen genus referens. V. Burm. in Catal. Hic Acaſtus pediculari morbo periiſſe dicitur ab Helladio apud Photium pag 1588. *Pelias* fuit rex Jolci. V. Schol. Eurip. Alceſtid. vs. 253.

11 MINYAE SUNT APPELLATI] Vide quae commentati ſumus hac de re ad Anton Liberal. cap. 26. Schol. Pind. ad Pyth. od. IV. Μινυᾶν δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν φησιν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν εἰς Μινύαν τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τελεγονείας τῆς Αἰόλου τὸ γένος ἀνῆγον. Confer, quae Ariſtodemus apud eundem tradit ad Iſth. od. I. Tzetzes ad Lycophr. Μινυῶν, τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν, ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου ἦσαν. δύο δὲ Ὀρχομενοί, ὅ, τε ἐν Βοκότῃ (leg. Βοιωτίᾳ) οὗτος ὁ Μινύειος καὶ ὁ Πολύμαλλος, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Lactant. ad lib. V. Thebaid. Stat. vers. 347. *Minyae. Theſſali, à Minyâ rege Theſſalorum, à cujus nomine omnes Argonautae Minyae appellati ſunt.* MUNCK. Parum ſibi conſtat etiam Servius ad Virg. Ecl. IV. vs. 34. dicens, *Socii vero Jaſonis Minyae appellati ſunt, vel ab agro hujus nominis Colchorum; vel quod multi ex quadam Minya nati, Jaſoni ſe conjunxerunt, vel quod Minya Jaſoni materna avia fuerit.* Conſule, Lector, Lactant. ad Statii III. Theb. 516. & Meziriac. ad Ovidii Epiſtol. VI. Heroid. §. 7. pag. 56. & ſeqq. Quidquid ſit, praeſtantiſſimi & nobiliſſimi fuere juvenes, unde ſaepe *reges*, i. e. principes juventutis fuere adpellati, hi Argonautae. conſule celeb. Burm. ad Val. Flacc. V. Arg. vs. 497. Omnes ſemideos fuiſſe docet Philoſtratus ſenior, lib. II. Iconum cap. 15. Vide & Heinſ. ad Val. Flacc. pag. 4.

12 JASONIS MATER CLIMENI ET MINIAE FILIA ERAT] Alcimede Clymenes quae fuit, Minyae filia erat Apoll. MICYLL. At Appollonius Climenen non conjugem Miniae facit, verum filiam. Igitur exiſtimo ſcripſiſſe noſtrum, *Jaſonis mater Climenis ex Minia, filiae filia erat.* SCHEFF. Scribo: *Climenes Minyae filiae filia erat.* Ita ſane diſerte tradit Apollon. Schol. lib. I. 230. Jaſon enim filius fuit Alcimedes, quae filia Clymenes Minyae filiae erat. Confirmat me in hac conjectura Cl. Schefferus, cui, ut non paucis aliis in locis, ita & heic idem venit in mentem. Non male etiam ſcripſeris, *Clymenes Minyae filiae erat,* ſubaudito Graeco more τὸ *filiae.* ut cap. IX. *Amphion & Zetus Jovis & Antiopes Nyctei filii.* Vide notas ad cap. 81. Immo hanc veriſſimam dixeris conjecturam; adeo ut initio hujus capitis forte etiam ſit ſcribendum, *Alcimedes Clymenes Minyae filiae.* Nam ut varient multum veteres, nemo tamen Alcimedae Clymenum patrem dedit. Confer Nob. Heinſ. ad Heroid. Ovid. VI. 105. Vindicavimus eundem helleniſmum non uno loco

Lactan-

neque in patriam regressum habuerunt. Hylas enim [1] in Moesia, a nymphis [2] juxta Cion flumenque Ascanium raptus est; quem dum Hercules & Polyphemus requirunt, vento rapta navi [3] deserti sunt. Polyphemus ab Hercule quoque relictus, [4] condita in Moesia civitate, perit apud Chalybas. Tiphys autem morbo absumptus est, [5] in Mariandynis in Propontide, apud Lycum regem; pro quo navem rexit Colchos Ancaeus Neptuni filius. Idmon autem Apollinis filius ibi apud Lycum cum [6] stramentatum exisset, ab apro percussus [7] decidit. Ultor Idmonis fuit Idas Apharei filius, qui aprum occidit. Butes Teleontis filius quamvis cantibus & [8] cithara Orpheia vocabatur, victus tamen est dulcedine Sirenum,

Lactantio in Argumentis Fabb. Met. Nas. quo scriptore neminem reperias Hygino similiorem Vid. not. ad lib. VI. fab. 3. MUNCK. V. Burm. in *Jasone*, & Meziriac. ad Ovid. T. II. p. 57.

1 IN MOESIA] scribe *Mysia*. Ita enim habent omnes. Etiam noster paulo post. Confer Strabonem lib. XII. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *in Mysiâ*. Recte quidem, si respicias Apollon. Schol. I. 117. Propert. lib. I. el. 20. sed non admodum necessario. Confundunt enim utrumque nomen posterioris aevi tam Graeci, quam Latini scriptores, ut ad Dict. Cretens. lib. XI. observavit pridem Josias Mercerus. Eandem confusionem notavimus etiam nos quoque cap. 99. Videtur vicinitas soni τοῦ y & æ eam peperisse. Scribit enim alicubi Victorinus Afer, si y in Latium non fuisset receptum, pro *Hylas* dicendum fuisse *Hælas*. Bene Servius ad Georg. I. 102. Mœsiam à Mysia distinguit: *Mœsia provincia est Thraciarum vicina Scythiae: Mysia vero civitas Phrygiae, haud longe à Trojâ.* Idem tamen ad Ecl. VI. *Juxta Mœsiam* raptum hunc contigisse memorat. Atqui *Ascanius Mysiae fluvius est*, ut recte Vibius Sequester. Melius Philargyrius ad Georg. III. 270. *Ascanius amnis est Mysiae, sed quia in Asia est.* Legendum putem, *sed quae in Asia est.* Innuit scilicet etiam Mysiam esse in Europa. quod & Eustathius in Dionysium docet pag. 46. & quos ibidem laudat auctores. Confer Breulium ad Orig. Isidor. lib. XIV. cap. 4. Facit huc inprimis quod idem Isidorus habet XVII. 9. *Venit saepe probabilior ex Mysiâ Asiae.* MUNCK. Duae fuere Mysiae, altera Europaea ad Istrum, altera Asiatica ad Hellespontum sita. Consule Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 322 & 30. Schol. Apoll. Rhod. L. I. Arg vs. 1115. &c & e Galeno utramque Mysiam illustrantem Ez. Spanhem. ad Call. H. in Dian. vs 117.

2 JUXTA CION ASCANIUMQUE AMNEM] Vide commentatores ad illud Propert. lib. I. 20. *Crudelis Minyis dixerit Ascanius.* Corruptus in hac fabula Servius ad Ecl. VI. Virg. *Apud fontem Calciamnis, cum aquatum isset, à Nymphis raptus est.* Lego *Ascanii amnis.* Duae in unam voces coaluerunt, sicut factum etiam existimo ad illa Virg. AEn. VI. 67. *Animamque sepulcro condimus. Rite ergo*, inquit, *redditâ legitimâ sepulturâ, redit anima ad quietem sepulchri, quam Stoici herciscundi, id est, medium secuti, tamdiu durare dicunt, quamdiu durat & corpus.* Quid est, *herciscundi*? Lego, *Quam Stoici sepulcris condi, id est, medium secuti, tamdiu*, &c. De sententiâ Stoicorum consulendus Gatakerus ad Antoninum Philosoph. pag. 139. de Cio Schol. Theocriti ad Eidyll. XIII. 30. Κιανοὶ οἱ τὴν Κίον οἰκοῦντες, ἥτις νῦν καλεῖται Προῦσα, ἀπὸ τοῦ Ἀθηνῶν βασιλέως Προυσίου. Κίος δὲ ἀπὸ Κίου τοῦ υἱοῦ Ὀλύμπου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὁ Ὄλυμπος. Malè *Chius* appellatur in Priscian. Periegesi: *Qua Chius egregia decurrens murmurat unda.* Fuit enim & fluvius eodem nomine. MUNCK. Consule de Cio Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 805. ubi etiam de proverbio ὕλαν καλεῖν agit. Hanc fabulam explicat Serv. ad I. AEn. 619. eodem modo, quo Onasus in primo Amazonidarum apud Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 1205. & Philostratus Heroic. cap. XIX. §. 2. Varias variorum de Hylae raptu sententias profert Rutgersius lib. III. V. L. cap. 8.

3 DESERTI SUNT] Varias variorum hac de re sententias corrasit Apollon. Schol. ad lib. I. 1290. MUNCK.

4 CONDITA CIVITATE] Schol. Apollon. ad lib. IV. 1470. Ἔκτισε πόλιν Κίον, τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ. MUNCK.

5 IN MARIANDINIS] Schol. Apollonianus: Ἀναιρεῖται δὲ Ἴδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ ὑπὸ κάπρου. Scribendum ergo esset, *Mariandynis*. Sed solenne est huic scriptori vel librariis I cum Y permutare. MUNCK.

6 STRAMENTATUM] Cap. 18. habes, *Extra venatum.* cap. 248. *Extra metam.* putabam antehac ubique scribi, *Extra venatum*: quod vidi postea etiam placuisse Cl. Scheffero. *Exire* ergo

potuit

num, & nataturus ad eas in mare ſe praecipitavit. Eum Venus delatum fluctibus [9] Lilybaeo ſervavit. Hi ſunt, qui non pervenerunt Colchos. [10] In reverſione autem perierunt. [11] Euribates Teleontis filius, & [12] Cantus Ceriontis filius interfecti ſunt in Libya, a paſtore Cephalione Naſamonis fratre, filio Tritonidis nymphae & Amphitemidis, [13] cujus fuſte pecus depopulabantur. Mopſus autem [14] Ampyci filius ab ſerpentis morſu in Africa obiit. Is autem in itinere acceſſerat comes Argonautis, Ampyco patre occiſo. Item acceſſerunt ex inſula Dia Phrixi & Chalciopes [15] Medeae ſororis filii, Argus, Melas, [16] Phrontides [17] Cylindrus, [18] ut alii ajunt vocitatos, [19] Phronius, Demoleon, Autolycus, Phlogius. Quos Her-

poſuit pro *ire*, ut cap. 120. *Nequis extra urbem exiret.* Nunc praeferam *ſtramentatum*, ut innuat eum iviſſe collectum ſtramenta, in quibus cubare ſoliti veterum heroës. Vide Schol. Hom. Iliad. Δ. 383. Theocrit. Eidyll. XIII. vers. 34. Gloſſ. vett *ſtramentum*, χορτόστρωμα, στιβάδες. *ſtramenta*, χορτόστρωτοι στιβάδες. Certè de venatione apud Lycum inſtituta nihil hactenus comperi. Sequutus heic eſt Hyginus Apollon. lib. II. 817. qui itidem ab apro in Myſiâ occiſum eum memorat. Flaccus lib. V. peſtiferâ lue extinctum refert. MUNCK. V. Burm. in Cat.

7 DECIDIT] H. e. *cecidit*. Claudianus praefat. in Ruff. *Phoebeo domitus Python cum decidit arcu.* Vetus interpres Pſalm. VII. 4. *Decidam merito ab inimicis meis.* MUNCK.

8 CITHARA ORPHEIA VOCABATUR] Addunt aſteriſcum, quaſi deſit quidpiam. Sed ſcribendum eſt, *Orphei avocabatur.* Nihil certius. Et vide Apollodorum SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *Orphei avocabatur.* quod probo. MUNCK.

9 LILYBAEO] Al. *ad Lilybaeum.* MICYLL. Etiam hic deeſſe putant aliquid. Sed *Lilybaeo* dictum eſt cum praepoſitionis Ellypſi, pro *in Lilybaeo.* Ordo; *Venus eum ſervavit Lilybaeo, delatum fluctibus*, ſupple, *in Lilybaeum.* Ita enim ſolet noſter. Vide quae notavi ſupra c. 10. Niſi malis credere, olim *Lilybaeom* ſcriptum fuiſſe, *o* litterae virgula impoſita. Sed mihi alterum veroſimilius videtur, Noſtroque convenientius. SCHEFF. H. e. *ad Lilybaeum.* Virg. AEn. V. 451. *It clamor caelo.* MUNCK.

10 IN REVERSIONE AUTEM PERIERUNT] Scribo, *autem hi perierunt Euribates &c.* SCHEFF. Schefferus mallet *hi perierunt.* ponenda praeterea erat poſt haec verba τελεία στιγμή, ut fieri curavi. MUNCK.

11 EURIBOTES] De Cantho legas apud Apollonium lib. IV. v. 1485. non de Euribote. Et neſcio, an omnia hic ſint integra. Sane Paſtor quoque, Tritonidis & Amphitemidis filius, ipſi non *Cephalion*, ſed *Caphaurus.* SCHEFF.

12 CANTUS CERIUNTIS] Canethi eum filium facit Apol. eumque cum Mopſo in Lybiam delatum ibique periiſſe dicit. MICYLL. Apollon. lib. I. 78. eſt *Canthus Canethi filius.* MUNCK.

13 CUJUS FUSTE PECUS DEPOPULABANTUR.] Nil hic deeſt, quod putarunt. Voces trajectae ſunt, quae ſic debent ordinari: *Et Amphitemidis, fuſte, cujus pecus depopulabantur.* Illud *fuſte* referendum ad praecedens *interfecti* ſunt. SCHEFF. Ego antehac conjectavi, *cujus furtis pecus* &c. Flor. lib. IV. cap. 4. *Lacerare furtis haereditatem.* Cl. Schefferus trajecta cenſet verba, legitque; *fuſte cujus pecus* &c. Sed Apollon. lib. IV. 1489. lapidis jactu interfectum Canthum tradit. Nobiliſſ. Heinſ. pro *fuſte* reſcripſerat *forte* in libro ſuo. Tollius. *fuſe.* MUNCK.

14 AMYCI] Scribendum eſt *Ampyci*, ut ſupra: Vid. Voſſ. de Idol. in Adden. lib. I. p. 241. SCHEFF. Recte *Ampyci.* Cl. Schefferus. Ita enim eſt in praecedentibus, & cap. 128. Μόψος Ἀμπυκίδης Heſiodo Aſp. vers. 181. ubi Schol. οἷα Ἄμπυκος υἱός. Eſt ergo rectus caſus *Ampyx*, qui & apud Pauſaniam occurrit. Sed in recto Ἄμπυκος legitur etiam apud Schol. Lycophr. pag. 127. quod videtur Joniſmum reſipere. Schol. Apollon. ad lib. I. 132. Ἰωνικῶς ὁ φύλακος, ἀπὸ τοῦ φύλαξ, ὥσπερ καὶ τὸ μάρτυρος. MUNCK.

15 MEDEAE] Ita reſcripſi pro *Medae.* Vide cap. 21. MUNCK.

16 PHRONTIDES] Malim *Phrontis*, ut habetur cap. 3. & apud Apollod. lib. I. p. 32. Sed cap. 21. rurſus *Phrontides* audit. Vide notas ad cap. 3. MUNCK.

17 CYLINDRUS] *Cytorus* alii. MICYLL. Micyllus ſuſpicatur *Cytorus*. & ſic vocatur Apollodoro. Verum nil mutandum; ita namque ſcribitur & in ſequentibus V. fab. 21. SCHEFF.

18 UT ALII AJUNT] Scribe, *At alii ajunt, vocitatos &c.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *at alii.* MUNCK.

19 PHRONIUS] Hic non comparet apud Apollon-

Hercules cum eduxiffet habiturus comites, dum [1] Amazonum balteum petit, reliquit terrore perculfos [2] a Dascylo qui regis Manfuaden * filia. Hi autem, cum exirent ad Colchos, Herculem ducem facere voluerunt. Ille abnuit, [3] fed potius Jafonem fieri oportere, cujus opera exirent omnes. [4] Dux ergo Jafon regnavit. Faber [5] Argus Danai filius, [6] cujus poft mortem rexit navem Ancaeus [7] Neptuni filius. Proreta navigavit Lynceus Apharei filius, qui multum videbat. [8] Tutarchi autem fuerunt

lon. lib. II. 958. Sed tres tantum, *Autolycus*, *Phlogius*, *Deileon*. de quibus poftremus forte in locum Demoleontis fubftituendus. MUNCK. Confule Voffium ad Val. Flacc. v. Arg. vers. 115. & cl. Burm. in *Cylindrus*.

1 AMAZONUM BALTEUM] Malim *Amazonium* vel *Amazonis*. Defumpta haec ex Scholiafte Apollonii: Οὗτοι καζαλειφθέντες ὑπὸ Ἡρακλέους ἐπὶ τ̃ τ̃ Ἀμαζόνος ζωστῆρα κεχωρηκότος. MUNCK.

2 A DASCYLO QUI REGIS MANSUADEN * FILIA] *A Dafcylo regis Mariandyni fil.* MICYLL. Non rejicio, quod habet Micyllus: *a Dafcylo, regis Mariandyni filio.* Regis hujus nomen legas etiam apud Strabonem. SCHEFF. Micyllus: *a Dafcylo regis Mariandyni filio.* Ego hoc amplius cenfeo., *a Dafcylo Lyci regis Mariandyni filio.* Dafcyli erat filius is Lycus, & filium itidem Dafcylum habebat. Vide Apollon. lib. II. 805. & Schol. ad vers. 754. Πριόλαον Lyci filium habes apud Nicandri Schol. pag. 65. Ὁ δὲ Πριόλαος, inquit, υἱὸς Λύκου Βασιλέως Μαριανδηνῶν (leg. Μαριανδυνῶν) ὃς ἀπέθανεν ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ. MUNCK. Vide & Schol. Apoll. Rh. II. 726.

3 SED POTIUS [JASONEM FIERI OPORTERE] Vir doctus fupplet, *oportere dixit.* Ego fubaudire malim. Novimus ifta fcriptorum etiam politiffimorum σὺν ἀνεπιτηδεύτως compendia. Plinius Panegyrico. *Cum abactus hoftium exerceret, omniaque dextra laevaque attrita.* H. e. attrita jacerent vel effent. Cic. ad Att. lib. x. cap. 4. *Horum ego fummorum imperatorum non modo res geftas non antepono meis; fed ne fortunam quidem ipfam, quâ illi florentiffima, nos, duriore conflictari videmur.* Subaudiendum extrinfecus, *ufi funt*, quafi fcriptum effet, *quâ illi florentiffimâ ufi funt.* Ut heic Hyginus, ita eodem prorfus modo Juftinus lib. XXXI. cap. I. *Negantes eum aequo animo fub legibus vivere affuetum imperio; & immoderatâ licentiâ militari; femperque taedio quietis urbanae, novas belli caufas circumfpicere.* Subaudi *dicentes*. Phaedrus lib. IV. 17. *Non veto dimitti, fed cruciari fame.* fc. *jubeo.* Vide ibi Fabrum. Caeterum fuiffe tamen, qui Herculem Argonautarum ducem fecerint, difces ex Apollod. lib. I. Diod. lib. IV. Anton. Lib. cap. XXVI. MUNCK. Confule cl. Graevium Epift. 665. ad Nic. Heinfium. Ad Phaedri locum plura hujus ellipfeos exempla dedit Cl. Burm. nec non Oudendorp. ad J. Caefar. l. VII. B. G. c. 77. quem loquendi modum a Graecis mutuati funt. Sophocl. Electr. vs. 437. Ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει Κρύψον νιν. ubi fub πνοαῖσιν fubintelligitur vel τὸ ῥίψον, vel τὸ δός. Plura de hac ellipfi Scholiaftes ibi profert. Paullus Apoftolus I. Tim. IV. 3. Κωλυόντων γαμεῖν καὶ ἀπέχεσθαι βρωμάτων. qui locus cuique notus. Sophocl. Trach. vs. 570. - οὔτε πομπίμοις Κώπαις ἐρέσσων, οὔτε λαίφεσιν νεώς. ubi aliud verbum quam ἐρέσσων fubintelligitur.

4 DUX ERGO JASON REGNAVIT] An potius *navigavit*? ut mox: *Proreta* navigavit *Lynceus* &c. WOPKENS.

5 ARGUS DANAI] Vide fupr. *Argus Polybi.* MUNCK.

6 CUJUS POST MORTEM] Ante haec verba deeffe quaedam docent tum illa, quae praecefferunt, tum quae habentur cap. 18. Puto fcripfiffe Hyginum: *Gubernator fuit Tiphys, cujus poft* &c. Tzetzes ad Lycophr. pag. 143. Μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ ἐκυβέρνα Ἀγκαῖος τὴν Ἀργώ. MUNCK.

7 NEPTUNI FILIUS PRORETA NAVIGAVIT] Peffime haec diftinguuntur, nam poft *filius* fcribendum comma, cum non Ancaeus fuerit proreta. verum Lyncaeus. dixi pridem in libris de militia Navali. SCHEFF. Ita ex fententia Cl. Schefferi diftinxi haec verba. Nam Lynceum, quod vifu acerrimo effet praeditus, verifimile eft Proretae obiiffe munus. Apud Pindarum tamen Pyth. od. IV. πρωρεὺς eft Euphemus. MUNCK. Recte Schefferus diftinxit. Philoftratus lib. II. Iconum, cap. 15. Λυγκεὺς δὲ ὁ Ἀφαρέως, ἐπιτέτακται τῇ πρώρᾳ. & cur haec provincia Lynceo demandata fuerit, latiffime ibidem docet, qui paullo ante cum Noftro Hygino *Typhyn* navis gubernatorem ftatuit.

8 TUTARCHI] Scribendum eft, *tucarchi*, vel *tycharchi*. Graecis enim τύχαρχοι, de quibus egi in eodem opere. SCHEFF. Refingendum *Toecharchi*. Τοίχαρχος, qui praeeft remigibus, qui funt in lateribus navis. Ita correxeram, fed jam occupatus a magno Turnebo, cum vidi Cl. Schef-

runt Zetes & Calais Aquilonis filii, qui pennas & in capite & in pedibus habuerunt. Ad proram & remos ſederunt Peleus & Telamon. [9] Ad pitulum ſederunt, Hercules & Idas. Caeteri [10] ordinem ſervaverunt. [11] Celeuma dixit Orpheus, [12] Oeagri filius. Poſt, [13] relicto eo ab Hercule, loco ejus ſedit Peleus AEaci filius. Haec eſt navis Argo, quam Minerva in ſideralem circulum retulit, ob hoc, [14] quod ab ſe eſſet aedificata. ac primum in pelagus deducta eſt haec navis,

Schefferum eruditi operis de Mil. navali lib. IV. cap. 7. legere *Tucarchi.* Adi ipſum. Vetuſtiſſimorum ſcriptorum fuit ſane ſine adſpiratione ſcribere *Caron* pro *Charon*, & ſimilia. Imitata eſt id non raro inferior aetas. Fulgent. praefat. lib. I. *Quo ferant Caronem citius ſopiturum.* Schol. Juvenalis ad Sat. III. vers. 266. PORTHMEA. *Carinam.* lege, *Caronem* h. e. Charontem. MUNCK.

9 APUD PITULUM SEDERUNT] Barthius ſubſtituit, *ad placitum.* Fruſtra, nec eſt quidquam mutatum. quid ſit, *ad pitulum ſedere*, oſtendo prolixe in curis ſecundis librorum de Militia Navali. SCHEFF. Quid *Pitylus* ſignificet, explicat Turnebus Adverſ. lib. XXVIII. cap. 43. Petavius ad Syneſium pag. 32. Schol. AEſchyl. Ἑπτ. vers. 862. Κτύπον interpretatur. Cl. Schefferi curas ſecundas de Mil. navali, in quibus iſtam ſe lectionem explicare ait, nondum vidi. Barth. ſuſpicatur, *ad placitum.* Doctiſſ. Pittenius emendat, *tutelam*, locumque hunc Hygini ita conſtituit, ut ad Antonin. Liberal. monet Cl. Berkelius: *Ad proram ſederunt Peleus & Telamon, ad tutelam Hercules & Idas. poſt relicto eo ab Hercule, loco ejus ſedit Peleus AEaci filius. Caeteri ad remos ordinem ſervaverunt.* Tranſpoſitionem probo. Ab emendatione ejus parum abit conjectura Cl. Tollii, *ad puppim.* Ego aliquando conjeceram *portiſculum*, quod ſequeretur, *relicto eo.* & intelligerem, *portiſculo.* Sed nunc minus placet. Schefferus: *relicto Ida.* Sed nullus dubito, quin veriſſima ſit conjectura doctiſſ. Jacobi Perizonii, *relicto ab eis Hercule.* Schol. ad Stat. Theb. v. 453. *Quem dum Hercules quaerit, relictus ab Argonautis in Myſiâ eſt.* MUNCK. *Ad pitulum ſederunt* nihil ſignificat; πίτυλος enim dicebatur ille ſtrepitus, quem edebant remiges remos inpellentes. conſule ill. Spanh. ad Ariſtoph. Ran. vs. 1105. hinc ad alia transfertur ut πίτυλος δακρύων, pro ὁρμὴ, φορὰ, πλημμέλημα. V. Schol. Eurip. Hippolyt. vs. 1465. & πίτυλος σκύφου dixit in Alceſt. vs. 798. itaque latet quid, quod licet probabili conjectura adſecutus videatur Pittenius, absque codicum auctoritate in textum recipere non auſim.

10 ORDINEM SERVAVERUNT] hoc eſt, ſederunt ad remos, communi more remigantium. Ordo enim proprie remorum in navibus. eſt ex nauticis locutionibus, de qua re in praedictis curis. SCHEFF.

11. CELEUMA] Grotius ad Capell. lib. I. & Savaro ad Sidonium adducunt *celeuſma.* Sed *celeuma* bene habet. Rutilius lib. I. *Dum reſonat variis vile celeuma modis.* Apollin. Sidonius lib. II. epiſt. 10. *Amnicum celeuma.* Atque ita habent quoque antiquae editiones Martial. lib. III. 67. Nempe κέλευμα pro κέλευσμα dicunt etiam Graeci. Magno clamore id dicebatur. Unde Macarius eos, qui magno clamore inter precandum utuntur, comparat Celeuſtis. Hom. VI. Οἱ γὰρ, inquit, κραυγαῖς κεχρημένοι κελευσταῖς ἐοίκασι. Interpres imperitè: *Proretis ſimiles ſunt.* Alius *Proreta*, alius *Celeuſtes.* Huc faciunt illa in Actis S. Genovefae virginis cap. 7. *Pariterque omnes cum eo in modum celeumae concinentes magnificaverunt Deum, in coelum clamore ſublato.* Aſcon. in Divin. *Cani remigibus celeuſma per ſymphoniacos ſolebat, & per aſſam vocem, id eſt, ore prolatam, &, ut in Argo navi, per citharam.* MUNCK. Conſule celeb. Burm. ad Val. Flacc. l. I. Argon. vs. 186. Ad terreſtre praelium translata vox, quanto cum clamore celeuſma dictum ſit, monſtrabit apud Euripid. in Supplic. vs. 700. Καὶ παρηγγύων Κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ Θεῖν.

12 OEAGRI FILIUS] Vide Philargyrium & Servium ad Virg. Georg. IV. 524. & quae notavi ſuperius. MUNCK. De numero Argonautarum non convenit inter Antiquos. Vide P. Leopardum lib. IX. Emend. cap. 24.

13 RELICTO EO AB HERCULE] Quis illa *eo*? Emendo, *relicto. Ida ab H.* SCHEFF.

14 QUOD AB SE ESSET AEDIFICATA. AC PRIMUM] Diſtinctio eſt vitioſa, & ſic conſtituenda; *q. a. ſ. e. aedificata, ac primum in pelagus deducta. Eſt haec navis in aſtris apparens &c.* SCHEFF. Non malè corrigit diſtinctionem Cl. Schefferus: *Quod ab ſe eſſet aedificata, ac primum in pelagus deducta. Eſt haec navis &c.* Caeterum pro *primum* mallem *prima.* Manil. lib. I. *In coelum ſubducta mari, quod prima cucurrit.* Ovid. VIII. Met. 302. *Primaeque ratis molitor Jaſon.* Aſtron. II. 37. *Hanc autem primam in mari fuiſſe complures dixerunt,*

navis, in astris adparens a gubernaculo [1] ad velum. Cujus speciem ac formam Cic. in Phaenomenis exponit his versibus:

At canis ad caudam serpens [2] praelabitur Argo,
[3] Conversam prae se portans cum lumine puppim.
Non aliae naves ut in alto ponere proras
Ante [4] solent, rostris Neptunia prata secantes.
[5] Sicut cum coeptant tutos [6] contingere portus,
Obvertunt navem magno cum pondere nautae,

[7] *Aver-*

runt. Schol. German. *Quaeque prima ab ea fabricata est* &c. Eratosthenes καταστερ. cap. 35. Πρώτη τὸ πέλαγος διεῖλεν ἄβατον ὄν. Catull. Carm. 65. *Illa rudem cursu prima imbuit Amphitriten.* Schol. Arat. ed. Lond. Ὅτι πρώτη ναῦς ἐδείχθη παρ' αὐτῆς. Adde Phaedrum libr. IV. c. 6. Ovid. II. Amor. el. XI. vers. I. Verius tamen est, quod apud Plin. VII. cap. 56. tradit Philostephanus, *longa nave Jasonem primum navigasse.* Pro vulgata lectione adducere possis illud Sulpicii Hist. Sacrae lib. I. cap. 2. *A quo primum civitas condita est.* MUNCK. Schol. Apoll. Rh. I. Arg. vs. 4. refert, ταύτην δὲ (Ἀργώ) φασι πρώτην ναῦν γενέσθαι μακράν. ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν καὶ Δαναοὶ ἐκλήθη. De qua navi vide Munck. ad fab. 168. & Schol. Eurip. in Medea vs. I. ideoque omnia ista loca Ovidii & Senecae, quae congessit Ciofan. ad lib. VI. Met. vs. 721. de *longa navi* sive *bellica* intelligenda sunt. Consule S. Bochartum lib. II. Geogr. S. cap. II. pag. 739. & cl. Burm. ad Val. Flacc. II. Argon. vs. 287. Nam Deucalion & Pyrrha navicula jam usi sunt. Lactant. ad Statii lib. III. Theb. 560. Imo IO jam fugisse dicitur ἐπιβᾶσα νεὼς φορτίδος ab Anonymo de Incredibilibus cap. 15. Ed. T. Gal. Vide etiam Lector, quid referat Plutarchus in Theseo, p. m. 8. C. Et plura si quis de hac navi scire desiderat, adeat Steweg. ad Veget. lib. IV. de R. M. cap. 33. Meziriac. ad Ovidii Epistol. VI. Heroid. pag. 80. 81. Columnam ad Ennii fragm. ex Medea pag. 199. Charax narrat, Argonautas non una navi Argo, sed pluribus navibus mare fuisse ingressos, apud Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 687.

1 AB SE AEDIFICATA] Theo ad Arati Phaenomena pag. 41. Ed. Morell. Ἰάσονος δὲ ἡ ναῦς ἡ Ἰάσονος, κατηστερίσθη· δι' αὐτὴν διὰ τὴν ΑΘΗΝΑΝ, ὅτι πρώτη ναῦς ἐδείχθη παρ' αὐτῆς. Apollodorus lib. I. pag. m. 53. κἀκεῖνος (Ἄργος) ΑΘΗΝΑΣ ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος, Ἀργώ. Hinc ab Apollon. Rhod lib. I. vs. 551. vocatur ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος. Vide Schol. ad lib. II. vs. 615. sic Minerva prima Danao navim biproram 50. remigum aedificasse dicitur. Munck. ad Hygin. fab. 168. & Apollodor. lib. II. p. 70. quae fabulae nil nisi has naves divina prudentia inventas esse indicant. Consule Eund. Schol. ad lib. I. vs. 763. similia finxere de equo Trojano Minervae, quae & Trojae vastatrix dicitur, opere. Vid. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 815. & Cerda ad Virgil. II. AEn. 15. & hoc sensu de Diis Poetarum Graecorum fabulas cunctas jam multi ex antiquis fuerunt interpretati. Confer Plutarch. in Amatorio pag. 757. & Philostrat. Heroic. prooem. §. 3. Hercules dicitur a Ptolem. Hephaestione hanc navim fabricasse & a Jasonis filio Argo adpellasse. Sed haec reliquis scriptoribus non congruere docent Meziriacus ad Ovid. Epist. VI. Heroid. p. 75. & Celeb. P. Burm. in voce *Hercules.* Hanc post confectum iter Neptuno sacram fecisse dicitur Jason ab Apollodoro lib. I. pag. 69.

2 AD VELUM] Eratosthenes: Οἱ δὲ οἴακές εἰσι ἕως τοῦ ἱστοῦ σὺν τοῖς πηδαλίοις. Etsi parum refert, praeferam tamen *ad malum.* Noster Astron. II. 37. *Divisa est à puppi usque ad malum.* Schol. German. *Quam notatam in coelo figuravit, sed a gubernaculis usque ad malum.* Pro *notatam* Bochartus *mutatam* reponit Hieroz. Part. II. Ego legerim, *non totam.* Forte est, ut ita habeat Sanctandreana editio, quae paucis hebdomadis possessa in piperatam manum incidit: Sed nihil mutare heic eam mihi affirmant, a quibus est inspecta. Hyginus Astron. II. 37. *Hujus non tota effigies inter astra videtur.* Scripseram haec, cum inveni cap. 12. lib. IV. *Navis Argo fine totius veli.* Nihil ergo mutandum. MUNCK.

3 PRAELABITUR] Quaedam Ciceronis editiones habent, *prolabitur.* MUNCK.

4 CONVERSAM PRAE SE] Consule summi viri Gron. Observ. lib. IV. cap. 26. MUNCK.

5 SOLENT ROSTRIS] Editiones vulgatae Ciceronis habent, *rostro*; sed nostrum magis convenit praecedenti *naves.* SCHEFF.

6 SICUT CUM &c.] Ante hunc versum inserendus est ille ex Cicerone: *sed conversa retro coeli se*

per

[7] *Aversamque trahunt optata ad littora puppim:*
Sic conversa vetus super aethera [8] *labitur Argo.*
[9] *Inde gubernaclum* [10] *tendens a puppe volante*
Clari posteriora canis vestigia [11] *tangit.*

Haec navis habet stellas in puppe quatuor, [12] in gubernaculo dextro quinque, in sinistro quatuor, consimiles inter se omnino tredecim.

XV. [14] *Lemniadae.*

[15] In insula Lemno mulieres Veneri sacra aliquot annos non fecerant, cujus

per loca portat. MUNCK.

7 Contingere portus] Vulgo edunt, *constringere.* Sed nostri lectionem esse veriorem, & res, & codices antiqui docent, quos & Lambinus laudat. *Tangere*, *contingere portus* nauticum, non *constringere.* SCHEFF. Recte *contingere* Hyginus, non *constringere*, ut apud Ciceronem diu lectum fuit. Germanicus: *Optatam cupiens contingere terram.* MUNCK.

8 Adversamque] Recte emendat *aversamque* Grotius. Germanicus : *Aversamque ratem votis damnatus ad oram Praeligat.* Theon in Aratum pag. 143. Ὄπισθεν φέρεται ἡ Ἀργὼ περὶ πρύμναν ὁμοίως ταῖς καζομέναις ναῶν. MUNCK.

9 Labitur Argo] Vulgati ; *vertitur Argo.* At *conversa vertitur* inepte dicitur, nisi fallor. Quare iterum hanc praefero lectionem. SCHEFF.

10 Inde gubernaclum] Ante hunc versum omissi rursus duo illi, *Atque usque a prora ad celsum sine lumine malum , A malo ad puppim cum lumine clara videtur.* MUNCK.

11 Tendens a puppe volante] *Diverso lumine fulgens.* MICYLL. Vulgo pro his, *disperso lumine fulgens*, sed nescio, quomodo hic quoque lectio nostri magis accommodata rei videatur, cum praesertim illud *disperso lumine* sit obscurum. SCHEFF. In Cicerone est: *Disperso lumine fulgens.* MUNCK.

12 Tangit] Al. *condit.* MICYLL. Vulgo *condit.* SCHEFF. In Cicerone est *condit.* Sed Hyginianam lectionem merito cum Grotio & Scheffero praeferas. MUNCK.

13 In gubernaculo dextro] Habuit igitur in puppi duo gubernacula. Petronius : *Nunc per puppim , per ipsa gubernacula dilabendum est.* Consule Schefferum Milit. Nav. lib. II. cap. 5. Scalig. ad Manilium pag. 368. Bochartum Hieroz. Part. II. lib. IV. c. 2. ubi Poenorum naves duplici instructas fuisse gubernaculo ostendit. Hygin. Astron. lib. III. *Haec habet in puppi ad singula gubernacula , ad primum stellas quinque , ad alterum quatuor : circum carinam quinque , & sub rejectum quinque , ad malum quatuor.* Si idem est Hyginus, sequutus heic est, ut saepe solet, diversos auctores. MUNCK. Consule, quos laudat Celeb. Burm. ad Petron. Satyr. c. 102. Haec gubernacula duo pariter in puppi erant, ut recte ex h. l. Munkerus & Cel. Perizonius ad AElian. l. IX. V. H. cap. 40. animadvertunt, alterum a dextro, alterum a sinistro latere; non vero alterum in prora, alterum in puppi, ut putat Doctiss. Alberti ad Acta Apostol. XXVII. vs 40. quod duntaxat, locum habebat in navibus biproris, vel ἀμφιπρύμναις, quarum prora & puppis singulae habebant usum utriusque. vide Perizon. l. l. Inlustrat hunc locum Euripides in Iphig. Taur. vs. 430. licet de hac navi non agens:

Συριζόντων κατὰ πρύμναν
Εὐναίων πηδαλίων.

Ad CAP. XV.

14 Lemniadae] An *Lemniades*? non dixerim. Vide notata a nobis ad Fulgent. prol. lib. I. cap. 2. lib. III. & quae in dissertatione diximus, nec non infr. ad cap. 157. MUNCK.

15 In insula Lemno] Narrarunt praeter Hyginum hanc fabulam Schol. Apollon. ad lib. I. 209. Homeri ad Iliad. H. 467. Euripidis ad Hecub. vers. 887. Statii ad v. Theb. 29. Antigon. Histor. Mir. 130. Apollod. lib. I. Apostolius Cent. XI, 96. Valer. Flaccus lib. II. 113. Verba Statiani interpretis ad lib. v. Th. 59. exscribi merentur, *Quia*, inquit, *adulterium Veneris in honorem Vulcani damnaverant , inde nulla Veneris sedes in Lemno est. Unde iratum numen odorem faeminis hircinum immisit , ob quam causam horruisse viri dicuntur uxores.* MUNCK. Consule Philostratum cap. XIX. Heroicon. §. 14. & ibi Olear. Schol Pindari O. Pyth. IV. vs. 88. adde Schol. Apoll. Rh. I. Arg. vs. 615. 620. & seqq. Eust ad Dionys. Perieg. vs. 34. & Meziriac. ad Ovid. Tom. II. p. 40.

cujus ira viri earum [1] Threſſas uxores duxerunt, & priores ſpreverunt. At Lemniades ejuſdem Veneris inpulſu conjuratae, genus virorum omne, quod ibi erat, interfecerunt, [2] praeter Hypſipylen, quae patrem ſuum Thoantem clam in navem inpoſuit, quem tempeſtas in [3] inſulam Tauricam [4] detulit. Interim Argonautae praenavigantes [5] Lemno acceſſerunt. Quos ut vidit Iphinoe, [6] cuſtos portae, nunciavit Hypſipylae reginae; cui [7] Polyxo aetate conſtituta dedit conſilium [8] ut eos laribus hoſpitalibus obligaret, [9] hoſpitioque invitaret. Hypſipyle ex Jaſone procreavit filios [10] Euneum & [11] Deiphilum. Ibi cum plures dies retenti eſſent, ab Hercule objurgati diſceſſerunt. Lemniades autem

1 THRESSAS UXORES] Ancillas αἰχμαλώτους è Thraciâ avectas. Horat. III. 9. *Me nunc Threſſa regit Chloe.* Valerius: *Has agimus longi famulas tibi praemia belli.* MUNCK. Schol. Pind. O. Pyth. IV. vs. 449. ait, αἱ τῶν Λημνίων γυναῖκες ἀτιμήσασαι εἰς τὴν Ἀφροδίτην, διηνεκῶς ἔχον μισοῦσαν τὴν θεόν. μῖσος γὰρ αὐταῖς πρὸς τοὺς ἄνδρας προσεπέμψατο καὶ ὅπως ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς Θρᾷκας πολεμοῦντες, κἀκ τοῦ πολέμου τὰς ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΑΣ λαβόντες, ταύταις συνεμίγνυντο. ἐφ' ᾧ ζηλοτυπήσασαι αἱ γυναῖκες, ἐψηφίσαντο ἐκ Θρᾴκης τοὺς ἄνδρας ὑποστρέψαντας ἀνελεῖν. ὅπερ καὶ πεποιήκασιν. De Threſſis mulieribus vid. Heinſ. & Burm. ad Ovid. XIX. Heroid. 100.

2 PRAETER HYPSIPYLEN] Vide Schol. Apoll. Rh. I. vs. 620.

3 IN INSULAM TAURICAM] *OEnoeam* Apoll. habet MICYLL. *OEnoeam* appellat Apollon. I. 623 Addit etiam *Sicinum* poſtea appellatam. Euſtathius in Dionyſium: (vs. 306.) *Tauri populi a tauro animali vocantur, eo quod Oſiris ibi juncto bove terram araverit. apud quos eſt inſula Taurica, quae & Maeotica, magna & celebris.* De iſta inſula loquitur heic Hyginus. MUNCK. Vide Meziriac. ad Ovid. Tom. II. p. 44 *Inſulam* vero hic pro *peninſula* poni diſces ex Celeb. P. Weſſelingio ſive Holſteinio in ejus notis ad Antonini Itinerar. pag. 522.

4 DETULIT] Proprie. ſic fab. 14. *Eum Venus delatum fluctibus Lilybaeo ſervavit.* fab. 16. *Nocte tempeſtate orta, ad eandem inſulam ignari delati ſunt.* fab. 63. *Ea voluntate Jovis delata eſt in inſulam Seriphum.* Virgil. V. AEn. vs. 57. - *Portus delati intramus amicos.* Cicero IV. Academ. Quaeſt. 3. *Ad quamcunque ſunt diſciplinam quaſi tempeſtate delati; ad eam, tamquam ad ſaxum, adhaereſcunt.* Livius l. XXIII. c. 10. *Navem Cyrenas detulit tempeſtas.*

5 LEMNO ACCESSERUNT] Figurate, ut ajunt Technici, dativus pro accuſativo. Infr. cap. 108. *Tranſtulerunt Tenedo.* Sulpic. Severus lib. I. *Rubo acceſſit.* & , *AEgypto advenerat.* Vict. Illuſtr. 77. *Truncus jactus Nilo.* Imo & Graecè Muſaeus, ἔρριψε θαλάσσῃ. Virg. AEn. I. 293. *Accipies coelo.* XII. 256. *Projecit fluvio.* 380. *Effudit ſolo.* Ecl. II. 30. *Compellere hibiſco.* ubi Servius: *Sic dixit hibiſco, ad hibiſcum, ut, it clamor coelo, pro ad coelum.* Horat. I. 24. *Nigro compulerit gregi.* Phaedr. lib. IV. *Coelo receptus propter virtutem Hercules.* Auctor Orig. gentis Rom. *Creditum eum vivum abſumptum coelo.* Lego, *adſumptum.* Contrarium vitium occupavit Cyprianum Tract. de Eleem. cap. 6. *Feciſſet ſubcinericium panem, quo adſumpto moritura cum liberis eſſet.* Lege, *abſumpto.* Sulpicius in hac hiſtoriâ lib. I. *Quo abſumpto una cum filiis mortem exſpectaret.* Peccatum pariter a librariis Aſtron. II. cap. 16. *Vivam arreptam ad inferos eſſe.* lege *abreptam.* Silius lib. XV. *Ire ſorori*, pro ad ſororem. Terent. And. I. I. ſi Nonio fides habenda, *Commigravit huc viciniae.* [illegible] cap. 43. *Ne unquam Romae reverteretur.* niſi *Romam* ibi reponendum cum Scheffero. Pſeudo-Cyprianus in Revelatione capitis J. Baptiſtae: *Quemadmodum Hieroſolymis iverit orationis gratiâ.* Et interpres Concilii Epheſini p. 160. Ed. Cont. *In juge exilium Petrae deduci jubeat.* Sic *ubi* pro *quo* in modo laudato Tractatu Cyprianus: *Pergens illico, ubi juſſus fuerat.* Haimo Homil. pag. 37. *Cum ibi Jacob veniſſet.* Gajus Digeſt. lib. I. Tit. II. parag. I. *Cum ibi veniremus.* Gregor. dial. lib. I. *Ubi vis ire?* Adde not. ad Lact. Argum. lib. XIV. fab. I. Sed in multis ablativum per ſubauditam praepoſitionem, quam ſaepe addi ad cap. 92. oſtendo, pro dativo perperam acceptum credo. Hyginus cap. 9. *Regiâ recepit.* 125. *Caſâ recepit.* Hieron. ad Furiam: *In ſinu Abrahae recipitur.* Fulg. I. 2. *In mari projecta ſunt.* Quod tamen apud Dictyn legitur lib. V. *Reliquias aureae urnae conditas*, vitioſum non puto, cum apud Prudentium ſimiliter dictum reperiatur Pſych. vers. 105. *Condere vaginae gladium.* Et apud Florum lib. I. c. 13. *Partim in doliis defoſſa terrae recondunt.* Auſon. epigr. 94. Zo-

tem postquam scierunt, Hypsipylen patrem suum servasse, conatae sunt eam interficere. illa fugae se mandavit. Hanc praedones exceptam Thebas deportarunt, & [11] regi Lyco in servitium vendiderunt. Lemniades autem quaecunque ex Argonautis conceperunt, eorum nomina filiis suis inposuerunt.

XVI. *Cyzicus.*

CYZICUS [13] Eusori filius rex [14] in insula Propontidis, Argonautas hospitio liberali excepit. Qui cum ab eo discessissent, totumque diem navi-

Zonae textum elegeion erat. Lactant. Argum. lib. IV. 5. *Quam ille cum terrae defodisset.* Apulei. III. Met. *Tonstrinae residentem conspexit.* Festus: *Stipes fustis terrae defixus.* Vide, quae praeterea notamus ad cap. 108. MUNCK. *Venit medio*, pro *in medium venit.* Serv. ad Virg. III. AEn. vs. 417. & ad vs. 678.- *Coelo capita alta ferentis*, pro *in coelum.* ad V. AEn. 34. *Notae advertuntur arenae* pro *ad notam arenam.* Graeci profecto ita locuti fuerunt: Euripid. Iphig. in Taur. 158. Αἴδᾳ πέμψας pro *ad Plutonem mittens.* In Androm. vs. 620. δώμασιν λαβεῖν pro *in aedes recipere.* in Alcest. vs. 543. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν, οἷς σ' εἰσάξομεν, pro εἰς οὓς εἰσάξομεν. & ut supra, Αἴδᾳ πέμψας, sic in Bacchis vers 1045. ὅς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις, pro εἰς θεωρίας. Sophocl. Trachin. vs. 802. χθονὶ ῥίπτων ἑαυτόν. Pind. Olymp. Od. VI. vs. 97. Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς pro descendens in Alpheum medium, & O. Isthm. VI. vs. 60. Ὁ δ' ἀντείνας οὐρανῷ χεῖρας pro εἰς τὸν οὐρανόν.

6 CUSTOS PORTAE] Urbis videlicet Myrinae. Apollon. I. 634. MUNCK.

7 POLYXO AETATE CONSTITUTA] Anus Hypsipyles nutrix. Apollon. I. 664. MUNCK.

8 UT EAS LARIBUS] Sine dubio scribendum *eos*, quia sermo est de Argonautis; quod facile apparet. SCHEFF. Ita reposui pro *eas*, postulante id sententia. MUNCK.

9 HOSPITIO INVITARET] H. e. in hospitium. Gregor. Dial. I. *Requirens hunc invitavit hospitio.* Dictys lib. III. *Qui cum eo venerant, cibo invitantur.* Noster cap. 18. *Recepit hospitio.* 186. *Duxit conjugio.* MUNCK. Vide Schol. Apoll. Rh. vs. 773.

10 EUNAEUM] Scribe, *Euneum.* Εὔνηος est Homer. Iliad. H. 469. Ἔυνεως Straboni lib. I. Εὔηνος Apollod. lib. I. & Apostolio Cent. XI. 98. Sed nullus dubito, quin corrigendus sit uterque, & legendum. Ἔυνηος vel Ἔυνεως, quod idem est. Vide Etym. Magnum in Εὐνείδαι. Non malè Lactantius ad VI. Theb. 342. ita dictum censet *boni ominis causâ à patre navigaturo.* MUNCK. Jasonis filium vocat Philostratus ΕΥΝΕΩΝ cap. IV. Heroic. §. 2. Vide Meziriac. ad Ovidii VI. Epist. Heroid. vs. 22.

11 DEIPHILUM] *Thoantem* Statius. MICYLL. Rectius scripseris, *Deipylum.* pro quo *Nebrophonon* Apollodorus, Statius *Thoantem* habet VI. Theb. 342. *Nomen avo gentile Thoas, atque omine dictus Euneos Argoo.* MUNCK. Vide ad cap. 120.

11 REGI LYCO] *Lycurgo* alii. MICYLL. Plerique alii *Lycurgum* vocant. SCHEFF. Ita hunc Regem appellat quoque cap. 74. & 273. Apollodoro lib. III. pag. 152. est *Lycurgus.* Vide notas ad cap. 74. MUNCK.

Ad CAP. XVI.

13 EUSORI] Apoll. AEnei filium facit, Eusori autem ex filia nepotem. MICYLL. *Eusori* ex filia nepotem fuisse refert Apollon. I. 948. Parthenius Cyzicum facit υἱὸν Αἰνέω cap. 21. corrupte. Lege, Αἰνέος ex Scholiis Apollon. ubi Αἰνεὺς audit, unde Κύζικος Αἰνείδης nescio cui poëtae. Apollinis filius est Cononi cap. 45. apud Photium. Apollon. Scholiastae AEneus Apollinis & Stilbes filius. MUNCK.

14 IN INSULA PROPONTIDIS] Cyzico nempe. quae olim *Dolionis* dicta, & incolae ejus *Doliones*, Unde *Dolionum rex* dicitur Cyzicus Apollod. lib. I. pag. 44. Etiam urbs Cyzicus dicta est, teste Apollon. II. 767. Τὸ *in* videtur ex seq. syllaba natum. malim, *insulae Propontidis*, ut habet cap. 18. MUNCK. Dolionum regem fuisse Cyzicum, docet Schol. Apoll. Rhod. l. I. vs. 936. ubi de insula hac latius agit, ut & ad vs 940, 943, 948, 962. nec non ad vs. 1110. Hic struxerunt Argonautae aram Apollinis, quae secundum Socratem ἐν ταῖς ἐπικλήσεσι dicta est *Apollinis Cyziceni.* ut Schol. ad vers. 966.

H 2 I Ho-

navigassent, nocte tempestate orta, ad eandem insulam ignari delati sunt. Quos Cyzicus [1] hostes Pelasgicos arbitrans esse, cum eis noctu in littore arma contulit, & ab Jasone est interfectus. [2] Quod postero die cum prope littus adpropinquasset, & vidisset se regem interfecisse, [3] sepulturae eum tradidit, atque filiis regnum tradidit.

XVII. *Amycus.*

AMYCUS Neptuni & [4] Melies filius, Bebryciae rex. In hujus regna

1 HOSTES PELASGICOS] Macrones, qui Euboeorum, qui quondam Pelasgi dicti, erant coloni. Apollon. lib. I. vers. 1024. Aliter haec narrat Conon MUNCK. Vide Schol. Apoll. Rh. I. 1037. varie hanc pugnam referri docentem, qui ad vs. 1040. adnotat ex Tarrhaeo, juxta quosdam *Cyzicum* a Dioscuris, juxta alios ab Jasone interfectum perhiberi. Praeterea *Cyzicus* ab Apollonio nuper uxorem duxisse, & sine liberis fuisse; verum ab Euphorione dicitur propediem matrimonium initurus fuisse. v. Schol. ad vs. 1063. & ibi caetera vide.

2 QUOD POSTERO DIE CUM] Hoc *quod* sic ellyptice ponitur scriptori nostro, pro *ob quod* saepissime. Vide indicem. SCHEFF. Trajectio est, ἀντὶ τοῦ, *Quod cum postero die.* Sic cap. 79. *Quod Jovis eos cum vidisset.* Censui antehac illam particulam *quod* eleganter παρέλκειν, & ad fulciendam periodum adsumptam. Atque ita visum quoque video Scioppio Verisl. lib. I. cap. 3. quo multa id genus congessit. quibus nos non pauca addere possumus. Horat. I. od. I. *Quod si me Lyricis vatibus inseres.* Epod. X. *Opima quod si praeda curvo littore Porrecta mergos juverit.* Martial. lib. VIII. 30. *Quod nisi rapta foret nolenti poena.* Nepos Hannib. I. *Quod nisi domi debilitatus esset.* Cicer. XIV. ep. 4. *Quod utinam minus vitae cupidus fuissem.* Vell. I. 3. *Quod si quis à Thessalo Herculis eos appellatos Thessalos dicet.* Sallust. Jug. 14. *Quod utinam illum eadem simulantem videam.* Liv. XLI. 10. *Quod cum consulis imperio dicto audientes sese futuros dicerent.* Fulg. lib. I. *Quod itaque si velut Deus Jupiter judicasset.* Curt. lib. IX. 3. *Quod si adhuc penetrare in Indiam certum est.* Confer Nostr. cap. 52. 63. 69. 103. 108. &c. Clarissimus Schefferus observat in id genus locutionibus *ob* intelligendum esse. Certe necessario subauditur in obtestationibus, qualis est illa Horatii lib. I. epist. 17. *Quod te per Genium, dextramque Deosque penates Obsecro.* Imo & plerisque aliis in locis, ubi eo, quo dixi, modo quasi πλεοναστικῶς ponitur. Consule Sciop. Susp. Lect. lib. I. epist. 17. & Servium ad AEneid. I. 141. Adde quae notamus ad cap. 34. & 108. MUNCK.

3 SEPULTURAE EUM TRADIDIT, ATQUE FILIIS REGNUM TRADIDIT] Nil mutandum. solet quippe noster hoc plebejo genere uti; Sic fab. XCVI. *Jussit canere, & clamorem fieri jussit.* fab. LVII. *decidisse dicitur i. e. A. V. e. c. ejecisse dicitur.* fab. CXXII. *Helenae filiam abductam conjugem duxit. Pylades autem Electram duxit.* SCHEFF. Inconcinniore ejusmodi repetitione similis vocis saepius utitur Hyginus, ut observavit jam Schefferus: Confer, quae nos & alibi, & nuper ad Novatian. de Trin. cap. VIII. Levi tamen brachio incommodum illud tolli hoc loco possit, si legas *sepulturae eum dedit.* ut Fab. LXXX. *corpusque fratris recuperatum* sepulturae dedit. WOPKENS.

Ad CAP. XVII.

4 *Melies*] Apollon. lib. II. 4. Βιθυνὶς Μελίη. Ubi vide Scholiasten, qui dubitat, utrum sit proprium. Βιθυνὶς accipit pro proprio Apollod. lib. I. pag. 45. Ἧς ἐβασίλευσεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Servius autem cum nostro facit ad AEn. V. vers. 373. *Amycus fuit Neptuni filius & Nymphae Melies, qui a Polluce victus est pyctali certamine. Bebrycia autem ipsa est Bithynia.* Eadem invenies apud Lactant. in III. Theb. Stat. vers. 353. Tzetzes ad Lycophr. pag. 193. Βέβρυκες οἱ νῦν Μυσοὶ, ἐνδοτέρω Μυσῶν ὄντες. Caeterum ex Apollodoro unam vocem excidisse censet nobil. Heinsius ad Ovid. III. Amor. El. VI. scribitque, ut cum Apollonio & Hygino ei conveniat, καὶ Μελίης Βιθυνίδος. MUNCK. Hanc fabulam debet Hyginus Scholiastae Apollonii Rhodii l. II. vs. 1, 2. qui rem latius explicat ad vs. 70, 74, 79. 96. 98. 756. De Bebrycibus, vide Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 805. & Cl. Potter. ad Lycophron. vs. 516. & Apollodor. lib. II. pag. 121. Ad fabulam adludit etiam Lucianus in Dialogis Fabulosis Dial. XIII.

5 CAESTIS) Atqui inferius habet *caestus.* Declinationem in tam exigua narratione mutasse scriptorem cum non sit verisimile, lubens adsentior Cl. Scheffero reponenti ibi *caestos.* quamquam

gna qui venerat, [5] caestis cogebat secum contendere, & devictos perdebat. Hic cum Argonautas [6] provocasset ad caestus, Pollux cum eo contendit, & [7] eum interfecit.

XVIII. *Lycus.*

[8] Lycus rex insulae Propontidis, Argonautas [9] recepit hospitio, [10] in honorem, eo quod Amycum interfecerant, [11] quod eum saepe inficiaretur. Ar-

quam quartae formae est Virgil. AEn. v. 69. ubi Servius videndus. Ita secundae inflexionis est *lacus* Catal. Pith. lib. IV. *Fundit at October vina Falerna lacis.* Legebam a primo *labris*, quod scirem in iisdem Catal. dixisse Hilasium: *Labra per autumnum vino spumantia fervent.* Nunc nihil muto. Gregor. Dialog. lib. II. cap. 6. *Super ipsam laci ripam jacebat.* Isidorus lib. XIII. cap. 19. Orig. *In India omnibus lacis salubrior.* Vetus interpres Esai. cap. I. vers. I. *Ad cavernam laci, de qua praecisi estis.* Praetulit alteram inflectionem Chrysol. Serm. 66. *Qui vini lacus, ne guttam daret, inclusit.* Scriverius in libro Nob. Senatoris Wil. Goesii τὸ *caestis* mutaverat in *caestu.* Lector judicet, utra conjectura sit melior. MUNCK.

6 Provocasset ad caestus] Quomodo hic dicit *caestus* in quarta declinatione, quum supra usurparit *caestis* in secunda? Suspicor scripsisse, *caestos*, essque hoc vocabulum de eo genere, quod & ad secundum, & ad quartum ordinem pertineat, ut sit in aliis. SCHEFF.

7 Eum interfecit] Ergo inventor invento suo periit. nam caestus Amycus ille invenisse dicitur. Clemens Strom. lib. I. pag. 307. Edit. Morel. Ἄμυκος ὁ Βεβρύκων βασιλεὺς ἱμάντας πυκτικοὺς πρῶτος εὗρε. MUNCK. Eodem modo, quo Virgilius v. AEn. 69. *crudum* dixit *caestum*, vocavit Apollonius Rhodius II. 52. ἱμάντας ὠμοὺς, ἀζαλέους. βοέους fuisse ἱμάντας cecinit Theocritus Idyll. XXII. vs. 3. & 80. quod illustrat Virgilium & Apollonium. vid. Olear. ad Philostrat. II. Icon. 19. & quos laudat Bulaejus ad Val. Flacc. IV. Argon. v. 250. & alios. Ab hac caede Pollux Ἀμυκοφόνος dictus est. Consule Cl. Burm. ad vs. 312. Brachio Amyci percusso necis caussa fuit Pollux. Apollodor. lib. I. p. 57. Quid de ejus sepulcro referat Ptolemaeus Hephaestio lib. III. Photius in Excerptis narrat p. 477. Ἀμύκου τῷ τάφῳ ῥοδοδάφνη ἔφυ, καὶ οἱ φάγοντες αὐτῆς ἐπεθύμουν πυκτικήν. καὶ Ἀντίδωρος φαγὼν αὐτῆς δεκατρεῖς στεφάνους ἀνείλετο, πλὴν ὑπὸ Διοσκόρου τοῦ Θηραίου ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἀγωνίᾳ ἡττήθη, ὥσπερ καὶ αὐτὸς ὁ Ἄμυκος λέγεται ὑφ' ἑνὸς τῶν Διοσκούρων καταπαλαισθῆναι. qui lib. V. ap. Phot. p. 481. alios esse ait, qui cum Amyco non Pollucem, sed Jasonem pugnasse adfirment.

Ad CAP. XVIII.

8 Lycus] De hoc Apollodor. lib. I. pag. 61. & Schol. Apoll. Rh. II. vs. 754. ΛΥΚΟΝ φησὶ τότε Μαριανδύνων βασιλεύειν, ὃς διὰ τὸ πρὸς τοὺς Βέβρυκας, καὶ Ἄμυκον ἔχθος φιλοξένως τοὺς Ἀργοναύτας ὑπεδέξατο. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι Δασκύλου τοῦ Ταντάλου καὶ Ἀνθεμοεισίας τῆς Λύκου τοῦ ποταμοῦ, de quo fluvio egerat ad vs. 726. & latius aget ad l. IV. vs. 132. & Eust. ad Dionys. Perieg. 787.

9 Hospitio recepit] Dictys lib. I. *Spartae in domum Menelai hospitio receptus?* Vide notas ad cap. 15. MUNCK. Pro eo Terentius *ad se recipere* dixit. v. Cl. Burm. ad Phaedr. l. IV. fab. 21. vs. 23.

10 In honorem] Facile credo Barthio, hoc esse intrusum ab inepto quodam. SCHEFF. Hoc esset, *honoris gratiâ.* Glossema esse existimat Barthius: cui & Cl. Schefferus adsentitur, nisi quis existimet legendum, *hospitii in honorem*, quod rectius est. Recipere enim in hospitium & in honorem idem significant, ut observat Tomasinus in de Tess. Hosp. cap. 5. MUNCK.

11 Quod per eum saepe inficiaretur] Barthius ait, in libris vetustioribus legi *insectaretur*, unde facit, *quod per eum saepe infestaretur.* Puto, posse retineri lectionem librorum Barthianorum omnibus caeteris servatis, sic ut τὸ *eum* explicemus per *se*, & *insectaretur* passive dicamus positum. *Insectari* passive usurpatum eo minus dubito, quia *sectari* hac significatione habet Varro II. R.R. c. 9. *Consectari* Laverius apud Priscianum. De *eo* pro *se* jam docuit Vossius de Construct. c. 6. SCHEFF. *Quod eum s. inf.* princeps editio habet, non *per eum.* Barthius notat in libris nescio quibus vetustis legi, *insectaretur.* Fecerim inde *infestaretur.* quod idem est, quod *infestaret.* cap. 37 *Itineri infestabantur*, lege, *itinera.* Non insolens Nostro istiusmodi enallage, cap. 273. *Certati sunt cursu.*

 274.

Argonautae dum apud Lycum morantur, & extra venatum exiſſent, Idmon ab apro percuſſus interiit. In cujus dum diutius ſepultura morantur, [1] Tiphys Phorbantis filius moritur. Tunc Argonautae [2] Ancaeo Neptuni filio navem Argo gubernandam dederunt.

XIX. *Phineus.*

[3] Phineus Agenoris filius, [4] Thrax, ex [5] Cleopatra habuit [6] filios duos. Hi a patre [7] novercae [8] crimine excaecati ſunt. Huic etiam Phi-

274. *Gladio belligeratus eſt.* *Infeſtare* eſt laedere, vexare, populari. Gloſſ. Steph. *Endofeſtabat.* ἔσενε. Volcan. ἔσινε, vel ἔσεισε. Prius probo. Inde σίνις, *fur*, *latro*. Eaedem Gloſſ. *Infeſtantes.* σινῦντες, δάκνοντες. Lego, σινόντες. Etiam apud Graecos paſſivae formae quae ſunt, activè ſumuntur Atticè, ut notat Hom. Scholiaſtes ad Iliad. β. vers. 99. MUNCK. Adde Schol. Apoll. Rh. I. vs. 267. ſic πεφυλαγμένος per φυλάττων explicat idem ad III. vs. 510. Sophocl. Oed. Col. vs. 235. προσορωμένα pro ὁρῶσα ut Schol. & ad vs. 420. κάπαναιρεῦνται δόρυ pro κατ' ἀλλήλων ἐπαίρουσιν. Eurip. Phoeniſſ. vs. 1306. Δορὶ παλλόμενοι. Schol. explicat per τὸ δόρυ κατ' ἀλλήλων πάλλουσι. Sophocl. Trachin. vs. 695. Ἐσωζόμην, pro ἔσωσα, ἐφύλαξα. & in Antigon. vs. 556. ὠφελουμένη pro ὠφελοῦσα. Schol. Pindari O. Nem. VIII. vs. 50. πολεμιζόμενοι, ἀντὶ τοῦ πολεμοῦντες ἐνεργετικοῦ. Schol. Thucyd. l. I. c. 28. lin. 89. βιαζομένων pro βιαζόντων. Conſule Tzetzen ad Lycophron. vs. 759., Quamquam haud negaverim, in quibuſdam horum verborum ſignificationem ineſſe mediam, de quibus verbis mediis egit Kuſterus ad Ariſtophanis Nubes. vs. 127. & 1341. item in diſſertatiuncula. Verum hujus litis dirimendae hic non eſt locus. Haec enim in juvenum gratiam duntaxat adduxi, ut ſcirent, unde Latini hujusmodi loquendi modos mutuati ſint.

1 Iphis] Emenda *Tiphys* ex fab. 14. SCHEF. Ita reſcripſi pro *Iphis* ex cap. 14. Apollod. lib. I. *Hic Idmon vates ab apro percuſſus interiit. Tiphys hic etiam moritur.* Adde Apollon. II. 856. Tzetzen in Lycophr. pag. 128. MUNCK. Ante Munckerum ita jam h. l. reſtituerat Meziriac. ad Ovidii VI. Epiſt. Heroid. p. 62. Conſule Tzetzen ad Lycophron. vs. 890. & Cl. Burm. in *Ancaeus alter.*

2 Ancaeo] Ita etiam Apollon. II. 896. Herodotus autem Ergino id tribuit in Scholiis. Quis ſit ille Ἄζωρος, quem κυβερνήτην τῆς Ἀργοῦς facit Heſychius, nondum comperi. MUNCK. Hic locus etiam innuat ſententiam Celeb. Drakenborchii ad Sil. Italic. l. VI. vs. 361. contra D. Heinſium *Tiphyn* in expeditione Colchica navis gubernatorem fuiſſe monſtrantis.

Ad CAP. XIX.

3 Phineus Agen.] De hujus parente lis eſt inter Mythographos. Conſule Salmaſ. Exercit. Plin. pag. 402. & Apollodorum lib. I. pag. m. 57. & l. II. p. 79. Schol. Euripidis Phoeniſſ. vs. 225. Schol. Apollon. Rhod. II. 178. Interpr. ad Ovid. I. ex Ponto Ep. IV. v. 37.

4 Thrax] Schol. Apoll. Rhod. II. 177. καὶ γὰρ ὁ Φινεὺς (ὡς οἱ πλεῖστοι) ἐπὶ τοῦ Σαλμυδησσοῦ λέγεται ᾠκηκέναι, ὅς ἐστι τῆς Θρᾴκης. Vide Schol. Sophocl. Trachin. vs. 980. & Triclin. ad vs. 978. de *Salmydeſſo* conſulendus item Noſter Apollonii Scholiaſtes ad l. II. vs. 347, 348, 349. Tzetz. ad Lycophron. vs. 1286. Regem Arcadiae Phinea vocat Lact. ad Statii VIII. Theb. vs. 255.

5 Cleopatra] Ita eam quoque appellat Schol. Apollon. ad I. 211. & II. 238. Hom. Odyſſ. M. 76. Diodorus lib. IV. pag. 247. Schol. Sophoclis ad Antigon. vers. 1095. Servius autem ad AEn. III. 209. *Cleobulam*, quod mihi ſuſpectum eſt. MUNCK.

6 Filios duos] *Orythum & Crambin* vocat Schol. Apollon. ad vers. 178. lib. II. ex Sophocle. ad verſum autem 140. *Parthenium & Crambin*. Sophoclis Schol. eo, quem laudavi modo, loco *Plexippum & Pandionem*; additque a quibuſdam *Gerymbam* & *Aſpondum* eos nominari. MUNCK. Eadem haec obſervavit P. Leopardus lib. VII. Emendat. cap. 24. quem de hac fabula velim, Lector conſulat.

7 Novercae] *Idaeam* vocant Diodorus lib. IV. Sophoclis Scholiaſtes, nec non Apollonianus ad II. 140. Sed hic variat, & ad ejuſdem libri vers. 178. *Diam* eam appellat. Schol. Homeri ad Odyſſ. M. 70. *Eurytiam*. Servius ad AEn. VIII 344. *Danaen*. Sunt etiam, qui *Idotheam* eam Cadmi ſoro-

Phineo Apollo augurium dicitur dediſſe. Hic deorum conſilia cum enunciaret, [9] ab Jove eſt excaecatus: [10] & adpoſuit ei Harpyias, quae [11] Jovis canes eſſe dicuntur, quae eſcam ab ore ejus auferrent. Huc cum Argonautae deveniſſent, & eum iter ut demonſtraret, rogarent, dixit, ſe demonſtraturum, ſi eum poena liberarent. Tunc Zetes & Calais, [12] Aquilonis venti & Orithyiae filii, qui pennas in capite & in pedibus habuiſſe dicuntur, Harpyias fugaverunt in inſulas [13] Strophadas, & [14] Phineum poena liberarunt. Quibus monſtravit, quomodo Symplegadas [15] tranſirent, ut columbam mitterent: [1] quae

ſororem fuiſſe velint, ut Sophoclis annotat Scholiaſtes. Uſque adeo nihil certi eſt in fabulis. MUNCK.

8 Crimine] Puto, *Criminatione* ſcribendum. ſtupri enim intentati eos accuſaverat, non ipſa caecos fecerat. Vitio cauſam praebuit compendium ſcribendi. SCHEFF. H. e. criminatione. Criminata eſt autem ſe de ſtupro a privignis fuiſſe appellatam. Horat. lib. II. ep. 18. *Ut penitus notum, ſi tentent crimina; ſerves.* Pub. Syrus: *Difficilem oportet aurem habere ad crimina.* Gloſſ. vett. *Crimen,* ἔγκλημα, διαβολή. Cyrill. Διαβολὴ, *obtrectatio, criminatio, crimen.* Adde quae Goldaſtus ad Doſitheum notavit pag. 38. Arnob. initio lib. III. *Jam dudum quidem criminibus his omnibus reſponſum eſt.* h. e. accuſationibus. Nepos Epam cap. 7. *Criminibus adverſariorum.* MUNCK. Conſule Celeb. P. Burm. ad Ovid. I. Met. vers. 766. & quae notavi ad Nepotis locum.

9 Ab Jove &c.] Conveniunt cum Hyginianis, quae Apollonius tradit lib. II. 313. Serv. ad AEn. III. 209. Aliam cauſam affert apud Apollon. Scholiaſten Heſiodus ad lib. II. vs. 181. A quo rurſus abit iſter apud eundem ad lib. ejuſdem vers. 207. Adde Apollod. lib. I. pag. 46. MUNCK. Lactantius ad Statii VIII. Theb. 254. Phineum liberos ſuos inſtinctu uxoris, quae eorum erat noverca, excoecaſſe, & ob hoc ſcelus Deos iratos ipſi Phineo oculos ſuſtuliſſe &c. docet.

10 Et apposuit ei harpyias] Sequi debuiſſet, *& appoſitae ei Harpyiae.* vel, *qui appoſuit* &c. Sed vide quae notavimus ad cap. 8. MUNCK. Conſule, quae dixi ad Nepot. Epam. cap. 10. & Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. l. IV. B. Gall. c. 3. p. 174. Eurip. Supplic. vs. 499. Θεοῦ θέλοντος, ἤν τε μὴ θέλῃ. Heraclid. vs. 703. λῆμα μὲν οὔπω στόρνυσι χρόνος τὸ σὸν ἀλλ' ἡβᾷ ſcil. λῆμα caſu recto. Hanc fabulam reſpexit Lucianus in Timone §. 325. οἱ δὲ, καθάπερ ὁ Φινεὺς, ἀπὸ τῆς φάρυγγος τὴν τροφὴν ὑπὸ Ἁρπυιῶν ἀφαιρούμενος.

11 Jovis canes] Serv. ad AEn. III. 209. *Ut autem canes Jovis dicerentur, haec ratio eſt, quia ipſae furiae eſſe dicuntur.* Tzetzes ad Lycoph. p. 34. Ἐμυθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας Ἐρασίαν καὶ Ἀρπύρειαν ὄρνεα εἶναι, ἀφαρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ στόματος τοῦ γέροντος. MUNCK. Conſule Celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. IV. Arg. vs. 520. & eadem de cauſa *ira Tonantis* dicuntur. Vide Eumd. Vir. incomparabilem ad vs. 428.

12 Aquilonis venti] Delectatur Noſter iſtiuſmodi appoſitionibus. Vide notas ad cap. 140. Serv. in hac fabula ad AEn. III. 209. *Quare irati Dii, vel ut quidam volunt, Aquilo veneno. propter nepotum injuriam, eum coecavit.* Puto ſcribendum, *Aquilo ventus.* Fulgent. Myth. lib. III. *Aquilonis venti filii.* Noſter cap. 140. *Ventus aquilo.* Lemma eſt cap. 61. Lib. XII. Variae Hiſtor. AElian. Περὶ Βορέου ἀνέμου τιμῆς. MUNCK.

13 Strophadas] Virg. AEn. III. 210. *Strophades Grajo ſtant nomine dictae.* Prius *Plotae* dicebantur. Vide Apollon. II. 297. & ibi Scholia. Servius: *Quorum converſio, ſtrophe, nomen inſulis dedit.* MUNCK. De *Plotis* conſule Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 461.

14 Phineum p. l. &c.] Videtur & hic locus corruptus eſſe, tale enim conſilium Phinei fuit, ut columbam emitterent, quae ſi ſalva per petras tranſiiſſet, ipſi quoque ſequerentur. Sin inter transvolandum periiſſet, retro fugerent, cederentque Deorum monitis. MICYLL.

15 Transirent, ut columbam mitterent] Totum hunc locum ita puto ſcribendum: *tranſirent, & columbam mitterent, quo petrae c. c. i. r. illi retro ne fugerent.* Barthius volebat: *illico transfugerent*, pro *illi retro refugerent.* At utique ea fuga non fuit, ſed transnavigatio. Hoc autem vult: volatu columbae hoc monſtraſſe, quod Symplegades transnavigari vel tranſiri poſſint; ideoque non debere fugere retro: Quid ergo? pergere, cum receſſiſſe cognoverint. omnia, niſi fallor, clara. SCHEFF. Columbam Argonautarum ducem fuiſſe per Symplegadas docet Schol. Apollonii Rhodii l. II. Ar-

[1] quae petrae cum concurrissent, in recessu earum, [2] illi retro refugerent. Argonautae beneficio Phinei Symplegadas transierunt.

XX. *Stymphalides.*

ARGONAUTAE cum ad insulam [3] Diam venissent, & [4] aves ex pennis suis eos conficerent pro sagittis, cum multitudini avium resistere

Argon. vs. 328. ὅτι δὲ ἐχρήσατο περιστερᾷ πλεῖν μέλλοντες, καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγῳδουμένοις φησὶν & ad vs. 564. ὅτι διὰ πελειάδας ἐπέρασαν οἱ Ἀργοναῦται τὰς Συμπληγάδας, καὶ Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Τραγῳδουμένων. Consule Apollodor. lib. I. p. 61. Magnum Broukhusium ad Propertium lib. II. Eleg. 20. vs. 39. nec non Ill. Spanhem. ad Callim. H. in Pallad. vs. 123. pag. 630. unde haec Graeci haurire potuerint, docentem. Item de columbis ἀγγελιαφόροις in genere, Kuhnium ad AElianum lib. IX. V. H. cap. 2.

1 QUAE PETRAE CUM CONCURRISSENT] Cl. Schefferus locum hunc ita constituit: *transirent, & columbam mitterent, quo, petrae cum concurrissent, in recessu illi retro ne fugerent.* Meo judicio, qui stylo, quam Hyginus, paulo puriore uteretur, ita scripsisset: *quomodo Symplegadas transirent: ut columbam mitterent, eae petrae cum concurrissent, & in recessu earum illico trafugerent.* Atque ita suadet partim Homer. Schol. ad Odyss. M. 70. ubi corrupte Φηνεὺς dicitur hic Phineus. Ἐκέλευσεν ἀφεῖναι περιστερὰν κατὰ συμβολὴν τῶν πετρῶν. Κἂν μὲν μεσολαβηθῇ, μὴ πλεῖν. ἐὰν δὲ σωθῇ, τότε περαίνειν τὸν πλοῦν. οἱ δὲ ἀκούσαντες ποιοῦσι. καταχυθείσης τῆς περιστερᾶς διὰ τῆς οὐρᾶς, προσβάλλουσι τῇ Ἀργῷ δυοῖν πληγάδες πέτραι συνελθοῦσαι τῆς νεὼς συμμύουσιν, αὐτοὶ δὲ σώζονται. Corrupta & transposita heic quaedam, quae ita restituo: προσβάλλουσι τῇ Ἀργοῖ πληγάδες πέτραι, καὶ συνελθοῦσαι τὸ πτερὸν τῆς νεὼς συμμύουσιν. Gloss. Steph. *Aplustra*, πτερὸν πλοίου. & alio loco, *Aplustra*, ἀσφαλῶν, ἢ τὸ ἄκρον τῆς πρώρας. Lege ἄφλαστον cum Vulcanio. Sed falsum est fuisse ἄφλαστον ἄκρον πρώρας. Schol. Apollon. ad lib. I. 1089. Ἔστιν οὖν τὸ ἄφλαστον σανίδιον κατὰ τὴν πρύμναν. Tzetzes in Lycophr. pag. 57. Τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα πρωρήσια. Schol. Juvenal. ad Sat. X. 136. *Aplustra tabulatum ad decorandum navis superficiem adpositum, alii dicunt rostra, navis ornamentum puppis*, ἄφλαστα. Confer Apollod. lib. I. Ut probare se ista aliquatenus possint, dictionem tamen Hygini si attendas, malis forte: *quomodo Symplegadas transirent, & columbam mitterent. Quae petrae* &c. Atque ita, *quae* valebit idem quod *eae*, ut *quos* pro *eos* habes cap. 21. Vide ibi notas. MUNCK.

2 ILLI RETRO FUGERENT] Barthius ex schedis MSS. *illico trafugerent.* quod probandum existimo. *Fugere* est celeriter navigare. Serv. ad Georg. I. 286. *Fugam de profectione & cursu legimus, ut: simul arva fugâ, simul aequora verrunt. Unde velocem equum fugacem dicimus.* Horat. III. Od. 2. *Spernit humum fugiente pennâ.* Vide praeterea Virg. Georg. IV. 19. AEn. V. 151. & 243. Nobil. Heinsium ad Ovid. Heroid. ep. 4. *Illico trafugere* est περαίνειν τὸν πλοῦν. Gloss. Cyrilli, διαβάλλω, διαπερῶ, *tramitto, transmitto.* *Trafugio* dictum, ut *traluceo* apud Fulgent. lib. I. cap. II. MUNCK. Consule Cl. Duker. ad Florum II. VI. 46. & ad III. V. 18. Sic Graecis φεύγειν v. Obs. Miscel. Jan. Febr. & Mart. Ann. 1735. pag. 93. & hinc οὐ φυκτὰ κέλευθα per οὐκ εὔπλοα διὰ τοὺς ἐν μέσῳ κινδύνους explicat Scholiastes Apollonii Rhodii l. I. Arg. vs. 246.

Ad CAP. XX.

3 DIAM] Mirificus est in hac narratione de Stymphali avibus Hyginus. Insula, in qua degebant, non *Dia*, sed *Aretias* vocabatur, si credimus Apollonio & ejus Scholiastae ad vers. 384. & 1092. lib. II. Inferius cap. 30. in insula Martis ab Hercule sagittis interfectas memorat. Apollonii Scholiastes, quem alias sequi non raro solet, longe aliter; non interfectas esse, sed crotalorum sonitu ex Stymphalo lacu in eam insulam fugatas. quicum facit Etym. magni auctor in voce Στυμφαλίδες. Apollodorus autem fugatas partim, partim interfectas refert lib. II. p. 94. *Insula Martis* est *Aretias* Ἄρεος νῆσος Scholiastae Apolloniano. Verum ibi non Hercules, sed Argonautae congressi fuerunt cum his monstris. Plura de Stymphalidibus si desideres, adi Schol. Apollon. ad II. lib. vers. 1055. MUNCK. Recte Ampliss. Cuperus in marmoribus antiquis p. 262. de hisce avibus agens, respondet, raro figmenta convenire.

4 AVES EX PENNIS SUIS EOS CONFICERENT] Nil mutandum hoc loco. *Conficere quem ex pennis* plene dicitur, quod vulgo praepositione omissa, *conficere pennis.* Caeterum *Ex* praepositio hic valet *cum* & modum significat. Quomodo habe-

ſiſtere non poſſent, ex Phinei monitu clypeos & haſtas ſumpſerunt, exque more Curetum ſonitu eas fugarunt.

XXI. *Phrixi filii.*

ARGONAUTAE cum per [5] Cyaneas cautes, quae dicuntur [1] Sym-

habemus apud Plautum: *ex tali nomine vocari, ex ſummis opibus niti.* Barthiana expoſitio hic nihil valet. Noſter infra Fab. 24. *Ex venenis miracula fecit.* adde indicem. SCHEFF. Lege *configerent* cum Nobil. Heinſio, hoc eſt, *vulnerarent.* Nepos Datam. cap. 9. *Confixi ceciderunt.* Curt. VII. 5. *Sagittis configerent barbari.* Noſter cap. 24. *Ex venenis multa miracula fecit.* 30. *Ex felle ejus ſagittas tinxit.* 88. *Veſtem ex cruore pecudum inquinavit.* In tumulo militis Batavi lib. III. Cat. Pith. *Dum pendet in aëre telum. Et redit, ex alia fixi fregique ſagitta.* Schol. German. *Aquilâ. Dicitur ſagitta Apollinis fuiſſe, cum qua Cyclopas interfecit.* Arnob. lib. I. *Sequentium ſe millia quinque ſaturavit e panibus.* Dictys lib. I. *Aliquid ex oratione profuturus.* In Teſtam. Porcell. *Volo mihi fieri monumentum ex litteris aureis ſcriptum.* Auctor. Tract. de Sinâ & Sion: *De arundine caput quaſſabant.* Apulej. de Herbis cap. 18. *Circumſcribes eam cum annulo aureo.* Tertull. de Cor. Mil. cap. 12. *Ex myrto ait milites redimi ſolere.* Arnob. lib. I. *In incudibus Deos & ex malleis fabricare.* Ad quem locum conſule Heraldum & Salmaſium ad Pallium Tertulliani pag. 115. Ad eundem modum σὺν inſtrumentis addunt nonnunquam Graeci. Theognis vers. 41. Καὶ σὲ σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες Αἴσον). Vel ἐν. Diaconus ad Heſiodum: Ἐκαθάριζον ὁ Ἀπόλλων ἐν χρυσῇ λύρᾳ. Ex idiotiſmo ſequioris aevi id eſſe obſervat magnus Heinſius in notis ad Heſiodeos interpretes pag. 119. Nonnum tamen & Antoninum Liberalem ita loqui non dubitaſſe notavi ad hujus caput 18. Quibus addo Lucianum Proteſilao: Καθικόμενον ἐν τῇ ῥάβδῳ. Bianorem Anthol. I. Sect. 33. num. 15. Ἐν ποσὶ λὰξ πατέοντα. Heſych. in Κνῆσις, quem vide. Gloſſ. Steph. *Axungia*, λίπος, ἐν ᾧ τοὺς ἄξονας χρίουσι. Delet, me invito, τὸ ἐν Vulcanius. Immo Atticiſmum reſipere illam λέξιν idem ille modo laudatus Heinſius poſtea, & rectius, cenſuit not. ad Poët. Ariſtotel. p 325. Imitatus eſt Graecos vulgatus interpres Gen. XLVIII. 22. *Quam tuli de manu Amorrhaei in gladio & arcu meo.* Exod. IV. 17. *Virgam quoque hanc ſume in manu tua, in qua facturus es ſigna.* Si membranis vett. bibliothecae Leidenſis accedimus, etiam Paulus in excerptis Feſti: *Caeſtus vocatur, & in quibus pugiles dimicant, & genus quoddam muliebris ornatus.* Sed de eo ut nonnihil, ita quin in voce *Caudicaria* ei ſui ſaeculi vocabulum reſtitui debeat, nullus dubito: *Caudicariae naves, ex tabulis groſſioribus factae.* Ita Cod. Leid. Adde not. ad Aſtron. II. 4. MUNCK. Profecto hujuſmodi loquendi modos Graecis, & inprimis Atticis debent Latini. Sic Sophocl. in Trachin. vs. 1149. Πρὶν ὡς χερὶν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός. Eurip. Hippol. vs. 1419.

Ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χερὸς
Τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.

Ariſtoph. Ran. vs. 1173. - ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο Αὐτοῦ, βιαίως ἐκ γυναικείας χερός. Eurip. Med. vs. 335. Τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσῃ βίᾳ. & Subſtantivis modum indicantibus additur haec praepoſitio, ut Sophocl. Oed. Tyr. vs. 1227. ὀδύρομαι γὰρ ὡς περίαλλα Ἰαχέων ἐκ στομάτων. in Philoctet. vs. 941. ἐκ βίας ἄγει i. e. βιαίως. Ut in Electr. vs. 281. ἐκ δόλου κατέκτανε. Sic ἐν dativis inſtrumenti. Soph. Electr. vs. 1144. Κοὔτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ Λουτροῖς ἐκόσμησα. vs. 1147. Ἀλλ' ἐν ξένῃσι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας. in Oed. Tyr. vs. 831. Λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν Χραίνω. Oed. Colon. vs. 611. - Τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα, ἐν δορὶ διασκεδῶσιν. in Antigon. vs. 1074. Πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ. Sic Hom. Odyſſ. O. v. 232. Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο. Herodot. L. I. cap. 86. Κρῖσόν τε ἐν πέδῃσι δεδεμένον. L. III. c. 23. ἐν πέδῃσι χρυσέῃσι δεδέαται. Ariſtoph. Equit. vs. 702. Ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε. hinc metaphorice Ariſtot. Rhet. L. III. cap. 13. ὑπὸ τύχης ἐν πεντεσυρίγγῳ νόσῳ δεδεμένον. Sophocl. Trach. vs. 245. ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν. & vs. 759. ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι Πατρὸς δεδορκώς. ſic Apoll. Rh. I. 814. ἐν ὀφθαλμοῖσι δαϊζομένην ὁρόωσα. L. III. vs. 140. εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο. Eodemque modo σὺν ſaepe abundat Sophocl. Antig. vs. 43. Εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί. Pindar. O. Pyth. XII. vs. 37. σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκτα, γ. & O. Pyth. XI. vs. 55. σὺν Ἄρει Πέφνεν τε ματέρα. Vet. Schol. haec recte explicat per τῷ ξίφει ἀνεῖλε τὴν μητέρα. Plura dabit Cl. Hemſterhuſius ad Lucianum in Dialog. 10. Mortuorum.

Ad CAP. XXI.

5 PETRAS CYANEAS] Πέτρας Κυανέας Apollon. lib. II. 317. Schol. Κυάνεαι ἐκαλοῦντο διὰ τὸ χρῶμα.

[1] Symplegades, intrassent mare, quod dicitur Euxinum, & errarent, voluntate Junonis delati sunt ad insulam Diam. Ibi invenerunt naufragos nudos atque inopes Phrixi & Chalciopes filios, Argum, [2] Phrontiden, Melam, Cylindrum. Qui cum casus suos exposuissent Jasoni, se, cum ad avum festinarent Athamanta ire, [3] naufragio facto ibi esse [4] ejectos, quos Jason receptos auxilio juvit: qui Jasonem Colchos perduxerunt per flumen Thermodoontem. Et cum jam non longe essent a Colchis, jusserunt navem in occulto conlocari, & venerunt ad matrem [5] Chalciopen Medeae sororem, indicantque Jasonis beneficia, & cur venisset. [6] Tunc Chalciope de Medea indicat, perducitque eam cum filiis suis ad Jasonem.

μαι. Ovid. I. Trist. IX. 34. *Transeat in stabiles strenua Cyaneas.* Juvenal. Sat. XV. 19. *Concurrentia saxa Cyanes* ab insula Cyane appellat. Schol. Theocrit. ad Eidyll. XIII. 22. Τιμοσθένης δέ φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὡσεὶ στάδιον εἶναι νησίον σκοπελῶδες. καλεῖσθαι δὲ τὰς τούτου ἄκρας Κυανέας. Confer, quae congessit ad Ovid. Met. lib. VII. 62. Nob. Heins. MUNCK. Consule de hisce Eustath. ad Dionys. Perieg. vs 144. docentem has vocari Πλαγκτὰς πέτρας a Graecis, ut & Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. vs. 786. Κυανέας στενοπόρους πέτρας Euripides Iphig. Taur. vs. 889. & vs. 1388. Εὔξεινον πόρον Συμπληγάδων dixit. De iisdem petris egerunt etiam Critici ad Sophocl. Antig. vs. 978, 979.

Παρὰ δὲ Κυανεᾶν πετρᾶν
Διδύμας ἁλὸς τ' ἀκταὶ Βοσπόριαι.

Adde Lactantium ad Statii V. Thebaid. vs. 346.

1 SYMPLEGADES] Συμπληγάδες vel πληγάδες dictae sunt παρὰ τὸ συμπλήσσεσθαι. Corrupte *Sympligiades* appellat Serv. ad AEn. III. 109. Schol. Euripidis ad Med. vers. 2. Ὁ Σιμωνίδης συνορμάδας φησίν. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφουμένοις φησὶ τὸν πλοῦν στενόν. εἶναι μὲν σκολιὸν, δι' οὗ φαντάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πετρῶν. Confer Tzetzen in Lycophr. pag. 190. MUNCK. συνδραμούσας πέτρας vocat Schol. Apoll. Rhod. II. 600.

2 PHRONTIDEN] *Phrontides* & supr. c. 14. appellatus est. Rectius *Phrontis* appellatur cap. 3. quod Apollodorus & Apollonius comprobant. MUNCK.

3 NAUFRAGIO FACTO IBI ESSE EJECTOS.] Verbum *ejicere* proprium in hac re verbum. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. Herod. Ep VII. vs. 89. Hoc Graeci ἐκβράζειν vocant Vide Doctiss. J. Alberti ad Glossas Nomicas pag. 263, 264, 265, 266. Lycophron. vs. 878. - Ἐκβεβρασμένους Ἑρμῶν εἰς Ἄτλαντος οἰκητήριον. qui hoc verbo usus est etiam de fluviis, ut vs. 1009. Ὠ κίναιθος - φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ. & vs. 1240. Λυγκεύς τε θερμὸν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν. Paullo ante etiam *intrassent mare* non ineleganter dictum. Consulendus Cl. Burm. ad Quinctilian. Declam. VI. 21. Et hoc dicendi genus non nisi a Graecis mutuati sunt Latini, ut Palaephato de Incredibilibus cap. 13. καὶ σκαφίδι ἐμβὰς εἰς θάλασσαν. Luciano II. Ver. Hist. p. m. 763. ἐς τὸν γαλακτώδη Ὠκεανὸν ἐμβαίνοντας. & p. 747. μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰς πέλαγος ἐμβαίνομεν. Sic εἰσβῆναι ἐς Ἦλιδα per διαπλεῦσαι recte explicat Schol. Homeri Odyss. IV. vs. 635.

4 EJECTOS, QUOS] Illud *quos* ex praecedenti vocabulo videtur natum, aut in *hos*, vel *eos* mutandum. SCHEFF. Sequi omnino debuisset, *eos*, ut emendatum it Cl. Schefferus. Verum si heic quicquam mutes, necessario omnibus locis, ubi *qui* pro *is* ponitur, eadem adhibenda esset medicina; non enim heic tantum, sed etiam cap. 19, 28, 34, 79, 80, 91, 185. & Astron. II. I. aliisque locis illa permutatio facta est. Quid quod vir Clarissimus ipse ad cap. 34. plebejum id esse annotavit? Quamobrem parum abest, quin eam loquendi rationem non a librario, sed ab ipso esse Hygino persuasum habeam. Utitur ea etiam auctor Glossarum MSS. in Virg. I. Georg. *Et postmodum cum filia ejus Erigone mortem quaereret, quae cum reperisset corpus ejus,* pro *& ea.* Adde not. ad cap. 4. ubi satis multa id genus reperies. MUNCK.

5 CHALCIOPEN] Ita reposui pro *Chalciopem.* Vide notas ad cap. 137. MUNCK.

6 TUNC CHALCIOPE DE MEDEA INDICAT] Inepte legendum, *Calciope idem Medeae indicat.* littera ultima in *idem* ob similitudinem sequentis est extrita. inde vitium loci. SCHEFF. Cl. Schefferus, *idem Medeae indicat.* quod probarem protinus, nisi magis arrideret Heinsianum, *rem Medeae indicat.* MUNCK. Tentant viri docti

tunc

nem. Quae cum eum vidiffet, agnovit, quem in fomnis adamaverat, Junonis inpulfu, omniaque ei pollicetur, [7] & perducunt eum ad templum.

XXII. *AEeta.*

[8] AEETAE Solis filio [9] erat refponfum, tam diu eum regnum habiturum, quamdiu ea pellis, quam Phrixus confecraverat, in fano Martis effet. Itaque AEeta Jafoni hanc [10] fimultatem conftituit, fi vellet pellem auratam auferre, tauros [11] aeripedes, qui flammas naribus fpirabant,

tunc C. idem, vel *t. C. rem Medeae.* Et tale quid potius mens auctoris poftulare videtur; quamvis alterum illi prorfus contrarium non putem. Jufta faltem (hoc nemo neget) Latinitas. Salluftius Catil. c. XXX. 6. *fiquis indicaviffet de conjuratione.* Nofter Fab. LXVII. *cui Periboea de ejus fuppofitione palam facit.* WOPKENS.

7 ET PERDUCUNT] Ipfa nempe, cum forore Calcyope. Forte tamen Nofter fcripfit, *perducit.* SCHEFF. *Ipfa* puta & *foror Calciope.* nifi *perducit* praeferas, quod Cl. Scheffero vifum. Infr. cap. 127. *Quem cum cognovit qui effet, juffu Minervae cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt.* Diximus de ifta fyllepfi jam ad cap. 6. MUNCK.

Ad CAP. XXII.

8 AEETAE SOLIS FILIO] Ex *Perfe* fecundum Noftrum. *Perfeidem* appellat Hefiodus. *AEtam* autem hunc regem vocavit Servius cum Philargyrio ad Georg. II. 140. & 142. Item ad illa AEn. II. 490. *Amplexaeque tenent poftes atque ofcula figunt. Apollonii*, inquit, *locus, in quo inducitur Medea patrio * AEtae relinquens domum, ita facere.* Lege, *patris AEtae*, & tolle afterifcum. Locus ille, quem tangit, legitur lib. IV. 26. Rutil. lib. I. *Crebra relinquendis infigimus ofcula portis.* Caeterum τῷ *AEtae*, quod mirabar antehac, video etiam ufum Ovid. VII. Met. 170. ut quidem vulgatae editiones repraefentant, *Diffimilemque animum fubiit pater AEta relictus.* & Solinum cap. VIII. ubi *Oeta* multae editiones perperam habent. Sed ut Solino, Servio, & Philargyrio id donetur, in Ovidio tamen non ferendum cenfet Nob. Heinfius. Delet ergo auctoribus MSS. libris τὸ *pater.* Confule eum ad Heroid. epift. VI. Caeterum quod *AEta* pro *AEëta* dicerent pofterioris aevi fcriptores, anfam praebuit librariis corrumpendi Avienum Perieges. pag. 424. ed. Pith. *Has poft in terras pinu fubivit Etine, Infeditque locos.* Lege, *fubiit AEtine*, vel, *fubit AEetine* h. e. Medea. MUNCK.

9 ERAT RESPONSUM] Ab Apolline nempe. Servium vide ad Georg. II. 140. MUNCK.

10 SIMULTATEM CONSTITUIT] *Simultas* jurgium & contentio eft Donato ad Phorm. act. II. fc. I. Sed id minus heic quadrat. Exprimere Hyginum voluiffe puto, quod in hac narratione dixit Apollon. Schol. ad I. III. Ἄθλους αὐτῷ προστάττει μεγάλους. Utitur hac phrafi etiam Nofter cap. 50. 67. 84. 185. Scioppius ad Sanct. Minervam lib. IV. *Videtur*, inquit, *antiquitus fignificaffe pactum, five quod inter duos fimul conveniffet, quafi fimulitas.* Cl. Schefferus interpretatur *legem five conditionem ex fimultate profectam.* In Gloff. MSS. Faufti, *dolus* exponitur, ut obfervat Barthius. Sed nec id heic quadrat. In Gloffis Cyrilli invenio, Δασμὸς, *fimultas.* Δασμὸν fcimus inter alia defignare *ftipendium & tributum.* Innuere ergo videtur five Cyrillus, five alius gloffographus eft, per fimultatem laborem aliquem five athlum, qualia duodecim Herculis ftipendia funt, quo quis peracto ferret propofitum praemium. Vide quae praeterea notamus ad cap. 84. MUNCK.

11 AERIPEDES] Melius foret, *AEnipedes.* Vide Heinf. ad modo laudatae epiftolae verfum 32. Sed *aeripes cervus* legas etiam apud Aufon. Eid. XIX. Virgil. AEn. VI. 802. Verum eum per epifynaloephen ita dictum pro *aëripedem* volunt Servius ad eum verfum, & Diomedes lib. II. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. III. 594. ait, ὅτι χρησμὸς ἦν Αἰήτῃ δεδομένος ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι, καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ, τούτου ἕνεκα καὶ τὴν ζεῦξιν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι. De hifce tauris confulendus idem ad vs. 230. 233. 409. & Apollodor. lib. I. p. 61. & 62.

bant, jungeret [1] adamanteo jugo, & araret, [2] dentesque draconis ex galea sereret: ex quibus gens armatorum statim [3] enasceretur, & se mutuo interficeret. Juno autem Jasonem ob id semper voluit servatum, quod, cum [4] ad flumen venisset, volens hominum mentes tentare, [5] anum se simulavit, & rogavit, ut se [6] transferrent; cum caeteri, qui transierant, despexissent, ille transtulit eam. Itaque cum sciret, Jasonem sine Medeae consilio imperata perficere non posse, petit a Venere, ut Medeae amorem injiceret. Jason a Medea Veneris inpulsu [7] amatus est. Ejus opera ab omni periculo liberatus est. Nam cum tauris arasset, & armati essent enati, Medeae monitu lapidem inter eos abjecit: illi inter se pugnantes, [8] alius alium interfecerunt. [9] Dracone autem venenis sopito, pellem de fano sustulit, in patriamque cum Medea est profectus.

XXIII.

1 ADAMANTEO JUGO] Ita *tunicae adamantinae* apud Horat. I. od. 6. pro durissima & imperforabili. Adamantina sunt chalybea, & quae ex ferro durissimo conficiuntur. *Adamas* enim chalybs sive ferrum durissimum, ut notarunt Apollonii & Hesiodi Scholiastes non unus. Quibus & Theocriteus accedit ad Eid. B. 34. Hesych. Ἀδάμας, γένος σιδήρε. Unde *textus adamas* pro catenâ e solido ferro Senec. Herc. Fur. 808 Nam de adamantis lapidis duritie quod scripsit Plinius jam pridem explosit doctissimus Faber. Nugatur ergo etiam Servius ad illa Virg. AEn. VI 552. *Solidoque adamante columnae.* [illegible] AEschyl. ad Prom. vers. 9. Fulgent. Virg. Continentiâ, Tzetzes ad Hesiodum, & Isidorus Orig. XVI. 14. Priscianus sub finem Periegef. Schol. Horat. I. od. 6. Confer Celeberrimi Graevii Lectiones Hesiodeas pag. 95. Pari modo *aheneum* vocitabant quicquid firmissimum [illegible]. Vide Horat. lib. I. [illegible] I. vers. 60. & lib. III. od. 3. 65. Conjunxit utrumque Tertull. de Resurr. Carn. cap. 44. *Adamantinas mortis & aeneas seras inferorum.* Ovidius in hac fabula Met. VII. *Ecce adamanteis Vulcanum naribus efflant.* Propert. lib. III. el. 9. *Colchis flagrantes adamantina sub juga tauros egit* &c. Adde Alardi Epi[illegible] [illegible] cap. 3. MUNCK. Eurip. [illegible] [illegible] Hesiod. Theogon. vs. 229.

Ἐξευθεν τ' ἀδάμαντες ἐν φρεσὶ θυμὸν ἔχουσι.

& ἀδαμα[illegible] de ferreis Promethei vinculis usurpari docebit Stanlei ad AEschyl. Prom. Vinct. vs. 6, 64. Vide Kuhn. & Perizon. ad AElian. l. VI. V. H. c. 12. n. 7. sic cuspis summa hastae Achillis adamantina dicitur fuisse a [illegible] cap. 19. Heroic. §. 4. & ἀδαμαντίνη ἅρπη falx Saturni vocatur ab Apollodoro lib. I. pag. m. 5. Euripides ipse originem hujus vocis docet in Alcest. vs. 980. Καὶ τὸν ἐν χαλύβοισι δαμάζεις σὺ βίᾳ σίδαρον.

2 DRACONIS DENTES] Tzetz. in Lycoph. pag. 26. Στείρει τοὺς δράκοντος ὀδόντας, οὓς εἶχεν αὐτὸς ὁ Αἰήτης, [illegible] αὐτῷ [illegible] ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέντων τῷ Κάδμῳ. MUNCK.

3 ENASCERENTUR] Non rejicio, sed quia sequitur, *interficeret*, propterea vix dubito, quin *enasceretur* hic scribendum sit. SCHEFF. Aut *enasceretur* heic legendum, aut mox *interficerent*, ut sit dictum, quemadmodum illud Apuleji: *Ingens hominum frequentia convenere.* Frequens haec figura Graecis, Judic. cap. II. 4. [illegible] αὐτῶν. Cap. V. 10. [illegible] αὐτῶν. I. Reg. XXV. I. [illegible] Ἰσραήλ. Matth. XXI. 8. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν. MUNCK. Apoll. Rhod. l. I. Argon. vs. 969. - [illegible]

[illegible] ἡρώων [illegible]

Schol. Vet. [illegible] ἐνταῦθα πρὸς πληθυντικὸν ῥῆμα τὸ ἵκοντο. Pindarus O. Pyth. II. vers. 85. - Ἐκ δ' ἐγένοντο στρατός. ubi videnda sunt Scholia. Sic *multitudo perditorum hominum latronumque convenerant* in Jul. Caesare l. III. B. Gall. c. 17. ad quem locum Cl. Oudend. [illegible] consule.

4 AD FLUMEN VENISSET] Puto, hic abesse nomen fluminis, dicebatur autem Euhenus. Vide supra fab. 13. SCHEFF. Lege cum Nob. Heinsio, *ad flumen Evenum venisset.* MUNCK.

5 ANUM SE SIMULAVIT] Non necesse est quidem.

XXIII. *Absyrtus.*

AEETA ut rescivit Medeam cum Jasone profugisse, nave comparata, misit [10] Absyrtum filium cum satellitibus armatis ad eam persequendam. Qui cum in Adriatico mari in Histria eam [11] persecutus esset ad Alcinoum regem, & vellet armis contendere, Alcinous se inter eos interposuit, ne bellarent: quem judicem sumpserunt, qui eos in posterum distulit. Qui cum tristior esset, & interrogatus esset a conjuge Arete, quae causa esset tristitiae, dixit, se judicem sumptum a duabus diversis civitatibus, inter Colchos & Argivos. Quem cum interrogaret Arete, quidnam esset judicaturus, [12] respondit Alcinous: Si virgo fuerit Medea, parenti redditurum: sin autem [13] mulier, conjugi.

dem, poterat tamen abesse τὸ *se*, & quidem eleganter. Ovid. VI. Met. 26. *Pallas anum simulat.* Flor. I. 7. *Ut simulanti transfugam hinc fides esset.* MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. III. Met. vs. 275.

6 TRANSFERRET] Mallem ex cap. 13. *transferrent*, scil. *homines.* Curt. VII. 2. *Parmenioni Polydamanta venisse nunciaverunt.* Vide Vossium in de Construct. cap. 19. Praeterea sublatâ τελείᾳ στιγμῇ, scribo: *transferrent; cum caeteri* &c. MUNCK.

7 AMATUS EST E. O. A. O. P. LIBERATUS EST] Ita mox seq. fab. *qui cum tristior esset, & interrogatus esset.* Et fab. 116. *plurimae eorum fractae sunt, militesque plurimi e. d. t. occisi sunt, membraque eorum c. v. ad saxa illisa sunt.* Vide, quae notavi supra, fab. 16. & in Astron. Poet. lib. III. c. 6. SCHEFF. Melius foret, *ejusque opera.* Sed vide not. ad cap. 4. MUNCK.

8 ALIUS ALIUM INTERFECERUNT] Livius lib. III. cap. 50. *Alius in aliam partem castrorum ad sedandos motus discurrunt.* Consule Cl. V. V. Cortium ad Sallust. B. Catil. cap. 6. n. 2. Oudendorp. ad J. Caesar. l. II. B. Gall. c. 26. Wesseling lib. II. Observat. cap. 13. Lucas in Actis Apostol. cap. II. comm. 12. ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες.

9 DRACONE VENENIS SOPITO.] De hac historia etiam non convenit inter Mythographos veteres. Consule Schol. Apoll. Rhod. l. IV. Argonaut. vs. 87. & 156.

Ad CAP. XXIII.

10 ABSYRTUM FIL.] Schol. Apoll. Rh. III. vs. 242. haec de eo refert. προγενέστερον δέ φασι τὸν Ἄψυρτον Μηδείας γενέσθαι Αἰήτῃ ἐκ Ἀστεροδείας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος θυγατρός. Tzetzes ad Lycophron. vs. 174. ab eo dissentiens ait: ἐν Κόλχοις δὲ αὐτὸς, (Αἰήτης) γήμας Εἰδυῖαν τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα ἐν Κυταίᾳ πόλει Μήδειαν καὶ Ἄψυρτον γεννᾷ. ad vs. 1025. Εἰδυῖα, γυνὴ Αἰήτου θυγάτηρ Ὠκεανοῦ, οὗ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας Μήδεια καὶ Ἄψυρτος. Aurigam AEetae fuisse Absyrtum affirmat Philostratus junior Icon. XI.

11 PERSECUTUS ESSET AD ALCINOUM REGEM] Comma est delendum, quoniam *ad* per Ellipsin est, *usque ad.* Nisi malis, *persecutus esset, & ad Alcinoum.* Fuit enim Phaeacum Rex Alcinous, ut notum. habes ista pleraque apud Apollonium lib. IV. v. 913. & seq. SCHEFF. Incisum post τὸ *esset*, quod non de nihilo Cl. Schefferum offendebat, sustuli. MUNCK.

12 RESPONDIT PARENTI REDDITURUM] Ellipsis est accusativi reciproci, usitata etiam politissimis. Curt. VII. 5. *Operam navaturos pollicentur.* VIII. 11. *Constituit daturum.* Ter. Eunuch. I. 2. *Venturum ad me constituit.* Andr. II. 3. *Pollicitus sum suscepturum.* Tibull. I. 7. *Et simulat transire domum.* Apulejus: *Quam ego pollicitus sum curaturum.* MUNCK. Vide, quae ad C. Nepotem in Miltiade cap. 1. & ad J. Caesar. l. II. B. G. c. 31. a Cl. Oudendorpio notantur.

13 MULIER] Opponitur virgini. Apollodorus: Εἰ μὲν ἤδη συνεληλυθέ Ἰάσονι. Notum illud Ciceronis: *Cras mulier erit.* Et *mulierem fieri* pro *virum pati* apud Ulpianum. Arnobius lib. V. *Cum in Siciliae pratulis purpureos legeret nondum mulier flores, & adhuc virgo Proserpina.* Unde *de virgine exire* dicitur apud Tertull. quae mulier fit. Vide Salmas. ad Pall. 169. Sic γυνὴ παρθένῳ opponitur apud Graecos, vel κόρῃ. Vid. Laert.

jugi. Hoc cum audivit Arete a conjuge, mittit nuntium ad Jaſonem; & is Medeam noctu in antro [1] devirginavit. Poſtero autem die cum ad judicium veniſſent, & Medea mulier eſſet inventa, conjugi eſt tradita. Nihilominus, cum profecti eſſent, [2] Abſyrtus timens patris praecepta, perſecutus eſt eos in inſulam Minervae. Ibi cum ſacrificaret Minervae Jaſon, & Abſyrtus interveniſſet, [3] ab Jaſone eſt interfectus. [4] Cujus corpus Medea ſepulturae dedit, atque inde profecti ſunt. Colchi, qui cum Abſyrto venerant, timentes AEetam, illic remanſerunt, oppidumque condiderunt, quod ab Abſyrti nomine [5] Abſorin adpellarunt. Haec autem inſula poſita eſt [6] in Hiſtria [7] contra Polam, [8] juncta inſulae Cantae.

XXIV.

in Democrit. p. 656. ed. Steph. Schol. Apollon. ad lib. IV. vers. I. unde haec Hyginiana ſumpta videntur: Ὁ δὲ (Ἀλκίνοος) ὑπερθέμενος τὴν κρίσιν εἰς τὴν αὔριον, ἔφη παρθένον μὲν οὖσαν τῷ πατρὶ ἀποκαταστῆσαι δεῖν. εἰ δὲ γυνὴ εἴη, παραδιδόναι τῷ ἀνδρί. Antiphanes Anthol. lib. I. Sect XXIII. 7. Ἣν δὲ γυναῖκα Ἐλπὶς ἰδεῖν αἴφνης ἔχοιμι οὐδὲ νέκυν. Confer Theophyl. in Matth. cap. XI. Nimis argutatur Philargyr. ad Ecl. III. *Ad ſecundum partum virgo dicitur, poſtmodum mulier.* MUNCK. Sophocl. Trachin. vs. 151. ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ, λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος. ab Antonin. Liberal. cap. 2. & cap. 7. Metamorph. γυνὴ pro uxore ponitur, imo Tzetzes ad Lycophron. vs. 356. ita diſtinguit: Παρθένος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρός. Νύμφη δὲ ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα, μήπω δὲ τετοκυῖα. γυνὴ δὲ ἡ γονῆς δεκτικὴ, καὶ τίκτουσα. Apud Latinos ſaepius *mulier* pro uxore ponitur. Conſule Cortium ad Salluſt. B. Catil. cap. 25. n. 2.

1 DEVIRGINAVIT] Cap. 33. *Cum Deianiram devirginaſſet.* Petron. *Devirginetur Pannychis noſtra.* Vetus interpres Siracid. XX. 3. *Concupiſcentia ſpadonis devirginabit juvenculam.* Gloſſ. Cyrilli: Διαπαρθενευτής, *devirginator.* Διαπαρθενεύω, *devirgino.* *Decalantico* diceret Lucillius. Haimo Homil. p. 80. *Qui devirginati erant non viderunt.* Gloſſ. Iſidori: *Devirginat, corrumpit.* Adde, quae in Lexico Scriboniano annotavit Rhodius. Malè *divirginat* editum in Philoxeni Gloſſario. Ad eundem modum *devirare* dixit Auctor Ovidii Vetulae, *evirare* Schol. Horat. ad Epod. XII. MUNCK. Ubi hae nuptiae fuerint peractae, non convenit inter veteres. Conſule Schol. Apoll. Rh. l. IV. Arg. vs. 1141, 1153, & 1217.

2 ABSYRTUS] Hic Juſtino lib. XLII. 3. eſt *AEgialius.* ubi tamen ſcribere malim, *AEgialeus.* Αἰγιαλεὺς enim appellatur a Diodoro lib. IV. pag. 148. Cicero III. nat. *Quid hujus Abſyrto fratri, qui eſt apud Pacuvium AEgialeus?* MUNCK.

3 AB JASONE EST INTERFECTUS] Conſule Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. vs. 412, 460, 466, 469. A Medea alii *Abſyrtum* interfectum adfirmant. Conſule Ovid. III. Triſt. El. 9. vs. 25. Tzetz. ad Lycophron. vs. 175. & 1318. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 488. Errat Salvagnius ad Ovidii Ibin. 438, qui dicit Apollonium in iis eſſe, qui *Abſyrtum a Medea* interfectum ſtatuunt.

4 CUJUS CORPUS M. S. D.] De hac re etiam diſſentiunt. Confer Apoll. Rhod. IV. 181. & Schol. ad vs. 228. item Tzetz. ad Lycophron. vs. 175.

5 ABSORIN] In fabula ſequente 26. ſcribitur *Abſoridem.* Pomponio Melae lib. II. cap. 7. eſt *Apſoros*, quanquam ipſe inſulam faciat, quam diſcimus ex Noſtro, ante illa tempora vocatam inſulam Minervae, poſtea communi nomine cum urbe, a Colchis ibi extructa, dictam Abſorim, vel Apſoron. SCHEFF. *Abſyrtin* malim ex Strabonis lib. VII. p. 367. Apollod. lib. I. pag 53. Euſtath. in Dionyſ. pag. 69. & Apollod. lib. I. pag. 53. qui addit de Abſyrti nomine oppidum illud appellatum. Id ſi probes, ſcribendum etiam cap. 26. *Abſyrtidem* pro *Abſoridem*, & pro *Abſoritani* cap. 26. *Abſyrtitani.* Vide & Etym. mag. in Ἄψυρτοι. Priſcian. Periegeſi: *Abſyrtidas aequor ad ortus circuit.* Etiam fluvius Colchorum Abſyrtus fuit. Vide Sequeſtr. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. IV. vs. 482.

Κείαται οὔρεα κεῖνα μετ' ἀκτάων Ἀψυρτεῦσιν.

Vet. Schol. dicit Ἀψυρτεῦσιν. ἔθνος ἀπὸ Ἀψύρτου εἰρημένον. & ad vs. 508. οἱ Κόλχοι ἀφορμηθέντες τῆς Ἀργοῦς οὐκ ἐπανῆλθον, φοβούμενοι τὸν Αἰήτην. ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ᾤκησαν ὅπου ὁ Ἄψυρτος ἐδολοφονήθη, μετὰ τῶν κληθέντων ἀπ' αὐτοῦ Ἀψυρτέων. οἱ δὲ ἐν Ἰλλυρίᾳ, ὅπου οἱ ἐγχέλυες, περὶ τὰ κεραύνια ὄρη. Tzetz. ad Lycophron. vs. 175. p. 24. A. Τῶν δὲ διωκόντων αὐτοὺς Κόλχων οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα, καὶ τὰς Ἀψυρτίδας νήσους. τινὲς δὲ εἰς Φαιακίαν.

6 IN HISTRIA] Hiſtri ſoboles Colchorum ſunt. Vide Juſtin. lib. XXXII. cap. 3. MUNCK.

5 CON-

XXIV. *Jason Peliades.*

Jason cum Peliae patrui ſui juſſu tot pericula adiſſet, cogitare coepit, quomodo eum ſine ſuſpicione interficeret. Hoc Medea ſe facturam pollicetur. Itaque [9] cum jam non longe ab Jolco eſſent, navem juſſit in occulto conlocari, [10] & ipſa ad Peliae filias pro ſacerdote Dianae venit: eis pollicetur, ſe patrem earum Pelian ex ſene juvenem facturam. [11] Idque Alceſtis [12] major filia negavit fieri poſſe. Medea quo facilius eam perduceret ad ſuam voluntatem, caliginem eis objecit, & [13] ex venenis multa miracula fecit, quae veriſimilia eſſe viderentur, arietemque

7 Contra Pola] Scribe, *contra Polam.* Ultimam litteram vicinae ſequentes per ſimilitudinem abſumſerunt. Pola ſane dicitur & Melae l. II. c. 4. Fuit autem urbs a Colchis condita, quod & ipſe, & cum ipſo Strabo teſtantur. SCHEFF. Graecis eſt ἡ Πόλα. *Polam* ergo ſcribendum ex Strabonis lib. v. Mela lib. II. 3. *Pola, quondam a Colchis, ut ferunt, habitata (in quantum res tranſeunt!) nunc Romana colonia.* Lycophroni ea urbs eſt Πόλαι. Annotat Tzetzes: (ad Vs. 1022.) Κολχίδι φωνῇ Πόλαι καλεῖται. Τὸ γὰρ Πόλαι Κολχικῶς φυγάδας σημαίνει. MUNCK.

8 Juncta insulae Cantae] Hanc neſcio an alibi reperias. puto autem ita dictam alteram partem. eſt enim in medio diviſa, & juncta tantum ponte, ut altera ejus pars venire potuerit hoc nomine, ſi recte ſeſe habet. Vide notas Iſaaci Voſſii ad Melam. SCHEFF. *Curictae* reponere Cluverium lib. I. c. 21. Ital. Antiq. didici de Cl. Cupero Illuſtris Heinſius ſublato τοῦ *inſulae*, legit, *Juncta continenti.* ponte videlicet. Cantae enim nomen nuſquam apud antiquos comparet. MUNCK.

Ad CAP. XXIV.

9 Cum jam longe a Colchis essent] Ratio, & ſequentia docent, legendum eſſe, *cum jam non longe.* SCHEFF. Lege, *cum jam non longe ab Jolco eſſent.* Verba illa c. 21. *cum jam non longè à Colchis eſſent*, anſam praebuerunt huic loco corrumpendo. Ovid. VII. Met. 58. *Victor Iolciacos tetigit cum conjuge portus.* Diodorus lib. IV. pag. 253. *Noctu portum quendam non longè ab urbe ingreſſus.* MUNCK.

10 Et ipsa] Mallem, *At ipſa.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *at ipſa.* non valde neceſſe eſſe puto. Vide notas ad cap. 8. MUNCK.

11 Idque Alcestis] Non ſatis cohaeret, ſcripſit ſine dubio, *id quia Alceſtis.* littera ultima in voce *quia* eſt delcta, propter ſimilem ſequentem. SCHEFF. Cl. Schefferus, ut nexus orationis ſit aptior, mallet, *id quia.* Mutanda eſt ergo diſtinctio, & ſcribendum: *Id quia Alceſtis major filia negavit poſſe fieri, Medea, quo facilius eam perduceret ad ſuam voluntatem, caliginem &c.* MUNCK.

12 Major] Comparativum pro ſuperlativo poſuit, ut Dares: *Quae in Graecia formoſior videretur.* h. e. *formoſiſſima.* Capella lib. I. *Quippe Pronoe major eſt filiarum.* lege, *Pronoeae* ex MS. Leid Grotius ex ſuo libro reſtitui volebat, *Pronoea.* perperam. *Pronoeae* inde faciendum erat. Idem Capella lib. IV. *Bromius, qui facetior eſt Deorum.* Lib. VIII. *Virgo ſiderea pulchriorque dotalium.* Chryſol. Serm. XII. *Hoc Ioannem in natis mulierum fecit eſſe majorem.* Vet. interpres Siracid. I. vers. 4. *Prior omnium.* Fulgentius lib. I. c. 26. *Tres filias locupletes dereliquit, quarum major Meduſa.* Apulej. in de Dogm. Plat. *Omnium gignentium eſſe ſeniorem.* Iſidorus lib. XVIII. *Reſina terebinthina omnium praeſtantior.* Prudent. Hymn. Cathem. XII 185. *Prior Iudicum.* ad quem locum conſule Nobil. Heinſii notas. Graecis id uſitatius eſt, quam Latinis. Apollod. lib. II. pag 62. Ὑπερμήστραν μὲν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλε Λυγκεῖ. Gen. XLIII. v. 3. Ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος. Jobi cap. I. 13. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Scholiaſt. Hom. ad Iliad. E. 392. Δίχα τοῦ πρεσβυτέρου Νέστορος. Confer Tzetz. ad Heſiod. p. 49. Edit. Heinſ. Voſſ. in de conſtruct. pag. 15. Nec contemnendum, quod notat Eurip. Schol. ad Phoen. 1573. Ἔστιν ὅτε τὰ συγκριτικὰ ἐξ ἀνομοίων γίνεται, ὡς τὸ πρεσβυτέρα παίδων. οὐχ ὡς καὶ τῶν ἄλλων παλαιῶν ὄντων. MUNCK.

13 Ex venenis] H. e. διὰ φαρμάκων, arte magicâ. Praeter carmina venenis fuiſſe uſas iſtas ſagas quis ignorat? *Pharmacus* & *veneficus* eſt magus, & φαρμακεία, *magia* Paulo ad Galat. cap. v. 20. φαρμακοὶ *praeſtigiatores* Malach. cap. III. 5. φαρμακεύεσθαι, *incantare.* Pſ. LVIII. vers. 5. φαρμακὶς & φαρμακεύτρια *ſaga.* φάρμακα *praeſtigiae* Mich. cap. v. 12. Immo voces iſtas φαρ-

que vetulum [1] in aënum conjecit, unde agnus pulcherrimus prosiluisse visus est: eodemque modo [2] inde Peliades, id est, Alcestis, Pelopia, Medusa, [3] Isidoce, Hippothoe, Medeae inpulsu patrem suum occisum [4] in aëno coxerunt. Cum se deceptas esse viderent, a patria profugerunt. At Jason signo a Medea accepto, regia est potitus Acastoque Peliae filio fratri Peliadum, quod secum Colchos ierat, regnum paternum tradidit: ipse cum Medea Corinthum profectus est.

XXV.

φαρμακεία, φάρμακον, φάρμακος, nusquam in vet. vel novo instrumento aliter, quam magiae significatu reperias. Quamobrem miror, quid interpretes Belgas moverit, ut in epist. ad Galat. & Apocalyps. IX. 21. φαρμακείαν verterint, *venijngevinge*. Unus est locus, quo forte tueri eos velis, quemque opportune nobis subjecit venerandus amicus noster Petrus Texelius. II. Maccab. x. 13. Πτολεμαῖος Μάκρων ὑπ' ἀθυμίας φαρμακεύσας ἑαυτὸν, ἐξέλιπε τὸν βίον. Sed enim is, ut maximè eorum versioni favere videatur, defendere eam tamen neutiquam potest. MUNCK.

1 IN AENEUM] *Abenum*. MICYLL. Veteres, *abenum*. Sed alterum rectius. SCHEFF. An *aënum*? Equidem puto rectius: Ovid. in hac fabula VII. Met. 263. *Interea validum positum medicamen aëno fervet & exultat*. Noster cap. 125. *Cum coquerent in abeno*. Gloss. Philoxeni: Aën, λέβης. leg. *aënum*. Χάλκειον Graecis est. 1. Esdr. I. 12. Ἐν χαλκείοις καὶ λέβησι. Servius ad AEn. I. vers. 217. *Sane* aëna *absolute dixit, sicut Graecè* χάλκεια. *ut*, Costis undantis aëni, & ; aëna undantia flammis. Idem tamen, pro dissyllabo habet, & per dissolutionem fieri trisyllabum putat ad AEn. I. 361. SUADET. *Secundum naturam*, inquit, *duae sunt syllabae, sed multi trisyllabum putant: quod etiamsi inveniatur, dissolutio dicenda est. quomodo dicimus* aena & ahena. Pro dissyllabo habuisse etiam Isidorum patet ex ejus Glossis. *Enulum, caldarium*. Lego, *aenulum*. Sic in Fragm. Tragur. *Mei coci etiam vitulos aeno coctos facere solent*. Rectius inferius in eodem Fragm. *Trimalchio jussit, ut aëno coctus fieret*. Apicius lib. V. cap. I. *Caponis aeno cocti jure conditis*. & VIII. *Porcellum aeno coctum sic praepares*. Sane *aenum* legas quoque in not. Tyronis p. 164. MUNCK. Apollodor. lib. I. pag. 69. eadem referens ait de Medea, κριὸν μελίσασα καὶ καθέψασα ἐποίησεν ἄρνα.

2 UNDE PELIADES] Probo Barthii emendationem, *inde Peliades*. SCHEFF. Recepi in textum Barthii conjecturam. Male ediderunt hactenus, *unde*. MUNCK.

3 ISIDOCE] *Pisidice* esse scribendum bene monet ad Palaeph. p. 244. Tollius. Πεισιδίκη enim Graecis est. Vide Schol. Lycophr. pag. 35. Edit. Bas. Steph. pag. eadem. MUNCK.

4 IN AËNO] Scribendum est *in aeno*. Ita namque & supra, *in aenum conjecit*. De *aëno* dixi in notis ad Petronii fragmentum. SCHEFF. Ita rescripsi pro *aeneo*. Nescio tamen, an debuerim. Certe *aeneum* pro caldario occurrit quoque cum apud Gregor. Turon. tum legis Salicae Tit. IV. MUNCK.

Ad CAP. XXV.

5 IDYAE] In Graeco est diphthongus. Scribendum ergo, ut rectè edi curavit in Cicerone suo lib. III. de nat. deor. Gruterus, *Idyiae*. Stultè ex Idyia Ἰδίαν facit Diaconus Theog. p. 308. Ed. Heins. Apollod. Θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας. Pariter vitiosè scriptum apud Probum. ad IV. Georg. 463. *Orithya*, & similia alia non uno loco apud Servium. Caeterum, quam non de Medeae matre convenerint veteres, disces ex Scholiast. Apollon. ad lib. III. vers. 242. MUNCK. Patriam Medeae disces ex eodem ad lib. II. vs. 401.

6 MARCERUM ET FERETUM] *Mermerum & Pheretem* Pausan. in Corinth. vocat. MICYLL. Pro *Marcerum* infra fab. 239. habes *Macareum*. at fab. 26. *Macerum*. *Mermerus* est Pausaniae in Corinthiacis, & Apollodoro lib. I. *Pheretem* quoque nominant, non *Pheretum*, aut ut Noster solet scribere, *Feretum*. Diodorus plane alia habet vocabula, sed hanc diversitatem excutere, nobis non est animus in hisce notis, quoniam sic in immensum crescent. SCHEFF. Cap. 239. *Macareum & Pheretum filios ex Jasone*. Scribere malim, *Mermerum* & *Pheretem* vel *Feretem*. F & PH confundi notius est, quam ut admoneri debeat. Apollod. lib. I. Τούς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα ἀπέκτεινε. Et sic eti-

am

XXV. *Medea.*

MEDEA Aëtae & [5] Idyiae filia cum ex Jafone jam filios [6] Mermerum & Feretum procreaffet, fummaque concordia viverent, objiciebatur ei, hominem [7] tam fortem, ac formofum, [8] nobilem, uxorem advenam, atque veneficam habere. Huic Creon [9] Menoecei filius rex Corinthius filiam fuam [10] minorem Glaucen dedit uxorem. Medea cum vidit,

am Paufanias, ut advertit jam Micyllus. Ferri tamen etiam *Feretum* poteft. Schol. Eurip. ad Med. vers. 117. Λέγει δὲ παῖδας Μέρμερον καὶ Φέρητον. Scholiaft. Horatii ad Ep. III. & Art. Poet. *Medum* & *Mermerum* eos vocitat. Diodorus lib. IV. pag. 257. *Theffalum*, *Alcimenum* & *Tifandrum*. Tzetzes ad Lycophr. (vs. 175.) Μόρμορον καὶ Φέρητα. Scrib. Μέρμερον Corruptius idem pag. 167. Μέλμινον καὶ Φερῆτα. MUNCK.

7 TAM FORTEM AC FORMOSUM, NOBILEM] Trajectas effe voces cenfet Cl. Schefferus, & fcribendum; *Tam fortem, formofum, ac nobilem*. Mihi aliquando vifum fuit τὸ *nobilem* a gloffa effe, & primitus fuiffe fcriptum, *tam fortem ac famofum*. *Famofus* eft nobilis, celebris. Corruptum idem vocabulum etiam cap. 92. ubi editum, *formofiffimum inter mortales futurum*, pro, *famofiffimum*. Cl. tamen Schefferi conjecturam non parum juvat, quod inter formofos Jafon quoque celebratus fuit olim. Schol. Pind. ad Pyth. od. v. ὅτι δὲ εὐπρεπὴς ἦν ὁ Ἰάσων, δῆλον ἐκ τοῦ, καὶ τὴν Ἥραν κατά τινας αὐτῷ ἐπιμανῆναι. Hinc ergo *candidum ducem* eum appellat Horatius Epod. 3. hoc eft, pulchrum, ut exponit Scholiaftes. Adde Ovid. VII. Met. vers. 27. MUNCK.

8 NOBILEM UXOREM] Antecedit, *objiciebatur ei*. At quae haec objectio? fcribendum *ignobilem*. Atqui Medea filia fuit regis non ignobilis ea tempeftate, vel propter vellus aureum. Itaque malo credere, trajectas voces, & fcribendum, *hominem tam fortem, formofum, ac nobilem, uxorem advenam &c.* SCHEFF.

9 MENOECI] *Menoecei* fcribendum. Vide notas ad cap. 76. MUNCK. Eurip. Phoeniff. vs. 698.

Χώρει σὺ, καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως
Κρέοντ᾽ ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς.

In Hercul. Furent. vs. 8.

—— ἔνθεν ἐξέφυ
Κρέων Μενοικέως παῖς.

Sophocl. in Antigone vs. 162.

Ἀλλ᾽ ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας
Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμὸς
Νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
Χωρεῖ.

Ex hifce videmus, Hyginum Graecos auctores imitatum patris nomen addidiffe, ad differentiam aliorum, qui etiam *Creontes* i. e. reges fuere dicti.

10 MINOREM GLAUCEM] *Creufam* fic enim & poftea vocat. MICYLL. Putat Micyllus, fcribendum *Creufam*, maxime cum fequatur, *Creufa munere accepto*. Et profecto Creufa eft & Senecae Tragico in Medea. Ego tamen nihil muto. Nam Glaucen hanc Jafonis conjugem vocat quoque Diodorus lib. IV. & Apollodorus lib. I. Ac videtur hoc ipfius nomen fuiffe proprium, alterum vero impofitum ei a nomine paterno. SCHEFF. Scribendum *Glaucen*. Praeter Nemef. Cyneg. Aufon. Epigr. 130. Schol. Horat. ad Epod v. Lucian. περὶ ὀρχήσ. Tzetzen in Lycophr. vs. 175. Eurip. Schol. Hypoth. Med. ita eam etiam appellat Apollodorus lib. I. Alii *Creufam* faciunt. Schol. modo laudatus ad Med. vers 19 Περὶ δὲ τῆς Κρέοντος θυγατρὸς οὐχ ὁμοφωνοῦσι τῷ Εὐριπίδῃ οἱ συγγραφεῖς. Κλειτόδημος μὲν γὰρ Κρέουσαν φησὶ καλεῖσθαι, γήμασθαι δὲ Ξούθῳ, Ἀναξικράτης δὲ Γλαυκήν. Facile ex ifta difcrepantia te expedies, fi legas, quae erudite Exercitat. p. 370 fcripfit Palmerius MUNCK. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1318. hanc Glaucen adpellavit, ubi etiam pro Μόρμορος in Editione Cl. Potteri jam Μέρμερος legitur. *Glaucen* vocat Athenaeus lib. XIII. cap. I. p. 556 & pag. 560. cur vero illa etiam *Creufa* vocetur, ratio haec eft, quia Creufa nomen eft adpellativum, *regis filiam* notans, unde plures *Creufae* commemorantur, ut Erechthei filia, uxor Xuthi, mater Jonis & Achaei. Schol. Homeri Iliad. A. vs. 2. vel juxta Schol. Ariftophanis Nub. vs. 1470. Apollinis uxor. Altera terrae filia, mater Hypfei.

vidit, se erga Jasonem benemerentem tanta contumelia esse adfectam, [1] coronam [2] ex venenis fecit auream, eamque muneri jussit filios suos novercae dare. Creusa munere accepto, cum Jasone & Creonte conflagravit. Medea ubi regiam ardere vidit, natos suos ex Jasone Mermerum & Feretum [3] interfecit, & profugit Corintho.

XXVI. *Medea exul.*

MEDEA [4] Corintho exul, [5] Athenas ad AEgeum [6] Pandionis filium

V. Schol. Pindari Θ. Pyth. IX. vs. 29. Mentio etiam fit *Creusae* Priami filiae, Remi, & Romuli vel juxta alios Ascanii matris. v. Tzetz. ad Lycophron. vs. 1226, & 1232. imo aliae fuerunt. Consule etiam Cl. Burm. ad Ovid. VII. Met. vs. 394. & Lactant. ad Statii v. Theb. 402. 455.

1 CORONAM] Ovid. Ib. 606. *Ut nova Phasiacâ comprensa est nupta coronâ.* Pallam fuisse Horatius vult Epod. 5. Schol. *Sunt qui Medeam, non pallam, sed coronam Glaucae dedisse volunt.* MUNCK. Apollodorus lib. I. p.m. 71. dicit fuisse πέπλον μεμαγμένον φαρμάκῳ.

2 EXUENS FECIT AUREAM.] Probo conjecturam Barthii, scribentis, *ex venenis*, ut sensus sit, coronam aliquam auream fecit venenatam; nam *ex venenis* idem est, ac, *cum venenis*, modumque ostendit, quo coronam illam auream fecerit talem, ut efficere sequentia posset. Ita praecedenti fab. *ex venenis fecit miracula.* Vide sup. fab. 20. SCHEFF. Barthius optime, *ex venenis.* Apollodorus lib. I. τῇ γαμουμένῃ πέπλον μεμαγμένον φαρμάκῳ ἔπεμψε. Praeterea pro *fecit* malit quis *infecit.* Vide Sen. Med. Act. III. 575. Naphthâ autem ad eam rem usa est. Plutarchus de Naphtha: Τοῦτό φασιν εἶναι τὸ τῆς Μηδείας φάρμακον, ᾧ τὸν τραγῳδούμενον στέφανον καὶ τὸ πέπλον ἔχρισε. Hinc Suidas Naphtham Μηδείας ἔλαιον appellatam annotat. Videnda Sotionis περὶ ὑδάτων παραδοξολογούμενα, & Schol. Nicandri pag. 80. ed. Colon. Nemesianus Cynegetico: *Colchidos iratae sacris imbuta venenis Munera non canimus.* Schol. Horat. ad Epod. III. *Haec illi dedit tunicam veneno infectam.* Cl. Schefferus retinet τὸ *fecit*, & explicat *coronam auream venenatam fecit.* Quod firmari possit optime ex cap 73. *Monile aureum ex gemmis fecit.* & cap. 166. *Soleas aureas ex adamante fecit.* Nihil ergo mutemus. nisi tamen sic satis placet illustris Heinsii conjectura, *ex veneficiis.* ut innuat magicam fuisse coronam, quae non erat, quod videbatur. Luctatius sive Lactantius in Argumento Medeae Senecae: *Pallam quandam veneno tinctam carminibusque consecratam dedit.* MUNCK. Consulendus est omnino Celeb. P. Burmannus ad Ovidii l. a me paullo ante citatum.

3 INTERFECIT] Liberat hoc crimine Medeam apud Euripidis Scholiasten Parmeniscus. Interfectos enim ejus filios a Corinthiis ait; sed quinque talentis ab illis corruptum Euripedem in Medeam transtulisse eam caedem. Adde quae in Variis suis tradit AElianus lib. v. c. 21. MUNCK. Plerique tamen Euripidem secuti sunt. Imo Servius ad Virgilium Ecl. VIII. vs. 47. rogare ausus est. *Quis enim ignorat, Medeam ab Jasone contemptam, suos filios interemisse.* Adde Meursium ad Lycophron. vs. 1318. Secuti etiam pictores ac Statuarii. Consule Jac. Nic. Loensem lib. IV. Epiphyll. cap. 16, 17. Ab AEliano & Parmenisco stantes Auctores indicabunt Lectori Interpretes AEliani, & Olearius ad Philostrati Heroica, cap. XIX. 14. imo & alterius sceleris adfinis fuisse statuitur Medea, quippe quae, ut Hyginus hic etiam testatur, ipsi Jasoni necem intulisse dicitur a multis. v. Schol. Eurip. Med. vs. 1387. quamquam alii Jasonem vitam suam laqueo finiisse adfirment. Consule Jac. Nic. Loensem l. IV. Epiphyll. cap. 18.

Ad CAP. XXVI.

4 CORINTHO EXUL] Possis tollere incisum post τὸ *exul.* Amat enim istas verborum trajectiones Noster. Sed rectius dixeris τὸ *exul* cum ablativo eum junxisse, ut *extorris* apud Fulgentium lib. III. cap. 6. *Domo extorris.* Sallust. Jug. 14. *Exul patria, domo.* Nepos Attic cap. 20. *Exul his terris.* Ambrosius Hymn. I. de Opere Creat. *Vitae sit exul munere.* Horatius genitivum praetulit lib. II. od. 16. *Patriae quis exul Se quoque fugit?* MUNCK. Cum Genitivo a probatis junguntur *exsul*, *profugus*, *fugitivus*, ut docuere Cl.

lium devenit in hoſpitium, eique nupſit. Ex eo natus eſt Medus. Poſtea ſacerdos Dianae Medeam exagitare coepit, regique negabat ſacra caſte facere poſſe, eo quod in ea civitate eſſet mulier [7] venefica & ſcelerata. Tunc iterum [8] exulatur. Medea autem [9] junctis draconibus ab Athenis Colchos redit: [10] quae in itinere Abſoridem venit, ubi frater Abſyrtus ſepultus erat. Ibi Abſoritani ſerpentium multitudini reſiſtere non poterant. Medea autem ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris conjecit, quae adhuc ibi [11] permanent. Si qua autem extra tumulum exit, debitum naturae perſolvit.

XXVII.

Cl. VV. P. Burm. ad Ovid. VI. Met. vs. 189. & Duker. ad Florum l. III. cap. I. n. 12. Hic tamen nihil mutandum. Conſule Cl. Cortium ad l. l. Salluſtii n. II. De Hiſtoria vide Meurſ. l. III. de Reg. Athen. cap. 4.

5 ATHENAS &c.] Tzetzes ad Lycophron. vs. 175. *ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν εἰς Ἀθήνας ἀποδημεῖ καὶ συνοικήσασα Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γεννᾷ Μῆδον.*

6 PANDIONIS FIL.] Ab his Scyrii, ab illis Phemii dicitur filius AEgeus, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 494. Rectius eum idem Tzetzes ad vs. 1324. facit Pandionis filium: id quod teſtatur etiam Herodotus lib. I. cap. 173. *Λύκος ὁ Πανδίονος, ἐξελαθεὶς καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ ἀδελφεοῦ Αἰγέως.* Si tamen Pallantidis fides habenda ſit apud Plutarchum in Theſeo pag. m. 5. *Pandion* natura non fuit AEgeo pater, ſed adoptavit eum.

7 VENEFICA ET SCELERATA. TUNC ITERUM EXULATUR] De noxiis Medeae herbis, & quare *venefica* dicatur, omnia nota. Hinc enim jam cecinit Tibullus lib. I. El. 2. vs. 61.

Sola tenere malas MEDEAE *dicitur herbas.*

& lib. I. El. 4. vs. 55.

Quidquid habet Circe, quidquid MEDEA *veneni;*
Quidquid & herbarum Theſſala terra gerit.

cum quo loco confer Schol. Ariſtophan. Nub. vs. 747. & videbis, cur Tibullus de *Medeae veneno*, & ſimul de Theſſalae terrae *herbis* fecerit mentionem. Sed ut ad Hyginum redeamus. Medeam non quidem ea de cauſa, de qua agit Noſter Auctor, civitate expulerunt Athenienſes, ſed inprimis, quod Theſeum AEgei filium de medio tollere conata fuit venenis, quae pater AEgeus ipſe inſcius ei bibenda dediſſet. Conſule Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 1017. & Plutarch. in Theſeo p. 5. ubi de ſcelerato hoc Medeae conſilio late agit.

8 EXULATUR] H. e. in exilium ejicitur. Fulgent. praefat. lib. I. Myth. *Alexandriae conciliabula exulata poſſederam*: & lib. III. cap. 6. *Ne noſtra opera aut propriis exularemus officiis* &c. Auctor. Paſſ. Cyprian. *Fecit eum in civitate Furabilitana exulari.* Mallem, *civitatem Furabilitanam.* Anaſtaſius Exil. Martin. *In Cherſonam exulatur.* ac ibidem; *Ut ſineretur in eadem cuſtodia, quousque exularetur.* Chryſologus Sermon. II. *Fames revocat, quem ſaturitas exularat.* Hinc *exulatitius*, *φυγὰς*, in Gloſſ. Philoxeni. Ejuſdem farinae eſt *exiliare.* Doſitheus lib. III. *A quo exiliatus eſt?* Auctor Hermeneumatum Goldaſto laudatus: *Exterris, exiliatus.* MUNCK.

9 JUNCTIS DRACONIBUS] Nam, ut venefica, poteſtatem in ſerpentes habebat, unde *Anguicia* dicta. Silius lib. VIII. *AEetae prolem Anguiciam mala gramina primum Monſtraviſſe ferunt.* Coelius tamen Anguiciam a Medea diſtinguit apud Solinum cap. 8. Adi ipſum. Gloſſ. Cyrilli: *Μήδεια, Anguicia.* MUNCK. Conſule Cl. Drakenburg. ad Silii loc. vs. 500.

10 QUAE IN ITINERE] Puto legendum, *quo in itinere.* SCHEFF. Latinius foret: *Quo in itinere* nihil tamen muto. MUNCK.

11. PERMANENTES, SI QUA AUTEM] Diſtinctio prava. Corrige, *permanent. Si qua.* Veteres habuerunt, *ſi quae.* SCHEFF. Si *ἀνακόλουθον* qualitercunque evitare velis, ſcribendum: *permanent. & ſi qua autem.* Sed illud & negligentius ſic poſitum dicas. An natum eſt ex ultima vocis praecedentis ſyllaba? Ita cenſere videtur Cl. Schefferus, cum legat, *permanent. Si qua autem.* MUNCK.

XXVII. *Medus.*

PERSI Solis filio, fratri AEetae, reſponſum fuit, ab AEetae progenie [1] mortem cavere. ad quem Medus, dum matrem perſequitur, tempeſtate eſt delatus; quem ſatellites comprehenſum ad regem Perſen perduxerunt. Medus AEgei & Medeae filius, ut vidit, ſe in inimici poteſtatem veniſſe, Hippoten Creontis filium ſe eſſe mentitus eſt. Rex diligentius quaerit, & in cuſtodiam eum conjici juſſit. Ubi ſterilitas & penuria frugum dicitur fuiſſe. Quo Medea in curru junctis draconibus cum veniſſet, & regi ſe ſacerdotem Dianae ementita eſſet, dixit, [2] ſterilitatem ſe expiare poſſe. Et cum a rege audiſſet, Hippoten Creontis filium in cuſtodia haberi, arbitrans, eum patris injuriam exſequi veniſſe, [3] ibique inprudens filium prodidit. Nam regi perſuadet, eum Hippoten

Ad CAP. XXVII.

1 MORTEM CAVERE] Ita & infr. cap. 84. *Quod ſibi reſponſum erat mortem cavere.* Cap. 166. *Inſtigavit Vulcanum Minervam petere in conjugium.* Servius ad Ecl. VI. 42. *Quod eum monuiſſet a Thetide abſtinere.* Dictys lib. II. pag. 67. *Qui eum imperatorum verbis atque exercitus peterent, remittere iras, ac repetere ſolitam cum ſuis gratiam.* Helleniſmum reſipit. Apollod. lib. I. Ἐθέσπισεν ὁ Θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Magis Latinae conſtructioni conveniret, *caveret.* cap. 127. *Quod ei reſponſum erat a filio mortem ut caveret.* cap. 91. *Imperavit quicquid pareret, necaret.* MUNCK.

2 STERILITATEM EXPIARE] H. e. piatione numinum avertere. MUNCK.

3 IBIQUE IMPRUDENS] Aut hic deeſt aliquid, aut *ibi imprudens* ſcribendum. SCHEFF. Illud *que* heic prorſus otioſum. Poſtulat orationis nexus, quod Cl. Scheffero viſum eſt, *ibi imprudens.* vel quod mihi in mentem venit, *ipſa imprudens*; niſi pro *arbitrans* ſcribere mavis, *arbitrata eſt*, & pro *ibique*, *itaque.* MUNCK.

4 UT MENDACIUM MORTE PUNIRETUR] Ita ſolet Noſter per praepoſitionis Ellipſin, pro *ob mendacium.* quomodo ſupra Fab. 16. *quod* pro *ob quod.* Ita fab 258. *Quae ſol ne pollueretur, aufugit*, pro *ob quae.* SCHEFF. Subaudi *ejus. Punire peccatum, maleficium*, & ſimilia etiam Cicero & alii frequentarunt. Quamobrem ad ellipſin heic confugere non arbitror neceſſe. Quemadmodum puniri peccata, ita & illis ignoſci dicitur. Vellejus II. 83. *Diſſitans illud probatum a Caeſare, cui ille ignoverat.* Petronius: *Deos roga, ut illi facto tuo ignoſcant.* Plautus Amphitr. I. 1. *Ut ignoſcamus peccatum ſuum.* MUNCK.

5 ET ILLA ALITER ESSE VIDIT] Sequi debuiſſet, *vidiſſet.* Sed vide notas ad cap. 148. MUNCK.

6 POSSEDIT EX SUO NOMINE] Mallem punctum ſcribere poſt *poſſedit.* SCHEFF. Vix audeo affirmare ſcribendum eſſe, *poſſedit. & ex ſuo*, cum tot locis particulam illam copulativam omitti in hoc ſcripto videam. Vide notas ad cap. 4. MUNCK.

7 TERRAM MEDEA COGNOMINAVIT] Lego, *terram Mediam cognominavit.* Apollod. lib. I. Τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ χώραν ἀπ' αὐτοῦ Μηδίαν ἐκάλεσε. Medus hic Μῆδειος eſt Heſiodo, ut Juſtino *Medius*, lib. XLII. cap. 3. *Medius*, inquit, *aemulus virtutis ejus in honorem matris Medeam urbem condidit, regnumque ex ſuo nomine Medorum conſtituit.* Scripſerim, *Mediam urbem.* Cognominis enim regioni urbs illa fuit. Vid. notas ad cap. 276. Probus ad II. Georg. 126. *Pars Parthorum Media appellata eſt a Medo filio Medeae & AEgei, ut exiſtimat Varro, qui quatuor libros de Argonautis edidit.* Tzez. Chil. VI. 72. Μηδίας χώρας Μήδων δὲ ἦτα σὺν τῷ ἰῶτα, ἀπὸ τοῦ Μήδου τοῦ παιδὸς Μηδείας χούσης κλῆσιν. Calculum ſuum dat Diodorus lib. IV. pag. 259. Corruptè ergo Iſacius in Lycophronem. Τὴν ὑπ' αὐτὸν Μήδειαν ἐκάλεσεν. Dubitandi non videtur locus. Nam quod promiſcuè in MSS. *Media* & *Medea* reperiatur, id ad Colchida illam, non regionem, referam. Euſtath. tamen in Dionyſ. p. 129. Ὡς ἂν Μηδεία τάχα πλεονάζουσα. MUNCK. Idem Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 1017. Ἡ τῶν Μήδων χώρα οὕτω κληθεῖσα, κατὰ τὸν Γεώγραφον, ἢ ἀπὸ Μήδου υἱοῦ Μηδείας, ἥτις λειπόπατρις δι' ἔρωτα γέγονεν. ἢ ἀπ' αὐτῆς δὴ τῆς

ten non eſſe, ſed Medum AEgei filium, a matre miſſum ut regem interficeret: petitque, ut interficiendus ſibi traderetur, aeſtimans, Hippoten eſſe. Itaque Medus cum productus eſſet, [4] ut mendacium morte puniretur, [5] & illa aliter eſſe vidit, quam putavit, dixit, ſe cum eo colloqui velle, atque enſem ei tradidit, juſſitque avi ſui injurias exſequi. Medus re audita, Perſen interfecit, regnumque avitum [6] poſſedit, ex ſuo nomine [7] terram Mediam cognominavit.

XXVIII. *Otos & Ephialtes.*

[8] Otos & Ephialtes, [9] Aloei & Iphimedes [10] Neptuni filiae filii, mira magnitudine dicuntur fuiſſe. Hi [11] ſinguli [12] ſingulis menſibus novem digitis creſcebant. Itaque cum eſſent annorum novem, [13] in coelum adſcendere ſunt conati, [14] qui aditum ſibi faciebant. [15] montem enim [16] Oſſam ſuper

τῆς φυγάδος Μηδείας, τῆς Αἰήτȣ θυγατρὸς, ἥτινι ὁ Διονύσιος ὁμώνυμον τὴν γῆν ταύτην φησί. Unde Media terra χώρα Μηδείας vocatur a Schol. Ariſtoph. Equit. vs. 603.

Ad CAP. XXVIII.

8 Othos] Scribe ſine aſpiratione, *Otos & Ephialtes Aloei & Iphimedes.* Parthenius Erot. cap. 19. Τὴν Ἀλωέως γυναῖκα Ἰφιμέδην. Cornarius; *Iphimeden, Halothei uxorem.* Scribe ſine aſpiratione *Aloei.* quanquam Ἁλωέως & Ἁλωάδαι apud Pindari quoque Scholiaſten legiſſe memini, ad Pyth. od. IV. vs. 158. Servio ad AEn. VI. 582. mater eſt *Iphimedia*, ut Apollodoro Ἰφιμέδεια. Heſychius: Ὦτος ὁ Ἐφιάλτης Ἀλοέως καὶ Ἰφιμεδείας υἱοί. Nempe ut *Caſſiope Caſſiopea*, *Panope Panopea*, *Euryale Euryalia*, *Penelope Penelopea*, *Perſephone*, *Perſephonea*, ita *Iphimede Iphimedia.* Adde quae notavimus in Genealog. ad vocem *Cymothea.* Idem ſcripturae vitium eſt in Servio, & Statiano interprete ad lib. x. Theb. v. 844. *Othus & Ephialtes Aloï filii.* MUNCK.

9 Aloi et Hiphimedes] *Iphimediae.* MICYLL. Rectius eſt, *Aloei & Iphimediae*, uti conſtat ex Apollodoro. Aloei filii etiam Pauſaniae dicuntur. SCHEFF.

10 Neptuni filiae] Triopis filia fuit ſecundum Apollodorum lib. I. pag. 22. MUNCK.

11 Singuli singulis] Veteres *ſinguli* non agnoſcunt. & videtur rectius abeſſe. SCHEFF.

12 Singulis mensibus novem digitis] Apollodorus: Καὶ ἐνιαυτὸν ηὔξανον πλάτος μὲν πηχυαῖον, μῆκος δὲ ὀργυιαῖον. MUNCK. De horum oſſibus in Theſſalia repertis Philoſtratus Heroicon cap. I. §. 4. καὶ νὴ Δί' ἐν Θετταλίᾳ τὰ τῶν Ἀλωάδων, ὡς ἐννεόργυιοι ἀτέχνως ἐγένοντο, καὶ ὁποῖοι ᾄδονται. Vide Homer. Odyſſ. Λ. vs. 311.

13 In coelum adscendere sunt conati, qui aditum sibi ita faciebant: montem enim Ossam super Pelion posuerunt, &c.] Non emendandum, ſalvâ doctorum ſententiâ, arbitror *quo aditum* &c. ſed ſolummodo diſtinguendum: *conati. Qui aditum* &c. Aptius quidem ſic connexa oratio fuiſſet.. *conati. Aditum autem ſibi* &c. ſed de uſu iſto relativi duriuſculo ſaepius jam monuimus, poſtquam illum pluribus illuſtravimus exemplis ad Cicer. N. D. III. 59. Vide etiam quae ad Fab. CXXXIV. Neutiquam porro cum clariſſ. Munkero delenda conjunctio *enim*? quippe quae ſaepiſſime ſic vocibus demonſtrativis *ita*, *iſta* &c. ſuccedere ſoleat. Boëtius Conſ. V. 4. *In quo* illud *maxime conſiderandum eſt*: nam *ſuperior comprehendendi vis* &c. D. Matth. I. 18. Τοῦ δὲ Ἰ. Χ. ἡ γέννησις ΟΥ̓́ΤΩΣ ἦν. μνηστευθείσης ΓἈΡ τῆς μητρὸς &c. alias plura uberiore manu. WOPKENS.

14 Qui aditum] Nob. Heinſius emendat, *quo aditum.* quod probo. MUNCK.

15 Montem enim] illud *enim* videtur e litteris praecedentibus natum, certe otioſum heic eſt. MUNCK.

16 Ossam super Pelion] Sic & Senec. Thyeſt. v. 812. Alii Pelion Oſſae impoſitum dixerunt, quos inter Propertius lib. II. el. I. *Non ego Titanas canerem, non Oſſan Olympo Impoſitum, ut coeli Pelion eſſet iter.* Apollodorus lib. I. *Olympo Oſſam impoſuerunt, Pelioque Oſſae impoſito, eum in medium*

ſuper Pelion poſuerunt, [1] unde etiam Pelion Oſſa mons adpellatur, aliosque montes conſtruebant: qui [2] ab Apolline nacti, ſunt interfecti. [3] Alii autem auctores dicunt, Neptuni & Iphimedes filios fuiſſe [4] atrotos. Hi cum Dianam comprimere voluiſſent, [5] quae cum non poſſet viribus eorum reſiſtere, [6] Apollo inter eos cervam miſit: quam illi, furore incenſi, dum volunt jaculis interficere, alius alium interfecerunt. [7] Qui ad inferos dicuntur hanc poenam pati: ad columnam, averſi alter ab altero, [8] ſerpentibus ſunt deligati. [9] Eſt ſtyx in-

modum coelum conſcendere minabantur. Adde notas Nob. Heinſ. ad I. Met. Ovid. 155. MUNCK. Tzetzes ad Lycophron. vs. 697. Κύμη καὶ Ὄσσα ὄρη Ἰταλίας μέγιστα, ὥς φησι Μητρόδωρος. καὶ Ὅμηρος φησὶ περὶ τῶν Ἀλωέως παίδων Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου. (Odyſſ. Λ. vs. 315.)

Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.

Verum Oſſa hic non eſt mons Italiae, ſed Theſſaliae, ut omnes Geographi teſtantur, ut & Scholiaſtes Homeri l. l. imo Schol. Apollonii Rhodii l. I. Arg. vs. 598. adnotat: Ὄσσα ὄρος πρὸς τῷ τέλει τῆς Θεσσαλίας, μεθ' ὃ διαδέχεται ἡ Μακεδονία. Quid de gigantum fabulis ſtatuat Apollonius Tyanenſis, docet Philoſtratus lib. v. cap. 16.

1 Unde etiam Pelion Ossa mons appellatur] *Pelius.* MICYLL. Iſta mihi gloſſam ſapere videntur. SCHEFF. Pro gloſſemate haec habet Cl. Schefferus. Nec ego intercedo. MUNCK.

2 Ab Ap. nacti] *Avo* fortaſſe legendum. MICYLL. Micyllus: *Avo fortaſſe legendum.* Minimè: παθητικῶς uſurpat hoc participium, ut cap. I. & 8. *occaſione nacta.* MUNCK. Merito hic locus Micyllo ſuſpectus fuit, locutio enim eſt Hygino, licet ad infimam Romanorum Scriptorum aetatem detrudatur, indigna. Aliud quid eſt *occaſione nacta.* Sine dubio hic legendum *Naxo.* quae lectio, dubito, an cuidam alii ante me in mentem venerit. cui, ſi ita ſit, inventionis palmam non invideo. Ad quam lectionem adſtruendam mea tamen, non aliena proferam. Oti & Ephialtae habitaculum fuiſſe *Naxum* docuit Plutarchus περὶ φυγῆς Tom. II. pag. 602. Οἰκοῦσι σε τῆς Νάξου γεγονέναι θεατὴν --- κείνη μὲν ἐχώρει τὸν Ἐφιάλτην καὶ τὸν Ὦτον. imo ipſe Pindarus Od. Pyth. IV vs. 156. cum ejuſdem Scholiaſte in hac inſula Otum & Ephialtem periiſſe teſtantur: & Pindari auctoritate adductus recte apud Apollodorum pro ἐν ἀμάξῃ, ἐν τῇ Νάξῳ legit mox ipſe Munkerus. Idem ex Pauſania docet Olearius ad Philoſtrati Heroic. cap. I. §. 4. Hinc eſt, quod Salluſtius apud Serv. ad III. AEn. vs. 578. dicit Otum in Creta pugnaſſe: & ipſe Servius ad vs. 125. Bacchum, poſt devictos gigantas in Naxo triumphum egiſſe memorat. Denique Aglaoſthenes, qui Naxica conſcripſit, ut Hyginus lib. II. cap. 16. docet, Titanas in inſula Naxo a Jove bello laceſſitos refert. De loco, ubi alii gigantes periere, videndi Schol. Pind. O. Nem. I. vs. 100. Schol. Apollonii Rhodii lib. III. 234. Lact. ad Stat. VI. Theb. 357. Tzetz. & Pott. ad Lycophr. vs. 115. & Olear. ad Philoſtr. l. l. De *Naxo* pro *in Naxo* nihil agam. Loquendi enim modus Noſtro & aliis uſitatus.

3 Alii Neptuni] Schol. Hom. ad Il. E. 385. Γόνῳ μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀλωέως. Nec aliter γενεαλογεῖ Apollod. lib. I. Heſiodus apud Schol. Apollon. ad lib. I. 482. Servius ad AEn. IV. MUNCK. Servius ad Virg. I. Georg. vs. 280. (de Oto & Ephialte) *fuerunt filii Neptuni, & novem digitis ſingulis creſcebant menſibus, qua freti altitudine coelum voluerunt evertere, ſed confixi ſunt ſagittis Apollinis & Dianae.*

4 Atrotos] A Graeco ἀτρώτους, id eſt, *invulnerabiles*, vel, qui vulnerari nequeunt. Verum ſequitur mox: *cervam dum volunt jaculis interficere, alius alium interfecerunt.* Qui ergo potuerunt eſſe invulnerabiles, qui interfecti ſunt telis? Suſpicor, *Aloidos* ſcribendum, quia hoc eorum fuit nomen. Apollodorus lib. I. δύο ἐγγύησε παῖδας, Ὦτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωείδας λεγομένους. SCHEFF. H. e. invulnerabiles. Quomodo ergo alter alterum jaculis interfecerunt? reſpondeo cum Palaephato: *Ajax Telamonius etiam invulnerabilis audiit, licet ſibi ipſe ferro vitam ademerit.* Vide eum cap. XII. & Schol. Hom. ad Iliad. Ψ. 821. Tzetzen ad Lycophr. p 81. Ed. Steph. Si parum hoc videatur tibi, dicere poſſum, ab illis tantum, qui Neptuni eos faciant filios, invulnerabiles praedicari. MUNCK.

5 Quae cum non posset] Qui paulo elegantius

inter columnam sedens, ad quam sunt deligati.

XXIX. *Alcumena.*

AMPHITRYON cum abesset [10] ad expugnandum Oechaliam, [11] Alcumena, aestimans, Jovem conjugem suum esse, eum thalamis recepit. Qui cum in thalamos venisset, & ei referret, quae [12] in Oechalia gessisset, ea credens conjugem esse, cum eo concubuit. qui tam li-

gantius loquitur, scripsisset, *eaque non posset.* Nihil tamen muto. Vide notas ad cap. 4. Etiam τὸ *cum* negligentius heic repetitum, ut cap. 34. *Hoc Hercules cum intervenisset, & Deianira cum fidem ejus implorasset.* Confer annot. ad Lactant. Argum. lib. I. fab. 12. MUNCK.

6 APOLLO INTER EOS] Dianae hoc tribuit Homeri Scholiastes. Scholiastes Pindari & Apollodorus hoc amplius, Dianam ipsam cervae figuram assumpsisse fabulantur. Apollodorus in hac narratione ut satis emendatus sit, vereor, Ἀνεῖλεν, inquit, τοὺς Ἀλωεάδας ἐν ἀμάξῃ δι' ἀπάτης. An scribendum ἐν τῇ Νάξῳ? Ibi enim interfecti sunt, teste Pindaro Pyth. Od. xv. Non tamen affirmo, cum utrumque possit esse verum. Venit eadem emendatio in mentem Thomae Gale viro doctiss. ut post illa didici ex ejus notis ad Apollodorum. MUNCK.

7 QUI AD INFEROS DICUNTUR HANC POENAM PATI] Senarium hunc versum esse notavit Barthius Adversf. VIII 2. WOPKENS.

8 SERPENTIBUS SUNT DELIGATI] Post haec verba deesse quaedam censet Cl. Schefferus. Non accedo. Accipio dandi casu τὸ *serpentibus*, ut sit, εἰς βορὰν ὀφίων, *in pabulum serpentum.* Infr. cap. 89. *Si Trojanorum virgines ceto essent religatae.* Ita censebam a primo. Postea mutavi sententiam ex Virg. Culice; *Nam vinctus sedet immanis serpentibus Otos.* Vide pag. 170. Serpentes ergo loco funium fuerunt. MUNCK. Omnes Gigantes pro pedibus serpentes habuisse finguntur. Consule Apollodor. lib. I. p.m. 19. Lactant. ad Statii V. Theb. vs. 568. & Olear. ad Philostrati Heroica cap. I. §. 3. Fabulam explicat Servius ad III. AEn. 578. Sic de Erichthonio Vulcani & Terrae filio videbimus ad lib. II. Astron. Poet. cap. 13.

9 EST STYX INTER COLUMNAM] Barthius haec ita putabat emendanda: *Est strix viscera columnam sedens.* Mihi altius videtur vulnus, & cujus medela vix, nisi ope probi codicis, invenietur, cum post *delegati* manifesto desint aliqua. SCHEFF. Barthius emendat: *Est strix viscera columnam sedens.* Τὸ *styx* non debebat mutari. Nam est *styx* inter aves. Anton. Lib. cap. 21. Πολυφόντη μὲν ἐγένετο στὺξ φθεγγομένη νυκτός. Hesych. Στύξ, κρήνη ἐν ᾅδου, ἢ ὁ σκώψ τὸ ὄρνεον. Vide num placere possit: *Est styx super columnam sedens.* Infr. cap. 57. *Hanc super Pegasum sedens interfecit. Est sedens* pro *sedet* hellenismum resipit. Cic. de Orat. *Est his ipsis verbis loquens Socrates.* Claud. Mamertus lib. I. *Est quaerens se.* Capitol. vitâ Anton. Philos. cap. 20. *Erat emendans.* Ad quae verba consule Casaub. commentarium. Quaeres forte, quid illa avis super columnam sedens actura sit. Convicium, inquam, auribus eorum interim, dum ita miserabiliter vincti sedent, infausto clamore faciet. Haec scripseram, cum legendum sibi videri mihi indicat Nobiliss. Heins. *Est styx intestina columnam* &c. MUNCK. Sic solent loqui Attici. Eurip. Hecub. vs. 1179. Ἢ νῦν λέγων ἐστί τις. in Phoeniss. vs. 66. Ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις Sophocl. Ajac. 1337. Οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους. V. Ill. Spanh. ad Aristophan. Ran. vs. 36.

Ad CAP. XXIX.

10 AD EXPUGNANDUM OECHALIAM] AEtoliam. MICYLL. Cum Telebois tum bellum gerebat Amphitryon. Consule Schol. Homeri Od. Λ. 265. Schol. Apollon. Rhod. I. Arg. vs. 747. Schol. Pindari Od. Nem. X. vs. 25. Apollodor. lib. II. pag. 99. & 101. & ad quod bellum respicitur apud Athenaeum lib. XI. cap 14. p. 498. cum Nostro facit Serv. ad VIII. AEn. 103.

11 ALCMENA] Hujus mater Ἀντινδίκη est Scholiastae Pindari Olymp. Od. VII. vs. 49. Ἀντιδίκη Plutarcho in Theseo pag. m. 4. & Lactantio ad Statii VI Theb. 6. qui hujus solum natale docet ad VII. Theb. 331. Tzetzi ad Lycophron. 932. de Amphitryone bellum Telebois faciente plura narranti, est *Anaxo*, ut & Apollodoro lib. II. pag. 97. qui pag. 103. Amphitryonem e Tiresia, Jovem fuisse, qui cum Alcmena concubuerat, rescivisse refert.

12 IN OECHALIA] In AEtolia. MICYLL.

I UT

libens cum ea concubuit, [1] ut unum diem usurparet, [2] duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longam noctem admiraretur. Postea cum nunciaretur ei, conjugem victorem adesse, [3] minime curavit, quod putabat, se conjugem suum vidisse. [4] Qui cum Amphitryon in regiam intrasset, & eam videret [5] negligentius securam, mirari coepit, & queri, quod se advenientem non excepisset: cui Alcumena respondit,

1 UT UNUM DIEM USURPARET] Heic latet aliquid, quod tamen cujusmodi sit sine melioris codicis ope vix invenias. An scripsit? *Ut unum diem exstirparet.* Nocturno ebrio stertente scilicet, nec surgente ad lucem apportandam. Senec. Hercul Fur. 24. *In cujus ortus mundus impendit diem.* MUNCK.

2 DUAS NOCTES CONGEMINARET] Tres noctes geminasse eum scribunt Apollod. lib. II. pag. 82. Servius ad AEn. VII. Euseb. Praep. lib. II. pag. 35. Lucian. Dial. Deor. & Homeri Schol. ad Iliad. Ξ. 323. Τριέσπερος inde dictus Hercules, & Τρισέληνος Pallad. lib. I. Anthol. Sect. 38. 9. Arnob. lib. IV. continuis novem noctibus pervigilasse eum facit. Ad quem locum consule Elmenhorst. & Schol. Hesiod. ad Θ. 56. Cum Hygino facit Ovid. lib. I. Amor. Eleg. 13. *Ipse Deum genitor, ne te tam saepe videret, Commisit noctes in sua vota duas.* Hieron. contra Vigilantium: *In Alcmenae adulterio duas noctes Jupiter copulavit.* Capella lib. II. pag. 39. *In Herculis exortu geminatae noctis obsequium.* Propert. lib. II. El 18. *Jupiter Alcmenae geminas requieverat arctos.* Veriora sunt, quae hac de re narrat Pherecydes apud Homer. Schol. ad Od. Λ. 265. MUNCK. Cum Nostro facit Ovidius II. Trist. El. I. vs. 403. De trinoctio unam fecisse noctem referunt Servius ad VIII. AEn. [illegible]03. Lact. ad Statii [illegible] Theb. 258. & ad IX. Theb. 421. Tzetzes ad Lycophron. vs. 33. ubi & de Hercule τριεσπέρῳ agit, de quo & S. Bochartus lib. V. cap. 12. de [illegible] Jonae.

3 MINIME CURAVIT, QUOD PUTABAT SE CONJUGEM SUUM VIDISSE. QUI CUM AMPHITRYON IN REGIAM INTRASSET, &c.] Schefferus *qui* hic accipit pro quare: Munkerus legendum putat *quo cum* &c. vel tollendum *Amphitryon.* Equidem cum pace virorum insignium, nil mutaverim, in qua voce *Amphitryon* talem aliquem pleonasmum agnoverim, de quo nos post alios Lection. Tull. II. 6. Minima ceteroquin emendatione legi posset, *quum Amphitryon in* &c. WOPKENS. Non tamen ignara cum Jove rem habuisse Alcmena videtur, nam Herodorus Heracleota, Pherecydes, & Charon Lampsacenus apud Athenaeum lib. XI. cap. 7. pag. 474, 475. poculum Carchesium a Jove conditionis mercedem accepisse Alcmenam testantur.

4 QUI CUM AMPHYTRION] Illud *Amphytrion* ex glossa est, qua quis praecedens *qui* explicabat. SCHEFF. Aut scribendum, *quod cum* aut *τὸ Amphitryon*, quod e glossa marginali in textum irrepsisse videri potest, delendum. Similis incuriae librariorum exempla reperies cap. 119. & 257. Τὸ *qui* heic sumere pro *quare*, quod in Indice Cl. Schefferus volebat, nimis durum videtur. MUNCK.

5 NEGLIGENTIUS SECURAM] Quid? an quae potest diligenter secura esse; scribe, *negligentius se curantem.* Respicit superius, *minime curavit.* SCHEFF. Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 452. *Negligentius se curantem.* Premo utrumque pollicem. Vide Plaut. Amphitr. Act. III. 2. 48. Apollod. lib. I. 48. Ὡς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν γυναῖκα. Vidit eam emendationem quoque Cl. Schefferus. MUNCK.

6 EX QUA DIE] Barth. *Exque ea die.* Et sanè ita vel scripsit, vel certe scribere debuit Mythol. hujus pater. Cur tamen nihil mutem, intelliges ex illis, quae ad cap. 4. & 21. scripsi. MUNCK. Alio modo rem narrat Schol. Pindari O. Nem. X. vs. 25. alio iterum Schol. Homeri Odyss. Λ. vs. 265. quos consule.

7 PEPERIT HERCULEM] Ex Jove nempe, ex Amphitryone autem Iphiclem. Schol. Pind. ad nem. X. Ὡς καὶ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ Ἀλκμήνης καὶ Διός. Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιτρύωνος. Corr. Ἀμφιτρύων[illegible]. MUNCK. De Herculis parentibus non convenit inter Mythographos. Alii Jovis & Asteriae filium faciunt Herculem. vide Athenaeum lib. IX. cap. II. pag. 392. Alii, ut Thebani, Jovis & Junonis gnatum esse persuadere cupiunt. Vide Ptol. Hephaestionem apud Photium pag. 477. Noster vulgarem sequitur opinionem, in qua fuerunt Hesiodus in Herculis scuto vs. 55. Tzetzes ad Lycophron. vs. 33 Pindarus O. Isthm. VII. 10. & Lactant. ad Statii lib. IV. Theb. vs. 147. Multi sunt, qui Amphitryonem revera Herculis fuisse patrem statuunt. Vide Herodotum lib. II. cap. 43. & 146. unde & *Alcides*, ab Amphitryonis patre Alcaeo, dictus creditur a Servio ad VI. AEn. vs. 392. vide & Eurip. Herc. Fur. vs. 3. Contra αὐτόπαις Διὸς vocatur a Sopho-

dit, jam pridem venisti, & mecum concubuisti, & mihi narrasti, quae in Oechalia gessisses. Quae cum signa omnia diceret, sensit Amphitryon numen aliquod fuisse pro se, [6] ex qua die cum ea non concubuit. Quae ex Jove compressa, [7] peperit Herculem.

XXX. *Herculis* [8] *athla* XII. [9] *ab Eurystheo imperata.*

[10] INFANS cum esset, dracones duos duabus manibus necavit, quos

phocle Trachin. vs. 1122. Denique uno partu editos Herculem & Iphiclem Pindarus; Theocritus vero Herculem una nocte Iphicle esse juniorem statuit. v. Schol. Pindari Od. Nem. I. vs. 55. Apollodorus lib. II. p. 103. una nocte grandiorem natu fuisse Herculem docet.

Ad CAP. XXX.

8 ATHLA] H. e. ἄθλους, stipendia sive labores. Ampelius cap. 2. *Quod similia athla sint adepti.* Ἆθλον idem esse quod ἀγώνισμα interdum Graecis etiam ostendi ad Anton. Liberal. cap. XII. *AErumnas* appellat Petron. Fragment. Tragur. MUNCK. Τὸ ἆθλον proprie notare victoriae praemium docuere Schol. Thucydidis lib. I. cap. 6. lin. 22. Schol. Theocriti Idyll. VIII. vs. II. & Graevius ad Luciani Soloecistam pag. 43, 44. aliquando tamen & pro ipso certamine ponitur. vid. Schol. Pind. Olymp. Od. I. vs. 5. ἆθλοι vulgo tamen Herculis labores aerumnosi vocari solent a Graecis. Consule Celeb. Perizon. ad AElian. lib. I. V. H. cap. 24. nec non Apoll. Rhod. I. 1318. quomodo expeditionem argonauticam periculosae plenum opus aleae ἄεθλον ναυτιλίης πολυκηδέος vocat lib. I. Arg. 15. Homerus Odyss. A. vs. 18. πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων de Ulysse. Schol. explicat κακοπαθειῶν. Herodotus lib. I. cap. 126. (ὁ Κῦρος) πάντη τοῦτόν σφι τὸν χῶρον προεῖπε ἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρῃ. ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων τὸ προκείμενον ἄεθλον. Sophocles in Philoct. vs. 510. in neutro genere dixit de calamitatibus, aerumnis ac miseriis.

—— πολλῶν δ' ἔλε-
ξεν δυσοίστων πόνων
ἆθλ' ὅσσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.

(de pluribus hujusmodi substantivis egi ad fab. III.) Hinc ἀεθλεύειν χρόνον, pro μετ' ἄθλου καὶ κακότητος διάγειν. Vid. Schol. & Stanlei ad AEschyl. Prom. Vinct. vs. 45. sed ad rem. Hinc Hercules δυωδεκάεθλος Nonno dictus, ut docet Heinsius ad Ovid. XV. Met. 39. ceteros, quos plurimos confecit, labores Hercules, πάρεργα vocant Graeci, quos imitatur Hyginus. Consule Eximium Drakenburgium ad Silium Italic. lib. III. vs. 32. juxta quosdam athla duodecim sunt in coelo signa. vid. Serv. ad IV. AEn. 395, & G. Cuperum in Harpocrate pag. 56.

9 EURYSTHEO] Hic regnavit Mycenis. Patrem habuit Persei filium *Sthenelum.* Apollodor. lib. II. pag. 97, 99. matrem *Astydamiam.* vid. Schol. Thucydid. lib. I. cap. 9. Verum juxta Tzetzen *Archippen*, juxta Homeri Scholiasten *Leucippen.* Consule Celeb. P. Wesseling. cap. VII. Probabil. pag. 65, 66. Hic Euristheus Junonis instinctu Herculi duodecim labores injunxerat, ut capitis periculum adiret. Consule Eurip. Hercul. Fur. vs. 1278. Eustath ad Dionys. Perieg. vs. 828. ipsum Apollon. Rhod. lib. I. Arg. vs. 1317. Schol. Pind. Olymp. Od. III. vs. 50. Apollodor. lib. II. p. 107. & seqq. denique Lactant. ad Statii VI. Theb. 310. ubi pro *Persa* legendum *Persei*, & ad I. Achill. vs. 189. Verum alii alia de hac fabula narrant. Diotimus in Heraclea apud Athenæum lib. XIII. cap. 8. pag. 603. Eurystheum Herculis delicias fuisse, & ideo hos labores Eurystheo gratificandi caussa subiisse. E Philostrato lib. VIII. Apoll. Tyan. cap. 7. §. 9. pag. 341. discimus Herculem Eurysthæo non aliam ob caussam hos XII. labores subiisse, quam ut de genere humano bene mereretur: idque firmat Philostratus junior Icon. 12. docens praeter hos duodecim labores alia certamina illum sponte suscepisse. unde dicitur εὐεργέτης. vid. Perizon. ad AEliani lib. V. V. H. cap. 3. & Serv. adde ad VIII. AEn. 275. Hujus vero Eurysthei filii fuisse dicuntur Alexander, Iphimedon, Eurybius, Mentor, Perimedes, ab Atheniensibus Heraclidas defendentibus interfecti, juxta Apollodor. lib. II. pag. 151. sed secundum Anticlidem Perimedes, Eurybius, & Eurypilus tres ex Eurysthei filiis, ab ipso Hercule jam interfecti sunt, quia eorum pater sacrificans Herculi post exantlatos labores reverso contemptiorem portionem dedit, in alios amicos, ad coenam vocatos, melioribus distributis. Vide Athenaeum lib. IV. cap. 14. pag. 157, 158. Schol. Thucydidis l. l. Eurystheum ab Heraclidis interfectum docet, sed hoc honoris uni ex iisdem Hyllo tribuit Apollodorus l. l.

10 INFANS CUM ESSET] βρέφος ἔτι ὤν dicit Schol. Pindari O. Nem. I. vs. 50. Octo menses natum

quos [1] Juno miſerat, unde [2] primigenius eſt dictus. [3] Leonem [4] Nemeaeum, quem [5] Luna nutrierat [6] in antro Amphriſo, [7] atrotum necavit. Cujus pellem [8] pro tegumento habuit. [9] Hydram Lernaeam Typhonis filiam cum [10] capitibus novem ad fontem Lernaeum interfecit. Haec

tum fuiſſe docet Apollodorus lib. II. pag. 103. Hi dracones inter athla Herculis duodecim non numerandi, quia ab Eurystheo hoc non imperari Herculi potuit. Conſule & Celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. lib. I. vs. 34. Pherecydes apud Apollodorum l. l. & Schol. Pindari Od. Nem. I. vs. 65. ab ipſo Amphitryone hos dracones in Herculis & Iphiclis, unius anni infantum, cunas inmiſſos eſſe docet, ut experiretur Amphitryon, uter Jovis eſſet filius. Cum Noſtro facit Servius ad VIII. AEn. 288. & Euripides in Herc. Fur 1265.

1 JUNO MISERAT] Mallem *immiſerat*, ut efficacius. SCHEFF. Mallet, quod efficacius ſit, *immiſerat* Cl. Schefferus. Si politior hic eſſet ſcriptor, probarem protinus. Frequens enim id verbum in tali re ſcriptoribus bonis. Ut alios omittam, vide Juſtin. lib. IX. 7. Sed Hygin. noſter Aſtron. II. 15. *admittere* eo ſenſu uſurpat; imo & ſimplex *mittere* cap. 145. Quod cum in Indice Vir Cl. ipſe annotaverit, cauſa non erat, cur heic mutaret. Servius cum noſtro ad AEn. VIII. 300. *Propter cujus necem Juno ei inſaniam miſit.* Expreſſit Graeciſmum Hyginus. AElian. Anim. XII. 5. Καὶ τέσγε ὑμνουμένους δράκοντας ἐπέμπεν ἡ Ἥρα αὐτῷ. MUNCK,

2 *Primigenius*] Herculis primigenii meminit vetus inſcriptio apud Gruter. pag. 315. MUNCK.

3 LEONEM NEMEAEUM] Duos leones ſuffocaſſe dicitur Hercules (de quibus Lactant. ad Statii I. Theb. vs. 485.) primum *Theumeſium*, qui ab Apollodoro lib. II. p. 105. *Cithaeroneus* dicitur: ſecundum *Cleonaeum* ſive *Nemeaeum*, qui leo *Cleonaeus* vocatur a *Cleona* Graeciae civitate, juxta quam mons, ſive ſylva Nemea, ſita erat, ut docet idem Lact. ad Statii I. Theb. vs. 355. & ad IV. Theb. vs. 160. hinc leonis *Cleonaei* pellem geſtaſſe dicitur Hercules a Servio ad VIII. AEn. vs. 295. De Cleona praeterea Periz. ad AElian. lib. IV. V. H. 5. §. 15. Hic leo occiderat filium Molorchi. Quid mirum igitur, ſi Hercules ad leonem hunc ſuffocandum profectus hoſpitio a Molorcho excipitur? conſule Serv. ad III. Georgic vs. 19. Lact. ad Statii IV. Theb. vs. 161. & Apollodor. lib. II. pag. 109. Quomodo vero hunc Leonem Nemeaeum ſuffocaverit Hercules, docet Euripides in Hercule Fur. vs. 153. & e nummis inluſtrat Eximius Drakenburgius ad Silium Italic. lib. III. vs. 33. Tzetzes ad Lycophron. vs. 33. hunc Leonem antea fuiſſe ἄτρωτον docet, adde Rutgerſium III. V. L. cap. 16. pag. 297. Quid Anaxagoras de Luna, hujus leonis nutrice, adnotet, docet Schol. Apoll. Rhodii Lib. I. Arg. vs. 498. τὴν δὲ ΣΕΛΗΝΗΝ ὁ αὐτὸς Ἀναξαγόρας χώραν πλατεῖαν ἀποφαίνεται, ἐν ᾗ δοκεῖ ὁ Νεμεαῖος λέων πεπτωκέναι. Herculem hujus leonis pelle indutum primus depinxit Steſichorus Himeraeus, quem alii deinde poetae ſecuti ſunt. Conſule Athenaeum lib. XII. cap. I. pag. 512, 513. Tres vero leones ab Hercule fuiſſe occiſos, *Heliconium*, *Lesbium* & *Nemeaeum* dicit Schol. Theocriti Idyll. XIII. 6. *Nemeaeus leo* uno Herculem digito privavit, unde etiam novem digitis depingitur. vid. Ptolemaeus Hephaeſtio apud Photium pag. 474. alii alio modo amiſiſſe digitum Herculem referunt ibid. Cum leone Heliconio una pugnaſſe dicitur Nireus ab eodem Hephaeſtione lib. II. ead. pag. Photii. Juxta Alexandrum Myndium draco e terra genitus pag. 475. ubi plura. Ptolemaeus Hephaeſtio lib. V. apud Photium pag. 483. Herculem non leonis Nemeaei pellem, ſed cujuſdam e Gigantum numero, in ſingulari certamine interempti, *Leonis* nomine, geſtaſſe ait, & leonem iſtum Nemeaeum fratrem Draconis aurea mala cuſtodientis fuiſſe adfirmat. pro *in antro Amphriſo* legit *in antro Amphiſtomo* Berckel. ad Antonin. Liberal. pag. 233. ubi & de *atroton* agit.

4. NEMAEUM] Mallet aliquis, *Nemeum*, vel *Nemeaeum*. *Moles Nemeaea* Ovid. IX. Met. 197. Sed *Nemaeus* legitur etiam apud Hieronymum contra Vigilantium, ut & Νεμαῖος apud Theocriti Scholiaſten pag. 195. Edit. Commel. Stephanus tamen non agnoſcit, niſi duo ἐθνικὰ, Νέμεος & Νεμεαῖος. Schol. Heſiod. ad Theog. vers. 329. Ἐν τοῖς γονιμωτάτοις τόποις κατῴκησε τῆς Νεμέας, ὅ ἐστιν ὄνομα σπηλαίου ἢ μᾶλλον τοῦ ὄρους. MUNCK.

5 LUNA] Servius ad AEn. VIII. 295. *Nemea eſt ſylva vicina Thebis, in quâ Hercules interemit leonem, qui Luinæ filius & invulnerabilis dictus eſt.* Pro *Luinae* ſcribendum cenſeo *Lunae*. Senec. Hercul. Fur. 83. *Sublimis alias Luna concipiat feras.* Schol. Stat. lib. II. *Poëtae denique omnes aſſerunt leonem de his polis ortum, quem Hercules proſtravit.* Vide ibi reliqua, & quae de hac fabu-

Haec tantam vim veneni habuit, ut adflatu homines necaret: & si quis eam dormientem transierat, vestigia ejus adflabat, & [11] malorum cruciatu moriebatur. Hanc, Minerva monstrante, interfecit, & [12] exenteravit; exque ejus felle sagittas tinxit. Itaque quidquid postea sagittis

fabula habet AElianus Anim. lib. XII. cap. 7. Etiam apud Plutarch. in libello de Fulm. p. 61. Luna leonem producit, sed alium atque hunc. MUNCK.

6 IN ANTRO AMPHRISO] Nullum in istâ regione novi antrum *Amphrisum*. Ἀμφίστομον σπήλαιον appellat Apollod. lib. I. Ut solet Graecanica vocabula saepe usurpare Noster, forte *Amphistomo* scripsit. Cui simile est ἄντρον διθύραμβον in Procli Chrestomathiâ. Scholiast. German. Leone, de hac speluncâ: *quam quidam Aphriso dicunt*. Sed & istud corruptum procul dubio. Grotius notis ad Imagines Arateas emendat, *Amphryson*, additque, *notum est tres plures locos eo nomine insignitos*. Non persuadet. MUNCK.

7 AC TROPUM] *Apud Molorchum* fortasse. MICYLL. *Atroton* Recte. Veteres habuere *ac tropum*, ex quo Grotius ad Aratea *ad Clitorium*. Sed, ut dixi, nil mutandum. Apollodorus lib II. Εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας, ἐτόξευσε πρῶτον. ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινάμενος τὸ ῥόπαλον, ἐδίωκε. SCHEFF. H. e. *invulnerabilem*. Vide Apollod. lib. II. Tzetz. Chil. VII. 101. Ταύτην κατελυμαίνετό τις λέων τῶν ἀτρώτων. Micyllus edidit *ac * tropum*. unde Grotius facit *ad Clitorium*. Frustra. utitur isto Graecanico vocabulo etiam Noster cap. 28. Isacius in Lycophr. p. 81. Edit. Steph. Λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βωλαῖς παντοίαις. MUNCK.

8 PRO TEGUMENTO HABUIT] Capella de Hercul. lib. I. *Sed ejus rictus Cleonaeos limis Juno cernebat*. Corrigo *sublimis* ex MS. Leid. hoc est, modicè tortis & obliquis, ut rectè exponit Glossa interlinearis. Omittit Boeotium Leonem heic Hyginus, cujus occisi pelle etiam pro veste usus est. Vide Apollod. lib. II. Stat. I. Thebaid. 485. MUNCK.

9 HYDRAM] Latini *excetram* vocant. Gloss. Cyrill. Ὕδρα, *excetra*. Servius ad AEn. VI. 287. *Latine excetra dicitur, quod uno capite caeso, tria excrescebant*. Ampelius cap. 2. *Ad hydram Lernaeam, quam nos excetram dicimus, interficiendam*. Corrigendus ergo Isidor. lib. XI. cap. 3. *Dicunt hydram serpentem esse cum novem capitibus, quae Latine scedra dicitur, quod uno caeso tria capita excrescebant*. Tertull. de Pat. cap. 5. *Excetra delictorum*. MUNCK.

10 CAPITIBUS NOVEM] Tot capita ei etiam tribuit Alcaeus. Octo tantum Zenobius Cent. VI. 26. Septem, nummi Graecorum; ut testatur Vir Ampliss. Spanhemius in de Num. Praest. pag. 230. Diodorus lib. IV. centum. Simonides quinquaginta apud Schol. Hesiod. in Theog. pag. 257. Edit. Heinsianae. Confer Nob. Nic. Heins. notas ad Ovid. Met. IX. vs. 71. MUNCK. ΜΥΡΙΟΚΡΑΝΟΝ πολύφονον κύνα Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε βέλεσί τ' ἀμφέβαλε dixit Eurip. Hercule Furente vs. 419. ἑκατογκέφαλον vs. 1188. Adde eximium Drakenborch. ad Silium Italicum l. II. vs. 158. De fonte ipso Lernaeo consule Schol. Pind. Olymp. VII. vs. 60. Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 196. & inl. Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 46. ac Munck. ad f. 169. Non possum non adpingere Herculem se adloquentem apud Sophocl. Trachin. vs. 1105.

—— ὦ χέρες, χέρες.
Ὦ νῶτα, καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες,
Ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἵποτε
Νεμέας ἔνοικον βουκόλων ἀλάστορα,
Λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
Βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν, &c.

Quem imitatus Ovidius IX. Met. 186. cecinit:

Vosne manus validi pressistis cornua tauri?

Fabulam de hisce monstris domitis ita explicat Servius ad Virgil. l. I. AEn. vs. 745. (*Atlas*) *Herculem (stellarum cursus, vel circulorum, vel siderum transitum naturasque) docuisse dicitur, unde & Hercules coelum ab Atlante susceptum sustinuisse narratur, propter coeli scientiam traditam. Constat enim Herculem fuisse Philosophum: & est ratio, cur omnia illa monstra vicisse dicatur*. Schol. Apoll. Rh. I. Arg. vs. 865. Παρὰ δὲ τοῖς φυσικοῖς ὁ Ἡρακλῆς σύνεσις καὶ ἀλκὴ λαμβάνεται. & de fonte Lernaeo fabulam explicat Lactantius ad Statii lib. I. Thebaid. vs 384.

11. MALORUM CRUCIATU] Barthius vult, *malo cum cruciatu*. Probo. SCHEFF. Barth. legit, *malo cum cruciatu*. MUNCK.

12 EXENTERAVIT] Juxta alios igni perdomuit. Vide Lactant. ad Statii II. Theb. vs. 377. hinc Eurip. Herc. Fur. 419. Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε dixit. Dimidium hujus hydrae caput ex auro fuisse refert Alexander Myndius apud Photium pag. 475.

tis fixerat, mortem non effugiebat; [1] unde poſtea & ipſe periit. Aprum in Phrygia [2] Erymanthium occidit. [3] Cervum velocem in Arcadia cum cornibus aureis vivum in conſpectum Euryſthei regis adduxit. [4] A-

1 UNDE POSTEA ET IPSE PERIIT] Felle nempe ſive veneno hydrae hujus. Vide cap. 34. MUNCK.

2 ERIMACHUM] Alii *aprum Erimantbeum* a monte Arcadiae voc. MICYLL. Legendum, *Erimantbeum*, quod & Micyllus vidit. SCHEFF. Scrib. *Erimantbium*. Malè *Erymantbeum* Cl. Schefferus & Micyllus. Ἐθνικὸν enim Ἐρυμάνθιος Graecis. *Erymantbus* autem non Phrygiæ, ſed Arcadiae erat mons. ſcribendum ergo praeterea eſſet *Arcadiâ* pro *Pbrygia*. Ovid. IX. Heroid. 87. *Ut Tegeaeus aper cupreſſifero Erymantbo.* Met. IX. 192. *Arcadiae vaſtator aper.* Senec. Hercul. Fur. 228. *Solitumque denſis Erymantbi jugis Arcadia quaerere nemora Maenalium ſuem.* Sed rem exactius dum penſiculo, videtur tranſpoſitio heic mihi facta, & τὸ *Pbrygiâ* ex *Cerynid* corruptum. quod ad proximè ſequens athlum, ut huc *Arcadia*, quod illic viſitur, pertinet. Perperam Albricus cap. 20. in regione *Calydoniae* aprum hunc collocat. MUNCK. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 414. ὅτι Ἀρκάδες περὶ μέσην τὴν Πελοπόννησον κοίλην χθόνα ναίουσιν ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἐρύμανθον, ἐν ᾧ κάπροι πολλοί. ὅθεν καὶ ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος, ὃν ἔκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς. eſt & fluvius Arcadiae ejuſdem nominis. Vide Schol. Apoll. Rh. l. I. vs. 127. J. Perizon. ad AElian. l. II. V. H. cap. 33. qui λευκότατος ποταμῶν vocatur a Callim. H. in Jovem vs. 19. ubi conſule inl. Spanh. Pro *Pbrygia* itaque repone *Arcadia*. Aper hic *peſtis Erymantbia* vocatur a Silio Italico l. III. vs. 38. ubi vide Exim. Drakenborg. θὴρ ἐρυμάνθιος a Soph. Trach. 1113.

3 CERVUM] *Cervum* appellat quoque Auſonius Eidyll. XIX. *AEripedis quarto tulit aurea cornua cervi.* *Cervam* autem Claud. Praef. II. R. P. Sen. Agam. vs. 832. cum Virgilio AEn. VI. 802. qui ſequutus videri poteſt Graecos, qui de utroque ſexu ἡ ἵππος, ἡ ἔλαφος, ἡ ἄρκτος dicere ſolent. Schol. Eurip. Phoen. vs. 3. Ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς θηλυκῶς λέγειν τὰς ἵππους. Doricum id alii, alii Atticum volunt. Jonibus & Atticis vindicat Euſtath. ad Hom. Iliad. A. p. 53. Edit. Baſil. & pag. 1281. Τὸ δὲ πώλοισι, inquit, θηλυκῶς πέφρασται κατὰ Ἴωνας. Sed cum apud omne genus ſcriptores, tam qui ſoluto, quam qui ligato ſermone uſi ſunt, talia deprehendantur, difficile eſſe non immerito cenſet certi aliquid ſtatuere Gatakerus Cinn. lib. II. cap 8. Adde Swart. Anal. lib. I. cap. 2. Spanhemium in de Numm. Praeſtant. pag. 164. Comment. ad Valer. Flacc. lib. VI. vers. 71. & quae nos annotavimus ad Anton. Liberal. cap. 21. Ubi ἡ ἄρκτος, pro *urſo*. Diſertim Ariſtoteles lib. IV. Hiſt. Anim. cap. ult. Κέρατα ἔλαφος θήλεια οὐκ ἔχει. Apollod. lib. II. in hac narratione: Τρίτον ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν κερύστην ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. Lege. Κεράστιν. Ὁ κεράστης, ἡ κεράστις, ut ὁ ἀποστάτης, ἡ ἀποστάτις. Eſdr. cap. VI. 12. Sed Palat. Codex κερνῆτιν habet. Unde κερυνῖτιν faciendum. Nam & Servius ad locum Virgilii modo laudatum *Cerinitim* eam cervam à loco appellatam autumat. Vide Callim. Hymn. Dianae vers. 109. Κεραυνίαν ἔλαφον appellat Heraclides Alleg. Hom. p. 329. ed. Geſn. perperam. Vide Salmaſ. in Solin. pag. 139. In Parthenio nemore eam collocat Ovid. IX. Met. 188. MUNCK. Adde Cel. Perizon. ad AElian. l. XIII. V. H. cap. 6. n. 4. De cerva pro *cervo* conſule in primis Cel. Burm. ad Val. Flacci loc. a Munckero citatum, & Exim. Drakenborch. ad Sil. Italicum lib. III. vs. 39.

4 AVES STYMPHALIDES] Vide quae notavimus ſuperius ad cap. 20. Servius ad AEn. VIII. 300. *Stymfalides aves, quae alumnae Martis fuiſſe dicuntur.* Merito alumnas Martis vocat pugnaciſſimas illas aves, quarum unam galeatam exhibet nummus antiquus apud Spanhemium pag. 226. Iſidorus lib. XII. 7. *Stympbalidae aves à Stympbalidibus inſulis appellatae, ubi plurimum abundant: adverſus quas Hercules ſagittis uſus eſt.* *Stympbalides* corrigit temere Breulius, dum non attendit ad aevum ſcriptoris, quo nihil frequentius fuit, quam Graecis vocabulis Latinam aptare terminationem. Sic *Heroidae* pro *Heroides* habes apud Fulgentium praefat. lib. I. Myth. ubi pluſcula id genus à me annotata invenies. Etym. Magni A[illegible] pag. 567. vers. 12. Λιοσῆ.] Λιοσῆ ἐπικαλεῖται [illegible] λεῖον τὸ ὁμαλὸν, [illegible] τὸ λίαν ἴσον. Ἀμερίας δὲ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτὸ λαμβάνει. αὕτη δὲ ἡ νῆσος ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσι, τὰς καλουμένας Στυφηλίδας. ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρηα, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ ἐστιν ἐπιφανέστατον ἱερὸν Ἄρηος. Sumſit haec Etymologicographus ex Apollon. lib. II. vers. 384. & Scholiis ad eum locum. Scribe ergo pro ἐπικέκλεται, ἐπικέλσειε, pro Στυφελίδας, Στυμφαλίδας, & pro Ἀρηα, Ἀρητιάς. De Stymphalidibus plura qui volet, adeat Bernartium ad. Stat. Thebaid. lib. IV. vers. 299. MUNCK. Has aves Stymphalidas alii tympanis tantum ab Hercule abactas, non vero ſagittis occiſas, ſtatuunt. Strabo vero lib. VIII. pag. 569. utrum-

4 Aves Stymphalides in inſula Martis, quae emiſſis pennis ſuis jaculabantur, ſagittis interfecit. 5 Augiae regis 6 ſtercus bovile uno die purgavit, majorem partem 7 Jove adjutore, 8 flumine ammiſſo totum ſtercus

utrumque adfirmat, τὰς ὄρνις τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους τοξεύμασι, καὶ τυμπάνοις ἐξελαθείσας, καὶ αὐτὰς καλοῦσι Στυμφαλίδας. ubi conſule Caſaubon. & Lactant. ad Statii IV. Theb. 298. & Apollodor. lib. II. p. 117.

5 Augei] Scribe, *Augeae* vel *Augiae*. Graecis enim Αὐγείας eſt. Pariter peccatum cap. 50. ubi Alceſtin *Pelei* filiam appellat, cum fuerit *Peliae*. Nolo tegere ignorantiam meam. Iſta cum ſcripſiſſem, docuit me Nob. Heinſius τὸ *Augei* in libris MSS. & neſcio apud quem veterem Grammaticum à ſe repertum. Repperi poſtea & ego in antiquis edd. Auſonii Eidyll. XIX. *Septima in Augei ſtabulis impenſa laboris.* MUNCK. Inſpice Catal. Argonaut. Celeb. P. Burmanni, & *Augeum* dici poſſe negabis.

6 Stercus bovile] Illud *ſtercus* male hic inſertum ex ſequentibus videtur, niſi putes ſcripſiſſe, *ſtercus e bovilio*. ego magis inclino in alterum. SCHEFF. Τὸ *ſtercus* ex ſequentibus male huc tranſlatum exiſtimat Cl. Schefferus, quod non improbo. Servius ad AEn. VIII. 300. *Ovilia Elidenſium Regis repurgavit.* Legendum cenſeo, *bovilia*. Nam κόπρος βοῶν erat, quem egeſſit Hercules. Vide Schol. Homeri ad Catal. vers. 136. Si Varronem audiamus, etiam *bubilia*, non *bovilia*, ſcribendum eſſet. Certe *bobile* exhibet princeps Mythologiae hujus editio. Nota literarum V & B permutatio. Sed *bovile* non indignum Servio vocabulum, & reperitur quoque apud Phaedrum lib. II. cap. 9. Sic *caprile* caprarum ſtabulum. Gloſſ. Cyr. Αἰγὼν, ἡ μάνδρα, *caprile*. Gloſſ. Philoxeni: *Bovilla*, Βοοςαςία. Puto ſcribendum, Βουςάσια, (vel βοοςάσια, ut eſt apud Callim. Schol. Hymn. IV. 102.) *bovilia*. Sic ἱπποςάσια dicuntur equilia apud Schol. Pind. ad Nem. Od. I. Gloſſ. idem, *Buſtra*, Βουςάσιον. Puto *Boſtar* rectius eſſe. Gloſſ. Iſidori: *Boſtar*, *locus ubi ſtant boves.* Si cui placet τὸ *ſtercus* retinere, ille τὸ *bovile* mutare in *bovili* debet, ut ſubaudiatur *à*. Feſtus: *Eodem modo in Faſtis notatur dies, quo ſtercus purgatur ab aede Veſtae.* niſi τὸ *bovile* ad ſtercus referendum, ut ſit τὸν βόειον κόπρον ἀνεκάθηρε. Ita loquitur Schol. Hom. Iliad. Λ. 697. Quid ſi τὸ *ſtercus* mutemus in *ſervus*? Quod ſi placuerit, Nob. Heinſii debebis ingenio. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. l. I. Argon. vs. 172. ait τούτου (Αὐγείου) τῶν βοσκημάτων ὁ Ἡρακλῆς τὴν κόπρον ἐκάθηρεν. Sed Vid. Spanhem. ad Callim. Dian. 178. Mercedem purgati ſtabuli ſtatuerat Augeas τὴν δεκάτην τῶν βοῶν, quam poſtea Herculi ſolvere noluit. Hiſtoriam latius explicabit Schol. Pindari Olymp. Od. X. vs. 30. & ſeqq. Adde Athenaeum lib. X. cap. I. p. 412. & Apollodor. lib. II. p. 115. & ideo Augeam ipſum interemiſſe Hercules dicitur, ut docet Servius ad Virgil. lib. VIII. AEn. vs. 300. & Ptol. Hephaeſtio lib. V. apud Photium pag. 486. ubi plura. Elidem peſte, quae invaſerat, regnum tenente Augia, liberaſſe Herculem dicit Apollonius Tyanenſis apud Philoſtratum lib. VIII. cap. 7. §. 9. pag. 341.

7 Jove adjutore] Corruptum hoc ſine dubio. Videtur ſcripſiſſe *Jolao adjutore*. Habuit enim multorum laborum ſocios Telamonem & Jolaum Hercules, tanquam in domanda Hydra & aliis. Vide Schol. Nicandr. p. 45. MUNCK. Minerva Herculi in omnibus laboribus adfuit. Vid. Olear. ad Philoſtrat. pag. 341, 342. Si vero pro *Jove* hic *Jolao* reponas, non repugnavero. Hic enim Herculis currum rexiſſe, eique Laomedonta proſternenti, ſive Trojam vaſtanti, adfuiſſe dicitur. Schol. Pind. Od. Nem. III. vs. 61. & Od. Iſthm. I. vs. 21, 23. & Celeb. P. Burm. in Catal. Argonaut. imo perpetuum ejus comitem ac ſocium fuiſſe Jolaum inde patet, quod, ſicut Eudoxus Cnidius in primo de Terrae circuitu apud Athenaeum lib. IX. cap. II. pag. 392. narrat, Herculi, in Libyam profecto, etiam adfuit; Jolaus enim ibi dicitur Herculi, quem Typhon interfecerat, admota naribus coturnice vitam reſtituiſſe. (& hinc Jolaus Herculis παραστάτης, dictus & iiſdem aris ac ſacrificiis cultus fuit. Vide Plutarch. T. II. p. 492. de Frat. Am.) Quid mirum? Hercules Jolai fuit patruus, ut Palaephatus de Incredibilibus cap. 46. ait. vid. Apollodor. lib. II. p. 107. & Plut. l. l. & nos ad cap. 14. Alii Herculis amaſium fuiſſe adfirmant. vid. Plutarch. in Amatorio p. 761. Verum Herculi hujus Augeae ſtabulum purgandi rationem monſtraſſe Menedemum Eleenſem, Buneae filium, docet Ptol. Hephaeſtio lib. V. apud Photium pag. 486.

8. Flumine ammisso] *immiſſo*. MICYLL. Perperam majuſcula literâ à capite *Ammiſſo* in Micyll. & Commel. editt. ſcriptum viſitur. Micyllus in margine notaverat, *immiſſo*. Servius: *Immiſſo Alfeo flumine.* Diodorus lib. II. Ἐπαγαγὼν τὸν Πηνειὸν καλούμενον ποταμόν. Uterque verum dicit. nam utrumque immiſit. Vide Apollod.

L 3 lib.

cus abluit. [1] Taurum, cum quo Pasiphaë concubuit, ex Creta insula Mycenas vivum adduxit. Diomedem regem Thraciae & equos quatuor ejus, qui carne humana vescebantur, [2] cum Abdero famulo interfecit. Equorum autem nomina, [3] Podargus, [4] Lampon, Xanthus, Dinus. [5] Hippolyten Amazonam, [6] Martis & Otrirae reginae

lib. II. pag. 91. Tzetzen in Lycophron. pag. 107. Retineri tamen *ammisso* potest pro *admisso*. Supr. cap. 29. *Tam longam noctem ammiraretur.* cap. 185. *Ammiratur aurum.* Servius ad AEn. III. 50. *Quae flumine admisso munitiorem redderet civitatem.* Noster Astron. II. 15. *Aquilam ei admisit* pro *immisit*. Caeterum ut *ammitto*, ita *ammoneo* in sermone Augustini de Cypriano. Fulg. epist. II. Origine G. R. Etiam Virgil. Ecl. VI. ut observat Pierius. Capella lib. II. *Deorum senatum jussit ammitti.* Ita habet MS. Bibliothecae Leidensis, non *admitti* ut ediderunt. Apicius lib. IV. cap. 5. *Folia malvarum ammiscebis.* Omitto prudens sexcenta alia. Caeterum quod *Ammisso* majusculâ literâ in primâ Mythologiae hujus editione visatur, non parum firmat Nob. Heinsii conjecturam, *flumine Alfeo ammisso*. Imo quin scripserit ita Hyginus, nullus dubito: si scripsit tamen, nec à glossatore ista sunt, *flumine ammisso totum stercus abluit.* H. e. ἐκάθαρε τὴν κόπρον, ut loquitur Tzetz. in Lycophr. p. 107. MUNCK. Pro *Ammisso* forsan *Minyeio* legendum. Vide Pausaniam lib. V. cap. I.

1 TAURUM, CUM QUO PASIPHAE] Censet Cl. Tollius ad Palaeph. pag. 159. Herculi tribui, quod est Thesei. non ego. Servius ad AEn. VIII. 294. *Cretensem taurum non mactavit: sed cum eum incolumem ad Eurystbenem produxisset, ille eum, licet flammas vomuisse dictus sit, inlectus pulchritudine, in Atticam regionem reliquit: cum Marathonem vastaret, à Theseo postea occisus est.* Eadem narrat Diodorus lib. IV. pag. 262. Adde Anonym. in Laudibus Herculis vers. 118. Lactantium ad V. Theb. 441. Senec. Agam. vers. 833. Lucianus περὶ ὀρχησ. Τὴν Πασιφάην ἢ τὰς δύω ταύρους. Errat Theo in Aratum pag. 24. cum Cretensem & Marathonium diversos facit tauros. MUNCK,

2 CUM ABDERO FAMULO] De eo ita Ptol. Hephaestio lib. V apud Photium pag. 482. Ἄβδηρος ὁ Ἡρακλέους ἐρώμενος, ἀδελφὸς ὢν Πατρόκλου. Philostratus cap. III. Heroic. §. I. λέγεται δὲ καὶ ἀλῶναι αὐτοῦ (Nestoris) ὁ Ἡρακλῆς —— ἀσπάσασθαί τε αὐτὸν μᾶλλον, ἢ τὸν Ὕλαν τε καὶ Ἄβδηρον. cap. XIX. §. 2. περιφράττων δὲ ὄντων τῶν περὶ Ὕλα τε καὶ Ἀβδήρου θρήνων, ἐπειδὴ ἄμφω ἐφήβω ὄντε, ὁ μὲν ἐς πηγὴν [illegible], τὸν δὲ αἱ τοῦ Διομήδους ἵπποι ἐδαίσαντο. Consule Olear. ad Philostrati lib. II. Icon. cap. 25. nec non Edward. Simson. Chron. A. M. 2761. Plerique etiam Diomedis equas ab Hercule interfectas negant (in his ipse Euripides in Hercul. Fur. vs. 381.) domitas vero & abductas vivas adfirmant. Videndi Servius ad Virgil. I. AEn. 726. & ad VIII. AEn. 300. Lactant. ad Statii VI. Theb. 345, 485. & ad XII. Theb. 150. item Celeb. P. Burm. ad Ovid. IX. M. 196.

3 PODARIUS] *Podargus* vel *Podarces*. MICYLL. Sine dubio in MS. fuit *Podarcus*, pro *Podargus*. Inde postea *Podarius* est factum à minus oculato scriba. Nam *Podargus* rectum est. SCHEFF. Barthius ad Stat. Tom. III. 541. *Podargus*. quod procul dubio rectum est, ab ἀργὸς *celer*. unde & una de Harpyis dicta Ποδάργη. MUNCK.

4 LAMPON] Mallem, *Lampos*, ut cognominis fuerit uni de equis Solis. Vide notas ad cap. 183. MUNCK.

5 HIPPOLYTEN AMAZONAM] Videntur haec trajecta, nec satis emendata. Scribo ad hunc modum: *Hippolitae Amazonis, Martis & Otrirae filiae reginae baltheum detraxit, tum Amazonam Antiopam captivam Theseo donavit.* Notat Micyllus, pro Antiopa nominare alios Hippolitam. Sed de Antiopa firmant Diodorus Siculus, Pausanias, & alii. SCHEFF. Sic cap. 241. *Antiopam Amazonam.* Tertull. advers. Marcion. lib. I. cap. I. *Hamaxobio instabilior, Massageta inhumanior, Amazonia audacior.* Quo loco si *Amazona* quis malit, ei non refragabor. Huc revocat ex seqq. Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 1518. illud *tum*, legitque, *Tum Hippolyten* &c. subaudi ex praecedentibus, *interfecit*. Interfectam enim Hippolyten praeter Apollod. etiam Zenobius Cent. V. 33. & Tzetzes ad Lycophr. disertis verbis scribunt. Verba Tzetzae sunt: Καὶ Ἀπολλόδωρος μὲν καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναί φασιν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην. [illegible] Tzetzes p. g. 196. ed. Steph. dimissam Hippolyten ab Hercule vult, accepto pro redemptionis pretio à sorore ejus Melanippe balteo. MUNCK. Amazonas partim ab Hercule, partim ab Achille, partim ab ipso Baccho in insula Samo occisas memorant. Vid. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 828. Serv. ad I. AEn. 494. Petit. de Amazon. cap. 43. item Plut. Tom. II. Quaest. Graec. pag. 303.

6 MARTIS ET OTRIRAE] Graecum nomen Ὀτρη-

ginae filiam: [7] cui reginae Amazonis balteum detraxit, tum [8] Antiopam captivam Theſeo donavit. [9] Geryonem Chryſaoris filium trimembrem uno telo interfecit. Draconem inmanem Typhonis filium, qui [10] mala aurea Heſperidum ſervare ſolitus erat, ad montem Atlantem interfecit, & Euryſtheo regi mala adtulit.

Ὀτρήρη ſi reſpicias, *Otrerae* ſcribas oportet, ut rectè ſcriptum cap. 112. Vide notas ad cap. 31. Conjugem Martis facit Otreram inferius quoque cap. 112, 223, & 225. at Apollon. Scholiaſt. II. 1033. filiam Martis. Ex Harmoniâ autem Naide & Marte Amazonas editas cum Apollonio apud eundem Pherecydes tradit ad ejuſdem libri vers. 992. ut & Euſtath. ad Iliad. Υ. pag. 305. Juſtin. lib. II. 4. *Ne ſucceſſibus deeſſet auctoritas, genitas ſe Marte praedicabant.* Homeri Scholiaſtae ad Iliad. Γ. vers. 189. Martis ſunt & Veneris filiae. MUNCK. Amazonas Martis filias dici docent Euripides in Herc. Fur. 413. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 653. Philoſtratus cap. 19. Heroic. §. 19. Lactant. ad Statii V. Theb. 146. Meurſius ad Lycophron. vs. 1332. pag. 101. item Petitus cap. XIX. de Amazonibus.

7 Cui reginae Amazonis balteum detraxit] Barthius emendat: *cui necatae Martium balteum.* Quid ſi ſcribas; *cui reginae Amazonum* vel *Amazoniae*, ut declaret, qualis iſta Amazona fuerit, regina nempe Amazonum reliquarum. Βασίλισσαν Ἀμαζόνων in hac fabulâ etiam Zenobius appellat. MUNCK. Quod Munckerus conjicit *Amazonum*, in mentem idem venerat Vorſtio ad Juſtin. II. 4. WOPKENS. Schol. Apoll. Rhod. II. Arg. vs. 780. πολλοὶ δὲ λόγοι περὶ τοῦ ζωστῆρος εἰσίν. τινὲς μὲν γὰρ Ἱππολύτης, ἄλλοι δὲ Δηιλύκης. Ἴβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν, Βριάρεω θυγατρὸς φησίν. Plutarch. Tom. II. pag. 301. in Quaeſt. Gr. Ἡρακλῆς ἹΠΠΟΛΥΤΗΝ ἀποκτείνας, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὅπλων αὐτῆς λαβὼν τὸν πέλεκυν, Ὀμφάλῃ δῶρον ἔδωκεν.

8 Antiopam] *Hippolyten* alii. MICYLL. Faciunt cum Hygino Diodorus lib. IV. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 167. Edit. Baſ nec non Servius ad AEn. XI. 661. *Haec* (Hippolyte) *Amazonum fuit regina, cui victae Hercules balteum ſuſtulit: hujus filia Antiopa, quam Theſeus rapuit, unde Hippolytus.* Diſſenſionem ſcriptorum in hiſtoriâ ulterius exequitur Bernartius ad Stat. lib. XII Theb. 543. Sane alii ſororem ejus Hippolyten fuiſſe, eamque ceſſiſſe Theſeo memorant, quos inter Juſtinus lib. II. c. 4. *In his duae Antiopae ſorores captae ſunt, Menalippe ab Hercule, Hippolyte à Theſeo.* Mallem iſto loco legere *Melanippe.* Ita enim Apollon. lib. II. 968. & Poëta ille neſcio quis apud Pindari Scholiaſten ad Nem. Od. III. pag. 274. Edit. Francof. Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μελανίππην. Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης. Laudat eoſdem verſus Tzetzes ad Lycophr. pag. 168. ubi tamen perperam ediderunt ἀνδρολέτηραν pro ἀνδρολέτειραν. Quid quod & Diodoro lib. IV. ex quo falſo *Menalippe* adducit Barthius, Μελανίππη dicatur? Quibus accedit Homer. Scholiaſtes ad Iliad. γ. vers. 188. & Euſtath. loco modo laudato, qui & ipſi Μελανίππην eam appellant. Ulterius haec exſequimur ad cap. 186. MUNCK. Conſule Plutarch. in Theſeo pag. m. 8. & Meurſium ad Lycophron. vs. 1329. item in Theſeo cap. 20.

9 Geryonem] De hac fabula videndi Conon narrat. III. apud Photium pag. 425. Herodotus lib. IV. cap. 8. Juſtinus XLIII. 1. Tzetzes ad Lycophron. vs. 652, 668, 697, 1232. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 558. Philoſtratus cap. 1. Heroic. §. 4. Olearius ad Eund. lib. V. de Apoll. Tyan. cap. 4. & 5. Juno Geryoni cum Hercule pugnanti adfuiſſe, & e certamine dextram mammam Herculis telo ſauciam retuliſſe dicitur ab Hephaeſtione apud Photium pag. 475. De Geryonis cane, Cerberi fratre, *Ortho*, ſive ut alii volunt, *Orthro*, (vid. Comm. ad Silium Ital. XIII. B. Punic. vs. 845.) ab Hercule occiſo Serv. ad VII. AEn. 662. Schol. Pindari Od. Iſthm. I. vs. 15. Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. 1399. qui Atlantis eum canem ab aliis perhiberi docet. Serv. ad VI. AEn. 289. tres in Hiſpania fuiſſe Geryones, quibus Hercules armenta abſtulit, adnotavit. Noſter Hyginus *uno telo* Geryonem interfeciſſe, memorat, ſed Euripides Herc. Fur. vs. 423. de pluribus telis agit, & quidem iiſdem, quibus hydram Lernaeam confecit. Unde vero ſagittandi artem doctus ſit Hercules, diſſentiunt Mythographi. Scythicis ſagittis uſum Herculem fuiſſe, & ſagittas mittendi doctorem habuiſſe Teutarum Scytham, docet Schol. Theocriti Idyll. XIII. vs. 56. alii vero hanc artem didiciſſe ab Euryto Herculem memorant. vide Apollodor. lib. II. pag. 103. & Celeb. P. Burm. Catal. Arg. in *Eurytus.* De aliis paedagogis ejus idem Schol. ad idem Idyll. vs. 9. agit.

10 Mala Hesperidum] Vide Palaeph. cap. 19. μῆλα illa Heſperidum oves fuiſſe autumat, in quo ὁμόψηφον habet Agroetam lib. II. rerum Libycarum,

lit. ¹ Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis regi in conspectum adduxit.

XXXI. *Parerga ejusdem.*

² ANTÆUM Terrae filium in Libya occidit. Hic cogebat hospites secum luctari, & delassatos interficiebat. hunc luctando necavit. Busiridem in AEgypto, qui hospites inmolare solitus erat. Hujus legem cum

carum, cujus Scholiastes Apollonii meminit ad lib. IV. vers. 1396. quibus adde Diodorum lib. IV. pag. 232. Servium ad AEn. IV. 484. Alii μῆλα χρυσᾶ interpretantur τὰ ἄστρα, & Herculem pro Sole accipiunt. Vide Schol. Hesiod. pag. 249. Ed. Heins. Facit ambiguitas vocis μῆλον, ut interdum in Graecorum interpretatione misere impingant homines docti. Moschus Epitaph. Bionis: Μάλων οὐκ ἔρευθε τὸ καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σίμβλων. Vertit Witfordus: *Candida poma rubor non tingit.* Non vidit ellipsin praepositionis, ut in Megarâ: Τὰ δ' οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων Κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο. Quem locum non minus infeliciter vertit Eobanus Hessus: *Sed simul undanti demisit lumine guttas Plus pomis viridi lectis de fronde recentes.* Atqui μῆλα ibi *malae* non *mala* sunt. Vid. Isidor. Orig. XVI. I. Parthen. de Affect. Amat. cap. VI. Δάκρυα δὲ πολλὰ ἐχεῖτο τῶν παρειῶν. Homer. Iliad. B. 266. Θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ. Schol. recte, θαλερὸν, θερμὸν, ἀκμαῖον, ἤγουν ἁδρὸν, πολύ. Simile huic est illud Genes. XLVI. vs. 39. Ἔκλαυσε κλαυθμῷ πίονι. quanquam Etymologicographus in θαλερὸς, θαλερὸν δάκρυ, inquit, τὸ ἁπαλόν. Plura de malis Hesperidum si desideres, consule Spanhemium in de Num. Praestant. pag. 295. Meurs. Lacon. I. 12. Pierii Valeriani Hierogl. p. 76. MUNCK. Adde Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 11. pag. 669, 670, 671. Burm. ad Ovid. IV. Met. 636. Frondes harum arborum aureas fuisse ait etiam Euripides Herc. Fur. vs. 396. Hanc fabulam tangunt Schol. Euripidis in Hippolyto vs. 742. Eratosthenes cap. IV. Catascer. Haec mala a duobus draconibus fuisse servata docet Philostratus lib. II. Icon. cap. 17. pag. 837. Haec mala aurea per opes Phoenicum explicat Bochartus de Colon. Phoenic. lib. I. cap. 24. pag. 477. Quid Juba Mauritaniae rex de hisce malis in commentariis Libycis scripserit, docet Athenaeus lib. III. cap. 7. pag. 83. de hortorum Hesperidum situ Salmas. Exerc. Plinian. in Solin. pag. 264, 265. De Atlante fabulam alio modo refert Apollodorus lib. II. pag. 131. item Schol. Apoll. Rhod. IV. 1396.

1 CANEM CERBERUM] Plutarch. Quaest. Rom. Tom. II. pag. 285. κυνὶ δὲ πάντων μάλιστα τῶν ζώων ἐπολέμησε. καὶ γὰρ οὗτος αὐτῷ ἀεὶ πολλὰ πράγματα παρέσχε καὶ Κέρβερος. καὶ ἐπὶ πᾶσι, τοῦ Λικυμνίου παιδὸς Οἰωνοῦ διὰ κύνα φονευθέντος ὑπὸ τῶν Ἱπποκοωντιδῶν, ἀναγκασθεὶς μάχην συνάψαι, τῶν τε ἄλλων φίλων πολλοὺς ἀπέβαλε, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἰφικλέα. Hinc, ut Varro notat, apud Eundem paullo ante, τῆς Ἡρακλεῖ γινομένης θυσίας —— οὐδὲ φαίνεται κύων ἐντὸς τῶν περιβόλων.

Ad CAP. XXXI.

2 ANTAEUM TERRAE FIL.] Cum Hygino faciunt Statius VI. Theb. 890. & Philostratus II. Icon. 21. adde Olearii notam. & Schol. Lucani lib. II. vs. 164. Contra Neptuni filius vocatur Antaeus a Schol. Apoll. Rhodii IV. Arg. vs. 1396. Tzetze ad Lycophron. vs 663. Apollod. lib. II. pag. 129. De hac fabula praeter laudatos viros egere Schol. Pindari O. Isthm. IV. vs. 87, 92. Celeb. P. Burm. ad Ovid. Ep. IX. Heroid. vs. 97. & S. Bochartus Geogr. Sacr. lib. I. cap. 24. pag. 476. Ab hospitibus necandis abhorruit Hercules. vide Plutarch. Tom. II. pag. 262. Quaest. Rom.

3 CYGNUM . . . OCCIDIT. QUO CUM MARS VENISSET] Sic loquitur Hyginus, quasi locum caedis Cygni disertius expressisset. Sic Fab. XXXII. *Ophiten interficere voluit, & regnum occupare. Hercules eo intervenit, & Lycum interfecit.* Fab. XCI. *Is . . habuit taurum in deliciis. Quo cum satellites . . venissent*, &c. Fab. CXX. *ipsa coepit signum Dianae avellere.* Quo *rex cum intervenisset*, &c. Fab. CLXXXIX. *itaque commutat eum* &c. *Quo cum Cephalus venisset*, &c. Cum quibusdam illud *quo*, in his pro ex qua causa accipi non opus est. confer Fab. LXXIX. c. & alibi. Libentius exposuerim, quo casu vel quem ad casum. WOPKENS.

4 MARTIS FILIUM] Ex Pelopiâ scilicet. Vide Apollod. lib. II. pag. 118. Schol. in Hypothesi Trachin. Sophoclis. MUNCK. Varii fuere Cycni,

cum audiit, paſſus eſt ſe cum inſula ad aram adduci. Buſiris autem cum vellet Deos inprecari, Hercules eum clava ac miniſtros ſacrorum interfecit, [3] Cygnum [4] Martis filium armis ſuperatum occidit: [5] quo cum Mars veniſſet, & armis propter filium contendere vellet cum eo, [6] Jovis inter eos fulmen miſit, atque ita eos diſtraxit. [7] Cetum, cui Heſione fuit adpoſita, Trojae occidit. [8] Laomedontem patrem [9] Heſiones, quod [10] eam non reddebat, ſagittis interfecit. [11] AEthonem aquilam, quae Prometheo cor exedebat, ſagittis interfecit. Lycum Neptuni

Cycni. Hunc ita deſcribit Euripides Herc. Fur. 391.

> Κύκνον δὲ ξενοδαΐκταν
> Τόξοις ὤλεσεν, Ἀμφαναίας
> Οἰκήτορ᾽ ἄμικτον.

Martis filium vocant Schol. Pindari Olymp. Od. II. vs. 147. & ad Od. Olymp. X. vs. 19. & Schol. Ariſtophan. Ran. vs. 994. Hic vero *Cycnus* confunditur ſaepe cum *Cycno* Neptuni filio, quem Achilles in bello Trojano occidit. De cujus matre inter Mythographos non convenit. Conſule Meziriac. ad Ovidii Epiſt. III. Heroid. pag. 237. de quo Cycno Athenaeus lib. IX. cap. 11. pag. 393. Schol. Theocriti Idyll. XVI. 49. Conſule de Cycno, quem Hercules occidit, Micyllum & Burmannum ad Ovid. XII. Met. 72. & alterum cum altero confundi videbis.

5 QUO CUM MARS VENISSET] putant illud *quo* adverbium eſſe, ac ſignificare *in quem locum.* mihi ſecus videtur, quia nil de loco aliquo praeceſſit. puto magis ita poni cum ellipſi praepoſitionis *ex*, ut integre ſit, *ex quo*, id eſt, ex qua re, ex qua cauſſa, quia ſcilicet interfecerat filium Martis, ideo Mars venit, ultionem & poenas ſumpturus. ita Fab. 274. *Quo cum Areopagitae conſediſſent.* Item in Poët. Aſtron. II. cap. 21. *ut Jupiter ei ſatisfacere videretur, inter ſydera conſtituiſſe* (dicitur) *Quo ejus prior pars apparet ut tauri.* SCHEFF. Recte Cl. Schefferus dictum id cenſet pro *ex quo.* Vide ejus notas, & quae nos obſervavimus ad cap. 34. In epitaphio Vitalis Mimi lib. III. Catal. Pithoei: *Quo vos tam triſti turbatus deprecor ore.* MUNCK.

6 JOVIS] *Juppiter.* MICYLL.

7 CETUM] Habes fabulam infr. cap. 89. MUNCK.

8 LAOMEDONTEM PATREM HESIONES, QUOD EAM NON REDDEBAT, SAGITTIS INTERFECIT] Tollius conjicit *quod mercedem non reddebat.* Poſſet itidem *quod fidem non reddebat*: quo phraſi Valerius Maximus aliique uſi. Sed nil novandum. Sic rurſus Fab. 89. *Quod & ipſum Laomedon fraudavit, neque* Heſionen reddere *voluit. Reddere* autem pro ex debito vel promiſſo dare, uſitatiſſimum eſt. WOPKENS. Heſiones fabulam depinxit Philoſtratus Junior Icon. XII. mox Tollius recte legendum conjecit pro *eam*, *mercedem.* Conſule Serv. ad VIII. AEn. 157.

9 HESIONIS] Ἀντὶ τῆς *Heſiones.* Obſervo in hoc ſcripto frequenter τὸ ι poni, ubi in Graeco eſt η. quod deterioris aevi ſignum eſt. In Genealogiâ habuimus *Nimertis* pro *Nemertes.* Cap 14. *Nilei* pro *Nelei.* Cap. 30. *Otrira* pro *Otrera*, quod etiam cap. 223. invenies. & cap. 52 *Myrmices* pro *Myrmeces.* 184. *Meropis* pro *Meropes.* Talia ſunt apud Capellam lib. VI. *Hermionis* pro *Hermiones.* & lib. I. *Imarmine* pro *Imarmene*, quomodo minus vitioſe exaratum vidi in membranis Bibliothecae Leidenſis. Apud Sidonium Carm. 23. *Hippocrenis.* Apud Servium ad II. Georg. 389. *Erigonis*, & ad III. 274. *Leucatis.* ad II. AEn. 514. *Daphni* pro *Daphne.* Apud Schol. Germanici Arcto, *Helicis* pro *Helices.* Apud veterem Commentatorem ad Horat. Od. 33. lib. I. *Myrtalis* pro *Myrtales.* Apud Pontium Paſſione Cypriani *Cimiteria* pro *Coemiteria*, ejuſdem ſunt generis: ut & illa apud Prudentium *Joannis* & *Erimus* ex Graeco ἔρημος Pſychom. vers. 371. quorum prius eſt etiam apud Hieronym. Epitaphio Paulae, alioſque. apud Gregor. Dialog. III. cap. 33. *Syncopin.* apud Probum ad III. Georg. 293. *Muſigetes.* & in canonibus Eccleſiaſticis *Paraclitus* ex Graeco παράκλητος. Vide, quae praeterea hac de re notavi ad cap. 223. & Salmaſ. ad Pall. pag. 307. MUNCK.

10 EAM] Fort. *Mercedem.* Tollius. MUNCK.

11 AETHONEM AQUILAM] *Aëton* fortaſſe legendum MICYLL. Alterutrum horum eſt ex gloſſa, puto ſcripſiſſe *Aëton eam, quae.* SCHEFF. Micyllus, *aëton fortaſſe legendum.* Non improbo quidem; ſed addiderim *id eſt*, & ſcripſerim, *aeton, id eſt, aquilam.* quod à more Hyginiano non eſſe alienum, diſces ex iis, quae ad cap. 126. dixi. *AEton* autem dictum puta pro *aëton*, ut *Phaeton* pro *Phaëton* apud Publium Varro-

ptuni filium, quod Megaram Creontis filiam, uxorem ejus, & filios [1] Therimachum & Ophiten occidere voluit, interfecit. Achelous fluvius in omnes figuras ſe inmutabat. Hic cum Hercule [2] propter Deianirae conjugium cum pugnaret, in taurum ſe convertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu [3] Heſperidibus, [4] ſive Nymphis, donavit: [5] Quod Deae pomis replerunt, & [6] cornu copiae adpelarunt. [7] Neleum Hippocoontis filium cum decem filiis occidit, quoniam is eum [8] purgare ſive luſtrare [9] noluit, tunc cum Megaram Creon-

nem, obſervante Fabio lib. I. cap. 5. Sed dixi jam ſuperius ad cap. 12. iſtas Graecanicarum vocum explicationes magnam partem gloſſemata mihi videri. Certe *τὸ aquilam* etiam heic gloſſema viſum Cl. Scheffero, dum legit, *aëton eam, quae*. Caeterum aquilam eam Typhone & Echidnâ natam credere nos vult Pherecydes apud Apollonii Scholiaſten ad lib. II. vers. 1252. Haec ſcripſeram, cum καινή τις ἰδέα in mentem mihi venit, Hyginum forſan, qui ex Græcorum monumentis procul dubio harum fabularum partem non minimam collegit, deceptum fuiſſe Graeco epitheto αἴθων, quo ἀετὸν ornant Poëtae, ut Homer. Iliad. O. 685. putaſſe, inquam, proprium eſſe nomen, cum adjectivum eſſet τὸ αἴθων in Graeco ſcriptore, ubi hanc fabulam invenit. Si injurioſum hoc exiſtimas, & ab Hygini doctrinâ alienum, puta Graecum eum epitheton retinuiſſe, ut cap. 30. *Leonem atrotum* dixit. MUNCK. Conſule Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 1153. Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. 1396. quidam non huic Thebano, ſed alii Herculi adſcribunt hoc facinus. Vide Philoſtrat. lib. II. cap. 3. de Apoll. Tyan. ubi Olear. de hac fabula agit.

1 THEREMACHUM] Sic etiam cap. 32. & 72. Cap. autem 102. *Theromachum* appellat. Sed ex Apollodoro reſcribendum *Therimachus*, vel *Theriomachus* ex Scholiaſt. Hom. ad Odyſſ. Λ. 269. qui pro *Ophite Creontiadem* nobis exhibet. *Hodites* videri poſſet fuiſſe, niſi ille Diodoro lib. IV. non ex Megara, ſed Dianirâ ei natus diceretur. *Oxeas* eſt Statiano interpreti ad lib. X. Theb. vers. 896. Sed vide notas ad cap. 162. MUNCK. Lege *Therimachum*. vide, quos laudat Schol. Pindari Od. Iſthm. IV. 104.

2 PROPTER DEIANIRAE CONJUGIUM] Fabulam accurate narrat Schol. Hom. ad Iliad. Φ 194. MUNCK. Conſule Soph. Trachin. 19. Lact. ad Statii II. Theb. 165. ad IV. Theb. 109. & Philoſtrat. Junior. Icon. IV. pag. 868.

3 HESPERIDIBUS] Lactantius Argum. lib. IX. Met. *Najades flu[illegible] [illegible]* *capiti erat, omnibus copiis autumnalibus repleverunt.* An ergo ſcribendum *Naidibus*? non dixerim, cum nimis hoc ab alterâ ſcriptura remotum ſit. MUNCK.

4 SIVE NYMPHIS] Gloſſam iſta reſipiunt, niſi putas diverſas eum conjungere opiniones voluiſſe. MUNCK.

5 QUOD DEAE POMIS] quomodo hic *Deae*, quae paulo ante *Nymphae*? puto litteram *d* tranſumptam ex priori voce, ac propterea *quod ex* ſcribendum. SCHEFF. Cl. Schefferus, *Quod ex pomis*. Si quid putes mutandum, legerim, *Quod eae pomis*. MUNCK.

6 CORNUCOPIAE] *Cornu Fortunae* appellat Horat. Schol. ad lib. I. Od. 17. & Arnob. lib. VI. Lactant. ad Stat. Thebaid. lib. IV. 106. *Hercules autem dicens, ſe etiam tauros domuiſſe, cornu illius fregit, quod deſcendente* (Leg. *deſcendens*) *Cerberum rapturus ſecum tulit. Illud Nymphae omnibus bonis repleverunt, datumque eſt Copiae, quae eſt miniſtra Fortunae. Unde in Boëtio legitur: Copia pleno cornu.* Ex his verbis contendit Tiliobroga aetate poſteriorem eſſe Boëtio Statianum interpretem. De quo licet non valde contenderim, puto tamen praeſentem locum ad hoc evincendum non valde eſſe idoneum: imo corruptum heic cenſeo Lactantium, & in *Boëtii* locum *Horatium* ſubſtituendum. Quod autem *pleno cornu* dixit, cum in Horatio lib. I. Od 17. legatur *benigno cornu*, ἁμάρτημα dicas μνημονικὸν, qualia apud ſequioris aevi ſcriptores non pauca invenias. Sed eo confugere nihil eſt neceſſe. Leguntur haec Carm. Saecul. vers. 59. *Apparetque beata pleno Copia cornu.* Aliter de hoc cornu fabulatur Scholiaſtes Sophoclis in Hypotheſi Trachiniarum. Adde quae de eodem congeſſit eximius Theologus Fred. Spanhemius Hiſt. Job. cap. XV. Albricus: *Ei tandem cornu dextrum evulſit, quod & Copiae Deae divitiarum dedicavit.* Schol. Hom. ad Iliad. Φ. 194. Φασὶ δ' αὐτὸν τὸν Ἀχελῷον παρ' Ἀμαλθείας (leg. Ἀμαλθείας) λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. Et Tzetzes in Lycophr. p. 14. Καὶ δὴς πάλιν

Creontis filiam uxorem ſuam, & filios [10] Therimachum & Ophiten interfecerat. Eurytum, quod Jolen filiam ejus in conjugium petiit, [11] & ille eum repudiavit, occidit. Centaurum Neſſum, quod Deianiram violare voluit, occidit. Eurytionem centaurum, quod Deianiram [12] Dexameni filiam, ſperatam ſuam uxorem, petiit, occidit.

XXXII.

λιν τοῦτο αὐτῷ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, τῆς Ἀρμονίου θυγατρός. Ita illi cum Schol. Sophoclis, ut & Euſtath. in Dionyſ. vs. 431. MUNCK. Hoc cornu geſtamen erat Priapi. vide P. Leopard. lib. IX. Emendat. cap. 19.

7 NELEUM HIPP. FIL. CUM DEC. FIL.] Iis, quae ad fab. X. ſcripſi de hac fabula, adde Interpr. ad AElian. IV. V. H. 5.

8 PURGARE SIVE LUSTRARE VOLUIT] Recte Barthius pro *voluit*, *noluit*, emendat. Sed & illa, *ſive luſtrare*, mihi gloſſatoris, non Hygini videntur. Certe brevitati caeterae non conveniunt. SCHEFF. Dele hoc. Non enim Hygini, ſed gloſſatoris eſt. MUNCK.

9 NOLUIT] Ita ſcripſi pro *voluit*, poſtulante id fabulâ. Vid. vet. Scholiaſt. Pind. & Triclin. ad Olymp. IX. Tzetz. Chil. I. 36. Apollodorus lib. II. Ἀπωσαμένου, inquit, αὐτὸν Νηλέως διὰ τὴν πρὸς Εὔρυτον φιλίαν. Notatum id jam Micyllo, Barthio, & Scheffero. AElian. Var. Hiſtor. IV. 5. Νηλέως αὐτὸν οὐ βουλομένου καθῆραι. Imperite interpres: *Cum Neleus hoſpitio eum recipere noluiſſet*. MUNCK.

10 THEREMACHUM] Apollodoro eſt *Therimachus*, & Pindaro, nec aliter hic ſcribendum videtur. Ophites memoratur & in Fab. 162. ſed aliis hic non eſt filius Megarae. Adde Fab. ſeq. SCHEFF.

11 ET ILLE EUM REPUDIAVIT] Perperam. ſcribendum, *illa eum*. Vide Fab. 35. ibique notas. SCHEFF. Sic mox cap. 35. *Ille eum repudiaſſet*. Cl. Schefferus legit, *illa eum*. Dubito, an ſit neceſſe. Ut Herculem heic Eurytus, ita apud Antoninum Liberal. cap. 21. Nicocreon repudiat Arceophontem; & Pelias infra apud Noſtr. cap. 50. & 51. procos. Schol. Euripidis ad Hippolyt vers. 545. Ἔνιοι μὲν οὖν φασιν ἀτιμασθέντα τὸν Ἡρακλέα ὑπὸ Εὐρύτου καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ (οὐ γὰρ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν κόρην) πορθῆσαι τὴν Οἰχαλίαν. Etiam apud Diodorum lib. IV. ab Euryto repulſam patitur. Adde Schol. Hom. ad Odyſſ. Φ. vs. 23. MUNCK. Conſule Servium ad VIII. AEn. 291. Schol. Sophoclis in Trachin. vs. 270. 358. & Cel. Burm. in Cat. Arg. in *Eurytus*. Alium Eurytum, Actoris filium, Cteati fratrem, non aperto Marte, ſed per inſidias una cum fratre occidiſſe dicitur Hercules. Vid. Periz. ad AElian. lib. IV. V. H. cap. 5. item Schol. Pindari Olymp. Od. X. vs. 30. Sunt, qui referant hunc Eurytum, de quo hic Hyginus agit, cum filio ab Hercule occiſos eſſe, quod ab Euboeenſibus tributa exigerent. Vide Scythicum Tejum apud Athenaeum lib. XI. cap. 2. pag. 461. Idem tamen Hercules Pyraechmen Euboeenſium regem Thebanis bellum inferentem interfecit adoleſcens. Plut. Parall. Tom. II. pag. 307.

12. DEXAMENI FILIAM] *Oenei* filia eſt Apollodoro lib. I. pag. 25. & Hygino ipſi cap. 36. Alios tamen velle ait eam ex Dionyſo & Althaea natam. Puto tamen reperiſſe auctorem, quem heic ſit ſecutus Hyginus. Is eſt Bacchylides apud Hom. Scholiaſt. ad Odyſſ. Φ. 295. Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἶδε τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶν γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξάμενος ἐν Ἤλιδι ὑβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῇ τοῦ ξενοδόχου θυγατρί. Καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς οἴκοις ἐπιστάντος. Quid ſibi vult heic illud Δεξάμενος? Scribo, Δεξαμενῷ. h. e. *hoſpitio ſuſceptum à Dexameno*. Reſtituit idem vocabulum Palmerius Diodoro lib. IV. pag. 238. Ἄπρακτος ἐπανῆλθε πρὸς Δεξάμενον, cum antea legeretur προσδεξάμενον. Ergo leviter emendandus Lactantius ad Stat. V. Thebaid. 263. qui *Dexaminum* hunc appellat. Dexameni cujuſdam meminit quoque Etym. auctor in Βοῦρα, vel Callimachus apud eum Hym. IV. 102. Βοῦρά τε Δεξαμενοῖο βοόστασις οἰνεάδαο. Immo is ipſe eſt, cujus filiae petiiſſe nuptias heic Hyginus, & Apollod. lib. II. pag. 192. tradunt. Adde Heinſ. notas ad Ovid. Ibin vers. 406. MUNCK. Conſule P. Leopard. lib. III. Emendat. cap. 5. & Spanh. ad Callim. H. Del. pag. 406. Oenei filiam vocat Schol. Apollon. Rh. I. Arg. 1212. cui praeivit Sophocles ipſe Trachin. vs. 409. Adde Philoſtrat. Junior. Icon. IV. De *Eurytione* P. Leopard. l. l. & Burm. in *Eurytion*.

XXXII. *Megara.*

Hercules cum ad canem tricipitem eſſet miſſus ab Euryſtheo rege, & Lycus Neptuni filius putaſſet eum periiſſe, Megaram Creontis filiam uxorem ejus, & filios Therimachum & Ophiten interficere voluit, & regnum occupare. Hercules [1] eo intervenit, & Lycum interfecit: poſtea ab Junone inſania objecta, Megaram & [2] filios Therimachum & Ophiten interfecit. Poſtquam ſuae mentis compos eſt factus, ab Apolline petiit dari ſibi reſponſum, quomodo ſcelus purgaret. Cui Apollo ſortem quod reddere noluit, Hercules iratus de fano ejus [3] tripodem ſuſtulit, quem poſtea Jovis juſſu reddidit, [4] & nolentem ſor-

Ad CAP. XXXII.

1 Eo intervenit] Cl. Schefferus explicat *eo tempore.* Ego verius putem, *ex eo, ea de cauſa.* cap. praeced. *Quo cum Mars veniſſet.* cap. 120. *Quo Rex cum interveniſſet.* Vide praeterea Notas ad cap. 34. Gloſſ. Philox. *Intervenit*, *βοηθεῖ.* Poſſis alioqui dicere *eo* eſſe dictum pro *ea* ἀρχαϊκῶς. ut & *quo* pro *ad quae.* Vide Sciopp. Gramm. p. 44. MUNCK.

2 Filios interfecit] Non conveniunt in narratione hac Mythologi. Schol. Pind. ad Iſthm. Od. IV. vs. 114. *Περὶ τῶν ἐκ Μεγέρας* (Leg. Μεγάρας) Ἡρακλέους παίδων Λυσίμαχός φησι τινὰς ἱστορεῖν, μὴ ὑπὸ Ἡρακλέους, ἀλλ᾽ ὑπό τινων δολοφονηθῆναι ξένων. οἱ δὲ Λύκον τὸν βασιλέα φασὶν αὐτοὺς φονεῦσαι. Σωκράτης δ᾽ ὑπὸ Αὐγέου (Leg. Αὐγέας) φασὶν αὐτοὺς δολοφονηθῆναι &c. MUNCK. Ab ipſo Hercule hos liberos interfectos docet Plutarchus de Superſtit. Tom. II. pag. 167. item Euripides in Hercule Fur. qui tres filios & uxorem intereniſſe Herculem furiis agitatum refert vs. 978. & ſeqq. quem ſequitur Philoſtratus lib. II. Icon. cap. 23. & praeter hos etiam amaſium, Stichium AEtolum, vita privaſſe eodem tempore, adfirmat Ptol. Hephaeſtio lib. VII. apud Photium, pag. 490. In hac fabula emendandus Lactantius ad Statii IV. Theb. vs. 571. *Hic eſt Lycus, qui Megaram filiam ſuam Herculi dedit uxorem, & ob hoc a Junone in furorem verſus eſt, & filios Hercules ex Megara ſuſceptos Oxea, & Leontiadem occidit.* Lege *Ophiten, & Creontiadem.* *Creontiadem* vocat eum ipſe Lactantius ad X. Theb. 8[illegible]5. qui *Creontiades* ab AEnea Argivo & Pherecyde lib. II. inter hos Herculis filios numeratur, ut docet Schol. Pindari O. Iſthm. IV. vs. 104. Euripides telo proſtraviſſe, Pherecydes vero in ignem jeciſſe adfirmat. Quo remedio poſtea ſuae mentis factus ſit compos Hercules, docet Ptolemaeus Hephaeſtio lib. II. apud Photium pag. 474. Herculem a Sicalo docet Menecrates in Pindari ſcholiis, caedis contage fuiſſe luſtratum.

3 Tripodem] Servius ad AEn. I. 360. *Tripodes fuerunt menſae in templo Delphici Apollinis, quibus ſuperpoſitae Phoebades vaticinabantur.* Μαντικὸν τρίποδα vocat Pindari Scholiaſt. ad Olymp. IX. προφητικὸν Hypoth. Pyth. *Cortinam* Virgil. AEn. III. 92. Ubi in vocis originem inquirit Servius, ut & Varro L. L. VI. Gloſſ. Philox. *Cortina*, Δελφικὸς τρίπους Ἀπόλλωνος. quod convenit cum illis, quae Plinius habet lib. XXXIV. 3. Plura ſuppeditabunt de tripode Rhodiginus lib. VIII. 16. Savaro ad Sidon. lib. VIII. ep. 9. Oecum. in cap. XVI. Act. Bernartius ad Stat. I. Thebaid. 509. Lactantius notat ibi, *Tripodem eſſe ſpeciem lauri, tres habentem radices, Apollini conſecratam propter triplicem vim divinationis. Nam & ſol*, inquit, *praeterita videlicet & praeſentia cernit, & futura viſurus eſt.* Hoc habet ex Fulgentii lib. I. cap. 16. *His Tripum quoque Apollini adjiciunt, quod ſol & praeterita noverit, & praeſentia cernat, & futura viſurus ſit.* Adde quae notamus ad illa Fulg. verba Tripodem è lauru fuiſſe oſtendit Paſchal. Coron. lib. VIII. cap. 13. MUNCK. De tripode egit inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 90. a pag. 383. ad pag. 393.

4 Et nolentem] Ante haec verba videntur excidiſſe aliqua, nec enim illud *nolentem* ad Herculem referri debet ſed Apollinem. Forte ſcribendum, *At Apollinem nolentem, &c.* Conſule Apollodorum lib. II. qui habet omnia, & quo modo poſt illud Apollinis oraculum fuerit venditus à Mercurio. SCHEFF. *Apollinem* nempe.

ſortem dare juſſit. [5] Hercules ob id à Mercurio Omphalae reginae in ſervitutem datus eſt.

XXXIII. *Centauri.*

HERCULES cum in hoſpitium ad Dexamenum regem veniſſet, [6] ejuſque filiam Deianiram devirginaſſet, fidemque dediſſet, ſe eam uxorem ducturum, poſt diſceſſum ejus Eurytion Ixionis & Nubis filius, Centaurus, petit Deianiram uxorem: cujus pater vim timens, pollicitus eſt ſe daturum. Die conſtituto, venit cum fratribus ad nuptias. Hercules intervenit, & Centaurum interfecit, [7] ſuam ſperatam abduxit. Item aliis in nuptiis Perithous [8] Hippodamiam Adraſti filiam cum uxorem duceret, vino pleni Centauri conati ſunt rapere uxores [9] Lapithis. [10] Eos Cen-

pe, quam vocem hinc excidiſſe cenſet Cl. Scheſferus. MUNCK. Alia de Hercule Apollinis tripodem tollente refert Plut. *de his, qui ſero a Numine pun.* pag. 557.

5 HERCULES OB ID] Pherecydes apud Hom. Scholiaſt. ad Odyſſeae Φ. 23. quod Iphitum Euryti filium occidiſſet. Adde Tzetz. Ch. I. 36. Diodor. lib. IV. pag. 236. Cicerone auctore lib. III. Nat. Deor. alius ab Alcmenae filio hic fuit Hercules, qui cum Apolline de tripode concertavit. MUNCK. In hac fabula diſſentiunt Veteres. Cum Pherecyde faciunt Plut. in Theſeo pag. m. 3. & Apollodorus lib. II. pag. 135. Iphitum non ab Hercule occiſum eſſe, ſed in Euboeam effugiſſe e Scholiis Sophoclis Trachin. vs. 358. obſervavit Celeb. P. Burm. in *Iphitus.* Cum Hygino facit Servius ad VIII. AEn. 300. Hanc ſervitutem Herculi exprobrat AEſculapius apud Lucian. Dial. Fabul. 5. De Omphale vide Athenaeum lib. XII. cap. 3. Ephorus apud Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. 1290. dicit αὐτὸν ἑκουσίως ἀπολελεῖφθαι πρὸς Ὀμφάλην τὴν Λυδῶν βασιλεύουσαν. Poſtea Herculem libertate donatum Omphalae nupſiſſe, & ex ea procreaſſe Agelaum, juxta Apollodorum, ut notat Celeb. P. Weſſeling. ad Simſonii Chronic. A. M. 2774. ſed ſecundum Lact. ad Statii VIII. Theb. vs. 507. Hyllum & Amphitryonem memorant.

Ad CAP. XXXIII.

6 EJUSQUE FILIAM] Alii Oenei filiam faciunt. Vide Apollodorum & Pauſaniam, ſed in his eſt ſumma diſcrepantia ſcriptorum. SCHEFF.

7 SUAM SPERATAM] H. e. ſperatam uxorem ſuam, ut plene loquitur cap. 31. τὴν μνηστευομένην. Non curat diſtinctiunculam Grammaticorum. Nonius cap. 3. *Virgo, antequam petitur, ſperata dicitur, dehinc promiſſa, vel pacta, vel ſponſa dici poteſt* Arnob. lib. IV. *Habent ſperatas, habent pactas, habent interpoſitis ſtipulationibus ſponſas?* MUNCK.

8 HIPPODAMIAM ADRASTI FILIAM] *Hippocratiam* appellat Schol. Stat. I. Theb. 106. & Atracis facit filiam. Vide Apollod. lib. II. MUNCK. Ἱπποδάμειαν τὴν βριζάδα vocat Schol. Homeri Iliad. A. 263. vide Mizeriac. ad Ovid. Ep. II. Heroid. pag. 156.

9 LAPITHIS] De Lapitharum pugna Serv. & Philargyr. ad Virg. II. Georg. vs. 455. ad VII. AEn. 304. Lact. ad Statii II. Theb. 563. ad VII. Theb. 205. & quos laudat Perizonius ad AElian. lib. XI. V. H. cap. 2. Unde hi Lapithae dicti ſint, docent Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. vs. 41. & Spanh. diſſert. V. de praeſt. & uſu Num. pag. 383.

10 EOS CENTAURI] Ante haec verba poſuerim τελείαν στιγμήν. Deinde legerim: *Eo centauri multos interfecerunt; at ab ipſis interierunt*, vel, *& ab ipſis &c.* ut plurimos ex utraque parte cecidiſſe innuat. Schol. Homer. ad Odyſſ. Φ. 295. Ὑπὸ μέθης δὲ οἱ Κένταυροι προαχθέντες τῶν Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπεχείρησαν. οἱ δὲ ὀργισθέντες ἀνεῖλον τοὺς Κενταύρους. Cl. Schefferus emendat: *eos Centauri multos interfecerunt; interfecti ab ipſo interierunt.* per *ipſum* intelligi volens Herculem. *Sed interire ab aliquo* ſatis Latine dicitur. Lactant. ad Stat. IV. 785. *Ne à Saturno interiret.* & Argum. lib. XI. Met. fab. 9. *Quod Phocus à ſe interiiſſet.* Plinius de M. Marcello: *Periit ab Hannibale.* Lucanus: *Quis nollet ab iſto enſe mori?* Salluſt. Jug. 17. *Niſi qui ferro aut à beſtiis interiere.* In fabularum Indice huic libello praefixo habes lemmate cap. 265. *Qui à Neptuno perierunt.* Cap. 266. *Qui ab Apolline perierunt.* Probare tamen poſſis, *ab ipſo*; ſi cogites illud non

Centauri multos interfecerunt, [1] ab ipſis interierunt.

XXXIV. *Neſſus.*

NESSUS Ixionis & Nubis filius, Centaurus, rogatus ab Deianira, ut ſe flumen [2] Euhenum transferret, [3] [4] quam ſublatam, in flumine ipſo violare voluit. [5] Hoc Hercules, [6] cum interveniſſet, & Deianira cum fidem ejus imploraſſet, Neſſum ſagittis confixit. Ille moriens cum ſciret ſagittas Hydrae Lernaeae felle [7] tinctas quantam vim haberent

jam tum ſtatim, ſed poſtea accidiſſe. Vide Horatii interpretem veterem ad lib. II. Od. 12. Sed intercedit Lactantius ad Stat. Theb. v. vers. 263. qui has fabulas Hygino ſublegit. Caeterum, quam heic Hippodamiam vocat Hyginus, *Deidamia* eſt Plutarcho in Theſeo, *Iſchomache* Propert. lib. II. el. 2. Sed ab Hygino ſtat Ovid. XII. Met. vers. 210. MUNCK.

1 AB IPSIS INTERIERUNT] Deeſſe quid volunt. Et certe nullus in his ſenſus. Forte ſcriptum fuit, *eos Centauri multos interfecerunt; interfecti ab ipſo interierunt*, ſic, ut illud *ipſo* ad Herculem referatur. Repetitio ejuſdem vocis otioſa viſa eſt librario. SCHEFF. Ita refert Ptolem. Hephaeſtio lib. v. apud Photium pag. 483. οἱ Κένταυροι φεύγοντες Ἡρακλέα διὰ Τυῤῥηνίας λιμῷ διεφθάρησαν θελχθέντες ὑπὸ Σειρήνων ἡδυφωνίας. & lib. VI. pag. 487. Ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων. vs. 670.

Ποίας δ' ἀηδὼν στεῖρα κενταυροκτόνος.

τὰς Σειρῆνας κενταυροκτόνους εἶπεν. Omnes Centauros praeter Chironem occidiſſe Hercules memoratur ab Antiſthene Socratico apud Eratoſthenem Cataſter. cap. 40.

Ad CAP. XXXIV.

2 EUHENUM] Vide Schol. Apollon. lib. I. 1211. Serv. ad AEn. VIII. 300. Perperam Νέσον & Εὔονον ediderunt in Lycophr. Scholiaſte. MUNCK. Conſule Sophocl. in Trachin. vs. 564. Pauſan. lib. III. cap. 18. Apollodor. lib. II. pag. 145. Philoſtrat. Junior. Icon. XVI. Lact. ad Statii IV. Theb. 833. & ad XI. Theb. 225. De *Neſſo* Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 426.

3 QUAM SUBLATAM] poſſit videri legendum, *eam*; verum eſt hoc genus inter locutiones plebeias numerandum. ſupra Fab. 28. *Hi cum Dianam comprimere voluiſſent, quae cum non poſſet viribus eorum reſiſtere.* pro, *ea, cum non poſſet.* SCHEFF.

4 QUAM SUBLATAM IN FLUMINE IPSO VIOLARE VOLUIT. HOC HERCULES CUM INTERVENISSET . . NESSUM SAGITTIS TRANSFIXIT.] *Hoc* intelligit Munkerus, propter hoc. Equidem malim legi: *huc Hercules cum interveniſſet*, &c. ob iſta quae notavi ad Fab. 31. Ceteroquin tale quid ἀνακόλουθον eſſe puto, quo a vocibus *id*, *quod*, *hoc* &c. ita inchoatur periodus, quaſi ſecuturum verbum eſſet, cum illis conſtruendum, quod tamen non ſequitur. Et ſaepius ſic incipi orationem, ut initii illius deinceps minus accurate ratio habeatur, vidimus ad Cicer. Divin. II. 41. Quod *Carneadem Clitomachus ſcribit dicere ſolitum, nuſquam ſe . . vidiſſe F.* ubi verba iſta *nuſquam ſe* &c. plane abundare faciunt relativum *quod*. Plura ejuſmodi Hygini loca ſunt; in quibus Munckerus ad hanc Fab. aliaſque, cum Scheffero ad Fab. 16. ſtatuit ellipſin praep. *propter*, quam mihi quidem non probat. WOPKENS.

5 HOC HERCULES] Pro *ob hoc*, ſicut *quod* pro *ob quod*. vide ſup. Fab. 16. SCHEFF. H. e. propter hoc. Cap. 188. *Hoc Neptunus ut vidit in pecora commutatos conſumi, procos in lupos convertit.* Sic *quod* pro *ob quod*, de quo dictum ad cap. 16. *Id* pro *ob id* cap. 108. 103. & 144. ubi & nos iſtam ellipſin antehac in notulis noſtris odorati fuimus. Nec male *ex* vel *ab* ſubaudias. Infr. cap. 191. *Quo Midas petiit, ut* &c. 274. *Quo judices cum conſediſſent.* Catull. Carm. 14. *munere iſto Odiſſem te odio Vatiniano.* Tertullianus III. contra Marc. *Hac cauſâ vos connubio privavit honeſto.* Nep. Themiſt. 8. *Hoc crimine abſens proditionis eſt damnatus.* Quintil. declam. 318. *Hoc legato patroni veſtri neceſſe eſt utrumque veſtrum diligentius vivere.* Addit praepoſitionem Seneca lib. I. Clem. cap. 20. *Duabus à cauſis punire princeps ſolet.* Ad eundem modum ſuum τῷ uſurpant Graeci pro *propterea.* Vide Apollon. I. 1025. II. 15. MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Ovid. v. Met. 651. & in Animadv. ad Thomae Wopkenſii Adverſaria Critica in Obſ. Miſc. Vol. VIII. Tom. III. pag. 362.

6 CUM INTERVENISSET ET DEIANIRA CUM FIDEM] Etiam haec repetitio ad plebejum genus per-

berent veneni [8] sanguinem suum exceptum Deianirae dedit, & id [9] philtrum esse dixit. Si vellet, ne se conjunx sperneret, eo juberet vestem ejus perungi. Id Deianira credens, conditum diligenter servavit.

XXXV. *Jole.*

HERCULES cum Jolen Euryti filiam in conjugium petiisset, [10] ille eum repudiasset, [11] Oechaliam expugnavit. Qui [12] ut a virgine rogatur, pa-

pertinet, cujus exemplum est in prius citatis ex fab. 28. huic simillimum. SCHEFF.

7 TINCTAS, QUANTAM &c.] Locus vitiosus. Scribe, *tinctas, ac quantam.* Nam, *cum sciret, quantam vim haberent tinctas,* non procedit. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *tinctas, ac quantam.* Micyllus continenter sine inciso & voculâ unâ auctius edidit: *cum sciret sagittas Hydrae Lernaeae felle tinctas quantam vim haberent veneni.* Quod esse recte dictum similia ejus locutionis exempla declarant. Plaut. Poenul. v. 2. 106. *Patrem atque matrem viverent vellem tibi.* Varro R. R. lib. II. pag. 387. *Armentarium meum crebro ut aliquid legat curo.* Ter. Ad. v. 7. *Demiphonem si domi est visam.* Idem alibi: *Scin me in quibus sim gaudiis?* &, *Observes filium quid agat.* Eadem ratione dictum illud cap. 129. *Fructumque ejus ex nomine hospitis Oenos ut vocaretur instituit.* Cyprian. Tractat. I. *Cum conspexeris & audieris deos tuos quid sint.* Confer Popm. in de usu Antiq. Locut. pag. 94. Hellenismum esse recte observat Linacer lib. VI. p. m. 496. Joan. cap. IX. 29. Τοῦτον οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Sed noli dubitare, quin genuinam Hygino restituat lectionem Inlustr. Heinsii emendatio, *tincta*, h. e. quaecunque tincta essent. MUNCK. De locutione vide, quae Cl. Oudendorp. ad Hirtium de B. Africano cap. 20. p. 866. & ego ad Nepot. Thrasyb. cap. IV. congessi. De re Sophocl. Trachin. 583. & Ptol. Hephaestio lib. II. apud Photium pag. 474.

8 SANGUINEN SUUM] Diodorus lib. II. *Semen, quod ipse in terram effudisset, cum sanguine, qui ex vulnere spiculi manasset, miscere jussit.* Schol. Horat. ad Epod. 3. *suo sanguine tinctam lanam dedisse Deianirae* ait, *& ex ea jussisse confici tunicam.* Euseb. Praep. lib. II. pag. 36. Παρεκελεύσατο οὖν λαβοῦσαν τὸν ἐξ αὐτοῦ πεσόντα γόνον, καὶ τούτῳ προσμίξασαν ἔλαιον, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀκίδος ἀποσταζόμενον αἷμα, χρίσαι τὸν χιτῶνα Ἡρακλέους. MUNCK. Adde Sophocl. Trach. 567. & 581.

9 PHILTRUM] Ovid. II. Art. A. 105. *Pallentia philtra venenis.* Gloss. Cyrill. φίλτρον, *amatorium.* *Amoris venena* venuste appellat Horatii Scholiastes in Epod. 17. Ipse Poëta epod. 5. *Amoris poculum.* *Irritamen amoris* Ovid. IX. Met. vers. 133. Φιλίαν ἐπισπᾶσθαι δυνάμενον Tzetz. in Lycophr. p. 14. *Amatorium poculum* Paul. Recept. Sent. lib. v. Tit. 23. Absolute *amatorium* Plin. lib. XXV. 3. & Quintil. Declam. XV. MUNCK. Vide Soph. Trachin. vs. 593, 1158. Antea dixerat vs. 584. φρενὸς κηλητήριον. φίλτρον ἔρωτος dixit AElianus lib. I. V. H. cap. 30. ubi Perizon. Ptol. Hephaestio lib. VII. apud Photium pag. 493. de Pane pisce ἐν τούτῳ λίθον εὑρίσκεσθαι τὸν ἀστερίτην, ὃν εἰς ἥλιον τεθέντα ἀνάπτεσθαι, ποιεῖν δὲ καὶ πρὸς φίλτρον. ad alia transfertur vox. Pindar. O. Pyth. III. vs. 113. καί τί οἱ φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι Ἁμέτεροι τίθεν, ἰατῆρά τοί κέν μιν πίθον.

Ad CAP. XXXV.

10 ILLE EUM REPUDIASSET] Scribendum *illa*, non enim Eurytus eum sprevit, sed Jole. Ideo mox sequitur, *illa animo pertinacior*, nempe ante quoque fuit pertinax. Hoc vitium & supra fab. 31. notavi. SCHEFF. Rursus omissa particula &, quae forte absorpta est a syllaba praecedente. Certe cap. 31. ubi eadem, quae heic, narrantur, addita est. MUNCK.

11 OECHALIAM EXP.] Eurytus Oechaliae rex fuit, unde Εὐρύτου πόλις vocatur a Sophocle Trachin. vs. 74. ubi de variis *Oechaliis* agit Schol. ut & Schol. Apoll. Rhod. l. I. vs. 87. & Cl. Burm. in Catal. Argonaut. in *Eurytus.* Hanc in Euboea insula sitam esse docet etiam Servius ad Virgil. lib. VIII. AEn. vs. 291. cur vero variae Oechaliae fuerint, docet Salmas. de L. Hellen. p. 362. Schol. Sophocl. Trachin. vs. 358. Ἡρακλῆς εἷλε τὴν Οἰχαλίαν καὶ τοὺς υἱοὺς ἀπέκτεινεν. De hac Oechaliae expugnatione etiam Plutarch. de Oracul. Def. T. II. p. 417. & Apollodor. lib. II. p. 147.

12 UT A VIRGINE ROGATUR] Scribendum est, *ut rogaretur.* sententia est, hoc ideo fecisse, ut

ro-

parentes ejus coram ea interficere velle coepit. Illa animo pertinacior, parentes suos ante se necari est perpessa. [1] quos omnes cum interfecisset, Jolen captivam ad Deianiram praemisit.

XXXVI. *Deianira.*

DEIANIRA [2] Oenei filia, Herculis uxor, cum vidit, Jolen virginem captivam eximiae formae esse adductam, verita est, ne se conjugio privaret. Itaque [3] memor Nessi praecepti, vestem tinctam centauri sanguine Herculi qui ferret nomine [4] Lichan famulum misit. inde paululum,

rogaretur ultro ab Jole ad ducendam ipsam in matrimonium, sineretque vivere parentes. Aliter haec memorat Apollodorus. Sed non dubito, quin haec sit sententia nostri, isque alios secutus fuerit auctores. SCHEFF. *Rogaretur* emendat Cl. Schefferus. Vide ejus notas. Nobil. Heinsius conjicit, *objurgatur*. AEque sane illa, ac pater, ut ex sequentibus patescit, spernebat Herculem. MUNCK. Jolen Hercule Oechaliam expugnante, de moenibus se praecipitem dedisse, & incolumem in terram devenisse, vento vestem sinuante, docet Plut. in Parall. T. II. p. 308.

1 QUOS OMNES] Ante haec deesse quaedam videntur, in quibus fratrum Joles facta fuerit mentio. Eurytum enim Hercules cum quinque filiis interemisse fertur. Vide Tzetz. Chil. I. 36. Serv. ad AEn. VIII. 291. MUNCK. Vide Athenaeum lib. XIII. c. I. p. 560.

Ad CAP. XXXVI.

2 OENEI FILIA] Et *Althaeae.* Anton. Liberal. cap. 2. Perperam *AEthesia* dicitur apud Schol. Stat. II. Theb. 165. MUNCK. Vide Lactant. de hac fabula ad Statii XI. Theb. vs. 225.

3 MEMOR NESSI PRAECEPTIS] Lege, *praecepti.* nempe ejus, quod dederat ille ἱπποκένταυρος cap. 34. Supr. cap. 12. *Responsi memor.* Cap. 69. *Memor sortium suarum.* 174. *Memor Parcarum praecepti.* Astron. II. I. *Jupiter memor peccati.* Cyprianus de Bon. Pat. *Adam praecepti immemor, & datae legis transgressor.* Video *Nessei praecepti* correxisse etiam Nob. Heinsium in orâ libri sui. MUNCK.

4 LICHAN FAMULUM] Serv. ad AEn. VIII. 300. *Vestem tinctam Nessi sanguine Lichae servo ad eam* (leg. *eum*, *perferendam dedit.* Scholiast. Apollon. ad lib. I. 1211. paedagogum Hylli Herculis filii facit. MUNCK.

5 ET ID SOL ATTIGIT] Lego & distinguo: *Inde paululum, quod in terram ceciderat, ut id sol attigit, ardere coepit.* Venit idem in mentem Cl. Scheffero. MUNCK.

6 ET QUI REVOCARET, EUM CUI VESTEM DEDERAT] Distinctio prava, non enim misit eum, cui vestem dederat, verum misit, qui eum revocaret. itaque post *eum* comma collocandum. SCHEFF.

7 ROTATUM IN MARE] E Boeotiâ in mare Euboicum. Apollod. lib. II. Ovid. IX. Met. 218. *Corripit Alcides, & terque quaterque rotatum Mittit in Euboicas tormento fortius undas* Sen. Hercul. Fur. 105. *Et circa furens Bis ter rotatum misit.* Quintil. Declam. XVII. *Rotatos per abrupta molis jactus explicuit.* Lege, *mollis.* MUNCK. Sophocles in Trachin. vs. 792.

Μάρψας ποδός νιν ἄρθρον ᾗ λυγίζεται
Ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν·
Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου
Κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.

Cur dixerit ibi de cerebro λευκὸν μυελὸν Sophocles, docebit Athenaeus lib. II. cap. 24. pag. 69.

8 PYRAM CONSTRUXISSE] Hanc ab Hercule ipso constructam, à Pocante succensam narrat Apollod. lib. II. Zenobius Cent. I. 33. Scholiast. Hypoth. Trachin. Sophoclis. Sed hoc cum Hygino Philoctetae tribuit Hom. Scholiastes ad Iliad. Z. Μηδενὸς [illegible] ἄλλου ὑφάψαι ἐν τῇ Οἴτῃ Ἡρακλέους τυχὼν ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ, ὑφῆψεν ὁ Φιλοκτήτης. Quod firmant Tzetzes ad Lycophr. pag. 131. Diodorus lib. IV. pag. 243. Ovid. Lib. IX. Met. 234. Servius ad AEn. III. 402. VIII. 300. Lactant. lib. I. cap. 9. Cicero Tuscul. II. Dictys lib. I. *Poeantis Philocteta, qui comes Herculis post discessum ejus à Diis sagittas industriae praemium accepit.* Tzetzes ad Lycophr. p. 14. Ed. Steph.

lum, quod in terram deciderat, [5] ut id ſol adtigit, ardere coepit. Quod cum Deianira vidit aliter eſſe, ac Neſſus dixerat, intellexit: [6] & qui revocaret eum, cui veſtem dederat, miſit. Quam Hercules jam induerat, ſtatimque flagrare coepit. Qui cum ſe in flumen conjeciſſet, ut ardorem extingueret, major flamma exibat. Demere autem cum vellet, viſcera ſequebantur. Tunc Hercules Lichan, qui veſtem adtulerat, [7] rotatum in mare jaculatus eſt; qui quo loco cecidit, petra nata eſt, quae Lichas adpellatur. Tunc dicitur Philoctetes Poeantis filius [8] pyram [9] in monte Oetaeo conſtruxiſſe Herculi, [10] eumque accendiſſe mortalitatem. Ob id beneficium Philocteti Hercules arcus

Steph. Τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει, ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκτήτου Ποίαντος τῇ τελευτῇ ὑπουργήσαντος. Adde Brodaeum Miſcell. cap. 5. lib. 1. Morſimo Trachinio triſte id miniſterium dat Hephaeſtion. Illas ſagittas apud Sybaritas in Apollinis Halii templo conſecraſſe eum narrat Ariſtoteles Admirand. pag. 882. Edit. Caſaub. Confer Juſt. lib. xx. 1. Juvenalis Schol. de hac fabulâ ad Sat. xi. vers. 63. *Qui in Oetâ monte ſe incendit, non tolerans ardorem veſtis, quam in ſanguine Neſſi tinctam uxor ſua cauſſa pellicis Deianira porrexit veſtiendam.* Scripſerim; *uxor ſua Deianira cauſa pellicis porrexit induendam.* MUNCK. Sophocles ipſe in Trachin. vs. 1211, 1270, 1273. ait Hyllum ab Hercule coactum fuiſſe pyram exſtruere & accendere, & Hyllum, licet invitum, comitibus ſuis juſſiſſe, ut tollerent corpus patris, & in pyram inponerent vs. 1280. quam pyram ipſe Jupiter accendiſſe dicitur a Juliano, monente inl. Spanhemio ad Call. H. Dian. pag. 241. Cum Hygino facit Philoſtratus cap. 5. Heroic. §. 1. & Philoſtratus Junior Icon. 17. ubi plura de Philoctete. De locuſtis ex Herculis rogo enatis, & terram peſtis inſtar vaſtantibus Ptolemaeus Hephaeſtio apud Photium pag. 474.

9 IN MONTE OETAEO] In cacumine montis Oetae, quae Φρυγία dicta. Schol. Callim. ad Hymn. III. Φρυγία ὄρος Τραχῖνος, ἔνθ' ἐκάη ὁ Ἡρακλῆς. Arrianus apud Euſtath. in Dionyſ. vs. 809. Φρυγία καί τις τόπος Εὐρωπαῖος περὶ τὴν Οἴτην τὸ τῆς Τραχῖνος ὄρος, οὕτω κληθεῖσα παρὰ τὸ ἐκεῖ πεφρύχθαι τὸν Ἡρακλέα καυθέντα. MUNCK. Adde inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 159. & Sophocl. Philoct. vs. 725.

Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθαις, ἵνα ὁ χάλκ-
ασπις ἀνὴρ θεοῖς πλάθῃ πᾶσι
Θείῳ πυρὶ παμφαής, ΟἼΤΑΣ ὑπὲρ ὄχθων.

10 EUMQUE ASCENDISSE MORTALITATEM] *Et exuiſſe* fortaſſe aut ſimile quid deeſt. MICYLL. Comeliniana habet *accendiſſe*, quod ſenſum habet nullum. Micyllus putat, deeſſe hic, *& exuiſſe*. Barthius emendat, *eſcendiſſe*, ac *exſcendere*, exponit *ſuperare*. Sed *exſcendere* pro *ſuperare* uſurpari, probandum erat idonei ſcriptoris auctoritate. Mallem ergo: *adſcendiſſe immortalitatem*, ut *aſcendere immortalitatem* dictum ſit pro, *ſcandere ad immortalitatem*, eo plane modo, *ſicut adſcendere coelos*, & id genus. SCHEFF. Micyllus in margine notavit, *& exuiſſe, vel ſimile quid forſan deeſt.* Editio Leidenſis exhibet *accendiſſe*. Atque ita legendum monuerat in Erratis Commelinus. forſan non male: ut per mortalitatem innuat, quod mortale erat, & à matre traxerat. Vide Ovid. IX. Met. 252. Infr. cap. 102. *Cum humanum corpus eſt exuſtum & ad immortalitatem traditum.* Cyprian. Tract. IV. *Hercules, ut hominem exuat, Oeteis ignibus concrematur.* Lucianus Hermotimo: Καὶ γὰρ ἐκεῖνος, ἀποβαλὼν ὁπόσον ἀνθρώπειον εἶχε παρὰ τῆς μητρὸς, καὶ καθαρόν τε καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον, ἀνέπτατο εἰς τοὺς θεοὺς διασυγκρινηθεν (leg. διασυγκρινηθεὶς) ὑπὸ τοῦ πυρός. Atque ita *poſt corporea membra factus eſt Deorum curialis*, ut loquitur Capella lib. 1. Quid ſi in Hygino legas, *aſcendiſſe immortalitatem?* hoc eſſet, aſcendiſſe coelos ad immortalem vitam inter Deos agendam. Confer Zenob. I. 33. Apollod. lib II. p 120. Lactant. lib. I. cap. 18. *Hunc à rogo, quo ſe vivum combuſſerat, aſcendiſſe in coelum putaverunt.* Nubes nempe cum tonitru ſublatum eum in coelum vexit. Quibus non diſſimile eſt, quod de Jeſu noſtri ἀναβάσει narrat B. Lucas Act. I. 9. Confirmat me in iſtâ conjecturâ Cl. Schefferus, qui & ipſe idem divinarat. Cyprian. Tract. I. *Ad immortalitatem ſub ipſâ morte tranſitur.* Ad eundem modum *humanitatem* dixit eam vitam, quae inter homines agitur, Servius ad AEn. VIII. 300. Vide heic vanitatem mythologorum: coelum aſcendiſſe Herculem narrant; quem tamen Homerus conveniri apud inferos facit ab Ulyſſe,

cus & sagittas donavit. Deianira autem [1] ob factum Herculis ipsa se interfecit.

XXXVII. *AEthra.*

Neptunus & AEgeus, Pandionis filius, in fano Minervae cum AEthra [2] Pitthei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natum esset, AEgeo concessit. Is autem postquam à Troezene Athenas redibat, [3] ensem suum sub lapide posuit, & praecepit AEthrae, ut [4] tunc eum ad se mitteret, cum posset eum lapidem adlevare, & gladium patris

sicut caeteros, qui excesserant vita, ut Cicero observat lib. III. de Nat. Deor. Veram tamen lectionem, ut finem aliquando faciam, putem, *accendisse mortalitatem.* Ita Lactantius dixit Argum. lib. XIV. Met. *mortalitatem abluere.* MUNCK. Theocritus Idyll. XXIV. 81. de hac pyra θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἕξει. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1327. dicit, Herculem inmortalem esse factum, quia Juno ubera ei rogatu Palladis praebuerat. alias caussas profert ad vs. 1350. De Herculis inmortalitate consulendi Servius ad Ecl. VIII. 30. Inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. p. 240, 241. Circa Hecatombaeonem mensem, hieme praecipitante, mortalitatem exuisse Herculem adnotat e Petiti Comm. ad L. A. Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. IX. Met. vs. 105.

1 Ob factum Herculis] Doctissimus Jacob. Perizonius legit: *ob fatum Herculis:* i. e. mortem, exitium. Sic fab. 141. *Quibus fatalis fuit Hercules.* h. e. causa exitii. Probo conjecturam. Nihil frequentius istâ locutione cum apud alios quosvis scriptores, tum praesertim poëtas. Ad eundem modum locum hunc emendaverat in libro suo Nob. Heinsius. Lactant. eâ de re in Argum. lib. IX. Met. *Deianira re auditâ ipsa se interfecit.* Suspendisse se narrat Apollod. lib. II. MUNCK. Suspendisse se Deianiram testatur etiam Schol. Hypoth. Trachin. Sophoclis. ipse vero Sophocles in eadem Tragoedia vs. 947. tradit, se ancipiti gladio interemisse:

Ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ
Πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.

De *Deianirae* liberis ex Hercule v. Schol. Sophocl. Trachin. vs. 54.

Ad CAP. XXXVII.

2 Pitthei] Ita reposui pro *Pithei* ex cap. 79. Graecis est Πιτθεύς. P[...]us vitiose etiam Lactantio dicitur lib. VII Met. Argument. ubi hanc fabulam habes; ut & apud Apollod. lib. III. Etym. Αἴθρα τὸ κοινόν. καὶ Ἀττικὸν αἴθρη. σημαίνει δὲ δύο. κύριον ὄνομα Αἴθρη Πιτθέως θυγάτηρ. Ovid. Heroid. X. 131. *Nec pater est AEgeus, nec tu Pittheidos AEthrae Filius.* MUNCK.

3 Ensem suum] Et *calceos*, ut volunt Apollodorus, Lactantius, Plutarchus, Etymol. Auctor, Eustath. in Dionys. p. 129. & Callimachus apud Tzetzen in Lycophr. vs. 491. nec non Crates apud Hom. Schol. ad Iliad. Λ. 740. Lapidem, sub quo posuit, πέτραν κολουραίαν vocat Callim. MUNCK. De hoc ense consule, quos laudat Celeb. Burm. ad Ovid. lib. VII. Met. vs. 422.

4 Tunc eum] Praecessit, *quod ex se natum esset.* Sententiam ergo magis, quam verba respexit. MUNCK. Familiaris Auctoribus modus iste loquendi, de eo, quod est in utero matris. Theocritus Idyll. XVIII. vs. 21.

Ἦ μέγα τοί κε τέκοιτ', εἰ μητέρι τίκτει ὁμοῖον.

Consule tu, Lector, Observ. Miscell. Jul. Aug. & Sept. 1734. pag. 6. Lucianus in Timone §. 870. καὶ τὸ γεννηθησόμενον, ἄρρεν γὰρ ἔσται, Τίμωνα ἤδη καλῶ. Herodotus lib. I. cap. 112. τέτοκα δὲ τεθνεός dixit, quia partus iste editus nunquam lucem adspexit. *cum* per synthesin dixit.

5 Indicium cognitionis] Insignia ingenuitatis appellat cap. 187. γνωρίσματα Graeci. Parthen. Erot. cap. I. Περιελόμενος τὴν ζώνην δίδωσι τῇ κόρῃ, κελεύων ἡβῶσαν (leg. ἡβήσαντι) τῷ παιδὶ φυλάττειν, ὅπως ἔχῃ γνώρισμα, ὁπότ' ἂν ἀφίκοιτο πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Καῦνον. cap. 3. σύμβολα appellat. Pertinet huc historiola illa, quam in voce Κελτοὶ narrat Etymologicographus. ubi notandum Πρέτανον ab eo appellari, qui Βρεταννὸς est Parthenio cap. 30. MUNCK.

6 Eosque qui illic tum itineri] Videtur nonnihil deesse. MICYLL. Micyllus etiam hunc

tris tollere: ibi fore [5] indicium cognitionis filii. Itaque poſtea AEthra peperit Theſeum. Qui cum ad puberem aetatem perveniſſet, mater praecepta AEgei indicat ei, lapidemque oſtendit, ut enſem tolleret, & jubet eum Athenas ad AEgeum proficiſci, [6] eoſque, qui illic tum [7] itinera infeſtabantur, omnes occidit.

XXXVIII. *Theſei labores.*

[8] CORYNETEM [9] Neptuni filium armis occidit. [10] Pityocampten, qui [11] iter gradientes cogebat, ut ſecum arborem pinum ad terram flecterent:

hunc locum habet pro hiulco. Mihi nil deeſſe quidquam, ſed trajecta quaedam & corrupta videntur. Itaque ſic iſta ſcribo: *Qui eos, qui illic tum itinera infeſtabant vi, omnes occidit.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat: *qui eos, qui illic* &c. Micyllus quaedam deeſſe cenſet. MUNCK.

7 ITINERI INFESTABANTUR] Cl. Schefferus emendat: *Itinera infeſtabant vi.* Mihi perſuaſiſſimum eſt debere legi, *itinera infeſtabantur.* Vide Notas ad cap. 18. Lactantius: *Multos latrones Iſthmum obſidentes interfecit.* MUNCK.

Ad CAP. XXXVIII.

8 CORYNETEM] Sic a clava, quam geſtabat dictum, cum verum ejus nomen eſſet *Periphetes.* Apollodorus in fine operis. Pauſan. in Attic. SCHEFF.

9 NEPTUNI FILIUM] Apollod. lib. III. pag. 206. & Hygino ipſi cap. 158. eſt Vulcani filius: quibuſcum facit Ovid. lib. VII. Met. 438. *Clavigeram vidit Vulcani occumbere prolem.* Κορυνήτης dictus eſt à κορύνη, quam ῥόπαλον interpretatur Hom. Schol. ad Iliad. H. 141. Verum hominis nomen erat *Periphetes.* Lactant. Argum. Met. VII. Ovid. *Periphitum latronem Vulcani filium juxta Epidaurum.* Leg. *Periphetem.* Heſych. Περιφήτης, ὁ Κορυνήτης. MUNCK. Plutarchus in Theſeo pag. m. 4. B. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ Περιφήτην, ὅπλῳ χρώμενον ΚΟΡΥΝΗ, καὶ διὰ τοῦτο ΚΟΡΥΝΗΤΗΝ ἐπικαλούμενον, ἀπτόμενον αὐτοῦ καὶ κωλύοντα προάγειν, συμβαλὼν ἀπέκτεινεν. Fuit & alius *Periphetes* Mygdoniae rex ab Oethone Neptuni & Oſſae filio, rege Cherſoneſi Thraciae, interfectus. Conon Narrat. 10. apud Photium pag. 429. De hoc *Periphete* vel *Corynete* latius egit Meurſius in Theſeo cap. 5. ad quem lectorem ablegamus, ſi in Theſei labores diligentius inquirere velit.

10 PITYOCAMPTES] Etiam hic ſic dictus eſt, non vero nomine, ſed quod inflecteret pinos arbores. Nomen enim verum *Sines* habuit. SCHEFF. Pityocamptes is *Sinis* eſt. Schol. Pind. Hypoth. Iſthmion Pindari: Ὁ δὲ Σίνις Ποσειδῶνος παῖς, ὃς δένδρα κάμπτων, εἶτα συνδεσμῶν εἰς ταῦτα τοὺς παριόντας, ἀθρόως ἀφιεὶς τὰ δένδρα οὕτω διέφθειρεν. Σίννις per duplex ν ſcribitur apud Ariſtotelem, Euripidem & Xenophontem. Ovid. VII. Met. 441. *Occidit ille Sinis, magnis male viribus uſus.* MUNCK. V. Meziriac. ad Ovid. II. Epiſt. Heroid. pag. 139.

11 ITER GRADIENTES] Barthius emendandum putat, *iter tragredientes.* Atqui paulo poſt eodem modo noſter. Neque *iter gradior*, deterius, & *iter ingredior*, quod uſurpant optimi ſcriptores. Columella ſane ad eundem modum habet *viam gradior* lib. VI. c. 37. *Uterque ſexus viam recte graditur*, ambulat, iter facit, ſicut & *iter graditur.* SCHEFF. H. e. viatores, *viantes* dicerent Apulejus & Prudentius. Παραπορευομένους τὴν ὁδὸν appellant οἱ ὁ. Thren. I. 12. Opportune Cl. Schefferus ita *viam gradi* dixiſſe Columellam obſervat. Propert. lib. I. El. I. *Nec meminit notas, ut prius, ire vias.* & lib. III. El. 15. *Scironis medias ſic licet ire vias.* Ita corrigit Nob. Heinſ. ad Ovid. Met. p. 392. Confer Sanct. lib. III. in verbis *Ambulo* & *Eo.* Heinſ. notas ad Ovid. I. Faſt. 122. Cyprianus Tract. I. *Ambulavimus ſolitudines.* Apul. Met. II. *Sed cum primam plateam vadimus.* Propert. lib. I. El. 8. *Deſtitit ire novas Cynthia noſtra vias.* & lib. II. El. 10. *memento Hoc iter ad lapides cana venire meos.* Ita legere malim, quam *itere.* Willer. Paraphr. Cant. Salom. pag. 41. *Iter arctum progredientes.* Apulejus libr. de Philos. *Qui per haec profectus ſecuro gradu virtutis viam graderetur.* Ita legit Stewechius, non *vid.* Excerpta Feſti MSS. *Profecturi viam Herculi aut Sanco ſacrificabant.* Barthius corrigi vult, *ibi tragredientes.* Atqui *ea* ſic potius

rent: [1] [2] quam qui cum eo prenderat, ille eam viribus miſſam faciebat, [3] ita ad terram [4] graviter elidebatur, & peribat; hunc interfecit. [5] Procruſten Neptuni filium: ad hunc hoſpes cum veniſſet, ſi longior erat, minori lecto propoſito, reliquam corporis partem praecidebat: ſin autem brevior ſtatura erat, lecto longiori dato, incudibus ſubpoſitis extendebat eum, uſque dum lecti longitudinem aequaret: hunc interfecit. Scironem, qui ad mare loco quodam praerupto ſedebat, & qui iter [6] gradiebatur, cogebat eum ſibi pedes lavare, & ita in mare praecipitabat: hunc Theſeus pari leto in mare dejecit, ex quo [7] Scironis pe-

tius ſcripſiſſet. Cap. 187. *Theſeus cum ea iter faceret.* MUNCK. Sic *natare freta* pro *per freta* Virgil. lib. III. Georg. vs. 260. dixit. Vide Serv. ad I. AEn. vs. 71. & III. AEn. vs. 191. qui recte docuit, figuram eſſe Graecam. *Vagari terras*, *ambulare maria.* V. Broukh. ad Propert. II. 21, 22. & *ire iter* defendit etiam Cl. Oudendorp. in Hirtio de B. Africano cap. 75. ſic Sophocl. Ajac. vs. 886. *μολεῖν κέλευθον*, *βαίνειν ὁδὸν* Apoll. Rhod. lib. I. Arg. vs. 988. & *πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα* Sophocl. Oed. Tyr. vs. 67. AElian. lib. III. V. H. cap. I. *καὶ τὴν ὁδὸν ἐκείνην ἔσχον*.

1 Quam qui cum eo] An ſcripſit, *quam quum quis cum eo*? Ita ſane poſtulat ſententia; vel *ubi quis cum eo.* MUNCK.

2 Quam qui cum eo prenderat, ille eam viribus missam faciebat, ita . . peribat] Munckerus conjectat *quam quum quis* vel *quam ubi quis cum eo p.* Atque id quidem elegantior ſermonis ratio poſtulat. Non deſunt tamen exempla, in quibus *qui* pro *ſi quis* adhibetur. Commodianus Inſtruct. L. *vincere* qui *poterit aut latere. magna tropaea.* Cicero de Leg. II. 8. Qui *ſecus faxit, Deus ipſe vindex erit. & c. 9. quique non paruerit, capitale eſto.* de Fin. I. 16. *ſic* cujus *in mente conſedit, hoc ipſo quod adeſt, turbulenta non poteſt fieri.* ubi vix auſim cum viris doctis, *ſic ſi cujus* &c. WOPKENS.

3 Ita ad terram] Et heic more ſuo omittit copulam &. Paulo aliter & verius haec narrat Diodorus lib. IV. pag. 262. MUNCK.

4 Graviter elidebatur] Mallem *illidebatur*, nam *elidi*, eſt frangi & comminui, non affligi. vid. inf. c. 116. SCHEFF. Mallet Cl. Schefferus *illidebatur.* Sed ſic *allidebatur* potius dicendum eſſet. Seneca Tranquill. cap. 3. *Qui non alliſerit virtutem, nec abſconderit.* Lactant. lib. IV. cap. 21. *Diripi pueros, allidi parvulos.* Pſ. CI. II. *Elevans alliſiſti me.* Dubito tamen, an quicquam mutari debeat, cum & aliis pro *ad terram dari & affligi* poni animadvertam. Fulgent. ad Monimum pag. 21. Edit. Baſ. *Praevenit eliſum ut ſurgat: ſubſequitur elevatum ne cadat.* Fulgent. Planciades Contin. Virg. *Exaltatus quis in ſuperbiam duplum eliditur.* Myth. lib. II. 17. *Subito erectiones, ſubito eliſiones ſuſtineant.* Vetus interpres Eccleſiaſtici cap. I. vers 39. *Et revelet Deus abſconſa tua, & in medio ſynagogae elidat te.* Graeca exemplaria habent, *καταβαλεῖ σε.* & cap. VIII. vers. 13. *Ubi non eſt adjutorium, elidet te.* Ubi idem verbum occurrit in Graecis exemplaribus. Fulgent. Ruſpenſ. Epiſt. VI. *Profecto invenies & praecedentem gratiam, qua poteſt eliſus ſurgere.* Auctor Coenae Cypriano adſcriptae: *Ad terram eliſit Daniel.* Chryſol. Serm. XV. *Ut levaret jacentes, eliſos erigeret.* Ita & apud Tertull. de Reſurr. Carn. cap. 34. *τῷ relevare*, cap. 47. *τῷ ſuſcitare* opponitur *elidere.* Plura ad Fulgent. Pauſanias Corinthiacis narrat eum victos a ſe curvatis ad terram diverſarum pinorum ramis alligaſſe, ut, cum ad ſuam naturam rediiſſent arbores, diſcerperentur. Sed idem, quod aliis fecit, ipſe à Theſeo paſſus eſt. Unde *curvatas in ſua fata trabes* merito dixit Propert. lib. III. 20. MUNCK.

5 Procrusten] Pauſan. lib. I. *Πρὸς τούτῳ τοῦ Κηφισοῦ λῃστὴν Πολυπήμονα τοὔνομα, Προκρούστην δὲ ἐπίκλησιν, Θησεὺς ἀπέκτεινε.* Sed quae de Procruſte heic narrat Hyginus, Sinidi tribuuntur ab Euripidis Schol. ad Hippol. vers. 977. *Ἦν*, inquit, *ὁ Σίνις υἱὸς Πήμονος, περὶ τὸν Ἰσθμὸν ξενοκτόνων, ὁ καὶ Πιτυοκάμπτης.* Vide ibi caetera. MUNCK.

6 Gradiebatur, qui cogebat] Haec foede ſunt trajecta, ſcibendum enim, *& qui iter gradiebatur, eum cogebat ſibi &c.* SCHEFF. Suſtuli, quod inter has voces erat, comma. Atque ita hic locus perſpicuus eſt, nec trajectione ullâ indiget. Ad verbum poene ex Diodoro haec eſſe tranſlata notavit Barthius ad Stat. Tom. II. pag. 104. MUNCK. V. Meziriac. ad Ovidii II. Epiſt. Heroid. p. 141.

7 Scironis Petrae] *Infames Scirone petras* appellat Stat. I. Theb. 339. Ubi Schol. *Hic Sci-*

petrae ſunt dictae. [8] Cercyonem Vulcani filium [9] armis occidit. Aprum, qui fuit [10] Cromyone, interfecit. Taurum, qui fuit [11] Marathone, quem Hercules [12] à Creta ad Euryſtheum adduxerat, occidit. [13] Minotaurum oppido Gnoſi occidit.

XXXIX. *Daedalus.*

DÆDALUS [14] Euphemi filius, qui [15] fabricam à Minerva dicitur accepiſſe, [16] Perdicem ſororis ſuae filium propter artificii invidiam,

Sciron hoſpites ſuos vel tranſeuntes ſaxo reſidens cogebat ſibi pedes lavare, & eos ex improviſo praecipitabat. Confer Ovid. VII. Met. 448. Schol. Euripid. ad Hippol. 980. Σκιρωνίδες πέτραι ſunt Diodoro & Lucian. Tom. I. pag. 200. Edit. Bened. Corruptè *petrae Scyrades* ediderunt apud Lactant. ad III. Theb. pro *Scironides*. quomodo & heic forſan reſtituendum, quanquam non valde eſt neceſſe. Schol. Nicandr. pag. 16. Ed. Col. Σκείρων μὲν ὄρος μεταξὺ Μεγάρων καὶ Κορίνθου κείμενον, ὅπερ τινὲς Σκειρωνίδα πέτραν καλοῦσι. Lactant. in Argum. Ovid. Met. lib. VII *Scironides petrae ſunt nominatae ab ejus nomine.* Σκιῤῥωνίδες legitur in ἀνέμων θεσ. Ariſtotelis. perperam. Senec. Hippol. 1033. *Et ſcelere petrae nobiles Scironides.* vers. 1225. *Scironia ſaxa* appellat. MUNCK. V. Meziriac. ad l. l. p. 142. nec non Auderum Herculis amaſium de Herculis rogo nuntiantem interfecit. Ptolemaeus Hephaeſtio apud Photium pag. 475. Centaurum Lamiae filium adulterum juxta quoſdam a Theſeo interfectum idem refert pag. 479.

8 CERCYONEM] Ovid. *Cercyonis letum vidit Cerealis Eleuſin.* Vide noſtrum cap. 187. Neptuni eum facit filium Gellius lib. XV. 21. MUNCK.

9 ARMIS OCCIDIT] Hoc eſt, ulnis, ut opinor. Ita ſane hiſtoria docet, ex qua compreſſum ulnis brachiiſque ſcimus periiſſe. Feſtus in *Armillas. Antiqui humeros cum brachiis armos vocabant.* SCHEFF.

10 CREMIONE] Legendum eſt *Crommyone*, ex Diodoro, Strabone, ac pleriſque aliis ſcriptoribus. SCHEFF. Ita & Lactant. Argum. lib. VII. Met. Ovid. Sed perperam. *Crommyone* Vir Cl. Κρομμυῶνα ſcio appellari Diodoro lib. IV. & Plutarcho in Theſeo. Minori tamen mutatione heic legas, *Cromyone*. Κρομυὼν eſt Pauſaniae pag. 86. Edit. Wechel. quod convenit cum Ovidiano verſu, qui eſt lib. VII. Met. 436. *Quodque ſuam ſecurus arat Cromyona colonus.* MUNCK. Plutarch. in Gryllo. T. II. p. 987. Ἀλλὰ καὶ ΚΡΟΜΜΥΩΝΙΑΝ τινὰ ΣΥΝ ἀκούεις, ἣ πράγματα πολλὰ, θῆλυ θήρειον οὖσα, τῷ Θησεῖ παρέσχε.

11 MARATHONE] In qua civitate nutritus dicitur Theſeus. Lact. ad Statii XII. Theb. vers. 194.

12 A CRETA] Pro *ex Creta*. Sic Flor. I. 24. *Allatas à Graeciâ leges decem principes lecti, jubente populo, conſcripſerant.* Juſt. XII. 14. *Se à Macedoniâ evocatum arbitrabatur.* MUNCK. De hujus tauri caede Lactant. ad Statii V. Theb. 430.

13 MINOTAURUM OPPIDO GNOSI] Illud *oppido* pro gloſſemate habeo. SCHEFF. Illud *oppido* pro gloſſemate habet Cl. Schefferus. non accedo. Cicero V. ad Atticum epiſt. 18. *In oppido Antiochiae.* Vide Voſſ. de Conſtruct. cap. 2. MUNCK. Conſule Daviſ. & Cl. Oudendorp. ad Hirtium de B. Africano cap. 28. & 36. & ad cap. 87.

Ad CAP. XXXIX.

14 EUPHEMI] *Eupalami* alii. MICYLL. Micyllus ſuſpicatur *Eupalami*. Verum alii hunc ejus faciunt parentem, quod ex Tzetze novimus. SCHEFF. Correxeram cum Micyllo *Eupalami*, quod ita Apollodorum lib. III. pag. 205. Diodorum lib. IV. pag. 276. Serv. ad AEn. VI. 14. Lactant. Argum. lib. VIII. Metam. imo Hyginum ipſum cap. 244. & 274. velle obſervaſſem, cum *Euphemum* ejus patrem etiam à Tzetze appellari docuit me Cl. Schefferus. Sed locum invenire hactenus non potui. Certe Chil. I. 19. & XI. 394. Eupalamo eum natum cum aliis ſcribit. Quaerant alii felicius. MUNCK.

15 FABRICAM] Cicero II. de Nat. Deor. *Pictura & fabrica, ceteraeque artes.* SCHEFF.

16 PERDICEM SORORIS SUAE FILIUM] Ita & infr. cap. 274 eum juvenem appellat: nec non cap. 244. ubi iſta legas: *Daedalus Eupalami filius Perdicem ſororis ſuae filium propter artificii invidiam.* Cl. Schefferus emendat: *Perdicis ſororis*, filium enim *Attalum* vel *Accalum*, ſororem *Perdicem*

diam, quod is primum [1] serram invenerat, [2] summo tecto dejecit. Ob id scelus in exilium ab Athenis Cretam ad regem Minoem abiit.

XL. *Pasiphae.*

[3] PASIPHAE Solis filia, uxor Minois, sacra [4] deae Veneris per aliquot annos non fecerat. Ob id Venus amorem infandum illi objecit, ut taurum, [5] quem ipsa amabat, alia amaret. [6] In hoc Daedalus exul cum

dicem vocari observat. Sane sororem Daedali *Perdicem* appellat sub finem lib. III. Apollodorus, filium autem *Talum.* A quo longe alius est, qui corrupte *Taliris* dicitur à Juven. Schol. ad Sat. XIII. vers. 97. Hellanicus vero apud Eurip. Schol. ad Orest. 1650. *Tantalum*, Suidas Κάλων, ut & Lactantius loco modo adducto. qui patrem illum Perdicis fuisse vult; Tzetzes *Attalum* vocat. Ἀτᾶλξ, inquit, παῖδα Περδίκης ἀδελφῆς κα- λούμενον Ἄτταλον. nihil tamen mutandum. Nam Perdicem invenisse serram cum Hygino cap. 274. scribit etiam Fulgent. lib. III. Myth. at matrem ejus non *Perdicem*, sed *Polycasten* facit. De Perdice, serrae inventore, praeterea consentiunt Gloss. MSS. ad Virg. Georg. I. 143. & Servius itidem, cujus haec sunt verba: *Dicitur Perdix sororis Daedali filius circinum & serram invenisse.* Et ad AEn. V. 14. *Occiso Perdice sororis suae filio.* Adde his Ovid. lib. VIII. Met. 237. Sidon. lib. IV. epist. 3. & quae notavit Meurs. Athen. Att. lib. II. cap. II. MUNCK. Τάλως verum Perdicis filii nomen fuit, quem ex arce Minervae Daedalus praecipitavit, ut docet Cl. Wesseling ad Ed. Simsonii Chron. Cathol. A. M. 2773. qui distinguendus ab alio Talo, de quo Apollodor. lib. I. pag. 67, 69. juxta quem idem etiam *Taurus* dicitur. Meursius in Creta lib. ult. cap. 14. quibus addi potest Celeb. P. Wesseling. ad Simsonii Chronic. p. 343.

1 SERRAM] Et *circinum.* Hyg. 274. Lactantius & Servius iis, quos modo dixi, locis. MUNCK.

2 SUMMO TECTO] *Ex arce Minervae*, ut est in Gloss. Virgilianis, &, quod idem est, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως. Ovid. *Daedalus invidit, sacraque ex arce Minervae Praecipitem misit.* MUNCK.

Ad CAP. XL.

3 PASIPHE] *Pasiphae.* MICYLL. Solis filiam esse docet praeter alios Tzetzes ad Lycophron. vs. 174. de fabula vide Servium ad Virgil. AEn. VI. vs. 14. qui cum Plutarcho in Theseo pag. m. 6. & 8. & Palaephato de Incredibilib. cap. 2. hunc *Taurum* hominem fuisse docet. Consule Lactant. ad Statii I. Achill. vs. 192. qui aliam hujus irae caussam fuisse docet.

4 DEAE VENERIS] An *Veneri*? Sed, ut heic, ita & infr. cap. 143. *Quod Junonis sacra primus fecit.* & cap. 260. *In quo AEneas Veneris templum constituit.* Quemadmodum Avianus in fabulis AEsopicis: *Continuo supplex Telluris construit aras.* Vellejus lib. II. 81. *Templumque Apollinis & circa porticus facturum promisit.* Lactant. Argum. lib. XII. Met. fab. I. *Cum in Aulide Jovis sacra ministraret.* Ita MS. Julius Obsequens cap. 106. *Aruspices sacra Apollinis litanda, & de lege, quae ferebatur, supersedendum, pronunciarunt.* Cap. 108. *Cupressea simulacra Junonis Reginae posita.* Quanquam istis locis *Apollini* rescribendum censet ad eum scriptorem Schefferus. Cap. tamen 15. dixit Noster, *Veneri sacra per aliquot annos non fecerant.* 274. *Phoroneus Inachi filius Junoni arma primus fecit.* Quomodo alterum utcunque tolerari possit, ostendi ad Liberal. cap. 6. Attamen insolens illud nimium forte. corrige ergo, *Veneri.* Hom. Odyss. 114. Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι. MUNCK.

5 QUEM IPSA AMABAT, ALIA AMARET] Barthius haec habet pro spuriis & insititiis. Puto retineri posse, si legamus ita, *ut taurum, quem ipse mandarat ali, amaret.* Illud *ipse* de Minoë debet accipi. Minos enim ipsum acceptum a Neptuno jussit deduci ad armenta, ut Apollodorus docet lib. III. SCHEFF. Non de nihilo de glossa haec verba suspexit Barthius. Qui laciniam istam Hygino adsuit, respexisse videri potest illud Virgil. Ecl. VI. *Aut aliquam in magno sequitur grege* Posses tamen retinere, si ita legas, *ut taurus, quem ipsa amabat, aliam amaret.* vel sublatâ tantum distinctione, *ut taurum quem.* sicut cap. 274. *Caper autem vitem quam praerose-*

at

cum venisset, [7] petiit ab eo auxilium. Is ei [8] vaccam ligneam fecit, & verae vaccae corium induxit, in qua illa cum tauro concubuit. [9] ex quo compresso Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana. Tunc Daedalus [10] Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo est conclusus. Minos re cognita, Daedalum in custodiam conjecit. At Pasiphae eum vinculis liberavit. Itaque Daedalus pennas sibi & Icaro filio suo fecit, & adcommodavit, & inde avolarunt. Icarus altius volans, à sole cera calefacta, decidit in mare, quod ex eo [11] Icarium pelagus est adpellatum. Daedalus pervolavit ad regem Cocalum

rat plenius fructum protulit. Ad Virgil. Servius: *Ac si diceret, habes aliquid spei, si quidem noveris amare, quem diligis.* Duplici ergo nomine infandus erat amor Pasiphaes; primo quod in tauro ureretur, deinde eo quidem tauro, apud quem potior erat vacca aliqua, quam ipsa. Unde Propertius lib. III. El. 17. *Testis, Cretaei fastus quae passa juvenci* &c. Cl. Schefferus nobiscum heic non facit, sed legit, *ut taurum, quem ipse mandarat ali, amaret.* Quod convenit cum illis, quae de eo tauro Tzetzes tradit Ch. I. 18. Lactant. ad Stat. V. Theb. 441. Quamobrem subscribo ejus conjecturae. MUNCK.

6 IN HOC D.] Fuerunt hoc loco in veteri exemplari erosa quaedam & alia superinducta, ut dubium non sit, quin verbis his mendum aliquod insit. MICYLL. Explicavi antehac, *in eo tempore*, ut cap. 46. vel *sub eodem tempore*, ut cap. 69. loquitur. & ita ἐν τούτῳ Graeci dicunt. Vide notas ad cap. 33. Anton. Liberal. Clar. Schefferus copulat haec verba cum sequentibus, ut sit, *petiit in hoc auxilium ab eo.* i. e. in eam rem. quod nescio quomodo nunc magis, quam antehac, arridet. Tertull. Exhort. ad Cast. cap. 2. *In hoc probatur nostra in Deum mens.* Horat. Epod. ult. *Ingrata misero vita ducenda est in hoc.* h. e. *propter haec*, ait Scholiast. Justin. lib. II. cap. 15. *Legatos eorum in hoc pignus Athenis retentos.* & lib. XXIV. 2. *In hoc mitteret arbitrum juris jurandi.* Ovid. X. Met. 408. *In hoc mea (pone timorem) Sedulitas erit apta tibi.* Lactant. Argum. VI. Met. fab. 1. *In hoc ad eam venit.* Phaedr. lib. V. 1. *In hoc, ut aliis esset materiae satis.* Justin. 38. cap. 3. *In quod tum missi Aquilius & Manlius Maltinus legati.* MUNCK.

7 PETIIT AB EA AUXILIUM] Scribendum est, *ab eo*, nam ad Daedalum refertur. Locus totus est sanus, nec desiderat ulteriorem medicinam, contra quam Micyllus putaverat. Ordo est, cum venisset Daedalus exul, petiit ab eo auxilium in hoc. Est autem *in hoc* idem, ac in hanc rem, & ad hoc negotium, ut possit re amata potiri. Unde nec in Commeliniana post *exul* punctum erat collocandum. SCHEFF. *Ab eo* reposui pro *ab ea.* Apollod. lib. III. pag. 132. Συνεργὸν λαμβάνει τὸν Δαίδαλον. MUNCK.

8 VACCAM LIGNEAM] Eleganter Clemens Paraen. pag. 39. Editt. Morell. Ἡ δὲ βοῦς ἡ Δαιδάλου, ἡ ἐκ τοῦ ξύλου πεποιημένη, ταῦρον εἷλεν ἄγελον, καὶ κατηνάγκασε ἡ τέχνη πλανήσασα ἐρώσης ἐπιβῆναι γυναικός. MUNCK.

9 EX QUO COMPRESSO] Scribe, *ex quo compressu.* Terentius in Adelphis. *Virgo ex eo compressu gravida facta est.* Et sic Noster ipse, infr. fab. 60. & 63. SCHEFF. Malim *compressu* ex cap. 60. & 63. Schol. German. Ophiucho: *Domum cum ipso fulminis icto percussit.* & illic reponam *ictu*, ut factum jam video in Sanctandreanâ Edit. Est tamen nonnihil cur dubites, si legas, quae in Lucretiano Indice ad voces *concurso* & *culto* annotavit Giphanius. Sic *instructo* pro *instructu* archaicam esse scripturam observat in Catullo Scaliger. Festus in ENDOPLORATO. *Implorare namque est cum fleto rogare.* Ita Cod. Leid. non *fletu*. Etiam *jusso* pro *jussu* dixisse Sisennam observat Nonius pag. 130. Edit. Mercer. MUNCK.

10 MINOTAURO] Cognomentum hoc erat. verum ejus nomen fuit *Asterius*, ut docet nos Apollod. sub initium lib. III. MUNCK. Idem testatur Tzetzes ad Lycophron. vs. 653. καὶ ἈΣΤΕΡΙΟΣ, ὁ καὶ Μινώταυρος ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχων πρόσωπον, τὸ δ᾽ ἄλλο σῶμα ἀνδρός. Vide Eumd. ad vs. 1301. Quem tamen *Asterium* cum alio *Asterio* Cretae rege alibi a Tzetze confundi docebit Joh. Meursius lib. III. de Creta cap. 2.

11 ICARIUM PELAGUS] Ita & Ovid. Hesychius p. 779. aliique. Ab Icaro insulâ secundum quosdam Icarium pelagus est dictum, Eustathio teste ad Periegeten p. 75. & Isidoro Orig. lib. XIV. cap. 6. qui Icarum ibi naufragio periisse addit, & de exitu hominis impositum nomen loco. Adde Eustath. in Iliad. p. 146. Ed. Bas. Lactant. Argum. Ovid. Met. VIII. 3. Icaron insu-

lum in insulam Siciliam. [1] Alii dicunt, Theseus cum Minotaurum occidit, Daedalum Athenas in patriam suam reduxit.

XLI. *Minos.*

[2] MINOS Jovis & Europae filius cum Atheniensibus [3] belligeravit, cujus filius Androgeus [4] in pugna est occisus. Qui posteaquam Athenienses vicit, [5] vectigal Minois esse coeperunt. Instituit autem, ut anno

insulam ab Icaro Daedali filio ibi à patre sepulto nomen adeptam autumat. Antea *Ichthyusa* dicta est, teste Heraclide in Politiis. MUNCK. Cum Nostro faciunt Scholia Triclinii, & nuper edita Oxoniae ad Sophocl. Ajac. vs. 712. Dicit Apollodor. lib. II. pag. 137. insulam Dolochen ab Hercule *Icariam* dictam, ob Icari corpus ibi sepulturae traditum. Palaephatus de Incredibilib. cap. 13. dicit, Icarum naufragio facto pereuntem huic mari nomen dedisse, addens, per istas alas nil nisi navem intelligi, quod & adfirmat Servius & Cerda ad Virgil lib. VI. AEn. vs. 14. & 19. Ab hoc *Icaro* distinguendus est alter *Icarus*, saepe etiam *Icarius* dictus, de quo vide Munckerum ad fab. 130. & Broukh. ad Propert. l. II. El. 24 vs. 29. nec non J. Meursium de Regib. Athen. lib. II cap 2.

1 ALII DICUNT THESEUS] Ad plebejas locutiones haec refert Cl. Schefferus. Si quis tamen heic *quod* inserere maluerit, me non nolente hoc fecerit. Ita Astron. II. 24. *Nonnulli dicunt, quod haec prima fuit Herculis concertatio.* & cap. 31. *De ceto dicitur, quod à Neptuno sit missus, ut Andromedam interficeret.* Loquitur tamen cum Hygino auctor Gloss. MSS. in I. Georg. Virg. *Alii dicunt, post mortem regis Latini quaesierunt eum in terrâ & in mari, & nusquam inventum est corpus ejus; quaesierunt eum in aëre, & suspendisse laqueo inventum est.* Imo Noster ipse ad eundem modum lib. II. Astron. cap. 18. *Alii dicunt: quo tempore* &c. Cap. I. *Sed alii aïcunt: cum Calistonem* &c. Nihil ergo mutandum. MUNCK.

Ad CAP. XLI.

2 MINOS JOVIS ET EUR. F.] V. Lactant. ad Statii IV. Theb. vs. 531. & ad VII. vs. 187. & Schol. Eurip. Hippol. vs. 683. Sic etiam Conon narrat. 25. apud Photium p. 436. Μίνως υἱὸς Διὸς καὶ Εὐρώπης, ὁ βασιλεύων ΚΡΗΤΗΣ, e qua vero hunc Androgeum sustulerit, docet Apollod. III. p. 163.

3 BELLIGERAVIT] Satis usitatum verbum. Vide Oudendorp. ad Hirtium l. VIII. B. G. c. 55.

4 IN PUGNA EST OCCISUS] Aliter cum aliis Schol. Hom. ad Iliad. Σ. Ἐτέλουν δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ' αὐτοῖς τὰ Παναθήναια. Eadem habet Servius ad AEn. VI. 14. Lactant. ad I. Achil. Stat. 192. MUNCK. Idem Servius ad VI. AEn. vs. 20. addit, alios memoriae prodidisse, Androgeum non insidiis occisum, sed consumtum esse a Marathonio tauro, qui flammas vomere dicebatur. Ait Servius ad I. Georgic. vs. 404. ut profert Celeb. P. Burmannus *propter filii Androgei interitum, quem Athenienses & Megarienses circumventum dolo necaverunt.* ubi plura. Adde Plutarch. in Theseo Tom. I. pag. m. 6. Ἀνδρόγεω γὰρ περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀποθανεῖν δόλῳ δόξαντος, ὅτε Μίνως πολλὰ κακὰ πολεμῶν εἰργάζετο τοὺς ἀνθρώπους, &c.

5 VECTIGAL MINOIS ESSE COEPERUNT] Barthius hic observat, vectigal esse alicujus, idem significare, ac esse vectigalem. Et sane quin, ut *capital*, ita quoque *vectigal* dicatur recte, dubium est nullum. Illud magis venit in quaestionem, an vectigal de pluribus queat dici, ut hic, Athenienses coeperunt esse vectigal. Ego non existimo, sed lego *vectigales esse coeperunt*, omisso illo *Minois*, quod per interpretationem puto intrusum: periisse autem ultimam syllabam ob similitudinem sequentis. SCHEFF. An *vectigales*? Caesar IV. B. C. *Hos cum finibus expellere non potuissent, tamen vectigales sibi fecerunt.* Justin. I. 7. *Urbes Persarum tributariae.* II. 3. *Asiam vectigalem fecere.* Curt. X. 2. *Persarum tributarii.* Sed quod heic *vectigal fieri*, id pari ratione εἰς φόρον γίνεσθαι dicunt Graeci interpretes Judic. cap. I. 28. & 29. Thren. I. 2. Certè nihil heic video, quod valde flagitet criticum ferrum. In veteri decreto arbitrum finium regundorum pag. 202. Inscript. Grut. *Is ager vectigal nei fiet Langatium.* h. c. *vectigalis.* MUNCK

6 SEPTENOS] Sequitur Virgil. qui AEn. VI. 21.

anno unoquoque [6] ſeptenos liberos ſuos Minotauro ad epulandum mitterent. Theſeus poſtea quam à Troezene venerat, & audiit, quanta calamitate civitas adficeretur, voluntarie ſe ad Minotaurum [7] pollicitus eſt ire. Quem pater cum mitteret, praedixit ei, ut, ſi victor reverteretur, vela candida [8] in navem haberet. Qui autem ad Minotaurum mittebantur, velis atris navigabant.

XLII.

21. *Tum pendere juſſi Cecropidae juſſi (miſerum) ſeptena quotannis Corpora natorum.* Quidam ſeptem pueros & ſeptem puellas miſiſſe eos quotannis tradiderunt. Vide Serv. & Lactant. Statii interpretem Aſtron. II. 5. *Cum Theſeus Cretam ad Minoa cum ſeptem virginibus & ſex pueris veniſſet.* Caeterum Naſo Met. lib. VIII. vers. 171. ut & Plutarchus in Theſeo, nono quoque anno ſolutum id tributum tradunt ab Athenienſibus. MUNCK. Conſule Meurſium de Regib. Athen. lib. III. cap. 2. Licet hic auctor addat, *Minotauro ad epulandum*, dicitur tamen Minos eos non interfeciſſe, ſed pro ſervis habuiſſe, ut docet Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 299.

7 POLLICITUS EST IRE] Nihil hic mutandum. ſolet enim Noſter infinitivo praeſenti uti pro futuro. SCHEFF. Sic infr. cap. 92. *Se in conjugium dare promiſit.* 120. *Simulatque ſe ſacra facere* 219. *In conjugium dare pollicetur.* Nove, inquit Barthius, utitur infinitivo. Quaſi vero non ita crebro etiam alii ſcriptores loquantur. Plaut. Ciſtell. II. 2. 7. *Promiſi dare.* Moſtell. V. 2. *Autumo me ire.* Aſin. 11. 4. 36. *Ajebat reddere.* Ovid. III. Heroid. *Quin etiam fama eſt, cum craſtina fulſerit Eos, Te dare nubiferis linea vela notis.* Virg. AEn. I. 23. *Progeniem ſed enim Trojano à ſanguine duci Audierat.* Avianus fabulis AEſopicis: *Grande ratus pretium volucris de morte referre* Similia exempla, in quibus praeſens paſſivum ponitur pro futuro, apud Noſtrum habes cap. 66 98. 257. Sic apud Cyprian. Tract. I. *Hoc ſcias eſſe praedictum, in noviſſimis temporibus multiplicari mala.* Fulgent. lib. I. cap. ult. *Ergo mens praeſumptionem ſperans, ſibi conjungi duas feras ſuo currui ſubjungat* MS. Leid. Biblioth. *fili conjugi.* Perperam. Mutanda eſt diſtinctio, ut in Edit. Henrici Petri: *Ergo mens praeſumptionem ſperans ſibi conjungi, duas feras* &c. *conjungi* eſt conjunctum iri. Ambroſius Hymnis: *Per quem & nos reſurgere Devota mente credimus* MUNCK. Conſule Cl Oudendorp. ad J. Caeſaris lib. II. B. G. cap. 32.

8 IN NAVEM HABERET] *In navi.* MICYLL. Pro *in nave.* Ne hic quidem aliquid emendandum, quod Micyllus ſuſpicabatur. Vide indicem, & quae dixi ad Fragm. Petronianum. SCHEFF. Pro *in navi.* Helleniſmum cenſet eſſe Linacer lib. VI. pag. 498. Nimirum Graeci εἰς pro ἐν interdum uſurpant. Johan. cap. I. 18. Ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς. Invenies alia id genus ſexcentis locis apud alios. Creberrime ita Noſter loquitur. Vide cap. 51. 82. 105. 122. &c. Nec refugerunt alii non infimi cenſus apud Latinos. Curt. X. 2. *Regni ſolium in Aſiam habere.* Quadrigarius apud Gellium XVII. 2. *Nos in medium relinquemus.* Juſtin. XLIII. 5. *In Hiſpaniam tunc temporis bellum gerentem.* niſi *in Hiſpania* ibi legendum eſt, vel *in* pro *contra* accipiendum. quod verum puto. Idem licere ſibi quoque putarunt illi deterioris aetatis heroes. Dictys lib. II. *Militem frequentem in arma habuere.* Julius Obſeq. cap. 20. *Ut jacentibus in publicum cadaveribus qui funerarent defuerint.* Complures, qui iſtam locutionem illuſtrarint, in Curtiano Indice congeſſit Freinshemius ad illa *IN Ciliciam fore.* Adi ipſum, & Popmam in de Antiq. Locut. lib. II. cap. 7. Laurenb. Antiq. voce *IN.* Feſtus: *Labes, macula in veſtimentum dicitur.* Ita membranae Leid. cod. Item: *Latine loqui à Latio dictum eſt, quae locutio adeo eſt verſa, ut vix ulla pars ejus maneat in notitiam.* ita & heic eaedem membranae, non *in notitia.* Et *in* MUNIFICIOR. *Quamvis munificens non ſit in uſum.* Fruſtra ergo *in navi* corrigi heic vult Micyllus, neque non immerito Petron. eadem conſtructione utentem ſuggillat quidam. Certe *tam valde*, cui nigrum theta idem praefigit, Ciceronem habet auctorem lib. V. Fin. 31. *Etſi quidem hoc eſt in vitio diſſolutionem naturae tam valde perhorreſcere. Tam magnum*, quod itidem vapulat, eſt apud Catull. carm. 8-. *Nulla in tam magno eſt corpore mica ſalis.* Curt. lib. VI. 9. *In quos tam magna contuleram.* Suet. Tib 32. *Neque tam parvum quicquam, neque tam magnum publici privatique negotii fuit.* Schol. Juvenal. ad Sat XV 65.

XLII. *Theſeus apud Minotaurum.*

THESEUS poſteaquam Cretam venit, ab Ariadne Minois filia eſt adamatus, adeo [1] ut fratrem proderet, & hoſpitem ſervaret: ea enim Theſeo monſtravit Labyrinthi exitum. Quo Theſeus cum introiſſet, & Minotaurum interfeciſſet, Ariadnes monitu [2] licium revolvendo foras eſt egreſſus, eamque, quod fidem illi dederat, in conjugio ſecum habiturus, avexit.

XLIII.

Non tam magna ſaxa jactant, qualia antiqui. Cicero pro Marcell. *Quae quidem ego niſi tam magna eſſe fateor, ut* &c. Sic *tam grande* apud Flor. II. 6. *Cui tam grande de Africâ nomen fata decreverant. Ditis*, quod velut inauditum, & à nullo alio dictum notat, agnoſcitur à Servio ad AEn. VII. 273. *Dicimus*, inquit, *hic Dis & hic Ditis.* & ad I. Georgic. 43. *Februus autem eſt Ditis.* Ad AEn. XI. 185. *Ditis pater Soranus vocatur.* Apulej. lib. VI. Metam. *Charon ille, Ditis pater.* Gloſſ. Steph. *Ditis pater*, ὁ Πλούτων. *Deſpiter*, ὁ Χάρων. Vulcanus corrigit, *Dieſpiter.* malim, *Diſpiter.* ſequitur enim poſt paulo, *Ditis*, Χάρωνος, *Orcus*, Χάρων. *Diſpiter* dictum ut *Marſpiter* in ambarvali ſacrificio apud Catonem cap. 141. Not. Tyronis & Sen. 97. *Ditis pater.* Nihili eſt ergo obſervatio Capri: *Dis pater, non Ditis.* Agnoſcit tamen τὸ *Dieſpiter* pro Plutone Iſidor. Orig. lib. VIII. cap. 11. *Pluton Graece, Latine Dieſpiter vel Ditis pater, quem alii Orcum vocant, quaſi receptorem mortium; unde orca nuncupatur vas, quod recipit aquas. Ipſe & Graece Charon.* Gloſſ. Nom. Ὄρκινος λιθοξόος, Χαρωνιανὸς ἀπελεύθερος. Ὄρκος γὰρ ὁ Χάρων. Lactant. I. 14. *Pluton Latine eſt Dieſpiter, alii Orcum dicunt.* Sic *glis*, & *hic gliris* veteres dixiſſe obſervat Chariſius lib. I. Nimis quoque feſtinavit ille, qui phraſin illam *alabaſtris unguenti*, non aliunde, quam è B. Luc. cap. VII. depromptam eſſe pronunciat, neque ejus exemplum apud profanos ſcriptores ullibi reperiri. Servius tamen, à quo Lucae euangelium eſſe lectum credere eum haud credo, eâ utitur ad AEn. III. 279. *Venerem mutatam in navis* (Leg. *anus*) *formam gratis transvexit. quapropter donatus ab eo unguenti alabaſtro, cum ſe indies inditum ungeret, faeminas in ſui amorem trahebat.* Pro *inditum ungeret*, puto legendum, *inlitum ungeret*, vel *inde inungeret.* Prius praeferam. Capella lib. II. *Irrorati liquoris illinebat unguentum.* quanquam codex Biblioth. Leid. habet, *allinebat.* Ovid. Medic. Fac. 97. *Tempore ſit parvo mollem licet illita vultum.* Cic. II. Acad. *Quibus alabaſter plenus unguenti putere videtur.* Rogo, non idem *alabaſter plenus unguenti*, quod *alabaſter unguenti*? Horat. IV. Od. 12. *Nardi parvus onyx.* h. e. ampulla marmorea, ut recte exponit vetus interpres. Petron. in Fragmentis pridem editis: *Affer nobis alabaſtrum Coſmianum.* Theocrit. Eid. XV. 114. Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα. Vide ibi Schol. MUNCK. De *Alabaſtro* conſule Schol. Ariſtoph. Acharn. vs. 1050. inl. Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 13. & Celeb. P. Burm. ad Petron. Satyric. cap. 60. qui, quid ſit *unguenti alabaſter*, etiam docet.

Ad CAP. XLII.

1 UT FRATREM PRODERET] Minotaurum intelligit, qui ex eadem matre fuit natus. SCHEFF.

2 LICIUM REVOLVENDO] H. e. ἀνελίσσων τὴν ἀγαθίδα, ſive filum, quod januae affixerat, relegendo, ut loquitur Ovid. VIII. Met. 173. Nam labyrinthum fuerat ingreſſus τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς ἐξόδου τῆς ἀγαθίδος. *Globum fili* vocat Schol. ad Stat. Theb. lib. XII. 676. Rectius *glomum* vocaſſet. Gloſſ. Philox. *Glomera* & *glomus*, ἀγαθίς. Plin. XXXVI. 14. *Sine glomere lini exitum invenire nequeat.* Confer Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 590. & Odyſſ. Λ. 320. *Filum* eſt Catullo, *linum* Propertio lib. II. El. 11. *ſtamen* eidem lib. IV. El. 4. MUNCK.

Ad CAP. XLIII.

3 INSULA DIA] Gloſſ. Steph. *Dia*, νῆσος Διονύσου.

XLIII. *Ariadne.*

THESEUS in [3] insula Dia tempestate retentus, cogitans, si Ariadnen in patriam portasset, sibi obprobrium futurum; itaque in insula Dia dormientem reliquit. quam Liber amans, inde sibi in conjugium abduxit. Theseus autem cum navigaret, oblitus est vela atra mutare: itaque AEgeus pater ejus, credens Theseum à Minotauro esse consumptum, in mare se praecipitavit; [4] ex quo AEgeum pelagus est dictum. Ariadnes autem sororem Phaedram Theseus duxit in conjugium.

XLIV.

νύσου. Hom. Schol. Odyss. Λ. 324. Δῖα νῆσος πρὸς τῇ Κρήτῃ. ἥτις Νάξος καλεῖται. ἱερὰ δὲ αὕτη Διονύσου. Diod. lib. IV. Τὴν τότε μὲν Δίαν, νῦν Νάξον προσαγορευομένην. Primitus Στρογγύλη fuit dicta, ut idem docet lib. v. pag. 324. MUNCK. Vide Lutat. ad Statii VII. Theb. 686. & Philostratum Seniorem lib. I. cap. 15. de Iconibus. Schol. Theocriti Idyll. II. vs. 45. Θησεὺς γὰρ ἁρπάσας Ἀριάδνην τὴν Μίνωος καὶ ἀπάρας εἰς ΔΙ´AN, τὴν νῦν καλουμένην Νάξον, κατὰ Διονύσου βούλησιν λήθῃ τινὶ χρησάμενος ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν. πολλαὶ δὲ καὶ ἕτεραί εἰσι νῆσοι ΔΙ´AI καλούμεναι. ἥτε πρὸ τῆς Κρήτης, ἐν ᾗ οὐκ εἰκὸς μόνῃ συμβῆναι τὰ περὶ τὴν Ἀριάδνην, ἡ μετονομασθεῖσα Νάξος. καὶ ἡ περὶ Μῆλον, καὶ ἡ περὶ Ἀμοργὸν, καὶ ἡ τῆς Κέω χερρόνησος, καὶ ἡ Πελοποννήσου. Proclus in Chrestomathia apud Photium pag. 989. de Oschophoriis a Theseo institutis agens haec adnotat: ἄρξαι δὲ Θησέα φασὶ πρῶτον τοῦ ἔργου· ἐπεὶ γὰρ ἑκούσιος ὑποστὰς τὸν εἰς Κρήτην πλοῦν, ἀπήλλαξε τὴν πατρίδα τῆς κατὰ τὸν δασμὸν συμφορᾶς, χαριστήρια ἀποδιδοὺς Ἀθηνᾷ καὶ Διονύσῳ, οἳ αὐτῷ κατὰ τὴν νῆσον τὴν ΔΙ´AN ἐπεφάνησαν. Sed hi non agunt de tempestate, (qua in insulam Delum delatum esse Theseum ad Cretam navigantem docet Schol. Aristophan. Equit. vs. 725.) neque etiam Schol. Homeri Odyss. Λ. vs. 320. nec Schol. Apoll. Rhodii lib. III. Argon. vs. 996. imo nec Plutarchus in Theseo p. m. 8. hujus tempestatis, qua Theseus in hac insula retentus fuit, mentionem faciunt. Ceterum de *Naxo* Schol. Apoll. Rhod. lib. IV. Argon. vs. 426. Δίῃ. ἐν τῇ Νάξῳ. Καλλίμαχος. ἐν Δίῃ, τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ. Forsan ita dicta a *Naxo* Apollinis & Acacallidis filio, de quo Alexander in libro primo Creticῶν apud Eund. Schol. ad vs. 1492. in qua sententia video etiam Meursium esse in Creta cap. 12. libri I. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 525. dicit ἀλλὰ καὶ ἡ Νάξος, λεγομένη οὕτω, ἀπὸ ΝΑ´ΞΟΥ, Καρῶν ἡγεμόνος. ἢ παρὰ τὸ ΝΑ´ΞΑΙ, ὅ ἐστι θῦσαι, διὰ τὰς θυσίας ἐξαιρέτους τινὰς ἐκεῖ γινομένας. Ubi plura de *Naxo* videbis notata, verum secundam derivationem Eustathius descripsit ex Stephano, apud quem legendum esse, παρὰ τὸ νάξαι, ὅ φασι βύσαι τινὲς, docet Salmasius in Exercitat. Plinian. ad Solinum cap. 11. De *cotibus Naxiis* Schol. Pindari O. Isthm. VI. vs. 106. De Στρογγύλη vero, quo nomine olim etiam *Naxus* insignita fuisse dicitur, Lector legat, quae notavit Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Argon. vs. 761. Ariadne postea a Glauco dicitur fuisse amata in insula Dia. Consule Theolytum Methymnaeum, & Euanthem, parum in hac fabula dissentientes, apud Athenaeum libro VII. cap. 12. pag. 296.

4 Ex quo AEgeum pelagus] Ita quoque Servius ad AEn. III. 74. Schol. Horat. ad lib. II. Od. 16. & Nicocrates apud Schol. Apollon. ad lib. I. 831. Οὐκ εὖ, ait Scholiastes, πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης παραπλεόντι. Ipse ergo derivat à νήσου αἰγῶν. Atque ita etiam Pind. Schol. ad Nem. Od. v. Et sane, cum non Αἰγεῖον, sed Αἰγαῖον mare hoc vocitent Graeci, libens eam praeferam etymologiam. Inter Latinos Capella lib. VI. & Solinus cap. 15. ab insulâ Antandro, quae caprae similitudinem praeferat, ita dictum censent. Capellae verba mendosa sunt: *Cujus dexterior*, inquit, *Antandros exiguitas insularum. Denique à navigantibus caprae similitudine divulgatur, ab eaque AEgeum pelagus appellatur.* Pro *exiguitas* puto legendum, *exiguissima.* Hinc nempe saxum verius, quam insula, Solino judice, meruit cognominari. Alias originationes ex aliis si desideres, suppeditabunt tibi Demetrius apud Schol. Apollon. ad lib. I. 1165. Bochartus Can. lib. I. 13. Torrentius ad Horat. II. Od. 16. Varro R. R. II. cap. I. Festus in AEGAEUM. Tzetzes in Lycophr. pag. 27. &

XLIV. *Cocalus.*

MINOS, quod Daedali opera multa ſibi incommoda acciderant, in Siciliam eſt eum [1] perſequutus, petiitque à rege Cocalo, ut ſibi redderetur. Cui cum Cocalus promiſiſſet, & Daedalus reſciſſet, ab regis filiabus auxilium petiit. [2] illae Minoem occiderunt.

XLV. *Philomela.*

TEREUS Martis filius Thrax, cum Procnen Pandionis filiam [3] in conjugium haberet, Athenas ad Pandionem ſocerum venit rogatum, ut Philomelam alteram filiam ſibi in conjugium daret: Procnen ſuum diem

72. Ed. Steph. Euſtath. in Dionyſ. pag. 22. MUNCK. De omnibus feminis a Theſeo raptis & ejus legitima conjuge Athenaeus lib. XIII. cap. 1. pag. 557. qui addit, Cercopem narrare, Theſeum propter AEglen fidem, quam Ariadnae jure jurando obſtrinxerat, violaſſe. Quid Zenis de Theſei & Phaedrae matrimonio referat, idem docet cap. 8. pag. 601.

Ad CAP. XLIV.

1 PERSEQUUTUS PETIIT] Conjunctio hic excidit ante *petiit*. SCHEFF.

2 ILLAE MINOEM OCCIDERUNT] Quae heic narrat Hyginus, invenies apud Pindar. Schol. ad Od. IV. Nemeon. Diodor. lib. IV. Schol. Hom. ad Iliad. B. 145. Meminit etiam Ariſtoteles Polit. lib. II. Τὸν βίον ἐτελεύτησεν ἐκεῖ περὶ Κάμικον. Strabo πληθυντικῶς τοὺς Καμίκους appellat lib. VI. Vibius Sequeſter: *Camicos Siciliae, ex quo urbs Camiceos.* leg. *Camicos.* Adde Cononem cap. 25. apud Photium. Plutarchus ſubmerſum eum narrat in mari juxta Siciliam. MUNCK. Conſule Meurſium in Creta lib. III. cap. 3. pag. 133, 134. Modum, quo Minoi inſidiatae ſint, narrat Athenaeus lib. I. cap. 8. pag. 10. Λέγουσι γοῦν καὶ αἱ Κωκάλου θυγατέρες, ὡς νεν μυθολόγος, τὸν ΜΙΝΩ παραγενόμενον εἰς Σικελίαν, quem locum & Zenobii citat Eduard. Simſonius A. M. 277. De ipſo rege *Cocalo*, & tempore, quo Siciliae regnum occupaverit, egit Juſtinus lib. IV. cap. 2. & quos ibi Bongarſius laudat.

Ad CAP. XLV.

3 IN CONJUGIUM HABERET] Juſtin. lib. VII. cap. 6. *In matrimonium habet.* MUNCK. De Fabula Lactant. ad Statii V. Theb. 120.

4 EI VENIAM DEDIT] H. e. conceſſit, quod petebat. Cicer. V. Att. epiſt. 21. *Dedit veniam homini impudenter petenti.* Terent. Andr. Act. V. 3. *AEquum poſtulat, da veniam.* Donatus, *concede, indulge.* Dictys lib. II. *Quod Ajax cognatione fretus impetraturus veniam facilius videbatur.* Apulejus V. Met. *Novae nuptae precibus veniam dedit.* Lactant. Argum. lib. XIV. Met. fab. 18. *Geminum petiit auxilium: datâ ergo veniâ* &c. & lib. I. fab. 7. *Veniam acceperunt per preces generandae prolis.* Nepos Dion. cap. 2. *Dedit ergo huic veniam.* MUNCK. Statius I. Thebaid. vs. 204.

—— Veniam donec pater ipſe ſedendi
Tranquilla jubet eſſe manu.

Lactant. ad h. l. *id eſt, donec Juppiter protenſa manu hortaretur veniam ſedendi, id eſt beneficium, ut* VIRGIL. *orantes veniam.* Vide Cel. P. Burm. in Var. Lect. Servii ad Virg. I. AEn. 519.

5 QUOD PROGNE FUIT FAMILIARIS] Legendum, *quod Prognes fuit familiaris.* Dicit, Laethuſam miſiſſe pellicem, id eſt Philomelam, ad Prognem, quia erat familiaris Prognes, adeoque nolebat ſuperinduci ei pellicem. SCHEFF. Scribendum *Procnae* vel *Procnes.* Gr. enim Πρόκνη dicitur. Servatur recta ſcriptura in not. Tyr. & Sen. p. 190. *Procne. Philomela.* Errorem ortum eſſe ex pravâ pronuntiatione oſtendi in notis ad Genealog. Sic *Sygambros* vocat Horat. Scholiaſt. ad lib. IV. Od. 2. qui *Sycambri* erant. *Agatus* in

diem obiſſe dicit. Pandion [4] ei veniam dedit, Philomelamque & cuſtodes cum ea miſit: quos Tereus in mare jecit, Philomelamque invitam in monte compreſſit. Poſtquam autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceum regem, cujus uxor Laethuſa, quod [5] Procnae fuit familiaris, ſtatim pellicem ad eam deduxit. Procne [6] cognita ſorore, & Terei inpium facinus, pari conſilio machinari coeperunt regi [7] talem gratiam referre. Interim Tereo oſtendebatur in prodigiis, Ity filio ejus mortem à propinqua manu adeſſe: quo reſponſo audito, cum arbitraretur [8] Dryantem fratrem ſuum filio ſuo mortem machinari, fratrem Dryantem inſontem occidit. Procne autem filium Itym, ex ſe & Tereo natum, occidit, patrique [9] in epulis adpoſuit, & cum ſorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cum inſequeretur, deorum miſericordia factum eſt, ut [10] Procne in hirundinem com-

in laudatis modo notis pro *Acatus.* 178. Contra C pro G non raro poſitum deprehendas. Gloſſ. Iſid. *Cloaca*, *Burca.* Lege, *Burga.* Sic *inceſtum* pro *ingeſtum* perperam diu lectum apud Claud. Epith. Celerin. vers. 77. De quo conſule Nob. Heinſii notas ad eum locum. MUNCK.

6 COGNITA SORORE ET TEREI IMPIUM FACINUS] Locum ſuſpectum habent. Et ſane debuerat regulariter ſcripſiſſe, *& Terei impio facinore.* Verum dum attendit magis ad vim praecedentium verborum, quam verba ipſa, ſcripſit hoc modo. Nam *cognita ſorore* idem eſt, ac *cum ſororem cognoviſſet*, cui ſequentia recte reſpondent. Eſt & hoc inter plebeja Scriptoris noſtri numerandum. SCHEFF. Syntaxis poſtularet, *& Terei impio facinore.* ſed Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 84. emendat, *ad Terei impium facinus.* Scio *ad* pro *contra* uſurpare Virg. AEn. II. 443. *Clypeoſque ad tela ſiniſtris Protecti objiciunt.* Et Noſtrum cap. 91. *Gladium ad eum ſtrinxit.* Mallem tamen *ob.* Sed *ad* & *ob* confundi à veteribus jam olim notavit Douſa Explic. Plautin. I. & II. Eſſet igitur *ad Terei impium facinus*, quod Graeci dicunt, δι' ἄμυναν. Schol. Horat. ad lib. IV. Od. 12. *Pro ſtupro ſororis Philomelae ad vindictam.* Livius lib. I. cap. 7. *Cum boves quaedam ad deſiderium caeterarum mugiſſent.* h. e. *ob deſiderium.* Chryſologus Serm. I. *Patris fatigatur ad vitam.* Non liberat tamen ab incommodo nexu orationem nec Barthiana illa emendatio, nec mea explicatio. MUNCK. Sine ope codicum vix quidquam recte mutatur. Conſule Cl. Arntzen. ad Plinii Secundi Panegyr. cap. 52.

7 TALEM GRATIAM] Malim *parem gratiam.* Aſtron. II. 15. *Pro quo Jupiter facto mortalibus parem gratiam referens.* MUNCK.

8 DRYANTEM] Ita reſcripſi pro *Driantem*: Δρύας enim Graecum eſt nomen, non Δρίας. MUNCK.

9 IN EPULIS ADPOSUIT] Virg. IV. AEn. vs. 602. *patriiſque epulandum adponere menſis.* Ubi Servius, *Quod fecit Progne, occiſo Ity filio, propter ſtuprum ſororis.*

10 PROCNE IN HIRUNDINEM] Ita fabulantur vulgo. Apollodorus autem lib. I. *Procne fit luſcinia, Philomela vero in hirundinem transformatur.* Cum Apollodoro facit Tzetzes Chil. VII. 142. & in Heſiod. p. 130. Gabrias fab. 43. & Euſtath. ad Odyſſeam p. 710. ed. Baſ. ubi digniſſimus lectu eſt. Pentadius de veris adventu: *Jam Philomela gemit modulis Ityn impia mater.* Videretur reſpexiſſe locum Horat. lib. IV. Od. 11. *Nidum ponit Ityn flebiliter gemens Infelix avis.* Sed Flaccus ibi non luſciniam, ſed hirundinem intelligi voluit. Prov. vetus eſt: *Una hirundo non facit ver.* Unde de hirundine auctor El. de Ob. Maec. *Verberat egelidos garrula vere lacus.* h. e. lacunaria, interprete Viro Illuſtri. Non accedo. Verberant ſtagna hirundines alis, ut alas madefaciant, cum pulverem colligunt ad nidos faciendos. Dicere non potes τὸ *Philomela* heic eſſe nomen κύριον, cum non ea, ſed Procne fuerit mater. Calpurnius Ecl. V. *Vere novo cum jam tinnire volucres Incipient, nidoſque reverſa lutabit hirundo.* Anthol. lib. I. Sect. 56. Num. 5. Ἤδη δ' ἔπλασσε μὲν ὑπώροφα γυρὰ χελιδὼν Οἰκία. Erravit ergo Pentadius, nec cepit mentem Horatii? non dixerim. AEque enim bene de luſcinia, ac de hirundine accipi poteſt Horatii ille locus. Tam enim luſcinia, quam hirundo veris titulus. Sappho: Ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών. Senec. Agam. vers. 670. *Non quae verno nobile carmen Ramo cantas triſtis aëdon, Ityn in varios modulata ſonos,*

commutaretur, Philomela in lusciniam: Tereum autem [1] accipitrem factum dicunt.

XLVI. [2] *Erechtheus.*

ERECHTHEUS Pandionis filius habuit filias quatuor, quae inter se conjurarunt, si una earum mortem obiisset, caeterae se interficerent. In eo tempore [3] Eumolpus Neptuni filius Athenas venit obpugnaturus, quod patris sui terram Atticam fuisse diceret. Is victus cum exercitu, cum esset ab Atheniensibus interfectus, Neptunus, ne filii sui morte Erechtheus laetaretur, expostulavit, ut ejus filia Neptuno in-

sonos. Martial. lib. x. ep. 51. *Ridet ager, vestitur humus, vestitur & arbos: Ismarium pellex Attica plorat Ityn.* Etiam *gemere* recte dicitur. Varro lib. IV. L. L. *Luscinia, quod luctuose canere existimatur, atque ex Atticâ Procne in luctu facta avis.* Anthol. lib. I. cap. 20. Num. 16. Ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι. Hinc mulier lugens ejusdem operis lib. III. ἀηδὼν eleganter appellatur. De Procne in lusciniam conversâ consentit etiam Apollodoro Aristophanis Scholiast. in Aves pag. 551. Servius praeterea ad Ecl. VI. (vs. 78.) etiam Ityn in *Fassam* narrat mutatum. *Fassa* autem Graecum est φάσσα, *palumbes.* Gloss. Steph. *Palumbis*, φάσσα. *Passa.* εἶδος ὀρνέου. Lege, *Phassa.* Gloss. Cyrill. Φάσσα, *palumbus, palumbes.* Sed Lactant. Argum. lib. VI. Met. Ovid. Ityn *in phasianum* transformatum refert. Φασιανοὶ sunt Phasidis aves. Utervis certe ex altero est corrigendus. Anton. Liberal. in hac fabula & circumstantias & personas mutat. Vide eum cap. II. MUNCK. Plerique Mythographi *Procnen* in *lusciniam*, *Philomelam* in *hirundinem* mutatam adferunt, ut Servius ad Eclog. VI. 78. ad IV. Georgic. 15. & Pier. ad vs. 509. Scholiastes Aristophanis in Avib. 212. Schol. Sophoclis in Electr. vs. 107. & id indicat Gorgiae Sophistae dictum apud Plutarch. Tom. II. lib. VIII. Symposiac. Quaest. 7. pag. 727. Χελιδόνος ἀφείσης ἐπ' αὐτὸν ἀποπατεῖν, ἀναβλέψας πρὸς αὐτὴν, Οὐ καλὰ ταῦτα (εἶπεν) ὦ Φιλομήλα. Ejusdem sententiae est Conon narrat. XXXI. apud Photium pag. 439. & hinc luscinia δακρυόεσσα, & παιδολέτωρ vocatur ab Euripide in Helena vs. 1116. & in Rheso vs. 549. & οἰκτρὰ Terei ἄλοχος ab AEschylo. vid. Spanh. ad Callim. H. Pall 94. ubi pluribus de lugubri ejus cantu agit, ut & ad Aristophanis Ranas vs. 695. Adde, quos laudat Celeb. P. Burm. ad Ovid. VI. Met. 669. *Luscinia* vero & *hirundo* veris sunt nuntiae. De luscinia Schol. Soph. Electr. vs. 148. quae ineunte vere partum edere dicitur a Dionys. Periegete vs. 528. De hirundine Aristoph. Equit. 417 ὥρα νέα χελιδών. ubi Schol. Sed Spanh. ad Call. H. Cer. 124. legit ὠρᾶθ', ἐπ' ὠράνα χελιδών. Mire vero in hac fabula dissentiunt veteres. Confer Helladium apud Photium pag. 1582. cum Scholiaste Homeri Odyss. T. vs. 523. & Scholiis Sophoclis in Electr. vs. 107. Oxoniensi editioni adjectis. Ab Homero, Helladio & Antonino Liberali, Pandarei filia Philomela vocatur. Sed vide Burm. ad vs. 677. Aves has Δαυλίδας ὄρνιθας vocant. vide Plut. l. l. & Zenobium in notis ad Suidam ad partes vocatum. Tereus rex erat Daulidis. Strabo lib. VII. pag. 494. Fabula vero inde ficta est, quia utraque mulier Athenas fugientes moerore contabuerunt, & haec utraque avis lugubrem cantum edunt. vide Pausaniam lib. I. cap. 41.

1 ACCIPITREM] Ovidius, Pausanias, Horat. Scholiastes, Tzetzes, Servius, AElianus, Virgilius, & alii upupam faciunt. Etiam Philocles Tragicus fabulam hujus argumenti inscripsit Τηρεὺς ἢ Ἔποψ. Nihil tamen mutandum. Demetrius Ἱερακοσοφ. de quodam genere accipitrum: Κορυδοῖς δέ εἰσιν οὗτοι, καὶ χελιδόσι πολέμιοι. Καὶ ταύτῃ γε αὐτοὺς συγγενεῖς ἄν τις εἴπῃ Τειρέως. Lege, Τηρέως. Tereum enim accipitrem factum innuit. MUNCK.

Ad CAP. XLVI.

2 ERICHTHEUS] Ita supra, locisque aliis. Graecis tamen semper est Ἐρεχθεύς. SCHEFF. Scribe *Erechtheus*, & hoc & aliis locis, nisi forte confugere lubet ad illam omnibus notissimam vocalium I & E confusionem: quam tamen in propriis nominibus, praesertim Graecis, neutiquam admiserim. MUNCK.

3 Eu-

inmolaretur. Itaque [4] Otionia filia cum esset inmolata; caeterae fide data se ipsae interfecerunt. Ipse Erechtheus ab Jove, Neptuni rogatu, fulmine est ictus.

XLVII. *Hippolytus.*

PHAEDRA Minois filia, Thesei uxor, [5] Hippolytum privignum suum adamavit. Quem cum non potuisset ad suam perducere voluntatem, tabellas scriptas ad suum virum misit, se ab Hippolyto compressam esse, seque ipsa suspendio necavit. [6] & Theseus re audita, [7] filium suum manibus excidere jussit, & optavit à Neptuno patre filio

3 EUMOLPUS N. F. &c.] Consule de eo Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 491. Celeb. Burm. ad Ovid. lib. XI. Met. vs. 93.

4 OTIONIA] Hanc infra *Colophoniam* vocat. MICYLL. Atqui eadem infra fab. 238. est *Colophonia*, quod & Micyllus observavit. Apollonius nec hanc, nec illam Erichthei facit filias, sed alias, aliis nominibus. Sed fuerunt istae ex Praxithea; potuit autem has ex aliis habuisse. Nisi pro *Otionia* existimamus *Chthonia* legendum, quae est Meursii sententia lib. II. Reg. Att. c. 13. SCHEFF. Cap. 238. *Colophoniam* appellat. Utrobique scribendum esse *Chthoniam* docet nos Meursius Att. Lect. lib. VI. cap. 21. MUNCK. Alio modo rem narrat Plutarch. Parall. T. II. p. 310. qui de hoc bello & pag. 313. agit.

Ad CAP. XLVII.

5 HIPPOLYTUM PRIV.] Phaedram Hippolyti fuisse novercam constat, sed de matre ejus non convenit inter Mythographos. Schol. Aristophan. Ran. vs. 873. Hippolytum ex Theseo, & Hippolyte, una ex Amazonibus natum esse dicit. Verum Plut. in Theseo pag. 130. ex Antiope & Theseo procreatum adfirmat, τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε Φαίδραν, ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης: nec non Tzetzes ad Lycophronem vs. 1329. item Serv. ad Virgil. lib. XI. AEn. vs. 661. ac Schol. Euripides in Hippolyto vs. 583. ὁ τῆς Ἀμαζόνος ἹΠΠΌΛΥΤΟΣ, ἈΝΤΙΌΠΗΣ παῖς τῆς φιλούσης τοὺς ἵππους. qui sibi obloquitur in Hypothesi dramatis. V. Meurs. Theseus. cap. 21.

6 ET THESEUS] Illud & est natum ex syllaba ultima vocis praecedentis, ac ideo delendum. SCHEFF. Dele τὸ &. natum est ex ultima vocis praecedentis syllaba. Monuit jam Cl. Schefferus. MUNCK.

7 FILIUM SUUM MANIBUS EXCIDERE JUSSIT] *Excedere.* MICYLL. Barthius: *Puto scribendum, maribus, hoc est, testibus.* Ridiculum profecto. Quid enim est, *jussit filium excidere testibus*, ut interim pro *manibus* vel *maribus* hoc substituamus. Saltem debuisset scripsisse *excidere testes*, vel *mares*. Sed & *mares* poni pro *testibus*, hactenus non observatum est. Lego absque ulla dubitatione, *filium suum moenibus excedere jussit*, h. e. jussit eum abire in exilium. SCHEFF. Micyllus, *Manibus excedere.* Cl. Schefferus *moenibus excedere.* Quod omnino probandum. Hoc enim idem est, quod dicit Scholiastes Hypothes. Hippolyti Euripidis, ἐπέταξε φεύγειν. Ovid. XV. Met. 504. *Immeritumque pater projecit ab urbe Hostilique caput prece detestatur euntis.* Berkelius suum MS. habere ait, *laribus excedere.* Sed Ovid. suadet, ut Schefferi conjecturam praeferamus. Frustra heic est Barthius. Ne de ἀνιστορησίᾳ dicam, cujus aures ferant, *maribus excidere aliquem*, pro *castrare*? MUNCK. Cum Cl. Sceffero *moenibus excedere* lego. Vide Eurip. Hippol. vs. 1045. & deinde *exitium* cum Micyllo. vide Schol. ad idem drama vs. 887. & 1349. quocum confer Plut. Parall. Tom. II. pag. 314. Theseus *AEgeum patrem*, non *Neptunum*, uti Euripidis Scholiastes ait, invocavit, ut Hippolyto phocam inmitteret, juxta Serv. ad VI. AEn. 445. sed ad VII. AEn. 761. Neptuni patris opem a Theseo inploratam refert. E Philostrato lib. VII. de Apoll. Tyan. cap. 42. ipsum Theseum Hippolyto violentas manus intulisse diceres. Theseus ea de caussa Ostracismo Athenis ejectus abiit in Scyrum ad regem Lycomedem, a quo interfectus est. Vide Philostrat. cum ejusdem interprete, cap. XIX. §. 3. Heroic. Troezenii Hippolytum ab equis, (quadrigas fuisse docet Euripides Hippol. 1212. cum ejus Scholiaste, quibus adde Nostrum fab. 250.) distractum negant,

lio suo [1] exitum. Itaque cum Hippolytus equis junctis veheretur, repente è mari taurus adparuit: cujus mugitu equi expavefacti, Hippolytum distraxerunt, vitaque privarunt.

XLVIII. *Reges Atheniensium.*

[2] CECROPS Terrae filius, Cephalus [3] Deionis filius, [4] AEgeus Pandionis filius, [5] Pandion Erichthonii filius, Theseus AEgei filius, [6] Erichtho-

gant, sed inter sidera relatum, & *Aurigam* adpellatum referunt. Vide Meurs. in Theseo cap. 21. & Meziriac. ad Ovid. IV. Ep. Heroid. pag 382. De hac fabula quid referat Plutarchus, vide de Aud. Poët. T. II. pag. 27, 28.

1 EXITUM] *Exitium.* MICYLL. Probo, quod Micyllus volebat, *exitium.* SCHEFF. Probo & ego Micylli conjecturam, *exitium.* MUNCK.

Ad CAP. XLVIII.

2 CECROPS] Antiquissimus ille. Anton. Liberal. cap. VI. Πρόσθεν ἦ φανῆναι Κέκροπα ἐκ γῆς. Adde Eustath. Hexaëm pag 2. MUNCK. De *Cecrope*, & Attica *Cecropia* dicta Athenaeus lib. XIII. cap. I. pag. 555. Schol. Apoll. Rh. I. Arg. 95. & 214. Tzetz. ad Lycophron. III. Eust. ad Dionys. Perieg 391 Salmas. de L. Hell. pag. 322. ad p. 332. Meurs. de Reg. Ath. lib. I. cap. 6, 7. & in Ejusdem Cecropia cap. 3. Burm. ad Ovid. VI. M. 70.

3 DEIONES] *Deionei.* MICYLL. Recte hic quoque Micyllus putat *Deionei* scribendum. Apollodorus: Κέφαλος ὁ Δηιονέως. Et sic alii omnes. SCHEFF. Scribe, *Deionis*, ex cap. 189. 241. & 273. Anton. Liberal. cap. 41. Κέφαλος ὁ Δηίονος. qui à Tzetze & Apollodoro Δηιονεὺς dicitur. Vide notas Nob. Heinsii ad Met. Ovid. pag. 187. qui jam pridem ita restituendum esse Hygin. monuit. Nec male tamen Micyllus *Deionei.* MUNCK. Vid. Meurs. de Reg. Ath. II. 13 Interpr. ad Ovid VII. M 672.

4 AGOREUS PANDIONIS] Nullus est Agoreus Pandionis filius; Scribendum puto *AEgeus.* Is enim filius ejus, teste Apollodoro, Strabone, & aliis. SCHEFF. Recte *AEgeus* Cl. Schefferus. Ita Hyginus ipse vult cap. 37. & praeter Apollodorum ac Strabonem, quos Vir Cl. adducit, Euripidis Scholiastes ad Phoen. vers. 861. Ἐρεχθέως υἱὸς Πανδίων, οὗ Αἰγεύς, οὗ Θησεύς. & in Hypothesi Medeae: Ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας. κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Calculum quoque dat Hieron. Chron. Eusebiano. & Tzetzes in Lycoph. pag. 194. Ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ' οὐ Φημίου. MUNCK.

5 PANDION ERICHTHONII] Non superior Pandion, sed alius vetustior. SCHEFF. Ab illo arcem Atheniensem *montem Pandionium* dictum censet Schol. Stat. ad Theb. II 720 *Pandionium*, inquit, *montem dicit, à Pandionio filio Erictonii.* Corrige ex Hygino. Duo fuere Pandiones inter Atheniensium reges. Vide Catalogum apud Eusebium. MUNCK.

6 ERICHTHONIUS] Hic & Erechtheus dictus est Vulcani & Terrae filius. Vid Plutarch. in X. Orat. Tom. II. pag. 843. & Schol. Homeri Iliad. B. 547.

7 DEDOPHON] *Demophon* MICYLL. Scribendum, *Demophon*, ex Justino & aliis, quod & Micyllus vidit. SCHEFF. Lege, *Demophoon* ex cap. 59. Just. II. 6. Tzetze Chil. I. 4. Ovid. II. Heroid. aliisque. Vidit id vitium quoque, & correxit Micyllus. MUNCK.

Ad CAP. XLIX.

8 GLAUCO MINOIS] A Polyido huic vita restituitur cap. 59. & 251. ut & apud Palaeph. cap. 37. Non convenit heic inter mythologos. Scholiast. Pindari ad Pyth Od. 3. (vs 96.) Λέγεται ὁ Ἀσκληπιὸς χρυσῷ δελεασθεὶς ἀναστῆσαι Ἱππόλυτον τεθνηκότα. οἱ δὲ Τυνδάρεων, ἕτεροι δὲ Καπανέα, οἱ δὲ Γλαῦκον &c. Video ex illis corrigere posse Plinium lib. XXIX. cap. I. *Quoniam Tyndaridem revocasset ad vitam.* Lego, *Tyndareon* cum Pintiano. Nam *Thesiden*, quod vett. habere annotant, probare non possum, cum poëtarum sit pro Hippolyto. Lucian. Dial. de Saltat. Tom. I. pag. 933. Edit. Bened. Τὴν Τυνδάρεω ἀνάστασιν, καὶ τὴν Διὸς ἐπὶ τούτῳ ὀργήν, Non intellexit

Be-

richthonius Vulcani filius, Erechtheus Pandionis filius, 7 Demophoon Thesei filius.

XLIX. *AEsculapius.*

AEsculapius Apollinis filius [8] Glauco Minois filio vitam reddidisse, sive Hippolyto, dicitur, quem Jupiter ob id [9] fulmine percussit. Apollo, quod Jovi nocere non potuit, eos, qui fulmina [10] fecerunt, id est, Cyclopes, interfecit. [11] Quod ob factum Apollo

Benedictus cum verteret, *Tyndari instaurationem.* De Hippolyto auctor etiam Servius ad AEn. VI. 398. Lactant. lib. I. cap. 10. Plures adhuc opiniones recenset Schol. Euripid. ad Alcest. vs. I. Nec de causâ servitutis Apollinis conveniunt. Sunt qui ob interfectum Pythonem; alii, qui ob amorem serviisse velint. Aliam causam alterius servitutis habes apud Hom. Schol. ad Iliad. A. 400. Quod ita dissentiant heic auctores, inde ortum putem, quod plures suscitaverit AEsculapius. Ultimus eorum fuit Hippolytus, referente Eratosthene Καταστερ. cap. 6. MUNCK. Propter Hippolytum, rogatu Dianae ad auras superas revocatum, AEsculapius fulmine percussus dicitur a Lactantio ad Statii V. Theb. 433. vid. Meziriac. ad Ovidii IV. Epist. Heroid. p. 384. Fuit & alius Hippolytus Gigas Apollodoro lib. I. p. 21.

9 Fulmine percussit] Vide Zenob. Cent. I. 18. Diodor. lib. IV. pag. 273. Sidon. Narbon. vers. 200. MUNCK. Vid. Olear. ad Philostrati Heroica cap. 10. §. I. Eurip. Alcest. vs. 126, 127. Lucian in Dialog. Fabulosis. Dialogo V. διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, ἃ μὴ θέμις, ποιοῦντα.

10 Fecerunt] Mallem, *fecerant.* Schol. German. Sagittario: *Jaculum autem ejus, ex quo dicunt omnes cygnos ab Apolline interfectos, qui Jovis fulmina fuerant, absconditum.* Lege, *Cyclopas* pro *cygnos*, & pro *fuerant*, *fecerant.* Prius vitium video jam correctum in Sanctandr. Edit. Idem in Aquilâ: *Sagitta autem, quam tenet in pedibus, dicitur Sagitta Apollinis fuisse, cum quâ Cyclopas interfecit, eo quod Jovis fulmina facerent, quod eo telo AEsculapius ejus filius à Jove esset interfectus.* Sed, ut heic, loquitur etiam Astron. II. *Hac Apollo Cyclopas interfecit, qui fulmen Jovis fecerunt, quo AEsculapium interfectum complures dixere.* Et cap. 15. *Quaecunque ex Argonautis conceperunt eorum nomina filiis suis imposuerunt.* Cap. 14. *Qui ob caedem fratris Phoci, relictis sedibus suis, diversas petierunt domos.* ἀντὶ τοῦ *petierant*, & *conceperant.* Caeterum Pherecydes apud Euripid. Schol. ad Alcest. vers. I. non Cyclopas, sed eorum filios interfectos memorat. MUNCK. Sic describuntur hi Cyclopes. Eurip. Alcest. eos vocat vs. 5. τέκτονας δίου πυρός. Schol. Apoll. Rhod. lib. I. Arg. vs. 730. ΚΥΚΛΩΠΕΣ ἤτοι οἱ κατασκευάσαντες τῷ Διὶ τὸν κεραυνὸν, καὶ Ἡσίοδος· Οἳ Ζηνὶ βροντὴν ἔδοσαν, τεύξαντε κεραυνόν. Apollod. lib. I. pag. m. 7. Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδόασι βροντὴν, καὶ ἀστραπὴν, καὶ κεραυνόν. Tres enumerat Virgil. VIII. AEn. vs. 425. & ibi Serv. & de Pyracmone Lactant. ad Statii II. Theb. vs. 599. Haec fuit etiam caussa, cur Apollo Cyclopas ipsos, non vero eorum filios, sagittis suis interficiens Jovem patrem tanto opere offenderit, ut Jupiter eum e coelo expulsum Admeto in servitutem dederit. Consule inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 68. ubi de numero Cyclopum, & Serv. ad Virg. VI. AEn. 398. & ad VII. AEn. vs. 761.

11 Quod ob factum Ap. &c.] Multi sunt, qui Phoebum sponte Admeto serviisse, ipsius amore captum, tradant. cum Nostro tamen plerique faciunt. Consule Lactant. ad Statii V. Theb. 433. & ad VI. Theb. 374. Eurip. Alcest. vs. 6, 7. Servium ad VII. AEn. 761. item P. Leopard. II. Emend. 9. Cel. Broukh. ad Tibull. l. II. El. 3. vs. 11. Non possum non addere Schol. Apoll. Rhod. l. IV. Argon. vs. 611. οἱ Κελτοὶ ἐφήμισαν, τὸ ἤλεκτρον εἶναι μὴ τῶν Ἡλιάδων, ἀλλὰ δάκρυον εἶναι Ἀπόλλωνος, ὅτε καὶ διὰ τὸν Ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀναβὰς εἰς τοὺς Ὑπερβορέους ἀφίκετο, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμησιν, ἢ ὅτε ἐκλαύθη θητεύων ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν Κυκλώπων. De loco, ubi Phoebus Admeti pecus paverit, consule Apollodor. lib. I. p. 51. pluribus de hac servitute agentem, & Cl. P. Burm. ad Ovid. II. Met. vs. 679. & inde Νόμιον dictum docent Call. H. Apoll. vs. 47. & Servius ad Virg. Ecl. V. vs. 35. licet alias rationes proferat Schol. Apoll. Rh. II. Arg. vs. 509. Consule inl. Spanh. H. l. ad vs. 48. Si tamen cum Servio, quem Spanh. ad vs. 47. citavit, Apollinem etiam a lege chordarum νόμιον dictum

lo datus eſt [1] in ſervitutem Admeto regi Theſſaliae.

L. *Admetus.*

Alcestim [2] Peliae filiam cum complures in conjugium peterent, & Pelias cum multos eorum repudiaret, [3] ſimultatem his conſtituit, ei ſe daturum, qui feras beſtias ad currum junxiſſet. [4] Is quam vellet aveheret. Itaque Admetus [5] ab Apolline petiit, ut ſe adjuvaret. Apollo cum ab eo eſſet liberaliter tractatus, cum in ſervitium fuit ei traditus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alceſtim [6] in conjugium avexit.

LI. *Alceſtis.*

Alcestim Peliae & [7] Anaxibies Biantis filiae filiam complures proci

putes, conſentientes habebis Scholiaſtem Pindari O. Nem. v. vs. 45. & Proclum in Chreſtomath. apud Photium pag. 985. ubi pro νόμιμος recte conjicitur legendum νόμιος. Schol. Apoll. Rh. lib. IV. vs. 1218. refert Medeam templum quoque Apollinis νομίου, a νόμος lex ita dicti, poſuiſſe, propter judicium Alcinoi juſtum ac legitimum. Sed ad rem. ſervitus tum temporis caedis poena fuit. Apollodorus lib. III. pag. 169. Κάδμος δὲ ἀνθ' ὧν ἔκτεινεν, ἀΐδιον ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἄρει, ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη.

1 In servitutem] Integri anni, ut Zenobius tradit. MUNCK.

Ad CAP. L.

2 Peliae] Ita repoſui pro *Pelei* ex cap. ſeq. & 24. MUNCK. Πελίου παῖς Euripidi Alceſt. vs. 38, 83.

3 Simultatem] Pro certamine accipit, ut & infra. MICYLL.

4 Is quam vellet aveheret] Fortaſſe legendum *& iis, quo vellet, aveheretur.* MICYLL. Locus non mutilus, ſed depravatus eſt. debet enim ita ſcribi, ſicut pridem in de Re Vehiculari lib. I. cap. 9. monui, *qui feras beſtias ad currum junxiſſet, iis, quum vellet, aveheret.* Dat Pelias non modo filiam ei, ſed & facultatem ejus avehendae, hac tamen lege, ut id faciat junctis ad currum feris beſtiis. Quanquam hoc caput cenſeam formatum à ſequenti, nec Hygini eſſe, ſed alterius inepti, cum plane eadem dicantur, ac iiſdem fere verbis, quod facturus Hyginus minime videtur fuiſſe, cum praeſertim ſit amator brevitatis. SCHEFF. Micyllus: *Et iis, quo vellet, aveheretur.* Schefferus: *Qui feras beſtias ad currum junxiſſet, iis, quum vellet, aveheret.* Putem ſcripſiſſe Hyginum: *Qui feras beſtias ad currum junxiſſet, & iis, quum vellet, eam aveheret.* vel, *junxiſſet, iiſque eam aveheret.* Nam τὸ *vellet* ex ſequenti *aveheret* per librarii oſcitantiam videri poteſt natum. MUNCK.

5 Ab Apolline petiit] Fulgent. Myth. lib. I. *Admetus Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem & aprum junxerunt.* MUNCK.

6 In conjugio avexit] Ita mox cap. 52. *In praeſidio daret.* 92. *Ut deducat eas in Ida monte.* 186. *Cum in venatione exirent.* Fulgent. lib. I. cap. 27. *Ipſe illam in conjugio accepiſſet.* Petron. Fragm. Trag. *Jubemus in balneo ſequi.* Virg. AEn. I. vers. 180. *Rapuitque in fomite flammam.* Vide Servium ibi, qui adductis aliquot exemplis, antiquam hanc eſſe circa communes praepoſitiones licentiam obſervat. Adde Linacr. lib. VI. Emend. Struct. Ad eundem modum ἐν pro εἰς interdum Graeci ſcriptores cum alii non pauci, cum ſacri praeſertim. Vide Judic. cap. XI. 18. IX. 26. Eſai. VII. 19. Johan. V. 4. Pſ. I. I. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. quod vulgata transfert, & Fulgent. Myth. lib. II. cap. I. *Beatus vir, qui non abiit in conſilio improborum.* Ad quod Hymnographi dictum alluſit Gregorius Nazianzenus in Gnomis: Ἵστασο μήποθ' ὁδοῖο κακῶν, κακοῦ εἰς βυθὸν ἕρπων. Ita lego iſtum verſiculum, qui corruptus in Hoeſchelii & Langii Edit. exhibetur. Adde quae notamus ad cap. 92. MUNCK. Non tantum ſacri ſcriptores, verum etiam Attici ita loqui amant,

πε

proci petebant in conjugium. Pelias vitans eorum conditiones, repudiavit, & simultatem constituit ei se daturum, qui feras bestias ad currum junxisset, & Alcestim in conjugio avexisset. Itaque Admetus ab Apolline petiit, ut se adjuvaret. Apollo autem, quod ab eo in servitutem liberaliter esset acceptus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alcestim avexit. [8] Ea illud ab Apolline accepit, ut pro se alius voluntarie moreretur. Pro quo quum neque pater, neque mater mori voluissent, uxor se Alcestis obtulit, & pro eo vicaria morte interiit, quam postea [9] Hercules ab inferis revocavit.

LII. *AEgina.*

JUPITER cum AEginam [10] Asopi filiam vellet comprimere, & Juno-

πισὼν ἐν φόβῳ dixit Euripides in Orest. vs. 1421. Sophocl. Ajac. vs. 638. —— ἐν στέρνοισι πεσὼν) Δύπει. Apoll. Rhod. l. I. Arg. vs. 1246. —— ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες Ἔλσαν. ubi v. Schol. ἐνήλλακ) ἡ ἘΝ πρόθεσις ἀντὶ τῆς ΕΙΣ. ὁ γὰρ νοῦς, οἱ γὰρ νομῆες εἰς τοὺς σταθμοὺς συνήλασαν. Lib. II. vs. 1038. —— ἐν λαιῷ πέσε ὤμῳ Δίυ Ὀϊλῆος. iterum lib. I. vs. 506. —— ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν ὠκεανοῖο. Pind. O. Isthm. VIII. vs. 14. Μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν Στεφάνων. O. Nem. V. vs. 76. Νίκας ἐν ἀγώνεσσι πιτνῶν. Sophocl. Electr. vs. 1504. —— ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις Πέπτωκ' ὁ τλήμων. in Antigone vs. 1346. Τάτ' ἐν χεροῖν γὰρ τάτ' ἐπὶ κρατί μοι πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο. Consule etiam Perizon. ad AElian. lib. IV. V. H. cap. 18. De fabula Meziriac. ad Ovidii v. Epist. Heroid. p. 454.

Ad CAP. LI.

7 ANAXOBIES DIAMANTIS] Vide quae notavi supra fab. 14. SCHEFF. Vide notas ad cap. 14. ubi *Anaxibies Biantis* scribendum esse jam monitum à nobis. Atque ita video jam olim hunc locum emendasse etiam doct. Tollium ad Palaeph. pag. 244. Firmat eam conjecturam Tzetzes ad Lycophr. p. 35. Edit. Bas. & Steph. MUNCK.

8 EA ILLUD AB APOLLINE] Hic faciendum erat caput novum, cum titulo, *Admetus*, quod capiti seu fabulae praecedenti est inscriptum. Sed sunt hi tituli & hae divisiones non ab Hygino omnes, verum multae adjectae ab homine imperitissimo. SCHEFF.

9 HERCULES AB INFERIS REVOCAVIT] Fabulam ita narrat Tzetzes ad Lycophr. Παρακαθίσας (Hercules) ἐπὶ τοῦ μνήματος, καὶ ἐξελθόντος τοῦ ᾅδου ἀφαιρῶν τῶν θυσιῶν, ἐκράτησεν αὐτὸν σφόδρα, μέχρις ἂν τὴν γυναῖκα ἀπέδωκε. Sed *Erybaeam* illam, non *Alcestin* vocat. Credamus potius Plutarcho, cum ita graviter aegrotaret Alcestis, ut deposita jam & desperata esset, venisse Herculem, & medendi arte, quâ excellebat, ei valetudinem pristinam reddidisse. MUNCK. Consule de hac fabula etiam Lactant. ad Statii VI. Theb. vs. 379. Philostrat. lib. IV. cap. 45. de Apoll. Tyan. Plutarch. in Amatorio pag. 761. Apollodor. lib. I. pag m. 51. Lucian. Dialog. X. Mortuor. & Celeb. Perizon. ad AElian. XIV. V. H. cap. 45. Admeti & Alcestidis liberi fuerunt *Eumelus* & *Perimele*. Schol. Eurip. Alcest. vs. 264, 405. Hanc fabulam diversis modis explicat Palaephatus de Incredibilibus cap. 41.

Ad CAP. LII.

10 ASOPI FILIAM] Ovid. VI. Met. 113. *Aureus ut Danaen Asopida luserit ignis.* Vid. & Anton. Liberal. cap. 38. MUNCK. Asopi filia fuit, de qua ita Schol. Apoll. Rhod. l. I. Arg. vs. 117. [illegible] Θηβῶν, ἔχων τὰς πηγὰς ἐν [illegible], [illegible] ὑπὸ Διὸς διώκων αὐτὸν. [illegible] αὐτοῦ ΑΙΓΙΝΑΝ, ὡς Καλλίμαχος φησίν. vid. Lact. ad Statii VII. Theb. 315, 424, 731. Schol. Pind. Olymp. Od. IX. vs. 104. Αἴγινα ἡ μήτηρ Αἰακοῦ, θυγάτηρ δὲ Ἀσωποῦ τοῦ ἐν Θήβαις ποταμοῦ, qui Scholiastes ad vs. 107.

P 2 Plu-

nonem vereretur, detulit eam [1] in insulam Delon, & gravidam fecit: unde natus est AEacus. Hoc Juno cum rescisset, serpentem in aquam misit, quae eam venenavit: ex qua qui biberat, debitum naturae solvebat. [2] [3] Quod cum amissis sociis AEacus [4] prae paucitate hominum morari non posset, formicas intuens, petiit ab Jove, ut homines [5] in praesidio sibi daret. Tunc Jupiter formicas in homines transfiguravit, qui [6] Myrmidones sunt adpellati, quod

Plura de hac AEgina refert. Schol. Homeri Iliad. A. vs. 7. ἀπὸ γὰρ Αἰγίνης τῆς Ἀσωπῦ τῦ ποταμῦ Θυγατρὸς, Αἰακός. Iupiter in aquilam versus AEginam vitiasse dicitur & inde natus *AEacus*. Consule Celeb. P. Burm. in Catalog. Argonaut. in *Peleus*, & Athenaeum lib. XIII. cap. 2. pag. 566. & quia Jupiter AEaci pater erat, Herculem e Jove & Alcmena natum ejus fratrem adpellat Pindarus O. Nem. VII. vs. 127. ubi videnda etiam de *AEaco* sunt Scholia. Hic AEacus olim ἑλλήνων ὁσιώτατος fuit habitus. V. Plut. in Theseo p. 5. cetera de eo sunt notissima.

1 INSULAM DELON] *Oenonem*. MICYLL. Recte Micyllus emendat, *Oenonem*. Librarius ineptus scripserat, *Oelonem*, ita alius *Delonem*, & reliquis melior, *Delon* fecit. SCHEFF. Micyllus, *Oenonen*. Recte Oenone enim primitus dicta AEgina. Pindar. Isthm. Od. v. Ἀλλ' ἐν Οἰνώνη μεγαλήτορες. Schol. Τυτέστιν ἐν τῇ Αἰγίνῃ. ὅτω γὰρ τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο, πρὶν ἀπὸ Διὸς Αἴγιναν τὴν Ἀσωπῦ τῦ Βοιωτικῦ ποταμῦ αὐτόθι ἐνεχθῆναι. Idem interpres ad Nem. Od. 4. Οἰνώνη πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ Αἴγινα ἀπὸ Οἰνώνης τινός. Οἰνώνης puta τῆς Βυδίωνος θυγατρὸς, καθά φησι Πολέμων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰγινητῶν. ut ait Schol. Lycophr. pag. 37. Immo ad Nem. Od. VIII. vs. 12. ἀπὸ τῆς νήσυ καὶ τὴν ἡρωΐδα Οἰνώνην ὠνόμασεν. Eadem est insula, quae Isthm Od. ultimâ Οἰνοπία audit. Confer Steph. in Οἰνώνη MUNCK. Consule Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 511. Eadem etiam *Oenopia* vocatur. V. Manut. ad Cic. l. IV. ad Fam. Ep. 5. & Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. VII. Met. vs. 472.

2 QUOD CUM] *Ubi* fortassis, vel *quo loco*. MICYLL. Praemittunt asteriscum, sine causa. Vide Indicem in *Quod*. SCHEFF. H. e. *ob quod*. Vide ad cap. 16. & 34. Sed post τὸ *morari* excidit particula *ibi*. Ita ego commentabar, cum me docuit Nobil. Heinsius legendum, *quo cum* i. e. ubi. MUNCK.

3 QUOD CUM AMISSIS SOCIIS, AEACUS PRAE PAUCITATE HOMINUM MORARI NON POSSET, &c.] *Quod* passim ita, ut hic, constructionem turbat apud Hyginum, ut multoties ab ejus intt. observatum diximus ad Fab. 34. Nec inusitata ellipsis est adverbii *illic*, quam haecce verba, ante τὸ *morari*, referunt. Justinus VII. 1. 8. *Edessam . . occupavit, revocatusque . . regni* (illic) *sedem statuit*. ubi plura. Elegans tamen Heinsii emendatio est *Quo cum amissis* &c. id est ubi. Boëtius Cons. III. 10. *nunc demonstrandum reor*, quonam . . *constituta sit*. Sic ille saepius. vide lib. IV. 1. lib. V. 1. & Carm. III. Prudentius Apoph. 118.

Semper adest quocunque loci.

Hegesippus I. 24. *Quo loci Antipater praeclarum militiae documentum dedit*. Lampridius Heliog. c. 31. eo *idem quo mulieres accurabantur, & eadem hora*, ubi nescio, an cum viro summo ingerendum sit *loco*. *Alio* pro alio in loco, dixit quoque Boëtius Cons. III. 10. extremo. An vero sic *quo* pro ubi dicere amet Hyginus, dubito. WOPKENS.

4 PRAE PAUCITATE HOMINUM MORARI NON POSSET] Ita & Barthius. Veteres *mori*. Mihi altius videtur vulnus, & deesse nonnulla ante vocem *mori*. Certe quomodo paucitas faciat, ut quis nequeat morari, nondum bene video. SCHEFF. Ita Micylli editio princeps. Cl. Schefferus mallet *armari* vel *arare*. Mihi haec Hygini videtur esse sententia: Cum in istâ insulâ per solitudinem, quod agri jacerent deserti, & milite esset orbatus, morari, hoc est, habitare sive vivere non posset, nec regnum obtinere &c. Horat. II. Od. 3. *Sub dio morari*. Justin. XII. cap. 5. *Qui in radice Caucasi morabantur*. Tertull. de Anim. cap. 33. *Qui integre morati commendaverint judici vitam*. Lactant. lib. I. cap. 10. *Fuisse autem Messenium, sed Epidauri moratum*. Phaedr. IV. 23. *Moror inter aras*. Pseudocypr. de Singul. Cleric. *Ne clerici cum foeminis commorentur*. Noster cap. 190. *Ubi & Theonoe morabatur*. Geminum prorsus & germanum est illud cap. 153. *Hi propter solitudinem cum vivere non possent, petierunt ab Jove, ut aut homines daret, aut eos pari calamitate afficeret*. Tzetzes de AEaco Chil. VII. 133. Ὃς αὐξηθεὶς κατῴκησεν ἂν ἐν τῇ νήσῳ μόνος. Isacius ejus frater in Lycophr. pag. 37.

Διὰ

quod graece formicae myrmices dicuntur. Inſula autem AEginae nomen poſſedit.

LIII. *Aſterie.*

[7] Jovis cum Aſterien [8] Titanis filiam amaret, illa eum contempſit, à quo [9] in avem Ortygiam commutata eſt, quam nos coturnicem dicimus, [10] eamque in mare abjecit, & ex ea inſula eſt enata, quae

Διὰ τὸ διατελέσειν μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυσχεραίνοντα. MUNCK.

5 IN PRAESIDIO SIBI DARET] Nil hic facit aſteriſcus Micylli, nam oratio eſt integra. Vide Indicem in vocabulo *in.* SCHEFF.

6 MYRMIDONES] Ovid. VII. Met. 655. *Myrmidonaſque voco, nec origine nomina fraudo.* Idem, quod Ovidius, fabulatur Hom. Schol. ad Iliad. A. 180. Fabulam de formicis non male explicat Diogenes apud Pind. Scholiaſt. ad Nem. Od. 3. Variat in circumſtantiis Servius ad AEn. IV. 402. Idem ad AEn. II. 7. *Myrmidones*, inquit, *ſunt Achillis ſocii, à rege Myrmidone dicti, Jovis & Eurymedontis filio* Haec corrupta ſunt. Lego: *A rege Myrmidone Jovis & Eurymeduſae filio.* Clemens Paraenes. pag. 25. Ἐπεὶ τ̃ Δία μεμαθήκασιν, ὁμοιωθέντα μύρμηκι τῇ Κλήτορος θυγατρὶ Εὐρυμεδούσῃ μιγῆναι, καὶ Μυρμιδόνα φιτῦσαι. Eadem habes apud Arnob. lib. IV. ubi *Clitor* eſt, qui Clementi Κλήτωρ, quâ de mutatione dictum jam ſuperius ad cap. 31. Iſidorus Etym. lib. IX. 2. *Eratoſthenes autem dicit dictos Myrmidones à Myrmidone duce Jovis & Eurymeduſae filio.* Meminit ejus Myrmidonis etiam Euſtath. ad Iliad. A. pag. 85. Edit. Baſ. MUNCK. Conſule Cl. Burm. ad Ovidii l. l. Lactant. ad Statii VII. Theb. 310. & Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 511. Schol. Pind. O. Nem. VII. vs. 95. de Myrmidonibus latius egit, & Cl. Graevius in Add. ad Lect. Heſiod. pag. 139. Myrmidonum civitatem Theſſaliam dictam fuiſſe docet. His imperarunt Achilles & Patroclus. v. Serv. ad XI. AEn. 403. Vide & Philoſtrat. cap. 10. Heroic. §. 5. & quos ibi laudat Olear.

Ad CAP. LIII.

7 JOVIS CUM ASTERIEN] Pro *Juppiter* ut in ſequentibus. MICYLL. Quidam ipſam Latonam in coturnicem verſam tradiderunt. Vide Servium ad AEn. III. 72. Schol Hypoth Pind. Pyth. Λητὼ ἡ Κοίου τ̃ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ Φοίβης τ̃ Κρόνου, ᾗ ὁ Ζεὺς ἐμίγη, ὄρτυγι εἰκασθείς. MUNCK. Conſule de *Aſterie* Celeb. P. Burm. ad Ovid, lib. VI. Met. vs. 108.

8 TITANIS FIL.] Hinc Nicander dixit apud Schol. Apoll. Rhod. l. I. Arg. vs. 419. οἱ δ' ἐξ Ὀρτυγίης τιτηνίδος ὁρμηθέντες.

9 IN AVEM ORTYGIAM] *Ortygem.* MICYLL. Mallem, *ortygem*, nam eſt ὄρτυξ Graece. SCHEFF. *Ortygiam* & Lactant. ad IV. Theb. Stat. vers. 796. Micyllus emendat *Ortygem.* Lege, *Ortygam.* Ita *Striga*, *Gorgona*, *Sirena*, *Syringa* in recto caſu veteres dixerunt: de quibus egimus in diſſertatione noſtrâ. MUNCK.

10 EAMQUE IN MARE ABJECIT] *Ea ſe.* MICYLL. Haec non cohaerent cum ſuperioribus, nec vel diſtinguuntur, vel ſcribuntur, ut oportet. Poſt *dicimus*, mea ſententia ponendum punctum, deinde nova periodo ſic ſcribendum: *Eam quum in mare abjeciſſet, ex ea inſula eſt enata.* SCHEFF. Legit & diſtinguit Cl. Schefferus: *dicimus. Eam cum in mare abjeciſſet, ex eâ inſula eſt enata.* Micyllus: *Ea ſe in mare abjecit.* Mihi videtur tolerari poſſe vulgata lectio, non tam, quod Latina ſit, quam quod Hyginiana. Supr. cap. 19. *Ab Jove eſt excaecatus; & appoſuit ei Harpyas.* Si vitium eſt in Hyginianâ iſtâ dictione, ſane vetus eſſe oſtendit Hygini exſcriptor Lactant. ad lib. IV. Stat. Theb. 796. *Jupiter cum Aſterien Titani filiam amaret, & illa eum contemneret, in avem Ortygiam converſa eſt, quam nos coturnicem dicimus, eamque in mare dejecit. Unde inſula Ortygia dicta eſt. Poſtea ibi Latona enixa eſt Apollinem & Dianam, quibus natis inſula Delos eſt nominata.* Sed audiamus Barthium, producto hoc Lactantii loco: Scribe, inquit, ex MS. commentario: *ea poſtquam ſe ipſam in mare dejecit, inde inſula Ortygia eſt dicta.* Servius ad AEn. III. 73. *Cum vellet maria transfretare, quod coturnicum eſt, afflata à Jove, & in lapidem converſa, diu ſub fluctibus latuit.* Et haec, & quae deinde addit, tranſtulit in ſuum commentarium Schol. Stat. ad II. Achill. vers. 9. Unde diſcas in Servio pro *terram naturalem* legendum eſſe *terram natalem.* Confer notata ad cap. 8. A Tzetze in Lycophr. p. 71. *ſemet ipſa* dicitur *convertiſſe in coturnicem & in mare deſiliiſſe.* MUNCK. Cum Tzetze facit Apollodorus lib. I.

pag.

quae [1] Ortygia est adpellata. [2] Haec mobilis fuit: quo postea Latona ab Aquilone vento delata est, jussu Jovis, tunc cum eam Python persequeretur. [3] ibique oleam tenens Latona peperit Apollinem & Dianam. Quae insula postea Delos est adpellata.

LIV. *Thetis.*

THETIDI Nereidi [4] fatum fuit, qui ex ea natus esset, fortiorem fore quam patrem. Hoc praeter Prometheum cum sciret nemo, & Jovis vellet cum ea concumbere, Prometheus Jovi pollicetur, se eum praemoniturum, si se vinculis liberasset. Itaque fide data, [5] monet Jovem, ne cum Thetide concumberet, ne, si fortior nasce-

pag. m. 11. Τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν, ὁμοιωθεῖσα ὌΡΤΥΓΙ, ἙΑΥΤῊΝ εἰς θάλασσαν ἔρριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς Δία συνουσίαν. Micylli itaque emendatio mihi mire adridet.

1 ORTYGIA EST APPELLATA] Servius ad AEn. III. 72. *Post partum * vero Latonae, quod Dianam & Apollinem peperit, Ortygia dicta est, quae ante Delos nominabatur, & postea Delos, cum eam Apollo revinxisset Gyaro & Mycone altissimis montibus.* Tollendus asteriscus, nihil enim deest: sed pro *quod* scribendum *quo*. Turbant tamen illa, *quae ante Delos nominabatur.* Delos enim appellata est, cum stabili terrâ revincta esset, ut & statim sequitur, & Hyginus noster infr. cap. 140. tradit. Hypoth. Pyth. Pind. Ἐν Δήλῳ τῇ [illegible] Ὀρτυγίᾳ καλουμένῃ. Forte scripsit, *quae ante Asteria nominabatur.* Tria enim istius insulae fuerunt nomina, *Asteria*, *Ortygia*, *Delos*. Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 308. Δῆλος μία τῶν κυκλάδων νήσων, ἱερὰ [illegible], ἡ πρὶν Δῆλος, [illegible] Ἀστερία, διὰ τὸ [illegible]. Πάλιν δὲ Ὀρτυγία ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς. Ἀστερίη est apud Hesychium. Sed de Ortygiae cognomento consulendus Nicander apud eundem Scholiast. ad lib. I. vers. 419. Pind. Nem. Od. 1. *Ortygiam* Deli sororem appellat vers. 4. ubi mirifice se torquet vetus interpres. Confer Isidor. Orig. lib. XIV. cap. 6. Calim. Hym. IV. 37. Sed quid multa? Veram, opinor, scripturam nos docuit Barthius ad Stat. Tom. II. 1272. *Quae antea Cynthos nominabatur.* Vide Steph. in Δῆλος. MUNCK. Consule Lactant. ad Statii lib. V. Theb. vs. 532. & Inl. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 37, 38. *Asteria* etiam Miletus olim dicta fuit juxta Schol. Apoll. Rhod l. I. vs. 186. item Rhodus. Vide H. Junium lib. III. Animadv. cap. 15. *Ortygiam* pro Delo dixit idem Apoll. Rhod. vs. 537. ut ibid. Schol. & Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 525. De alia *Ortygia* videndus est Virgil. III. AEn. vs. 694. cum nota Servii.

2 HAEC MOBILIS FUIT] Consule Inl. Sparh. ad Call. H. Del. vs. 273. & Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 525.

3 IBIQUE OLEAM TENENS] Vide cap. 140. MUNCK.

Ad CAP. LIV.

4 FATUM FUIT] Vide Lactantium ad Statii I. Achill. vs. 1. & ad vs. 92.

5 MONET JOVEM] A Themide monitum Jovem narrat Lactant. lib. I. cap. II. & Serv. Ecl. VI. 42. Sed ut heic, ita & Astron. II. 15. Proteo id tribuit Ovid. XI. Met. 7. Confer Tzetzen in Lycoph. p. 38. MUNCK. Consule Meziriac. ad Ovidii Epistol. III. Heroid. pag. 219.

6 PELEO AEACI FIL.] Praeter Celeb. P. Burm. in Catal. Argonaut. videnda sunt Scholia Pindari O. Pyth. III. vs. 160. & vs. 168. ubi haec addunt τοῦ μὲν Πηλέως γαμοῦντος τὴν Θέτιν, ὁ Ποσειδῶν δίδωσι τὴν [illegible] ἵππους. Ἥφαιστος δὲ [illegible]. adde Schol. ad O. Nem. III. vs. 97. Thetis autem Peleo nubere noluit, & ideo, quum Peleus eam fugientem persequebatur, se in varias formas mutavit. Vide Schol. Pindari O. Nem. III. vs. 60. & ad O. Nem. IV. vs. 101. Schol. Apoll. Rhod. lib. I. Argon. vs. 582. ΣΗΠΙΆΣ, ἀκρωτήριον ἐν Ἰωλκῷ οὕτω καλούμενον, διὰ τὸ τὴν Θέτιν [illegible] εἰς ΣΗΠΊΑΝ μεταβληθεῖσαν [illegible] ὑπὸ Πηλέως. quum vero invita Peleo succubuit, filios sex masculos igne combussit, septimo Achille Pelei interventu ser-

nascerētur, Jovem de regno dejiceret, quemadmodum & ipse Saturno fecerat. Itaque datur Thetis in conjugium [6] Peleo AEaci filio, & mittitur Hercules, ut aquilam interficiat, quae ejus cor exedebat: eaque interfecta, Prometheus [7] post triginta annos de monte Caucaso est solutus.

LV. [8] *Tityus.*

LATONA quod cum Jove concubuerat, Juno [9] Tityo Terrae [10] filio inmani magnitudine jusserat, ut Latonae vim adferret: [11] qui cum conatus esset, [12] à Jove fulmine est interfectus, qui novem jugeribus ad inferos exporrectus jacere dicitur. [13] & serpens ei adpositus est,

servato. V. Ptol. Hephaestion. lib. VI. apud Photium pag. 487. Meurs. ad Lycophron. vs. 178. Alia ac diversa nobis refert Philostratus Heroic. cap. 19. § 1. quem velim Lector inspiciat. qui Pelei & Thetidis nuptias pro mero Poëtarum figmento habet lib. VI. cap. 40. de Apoll. Tyan. Imo sunt, qui Thetin hanc non Nerei, sed Chironis fuisse filiam dicant. Vide Schol. Apoll. Rhod. I. Arg. vs. 558.

7 P. TRIGINTA AN. DE M. C. E. S.] Vide tu, Lector, Schol. AEschyli Prom. Vinct. vs. 94.

Ad CAP. LV.

8 TITYUS] Ita reposui pro *Tytius* ex Gr. Τιτυός. Vid. de ejus origine Hom. Schol. ad Odyss. H. 324. quo loco corrupte ejus mater Ἐλώρα pro Ἐλάρα appellatur. Confer Apollon. interpretem ad lib. I. vers. 761. qui recte observat monstroso corpore homines terrae facere filios poëtas. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. l. I. vs. 182. de hoc Tityo haec scribit: Τιτυοῖο, τοῦ ἐλάρης παιδός. οὗτος δὲ ἐν ᾅδου τετιμώρηται, διὰ τὸ ἐν Πυθῶνι σελλομένην καθέλκειν τὴν Λητώ. ὡς καὶ Ὅμηρος, ΤΙΤΥῸΝ ΓΑΙΉΣ ΥἹῸΝ. ὁ δὲ Εὐφορίων Ἀρτέμιδος φησὶν αὐτὸν ἡφθαι καὶ διὰ τοῦτο τιμωρεῖσθαι. Fabulam refert etiam Lutatius ad Statii XI. Theb. vers. 12.

9 TITYO JUSSERAT] Vide Voss. de Construct. cap. 36. qui hanc locutionem adductis exemplis illustrat: sed quod ibidem *jubeo te, ut hoc facias*, Latio exturbat, in eo non accedo ipsi. Hygin. cap. 196. *Pan jussit eos, ut in feras bestias se converterent.* Vide ibi notas Nostras. MUNCK.

10 FILIO IMMANI MAGNITUDINE JUSSERAT] Graecismus est, vide Vossium, & Sanctium, qui hoc genus probant ex optimis scriptoribus. SCHEFF. Schol. Hom. ad Odyss. Λ. 576. Λέγει οὖν ὅτι τοῦ Τιτυοῦ τὸ σῶμα ἐννέα ἐκεῖτο πλέθρα, ὥστε κατέχειν τόπον ἑνὸς ἡμίσους σταδίου. Adde Virg. AEn. V. 596. Ovid. IV. Met. 457. MUNCK.

11 QUI CUM CONATUS ESSET] Malim, *Quod cum.* MUNCK. Usitatior est ejusmodi ellipsis pronominis *id*, quam ut Munckeri conjecturae, *quod cum c. e.* subscribere ausim. WOPKENS.

12 A JOVE FULMINE] Pindarus Pyth. Od. IV. à Dianâ sagittis confixum canit. Schol. ὅτι δὲ ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος ἐτελεύτησε τοξευθεὶς, Φερεκύδης φησίν. Schol. Hom. ἐτοξεύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. MUNCK.

13 ET SERPENS APPOSITUS EST] Mallem *appositus esse.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *appositus esse.* Et sane ita postularet limatior syntaxis. Sed vide not. ad cap. 3. ubi parem habes anomaliam. Caeterum pro serpente *vulturem* nominant Virg. AEn. VI. Apollod. lib. I. Ovid. in Ib. vers. 182. Schol. Juven. ad Sat. XIII. 51. aliique. Alii duo vultures ei apposuerunt, ut Lucillius Anthol. II, Τὸν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν. Et Propert. lib. II. el. 16. *Atque inter Tityi volucres mea poena vagetur.* Idque Homero auctore Odyss. Λ. 577. Quem secutus & Seneca est Thyest. vers. 10. *Visceribus atras pascit effossis aves.* nec non Ovid. X. Met. 43. *Nec volucres carpsere jecur.* Cum Hygino faciunt Scholia recentiora Pindari ad Olymp. A. Τιτυοῦ δὲ ὡς κατὰ θεῶν μανέντος ὄφεις τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ κειμένου κατεσθίουσιν ἀνακαινιζόμενα ἀεὶ κατὰ τὸ Προμηθέως ἧπαρ. MUNCK. Plerique duos, unum nonnulli ei adposuerunt vulturem. Tibull. l. I. El. 3. vs. 75.

Porrectusque novem Tityus per jugera terrae
Adsiduas atro viscere pascit aves.

Ad

eſt, [1] qui jecur ejus exeſſet, quod cum Luna recreſcit.

LVI. *Buſiris.*

In AEgypto apud Buſiridem Neptuni filium cum eſſet ſterilitas, & AEgyptus annis novem ſiccitate exaruiſſet, ex Graecia [2] augures convocavit. [3] Thaſius Pigmalionis fratris filius Buſiridi monſtravit, inmolato hoſpite, venturos imbres, promiſſiſque fidem ipſe inmolatus exhibuit.

LVII.

Ad quos verſus elegantiſſ. Broukhuſius videndus, item Ciofan. ad Ovid. lib. IV. Met. vs. 456. Lutatius ad l. l. vs. 14. haec adnotat *ſecundum Homerum qui dicit, viſcera Tityonis gemino vulture exedi, non uno, ut Virgil. dicit.* Lucian. Dialogo XVII. Mort. l. 5. ὁ δὲ Τύραννος, ὦ Ἑρμῆ, παρὰ τὸν Τιτυὸν ἀπαχθεὶς, ΥΠΟ ΤΩΝ ΓΥΠΩΝ κειρέσθω καὶ αὐτὸς τὸ ἧπαρ. Non poſſum non addere Apollodorum lib. I. pag. m. 13. de Apolline, κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ ΤΙΤΥΟΝ. ὃς ἦν Διὸς υἱὸς, καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς ἘΛΑΡΗΣ, ἣν Ζεὺς ἐπειδὴ συνῆλθε, δείσας Ἥραν, ὑπὸ γῆν ἔκρυψε, καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τιτυὸν ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγεν. οὗτος ἐρχομένην εἰς Πυθῶνα Λητὼ θεωρήσας, πόθῳ κατασχεθεὶς, ἐπισπᾶται· ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ ΚΑΤΑΤΟΞΕΥΟΥΣΙΝ ΑΥΤΟΝ. κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον. ΓΥΠΕΣ γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν ᾅδου ἐσθίουσιν.

1 Qui jecur ejus exesset] Schol. Stat. ad Theb. lib. I. 710. *Ab Apolline victus eſt, & deductus ad Tartara, cujus jecur à vulture tu..ditur* (Leg. tondetur) *in aeternitatem ſupplicii pullulantibus fibris.* Hoc ideo fingitur, quia jecur eſt libidinis ſedes. Vid. Horat. lib. I. Od. 25. vers. 15. Serv. ad AEn. VI. 596. Vett. Schol. in Perſ. Sat. I. vers. 26. & Horatii ad adductum locum. Heraclidem Alleg. Hom. p. 25. Achill. Tat. lib. VI. pag. 401. MUNCK.

Ad C A P. LVI.

2 Augures convocavit] Puta, ſterilitas iſta, hoc eſt, fecit, ut convocarentur. Quanquam magis credam, ſcripſiſſe Noſtrum, *Convocati.* SCHEFF. *Buſiris* puta, quem ſuo more ex praecedenti narratione lectori ſubaudiendum relinquit. Vid. not. ad cap. 8. Cl. Schefferus cenſet ſcripſiſſe Hyginum *convocati.* MUNCK.

3 Thasius] *Thraſius.* MICYLL. Recte corrigit Micyllus, *Thraſius.* Sic enim habet Apollodorus lib. II. ubi rem enarrat. SCHEFF. *Traſius*, quod volebat Micyllus, merito probat Schefferus. Vide Apollod. lib. II. pag. 104. Edit. Comm. Ovid. I. Art. A. vers. 651. Probus ad II. Georg. Virg. ἀπάνθρωπον illud ſacrum Pygmalionem ſuaſiſſe Buſiridi tradit. Caeterum pro *fratris* legebat *Vatis* Nob. Heinſius. MUNCK. Philargyr. ad III. Georgic. vs. 5. hunc vatem Pygmalionem Cyprium vocat & per octo annos AEgyptum ſterilitate laboraſſe refert. De hac fabula conſule Serv. ad VIII. AEn. 300. Broukh. ad Tibull. l. I. El. 8. vs. 25. Hunc *Buſirim* Neptuni & Anippes e Nilo natae filium vocat Plutarch. Parall. T. II. pag. 315. qui plura de Buſiride ex Agathone Samio refert. item Plut. in Theſeo T. I. p. 5. & de Herodoti malig. T. II. p. 857. Schol. Apoll. Rhodii lib. IV. vs. 1396. Lact. ad Statii XII. Theb. vs. 155.

Ad C A P. LVII.

4 Sthenoboea] Ita ſcriptum hoc vocabulum etiam apud Juvenal. Sat. X. 327. Schol. Horat. ad lib. III. Od. 7. & Statianum interpretem ad Theb. lib. IV. vers. 586. Sic *Caſſiopeia* cum aliis, tum Hygin. Aſtron. II. 10. quae Graecis Κασσιέπεια. *Beronice* Juſtino lib. XXVI. 2. Schol. Juvenal. ad Sat. VI. vers. 157. quae illis Βερενίκη. Invenio tamen etiam Κασσιόπεια. apud Lucian. Περὶ Ὀρχήσ. pag 933. Edit. Bened. & Βερονίκη apud Theocrit. Eidyll. XVI. 107. quanquam Scaliger ad Manil. τὸ *Caſſiopeia* damnat. Servio *Sthenoboea* eſt ad AEn. V. 118. ut Heſychio Σθενέβοια in Κορίννουσιν, & Apollod. lib. II. p. 70. Luciano in Deâ Syriâ. *Antiam* cum Homero appellant Fulgentius lib. III. & Zenob. Cent. II. 87. Tzetzes in Lycophr. p. 5. Ed. Steph.

Ἀν-

LVII. [4] *Sthenoboea.*

Bellerophon, cum ad [5] Proetum regem exul in hospitium venisset, adamatus est ab uxore ejus Sthenoboea: qui cum concumbere cum ea noluisset, illa viro suo mentita est, se ab eo compellatam. At Proetus, re audita, conscripsit tabellas de ea re, & [6] mittit eum ad [7] Jobaten regem, patrem Sthenoboeae: quibus lectis, talem virum interficere noluit, sed ad Chimaeram eum interficiendum misit, quae [8] tripartito ore flammam spirare dicebatur. [9] Idem [10] prima leo, postrema draco,

Ἄντεια, ἡ καὶ Στενέβοια. scrib. *Σθενέβοια.* quomodo & apud Eustath. legitur ad Iliad. ɪ. p. 488. Edit. Bas. Libidinosarum mulierum, quae scelestè criminatae sunt eos, à quibus spretae erant, octo congessit exempla Muretus Var. Lect. lib. ɪ. cap. 12. quibus ego non pauca possem addere, si opus esset. MUNCK.

5 Proetum regem] De eo vide Lactant. ad Statii ɪ. Thebaid. vs. 670. & ad ɪɪɪ. Thebaid. vs. 453.

6 Mittit e. ad Job.] Tzetzes ad Lycophron. vs. 17. addit caussam *Προῖτος δὲ αὐτοχειρίᾳ τοῦτον ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε, κατά τι παλαιὸν ἔθος ἐπικρατοῦν,* ΤΟ ΜΗ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΑΓΟΝΤΑΣ ἈΛΛΗΛΟΙΣ ΠΟΤΕ ΠΑΡ' ἈΛΛΗΛΩΝ ΘΝΗΣΚΕΙΝ, *εἰ μήπου τοῦτο ἀκουσίως συμβῇ. Διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος Βελλεροφόντην ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε.* Ob eandem fere caussam Theseus Hippolytum interficere noluisse videtur, nempe quod erat Hippolytus *ἀνὴρ ἐμφύλιος.* Ixion dicitur furiis fuisse agitatus, quod Socerum suum dolis, quos ipse ei struxerat, interemit, ejusque caedem nec Dii nec homines expiare voluisse perhibentur, ut refert Schol. Apoll. Rhod. lib. ɪɪɪ. Arg. vs. 62. qui, & Schol. Pindari O. Pyth. ɪɪ. vs. 55. addunt, Ixionem fuisse primum, qui *ἐμφύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινεν.* i. e. virum adfinitatis vinculo junctum. sic *ἐμφύλιον αἷμα* de hac caede dixit Pind. O. Pyth. ɪɪ. vs. 57. quomodo & *ἐμφύλιον αἷμα* pro *ὁ πατρῷος φόνος* dixit Sophocl. OEd. Col. vs. 403. ubi v. Schol. sed, ut ad rem redeamus. Noster lib. 2. Poët. Astronom. cap. 18. dicit duntaxat Proetum ipsum supplicium sumere noluisse, quod eum dilexerat.

7 Diobaten] *Joabaten.* MICYLL. Perperam, scribe *Jobatam*, quomodo eum vocat infra c. 243. & in Astron. ɪɪ. c. 10. Apollodoro lib. ɪɪ. est *Ἰοβάτης*, quem secutus Micyllus putabat *Jobaten* scribendum. Sed altero modo illud *η* Graecum saepe vertunt Latini, ut, *μηχανὴ*, *machina.* *φηγὸς*, *fagus.* De qua re in de Permutatione litterarum. SCHEFF. Adhaesit D ex praecedenti voculà. Lege, *ad Jobatem* ex Servio, vel *Jobaten*, ex Apollodoro & Zenobio. Infr. cap. 143. *Sthenoboea Jobatis filia.* Ad formam tertiae inflexionis declinavit, ut *Alcidis*, *Thyestis*, *Orestis*, & alia id genus complura apud veteres gignendi casu; nisi *Jobati* ibi scribere mavis. Nam *Jobates* ille etiam *Ἰόβατος* dictus est Graecis. Vide Pindari Schol. recent. ad Olymp. Od. xɪɪɪ. Corruptissime *Adjuvarces* dicitur Schol. Statii ad lib. ɪv. Theb. vers. 589. *Proetus ad Adjuvarcem socerum suum misit.* Tolle alterum *ad* & scribe, *ad Jobatem.* MS. habuit, *Adjuvatem.* Tiliobroga Fulgentium & Hyginum scribere *ad Chimaeram* annotat. Non vidit vitium. *Jovates* scriptum fuerat, ut apud Servium ad AEn. v. 118. pro *Jobates.* MUNCK. *Jobaten* scribendum esse docet Plutarchus, mox ad partes vocandus.

8 Tripartito ore] Quia triplex caput ei dederunt nonnulli. Vide Schol. Horat. lib. ɪ. Od. 27. MUNCK. Adde Palaephatum de Incredibilibus cap. 29. *ἦν δὲ χίμαιρα, ὥς φασιν, ἔμπροσθεν μὲν λέων, ὄπισθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα. ἔνιοι δὲ δοκοῦσι τοιοῦτο γενέσθαι θηρίον, τρεῖς ἔχον κεφαλάς. ἀδύνατον δὲ λέοντα ὁμοίαν τροφὴν χρῆσθαι.*

9 Idem prima leo] Quid, *idem*? an Chimaera? Inepte. scribendum meo judicio, *flammam spirare dicebatur identidem.* SCHEFF. Scribo, *item.* Occurrit idem vitium in Glossis Steph. *Idem*, *ὁ αὐτός.* *Item*, *ὁμοίως.* scribe, *Item.* Infr. cap. 82. *Item poma ei super caput pendent: quae cum vult sumere, rami vento moti recedunt. Item saxum super caput ejus ingens pendet.* Cl. Schefferus legit & distinguit: *flammas spirare dicebatur identidem.* Sed forsan veravit Illustr. Heinsius, cum rescribendum censuit, *id est.* MUNCK.

10 Prima leo] Expressus hic versiculus ex illo Hesiodi Theog. 323. vel Hom. Iliad. Z. 181.

co, media ipſa chimaera. Hanc ſuper Pegaſum ſedens, interfecit: & decidiſſe dicitur in [1] campos Aleios, unde etiam [2] coxas ejeciſſe dicitur. At rex virtutes ejus laudans, [3] alteram filiam dedit ei in matrimonium. Sthenoboea re audita, ipſa ſe interfecit.

LVIII.

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. H. e. *capra.* Sed Hygino affutus à gloſſatore aliquo videtur. Certe adducit eum tanquam notiſſimum Hieron. Epiſt. Select. lib. II. 13. Edit. Canis. *Ut ex contrariis diverſiſque naturis unum monſtrum novamque beſtiam diceres eſſe compactam, juxta illud Poëticum: Prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimaera.* Nimirum Lucretii eſt lib. V. pag. 675. Ed. Lambin. In Catal. Pith. lib. IV. dicitur *ore leo, tergoque caper, poſtremaque ſerpens.* Corruptus in hac fabula Servius ad AEn. VI. 288. *Chimaera Titonis & Cheldriae filia, ore leo, poſtremis partibus draco, media capra ſecundum fabulas fuit.* Scribe, *Typhonis & Echidnae filia* ex Hygini Geneal. Apollodoro, aliiſque. Idem ad AEn. V. vers. 118. In medio habuiſſe caprae caput, atque inde efflaſſe ignem ſcribit. Hinc ergo Ovid. IX. Met. 648. *Quoque Chimaera jugo mediis in partibus ignem, Pectus & ora leae, caudam ſerpentis habebat.* Schol. Horat. ad lib. I. Od. 21. in Crago monte Lyciae collocat hoc monſtrum. Quem refellere potes ex illo Ovidii loco. Habet tamen ille ſuos auctores. Vide Euſtath. ad Dionyſ. pag. 112. Ed. Steph. MUNCK.

1 CAMPOS ALIENOS] Lege *c. Aleios.* MICYLL. *Aleios* recte conjecit Micyllus pro *alienos:* quem ſecuti ſunt, qui deinde has fabulas vulgarunt. Cic. III. Tuſc. *Qui miſer in campis moerens errabat Aleïs.* Ἀλήϊον πεδίον dicti illi campi ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι, quod ibi erraverit Bellerophon, ut vult Homeri Schol. ad Iliad. Z. 155. Tzetzes in Lycophr. p. 5. Καὶ δὴ παρὰ τὸ Ἀλήϊον κατενεχθέντος τοῦ Βελλεροφόντου, καὶ ἀλητεύσαντος τυφλοῦ ὑπὸ τῆς πτώσεως. Pro τυφλοῦ an legendum χωλοῦ? Non eſt neceſſe. Schol. recent. in Olymp. Pind. XIII. Φασὶ γὰρ ὡς βουληθεὶς πρὸς οὐρανὸν ἀναπτῆναι σὺν τῷ Πηγάσῳ ἐξοιστρηθέντος τοῦ ἵππου παρὰ τοῦ Διὸς, πεσὼν χωλοῦται. καθὰ δέ τινας καὶ τυφλοῦται καὶ ἐκπλανᾶται καθὰ τὸ Ἀλήϊον χωλός. Ovid. in Ib. vers. 257. *Quique ab equo praeceps in Aleïa decidit arva. Aleïus ceſpes* eſt Avieno Perieg. Adde quae obſervavit Ampliſſ. Spanhemius in de Numm. praeſtant, pag. 230. & Incomp. Heinſius ad Ovid. Ib. vers. 257. Heſych. & Etymol. in Ἀλήϊον. MUNCK. Conſule tu Schol. Homeri Iliad. VI. vs. 155. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 867. & Schol. Pind. O. Iſthm. VII. vs. 66. e quibus haec hiſtoria ſupplenda eſt. Fabula vero haec orta eſt ex hiſtoria, quam egregie inluſtrat Plutarchus in *De Virtut. Mulier.* Tom. II. pag. 247, 248. qui omnino conſulendus, nam cauſſam docebit, etiam inter alia egregia, cur equi Pegaſi alati fabula ad velificationem referenda ſit, ut optime monuit ex Palaephato & Lutatio ad Stat. Cel. Burm. ad Ovid. lib. IV. Met. vs. 784. & Tzetzes ad Lycophron. vs. 17. p. m. 4. Praeterea Juvenes ſciant, oportet, Poëtas navibus etiam dediſſe alas pro velis. Sic Homerus Odyſſ. Λ. vs. 124. —— τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. Eurip. Helen. vs. 146.

Ὅπῃ νεὼς σέλμασ' ἂν οὔριον πτερόν.

Sic ἐπτερωμένον de navi Paridis, ſive Alexandri, velis armata intelligit Tzetzes ad Lycophron. vs. 85. Sic *velorum pandimus alas* dixit Virgil. III. AEn. vs. 520. ubi vide Serv. qui ad lib. VI. vs. 19. per *remigium alarum* vela navis intelligit. De Neptuno canit Virg. I. AEn. vs. 160.

—— *Caeloque invectus aperto*
Flectit equos, curruque VOLANS *dat lora ſecundo.*

Ubi Servius. *Non per coelum vectus, ſed coelo jam ſereno vectus per maria.* quomodo etiam fere Bellerophontes Pegaſo alato vectus dici poteſt *volaſſe.* Hoc autem verbum *volare* & de equitantibus & de navigantibus adhiberi ſolet. Livius lib. I. cap. 57. *Omnes citatis equis* ADVOLANT *Romam.* Sic de ipſorum equorum citiſſimo curſu Homerus Iliad. Ψ. vs. 449.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ ΠΕΤΟΝΤΟ κονίοντες πεδίοιο.

& vs. 506. —— Τὼ δὲ ἀποδίδοντε ΠΕΤΕΣΘΗΝ. Od. O. vs. 192. —— Τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. Pro navigare Virgil. l. III. AEn. vers. 124.

Linquimus Ortygiae portus, pelagoque volamus.

De ipſa navi uſus Euripides in Medea vs. 1.

Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ ΔΙΑΠΤΑΣΘΑΙ σκάφος
Κόλχων ἐς αἶαν, κυανέας Συμπληγάδας.

Πετομένη κώπη, i. e. volans remus, in Helena vs. 673. & ſic fere omnia vocabula e re equeſtri de-

LVIII. *Smyrna.*

[4] SMYRNA [5] Cinyrae Assyriorum regis & [6] Cenchreidis filia, cujus ma-

desumta ad rem nauticam transtulerunt poëtae. ut μάστιγι ἐλάυνειν ἵππους proprie Homer. Iliad. Θ. vs. 45. Iliad. Ψ. vs. 500, 536. Iliad. Ω. vs. 691. unde neutraliter pro equis vehi. V. inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 141. ad naves jam transtulit ipse Homerus Odyss. N. vs. 169. Apollon. Rhod. l. I. Arg. vs. 4. adde inl. Spanh. ad Aristoph. Nub. vs. 25. ἰθύνειν contra, quod proprie de navium gubernatore, unde ἰθυντὴς, gubernator. v. Schol. Apollon. Rhod. lib. IV. vs. 1260. & inl. Spanh. ad Callim. H. Jov. vs. 83. pro *currum regere* dixit Apollon. Rhod. lib. I. vs. 753. nec non Euripides in Phoenissis vs. 184. Plura hujusmodi exempla dabunt Freinshem. & Dukerus ad Florum lib. II. cap. 2. §. 35. e quibus patet, per *Pegasum alatum* facile *navem velocem* intelligi, & sic omnes fabulas bene explicari posse, si modo Poëtarum allegorias habeamus perspectas. sic currus Pelopi a Neptuno datus, & alae, fuere navis, & vela. vide Tzetz. ad Lycophron. vs. 156. pag. 21. B. Sic de Perseo Lactant. ad Statii I. Thebaid. vs. 544. *Volatu dicitur venisse ad interficiendum Gorgona, quod ideo fingitur, quia navigio venit* &c. Pluribus aliis allegoriis describunt naves Mythologi. Sic Hercules aeneo lebete, aut juxta alios phiala vectus, ad Erythiam Hispaniae insulam mare transgressus fuisse fertur. Vid. Athenaeus lib. XI. cap. 5. pag. 469, 470. Apollodor. l. II. p. 125. H. Junius lib. II. Animadv. cap. 3.

2 COXAS EJECISSE] Valde dubito, haec sana esse; Sensus facile patet, at *ejicere coxas*, pro *luxare* vel *frangere* num dicatur, ostendant nobis filii medicorum, quos nunc non est otium consulere. Mallem ego hoc loco legere, *Coxas elisisse.* SCHEFF. Lego, *elisisse.* quod video etiam Scheffero, viro Cl. placere. *Elidere* est frangere. Nemes. Ecl. III. *Vix haec ediderat, decerpunt vitibus uvas, Et portant calathis, celerique illidere planta Concava saxa super properant.* Legerim & ibi *elidere.* Vellejus lib. II. cap. 4. *Ut quaedam elisarum faucium in cervice reperirentur notae.* Cyprian. Tract. I. *Ne conversi elidant vos. Elidere* dixit, quod Matth. cap. VII. vers. 6. Graecus codex ῥήσσειν, Vulgata transtulit *dirumpere.* Si non haec, certè vera lectio est illustris Heinsii *fregisse* Not. ad Ovid. Ib. vers. 257. Sed idem ille Heinsius postquam haec scripseram, à me forte salutatus, *ejicere* pro *luxare* alicubi à se lectum cum mihi narraret, consului veteres medicos, si reperire possem. & reperi, ecce, apud Scribonium Largum Compos. 206. *Ad luxatum omne, & ejectum, & repositum, articulamentum benefacit.* Maneat ergo sarta tecta Hygino lectio vetus. *Extorquere* eo sensu invenias usurpatum in Fragm. Dalmat. Petron. & Sulpic. Sev. lib. I. Histor. Sacr. *decutere* apud Jul. Obseq. *excutere* in lege Salicâ. MUNCK.

3 ALTERAM FILIAM] Quaenam est illa altera filia? *Anticliam* appellat Pind. Schol. ad Olymp. XIII. Unde facile persuadeor scripsisse Hyginum *Anticliam filiam*, vel *alteram filiam Anticliam.* Nempe, ut alteram vocem omitteret librarius, similitudo literarum fecit. Supr. cap. 45. *ut Philomelam alteram filiam sibi in conjugium daret.* Quam Anticliam Pind. Schol. eam Hom. ad Iliad. Z. v. 153. *Casandram*, Apollodor. lib. II. pag. 71. *Philonoën* facit, ut & Tzetzes in Lycophr. Scholiast. Stat. ad lib. IV. Theb. vers. 589. *Virtutem ejus laudans alteram filiam Alchimenem ei dedit uxorem.* Legerim, *Anticliam.* MUNCK.

Ad CAP. LVIII.

4 SMYRNA] Haec Latinis *Myrrha* dicitur. MICYLL. Myrrha est Ovidio, Servio, & aliis. In scriptura tamen nihil mutandum. Vide indicem Giphani in Lucretium, voce *Smyrna*, & adde, quae notamus infra cap. 275. SCHEFF. Ita & cap. 271. & 275. Sed cap. 251. *Zmyrna* dicitur. Cap. 164. *Myrrha*, ut & apud Serv. ad AEn. v. 26. Nempe Σμύρνα & Μύῤῥα dicunt etiam Graeci: quorum posterius Latini usu suum fecerunt. Glossarium editum à Barthio Advers. Lib. XXVIII. 9. *Smirna vel mirrha Latinis dicitur.* Adde Servium ad Ecl. X. 18. Anton. Liberal. cap. 34. Athen. lib. XV. Μύῤῥα γὰρ ἡ Ζμύρνα παρ' Αἰολεῦσι. Tzetzes in Lycophr. Μύῤῥα δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἦν. αὕτη ἐπιποθήσασα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγχυος (Leg. ἔγκυος) γενομένη, αἰσθομένου τοῦ πατρὸς, ηὔξατο τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤτοι μήτε μετὰ ζώντων εἶναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων. Ὅθεν εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλε, (Leg. μετέβαλον) τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον, μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν αἰολικῶς. Sed σμύρνα, quamvis AEolicum sit, usurpat tamen Matth. cap. 2. vers. 11. Aliter haec paulo narrat Theocrit. Schol. ad Eid. I. vers. 107. Κινύρου τοῦ

 Ἀτάλ-

mater Cenchreis superbius locuta, quod filiae suae formam Veneri antepofuerat. Venus matris poenas exsequens, Smyrnae infandum amorem objecit, adeo ut patrem suum amaret: quae ne suspendio se necaret, nutrix [1] intervenit, & patre nesciente, per nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit: idque ne palam fieret, pudore stimulata, in sylvis se abdidit. [2] Cui Venus postea miserta est, & in speciem arboris eam commutavit, [3] unde myrrha fluit, ex qua natus est Adonis, qui [4] matris poenas à Venere est insequutus.

LIX.

Ἀπόλλωνος καὶ Σμύρνης θυγάτηρ Μοῖρα, ἥτις καθ᾽ ὁμιλίαν Ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρὸς, ὅτι λύσασα τὰς τρίχας, οὐδὲ Ἀφροδίτην ἔφη ἔχειν τοιαύτας &c. Sub finem fabulae lege ibi, ἐφ᾽ οἷς ἀχθομένη, ἢ αἰσχυνομένη, ηὔξατο εἰς ὁμώνυμον φυτὸν μεταλλαγῆναι. MUNCK. Vide Perizonium ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 31.

5 CINYRAE ASSYRIORUM REGIS] Alii Cypriorum regem faciunt. Assyriorum tamen rex est etiam Apollodoro lib. III. SCHEFF. Apud Apollodor. Panyasis *Thoantem* appellat. *Theiantem* Anton. Liberal. cap. 34. rectius. Atque ita scribendum Apollodor. Vide Eustath. ad Iliad. Λ. p. 759. Ed. Bas. De genealogiâ & regno hujus *Cinyrae* dixi ad Antonin. nonnulla, quibus non dissimilia esse, quae lib. II. Cypri suae habet Meursius, postmodum comperi. Ne quis tamen à me ejus scrinia compilata existimet, moneo heic lectorem, eodem protulisse anno opusculum illud Celeberrim. Graevium, quo meus prodiit Antoninus, tametsi novitatis gratiam aucupaturus Typographus annum CIↃ IↃC LXXVI. ei praefixerit. MUNCK. Consulendus Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. X. Met. vs. 298. Munckerum Meursii scrinia non compilasse pro certo habeo; sed Apollodori locum jam dudum ante eum ex Oppiano ita emendaverat P. Leopardus lib XX. Emendat. cap. 22.

6 CENCHREIDIS] Ita & Lactant. Argum. lib. X. Met. fab. 9. *Myrrha Cinyrae & Cenchreidis filia.* Glossa Codicis Neapolitani *Cenchreidem* dictam vult Cinyrae uxorem, quod pater ejus fuerit *Cenchrus.* MUNCK Consule Meziriac. ad Ovidii IV. Ep. Heroid. pag. 357, 358, 359, 360. & seqq

1 INTERVENIT, ET PATRE NESCIENTE] non cohaerent ista. Suspicor, scripsisse nostrum, *nutrix intervenit Ita patre nesciente.* Illud *ita* facile depravari potuit, propter litterarum proxime praecedentium similitudinem. SCHEFF. Cl. Schefferus scripsisse nostrum suspicatur, *intervenit. Ita patre nesciente* &c. Quomodo tamen, quod in textu est, defendi possit, ostendi ad cap. 8. MUNCK.

2 CUI VENUS MISERTA EST] Scio, genus hoc reperiri, & egit de eo Vossius in libro de Constructione cap. 39. Sed cum alibi noster aliter, paene suspicor, & hic scribendum esse, *cujus Venus.* SCHEFF. Vid. Mariang. de Fano Benedicti Auctar. Epist. 4. Servium ad AEn. I. v. 601. Edit. Fabric. Vossium Construct. cap. 39. Diomedes lib. I. *Moderor, misereor tibi.* Cyprian. Tract. I. *Nolite misereri senioribus atque juvenibus.* Corippus lib. I. *Supplicibus miserere tuis.* Qui & *miserari* cum dandi casu jungit cum aliis locis, tum lib. II. *Sponte sua dominus servis miseratus egenis.* Augustin. Meditat. *Miserere nobis, miserere mihi peccatori,* & alia talia non pauca. Berkelius suum MS. exhibere *cujus* ait. Sed ego illud alterum Hygino puto esse non indignum. Vetus interpres Psalm. 59. vers. 1. *Iratus es, & misertus es nobis.* Math. XVII. 15. *Miserere filio meo.* Siracidae XII. 3. *Misertus est poenitentibus.* & 13. *Quis miserebitur incantatori* &c. XXXVI. 14. *Miserere plebi tuae.* Et sic identidem ille. MUNCK.

3 UNDE MYRRHA FLUIT] Ovid. X. Met. vs. 500. *Est honor & lachrymis, stillataque cortice myrrha Nomen herile tenet. Lacrymas* vocat illum humorem, quem sudat arbor, Graecorum more. Tzetzes ad Hesiod. pag. 20. Edit. Heins. Μέλι τε μίξας, καὶ τὸ μήκωνος δάκρυ. Hinc *lacrymosum stipitem* ei adscribit Avienus Perieges. p. 421. Ed. Pith. *Prorumpit lacrymoso stipite myrrha, Myrrha furor quondam Memyreus.* Lege, *Cinyreius.* MUNCK. Gummi, electra, & omnia aromata ex arboribus defluentia, Graecis dicuntur δάκρυα. Vide D'Arnaudtium lib. I. Lect. Hesychian. cap. 17. Herodot. l. II. cap. 96. τὰ δὲ δὴ πλοῖα —— ἐστι ἐκ τῆς ἀκάνθης πεποιημένα. τὸ δὲ ΔΑΚΡΥΟΝ, κόμμι ἐστί. Hanc fabulam paullo aliter confictam videre est in Plutarchi Parallelis T. II. p. 310, 311.

4 MATRIS POENAS A VENERE EST INSEQUUTUS] Quia editus, cum jam mater a Venere mutata esset in arborem. Vide Ovid. & Indicem. SCHEFF. Transferam huc, quae de hoc loco ad Anton. Liberal. cap. 34. notavi. Explicat Cl. Schefferus: *Secutus est, post est natus, quam* pu-

LIX. *Phyllis.*

DEMOPHOON Thesei filius in Thraciam ad 5 Phyllidem in hospitium dicitur venisse, & ab ea esse amatus. Qui cum in patriam vellet redire, fidem ei dedit, se ad eam rediturum. Qui die constituta cum non venisset, illa eo die dicitur novies ad littus cucurrisse, 6 quod ex eo 7 Enneados Graece adpellatur. Phyllis autem ob desiderium Demophoontis

puniretur mater. At in Indice voce EXEQUI producit ex hoc capite, *exequi poenas matris.* Prorsus ut ego ista interpretanda arbitratus sum in meis ad Hyginum notulis. Nec sententiam adhuc muto. Nam *insequi poenas* videtur dixisse, ut *persequi injurias* cap. 116. nisi si *exequi* rescribere malis. Sed nihil opus est. Sic Astron. II. cap. 4. *Nisi Icarii mortem persequuti, & eum forent ulti.* Dares Phrygius: *Decreverunt injurias Trojanorum persequi.* quod *defendere injurias* initio libelli sui dixit. Lactant. Argum. XI. Met. 9. *Ne ultra persequeretur admissum.* Ita repone ex MS. Sallust. Catil. 9. *Acceptâ injuriâ, ignoscere, quam persequi, malebant.* & Jug. 14. *Tuasne injurias persequar.* Noster cap. 140. *Matris poenas est executus.* Ad quem locum notavi: *Poenae matris sunt, quas Python matri debebat.* Paria in Indice Cl. Schefferus voce POENA. Sed cum *exèqui* pro *ulcisci* ponatur, (vid. Gronov. ad Liv. lib. I. cap. 59.) rectius forte *poenas matris* dixeris illa mala, quibus mater à Pythone erat exagitata. Poena enim pro quovis malo nonnunquam ponitur. Lucan. lib. VIII. 195. *Mors ultima poena est.* Notanda haec locutio, *matris poenae à Venere.* Sic cap. 88. *Cupiens à fratre suo Thyeste injurias exequi.* Utramque phrasin indici Hyginiano vellem inseri. Sed quomodo, dices, ultus est poenas matris Adonis? Quod vivus sui amore, mortuus dolore, Deam torsit. Ovid. de Adonide lib. X. Met. 524. *Jam placet & Veneri, matrisque ulciscitur ignes.* Ita pridem commentabar. Nihil habeo, quod addam praeterea, nisi, dum intentius cogito, videri mihi illos ablativos à *Venere*, & à *Matre* etiam referri posse ad verba *insequi* & *exsequi.* Certe paulo superius in illis verbis: *matris poenas exequens.* & cap. 73. *Ut post suam mortem poenas à matre exequeretur.* *exequi* pro *exigere* posuit. Justin. XLII. cap. 1. *Diu cupitam captivitatis ultionem exequuti sunt.* Atque ita *poenae matris* erunt, quas Venus & Python matri debebant. Caeterum *insequi* pro *exequi* usurpavit etiam Justinus lib. XXXVIII cap. 6. *Non delicta regum illos, sed vires & majestatem insequi.* Confer notata ad cap. 119. MUNCK. De Adonide Ptol. Hephaestio lib. V. apud Photium pag. 486.

Ad CAP. LIX.

5 PHYLLIDEM] Sithonis filiam. Vide Servium ad Ecl. V. vers. 10. ubi hanc fabulam habes. Tzetzes ad Lycophr. pag. 80. Edit. Bas. Steph. autem p. 87. Acamanti tribuit, quod alii Demophoonti. MUNCK.

6 QUOD EX EA] Non ex ea, ita enim Phyllidis dici debuit; sed quia novies cucurrit ad litus, Scribendum igitur, *ex eo.* SCHEFF. Ita reposui ex conjecturâ Cl. Schefferi, pro *ex eâ.* MUNCK.

7 ENNEADOS] Assentior eruditissimo Meursio, qui legendum censet, *Enneadoi.* Graece namque est ἐννέα ὁδοί. Vide ipsum in de Reg. Atheniensium lib. III. c. 7. SCHEFF. Ἐννέα ὁδοὶ Meursius. Quod cur cum Cl. Scheffero non probem, caussam non habeo. Adde Nobil. Heinsii notas ad lib. III. Amor. vers. 37. Etymol. Magn. in Ἀμφίπολις. Coluthus Helenae raptu δρόμον ἐννεάκυκλον appellat; ad quem locum plura Brodaeus suppeditabit, quae hanc emendationem adstruant. Adstruit etiam, ut opportune me monuit Christophorus Sandius, Henricus Valesius. Ut Sandium ipsum audias, excerpam ex ejus literis, quae huc faciunt. Eodem modo, inquit, locum hunc restituit Henricus Valesius not. MSS. in Harpocrat v. Ἀμφίπολις. Certe Harpocration d. l. de Amphipoli scribit, quod πρότερον ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο. De ea Thucydides lib. IV scribit, Agnonem οἰκιστὴν, qui eo Athenienses deduxit, urbem, prius ἐννέα ὁδοὺς dictam, vocasse Amphipolin. At idem Harpocration v. Ἐννέα ὁδοί Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς παραπρεσβείας ἀπολογίᾳ. τόπος ἐν Θράκῃ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. Vide Diodorum Siculum lib. II p. 117. & quae ibi jam laudatus Valesius annotavit. MUNCK. Vid. Meziriac. ad Ovidii Epist. II. Heroid. pag. 197.

phoontis [1] ſpiritum emiſit. Cui parentes cum ſepulchrum conſtituiſſent, arbores ibi ſunt natae, quae certo tempore Phyllidis mortem lugent, quo folia areſcunt & [2] diffluunt. Cujus ex nomine folia graece [3] Phylla ſunt adpellata.

LX. *Siſyphus & Salmoneus.*

[4] SISYPHUS & Salmoneus AEoli filii inter ſe inimici fuere. Siſyphus petiit ab Apolline, quomodo poſſet interficere inimicum, [5] id eſt, fratrem. Cui reſponſum fuit, ſi ex compreſſu Tyronis Salmonei fratris filiae procreaſſet [6] liberos, fore ultores: quod cum Siſyphus feciſſet, duo ſunt

1 SPIRITUM EMISIT] Ἐξέπνευσε, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ut loquitur Euangeliſta. Idem eſt *dimittere vitam* & *deponere animam* apud Nepot. in Annib. cap. 1. & 12. *Spiritum deponere* in veteri inſcript. apud Gruterum. *Dimittere animam* apud Martial. 1. epigram. 79. MUNCK.

2 DIFFLUUNT] Mallem, *Defluunt*. *Defluere* eſt ſenſim decidere. Contrarium eſt *affluere*. Tertull. de Anim. cap. 51. *Vel affluit capillago, vel defluit*. Ita & *defluere capillus* dicitur apud Plinium. Sammonicus: *Defluit expulſus morbo latitante capillus*. Καταῤῥεῖν eadem notione uſurpant Graeci. Jer. cap. VIII. 13. Καὶ τὰ φύλλα κατεῤῥύηκεν. & ἀποῤῥεῖν Pſalm. 1. τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται. Vulg. interpres, *Folium ejus non defluet*. Et Eſai. cap. 1. vs. 30. *Cum fueritis velut quercus defluentibus foliis*. Loquitur ita quoque Theophylact. in Matth. cap. XV. Iſidorus Orig. XVII. 6. *Flores nominati, quod cito defluant de arboribus, quaſi fluores*. v. 35. *Unde & tunc folia arborum defluunt*. Non ignoro tamen nobiliſſ. Heinſium apud Prud. [illegible] obſervaſſe *diffuere* pro *defluere*, & *diſtruere* pro *deſtruere*. Quibus, ſi velis, poſſis vulgatam lectionem in Hygino defendere. Feſtus: *Amicinum utris pediculum, ex quo vinum diffunditur*. Lege, *defunditur* cum Leid. Cod. Item, *diruncìunt, depurgant*. idem Cod. *deruncìunt*. MUNCK.

3 PHYLLA SUNT APPELLATA] Servius: *Unde etiam Phylla dicta ſunt à Phyllide, quae antea Petala dicebantur*. Converſam Phyllidem in amygdalum fabulantur. Unde Phyllida bis dixit amygdalum Palladius Lib. XIV. MUNCK.

Ad CAP. LX.

4 SISYPHUS] Frater Athamantis vocatur a Tzetze ad Lycophron. vs. 107. quem Athamanta AEoli filium fuiſſe vidimus cap. 1. vide Eumdem ad vs. 229. item Schol. Apollon. Rhod. l. III. Arg. vers. 1093, 1239. Hic Siſyphus dicitur fuiſſe rex Corinthi, verſutiſſimus vir, ac nequiſſimus. Conſule Schol. Sophocl. Ajac. vs. 190 Schol. Ariſtophan. Acharn. vs. 390 & Tzetzes ad Lycophron. vs. 980. & hinc domus Siſyphi apud Graecos valde deſpecta fuit. v. Broukh. ad Propert. lib. II. El. 17. vs. 12. Horum patrem AEolum non fuiſſe Ventorum regem, ſed quemdam apud Elidem dicit Servius ad VI. AEn. vs. 585. Ex AEolo Hellenis filio, in Theſſalia rege, & Enarete, Deimachi filia, Siſyphum eſſe natum docet Apollodorus lib. 1. p. 27, 41.

5 ID EST FRATREM] Hoc non Hygini eſt, ſed gloſſatoris. SCHEFF. A gloſſa haec eſſe cenſet Cl. Schefferus. MUNCK.

6 LIBEROS, FORE ULTORES] Mallem, *liberos, eos fore ultores*. Illud *eos* ſimilitudo literarum praeced[illegible], quod apud Noſtrum ſaepe accidit. SCHEFF.

7 UT RESCIIT *] Deeſt heic, ut recte obſervat Cl. Schefferus, quid in Tyronem perpetrarit. MUNCK.

8 QUI NUNC D. S.] Videtur deeſſe aliquid. MICYLL. Satis liquet, deeſſe quidpiam de crudelitate ejus in Tyronem. SCHEFF.

9 PROPTER IMPIETATEM] Servius ad AEn. VI. 614. quod Deorum conſilia publicarit. Homer. Schol. Iliad. A. 180. & Z. 153. quod Aſopo, filiae ejus eſſe raptorem Jovem, indicaverit. Atque ita etiam Apollod. lib. 1. pag. 33. & Schol. Horat. ad Od. 14. lib. II. Quod crudeli latrocinio homines praegravans ingenti ſaxo necaret; Schol. Statii ad lib. II. Theb. 380. Quod Plutonem deceperit; Schol. Pind. ad Olymp. Od. 1. pag. 104. Edit. Francof. Si impietas & ea dicenda eſt, etiam vinxit Plutonem, apud Euſtath. in Il. Z. pag. 487. Ut multum varient in hac fabula veteres, conſtat tamen inter omnes illum iſtum longum laborem ſuum malarum artium retuliſſe mercedem. Nota eſt vetus illa paroemia, Σισύφου μηχαναί. Synesius Epiſtol. 121. Σὲ Κύκλωπα μὲν ὄντα τῇ τόλμῃ, Σίσυφον δὲ τοῖς ἐπιχειρήμασι

εἶναι

ſunt filii nati: quos Tyro mater eorum, ſorte audita, necavit. At Siſyphus [7] ut reſciit *, [8] qui nunc dicitur ſaxum, [9] propter inpietatem, [10] adverſus montem ad inferos cervicibus volvere, quod cum ad ſummum verticem perduxerit, rurſum deorſum [11] poſt ſe revolvatur.

LXI. *Salmoneus.*

Salmoneus [12] AEoli filius, Siſyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Jovis, [13] ſedens [14] quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & cives, ob id à Jove fulmine eſt ictus.

LXII.

δίκη μετῆλθε. MUNCK. Scholiaſtae Homerici ſententiam firmat Tzetzes ad Lycophron. vs. 175. p. 24.

10 Adversus montem a. i. c. v.] Virgil. III. Georg. vs. 39. - *non exſuperabile ſaxum.* ubi Serv. *Quod contra mentem Siſyphus volvit. &* NON EXSUPERABILE *dixit, non quod ſuperari non poteſt, ſed quod exſuperare non valet ſummum montis cacumen.* Vid. Ciceron. I. Tuſcul. qu. 5.

11 Post se] pro, *poſt eum.* Vide indicem. SCHEFF. H. e. *poſt eum.* Corippus lib. I. *Somnus ſe veniente fugit*, pro *eâ.* Fulgent. lib. III. 10. *Ne ſe converſus aſpiceret*, pro *eam.* Noſter Aſtron. II. 15. *Sibi lapide & ferro digitum vincire juſſit.* Capitol. Pertin. cap. 3. *Et ſeditiones quidem contra ſe compeſcunt.* Vide ibi Salmaſ. Ita contra *eum* pro *ſe* poſuiſſe eundem in vita Maximi & Balbini cap. 12. obſervat Caſaubonus. Adde Heinſii Apol. adverſus Croium pag. 108. Eraſmum in verbis Cypriano peculiaribus. Caeterum Siſyphi hoc ſaxum tantum fuiſſe ait Schol. Hom. ad Il. A. 180. quantum fuerat illud, in quod ſe, ne ab Aſopo deprehenderetur, transformaverat Jupiter. MUNCK.

Ad CAP. LXI.

12 AEoli filius] Apollodor. de AEolo lib. I. pag. 21. Edit. Comm. Καὶ γήμας Ἐναρέτην τὴν Δηιμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ, Κελθέα, Σίσυφον &c. Lege, Κρηθέα. Schol. Pind. ad Pyth. Od. 4. pag. 204. Edit. Francof. Λέγεται δὲ μήτηρ Κρηθεῖ καὶ Σαλμωνεῖ Ἐνάρεα &c. ſcripſerim, Ἐναρέτη ex Apollodoro. MUNCK. De hoc *Salmoneo* conſule Apollodor. lib. I. p. 43. & Salmaſ. de L. Hell. pag. 307. & Joh. Ludov. de la Cerda ad Virgil. lib. VI. AEn. vs. 585. ad hanc fabulam adluſit Lucianus in Timone §. 25.

13 Sedens] & *aſcendens* videtur legendum eſſe. MICYLL. Bene, ac ſicut apud Livium eſt *inſidere templum*, apud Tacitum *inſidere aram.* Liquetque prorſus ex hoc loco, etiam *ſedere* activorum habere naturam. Vide Sanctium p. m. 187. Poſſet autem hic videri, ſcribendum, *ſedensque quadrigam.* Sed occurrunt alia ſimilia his apud Noſtrum. SCHEFF. Deeſt ante haec verba &, quod huc revocandum videtur ex ſequentibus. Nam τὸ *cives* interpretamentum τοῦ *populum* eſſe ſuſpicor, quanquam notavi jam ſuperius ad cap. 4. illam copulam ſaepe à Noſtro omitti. Vet. Epigram. quod Senecae tribuitur: *In populum ſic tu verba maligna jacis.* Micyllus corrigi volebat, & *aſcendens quadrigam.* Sed nihil eſt mutandum. Epitaphio Apollinaris Sidonii: *Summi pontificis ſedens cathedram.* Ad quem verſiculum conſule Savaronem, ſi hujus locutionis exempla deſideres: quibus nos haec addimus. Fulgent. lib. III. *Qualem equum ſedet, niſi Pegaſum?* Lactant. ad Stat. Theb. IX. *Tydei equus, quem Hippomedon ſedebat.* Gregor. Dial. lib. 7. *Quia Conſtantius presbyter equum, quem ſedere conſueverat, vendidiſſet.* Et lib. III. cap. 2. *Equum, quem pro magnâ manſuetudine conjux ejus ſedere conſueverat.* Apul. X. Mileſ. *Quibus protinus dignitatis jure conſueta loca reſidentibus.* Spart. Adrian. cap. 22. *Sederi equos in civitatibus non ſivit.* Vide ibi Caſaub. MUNCK. Imitatio Graecorum Sophocl. Ajac. vs. 249.

Ἢ θοὸν εἰρεσίας
ζυγὸν ἑζόμενον
Ποντοπόρῳ ναῒ μεθεῖναι.

ubi Triclin. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ζυγὸν ἔξωθεν τὸ εἰς. ἀλλ' οὕτω λέγε ἑζόμενον ζυγόν· καθῆσθαι γὰρ καθέδραν φαμέν. quomodo καθῆσθαι ἕδραν dixit Eurip. Heraclid. vs. 55. in Helen. vs. 1114. Μουσεῖα, καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω.

14 Quadrigam] Numerat hoc inter plebeias locutiones Schoppius in Infamia Famiani. Vide quae a nobis dicta ſunt in de Re Vehiculari lib. II. c. 11. SCHEFF.

Ad

LXII. *Ixion.*

1 IXION Leontei filius conatus est Junonem comprimere. Juno 2 Jovis jussu nubem subposuit. Quam Ixion 3 Junonis simulacrum esse credidit. ex ea nati sunt 4 Centauri. At Mercurius, Jovis jussu, Ixionem ad inferos in rota constrinxit, 5 quae ibi adhuc dicitur verti.

LXIII.

Ad CAP. LXII.

1 IXION LEONTEI FILIUS] Phlegyae alii. MICYLL. Valde dubito de integritate hujus lectionis. Nam alii plerique filium faciunt *Antionis*. SCHEFF. Non immerito de integritate hujus lectionis dubitat Cl. Schefferus. Schol. Pind. ad Pyth. Od. II. ubi varias Ixionis genealogias refert, Leontei nullius meminit. Τὸν δὲ Ἰξίονα, inquit, οἱ μὲν Ἀντίονος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος. Φερεκύδης δὲ Πεισίωνος. ἔνιοι δὲ Ἄρεος. οἱ δὲ Φλεγύα. Quicunque illi sunt, Phlegyae filium cum illis facit etiam Hom. Schol. ad Iliad. A. 268. Serv. ad AEn. VI. 618. Lactant. ad Stat. lib. IV. 539. MUNCK. Schol. Apollon. Rhod. lib. III. vs. 62. docet ab Euripide Phlegyae, a Pherecyde AEtonis perhiberi filium. sed locum ipsum adferam. τὸν Ἰξίονα παρέλαβεν, ὅτι δοκεῖ ἐπικεχειρηκέναι τῇ Ἥρᾳ. Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης. Φλεγύου υἱὸς δεσπότης Ἰξίων. Φερεκύδης δὲ, Αἴτωνος. φησὶ δὲ, ὡς γαμήσας Δίαν τὴν ΗΙΟΝΕΩΣ. (Diodorus Siculus eum adpellat *Hesioneum*, alii *Deioneum*. v. Cl. Wesseling ad Ed. Simsonii Chron. A. M. 2620.) θυγατέρα, πολλὰ ὑπέσχετο δώσειν δῶρα. (more Antiquis usitato. Consule Celeb. Perizon. ad AElian. lib. IV. V. H. cap. I. & Potter. ad Lycophron. vs. 549.) ἐλθόντος δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἠϊονέως, βέρεθρον ποιήσας καὶ πυρακτώσας, σκεπάζει αὐτὸ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει λεπτῇ. ἐμπεσὼν δὲ ὁ Ἠϊονεὺς ἀπόλλυται. λύσσα δὲ τῷ Ἰξίονι ἐνέπεσε διὰ τοῦτο, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἤθελεν ἁγνίσαι, οὔτε θεῶν, οὔτε ἀνθρώπων. πρῶτος γὰρ ἐμφύλιον αἷμα ἀνεῖλεν. ἐλεήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἁγνίζει, καὶ ἁγνισθεὶς ἐρᾷ τῆς Ἥρας. ὁ δὲ Ζεὺς νεφέλην ὁμοιώσας Ἥρᾳ, συγκοιμίζει αὐτῷ. καὶ ὕστερον ποιήσας ΤΕΤΡΑΚΝΗΜΟΝ ΤΡΟΧΟΝ, καὶ δεσμεύσας αὐτὸν τιμωρεῖται. Pind. O. Pyth. 2. vs. 73. vocat τετράκναμον δεσμόν. ubi v. Scholia.

2 JOVIS JUSSU] Assentior Barthio, qui legendum ex antiquis schedis prodit: *Juno Jovis jussu simulacrum nubem supposuit, quam Ixion Junonem esse ratus, coiit.* Nisi malis caeteris servatis, q. *Ixion Junonem esse credidit.* SCHEFF.

3 JUNONIS SIMULACRUM ESSE] In schedis MS. haberi ait Barthius Advers. lib. VI. 22. *Juno Jovis jussu simulacrum nubem supposuit, quam Ixion, Junonem esse ratus, coiit.* At lib. VIII. 6. ex conjectura emendat, *Quam Ixion ignarus esse simulacrum coiit.* Ego cogitaveram aliquando, *Quam Junonem, non simulacrum esse credidit*; ut lectori subaudiendum relinquat, *atque ita coiit.* Schol. Hom. Μιγεὶς τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ Ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κένταυρον. ἀφ' οὗ τὸ Κενταύρων γένος. Plenius rem narrat idem Schol. ad Od. Φ. 304. Fulgent. Lib. II. cap. 17. *Illa nubem ornavit in speciem suam, cum qua Ixion coiens, centauros genuit.* Ut autem tantum flagitium ausus fuerit, ebrietas fecit. Ita jocatur Lucianus, apud quem Jupiter: Εὖγε, inquit, ὁ καλὸς ἐκεῖνος ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν, καὶ μέχρι τοῦ Ἥρας γάμων: τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκταρος. Furori adsignat Pind. Schol. ad Pyth. Od. II. MUNCK.

4 CENTAURI] Serv. ad AEn. VIII. 293. *Pindarus ipsum, cum equas pasceret, incestasse eas, inde Centauros natos dicit.* Adde Etym. magnum in voce Κένταυρος. MUNCK. Centauros Ixionis & Nubis filios esse docet Serv. ad VI. AEn. 286. & ad VIII, 293. praeter Chironem Centaurum Saturni filium, ut Tzetzes ad Lycophron. vs. 1200. Quamquam Suidas in primo Thessalicorum Chironem Ixionis filium adpellat. Consule Schol. Apoll. Rhod. Lib. II. vs. 1235. ubi varias de Chironis ortu videbis opiniones. Schol. Pindari ad O. Pyth. II. vs. 82. uti & Schol. Homeri, a Munkero citatus, refert, Ixionem ex Nephele habuisse filium Centaurum, qui equas Thessalas ad radices montis Pelei, (ad Ossam & Pelion Centauros suas habuisse sedes, docet etiam Cl. Burm. ad Val. Flacc. l. IV. Arg. vs. 280. de Pelio Centaurorum sede etiam Philostrat. lib. II. cap. 3. de Iconibus) incestavit, & unde Centauri, duplici forma insignes, superiore parte patrem, inferiore corporis parte matrem referentes nati sunt. Quomodo vero de Centauris

LXIII. *Danae.*

DANAE Acrisii & [6] Aganippes filia. Huic fuit fatum, [7] ut, quod peperisset, Acrisium interficeret. Quod timens Acrisius, eam in muro lapideo praeclusit. Jovis autem [8] in imbrem aureum conversus, cum Danae concubuit, ex quo compressu natus est Perseus. Quam pater ob stuprum, inclusam [9] in arca cum Perseo in mare dejecit. Ea voluntate Jovis delata est in insulam Seriphum, quam [10] piscator Dictys cum

ri fabula intelligenda sit, docebunt Palaephatus de Incredibilibus cap. I. & Servius ad Virgil. III. Georg. vs. 115. Centauri statuam profert Callistratus stat. 12.

5 QUAE IBI] Lege *quâ* cum Nob. Heinsio. MUNCK. χαλκείοις δεσμοῖς ad rotam religatum esse Ixionem dicit Apollonius Rhod. l. l. per tortos *Ixionis angues* haecne vincula intellexerit Virgilius lib. III. Georg. vs. 38. an vero pro *angues*, *orbes* restituendum sit, Lector dijudicet ex iis, quae in Observ. Miscell. Nov. & Dec. 1733. pag. 309. & seqq. disputavit Vir doctissimus. Addat Tibullum l. I. Eleg. 3. vs. 73.

Illic Junonem tentare Ixionis ausi
Versantur CELERI *noxia membra* ROTA.

Ubi plurimos Auctores de Ixionis poena gravissima agentes ad partes vocat Broukh. qui consulendi sunt, & Schol. Eurip. Phoeniss. 1192. Schol. Soph. Philoct. 677. Ixionis rotam in siderum numerum relatam nonnulli docent, vid. Theon. ad Aratum p. 45. ad quod respicit forsan Philostratus lib. VI. cap. 40. de Apoll. Tyan. de Ixione loquens, Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τροχῷ εἰκασμένος δι' οὐρανοῦ κάμπτεται. vide & lib. VII. cap. 12. Hanc poenam tamen aliquando cessasse in inferno, ut animum reficeret Ixion, etiam finxerunt poëtae. v. Cerdam ad Virg. lib. IV. Georg. vs. 484.

Ad CAP. LXIII.

6 AGANIPPES] *Eurydicen* eam appellat Apollod. lib. II. pag. 68. Schol. Apollon. ad lib. IV. vs. 1090. & Tzetzes in Lycophr. pag. 135. MUNCK. Genus Danaes paternum recenset Schol. Euripidis Hecub. vs. 887. Fabulam refert etiam Servius ad VII. Aen. vs. 372. & Lactant. ad Statii VI. Theb. 286.

7 UT QUOD PEPERISSET ACRISIUM TOLLERET] Ἀντὶ τοῦ *interfecturum esse.* Sic Fulgent. lib. III. *Promittens ei, ut eum participem regni efficeret.* Adde Not. ad cap. 139. Lactant. ad Stat. lib. I. 255. *Acrisius pater Danaes, qui oraculum accepit causam mortis sibi futuram, quia ex filia nasceretur.* Lege *qui* pro *quia.* MUNCK.

8 IN IMBREM AUREUM CONVERSUS] Abbas Columbanus: *Non Jovis auri fluxit in imbre: Sed quod adulter obtulit aurum, Aureus ille Fingitur imber.* Fulgent. lib. I. *Danae imbre aurato corrupta est non pluviâ, sed pecuniâ.* Lepide Donatus ad Terent. Eun. III. 5. *Quod in gremium Danaae Jupiter ut splendidus imber illabitur, nonne videtur meretrix dicere adolescentibus, illam partem auctore Jove inauratam fuisse?* Lact. lib. I. cap. *Danaen violaturus aureos nummos in sinus ejus effudit.* Non. Dionys. Ἀλλὰ πατὴρ Περσῆος ὀλύμπιος, ὄμβρος ἐρώτων Χρύσεος ἐς γάμον ἦλθε, καὶ οὐ φλογόεις παρακοίτης. Anthol. lib. VII. 198. Ἀρκεῖ σοι χρυσὸς; ἤρκεσε καὶ Δανάῃ. Hinc χρυσόπατρος Perseus non inficete dicitur Tzetz. in Lycophr. p. 135. Pindarus ἰδίως λέγει τὸν Δία ὕσαι χρυσὸν ἡνίκα τῇ Ἀλκμήνῃ ἐμίγη. Schol. Pind. ad Isthm. Od. VII. Adde Isidor. Etym. VIII. cap. XI. Augustin. C. D. XVIII. 13. MUNCK. Vide Athenaeum lib. XIII. cap. 2. p. 566. Alii Proetum cum Danae concubuisse ferunt. vide Apollodor. lib. II. p. 89.

9 IN ARCA] Λάρνακα appellant Graeci. *Scrinium* non male vertit Schottus Cent. I. 41. Zenob. ubi hanc fabulam narrat. Gloss. Cyrill. Λάρναξ, *arca*, *riscus.* *Riscus* autem est *scrinium* in Glossis Latinis. MUNCK. Adde Triclin. ad Sophocl. Antigon. vs. 956.

10 PISCATOR DICTYS] Conveniens quidem piscatori id nomen, sed praeter Apollod. lib. II. pag. 72. Tzetz. ad Lycophr. vs. 838. & Zenob. Cent. I. 41. etiam Hom. Scholiastes ad Iliad. ξ. 319, Dictyn Polydectae regis fuisse fratrem refert. Σωθέν, inquit, τὸ παιδίον ἀνατραφῆναι παρὰ Πολυδόκῃ (Leg. Πολυδέκτῃ) ἢ ὥς τινές φασι, ὑπὸ Δίκτυος τοῦ ἀδελφοῦ Πολυδόκους. Lege & heic Πολυδέ-

cum inveniſſet, [1] effracta, vidit mulierem cum infante, quos ad regem Polydectem perduxit, qui eam in conjugio habuit, & Perſeum educavit in templo Minervae. Quod cum Acriſius reſciſſet, eos ad Polydectem morari, repetitum eos profectus eſt. [2] Quod cum veniſſet, Polydectes pro eis deprecatus eſt. Perſeus Acriſio avo ſuo fidem dedit, ſe eum numquam interfecturum. Qui cum tempeſtate retineretur, [3] Polydectes moritur. Cui cum funebres ludos facerent, Perſeus diſco miſſo, quem ventus diſtulit in caput Acriſii, [4] & eum interfecit. Ita, quod voluntate ſua noluit, deorum [5] factum eſt. Sepulto autem eo, Argos profectus eſt, [6] regnaque avita poſſedit.

LXIV.

κης. Πολυδεύκης enim Pollux eſt. *Polydectae* nomen reſtituendum quoque Servio ad AEn. VI. 286. ubi corrupte *Polydiotes* appellatur. Suſpicabar aliquando gignendi caſu *Dictyos* ſcripſiſſe Hyginum. Eſſet ergo *piſcator Dictyos*, ἁλιεύς τις Δίκτυος. Ut illud non valde vero diſſimile tunc viſum fuit, ita nunc nullus dubito, quin piſcator ille natus ſit ex verbis Pherecydis apud Apollon. Schol. ad lib. IV. vers. 1090. Καὶ ἐξέλκει αὐτοὺς Δίκτυς ὁ Περισθένους, δικτύῳ ἁλιεύων. Nihil ergo mutandum. Quanquam Germanici Scholiaſtes in Perſeo, qui ita, ut Hyginus, inventam à piſcatore Danaen, & oblatam regi Polydectae, ſcribit, Dictyos nomen non addit, ut nec Lactant. ad Stat. Th. lib. II. vers. 220. MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Ovid. III. Met. vs. 615. Paullo aliter refert haec Schol. Apoll. Rhod. l. IV. vs. 1515. Περσέως ἐν Σερίφῳ μετὰ τῆς μητρὸς διάγοντος παρὰ ΔΙΚΤΥΙ καὶ ἡδομένου, ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ ὁ ΔΙΚΤΥΟΣ ὁμομήτριος ἀδελφὸς βασιλεὺς Σερίφου τυγχάνων, ἰδὼν τὴν Δανάην, ἠράσθη αὐτῆς, ἠπόρει δὲ συγκοιμηθῆναι. & Strabo libro X. p. 747. αὐτὴν (Δανάην) Πολυδέκτης ὁ βασιλεὺς ΑΚΟΥΣΑΝ ἀγάγεσθαι ἐπεχείρησε πρὸς γάμον, συμπραττόντων αὐτῷ ἐκείνων (Σεριφίων) vide & Tzetz. ad Lycophron. l. l. De Dictye & Polydecte fratribus latius diſputavit idem vir eximius ad Ovid. lib. V. M. vs. 242. Ceterum *Dictyes* plures fuere. fuit Neptuni & Agamedes filius, Noſtro fab. 157. vocatur & Dictys Iſidis alumnus, quae caepas captans in Nilum incidit, & periit. Plut. in Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 353.

1 EFFRACTA] Cl. Tollius, *effractâ ed.* MUNCK.

2 QUOD CUM VENISSET] *Quo cum v.* Sic enim, & ſupra poſitum erat. MICYLL. Micyllus, *quo cum veniſſet.* Sed nil eſt mutandum. Vid. ſup. c. 16. SCHEFF. Tametſi ſecus videtur Cl. Scheffero, puto tamen rectius eſſe, quod Micyllus volebat, *quo cum* &c. Sic cap. 64. *Eo cum veniſſent.* & cap. 91. *Quo cum ſatellites miſſi veniſſent.* MUNCK.

3 POLYDECTES MORITUR] Hoc verius ſane, quam quod in lapidem ex conſpectu Gorgonei capitis eum converſum Apollodorus, Pherecydes, Zenobius, & Ovid. lib. V. Met. 249. fabulantur. quos tamen ſequitur Noſter cap. 64. MUNCK.

4 ET EUM INTERFECIT] Barthius putabat, ſcribendum, *avum interfecit.* Sec hoc longius videtur recedere, praeterea nulla emphaſis hic neceſſaria, ut *avum* ſcribere debuerit. Mallem, *in caput Acriſii, ita eum interfecit.* Sane illud *ita* majori elegantia & emphaſi hic legitur. SCHEFF. Cl. Schefferus, *ita eum.* Barth. ex MS. *avum.* quod firmatur quodammodo illis cap. 273. *Percuſſit Acriſium avum ſuum.* Conſtabit etiam ſententia, ſi tantum τὸ & expellas. Lactant. ad Stat. Theb. I. vers. 255. objecto Gorgonis capite à Perſeo, in ſaxum converſum ſcribit. percuſſum pedem Acriſii diſco Tzetz. in Lycophr. p. 136. MUNCK. Cum Tzetze facit Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. vs. 1091. ὁ δὲ δίσκος τραχαλιδεὶς ἐπὶ τὸν ΠΟΔΑ τοῦ Ἀκρισίου τιτρώσκει αὐτόν. καμὼν δὲ ἐκ τούτου Ἀκρίσιος, ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσσῃ. καὶ αὐτὸν κατατίθεται Περσεὺς καὶ οἱ Λαρισσαῖοι πρόσθεν τῆς πόλεως. καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἡρῷον οἱ ἐπιχώριοι. Vide ibi cetera. nec non Apollodor. lib. II. pag. 95. (ὁ Περσεὺς) τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρισίου πόδα βαλών. &c.

5 FACTUM EST] Barth. ex MS. *factum vidi:* Nihil opus erat. Cap. 273. *Quod ſuâ voluntate noluit, in deorum factus eſt numero.* ſcrib. *id Deorum factum eſt numine.* MUNCK.

6 REGNA AVITA] H. e. avi ſui. Flor. I. 7. *Regnum avitum rapere maluit.* Juſtin. lib. XXIII. 3. *Heleno filio Siciliae velut avitum, Alexandro autem Italiae regnum deſtinat.* Corippus lib. II. *Regnum nobis conceſſit avitum.* Juſtin. II. 10. *Materna*

LXIV. *Andromeda.*

CASSIOPE filiae ſuae [7] Andromedae formam Nereidibus antepoſuit. Ob id Neptunus [8] expoſtulavit, ut Andromeda [9] Cephei filia ceto objiceretur. Quae cum eſſet objecta, Perſeus [10] Mercurii talaribus volans eo dicitur veniſſe, & eam [11] liberaſſe à periculo. [12] Quam cum abducere [13] vellet, Cepheus pater cum Agenore, [14] cujus ſponſa fuit, Perſeum clam interficere voluerunt. Ille cognita re, caput Gorgonis eis oſtendit, omneſque ab humana ſpecie ſunt in-

terno ſe tamen jure & avito vincere. Auctor Orig. G. R. *Qui avitas perſequeretur injurias.* Gloſſ. Steph. *Avitus*, παππῷος. Ovid. IX. Met. 709. *Vota pater ſolvit, nomenque imponit avitum.* MUNCK.

Ad CAP. LXIV.

7 ANDROMEDAE] Ita repoſui pro *Andromadae*, quod perperam, ut mox *Andromada*, heic excuſum fuerat. Pariter vitioſe apud Hieron. Epitaph. Paulae, Edit. Caniſ. *Praeligatae ad ſaxum Andromades ſpectatricem.* Contrarium mendum foedavit Corippum lib. IV. Edit. Ruizianae. *Mille ſecant in fruſta trabes, tonat aethere pulſans Malleus.* Leg. *aethera.* Eodem libro dicit: *Agnoſcunt dominum, pulſantque balatibus auras.* MUNCK.

8 EXPOSTULAVIT] Supr. cap. 46. *Expoſtulavit, ut filia ejus Neptuno immolaretur.* Schol. German. Caſſiopeia: *Expoſtulatamque Andromeden & ceto propoſitam.* Cypr. Sermon. de Eleemos. *Hac nocte expoſtulatur anima tua à te.* Secundum Ovid. IV. Met. 670. & Apollod. lib. II. pag. 75. ex reſponſo Jovis Ammonis ceto objecta eſt. MUNCK.

9 CEPHEI FILIA] De Cepheo hoc videndi Tzetzes ad Lycophron. 834. & notae ad II. Aſtronom. Poet. 9. De pluribus Cepheis Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 910. & Celeb. P. Burm. Catal. Argon. in hac voce. De tota hac fabula Theon. ad Arati Phaenomena pag. 23. Ed. Morell.

10 MERCURII TALARIBUS] Tzetz. ad Lycophr. πτερωτὰ ὑποδήματα Νυμφῶν appellat. Vett. Gloſſ. *Taluria* πέδιλα. Vide quae notamus ad Fulgent. lib. I. cap. 19. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. lib. IV. vs. 1515. καὶ ἀπελθὼν (Περσεὺς) πρὸς τὰς Νύμφας σὺν Ἑρμῇ, αἰτήσας τε καὶ λαβὼν ὑποδεσμεῖται τὰ ὑπόπτερα πέδιλα. locum, unde avolavit Perſeus, indicat Lactant. ad Statii III. Theb. 461. 633.

11 LIBERASSE A PERICULO] Tzetzes ad Lycophron. vs. 836. haec ait: Χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκριφῆναι τοῦ κήτους, καὶ περὶ πόλιν Αἰθιοπίας, Ἰόπην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμοῦσιν αὐτὴν παρά τινας πέτρας. (unde Prop. I, 3, 4. *Libera jam duris cautibus Andromede*) Περσεὺς δὲ τοῦ τότε καρατομήσας τὴν Γοργόνα, περὶ τοὺς δὲ τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν οἰκτείρας δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τοῦ κήτους, καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ λοσχοδρέπανον, ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον, ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κόρην ῥυσάμενος ἔγημεν. E qua Perſeus quatuor filios procreaſſe dicitur *Alcaeum*, *Sthenelum*, *Meſtorem*, & *Electryonem.*

12 QUAM CUM ADDUCERE VELLET CEPHEUS PATER] Al. *abducere.* MICYLL. Recte vidit Micyllus *abducere* pro *adducere* legendum. Sed non vidit diſtinctionem pravam. Nec enim Cepheus abducere eam voluit, ſed Perſeus. Ideo poſt *vellet*, comma eſt ſcribendum, non *Cepheus.* SCHEFF. *Abducere* eſſe reponendum jam monuit Micyllus. Infr. cap. 89. *Ut ſecum eam in patriam abduceret.* Vid. Not. ad cap. 8. MUNCK.

13 VELLET, CEPHEUS PATER] Ita diſtinxi, ſententia id poſtulante. Monuit Cl. Schefferus. Nec mihi non viſum fuit antehac, tametſi id genus ἐπανορθώσεις, quod editioni ipſe praefuturus non eſſem, annotare plerunque neglexi. MUNCK.

14 CUJUS SPONSA FUIT] Ovid. V. Met. vers. 8. & Apollod. lib. II. p. 76. Phinea ejus fuiſſe ſponſum volunt. Conon cap. 40. duos habuiſſe eam procos Phinea & Phoenicem narrat. MUNCK. Cum Ovidio & Apollodoro facit etiam Tzetzes ad Lycophron. vs. 838. τῆς δὲ Κη-

[1] informati in ſaxum. Perſeus cum Andromeda in patriam redit. [2] Polydectes, ſive Proetus, ut [3] vidit Perſeum tantam virtutem habere, pertimuit, eumque per dolum interficere voluit. Qua re cognita Perſeus, caput Gorgonis ei oſtendit, [4] & is ab humana ſpecie eſt [5] inmutatus in lapidem.

LXV. *Alcyone.*

[6] Ceyx Heſperi [7] ſive Luciferi & Philonidis filius, cum in naufragio periiſ-

φέως ἀδελφὸν, ΦΙΝΕ'Α, παραμνηστεύσαντα ... Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα, ἀπελίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα. Schol. Apoll. Rhod. lib. II. vs. 178. docet, a quibuſdam credi, Phineum παραβάντα, ὅτι ἐπεβούλευσε Περσεῖ ubi de duobus Phineis agitur. Conſule de hac fabula & de ceto, quod navigii genus fuiſſe creditur, Salmaſ. Exercit. Plinian. pag. 402.

1 Informati in saxum] Silius lib. XVII. *Effigiem informat Latiam.* SCHEFF. *Informare* eſt *formare.* Plin. Jun. lib. VII. epiſt 9. *Et nunc informet Martem caſtamque Minervam, Nunc Venerem effingat, nunc Veneris puerum.* Cic. Orat. *At ego in ſummo oratore fingendo talem informabo, qualis fortaſſe nemo fuit.* Arnobius lib. I. pag. 22. *Quis ipſum finxerit hominem, quis informarit.* Forte ſcripſit *transformati.* MUNCK.

2 Polydectes sive Proetus] Haec a gloſſa ſunt. Scribe, *Polydectes ut vidit.* SCHEFF. De Polydecte & Proeto Ovid. lib. V. Met. fab. 2. & 4. ne eundem putes eſſe, ut videntur haec verba velle. Acriſius & Proetus Abantis filii & fratres fuere. Quamobrem accedo Cl. Scheffero, illa *ſive Proetus* à gloſſâ eſſe cenſenti. MUNCK. Adde Schol. Eurip. Oreſte. vs. 966. ad Hecub. vs. 880. ad Phoeniſſ. vs. 1116.

3 * Vidit] Videtur deeſſe *ubi* vel *poſtquam*, vel ſimile. MICYLL. Ne dubites ſcribere, *ut vidit.* Supr. cap. 25. *Quos ut vidit Iphinoe.* Micyllus in margine: *videtur deeſſe ubi*, vel *poſtquam.* MUNCK. Vide Lector, num neceſſe ſit, ut haec vocula intrudatur, ex notis Celeb. P. Burmanni ad Phaedr. lib. I. fab. 6. ubi poetas optimos eam ſolere omittere doceberis.

4 Et is ab humana] Comeliniana, *& eis*, ſine cauſa. SCHEFF.

5 Immutatus in lapidem] V. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 525. & Schol. Pindar. O. Nem. X. vs. 7. Hinc Oreſtes apud Euripid. vs. 1522. Μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥστε ΓΟΡΓΟ'Ν' εἰσιδών. De hac fabula conſule etiam Servium ad Virgil. VI. AEn. vs. 289. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii l. IV. Met. vs. 773. Quid de Perſeo dicant AEgyptii, docebit Herodotus lib. II. cap. 91.

Ad CAP. LXV.

6 Ceyx] Hanc fabulam paulo aliter narrat Hegeſander in proverbiis è Suidâ collectis à Schotto Cent II. 9. Ariſtophanis Scholiaſt. pag. 552. Hom. Schol ad Il. I. 558. Sed vitioſe ibi Κωὴξ appellatur. Quod vitium tam conſpectum miror tam pertinaciter in omnibus ejus, quas quidem viderim, haeſiſſe editionibus, ut & apud Theocrit Schol. ad Eid VII. 57. & Tzetz. in Lycophr p. 69 Edit. Steph. MUNCK. De ave hujus nominis Philoſtratus lib. II. Iconum 17. p. 838, 839.

7 Sive Luciferi] Heſperus enim idem eſt, qui Lucifer. Catull. c. 63. *Nocte latent fures, quos idem ſaepe revertens, Heſpere, mutato comprendis nomine eoſdem.* Horat. II. Od. 9. *Nec tibi Veſpero Surgente decedunt amores, Nec rapidum fugiente ſolem.* Servius ad Georg. I 250. *VESPER. ſtella, quae & Venus & Lucifer dicitur.* Idem ad AEn. VIII. 590. *Venus in coelo unam habet ſtellam, quae oriens Luciferum, occidens Veſperum facit.* Adde Noſtr. Aſtron. II. 42. Senec. Hippol. vers. 750. Lactant. in Stat. VI. Theb. vers. 239. Schol. Hom. Iliad. Ψ. 226. Varronem. III. R. R. p. 150. Feſtum in *Jubar.* Hinc *Nocturnum* pro Lucifero ponere auſus eſt Plautus Amph. I. I. Vide ibi Taubmanni Commentarium. *Noctiferum* appellat Catull. carm. 63. ut & Calpurn. Ecl. V. vers. ult. MUNCK. Hoc ſidus, (quod in coelo pulcherrimum dicitur, vide Schol. Apollon. Rhod. lib. II. Argon. vs. 42. & inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 303. & unde forſan a multis Atlantis filius vocatur, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 879.) deſcribitur ita a Plinio lib. II. cap. 8. *Infra ſolem ambit ingens ſidus, adpellatum Veneris, alterno meatu vagum, ipſiſque cognominibus aemulum, Solis & Lunae. Praeveniens quippe, & ante matutinum exoriens, LUCIFERI nomen accipit, ut ſol alter, diem maturans: contra ab occaſu refulgens nuncupatur VESPER, ut prorogans lucem, vicemque Lunae reddens.* (quae verba ab Ampliſſ. Cupero in Harpocrate pag. 125. aliiſque citata hic adſcribere libuit utpote maxime Hyginum inluſtrantia) Adde inl. Spanh.

ad

periiſſet, Alcyone AEoli & [8] AEgiales filia, uxor ejus, propter amorem ipſa ſe in mare praecipitavit: qui deorum miſericordia ambo in aves ſunt mutati, quae Alcyones dicuntur. Hae aves nidum, ova, pullos [9] in mari [10] ſeptem diebus faciunt hyberno tempore. [11] Mare his diebus tranquillum eſt, quos dies nautae [12] Alcyonia adpellant.

LXVI.

ad Call. H. Cerer. vs. 7. & Servium ad I. Georgic. 288. & ad VIII. AEn. 590. *Heſperum* jam & *Luciferum* idem ſidus eſſe, primus docuit Pythagoras. Vide Menag. ad Diogen. Laert. lib VIII. cap. 14. Ex hiſce itaque, juvenes intelligent, cur Tibullus lib. I El. 10. vs. 62. cecinerit *Dum rota* LUCIFERI *provocet orta diem*, & cur *Lucifer* a Latinis pro ipſo die ponatur, ut docet inl. Heinſ. ad Ovid lib. III. Faſt. vs. 772. praeterea cur ἕσπερος adjective τὸ δυτικὸν ſive occidentale notet apud Graecos, ut docent Schol. Sophocles in Ajac vs. 816. & inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 174 imo cur non tantum ἑσπέριος ἥλιος ſol occidens, juxta Schol. Apollon. Rhod. lib. III. Argon. vs. 1191. vocetur; verum etiam cur ἕσπερος θεὸς ſit periphraſis Plutonis juxta Schol. Sophocl. Oed Tyr. 187. quare etiam οἱ ἑσπέριοι Λοκροὶ καὶ Ὄζολαι, ἔχουσί τε ἐπὶ τῇ ΔΗΜΟΣΙΑ͂ ΣΦΡΑΓΙ͂ΔΙ τὸν ἝΣΠΕΡΟΝ ἈΣΤΕ͂ΡΑ ἐγκεχαραγμένον. ut docent Strabo lib. IX. p. 638. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 426. idemque cur Hiſpania, Heſperia dicta. v. Serv. ad I. AEn. vs. 530. De Lucifero conſule etiam Lactant. ad Statii II. Theb 139.

8 AEGIALES] Ita reſcripſi pro *AEgyales*. I & Y, Æ & E, confunduntur in hoc ſcripto miſerabiliter. Theocrit. hanc Καναύλαν appellat. MUNCK. Ab Apollodoro lib I. p. 27. mater eius fuiſſe dicitur Enarete Deimachi filia, qui Ceycem & Alcyonem ob nimiam ſuperbiam exſtinctos addit.

9 IN MARI] In ſcopulis puta. Prop. lib. III. 5. *Ah miſer Alcyonum ſcopulis affigar acutis.* MUNCK. Schol. Sophocl. Trachin. vs. 106. γράφεται καὶ ἌΘΛΙΟΝ ὌΡΝΙΝ, ἤγουν τὴν ἈΛΚΥΟ͂ΝΑ, ἡ τίκτει ἐν ταῖς ὙΦΑ͂ΛΟΙΣ ΠΕ͂ΤΡΑΙΣ, εἴδος τῶν ἀεὶ ἀφανιζομένων δακρύει Ad maris ſcopulos maritum lugere haec avis dicitur ab Euripide Iphig. Taur. vs. 1090, 1091, 1092, 1093.

10 SEPTEM DIEBUS] Ita & Lactant. ad lib. IX. Theb. Stat. vers. 361. Gloſſ. MSS. ad lib. I. Georg. Ovid. XI Met. 745. De numero dierum non convenit inter veteres. Conſule Hegeſandrum loco modo adducto, Schol. Apollon. ad lib. I vers. 1085. Schol. Ariſtoph. p. 552. Edit. Caldor. Schol. Hom. ad Iliad. I. 558. Sarisberiens. Pol. lib. II. cap. 2. Plin. lib. X. cap. 32. Heſych. in Ἀλκυονίδης. Etym. in Ἀλκυών. MUNCK. Adde Tzetz. ad Lycophron. vs. 750. Obſ. Miſcell. Maii & Junii 1734 p. 445, 446. & Interpr ad Ovidii l. l.

11 MARE HIS DIEBUS TRANQUILLUM EST] Eſt elegans hac de re Apollonidae epigr. Anthol. lib I. Sect 55. num. 10. ex quo facere non poſſum, quin in tranſcurſu turpiſſimam eluam maculam Ἀλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα καὶ ὠδῖνεν ἀπήμων Αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δύσας Ἀριστομένην Quando terram ſe jactat mare? Emenda mecum μαῖα, & ſententia erit venuſtiſſima. Obſtetricatur mare halcyonibus, quoniam, quo tempore illae pariunt, tranquillum eſt. Ad eundem modum ejuſdem lib. 58. Sect. num. I. Delon μαῖαν Latonae idem appellat Apollonides, ut τιθήνην Callim. Hymn. IV. 10. Et ſane μαῖα non γαῖα curae ὠδῖνες, utpote, κυήματα & τοκετοί, ut recte exponit Heſychius, qui corruptus tamen in hac voce: Ὠδῖνες, πόνη, ἀλγηδόνες. Leg. πόνοι. Male ergo interpres Callim. Hym. IV. 120. Ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι, *dolores effuderunt leaenae.* MUNCK.

12 ALCYONIA] Vid. Apoſtol. Cent. II. 51. Suidam apud Schottum Cent. II. 9. Ariſtophanis Schol. Ἀλκυονίτιδας, Lycophron. ac Theocrit. Scholiaſtae, & Lucianus Ἀλκυονίδας appellant. Varro L. L. V. p 99. de Halcedine: *Haec hieme quod pullos dicitur tranquillo mari facere, eos dies Halcyonios appellant.* Sarisberienſis loco modo laudato: *Dicunturque dies Halcyonitae, quibus vix tenuis aura ſentitur.* Dicas corrigendum eſſe *Halcyonides*. Plin. *Foetificant bruma, qui dies Halcyonides vocantur.* Sed vera ſcriptura eſt *Halcyonidae*, ut *Heroidae* pro *Heroides*, *Stymphalidae* pro *Stymphalides*. De quibus egi ad Praefat. lib. I. Fulgent. Mythol. Reſpexit hanc fabulam Vet. Gloſſ. auctor, qui Philoxenus habetur. *Tranquilla.* Ἀλκυών. ἀρχαίως Γαλήνη. Confer Ariſt. lib. V. Anim. Hiſt. Plin. lib. X. 32. Ælian. Hiſt. Anim. lib. I. cap. 37. MUNCK.

LXVI. *Lajus.*

Laio [1] Labdaci filio ab Apolline [2] erat responsum de filii sui manu [3] mortem ut caveret. Itaque [4] Jocasta [5] Menoecei filia uxor ejus, cum [6] peperisset, jussit exponi. Hunc [7] Periboea Polybi regis uxor, cum [8] vestem ad mare lavaret, expositum sustulit, [9] Polybo sciente. [10] Quod orbi erant liberis, pro suo educaverunt; eumque, quod [11] pedes transjectos haberet, Oedipum nominaverunt.

LXVII.

Ad CAP. LXVI.

1 Labdaci] Sic reposui pro eo, quod hactenus editum est, *Labdacis.* Cap. 76. *Labdacus Polydori.* 85. *Laius Labdaci filius.* Certe Λάβδακον, non Λαβδάκην appellant Graeci. Eurip. Phoen. 808. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις. Schol. τοῖς Θηβαίοις. Πρόγονος τῶν Θηβαίων Λάβδακος. Facit hic *Labdacus*, ut *Landaces* mihi veniat in mentem, de quâ quid faciant, nescire videntur interpretes Priap. 78. *Nunc misella Landace Vix posse jurat ambulare prae fossis.* Scaliger volebat *Labdace.* Legendum omnino *Landicae.* Gloss. à Stephano vulgatum eo capite, quo suis nominibus nominantur membra corporis humani: *Landica*, ἐσχαρεῶν. Corrupte procul dubio. Nisi duo vocabula in unum coaluerunt, scribendum, ἐσχάριον, vel ἐσχαρίδιον, quod ὑποκοριστικὸν est ab ἐσχάρα. ἐσχάραι autem φύσεις γυναικῶν, ut notavit Hesychius, cujus verba adscribam: Ἐσχάραι, πυραὶ ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαί, καὶ αἱ φύσεις γυναικῶν, ἐξῶστραι τετράγωνα. Distinguendum post τὸ ἐδάφους. deinde ex τετράγωνα faciendum τετράγωνοι. Vult enim, ut mihi quidem videtur ἐσχάρας etiam dici *Maeniana quadrata* Gloss. Steph. *Maenianum*, ἐξώστρα. Cyrill. Ἐξώστης, *Maenianum.* Similia illa fuerint basi quadratae altaris, quae ἐσχάρα appellatur. Schol. Euripid. Phoeniss. 291. Ἐσχάρα ἐστὶν ἡ ἐν τετραγώνῳ περὶ γῆν βάσις βωμοῦ, τάξιν ἔχουσα ἀντὶ ἀναβάσεως. Suppositirius ille Soranus epistolà ad Cleopatram: *Cujus fons vel labra Graece* πτερυγώματα *vel pinnacula dicuntur. Infra vero, quod à superiore parte descendit in medio dicta est landica.* Erit ergo *prae fossis landicae* idem, quod *prae fossis inguinis*, quas habes epigr. 48. Sed *prae fossis non posse ambulare* duriter nimis dicitur. Lege ergo cum Nob. Heinsio, *prae ficis.* de quibus Carm. 41. & 50. Cur autem ἐσχάρα ponatur pro natura muliebri, inde ortum videtur, quod ἐσχάρας me- [illegible] vocare solent [illegible], ut est apud Etym. magni auctorem. MUNCK. De Labdaco Eurip. Phoeniss. 8. & de Laji stemmate Schol. ad vs. 298. & Spanh. ad Call. H. Pall. v. 126.

2 Erat responsum] Responsum illud habes subjectum argumento Phoeniss. Euripidis & apud Zenob. Cent. II. 68 MUNCK. De hoc responso Sophocl. Oed. Tyr. 800. Oed. Col 961. Apollodor. lib. III. p. 183. Schol. Pind. Olymp. Od. II, 65. Schol. Aristoph. Ran. 1216. Schol. Eurip. Phoeniss. 1050, 1591.

3 Mortem ut caveret] Membranae Barthii habent, *praecaveret.* SCHEFF.

4 Jocasta] *Epicasta* est Hom. Odyss. Λ. 270. Sed *Jocastam* vocant Tragici, ut annotavit ibi Scholiastes, apud quem hanc fabulam, ut & sequentem habes. Lactant. ad Stat. III. Theb. 286. *Sineneam* appellat nescio quo auctore: *Jovis*, inquit, *filius Eleus; Elei Belus; Beli & Libyae Agenor, Danaus & AEgistus; Agenoris Cadmus; Cadmi Polydorus; Polydori Labdacius* (Leg. *Labdacus*) *Labdacii Laius; Laii Oedipus; Oedipi & Sineneae Antigone, Etbeocles, Polynices.* De illa Jocastâ aenigma habet Diomed. lib. II. *Avia filiorum est, quae mater mariti.* MUNCK. De uxore Laji non convenit inter Mythographos. vid. Schol. Eurip. Phoen. 13.

5 Menyci] Al. *Menoetii.* MICYLL. Ita & cap. sequent. Sed *Menoecei* scribendum. Graecis Μενοικεὺς dicitur. Mirifice variat scriptura in hoc libello. cap. 72. est *Menoetius.* 242. *Menicus.* 243. *Menoecus.* Male *Menoetius* ubique scribi jubet Micyllus. Juvenal. Sat. XIV. 240. *Dilexit Thebas, si Graecia vera, Menoeceus.* Stat XII. Theb. 696. *Flentemque Menoecea cernit.* Lact. Firm. III. 12. *Voluntariae se morti obtulerunt, sicut Thebis Menoeceus.* MUNCK.

6 Peperisset, jussit exponi] *Natum* aut simile quid videtur deesse. MICYLL. Addunt membranae Barthii, ut ait ipse, *puerum.* Verum nescio, quid illis membranis tribuendum sit, potest sane ex superioribus intelligi, ubi habetur,

LXVII. *Oedipus.*

POSTQUAM Oedipus Laji & Jocastes filius ad puberem aetatem pervenit, fortissimus praeter caeteros erat: eique per invidiam aequales objiciebant, eum [12] subditum esse Polybo, eo quod Polybus tam clemens esset, [13] & ille inpudens: quod Oedipus sensit non falso sibi objici. Itaque Delphos est profectus [14] sciscitatum de * in prodigiis ostendebatur, mortem ei adesse de nati manu. Idem cum Delphos iret, [1] ob-

tur, *de filii sui* manibus, & sic illud *cum peperisset* expleri per vocem *filium*, ex superioribus repetitam. SCHEFF. Micyllus *natum*, Barth. *puerum*, addi jubent. quod etsi probavi antehac, nunc tamen Cl. Scheffero accedo, qui illud subaudiendum censet. Expositus est autem in monte Cithaerone. Vid. Schol. ad Sophocl. Oedip. Tyrann. vers. 1096. MUNCK. Lege, *quod peperisset, jussit exponi.* In Cithaerone expositum esse docet etiam Eurip. Phoeniss. 810. quem ἄβατον ὄρος, vocat Soph. Oed. Tyr. 729.

7 PERIBOEA] *Merope* dicitur à Schol. Eurip. ad Phoeniss. vers. 1050. & Pisandro apud eundem sub finem fabulae. quibuscum facit Seneca Oedipo vers. 272. MUNCK. Cum Hygino facit Apollodor. lib. III. pag. 181. sed consule Schol. Sophocl. Oed. Tyr. 785. Plures etiam Polybi fuere. De Argi patre, Celeb. P. Burm. in *Argus.* De Glauci patre Mercurii filio & Euboeae marito Athenaeus lib. VII. cap. 12. p. 296.

8 VESTEM AD MARE LAVARET] Membranae dictae habent, *cum per aestum.* Suspicor, auctori earum incredibile visum, reginam lavare vestes. At habes similia infra fab. 125. Neque hic me movent illae membranae. SCHEFF.

9 POLYBO SCIENTE] Post haec verba τελείων σισμῶν ponendam curavi. Caeterum Polybum illum non regem, sed pastorem nominat Diodor. lib. IV. Scilicet pastores fuisse antiquissimos regum. MUNCK. Pastores Corinthiorum regis Polybi, inventum infantem ad regis uxorem Periboeam contulisse tradit Apollodorus lib. III. pag. m. 181. Reges pastorum munere quidem saepe functos olim fuisse, regumque filios docet Spanh. ad Callim. H. Cerer. 87. unde etiam ποιμένας pro regibus, ducibus, sumunt Graeci. vid. Hom. Odyss. O. 151. & alibi. Tzetz. ad Lycophron. 529. ποιμένας λόχων dixit Eurip. Phoeniss. 1147. ubi Schol. & ποιμένας ὄχων pro aurigis in Supplic. 674. Adde Reverend. Alberti ad Eu. Matthaei cap. 11. §. 6. Hic locus tamen mihi suspectus est.

10 QUOD ORBI] Videtur scripsisse, *qui quod orbi.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *qui quod orbi.* Ego ellipsin tantum esse putem copulae, de quâ ad cap. 4. nobis dictum. MUNCK.

11 PEDES TRANSJECTOS] Ferro scilicet, hoc est, perforatos. Nam recens nati pedes ferro perforaverat pater, ut est notum. Quanquam Oedipus non a pedum foramine, sed οἰδεῖν, id est intumescendo ita dictus fuerit, quia pedes habuit tumidos ex vulnere, cum repertus esset. SCHEFF. H. e. *perforatos.* Gloss. Cyrill. Διαπεπαρμένος, *trajectus, transfossus, transfixus.* Vide Zenob. Cent. II. 68. Lactant. in Argum. Oedipi Senecae: *In monte Citherone exposuit, plantis ignito ferro perforatis.* Vide Poëtam ipsum vers. 812. Curt. IV. 6. *Per talos spirantis lora trajecta sunt.* MUNCK. Sophocl. Oed. Tyr. 728. καί νιν (Oedipum) ἄρθρα κεῖνος (Lajus) ἐνζεύξας ποδοῖν ἔρριψεν. hinc διατόρους ποδοῖν ἀκμὰς ἔχοντα vocat idem 1044. *Transfixis cruribus* Lact. ad Statii I. Theb. 61. οἰδῶν τὼ πόδε Aristoph. Ran. 1223.

Ad CAP. LXVII.

12 SUBDITUM ESSE] Gloss. Steph. *Subditus*, ὑποβολιμαῖος. *Subditivus*, ὑποβολιμαῖος, ὑπολογιμαῖος. Ter. Heaut. V. III. vers. 11. *Subditum se suspicatur.* MUNCK. V. Duk. ad Flor. III. 16, πλαστὸν πατρὶ vocat Sophocles Oed. Tyr. 790.

13 ET ILLE IMPUDENS] Mallem, *at ille*, cum majori oppositionis emphasi, quae hic elegans & necessaria. SCHEFF. Vereor quicquam mutare. Vid. Not. ad cap. 8. Cl. tamen Schefferus mavult, *at ille.* MUNCK.

14 SCISCITATUM DE IN PRODIGIIS] Deesse aliquid videtur. MICYLL. Locum habent pro mutilo Barthius & Micyllus. Ego primum puto, verba: *in prodigiis ostendebatur, mortem ei adesse de nati manu*, perperam hic esse inserta, ortaque ex praecedenti fabula, quum praesertim Barthius abesse testetur in suis membranis. Dein-

[1] obviam ei Oedipus venit, quem satellites cum viam regi dari juberent, neglexit. [2] Rex equos inmisit, & rota pedem ejus obpressit. Oedipus iratus, inscius patrem suum de curru detraxit, & occidit. Lajo occiso, Creon [3] Menoecei filius regnum occupavit. Interim [4] Sphinx Typhonis in Boeotiam est missa; quae agros Thebanorum vexabat. Ea regi Creonti simultatem constituit, si carmen, quod posuisset, aliquis interpretatus esset, se inde abire: si autem datum carmen non solvisset, eum se consumpturam dixit, neque aliter de finibus excessuram. Rex re audita, per Graeciam edixit, qui [5] Sphingae carmen solvisset, regnum se & [6] Jocastam sororem ei in conjugium [7] daturum. Promissi cum

Deinde locum totum sic constituo: *Est profectus sciscitatum de eodem. Cum Delphos iret, obviam ei Lajus venit, quem satellites cum viam regi dare juberent, neglexit.* Omnia sunt clara, nec quid deest in historia. Τὸ *Oedipus* natum ex glossa videtur, quia quis illud *ei* exposuerat. Ita cum & Oedipus, & Laius nominaretur, librarius vocem *Lajus*, ut supervacuam, omisit. SCHEFF. Cl. Schefferus verba ista, *in prodigiis ostendebatur, mortem ei adesse de nati manu*, tanquam ex praecedenti capite male huc translata, inducit, idque eo libentius, quod à membranis suis abesse ea testetur Barthius. Constituit ergo locum totum hunc in modum: *est profectus sciscitatum de eodem. Cum Delphos iret, obviam ei Lajus venit, quem satellites cum viam regi dare juberent, neglexit.* At Lajus non obviam venit Oedipo Delphos tendenti, sed jam inde redeunti. Vide Zenob. Cent. II. 68. Apollod. III. pag. 147. Schol. AEschyl. Hypoth. [illegible] Barthii membranarum, cum & ipse dominus parvi eas faciat, non aegre feret, si nec ego magnam habuero rationem. Existimo ergo locum hunc non uno laborare vitio, hoc est, cum corrupta quaedam esse, tum quaedam omissa. Si venia [illegible], ita legam: *Pr[illegible] est [illegible] de origine sua. Lajus, cui in prodigiis ostendebatur, mortem ei adesse de nati manu, itidem cum Delphos [illegible], obviam ei Oedipus venit.* Atque ita historia exigit. Senec. Oedip. 276. *Frondifera sanctae nemora Castaliae petens* &c. Apollodor. lib. III. [illegible] εἰς Δελφὰς περὶ ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. *Sciscitari* est quod Graeci interpretes dicunt ἐρωτᾷν διὰ τοῦ θεοῦ. 1. Reg. XXI. 10. ἐρωτᾷ διὰ τοῦ κυρίου. [illegible] ἐν τῷ θεῷ. Jud. XX. 18. [illegible] Jes. VIII. 19. MUNCK. Consule Cerd. ad Virg. II. AEn. 114. Euripidis Scholiastes in hac re utitur verbo πυνθάνεσθαι. quod proprium est [illegible] V. Schol. Apollon. Rhod. [illegible]

1 OBVIAM EI OEDIPUS] Vid. Lact. ad Statii II. Theb. 64. & ad VII. Theb. 44. Schol. Pindari Olymp. Od. II. 65. Schol. Eurip. Phoeniss. 38, 39, 53, 813, 1050. & Pisandrum apud Eund. ad vs. 1748. Soph. Oed. Tyr. 743. Oed. Colon. 260, 512, 960.

2 REX EQUOS] Naubolus Laji fuit auriga. Lact. ad Statii VII. Theb. vs. 355. & Phorbas ejus armiger. ad vs. 358.

2 MENYCI] Al. *Menoetii.* MICYLL.

3 SPHINX IN BOEOTIAM EST MISSA] Lycus in Thebaicis à Dionyso immissam eam refert, ut notavit Hesiod. Schol. in Theog. p. 261. Ed. Heins. De illa ita Schol. in Phoeniss. vs. 45. Τὴν δὲ Σφίγγα οἱ μὲν ἔχειν πρόσωπον παρθένου, στῆθος [illegible] πτερὰ δὲ ὄρνιθος. Σωκράτης δὲ [illegible] δυσγνωστα μαντευομένην. Τινὲς δέ φασι, ὅτι μία τῶν σὺν αὐταῖς [illegible] μετεβλήθη εἰς τὸ ζῶον σφίγγα. Simiae esse genus docet illustr. Spanhem. de numm. p. 211. & Vives ad Augustin. C. D. lib. XVI. c. 8. Idem jam veterum quidam suspicati sunt. Schol. Stat. I. Theb. 66. *Alii dicunt, quod Sphinx simia violosa sit.* leg. *villosa sit.* Confer Plin. lib. VIII. cap. 54. Schol. Hesiod. Ἡ δὲ Σφίγξ [illegible] πολλοὺς σὺν αὐτῇ [illegible]. MUNCK. De Sphinge, ejusque oraculo multi multa. ne actum agam, consule Apollodor. lib. III. pag. 183. A[illegible] lib. VI. cap. 15. lib. X. cap. 22. Plut. in Gryllo pag 988. Cebetis tabulam lin. 45. Schol. Sophocl. Oed. Tyr. 399. Schol. Aristoph. Ran. 1320. Tzetz. & Interpr. ad Lycophron. vs. 7, & 1465. Schol. Eurip. Phoeniss. 813, 1026, 1748. Graev. Lect. Hesiod. cap. 24. Thebanorum signa sphingis vultu ornata fuisse docet Lact. ad Statii VII. Theb. 252.

4 SPHINGAE CARMEN] Al. *Sphingis.* MICYLL. AEnigma hoc cujusmodi fuerit praeter alios do[illegible] Scholiast. Zenobius, Auson. [illegible]

cum plures regni cupidine veniſſent, & à Sphinge eſſent conſumpti, Oedipus Laji filius venit, & [8] carmen eſt interpretatus. Illa ſe praecipitavit. Oedipus regnum paternum, & Jocaſtam matrem inſcius accepit uxorem, ex qua procreavit [9] Eteoclem, & Polynicem, Antigonam, & Iſmenam. Interim Thebis ſterilitas frugum & penuria incidit ob Oedipodis ſcelera. interrogatuſque Tireſias, quid ita Thebae vexarentur, reſpondit: Si quis [10] ex Draconteo genere ſupereſſet, & pro patria interiiſſet, peſtilentia liberaturum. Tum [11] Menoeceus Jocaſtae pater ſe de muris praecipitavit. Dum haec Thebis geruntur, [12] Corintho Polybus decedit. Quo audito, Oedipus moleſte ferre coepit, aeſtimans, patrem

Eid. xv. Tzetzes ad Lycophr. p. 3. & Apollodorus. Viſitur Phaedri libellis in Meurſii editione ſubjectum. *Carmen* dicit, quemadmodum ξυνετὸν μέλος Euripides Phoeniſſ. 1511. Schol. Τὸ αἴνιγμα λέγει, ἐπεὶ μετὰ μέλους προέφερεν αὐτὸ ἡ Σφίγξ. quam inde & ἀοιδὸν appellat idem poëta. Oedip. 98. *Carmen popoſci: ſonuit horrendum.* Fabula inde orta, quod αἴνιγμα λόχον dicant Thebani. MUNCK.

6 JOCASTEM] *Jocaſten* vel *Jocaſtam* ſcribendum. Vide Not. ad cap. 137. MUNCK.

7 DATURUM PROMISIT: CUM PLURES] Barthius exiſtimat, *pro* μισθῷ legendum. Sed non ſolet Noſter alibi Graeca cum Latinis confundere in ſermone. Habet Graeca, ſed cum peculiari ſignificatione, ut ſupra *enneaodi*, cum indicandus fuit certus locus. Quare ita judico legendum: *Conjugium daturum. Promiſſi cum plures regni cupidine veniſſent.* Clara omnia, & elegantia. SCHEFF. Elegans, & vera, opinor, Cl. Schefferi eſt correctio: *daturum. Promiſſi cum plures* &c. MUNCK.

8 CARMEN EST INTERPRETATUS] Hinc Οἰδιπόδα σοφίαν dixit Pindarus Pyth. Od. IV. vs. 467 pro aenigmate; ut in vett. Epigr. *aenigmata Sphingis* pro *obſcuriloquio*, quemadmodum aenigma interpretatur Iſidorus in Gloſſis. MUNCK.

9 ETEOCLEM ET POLYNICEM A. ET I.] De hiſce nuptiis conſule Eurip. Phoeniſſ. 1600. Serv. ad IV. AEn. 470 Nep. Epam. 4. Sed de liberis non convenit inter Mythographos. Duos filios tantum numerat Servius, quatuor tamen liberos Sophocles & Tzetzes ad Lycophron. 437. *Antigonen* natu majorem (v. Eurip. Phoen. 58.) & *Iſmenen.* & duos filios, *Polynicem*, ut Soph. Oed Col. 365. 1288. natu majorem, ſed ut Eurip. Phoeniſſ. 71. natu minorem, item *Eteoclem.* Pherecydes tertiam filiam *Jocaſten* addit, v. Schol. Eurip. Phoen. 54. Hi vero liberi Oedipo procreati dicuntur non ex *Jocaſte*, ſed ex *Euryganea*, Periphantis, aut Hyperphantis filia, Jocaſtes ſorore. Conſule Pauſan. IX. 5. Pherecydem in Scholiis Eurip. Phoeniſſ. 54. & Simſonii Chronicon. A. M. 785: quam *Euryganeam* Oedipus duxerat poſt Jocaſtes obitum, ut Piſander in Scholiis Eurip. 1748. Alii dicunt, Oedipum duas uxores ſimul habuiſſe *Epicaſten* matrem, & *Euryganeam* ſive *Euryganen.* Vide eumd. Schol. ad vs. 13. De Jocaſtes morte etiam parum conſtat, quae ab Eurip. Phoeniſſ. 1571. ſe gladio interfeciſſe; a Sophocle in Antig. 53. & Oed. Tyr. 1244, 1272. ſuſpendio vitam finiiſſe dicitur. De morte Oedipi videndi Sophocl. Oed. Colon. 1656. Schol. Hom. Odyſſ. Λ. 270. a quo abit Hygin. fab. 242. De Oedipi ſepulcro Schol. ad idem Sophoclis drama vs. 90.

10 EX DRACONTEO GENERE] H. e. genere τῶν Σπαρτῶν: illorum videlicet, qui ex ſatis dentibus draconis illius, à Cadmo interfecti, erant nati. Vid. Eurip. Phoen. vers. 944. MUNCK. De Spartis Schol. Soph. Antig. 128. Schol. Pind. O. Iſthm. VII. 13. Schol. Apoll. Rhod. III. 1178, 1185. Schol. Eurip. Phoen. 674, 825, 1069.

11 MENYCUS JOCASTAE PATER] Al. *Menoetius.* MICYLL. Hoc non concoquo. *Menoeceus* ille, qui ſe de muro praecipitavit, Creontis erat filius, teſte Apollodoro lib. III. p. 155. Etymol. in Ἀλκήλους, & Euripide Phoeniſſ. Creon autem frater Jocaſtae. An ergo haec ſunt ab inepto gloſſatore? Non dixerim, cum idem narret cap. 142. Tribuit ergo avo, quod alii nepoti. Stemma vide apud Eurip. Schol. ad Phoeniſſ. vers. 949. MUNCK. Cum Apollodoro facit Lactant. ad Statii lib. VII. Theb. v. 250. item Philoſtratus lib. I. Icon. cap. 4. p. 768. duos *Menoeceos* fuiſſe docet Eurip. eod. dram vs. 776.

12 CORINTHO DECEDIT] Sic apud Juſtin. xx. 3.

trem suum obisse, cui Periboea de ejus subpositione palam fecit. [1] id Itemales senex, qui eum exposuerat, [2] ex pedum cicatricibus & talorum agnovit Laji filium esse. Oedipus re audita, postquam vidit, se tot scelera nefaria fecisse, ex veste matris fibulas detraxit, & [3] se luminibus privavit, regnumque filiis suis alternis annis tradidit, & à Thebis Antigona filia duce profugit.

LXVIII. *Polynices.*

POLYNICES Oedipodis filius, [4] anno peracto, regnum ab Eteocle fratre repetit. Ille cedere noluit: itaque Polynices, Adrasto rege adjuvante, cum septem ductoribus Thebas obpugnatum venit. Ibi [5] Capaneus, quod contra Jovis voluntatem Thebas se capturum diceret, cum murum adscenderet, fulmine est percussus. Amphiaraus terra est devoratus. [6] Eteocles & Polynices inter se pugnantes alius alium interfecerunt. [7] His

Corintho nunciata victoria est, Vid. Notas ad cap. 247. MUNCK. V. Schol. Soph. Oed. Tyr. 934.

1 ID ITEMALES] Mallem, *Idem Itemalus.* SCHEFF. Cl. Schefferus corrigit, *idem Itemalus.* Non foret deterius *item*, de quo vide Not. ad cap. 57. Quid si explices illud *Id* per *ob id*? Consule Not. ad cap. 8. & 122. Caeterum à Pisandro apud Eurip. Schol. sub finem Phoeniss. senex hic dicitur γέρων ἱπποβουκόλος ἀπὸ Σικυῶνος. Suidas, qui in hac narratione multum ab Hygino abit, Μέλοιβον appellat agricolam, a quo sublatus & eductus hic Oedipus. Confer Senec. Oedip. Act. IV. MUNCK.

2 EX PEDUM TUMORE] Virg. AEn. II. *Per talos trajectus lora tumentes.* MUNCK. Sophocl. confer Oed. Tyr. 1134.

3 SE LUMIN PRIVAVIT] De Oedipi coecitate consulendi Lact. ad Statii IV. Theb. 612. Sophocl. Antig. 51. Oed. Tyr. 1277. Schol. Eurip. Phoeniss. 61. Plura de Oedipode Lact. ad Statii XII. Theb. 508.

Ad CAP. LXVIII.

4 ANNO PERACTO] Consule in hac historia dissentientes Pherecydem & Hellanicum in Schol. Eurip. Phoeniss. 71.

5 CAPANEUS] Serv. ad AEn. I. 48. *Ardeae in templo Castoris & Pollucis in laeva intrantibus Capaneus pictus est, fulmine per utraque tempora trajectus.* Unde fabula illa originem traxerit, docebit te Vegetius lib. IV. 21. MUNCK. V. Soph. Oed. Col. 1313. & in Antig. 136. Eurip. Phoeniss. 185. 1193. in Supplic. 496. Tzetz ad Lycophron. 435. 1179. Philostrat. II. Icon. 31. Lact. ad Statii IV. Theb. 640. Propert. II. XXV. 40.

6 ETEOCLES ET POLYN.] Vid. Soph. Antig. 14, 55, 148. & Schol. Eurip. in Phoeniss. vs. 13. qui, quid AEgyptius & Mestor de hac historia tradant, docet. & ipse Eurip. vs. 1432. in Suppl. 401. Schol. Pind. Olymp. Od. II. 73.

7 HIS CUM THEBIS PARENTARETUR] Barth. ad Stat. Tom. III. p. 1493. locum hunc ita constituit: *His cum Thebis parentatur, etsi ventus vehemens exstet.* Ego existimem Hyginum loqui de solenni istâ parentatione ut jam desitâ. Nam quod cap. 71. hac de re legitur, id non Hygino, sed glossatori alicui, qui illud αὐτολεξεὶ ex antiquiore scriptore transtulit, debemus. Repugnare tamen dicas suspicioni meae τὸ *seducitur*, & quod cap. 164. suâ adhuc aetate stetisse dicat oleam illam, quam Athenis sevisse olim Minerva perhibetur. At cap. 261. desiisse jam innuit flagellationem ad aram Dianae, quam Tertulliani etiamnum aevo fuisse in usu ostendimus in dissertatione nostrâ, ubi plura huc pertinentia invenies. MUNCK.

8 CAETERI CUM THEBAS OPPUGNARENT, ET THEBANI REGIBUS SUIS DIFFIDERENT, &c.] Nonne *rebus suis*? ut Sallustius Jug. c. LXXV. 1. *Ea fuga Jugurtha impensius modo* rebus suis diffidens, *cum perfugis* &c. WOPKENS.

9 TIRESIAS EURII FILIUS] *Eurimi* ita infra quoque. MICYLL. Micyllus vult, *Eurimi*, sic ut

[7] His cum Thebis parentaretur, etsi ventus vehemens esset, tamen fumus se nunquam in unam partem convertit, sed alius alio seducitur. [8] Caeteri cum Thebas obpugnarent, & Thebani regibus suis diffiderent, [9] Tiresias Eueris filius augur praemonuit, si ex Dracontea progenie aliquis interiisset, oppidum ea clade liberari. [10] Menoeceus cum vidit, se unum civium salutem posse redimere, [11] muro se praecipitavit; Thebani victoria sunt potiti.

LXIX. *Adrastus.*

Adrasto, [12] Talai & Eurynomes filio, responsum ab Apolline fuit, eum filias suas Argiam & [13] Deipylam apro & leoni daturum in conjugium. Sub eodem tempore Polynices Oedipodis filius, expulsus ab Eteocle fratre, ad Adrastum devenit. [14] & Tydeus simul Oenei & [15] Periboeae captivae filius, à patre, quod fratrem Menalippum

ut infra cap. 75. vocatur. Ego Apollodorum sequendum, & *Eueri* legendum censeo. SCHEFF. *Euri* habet Micylli editio, qui in margine adscripsit, *Eurimi*. sed *Eueris* legendum vel *Eueri*, ut ἀρχαϊκῶς scriptum apud Lactant. Arg. lib. III. Met. Apollod. lib. III. Μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς Νύμφης. Hinc μάντις Εὐρείδης dicitur Theocrito Eid. XXIV. 70. MUNCK. V. Spanh. ad Call. H. Pall. 81.

10 Menycus] *Menoetius*. MICYLL.

11 Muro se praecipitavit] Ante portas se mactavit, ut vult Apollod. lib. III. pag. 155. Aliam voluntariae hujus mortis causam adducit Noster cap. 67. & 242. Secutus est ergo diversos auctores. Confer Schol. Euripid. ad Phoeniss. vers. 1018. MUNCK. Adde, quos laudat Simsonius in Chronico A. M. 2785.

Ad CAP. LXIX.

12 Talai] Stemma ita habet, ut refertur ab Eurip. Schol. ad Phoen. vers. 423. Αἰόλου Κρητεὺς, οὗ Ἀμυθάων, οὗ Βίας, οὗ Ταλαὸς, οὗ Ἄδραστος. Pro Κρητεὺς scribe Κρηθεύς. Vide Not. ad cap. 12. MUNCK. V. Schol. Pind. Olymp. Od. VI. 18. & ad Nem. O. IX. 30.

13 Deiphilam] Ita exaratum hoc vocabulum etiam apud Stat. Schol. ad II. lib Theb. vers. 159. Serv. AEn. I. v. 101. aliosque. Quod imputandum posteriori aevo, quo ut aspirabant non aspiranda, ita contra adspirationem illis detrahebant, quae cum maximè eam requirebant. Originem si respicias *Deipyla* scribas oportet. Corrupte Διϊπύλη excuderunt in Hom. Scholiis ad Iliad. Δ. 376. Ὀνομαστικῶς dictam eam ab aliis Ἀργείαν tradit Theocrit. Interpres ad Eidyll. XVII. vs. 53. Contrarium vitium est apud Isidor. Orig. lib. XX. cap. 11. *Spingae sunt, in quibus sunt spingatae effigies, quos nos griphos appellamus.* Corrig. *Sphingae* & *Sphingatae*. MUNCK. Idem vitium Lactantii ad Statii III. Achill. 73. Sic Διϊπύλη Scholiastae Euripidis in Phoeniss. 136.

14 Et Tydeus] Forte melius, *eo Tydeus*. Historiam vide apud Homeri Schol. ad Il. Ξ. 120. Apollod. lib. I. pag. 30. Schol. Stat. ad Theb. lib. I. 402. *Quia occiderat avunculum suum Thoantem, matris fratrem, vel ut quidam volunt, Apharea. Manifestius tamen est, quod Menalippum fratrem suum, dum venaretur, occidit.* Idem tamen ad vers. 280. *Toxeum* eum fratrem appellat. MUNCK. Consule tu Lector Pausaniam lib. IX. cap. 18. Schol. Pindari O. Nem. X. 12. Tzetz. ad Lycophron. 1066. Lact. ad Statii IV. Theb. 639. Schol. Homeri Iliad. E. 126. Apollodor. lib. III. p. m. 193. aliter hanc rem narrantes. Adde ad Ovidii Ibin. 517. Salvagn. & Celeb. Burm. Alia etiam de Tydeo profert Servius ad XI. AEn. 239.

15 Periboeae] Ita quoque eam appellant Diodorus lib. IV. pag. 240. Apollodorus lib. I. pag. 28. Schol. Stat. ad Theb. lib. I. v. 41. *Euryboeam* vocat. MUNCK. Altheae filium facit Serv. ad VI. AEn. 479. ut & Lact. ad Statii I. Theb. 669. qui ad vs. 469. de genere Tydei paterno egerat.

pum in venatione occiderat, fere ſub eodem tempore venit. Quod cum ſatellites Adraſto nunciaſſent, duos juvenes incognita veſte veniſſe [1] (unus enim aprinea pelle opertus, alter leonina.) Tunc Adraſtus [2] memor ſortium ſuarum, jubet eos ad ſe perduci: [3] atque ita interrogavit, quid ita hoc cultu in regna ſua veniſſent. Cui Polynices indicat, ſe à Thebis veniſſe, & idcirco [4] ſe pellem leoninam operuiſſe, quod [5] Hercules à Thebis genus duceret, & inſignia gentis ſuae [6] ſecum portare. Tydeus autem dicit, ſe Oenei filium eſſe, & à Calydone genus ducere, ideo pelle aprina ſe opertum, [7] ſignificans aprum Calydonium. Tunc rex reſponſi memor, Argiam majorem

1 UNUS ENIM APRINEA PELLE OPERTUS, ALTER LEONINA] Haec in parentheſi dicuntur, & per ellipſin ꝟ *erat*. SCHEFF. Analogia poſtulare videtur *aprinâ*. ut à *caper caprinus*, *fiber*, *fibrinus*, ita ab *aper aprinus*. Gloſſ. Iſid. *Caſtorinum*, *vebrinum*. Lego, *fibrinum*. Schol. Juven. ad Sat. XII. 34. *Caſtorem bebrum dicit*. Reſtituo & ibi *fibrum*. Lucill. *Viſcus aprinum*. Gloſſ. Cyrill. Συάγελον, *aprinum*. Capella lib. II. *Nunc criſtae cum aprinis dentibus videbantur*. Varro IV. L. L. *Porcus aprinus*. Apicius lib. VIII. cap. 1. *Condimentum aprinum*; *perna aprina*. Confer Charis. lib. 1. Eſt tamen, cur non nihil addubites, ſi examines iſta in notis Tyronis & Senecae p. 159. *Jantinum*, *Jantineum*. *Apruna*, *Aprugineus*. (Leg. *aprugneus*) p. 175. quibus addere poſſumus, *coccinus* & *coccineus*. Schol. Juven. ad Sat. III. 283. *Quod Graeci coccinum ſive cocceum dicunt*, *Latini veteres birrum vocarunt*. Lego *coccineum*. quod invenies apud Vet. interpret. Joſ. cap. 2. Quanquam triplici terminatione à *carbaſus* formarunt *carbaſeum*, *carbaſinum*, & *carbaſineum*: quorum poſtremum Varronis eſt apud Non. cap. XIV. Ita non tantum *ruſſus*, ſed & *ruſſeus* dixerunt. Petron. *Tunicâ veſtitum ruſſeâ*. Damnat tamen τὸ *ruſſeus* Chariſius lib. 1. Non curat ergo Grammaticos Palladius lib. IV. Tit. 13. *Colores hi praecipui*, *badius*, *aureus*, *albineus*, *ruſſeus* &c. Nec Apul. lib. II. Met. *Ruſſea faſciola ſuccinctula*. In Judicio Coci & Piſtoris, *Cervinam Actaeon tollit*, *Meleager aprunam*. MUNCK.

2 MEMOR SORTIUM SUARUM] Extant illae apud Eurip. Schol. ad Phoeniſſ. v. 415. ubi hanc fabulam habes, ut & apud Zenob. 1. 30. Apollod. lib. III. p. 150. MUNCK.

3 ATQUE ITA INTERROGAVIT] Illud *ita* mihi ſuſpectum eſt. Arbitror ſcripſiſſe, *atque irate*, vel *ira*, pro *cum ira &c.* SCHEFF. Cl. Schefferus mallet, *atque irâ* ſive *iratè interrogavit*. Nihil muto. Vide Not. ad cap. 2. Infr. cap. 89. *Apollo iratus ita reſpondit: Si Trojanorum &c.* MUNCK.

4 SE PELLEM LEONINAM OPERUISSE] *Pelle leonina*. MICYLL. Nil mutandum. Vide Indicem. SCHEFF. Malim, tametſi probet illud Cl. Schefferus, *pelle leoninâ*, cum praeceſſerit modo, *pelle leoninâ opertus*. Si retinere tamen velis, non male illud Graecorum κατὰ ſubaudieris. Hieron. Epit. Paulae: *Quis inopum moriens non illius veſtimenta obvolutus eſt?* Ita edidit Caniſius, ſed perperam, opinor, cum alii dederint, *veſtimento*. De pelliceo amictu audi differentem Ampliſſ. Spanhem. in de Numm. Praeſt. p. 345. MUNCK.

5 HERCULES A THEBIS G. D.] Vide Solinum cap. VII. Schol. Eurip. Phoeniſſ. vs. 4. & alios. & hinc dicitur Thebanorum Deus proprius fuiſſe a Schol. Ariſtophanis Equit. vs. 479.

6 SECUM PORTARET] Scribendum eſt, *portare*, ut reſpondeat praecedenti *operuiſſe*. Litera *t* ex ſequenti vocabulo adhaeſit. SCHEFF. Aſſentior Scheffero reponenti, *portare*. MUNCK.

7 SIGNIFICANS] Ad antecedens *Tydeus* referri debet. SCHEFF.

8 CUM ALIIS DUCIBUS] Εὐςόχως idem, *cum aliis ſex ducibus*. quod & Cl. Tollio venerat in mentem. MUNCK.

9 QUONIAM THEBAE SEPTEM PORTIS] An profectus eſt, quia claudebantur portis ſeptem? quid, ſi tribus? non erat profecturus? emenda praecedentia; *cum aliis ſex ducibus*. Illud *ſex* ſcriptum fuit litteris, quas cum ineptus ſcriba non intelligeret, ut ſupervacuas putavit omittendas. Vid. Apollod. lib. III. qui oſtendit, quemlibet ducem ſuam tenuiſſe portam. SCHEFF.

10 THEBAS MURO CINXIT] In hac hiſtoria etiam diſſentiunt Mythographi Thebas muris eſſe cinctas ab Amphione & Zetho ex Homero docet Schol. Apoll. Rhod. lib 1. vs. 735. & 737. Zethum addit ipſe Hyginus fab. 9. Id opus uni Amphioni adſcribunt Solinus cap. 7. &

Sta-

jorem dat Polynici, ex qua nascitur Thersander. Deipylam minorem dat Tydeo, ex qua nascitur Diomedes, qui apud Trojam pugnavit. At Polynices rogat Adrastum, ut sibi exercitum commodaret, ad paternum regnum recuperandum à fratre: cui Adrastus non tantum exercitum dedit, sed etiam ipse [8] cum aliis ducibus profectus est, [9] quoniam Thebae septem portis claudebantur. Amphion enim, qui [10] Thebas muro cinxit, [11] septem filiarum nomine portas constituit. [12] Hae autem fuerunt, [13] Thera, [14] Cleodoxe, Astynome, Astycratia, Chias, [15] Ogygia, Chloris.

LXX.

Statius VIII. Theb. vs. 233. & Euripides in Phoeniss. vs. 115. & 830. sed ejus Schol. pag. m. 282. ait ὁ μὲν Κάδμος ἔκτισε τὰς Θήβας, Ἀμφίων δὲ καὶ Ζῆθος ἐτείχισαν. Sed Zethi nomen hic omisit, non adeo, quia Amphionis lyram inprimis secuti fuisse finguntur sponte lapides. Consule Philostrat. lib. I. Icon. cap. 10. & de Amphione rei Musicae perito, Zetho vero rustico Apollodor. lib. III. pag. m. 179. Serv. ad Ecl. II. vs. 24. & Lactantius ad Statii I. Achill. vs. 13. Pausanias licet lib. IX. cap. 5. Homerum nullam Amphioniae Lyrae fecisse mentionem observet. Aut, quod sic amant loqui veteres, uti *Zethi sepulcrum* pro Zethi & Amphionis sepulcro dixisse Euripidem docet Scholiastes ad Phoeniss. vs. 147. & haud absimili ratione Troja a Neptuno & Phoebo exstructa, nunc *Neptunia*, nunc *Phoebeia* vocatur. Vide Obs. Miscell. Vol. IX. Tom. III. pag. 458. Sed quia auctor non tam de muro, quam de portis Thebarum, septem Amphionis filiarum nomine insignibus agit. Ceterum Schol. Homeri Odyss. Λ. vs. 325. Locrum Jovis ac Maerae filium una cum Zetho & Amphione Thebas condidisse, qui ad vs. 262. adnotat μετὰ γὰρ τούτοις Κάδμος sc. urbem condidit, & Schol. Euripidis in Phoeniss. vs. 1126. τοὺς γὰρ περὶ Ἀμφίονα φασὶν ἅμα Κάδμῳ τειχίσαι τὴν πόλιν, quae conturbant Thebarum historiam.

11 Septem filiarum nomine] Neque de hisce convenit inter Mythographos. Sunt, qui statuant, has portas exstructas esse jam a Calydno primo ante Ogygum rege. vid. Tzetz. ad Lycophron. vs. 1209. Imo, qui ab Amphione ac Zetho constitutas adfirmant, haud ejusdem sunt sententiae. Philostrat. lib. I. Icon. 10. ait, τὸ δὲ τεῖχος ἑπτάπυλον, ὅσοι τῆς λύρας οἱ τόνοι. ita & Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 116. ἐγένετο δὲ τὸ τεῖχος ἑπτάπυλον, ὅσοι οἱ τῆς λύρας τόνοι.

12 Hae autem fuerunt] Pausanias vero aliter de portis Thebanis, quem vide in Boeotic. MICYLL. Longè alia portarum nomina dedit Pausan. pag 555. Edit. Wechel. & Apollod. lib. III. pag. 154. Stat. VIII. Theb. vers. 353. & seqq. MUNCK.

13 Thera] Perperam *Lerta* dicitur cap. XI. Vide Apollodor. MUNCK.

14 Cleodoxe] Κλεοδόξα est Apollodoro & Tzetzae. Vide quae notavi ad cap. XI. MUNCK.

15 Oggygia] Scribe *Ogygia* Schol. Stat. ad VII. Theb. 33. *Una enim porta ex septem Ogygia nuncupatur*. Etymol. Mag. Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων, ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις. MUNCK. *Ogygiam* Amphionis filiabus adnumerat etiam Apollodorus lib. III. pag. m. 181. quem Noster sequitur cap. 9. sed plerique statuunt, hanc portam Ogygiam a primo Thebarum rege Ogygo habuisse nomen. Vide Tzetzen ad Lycophron. vs. 1206. Schol. & Corinnam apud Eumd. ad Apoll. Rhod. III. Arg. 1177. Spanh. ad Callim. H. Jov. 14. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii III. M. 713. Aliis nominibus has portas fuisse insignitas alii referunt, ut recte Munckerus monet. Sic una ex iis *Electris* dicta. Sed nominis origo in incerto est. Pausanias lib. IX. cap. 8. ab Electra Cadmi sorore dictam docet. Hellanicus & Idomeneus, qui τὰ Τρωικὰ scripsere, ab Electra, Harmoniae, Cadmi uxoris, matre vocatam referunt. v. Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. vs. 916, quibuscum facit Ephorus apud Schol. Euripid. Phoeniss. vs. 7. Alii ab Electra Amphionis filia: alii ab Electryone Alcmenae patre. v. Schol. eumd. ad vs. 1136. Lact. ad Statii VIII. Theb. 353. quinque e septem portis numerat, *Homoloidas*, *Proticias* (lege *Proetidas*, ex ipso Statio, Euripide cum Schol. ad Phoeniss. vs. 1116. Pausan. l. l. & Apollodoro lib III. pag. m. 191.) *Helectras* (lege *Electras*) *Hypsistas*, *Dircaeam*. ad VII. Theb. 252. omnes portas Thebarum *Homoloidas* dictas putat, sed Statii locus de una porta intelligendus, qui Graecos imitatus *portas* de una dixit. Vide Celeb. Duker. ad Flori lib. I. cap. I. §. 11.

LXX. *Reges ſeptem Thebas profecti.*

ADRASTUS Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argivus. Polynices Oedipodis filius ex Jocaſta, [1] Menoecei filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex Periboea captiva, Calydonius. Amphiaraus [2] Oeclei, vel, ut alii auctores dicunt, Apollinis ex [3] Hypermeſtra Theſtii filia, Pylius. [4] Capaneus Hipponoi filius ex Aſtynome [5] Talai filia, ſorore Adraſti, Argivus. Hippomedon [6] Neſimachi filius ex [7] Mythidice Talai filia, ſorore Adraſti, Argivus. Parthenopaeus, [8] Meleagri filius, ex Atalanta Jaſii filia, ex monte [9] Parthenio, Arcas. Hi omnes duces apud Thebas perierunt, praeter Adraſtum Talai filium: is

Ad CAP. LXX.

1 MENOETII] Sic plerique Graeci. At in ſuperioribus *Menycum* ſemper vocat, minus convenienter. SCHEFF.

2 OECLEI] Stemma ita recenſet Pind. Schol. ad Nem. Od. IX. Μελάμποδος Ἀντιφάτης, ὗ Ὀϊκλῆς, ὗ Ἀμφιάραος. ut & Euſtath. ad Iliad. p. 239. Edit. Baſ. An legendum *Oiclis?* Apollod. lib. III. Ἀμφιάραος Ὀϊκλέους. Male interpres, *Oicleis filius.* Ὀϊκλέης. *Oicles*, ut *Themiſtocles* Θεμιστοκλέης.. Poſſis tamen reſcribere ἀρχαϊκῶς *Oicli*, ut *Chryſi* infr. cap. 106. & *Themiſtocli*, aliaque id genus obſervata à Victorio in Cicerone. Conſule Popm. in de Antiq. Locut. lib. I. cap. 9. Gronov. Obſerv. in Eccleſ. Script. lib. I. cap. 11. Indicem magni operis inſcriptionum Gruteri, ubi *Iſidi*, *Nepoti*, *Jovi*, *Tonanti*, & ſimilia gignendi caſu uſurpata habes, ut *Chremi* apud Terent. Andr. II. 2. 31. Servius ad AEn. I. 34. *Detrahitur autem S tertiae declinationis genitivo.* Immo tolerabile etiam *Oïclei*, ut *plebei* in vett. inſcript. & Vell. lib. II. 44. *Herculei* in Catull. Carm. 36. quod ab *Herculeus* AEolicâ terminatione tractum procul dubio. *Oiclei* ergo genitivus erit ob *Oicleus.* Quod ſi vel per ſomnium veniſſet in mentem veteri Horatiano Comment. non ſcripſiſſet ad Od. 15. lib. I. *Achillei & Ulyxei veteres dixerunt ad ſimilitudinem fortaſſis diei & faciei.* Melius alter, qui ſe Acronem facit: *Veterum declinationes iſta habent, Achillei, Ulyſſei, ab Achilleus, Ulyſſeus.* Certe à recto Ὀϊκλεύς declinaſſe Ὀϊκλέα videri poteſt Apollod. ipſe lib. III. pag. 160. Πρὸς Ὀϊκλέα παραγίνε). Sed rectius ab Ὀϊκλῆς dicas eſſe. Imo Ovid. ſi audias lib. III. ματαιοτεχνίας vs. 13. nihil mutes: *Sic ſcelere Oeclides Talaoniae Eriphyles Vivus, & in vivis ad Styga venit equis.* & lib. VIII. Met. v. 316. *Et adhuc à conjuge tutus Oeclides.* Lactant. ad III. Theb. Stat. 620. *Oeclides. Amphiaraum dicit Oeclei filium.* Perperam ergo apud eundem ad lib. I. 42. *Lyncaei & Hipermneſtrae filius* dicitur. Quanquam ſynaereſis illa ligatae magis, quam ſolutae orationi conveniat. Sed *Phaeton* pro *Phaëton* dixit apud Quintil. Varro, & Ovid. Metam. ſi vulgatis edd. credas. *AEta* pro *AEeta.* Ab Euſtath. ad Hom. Catal. vers. 73. Ἰοκλῆς hic Oecleus dicitur. Adde quae notamus ad cap. 128. MUNCK.

3 HYPERMESTRA] Ita & cap. 73. ſed cap. 250. matrem ejus *Clytemneſtram* appellat Ὑπερμνήστρα eſt Diodoro lib. IV. & Theſpii filia, quem in Theſtium mutat Palmerius. & recte quidem. Vide Apollod. lib. I. pag. 24. & quae dicta ſunt ad cap. 14. MUNCK.

4 CAPANEUS] Schol. Stat. ad Theb. lib. I. vers. 45. *Capaneus, ut alii putant, Hippote Aſtimoniae filius.* Lege, *Hipponoi & Aſtynomiae.* MUNCK.

5 TALAI] Schol. Hom. ad Od. Λ. 325. Ἴφιος θυγατέρα facit. MUNCK.

6 NESIMACHI] *Ariſtomachus* hic eſt Apollodoro lib. III. Nihil tamen mutandum. Schol. Stat. ad lib. I. Theb. vers. 44. *Hippomedon Neſimachi & Nauſicae filius.* An & in Hygino pro *Mythidice* reponendum ſit *Nauſicâ* vel *Nauſicae*, examinandum relinquo lectori. MUNCK. Hippomedon Talai filius vocatur a Soph. Oed. Col. 1312. Adraſti filius a Lact. ad Statii VIII. Theb. 743. de ſolo ejus natali Eurip. Phoeniſſ. 126. quid vero de Sophoclis loco cenſeat Palmerius, vide in ejus Exercitat. ad Pauſaniae Phocica pag 435.

7 MI-

is enim [10] equi beneficio ereptus eſt. qui poſtea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas miſit, ut injurias paternas vindicarent, eo quod inſepulti jacuerant Creontis juſſu, qui Thebas occuparat, fratris Jocaſtes.

LXXI. *Septem* [11] *Epigoni, id eſt, filii.*

AEGIALEUS Adraſti filius ex [12] Demoanaſſa, Argivus. Hic ſolus periit ex ſeptem, qui exierant: [13] quia pater exſuperaverat, pro patre [14] vicariam vitam dedit. caeteri ſex victores redierunt. [15] Therſander Polynicis filius ex Argia Adraſti filia, Argivus. Polydorus Hippomedontis filius ex Euanippe Elati filia, Argivus. Alcmaeon, Am-

7 MITHIDICE, TALAI FILIA] Nomen *Mithidice* haud dubie corruptum eſt, quid pro eo ſcribi debeat, nec dum video. SCHEFF.

8 MELEAGRI FILIUS] Vid. Not. ad cap. 99. Sunt, qui *Talai* fuiſſe filium tradiderint. Vid. Schol. Sophocl. ad Oedip. Colon. vers. 1316. Cum Hygino facit Schol. Stat. ad I. Theb. vers. 45. MUNCK.

9 PARTHENO] *Parthenio* ſcribendum ex cap. 99 quod viſum quoque Cl. Scheffero eſt. MUNCK.

10 EQUI BENEFICIO] Quem longe velociſſimum habuit ex ſeminio Arionis, ut ſcribit Philargyrius ad lib. III. Georg. 122. Stat. IV. Theb. vers. 43. & Hom. Iliad. Ψ. 346. Propert. lib. II. El. 25. Apollod. lib. III. Arionem ipſum ei dant. Conſule ad Homeri locum Schol. & ad Heſiod. Aſp. pag. 197. Edit. Heinſ. Tzetzen ad Lycophr. p. 123. MUNCK. De Adraſto plura dabit Schol. Pind. Olymp. Od. VI. 23. & ad O. Iſthm. VII. 15. quo fato alii perierint, docet Lact. ad Statii III. Theb. 539. adde Pauſan. IX. 9.

Ad CAP. LXXI.

11 EPIGONI] Ἐπιγινόμενοι Eratoſtheni Καταστερ. cap 25. Οἱ υἱοὶ Heſychio in Καδμεῖοι. Vid. Homeri Schol. ad Iliad. Δ. vers. 405. Uſurpant id vocabulum, ut Latinum, etiam Cicero & Mela. Pariter Juſt. XII. 4. *Haec ſuboles nomen habuit Epigoni.* MUNCK. De variis Thebarum fatis Pauſan. IX. 5. Procl. Chreſtomath. apud Photium pag. 987. Lact. ad Statii VII. 221. ſed quocum confer Meurſ. in Theſeo cap. 24. Simſon. Chron. A. M. 2785. Pauſan. lib. I. cap. 9. pag. 21. Celeb. J. Perizon. ad AElian. III. V. H. 6. Spanh. ad Callim. H. in Del. 88.

12 DEMOANASSA] Malim, *Demonaſſa.* quod vocabulum occurrit cap. 14. 97. & 102. MUNCK.

13 QUIA PATER SUPERAVERAT] Membranae Barthianae, *quia pater ſex ſuperaverat.* Sed dixi jam, non ſatis magnam fidem me tribuere membranis illis. Scribo, *quia pater ex ſeptem ſuperaverat.* Sic enim auctor ipſe amat loqui. ut ſupra c. 10. *Amphionis filia, quae ex ſeptem ſuperaverat.* illud *ſeptem* non integra voce, verum litteris numeralibus fuit ſcriptum, quas ſcriba indoctus ut otioſas omiſit, quod & alio loco factum annotavimus. SCHEFF. Barth. ex membranis ſuis: *quia pater ſex ſuperaverat.* Haud dubito, quin verior futura ſit lectio, ſi ſcripſeris: *quia pater ex ſeptem ſuperaverat.* Nam praeter Adraſtum ἐν τῇ πρώτῃ στρατείᾳ οἱ μὲν ἄλλοι ἓξ στρατηγοὶ ἀπώλοντο, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὅτε οἱ ἐπίγονοι, μόνος ὁ Ἀδράστου παῖς Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο, ut praeter alios tradit etiam Pind. Schol. Hyg. cap. 10. *Quae ex ſeptem ſuperaverat.* MUNCK.

14 VICARIAM VITAM DEDIT] Vicarium eſt, quod quis vicem alterius facit. Sic cap. 51. *Uxor ſe Alceſtis obtulit, & pro eo vicariâ morte interiit.* Cap. 243. *Vicariâ morte obiit.* Apulej. II. Metam. *Vicariam pro me lanienam ſuſceptavit.* MUNCK.

15 THERSANDER] Hic in Myſia poſtea a Telepho occiſus dicitur. Vid. Pauſan. IX. 5. Schol. Pind. Olymp. Od. II. 76. Neminem tamen ex Epigonis praeter Sthenelum, & Diomedem Trojanae expeditioni interfuiſſe docet Schol. Homeri Iliad. Δ. 405. apud Virg. II. AEn. 261. variant codices. Excerpt. Voſſ. ſcribunt *Theſſandrus.* alii *Tiſandrus.*

1 THE-

Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argivus. [1] Thesimenes Parthenopaei filius ex Clymene nympha, [2] Nysius. *

[3] Polynices Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre, Adrasto Talai filio adjutore, repetit, cum septem ductoribus, & Thebas obpugnarunt. Ibi Adrastus beneficio equi profugit. Capaneus contra Jovis voluntatem Thebas se capturum dixit: & cum murum adscenderet, fulmine ab Jove est percussus. Amphiaraus cum quadriga terra est devoratus. Eteocles & Polynices inter se pugnantes, alius alium interfecerunt. His inferiae communes cum fiunt, Thebis fumus separatur, quod alius alium interfecerunt. reliqui perierunt.

LXXII. *Antigona.*

CREON Menoecei filius edixit, ne quis [4] Polynicen, aut qui una venerunt, sepulturae [5] traderet, quod patriam obpugnatum venerint. Antigona soror & Argia conjunx, clam noctu Polynicis corpus

1 THESIMENES] *Promachum* hunc appellat Apollod. Recte vidit Cl. Schefferus duos heic desiderari, *Diomeden* Tydei, & *Sthenelum* Capanei filium. Apollodorus, omisso Polydoro, Hippomedontis filio, pro eo duos alios, Amphilochum alterum Amphiarai, & Eurypylum Mecistei filium Epigonis accenset, atque adeo octo numerat. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 323. Edit. Bas. Stratolaum appellat Parthenopaei filium, & Epigonos novem agnoscit. MUNCK.

2 NYSIUS] Videtur deesse nonnihil. MICYLL. Recte suspicatur Micyllus, hic deesse nonnulla, quinque enim tantum numerantur ex Epigonis & desiderantur duo, Sthenelus, Capanei filius, & Diomedes, filius Tydei. SCHEFF.

3 POLYNICES OEDIPODIS] Est haec inepta hominis stolidi repetitio eorum, quae iisdem verbis dicta sunt in praecedenti fab. 63. Tale quid & alibi notamus factum. SCHEFF. Et hoc esse ex illis, quibus hic scriptor stolide à glossatore aliquo interpolatus est non uno loco, libenter credo Cl. Scheffero. Spuriam hanc esse laciniam satis arguit cap 68. MUNCK. Fuere & alii dicti Epigoni, cum his non confundendi. Vid. P. Leopard. XI. Emendat. 9.

Ad CAP. LXXII.

4 POLYNICEN] Vid. Schol. Eurip. Phoeniss. 1578, 1625, 1646, 1735. Philostrat II. Icon. 30.

5 TRADERENT] Lego, *Traderet.* Praecessit enim, *ne quis.* De figurâ illâ, quâ nomen multitudinis licet singularis formae sit, cum plurali interdum verbo convenit, non puto heic cogitandum. MUNCK.

6 QUA ETEOCLES SEPULTUS EST] Aut illud *sepultus est*, irrepsit ex glossa, aut scribendum, *qua Eteocles repositus est.* Nam ut *sepultum pyra* scripsisse Hyginum credam, haud persuadeor. SCHEFF. Cl. Schefferus mallet, *repositus est.* Non puto esse necesse. Nam etiam combustio est sepultura. Vide Cl. Cuperi Observat. lib. I. cap. 7. & Borremansii Var. Lect. cap. 9. Florus lib. III. cap 21. *Tantum non eodem igne sepelitur.* Noster infr. cap. 171. *Ne ab igni obrueretur.* MUNCK. Vide ad Nepot. in Eum. cap. ult.

7 AD PASTORES DEMANDAVIT] Notat Barth. Advers. lib. VIII. 6. *demandare* huic scriptori esse ablegare. Cap. 199. *Oresten AEgisthus necandum demandavit.* Cap. 117. *Demandavit in Phocide Strophio.* Ita & *mandare* usurpat cap. 184. *Merope filium, quem ex Cresphonte habebat, abscondse ad hospitem in AEtoliam mandavit.* Eadem significatione *τὸ dare* venit Fulgentio cap. 7. lib. III. *Unde & ad Lycomedis regiam datur.* Adde quae notavimus ad cap. 3. MUNCK.

8 ET AD PUBEREM] Barthius ad Stat. Tom. II. 923. *Isque ad* &c. nihil mutem. Vide Not. ad cap. 8. & 77. MUNCK.

9 HAR-

pus ſublatum, in eadem pyra, [6] qua Eteocles ſepultus eſt, inpoſuerunt: quae cum à cuſtodibus deprehenſae eſſent, Argia profugit, Antigona ad regem eſt perducta. Ille eam Haemoni filio, cujus ſponſa fuerat, dedit interficiendam. Haemon amore captus, patris imperium neglexit, & Antigonam [7] ad paſtores demandavit; ementitusque eſt, ſe eam interfeciſſe. Quae cum filium procreaſſet, [8] & ad puberem aetatem veniſſet, Thebas ad ludos venit. Hunc Creon rex, quod ex Draconteo genere omnes in corpore inſigne habebant, cognovit. Cum Hercules pro Haemone deprecaretur, ut ei ignoſceret, non inpetravit. [9] Haemon ſe & Antigonam conjugem interfecit. At Creon Megaram filiam ſuam Herculi dedit in conjugium: ex qua nati ſunt [10] Theremachus & Ophites.

LXXIII. *Amphiaraus*, *Eriphyla*, *&* *Alcmaeon.*

Amphiaraus Oeclei & Hypermeſtrae, Theſtii filiae, filius augur, [11] qui ſciret, ſi ad Thebas obpugnatum iſſet, ſe inde non rediturum, ita-

9 Haemon se et Antig. conj.] Alia de his referunt Tragici, Eurip. Phoeniſſ. 1631. & Soph. Antig. 772, 785, 888, 895, 903, 929, 1191, 1235, 1237, 1245, 1258. quocum confer Propert. II. VII. 83. ibique Broukh. Piſandrum apud Schol. Eurip. Phoeniſſ. 1748. Munck. ad fab. 243. Haemonis mater *Eurydice*, ab Heſiodo *Henioche* dicta, filii & prioris mariti fatum deplorans ſeſe quoque interfecit. v. Schol. Soph. Antig. 1194, 1310.

10 Theremachus et Ophites] Ita nominat quoque eos cap. 31. & 32. Sed vide quae obſervavi ad locum priorem. MUNCK.

Ad CAP. LXXIII.

11 Qui sciret si ad] *Cum ſc.* MICYLL. Scribo, *quia ſciret*, ut reſpondeat ſequenti *itaque.* SCHEFF. Micyllus conjicit, *cum ſciret.* Cl. Schefferus, *quia ſciret.* Sed nihil mutandum. *Qui* heic valet idem, quod *quia* vel *eo quod.* Nepos: *Atticus, qui civitatem ſervatam cuperet, pecuniam numeravit de ſuo.* Eodem ſenſu *ut qui* uſurparunt. Quod etſi notiſſimum eſt, non advertit tamen Criticos in loco Vellejano lib. II. cap. 38. *Ut quae facilius, quam partibus, ſimul univerſa conſpici poſſint.* Quis non aliquid conjecturatum huc, velut in ſymbolam, contulit? Atqui locus ſatis apertus eſt, nec ullâ indiget emendatione. Hoc enim dicit: *Quoniam ea in unum locum contracta facilius, quam per partes & varie diducta, capi animoque inſigi poſſunt.* Curt. lib. V. cap. 3. *Ut quibus etiam cum loco dimicandum eſſet.* Juſtin. lib. II. cap. 11. *Caedunt, ſternuntque omnia, ut qui ſciant ſe pugnare, non ſpe victoriae, ſed in mortis ultionem.* Plin. lib. V. ep. 8. *Ut qui ſermunculis etiam fabelliſque ducantur.* Sed abire in alia omnia Nobiliſſimum Heinſium video in caſtigationibus ſuis; cujus nos judicio libenter cedimus. Idem tamen haud aegre dat nobis cap. 17. non fuiſſe ſollicitandum iſtum locum, *petenſque conſulatum paene omnium civium ſuffragiis factus eſt.* hoc eſt, conſul factus eſt. Ellipſis haec tam elegans, quam non protrita. Victor Caeſar. cap. 37. *Poſt quem Probum in Illyrico factum accepere.* h. e. imperatorem factum. Caelius ad Ciceronem epiſt. 4. *Inde Hirrum cuncti jam non faciendum flagitare.* h. e. non faciendum aedilem. Fruſtra heic ſunt viri eruditi. Optimus verborum ſuorum interpres ipſe Caelius, cujus ſunt illa epiſt. 3. *Nam me, ſi ſio, forſitan cum locupletiore referam.* Epiſt. 6. *Optimus quiſque eum non fecit.* MUNCK. Vid. Ciceron. VI. ad Fam. Ep. 6. Schol. Eurip. Phoeniſſ. 176. Sophocl. Oed. Col. 1308. Philoſtrat. lib. II. Apoll. Tyan. 37. & lib. I. Icon. 27. Lact. ad Statii I. Theb. 42. De ipſo nomine *Amphiarao* Pt. Hephaeſtion. apud Photium pag. 477.

itaque celavit ſe conſcia Eriphyle conjuge ſua, Talai filia. Adraſtus autem, ut eum inveſtigaret, [1] monile aureum ex gemmis fecit, & muneri dedit ſorori ſuae Eriphylae: quae doni cupida, conjugem prodidit. Amphiaraus Alcmaeoni filio ſuo praecepit, ut poſt ſuam mortem poenas [2] à matre exſequeretur. qui poſtquam apud Thebas [3] terra eſt devoratus, Alcmaeon memor patris praecepti, Eriphylen matrem ſuam interfecit; quem poſtea furiae exagitarunt.

LXXIV. *Hypſipyle.*

SEPTEM ductores, qui Thebas obpugnatum ibant, devenerunt in Nemeam, ubi Hypſipyle Thoantis filia in ſervitute puerum [4] Archemorum ſive

1 MONILE AUREUM EX GEMMIS] Si aureum, quomodo ex gemmis erat factum? Scilicet *ex gemmis facere*, nihil aliud eſſe, quam cum gemmis, ſive gemmatum, facere, gemmis diſtinguere. Geminum germanum eſt illud cap. 166. *Soleas aureas ex adamante fecit.* Ter. Eun. v. 4. *Quo pacto ex jure heſterno panem atrum vorent.* Donatus: *Ex pro cum poſitum eſt.* Varro R. R. III. *Pullis opponitur naſturtium ex aquâ in vas.* Nihil hac locutione frequentius apud Sammonicum, Plinium, Celſum, Scribonium Largum, & Macrum etiam; ut cap. 12. *Omnia deinde ſimul bene trita ex melle jugabis.* Quin aureum fuerit illud monile, dubitandum non eſt. Poëta neſcio quis apud Clementem Strom. II. pag. 388. Ἡ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα. Quantorum malorum poſt Eriphylae mortem extiterit cauſa, legere eſt apud Parthenium cap. 26. Erot. Non ab Adraſto, ſed Vulcano confectum hoc monile narrat Lactant. II. Th. Stat. vers. 272. ubi plenam hujus infauſti cimelii hiſtoriam habes. MUNCK. Conſule Hom. Odyſſ. Λ. 325. cum Scholiis, & in iis Aſclepiadem. & Criticos ad Soph. Electr. 840. Lact. ad Statii III. Theb. 274. ad XII. Th. 123. qui Eriphylen poſtea a filio interemptam docet. quid ſit *monile*, docet Serv. ad I. AEn. 654.

2 A MATRE EXEQUERETUR] H. e. *exigeret.* Vide notata ad cap. 58. MUNCK.

3 TERRA EST DEVORATUS] Schol. Pind. ad Olymp. Od. VI. (vs. 23). Ἀμφιάραος γὰρ κατεπόθη σὺν τοῖς ἵπποις ἐν Ὠρωπῷ πόλει τῆς Βοιωτίας. Hinc ludi in illâ urbe inſtituti, quos Ἀμφιάρεια adpellarunt, ut idem annotat ad Od. VIII. Locum, ubi terrae hiatu fuit abſorptus cum curru Ἅρμα vocatum tradit Pauſanias Boeot. Urbem facit Hom. Schol. ad Catalog. vers. 6. ut & Lactant. ad Stat. Theb. VIII. vers. 206. appellatque *Amphiarma* cum Homero, ut ait. quod falſum eſt. Ἅρμα enim à poëtâ vocatur loco modo laudato. Corrige ergo *Harma.* quo nomine & ab Heſychio & Etymologo quoque ſignatur in voce Ἅρμα. Caſum hunc infelicem eleganter deſcribit Stat. ſub finem lib. VII. Theb. MUNCK. Vid. Eurip. Supplic. 500. Schol. Pind. Olymp. Od. VI. 18. & ad O. Nem. IX. 57. & O. Nem. X. 14. Candidos Amphiarai equos fuiſſe docet Schol. Eurip. Phoeniſſ. 176. & duos equos candidos ei dat Philoſtratus I. Icon. 27. una cum auriga a terra devoratum docet Apollodorus lib. III. p. m. 193. de loco, qui poſtea ἅρμα dictus eſt, Plut. in Parallel. Tom. II. pag. 307. ubi plura ex Triſimacho. De *Alcmaeone* Nepos Epam. cap. VI. Philoſtrat. lib. IV. de Apoll. Tyan. 38. & cap. XIX. Heroic. §. 16. Serv. ad VI. AEn. 445. Lact. ad Statii II. Theb. 305. Columna ad Ennii fragm. ex Alcmaeone pag. 281. 282.

Ad CAP. LXXIV.

4 ARCHEMORUM SIVE OPHITEN] Lege *Ophelten* ex Tzetze in Lycophron. Apollod. lib. I. pag. 40. & III. 152. Schol. Pind. Hypotheſi Nem. Lactantio in Stat. Theb. IV. 717. Apollodor. Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τοῦτο τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι. Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. Notat Faber: *Ἀρχέμορον legi debet propter Etymologiam.* Audacter ſatis. *Archemorus* enim ab omni antiquitate appellatur. Schol. Pind. Hypothes. Nemeon. Ἀμφιάραος δὲ τούτοις μαντευόμενος Ἀρχέμορον αὐτὸν ἐκάλεσεν, ὅτι αὐτοῖς ἀρχὴ μόρου ἐγένετο ὁ τοῦ παιδὸς θάνατος. Haec er-

ſive [5] Ophelten, Lyci regis filium, nutriebat. Cui reſponſum erat, ne in terra puerum deponeret, antequam poſſet ambulare. Ergo ductores ſeptem, qui Thebas ibant, aquam quaerentes, devenerunt ad Hypſipylen: eamque rogaverunt, ut eis aquam demonſtraret. Illa timens puerum in terram deponere, [6] apium altiſſimum erat ad fontem, in quo puerum depoſuit: quae dum aquam eis tradit, draco fontis cuſtos puerum exedit. At draconem Adraſtus & caeteri occiderunt, & Lycum pro Hypſipyle deprecati ſunt, ludoſque puero funebres inſtituerunt, qui [7] quinto quoque anno fiunt, in quibus victores [8] apiaciam coronam accipiunt.

LXXV.

ergo eſt Etymologia. MUNCK. Adde Schol. Pindari O. Nem. VIII. in fin. Lact. ad Statii V. Theb. 713. Columm. ad Ennii Nemeam pag. 290.

5 OPHITEN LYCI REGIS FILIUM] Alii omnes hunc *Opheltem Lycurgi filium* appellant. Vide Apollodorum lib. I. ubi habes hiſtoriam. Pauſaniam in Arcadicis, & alios. SCHEFF. *Lycurgi* filius eſt ſcriptoribus, quos modo adduxi. Suſpicatur Cl. Schefferus vitium eſſe ortum ex ſcripturae compendio, quod vero valde eſt ſimile. Hyginum, ni fallor, intellexit quoque Schmidius Prolegom. in Nemeonicas: *Alii Lyri & Eurydices (puto eſſe perperam lectum Lyri pro Lycurgi) fuiſſe filium volunt.* Sed & ipſe perperam *Lyri* pro *Lyci* legit. Deprehendes idem vitium cap. 273. & 15. In honorem Pronactis ludos ab illis inſtitutos quidam voluere. Vide AElian. Var. Hiſt. lib. IV. cap. 5. MUNCK. Vide ibi Perizon. ad §. 5. Lact. ad Statii IV. Theb. 74. qui ad lib. V. Theb. vs. 630. eum Lycurgi & Eurydices filium vocat. vid. Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 123. Cl. Burm. in Catal. Argon. in *Ancaeus prior.*

6 APIUM ALTISSIMUM ERAT AD FONTEM IN QUO] Nil hic deeſt, quod putabat Micyllus, ſed iſta verba velut in parentheſi ponuntur. SCHEFF. Scribere debuiſſet, *quod apium altiſſimum erat ad fontem, in eo* &c. Fontem illum *Langiam* appellat Statianus interpres. MUNCK.

7 QUINTO QUOQUE ANNO] Hoc falſum eſt. Schol. Pind. Hypoth. Nem. Καὶ ἔστι τριετὴς, τελέμενος μηνὶ πανέμῳ. Scribendum ergo eſſet, *tertio quoque anno.* Intra quam periodum recurrebant etiam Iſthmia, de quibus tamen Plinius lib. IV. cap. 5. *Iſthmi pars altera cum delubro Neptuni quinquennalibus inclyto ludis.* MUNCK.

Schol. Pind. O. Nem. VI. vs. 69. Τετετηρίδι δὲ, διὰ τὸ διὰ τετετηρίδος τὸν Ἰσθμικὸν ἀγῶνα τελεῖσθαι. De his funebribus ludis Lactant. ad Statii IV. Theb. 740. & ad X. Theb. 493. & Helladius apud Photium pag. 1590.

8 APIACIAM CORONAM] Vide Epigram. Archiae lib. I. Anthol. Heſych. Σελίνε στέφανος, τέθεὶ προσήκων. διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ Ἰσθμικῷ ἀγῶνι ἐχρήσαντο αὐτῷ. Hypoth. Nem. Pind. Ὁ δὲ στέφανος ἐκ χλωρῶν πλέκεται σελίνων. διαφέρει δὲ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσθμιὸν, καθόσον ἐκεῖνος ἔχει τὰ σέλινα *. Scrib. ξηρὰ σέλινα. Adde Suid. Paroem. à Scotto coll. Cent. XII. 65. Schol. Pind. διὰ τὸ κα[illegible] εἶναι τὸ φυτόν. Νέμειον ἄνθος appellat Sibylla lib. V. MUNCK. Schol. Pindari O. Olymp. III. vs. 27. ubi ſacrorum ludorum praemia deſcribens ait, Νεμέων, σέλινον χλωρόν. & ad O. Iſthm. II. vs. 23. τοῖς μὲν τὰ Ἴσθμια ἀγωνιζομένοις σέλινον ξηρὸν ὁ στέφανος. ὑγρὸν δὲ, τοῖς τὰ Νέμεα. De Iſthmiis ita etiam Schol. Apollon. Rhod. lib. III. vs. 1239. τῷ ἀγῶνι τῷ Ἰσθμικῷ, ἐν ᾧ οἱ νικῶντες ΠΙ'ΤΥΙ ἐστέφοντο πάλαι. ὕστερον δὲ ΞΗΡΩ͂ ΣΕΛΙ'ΝΩ. Schol. Pindari Olymp. Od. XIII. vs. 46. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἤδη ἀποδέδεικται Ἰσθμοῖ ὁ ἀπὸ ΣΕΛΙ'ΝΩΝ στέφανος, ὡς ἐν ΝΕΜΕ'ΟΙΣ. ἀμφότεροι γὰρ ἐπιτάφιοι. ἱερὸν δὲ τὸ ΣΕ'ΛΙΝΟΝ τῶν καταχθονίων. Conſule de hac corona etiam Schol. ad O. Nem. VI. vs. 71. Utriuſque certaminis corona erat itaque *apium*, ſive ex *apio* contexta: ita tamen ut corona Nemeorum certaminum victoribus tributa ex *apio viridi*, Iſthmiorum ex *apio arido* eſſet facta. De Nemeorum corona latiſſime diſputarunt Servius ad Ecl. VI. 68. Lactant. ad Statii lib. VI. Theb. vs. 2. & ad vs. 6. item H. Junius lib. IV. Animadv. cap. 21.

LXXV. *Tiresias.*

[1] In Monte Cyllenio Tiresias [2], Eueris filius, pastor, [3] dracones venerantes dicitur baculo percussisse, [4] alias calcasse: ob id in mulieris figuram est conversus: postea monitus à sortibus, in eodem loco dracones cum calcasset, [5] redit in pristinam speciem. Eodem tempore

Ad CAP. LXXV.

1 In monte Cyllenio] Hom. i. Schol. ad Odyss. K. 499. & Tzetzes in Lycophron. in *Cithaerone* contigisse id scribunt. Lactant. ad Stat. Theb. lib. ii. vers. 96. cum Hygino, unde cum non paucis etiam hanc fabulam transscripsit: *In monte Cyllenio Tiresias dracones coeuntes calcasse dicitur.* Etiam Apollod. lib. iii. Κυλλήνῃ appellat. MUNCK.

2 Eurimi] Etiam heic *Eueris* vel *Eueri* reponendum, ut cap. 68. quod & Meursius ad Phlegontis cap. 4. vidit, ubi corrupte *Eumaris* dicitur filius, ut *Pericli* adhuc vitiosius apud Lactant. *Eurymi* filius fuit Telemus, de quo cap. 128. *Eueri* ἀρχαϊκῶς, ut *Achilli*, & sexcenta alia, per apocopen, ut censet Donatus. MUNCK. Mater Tiresiae dicitur fuisse *Chariclo* Thebana. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. iii. Met. vs. 322. Phorbantis filia a Cretensibus dicebatur. vid. Ptolemaeus Hephaestio apud Photium pag. 471.

3 Dracones venerantes] Pro coëuntes videtur posuisse, a Venere deducto verbo. MICYLL. Recte Micyllus: *Venerantes pro coëuntes videtur posuisse à Venere deducto verbo.* Anton. Liber. cap. 17. Τοὺς ἐν τῇ τριόδῳ μιγνυμένους ὄφεις ἐντυχὼν ἀπέκτεινε. Barthius: *Venerantes hujus scriptoris phrasi est Venerem exercentes, cujus ego verbi exemplum nusquam tamen vidisse memini.* Scioppius sic plebem Romanam locutam censet in Famiani Infamiâ, sed unico hoc Hygini exemplo nixus, quem Augustaci aevi scriptoribus parum critice accenset. Opportune me monuit illustris Heinsius huc pertinere illa ex Gloss. Vett. Ἀφροδισιαστὴς *venerosus.* & *venerosus* Ἀφροδισιαστής. Sed illis, opinor, magis adhuc ista Petron. Fragm. Trag. p. 49. Ed. Blau. *Sed ego non mehercules corporaliter autem, aut propter res venerarias curavi.* Pro *autem*, quod omiserunt Patavini, legerim, *eam.* Cyprianus de Aleatoribus: *Sciens quoniam foris maleficus & venerarius.* Quo loco *venerarium* esse putat Pamelius, qui veneratur idola. At mihi certum legendum, *venenarius* h. e. φαρμακός.. Occurrit ea vox apud Sueton. Neron. cap. 33. Apul. Apolog. & Schol. Juv. ad Sat. iii. vers. 33. Respexit locum Apocalyps. cap. xxii. vers. 15. Sixtus ii. Serm. de Divit. *Quo magis augetur, & cum suis amatoribus venerata fuerit.* Quem locum debemus Reinesio. MUNCK. *Corpora serpentum coeuntia baculi ictu violasse* dicitur Tiresias ab Ovid. l. l. vs. 324. & Lactantius ad Statii l. l. coeuntes dracones vocat. Recte itaque *venerantes* per *coeuntes* explicatur. consule Reines. & Heins. ad Petron. Satyric. cap. 61. p. 309.

4 Alias calcasse] Vocula elapsa est per oscitantiam librarii. Scribe, *percussisse alias, alias calcasse.* SCHEFF. Cl. Schefferus legendum arbitratur: *percussisse alias, alias calcasse.* Potuit sane faeminino genere τὸ *draco* (quanquam posteriores maluerunt *dracaena*, ut *leaena*) usurpasse, ut olim, *hic & haec leo, latro, fullo, nepos, gallus, lupus* veteres frequentabant, observante Servio ad Georg. iii. 245. AEn. v. 610. viii. 64. xii. 519. Quibus addi possunt, quae Festus notavit in *Masculino genere* & *Recto fronte.* Sed Ovid. iii. Met. 324. Phlegon cap. 4. Fulgent. lib. ii. Mythol. Schol. Hom. ad Odyss. K. 499. duos tantum fuisse angues tradunt, quos percusserit Tiresias. Quamobrem suspicor illa, *alias calcasse* à glossâ esse ejus, qui voluerit diversas conjungere sententias, ut factum cap. 14. & 139. nisi mox inferret, *cum calcasset.* Quod tamen Tiliobrogam in Obs. ad Lactant. comment. non movit, quo minus, ut glossema, delere ista verba & ipse quoque juberet. Potuit sane percussisse eos prius, quos postea calcaverit. Non recuso ergo, quin cancellentur, vel certe illa, *percussisse alias.* Nam in Lactantio solius calcationis fit mentio. MUNCK.

5 Redit in pristinam speciem] Mallem, *rediit in pristinam.* SCHEFF. Lactantius: *deinde monitus sortibus in eundem locum * rediit in figuram pristinam.* Suppleo lacunam ex Hygino: *in eundem locum reversus dracones cum calcasset, rediit* &c. In Hygino rescribo ex Lactantio *rediit.* quod & Schefferus maluerat. Tzetzes: Ἀπέλιπε τὴν θήλειαν, καὶ γέγονε γυνή. εἶτα τὸ ἄρρενα, καὶ ἐγένετο

re inter Jovem & Junonem fuit jocoſa altercatio, quis magis de re venerea voluptatem caperet, maſculus, an foemina: de qua re Tireſiam judicem ſumpſerunt, qui [6] utrumque erat expertus. Is [7] cum ſecundum Jovem judicaſſet, Juno irata, [8] manu averſa eum excaecavit. At Jovis ob id fecit, ut [9] ſeptem aetates viveret, [10] vateſque praeter caeteros mortales eſſet.

LXXVI.

ἐγένετο πάλιν ἀνήρ. Eadem invenies apud Didymum ψευδώνυμον. MUNCK.

6 Utrumque erat expertus] Lactantius: *Qui expertus fuerat utrumque ſexum.* Et in Argum. lib. III. Met. *Qui utramque naturam maris ac foeminae fuerat expertus.* Inſerendum ergo Hygino τὸ *ſexum.* Hom. Schol. μετέχε ἑκατέρων, ἀνδρὸς puta καὶ γυνῆς. vel legendum, *utramque*, & referendum ad voluptatem rei Venereae. Ovidius: *Venus huic erat utraque nota.* Κοινωνεῖν Ἀφροδίτης ἑκατέρας id dicit AElian. Anim. I. 25. MUNCK. Tireſiam ancipiti ſexu fuiſſe finxerunt Ethnici, quia ſtellas erraticas utriuſque ſexus eſſe dixerat, ut e Luciano docent Meurſius ad Lycophron. Alexandr. vs. 683. & Celeb. P. Burm. ad Ovid. l. l. vs. 322. Septies formam mutaſſe Tireſian dicit Ptolemaeus Hephaeſtio apud Photium pag. 471.

7 Cum secundum Jovem judicasset] Lactantius: *cum Jovi judicaſſet.* Lege *adjudicaſſet* cum Nob. Heinſio. Sententia eſt, cum victoriam litis Jovi decreviſſet, cum ſecundum illum litem dediſſet. Sic cap. 164. *Secundum eam judicatum eſt.* Fulg. lib. II. *Dixit tres uncias habere virum amoris, & novem foeminam.* Phlegon: *Decem in partes voluptate iſta diviſâ, unam viro, novem mulieri obtingere.* Lactant. *Novem partibus libidinis dixit foeminam potiorem, & unâ virum.* Quae conveniunt cum verſibus, qui ab Apollodoro referuntur: Οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ, τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. Sed quomodo eos cum proxime praecedenti narratione conciliabis, *novem partes mares, decem mulieres ſentire?* Scribendum ergo λείπεται ἀνὴρ, aut ſtatuendum aliquid deeſſe, quo alios aliter ſentire indicaverit. Sed verius puto illos verſiculos à Gloſſatoris alicujus manu eſſe, qui apud Hom. Schol. ita leguntur: Οἴην μὲν μοῖραν δεκαμοίρων τέρπεται ἀνὴρ, Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. Corrige δέκα μοιρῶν. Docti viri inter λείψανα Heſiodi ex Lycophr. Schol. hos verſus citant. Ego illos pag. 100. Edit. Baſ. hunc in modum adduci inveni: Καὶ ὁ τοῦ Μελαμπόδου (Leg. Μελαμποδίας) ποιητὴς ὡς ἀπὸ Τειρεσίου φησίν. Ἴην μὲν &c. In caeteris συμφωνεῖ Didymo illi perſonato, non Apollodoro. Dicat etiam ſententiam ſuam Juvenalis Schol. *Una*, ait ad Sat. VI. 753. *uncia libidinis eſt in maſculis, undecim in foeminis.* Iſidor. lib. XI. cap. I. *Libidinoſiores viris foeminae ſunt tam in mulieribus, quam in animalibus. Unde nimius amor apud antiquos foemineus vocatur.* MUNCK.

8 Manu aversa eum excaecavit] Statianus Schol. Lactantius: *Illa irata manus ejus praecidit, & excaecavit.* Quis praeter hunc Grammaticum manus ei praeciſas dixit? Videtur deceptus fuiſſe Graecâ voce, πηρὸς, quae & caecum & mutilatum ſignificat. MUNCK. Conſule inl. Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 82. & 108. & Celeb. P. Burm. l. l. Magnus Bochartus Callimachum ſecutus Tireſiam occaecatum dicit, quod Minervam ſe lavantem viderat, & ex Chami hiſtoria fabulam fictam putat. vid. lib. I. cap. I. Phaleg. pag. 4.

9 Septem aetates] Lactant. *Jupiter fecit, ut ſeptem aetates viveret, vateſque praeter caeteros mortales veraciſſimus haberetur.* De ſeptem aetatibus conſentit Phlegon cap. 4. Notat ibi Meurſius Agatharchidem quinque tantum, Lucianum ſex ei tribuiſſe. Addo ego ex Tzetze in Lycophr. p. 112. à quibuſdam dictum eum novem vixiſſe aetates. MUNCK. Conſule inl. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 125. & 128. & de Tireſiae morte ad vs. 77. & Athenaeum lib. II. cap. 4. p. 41. item Plutarch. Sympoſ. lib. IX. quaeſt. 5. T. II. p. 740.

10 Vatesque p. c. m.] Conſule inl. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 121, 123, 129. hinc Sophocl. Oed. Tyr. vs. 292.

Ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
Μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν
Σκοπῶν τάδ' ὦ 'ναξ ἐκμάθοι σαφέστατα.

Cetera de Tireſia diſces ex Cl. Burmanno l. l. de Tireſiae Oraculo, Plutarch. de Oracul. def. T. II. p. 434.

LXXVI. *Reges Thebanorum.*

[1] CADMUS Agenoris filius, Amphion Jovis, Polydorus Cadmi, Lajus Labdaci, Pentheus Echionis, [2] Creon Menoecei, Oedipus Laji, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi, Zethus Jovis, Labdacus Polydori.

LXXVII.

Ad CAP. LXXVI.

1 CADMUS] Non eſt recenſio haec ſecundum juſtam ſeriem, quod conſtat ex Pauſaniae Boeoticis. Sed ſimiliter enumeravit ſupra cap. 48. etiam Reges Athenienſium. SCHEFF.

2 CREON MENOETII] *Menoecei* eſſe legendum dictum jam ſuperius. Habuit hic Creon etiam filium *Menoeceum* avo cognominem. Vide Pauſan. p. 577. & quae notavi ad cap. 67. MUNCK.

Ad CAP. LXXVII.

3 THESTII] Apollon. Scholiaſtes ad lib. I. vers. 146. *Theſpium* appellat. perperam, ut puto. MUNCK. Cl. Burm. in Catalog. Argonaut. in voce *Iphiclus* in citato Scholiaſte pro Θέσπιος legit Θέστιος. *Theſtii* filia vocatur etiam ab Euripidis Scholiaſte in Oreſte vs. 458. & Euripide in Helena vs. 132. quae vs. 135. & vs. 201. 692. laqueo vitam finiiſſe fertur. Apud Servium ad Virgil. lib. VIII. AEn. vs. 130. legimus a quibuſdam *Ledam* fuiſſe habitam *Thyeſtae* filiam.

4 IN CYGNUM] Illâ in anſerem commutatâ. Virg. Ciri: *Ciris Amyclaeo formoſior anſere Ledae.* Vide Not. ad Aſtron. II. 8. MUNCK. Fabulam vide etiam apud Lactant. ad Statii IV. Thebaid. 236. ad X. Theb. 497. Eriphus Ledam anſeris ova peperiſſe tradit apud Athenaeum lib. II. cap. 16. pag. 58.

5 ET EX EO PEPERIT] *Quae ex eo.* MICYLL. Barthius volebat, *& ex ea*, quod non probo. Sequitur nimirum, *ex Tyndareo autem*, per quandam oppoſitionem, quae perit omnis, ſi legatur *ex ea*. Nam haec eſt ſententia; Ex Jove peperit Pollucem, ex Tyndareo autem Caſtorem. Itaque non dubito, quin ſcribi debeat, *ea ex eo.* SCHEFF. Barthius corrigit, *& ex ea peperit*, notatque etiam parere de viris dici. Id licet veriſſimum ſit, heic tamen locum habere non poſſe liquet ex membro ſequenti. Melius Cl. Schefferus, *ea ex eo.* vel Micyllus, *quae ex eo.* Ego tamen non audeo quicquam mutare. Supr. cap. 72. *Quae cum filium procreaſſet, & ad puberem aetatem perveniſſet.* Ut ibi *is*, ſive *filius*, ita heic *ea*, vel *Leda* ſubaudiendum puto. Nec abſimile illud cap. 191. *Quem hoſpitio excepit, atque ducem dedit.* pro *ei dedit.* Lactant. ad I. Theb. Stat. *Huic filia Pſamate fuit, cum quâ Apollo concubuit, de quo compreſſa edidit* &c. ſubaudi extrinſecus, *ea.* Vet. Interpres Luc. cap. 15. *Et adhaeſit uni civium regionis illius. & miſit illum* &c. Intellige, *& is* &c. Sulpicius Severus lib. Hiſtor. Sacr. *Si quis ſervum proprium ſervamve percuſſerit, exque eo ictu obierit.* ſc. *is.* Vide & Not. ad cap. 8. Ad fabulae accuratiorem intellectum conſulendus Tzetzes in Lycophr. p. 21. Edit. Baſil. Vinetus ad Auſon. Epigr. 55. Hyg. Aſtron. II. 8. Eratoſthenes Καταστερ. cap. 25. Schol. Arat. p. 38. Ed. Lond. ubi corrupte Νεμέσσῃ pro Νεμέσει ediderunt. Schol. Callim. ad Hymn. Dian. vers. 232. Ῥαμνοῦς δῆμος Ἀττικῆς, ἔνθα τῇ Νεμέσει ὁ Ζεὺς συνεκαθεύδησεν, ἥτις ἔτεκεν ὠόν, ὅπερ εὑροῦσα ἡ Λήδα ἐθέρμανε, καὶ ἐξέβαλε τοὺς Διοσκούρους καὶ Ἑλένην. Schol. German. Cycno. *Cycnum dicunt inter aſtra conſtitutum, eo quod Jupiter in cygnum transfiguratus evolaverit in ramum Atticae regionis, ibique compreſſerit Nemeſin, quae & Leda dicitur (ut refert Crates Comoediarum ſcriptor) quae enixa eſt ovum, unde nata eſt Helena.* Pro *ramum* lege *Rhamnunta.* Quod video jam obſervaſſe Adr. Junium Animad. lib. I. cap. 15. ubi optime auctorum diſcordiam conciliat de Ledâ fabuloſâ & Nemeſi Helenae matribus. Schol. Pind. ad Nem. Od. X. pag. 326. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γενεαλογεῖ. ὁ δὲ Πίνδαρος ἑτέροις τῶν ἱστορικῶν ἐξακολουθήσας, τὸν μὲν Πολυδεύκην ἐκ Διός, τὸν δὲ Κάστορα ἐκ Τυνδάρεω εἶναι φη-

LXXVII. *Leda.*

JUPITER Ledam, [3] Thestii filiam, [4] in cygnum conversus, ad flumen Eurotam compressit, [5] & ex eo peperit Pollucem & Helenam, ex Tyndareo autem Castorem & Clytaemnestram.

LXXVIII. *Tyndareus.*

TYNDAREUS, [6] Oebali filius, ex Leda Thestii filia procreavit Clytaemnestram & Helenam. Clytaemnestram Agamemnoni Atrei filio dedit

φησιν. ὡς καὶ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ Ἀλκμήνης καὶ Διός, Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιτρύωνος (Leg. Ἀμφιτρύωνος.) λέγεται γὰρ τοῦτο, ὅτι Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη ἐκ Διός εἰσι καὶ Λήδης. Κάστωρ δὲ ἐκ Τυνδάρεω. ὁ μέντοι Ἡσίοδος, οὔτε Λήδας, οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Διός. Locus defectus est. Deest nomen filiae Oceani. Schol. Horat. in Art. Poët. *Gemino ovo dicit respiciens ad cygnum. Duo enim ova peperisse dicitur Leda, alterum ex Jove, sub specie cygni, ex quo nati sunt Pollux & Helena; alterum ex Tyndaro, ex quo Castor & Clytemnestra.* MUNCK. Variant in hac fabula mirum in modum Mythographi. Castor & Pollux, uterque nunc Τυνδαρίδαι, nunc Διόσκουροι vocantur. Vid. Schol. Apoll. Rhod. II. 808. & Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 687. Eurip. Helena vs. 291, 1696. Castorem & Pollucem Jovis ac Ledae filios vocat. Schol. tamen Apollonii Rhodii lib. I. vs. 146. quos hic noster sequitur, e Jove Pollucem, e Tyndareo a multis dici progenitum Castorem docet. Eadem confusio de Helenae parentibus. Euripides sibi obloqui videtur in Oreste vs. 1635. Jovis filiam vocans, quamquam in Helena vs. 17. 265. 477. 501. Tyndareum revera, sed Jovem modo fabulis confictum Helenae fuisse patrem statuit, & Herodotus lib. II. cap. 112. Helenam Tyndarei filiam fuisse adfirmat. imo Servius ad Virgilii VIII. AEn. vs. 130. ait, a nonnullis tradi Clytaemnestram, Helenam, ac Timandram Tyndarei ac Ledae fuisse filias, qui ad II. AEn. 601. Jovis filiam fuisse Helenam aeque ac Jovis filium Herculem, licet hanc *Tyndaridem*, illum *Amphitryonidem* dictum, docet. Schol. Euripidis in Oreste vs. 1390. Ledam juxta quosdam in Nemesin mutatam cum Cycno, in quem conversus erat Jupiter, concubuisse commemorat. hinc Cypriorum carminum auctor Helenam Jovis & Nemesios filiam vocat apud Athenaeum lib. VIII. cap. 3. pag. 334. Inde etiam nonnulli Nemesin Helenae matrem, Ledam vero nutricem statuerunt. Consule Celeb. J. Perizonii lib. IV. V. H. AElian. cap. 5. qui illam de *ovo* fabulam inlustrat. item inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 232. Lactant. ad Statii I. Achill. vs. 180. Jovis ideo filiam fuisse credit, quia fuit inmortalis Helena, cum fratre Polluce. Schol. Euripidis in Oreste vs. 249. & in primis ad vs. 458. tam Castorem quam Pollucem: tam Clytaemnestram quam Helenam cum Timandra Tyndarei & Ledae liberos facit. Ipse Euripides in Iphigenia in Aulide vs. 55. pro *Timandra* facit praeter *Helenam* & *Clytaemnestram*, etiam *Phoeben* Tyndarei & Ledae filiam. Denique Lactantius suam de Helena Jovis filia inmortali sententiam debet partim Euripidi in Oreste vs. 1635. ubi Apollo de Helena Ἐγώ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ φασγάνου Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ᾽ ἐκ Διὸς πατρὸς Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ΑΦΘΙΤΟΝ χρεών, Κάστορί τε καὶ Πολυδεύκει τ᾽ ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Σύνθακος ἔσται ναυτίλοις σωτήριος. De figmento hujus ovi, quod a patre Tyndareo Τυνδάρειον vocatur, haec adnotat Plutarchus lib. II. quaest. 3. Sympos. T. II. p. 637. ὅθεν οὐδὲ ἱστόρηται γηγενὲς ᾠὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ Τυνδάρειον οἱ ποιηταὶ οὐρανοπετὲς ἀναφῦναι. Helenam Veneris filiam facit Ptolemaeus Hephaestio lib. IV. qui postea Solis & Ledae filiam *Leonten* ab aliis vero *Echo* proprio nomine, quod aliorum voces egregie imitaretur, adpellatam, *Helenam* vero, quod eam Leda ἐν ἕλει peperisset, nomen adeptam memorari docet. Vid. Photius pag. 479.

Ad CAP. LXXVIII.

6 OEBALI] Filius hic Perieris erat. Vide genealogiam apud Eustath. in Il. p 221. MUNCK. Consule omnino Apollodor. lib. I. p. m. 43. & Cl. Burm. in Catal. Argonaut. in v. *Idas.* fuit & alius *Oebalus*, de quo Serv. ad VII. AEn. 734.

1 HE-

dit in conjugium. [1] Helenam, propter formae dignitatem, complures [2] ex civitatibus in conjugium proci petebant. [3] Tyndareus cum repudiaret filiam suam Clytaemnestram, & ab Agamemnone vereretur, timeretque, ne quid ex ea re discordiae nasceretur, monitus ab Ulyxe, [4] jurejurando se obligavit, [5] & arbitrio Helenae posuit, ut, cui vellet nubere, coronam inponeret. [6] Menelao inposuit, [7] ut cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque [8] moriens Menelao tradidit.

LXXIX. *Helena.*

THESEUS, AEgei & AEthrae Pitthei filiae filius, cum Pirithoo Ixionis

1 HELENAM PROPTER FORMAE DIGNITATEM, COMPLURES EX CIVITATIBUS IN CONJUGIUM PROCI PETEBANT] Praestare videtur *compluribus ex civitatibus*. WOPKENS.

2 EX CIVITATIBUS] Barthius MS. suum habuisse ait, *ex vicinis regibus*, ita tamen, ut de voce *regibus* pronunciare nihil possit, quia codex ibi situ fuerit corruptus. Ego suspicor vel ex *vicinis civitatibus*, vel *ex vicinitatibus* scribendum. SCHEFF. Barth. ex MS. *ex vicinis regibus*. Cl. Schefferus conjicit, *ex vicinis civitatibus*, vel *vicinitatibus*. Si tam prope ad vulgatam scripturam accederet, non deterius foret, *optimatibus*. Hom. Schol. ad Iliad. B. 339. Τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ γένος καὶ κάλλος. MUNCK. De praestanti Helenae forma Eurip. Hecub. 269. Pind. Olymp. Od. III. 2. & Heream apud Plut. in Theseo pag. 15. consulito.

3 TYNDAREUS CUM REPUDIARET FILIAM] Putant hic deesse quidpiam. Ego locum ita censeo legendum vel restituendum: *Tyndareus, cum (repudiarat filiam suam Clytemnestram) & ab Agamemnone peteretur, timeretque.* Omnia sunt clara. *Filiam suam*, usurpavit pro *filiam ejus*, sicut solet aliis locis, fuit namque Clytemnestra Tyndarei filia, ut liquet ex antecedentibus. Adde Apollodorum lib. III. SCHEFF. Difficillimus locus, quem satis clarum fore censet Cl. Schefferus, si ita constituas: *Tyndareus cum (repudiarat filiam suam Clytemnestram) & ab Agamemnone peteretur, timeretque* &c. Ego ἐπέχω. Tantum moneo τὸ & post *Clytemnestram* non comparere in Micylli editione. Apertius haec narrantur ab Apollod. lib. III. & Scholiaste Hom. loco jam dicto. MUNCK.

4 JUREJURANDO] De hoc Meziriac. ad Ovid. Ep. I. Heroid. p. 28. & Interpr. ad Thucyd. lib. I. cap. 9.

5 ET ARBITRIO] Fort. *& in arbitrio*. MUNCK.

6 MENELAO IMPOSUIT] *Quae Men.* MICYLL. Scribo, *ea Menelao imposuit, cui Tyndareus*. Micyllus volebat, *quae Menelao*. Sed hoc longius abit. Barthius pro *ut cui Tyndareus*, quod habetur in editis, putabat, *cui &*. Mihi illud *ut* ex superioribus, *ut cui vellet*, natum videtur, & delendum. SCHEFF. Ante haec verba pro inciso posui τελείαν στιγμήν. Conjicit praeterea Micyllus legendum esse, *Quae Menelao*. Schefferus, *ea Menelao*. Geminum & germanum huic est, quod de Segobrigiorum regis filiâ narrat Justin. XLIII. 3. MUNCK. Ptolomaeus Hephaestio lib. IV. apud Photium pag. 479. ait Μενελάου ἠράσθη Ἑλένη, καὶ οὕτως ἔγημεν αὐτήν.

7 UT CUI TYNDAREUS] Τὸ *ut* delet Cl. Schefferus. Potest sane videri ex ultima syllaba vocis *posuit* natum. Tollius conjicit, *cui &*. MUNCK.

8 MORIENS MENELAO] Deleatur τὸ *Menelao*, praesertim cum absit à membranis Barthii. Restat ergo, ut legatur: *Menelao imposuit, cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque moriens tradidit.* MUNCK.

Ad CAP. LXXIX.

9 DE FANO DIANAE] Quae *Orthia* dicta fuit. Plut. in Theseo p. 14. De historia hac Meziriac. ad Ovid. V. Epist. Heroid. p. 433.

10 ATHENAS IN PAGUM ATTICAE REGIONIS] Aut illud *Athenas* delendum, aut legendum *Aphidnas*. Vide Senec. Hippolyt. vers. 24. Schol. Hom. ad Iliad. Γ. v. 144. Lucian. Charidemo. p. 1027 Tom. I. Edit. Bened. Tzetzes in Lycophr. (vs. 143.) Πρῶτος Θησεὺς ἑπταετῆ ταύτην ἁρπάσας, καθά φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος. ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὴν ἐν τῷ γημεθῆναι ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν ἐν Ἀφίδναις πολίχνῃ (ita lego pro περὶ λυχνίᾳ) τῶν Ἀθηνῶν, γεννήσασαν Ἰφιγένειαν, ἣν ἐστιν παρὰ Κλυταιμνήστρᾳ ποιεῖ). Ἄφιδναν appellat Eustath. ad Iliad. p. 215. Edit. Bas.

nis filio Helenam Tyndarei & Ledae filiam virginem, de [9] fano Dianae facrificantem rapuerunt, & detulerunt [10] Athenas in pagum Atticae regionis. [11] Quod Jovis eos cum vidiffet tantam audaciam habere, ut fe ipfi ad periculum obferrent, in quiete eis imperavit, ut peterent ambo à Plutone Pirithoo Proferpinam in conjugium. Qui cum [12] per infulam Taenariam ad inferos defcendiffent, & de qua re veniffent, indicarent Plutoni, à Furiis [13] ftrati, diuque lacerati funt. Quo Hercules ad canem tricipitem ducendum cum veniffet, illi fidem ejus inplorarunt. Qui à Plutone inpetravit, [14] eofque incolumes eduxit. [15] Ob Helenam [16] Caftor & Pollux fratres [17] belligerarunt, & AEthram

Baf. Quanquam Stephanus *Aphidnam* differre ab *Aphidnis* docet. Eft ergo haec πρώτη Ἑλένης ἁρπαγὴ, de quâ Lucian. Dial. de Salt. MUNCK. *Aphidnas* legendum docent Paufanias lib. I. cap. 17. p. 40. Plut. in Thefeo pag. 15. quomodo e MSS. recte legitur apud Tzetz. ad Lycophr. 503. Vid. Lact. ad Statii I. Theb. 475. Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 354. Meurf. in Thefeo cap. 26.

11 Quod Jovis] Pro *quare Juppiter.* MICYLL.

12 Per insulam Taenariam] Atqui *Taenarus* eft promontorium Laconiae, non infula. Puto fcribendum *fpeluncam Taenariam.* Senec. Hippolyt. v. 1211. *Taenarei fpecus.* Defcribit fpecum illum graphicè idem Hercul. Fur. v. 662. & feqq. Lactantius ad lib. I. Stat. v. 96. *Malea eft promontorium Laconiae, in cujus radicibus locum quendam profundum Taenarum vocant, in quo dicitur effe aditus inferorum.* Confer Tzetzen in Lycophr. p. 20. MUNCK. De Taenaro Laconiae promontorio Schol. Apoll. Rhod. I. Arg. vs. 102. qui *urbem, portum & promontorium* vocat. Plura de Taenaro dabit ad vs. 179. & ad lib. III. 1240. & Schol. Ariftoph. Acharn. 509. Schol. Pind. O. Pyth. IV. 78. Tzetz. ad Lycophron. 1106.

13 Strati diuque lacerati sunt] *Proftrati.* MICYLL. Illud *diuque* languet, neque fenfum habet idoneum hoc loco. Libri veteres habuere, *diufque*; unde fufpicor fcripfiffe noftrum, *ufque lacerati funt.* Illud *di* in *diufque* adhaefit voci *ufque*, ex praecedentis vocis fyllaba ultima. Porro *ufque* eft *continuo*, quod ex Terentio aliifque pridem annotatum eft. SCHEFF. Ita Micyllus edidit, qui pro *ftrati* mallet *proftrati.* Non erat caufa. In tumulo Achillis Eufebii: *Qui ftravi toties armis victricibus hoftes.* Et in alio Vet. Epigram. lib II. Catal. Pith. *Audet quae proprium fternere calce virum.* Virgil. AEn. XII. 97. *Da fternere corpus.* Chryfol. Sermon. p. 103. *Sternit fuperbiam.* Aufon. Epigram. 3. *Caede, fuga, flammis ftratos periiffe Suevos.* MUNCK. v. Lact. ad Statii VIII. Theb. 53.

14 Eosque incolumes eduxit] Ex inferis fcilicet. Mallem, *reduxit.* Sed Thefeum tantum reduxit, ut tradit cap. 251. Apollod. lib. II. p. 107. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 268. & Diodorus lib. IV. Sed, ut idem memorat, μυθογράφων quidam neutrum inde reverfum tradiderunt. Quos fecutus eft Virgil. AEn. VI. 617. *Sedet aeternumque fedebit Infelix Thefeus: Phlegyafque miferrimus omnes Admonet. Phlegyas* nominandi cafu accipio cum Lactant. ad Stat. I. Theb. v. 703. *Phlegyas*, inquit, *filius Martis, qui apud Delphos templum Apollinis incendit: cujus Virgil. meminit:* Phlegyas &c. Refpexit procul dubio Virgilii locum Ifidorus in Gloffis: *Phlegya, Martis filia.* Lego, *filius.* MUNCK. Confule Paufan. lib. I. cap. 17. p. 40. Philoftrat. IV. Apoll. Tyan. 46. Schol. Apoll. Rhod. I. 101. Meziriac. ad Ovid. II. Epift. Heroid. pag. 147. & Meurf. in Thefeo cap. 27. fed Plut. in Thefeo p. 15. & ex eo Simfon. Chronic. A. M. 2799. fabulam de Proferpinae raptu explicat.

15 Ad Helenam] Ante haec verba ponendam arbitror τελείαν στιγμὴν, & legendum, *ob Helenam.* Concedes mihi id, fi infpexeris noftrum Aftron. II. 22. & Lucian. Tom. I. p. 931. MUNCK.

16 Castor et Pollux] Haec nova eft fabula, nil commune habens cum fuperiori. A qua cum nec hic, nec in fabularum indice fuo feparetur titulo, liquet, Hyginum omnes enumeraffe abfque titulis, eofque poftea demum infcriptos effe fingulis ab aliquo, non fatis attento ad fingulas. Nam hoc accidit & in aliis locis. SCHEFF.

17 Belligerarunt] Nefcio, annon appofuerit Nofter, bellum illud fuiffe contra Athenienfes ob raptum Helenae, idque hodie defideretur. Vid. Apollod. III. item Paufaniam in Corinth. II. & Plutarch. in Thefeo. SCHEFF.

AEthram Thefei matrem [1] & * Phifadiem Pirithoi fororem ceperunt, & in fervitutem forori dederunt.

LXXX. *Caftor.*

IDAS & Lynceus, Apharei filii, ex Meffenis habuerunt fponfas Phoeben [2] & Lairam Leucippi filias. Hae autem formofiffimae virgines cum effent, & effet Phoebe facerdos Minervae, [3] Laira Dianae, Caftor & Pollux amore incenfi eas rapuerunt. Illi, amiffis fponfis, arma tulerunt, fi poffent eas recuperare. [4] Caftor Lynceum in praelio interfecit. Idas, amiffo fratre, omifit bellum & fponfam, coepitque fratrem fepelire. Cum offa ejus conlocaret [5] in pila, intervenit Caftor, & prohibere coepit monumentum fieri, quod diceret, fe eum quafi foeminam

1 ET PHISADIEM] *Thifadien*, ut infra vocat. MICYLL. Infra fab. 92. eft *Thifadie*. SCHEFF. *Phifadien* effet fcribendum. Sed cap. 92. *Thifadien* appellat. Forte neutrum recte habet. *Clymena* eft Homero & Dicty lib. I. *Ipfamque & domo ejus multas opes aufert, AEthram etiam & Clymenam Menelai affines, quae ob neceffitudinem cum Helena agebant.* De AEthra confentit Schol. Apollon. lib. I. & Tzetzes in Lycophr. Ἁρπάσας τὴν Ἑλένην μετὰ τριῶν ταλάντων χρημάτων, καὶ πέντε θαλαμηπολουσῶν, ὧν μία ἦν Αἴθρα ἡ μήτηρ Θησέως Confer Schol. in Eurip. Hecub. vers. 125. Incomparabilis ille Nic. Heinfius, fuper hoc à me dubio confultus, quid cenfeat, tecum communicabo: *Clymenes*, ait in fuis ad me literis, *& AEthrae in comitatu Helenes ad Trojam profectarum meminit Homerus quoque & Nafo. Sed nec hanc Thefei matrem, nec illam Perithoi fororem opinor fuiffe, etfi cognomines & huic & illi, cum tempora non fatis congruant. Thefidae enim Demophoon & Acamas, quorum avia AEthra, bello Trojano interfuere, non Thefeus ipfe, multo minus AEgeus Thefei pater.* Notanda egregia obfervatio propter unicum poëtam Iliad. Γ. vers. 144. quem dormitare aliquando jam olim notarunt Critici. Sed liberat eum à culpâ cum Heinfio Euftath. cujus verba exfcribere operae pretium duxi. Sic ille ergo ad locum modo laudatum: Καίτοι ἑτέρως ἄλλη ἐστὶν αὕτη Αἴθρα, ἄλλη τοῦ ὄντος. & poft paulo. ἡ γὰρ Αἴθρα αὕτη, καὶ ὁ Πιτθεὺς οὗτος, ὁμώνυμοι τοῖς ἀοιδίμοις Ἑλληνικοῖς. Bene habet. Verum ad illa Eufebii in Chronico quid refpondebit Euftathius? *Si inter Argonautas fuerunt Caftor & Pollux, quomodo poteft illorum foror Helena credi, quae poft multos annos rapitur virgo à Thefeo?* Refpondet Servius ad AEn. II. 601. *Si immortalis Helena non fuiffet, tot fine dubio faeculis durare non poffet.* MUNCK. De *AEthra* confule, praeter Schol. Apollon. Rhodii lib. I. vs. 101. & Tzetzen ad Lycophron. vs. 503. etiam Plutarchum in Thefeo p. 16. de hoc Homeri loco agentem.

Ad CAP. LXXX.

2 ET LAIRAM] *Ilairam.* MICYLL. Micyllus emendat *Ilairam.* Et fic habet Apollodorus lib. III. Paufaniae in Meffenicis eft *Hilaira.* SCHEFF. Micyllus emendat *Ilairam.* Et fic fane alii eam appellant. Vide Pafferat. ad Propert. lib. I. El. 2. & Tzetzen Chil. I. 48. Meurfius Mifcellan. Lacon. lib. II. 15. primam fyllabam afpirat. in quo ὁμόψηφον habet Hom. Schol. ad Iliad. Γ. 243. Ἐλάειρα eft Pindari Scholiaftae ad Nem. Od. X. vitiofe, opinor, pro Ἰλάειρα. Sed hoc jam notavit Nob. Heinfius ad Ovid. V. Faft. v. 708. MUNCK.

3 LAIRA] *Ilaira.* MICYLL.

4 CASTOR LYNCEUM INTERFECIT] Ita & Theocritus Diofcuris. Sed apud Ovid. V. Faft. 711. Lynceus Caftorem, Pollux Lyncea interficit. Confer Apollodor. lib. III. Tzetzen in Lycophr. p. 96. MUNCK. Confule Celeb P. Burmann. in Catalog. Argonaut. in voce *Idas.*

5 IN PILA] H. e. in monumento. *Columellam* appellat Varro: *Lucilli columellâ hac fitus Metrophanes.* Serv. ad AEn. VIII. *Mortuis nobilibus columnae fuperponuntur ad oftendendum eorum columen.* Cic. II. Leg. *Si quis buftum, aut monumentum, aut columnam violarit.* Στήλη eft Graecis. Anthol. lib. III. Sect. VI. num. 56. Τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥίψατ' Ἀναξιμένης. Lactant. lib. I. cap. 15. *Qui columnam in foro, id eft, titulum ejus evertit.*

Hom.

nam ſuperaſſe. Idas indignans, gladio, quo cinctus erat, [6] Caſtori inguina trajecit. Alii dicunt, quemadmodum aedificabat pilam, ſuper Caſtorem inpuliſſe, & ſic interfectum: [7] quod cum adnunciaſſent Polluci, adcurrit, & Idam uno praelio ſuperavit, corpuſque fratris recuperatum ſepulturae dedit. [8] Cum autem ipſe ſtellam ab Jove accepiſſet, & fratri non eſſet data, ideo quod diceret Jovis, Caſtorem ſemine Tyndarei & Clytaemneſtram natos: ipſum autem & Helenam Jovis eſſe filios. Tunc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus ſuum cum fratre communicare: cui permiſit, ideoque dicitur [9] alterna morte redemptus. Unde etiam Romani ſervant inſtitutum, cum deſultorem mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, [10] equo in equum tranſilit, quod ille ſua & fratris vice fungatur.

LXXXI.

Hom. Iliad. Π. 457. & 675. Τύμβῳ τε στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Sed hac de re jam fuſe egere Kirchmannus Fun. Rom. l. III. cap. 16. & Gutherius in de Jure Manium lib. II. cap. 23. Sed praeteriit eos *cippum* ipſum etiam *titulum* vocari. Euſthenius tumulo Ciceronis. *Hunc Lamia ille pio ſuppoſuit titulo.* Vet. Inſcript. apud Gruterum: *Hunc tibi nunc titulum ſtatuo cariſſima conjux.* Sic *titulum lapideum* habes Gen. cap. 35. v. 14. Στήλην λιθίνην appellant οἱ ό. Sulpicius Sever. Hiſt. Sacr. lib. I. *Titulum ſibi domus domini futurum.* h. e. *ſtelen, pilam.* Habet ex Geneſ. cap. 28. verſ. 22. Quamobrem propemodum adſentior Boeclero reponenti apud Nepotem in Epam. *Ut in titulo ſuo, conſcriberent.* Sed *titulum* non cum illo pro inſcriptione, ſed ipſo cippo accipio, cum AElianus & Plutarchus in iſtâ hiſtoriâ habeant, ἐπιγράψαι τῇ στήλῃ. Accedunt Gloſſae Vett. quae etiam *titulum* interpretantur στήλην. Στήλη, *cippus, titulus.* MUNCK. Non ſemper *titulus* ipſam notat inſcriptionem, ſed in genere memoriam bonorum factorum tumulis mortuorum ſuperponi ſolitam, (vide Lactant. ad Statii III. Theb. 156.) ſicut Juvenalis Sat. I. vs. 129.

——— *Inter quas auſus habere*
Neſcio quis TITULOS *AEgyptius atque Arabarches.*

Scholiaſtes MS. (quem debemus Miſcell. Obſervationibus Oct. Nov. & Dec. 1734. p. 266.) adnotat. TITULOS, *ſtatuas ob memoriam.*

6 Castori inguina trajecit] Alios ſequutus ergo auctores Schol. Hom. Od. Λ. 300. Ἀνῃρέθη Κάστωρ ὑπὸ Μελεάγρου ἢ Πολυνείκους. MUNCK. Conſule Schol. Pindari Od. Nem. X. vs. 110. Tzetzen ad Lycophron. vs. 560. & Noſtrum lib. II. A. P. cap. 22 & variorum ſententias de Caſtore occiſo diſcito.

7 Quod cum annunciasset Polluci] Quis? nemo enim hic nominatur. Legendum ſine dubio *annunciaſſent*, ut intelligantur *homines.* SCHEFF. Leg. *annunciaſſent*, & ſubaudiendum *homines.* Catull. Carm. 2. *Ut ſolatiolis ſui doloris Credunt.* Vid. & Voſſ. Conſtruct. cap. 19. MUNCK.

8 Cum autem . . fratri non esset data, ideo quod diceret . . ipsum . . et Helenam Jovis esse filios. Tunc &c.] Interpunge . . *filios; tunc* &c. WOPKENS.

9 Alterna morte redemptus] Reſpexit verſum Virgilianum AEn. VI. 121. *Si fratrem Pollux alternâ morte redemit.* Quintil. Declam. IX. *Inter fratres quoque illa maxime admirabilis, tamen alterna mors eſt.* Lucian. Tom. I. p. 185. Edit. Bened. Ἐξ ἡμισείας ἄρξει μὲν νεκρός, ἄρτι δὲ θεός ἐστιν ἀτερ@ αὐτῶν. Lactant. lib. I. cap. 10. *Hos tamen Homerus ambos ſimpliciter (non ut poëtae ſolent) mortuos eſſe teſtatur.* Vid. Il. Γ. 243. Ubi ſepulti fuerint, docet ex veteribus Meurſius Lacon. II. 15. MUNCK. De horum morte etiam Eurip. Helen. vs. 139, 141. hinc Pindarus O. Pyth. XI. vs. 95. de his geminis dixit Τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας, κεῖσθαι ἔνδον Ὀλύμπου. ubi Schol. τὸ Ὁμηρικὸν παραφράζει. Ἄλλοτε μὲν τε ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε Τεθνᾶσιν. Lucian. dialogo II. Mortuor. init. Ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι ἐπειδὰν τάχιστα ἀνέλθῃς, σὸν γάρ ἐστιν οἶμαι τὸ ἀναβιῶναι αὔριον. Vide Schol. Homeri Odyſſ. Λ. vs. 300. Lactant. ad Statii VIII. Theb. 50. & ad I. Achill. vs. 180.

10 Equo in equum] Putant locum mutilum; ſed eſt ellipſis praepoſitionis *ex.* Niſi pu-

LXXXI. *Proci Helenae.*

[1] Antilochus, Ascalaphus, [2] Ajax Oileus, [3] Antimachus, [4] Ancaeus, [5] Blanirus, Agapenor, Ajax Telamonius, [6] Clytius, Cyanaeus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypoetes, [7] Elephenor, Eumelus, Sthenelus, Tlepolemus, Protesilaus, Poda-

putamus scribendum, *pileum in capite, de equo in equum.* Et potuit illud *de* excidisse ob similitudinem antecedentis syllabae, sicut pridem diximus in de Re Vehiculari lib. I. c. 2. SCHEFF. Quod conjecit Cl. Schefferus, *de equo in equum* firmari potest Isidori verbis Orig. lib. XVIII. 39. *Desultores nominati, quod olim, prout quisque ad finem cursus venerat, desiliebat & currebat, sive quod de equo in equum transiliebat.* Sed, ut ipse postea vidit, est ellipsis praepositionis, qualis cap. 68. *Muro se praecipitavit.* pro quo dicit cap. 67. *se de muris praecipitavit.* Laudat hunc Hygini locum Scaliger ad Manil. p. 391. ubi de desultore agit. Gloss. Steph. *Desultor*, μεταβάτης. *Desultor*, ζεύξιππος. MUNCK.

Ad CAP. LXXXI.

1 Antiochus] *Antilochus*. MICYLL. *Antilochus* scribendum ex Apollodoro & aliis. SCHEFF. *Antilochus* Micyllus. Recte. Apollodor. lib. III. p. 175. ubi procorum nomina recenset, Ἀντίλοχος Νέστορος. MUNCK.

2 Ajax Oïleus] Mallem, *Ajax Oilei*, ut est apud Apollodorum, ad differentiam Ajacis Telamonii, de quo statim in sequenti versu. SCHEFF. Cur non *Oilei*? Hom. Iliad. Γ. Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. Quem Graecismum non abhorrere ab Hygini stylo ostendi ad cap. 14. Virg. AEn. I. *Unius ob noxam & furias Ajacis Oïlei.* Ad quem versum Servius: *Est figura Graeca, ut si dicamus*, AEneas Anchisae, *& subaudiamus* filius. *Hac autem figurâ utimur circa patres & maritos tantum, ut Virgilius*, Deiphobe Glauci, *id est, filia.* Hectoris Andromache, *id est uxor.* Imo de Latinis si quaeris, Servi, circa servos eâ etiam utimur. Varro: *Lucilli Metrophanes.* Circa urbes. Curt. III. 8. *Damascus Syriae.* Victor Caesar. cap. 39. *AEgypti Alexandria.* Lactant. Argum. lib. VI. Metam fab. 3. *Sipylo Lydiae orta.* Et cur non facerent? Graecos circa fratres quoque frequentare eam video. B. Lucas cap. VI. 16. Ἰούδας Ἰακώβου. sc. ἀδελφός. Circa matres. Coluthus Helenae raptu: Ἁρμονίης Ἀφροδίτη, *Harmoniae mater Venus.* Circa montes. AElian. ποικ. ἱστ. lib. I. cap. 15. Ἔρυξ τῆς Σικελίας. ut Flor. lib. III. cap. 5. *Libanus Syriae.* Circa maria. Anton. Liberal. cap. 3. Ἀφίλουτο τῆς Ἰταλίας παρὰ τὴν Ἀδρίαν. Circa reges. AElian. multifariae historiae lib. XIII. 18. Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας. Sed ut heic Noster, etiam Cretensis Dictys lib. I. *Oileus Ajax quadraginta.* Qui tamen ejusdem libri pag. 14. varians stylum, *Ex Athenis*, inquit, *Mnestheus, & Ajax Oïlei ex Locride.* Dares: *Ajacem Oïleum quadratum.* Immo Servius ipse ita loqui sibi permittit ad AEn. II. 414. *Acerrimus Ajax Oïleus*, inquit, *sine dubio, quia Telamonius judicio superatus jam se peremerat.* Nihil ergo mutandum. Nec hi minorum gentium ita locuti tantum scriptores, sed & Cicero ipse II. de Orat. cap. 67. *Multos possum tuos Ajaces Oïlêos nominare.* Quem locum mihi subjecit J. Perizonius, juvenis eruditissimus. Ita *Orphêus* ab *Orpheus* Ovid. x. Met. v. 3. *Persêus* à *Perseus* formavit Propertius lib. III. el. 21. ut idem me docuit. Addo his *Thesêus* à *Theseus* ex Statii Epithal. Stellae. MUNCK. Sic ὁ Διὸς Γανυμήδης pro ὁ Διὸς ξυνευνέτης Γανυμήδης. Eur. Cyclope vs. 581. Consule de Ellipsi hac in primis G. Cuperi Harpocratem pag. 126, 127, 128 Sic Diogen. Laert in vita Pythag. cap. 16. εἰ πολέως ὁμονοηθείη. sc. πολίτης. Adde, quos laudavi ad Nepotem in Miltiade cap. I. & Celeb. Vir in Vanno Critica cap. VII. pag. 198. Philostrat. lib. VII. cap. 22. de Apoll. Tyan. Πολυδάμνη ξυνεγένετο τῇ τοῦ Θῶνος. scil. *uxori.* sed nihil muta. Hic *Ajax Oileus* pro *Oilides* fere ut *purpura Meliboea* pro *purpura Meliboeensis.* Vide Serv. ad Virgil. v. AEn. vs. 251. Meursium ad Lycophron. vs 496. Spanhem. ad Callim. H. Del. vs. 173. Broukh. ad Propert. l. I. El. XI. vs. 30. & notum illud Horatii lib. IV. O. 12. vs. 18. *Qui nunc Sulpiciis adcubat borreis.* Adde, quos laudat Doctiss. J. Alberti in Miscell. Criticis in Hesychium pag. 310, 311. Praeterea *Ajax Oileus* quasi *Oileius* pro *Oilei* accipi potest more Graecorum poëtarum, qui Ἑκτόρεος υἱὸς pro *filius Hectoris*, & Λητῴα κόρη pro *filia Latonae* posuerunt. Consule Scholia nuper Editioni Oxoniensi adjecta Sophoclis in Electra vs. 572. Sic Ἀγαμεμνόνιος παῖς pro *Agamemnonis filio.* Eurip. An-

Podalirius, Eurypylus, [8] Idomeneus, [9] Leonteus, [10] Thalpius, Polyxenus, [11] Prothous, Mnestheus, Machaon, Thoas, Ulysses, Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. [12] Alia veteres.

LXXXII. *Tantalus.*

TANTALUS [13] Jovis [14] & Plutonis filius, procreavit ex [1] Dio-

Androm. vs. 1033. sed simpliciter *Oileus* pro substantivo capias, ut dixi. more etiam Graecorum. Inprimis autem Graeci filiis nomen patris dare solent, primitivum pro patronymico. atque eo sensu capit Celeb. P. Burm. ad Gratii Cyneget. vs. 103. quem Lector velim consulat.

3 ANTIMACHUS, AECAEUS] Hi non memorantur aliis, & vereor, ne pro *Antimachus* legendum sit *Amphilochus*. *AEcaeus* videtur pro *Ancaeus* positum, quanquam inter procos Ancaeus aliis non sit nominatus. SCHEFF. Cl. Schefferus, *Amphilochus*. Sed quia hic longius abit à vulgatâ scripturâ, malim *Amphimachus*. Is certe numeratur inter Graeciae Principes, de quibus Helenae erant proci, ab Homero Catalog. vers. 127. Nec me movet, quod ab aliis non accenseatur illis, qui sciam quantopere in his fabulis dissenserint veteres, quorum pars nimis quam exigua ad nos pervenit. MUNCK.

4 AECAEUS] Cl. Schefferus *Ancaeus*. quod probo. MUNCK.

5 BLANIRUS] Sine dubio & hoc corruptum nomen est. SCHEFF. Ex hoc fecerim *Jalmenum* Apollodoro memoratum. MUNCK.

6 CLYTIUS CYANAEUS] Nihilo melius de his sentiendum. Sed quid substituendum sit, haud liquet. Nisi pro *Cyaneus* velis *Cyenus*. SCHEFF. Puto scriptum fuisse, *Clonius*, *Guneus*. Erant hi, ut ex Homero scimus, inter Graeciae optimates. MUNCK. De *Guneo* P. Leopard. lib. IV. Emendat. cap. 10. de Guneo viro justissimo Tzetz. ad Lycophron. v. 128. *Clytiorum* obscura admodum historia. de variis *Clytiis* P. Leopard. lib. IV. Emendat. cap. 18. & Celeb. P. Burm. in Catal. h. v. sed sine codd. MSS. nihil hic muto.

7 ELEPHEMOR] Scrib. *Elephenor*, ut appellatur cap. 97. ex Graeco Ἐλεφήνωρ. MUNCK.

8 IDOMENEUS] Cl. Schefferus, *Jalmenus*. Sed nihil mutandum. cap. 270. *Idomeneus, qui Helenam amavit.* MUNCK.

9 TELEONTES] *Leonteus.* MICYLL. Pro his substituit Micyllus, *Leonteus Thalpius* ex Apollodoro, ut opinor. pro *Protus*, *Proteus*. Sed pro *Proteus* scripseris *Prothous* & pro *Idomeneus* ex eodem Apollodoro *Jalmenus* videtur legendum. Caetera non excogito. SCHEFF. Micyllus *Leonteus*. quod probo. Agnoscit eum Apollodorus. MUNCK.

10 TALLIUS] *Thalpius*. MICYLL. Scribe, *Thalpius*. Θάλπιος est Apollodoro. MUNCK.

11 PROTUS] *Prothous*. MICYLL. Accedo Micyllo reponenti, *Prothous*. MUNCK.

12 ALIA VETERES] Barthius in suo ait legi, *alia noteres*, quod mihi similiter corruptum proci nomen videtur. SCHEFF. Leg. ajo, vel invitis MS. *Helenae Mnesteres*, hoc est, proci. cap. 126. *Quem cum Eumaeus ad Mnesteres perduxisset.* Solenne est huic scriptori uti vocabulis Graecanicis, qualia sunt cap. 30. *atrotus*. 31. *aethon*. 32. *monocrepis*. 71. *Epigoni*. 91. *Athlum*. 126. *Sybotes*. 188. *Chrysomallus*. 190. *Mantis*. 199. *Zelus*. &c. MUNCK. Vide Berkel. ad Antoninum Liberal. pag. 269.

Ad CAP. LXXXII.

13 JOVIS] Apostolius Cent. XVIII. 7. & Euripid. Schol. ad Orest. vers. 5. *Tmoli* filium faciunt. MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. l. VI. Met. vs. 172. Sophocles in Antigone vs. 845. vocat Nioben Tantali filiam θεογόνη, nempe quia *Tantalus*, ut recte ad h. l. censent Critici, Jovis erat filius. De parentibus Tantali videndus inprimis Meziriac. ad Ovidii Epist. VIII. Heroid. p. 328, 329. Illis, qui Tantalum Tmoli Lydiae regis filium fuisse scribunt, favet etiam Lucianus in Dialog. 16. ubi Menippus dicit corpus Tantali in Lydia esse sepultum. & Tantali filium Pelopem vocat Lydium Philostratus lib. III. cap. 31. *Pelops* vero Tantali & Euryanasses filius vocatur a Plutarcho Parall. T. II. p. 313.

14 ET PLYTONES FIL.] Πλȣτȣ̃ς habet comment. in Odyss. Λ. MICYLL. Nihil hic mutandum. nam & infra c. 155. sic scribitur. Et certe *Plutones* ac *Plytones* nil differunt, cum hae litterae inter se permutentur. SCHEFF. Puto scribendum *Plutonis*, ut scriptum est cap. 155. Πλȣτῶ enim appellant Apostol. Cent. XVIII. 7. Schol. Pind. ad Olymp. I. & Eurip. ad Orest. vers. 5. Anton. Liber. cap. 36. Tzetz. Chil. V.

[1] Dione Pelopem. Jupiter Tantalo concredere ſua conſilia ſolitus erat, & [2] ad epulum deorum admittere : quae Tantalus [3] ad homines renunciavit. Ob id dicitur [4] ad inferos [5] in aquam [6] media fine corporis ſtare, [7] ſemperque ſitire: [8] & cum hauſtum aquae vult ſumere, aquam recedere. [9] Item poma ei ſuper caput pendent: quae cum vult ſumere, rami

10. Heſiod. Θεογ. verſ. 355. ubi Schol. Πλουτώ τε βοῶπις) ἡ Ταντάλου μήτηρ, διὰ τὸ πλουτίζειν &c. Uſus heic Latinâ inflexione Hyginus, de qua egimus ad cap. 2. Et talia ſunt *Themiſtionis*, *Inonis*, cap. 4. Lactant. ad Stat. II. Theb. v. 436. *Tantalus Jovis & Plotidis Nymphae filius.* Leg. *Plutonis.* Verba Scholiaſtae Hom. ad Odyſſ. Λ. 581. qui modo laudatis accedit, adſcribam, ut eadem operâ turpiſſimas quaſdam inde maculas tollam. Τάνταλος Διὸς καὶ Πλουτοῦς συνδιατρίβων τοῖς θεοῖς καὶ συνεσθόμενος αὐτοῖς, ἀπλήστως διετέθη. Κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἔδωκε τοῖς ὁμιληξιν (Leg. ὁμήλιξιν). ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἐν οὐρανῷ διαίτης, καὶ ἐξαρτῆσαι ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἐκδεδεμένον τῶν χειρῶν, καὶ τὴν Σίπυλον, ἔνθα ἐκεκηδέσατο, ἀνατρέψας. Lege, τὴν Σίπυλον, ἔνθα ἐξεδήσατο, ἀνατρέψαι. Etiam pro συνεσθόμενος reſcripſerim, συνεσθιόμενος, ἔσθειν enim poëticum, ut notat Moſchop. ad Heſiod. Ἐργ. a. p. 63. ed. Heinſ. quanquam ἔσθοντες legitur quoque Eccleſ. cap. v. verſ. 11. MUNCK. Ante Munckerum ſic jam reſcripſit Meziriac. ad Ovidium Tom. II. pag. 329.

1 DIONE] *Taygeta* alii. MICYLL.

2 AD EPULUM DEOR. ADM.] Virgil. I. Aen. vſ. 83. AEolum ad Junonem his verbis utentem inducit. *Tu das epulis adcumbere divûm* Servius haec adnotat, *Hoc eſt, tu me Deum facis: duplici enim ratione divinos honores meremur, dearum conjugio, & convivio deorum: Unde & in Bucolicis legimus*, NEC DEUS HUNC MENSA, DEA NEC DIGNATA CUBILI EST. Adde de Hercule Theocrit. Idyll. XVII. 23. Hinc Jupiter apud Lucianum in Dialogis Fabuloſis Dial. 5. Herculi & AEſculapio de honoratiori loco contendentibus dicit, Παύσασθε ὦ Ἀσκληπιὲ καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους, ὭΣΠΕΡ ἌΝΘΡΩΠΟΙ. Ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια τοῦ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ ΤΩ͂Ν ΘΕΩ͂Ν, De Hercule Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. vſ. 1319. Συνέστιον δὲ συνδιαιτητήν, ὁμοτράπεζον, ὁμότιμον. ὅτι ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς δίδωσιν. Eurip. Oreſte vſ. 8. de Tantalo θεοῖς ἄνθρωπος ὢν ΚΟΙΝΗ͂Σ ΤΡΑΠΈΖΗΣ ἀξίωμα ἔχων ἴσον. Adde Doctiſſ. d'Arnaudtium de Diis Paredris cap. 3. a quo Virgilii locum occupatum jam vidi.

3 AD HOMINES RENUNTIAVIT] Vid. Schol. Euripidis ad initium Oreſtae, & Didymum ad Odyſſ. T. v. 518. MUNCK. De cauſa hujus ſubplicii diſſentiunt veteres. conſule, quos laudat Cl. Burm. ad Ovidii VI. M. vſ. 172. cum noſtro Lactant. ad Statium I. Thebaid. vſ. 246. ad VII. Theb. 51. & Philoſtrat. lib. III. cap. 25. de Apoll. Tyan. Plura dabit Daviſius ad Ciceron IV. Tuſc. cap. 16.

4 AD INFEROS] Serv. ad AEn. I. 28. Apud *ſemper in loco ſignificat:* ad *& in loco & ad locum. Cicero*: Decem fiſcos ad ſenatorem quendam relictos. *Item:* Ad Marcum Leccam habitare velle te dixiſti. MUNCK.

5 IN AQUAM MEDIA FINE CORPORIS STARE] *Aqua* MICYLL. Ne hic quidem opus eſt mutatione. *In aquam eſt*, pro *in aqua.* ſicut c. 194. *in quietem ei venit Apollo.* At *media fine* per ellipſin, pro *media fine tenus.* Quanquam Schoppius in notis ad Sanctium p. m. 300. malit *medii fine corporis.* Ego nihil muto. SCHEFF. Servius ad AEn. VI. 603. *In Eridano inferorum.* de quo idem conſulendus ad ejuſdem Libr. vers. 659. Tollendus ex Hygini iſto loco inutilis aſteriſcus. Vide quae notavi ad cap. 41. & de poenâ Tantali ad Anton. Liberal. cap. 36. Quibus adde Schol. recent. ad Pind. Olymp. A. vſ. 97. Fulgentius in hac fabulâ lib. II. cap. 18. eadem utitur conſtructione: *Tantalum dicunt in lacum infernum depoſitum.* Ita habet MS. Leid. non *lacu inferno*, ut edidit Commel. De Eridano inferorum quod ait Servius, in memoriam mihi revocat verba Scaligeri ad Manilium p. 58. Ἠριδανὸν *autem &* Ῥοδανὸν *conjundebant vetuſtiſſimi illi, ut Italiam & Galliam. Hanc* κατάχρησιν *invenies apud Apollonium Rhodium. Quin etiam* Ῥοδανὸν *apud inferos collocat Homerus.* Eadem ad Harpocrationem p. 393. notavit Mauſſacus. Reſpexerunt verſum 576. Iliad. Σ. Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα. Ad quem vide annotata Euſtathii & Didymi. MUNCK.

6 MEDIA FINE CORPORIS] Hoc eſſet, uſque ad medium corpus. At Schol. Pindari, μέχρι τοῦ πώγωνος. Vellejus II. lib. c. 118. *In mediis finibus Germaniae exercitui praeeſſe.* Quem locum nobis ſubjecit Nob. Heinſius. Noſter Aſtron. III. 112. IV. 2. *Genuum fine*, & *fine totius*

rami vento moti recedunt. Item [10] ſaxum ſuper caput ejus ingens pendet, quod ſemper timet, ne ſuper ſe ruat.

LXXXIII. *Pelops.*

PELOPS Tantali & [11] Diones Atlantis filiae filius, cum eſſet [12] in epulis deorum [13] à Tantalo caeſus, [14] brachium ejus Ceres conſumpſit; qui [15] à deo-

tius veli. MUNCK. Nob. Heinſius ad Ovidii lib. x. Met. vſ. 536. legit *medii fine corporis*, recte.

7 SEMPERQUE SITIRE] Unde proverbium, quod refert Pind. Scholiaſtes, Ταντάλου δίψα. Non inſcitè Fulgentius lib. II. cap. 18. *Ita ſe illi unda fallax praebet, ut ſitiat: ita ſe poma ingerunt, ut eſuriat.* De pomis idem: *Poma quoque fugitivis cinereſcentia tactibus facie tenus apparent.* Instar ergo habuerunt pomi Sodomorum, de quo Solinus cap. 48. MUNCK. Vid. Cic. I. Tuſc. qu. 5. Tibull. lib. I. El. 3. vſ. 77.

Tantalus eſt illic, & circum ſtagna, ſed acrem
Jam jam poturi deſerit unda ſitim.

Ubi v. Broukh. Schol. Euripidis in Oreſte vs. 4. inter veteres non convenire docet, ubi poenas dederit Tantalus. Vide eund. ad vſ. 1.

8 ET CUM] Mallem, *at cum.* SCHEFF.

9 ITEM PENDENT] *Item pendere* ſequi debuiſſet. Vide notas ad cap. 3. Sed à gloſſa haec eſſe, ut & ſequentia, ſuſpicor. MUNCK.

10 SAXUM] Montem alii faciunt, & Σίπυλον appellant. Vide Liberal. cap. 36. & quae ad illud notavi. Ἡ Σίπυλος eſt Pindaro. Τὸ Σίπυλον ejus Scholiaſtae. Ὁ Σίπυλος Antonino, Luciano, & Pauſaniae. Sed urbs jam eâ voce denotatur, jam mons. Ταντάλου λίθον eleganter impendentis belli metum appellat Pindar. Iſthm. H. vſ. 21. Adde Suid. Prov. à Schotto collect. Cent. XIII. 9. MUNCK. Scholiaſtes Sophoclis in Antigon. vſ. 136. τὴν Σίπυλον dixit, τῷ Ταντάλῳ ἡ Σίπυλος ἐπικατεστράφη. & Eurip. Iphig. in Aulide vſ. 952. Ἡ Σίπυλος ἔσται πόλις ὅρισμα βαρβάρων, Ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος. Saxum fuiſſe ſuper Tantali caput pendens docent Plutarchus de Superſtit. T. II. pag. 170. Schol. Euripidis in Oreſte vſ. 982.

Ad CAP. LXXXIII.

11 DIONES] Apoſtol. Cent. XVIII. 7. matrem Pelopis *Euprytonem* vocat. A quo multum abit Euripid. Schol. ad Oreſt. vſ. 11. Ἐξ Εὐρυθεμίστης τῆς Ξάνθου, ἢ Κλυτίας τῆς Ἀμφιδάμαντος, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης, ὁ Τάνταλος ἐγέννησε τὸν Πέλοπα. Et inde forte *notbum* dixit Lactant Argum. VI. Metam. fab. 6. Tzetz. autem in Lycophr. *Euryanaſſam* Pactoli filiam ejus matrem facit p. 15. Edit. Steph. Atque ita quoque Euripidis interpres ad laudatae modo fabulae vſ 5. unde ſua hauſit magna ex parte Apoſtolius. MUNCK. Vide ad fab. 82.

12 IN EPULIS DEORUM] pro, *in epulas, ad epulas.* Ita liquet ex fabula, quam cum aliis & Pindarus proponit. SCHEFF.

13 A TANTALO CAESUS] Serv. ad Georg. III. v. 7. *Tantalus pater Pelopis, volens Deorum tentare divinitatem, invitatis iis, filium ſuum epulandum appoſuit.* MUNCK. Eadem leges apud Lactantium ad Statium I. Thebaid. vſ. 230. qui lib. IV. Thebaid. vſ. 591. *truncatum* Pelopem vocat.

14 BRACHIUM EJUS ABSUMPSIT] Lucianus περὶ Ὀρχήσ. Καὶ ἡ Πέλοπος κρεουργία, καὶ ὁ ἐλεφάντινος ὦμος αὐτοῦ. Ὠμοπλάτην appellat Tzetzes in Lycophr. (vſ. 152.) Ὠμοπλάτη autem *armus* & *ſcapula* exponitur in Gloſſ. Vett. Celſus Lib. III. cap. 2. ὠμοπλάτας interpretatur *ima oſſa ſcapularum.* Latè ergo accipe τὸ *brachium*, ut etiam humerum complectatur. Coſtae eburneae meminit Plinius lib. XXVIII. cap. 40. MUNCK. Schol. Pindari, qui ad Olymp. Od. I. vſ. 38. fabulam refert totam, haec adnotat ad vſ. 40. ὅτε τῆς Δήμητρος τὴν ΩΜΟΠΛΑΤΗΝ αὐτοῦ φαγούσης κατ' ἄγνοιαν, ἘΛΕΦΑΝΤΙΝΟΣ ὨΜΟΣ ἐτέθη αὐτῷ ὑπ' αὐτῆς. Adde Serv. ad VI. AEn. vſ. 603.

15 A DEOR. NUM. VIT. REC.] Hinc apud Eurip. Helen. vſ. 395. Menelaus ad Pelopem dicit

Εἴθ' ὤφελες τόθ', ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεοὺς
Πρισθεὶς ἐποίεις, ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον.

Has epulas a Tantalo diis fuiſſe adpoſitas nequaquam credit Iphigenia apud Euripid. Iph. Taur. vſ. 386.

—— Ἐγὼ μὲν οὖν
Τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἑστιάματα
Ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ.

Sua-

deorum numine vitam recepit; cui cum caetera membra, ut fuerant, coiſſent, [1] humero non perpetuo, eburneum ejus loco Ceres aptavit.

LXXXIV. *Oenomaus.*

OENOMAUS, Martis [2] & Aſteropes filiae filius, habuit in conjugio

Suavius eandem fere ſententiam exprimit Tibullus lib. I. El. 4. vſ. 58.

> ——— *Carmina ni ſint,*
> *Ex humero Pelopis non nituiſſet ebur.*

Figmentum itaque hoc poeticum explicare conatus eſt Tzetzes ad Lycophron. Alexandr. vſ. 152. nec non Servius ad Virgil. III. Georg. vſ. 7. Pelopis poſteri humerum eburneum hereditatis jure accepiſſe dicuntur. Vide Olear. ad Philoſtrati ſenioris lib. I. cap. 19. Iconum.

1 HUMERO NON PERPETUO] Sed rupto & hiante, propter brachii abſentiam. Simili modo *trabes perpetuas* dixit Caeſar VI. Bell. Gall. SCHEFF. Volui antehac, *non reperto.* Nunc Cl. Schefferus fecit, ut nihil mutem. Explicat ille, *corrupto & hiante propter brachii abſentiam.* Mallem, *non continenter ſequente, non continuo.* Aberat enim humerus quoque. Schol. recent. in Pind. Olymp. A. Ἐνσφαλάντες οὖν αὐθις λέβητι, καὶ ὁλόκληρον αὐτὸν συμπήξαντες, ἐπεὶ ὁ ὦμος ἀπῆν, ἐλεφάντινον ἀντέθηκαν. διὸ καὶ οἱ ἀπὸ Πέλοπος καταγόμενοι τοιοῦτον εἶχον τὸν ὦμον. Vide Giphan. Indic. Lucret. in PERPETUUS. Ita & *continens* & *continuum* uſurpant. Curt. V. cap. I. *Nec omnia continua ſunt.* Vell. II. 109. *Continentes ſylvae.* Ovid. VIII. 988. *Continuam diduxit humum.* Iſidor. Orig. XIV. 8. *Continens terra perpetua.* Curt. V. 3. *Perpetuum dorſum in Perſidem excurrit.* Hinc *perpetuitas* apud Quintil. Declam. I. *Si veſtigia parietis perpetuitate dirigeret.* MUNCK.

Ad CAP. LXXXIV.

2 ET ASTEROPES] Deeſt nomen patris Aſteropes. Scribo, *Aſteropes Atlantis filiae filius.* Aſtron. II. 21. ubi de Atlantis filiabus agit: *Martem autem ex Aſterope OEnomaum procreaſſe.* Aliter illi, de quibus Serv. ad AEn. VIII. 130. *Alii ita tradunt, Steropes & Atlantis filios OEnomaum & Majam fuiſſe, OEnomai Ippodamiam filiam, unde Atreus natus.* Sed cum Hyg. facit Hom. Schol. Iliad. Ξ. 486. Στερόπην συγγενέσθαι Ἄρη, ὧν Οἰνόμαος. Tzetzes in Lycophr. p. 29. Edit. Steph. Πληιόνης καὶ Ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὧν μία Στερόπη. Στερόπης καὶ Ὑπερόχου, καὶ Ἁρπίνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς καὶ Ἄρεος, Οἰνόμαος. Οἰνομάου δὲ Ἱπποδάμεια. Sterope autem eadem, quae Aſterope, ut demonſtro ad cap. 183. & 192. In alia omnia abit Apollodorus Lib. III. Steropen Atlantis ab OEnomao ipſo dictam ſcribens. Quod traditum fuiſſe à quibuſdam nec Noſtrum fugit Aſtron. II. 21. Adeo difficulter ſe cum fabulis conciliat certitudo. Caeterum matrem OEnomai Pind. Schol. ad Olymp. XIII. cum Iſacio Harpinam facit. Apollon. Interpres ad Lib. I. vſ. 752. dubitat. Ὁ γὰρ, inquit Οἰνόμαος Ἄρεως ἂν παῖς καὶ Ἁρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἢ Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ. Vide ſis apud eum ſequentia, in quibus hanc fabulam exequitur. Harpinam nominat quoque Diodorus Lib. IV. Eurythoam autem Danai filiam OEnomai conjugem facit Tzetzes p. 31. MUNCK. *Harpinnam* OEnomai matrem adpellat Pauſanias Lib. V. cap. 21. Οἰκίσαι δὲ Οἰνόμαον τὴν πόλιν (Ἁρπίνην) καὶ θέσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν ἉΡΠΙΝΝΗΣ, quo nomine altera ex OEnomai equabus adpellata fuit, ut Apollonii Scholiaſtes l. l. dicit. αἱ δὲ Οἰνομάου ἵπποι, ΨΙΛΛΑ, καὶ ἉΡΠΙΝΝΑ ut etiam in Tzetze ad Lycophron vſ. 166. pro Ψύλλα καὶ Ἅρπινα legendum. Si ut urbem, ita equam hanc a matre ſua adpellaverit OEnomaus, in eodem hoc Scholiaſte pro ἉΡΠΙΝΗΣ, ἉΡΠΙΝΝΗΣ legendum eſt. Conſule de *Harpinna* OEnomai matre P. Leopardum lib. VIII. Emend. cap. 16. Verum Meziriacus ad Ovidii Epiſt. VIII. Heroid. pag. 343. legit hic *OEnomaus Martis & Steropes Atlantis filiae filius.* Martis filius vocatur a Lactantio ad Statii II. Thebaid. vſ. 166. Atalantae pater vocatur ad VII. Theb. vſ. 416.

3 HIPPODAMIAM] *Hippodamen* nominat Virgil. III. Georg. 7. Sed bene Servius: *Graeca, quae in η exeunt, plerumque ipſum η in IA ſolvunt, ut Hippodame, Hippodamia.* Ionum eſt illa terminatio. Euſtath. ad Dionyſ. p 26. Ὥσπερ Ὑψιπύλη Ὑψιπύλεια, Ἀπάμη Ἀπάμεια, Πηνελόπη Πηνελόπεια, Λαοδίκη Λαοδίκεια, Ἐρήμη Ἐρήμεια, Κολώνη Κολώνεια. οὕτω καὶ Εὐρώπη Εὐρώπεια. ὁ δὲ σχηματισμὸς Ἰώνων. Adde notata ſuperius in Geneal. ad vocem *Cymothoea.* MUNCK.

4 QUOD

glo Euareten Acrifii filiam, ex qua procreavit [3] Hippodamiam virginem eximiae formae, quam nulli ideo dabat in conjugium, [4] quod fibi refponfum fuit, à genero [5] mortem cavere. Itaque cum complures eam peterent in conjugium, [6] fimultatem conftituit, fe ei daturum, [7] qui fecum [8] quadrigis certaffet, [9] victorque exiffet, (quod is [10] equos Aquilone velociores habuit) victus autem interficeretur. [11] Multis inter-

4 QUOD SIBI RESPONSUM FUIT] Hanc caufam adducit etiam Apollon. Schol. At confarcinator Scholiorum recent. ad Pind. Olymp. A. Ἐρῶν, inquit, αὐτῆς διὰ κάλλος ὑπερβολῶ. Quod firmat Lucianus in Charidemo. MUNCK.

5 MORTEM CAVERE] pro *caveret*, vel, ut *caveret*. Ita fupra fab. 27. *refponfum fuit, ab AEetae progenie mortem cavere*. SCHEFF. Hellenifmum refipere dixi ad cap. 27. MUNCK.

6 SIMULTATEM CONSTITUIT] H. e. legem, five conditionem propofuit. *Nuptiarum conditionem* in re fimili appellat Hift. Apollonii Tyrii interpres. Servius in hac fabulâ: *Procos*, inquit, *filiae multos necavit, fub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victor necaret*. Sidon. carm. 14. *Non hic OEnomai cruenta circo Audit pacta Pelops*. *Edictum* dicitur Fulgentio Lib. I. cap. 27. Adde quae notavi ad cap. 22. Feftus Pauli in hac voce corruptus eft, vel defectus potius: *Simultas, id eft, odium, dicta ex contrario, quia minimè fint fimul*. Lege cum Leid. Cod. *quia minimè funt odientes fe fimul*. Supplendus idem in SILERE. *Silere*, inquit, *tacere fignificat ficto verbo ab s litera, quae nota filentii eft*. Scribe ex Leid. Cod. *Quae initium & nota filentii eft*. MUNCK.

7 QUI SECUM QUADRIGIS CERTASSET, VICTORQUE EXISSET, &c.] *Exire* notabili ufu pro exiftere, evadere, faepius dixit Nofter, nifi fraus ipfi facta a librariis fuerit. Fab. C. *Tum dicitur draco inter eos exiiffe*. Fab. CXXXIII. *fubito ex arena aries dicitur* exiiffe. Fab. CCLXXIV. *qui in Chaldaea de mari* exiiffe *dicitur*. & alibi. WOPKENS.

8 QUADRIGIS CERT.] Hinc & Pelopis victoriam ita depingit Menelaus apud Euripid. Helen. vf. 393.

> Ω τὰς ΤΕΘΡΙΠΠΩΝ Οἰνομάῳ Πίσαν κάτα
> Πέλοψ ἉΜΙΛΛΑΣ ἐξαμιλληθείς ποτε.

Hic OEnomaus omnium regum φιλιππότατος vocatur a Plut. Quaeft. Graec. Tom. 2. pag. 303. De hac fabula videndus Olearius ad Philoftrati majoris, lib. I. Iconum cap. 17. & cap. 30.

9 VICTORQUE EXISSET] hoc eft, *evafiffet*. Neque muto aliquid, cum utriusque locutionis eadem fit ratio. SCHEFF. Magis ex ufu bonorum auctorum effet, *extitiffet*, *abiiffet*, vel *difceffiffet*. Sed *exire* pro *evadere*, quanquam diverfo fignificatu, ufurpatum video etiam Vellejo lib. II. cap. 82. & Stat. IV. Theb. 601. *Exiftis cafus*. MUNCK.

10 EQUOS AQUILONE VELOCIORES] Ψύλλαι & Ἅρπυιαι appellat Lycophron. p. 35. Ufitatiffima poëtis hyperbolica illa comparatio. Leonteus Anthol. lib. I. fect. 33. num. 25. Πῶλος ὁ πρὶν πτηνοῖς ἶσα δραμὼν ἀνέμοις. Virg. AEn. XII. vf. 84. *Qui candore nives, anteirent curfibus auras*. Qui verfus expreffus ex illo Homerico Iliad. K. 437. Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. Ejufdem libri XII. vf. 334. idem ille vatum Latiaris authenta: *Ante notos Zephyrumque volant*. Confer, quae in de Num. Praeft. pag. 236. fcripfit vir Ampliffimus Spanhemius. Nec aliâ de caufâ, quam ut velocitatem denotaret, Zephyro prognatos Achillis equos finxit Homerus Iliad. T. vel *Aquilo* & Ἀετὸς inter equorum nomina apud veteres memorantur, vel ventorum nominibus curfores fuos vocitavit AElius Verus, ut in ejus vitâ cap. 5. narrat Spartianus. MUNCK. Sic contra Boreae procellae equis fimiles dicuntur; v. Spanh. ad Call. H. Del. 65. & Zephyrus ipfe dicitur ἱππεύειν ἐν ὀργυιῇ pro σφοδρῶς καταπνέειν ἐξ ὕψους. Vide Schol. Eurip. Phoeniff. vf. 220. unde Virgil. II. AEn. 416.

> *Adverfi rupto ceu quondam turbine venti*
> *Confligunt, Zephyrusque Notusque & laetus EOIS*
> *Eurus EQUIS.*

Ubi fruftra *aquis* reponi docebit Celeb. P. Burmannus. Hos vero equos Pelopi dederat Neptunus. Schol. Homeri Iliad. A. 38. Eofdem defcribunt Philoftratus Senior lib. I. Icon. cap. 17. & Junior Philoftr. Icon. IX. per navim remis velisque armatam explicant Palaephatus cap. 30. & Tzetzes ad Lycophron. vf. 156.

11 MULTIS INTERFECTIS] Tredecim interfectos

terfectis, noviſſime Pelops Tantali filius cum veniſſet, & capita humana [1] ſuper valvas fixa vidiſſet, eorum, qui Hippodamiam in uxorem petierant, [2] poenitere eum coepit, regis crudelitatem timens. Itaque [3] Myrtilo aurigae ejus perſuaſit, regnumque ei dimidium pollicetur, ſi ſe adjuvaret: fide data, Myrtilus currum junxit, & [4] clavos in rotas non conjecit: itaque equis incitatis currum defectum Oenomai equi diſtraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum victor cum rediret, [5] cogi-

fectos memorat Pindarus, quorum nomina invenies in Scholiis ad Olymp. A. (v. 127.) Schol. Apollon. ad lib. I. 752. Ἀνεῖλε τρεῖς καὶ δέκα, ὡς Πίνδαρος ἱστορεῖ. Corruptus ergo in hac fabulâ Iſacius in Lycophron. qui pro ιγ exhibet ιβ. Perperam quoque γαυρούμενον Οἰνόμαον excuderant pro γαμβροφόνον. MUNCK. Tzetzes in hac fabula non eſt corruptus, Pelopem enim, qui evaſit, procis occiſis non adnumeravit, ut cenſet Celeb. P. Burm. ad Ovidii Ibin. vſ. 368. Sed de hiſce procis non convenit inter Mythographos. confer Philoſtratum ſeniorem lib. I. Icon. cap. 17. cum Scholiaſte Pindari, & Pauſaniâ lib. VI. cap. 21. qui, ſi mea emendatio, quam in Obſ. Miſcell. vol. X. Tom. I. pag. 99. propoſui, vera eſt, octodecim enumerat. ubi & *Crotalo* forſan ſubſtitues *Crocalum* e Pindari ſcholiis.

1 SUP. HALBAS] *Sup. valvas.* MICYLL. Ita repoſui pro *balbas*. Monuit id pridem Barthius, & ante eum Micyllus. Nec mihi non venerat in mentem, cum apud hiſtoriae Apollonii Tyrii interpretem, quem Symphoſium eſſe cenſet Goldaſtus, legerem, *Quaeſtiones vero proponebat, dicens, ſi quis quaeſtionis meae ſolutionem invenerit, filiam meam in matrimonium accipiet, alioqui decollabitur. Plurimi undique Reges & Principes patriae propter incredibilem & inauditam puellae ſpeciem, contemptâ morte, properabant. Et ſi quis forte prudentiâ literarum quaeſtionis ſolutionem inveniſſet, quaſi nihil dixiſſet, decollabatur, & caput ejus ad faſtigia portae ſuſpendebatur, ut advenientes imaginem viderent mortis & conturbarentur, ne ad talem conditionem venirent.* Pind. Schol. ad Iſthm. od. IV. Ἰδίως τὸν Ἀνταῖόν φησι τῶν ξένων τῶν ἡττωμένων τοῖς κρανίοις ἐρέφειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν. Τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι τὸν Θρᾷκα Διομήδην ποιεῖν. Βακχυλίδης δὲ Εὔηνον ἐπὶ τῶν τῆς Μαρπήσσης (leg. Μαρπήσσης) μνηστήρων, οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὡς Σοφοκλῆς. De Thracio Rege Diomede Ovid. IX. Heroid. 86. *Non tibi Threiciis affixa penatibus ora, Non hominum pingues caede tacentur equae.* MUNCK. Scholiaſtes Lucani II. 164. *Antaeus terrae filius, qui devictorum capita poſtibus adfigebat.* De Lyco Martis filio ab Hercule occiſo refert haec Schol. Pindari Olymp. Od. X. vſ. 19. ἀπεκαρατόμει τοὺς παριόντας, ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν οἰκοδομῆσαι. De hoc OEnomai more Celeb. P. Burm. ad Ovidii Ibin. vſ. 368.

2 POENITERE EUM COEPIT] Barthius τὸ *eum* delet, me invito. Sic enim & Cicero VIII. Attic. ep. 5. *Solet eum, cum aliquid furioſe fecit, poenitere.* SCHEFF. Cur τὸ *eum* excludi velit Barthius, cauſam non video. Voſſio certè iſtam conjecturam neutiquam probaverit, ut cui Latinum vix videatur *poenitere* pro *poenitudine* duci. Apulejus tamen Metam. lib. V. *Cum coeperis ſero poenitere.* Vetus Interpres Siracidae cap. XLVIII. 16. *Non poenituit populus.* Reperitur etiam bis apud Juſtin. lib. XI. 3. & XXXVII. 10. MUNCK.

3 MYRTILO] Filius hic erat Mercurii ex Phaethuſâ unâ de filiabus Danai, vel Myrtone Amazone, ut alii volunt. Vid. Schol. Apollon. I. 752. Quoſdam Jovis & Clymenes fuiſſe filium tradere annotat Schol. Eurip. ad Oreſt. vers. 1002. Adde not. ad cap. 224. MUNCK. OEnomai auriga Hippodamus vocatur a Lact. ad Statii VI. Theb. 336. qui Oenomai filius vocatur ab Eodem ad vſ. 436. Pelopis auriga fuerat Cellas. Vide Theon. ad Aratum pag. 21. *Cillus* vero idem nominatur a Schol. Homeri Iliad. A. 38. qui poſt mortem Pelopi cum Oenomao certanti adfuiſſe memoratur. Myrtilum Mercurii etiam filium vocat Lact. ad Statii IV. Theb. 306.

4 CLAVOS IN ROTAS NON CONJECIT] Quos *clavos* hic Hyginus, ἐμβόλους appellat Hom. Schol. ad Iliad. B. 104. ἥλους Tzetzes. πασσαλίσκους Euſtath. ad Iliad. p. 139. Edit. Baſ. περόνας Parthenius Affect. Amat. cap. 6. ubi ſimile habes exemplum. Quidam clavos illos ex cerâ fuiſſe factos tradidere. Vide Schol. Apollon. & Lycophr. locis modo adductis. Sidon. Carm. 2. *Natae quem fraude cadentem Cerea deſtituit, reſolutis axibus, obex.* MUNCK. Lactantius ad Statii IV. Theb. 244. de Oenomai fabula diſputans haec adnotat, *ingenio, ut diximus, Myrtili, qui corruptus rotam cera conjunxerat.* & ad VI. Theb. v. 283.

5 Co-

[5] cogitavit sibi obprobrium futurum, & Myrtilo fidem praestare noluit, eumque in mare praecipitavit: à quo [6] Myrtoum pelagus est adpellatum. Hippodamiam in patriam [7] adduxit suam, [8] quod Peloponnesum adpellatur. ibi ex Hippodamia procreavit [9] Hippalcum, [10] Atreum, Thyesten.

LXXXV.

5 COGITAVIT SIBI OPPROBRIUM FUTURUM] Aliam necis causam affert Sophoclis Scholiast. ad Elect. vers. 505. Καθ' ὁδὸν, inquit, καταλαβὼν αὐτὸν πειρῶντα πρὸς τὸ φιλῆσαι αὐτὴν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Schol. Homeri, quod falso ab Hippodamiâ de petito concubitu accusatus fuisset. Schol. Horat. ad lib. I. od. I. *Quem, quod peteret ex pacto uxoris ipsius Hippodamiae primum osculum, in pelagus praecipitavit.* MUNCK. Schol. Euripidis in Oreste vs. 993. ἀνεῖλε δὲ τὸν Μυρτίλον, προσδοκήσας καὶ αὐτὸς ὁμοίως ὑπ' αὐτοῦ προδοθήσεσθαι ἵνα μὴ ἐξείποι, ὅτι αὐτὸς ἐνίκησε, καὶ οὐ Πέλοψ. οἱ δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην ὡς φίλον συμπαραλαβόμενος τὸν Μυρτίλον, ἐξεσφενδόνησε ζηλοτυπήσας εἰς Ἱπποδάμειαν. Tzetzes ad Lycophron. vs. 156. p. m. 21. revera Myrtilum Hippodamiae petiisse concubitum & ideo in mare fuisse dejectum docet.

6 MYRTOUM PELAGUS] Schol. Euripidis in Oreste vs. 982. κατὰ τὸ πέλαγος ῥίψας τὸν Μυρτίλον, δηλονότι, πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν θαλασσίων σάλων τοῦ Γεραιστοῦ. ad vs. 990. ἀπωθήσας τὸν αὐτὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον τῆς θαλάσσης, ἔνθα Γεραιστός ἐστιν ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας (de quo Schol. Apollonii Rhodii lib. III vs. 12. 13. & Schol. Aristophanis in Equit. vs. 558.) ὅθεν τὸ πέλαγος ἐκεῖνο τῆς Εὐβοίας τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν. Vide Eund. ad vs. 993, item Tzetzem ad Lycophron. vs. 156. p. 21. Edit. Ox. Aliam vero nominis originem praefert Pausanias lib. VIII. cap. 14. Quanto hoc Pelopi ejusque liberis constiterit, docebit Lactatius ad Statii IV. Theb. 306.

7 ADDUXIT] Et hic abduxit legendum. Propert. I. El. 2. *Avecta externis Hippodamia rotis.* Quintil. Declam. XIV. *Homo ab omnibus gaudiis in contubernium doloris adductus.* Ita quidem & Coloniens. anni 1521. Sed legendum utique *abductus*, ut Paris. habet Colinaei. MUNCK.

8 QUOD PELOPONNESUM APPELLATUR] Vix haec esse credo Hygini nostri, & puto delenda. SCHEFF. Merito de glossâ haec suspicit Cl. Schefferus. De variis nominibus Peloponnesi consulendus Hom. Schol. ad Il. A. vs. 30. Si retinere tamen quis malit, adducere possit Isidorum lib. XIV. 6. *Haec primum à temperie coeli Macaronesum sive* Μακάρων νῆσος *appellata est.* Quo loco similiter neutro genere dictum *Macaronesum* vides. Sic *Pentateuchum*, apud eundem lib. VI. cap. I. *Thesaurum* apud Fulgentium. *Baptismum* apud Cyprian. aliaque apud alios habes, de quibus egi ad cap. 3. Addenda illis haec veteris interpretis Cosmogr. Anonymi à Godofr. ed. p. 37. *Post hanc est Hellespontum.* 39. *Inde Oceanum esse dicitur.* MUNCK. A Pindaro Olymp. I. vs. 38. Πέλοπος ἀποικία, sive ut in Mss. teste Vet. Scholiaste ἐποικία adpellatur. *Apiam* prius dictam esse ab Homero adnotat etiam Schol. Thucydidis lib. I. cap. 9. n. 62. Ab Api hoc nomen esse adeptam docet Apollodorus libro secundo paullo post initium p. m. 72. Tzetzes quoque ad Lycophron. vs. 178. & Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 414. Ab eodem heroe Peloponnesios Ἀπιδανεῖς dictos confirmat Schol. Apoll. Rhod. lib. IV. vs. 263. Adde Munck. ad Hygin. fab. 145. ubi de ipso heroe agit. Idem Apoll. Rhod. Schol. ad lib. I. Argon. vs. 14. ab Homero Ἀχαιικὸν Ἄργος nuncupatum esse observat. & ad vs. 1024. *Pelasgiam* olim vocatam fuisse refert. De hac insula consule Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 403. Strabo lib. VII. pag. 494.

9 HIPPALCUM, ATREUM] Pro hoc posteriore scribendum *Letreum*, ex Pausaniae Eliacis II. pro priore *Hippalmum*, de quo supra f. 14. videtur. Sed *Atreus* Pelopis filius nominatur etiam Apollodoro lib. II. SCHEFF. Vel *Hippalcmum* ex Schol. Pind. vel *Hippalmum* ex Apollodoro & Apostolio videri posset legendum. Sed optimum est *Hippalcimum.* Vide Notas ad cap. 14. & 97. MUNCK.

10 ATREUM] *Letreum* ex Pausaniâ scribi jubet Cl. Schefferus. non accedo. Vide cap. 85. & 86. Cum nostro inter Pelopis filios etiam Atreum numerant Apollodorus, Apostolius, Servius, Scholiastae Pindari & Euripidis, aliique. MUNCK. Ipse Euripides Helen. vs. 398. *Atreum* hujus Pelopis filium fuisse docet, nec non Sophocles in Ajace vs. 1309. Adde Schol. Thucyd. lib. I. cap. 9. l. 70. Schol. Euripidis in Oreste vs. 990. Lactant. ad Statii IV. Theb. 306. & Meziriac. ad Ovidii Epist. VIII. Heroid. pag. 253.

LXXXV. *Chrysippus.*

Laius Labdaci filius Chrysippum [1] Pelopis filium nothum propter [2] formae dignitatem Nemeae ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperavit. hunc Atreus & Thyestes matris Hippodamiae inpulsu [3] interfecerunt. Pelops cum Hippodamiam argueret, ipsa se interfecit.

LXXXVI. *Pelopidae.*

Thyestes Pelopis & Hippodamiae filius, quod cum [4] AEropa Atrei uxore concubuit, à fratre Atreo de regno est ejectus. At is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educaverat, ad Atreum interficiendum misit: quem Atreus credens fratris filium esse, inprudens filium suum occidit.

LXXXVII.

Ad CAP. LXXXV.

1 Pelopis filium natum] Barthius ex Mſ. ſuo legit *nothum*, quod non diſplicet. SCHEFF. Merito lectionem MS. Barthiani *Nothum* probat Cl. Schefferus. Natus enim Chryſippus, ut quidam voluerunt, non ex uxore ejus Hippodamiâ, ſed Aſtyoche nymphâ, ut refert Pind. Schol. ad Olymp. A. (vſ. 144.) Apoſtolius diſertim Cent. XVIII. 7. Καὶ ἐκ τινὸς Ἀξιόχης νόθος Χρύσιππος. Idem totidem verbis apud Schol. Euripid. ad Oreſt. vers. 5. à quo eadem ferme, quae heic ab Hygino, referuntur, invenies, ut & apud Tzetzen Chil. I. 18. Feſtus: *Nothum Graeci natum ex uxore non legitima dicunt, qui apud nos ſpurio patre natus eſt.* Leid. Cod. *natus dicitur.* Idem vitium viſum mihi aliquando inſediſſe lib II. Aſtron. cap. 25. *Heu, heu genus hominum * natum.* Tollebam aſteriſcum, & legebam, *nothum* h. e. degener & adulterinum. Germanicus: *Patrum ſoboles oblita priorum, Degeneres quae habuit, ſemperque habitura minores.* Solinus de elephantis cap. 38. *Duo eorum ſunt genera: nobiliores indicat magnitudo, minores nothos vocant.* Non diſſimiliter *adultera* dixit Prudentius pro corruptis. Sed vera lectio eſt, *aeneum genus hominum natum.* Vide quae ibi annotavimus. MUNCK. Chryſippum ex Pelope & Nympha Danaide natum docet Plutarchus Parall. T. II. p. 313.

2 Formae dignitatem] H. e. ſingularem eminentiam. Quod vulgo docent Grammatici, *dignitatem* virorum eſſe, *venuſtatem* mulierum id non curat Hyginus noſter. Cap. 78. formae dignitatem etiam Helenae tribuit, ut & Briſeidi cap. 106. MUNCK. Cic. II. de Invent. I. de Crotoniatis Heracleotem Zeuxin in palaeſtram ducentibus, *atque ei pueros oſtenderunt multos, magna praeditos DIGNITATE*, deinde *Horum, inquiunt, ſorores ſunt apud nos virgines, quare, qua ſint illae DIGNITATE, potes ex his ſuſpicari.*

3 Interfecerunt] Piſander apud Eurip. Scholiaſt. (vſ. 1748.) in Phoeniſſis, ipſum prae pudore intuliſſe ſibi manus autumat. Confer Schol. Hom. ad Iliad. B. vſ. 105. MUNCK. Scholiaſt. Thucydidis. lib. I. cap. 9. lin. 68. ab ipſo Pelope patre interfectum Chryſippum docet. Soli Atreo hoc factum tribuit Schol. Euripidis in Oreſte vſ. 813. ipſi Hippodamiae hanc caedem adſcribit Doſitheus apud Plutarch. Parall. T. II. p. 313. ideo a Pelope domo ac regno ejectam Hippodamiam addens.

Ad CAP. LXXXVI.

4 AEropa] Quia Graecis eſt Ἀερόπη, malim ſcribere *Aëropa*, ut ſcribitur apud Serv. ad AEn. X. 262. Sed *AEropa* pro *Aëropa* uti videbis etiam Dictyn lib I. Adhoc *AErope* repraeſentant etiam quaedam editiones Gellii lib. VII. cap. 3. Obſervavimus jam de iſto genere ſuperius *AEtos*, *Phaeton*, *AEta*, pro *Aëtos*, *Phaëton*, *AEëta*. Hinc *Erope* exararat librarius Argum. Lact. lib. XII Met. fab. I. Etiam infr. cap. 97. *Prothoenor* invenies pro *Prothoënor*. Adde Not. ad Fulgent. lib. I. cap. 15. MUNCK. De poena, quam ab Aerope adultera ſumſit Atreus, conſule

Ci-

LXXXVII. *AEgisthus.*

Thyesti Pelopis & Hippodamiae filio responsum fuit, quem ex filia sua Pelopia procreasset, eum fratris fore ultorem. [5] Quod cum audisset, [6] puer est natus, quem Pelopia exposuit: quem inventum pastores caprae subdiderunt ad nutriendum. AEgisthus est adpellatus, ideo quod [7] Graece capra aega adpellatur.

LXXXVIII. *Atreus.*

Atreus Pelopis & Hippodamiae filius, cupiens à Thyeste fratre suo injurias exsequi, in gratiam cum eo rediit, & in regnum suum eum reduxit, filiosque ejus infantes [8] Tantalum & Plisthenem occidit, & [9] epulis Thyesti adposuit. qui cum vesceretur, Atreus imperavit brachia & ora puerorum adferri. Ob id scelus etiam sol [10] currum avertit. Thyestes

Criticos ad Sophocl. Ajace vs. 1314. Hanc feminam male *Europam* vocat Lactant. ad Statii IV. Theb. 306. Vide Interpr. ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 42. De hoc *AEgistho* & ejus matre Salvagn. ad Ovidii Ibin VI. 361.

Ad CAP. LXXXVII.

5 Quod cum audisset] Defectus ille locus Micyllo & Scheffero videtur. Barthius τὸ *audisset* exponit, *accepisset*, *ratum habuisset.* Sic sane Cicer. pro Marcello: *Sed tum id audirem, si tibi soli viveres.* Plinius Epist. 2. lib. II. *Non sum auditurus: non eram Romae* &c. Chrysol. Sermon. 79. *Petrus foeminam non facile audit.* Sed cur non potius *ei rei obtemperasset, & obediisset?* ut I. A. 6. *Ne ego istam sapientiam non audiam.* Est omnino sic explicandus iste locus, quem neutiquam defectum esse credo: vel corrigendum, *cum accidisset*, vel, *cum ausus fuisset.* Serv. ad AEn. XI. 262. *Cum Thyestes post cognitum facinus requireret ultionem, ei Apollo respondit, posse alio scelere illius facinoris vindicem nancisci, scilicet si cum Pelopeiâ filiâ suâ concumberet. Quo facto, natus est AEgisthus, fatalis in geminam Atrei sobolem.* Sed satius erit, ut nihil mutemus. Schol. in I. Theb. Stat. vers. 684. *Cum responsum accepisset Thyestes, aliter malorum remedium inveniri non posse, nisi cum Pelopeia filia concubuisset, paruissetque responsis, natus est ex eâ AEgysthus.* Est ergo *audire* heic *obtemperare.* Salvian. III. de Provid. *Si jussiones suas servi ex parte audiant, ex parte contemnant.* MUNCK.

6 Puer e. n.] Videtur abesse aliquid. MICYLL.

7 Graece capra aega] αἴξ αἰγός. MICYLL.

Ad CAP. LXXXVIII.

8 Tantalum & Plisthenem] Ita & cap. 244. & 246. eos nominat. Sed filios Thyestae ab Atreo occisos Aglaum, Orchomenum, & Calaum appellat Schol. Eurip. ad Orest. v. 813. Atque ita etiam Tzetzes Chil. 1. 18. nisi quod pro *Calao* tertium nominat *Callaeum.* *Plisthenes* Atrei fuit filius, ut Hyginus ipse tradit cap. 86. & Schol. Eurip. ad Orest. v. 5. Schol. Horat. in Art. Poet. *Atreus autem filium fratris de eadem suâ uxore natum interfectum epulandum patri apposuit.* Etiam Noster cum Servio cap. 258. unius tantum meminit. MUNCK. Sophocles Ajace vs. 1311. de pluribus loquitur,

Ἀτρέα δ' ὃς αὖ σ' ἔσπειρε, δυσσεβέστατον,
Προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων.

Lactantius ad Statii IV, Theb. 306. ab origine hanc fabulam repetit.

9 Epulis apposuit] Cap. 45. 83. & 244. *In epulis.* MUNCK.

10 Currum avertit] Infr. cap. 258. *Quae sol, ne pollueretur, aufugit.* Schol. Eurip. Διὰ ὁ ἥλιος, μὴ στέρξας τὸ παρανομον, μίαν ἡμέραν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἕω διφρεύει. Vide notas ad cap. 258. MUNCK. Consule Columnam ad Ennii Thyest. pag. 273.

ftes fcelere nefario cognito, profugit ad regem Thefprotum, ubi lacus Avernus dicitur effe. Inde Sicyonem pervenit, ubi erat Pelopia filia Thyeftis depofita. Ibi cafu nocte cum [1] Minervae facrificaret, intervenit: qui timens, ne facra contaminaret, in luco delituit. Pelopia autem cum choreas ducit, lapfa, veftem [2] ex cruore pecudis inquinavit: quae dum ad flumen exit fanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, [3] capite obducto [4] Thyeftes e luco profilivit, [5] & ea compreffione gladium de vagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templum, fub [6] acropodio Minervae abfcondit. Poftero die rogat regem Thyeftes, ut fe in patriam Lydiam remitteret. Interim fterilitas Mycenis frugum ac penuria oritur ob Atrei fcelus. Ibi refponfum eft, ut Thyeftem in regnum reduceret. Qui cum ad Thefprotum regem iffet, aeftimans Thyeftem ibi morari, Pelopiam adfpexit: & rogat Thefprotum, ut fibi Pelopiam in conjugium daret, quod putaret, eam Thefproti effe filiam. Thefprotus, ne qua fufpicio effet, dat ei Pelopiam, quae jam conceptum ex patre Thyefte habebat AEgifthum. Quae cum ad Atreum veniffet, parit AEgifthum: quem expofuit. At paftores caprae fubpofuerunt: quem Atreus juffit

1 MINERVAE] forfan Colocafiae. Athenaeus lib. III. cap. I. ἔςι δ' ἐν Σικυῶνι ΚΟΛΟΚΑΣΙΑΣ Ἀθηνᾶς [illegible].

2 EX CRUORE PECUDIS] Quomodo, *pecudis*, & quo fine pecus illud apud faltantem? Lego, *pedis*. Ceciderat, offenderat pedem, atque ita vulneraverat. SCHEFF. Cl. Schefferus *pedis* mallet. Nihil mutaverim. Pecudis enim nomine hoftiam mactatam defignare videtur. Sic apud Virg. Aen. v. 332. Nifus *pronus in ipfo Concidit immundoque fimo facroque cruore.* MUNCK.

3 CAPITE OBDUCTO THYESTES] Diftinctio haec vitiofa eft. Scribe continuo, *tunicam maculatam deponit capite obducto, Thyeftes e luco profilit.* Hoc vult, caput velaffe fibi ipfi, dum exuit tunicam fupra caput, plane ficut fit in noftris interulis lineis, quas exuimus fupra caput. SCHEFF. Cujus? Pelopiae, ut cenfet Cl. Schefferus. Diftinguit ergo: *tunicam maculatam deponit capite obducto, Thyeftes.* Mihi verifimilius videtur, Thyeften obvolviffe caput, ne agnofceretur: unde illa inferius ait, *fe in compreffione nocturna gladium eduxiffe.* MUNCK.

4 THYESTES E LUCO PROSILIVIT, ET EA COMPRESSIONE GLADIUM DE VAGINA EI EXTRAXIT PELOPIA.] Legerim. *Et in compreffione* &c. WOPKENS.

5 ET EA COMPR.] Videtur & hic non nihil fententiae deeffe. MICYLL. τὸ & delendum eft, quod creavit fyllaba poftrema vocis praecedentis. Deeft autem nihil, praeter praepofitionem *in*, ut fit & aliis locis. Mox plenè: *fe in compreffione nocturna eduxiffe.* SCHEFF. Defecta haec effe Micyllo videntur. Vide ergo, an legi poffit non infulfe, *& eam compreffit. ea compreffione* &c. Videtur certe potuiffe fimilitudine fyllabarum deceptus librarius partem omififfe. Cl. Schefferus tantum τὸ & expellit. Subaudiri itaque, ut liquet, vult ifta, *& eam compreffit* Similem reticentiam animadvertas cap. 62. MUNCK.

6 ACROPODIO] Barthius exponit *bafin* Quid podium in templis fit, Vitruvius docet, receffus videlicet muri fub columnis. An acropodion receffus fummus? SCHEFF.

7 AD SORTES TOLLENDAS] Cic. Div. cap. 41. *De fortibus Praeneftinis, quae hodie fortunae monitu tolluntur.* Ampel. cap. de miraculis mundi. *Unde eft ad inferos defcenfus ad tollendas fortes.* Quem locum fuggeffit mihi Doctiff. Jacob. Perizonius. In eadem re ἀναιρεῖν & ἀναιρεῖσθαι ufitatum Graecis. Explicat uberius hanc phrafin Scaliger ad Tibull. lib. I. p. 110. Confer Etymol. magn. in Ἀναῖρε. MUNCK. Sortes funt refponfa divina Phoebi. Vide Servium ad Virgil. lib III. AEn. vf. 376. ad IV. AEn. vf. 346, 377. Perizonium ad AElian. lib. III. V. H. cap. 45. Hujus adpellationis ratio eft κληρομαντεία, de qua confule Schol. Euripid. Hippol. vf. 1057. Schol. Pindari O. Pyth. IV. vf. 338. & Broukh. ad Tibull. lib. I. El. 3. vf. 11. κλῆροι, for-

jussit perquiri, & pro suo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quaerendum Thyestem; qui Delphos petierunt sciscitatum. Casu Thyestes eo venerat [7] ad sortes tollendas de ultione fratris. Comprehensus ab eis ad Atreum perducitur: quem Atreus in custodiam conjici jussit, AEgisthumque vocat, aestimans suum filium esse, & mittit eum ad Thyestem interficiendum. Thyestes cum vidisset AEgisthum, & gladium, quem AEgisthus gerebat, & cognovisset, quem in compressione perdiderat, interrogat AEgisthum, unde illum haberet. Ille respondit, matrem sibi Pelopiam dedisse: quam jubet [8] arcessiri. [9] cui respondit, se in compressione nocturna, [10] nescio cui, eduxisse, & ex ea compressione nocturna, AEgisthum concepisse. [11] Tunc Pelopia gladium adripuit, simulans se agnoscere, & in pectus sibi detrusit. quem [12] Aegisthus e pectore matris cruentum tenens, ad Atreum adtulit. Ille aestimans Thyestem interfectum, laetabatur: quem AEgisthus in littore sacrificantem occidit, & cum patre Thyeste in regnum avitum redit.

LXXXIX.

sortes, vocabantur inde etiam tabellae vaticiniorum, ut explicat inl. Spanh. ad Callim. H. Pallad. vs. 123. p. 626. locum Euripidis laudatum.

8 ACCERSIRI] Agnosco inveteratum errorem, quo *accerso* pro *arcesso* dicunt. MUNCK. In textum recepi *arcessiri*. Consule Cl. Oudendorp. ad J. Caesar lib. I. B. Gall. cap. 31. & quae notavi ad Nepot. Attic. cap. 21. n. 4.

9 CUI RESPONDIT] Nempe Pelopia. Multo apertior esset narratio, si legeretur, *quae ei respondit*. MUNCK.

10 NESCIO CUI] Haec in respectu ad orationem directam, quam habuit, ponuntur. Alias communiter dicendum erat *nescientem cui*, propter antecedens *se*. SCHEFF. Debuisset scribere, *nesciam cui*. & forte ita scripsit, nisi rectam orationem obliquae miscuit, ut facere videtur cap. 186. Quo in genere non parum peccavit Justinus, velut lib. XXII. 5. *Quibus omnibus, non sibi tantum in alios, sed & aliis in se sentient patere bella.* pro, *sensuros esse*. lib. XXXVIII. 4. *Caeterum quia non id agitur, an liceat quiescere.* pro *non id agatur.* & post paulo: *Gallorum autem nomen, quod semper Romanos terruit,* pro *terruerit*. Item: *Ac ne veteribus immoremur exemplis*, pro *immoraretur*. Cap. 5. *Raptam autem sibi victoriam ejus ab illis, quorum nihil est nisi bello quaesitum.* pro, *nihil sit*, vel *esset*. cap. 7. *Tantumque se avida expectat Asia, ut etiam vocibus vocet: adeo illis odium Romanorum incussit rapacitas proconsulum, sectio publicanorum, calumniae litium.* Debebat scripsisse, *exspectare Asiam*, &, *incussisse rapacitatem proconsulum, sectionem publicanorum, calumnias litium*. lib. IX. 2. *Qui nuncient Athenae, dum Byzantium obsidet, vovisse se statuam Herculi, ad quam in ostio Istri ponendam se venire, pacatum accessum ad religionem Dei petens* &c. pro, *petentem*. Utrum ipsi Justino ista stribligo sit tribuenda, an vero ejus librariis, Critici judicent. Nos ad Hyginum revertimur. Ut heic ille, ita Claudianus Mamertus in de Stat. Animae lib. I. cap. 6. *Sed subjicis à nescio quibus.* & cap. 7. *Adjiciens testimonium sui, nescio cujus, auctoris.* Habet heic locum illa Minucii invectiva Octavio: *Dum Venerem promiscue spargitis, dum passim liberos seritis, dum etiam domi natos alienae misericordiae exponitis, necesse est in vestros recurrere, in filios inerrare.* MUNCK. Phaedrus III, 9, 5. *E populo sic, NESCIO QUIS, ut fieri solet.* In proverbium abiit, V. Passerat. ad Propert. lib. I. El. XI. vs. 7. Petron. Satyric. cap. 6. *Ab declamatione, NESCIO ex temporali CUJUS.*

11 TUNC PELOPIA GLADIUM] sine dubio hic desunt pluscula de confessione Thyestis, cum sine ea non intelligantur caetera, desitque caussa, cur se interfecerit Pelopia. SCHEFF.

12 AEGISTHUS] Puto, hic abesse conjunctionem, vel pronomen. Etiam distinctio mala,

nam-

LXXXIX. *Laomedon.*

[1] Neptunus & Apollo dicuntur Trojam muro cinxiſſe. His rex Laomedon vovit, quod regno ſuo pecoris eo anno natum eſſet, inmolaturum. Id votum avaritia fefellit. [2] Alii dicunt, parum eum promiſiſſe. Ob eam rem Neptunus cetum miſit, qui Trojam vexaret. Ob quam cauſſam rex ad Apollinem miſit conſultum. Apollo iratus ita reſpondit: ſi Trojanorum virgines [3] ceto religatae fuiſſent, finem peſtilentiae futuram. Cum complures conſumptae eſſent & [4] Heſionae ſors exiſſet, & petris religata eſſet, [5] Hercules & Telamon, cum Colchos Argonautae irent, eodem venerunt, & cetum interfecerunt, Heſio-

nam & hic, & ſupra, poſt *expoſuit*, ſcribendum punctum. SCHEFF.

Ad CAP. LXXXIX.

1 Neptunus et Apollo] Vide Philoſtrat. cap. XI. Heroic. §. 3. & ibi Olear. & Philoſtr. Junior. Icon. 10. Hinc Neptunus τειχοποιὸς dicitur. Vide Tzetz. ad Lycophron. vſ. 617. De Apolline urbium conditore Serv. ad Virgil. IV. AEn. vſ. 58. & Spanh. ad Callim. H. Apoll. vſ. 55, 56, 57. De fabula Meziriac. ad Ovidii V. Epiſt. Heroid. p. 449, 450.

2 Alii dicunt parum eum promisisse] Mſ. Barthianus habet *aurum*. Quaerat aliquis, quale, quantum? Sic enim indefinite promittere non potuit. neque ex ſuperioribus colligitur. Non enim, *quantum eo anno natum eſſet*, huc poteſt trahi, cum ibi non naſcatur aurum. Manet itaque corruptus locus. Imo videri poſſunt iſta verba ne Hygini quidem eſſe, verum alterius, quippe quae ſint poſita non ſuo loco, cum poſt vocem *immolaturum* collocari debuerint. SCHEFF. Barth. ad Stat. Tom. II. pag. 232. *aurum*. Quod convenit cum verbis Ovidii Met. XI. 203. *Mortalem induitur formam, Phrygioque tyranno AEdificat muros, pacto pro moenibus auro.* Lactant. *Pactum aurum Laomedon negavit.* Ego antequam in illos Barthii commentarios incidiſſem, conjectaveram, *pecuniam certam promiſiſſe*, ex Servio ad AEn. II. 610. *Hoc autem habet fabula, quod Neptunus cum Apolline Trojae fabricati ſint muros. Sed conſtat Laomedontem diis certam voviſſe pecuniam ad ſacra facienda.* Illuſt. Heinſio ſcriptum fuiſſe videtur, *non parum auri promiſiſſe*. Conjungit diverſas opiniones, ut cum cap. 14. & 28. tum aliis locis factum. Caeterum haec verba poſt τὸ *immolatum* eſſe collocanda recte vidit Cl. Schefferus. MUNCK. Conſule Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. XI. Met. vſ. 204. Totam hanc fabulam referunt Tzetzes ad Lycophron. vſ. 34. & Servius ad VIII. AEn. 157. Herodotus adſentitur Anonymo de Incredibilibus, quem Celeb. P. Burm. citavit, nempe Laomedontem pecuniam ex templo Neptuni & Apollinis ſubfuratum abſumpſiſſe ad muri exſtructionem. conſule Tzetzen ad Lycophron. vſ. 522.

3 Ceto religatae] id eſt, *pro ceto*, & in pabulum ipſius. Nam alias ad petram religari ſolebant, ut mox indicatur. SCHEFF.

4 Hesionae fors exisset] Legendum eſt, *ſors exiſſet*, ſorte namque ſumebantur electae. Cicero ad Att. *cum de conſularibus mea prima ſors exiſſet*. SCHEFF. Quod antehac conjectavi, *Heſionae ſors exiſſet*, id ideo nunc magis placet, quod & Cl. Scheffero placere videam. Hor. II. 3. *Omnes eodem cogimur, omnium Verſatur urna ſerius, ocyus Sors exitura.* Diodorus lib. IV. p. 246. *Univerſis igitur ſortis judicio ſubjectis, regiae filiae Heſiones nomen exivit.* Poſſis etiam non male legere, *Heſionem ſors expetiſſet*. Vide Serv. ad AEn. III. 3. Apollod. lib. II. pag. 98. Sed priorem conjecturam praefero. MUNCK. Male Voſſius ad Val. Flacc. II, 480. legit *Heſionem ſors exemiſſet*.

5 Hercules et Telamon.] Perpetuus fere Herculis ſocius fuit Telamon. Conſule Schol. Apoll. Rh. l. I. Arg. vſ. 1289. Schol. Pind. O. Nem. III. vs. 61. & ad O. Iſthm. VI. vſ. 38. item Tzetz. ad Lycophron. vſ. 469. De *Ceto* hoc ab Hercule occiſo Schol. Pind. O. Nem. I. vſ. 95.

5 Equos] immortales illos, quos Troi pro Ganymede dederat Jupiter. Hom. Iliad. Υ. 145. Apollod. lib. II. pag. 99. Tzetzes ad Lycophr. p. 92. ed. Steph. MUNCK. Tzetzen adde ad Lycophron. 523.

6 Quod et ipsum fraudavit] Mortales equos loco immortalium dediſſe Herculi apud Homeri Scholiaſten tradit Hellanicus. *Fraudare* eſt heic ἀποστερεῖν. Caeſar B. C. *Fraudavit ſtipendium*

Hesionenque patri, pactis legibus, reddunt, ut cum inde rediissent, secum in patriam eam abducerent, & [6] equos, qui super aquas & aristas ambulabant. [7] Quod & ipsum Laomedon fraudavit, neque Hesionen reddere voluit. Itaque Hercules [8] ad eos navibus comparatis, ut Trojam expugnaret, venit, & Laomedontem necavit, & [9] Podarci filio ejus infanti regnum dedit, qui postea Priamus est adpellatus, ἀπὸ τοῦ πρίασθαι. Hesionem reciperatam Telamoni concessit in conjugium, ex qua natus est Teucer.

XC. [10] *Priami filii & filiae, numero* 54.

Hector, Deiphobus, [11] Cebriones, Polydorus, Helenus, Alexander,

dium militum. Justin. XLIII. 1. *Propter fraudatas Laviniae nuptias.* Vetus interpres Siracidae cap. 4. vers. 1. *Eleemosynam pauperis ne fraudes.* Gr. habet, τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσῃς. Sic *defraudare* pro diminuere apud Auson. epist. 3. & 21. Deponentaliter, si sanus est locus, Chrysologus Sermon. L. *Sicut furem lucerna prodit, ita sol eos, qui fraudantur, accusat.* MUNCK. Adde Davis. & Oudendorp. ad J. Caesar. lib. III. B. Civ. cap. 59. De historia vide Philostrat. Heroic. cap. XI. §. 1.

7 Ad eos navibus] Illud, *eos*, vitiosum est, natum ex litteris, numerum navium exhibentibus. SCHEFF. Quid si scribas? *Ob eos*, hoc est, equos illos & Hesionen. vel *ad eum* i. e. contra Laomedontem. Sed nihil forte mutandum. *Ad* pro *Ob* usurpasse interdum veteres ostendi ad cap. 45. Cl. Schefferus arbitratur illud *eos* natum ex literis numerum navium exhibentibus. VI. eas alii, alii XIIX. fuisse volunt. Ita fluctuabamur, cum veram, opinor, scripturam eruit Nob. Heinsius, *ad hoc.* MUNCK. Socius ejus expeditionis fuit Deimachus Eleonis filius. Naves, quas comparavit, videntur fuisse sex. Plut. Quaest. Graec. T. 2. p. 301, 304. sed de earum numero parum constat inter veteres. V. Simsonii Chronicon A. M. 2777. Fabulam hanc etiam alio modo narrat Lactant. ad Statii I. Achill. vs. 21. & ad II. Achill. vs. 196.

9 Padaci] Legendum est *Podarci* ex Apollodori lib. III. SCHEFF. Atqui Graece Ποδάρκης appellatur. Scribe ergo *Podarci.* Vide Apollod. lib. II. pag. III. Tzetzes ad Lycophr. pag. 62. Τότε δὲ Ἡρακλῆς καὶ Ἡσιόνη χαρίζεται, ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ῥύσασθαι. ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς ὄντα καλύπτραν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ποδάρκην ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος. Eadem habes apud Eustath. ad Iliad. A. pag. 21. ed. Bas. Paulo aliter Servius ad AEn. I. 623. *Tunc Hercules Priamum quoque redemptum à vicinis hostibus in paterno regno locavit. Unde & Priamus dictus est* ἀπὸ τοῦ πρίασθαι. *emo.* Corrupta multipliciter sunt, quae deinde subjungit, *Caeterum quae de liberata dicunt Hesiona* &c. Legendum ibi in seqq. *Quod Tecmessam concubinam; vel ejus & fratris filium Eurysacen ad avum* &c. MUNCK. Adde Tzetzem ad Lycophron. vs. 335, 337.

Ad CAP. XC.

10 Priami filii et filiae] Dares: *Ilium petit cum Hecuba uxore & liberis, Hectore, Alexandro, Deiphobo, Heleno, Troilo, Andromacha, Cassandra, Polyxena. Nam erant & alii filii ex concubinis nati.* Praeter hos ex Hecuba natos vult Apollodorus lib. III. p. 182. Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Creusam, & Laodicen. Tzetzes Chil. VII. 135. ex Hecuba suscepisse cum scribit τέκνα ἐννέα καὶ δέκα. MUNCK. De Hecubes liberis consule Schol. Theocriti Idyll. XV. vs. 139. qui ex Homero docet modo novemdecim filios fuisse; Theocritus de Viginti canit filiis. Melanippum & Idaeum Priami filios vocat Ptolem. Hephaestio lib. V. apud Photium pag. 483. *Hector* fuit natu maximus filius, ut docent Herodotus lib II. cap. 120. Apollodorus lib. III. p. m. 125. *Polydorus* natu minimus, ut ipse Euripid. Hecub. vs. 13, 1132. Consule & Ciofan. ad Ovid. lib. XIII. Met. vs. 529. ubi de Priami liberorum omnium numero plura disces. Euripides vocat Priamum quinquaginta liberorum patrem in Troad. 135. Tzetzes ad Lycophron. vs. 12, 32. dum stirpem AEneae refert, Priami liberos memorare coactus, ait Πρίαμος (γεννᾷ) Ἕκτορα, Κασσάνδραν, Κρέουσαν, καὶ λοιπούς. *Polyxenam* Priami ex Hecuba filiam addit ipse etiam Euripides Hecub. vs. 40. & 75. 220. ita ut pro *Polymena* facile cum Sceffero legi possit, *Polyxena*, de hac & ejus sorore *Laodice* Tzetz. ad Lycophron. vs. 314.

11 Geryones] Aliis est, Cebryones. Vide Apol-

der, [1] Hippofidus, [2] Antinous, Agathon, [3] Diaftor, [4] Lyfide, Polymena, Afcanius, [5] Chirodamas, [6] Euagoras, [7] Drypon, [8] Aftynomus, [9] Polymetus, La[illegible], [10] Ethionome, Phegea, Henicea, [11] Demnofia, Caffandra, Philomela, [12] Polites, Troilus, [13] Palaemon, [14] Briffonius, [15] Gorgythion, Protodamas, [16] Atreus, Dolon, Chroerefus, Chryfolaus, Demofthea, [17] Doricops, Hippafus, [18] Hyperifcus, Lyfianaffa, Iliona, Nereis, Euander, [19] Proneus, [20] Aromachus,

Apollodorum lib. III. ubi de hac re. SCHEFF. *Cebriones* habet margo libri Salmafiani, quod rectum eft. Κεβριόνης eft Apollodoro. MUNCK. Recte legit Munck. Ab hoc *Cebrione Cebrenia* urbs & regia Troadis dicta eft. Micyll. ad Ovid. XI. M. 769. de qua urbe videndus Meziriacus ad Ovid. Epift. V. Heroid. pag. 404.

1 HIPPOSIDUS] Et hic alibi vocatur *Hippothous*. SCHEFF. Coaluerunt heic, fi quid judico, duo vocabula. Lego, *Hippothous*, *Ifus*. qui ambo inter Priami filios numerantur ab Apollodoro. Commendat eam conjecturam noftram lemma ipfum 54. promittens. Atqui in Hygini hoc indiculo non nifi 53. comparent. Duos ergo heic in unum coaluiffe non de nihilo fufpicamur. MUNCK.

2 ANTINOUS] Forte rectius *Antiphonus*. SCHEFF. Schefferus: Forte rectius eft, *Antiphonus*. Immo rectius eft. Vide Hom. Iliad. Ω. 250. nifi mavis *Antiphus* ex Apollodoro. MUNCK.

3 DIASTOR] Videtur & hic rectius effe *Meftor*, ex Apollodoro. SCHEFF. Idem Scheffe-rus: Videtur & heic rectius effe *Meftor*. Firmat ejus conjecturam Hom. ejufdem libri vers. 257. Dictys lib. II. pag. 66. MUNCK. A Scholiafte Apollonii Rhodii lib. I. Arg. vs. 747. *Meftor* recenfetur inter Perfei, & Andromedae filios, ut & ab Apollodoro lib. II. [illegible] 67.

4 LYSIDE, POLYMENA] Non dubito, quin fcribi debeat, *Lycafte*, *Polyxena*. De Polyxena notum eft. SCHEFF. Schefferus: *Lycafte*, *Polyxena*. MUNCK.

5 CHIRODAMAS] Hic *Cherfidamas* eft Apollodoro lib. III. pag. 153. MUNCK.

6 EUAGORAS] Hic inter Nelei & Chloridis filios etiam recenfetur ab Apollodoro lib. I. p. 45.

7 DRYOPON] Apollodoro *Dryops* effe videtur. SCHEFF. Videri hunc Apollodoro *Dryopa* effe annotavit Schefferus. Agnofcit illum *Dryopa* etiam Dictys lib. IV. pag. 103. MUNCK. Hic *Dryops* itaque diverfus eft a *Dryope*, qui Dryopibus nomen dedit, de cujus tamen genere etiam parum conftat. ab Antonino enim Liberali cap. XXXII. Metam. Sperchii & Polydorae; a Schol. Apollon. Rhodii lib. I. vf. 1213. Penei fluvii & Polydorae, a Tzetze ad Lycophron. vf. 480. Apollinis ac Diae filius nuncupatur.

8 ASTYNOMUS] Hic *Aftygonus* Apollodoro. SCHEFF. Cl. Schefferus: *Hic Aftygonus Apollodoro*. Sed *Aftymenes* eft Dicty lib. IV. MUNCK.

9 POLYMETUS] Hic *Polymedon* eft Apollodoro. quod rectius puto. MUNCK.

10 ETHIONOME] An, *Deinone*? SCHEFF. *Deione* mallet Clariffimus Schefferus. MUNCK.

11 DEMNOSIA] Forte, *Demoaffa*. MUNCK.

12 POLIPES] Credo, rectum effe *Polites*, ex Paufaniae Baeoticis, & Apollodoro. SCHEFF. Margo libri Salmafiani habet *Polites*. quod & Cl. Schefferus conjecit ex Paufaniâ & Apollodoro. Quibus addi poffunt Homerus Iliad. Ω. 250. & Dictys lib. II. pag. 66. MUNCK. Adde Tzetzen ad Lycophron. vf. 2[illegible].

13 PALAEMON] *Philaemon* eft Apollodoro. SCHEFF. Liber Salmafii, *Pammon*. Et fane Pammona, non Palaemona, Priamidis accenfent Dictys & Homerus locis modo laudatis. *Philaemon* eft Apollodoro, ut jam notavit Cl. Schefferus. MUNCK.

14 BRISSONIUS] Ne hoc quidem integrum videtur. Sed eft difficile in defectu Hiftoriae, bonique Codicis ifta omnia vocabula reftituere. SCHEFF.

15 GORGITION] Scribe *Gorgythion*, ex Hom. Iliad. Θ. 303. & Apollodoro. MUNCK.

16 ATREUS] An *Areius* ex Dictye lib. IV? Ἄρειος eft Apollodoro, quem in Ἄρειον transformat Mercerus ad Dictyn. MUNCK.

17 DORICEPS] Eidem hic eft *Doriclus*. SCHEFF. *Doryclum* hunc effe Apollodoro obfervat Cl. Schefferus. Addo ita eum à Dicty quoque lib. III. pag. 70. & Hom. Iliad. Λ. 489. appellari, ut nullus dubitem, quin ex illis corrigendus fit Hyginus. MUNCK. De hoc Doryclo Virgilium V. AEn. 620. loqui cenfet Cerda.

18 HYPERISCUS] Credo hunc vocari *Hypiricum* Apollodoro. SCHEFF. Credit hunc *Hypiricum*

machus, [21] Hilagus, Axion, [22] Biantes, Hippotrochus, [23] Deiopites, Medusa, Hero, Creusa.

XCI. [24] *Alexander Paris.*

Priamus [25] Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubae Cissei, [26] sive Dymantis filia, [27] uxor ejus praegnans in quiete vidit, se facem ardentem parere, [28] ex qua [29] serpentes plurimos exisse. Id visum [30] omnibus conjectoribus cum narratum esset, imperant,

pirichum Apollodoro vocari Cl. Schefferus. MUNCK.

19 Proneus] Forte, *Ilioneus.* Vide Dictyn lib. iv. pag. 104 MUNCK.

20 Aromachus] *Archemachus* est Apollodoro & Dicty. MUNCK.

21 Hilagus] Pro hoc *Glaucus* videtur reponendus ex Dicty & Apollodoro. MUNCK.

22 Biantes] Apollodoro est *Bias*, sicut mox *Deioptes*, qui nostro *Dioptites.* Apollodorus memorat plures alios. SCHEFF. Apollodoro esse *Bias* recte videtur Scheffero. Etiam Dicty lib. iv. pag. 103. est *Bias.* MUNCK.

23 Diophites] *Deioptes* quidem est Apollodoro, ut notat Cl. Schefferus; malim tamen heic ex Hom. Iliad. λ. 420. & Dictyos lib. iii. p. 79. rescribere, *Deiopites.* MUNCK.

Ad CAP. XCI.

24 Alexander Paris] Schol. Hom. ad Iliad. M. 93. Ἐκλήθη Πάρις, οὐχ ὅτι, ὥς τινές φασιν, ἐν πήρᾳ ἐτράφη, ἀλλ' ὅτι τὸν νόμον παρῆλθεν. Ὕστερον δὲ Ἀλέξανδρος, ὅτι τῇ πατρίδι ἠλέξησεν, ὅ ἐστιν, ἐβοήθησε. Confer eundem ad Iliad. Γ. 325. Tzetzen ad Lycophr. p. 28. ed. Steph. Etym. Auctorem in Πάρις. Diomed. Gram. lib. i. qui ridicule vult praenomine dictum *Alexandrum*, nomine *Dardanium*, cognomine *Paridem. Alexander appellatus est in Graecia, qui Paris fuerat apud pastores.* Varro lib. vi. L. L. MUNCK. Certe dictus Paris βουκόλος fuit (quippe a pastoribus educatus.) Vide Euripid. Iphigen. Aul. vs. 180. & vs. 573. Ἔμολες ὦ Πάρις, ἧτε σύγε βουκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις, βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν, Ὀλύμπου καλάμοις μιμήματα πνέων. & adde vs. 1292. De eo dicit Helena apud Eurip. in Troad. vs. 941. Ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν. De nomine *Paris*, & *Alexander* consule Meziriac. ad Ovidii Epist. 5. Heroid. p. 410, 411. & Columnam ad Ennii Fragm. ex Alexandra pag. 232. *Quapropter Parim pastores nunc Alexandrum vocant.*

25 Laomedontis filius] De matre dissentiunt veteres, quorum opiniones recenset Homer. Scholiast. ad Iliad. Γ. 250. MUNCK.

26 Sive Dymantis filiae] Ita reposui pro *filia. Nam Hecuba secundum Euripidem filia Cissei fuit, quem Ennius, Pacuvius & Virgilius sequuntur. Secundum Homerum filia Dymantis*, ut notavit Servius ad AEn. vii. 320. Adde Nostr. cap. cxi. Corruptus ergo Tzetzes Proleg. in Lycophronem: Πρίαμος ὁ Ἀλκίππης καὶ Λαομέδοντος ἐξ Ἑκάβης τῆς Κισσέως. leg. Δύμαντος. Cisseus autem ille rex Thracum fuit, ut inter alios auctor Servius ad AEn. v. 535. MUNCK. Consule Meziriacum ad Ovidii Epistol. 5. Heroid. pag. 401, 402, 403. qui ab Apollodoro Hecubam fluvii Sangarii & Metopae filiam dici inter alia refert. Servium compilavit Lactantius ad Statii i. Achill. vs. 22.

27 Uxor ejus praegnans in quiete vidit, se facem ardentem parere, ex qua serpentes plurimos exisse] Ex fide historica conjeceris *ex qua repente plurima exarsisse.* Apollod. iii. p. 182. ἔδοξεν Ἑκάβη κατ' ὕπνους δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. Sic alii. WOPKENS.

28 Ex qua serpentes plurimos exisse] Quinam hi *serpentes*? utrum angues? At hoc nemo alius, quod sciam. An *serpentes* est pro repentes, provenientes, ut ad *faces* referatur, dictumque sit, sicut serpere ignes & incendia dicuntur? ita corrigendum foret *plurimas*, pro *plurimos*, essetque hoc historiae convenientius. SCHEFF. An *exque eâ*? Dubito. Similiter locutus est cap. 29. *Ex qua die non amplius cum ea concubuit*, pro *exque ea die.* Vide notas nostras ad cap. 4. MUNCK.

29 Serpentes plurimos] Cl. Schefferus *serpentes plurimas* mallet, ut ad *faces* referatur. Mihi N. L. Certe de serpentibus illis nihil hactenus apud alios comperi. Suspicor tamen per serpentes illos designari flammas serpentium figuras simulantium, quod ferale omen fuit Menoeceo apud Stat. x. Theb. 596. Heinsius conjectabat, *ex qua repente plurimas exisse.* sc. alias faces. Quod non displicet. MUNCK.

30 Omnibus conjectoribus] Inter illos

perant, quicquid pareret, necaret, ne id patriae exitio foret. Poſtquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus. quem [1] ſatellites miſericordia expoſuerunt. Eum paſtores pro ſuo filio repertum expoſitum educarunt, eumque Parim nominaverunt. Is cum ad puberem aetatem perveniſſet, habuit taurum in deliciis: quo cum ſatellites miſſi à Priamo, ut taurum aliquis adduceret, veniſſent, qui in athlo funebri, [2] quod ei fiebat, [3] poneretur, coeperunt Paridis taurum abducere. Qui perſecutus eſt eos, & inquiſivit, quo eum ducerent: illi indicant, ſe eum ad Priamum [4] adducere, qui viciſſet ludis funebribus Alexandri. Ille amore incenſus tauri ſui, deſcendit in certamen, [5] & omnia vicit, fratres quoque ſuos [6] ſuperavit. Indignans Deiphobus, gladium [7] ad eum

AEſacum fuiſſe ait ad Lycophronem Tzetzes, quem ex Ariſba Meropis filia ſuſceperat Priamus. Vide eum pag. 47. & 59. ed. Steph. Unde lux non parva affulget Servio ad AEn. II. 32. MUNCK.

1 SATELLITES MISERICORDIA] Dictys ſub finem lib. III. refert *Hecubam more foemineae miſerationis clam alendum paſtoribus in Idam tradidiſſe.* MUNCK. Ipſe Priamus in monte Ida infantulum morti deſtinatum exponi juſſiſſe dicitur ab Euripide Iphigen. in Aulide vſ. 1285. Adde Meziriac. ad Ovidii Epiſt. V. Heroid. p. 408, 409.

2 QUOD EI FIEBAT] Paridi videlicet, vel Alexandro. quippe quem expoſitum credebant periiſſe. SCHEFF.

3 PONERETUR] Tanquam praemium Athli, & certaminis, victori tribuendum. Phaedrus noſter lib. I. c. 15. *bibere juſſit ipſum poſito praemio.* SCHEFF.

4 ADDUCERE, QUI VICISSET] Barthius ſcribit, *adducere ei, qui*, quod probo. SCHEFF. Barth. Adverſ. lib. VIII. cap. 6. & Cl. Tollius in ora cod. ſui: *Adducere ei, qui.* quod non diſplicet. MUNCK.

5 ET OMNIA VICIT] Puto ſcriptum fuiſſe, *& omnis vicit*, librarium non intelligentem illud *omnis*, feciſſe *omnia*. Sane de certantibus ſermonem eſſe, monſtrat ſequens *quoque*, ubi dicitur, *fratres quoque ſuos*. SCHEFF. Clariſſ. Schefferus, *Omnes.* Nec hoc improbo. Poſſis tamen ſubaudire *certamina*, & excuſare per helleniſmum. Schol. Pind. pag. 81. Ed. Francof. Δίαυλον ἐνίκησε, pro [illegible]λῳ. Et pag. 191. Πυκτικῷ αὖθις καὶ παγκρατίῳ νε[illegible] 336. [illegible] γυμνικὸν ἀγῶνα [illegible] 15. Ἐ[illegible]. Antigonus Hiſtor. [illegible] 132 [illegible]. Schol. Hom. ad Iliad. Δ. 376. Ὃς [illegible] ἀγῶνα, καὶ συμμαχούσης Ἀθηνᾶς νικᾷ τὰ πάντα, *vincit omnia*, ut heic Hyginus loquitur. Iliad. Λ. 708. γυμνικοὺς ἐνίκων ἀγῶνας. Sententia ergo eſſet, omnium certaminum victor extitit. Juſt. XLI. I. *Longinqua bella viciſſe.* MUNCK. Sic ἱερῶν ἀγῶνα dixit Pindarus O. Pyth. VIII. vſ. 116. Conſule Iſaac. Caſaubon. Lect. Theocrit. cap. 16. & Munck. ad Hygini noſtri fab. 273. Celeb. J. Perizon. ad AElian. lib. X. cap. 19. Verum eo l. πυγμῇ ἐνίκησεν cum Codd. Mſſ. retineri facile poſſe cenſet Doctiſſ. Alberti ad Acta Apoſtol. cap. 10. com. 15. Loquitur tamen ſic iterum AElianus lib. VI. cap. I. Τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἐνίκησεν ὁ Φίλιππος. praepoſitionem κατὰ ſubaudiri putat Duportus ad Theophraſti Ch. Eth. cap. 11. Cel. Perizonius lectionem hanc praetulit, quia AElianus quartum caſum in hac locutione ſemper adhibet.

6 SUPERAVIT. INDIGNANS] Mallem, *ſuperavit. Id indignans.* SCHEFF.

7 AD EUM STR.] Al. *adverſus.* MICYLL. Nihil cenſeo hic emendandum. *ad eum* eſt, *adverſus*, ſive *contra eum.* Et ſic quandoque uſurpatur. Servius ad Virgilii lib. IV. AEn. iſta verba: *Claſſemque ad Pergama miſit: ad Pergama, in Pergama, id eſt, contra Pergama.* SCHEFF. H. e. contra eum. Virgilius AEn. II. 443. *Clypeoſque ad tela ſiniſtris Protecti objiciunt.* Servius: *ad tela, contra tela.* Cyprianus lib. II. ep. 2. *Pugnant ad beſtias non crimine, ſed furore.* Propert. lib. II. el. 19. *Si libitum tibi erit, Lernaeas pugnet ad Hydras.* Caeterum non tam mollis fuit, quam vulgo audit, Paris ille. Servius ad AEn. V. 370. *Paris ſecundum Troica Neronis fortiſſimus fuit, adeo ut in Trojae agonali certamine ſuperaret omnes, ipſum etiam Hectorem: qui cum iratus in eum ſtringeret gladium, dixit ſe eſſe germanum; quod allatis crepundiis probavit, qui habitu ruſtici adhuc latebat.* MUNCK.

8 HER

eum ſtrinxit: at ille in aram Jovis [8] Hercei inſiluit. Quod cum Caſſandra vaticinaretur eum fratrem eſſe, Priamus eum agnovit, regiaque recepit.

XCII. *Paridis judicium.*

Jovis, cum [9] Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos convocaſſe, excepta Eride, [10] id eſt, diſcordia. quae cum poſtea ſupervenitſſet, nec admitteretur ad epulum, [11] ab janua miſit in medium malum: [12] dicit, quae eſſet formoſiſſima, adtolleret. Juno, Venus, Minerva formam ſibi [13] vindicare coeperunt: inter quas magna diſcordia orta.

8 Hercaei Jovis] Scribe potius ſine diphthongo *Hercei.* Ἕρκειος Ζεὺς Herodoto eſt. Meminerunt ejus Ovidius. Ib. 284. Senec. Agam. 448. Servius ad AEn. II. 506. *Jovem aedificialem* Dictys appellat lib. v. Adde Feſtum in *Herceus Jupiter.* ubi codex Biblioth. Leid. habet *Hercius.* quod idem eſt. MUNCK. Adde Miſcell. Obſerv. Oct. Nov. & Dec. 1734. p. 181. Recte addit Cl. Vir, *Hercium*, & *Herceum* dici. Nam, praeterquam quod Graecorum ει nunc in *i* nunc in *e* a Latinis mutatur, tam Ἕρκιος, quam Ἕρκειος a Graecis vocatur. Sic Philoſtrat. II. Icon. 23. & Sophocl. Antig. vſ. 493.

Τȣ̃ παντὸς ἡμῶν ΖΗΝΟ'Σ 'ΕΡΚΙ'ΟΥ κυρεῖ.

Ubi phraſin iſtam inluſtrat Scholiaſtes. & Euripid. Iphig. in Tauris vſ. 17. De *Jove Herceo* vide, quos laudat Cl. Oudendorp. ad Lucanum lib. IX. vſ. 979.

Ad CAP. XCII.

9 Thetis Peleo nuberet] Quo modo ac loco hae nuptiae celebratae ſint, docet Euripides Iphigen. in Aulide vſ. 1036. De donis, quae ſponſis dederunt dii, Ptolem. Hephaeſtio lib. VI. apud Photium pag. 487.

10 Id est discordia] Haec ſunt ex gloſſa, & delenda. SCHEFF. Deleri ut gloſſemata haec jubet Cl. Schefferus. Etſi non ignoro *Diſcordiam* Latino vocabulo eam divam dici Capellae lib. I. Arnob. lib. III. Fulgent. lib. III. cap. 7. Claudian. lib. I. in Ruf. vers. 30. & reperiri apud Juſtin. lib. XII. cap. 15. *Malum diſcordiae.* Petron. Carm. de bello civ. *Sciſſo diſcordia crine.* & ſub finem ejuſdem carminis: *Factum eſt in terris quicquid diſcordia juſſit.* Quem tamen verſum ſpurium exiſtimat Nob. Heinſius, & carmini mutilato tibicinem ab homine ſemilitterato additum. Licet haec, inquam, ita habeant, amplector tamen Schefferi ſententiam. Servius, ſive ejus epitomator, Scholiaſtes Germanici, & alii, qui fabulas poëticas narrant, perraro ſuorum verborum agere ſolent interpretes. Ille ad AEn. III. 3. *Cetos, id eſt, belluas marinas immiſit.* Hic fabula Centauri: *Ipſam in arborem Philyram, id eſt, tiliam converſam eſſe.* Adde quae praeterea notamus ad cap. 126. Feciſſe illam Eridem Jovis filiam nonnullos, diſces ex Schol. Aeſchyl. εἰς τȣ̀ς ἑπτά. vers. 434. De μήλῳ hoc longè aliter μυθολογεῖ Hephaeſt. lib. VI. MUNCK. Martis ſoror vocatur ab Homero Iliad. Δ. 441. Malum Eridis aureum fuit. Vid. Serv. ad I. AEn. 31. ubi plura.

11 Ab janua misit in medium malum: dicit quae esset fortissima, attolleret] Neceſſe non eſt cum nonnullis legas *dicitque.* Simile ἀσυνδετον in his Sulp. Severi H. S. I. 25. *Huic angelus . . adſtitit: dominus*, inquit, *tecum.* Juſtin. XXXIV. 4. *ſenatum adiit: obſidem*, inquit, *ſe vivo fratre veniſſe.* utrobique, ut & alibi, immerito vexata haec ratio fuit, uberiore proinde quondam exemplorum ſegete comprobanda. WOPKENS.

12 Dicit, quae] Poſſet credere quis, ſcribendum, *dicitque quae.* Sed & alibi conjunctionem ſic omittit. ut ſtatim poſt: *eum regnaturum, divitem praeter caeteros futurum.* SCHEFF. Scriverius & Tollius ad oram librorum ſuorum *dicitque, quae.* Mallem, *dixitque* &c. Heinſius: *adjecitque, quae.* MUNCK. Pt. Hephaeſtio saepius, ut & in hac fabula, a ceteris Mythographis diſſentit lib. VI. apud Photium pag. 490. quem Lector velim conſulat.

13 Vendiçare] Scribe *vindicare.* Juſt. lib. III. 2.

orta. Jovis imperat Mercurio, ut deducat eas [1] in Ida monte ad Alexandrum Paridem, eumque jubeat judicare. Cui Juno, si secundum se judicasset, pollicita est in [2] omnibus terris eum regnaturum, [3] divitem praeter caeteros praestaturum. Minerva, si inde victrix discederet, [4] formosissimum inter mortales futurum, & [5] omni artificio scium. [6] Venus autem Helenam Tyndarei filiam formosissimam omnium mulierum se in conjugium dare promisit. Paris donum posterius prioribus anteposuit, Veneremque pulcherrimam esse judicavit. ob id Juno & Minerva Trojanis fuerunt infestae. Alexander Veneris inpulsu Helenam a Lacedaemone ab hospite Menelao [7] Trojam abduxit, eamque in conjugio

XII. 2. *Cum regnum sibi vindicare potuisset.* Infinita sunt loca veterum, in quibus hoc verbum corruptum est. MUNCK.

1 IN IDA MONTE] Pro *in Idam montem.* Gargarum Idae cacumen dicit Lucianus in Θεῶν κρίσ. Usus eadem syntaxi Noster etiam cap. 139. *Jovem in Cretensi insula detulit.* 166. *In concilio deorum adduxisset.* 190. *In adjutorio advocavit.* 254. *Sacra in monte duci.* Servius ad AEn. V. 118. *Filiam suam ei in matrimonio dedit.* Dictys lib. I. *In voluntate traduxit.* lib. III. *In flumine praecipitavit.* lib. V. *Convivium in bonore Deûm publice coeptum.* Gregor. Dial. I. *In eodem loco venisset.* Sulpicius Severus Histor. Sacr. lib. I. *In matrimonio à patre postulans.* Et, *In matrimonio accepta.* Schol. German. Cane: *In monte Hymetto se contulit.* Ovid. III. Fast. 664. *In sacri vertice montis abit.* Vetus interpres Jobi cap. XIII. 16. *Non enim veniet in conspectu ejus omnis hypocrita.* Phaedrus lib. V. cap. 2. *Quinam ille cinaedus in conspectu meo audet venire?* Vide ad illa, quae Cl. Schefferus notavit, & quos ibi laudat; unde disces nec politiores scriptores ab illa abhorrere syntaxi. Adde, si plura desideres, quae ad Claud. Mamerti lib. I. Barthius, & nos superius ad cap. 51. congessimus. Inanis ergo metus Donati ad Terent. Eun. III. 4. *Coimus, consensimus ac pepigimus, ne sit soloecismus in Piraeo pro in Piraeum.* Caeterum locum, in quo illud judicium habitum est, καλλικολώνην nominatum tradit apud Hom. Schol. ad Iliad. Υ. vers. 3. Demetrius Scepsius; Stephanus autem *Alexandriam.* Ἔςι κ, [illegible] τόπος ἐν Ἴδῃ τῇ Τρωϊκῇ Ἀλεξάνδρεια λεγόμενος, ἐν ᾧ φασιν Πάριν δικάσαι τὰς θεάς. MUNCK. Confer Eurip. Helen. 24. in Iphig. in Aul. 1300. in Troad. 976.

2 OMNIBUS TERRIS REGNATURUM] Nimirum *regnis praeesse dicitur Juno*, ut loquitur in hac fabula Fulgentius lib. II. cap. 3. Verba Junonis apud Lucianum sunt: ἢν γὰρ με, ὦ Πάρι, δικάσῃς εἶναι καλὴν, ἁπάσης ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεσπότης. Apud Coluthum Helenae raptu: Ἤν με διαχρίνων προφερέστερον [illegible] Ἀσίης ἡγήτορα θήσω. MUNCK. Confer Eurip. Troad. vs. 927.

3 DIVITEM] *Divitiis* fortasse. MICYLL. Micyllus in margine. *Divitiis.* Sed quid est *praestare praeter caeteros*? Libenter legerem, si MSS. libri, quos fortuna mihi hactenus invidit, juvarent, *regnaturum, & divitiis praeterea caeteros praestaturum* MUNCK. Munkerus libenter legeret *& divitiis praeterea caeteros praestiturum.* Sed illud *praeter caeteros* equidem non moverem: quamvis enim usitatiore Latinitate dictum fuisse *caeteros* vel *caeteris praestiturum*, saepissime tamen fit, ut verba, accusativum vel dativum regentia, casum hunc ita deserant; quod ex phrasibus *excellere praeter caeteros*, *objicere ad bestias*, *imponere super caput*, *precari a domino*, *orare ad dominum* aliisque probari posset. Probe autem illud *& divitiis*, pro *divitem.* Conjici tamen etiam liceat, *divitemque* vel *tum divitem praeter caeteros extituram* [illegible]. Vide, quae dixi cap. VII. Otiorum meorum in Obs. Misc. Vol. X. Tom. I.

4 FORMOSISSIMUM] Praeferam Barthii conjecturam, *famosissimum.* quamquam aptius foret, si tam prope ad vulgatam scripturam accederet, *fortissimum* vel *bellicosissimum.* Ita enim apud Coluthum Pallas: Πείθεο, κ πτολέμους τε κ ἠνορέην σε διδάξω. MUNCK. Vide notata cap. VII. meorum Otiorum. fabulam explicat Athenaeus lib. XII. cap. I. pag. 510.

5 OMNI ARTIFICIO SCIUM] *Omnium artificiosissimum.* MICYLL. Pro, *in omni artificio*, cum ellipsi praepositionis. *Scius* est *sciens.* Vide Indicem. SCHEFF. Non est necessaria Micylli correctio,

jugio habuit cum ancillis duabus [8] AEthra & Thiſadie, quas Caſtor & Pollux captivas ei adſignarant, aliquando reginas.

XCIII. *Caſſandra.*

CASSANDRA Priami & Hecubae filia in Apollinis fano ludendo laſſa obdormiſſe dicitur. Quam Apollo cum vellet comprimere, [9] corporis copiam non fecit. [10] ob quam rem Apollo fecit, ut [11] cum vera vaticinaretur, fidem non haberet.

XCIV.

rectio, *omnium artificioſiſſimum.* Ut *peritus juris & jure, conſultus juris & jure*; ita *ſcius artificii, & artificio* cur non aeque bene dicatur? Noſter ſupra cap. 14. *Idmon augurio prudens.* Hieronymus vita Hilarionis: *Loquendi arte gnarus.* Chariſ. lib. I. *Scius artis.* Lactant. lib. III. cap. 24. *Prudentes & ſcios mendacia defendenda ſuſcipere.* Vetus interpres Siracidae cap. XXI. 18. *Verbum ſapiens quodcunque audierit ſcius, laudabit.* Gr. Cod. ἐπιςήμων. Quibus adde, quae in ſua Stradae defenſione congeſſit Cl. Borrichius pag. 303. Vindicat idem vocabulum Swertius Anal. lib. II. c. 12. Iſidori gloſſario, ubi legas: *Anconiſcus, incaſtrare.* Scribit ergo, *Ancon, ſcius incaſtrare.* Sed legendum omnino cum Vulcanio: *Anconiſcus, incaſtratura.* Rationem emendationis, quam ille non dedit, ego tibi reddam ex Deuteron. cap. XXVI. vers. 17. ubi vulgatus interpres: *In lateribus tabulae duae incaſtraturae fient, quibus tabula alteri tabulae connectatur. Incaſtraturas* adpellat, quas οἱ ό dixerunt ἀγκωνίσκυς. Non feliciores caeterae ejus conjecturae, quibus ibidem opem ferre intendit illis Gloſſis. *Anilia, amentia, fatuitas.* Legendum ait Gothicè accentu in ultimam ſyllabam robuſto impacto, *anilità.* Imo, me judice, legendum *anilitas.* Qua voce utitur Catullus epithalamio Mallii; vel cum Heinſio *anilis naenia, fatuitas. Balaſtrum, Balneum.* Scribendum ait Germanicè, *Badaſtrum* vel *Badſtratum.* Judicabam aliquando primam ſyllabam *ba*, ut ex ſequenti voce natam, delendam eſſe, & ſcribendum, *labrum, balneum.* Nob. Heinſius conjectaverat, *Alabaſtrum balneum* vel *balani*, h. e. unguenti. Sed illuc, unde digreſſi eramus, redeamus. Eadem, quâ heic *ſcius*, τὸ *ſcitus* notione uſurpat Ovidius lib. V. Faſt. 54. *Scita Thalia lyrae.* & IX. Met. 108. *Neſſus adit membriſque valens ſcituſque vadorum.* Gloſſ. Cyrilli, Εἰδήμων, *gnarus, ſcitus, ſciens.*

Omnes artifices ſub Palladis erant patrocinio. Unde lib. III. Faſtor. vers. 815. Naſo: *Pallada nunc pueri teneraeque ornate puellae; Qui bene placarit Pallada, doctus erit.* Conſule & Vivem ad Auguſtin. C. D. lib. VII. cap. 3. MUNCK.

6 VENUS AUTEM] Quam dilectus poſthac Veneri fuerit Paris, docet Ptol. Hephaeſtio lib. VII. apud Photium pag. 490.

7 TROJAM ABDUXIT] Negant alii Helenam in Troja fuiſſe. Conſule Herodotum lib. II. a cap. 112. ad cap. 119. Philoſtrat. Heroic. cap. II. §. 20. & lib. IV. de Apoll. Tyan. cap. 16. Serv. ad II. AEn. vſ. 592, 601. Alii alia de hac fabula referunt. Videndi Serv. ad X. AEn. 91. ad XI. AEn. 264. Lact. ad Statii I. Achill. 21. ad II, 196. Ptol. Hephaeſtion lib. IV. apud Photium pag. 479. lib. V. pag. 483.

8 AETHRA ET THISADIE] Supra *Phiſadien* vocavit. MICYLL. Vide quae dicta ſuperius ad cap. 79. MUNCK.

Ad CAP. XCIII.

9 CORPORIS COPIAM NON FECIT] Promiſiſſe fabulantur, ſi vaticinandi artem concubitus pretium acciperet: quod autem dictis non manſerit, ad hunc ei modum munus ſuum Apollinem reddidiſſe inutile. Vide Serv. ad AEn. II. 247. Tzetzen ad Lycophr. p. 64. MUNCK.

10 OB QUAM REM APOLLO FECIT, UT CUM VERA VATICINARETUR, FIDEM NON HABERET.] I. e. fides illi non haberetur. Salluſt. Declam. in Cic. extremo: *leviſſume transfuga! neque in hac, neque in illa parte fidem habes.* Interdum & *fidem habere* eſt fide dignum eſſe, quomodo in loco Salluſtii etiam hoc accipi poſſet. Vide Dict. Cret. III. 3. & alibi. WOPKENS.

11 CUM VERA &c.] Propert. III. II. *Experta*

eſt

XCIV. *Anchiſa.*

VENUS Anchiſam [1] Aſſaraci filium amaſſe, & cum eo concubuiſſe dicitur, ex quo procreavit AEneam: eique praecepit, ne id apud homines enunciaret. Quod Anchiſes inter ſodales [2] per vinum eſt elocutus: ob id [3] à Jove fulmine eſt ictus. [4] Quidam dicunt, eum ſua morte obiſſe.

XCV. *Ulyxes.*

AGAMEMNON & Menelaus Atrei filii, cum ad Trojam obpugnandam conjuratos duces ducerent, in inſulam Ithacam ad Ulyxem Laertis filium venerunt: cui erat reſponſum, ſi ad Trojam iſſet, poſt viceſimum annum, ſolum, ſociis perditis, egentem domum rediturum.

eſt veros irrita lingua Deos. MUNCK. Vid. Meziriac. ad Ovidii v. Epiſt. Heroid. pag. 431.

Ad CAP. XCIV.

1 ASSARACI FILIUM] Atqui ſecundum alios Capyos eſt filius, nepos Aſſaraci. Vide Serv. ad AEn. IX. 643. Philargyrium ad Georg. III. 35. MUNCK. Vid. Serv. ad I. AEn. 276, 288. Tzetz. ad Lycophron. 1232. Columna ad Ennii fragm. ex I. Annal. pag. 12. & Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 142. de hiſce Anchiſae & Veneris nuptiis Schol. Theocriti Idyll. I. vſ. 105.

2 PER VINUM] H. e. per ebrietatem. Arnob. lib. v. *Per vinum deinde confitetur.* Catull. c. 51. *Reddens mutua per jocum atque vinum.* MUNCK.

3 A JOVE FULMINE EST ICTUS] Afflatum modo, & privatum oculo ſcribit Servius ad I. AEn. vſ. 621. SCHEFF.

4 QUIDAM EUM] Utrumque verum, & ſua morte obiiſſe, & fulmine eſſe tactum. Serv. AEn. II. 648. *Cum inter aequales exultaret Anchiſes, gloriatus dicitur de concubitu Veneris, quod cum Jovi queſta eſſet, emeruit, ut in Anchiſen fulmina mitterentur: ſed Venus cum fulmine poſſe vidiſſet interimi, miſerata juvenem, in aliam partem detorſit. Anchiſes tamen afflatus, igne coeleſti, ſemper debilis vixit.* Illi afflati ignè coeleſti *tacti* dicebantur. Virg. Ecl. I. vers. 17. *De coelo tactas memini praedicere quercus.* Vide ibi Servium. Feſtus Pauli: *Fanatica dicitur arbor fulmine tacta* Ita habet Leid. Cod. non *icta*, ut editum hactenus. Confer Serv. ad AEn. I. 621. MUNCK. Vid. Tzetz. ad Lycophron. 1263. De morte & ſepulcro Anchiſae Mizeriac. ad Ovid. Epiſt. VII. Heroid. pag. 144, 221, 222.

Ad CAP. XCV.

5 PILEUM SUMSIT] Pingere eum etiam ſolebant pileatum. Serv. ad AEn. II. 44. *Huic (Ulyxi) primus Nicomachus pictor pileo caput texiſſe fertur.* Talis etiam in familiis Romanis Fulvii Urſini exhibetur in vetuſto gentis Mamiliae numiſmate, ut Nob. Heinſius me monuit. Cur autem pileatus pingatur, anquirit Meurſius Lacon. I. 17. Barthius Adverſ. lib. VIII. cap. 6. Solerius de pileo Sect. x. Dalechampius ad Plin. lib. XXXV. cap 10. unde ſua hauſit Servius. Quà forma is fuerit, docte, ut ſolet, docet ὁ πολυΐστωρ Voſſius Vit. Sermon. pag. 125. MUNCK. De Ulyſſis pileo G. Cuperus Apotheoſ. Homeric. pag. 29, 30. De reſponſo, quod Ulyſſes retulerat, Meziriac. ad Ovid. Epiſt. I. Heroid. pag. 29, 30.

6 EQUUM CUM BOVE JUNXIT AD ARATRUM] Et *ſalem ſevit*, auctore Servio ad AEn. II. 81. *Quum ille*, inquit, *junctis diſſimilis naturae animalibus, ſalem ſereret, filium ei Palamedes oppoſuit.* Bochartus part. I. Hieroz. lib. II. cap. 13. vel lapſus eſt memoriâ, vel *cum aſino* invenit in ſuo libro, cum ita ſcriberet: *Inde eſt, quod Ulyſſes, ut crederetur inſanus, equum cum aſino junxit ad aratrum. Ita narrant Hyg. fab. 95. Nicephorus Baby-*

rum. Itaque cum ſciret ad ſe oratores venturos, inſaniam ſimulans, [5] pileum ſumpſit, & [6] equum cum bove junxit ad aratrum. [7] Quem Palamedes ut vidit, ſenſit ſimulare, atque Telemachum filium ejus, cunis ſublatum, [8] aratro ei ſubjecit, & ait: Simulatione depoſita, inter conjuratos veni. Tunc Ulyxes fidem dedit ſe venturum. ex eo Palamedi infeſtus fuit.

XCVI. *Achilles.*

Thetis [9] Nereis, cum ſciret, Achillem filium ſuum, quem ex Peleo habebat, ſi ad Trojam expugnandam iſſet, periturum, commendavit eum [10] in inſulam Scyron ad Lycomedem regem. quem ille inter virgines filias habitu foemineo ſervabat, nomine mutato. nam virgines [11] Pyrrham nominarunt, quoniam [12] flavis capillis fuit, & Graece rufum pyrrhon dicitur. Achivi autem cum reſciſſent, ibi eum occul-

Babylaces Hiſt. 4. *Tzetzes in Lycophronem, & Mythologi fere quotquot ſunt.* De Tzetze quod ait, ex parte verum eſt: ita enim ille pag. 115. Ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠροτρία. Cum Hygino Plinius lib. XXXV. cap. 11. *Ulixes ſimulata inſania, bovem cum equo jungens* &c. MUNCK.

7 Quem Palamedes] Ad hanc hiſtoriam adluſit Aelianus lib. XIII. V. H. cap. 12.

8 Aratro ei subjecit] Mallem, *aratro ejus ſubjecit.* SCHEFF. Schefferus *aratro ejus* mallet. Doctiſſimus Perizonius propius & verius putat, *araturo ei.* Tzetzes ad Lycophron. pag. 69. Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως τέθηκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος. Sed vulgatum aeque rectum cenſeam. Servius: *Quo viſo Ulyxes aratra ſuſpendit.* Tzetzes pag. 130. Τέθεικε πρὸ τοῦ ἀρότρου. MUNCK. Vid. Philoſtrat. cap. x. Heroic. §. 2.

Ad CAP. XCVI.

9 Nereis] Alii tamen illam Thetim Chironis filiam faciunt. Vide Apollon. Schol. ad lib. I. 558. Dictys lib. I. *Achilles Pelei & Thetidis, quae ex Chirone dicebatur nata.* Tzetzes Chiliad. VII. 98. Ἥπερ ἦν θυγάτηρ Χείρωνος φιλοσόφου. Staphylus apud Scholiaſten Apollonii ad lib. IV. 816 ubi originem fabulae de Pelei & Thetidis conjugio aperit, ex Philomela natum Achillem memorat. MUNCK. Nerei filiam Achillis matrem fuiſſe docet Euripides Iphig. Aul. 626, 701, 948. (quae cur a Catullo *Neptunine* dicatur, docet J. Perizonius Animadv. Hiſtor. cap. IX. pag. 400.) Statius inde Peleum vocat *generum profundi Nereos.* Vide Celeb. P. Burm. Catal. Arg. in *Peleus.* ex Philomela alii Achillem eſſe natum credunt. Vid. Edw. Simſonii Chron. A. M. 2755.

10 In insulam Scyro] Scribe *Scyron*, a Scyros Graece σκῦρος. SCHEFF. *Scyron* Schefferus. Atque ita adducit quoque ſummus Gronovius lib. II. Obſ. cap. 23. non male. *Commendare* eſt παρατίθεσθαι. Schol. Hom ad Iliad. B. 418. Ἦν αὐτὸν παραθεμένη εἰς τὰ Λυκομήδους παρθενῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ. & ad vers 144. Γ. ... εἰς ἀφανῆ τῇ Αἴθρῃ. Nec deterius foret, *in inſula Scyro.* Lactant. ad IV. Theb. Stat. vers. 785. *Commendatus dicitur in Ida monte.* Servius ad AEn. II. 477. *Commendatus ibi à matre Thetide* Noſter cap. 117. *Quem demandaverat in Strophide Phocio.* Adde not. ad cap. 3. MUNCK. *Scyron* recte legitur. Vid. Eurip. Troad. vſ. 90. Plut. Tom. II. p. 34. in Theſeo Tom. I. pag. 16. Philoſtrat. Junior Icon. I. pag. 863. Tzetz. ad Lycophr. 185. Lact. ad Stat. I. Achill. 5. Pauſan. lib. I. cap. XVII. p. 41. cap. 22. p. 52.

11 Pyrrham nominarunt] De variis partim muliebribus, partim virorum nominibus, quibus Achilles fuit inſignis, & vivus, & poſt obitum, conſule Plutarch. in Pyrrho paullo poſt init. Ptol. Hephaeſtion. apud Photium pag. 474, & pag. 490. Serv. ad I. AEn. 34. Meziriac. ad Ovid. Epiſt. III. Heroid. pag. 232. Fabulam, de qua hic agitur, explicat Celeb. P. Burman. ad Ovid. XIII. M. 162. imo falſam eſſe totam hanc fabulam ſtatuit Philoſtratus cap. XIX. Heroic. §. 3.

12 Flavis capillis] De hiſce Lact. ad Sta-

tii II.

occultari, ad regem Lycomedem [1] oratores miſerunt, qui rogarent, ut eum adjutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud ſe eſſe, poteſtatem eis fecit, ut in regia quaererent. qui cum intelligere non poſſent, [2] quis eſſet eorum, Ulyſſes in regio veſtibulo [3] munera foeminea poſuit, in quibus clypeum & haſtam, & ſubito [4] tubicinem juſſit canere, armorumque crepitum & clamorem fieri juſſit. Achilles hoſtem arbitrans adeſſe, veſtem muliebrem dilaniavit, atque clypeum & haſtam adripuit. Ex hoc eſt cognitus, ſuaſque operas Argivis promiſit, & milites Myrmidones.

XCVII. *Qui ad Trojam expugnatum ierunt, & quot naves.*

AGAMEMNON [5] Atrei & AEropes filius, [6] Mycenis navibus centum.

tii II. Achill. vſ. 42. Olear. ad Philoſtrat. lib. VII. de Apoll. Tyan. cap. 36. Heroic. cap. XIX. §. 14. lib. II. Icon. cap. 8.

1 ORATORES] Hi fuerunt Ulyſſes, Phoenix, & Neſtor. Schol. Hom. ad Iliad. T. 332. MUNCK.

2 QUIS ESSET EORUM] Imo, *earum*, nam quaerebant inter virgines. SCHEFF. *Earum* . Schefferus, quod inter virgines eum quaererent. MUNCK.

3 MUNERA FOEMINEA] Calathiſcos puta ſive quaſillos cum inſtrumentis textoriis. Schol. Hom. Ὅπλα καὶ ταλάρους ἔῤῥιψαν σὺν τοῖς ἱστουργικοῖς ἐργαλείοις ἔμπροσθεν τοῦ παρθενῶνος. Tzetzes ad Lycophron. p. 54. Ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικῶν ἐργαλεῖα. MUNCK. Vide Meziriac. ad Ovid. Epiſt. I. Heroid. pag. 56, 57.

4 TUBICINAM] Legendum eſt, *tubicinem*. SCHEFF. Scribendum, *tubicinem*. Virorum enim, non foeminarum eſt inflare tubas. Velut rem novam in Aglaide Megaclis filia id notat AElianus Var. Hiſt. lib. I. cap. 26. & Athenaeus lib. X. p. 415. Agyrten eum tubicinem appellat Stat. II. Achill. vers. 201. *Cum grande tuba (ſic juſſus) Agyrtes Inſonuit.* MUNCK. Vide Philoſtrati Junioris Icon. I. p. 864. & ibi Olear.

Ad CAP. XCVII.

5 ATREI ET AEROPES] Ita & Euripides Oreſt. vers. 16. Servius ad AEn. I. 402. ATRIDAS. *Atrei filios, Agamemnonem & Menelaum. Sed hoc uſurpatum eſt. Nam Pliſthenis fuerunt.* Apollod. lib. III. *Ex his quidem Pliſthenes AEropen uxorem duxit: ex qua filios Agamemnonem & Menelaum ſuſtulit.* Pliſthenis filios appellat quoque Dictys lib. I. Dictos Atridas cenſet Mercerus ad tegendam obſcuritatem paterni nominis. Altera cauſa ſit, quod ab Atreo fuerint educati. Schol. Eurip. ad Oreſt. vers. 5. Ἀτρεὺς Κλεόλαν τὴν Δίαντος ἀγαγόμενος, ἔσχε Πλεισθένη τὸ σῶμα ἀσθενῆ. Ὃς Ἐριφύλην γήμας, ἔσχεν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, καὶ Ἀναξιβίαν. Νέος δὲ τελευτῶν ὁ Πλεισθένης, καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας. Idem tradit Hom. Schol. ad Iliad. B. 249. MUNCK. Cum Dicty Cretenſi facit Lactantius ad Statii I. Achill. vſ. 36. De AErope Atrei uxore Schol. Eurip. Oreſt. 813. cujus AEropes & Atrei filios fuiſſe Agamemnonem & Menelaum teſtantur Euripides in Helena. 397. Sophocles cum Scholiis Oxonienſibus in Ajace 1312. Tzetzes ac Potterus ad Lycophron. vſ. 150. & Schol. Eurip. Oreſt. 982. & 1010. Pliſthenis filium Agamemnonem fecit Heſiodus. Vide Schol. Homeri Iliad. A. vſ. 7. pluribus exſequitur Meziriacus ad Ovidii Ep. VIII. Heroid. p. 250, 251. qui de *Phoenicis* matre egit ad Ep. III. Heroid. p. 253.

6 MYCENIS] H. e. Μυκηναῖος. Helleniſmum reſipit. Marcus cap. XV. 43. Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας. Heſiod. Ἔργ. I. Μοῦσαι Πιερίηθεν. h. e. Πιερικαί. Vide ibi Heinſium. Talia ſunt, *Ex Ephyrâ Periander, ex Lacedaemone Chilon* apud Sidon. c. 2. apud Cyprianum, *Aurelius ab Utica, Junius à Neapoli, Cyprianus à Carthagine.* apud Hilarium pag. 408. *Alipius ab Achaia, Alexander de Theſſalia*, & complura alia. Anthol. lib. I. Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης, *viri Arcades*. MUNCK. De hac phraſi dixi ad Nepotem in Alcibiad. cap. 10. Adde Daviſ. ad Caeſar. lib. I. de B. Civil. cap. 24. & Burm. ad Virgil. Eclog. I. vſ. 8. Magni Agamemnonis patria & regnum fuit (v. Schol. Hom. Il. A. 30. Serv. ad I. AEn. 288.) De hiſtoria confer Euripid. Iphig. Aul. 265.

quo-

tum. Menelaus frater ejus, Mycenis navibus LX. Phoenix Amyntoris filius Argivus, navibus L. [7] Achilles Pelei & Thetidis filius, inſula Scyro navibus LX. Automedon auriga Achillis, Scyro navibus X. Patroclus Menoetii & [8] Philomelae filius, Phthia navibus X. Ajax Telamonis ex [9] Eryboea filius, Salamine navibus XII. Teucer frater ex Heſiona Laomedontis filia, navibus XII. Ulyſſes Laertae & Anticlîae filius Ithaca navibus XII. Diomedes Tydei & [10] Deipylae Adraſti filiae filius, Argis navibus XXX. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis navibus XXV. [11] Ajax [12] Oilei & [13] Rhenes nymphae filius, [14] Locrus, navibus XX. Neſtor Nelei [15] & Chloridis filiae filius, Pylius, navibus XC. [16] Thraſymedes frater ex Eurydice, Pylius, navibus XV. Antilochus Neſtoris filius, Pylius, navibus XX. Eurypylus Euaemonis & Opis filius, [17] Ormenio navibus XL. [1] Ma-

quomodo vero ad imperium Mycenarum pervenerit Agamemnon, docebit Thucydides lib. I. cap 9.

7 ACHILLES 60.] Homerus & Dictys ei tantum 50. tribuunt. MUNCK.

8 PILOMELLAE] Hoc corruptum eſt vocabulum An legendum *Philomela*? Scholiaſti Pindari & aliis eſt *Sthenela*. SCHEFF. Σθενέλη eſt ejus mater apud Apollodorum lib. III. & Schol. Pindari ad Olymp. IX. *Periapidem* alii vocarunt, ut auctor eſt Apollodorus. Scribendum heic eſſe *Philomelae* didici ex Hom. Schol. ad Iliad. P. vers. 134. MUNCK. V. Cl. Burm. in Cat. Arg. v. *Menoetius*.

9 EX ERIBOEA] Scribendum eſt, *ex Periboea*. Sic enim appellat Pauſanias in Atticis. SCHEFF. An ſcribendum, *Periboea*? Graecis eſt Περίβοια. Vid. Apollod. lib. III. pag. 187. & Pauſan. Atticis. Sed Philoſtephanus apud Hom. Schol. ad Iliad. Π. 14. cum Hygino Ἐρίβοιαν eam appellat. Tzetzes in Lycophronem p. 15 Edit. Steph. Τελαμῶνος καὶ Περινείας Αἴας. Scripſerim, Περιβοίας. quanquam ipſe pag. 73. edit. Baſ. ſcribit Ἐριβοίας ἦν παῖς τοῦ Πορθάονος θυγατρός. Τεῦκρος δὲ Ἡσιόνης. Philoſtephanus Ἐρίβοιαν τὴν Ἀλκάθου dicit. MUNCK. A Plutarcho in Theſeo pag. 13. Ajacis mater *Periboea* vocatur: quomodo forſan in Athenaeo pag. 557. legendum: quem locum citant Meziriac. ad Ovidii Epiſt. III. Heroid. p. 246, 247. & Celeb. P. Burm. Catal. Arg. in voce *Telamon* pluribus de Ajacis matre agentes. Conſule omnino P. Leopardum lib. III. Emendat. cap. 10. Quo caſu mater Ajacem Salamine pepererit, docet Plutarch. Parall. Tom. II. p. 313.

10 DEIPHILAE] Scrib. *Deipylae*. Notavi jam ad cap. 69. MUNCK.

11 AJAX OILEI 20.] Hom. Catal. vers. 21. & Dictys lib. I. ei 40. adſignant. MUNCK.

12 OILEI ET RHENES NYMPHA] Ita habes apud Homerum Iliad. B. SCHEFF.

13 RHENES N.] Hanc matrem Medontis Homerus facit. MICYLL. Sc. Iliad. B. 730. ubi iſte Medon ſpurius Oilei & Rhenes filius vocatur.

14 LOCRUS] Schol. Hom. Iliad. N. 66. Αἴας Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Ὀποῦντος, πατρὸς δὲ Ὀϊλέως. MUNCK. Conſule Munck. ad cap. 116. Serv. ad I. AEn. 41. Pauſan. lib. III. cap. 19. Conon. Narrat. XVIII. apud Photium pag. 432. & Philoſtrat. cap. VIII. Heroic. §. I.

15 ET CHLORIDIS FILIAE] Scribe, *Chloridis Amphionis filiae filius*. Vid. cap. 10. & 14. MUNCK. Eurip. Iphig. Aul. 273. Ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος ΓΕΡΗΝΙΟΥ κατειδόμαν Πρύμνας. Cur *Gerenius* dictus ſit, docet Meziriacus ad Ovid. Epiſt. I. Heroid. pag. 74. Quot annorum fuerit, cum ad bellum Trojanum abierit, docet Lact. ad Statii IV. Theb. 126.

16 THRASYMEDES FRATER EX EURIDICE] Cujus frater? Neſtoris opinor. At Dictys eum facit filium ipſius, fratrem Antilochi. Et habet conſentientem ſibi Pauſaniam. An trajecta ſunt nomina, & hoc poſt Antilochi ponendum? SCHEFF. Cujus frater? an Neſtoris? non ſanè, ſed Antilochi filii Neſtoris. Tranſpoſita ergo heic ſunt nomina, & Thraſymedes poſt Antilochum collocandus, ut recte ſuſpicatur Cl. Schefferus. Dictys lib. I. *Neſtor cum Antilocho & Thraſymede, quos ex Anaxibiâ ſuſceperat, ſupervenit.* MUNCK. Thraſymedem patri Neſtori in bello Trojano adfuiſſe negat Philoſtratus cap. III. Heroic. §. 2.

17 ORCHOMENO] Ita habet etiam Dares. Sed legendum, *Ormenio*. Vide Hom. Catal. vers. 241. Dictys lib. I. *Eurypylus Ormenius quadraginta.*

[1] Machaon Asclepii & Coronidis filius, [2] Attica, navibus xx. Podalirius frater ejus navibus IX. [3] Tlepolemus Herculis & Astyoches filius, Mycenis navibus IX. Idomeneus [4] Deucalionis filius, à Creta navibus XL. [5] Meriones Moli & Melphidis filius à Creta, navibus XL. Eumelus Admeti & Alcestis Peliae filiae filius, à [6] Perrhaebia navibus VIII. Philoctetа Poeantis & Demonassae filius, Meliboea navibus VII. [7] Peneleus Hippalci & Asteropes filius, Boeotia navibus XII. [8] Leitus [9] Lacreti & Cleo-

ginta. Sic correxit Mercerus, cum antea legeretur, *Orchomenius.* MUNCK. De hoc *Eurypylo* Micyll. & Burm. ad Ovid. XIII. M. 357. De urbe *Ormenio* Spanh. ad Callim. H. Cerer. 76.

1 MACHAON AESCULAPII ET CORONIDIS] Atqui cap. 14. 161. & 202. Coronidem cum Homero & aliis Asclepii matrem facit. Non nimis audacter forte fecero, si corrigam Hyginum & scribam, *Asclepii & Epiones.* Aristides apud Pind. Schol. Pyth. od. III. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς καὶ Ἀρσινόης. αὕτη δὲ παρθένος οὖσα ὠνομάζετο Κορωνίς. Λευκίππου δὲ θυγάτηρ ἦν. Ἀσκληπιοῦ δὲ καὶ Ἠπιόνης Ποδαλείριος καὶ Μαχάων. Consentit in Corinthiacis Pausanias. Corrupte Ἠσιόνη dicitur Hom. Schol. ad Iliad. Δ 193. Adscribam ejus verba, quibus defendi posset Hyginus, si ipse idoneos haberet auctores: Μαχάονα τὸν Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης, ἢ Κορωνίδος. Κατὰ δέ τινας Ἠσιόνης τοῦ Μέροπος. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ξανθιόνης. Secundum Hermippum Lampetie fuit AEsculapii conjux. MUNCK. Dotio in campo *Coronidem* genuisse *AEsculapium* ex hymno Homerico docet etiam Spanh. ad Callim. H. Cer. 25.

2 ATTICA] Scribe, *à Tricâ*, ut exhibet etiam margo libri Salmasiani. Dares, si Diis placet, Phrygius in Ducum Graecorum indiculo: *Podalirius & Machaon AEsculapii filii ex Trica navibus* 32. Dictys lib. I *Podalirius & Machaon Tricenses, AEsculapio geniti, adsciti ad id bellum ob solertiam Medicinae artis.* Idem Dictys in Catalogo Ducum: *Triginta Podalirius & Machaon.* Quod convenit cum Hom. Catal. vers. 240. ubi Τρίκκην [illegible], quae Τρίκκα est Stephano, unde *Trica* Dicty & Dareti. *Tricce* Senecae Troad. 821. *Tricca* Plin. IV. 8. Unde *Triccaei.* Avienus Ophiucho: *Triccaei sidus stat nominis, & cui pingui Thure Epidauriae fumant altaria sedis.* MUNCK. Sic Ἀσκληπιοῖο Τρικκαίοιο meminit Apollonius Rhod. lib. II. Argon. vs. 957.

3 TLEPOLEMUS MYCENIS] Ex Rhodo fuisse ait in Troicis Manasses. Ἐκ Κρήτης ἦν [illegible], Τελπόλεμος ἐκ Ῥόδου. scribe Τληπόλεμος. Idem vult Hom. Catal. vers. 161. MUNCK. Consule tu Lector Schol. Pindari Olymp. VII. vs. 36, 57. Tzetz. ad Lycophron. vs. 911. & J. Meursium inprimis de Rhodo lib. I. cap. 5. a quibus caussam, cur Tlepolemum ex Rhodo Graecis auxilio profectum esse statuendum sit, doceberis.

4 DEUCALIONIS] Hic Minois fuit filius, ut & Molus, qui proxime sequitur. Vide Dict. lib. I. pag. 2. MUNCK. Cum nostro tamen faciunt Apollodorus, & Servius ad Virgil. III. AEn. vs. 121. *Idomeneus, de semine Deucalionis natus, Cretensium rex.* Consule, Lector, J. Meursium de Creta lib. III. cap. 3.

5 MERIONES MOLI] De eo Dictys Cretensis lib. I. cap. I. Plutarch. de Oracul. defectu T. II. pag. 417. nec non Homerus Iliad. B. vs. 653. Item Meurs. l. l. & cap. 4.

6 PERRHEBIA] Scrib. *Perrhaebiâ*, ut recte exaratum est cap. 173. Graec. Περραιβία. Cretensis Dictys: *Duas & viginti Guneus Perrhaebis.* Idem habes in Catal. Hom. vers. 255. Hyginus manifesto heic laborat defectu. Neque enim à Perrhaebis, sed Pheris venerat Eumelus, teste Homer. Catal. vers. 208. Scribendum ergo ita: *Eumelus Admeti & Alcestis Peliae filiae filius Pheris navibus* II. *Guneus à Perrhaebis* 22. MUNCK. Hinc Eumelus φερητιάδας vocatur ab Euripide Iphigen. in Aulide vs. 217. De variis Eumelis vide Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. VII. Met. vs. 390. De *Guneo* haec refert Euripides l. l. vs. 277. Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι Ναῶν ἦσαν, ὧν ἄναξ ΓΟΥΝΕΥΣ Ἄρχε. De *Guneo* etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 128.

7 PENELEUS, HIPPALCI] Mallem *Hippalcimi*, ut est apud Diodorum IV. SCHEFF. *Hippalcus* dicitur quoque cap. 84. *Hippalcimos* cap. 14. *Hippalmus* Apollodoro & Apostolio. *Hippalcmus* Pind. Scholiastae, ut ostendi ad caput 14. Sed *Hippalcimus* cum & à Diodoro appelletur, ut ad hunc locum observavit Cl. Schefferus, optimum id omnium censeo. MUNCK. Miror, Cl. Munckero non venisse in mentem Plutarchi locum Quaest.

Cleobules filius, ex Boeotia navibus XII. [10] Chronius frater ejus, ex Boeotia navibus IX. [11] Arcefilaus Lyci & Theobulae filius, ex Boeotia navibus X. [12] Prothoenor frater, [13] ex Thefpiâ navibus VIII. [14] Ialmenus Lyci & [15] Pernidis filius, Argis navibus XXX. Afcalaphus frater ejus, [16] Argis navibus XXX. Schedius Iphiti & Hippolytes filius, Argis navibus XXX. Epiftrophus [17] frater ejus itidem navibus X. Elephenor, [18] Chalcodontis & Imenaretes filius, Argis navibus XXX. [19] Menoeae filius,

Quaeft. Graec. Tom. II. pag. 299. apud quem invenimus Πηνέλεων τ̃ Ἱππάλκμȣ.

8 PITHUS] *Leitus.* MICYLL. Lego, *Litus Alectrionis*, ex Homero, item mox *Clonius.* Sic enim praeter Homerum habet quoque Dictys Cretenfis. Adde Diodor. IV. SCHEFF. *Leitus* fcribendum ex Homero, Diodoro, Apollodoro, & Dicty. MUNCK. Confule de *Peneleo*, & *Leito* Cel. Burm. etiam in Catal. Argonaut. in his v. v. Λήϊτος γηγενὴς vocatur ab Euripide Iphigenia in Aulide vf. 259. Λήϊτος δ' ὁ γηγενὴς Ἀρχὸς ναΐȣ ςρατȣ̃, ΦΩΚΙΔΟΣ δ' ἀπὸ χθονός, & quinquaginta Boeotorum navibus praefuiffe ab eodem dicitur.

9 LACRETI] Cl. Schefferus ex Hom. *Alectryonis.* Et fane ita patrem Leiti appellat Homer. Iliad. P. 602. ut & Diodorus lib. IV. Mallem tamen ex Apollod. lib. I. *Alectoris*, quod minus à vulgata fcriptura difcedat. MUNCK.

10 CHRONIUS] *Clonius.* MICYLL. Scribe *Clonius*, ex Hom. Catal. vers. 2. & Diod. lib. IV. apud quem hic non germanus Leiti, fed patruelis eft frater, natus Helegenore Alectryonis αὐταδέλφῳ. Corrupte quoque infra cap. 113. *Chlonius* audit. MUNCK.

11 ARCESILAUS LYCI ET THEOBULAE] Imo *Archilici*, ut habet Diodorus lib. IV. vel *Arcilyci*, ut eft apud Homerum Iliad. Z. SCHEFF.

12 PROTHOENOR] Mallem ex Gr. Προθοήνωρ, *Prothoënor.* Videri tamen poteft fynaerefi fuiffe ufus; de qua dictum ad cap. 86. *Prothenor* eft Dicty & Dareti. Sed hic non Lyci, fed *Archilyci* filius erat, fi credimus Diodoro lib. IV. pag. 270. quod bene obfervavit Schefferus. MUNCK.

13 EX HASTIPIAE] *Thefpia.* MICYLL. Micyllus putat *Thefpia*, fed eft altius vulnus. SCHEFF. Rectè ex *Thefpiâ* Micyllus. Atque ita fcribendum ex Hom. Cat. vers 5. MUNCK.

14 IALMENUS LYCI ET PERNIDIS FILIUS] Non dubito, quin & haec prave fcripta fint vocabula. Paufaniae eft filius Martis & Aftyoches in Boeoticis, & fic habet ipfe Homerus. Sed & mox pro *Argis* fcribendum *Orchomeno* videtur, ex eodem utroque fcriptore. Quomodo & Dares *Afcalaphus & Jalmenus ex Orchomeno.* SCHEFF. Homero Catal. vers. 20. eft Martis & Aftyoches. Apollodoro lib. I. vitiofe hic *Almenus* dicitur. *Ialmenum* rectè appellat lib. III. & Euftath. ad Dionyf. p. 92. Atque ita etiam Nofter cap. 159. ubi Ialmenum & Afcalaphum Martis fuiffe filios tradit. MUNCK.

15 PERNIDIS] Martis & Aftyocles Homerus. MICYLL.

16 ARGIS] Rectè vidit Cl. Schefferus hoc effe vitiofum. Nam praeter illos, quos ipfe laudat, auctores, etiam Dictys eos Orchomenios facit. *Afcalaphus*, inquit, & *Ialmenus Orchomenii, naves triginta.* MUNCK.

17 FRATER EJUS ITIDEM] Quid eft, *itidem*? Scribo, *indidem.* SCHEFF. *Indidem* Cl. Schefferus. Mihi peccatum in numeris videtur. Scripferim: *Argis navibus xx. Epiftrophus frater ejus itidem navibus xx.* Vide Homerum. MUNCK.

18 CALCHODONTIS] Lege, *Chalcodontis.* Hom. Catal. Χαλκώδοντος. Uxorem ejus non *Imenareten*, fed *Melanippen* vocat ad Lycophronem Tzetzes pag 162. MUNCK. Plutarchus in Thefeo p. m. 16. E. τȣ̀ς μὲν παῖδας εἰς Εὔβοιαν ὑπεξέπεμψε πρὸς ἘΛΕΦΗΝΟΡΑ ΤΟΝ ΧΑΛΚΩΔΟΝΤΟΣ. De quibus Thefei liberis p. 17. A. & Paufan. lib. I. cap. 17. p. 40.

19 MENOEAE FILIUS] Videtur deeffe aliquid. intelligit autem Mnefthea. MICYLL. Deeft, *Mneftheus Petei & Menoeae filius*, fi *Menoeae* vocabulum fe recte habet. Confule Paufaniam in Corinthiacis. SCHEFF. Scripferim *Mneftheus Petei filius* ex Hom. Catal. 59. Πετεῶο Μενεσθεύς. Apollod. lib. III. Πετέω Μενεσθεύς. Aelian. Var. Hift. IV. 5. Μενεσθεὺς ὁ Πετεῶο. In margine libri Salmaf. adfcriptum erat *Mneftheus Peteonis.* perperam. An mater ejus *Menoea* fuerit, dicere non habeo. Potuit omififfe matrem, ut de aliis, qui fequuntur, factum. MUNCK. Adde Plut. in Thefeo p. m. 15. B. qui docet, Meneftheum fuiffe filium Petei, ex Orneo Erechthei filio nati; fed de matre ejus tacet.

lius, Athenis navibus L. Agapenor [1] Ancaei & Iotis filius, Arcadia navibus LX. Amphimachus Cteati filius, [2] Elea navibus X. [3] Eurychus Pallantis & Diomedae filius, Argis navibus XV. [4] Amarunceus Onesimachi filius, Mycenis navibus XIX. [5] Polyxenus, Agasthenis & Pelorides filius, AEtolia navibus XL. [6] Meges [7] Phylei & Eustyoches filius à Dulichio navibus LX. [8] Thoas Andraemonis & [9] Gorgidis filius [10] Tyto navibus XV. Podarces frater ejus [11] itidem navibus X. Prothous Tenthredonis filius, Magnesia navibus XL. [12] Cycnus Ociti & Au-

1 ANCAEI ET IOTIS] Micyllus putat *Polyxenes*, nescio quo auctore. SCHEFF. Ancaeum patrem fuisse Agapenoris, Homerus quoque & Apollodorus attestantur. De matre nihil legi. MUNCK. De his navibus, earumque nautis Arcadibus videndus Philostratus cap. II. §. 15. Heroicon.

2 ELEA] Id est, *Elide*, quae & Ἠλεία dicta; nisi mavis Elida scribere, ut apud Dictyn lib. I. & sexcenta alia apud alios, de quibus in dissertatione egimus. MUNCK.

3 EURICHUS] Hic alibi non legitur. An scribendum Euryalus? Sed is non fuit filius Pallantis. forte quaedam desunt. SCHEFF. An scribendum *Euryalus*? sed ille Mecistei est filius Apollod. lib. III. & Hom. Catal. MUNCK. Quem *Euryalum* sine dubio respicit Euripides Iphigen. in Aulide vs. 244. Ἀργείων δὲ ταῖς δ' ἰσήρετμοι Νᾶες ἕστασαν πέλας, Ὧν Ὁ ΜΗΚΙΣΤΕΩΣ στρατηλάτας Παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ. Verum de hoc *Euryalo* consulendus celeb. P. Burmannus in Catal. Argonaut. in voce ea.

4 AMARUNCEUS] Ne hunc quidem alibi invenio. SCHEFF. Non hic recensetur inter duces, sed filius ejus Diores, à Dicty lib. I. & Hom. Catal. 129. Amarunceus autem, ut Eustathius vult, non Onesimachi, sed Alectoris ex Diogeniâ erat filius. MUNCK.

5 POLYSENES ASTIONIS] *Polyxenus Agasthenis*. MICYLL. Scribendum est *Polyxenus Agasthenis* ex Pausaniae Eliacis. Atque sic putavit & Micyllus. SCHEFF. Merito probat Cl. Schefferus Micylli conjecturam, quae & mihi venerat in mentem, *Polyxenus Agasthenis*. Ita enim Hom. Catal. 130. Sed naves ei tantum 10. adsignat. MUNCK.

6 MEGES NAVIBUS 60.] Hom. Catal. 137. quadraginta ei tribuit. An ergo transpositae numerorum notae, & pro LX. scribendum XL? MUNCK.

7 PHYLEI FILIUS] Rectè. Illum intellexit Hesychius. Φυλείδης, Φυλέως παῖς ὁ Μέγης. MUNCK. Euripides in Iphigen. in Aulide vs. 284. Λευκήρετμον δ' ἄρη Τάφιον ἦγεν, ὧν Μέγης Ἄνασσε, Φυλέως λόχευμα.

8 THOAS] Defectus est locus, ut viderunt jam Micyllus & Schefferus. Suppleo hunc in modum: *Thoas Andraemonis & Gorgidis filius ex AEtoliâ navibus 40. Protesilaus Iphicli filius Itone navibus 20.* Sed illud *Gorgidis* suspectum mihi. puto scriptum fuisse *Gorgis* pro *Gorges* Γόργη enim Oenei filia ejus mater fuit. Vide Tzetz. ad Lycophr pag. 160. MUNCK

9 GORGIDIS FIL. TYTO * NA. XV.] Videntur hic & omissa quaedam esse, quae ad naves Thoantis pertinent, & quod hic *Tyto* ponitur, *Ithone* legi debere, & ad *Protesilaum*, cujus nomen hic deest, referendum esse. Ita enim ex Podarce, qui sequitur, colligi potest, quem Homerus Protesilai fratrem, non Thoantis facit. MICYLL.

10 TYTO] Vox est nihili. deest primum, quot navibus pugnarit Thoas, deinde nomen Protesilai, qui Podarci fuit frater, Item nomen *Iphicli*, qui fuit utriusque pater, ut haec omnia habentur apud Homerum & Dictyn. SCHEFF.

11 ITIDEM NAVIBUS 10.] Imo 20. Nam Protesilao occiso 40 naves secutas esse Podarcem canit Homerus. Stirpem ejus notavit Eustath. ad Iliad. B pag. 256. Τοῦτο [Μάγνητος] Ἀλέκτωρ, οὗ Αἵμων. οὗ Ὑπέρoχος. οὗ ἔγονος Τενθρηδὼν ὁ τοῦ Προθόου πατήρ. MUNCK.

12 CYCNUS] Hic a nemine nominatur, quod sciam SCHEFF.

13 NIREUS XVI.] Homerus ei tantum 3. adsignat Catal. vers. 178. MUNCK.

14 CHAROPI ET NYMPHAE] *Aglares* ut Homerus. MICYLL. Deest nomen Aglaeae. Sic enim Homerus vocat. SCHEFF. Aglaies nempe, ut appellant eam Homer. & Diod. lib. V. pag. 325. MUNCK.

15 ARGIS] *Syma* Homerus. quam insulam esse Caricam annotat Eustathius pag. 240. Olim Metapontis & AEgle dicta fuit, ut idem tradit. An ergo pro *Argis* scribendum *AEgle*? MUNCK. De Syma insula Herodot. lib. I. cap. 174.

16 AN-

Aurophites filius, Argis navibus XII. [13] Nireus [14] Charopi & Nymphae filius, [15] Argis navibus XVI. [16] Antiphus [17] Mnesyli & Chalciopes filius Thessalus, navibus XX. [18] Polypoetes Pirithoi & Hippodamiae filius, Argis navibus XX. [19] Leophites Chroni filius, à Sicyone navibus XIX. Calchas Thestoris filius, Mycenis, augur. [20] Phocus Danai filius architectus. Eurybates & Talthybius [21] internuncii. Diaphorus judex. Neoptolemus Achillis & Deidamiae filius ab insula Scyro: hic idem [22] Pyrrhus est

16 ANTIPHUS MN. ET CH. F. TH.] Vid. II. Iliad. Nam hic haud scio, an nomina transposita sint, & legendum *Antiphus Thessali & Chal. fil. Nisyro na.* 50. MICYLL.

17 MNESYLI] Hoc corruptum videtur. Dictys facit eum nepotem Herculis. Micyllus putat scribendum *Thessali.* SCHEFF. *Thessali*, quod volebat Micyllus, probo. Convenit id cum Hom. Catal. vers. 186. Erat autem hic Thessalus Herculis filius, ut ibidem docet Poëta. Recte ergo Dictys Antiphum nepotem Herculis facit. Ad summam: totus hic locus legendus, ut conjecit Micyllus: *Antiphus Thessali & Chalciopes filius Nisyro navibus* 30. Confer Schol. Hom. ad Iliad. Ξ. 255. & Pind. ad Nem. IV. pag. 210. ed. Francof. Tzetzen in Lycophr. p. 147. MUNCK.

18 POLYBOETES] Scribe, *Polypoetes*, ex Homero, ipsoque Nostro sup. c. 82. SCHEFF. Recte *Polypoetes* Cl. Schefferus. ita enim Dares, & Homerus Catal. 247. Diodorus lib. IV. & Noster ipse cap. 102. MUNCK.

19 LEOPHITES CHRONI] *Leonteus Coroni.* MICYLL. Puto & hic ex Homero scribendum *Opites*, qui memoratur Iliade Λ. SCHEFF. Micyllus εὐστόχως, *Leonteus Coroni.* ita enim nominant Dictys, Apollodorus, & Hom. Catal. 252. MUNCK.

20 PHOCUS DANAI] Liber Salmas. *Epeus.* Atque ita Virgil. AEn. II. 265. Noster cap. 108. Aristoteles in Admirandis, Justinus lib. XX. cap. 2. Lucianus Hippiâ, aliique. Festus: *Epeus nomen cujusdam fabri, qui equum Dureum fecit. Panopei* eum facit filium Servius. *Epios* est Dicty lib. II. pag. 67. vers. 131. quod idem est. Nam Ἐπειὸς est Hom. Iliad. Ψ. 665. ubi item, ut apud Servium, etiam Panopei audit filius. An ergo pro *Danai* rescribendum *Panopei*? Ita putem, & firmat Pausanias. Videtur ille esse, cujus meminit Ovid. VIII. Metam. 312. Audiamus Lycophronis interpretem pag. 15. Φώκου καὶ Ἀστερίας Κρίσος καὶ Πανοπεύς. Πανοπέως δὲ ὁ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσας. Confer quae idem habet pag. 150. ed. Steph. MUNCK. Epeum vocant Pausanias lib. I. cap. XXIII. p. 55. Philostratus cap. II. Heroic. §. 20. & cap. X. §. 12. Cerda ad Virg. II. AEn. 261. & ad X. AEn. 179. Hygini locus certe corruptus est. Phocus enim, quo rege Phocis non tantum ad Tithoream & Parnasum sita, sed & circumjacentia loca nomen acceperunt, AEaci fuit filius, pater Epopei, patris Epei. Vide Pausan. lib. II. cap. 29. Epeus παρνάσιος Φωκεὺς vocatur ab Euripide in Troade vs. 10. nempe a Phocide avi regno, unde oriundus. Epeus Panopeiades vocatur a Simonide, apud Athenaeum lib. X. cap. 22. pag. 456. Deceptum Hyginum, vel hujus fabulae consarcinatorem, iterum fuisse credo, haud bene percepto Graeci cujusdam scriptoris loco.

21 INTERNUNCII] Homer. Iliad. A. 320. Κήρυκας adpellant Graeci. Duos fuisse in Graecorum exercitu Eurybatas, Agamemnonis alterum, alterum Ulyssis notavit Homeri Scholiastes ad Iliad. B. 183. & N. 658. MUNCK.

22 PYRRHUS EST VOCATUS] Vide Hephaestion. apud Photium pag. 474. Hom. Schol. Iliad. T. 332. & caput praecedens. Gloss. Vett. *Birrus, rufus*, Πυῤῥός. Isidor. Orig. I. cap. 26. *Pro Pyrrho Birrhum dicimus.* Imo & *Burrum* dicebant. Gloss. *Burrum*, πυῤῥὸν, ξανθόν. Corruptum ergo illud, *Batis*, ξανθός. Leg. *burrus.* Servius ad AEn. II. 469. *Pyrrhus à colore comae dictus, qui latine byrrus dicitur. Ita & Sallustius Crispus.* Adde Festum in voce *Balnenae* & *Burrum.* Hom. Iliad. A. 197. Ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα. Schol. Καλῆς, πυῤῥᾶς. καὶ διὰ τοῦτο δέ, φασιν, αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος. οἱ γὰρ ξανθοχόλοι τοιοῦτοι. Puto legendum, ξανθόκομοι. Qui ἀκρίβειαν affectant, πυῤῥὸν esse *rutilam*, ξανθὸν *rufsum* dicunt. MUNCK. De nomine *Burrhus* vide, quos laudat celeb. P. Burm. in Var. Lect. Servii ad Virg. Aen. II. 469. De cognomine *Pyrrhus* vide, quae notat Plut. in Pyrrho p. 383. Sunt, qui ab hoc Pyrrho *pyrrhicham* esse dictam credant. Vide Procli Chrestomath. apud Photium pag. 988. & Schol. Pindari Od. Pyth. II. 128. qui varias opiniones profert, de quibus hic agendi non est locus. Si tamen plura de *Pyrrhichae* origine scire desiderat Lector, adeat Theonem ad Aratum pag. 8. Aristoxenum apud Athenaeum lib, XIV. cap. 7. pag. 630, 631. Meziriac.

est vocitatus [1] à patre Pyrrha. [2] Summa [3] naves CCXLV.

XCVIII. *Iphigenia.*

Agamemnon cum Menelao fratre [4] Asiae delectis ducibus, Helenam uxorem Menelai, quam Alexander Paris avexerat, repetitum ad Trojam cum irent, [5] in Aulide tempestas eos ira Dianae retinebat, quod Agamemnon [6] in venando cervam ejus violavit, [7] superbiusque in Dia-

ziriac. ad Ovidii Epist. VIII. Heroid. pag. 301. Spanh. ad Callim. H. Jov. 52. Salmas. Exercit. Plinian. cap. XI. p. 119, 120. Meurs. lib. IV. in Creta cap. 13.

1 A Patre Pyrrha] Quomodo à patre, cum pater Neoptolemi fuerit Achilles? scilicet Achilles filium hunc genuit ex Deidamia, cum adhuc apud Lycomedem esset inter virgines regias, habitu muliebri. Quo tempore muliebri quoque vocabulo appellatus est *Pyrrha*, quod haberet crines flavos. Vid. Nost. cap. praecedenti. Et hic est Pyrrha pater, quem intelligit hoc loco. SCHEFF. Hoc ergo responsum sibi habeat Tiberius apud Sueton. 71. quaerens, *Quod Achilli nomen inter virgines fuisset?* Sed magnam de eo controversiam fuisse videre est ex Hephaest. lib. I. Sidon. *Inde Scyriadum datus parenti Falsae nomina pertulisse Pyrrhae.* MUNCK.

2 Summa naves 245.] Neque hic locus absque vitio esse videtur, cum caeteri omnes de mille navibus mentionem faciant. MICYLL.

3 Naves 245.] Hi numeri corrupti sunt. Liber Salmasii in margine, 1286. Scio Homer. Iliad. B. numerare CIↃCLXXXVI. Sed cum praecedentes numeri variè corrupti sint, quis certi aliquid statuat? Euripides Orest. vers. 352. Χιλιόναυν στρατὸν, exercitum Graecorum appellat. Schol. Ἀπηρτισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ. τοσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων χίλιαι πρὸς ταῖς ρνε. Item Alcest. vers. 106. Χιλιόναυν Ἄρη. Ubi rursus Scholiastes: Ἀπηρτισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ. Εἰσὶ γὰρ αἱ νῆες χίλιαι ρα. Tzetzes in Lycophr. p. 43. ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων αρπς. Dares: *Adduxere naves* MCCII. Rotundo numero cum Euripide utuntur Corippus lib. IV. *Tanta nec Inachides secuerunt robora plebes Armatas classes ratibus cum mille pararent.* Propertius II. el. 20. *Et Danaum Euboico littore mille rates.* Virg. AEn. II. 197. *Non anni domuere decem, non mille carinae.* Senec. Troad. 709. *Hic puer, hic est terror, Ulysse, Mille carinis.* Adde eundem Agam. 40. 171. 430. Troad. 274. Epigrammatarius ille, quem Petronium Antigenidem quidam faciunt, Catal. Pith. lib. II. *Nam Graji peterent Trojam cum mille carinis.* Orosius lib. I. cap. 17. *Raptus Helenae, conjuratio Graecorum, & concursus mille navium.* Unde non inepte στόλον cum χίλιος στόλον dixit in Troicis Manasses. Caeterum ut navium, ita & militum incertus est numerus. Qua de re videndus Scholiast. Hom. ad Iliad. B. 122. Pertinet huc illud Varronis II. R. R. cap. 11. *Si, inquam, numerus non est ad amussim, ut cum dicimus mille naves iisse ad Trojam.* MUNCK. Ursinus ad Virgilii II. AEn. 198. Hyginum mutilatum censet. Lucianus in Dial. Mortuor. Dial. VII. mille naves fuisse docet, ut & Eurip. in Rheso vs. 262. Vide, quos laudat Celeb. Dukerus ad Thucydid. lib. I. cap. 10. lin. 12.

Ad CAP. XCVIII.

4 Asiae delectis] Fortasse legendum *aliisque del.* MICYLL. Micyllus suspicatur, *aliisque delectis.* Mallem, *& aliis*, quia paulo propius a veteri scriptura. SCHEFF. Micyllus, *aliisque.* Schefferus, *& aliis.* Quam mox *cervam* Hyginus, *capream* vocat Dictys lib. I. MUNCK.

5 In Aulide] Huc convenerunt, & conjurarunt heroes Trojam expugnaturi. Vide Philostrat. cap. II. Heroic. §. 14. Serv. ad IV. AEn. 426. Lact. ad Statii III. Achill. vs. 51. & inde nomen accepit juxta Schol. Homeri Iliad. B. 303. cui consentit Lact. àd Statii VII. Theb. 332. De ejus situ Schol Apoll. Rhod. IV. Arg. 1779, & Eurip. Iphig. Aul. 120, 165. Hoc primum fuisse bellum, quod Graeci extra Graeciam gesserunt, docet Pausanias lib. I. cap. 29. p. 72.

5 In venando cervam e. v.] Ita rem narrat Ptolemaeus Hephaestio lib. v. apud Photium pag. 483. ἐν Αὐλίδι γὰρ παραγενόμενος Ἀγαμέμνων ΑἼΓΑ ἈΓΡΙΆΝ ἹΕΡᾺΝ ἈΡΤΈΜΙΔΟΣ κατατοξεύοι· ἀπλοίας δὲ γενομένης τοῖς Ἕλλησι, χρησμῷ Κάλχας, λυθῆναι τὸ δεινὸν, εἰ θύσειε τὴν θυγατέρα, Ἰφιγένειαν Ἀγαμέμνων Ποσειδῶνι. τοῦ δὲ μὴ ἀναιρουμένου,

Dianam eſt locutus. Is cum aruſpices convocaſſet, & [8] Calchas ſe reſpondiſſet aliter expiari non poſſe, niſi [9] Iphigeniam filiam Agamemnonis inmolaſſet: re audita Agamemnon recuſare coepit. tunc Ulyſſes eum conſiliis ad rem pulchram tranſtulit. [10] Idem Ulyſſes cum Diomede ad Iphigeniam miſſus eſt adducendam. Qui cum ad Clytaemneſtram matrem ejus veniſſent, ementitur Ulyſſes eam Achilli in conjugium dari. Quam cum in Aulidem adduxiſſet, & parens eam inmolare vellet, Diana [11] virginem miſerata eſt, & caliginem eis objecit, [12] cervamque pro

νε, ὀργισθέντες οἱ Ἕλληνες, ἀφείλοντο αὐτῶ τὸ κράτ⊕ καὶ κατέστησαν βασιλέα Παλαμήδην.

6 Superbius in Dianam locutus est] Id cujuſmodi fuerit, diſcere potes ex Schol. Eurip. ad Oreſt. vers. 659. Gloriatus eſt, cum ſacram illam cervam fixiſſet, ne Dianam quidem tam certa vulnera ulli ferae dediſſe. MUNCK. De his ſuperbis Agamemnonis verbis vide Eurip. Iphig. in Tauris vs. 15. in Aulide vs. 90, 357. Sophocl. Electr. 570. Tzetz. ad Lycophron. 183.

7 Et Calchas se respondisset, aliter expiari non posse] Barthius vult *expiare*. At non hoc in quaeſtione erat, utrum Calchas aliter non poſſet. Quid enim, ſi potuiſſet alius? Idcirco cenſeo legendum, *& Calchas ei reſpondiſſet*. Pronomini *ei* a fine praecedentis vocabuli adhaeſit littera s, ita factum *ſei*, quod ſciolus mutavit in *ſe*. Calchas ſane fuit aruſpex, non ſacrificulus, ut per Calchantem expiatio fieri ne quidem debuerit. SCHEFF. Cl. Schefferus, *ei reſpondiſſet*. Recte quidem, ſi quid eſſet mutandum. Videri tamen poteſt illud *ſe* heic pro *eum* poſitum, ut cap. 60. *Rurſum deorſum poſt ſe revolvitur ſaxum*. Vide quae ibi annoto. Hephaeſtion apud Photium pag. 483. Λυθῆναι τὸ δεινὸν εἰ θύσειε τὴν θυγατέρα Ἰφιγένειαν Ἀγαμέμνων Ποσειδῶνι. MUNCK.

8 Iphigeniam] Eadem eſt, quae Iphianaſſa. Vide Triclin. ad vers. 157. Electrae Sophoclis, & Schol. Euripidis ad Oreſt. vers. 659. Veterum nonnulli eam Iphigeniam non Agamemnonis filiam, ſed ex Theſeo & Helenâ natam voluerunt, Vid. Tzetz. ad Lycophr. p. 40. & Anton. Liberal. cap. 27. *Iphis* eſt Etymologicographo in Ἶφις. Etiam ſororem ejus Electram dictam prius Laodicen auctor Xanthus eſt apud AElian. Var. Hiſt. IV. cap. 26. Sed Hom. Schol. Electram aliam à Laodice facit, cum quatuor Agamemnoni filias tribuat ad Il. A. 7. Laodicen, Chryſoſthemin, Iphigeniam & Electram. MUNCK. Conſule etiam Meziriac. ad Ovid. Epiſt. III. Her. p. 267. & v. Heroid. pag. 434.

9 Filiam Agamemnonis] Illud *Agamemnonis* exiſtimo à gloſſatore aliquo eſſe. Si retineri velis, *immolaſſent* eſſet legendum, pro *immolaſſet*. vel in praeced. cum Barthio corrigendum *expiare*. Quod tamen placere non potuit viro docto, quod non ſacrificulus, ſed vates eſſet Chalcas. At nec ſaga eſt ſacerdos; & tamen expiationem facit. Vide Martial. lib. VII. 54. Dictys lib. I. mulierem quandam Deo plenam hanc Dianae iram fatam narrat, *nec leniri priuſquam auctor tanti ſceleris filiam natu maximam vicariam victimam immolaviſſet*. MUNCK.

10 Idem Ulysses] Mallem, *ideo Ulyſſes*. SCHEFF. Cl. Schefferus, *ideo Ulyſſes*. Dictys lib. I. nullo conſilii participe profectum eum Mycenas narrat. MUNCK.

11 Virginem miserata] Bochartus Hieroz. 2. pag. 541. adducit ex Hygino: *Virginis miſerata eſt*. Si ita in vetere libro invenit, notanda eſt illa locutio. Hieron. Epitaph. Paulae: *Miſerabatur omnium*. Prudent. Piym. vers. 580. *Miſerari inopum*. Vetus interpres Eccleſ. Sirach. cap. v. 6. *Multitudinis peccatorum meorum miſerabitur*. Juſtin. XLIII. 4. *Miſerata formae ejus*. Quod vereor, ut merito tentent docti homines. Contra Minucius Felix Octavio: *Miſerentur miſeri, ſi fas eſt, ſacerdotum honores*. Sed ibi *miſerantur* forte ſcribendum. Idem tamen pag. 32. *Miſerantes eorum crudelius ſaeviebamus*. Servius ad AEn. VIII. 68. *Hercules miſeratus Daphnidis*. MUNCK.

12 Cervam] Ita Tragici. Liberalis autem cap. 27. μόσχον appellat. Tzetzes in Lycophronem. vſ. 183. Ἡ δὲ Ἄρτεμις αὐτὴν ἐλεήσασα, κατὰ Φανόδημον τὸ ἱστορικὸν, εἰς ἄρκτον μετέβαλε, κατὰ δὲ Νίκανδρον εἰς ταῦρον, καθ' ἑτέρους εἰς γραῦν, καὶ ἄλλους εἰς ἔλαφον. Ferme eadem habet Etymolog. magnum in Ταυροπόλον. Propert. lib. III. 21. *Nec ſolvit Danaas ſubdita cerva rates*. MUNCK. Δάμαλιν ſubpoſitam eſſe videtur innuere Plutarchus in Parall. T. II. p. 309. Iphigenia de ſe ait apud Eurip. Iphig. Taur. vſ. 28. & 783.

pro ea ſubpoſuit: Iphigeniamque [1] per nubes in terram Tauricam detulit, ibique templi ſui ſacerdotem fecit.

XCIX. *Auge.*

[2] Auge Alei filia ab Hercule compreſſa, cum partus adeſſet, in monte Parthenio peperit, & ibi eum expoſuit. Eodem tempore [3] Atalante, Iaſii filia, filium expoſuit ex Meleagro natum. Herculis autem

Λέγ', οὕνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεὰ
Ἄρτεμις, ἔσωσέ μ', ἣν ἔθυσ' ἐμὸς πατὴρ,
Δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν,
Εἰς τήνδε δ' ᾤκισ' αἶαν.

Adde Euripid. in Iphigen. in Aulide vſ. 1585, & ſeqq. & Serv. ad II. AEn. 116. Variorum ſententias de Iphigeniae immolatione recenſet Columna ad Ennii Iphigeniam pag. 213. Lucretius, Virgilius, ac Propertius, (quamvis loco per Munckerum citato ſui oblitus de ſubpoſita cerva cecinerit,) crediderunt Iphigeniam revera occubuiſſe in ſacrificio, non autem a Diana ſervatam eſſe ſubpoſita cerva. Conſule celeb. J. Broukhuſ. ad Propert. lib. III. El. 5. vs. 54. Sophocles etiam Iphigeniam revera mactatam tradit in Electra vſ. 574. Conſule de hac fabula, cui originem ſuam Abrahami ſacrificio debere videtur, Bochartum lib. II. Hieroz. cap. 46. pag. m. 1540, 541. & qui ideo eos ſequitur, qui cervam ſubpoſitam adfirmant. In eadem ſententia jam fuiſſe videtur Tzetzes ad Lycophron. vſ. 183. nec ego ab ea abhorreo. Sic fabula de Idomenei voto eadem fere eſt, atque hiſtoria, quae de Jephthae voto nobis refertur in S. S. Conſule Serv. ad Virg. III. AEn. vſ. 121. & ad XI. AEn. 264. Verum an Graecis Abrahami ſacrificium innoteſcere potuerit, non inquiro. Sed de hac re diſſentientes conſule Lipſienſes in Actis Erudit. M. Octobr. A. 1729. pag. 427. a Celeb. Viro P. Weſſelingio ad Edw. Simſonii Chronicon A. M. 2144.

1 Per nubes in terram Tauricam] Ad hiſtoricam magis fidem facit, quod ſcribit Dictys lib. I. *Regi Scytharum, qui eo tempore aderat, commendatam.* vel quod Tzetzes tradit: Ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα φεύγει περὶ Σκυθίαν, καὶ ναοπόλος Ἀρτέμιδος γίνεται. Adde Euſtath. ad Dionyſ. p. 44. Ad non diſſimilem modum Helena immolanda evaſit necem. Qua de re videndus Meurſius in Laconicis. Tzetzes ad Lycophron. pag. 40. ed. Steph. Καὶ γὰρ καὶ Ἰουλίαν Λουπέρκαν Ῥωμαίαν αὐτὸς οὕτως ἔσωσε. &c. MUNCK.

Ad CAP. XCIX.

2 Auge Alei filia] Ita & Apollod. lib. II. Sed Jornandes Get. cap. 9. Priami eam facit ſororem. Falſo. Vide not. ad cap. 101. Tzetzes in Lycophr. p. 43. Τήλεφος παῖς ὢν Ἡρακλέους καὶ Αὔγης τῆς Ἀλέου θυγατρὸς τοῦ Τεγεάτου καὶ Νεαίρας &c. Vero ſimilius eſt, quod Geticarum rerum ſcriptores tradunt, Sagilli Getarum regis fuiſſe filiam, & Herculi nuptam. Vid. Sheringham. de Orig. Anglor. p. 138. MUNCK. Conſule inl. Spanhem. ad Callim. H. Del. vs. 70. & Perizon. ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 42.

3 Atalante, Iasii filia] Hinc *Iaſis* à Propert. appellatur lib. I. eleg. I. De matre Parthenopaei Schol. Eurip. ad Phoeniſſ. vers. 152. Αὕτη ἐστὶν Ἰάσου μὲν παῖς, Μειλανίωνος δὲ γυνή. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Σχοινέως θυγάτηρ, Ἱππομένους γυνή, Βοιωτική. Sane patrem Parthenopaei Milanionem facit etiam Servius AEn. VI. 480. *Hic Atalantae*, inquit, *& Martis ſive Milanionis filius Rex Arcadiae fuit.* Apollodor. lib. I. Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίωνος, ἢ ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἄρεος, Παρθενοπαῖον. Atalantam illam, cujus amore captus fuit Meleager, Noſter, nec ſine auctore, Schoenei facit filiam, ut demonſtramus ad cap. 173. Sed quo auctore cum heic, tum cap. 270. ex Meleagro natum tradat Parthenopaeum, ignoro. Amplexus eſt tamen Hygini ſententiam Lutatius ille, ſive Lactantius eſt, ad Stat. Theb. I. vers 45. Confer not. ad cap. 185. & 270. Miratus ſum non ſemel, quae idem interpres annotavit ad Theb. lib. VI. vers. 563. *Atalantae confundit hiſtoriam. Hanc Atalantam Hippomenis uxorem diximus filiam Siconei* (leg. *Schoenei*) *fuiſſe. Illam autem, qui* (leg. *quae*) *cum procis curſu contendit, OEnomai filiam, uxorem Pelopis.* Confundit Atalantam & Hippodamiam. MUNCK. Conſule Eund. Lact. ad Statii VII. Theb. 267. ſed & J. Perizon. & quem laudat, Abr. Gronov. ad AElian. lib. XIII. V. H. cap. I. init.

4 Hos] Barthius ad Stat. Tom. II. 989. *ambos* ex membranis Gruteri. Sed vulgatum aeque

tem filium cerva nutriebat. [4] Hos paſtores inventos ſuſtulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina inpoſuerunt, Herculis filio Telephum, quoniam cerva nutrierat; Atalantes autem Parthenopaeum, [5] quoniam virgine ſimulante in monte Parthenio eum expoſuerat. Ipſa autem Auge patrem ſuum timens, profugit [6] in Moeſiam, ad regem Teuthrantem: qui cum eſſet orbus liberis, hanc [7] pro filia habuit.

C.

que rectum eſt. MUNCK.

5 Quoniam virgine simulante] Haec corrupta videntur, puto ſcribendum, *quoniam virginem ſimulans ſe.* SCHEFF. In membranis Gruteri, ut credere nos vult Barthius ad Stat. Tom. II. 989. viſebatur: *Quoniam virgine ſimulanter mater ignara* &c. Unde ipſe exſculpſit: *Quoniam virginem ſimulantem mater ignota.* hoc eſt, ipſo interprete, *ore pulcherrimo, & virgini, quam puero ſimiliorem.* Probo phraſin, & quam ejus dat explicationem. Ovid. VI. Met. 26. *Pallas anum ſimulat.* Iſidor. Orig. XVI. 4. *Aëris ſimulans qualitatem.* Statii Scholiaſtes ad III. Theb. 283. *Eâ pulchritudine praeditus fuiſſe dicitur, ut foeminam mentiretur.* Martial. III. 43. *Mentiris juvenem.* Willebrandus Itinerar. *Diverſas cortinas illic mentiuntur.* Apul. XI. Mileſ. *Inceſſu foeminam mentiebatur.* Claud. epigr. 44. *Mentitur gemma volatum.* Non diſſimile eſt illud *ſimulare figuram plauſtri* Aſtron. II. 2. Adſcribam ejus locum, ut in tranſcurſu corrigam. *Initio qui ſidera perviderunt, & numerum ſtellarum in unaquaque ſpecie corporis conſtituerunt, quod non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, ex ſeptem ſtellis duae, quae pariles & maximè in uno loco viderentur, pro bobus haberentur, reliquae vero quinque figuram plauſtri ſimularent.* Illud *quod* non ſuo loco poſitum eſt. Scribe meo periculo: *Conſtituerunt non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, quod ex ſeptem* &c. Nec ſatis ſanum videri poſſit, quod ejuſdem lib. cap. I. legitur: *Jupiter ſimulatus effigiem Dianae.* An corrigendum? *Simulans effigiem Dianae.* putarem equidem, niſi *aſſimulare* pro *ſimulare* hunc ſcriptorem uſurpaſſe obſervaſſem. tanquam cap. 8. *Iubet Venerem aquilae ſimulatam ſe ſequi.* Cap. 28. *Dianam cato ſimulatam.* *Simulatus* ergo *effigiem Dianae* dicitur Jupiter, ut *formam adſimulata Camerti.* Virg. AEn. XII. 224. Juturna. Adde quae de verbis *ſimulare* & *diſſimulare* ad Stat. obſervavit ſummus Gronovius lib. I. cap. 6. Caeterum τὸ *ignara* non debebat mutari. *Ignarus* eſt ignotus praeter alios etiam Hygino ipſi cap. 273. Tacitus XII. Ann. 45. *Nihil tam ignarum barbaris.* Dictys lib. II. *Avidus ignara cognoſcendi.* Vide ibi Mercerum. Cl. Schefferus conjicit, *quoniam virginem ſimulans ſe.* Forſan non malè; quanquam qui ex iſtiuſmodi virginibus nati erant παρθένιοι proprie vel παρθενίαι vocitabantur. Commendant tamen ejus conjecturam Sophoclis verba OEdip. Colon. vers. 1316. Ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται Ἐπώνυμος τοῦ πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ. Idem vult Lactantius ad Stat. IV. Theb. 309. *Atalante Iaſi filia fugiens concubitus, in venando Dianae comes facta eſt: ſed à Meleagro hoc adinſinuante compreſſa puerum edidit, cujus conceptum, quia diu ſub virginitate celaverat, Parthenopaeum vocavit.* Subſcribo ergo conjecturae viri Clariſſimi. MUNCK.

6 In Moesiam] Atqui *Myſorum* fuit Dynaſtes Teuthras, teſte Apollod. lib. III. Senec. Troad. 216. Diod. lib. IV. Tzetze ad Lycophr. pag. 43. Pauſan. lib. X. Hom. Schol. ad Od. Λ. 520. Pind. ad Iſthm. Od. V. Unde *Dux Myſus* audit apud Ovid. lib. II. epiſt. de Ponto 2. vers. 26. *Myſus juvenis* apud Propert. lib. II. el. I. Jornandes tamen cap. 9. cum Hygino: *Hujus (Telephi) regnum Moeſiam appellavere majores.* Et Servius Ecl. VI. 72. *A Gryno Eurypili filio, qui regnavit in Moeſiâ.* Scilicet *Myſiae* & *Moeſiae* vocabulum confudiſſe poſterioris aetatis ſcriptores, ut notatum jam ſuperius ad cap. 14. Confer cap. 100. 106. 121. *Myſiam* tamen rectè infimae aetatis ſcriptor Dares appellat. Et Schol. Horat. ad Epod. ult. *Telephus Rex Myſorum.* Capella lib. VI. *Supra Troadem in mediterraneo Teutrania eſt, quae regio Myſorum fuit.* MUNCK. Schol. adde Pindari Olymp. Od. IX. vs. 112. ὁ γὰρ Τεύθρας ἐβασίλευσε τῆς ΜΥΣΙΑΣ. De Telephi vero in Myſiam adventu vide Pauſan. lib. I. cap. 4. p. 12. ubi etiam agit de Graecis locorum ignorantia in Myſiam adpellentibus, cui hiſtoriae obloquitur Philoſtratus cap. II. Heroic. §. 14.

7 Pro filia habuit] In conjugium adſumptum à Teuthrante ſcribit Apollodor. lib. II. pag. 115. & Tzetzes in Lycophr. pag. 43. ed. Steph. MUNCK.

C. *Teuthras.*

TEUTHRANTEM regem in Moesia Idas Apharei filius regno privare voluit. Quo cum Telephus, Herculis filius, ex responso quaerens matrem, cum comite Parthenopaeo venisset, huic Teuthras regnum & [1] filiam Augen in conjugium [2] daturum promisit, si se [3] ab hoste [4] tutasset. Telephus conditionem regis non praetermisit: cum Parthenopaeo Idam uno praelio superavit: cui rex [5] pollicitam fidem praestitit, regnumque & Augen [6] matrem inscientem in conjugium dedit. Quae quum mortalem neminem vellet suum corpus violare, Telephum interficere voluit, inscia filium suum. Itaque cum in thalamum venissent, Auge ensem sumpsit, ut Telephum interficeret. Tum deorum voluntate dicitur draco inmani magnitudine inter eos exisse: quo viso, Auge ensem projecit, & Telepho inceptum patefecit. [7] Telephus re audita, [8] inscius matrem interficere voluit: illa Herculem

Ad CAP. C.

1 FILIAM AUGEN] *Argiopen* nominat Diodor. lib. IV. pag. 239. MUNCK.

2 DATURUM PROMISIT] Curt. lib. VIII. *Constituit daturum.* Terent. Eun. I. 2. *Venturum ad me constituit.* Justin. lib. XXXI. cap. 4. *Auxilia missurum pollicetur.* MUNCK.

3 AB HOSTE] Contra hostem. Ovid. IX Met. 385. *A pecoris morsu frondes defendite nostras.* MUNCK.

4 TUTASSET] *Tutatus esset.* MICYLL. *An tutatus esset?* ut voluit Micyllus. cap. 219. *Si se ab hoste tutatus esset.* Sed ut alia non pauca, ita & hoc inter insolentia Hygini reponam. Fulgentius *Tutulo. Dici ait pallium, quo sacerdotes caput tutabant.* Pomponius patruo: *Non erat quod corpus famulâ tutaret togâ.* Ἀρχαΐζοντα id genus non pauca enumerat Popma in de usu antiquae locut. cap. XI. quibus *furo* addere licet. Fulgent. II. 6. Mythol. *Cacus enim Herculis boves furasse dicitur.* Ita Commelinus edidit; Henricus autem Petri, *furatus esse.* Sed prius magis duco Fulgentianum, & agnoscit codex Leidensis. Gloss. Graecol. Κλέπτω, *furo, involo.* Gennadius Catalog. *Partem à quibusdam furatam perdidit.* Ita *frustro* usurpat Hieronymus Epist. lib. III. de muliere septies icta. *Jam igitur & tertium ictum frustraverat sacramentum trinitatis.* *Medito* Isidor. Chron. Goth. *Fertur fugam meditasse.* Eginhartus vitâ Caroli: *Licet eum promisso frustrasset auxilio.* Isidor. de Praelatis, *Frustrare jura.* *Horto* & *exhorto* apud Leonem & AElnothum. *Praelio* apud Festum Pauli: *Arma proprie dicuntur ab armis, id est, humeris dependentia, ut scutum, gladius, sica, & ea, quibus prope praeliatur.* Sed ibi malim *praeliamur.* quemadmodum in membranis bibliothecae Leid. repperi. Usus ille importunus desitarum vocum arguit deterius seculum. MUNCK.

5 POLLICITAM FIDEM] Gloss. MSS. in I. Georg. Virg. *Propter pollicitam Hesionam.* Lactant. Argum. Metam. Ovid. lib. I. 9. *Quam cum neque pollicitis, neque precibus adire potuisset.* Noster infra cap. 219. *Ab rege pollicita petit.* Ovid. II. Amor. El. XV. *Incipe pollicitis addere facta tuis.* Praeterita deponentium, ut loquuntur, passivè saepenumero usurpantur. Phaedr. lib. III. cap. 14. *pactam fidem* vocat. Certum interim *polliceo* antiquos dixisse. Varro apud Non. *Ne dares, ne polliceres, quod datum est.* MUNCK.

6 MATREM INSCIENTEM] Heic mallem, *matrem inscius eam*, ut subaudiatur *esse.* Cap. 86. *Quem Atreus imprudens filium suum occidit.* Nisi verius forte putas, *inscienti ei in* &c. MUNCK.

7 TELEPHUS RE AUDITA INSCIUS MATREM] Nescio, utrum non scripserit noster, *Telephus re audita eam inscius matrem*, quoniam sic supra, *Telephum interficere voluit inscia filium suum.* Et fab. 86. *quem Atreus imprudens filium suum occidit.* SCHEFF.

8 INSCIUS MATREM INTERFICERE VOLUIT] Nihil heic mutem cap. 112. *Voluitque inscia sorori*

culem violatorem ſuum imploravit, & ex eo Telephus matrem agnovit, & in patriam ſuam reduxit.

CI. *Telephus.*

[9] TELEPHUS Herculis & Auges filius, ab Achille in pugna [10] Chironis haſta percuſſus dicitur. Ex quo vulnere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit ſortem ab Apolline, quod eſſet remedium: reſponſum eſt, ei neminem mederi poſſe, [11] niſi eandem haſtam, qua vulneratus erat. Hoc Telephus ubi audivit, ad regem Agamemnonem venit, & monitu Clytaemneſtrae Oreſtem infantem de cunabulis rapuit: minitans ſe eum occiſurum, niſi ſibi Achivi mederentur. Achivis autem quod reſponſum erat, ſine Telephi ductu Trojam capi non noſſe, facile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum ſanaret. Quibus Achilles reſpondit, ſe [12] artem medicam [13] non noſſe. Tunc Ulyſſes ait: Non te dicit Apollo, ſed auctorem vulneris haſtam

rori Iphigeniae oculos eruere. 184. *Inſcia ut filium ſuum interficeret.* Aſtron. II. 4. *Inſcius vidit matrem in urſae ſpeciem converſam.* Et cap. 17. *Se in mare inſcii projecerunt.* Phaedr. lib. IV. cap. 8. *Quum decidiſſet vulpis in puteum inſcia.* Ovid. Triſt. *Inſcius Actaeon vidit ſine veſte Dianam.* MUNCK.

Ad CAP. CI.

9 TELEPHUS H. E. A. F. AB ACHILLE] Conſule Philoſtrat. cap. II. Heroic. §. 17.

10 CHIRONIS HASTA] Apollodorus lib. III. donatum eâ haſtâ Pelea refert patrem Achillis. Καὶ δίδωσι, inquit, Πηλεῖ Χείρων δόρυ μέλινον. Unde *Pelias haſta* & Πήλειον δόρυ dicitur poëtis. Ovid. Rem. Am. *Vulneris auxilium Pelias haſta tulit.* AElian. Anim. I. cap. 5. Τῇ πηλειάδι βολῇ τοῦ ἰσχυρὸς. Leg. Πηλειάδι. *Scyria haſta* fuit, quam accepit à legatis Graecorum in Scyro, de qua Vet. Epigram. Catal. Pith. lib. II. *Occurrens Danais forti dum pugnat Achilli, Syria pugnanti percutit haſta femur.* Leg. *Scyria haſta.* Vide Schol. Hom. ad Iliad. Π. 140. Ovid I. Art. A. 684. *Scyrias Haemonio juncta puella viro.* MUNCK. De Achillis haſta conſulendi Philoſtrat. cap. XIX. Heroic. §. 2. & 4. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii XII. Met. vſ. 79. Vulneratus eſt ad ripas Caici Myſiae fluvii. Schol. Pindari Od. Iſthm. V. vſ. 53. & Tzetz. ad Lycophron. vs. 206.

11 NISI EANDEM HASTAM] Oraculi reſponſum fuit: Ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. Vide Apoſtol. Cent. XIII. 36. Euſtath. ad Iliad. Hom. pag. 35. Iſacium ad Lycophr. p. 44. Victor. variarum lect. lib. V. cap. 12. Epigram. modo laudato: *Pro cujus cura conſultus dixit Apollo, Hoſtica quod ſalubrem cuſpis haberet opem.* Niſi in modulo ſyllabae peccavit verſificator, ſcribendum *celebrem* vel *celerem.* Seductus forte hoc Buchananus mediam in *ſaluber* & ipſe corripuit Pſalm. 99. MUNCK. Adde Schol. Ariſtoph. Nub. vſ. 919.

12 ARTEM MEDICAM NON POSSE] In Commeliniana ediderunt *noſſe*, quod non placet. Vide Indicem. SCHEFF. Cap. 136. *Artem medicam primus inveniſſe dicitur.* Sed Cap. 274. *Ars medicina.* ut apud Dictyn lib. I. *Ob ſolertiam artis medicinae.* Ita Mercerus correxit, cum antea legeretur, *artis medicae.* quod vulgatius eſt. Auctor originis gentis Romanae: *Circa peritiam artis medicae praecipuus fuiſſe traditur.* MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Phaedr. lib. I. fab. 14. vs. 11.

13 NON NOSSE] Ita edidit & Micyllus. *Non poſſe artem medicam*, quod Clar. Schefferus praefert, probare non poſſum. Solin. cap. 65. *Saltu ſic poteſt.* Cap. 16. *Prima mari potuit navibus.* Pſeudo-Muſa Praefat. *Haec tantum poteſt effectu.* Sic *valere & pollere aliqua re*, non *aliquam rem*, dicitur Latine. Noſter infr. cap. 194: *Potens arte citharae. Poſſum hanc artem*, quod pag. 557. Obſervat. Linguae Latinae pueris inculcat Goclenius, unde hauſerit neſcio. MUNCK.

ſtam nominat: quam cum raſiſſent, [1] remediatus eſt. A quo cum peterent, ut ſecum ad Trojam expugnandam iret, non impetrarunt, quod is [2] Laodicen Priami filiam uxorem haberet. ſed ob beneficium, quod eum ſanarunt, [3] eos deduxit: locos autem & itinera demonſtravit; inde in Moeſiam eſt profectus.

CII. *Philoctetes.*

PHILOCTETES Poeantis & Demonaſſae filius, cum [4] in inſula Lemno

1 REMEDIATUS EST] Nimium haec abrupta ſunt. Quis remediatus eſt? Achilles an Telephus? Telephus, opinor, cum ſequentia conſidero. Deponens, ut Technici loquuntur, *remedior* agnoſcit Priſcianus lib. VIII. *Medeor*, inquit, *mederis*, *remedior*, *remediaris*, *teſte* Capro. Hier. lib. I. epiſt. 38. edit. Canis. *Quod ſaepe medici remediantur.* Apulej. Junior. cap. 2. *Potui ſi datur cum vino, mirè remediatur.* Feſtus in *Paeana*: *Quod remedians morbis finem faceret gravitatis.* Activo *remedio* uſus eſt Antonius Muſa Praef. de Herba Vetonica: *Ut etiam ſeptem & quadraginta morbos remediet.* Sextus Platon. in de Medic. Animal. Part. I. cap. 5. *Sanguis caprae potus remediat.* Sed illi ambo, ſi quid judico, ſubpoſititii ſunt ſcriptores; vel certe ex Graecis ſcripta eorum tranſlata, ut ſuſpicatur Nob. Heinſius. Scribonium Largum, qui ſaepenumero eâ formâ iſtud verbi uſurpat, Tiberiani aevi eſſe ſcriptorem non facile probaveris. Interim conſule Lexicon Scribonianum, in quo cum Hygino loquutum & Tertullianum aliquando oſtendit Doctiſſ. Rhodius. Confer & Voſſium in de Vitiis Sermon. & Borrichii in eum obſervationes, pag. 221. Addo ejus obſervatis locum ex libro de Reſurr. Carnis cap. [illegible] *Secundum comparationem vitiorum animalium à domino remediatorum.* Et ad Scapulam cap. 4. *Aut à Daemoniis, aut valetudinibus remediati ſunt.* Sed quomodo ſanatus eſt? pulvere [illegible] Sammonicus, cap. 46 [illegible] *curatus Telephus haſtâ.* Lege, *ut Lariſſaeâ* cum Nob. Heinſ. ad Claud. epiſt. ad Hadrianum. Epigramm. modo laudato: *Mox precibus flexi Pelidae robore ſacro Injecto membris pulvere plaga fuit.* Confer Plin. lib. XXV. cap. 5. & lib. XXXIV. cap. 15. MUNCK. De Fabula etiam Dictys Cretenſis lib. II. cap. 10. & Meziriac. ad Ovidii Ep. III. Heroid. p. 234. Hinc in proverbium abiit *Achillis haſta*, *Achilleo more*, *Achilleum vulnus*, u dicamus, quando auxilium ab eo petimus, qui ipſe apte nobis nocuit. Philoſtrat. lib. VI. de Apoll. Tyan. cap. 43. pag. 278. & Columna ad Ennii Fragm. ex Telepho pag. 270.

2 LAODICEN] Schol. Homer. ad Odyſſ. A. 520. & Dictys lib. I. ubi hanc hiſtoriam invenies, *Aſtyochen* appellant ejus uxorem, Priamique faciunt filiam. At Servius ad Ecl. VI. 72. *Eurypylus namque filius Telephi, Herculis & Auges filii, ex Aſtioche Laomedontis filiâ fuit.* MUNCK. Variae fuere Aſtyochae. fuit enim Aſtyoche Actoris filia, Tlepolemi mater. Schol. Pindari Olymp. Od. VII. vſ. 42. Aſtyoche Simoentis filia Erichthonii mater. Vid. Columna ad Ennii Fragm. ex I. Annal. pag. 12. Plures etiam fuere *Laodicae*. ut Agamemnonis filia a Tragicis Electra dicta. Interpr. ad AEliani IV. Var. Hiſt. 26. *Hieram* contra Telephi uxorem vocat Philoſtratus cap. II. Heroic. §. 18.

3 EOS DEDUXIT] Haec corrupta cenſeo, certe ſequens *autem* nihil habet, cui reſpondeat, quod tamen neceſſe eſt. Suſpicor ſcribendum, *eo non deduxit, locos autem.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *eo non deduxit.* Deduxiſſe tamen volunt Dictys aliique, inter quos & Euſtathius loco modo adducto; Τὸν δὲ δῶρον μισθὸν ὑγείας τὴν εἰς Τροίαν ὁδηγίαν. Tzetzes in Lycophr. p. 44. Δεικνύει τοῖς Ἕλλησι τὸν ἐπὶ Τροίαν πλοῦν. Vide & Victor. lib. V. Var. Lect. cap. 12. Τὸ *autem* heic eſſe ἐξηγηματικὸν, non adverſativum, exiſtimo. Continuat enim ſaepe orationem, nec tam ſignificat *ſed*, quam *&*. Sic cap. 139. *Hi autem lares appellantur.* Cap. 154. *Heliades nominantur, ſunt autem* &c. Pro *enim* uſurpat Phaedrus lib. IX. cap. 21. MUNCK. Adde Thomam Wopkens lib. I. Lect. Tullian. cap. 2.

Ad CAP. CII.

4 IN INSULA LEMNO] Contigiſſe hoc narrat Dictys lib. II. cap. 14. in ſacrificio Palamedis quod Apollini Sminthio faciebat ille. Aliter quo-

mno eſſet, coluber ejus pedem percuſſit, quem ſerpentem Juno miſerat, irata ei ob id, quia ſolus praeter caeteros auſus fuit Herculis pyram conſtruere, cum humanum corpus eſt [5] exuſtum, & ad inmortalitatem traditum. [6] Ob id beneficium Hercules ſuas ſagittas divinas ei donavit. Sed cum Achivi ex vulnere tetrum odorem ferre non poſſent, juſſu Agamemnonis regis, [7] in Lemno expoſitus eſt cum ſagittis divinis. quem expoſitum paſtor regis Actoris, nomine Phimachus, Dolophionis filius, nutrivit. Quibus poſtea reſponſum eſt, [8] ſine Herculis ſagittis Trojam capi non poſſe.

[r] Tunc

quoque haec narrat Servius ad AEn. III. 402. Cum Hygino in hac narratione convenit Scholiaſtae Homeri ad Catal. vers. 228. Sed Hygino ſecum non benè convenire videtur. Si in Lemno ictus fuit à ſerpente, ſequi debebat relictum illum ibi eſſe, non expoſitum. Sed remiſſum poſtea dicas, & dein ibi expoſitum. Tzetzes tamen ad Lycophr. p. 147. eum Dicty in urbe Chryſe contigiſſe id narrat. Corrupta ergo illa ejuſdem pag. 148. Τὸν δηχθέντα ἐν Χρύσμῃ τῇ Λήμνῳ. Leg. Χρύσῃ ἢ Λήμνῳ. MUNCK. Locus forſan corruptus eſt, aut hujus fabulae auctor parum feliciter Graecos ſcriptores expreſſit. Graeci Trojam navigantes, & littora, ut olim ſolebant, legentes, ſaepe e navibus exierunt, inſulas, quas praetervehebantur, videndi cauſſa. inter alias etiam adpulerunt Lemnum; ibi in promontorio Chryſe ſociis videndi avidis Minervae a Jaſone exſtructam aram monſtrans Philoctetes vulneratur altero pede ab hydra venenata, ex quo atroci vulnere teterrimi odoris inpatientes ingrati ſocii eum deducunt in deſertum inſulae Lemni locum, ipſi vero inſtitutum perficiunt iter. Vide Schol. Sophoclis in Philoctete vs. 2, 193. (qui ad vs. 266. Philoctetem Herculi aram poſiturum prope littus, hoc vulnus accepiſſe refert.) Conſule Philoſtrati Heroica cap. v. §. 2. & Olear. ad Philoſtrati Junioris Iconem XVII. vide etiam Meurſ. ad Lycophron. vs. 911.

5 Exutum] Ita etiam Micyllus edidit. Sed in erratis correxit Commelinus *exuſtum*, quomodo excudendum curavi. Reſtituenda eadem vox Quintil. decl. XVIII. *Super vulnera unici, ſuper exutos artus metuendus, aſſiſtis.* Leg. *exuſtos.* Infr. Decl. XIX. *Laceratis exuſtiſque illis ſanctioribus charioribuſque viſceribus* &c. Caeterum ipſe apud Senecam ſic loquitur Hercules: *Quicquid in nobis tui Mortale fuerat, injectus ignis tulit.* Ovid. IX. Met. 263. *Interea quicquid fuerat populabile flammae, Mulciber abſtulerat.* Non minus eleganter Cyprianus de Idolis: *Hercules ut hominem exuat, OEtaeis ignibus concrematur.* Plinius lib. XXXV. cap. XI. *Herculem ab OEtâ monte Doridos exuta mortalitate conſenſu Deorum in coelum euntem.* in MS. haberi *exuſta*, notavit Dalechampius. Lactant. Argum. Herculis OEtaei Senecae: *Conſumpto, quod in eo mortale fuerat, in coelum tranſlatus eſt.* Sed forte rectius cum Nob. Heinſio legas: *Cum humanum corpus eſt exutus, & ad immortalitatem traditur.* MUNCK.

6 Ob id beneficium] Quia Herculis rogum in OEta ſuccendit. Schol. Hom. ad Catal. vers. 231. Vide quae jam dicta ſunt ad cap. 36. MUNCK.

7 In Lemno expositus est] Relictum in Lemno narrat Hom. Scholiaſtes, quod Vulcani ſacerdotes à ſerpentibus percuſſos ſanare ſcirent praeter caeteros. Alii à Machaone ſanatum volunt, ut videre eſt apud Tzetzen in Lycophr. p. 147. MUNCK. Non tamen ab omnibus Graecis relictus eſt Philoctetes. Quidam e Graecis, Meliboeae, quibus praeerat, incolis, ibi manſerunt: gleba Lemnia deinde curatus fuit ab AEſculapii filiis i. e. Medicis. Philoſtrat. Heroic. cap. v. §. 1, 2. Ptol. Hephaeſtio lib. VI. a Pelio, ſive ut in margine, Pylio Vulcani filio ſanatum refert. Vide Photium pag. 490. ſed idem Hephaeſtio lib. v. apud Eumdem pag. 486. Philoctetem hoc vulnere periſſe tradit. Quod videtur firmare Pauſanias lib. I. cap. 22. pag. 52. dicens, Athenis imaginem eſſe Diomedis Philoctetae arcum e Lemno tollentis. ubi poteſt legi Διομήδης --- ὁ μὲν τὸ ἐν Λήμνῳ Φιλοκτήτου τόξον --- ἀφαιρούμενος.

8 Sine Herculis sagittis] Vide praeter Scholiaſt. Hom. Servium ad AEn. III. 402. & Schol. Pind. ad Pyth. Od. I. ubi &, quomodo ſanatus ſit, narrat. Tzetzes in Lycophr. Ἔστι δὲ ἡ Λέπρεινα πόλις Ἤλιδος, ἔγκειται δὲ ἐν ταύτῃ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ, ἃ ἐδήλου ὁ χρησμὸς ἀποκομίσαι. Καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα, ἅπερ Φιλοκτήτης εἶχε, εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱόν. εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθείη τὸ Ἴλιον. Confer

[1] Tunc Agamemnon Ulyssem & Diomedem exploratores ad eum misit. [2] Cui persuaserunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Trojam auxilio esset, eumque secum sustulerunt.

CIII. *Protesilaus.*

Achivis fuit responsum, qui primus litora Trojanorum adtigisset, periturum. Cum Achivi classes adplicuissent, caeteris cunctantibus, Iolaus [3] Iphicli & [4] Diomedeae filius primus e navi prosilivit, qui ab Hectore confestim est interfectus: quem cuncti [5] adpellarunt Protesilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. Quod uxor Laodamia Acasti filia cum audisset eum perisse, flens petit à diis, ut sibi cum eo [6] tres

fer quae idem tradit p. 147. ed. Steph. MUNCK. Vide Sophocl. Philoct. 67, 1423. Justin. lib. XX. cap. I. Adde Philostrati Heroica cap. V. §. 1, 3.

1 Tunc - - exploratores ad eum misit. Cui persuaserunt, ut in gratiam rediret, &c.] Insignis vir Nic. Heinsius legebat *qui persuaserunt* &c. Sed alterum nequaquam attentandum videtur: ut enim pronomen hoc relativum saepissime ita duriuscule refertur ad praecedentia, (Confer ad Fab. XXVIII. alibique observata nostra) sic *persuadere*, permovendi, incitandi notione, non cum accusativo solummodo, sed multoties etiam cum dativo construitur. Frontinus Strat. III. 3, 5. *Apollonio* . . persuasit, *ut plaustrum* . . *in ipso portu poneret.* Sic ille alibi. Justinus XIII. 8. *hisque* persuasit, *ut* . . *supervenirent.* Vellejus II. 85. *citiusque* . . *quam illis ut ea precarentur* persuasum *est.* Sic noster Fab. LXXXIV. & Astronom. II. 17. WOPKENS.

2 Cui persuaserunt] *Qui* legit Nob. Heinsius. MUNCK. Diomedes & Neptolemus ad eum dicuntur esse missi a Philostrato Heroic. cap. V. §. 3. a Pausania tantum Diomedes. Vide Meziriac. ad Ovid. Epist. I. Heroid. pag. 60.

Ad CAP. CIII.

3 Iphicli] Herculis frater à plerisque quidem Ἰφικλῆς, sed ab Apollodoro Ἰφικλῆς modo, modo Ἴφικλος appellatur; & forte etiam ab aliis, ut Πάτροκλος & Πατροκλῆς, Νέοκλος & Νεοκλῆς, utraque terminatione agnoscit Eustathius. Certe Ἴφικλος dicitur quoque Diodoro lib. IV. & Erasmo [illegible] ad Hesiod. Asp. 227. Τὸ Ἀλκ[illegible] καὶ Ἴφικλος. Ἰφίκλου δὲ Ἰόλαος. Male *Iphitus* ediderunt apud Serv. VIII. 803. Videri possunt Latini ab Ἴφικλος formasse *Iphicius*, nisi malis ex AEolico Ἰφικλῶ, primo *Iphicleus*, deinde *Iphiclus* dictum. quemadmodum *Tyndareus* & *Tyndarus*, *Herculeus*, & in Glossis ac Notis Tyronis *Herculus* invenitur. Sic *Androclus* est Gellio lib. V. cap. 14. qui Ἀνδροκλῆς AElian. VII. Animal. cap. 48. Adde quae notavimus ad Anton. cap. 34. & supr. ad cap. 70. Sed neque Herculis hic Iolaus fratris filius, neque Iphiclus frater, quamvis cognomines & huic & illi. Audi Genealogiam ex Eustath. ad Iliad. pag. 245. Εἰς τὴν Αἰολιδῶν Φύλακος κτίσας πόλιν, Φυλάκην ὠνόμασεν. οὗ Ἴφικλος, οὗ Φύλακος, οὗ Ποίας καὶ Ἴφικλος. Ὧν Ποίαντος καὶ Μεθώνης, Φιλοκτήτης. Ἰφίκλου δὲ καὶ Ἀστυόχης, Πρωτεσίλαος καὶ Ποδάρκης. MUNCK. Plut. de Hercule agens in Quaest. Rom. Tom. II. pag. 285. eum Iphiclem vocat: καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦ Λικυμνίου παιδὸς Οἰωνοῦ διὰ κύνα φονευθέντος, ὑπὸ τῶν Ἱπποκοωντιδῶν, ἀναγκασθεὶς μάχην συνάψαι, τῶν τε ἄλλων φίλων πολλοὺς ἀπέβαλε καὶ τὸν ἀδελφὸν ΙΦΙΚΛΕ´Α. Recte Eustathius Iphiclum Phylaci filium facit Protesilai patrem. Ab avo enim Phylaco, Phylacides Protesilaus vocatur a Propertio lib. I. El. XIX. vs. 7. & ab Ovidio, non vero ab oppido Phylace. Consule Heins. ad Ovidii XIII. Epist. Heroid. vs. 35. Saepe solent optimi Poëtae filios & nepotes eodem nomine patronymico adpellare. Consule celeb. Virum in Vanno Critica cap. 9. pag. 382. Haec latius exsequitur Celeb. P. Burm. in Catalogo Argonaut. in voce *Iphiclus alter.*

4 Iphicli et Diomedeae] An *Diomedeae* nomen recte scriptum sit, ignoro. Apud Apollodorum Iphicli uxor, ex qua natus est Jolaus, Automedusa nominatur. SCHEFF. *Automedusam* esse Apollodoro annotat Cl. Schefferus. Sed ille Iolaus, cujus ea mater erat, Herculis fuit ἀδελφιδοῦς, atque adeo alius ab hoc Hyginiano. *Astyoche* est Eustathio, ut jam vidimus; unde heic possis *Astyocheae* facere, si quid velis mutare. MUNCK.

5 Ap-

[6] tres horas conloqui liceret: quo impetrato, à Mercurio [7] reductus, tres horas cum eo conloquuta eſt. [8] Quod iterum cum obiſſet Proteſilaus, dolorem pati non potuit Laodamia.

CIV. *Laodamia.*

LAODAMIA Acaſti filia, amiſſo conjuge, cum tres horas conſumpſiſſet, quas à diis petierat, fletum & dolorem pati non potuit. Itaque [9] fecit ſimulacrum [10] aereum ſimile Proteſilai conjugis, & in thalamis poſuit, ſub ſimulatione ſacrorum, & eum colere coepit. Quod cum famulus matutino tempore [11] poma ei adtuliſſet ad ſacrificium, per rimam adſpexit, viditque eam [12] ab amplexu

5 APPELLARUNT PROTESILAUM] Auſon. epigr. XX. & Epitaph. Her. XII. & Lact. Arg. Ovid. Met. XII. 3. nomen hoc ab incunabulis à patre ei impoſitum innuunt. Dictys lib. II. ab AEnea, alii ab aliis occiſum ferunt. Vide Schol. ad Catal. Hom. 208. MUNCK. De hoc *Proteſilao* vide Tzetz. ad Lycophron. vs. 245, 528, 530, 533. Alium praeterea Ovidii locum adfert Columna ad Ennii Fragm. ex Andromacha pag. 241. nomen hoc ei ab incunabulis eſſe inpoſitum innuentem. adoleſcens periit Proteſilaus. Vide Philoſtrat. cap. 2. Heroic. §. 2. Hujus Proteſilai uxor a Pauſania adpellatur *Polydora.* Conſule Celeb. P. Burm. in voce *Idas.* in Catal. Argonaut. ab Hectore occiſum cum Noſtro teſtatur Lucianus Dialogo x. Mortuor.

6 TRES HORAS] Vide Nobiliſſ. Heinſ. notas in Epiſt. XIII. Heroid. vers. 35. & Add. pag. 444. Cum Hygino facit Minutius Felix. MUNCK. De hac fabula Philoſtrat. Prooem. Heroicon §. 12. & ibi Olear. & cap. II. §. 4.

7 REDUCTUS, TRES] Deeſt & heic copulativa particula. Vide ſupra cap. 4. MUNCK.

8 QUOD ITERUM CUM] *Quare i.* fortaſſis, ut ſupra quoque. MICYLL. Micyllus, *quare.* Nihil mutandum. Cap. 79. *Quod Jovis eas cum vidiſſet. Quod* valet *ob quod.* Notatum id jam ad cap. 16. MUNCK.

Ad CAP. CIV.

9 FECIT SIMULACRUM] De more hoc amantium apud veteres conſule Barth. Adv. lib. IV. cap. 22. Simile huic exemplum habes apud Apul. Mileſ. VIII. MUNCK.

10 SIMULACRUM AEREUM] Hoc vix efficere Laodamia potuerit tacite, ac ut neſciretur. Quare ſcribo, *ſimulacrum cereum*, cum praeſertim ſequatur *juſſit ſignum comburi*, quod in aereum non poteſt convenire. SCHEFF. Cl. Schefferus *cereum* mallet, quod mox dicatur illud ſimulacrum combuſtum. Sed non diſſimile eſt, quod de aureo illo Aaronis vitulo à Moſe narratur Deut. cap. IX. Trimalchio in Fragment. Trag. p. 42. ed. Blau. *Omnes ſtatuas aeneas, & aureas & argenteas in unum rogum congeſſit & eas incendit.* Sed τὸ *cereum* adſtruit epiſtola Laodamiae Naſoniana, ut docuit me Nob. Heinſius. Vide vers. 152. & 154. Admonet me locus Petronii, ut heic moneam, eum κατὰ πόδα deſcriptum tranſtuliſſe in Origines ſuas Iſidor. lib. XVI. cap. 19. *Nam dum hanc civitatem* (Corinthum) *Hannibal cepiſſet, omnes ſtatuas aeneas & argenteas in unum rogum congeſſit & eas incendit. Ita ex hac commixtione fabri ſuſtulerunt & fecerunt paropſides. Sic Corinthia nata ſunt, ex omnibus in unum, nec hoc nec illud.* Agnoſcis rurſus verba Petronii. MUNCK.

11 POMA] An *prunas?* Prunis enim nihil ſacrificio convenientius. Hor. III. Od. 8. *Quid velint flores & acerra thuris Plena, miraris, poſituſque carbo in Ceſpite vivo.* Fulgent. lib. I. Myth. cap. I. *In Domini adulationem aut coronas flectere, aut flores inferre, aut odoramenta ſimulacro ſuccendere conſueverat.* Ferri tamen aliquo modo τὰ *poma* videtur. Nam & variorum generum fructus Diis ſuis, quos inter defunctos quoque venerabatur ſtulta eorum credulitas, offerebant pagani. Conſule Saubert. de Sacrif. cap. 24. Notanda heic privata illa ἀποθέωσις, qua conjuges à conjugibus privata religione colebantur; de qua jam egit Kirchmannus in de Fun. Rom. lib. IV. cap. 13. MUNCK. Haec vocabant ἔγκαρπα τέλη. Vide Schol. Sophoclis in Trachin. vs. 142.

12 AB AMPLEXU TENENTEM] Id eſt, amplexantem, ut recte expoſuit Cl. Schefferus. H[illegible]

plexu Protesilai simulacrum tenentem, atque osculantem: aestimans eam adulterum habere, Acasto patri nunciavit. Qui cum venisset, & in thalamos inrupisset, vidit effigiem Protesilai: quae ne diutius torqueretur, jussit signum & sacra, pyra facta, comburi: quo se Laodamia, dolorem non sustinens, inmisit, atque usta est.

CV. *Palamedes.*

ULYSSES, quod [1] Palamedis Nauplii filii [2] dolo erat deceptus, in dies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inito consilio, ad Agamemnonem militem suum misit, qui diceret ei, in quiete vidisse, ut castra uno die moverentur. Id Agamemnon verum existimans, castra uno die imperat moveri. Ulysses autem clam noctu solus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit: item epistolam conscriptam Phrygi captivo [3] ad Priamum dat perferendam, militemque

illa apud Nason. epist. vers. 154. *Amplexus accipit illa* (cera) *meos.* Mallem tamen exturbare τὸ *ab*, & legere, *amplexum.* Astron. II. 8. *Quem Nemesis non aspernata amplexum tenens.* MUNCK. Consule Servium ad VI. AEn. 447. Hanc fabulam respicere Philostratum seniorem lib. II. Iconum cap. 9. putat cl. Olearius.

Ad CAP. CV.

1 PALAMEDIS NAUPLII FILII] Vide Lactant. ad Statii VI. Theb. 287. Euripid. Iphigen. in Aul. vs. 198, Παλαμήδεα θ' ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσειδᾶνος. *Nauplius* enim Neptuni filius ferebatur. Sed consule Celeb. P. Burm. Catal. Argonaut. in *Nauplius.* septimo gradu a Belo originem trahere dicitur a Lactantio ad Statii I. Achill. vs. 94.

2 DOLO ERAT DECEPTUS] Illum dolum habes cap. 95. & apud Serv. AEn. II. 81. Aliam causam affert Euripid. Scholiast. ad Orest. vers. 432. ubi hanc fabulam luculenter exsequitur. Adde Dictyn lib. II. Schol. Stat. I. Achill. 93. MUNCK.

3 AD PRIAMUM] Cl. Schefferus mallet, *ad Palamedem.* Erat revera illa epistola ita scripta, ut à Priamo ad Palamedem data videretur. Sed simulavit Ulysses ad Priamum esse scriptam, & propterea Phrygi captivo dedit perferendam. MUNCK.

4 PALAMEDI A PRIAMO MISSA] Etiam hic nil mutandum. Ita enim & infra fab. 108. *in equo scripserunt, Danai Minervae dono dant.* Similiter fab. 126. *quos illa conditione ita differt, cum telam detexuero, nubam.* Caeterum si haec epistola sic fuit scripta, tanquam Palamedi a Priamo, quomodo stare potest, quod supra legitur, *ad Priamum dat perferendam*? scribendum erit *ad Palamedem*, nisi forte malumus *a Priamo ad Palamedem.* SCHEFF.

5 TANTUMQUE EI AURI POLLICETUR] An scribendum, *tantum qui ei*? Sed potest τῷ *polliceri* passiva significatione usus esse, sicut solet in aliis similibus. Vide indicem. SCHEFF. Cl. Schefferus suspicatur scriptum fuisse, *tantum qui ei*, vel *polliceri* passive accipi. Quid si ex praecedentibus subaudias Priamus? Sic cap. seq. *Cum Agamemnone redit in gratiam, Briseidamque ei reddidit.* sc. Agamemnon. Quanquam fateor haec talia non tam esse latina, quam huic scriptori familiaria. Linguae genius potius postularet, *Briseidam qui ei.* Eadem tamen ratio est in illis Lactantii I. Achill. vers, 93. *Quia* (legendum *qua*) *invidiâ Ulyssis auctis inimicitiis fictam epistolam ad Palamedem Priami nomine, per quam agebat gratias proditionis, & commemorabat certum pondus auri esse transmissum, dedit captivo, & eum in itinere jussit occidi.* Vide notas ad cap. 8. ubi pluribus hanc loquendi rationem illustravi. MUNCK.

6 OCCISUS EST] Lapidatum eum tradunt alii. MUNCK. Vide Meziriaci notas ad Ovidii Epistol. I. Heroid. pag. 32, 33. & Simsonii Chronicon A. M. 2814. ubi varias veterum de Palamedis

que suum priorem mittit, qui eum non longe à castris interficeret. Postero die cum exercitus in castra rediret, quidam miles epistolam, quam Ulysses scripserat, super cadaver Phrygis positam, ad Agamemnonem adtulit: in qua scriptum fuit, [4] *Palamedi à Priamo missa:* [5] tantumque ei auri pollicetur, quantum Ulysses in tabernaculum obruerat, si castra Agamemnonis, ut ei convenerat, proderet. Itaque Palamedes cum ad regem esset productus, & factum negaret, in tabernaculum ejus ierunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon ut vidit, vere factum esse credidit. Quo facto Palamedes, dolo Ulyssis deceptus, ab exercitu universo innocens [6] occisus est.

CVI. *Hectoris lytra.*

AGAMEMNON [7] Briseidam, [8] Brisae sacerdotis filiam, [9] ex Moesia captivam, [10] propter formae dignitatem, quam Achilles ceperat, ab Achille

medis morte opiniones recensent. Inter eos qui Palamedem lapidatum tradiderunt, est etiam Tzetzes ad Lycophron vs. 385. qui vs. 1097. in Lepetymno monte urbis Methymnae sepultum docet, nec non Philostrat. cap. 10. Heroic. §. 7. qui agit etiam §. 11. de ejus sepultura. item Olear. ad lib. IV. cap. 13. de Apoll. Tyan. Meziriacus d. l. Agamemnonem una cum Ulysse in Palamedis necem conspirasse observat. Consule & Olear. ad Philostrati Heroica cap. x. §. 6. Dictyn Cretensem cap. 15. lib. II. De hac tota historia ab Homero omissa dubitatur. Vide Strabon. lib. VIII. p. 566. Sed confer, quid Casaubonus ibi ex Philostrato adferat.

Ad Cap. CVI.

7 BRISEIDAM] Terminationibus Latinis crebro uti Hyginum ostendimus in dissertatione nostra. In Catal. Pith. lib. IV. *Prodidit atque urbem his Briseida suam.* Dares ille, si Diis placet, Phrygius: *Briseidam formosam, altâ staturâ* &c. Verum fuisse nomen ejus *Hippodamia* narrat Dictys lib. II. ut & alii. MUNCK. Consule Meziriac. ad Ovidii Epistol. III. Heroid. pag. 227, & seq.

8 BRISAE SACERDOTIS] Regem facit Dictys. Utrumque verum esse potest, cum antiquitus multi, qui reges, etiam sacerdotes essent. MUNCK. Apud plerosque Orientis populos, eosque, qui ista horum instituta secuti sunt, fuerunt reges ipsi, vel regibus dignitate proximi, sacerdotes. Sic apud AEgyptios *Sethon* rex erat ac Vulcani sacerdos, ut refert Herodotus lib. II. cap. 141. Adde J. Perizon. ad AElian. lib. XIV. V. H. cap. 34. *Cinyras* fuit rex Cypriorum, & sacerdos Cypriae Veneris, ut docet Schol. Pindari Od. Pyth. II. vs. 27. Lycurgus Rex, & Sacerdos Jovis Nemei. vid. Tzetz. ad Lycophron. vs. 373. & Lutat. ad Statii IV. Thebaid. vs. 820. Proteus Rex & Sacerdos. Lact. ad Statii I. Achill. vs. 136. Reges autem olim e sacerdotibus aut e bellicosis apud AEgyptios eligebantur. Plut. Tom. II. p. 354. de Iside & Osir. ceterum apud plerosque Graecos ac Romanos olim reges publica & sacra regebant, & dignitas sacerdotii aequare regiam solebat. Consule latius Plut. Tom. II. pag. 279, 291. Adde Bernecc. ad Justinum lib. XXXVI. cap. 2. Hinc apud Athenienses ʼΟΣΧΟΦΟʹΡΟΙ erant ditissimi ac genere inlustrissimi, ut e Suida discimus in hac voce. Adde Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 34. hinc apud Romanos Salii e patriciis eligebantur, ut pluribus docet Gutberlethus de Saliis cap. 9. Plura id genus alia adduci possent, sed ἐπέχω. Quid itaque obstat, quo minus hic *Brises* simul Rex, & Apollinis fuerit sacerdos?

9 EX MOESIA] Ex oppido Lyrnesso, quod Λυρνησὸν appellat Schol. Hom. ad Iliad. A. vers. 366. edit. Leid. & Camerarii. Sed Λυρνησὸς recté editum à Bedrotio. MUNCK.

10 PROPTER FORMAE DIGNITATEM, QUAM] Incisum est tollendum post τὸ *dignitatem*, vel transponenda verba: *Quam Achilles ceperat*, propter

Achille abduxit, eo tempore, quo [1] Chryseida [2] Chrysi sacerdoti Apollinis [3] Zminthi reddidit. [4] quam ob iram Achilles in praelium non prodibat, sed cithara in tabernaculo se exercebat. Quod cum Argivi ab Hectore fugarentur, Achilles objurgatus à Patroclo, arma sua ei tradidit: quibus ille Trojanos fugavit, aestimantes Achillem esse, Sarpedonemque [5] Jovis & Europae filium occidit. Postea ipse Patroclus ab Hectore interficitur, [6] armaque ejus sunt detracta Patroclo occiso. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, [7] Briseidamque ei reddidit. Tum contra Hectorem cum inermis prodisset, Thetis mater à Vul-

propter formae dignitatem ab Achille abduxit. Dignitatem formae muliebri tribuit etiam cap. 78. Qua de re vide Heins. ad Vellej. lib. II. cap. 28. MUNCK.

1 CHRYSEIDA] Scribendum putem, non quod vitiosum sit *Chryseida*, sed quod Latinas terminationes amet noster, *Chryseidam*. Cap. 121. *Chryseidam abduxit*. MUNCK.

2 CHRYSI] Fratrem Brisis fuisse hunc, & in urbe Chryse habitasse quidam tradidere. Dictys lib. II. *Interfecto dein Eetione, qui his locis imperitabat, magnis opibus naves replet, abducens Astynomen C[illegible] fi[illegible], quae eo tempore regi denupta erat.* Eustath. ad Iliad. Γ. 58. edit. Bas. Χρυσῆ[illegible] θυγάτηρ Ἀστυνόμη, τοῦ Βρίση δὲ Ἱπποδάμεια. Confer Tzetz. in Lycophr. p. 57. ed. Steph. MUNCK.

3 ZMINTI] *Smynthei.* MICYLL. Homero est Σμινθεύς, id quod Latine esset *Smintheus*. *Sminthius* est Dicty lib. II. Vid. Infra, f. 120. SCHEFF. Rescribe *Zminthii* vel *Zminthi*. Z pro S saepe poni ostendemus infr. ad cap. 251. ubi *Zmyrna* pro *Smyrna* habes. Ampelius cap. 8. *Quartus (Sol) qui Rhodi natus est, cujus etiam Zeminthus est filius.* Forte *Zmintheus* rescribendum. Schol. Hom. ad Iliad. A. 39. Σμινθεῦ, ὦ [illegible] Ἀπόλλων Σμινθεύς. *Sminthium* appellat quoque Servius ad AEn. III. 113. ubi disputat de origine hujus cognominis. Clemens Alexandrinus pag. 25. edit. Morell. *Polemo autem refert eos, qui habitant circa Troadem, colere mures, qui sunt in istis regionibus, quos ipsi appellant* Σμίνθους, *q[illegible] arrodebant arcus [illegible] hostium; & Smint[illegible] Apollinem ab il[illegible]* [illegible] magni auctor Cretenses appellare mures σμίνθους scribit in [illegible] quod & apud Tzetzen legas in Lycophr. pag. 193. AElian. Anim. lib. XII. 5. [illegible] Macrob. I. Sat. 17. Smintheus appellatur, [illegible] Scepticè *Sminthiorum perniciem murium*, eum vocitat Arnob. lib. III. MUNCK. Potest etiam scribi *Zminthei*. De quo Apolline *Zmintheo* consulendus Amplissimus Cuperus in Monumentis Antiquis pag. 212, 213, & quae Spanhemius ad eum scripsit pag. 217. inspicienda. Hujus Apollinis Zminthei templum est & in Tenedo, ut docet Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 536. De oppido Zminthio Meurs. in Creta pag. 219. Hoc unum addo, Vulcanum, (hic autem idem qui Sol sive Apollo habetur) apud AEgyptios muribus praefuisse, eumque AEgyptios muribus, hostium arma qui corroderent, inmissis, e praesenti periculo dici servasse. Vide Herodot. lib. II. cap. 141.

4 QUAM OB IRAM ACHILLES IN PRAELIUM NON PRODIBAT.] Hoc vitiosum est. Legendum vel, *quam ob rem*, vel, *quare ob iram*, ut *ob iram* sit, *quia erat iratus.* SCHEFF. Cl. Schefferus conjicit, *quare ob iram* vel *quam ob rem*. Quid si legas, *quam ob injuriam*? Notum enim, quam multa, compendio scripturae seducti, corruperint Vett. auctorum loca librarii. Dictys lib. II. *Achilles memor injuriae supra dictae abstinendum publico consilio decreverat.* MUNCK. Cave illud *quam ob iram*, pro ob quod iratus, tentes. Livius II. 22. *Volsci comparaverant auxilia, quae mitterent Latini... Hac ira consules in Volscum agrum legiones duxere.* Aurel. Victor. V. Ill. c. XXIV. 5. *Patronus a civibus appellatus... Qua superbia elatus est, cum* &c. Sulp. Severus H. S. I. 8. *Esau autem fratri necem moliebatur.* Quo metu *Jacob* &c. Plura aliàs. Et locum hunc Hygini jam dudum intelligo vindicatum a Perizonio Anim. Histor. c. II. p. 64. WOPKENS.

5 JOVIS ET EUROPAE] Ita quidam voluerunt. Homerus autem ex Jove & Laodamiâ Bellerophontis filiâ, Dictys lib. II. ex Xantho & Laodamia natum tradit. MUNCK. Sarpedonem Europae filium facit Herodotus lib. I. cap. 173, item Lactant. ad Statii lib. IV. Theb. 531. Adde M[illegible] in Creta l. III. c. 2. Servius ad Virgil. lib. I. AEn. vs. [illegible] [illegible] imitatus, dicit, *Est autem SARPEDON J[illegible] filius*

Vulcano arma ei impetravit, quae Nereides per mare adtulerunt. Quibus armis ille Hectorem occidit, [8] adstrictumque ad currum traxit [9] circa muros Trojanorum, quem sepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Jovis jussu, duce [10] Mercurio in castra Danaorum venit, & filii corpus [11] auro repensum accepit, quem sepulturae tradidit.

CVII. *Armorum judicium.*

HECTORE sepulto, cum Achilles circa moenia Trojanorum vagaretur, ac [12] diceret, se solum Trojam expugnasse; Apollo iratus, Alexandrum

lius & Laodamiae, ut alio loco, QUIN OCCIDIT UNA SARPEDON MEA PROGENIES, occisus a Patroclo Menoecii filio, armis Achillis induto. Hujus interitum Juppiter prosecutus dicitur imbre sanguineo. Plures fuere *Sarpedones.* ut e Rittershusio ad Oppiani Halieutica docet de la Cerda. Schol. Apollonii Rhodii lib. I. vs. 216. loquitur de *Sarpedone* Thraciae rege, Neptuni filio, fratre Poltyos, de quo Apollodor. lib. II. p. 123. Duos Sarpedones agnoscit Eustathius ad Homerum. Consule Meziriac. ad Ovidii Epist. I. Heroid. pag. 50. 51. pluribus de hoc heroe agentem: qui, quinam Sarpedon Lycius Pindaro Od. Pyth. III. vs. 198. Athenaeo lib. I. cap. 11. pag. 13. & Philostrato p. 352. vocetur, lectorem docebit.

6 ARMAQUE EJUS SUNT DETRACTA] Haec nec integra, nec bene distincta sunt. Sic autem debent scribi: *armaque ei sunt detracta. Patroclo occiso, Achilles cum Agamemnone rediit in gratiam.* SCHEFF. Clariss. Schefferus legit, & distinguit: *armaque ei sunt detracta. Patroclo occiso, Achilles* &c. MUNCK. Satis illud recte se habet *ejus*, neque *ei* substitui opus est. Sulp. Severus H. S. II. 18. *omnia* templi *ornamenta detraxit.* ubi *detrahere* ita passim absolute accipi pro abripere, tollere, cumulatius ostendemus. WOPKENS. Consule Lact. ad Statii I. Achill. vs. 175. Sed contraria de armis Achillis Philostrat. cap. XIX. Heroic. §. 4. referens, in suis armis Patroclum occisum esse adfirmat. Vide & §. 7. & ibi Olear.

7 BRISEIDAMQUE EI] Barthius, *qui Briseidam ei.* Mallem, *Briseidam qui ei.* Nam solet noster non raro sic transponere, ac simile quid observavimus supra f b 105. SCHEFF.

8 ADSTRICTUM AD CURRUM] Balteo nempe, quem ei Ajax donaverat. Vide infr. cap. 112. MUNCK. Vide Mizeriac. ad Ovidii Epistol. I. Heroid. IX. de Achille ita Propert. lib. II. El. 7. vs. 25.

At postquam sera captiva est reddita poena,
Fortem illum AEMONIIS HECTORA traxit EQUIS.

Consule Tzetzen, & Meursium de *balteo* ad Lycophron. vs. 464.

9 CIRCA MUROS] Mallet forte aliquis, *circum.* Virg. AEn. II. 275. *Vulneraque illa gerens, quae circum plurima muros Accepit patrios.* Pentadius, sive Maximianus est, in tumulo Hectoris lib. III. Catal. Pith. *Hunc ferus AEacides circum sua moenia traxit, Quae juvenis manibus texerat ante suis.* Sed *circa* eodem sensu usurpat etiam Curtius lib. IV. cap. 6. *Religatumque ad currum traxere circa urbem equi* &c. Servius ad Ecl. IX. 6. *Quo circa muros patriae tractus est.* MUNCK.

10 MERCURIO DUCE] Vetus interpres Hor. ad lib. I. Od. X. *Priamus Mercurio duce per castra Graecorum venit ad Achillem, à quo redemit corpus filii.* MUNCK.

11 AURO REPENSUM] Pentadius, sive alius ille est epigrammatarius, in Catal. Pith. *Sed raptum pater infelix auroque repensum Condidit, Et moerens hac tumulavit humo.* Hor. lib. III. Od. III. *Auro repensus scilicet acrior Miles redibit.* Plinius lib. XXXIII. cap. 3. *Auro repensum caput ejus excisum.* Vellej. II. cap. 6. *Quod capitis non dicam Gracchi, sed civis Romani, pretium se daturum, idque auro repensurum proposuit.* Auson. Perioch. 24. Iliad. *Ut auro rependat filium exanimum. Expendere* eo sensu cum Plauto utitur Victor Illustr. cap. 65. *Caput Gracchi ad Opimium relatum, auro expensum fertur.* Tzetzes ad Lycophr. pag. 53. Λυκόφρων δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς (φασι) ζυγοσταθμηθέντα αὐτὸν ἴσον χρυσὸν δοθῆναι τοῦ βάρους. Contra quam sententiam ipse tamen disputat p. 54. MUNCK. Auro *pensatum* dicit Florus III. 15, 6. Locus, quo Hector sepultus est, designatur a Tzetze ad Lycophron. vs. 1194.

Ad CAP. CVII.

12 DICERET SE SOLUM] Haec est vox illa

 magna,

xandrum Parin se simulans, [1] talum, quem [2] mortalem habuisse dicitur, [3] sagitta percussit, & occidit. Achille occiso, ac sepulturae tradito, Ajax Telamonius, quod [4] frater patruelis ejus fuit, postulavit à Danais, ut arma sibi Achillis darent: [5] quae ira Minervae abjurgata sunt ab Agamemnone [6] & Menelao & Ulyssi data. Ajax [7] furia accepta, per insaniam pecora sua & se ipsum vulneratum occidit eo gladio,

magna, cujus Horatius meminit lib. IV. Od. VI. MUNCK.

1 TALUM] Fulg. III. Myth. cap. 7. Hephaestion apud Photium pag. 487. Servius ad AEn. VI. 57. *Achilles tinctus à matre in Styge palude toto corpore invulnerabilis fuit, exceptâ parte, qua tentus est.* Iisdem verbis haec narrat vet. Stat. Commentator ad Achill. lib. I. vers. 134. nisi quod pro *Styge* exhibet *Stygon*, quod procul dubio mutandum in *Stygos* vel *Stygiâ* potius. Elegans est hac de re vetus Epigramma: *Cauta quidem genetrix noceant ne vulnera nato, Confirmat Stygio fonte puerperium. Sed quia fas nulli est humanam vincere sortem, In membris tincti dant sibi fata locum.* Manum habuisse vulnerabilem autumat Dictys lib. III. Sed cum Hygino vetus Horatii Comment. ad Epod. 13. Quintus Calaber lib. III. aliique faciunt. MUNCK. Adde Lutat. ad Statii II. Achill. vs. 72. & ad III. Achill. vs. 84. Meziriac. ad Ovidii III. Epist. Heroid. pag. 224. & quos laudat Olear. ad Philostrati Heroica cap. XIX. §. 14, quo pars ista immortalis abierit, docturos.

2 MORTALEM] H. e. vulnerabilem. Lactantius Arg. fab. 7. lib. XII. Met. *Arcum Alexandri in Achillem convertit, ut sagittam in eum dirigere posset, talumque, quod fuit in corpore ejus mortale, percussit, & interemit.* Raenerius edidit: *Qui fuit in corpore ejus mortalis.* Sed perperam, ut ostendo ad illum scriptorem. Dedit hoc Apollo Neptuni precibus, ut mortem filii Cycni ab Achille ulcisceretur. MUNCK.

3 SAGITTA PERC. ET OCC.] Hinc Sophocl. Philoct. vs. 333. ubi Neptolemus Philocteti haec de Achille narrat.

Τέθνηκεν ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ' ὕπο
Τοξευτὸς ὡς λέγουσιν ἐκ Φοίβου δαμείς.

A Paride & Apolline occisum ait Pausanias lib. I. cap. 14. Alii a Paride in templo Apollinis Thymbraei interfectum dicunt. Consule Micyll. & Ciofan. ad Ovid. lib. XII. Met. vs. 609. item Munck. ad fab. 110. ubi ab Alexandro sive Paride, & Deiphobo dicitur interfectus. a Plutarcho item Symposiac. lib. IX. quaest. 13. pag. 742. a Paride interfectus memoratur. A Penthesilea Achillem interfectum docet Ptol. Hephaestio lib. VI. apud Photium pag. 487. Quidquid sit, absurde Istrus refert, Parin ab Achille & Patroclo fuisse praelio victum. Vide Plutarch. in Theseo p. m. 16. C. quod falsum esse, hic vidimus, & satis liquebit ex iis, quae ad caput 112. dicemus. Plura de Achillis nece docebitur Lector ab Oleario ad Philostrati cap. XIX. §. 4. Heroicon & §. 11. De ejus sepulcro ad §. 12. & lib. IV. de Apollon. Tyan. cap. 11.

4 FRATER PATRUELIS] Ita etiam locuti Sueton. cap. 29. Caes. Justinus VII. 6. Lactant. lib. XIII. Met. Arg. fab. 1. Spartianus Caracalla cap. 3. Vellej. lib. I. cap. I. Sulpicius Severus, & alii. Gloss. Steph. *Frater patruelis*, ἀνεψιός. Gloss. Nomicae: Φράτερ πατρουέλις, ἐξάδελφος ὁ ἀπὸ πατρός. Leg. πατρ. MUNCK. Hanc fabulam deridet etiam Lucianus Dialogo XIII. Mortuor.

5 QUAE IRA MINERVAE ABJURGATA SUNT] *Abjudicata* MICYLL. Micyllus putat, *abjudicata sunt.* Retinet Barthius & exponit, *jurgio seu litigio abjudicata sunt.* Et sane *jurgare* proprio est *jure agere. Sic abjurgata* erunt, quae judiciaria actione cui adempta sunt. Sed sic scribendum fuerit, *quae ei ira Minervae abjurgata sunt*, ut *ei abjurgata* sit pro *jurgata ab eo.* SCHEFF. Supplet Cl. Schefferus, *quae ei ira* &c. Et sane id postulat orationis nexus. Micyllus frustra volebat *abjudicata* pro *abjurgata. Abjurgare* est jurgio seu litigio, abjudicare, ut bene interpretatur Barthius. *Iurgium* enim est judicium, unde *abjurgare* idem, quod abjudicare. Sulpitius Severus lib. II. *Ithacius in jurgiis solitus* h e. judiciis. Gloss. Vett. *Jurgium*, δίκη, ἀψιμαχία, ἀμφισβήτησις, προπηλακισμὸς, ἀντιλογία. Festus: *Jurgatio. juris actio.* Caeterum jurgium illud inter Ulyssem & Ajacem super Palladio fuisse narrat Dictys lib. V. pag. 137. Sed ab Hygino stant Homerus Odyss. Λ. 544. Ovid. XII. Metam. Schol. Hypothes. Ajacis Flagell. Sophoclis, aliique. MUNCK. De Achillis armis Ajacem & Ulyssem cer-

gladio, quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

CVIII. *Equus Trojanus.*

ACHIVI cum [8] per decem annos Trojam capere non possent, Epeus monitu Minervae equum mirae magnitudinis ligneum fecit, eoque sunt conlecti, Menelaus, Ulysses, Diomedes, [9] Thessander, Sthe-

certasse, docent nos pictores apud AElian. lib. IX. V. H. cap. 11. propter quae arma Hectori adjudicata Ajacem furore conreptum gladio sibi vitam eripuisse docet Euripides in Helena vs. 95. item Tzetzes ad Lycophron. 454. Quam vero corporis partem vulneraverit Ajax, non convenit inter scriptores. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. XIII. Met. 392. & Meziriac. ad Ovidii Epist. III. Heroid. pag. 248. Anticlides vero Ajacem a Paride interfectum tradit. Vid. Munck. ad fab. 112. Teucrum hujus caedis accusavit Telamon, sed caussam dixit Teucer e navi in gurgite Pyraeei posita, & a Telamone hoc crimine absolutus est. Pausan. lib. I. cap. 28. in fine. Nimius essem, si omnia, quae in comperto habeo, de hisce armis referrem, consule itaque Lector. Sophocl. in Philoctete 370. Celeb. P. Burm. ad Ovid. XIII. M. 383. Philostrat. cap. XI. Heroic. §. 3. Ptol. Hephaestion. lib. V. apud Photium pag. 483. Columnam ad Ennii fragm. pag. 220. De Ajacis sepulcro ac templo Plut. in Demosthene pag. 859. P. Leopard. lib. IX. Emendat. cap. 15, 16. Serv. ad II. AEn. 506. Meziriac. ad Ovidii Epistol. III. Heroid. pag. 251. Olear. ad Philostrati cap. I. Heroic. §. 2. ad cap. II. §. 9. Pausan. lib. I. cap. 35. pag. 86. ubi & de armis agit.

6 ET MENELAO] Qui a Plutarcho lib. I. Sympos. Quaest. 2. T. II. p. 616. dicitur ἄτοπος καὶ παροιμιώδης, εἴγε σύμβολος ἐγένετο μὴ παρακεκλημένος.

7 FURIA ACCEPTA] H. e. dolore & insania correptus, ut loquitur Schol. Vet. Hor. ad II. Sat. III. Furia est furor. Martialis lib. II. epigr. 43. *At me, quae passa est furias* &c. Apulej. Junior. cap. 4. *Mentes in furiam mittit.* Fulgent. I. Myth. cap. I. *Domini furiam evitantes.* & cap. 6. *Furiam concipere.* Sic Virgil. AEn. IV. 474. *Concepit furias.* Vide ibi Servium. Forte & heic *concepta* scribendum. Hesiod. Θεογ. 472. Τίσαιτο δ' Ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο. h. e. furorem. MUNCK. Munkerus conjicit *furia concepta.* Sed sic nimis saepe mutandum alterum verbum foret. Dares Phryg. de Exc Troj. c. XXXVI. *Ille dolore accepto, . . Penthesileam obtruncat.* Quinctil. Declam. XV. 6. *odium, inquit*, accepi. Vetus Int. Act. XXVIII. 15. *quos cum vidisset, . .* accepit *fiduciam.* Cyprianus ad Donat. p. 3. *timor . . teneatur, ne* accepta *securitas indiligentiam pariat.* Sic *pectore accipere*, Lucanus lib. I. *accipere foetum, accipere in uterum*, Lactantius Epit. c. XLIV. WOPKENS.

Ad CAP. CVIII.

8 PER DECEM AN.] E Propertio III, 7, 40. *Et Danaûm decimo vere redisse rates* Trojam nono expeditionis anno flagrasse probat Marshamus in Chronico Sec. XII. p. 328. sed Broukh. pro *decimo* in Propertio legit *undecimo.* Euripides in Helena vs. 110. inducit Teucrum Helenae memorantem, Trojam septimo expeditionis anno fuisse expugnatam, sed Graecos decem annos transegisse, antequam domum reversi sunt. Herodicus docet, Graecos in Troja expugnanda non totum decennium consumpsisse, sed interim superiora inferioraque Asiae loca circumvehentes, rei militari, ac praeliis operam dedisse, & manubiis castra inplevisse, decimo vero fatali Trojanis anno instante, cunctos adventasse Trojam excisuros. Vid. Heraclid. Pontic. Allegor. Homeric. pag. 424, 425. Thucydides lib. I. cap. 11. refert, Trojanos Graecis toto decennio facile restitisse, quia plerique e Graecorum militibus penuria victûs continuo praedatum exeuntes, agrosque Chersonesi exercentes huc illuc dispersi procul a castris aberant.

9 THESSANDER] Meminit hujus inter duces Graecorum etiam Dictys Cretensis, sed est ipsi *Thessandrus*, filius *Polynicis.* SCHEFF. *Thersander* audit cap. 69. Dictys in Catal. Graecorum ducum *Thessandrum* appellat quoque. *Thessandrus*, inquit, *Polynicis. Tisandrum* Virgil. AEn. II. 261. sed Servius *Thessandrum*, ut edi curavit Nob. Heinsius: quod firmat auctor Orig. Gentis Romanae. Videtur non heri sane, vel nudius tertius illo loco vitium cepisse Virgilium, cujus ex eo loco verba ita adducit in Cruquii

editione

Sthenelus, [1] Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo ſcripſerunt, [2] *Danai Minervae dono dant:* caſtraque [3] tranſtulerunt [4] Tenedo. Id Trojani cum viderunt, arbitrati ſunt hoſtes abiſſe. Priamus equum in arcem Minervae duci imperavit, [5] feriatique magno opere ut eſſent, edixit. [6] Id vates Caſſandra cum vociferaretur, ineſſe hoſtes, fides ei habita non eſt. Quem in arcem cum ſtatuiſſent, & ipſi noctu luſu atque vino laſſi obdormiſſent, Achivi ex equo, aperto à [7] Sinone, exierunt, & portarum cuſtodes occiderunt, ſocioſque, ſigno

editione Vetus Horatii interpres ad lib. IV. od. IX. *Tiſandrus Steneluſve duces.* Melius Badius & Henricus Petri in ſuis: *Terſandrus Sthenelusque duces.* Θέρσανδρος enim Graecis eſt. Vide Apollod. lib. III. pag. 158. MUNCK.

1 ACAMAS] Virgil. AEn. II. 260. eſt *Athamas.* quem Demophoontis filium facit Servius. Sed perperam, ut oſtendit Nob. Heinſius ad epiſtol. Sabini pag. 525. Tzetzes in Lycophronem pag. 79. edit. Steph. Ὁ Ἀκάμας ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως. quod & pag. 87. repetit. Fuit ergo frater Demophoontis, non filius *Acamas.* Ita enim, non *Athamas*, ejus recenſio exhibet. quod procul dubio probandum. Acamas enim inter Graecorum duces fuit. Cretenſis Dictys lib. I. *Poſtremi omnium Demophoon atque Acamas fuere.* Vitioſa ergo, quae idem ſcribit, vel librarius lib. V. pag. 135. *AEtram & Clymenam Demophoon atque Athamas habuere.* Auctoribus illis, quos ad Sabinum Vir illuſtris laudat, addendus & Diodorus lib. IV. pag. 264. & Heſych. in Ἀκάμαντος. Eſt idem ille Acamas, qui ad Helenam repetendam mittitur cum Diomede apud Iſacium in Lycophr. & Parthenium cap. 16. Erot. MUNCK. De Acamante Theſei filio Demophoontis fratre Pauſan. lib. I. cap. 5. p. 13. Schol. Eurip. Hecub. vs. 115. Adde ejus paraphraſten pag. 17. Meziriac. ad Ovidii Epiſt. II. Heroid. p. 121. Plures fuere Acamantes. De Acamante Euſſori filio Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. 948. Alios recenſet Celeb. P. Weſſeling lib. II. Obſ. cap. 26. Mneſtheum, Teucrum, & plures Theſei filios in hoc equo fuiſſe docet Pauſanias lib. I. cap. 23. p. 55.

2 DANAI MINERVAE] Titulus hic erat ferro inciſus. Accius in Deiphobo, ut refert Servius ad AEn. II. 17. inſcriptum eum ita fuiſſe prodit: *Minervae donum armipotentes Danai abeuntes dicant.* Schol. Hom. ad Iliad. β. 278. Ulyſſem excogitaſſe lignei hujus equi fabricam, atque ideo a Poëta πτολίπορθον appellatum memorat. Alii Prylin Mercurii filium Graecis monſtraſſe eam volunt. Vide Scholiaſt. Lycophron. pag. 45. ed. Steph. MUNCK. De equo Pauſan. lib. I. cap. 23. pag. 55. Serv. ac Cerda ad Virg. II. AEn. 15. Manut. ad Cic. X. ad Fam. Ep. 13.

3 TRANSTULERUNT TENEDO] Micyllus putat *Tenedum.* Ego nihil cenſeo mutandum. *Tenedo* eſt per Ellypſin praepoſitionis, pro *in Tenedo*, in Tenedo autem, pro in Tenedum, ut ſolet noſter. SCHEFF. *Tenedum* mallet Micyllus. Non opus eſt. Juſtinus lib. XXV. 4. *Cum copias Cherſoneſo tranſpoſuiſſet.* Quod nolim à viro docto ſollicitari. Lact. Argum. lib. XIII. Met. Ovid. fab. 2. *Thraciae cum eſſet appulſa.* Nec hoc mutari à Raenerio merebatur. Vide Not. ad cap. 15. Caeterum an verum ſit, quod docent (liceat mihi uſurpare verbum Servii) artigraphi, dativum pro ablativo poni, de eo in multis, quae adducunt, exemplis, haud immerito addubites. Diſſuadent id tot exempla, in quibus τὸ *in*, quod heic ſubaudiri poſſe recte cenſet Cl. Schefferus, in motu ad locum cum ablativo ponitur, de quibus egimus ad cap. 92. Suadere contra videntur cum illa, quae ad cap. 15. diximus, tum illud Julii Obſequentis cap. 43. *Ne unquam Romae reverteretur.* ut & hoc in Fragm. Trag. pag. 33. edit. Coner. *Forte Dominus Capuae exierat.* & Iſidor. Orig. lib. VI. 5. *Romae primus librorum copiam advexit AEmilius Paulus.* Sed & iſta, modo mendâ vacent, ſi ellipſin ſuppleas, aliter explicare poſſis. Nimirum *reverti Romae*, *exire Capuae* eſſet *in* vel *ad urbem Romae reverti*, *in* vel *ad urbem Capuae exire.* Atque ita capio, quod ex vetere aliquo ſcriptore hauſiſſe is omnino videtur, illud Chariſii lib. II. *Domi venit*, hoc eſt, inquam, *in aedes domi.* Quod ejuſdem illius modo laudati Fragmenti pag. 42. ſequitur corruptum eſt, ſed leviculâ mutatione reſtituas, ſi legas, *è gaſtris.* Amphoras enim modo appellaverat. Γάστρα & γάστρη, vas ventroſum, à γαστὴρ ſic dictum. *Gaſtrum* vas aeneum cum anguſto fundo exponi in Gloſſis Arabico-latinis invenit Voſſius, ut teſtatur ipſe in de Vitiis Sermon. lib. III. cap. 13. Verum non ad aenea tantum, ſed & fictilia extendendum eſſe hoc vocabulum, vel ipſe Petronius

signo dato, receperunt, & Troja sunt potiti.

CIX. *Iliona.*

PRIAMO Polydorus filius ex Hecuba cum esset natus, Ilionae filiae suae dederunt eum educandum, quae [8] Polymnestori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio suo educavit. Deiphilum autem, quem ex Polymnestore procreaverat, pro suo fratre educavit, ut, si [9] alteri eorum

nius pridem editus nos docet. Addam & hoc, ὡς ἐν παρόδῳ, excidisse videri viro magno, quae Festus habet, *in Cingulo*, & istos Horatii versiculos lib. I. epist. 13. *Fasciculum portes librorum, ut rusticus agnum, Ut vinosa glomos furtivae Pyrrhia lanae.* cum ejusdem operis lib. I, cap. 10. *glomi* & *glomos* inter barbara numeraret. Tenedo, ut è diverticulo in viam redeamus, nomen dedisse Tenem Gy*sis* filium scribit Servius ad AEn. II. 21. Corrige *Cycni* ex Homeri Schol. ad Iliad. A. 38. & Eustath. in Dionys. p. 78. quibus dicas etiam perperam *Homitheam* appellari Tenis sororem à Servio, cum nomen ei *Leucothea* fuerit. Sed *Hemithea* vocatur à Conone, atque ita in Servio scribendum. Erat autem hic Cycnus Neptuni filius, ut idem tradit. Leucophrys ante appellata ea insula: male enim Λεύκοφρη in Leidensi & Basileensi istorum Scholiorum editionibus exhibetur, pro Λεύκοφρυς, quomodo rectè Bedrotiana. Historiam prolixè narrat Tzetzes in Lycophron. pag. 46. edit Bas. Adde Ciceronem III. de natura Deorum. Cononem cap. 28. apud Photium, Heraclid. περὶ πολ. & quae notavi ad cap. 276. MUNCK. Adde Potter. ad Lycophron. 346. Cuper. in Monumentis Antiquis pag. 203, 215, 216. & quos laudat Celeb. P. Burm. in Var. Lect. Servii ad II. AEn. 21. De heroe *Tene*, propter quem Achillis nomen in Tenedo non auditur, etiam Plut. Quaest. Graec. Tom. II. p. 297.

4 TENEDO] *Tenedum.* MICYLL.

5 FERIATI] Hor. lib. IV. Od. VI. *Male feriatos Troas, & laetam Priami choreis Falleret aulam.* MUNCK. Philostratus lib. V. de Ap. Tyan. cap. 26. Trojanos ebrios fuisse indicat. Cic. pro L. Murena cap. 37. *Intus, intus, inquam, est equus Trojanus, a quo numquam, me Consule, dormientes obprimemini.* Pro fabula Trojanam expeditionem videtur habere Plutarchus Quaest. Rom. Tom. II. pag. 287. sed de hac lite hic agendi non est locus.

6 ID VATES CASSANDRA] Illud *id* puto factum ex postrema syllaba verbi praecedentis, & delendum. SCHEFF. Τὸ *id* velut natum ex ultimâ praecedentis vocis syllabâ, deleri jubet Cl. Schefferus. Videri tamen potest τὸ *id* pro *ob id* positum, ut cap. 122. *Id Aletes, AEgisthi filius cum rescisset, ex Atridarum genere neminem superesse, regnum Mycenis occupare coepit.* 174. *Id Althaea mater, ut audivit filium suum tantum facinus esse ausum* &c. Terent. A. I. I. vers. 130. *Et id nunc operam do.* Eun. V. 6. 4. *Nunc id prodeo.* Multa id genus congessit Popma in de Antiq. Locut. lib. II. cap. 2. Adde quae notavi ad cap. 16. & 34. MUNCK.

7 SINONE] Sinon hic nepos Autolyci fuit, filius AEsimi. Autolycus enim ex Amphithea genuit AEsimon & Anticliam. Vide Tzetzen ad Lycophr. pag. 58. Αἴσιμος δὲ ὁ Ἀντικλείας ἀδελφὸς γίνεται &c. Sinon ipse apud Tryphiod. in Trojae Halos. Αἴσιμον καλέουσιν ἐμὸν πολιὸν γενετῆρα. Mirifice corruptus in istâ genealogiâ Servius ad AEn. II. 79. *Autolycus quidam fuit fur, qui se varias formabat in species. Hic habuit liberos, Sisyphum, unde natus est Sinon, & Autolycum, unde Ulysses.* Scrib. *AEsimum* & *Anticliam.* Alioqui non consobrini, ut mox ipse subjungit, sed patrueles forent Ulysses & Sinon. MUNCK. De hoc Sinone haec adnotat Palaephatus de Incredibilibus cap. 17, αὐτόμολος δὲ ἐλθὼν ὁ ΣΙΝΩΝ Ἴλιον, φράζει τοῖς Ἰλιεῦσιν, εἰσαγαγεῖν τὸν ΙΠΠΟΝ, πεισθεὶς καὶ τὸ μὴ εἰσελθεῖν τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὑπακούσαντες, καὶ τὰς πύλας καθελόντες εἰσάγουσι τὸν ΙΠΠΟΝ.

Ad CAP. CIX.

8 POLYMNESTORI] Ita & à Servio AEn. III. 49. Schol. Horat. ad II. Sat. 3. Lactantio Argum. lib. XIII. Met. Ovid. aliisque nonnullis hoc vocabulum scribitur. Sed Graecam originem si respicias, *Polymestor*, & mox *Deipylus*, praeferas. quamquam Πολυμνήστωρ Graecè quoque exaratum video apud Charisium lib. I. MUNCK. Consule Nob. N. Heins. & P. Burm. ad Ovidii lib. XIII. Met. vs. 430.

UT SI ALTERI EORUM QUID FORET] Polydoro

eorum quid foret, parentibus praeſtaret. Sed cum Achivi, Troja capta, prolem Priami exſtirpare vellent, Aſtyanacta Hectoris & Andromachae filium [1] de muro dejecerunt: & ad Polymneſtorem legatos miſerunt, qui ei Agamemnonis filiam nomine Electram pollicerentur in conjugium, & auri magnam copiam, ſi Polydorum Priami filium interfeciſſet. Polymneſtor legatorum dicta non repudiavit, Deiphilumque filium ſuum inprudens occidit, [2] arbitrans ſe Polydorum filium Priami interfeciſſe. Polydorus autem ad oraculum Apollinis de parentibus ſuis ſciſcitatum eſt profectus. cui reſponſum eſt, patriam incenſam, patrem occiſum, matrem in ſervitute teneri. Cum inde rediret, [3] & vidit aliter eſſe, ac ſibi reſponſum fuit, ſe Polymneſtoris eſſe filium, ab ſorore [4] Iliona inquiſivit, quid ita aliter ſortes dixiſſent? cui ſoror, quid veri eſſet, patefecit, [5] & ejus conſilio Polymneſtorem luminibus privavit, atque interfecit.

CX.

doro ſimulato puta, non enim illud *alteri* ad utrumque indiſcriminatim referendum, ſed ad hunc ſolum. Pro *foret*, mallem *fieret*, ut ſit ſententia: ſuum filium vocaſſe Polydorum, ut ſi quid fieri vel accidere Polydoro deberet, id accideret filio ſuo, fictoque Polydoro, Polydorum verum autem, fratrem ſuum praeſtare, id eſt, ſiſtere ac reddere parentibus poſſet. SCHEFF. Mallem *altero*. Servius ad AEn. II. 77. QUODCUNQUE *vetuſtâ voce mortem ſignificari Lucilius docet in* XII. *Hunc ſi quid pueris nobis me & fratre fuiſſet. hoc eſt, ſi mors me vel fratrem oppreſſiſſet.* Ennius apud Feſtum in ME. *Si quid fuerit humanitus ut teneatis.* Vel legendum, ut Schefferus malebat, *fieret*. AElius Stilo apud Feſtum in *Ordinarium*. *Quid mihi fieret, ſi non ego ſtipendia in ordine omnia ordinaria meruiſſem.* Parcit heic Hyginus verbis male ominatis, ut Vellejus lib. II. cap. 32. *Si quid huic accideret.* Salluſt. V. Hiſtoriarum. *Si Pompejo humani quid eveniſſet.* In Teſtamento Cuſpidii: *Si quid de eo accidiſſet.* Item: *Si quid humanum Lumpritio contigerit.* Ita παθεῖν τι pro *exſtinctum eſſe*, apud Schol. Apollon. I. vers. 1063. MUNCK. Imo ipſus Homerus Iliad. K. vs. 538.

Ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, ΜΗ΄ ΤΙ ΠΑ΄ΘΩΣΙΝ
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

1 DE MURO DEJECERUNT] *Fatis enim praedictum fuerat, puerum, ſi ſupervixiſſet, ultorem patriae & parentum futurum.* Servius ad AEn. II. 457 MUNCK. Sic ipſa Andromache apud Euripidem vs. 10.

Ἥ τις πόσιν μὲν Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
Θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ', ὃν τίκτω πόσει
Ῥιφθέντα πύργων ΑΣΤΥΑ΄ΝΑΚΤ' ἀπ' ὀρθίων
Ἐπεὶ τὸ Τροίας εἷλον Ἕλληνες πέδον.

In Troad. vs. 1120.

Λεύσσετε Τρῴων
Τόνδ' ΑΣΤΥΑ΄ΝΑΚΤ' ἄλοχοι μέλεαι
Νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν Δαναοὶ
κτείναντες ἔχουσιν.

Confer. vs. 1134. Ulyſſes eum de muro dejeciſſe dicitur. Vid. Serv. ad III. AEn. 489. Alii contra docent, Aſtyanacta regnum Trojanum poſtea tenuiſſe. Conſule vero Ciofan. & Burm. ad Ovid. lib. XIII. Met. vs. 415.

2 ARBITRANS SE P.] Revera Polydorum a Polymneſtore occiſum docent Servius ad III. AEn. vs. 49. & Plutarchus in Parallelis Tom. II. pag. 311. e quo praeterea Polymneſtorem ab Hecuba luminibus fuiſſe privatum diſces.

3 ET VIDIT] Suſpicatur eruditiſſimus Perizonius ſcripſiſſe Hyginum, *ut vidit*. Etſi non de nihilo, non neceſſario tamen. Conjungit enim non ſemel Noſter diverſos modos. Vide notas ad cap. 148. Sed recte idem ille amicus noſter in ſequentibus poſt τὸ *fuit* excidiſſe *ratus* cenſet. MUNCK.

4 ILIONA] Sic repoſui pro *Ilionea* ex Servio, Horatio, aliiſque. MUNCK.

5 ET EJUS CONSILIO] Mallem praemiſſo puncto, *ex ejus conſilio.* SCHEFF.

Ad

CX. [6] *Polyxena.*

Danai victores cum ab Ilio classem conscenderent, & vellent in patriam suam quisque reverti, & praedam quisque sibi duceret, ex sepulcro vox Achillis dicitur praedae partem expostulasse. Itaque Danai Polyxenam Priami filiam, quae virgo fuit formosissima, propter quam Achilles, cum eam peteret, & [7] ad conloquium venisset, ab Alexandro & Deiphobo est occisus, [8] ad sepulcrum ejus eam inmolaverunt.

CXI. *Hecuba.*

Ulysses Hecubam [9] Cissei filiam, vel, ut alii auctores dicunt, [10] Dymantis, Priami uxorem, Hectoris matrem, in servitutem cum duceret, illa in Hellespontum mare [11] se praecipitavit, & canis dicitur facta esse, unde & [12] Cyneum est adpellatum.

CXII.

Ad CAP. CX.

6 Polyxena] Et hanc & alias de Polyxenâ fabulas congessit Servius ad AEn. III. 322. MUNCK. Consule etiam Pausan lib. I. cap. 22. p. 52. Philostratum lib. IV. cap. 16. de Apoll. Tyan. & cap. XIX. Heroicon §. 11. & ibi Olear. Lactant. ad Statii I. Achill. 134. Meziriac. ad Ovidii Epist. III. Heroid. pag. 299. & Tzetz. ad Lycophron. vs. 323.

7 Ad colloquium venisset] Servius. *Quam cum Trojani fraude promisissent, Paris post Tymbraei Apollinis simulacrum latuit, & venientem Achillem ad foedus missâ vulneravit sagittâ.* Describit eam caedem non impolite Dictys lib. IV. pag. 106. Tzetzes ad Lycophr. vs. 269. MUNCK.

8 Ad sepulcrum ejus eam] Illud *eam* abundat. Verum ita solet Noster, ut fab. 117. *Clytemnestra cum audisset adduci, tunc Clytemnestra,* & fab. 164. *Quod Mercurius Jovis jussu id ne faceret prohibuit.* & fab. 170. *Qui, cum Danaus periisset &c. Lynceus conspexit.* Est hoc inter plebejas loquendi rationes referendum. Adde fab. 119. SCHEFF.

Ad CAP. CXI.

9 H. Cissei filiam v. u. a. a. d. Dym.] Vid. Meziriac. ad Ovidii V. Epist. Heroid. pag. 402, 403.

10 Dimantis] Supra, *Dymantis* Fab. 91. quod rectius, ut ex Homero constat. SCHEFF.

11 Se praecipitavit] Serv. ad AEn. III. 6. *Cum captiva duceretur, flendo in canem conversa est, cum se praecipitare vellet in maria.* Confer Schol. Eurip. ad Hecub. 1259. Tzetzen Chil. III. 74. Schol. Juv. ad Sat. X. 271. Plaut. Menaech. V. I. Ob rabiem nempe, qua in Graecos invehebatur, canis dicta est. Vet. Epigr. II. Catal. Pith. *A cane non mirum est subito periisse Pelasgum, Nam rabies Hecubae durat in Argolicos.* Hinc *Empusa*, h. e. spectrum quoddam caninum est Theocrito in Arâ, ut pridem ab aliis observatum. Vide Eustath. in Dionys. p. 96. ed. Steph. MUNCK.

12 Cyneum] *Cynossema.* MICYLL. Micyllus putat, scribendum *Cynos sema.* Et sic Strabo habet lib. XIII. Sed ibi loquitur non de mari, verum monumento, Hecubae erecto. Itaque nihil temere puto mutandum, cum *Cyneum* sit κύνεον notum Graecis vocabulum, & mare monumento vicinum ita potuerit nuncupari, ut factum & in aliis. SCHEFF. Micyllus *Cynossema.* Ut hoc mihi non persuadet, ita scio sepulcrum Hecubae dictum fuisse κυνὸς σῆμα. Vide Strabon. lib. XIII. Auson. Epitaph. Hecub. Tzetz. ad Lycophron. p. 59. Capellam lib. VI. Dictys lib. V. pag. 137. *Sepulcrum ejus apud Abydum statuitur, appellaturque Cynossema, ob linguae protervíam impudentemque petulantiam.* Ob quam & lapidatam vult Lycophron. Caeterum τὸ *mare* ex praecedentibus huc mallem revocare, & collocare post τὸ *Cyneum.* Hyginus infra cap. 243.

CXII. *Provocantes inter ſe, qui cum quo dimicarunt.*

Menelaus cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum AEnea, [1] AEneam ſervavit Venus. Idem [2] cum Glauco, [3] in hoſpitio cognito diſceſſerunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: [4] Pandarus & Glaucus occiduntur. Ajax cum Hectore [5] donificantes diſceſſere: Ajax Hectori donavit balteum, [6] unde eſt tractus; Hector Ajaci gladium, unde ſe interfecit. Patroclus cum Sarpedone, [7] Sarpedon occiditur. [8] Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, [9] qui poſtea

In mare ſe praecipitavit, unde Cyneum mare dictum eſt, quoniam in canem fuerat converſa. MUNCK. Adde Potter. ad Lycophron. vs. 331.

Ad CAP. CXII.

1 AEneam servavit Venus.] In hoc certamine Veneris dextram fauciaſſe dicitur Diomedes. Conſule Plutarch. Sympoſiac. lib. IX. Quaeſt. 4. T. II. p. 739.

2 Cum Glauco] Hippolochi filio. Hom. Iliad. Z. 206. MUNCK. Idem Glaucus, de quo Herodotus lib. I. cap. 147. Βασιλέας δὲ ἐςήσαντο (Jones) οἱ μὲν αὐτῶν ΛΥΚΙ'ΟΥΣ, ἀπὸ ΓΛΑΥ'ΚΟΥ ΤΟΥ͂ 'ΙΠΠΟΛΟ'ΧΟΥ γεγονότας. Quo pacto Diomedes interierit, Philoſtrat. cap. IV. Heroic. §. 1. docet. De eo & Pandaro idem §. 2.

3 In hospitio cognito discesserunt] Nil mutandum. Plene loquitur, cum vulgo praepoſitionem omittant. Eſt autem *in hoſpitio cognito*, idem, ac *ex hoſpitio cognito*, cum cognoviſſent, aut cognitum ab ipſis eſſet hoſpitium. Ita Petronius: *In hoc dictorum aeſtu motus incedo.* SCHEFF. Cum Diomedes cognoviſſet Glaucum eſſe veterem patris ſui Tydei hoſpitem. Verba ejus ſunt apud Homerum: Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐσσι παλαιός. Auſonius Perioch. Il. *Paterna inter ſe hoſpitia recordati.* Sed Nob. Heinſius monuit me legendum eſſe, *hi hoſpitio cognito diſceſſerunt*, & referendum ad teſſeram hoſpitalem. Poſſe tamen vulgatum defendi cenſet illo Petronii: *Dum in hoc dictorum aeſtu totus incedo.* Et Hor. I. Sat. IX. *Ibam forte via ſacra, ſicut meus eſt mos, Neſcio quid meditans nugarum totus in illis.* In Petronio antiqua lectio fuit, *motus incedo*, quam defenſum it contra Duzam Sciopp. Veriſ. cap. 4. Frag. Trag. exhibet, *in mortis.* quod proxime ad τὸ *motus* accedit. Illis, quae Scioppius adducit, addi poteſt locus Corippi lib. III. pag. 49. *Commotus in ira.* Et quod Petronius ipſe paulo inferius habet, *in curſu fatigatus.* Conferendus Sanctius Minerv. lib. IV. p. 366. ubi ablativum, quem abſolutum vocant, ſaepe à praepoſitione *in* diſertim expreſſâ regi oſtendit. MUNCK.

4 Pandarus.] Hic Lycaonis filius antea Menelaum jactu teli vulneraſſe, & ſic ſingulare certamen, quod Paridi cum Menelao erat, diremiſſe dicitur. Vide Serv ad Virgil. V. AEn. vs. 596 De eo egit Philoſtratus cap. XIV. Heroic. & in Epiſtola quinquageſima Apollonii Tyanenſis.

5 Donificantes] H. e. dona invicem dantes. Dictum ut *Votifico.* Gloſſ. Iſid *Votificantibus, dona libantibus.* Vide Hom. Iliad. H. 303. Daretem pag. 174. edit. Blau. MUNCK. Quid Ajaci Agamemnon dederit pro praemio poſt hanc monomachiam, docet Athenaeus lib. I. cap 8

6 Unde est tractus] Pro, *à quo tractus eſt.* Servius ad Ecl. IX. 6. *Hector dedit Ajaci gladium, quo ſe Ajax poſtea interemit. Ajax vero Balteum, quo circa muros patriae tractus eſt.* Idem ad Georg. I. 163. *Genus vehiculi omni parte dentatum, unde feruntur* (leg. *teruntur*) *frumenta.* Excripſit Iſidorus lib. XX. Orig. cap. 14. *Tribula genus vehiculi, unde teruntur frumenta.* Deut. XXV 4. *Os bovis terentis in area.* Ad AEn. I. 644. *Coelum eſt, unde operantur argentarii.* Georg. IV. 39. *Genus eſt herbae, unde tinguntur veſtes.* Ecl. I. vers. 2. *Culmo, ſtipula: unde ruſtici cantare conſueverunt.* Horat lib. II od. 12. *Unde periculum Fulgens contremuit domus.* Schol. *Unde. à quibus. Ter. E praedonibus, unde emerat, ſe audiiſſe dicebat.* Noſter cap 58. *In ſpeciem arboris eam commutavit, unde Myrrha fluit.* Cap. 126. *Accipiet harundinem, unde victum ejiciat.* Ribuar. Tit. 5. *Digitus, unde ſagittatur.* Ovid. VI. Met. 719. *Sed tamen abfueram, ſed & haec*

ſtea Pythagoras eſt factus, & meminit ſuam animam in corpora tranſiſſe. Achilles cum [10] Aſteropaeo, Aſteropaeus occiditur. Idem cum Hectore, [11] Hector occiditur: idem cum AEnea, AEneas fugatur: idem cum Agenore, [12] Agenorem ſervavit Apollo: idem cum Pentheſilea Amazone [13] Martis & Otrerae filia, Pentheſilea occiditur: Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur: Achilles cum Memnone, [14] Memnon occiditur: [15] Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, [16] Eurypylus occiditur.

CXIII.

haec erat, unde redibam, Criminis exemplum. De Hectoris morte omnes conſentiunt. Ajacem autem Anticlides à Paride occiſum vult, ut refert Tzetzes ad Lycophron. p. 82. MUNCK.

7 Sarpedon] Hic eſt nobilis iſte Sarpedon, de quo haec refert Schol. Ariſtophanis in Nub. vs. 622. Μέμνων καὶ Σαρπηδὼν υἱοὶ ὄντες Διὸς ἀποθανόντες ἐν Τροίᾳ, οὕτω .. θεος ἐλυπήθησαν, τοῦ πατρὸς νομοθετήσαντος, ὡς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπέθανον, ἐν πένθει καὶ νηστείᾳ τοὺς θεοὺς διάγειν κατ' ἔτος. Conſule & Philoſtrati Heroicon cap. XIV. & nos ad fab. 106.

8 Menelaus cum Euph.] De egregiis Menelai facinoribus conſule Athenaeum lib. IV. cap. 27. pag. 178. De eodem cum Paride Plutarch. Tom. II. pag 742, 743.

9 Qui postea Pythagoras est factus] Horat. vide lib. I. od. 28. & Scholiaſten ad eandem, Gelliumque lib. IX. cap. II. MUNCK. Obſervatu digna de Pythagora, qui primo AEthalides, deinde Euphorbus, poſtea filius Mercurii & Samiae meretricis, ac denique Pythagoras factus eſt, diſces ex Schol. Apollonii Rhodii lib. I. vs. 645. ubi & de ejus animae in alia corpora tranſitu juxta Pythagoreos agit. Item Schol. Sophoclis in Electra. vs. 60. Adde Menag. ad Diogen. Laert. lib. VIII. Sect. V. & H. Junium libro III. Animadv. cap. XI. pag. 185. & ſeqq. Denique Columnam ad Ennii Fragm. ex I. Annal. pag. 7. in qua ſententia ante Pythagoram fuere primi AEgyptii. Diogen. Laert. in Prooem. Sect II. Praeterea quod addit Hyginus *meminit ſuam animam in c. t.* inluſtratum dedit Celeb. P Burm. in Catalog. Argonaut. in voce *AEthalides.*

10 Asteropaeo] Ita ſcripſi pro *Aſteropeo* ex Gr. Ἀστεροπαῖος. Vide Hom. Iliad. Φ. 140. MUNCK.

11 Hector occid.] Vide Hephaeſtion. lib. VI. apud Photium pag. 487. Lactant ad Statii II. Achill. vs. 89. Serv. & Burm. ad Virg. I. AEn. 483. & Philoſtrat. cap. XII. Heroicon. & Plutarch. T. II. p. 742.

12 Agenor. Serv. Ap] Agenorem a Neoptolemo occiſum refert Leſcheus. Vide Pauſan. lib. X. cap. 27.

13 Martis et Otrerae filia] Apud Juſtinum eſt Orithya lib. II. c. 9. Sed hoc nomine ſcribitur & apud Apollodorum lib. II. SCHEFF. Ergo ſoror Hippolytae erat Vide notas ad cap 30 Servius ad illa Virgil AEn. I. 401. *Pentheſilea furens. Martis & Otreres filia fuit* &c. MUNCK.

14 Memnon occ.] Conſule praeter alios Schol. Pindari O. Nem. VI. vs. 84. & Ciofan. ad Ovidii XIII. M. 597. de Memnonis parentibus Tzetz. ad Lycophron. vs. 18. Euſt ad Dionyſ. Perieg. vs. 248. Calliſtrat. Statua IX, (a quo Tithoni & Aurorae filius vocatur) Item Meziriac. ad Ovidii Epiſt. III. Heroid. p. 290, 291. vs. 62. Lactant. ad Statii III. Theb. 483. Philoſtrat. cap. XVII. Heroicon. & Olear. ad Eundem de vita Apollonii Tyanenſis cap. I. libri I. lib. III. cap. 21. & lib. VIII. cap. 7. Sect. IV. pag. 333. P. Leopardum lib. VIII. Emendat. cap. 3. Vide de ipſo Memnone Philoſtrat. cap. III. Heroic. §. 4. & lib. VI. cap. 4. de Apoll. Ty II. Vide & ibi Olear. & lib. I. cap. 7. de Iconibus lib. II. c. 8.

15 Philoctetes] Paris a Philoctete Herculis telis transfixus. Vide Meurſ. ad Lycophron, vs. 913. Conon narrat. 23. apud Photium p. 435. Meziriac. ad Ovidii Epiſtol. V. Heroid. pag. 456, ubi Variorum de Paridis nece ſententias profert. Hanc victoriam Philocteti praedixerat ipſe Hercules apud Sophocl. Philoctet. vs. 1420.

Ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος
Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
Τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου.

16 Eurypylus] Occiſum à Pyrrho etiam Scho-

CXIII. *Nobilem quem quis occidit.*

ACHILLEM Apollo [1] Alexandri figura. Hector Protesilaum, idem [2] Antilochum: Agenor Helenorem, [3] idem Clonium: Deiphobus Ascalaphum, idem [4] Autonoum: Ajax [5] Hippodamum, [6] idem Chlonium: Agamemnon [7] Hippodamantem, [8] idem Glaucum: Ajax Locrus [9] Carcanum, [10] idem Gavium: Diomedes Dolonem, idem [11] Rhesum: Eurypylus [12] Nireum, idem Machaonem: Sarpedon [13] Tlepolemum, idem [14] Antippum: Achilles Troilum: [15] Menelaus Deiphobum: Achil-

Scholiastes Juvenalis narrat ad Sat. VI. 654. Sed quod Telephi eum facit filium, de eo dubitabam, cum vidi idem tradi a Servio ad Eclog. VI. 72. & Schol. Hom. Odyss. Λ. 520. MUNCK. Consule Philostrat. Junior. Icon. X. pag. 881. Jac. Nic. Loensem lib. VII. Epiphyll. cap. 24. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii XIII. Met. vs. 357. & Mezeriac. ad Ovidii Epist. VIII. Heroid. p. 300.

Ad CAP. CXIII.

1 ALEXANDRI FIGURA] Vide supra cap. 107. & Virg. AEn. VI. 57. MUNCK.

2 ANTILOCHUM] Atqui Antilochus est interfectus à Memnone; ut scripsit cap. 112. Quod confirmat Pindarus Pyth. od. VI. Hom. Odyss. Δ. 187. Dictys lib. IV. Ab Hygino stat Ovidius I. Heroid. vers. 15. *Sive quis Antilochum narrabat ab Hectore victum, Antilochus nostri causa doloris erat.* Vide ad illum locum Incomp. Heinsium. Si tam clarus esset, quam quos alii jam [illegible] ex Hom. Iliad. E. 609. in locum Antilochi substitui; sed ut in multis aliis, ita & in hac narratione diversos videtur secutus auctores Hyginus. Voss. lib. II. Art. Gram. p. 252. victum quidem ab Hectore Antilochum, etsi non occisum, ex Homero ostendit. MUNCK. Consule, Lector, praeter Celeb. P. Burm. ad Ovidii l. l. Mezeriacum ad hanc eandem Ovidii Epistolam pag. 35, 36, 37, 38. Philostratus cap. III. Heroic. §. 4. a quo Memnone occisus sit Antilochus, docet, item lib. II. Icon. capite 8.

3 IDEM CHLONIUM] Mallem *Clonium*, quia Homero est κλόνιος. Vid. Iliad. O. ubi haec historia habetur. SCHEFF. Recte *Clonium* Cl. Schefferus. Ita enim Hom. Iliad. O. 340. Notavimus idem vitium superius cap 97. MUNCK.

4 AUTONOUM] De Autonoo nihil comperi. De Ascalapho habes Iliad. N. Autonoos duos novit Homerus; quorum alter Trojanus erat, occisus à Patroclo Iliad. Π. 694. alter Graecus occisus ab Hectore Iliad. Λ. 301. Atque hunc eum ipsum esse arbitror, quem heic occisum à Deiphobo tradit Hyginus. Certe sine ullo scrupulo *Autonoum* in *Antonoi* locum substituerim. MUNCK.

5 HIPPODAMUM] *Hippothoum* Cl. Schefferi probo. Habetur Iliad. P. 313. MUNCK.

6 IDEM CHLONIUM] Quomodo, cum jam ante interfectus ab Agenore dicatur? forte scripserat *Cleopolemum*. Is enim ab Ajace interfectus dicitur. Ac ne quidem antecedens *Hippodamum* rectum videtur, cum is dicatur interfectus ab Ulysse Il. Λ. quare mallem scribere *Hippothoum*. SCHEFF. An & heic *Clonium* reponendum? Certe inter Priamidas est etiam Clonius apud Apollodorum. Sed cum de ejus caede nihil legisse meminerim, non valde placet. *Caletor*, quem apud Hom. Iliad. O. 419. interficit Ajax, nimium abit à vulgatâ scripturâ. *Cleopolemum* conjicit Clariss. Schefferus. *Chthonium* Nob. Heinsius. MUNCK.

7 HIPPODAMANTEM] At hic caesus ab Achille dicitur Il. Γ. An scribendum est *Hippolochum*? Hic enim occisus est ab Agamemnone, ut liquet ex Iliad. Λ. Num potius *Iphidamantem*, de quo idem eodem loco? SCHEFF. Nisi heic alios, quam Homerum, sequutus est auctores, probo *Iphidamantem* Schefferi. Vide Hom. Iliad. Λ. 221. MUNCK. Hic fuit Antenoris filius, testibus Homero, & Pausania lib. V. cap. 19. sine dubio paternum addentibus nomen, ut distinguas eum ab Iphidamante Busiridis filio, ab Hercule occiso, ut docet Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Arg. vs. 1396.

8 IDEM GLAUCUM] Ita Dictys, lib. IV. p. m. 130. SCHEFF.

9 CARCANUM] Hoc mihi suspectum est vocabulum. Scribo *Gargasum* f. 115. SCHEFF. *Gargasum*

chilles Astynomum, idem [16] Pylachantum: Neoptolemus Priamum.

CXIV. *Achivi qui quot occiderunt.*

ACHILLES numero 72. [17] Antilochus numero 2. Protesilaus numero 4. [18] Peneleus numero 2. [19] Eurypylus numero 1. Ajax Oilei numero 24. Thoas numero 2. [20] Leitus numero 20. Thrasymedes numero 2. Agamemnon numero 16. Diomedes numero 18. Menelaus 8. Philocteta numero 3. Meriones numero 7. Ulysses numero 12. Idomeneus numero 13. Leonteus numero 5. Ajax Telamonius numero 28.

gasum ex cap. 115. Schefferus. MUNCK.

10 IDEM GAVIUM] Neque hoc placet. Mallem *Agauum*, de quo Dictys IV. p. 104. SCHEFF. *Agavum* ex Dicty idem. MUNCK.

11 RHESUM] Eionei hic erat filius. Vide Dictyn lib. II. pag. 67. Hom. Iliad. K. Quanquam aliter Apollodorus. Adde Servium ad AEn. I. 473. & de Priami caede eundem ad AEn II. 506. MUNCK. *Dolon* a Diomede & Ulysse occisus est. Vide Homerum Iliad. K vs. 455, & 478. Eurip. Rheso vs. 591. & non post, sed ante, quam Rhesum occiderant, licet Servius ad Virgil. lib. XII. AEn. vs. 347. Dolonem post Rhesum interfectum doceat. De *Rheso*, qui ab Euripide in Rheso vs. 279, 393, 692, & 920. *Strymonis* fluvii, & unius e Musis & quidem juxta Tzetzen ad Lycophron. vs. 831. *Terpsichores* filius, vel ut alii dicunt *Calliopes*, aut *Euterpes*. V. Schol. Hom. Iliad. K. 435. & Apollodor. lib. I. pag. m. 10. Secundum Cononem narrat. 4. apud Photium pag. 425. e *Strymone* Thracum rege, commune cum fluvio *Strymone*, olim *Eioneo* dicto, nomen habente natus fertur, consule Philostrat. cap. II. Heroicon. §. 8. & ibi Olear. item Meziriac. ad Ovidii Epistol. I. Heroid. pag. 78, 79, 80, 81. de *Dolonis* patre etiam agentem. De Priamo occiso a Neoptolemo consulendi Scholiastes Euripidis Hecub. in paraphrasi pag. 9. Schol. Sophocl. Philoct. vs. 1436. Eurip. Troad. vs. 17, 481. Columna ad Ennii Fragm. ex Andromache pag. 238. a quibus docemur Priamum ad Jovis Hercei aram a Neoptolemo esse occisum, praeterquam a Scholiaste Euripidis nomen Dei, cui ara dicata erat, tacente, item a Cicerone lib. I. Tusculan. Quaestion. cap. 35, qui tamen profert fragmentum Ennii mox laudatum, ubi haec Jovis ara vocatur. Imo paucissimi sunt, qui ab his auctoribus dissentiunt, quos vide in notis Meziriaci ad Ovidii Epistol. VIII. Heroid. pag. 301.

12 NIREUM] Apud Dictyn lib. IV. interficit *Peneleum* & *Nirea*. MUNCK.

13 TLEPOLEMUM] Hic Herculis erat filius de quo Homerus in Catalogo, & Diodorus lib IV. MUNCK. Hic ille Tlepolemus est, qui Licymnium, Electryonis filium, &, ut Plut. Quaest. Rom. T. II. pag. 285, OEoni propter canem ab Hippocoontidis occisi patrem inprudens interfecisse, & ideo Argis in insulam Rhodum confugisse, & Rhodios in tres partes divisisse perhibetur. Plura de eo Schol. Pindari Olymp. Od. VII. vs. 36. & 49. P. Leopard. lib. IV. Emendat. cap. 9. & Meurs. lib. I. de Rhodo cap. 5.

14 ANTIPPUM] Scripserim *Antiphum*, cujus mentio facta inter duces cap. 97. MUNCK.

15 MENELAUS DEIPHOBUM.] Vid. Meziriac. ad Ovidii IV. Epist. Heroid. pag 427.

16 PYLACHANTUM] Sine dubio & hoc corruptum est vocabulum. SCHEFF. De hoc altum silentium apud Homer. Iliad Υ. ubi bene multos ab Achille occisos recenset. MUNCK.

Ad CAP. CXIV.

17 ANTILOCHUS NUM. 2.] *Phalcem* & *Mermerum* occidit Iliad. Ξ. 513. MUNCK.

18 PENELEUS] *Choroebum* apud Virg. AEn. II. 424. *Ilionea* apud Homerum Iliad. Ξ. 496. occidit. MUNCK.

19 EURYPYLUS] Apud Homerum duos interficit. *Apisaonem* Iliad. Λ. *Hypsenorem* Iliad. E. MUNCK.

20 LINUS] Hunc alibi non lego. Suspicor *Leitus* scribendum. SCHEFF. Hic non numeratur inter Graecorum duces, sed *Leitus*, quem libenter credo Cl. Scheffero in locum Lini esse substituendum. MUNCK. Hic Leitus solus ex iis, qui Boeotiis ad bellum Trojanum profectis praefuere, domum reversus est, ut docet Pausanias lib. IX. cap. 4.

1 FIT

28. Patroclus numero 53. Polypoetes numero 1. Teucer numero 30. Neoptolemus 6. [1] fit numerus 362.

CXV. *Trojani qui quot occiderunt.*

HECTOR numero 31. Alexander numero 3. Sarpedon numero 2. Panthous numero 4. Gargafus numero 2. Glaucus numero 4. Polydamas numero 3. AEneas numero 28. Deiphobus numero 4. [2] Clitus numero 3. [3] Acamas numero 1. Agenor num. 2. [4] fit numerus 88.

CXVI. [5] *Nauplius.*

ILIO capto, & divifa praeda, Danai cum domum redirent, ira deorum, quod fana fpoliaverant, & quod Caffandram [6] Ajax Locrus à figno Palladio abripuerat, tempeftate & flatibus adverfis [7] ad faxa Capharea naufragium fecerunt: in qua tempeftate Ajax Locrus [8] fulmine

1 FIT NUMERUS 362.] Scribe, 329. Error natus ex inverfione numerorum. SCHEFF. Cl. Schefferus 329. Sed numeros omnes praecedentes fanos effe quis praeftare audit? MUNCK.

Ad CAP. CXV.

2 CLYTUS] Κλεῖτος eft Iliad. O. ubi interficitur à Teucro. Scribe ergo, *Clitus*. MUNCK.

3 ATHAMAS] Lege, *Acamas*, qui aliquoties memoratur Homero. Dux erat Thracum. Vid. Iliad. E. 462. M. vers. 100. eft Antenoris filius. Confentit Dictys II. pag. 58. Dares in copiarum Priami indiculo: *De Thracia Pyrus & Acamas*. MUNCK.

4 FIT NUMERUS 88.] Imo. 87. Sed errorem effe puto in numeris praecedentibus. SCHEFF. Imo uno minor erit. Sed error, ut recte cenfet Cl. Schefferus, procul dubio eft in numeris fuperioribus. MUNCK.

Ad CAP. CXVI.

5 NAUPLIUS] Hujus argumenti fabula fuit Sophoclis, quam Ναύπλιος Πυρκαεὺς infcripfit, cujus Hefychius meminit. MUNCK.

6 AJAX LOCRUS] Cap. 97. *Ajax Oilei & Rhenes Nymphae filius, Locrus.* De Palladio digna lectu habet Tzetzes in Lycophron vers. 366. MUNCK. Minerva hinc rogat Neptunum apud Euripid. Troad. vs. 70. Οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με, καὶ ναοὺς ἐμούς, cui Neptunus refpondet, Οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασάνδραν βίᾳ. Quam irata Minerva ob id facinus Locrenfibus, & quibus facrificiis oraculi refponfo mille per annos a Locrenfibus placanda fuerit, docebit latius Tzetzes ad Lycophron. vs. 1141. De Palladio Serv. ad II. AEn. 166. Schol. Eurip. Phoeniff. vs. 1137. Plutarch. Tom. II. pag. 302. 309. Tzetzes ad Lycophron. 658. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 39. Paufan. I. 22. pag. 52. cap. 28. pag. 69.

7 AD SAXA CAPHAREA] Virg. AEn. XI. 260. *Euboicae cautes ultorque Caphareus.* Confule ad eum locum Servii commentarium, & ad AEn. I. vers. 45. Adde Etymol. in Καφηρεύς. Corruptè apud Tzetzen in Lycophronem Καφηρεὺς ἀκρωτήριον Εὐοίας dicitur. Scribe Εὐβοίας. Ovid. I. Trift. *Quicunque Argolica de claffe Capharea fugit, Semper ab Euboicis vela retorquet aquis.* Propert. lib. III. El. 5. *Saxa triumphales fregere Capharea puppes.* Adde Sen. Agam. vers. 458. MUNCK. Adde Lactant. ad Statii IX. Theb. 3. 4.

8 FULMINE EST A MINERVA ICTUS] Minerva etiam dicitur fulminum jactus poffidere. Confule Ampliff. Gisb. Cuperum in Harpocrate pag. 100, & 101. & Celeb. P. Burmann. de Jove Fulgeratore cap. 15. Servius ad I. AEn. 41. ex Annco Placido addit, Minervam folius Ajacis

mine est à Minerva ictus, quem fluctus ad saxa inliserunt, unde [9] Ajacis petrae sunt dictae. Caeteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audivit, sensitque tempus venisse ad persequendas filii sui Palamedis injurias. Itaque, tamquam auxilium eis adferret, [10] facem ardentem eo loco extulit, quo saxa acuta & locus periculosissimus erat. Illi credentes humanitatis caussa id factum, [11] naves eo duxerunt. Quo facto, plurimae eorum confractae sunt, militesque plurimi cum ducibus tempestate occisi sunt, membraque eorum cum visceribus ad saxa inlisa sunt: si qui autem potuerunt ad terram natare, à Nauplio interficiebantur. At Ulyssem ventus detulit ad [12] Maronem, Menelaum in AEgyptum. Agamemnon cum Cassandra in patriam pervenit.

CXVII. *Clytaemnestra.*

CLYTAEMNESTRA Tyndarei filia, Agamemnonis uxor, cum audisset [13] ab Oeace, Palamedis fratre, Cassandram sibi pellicem adduci:

Ajacis poena ob vitiatam Cassandram non fuisse contentam; sed postea per oraculum de ejus regno quotannis unam nobilem puellam jussisse Ilium sibi ad sacrificium mitti, & quidem de ea tribu, de qua Ajax fuerat. Verum alii alio modo Ajacis culpam, naufragium, & interitum describunt, consule Edw. Simsonii Chronic. Cathol. A. M. 2822. & ibi Cl. Wesselingii notas.

9 AJACIS PETRAE] Πέτραι Γυράδες dicebantur. Vide Schol. ad Iliad. N. 66. Γυραῖαι sunt Isacio in Lycophr. p. 69. MUNCK. Homerus Odyss. Δ. vs. 500. γυρῇς πέτρῃσι, & vs. 507. γυραίην πέτρην vocat. Ubi de his vide Schol. Philostratus cap. VIII. Heroic. §. 3. dicit de Ajace Locrensi, πρὸς Γυραῖς ἀπέθανεν. & has petras describit lib. II. cap. 13. Iconum, ubi plura de hac fabula sunt videnda, & Plutarch. de Herodoti malignit. T. II. p. 856.

10 FACEM ARDENTEM EO LOCO EXTULIT, QUO SAXA ACUTA ET LOCUS PERICULOSISSIMUS ERAT.] Non prorsus damnem: multo tamen elegantius legeremus *cursus periculosissimus.* WOPKENS. Eurip. Helena vs. 1140. Πολλοὺς δὲ πυρσεύσας φλογερὸν σέλας, ἀμφὶ ῥυτὰν Εὔβοιαν, εἷλ' Ἀχαιῶν Μονόκωπος ἀνὴρ πέτραις Καφηρίαις ἐμβαλών, Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς Δόλιον ἀστέρα λάμψας. Philostrat. cap. x. §. II. Heroicon. & ibi Olear.

11 NAVES EO DUXERUNT] Mavult *direxerunt.* Nob. Heinsius. MUNCK. Nobil. Heinsius malebat *direxerunt.* Nec refragatus fuerim, quamvis stare posse videatur alterum. Mamertinus Paneg. c. XII. *cum jam* deduci *liburnas oporteret* &c. *Ita in aquas sponte subeuntes impetum navigia fecerunt, levi modo commota nixu* ducentium. WOPKENS. De tota hac historia ab Homero omissa dubitatur. Vide Strabon. lib. VIII. pag. 566.

12 AD MARATHONEM] *Ismarum* alii. MICYLL. Notat Micyllus, alios *Ismarum* dicere. Sane quid hic Marathon faciat, non video. Lego, *ad Maronem.* Vide Odyss. l. & infra. 125. SCHEFF. Omnino cum Cl. Scheffero corrigendum *Maronem.* Vid. cap. 125. ubi idem vitium eodem modo corrigitur à Micyllo, qui tamen heic tantum notat ad Ismarum aliis dici pervenisse. Sane Ismarum habebat ille Maro. Vide Hom. Odyss. I. 198. Sileni filium facit Nonnus Dionys. lib. XIV. p. 255. MUNCK.

Ad CAP. CXVII.

13 AB OEACE] Scribendum ex Apollodori lib. III. *Orace.* SCHEFF. Mallet Cl. Schefferus *Orace* ex Apollod. lib. III. Sed Apollodorus ille corruptus eo loco, & pro Ὄραξ restituendum ibi Οἴαξ. Dictys lib. VI. *Oeax Nauplii filius Palamedis frater.* Docuit hoc me ad Dictyos lib. I. Mercerus. Confirmat ejus emendatio-

ci: [1] quod ementitus eſt, ut fratris injurias exſequeretur: tunc Clytaemneſtra cum AEgiſtho filio Thyeſtis cepit conſilium, ut Agamemnonem & Caſſandram interficeret: [2] quem ſacrificantem ſecuri cum Caſſandra interfecerunt. At Electra, Agamemnonis filia, Oreſtem fratrem infantem ſuſtulit, quem demandavit in Phocide Strophio, cui fuit
[3] Aſtyochea Agamemnonis ſoror nupta.

CXVIII. *Proteus.*

In AEgypto Proteus ſenex marinus [4] divinus dicitur fuiſſe, qui in omnes ſe figuras convertere ſolitus erat. Quem Menelaus, [5] Idotheae filiae ejus monitu, catena adligavit, ut ſibi diceret, quando [6] domum repetitionem haberet: quem Proteus edocuit iram deorum eſſe, quod Troja eſſet devicta; ideoque id fieri debere, quod [7] Hecatombe Graece dici-

dationem Schol. Eurip. ad Oreſt. vers. 432. Ναυπλίυ γὰρ καὶ Κλυμένης τῆς Ἀτρέως ἐγένοντο Οἴαξ καὶ Παλαμήδης. MUNCK.

1 Quod ementitus est ut fratris injurias exsequeretur] Includenda haec parentheſi. MUNCK. De AEgiſtho & Clytaemneſtra Athenaeus lib. I. cap. II. p. 14.

2 Sacrificantem] Vulgatior eſt opinio, quam refert Triclinius ad Sophocl. Elect. 195. occiſum eum à Clytaemneſtra, cum induere vellet tunicam, nec capitis, nec manuum habentem exitum. Vide Senec. Agam. actu V. & quae Voſſius habet lib. I. Orator. p. 118. MUNCK. Cum Hygino facit Sophocles in Electra vſ. 272. Homerus Odyſſ. Δ. vs. 535. inter epulas occiſum teſtatur, quem ſequitur Servius ad XI. AEn. 269. Cum Triclinio, quem ad partes vocat Munckerus, faciunt Euripides in Oreſte vs. 25. & ibi Schol. item ad vs. 367, 498, 519. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1375. & quos laudat Meurſius ad vs. 1199. & de peplo hoc egit Olearius ad Philoſtrati lib. II. Icon. cap. 10. Sed Tragicorum hoc eſſe figmentum docet Salvagn. ad Ovidii Ibin. vs. 356. AEgiſthum Clytaemneſtrae Agamemnonem interficienti adfuiſſe docet etiam Sophocles in ead. Electr. 95, 124, 207, 590. & ibi Schol. Quare Lact. ad Statii I. Theb. vs. 694. AEgiſthum Agamemnonis parricidam vocat, ubi male *AEgyptus* vocatur. Caſſandrae quoque vitam eripuiſſe Clytaemneſtram docet Athenaeus lib. XIII. cap. I. pag. 556.

3 Astyochea] Scholiaſtes Euripidis ad Oreſt. vers. 764. & 1235. *Anaxibiam* appellat. At ad vers. 33. Κυνδραγόραν. In quo denuo à ſe ipſo diſſentit. Nam ad vers. 1235. Κυδραγόραν, & cum Strophii patre Criſo nuptam dicit. MUNCK.

Ad CAP. CXVIII.

4 Divinus] H. e. futurorum praeſcius, μάντις. Geneal. *Python draco divinus.* Ita ſatis Latine ille alioqui ſatis barbarus Dares; *Calchas Theſtore natus divinus.* Vet. epigr. lib. IV. Catal. Pith. *Nunc ſi nos audis, atque es divinus Apollo.* Gloſſ. Philox. *Divinus*, μάντις. MUNCK. Vid. Serv. ad V. AEn. 47. Interpr. ad Petronii Satyric. cap. 7. De *Proteo* Servius & Cerda ad IV. Georgic. 38, 396. 406. Lact. ad Statii I. Achill. 136. Philoſtrat. lib. I. de Apoll. Tyan. cap. 4. lib. III. cap. 24. lib. II. Icon. cap. 17. Athenaeus lib. VI. cap. 17. Ciofan. ad Ovidii II. Met. 9. J. Perizon. in AEgypt. Orig. cap. 15.

5 Idotheae] Homero eſt Εἰδοθέη Odyſſ. Δ. ubi eadem legas. SCHEFF. Eurynomen eam aliis dictam refert Zenodotus apud Euſtath. ad Hom. Odyſſ. Δ. pag. 174. edit. Baſ. MUNCK.

6 Domum repetitionem] *Domus repetitio* una vox eſt κατὰ τὴν κρᾶσιν Barthii. Immo *domum repetitio* dicendum diviſis vocibus, ut *domum reditio* apud Caeſar. B. G. lib. I. Verbalia in IO, ut loquuntur technici, antique caſum verbi regunt, unde derivantur. Adde quae praeterea notabimus infra ad cap. 125. MUNCK.

7 Hecatombe] Ita ſcripſi pro *Hecatomben*, quomodo perperam editi omnes praeferunt. MUNCK. Pr. Hephaeſtio lib. IV. apud Photium pag. 479. refert, ὡς κατ' ὀργὴν Ἀφροδίτης τὸν

dicitur, cum [8] centum armenta occiduntur. Itaque Menelaus Hecatomben fecit. Tunc demum poſt octavum annum, quam ab Ilio deceſſerat, cum Helena [9] in patriam redit.

CXIX. *Oreſtes.*

[10] ORESTES Agamemnonis & Clytaemneſtræ filius, poſtquam in puberem aetatem venit, ſtudebat patris ſui [11] mortem exſequi. Itaque conſilium capit cum Pylade, & Mycenas venit ad matrem Clytaemneſtram, dicitque, ſe [12] AEolium hoſpitem eſſe, nunciatque, Oreſtem eſſe mortuum, quem AEgiſthus populo necandum demandaverat. Nec multo poſt Pylades Strophii filius ad Clytaemneſtram venit, [13] urnamque ſecum adfert, [14] dicitque oſſa Oreſtis condita eſſe: quos AEgiſthus laetabundus hoſpitio recepit. [15] qui occaſione capta, [16] Oreſtes

τὴν πρὸς Μενέλαον τὴν ἁρπαγὴν λέγουσιν Ἑλένης γενέσθαι: ἐπεὶ ὑποσχόμενος, Ἀφροδίτῃ ἑκατόμβην ὑπὲρ τοῦ γάμου οὐκ ἀπέδωκε. De Proteo & Menelao Herodotus lib. II. cap. 118. 119. quocum confer Plutarchum de Herodoti malignitate Tom. II. pag. 857. De Helenae morte conſule Pt. Hephaeſtionem l. l. & Pauſaniam parum diſſentientes lib. III. cap. 19. Poſt mortem Achilli nupſiſſe Helenam uterque docent cum Philoſtrato cap. XIX. Heroic. §. 16, 17.

8 CENTUM ARMENTA] Ergo armentum eſt quilibet bos, ut jumentum. Lactant. Argum. lib. I. Met. *Quia erat ſpecioſior caeteris armentis.* i. e. bubus. Aliam *ἐτυμολογίαν* excogitat Hom. Schol. *ἀπὸ ἑκατὸν βάσεων, ὅ ἐστιν ἐξ ἑκατὸν ζώων.* Quam argutiorem puto, quam veriorem. Vide potius Heſychium, & Etymol. in *Ἑκατόμβη.* Hecatomben expreſſit Ovid. II. Triſt. el. I. *Sed tamen ut fuſo taurorum ſanguine centum, Sic capitur minimo thuris honore Deus.* Senec. Hippol. 499. *Fruge nec ſparſi ſacra Centena nivei colla ſubmittunt boves.* MUNCK.

9 IN PATRIAM REDIT] Puto ſcripſiſſe, *rediit.* SCHEFF.

Ad CAP. CXIX.

10 ORESTES A. E. C. FILIUS] Servius ad XI. AEn. 268. *Alii hunc Oreſtem filium Menelai & Helenae tradunt: quidam inventam Iphigeniam abortivam uxorem ei volunt fuiſſe.* Iphigeniam alii, ut Steſichorus Himeraeus, Euphorion Chalcidenſis & Alexander Pleuronius tradunt Theſei & Helenae fuiſſe filiam, Clytaemneſtram vero Iphigeniae fuiſſe nutricem. Vide Pauſaniam lib. II. cap. 22. & notas ad Fab. 98. Quando Oreſtes natus ſit, docet Pt. Hephaeſtio lib. III. apud Photium pag. [illegible].

11 MORTEM EXSEQUI] *Ἀντὶ τοῦ* vindicare, ulciſci. Locutio eſt Hygino frequens. Cap. 116. *Perſequi injurias.* 117. *Exſequi injurias*, & ſimilia, quae congeſſi ad cap. 58. Ea phraſi praeter Livium, & alios ſaepe uſos oſtendit ſummus Gronovius ad illius lib. I. cap. 59. MUNCK.

12 AEOLIUM HOSPITEM ESSE] Apud Sophoclem Electr. vers. 44. jubetur ſimulare Phocenſem paedagogus. MUNCK.

13 URNAM] Tzetzes ad Lycophron. pag. 67. *Ἔθος ἦν τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν κρωσσοῖς καὶ λάρναξι καὶ ἀμφιφορεῦσιν εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν.* Confer Cic. lib. II. Leg. Propert. lib. III. el. 10. *Neve aliquid de te flendum referatur in urna. Sic redeunt illis qui cecidere locis.* MUNCK.

14 DICITQUE OSSA ORESTIS] Scribendum videtur, *dicitque ea oſſa Oreſtis.* Idem vitium eſt alibi notatum. SCHEFF. Cl. Schefferus, *dicitque ea oſſa.* MUNCK. Levi quidem illa, ſed minus tamen neceſſaria, ut videtur, mutatione legebat Schefferus *dicitque ea oſſa. O. c.* Simili ellipſi Tacitus Ann. I. 11. . . *cum proferri libellum recitarique juſſit, opes publicae* (in illo) *continebantur.* ubi plura damus exempla. WOPKENS.

15 QUI OCCASIONE CAPTA &c.] I. e. uſi. Frontinus Strat. I. 2. initio: *Scipio Africanus*, capta *occaſione*, *mittendae . . legationis* &c. *Captare occaſionem* eſt obſervare, exſpectare. Vide Fab. ſeq. WOPKENS.

16 ORESTES CUM PYLADE] Haec gloſſam reſipiunt,

restes cum Pylade, noctu [1] Clytaemnestram matrem & AEgisthum interficiunt. Quem Tyndareus cum accusaret, Oresti à Mycenensibus [2] fuga data est propter patrem, quem postea furiae matris exagitarunt.

CXX. *Iphigenia Taurica.*

ORESTEM furiae cum exagitarent, Delphos sciscitatum est profectus, quis tandem modus esset aerumnarum: responsum est, ut in [3] terram Tauricam ad regem Thoantem, patrem Hypsipyles, iret, indeque de templo Dianae signum [4] Argos adferret: tunc finem fore malorum.

sipiunt, & videntur delenda. Idem vitium jam alibi non semel notavimus. Vide quae superius dicta ad cap. 29. MUNCK.

1 CLYTEMN. M. ET AEGISTHUM INTERFICIUNT.] Interfecit praeter eos Helenam AEgisthi & Clytaemnestrae filiam Orestes. Ptolem. Hephaestio lib. IV. apud Photium pag. 479. Euripides in Oreste vs. 1300, & 1689. Helenae Menelai uxori violentas injicere voluisse manus furiis jam agitatum Orestem, sed ab Apolline repressum docet. Orestes AEgisthum, Pylades vero Nauplii filios AEgistho subcurrentes occidisse dicuntur a Pausania lib. I. cap. 22. pag. 52.

2 FUGA DATA EST] Servius ad AEn. X. 497. *Sola Hypermestra servato Lynceo fugam dedit.* Schol. Hor. ad lib. III. Od. 2. *Ab omnibus factum est, praeterquam ab Hypermnestra, quae Linum* (leg. *Lynceum*) *fuga data servavit.* Saluft. Catilin. cap. 51. *Non animam eripi, sed exilium permitti jubent.* MUNCK. Orestem, matre interempta, Athenas ad cognatum Pandionem Atheniensium regem confugisse, refert Schol. Aristoph. Equit. 95. & Acharn. 960. Demophonte rege Atheniensibus imperante Athenas venisse Orestem tradit Phanodemus apud Athenaeum lib. X. cap. 10. pag. 437. in Areopago esse absolutum, & in paternum regnum restitutum docent Philostratus cap. VI. Heroicon. & Schol. Euripidis sive Hellanicus apud eumdem in Oreste vs. 1050. pag. 264. B. Adde Pausan. lib. I. cap. 28. & lib. II. cap. 31. qui de judicibus parum differt ab Hellanico. Quot annos vixerit, & regnaverit post caedem Orestes, inquirit Meziriacus ad Ovid. Tom. II. p. 364, 365. De furiis, quibus post caedem agitatus fuit Orestes, agit Lact. ad Statii XII. Theb. 509. Alii vero Clytaemnestram non manu filii Orestis interemptam, sed a judicibus ultimo adfectam esse supplicio tradunt. Vid. Serv. ad XI. AEn. 268.

Ad CAP. CXX.

3 IN TERRAM TAURINAM] Emenda, *in terram Tauricam.* Ideo mox *Tauricos fines* memorat. SCHEFF. Recte *Tauricam* Cl. Schefferus. Supra cap. 98. *In terram Tauricam detulit.* Cap. 261. *Translata ad Tauricam civitatem.* MUNCK.

4 ARGOS ADFERRET] V. Eurip. Iphig. in Tauris 86. & seqq. 977, 1014, 1441, 1450. & Meziriac. ad Ovid. Epist. VIII. Heroid. p. 278, 279. & seqq.

5 STROPHII FILIO] Vide cap. 117. Perperam *Strophicus* dicitur Servio ad AEn. III. 131. MUNCK. Vide Schol. Pindari O. Pyth. XI. vs. 53. Eurip. Iphig. Taur. 917.

6 QUORUM FUIT INSTITUTUM] Taurorum nempe. Ita enim gentem eam appellant Lact. lib. I. cap. 21. Salluft. apud Juvenal. Scholiast. ad Sat. XV. vers. 116. Clemens Admonit. ad gentes pag. 27. ed. Morell. Minutius Felix pag. 34. ed. Leid. aliique. MUNCK.

7 TEMPLO DIANAE] Valde sanguine gaudebat illa Scythica Diva. Vide Cassiod. Var. V. 42. Ovid. IV. Trist. El. 4. III. P. El. 2. MUNCK. De diris hisce humanis victimis, non tantum Scythicae huic Dianae, sed inprimis Saturno aliisque diis apud has & alias gentes olim inmolari solitis, consulendi Plutarch. de Superstit. Tom. II. p. 171. & de Pyth. Orac. pag. 402. Columna ad Ennii Annales pag. 28, 29, 30. Meursius lib. IV. de Creta cap. 2. Palmerius in Apologia pro Lucano, ultimae editioni adjecta pag. 934. 935. Perizonius ad AEliani VI. V. H. cap. 11. Critici ad Silium Italicum IV. 767. item Celeb. P. Burm. ad Ovidii Ibin. vs. 469. Pausan. lib. VIII. cap. 2. Tzetzes ad Lycophron. vs. 229. & vs. 1141. Lactant. ad Statii X. Theb. 787. Adde, quod de Amastri refert Celeb. P. Wesseling. II. Obs. 24. De Scythica hac Diana eadem notant Euripides Iphig.

in

lorum. Sorte audita, cum Pylade [5] Strophii filio sodale suo navem conscendit, celeriterque ad Tauricos fines devenerunt. [6] Quorum fuit institutum, ut qui intra fines eorum hospes venisset, [7] templo Dianae inmolaretur. Ubi Orestes & Pylades cum in spelunca se tutarentur, & occasionem captarent, à pastoribus deprehensi, ad [8] regem Thoantem sunt deducti. Quos Thoas suo more [9] junctos in templum Dianae, ut inmolarentur, duci jussit, ubi Iphigenia Orestis soror fuit sacerdos. Eosque ex signis atque argumentis, qui essent, quid venissent, postquam rescit, [10] abjectis ministeriis, ipsa coepit signum Dianae avellere. Quo rex cum intervenisset & rogitaret, cur id faceret: illa ementita est, dicitque [11] eos sce-

in Tauris a vs. 35. ad vs. 40. & Lucianus Dialog. fabulos. VII. & adhaec adludit Philostratus lib. VIII. de Apoll. Tyan. cap. 7. §. 10. Quidam etiam dixerunt, Helenam & Menelaum ab Iphigenia huic Dianae Orestem quaerentes esse inmolatos. Vid. Ptolem. Hephaestion. lib. IV. apud Photium pag. 479. Alii, ut Hesiodus & Herodotus narrant, Iphigeniam Dianae beneficio esse factam Virginem Hecaten, & Tauros, Scythicam gentem huic Virgini Hecatae i. e. Iphigeniae inmolare solere naufragos. Vid. Pausan. lib. I. cap. 43. init.

8 REGEM THOANTEM] Hic fuit Bacchi filius. Vid. Lact. ad Statii IV. Th. 769. ad V. Th. 659. ab Antonino Liberali videtur vocari Borysthenis filius. v. Celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. II. Arg. 257. Hypsipyle in Lemno ex Jasone peperit filium Thoantem ab avo denominatum. Lact. ad Statii IV. Th. 771. & ad V. Th. 29. (ubi pro *Euneus* male *OEneus* legitur) & Burm. ad Ovidii Epist. VI. Heroid. vs. 56, 339, 507. qui cum fratre Euneo, ac Soloonte Thesei fuit socius, ut Menecrates ait apud Plut. in Theseo pag. m. 12. Fuit & Thoas Ornyti filius, Sisyphi nepos, de quo plura dabunt Schol. Eurip. in Oreste vs. 1096. pag. 221. Plut. Quaest. Graec. Tom. II. pag. 298. Pausan. lib. II. cap. 4. Fuit & Thoas Andraemonis filius, de quo Pausan. lib. V. cap. 3. & Hygin. fab. 97. videndi.

9 JUNCTOS] Mallem, *vinctos*. Quod firmat luculentus locus Tzetzae ad Lycophron. p. 200. *Παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα.* Multa veterum loca idem vitium occupavit, quorum non exiguam partem alicubi à Nob. Heinsio correctam legisse memini. An inter illa etiam illud Pompejani de amne concreto lib. IV. Catal. Pith. *Postquam tristis hyems frigore junxit aquas*, manum ejus medicam expertum sit, quoniam locus mihi excidit, nescio: hoc certum habeo, *vinxit aquas* in illo versiculo esse legendum. Ita *flumina necti*, & *undae alligari* dicuntur apud Petronium; nec non *ὕδωρ πεδῆσαι* à Graecis. Anthol. lib. I. Sect. XXIII. epigr. I. *Εὖρος Θρηΐκιος κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ.* MUNCK. *Vinctos* hic legendum docet Euripides Iphig. Taur. 456. ubi Iphigenia de Pylade & Oreste dicit *Ἀλλ' οἵδε χέρας δεσμοῖς διδύμοις Συνερεισθέντες χωροῦσι νέον Πρόσφαγμα θεᾶς.*

10 ABJECTIS MINISTERIIS] Nihil hic mutandum. *Abjectis*, est abactis, jussis templo excedere, qui ministrare ipsi in sacrificiis faciendis debebant. Cicero Epist. ad Plancum 12. *Hunc quemadmodum fregerim, quantaque contentione Titium intercessorem abjecerim, ex aliorum te litteris malo cognoscere.* SCHEFF. H. e. abactis ministris, ut bene Schefferus interpretatur. Ministeria pro ministris, ut servitia pro servis, conjugia pro conjugibus, dominatio pro dominis, & id genus sexcenta alia, eleganter dicuntur. Cyprianus Sermon. de Lapsis. *Non in sacerdotibus religio devota, non in ministeriis fides integra.* Quintil. decl. 2. *Non torsit ministeria coeci.* Et, *Ministeria luminum sumus.* Decl. 18. *Hoc ministeria narrant.* Apulej. Miles. X. *Ministeria publica annulum* &c. Sic *officia* pro officialibus dixit Corrippus lib. III. pag. 45. *Omnis sacrorum vis affuit officiorum.* Et pag. 48. *Officia stratos jussu monituque jubentis Erexere viros.* Tertull. de Anim. cap. 37. *Nos officia divina angelos credimus.* Cap. 40. *Cum officia pulsantur.* *Magisterium* pro magistro Ambrosius: *Factus est caeteris magisterium perseverantiae, qui electus erat ad infirmitatis exemplum.* MUNCK.

11 EOS SCELERATOS] Mallem, *eo scelerate signum contaminasse, quod impii & scelerati.* Quanquam illud *sceleratos* a sequentibus ortum trahere videatur. SCHEFF. Cl. Scheffero rectius videtur: *Eo scelerate signum contaminasse, quod impii & scelerati* &c. Ego *δεικτικῶς* ista verba de Oreste & Pylade acceperim, quos simulanter

 scele-

ſceleratos ſignum contaminaſſe: quod inpii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum expiandum ad mare [1] ferre oportere, & jubere eum interdicere civibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex ſacerdoti dicto audiens fuit. Occaſione Iphigenia nacta, ſigno ſublato, cum fratre Oreſte & Pylade in navem adſcendit, ventoque ſecundo ad inſulam [2] Zminthum ad Chryſen ſacerdotem Apollinis delati ſunt.

CXXI. [3] *Chryſes.*

AGAMEMNON cum ad Trojam [4] iret, & Achilles [5] in Moeſiam venit, & [6] Chryſeidam Apollinis ſacerdotis [7] filiam adduxit, eamque Agamemnoni dedit in conjugium. Quod cum Chryſes ad Agamemnonem deprecandum veniſſet, ut ſibi filiam redderet, non inpetravit. Ob

ſceleratos facit Iphigenia, ne fraudem ſtrui rex ſentiret. Sed ea, quae ſtatim ſubduntur, *quod impii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti*, videntur mihi gloſſam redolere; vel, ſi retinere velis, ita collocanda: *Illa ementita eſt eos ſceleratos ſignum contaminaſſe, dicitque, quod impii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum* &c. MUNCK. Nihil hîc interpolati animadverto. *Ementita eſt, dicitque*, diciturque per enallagen temporis uſitatiſſimam, (vide ad Fab. XCII.) perque ſolennem itidem pleonaſmum; de quo Daviſius ad haec Min. Felic. Oct. c. XXXIV. *Loquitur Plato: partes orbis nunc inundare* dicit, *nunc* &c. *Eos ſceleratos* dicit Hyginus, quod hoc nomine amicos ſimulate appellaret Iphigenia. Denique quae addit, *quod impii .. adducti*, rationem, qua ab his hominibus contaminatum eſſet Dianae ſignum, diſertius declarant. WOPKENS. Vid. Eurip. l. l. vs. 1168. & ſeqq.

1 FERRE OPORTERE] Melius, *ferre ſe oportere.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *ferre ſe oportere.* Ego antehac conjeci, unica literâ mutatâ, *ferri oportere.* Quid ſi illud *ſe* ſubaudiendum eſſe dicas? Non eſſe id inſolens, nemo ignorat, niſi qui veteres non legit. Tibull. I. el. 7. *Et ſimulat tranſire domum.* Ter. Eun. I. ſc. 2. *Venturum ad me conſtituit.* Curt. lib. VIII. II. *Conſtituit daturum.* Et ſexcenta id genus alia. MUNCK.

2 ZMINTEN] *Smynthen.* MICYLL. Lege, *Zminthum* vel *Sminthum.* Vide notas ad cap. 106. MUNCK. Stephanus Byzantinus de Urbib. tamen Σμίνθη πόλις Τρωίας. varie locus exprimitur. Σμίνθον vocat Schol. Homeri Iliad. A. vs. 39. Σμίνθιον Tzetzes ad Lycophron. vs. 1313. niſi forſan ibi legendum pro τὸ Σμίνθιον, τὸν Σμίνθον. Haec interea de Iphigenia & Diana Taurica narrat Pauſan. lib. I. cap. 33. Μαραθῶνος δὲ ἀπέχει τῇ μὲν Βραυρὼν, ἔνθα Ἰφιγένειαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἐκ Ταύρων φεύγουσαν, τὸ ἄγαλμα ἀγομένην τῆς Ἀρτέμιδος, ἀποβῆναι λέγουσιν, καταλιποῦσαν δὲ τὸ ἄγαλμα ταύτῃ, καὶ εἰς Ἀθήνας, καὶ ὕστερον εἰς Ἄργος ἀφικέσθαι.

Ad CAP. CXXI.

3 CHRYSES] Hoc caput non fuiſſe ita ab Hygino diviſum à praecedentibus, ſicut nunc eſt, recte videtur cenſere Cl. Schefferus. MUNCK.

4 IRET, ET ACHILLES] Illud *&* delendum eſt, ut formatum ex ſyllaba ultima verbi praecedentis. SCHEFF. Illud *&*, ut natum ex ultima vocis praecedentis ſyllaba, dele cum eodem Scheffero. MUNCK.

5 IN MOESIAM] Imo *in Myſiam*, quod facile colligitur ex Strabone. SCHEFF.

6 CHRYSEIDAM] Aſtynome ejus erat nomen κύριον. Vide notas ad cap. 106. MUNCK.

7 FILIAM ADDUXIT] Scribendum eſt, *abduxit.* Vitium frequens apud Noſtrum, ut jam aliquoties notavi. SCHEFF. Schefferus, *abduxit.* Vide notas ad cap. 8. MUNCK.

8 PARTIM FAME] Videtur deeſſe *partim peſte.* MICYLL. Deeſt, *partim peſte*, quod & Barthius vidit. Res eſt nota ex Homeri Iliad. A. SCHEFF. Suppleo *partim peſtilentiâ.* Cap. 2. *Civitas*

Ob id Apollo exercitum ejus [8] partim fame * prope totum confumpfit. Itaque Agamemnon Chryfeida gravidam facerdoti remifit. Quae cum diceret fe ab eo intactam effe, [9] fuo tempore peperit Chryfen juniorem, & dixit, fe ab Apolline concepiffe. Poftea Chryfes [10] Thoanti eos cum reddere vellet, Chryfes audiit fenior, Agamemnonis Iphigeniam & Oreftem filios effe, [11] qui Chryfi filio fuo quid veri effet, patefecit, eos fratres effe, & Chryfen Agamemnonis filium effe. Tum Chryfes, re cognita, cum Orefte fratre Thoantem interfecit, & inde Mycenas cum figno Dianae incolumes pervenerunt.

CXXII. *Aletes.*

Ad Electram Agamemnonis & Clytaemneftrae filiam, fororem Oreftis,

vitas tota partim fame, partim morbo interiret. Videre praeter Micyllum Barthius quoque & Clar. Schefferus eum hiatum. Et quis non videat, qui unquam Homeri poëfin infpexerit? Iliad. A. 61. Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς. Quod autem Apollinem peftilentiae auctorem facit Poëta, ex AEgyptiorum id difciplina habet, qui λοιμικὰς νόσους ἡλίῳ ἀνατιθέασι, tefte Clemente Alexandrino lib. v. Strom. Confer Hom. Schol. Iliad. A. 50. Heraclid. in Homeri Allegoriis p. 12. Euftath. p. 24. MUNCK. Munkerus plenius legebat *partim fame partim peftilentia p. t. c.* Renititur autem, & merito quidem, doct. Arntzenius ad Aur. Victor. Vir. Inluft. c. XXI. 3. quem confulas. WOPKENS. Subplementum hoc inprobat cl. Arntzenius ad S. A. Victorem de Vir. Inluftr. cap. 21. n. 3. Sed neceffarium effe recte vidit cl. Munckerus; audiamus enim, Schol. Homeri Iliad. A. vs. 366. ἀπὸ δὲ τῆς Χρύσης Χρυσηίδα τὴν Χρύσου τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος θυγατέρα, ἣν Ἀγαμέμνων κλήρῳ λαχὼν τῷ πατρὶ δεομένῳ οὐκ ἀπέδωκεν. ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ὁ Θεὸς ἔπεμψε τοῖς Ἕλλησι ΛΟΙΜΟ'Ν, ὅ ἐστι λοιμικὴν νόσον. Hiftoria ipfa itaque poftulat, ut Munckeri emendationem amplectamur.

9 Suo tempore] H. e. menfibus actis, ut loquitur Phaedrus; ἐν καιρῷ ἱκνουμένῳ ut Graeci. MUNCK.

10 Thoanti eos cum reddere vellet] Quos? Oreften ac Pyladen, quos Iphigenia raptos detulerat ad Chryfen, ut liquet ex fuperioribus. Caeterum cum de his nil anteceíferit hoc in capite, manifeftum eft, non fuiffe ita ab Hygino divifum a praecedentibus, fic ut nunc eft, verum hanc divifionem cum infcriptione tituloque factam ab alio quocunque. SCHEFF.

11 Qui Chrysi filio suo] Quis eft ille *qui*? an Chryfes fenior? At hujus filius Chryfes junior non erat. Ac ne putare quidem hoc poterat, cum fupra nofter dixerit, Chryfeidam matrem ejus finxiffe Apollinem Chryfis junioris patrem. Supereft, ut Chryfeis ipfa intelligatur. At ita legendum fuerit non *qui*, fed *quae*, quod tamen cum habeat nihil in praecedentibus, quo referri poffit commode, locus ifte parum integer videtur. SCHEFF. Quaerit Cl. Schefferus, quis fit ille *qui*? Quid fi dixero eum, effè Chryfen feniorem? ut hoc velit Hyginus: Qui Chryfes fenior filio fuo, ἀντὶ τοῦ *ejus*, hoc eft, filio Agamemnonis Chryfi, quid verum effet, patefecit. *Suus* pro *ejus* ufurpatum huic fcriptori etiam cap. 78. & 109. Ut *fe* pro *eum* cap. 60. nec tamen non Latinè. Vide Mariangelum in Auctario pag. 68. ed. Amftel. Gruteri Infcript. pag. 112. 355. 557. 798. Addam & hoc fecundum quofdam Iphigeniam etiam & Chryfen effe germanos. Tzetz. in Lycophr. Ἕτεροι δὲ οὔτε Ἑλένης, οὔτε Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν. φασὶ δὲ, ἐκ τῆς Χρυσηίδος Ἀστονόμης (leg. Ἀστυνόμης) καὶ Ἀγαμέμνονος γίνονται παῖδες Χρύσης καὶ ἡ ῥηθεῖσα Ἰφιγένεια. Eadem legas apud Etymol. magni auctorem in Χρυσόπολις. Perperam Χρυσούπολις legitur apud Tzetzen. MUNCK.

Ad

reſtis, nuncius falſus venit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianae eſſe inmolatos. [1] Id Aletes AEgiſthi filius cum reſciſſet, ex Atridarum genere neminem ſupereſſe, regnum Mycenis obtinere coepit. At Electra de fratris nece Delphos ſciſcitatum eſt profecta. Quo cum veniſſet, eodem die Iphigenia cum Oreſte venit eo. Idem nuncius, qui de Oreſte dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectricem eſſe. Electra ubi audivit id, truncum ardentem ex ara ſuſtulit, voluitque inſcia ſorori Iphigeniae oculos eruere, niſi Oreſtes interveniſſet. Cognitione itaque facta, Mycenas venerunt, & Aleten AEgiſthi filium Oreſtes interfecit, [2] & Erigonam ex Clytaemneſtra & AEgiſtho natam voluit interficere: ſed Diana eam rapuit, & [3] in terram Atticam ſacerdotem fecit. Oreſtes autem, Neoptolemo interfecto, [4] Hermionem Menelai [5] & Helenae filiam abductam conjugem duxit. [6] Pylades autem Electram Agamemnonis & Clytaemneſtrae filiam duxit.

CXXIII.

Ad CAP. CXXII.

1 Id Aletes] H. e. *ob id.* Vid. Not. ad cap. 108. Mox *ſupereſſe* repoſui ex Micylli editione, pro *ſupereſſet*, quod Commeliniana & Leidenſis exhibent. MUNCK.

2 Et Erigonam] Aut illud *&* delendum, aut pro eo *at* ſcribendum. SCHEFF. Ante haec verba poſuerim τελείαν στιγμὴν, & ſcripſerim, *Etiam Erigonam.* Dictys lib. VI. *Brevique denupta adultero Erigonem ex eo edit.* Scribe, ut heic habes, *Erigonam*, vel *Erigonen.* Adde Etymol. auctorem in Αἰώρα. Hephaeſtion lib. IV. *Helenam* vocatam tradit. MUNCK.

3 In terram Atticam] Pro *in terra Attica.* Dictum ea de Syntaxi jam ſuperius ad cap. 41. MUNCK.

4 Hermionem] Hanc ſolam ex Menelao & Helenà natam Homerus ſubindicat. Sed alii etiam filios Nicoſtratum, AEthiolam, Maraphium, & Diacthum ex illis ortos memorant, ut Euſtath. in Hom. Iliad. pag. 303. annotavit. MUNCK. Pauſanias lib. II. cap. 18. dicit Nicoſtratum Menelai filium eſſe ἐκ δούλης e ſerva. Si autem Helena fuiſſet Nicoſtrati mater, iſta injuria Helenae non fuiſſet a filio facta, qua a Nicoſtrato adfectam tradunt Rhodii apud Eund. lib. III. cap. 19.

5 Helenae filiam adductam] Legendum ſine dubio eſt *abductam.* Simile quid habes in ſuperioribus, non uno tantum loco. SCHEFF. *Abductam* heic, & cap. ſeq. 2. *abduxit* lege cum Cl. Scheffero. Adde notas ad cap. 8. Quidam Erigonam duxiſſe volunt, ut annotavit Tzetzes ad Lycophron. p. 200. ed. Steph. MUNCK. Cum Noſtro facit Pauſanias lib. I. cap. 33. in fine, ubi plura de *Hermyone.*

6 Pylades aut. Electr.] Auctore Apolline dedit Oreſtes Pyladi ſororem Electram uxorem. Eurip. Oreſt. vs. 1660.

Ad CAP. CXXIII.

7 Deidamiae] Deidamia Pirithoi uxor dicitur fuiſſe a Plutarcho in Theſeo p. 14. ſed vide ad fab. 33. De Deidamia Lycomedis filia Neoptolemi matre Philoſtrat. cap. XIX. Heroic. §. 3. Alii Achillis & Iphigeniae filium faciunt. Vid. Tzetz. ad Lycophron. vs. 183.

8 Eetiones filia] Ita & Homerus, Dictys, & Serv. ad AEn. II. 456. MUNCK. *Andromaches* patrem fuiſſe Eetiona omnes confirmant, qui de Andromache ſcripſere. Conſule Schol. Homeri Iliad. A. vs. 366. & Meziriac. ad Ovidii Epiſt. VIII. Heroid. pag. 316. Sed de Eetionis patre altum ſilentium. Plures fuiſſe Eetionas conſtat. Jovis & Electrae filius non fuit, de quo Tzetzes ad Lycophron. vs. 218. is enim ob contumeliam, qua adfecit Cereris ſtatuam, fulmine percuſſus eſt, ut docet Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 916. cum Eetion pater Andromachae interfectus dicatur ab Achille cum ſeptem filiis juxta Homerum Iliad. VI. vs. 416.

9 Amphialum] Quos heic auctores habeat Hyginus ignoro. Moloſſum cum aliis Servius eum appellat ad AEn. III. 297. & 319. ut & Iſidorus Orig. lib. XIV. 4. Unde Moloſſia dicta

pars

CXXIII. *Neoptolemus.*

NEOPTOLEMUS, Achillis & [7] Deidamiae filius, ex Andromacha [8] Eetionis filia, captiva, procreavit [9] Amphialum. Sed poſtquam audivit, Hermionem ſponſam ſuam Oreſti eſſe datam in conjugium, Lacedaemonem venit, & à Menelao ſponſam ſuam petit. Cui ille fidem ſuam infirmare noluit, Hermionemque [10] ab Oreſte abduxit, & Neoptolemo dedit. [11] Oreſtes injuria accepta, Neoptolemum Delphis ſacrificantem occidit, & Hermionen recuperavit; [12] cujus oſſa per fines Ambraciae ſparſa ſunt, [13] quae eſt in Epiri regionibus.

CXXIV. [14] *Reges Argivorum.*

PHORONEUS Inachi filius, Argus Jovis filius, [15] Peranthus Argi filius,

pars Epiri. Schol. Eurip. Hypoth. Andromachae: Παῖδα ἔτεκεν ἐκ αὐτῆς Μολοττόν. Idem ad vers. 34. Ἰδίως δὲ ἕνα φησὶ παῖδα γενέσθαι τῷ Νεοπτολέμῳ, ἄλλων τριῶν (leg. τρεῖς) λεγόντων, Πύῤῥον, Μολοττὸν, Αἰακίδην. Schol. Pind. ad Nem. od. VII. Ὕστερον γὰρ ἀπὸ Μολοττοῦ τοῦ Νεοπτολέμου καὶ Ἀνδρομάχης τοὔνομα ἔλαβεν ἡ Μολοσσία. Invenies ibidem varias cauſas, ob quam cum Delphos ſacrificatum iverit, tum & occiſus illic & ſepultus ſit. MUNCK. Pauſan. lib. I. cap. II. pag. 26. 27. hic forſan pro *Amphialum* legendum docet *Pielum.* Quum de Pyrrho Achillis filio agens ait καὶ οἱ (Pyrrho) παῖς ἐκ μὲν Ἑρμιόνης ἐγένετο οὐδείς. ἐξ Ἀνδρομάχης δὲ Μολοσσὸς, καὶ Πίελος, καὶ νεώτατος ὁ Πέργαμος. Plura p. 27. quomodo pro *Pialis* apud Juſtinum lib. XVII. cap. 3. procul omni dubio legendum. Praeter *AEacidem*, de quo Euripidis Scholiaſtes agit, fuit *AEacides* filius Arybbae, alterius Pyrrhi pater, ut paullo ante idem Pauſan. Αἰακίδου γὰρ τοῦ Ἀρύββου Πύῤῥος ἦν. Adde Plutarch. in Pyrrho paullo poſt init. Tom. I. p. 383. De cujus morte Pauſ. p. 27.

10 AB ORESTE ADDUXIT] Etiam hic *abduxit* eſt ſcribendum. SCHEFF.

11 ORESTES I. A. NEOPTOLEMUM D. S. O.] Ptolemaeus Hephaeſtio lib. III. in excerptis Photii pag. 477. Achillem duos ex Deidamia filios genuiſſe Neoptolemum & Oneirum, & ex iis Oneirum ab Oreſte occiſum hoc modo refert Ἀχιλλέως καὶ Δηϊδαμείας δύο ἐγεννήθησαν παῖδες Νεοπτόλεμος καὶ Ὄνειρος. Καὶ ἀναιρεῖται καὶ ἀγνοίαν ὑπὸ Ὀρέστου ἐν Φωκίδι ὁ Ὄνειρος περὶ σχηνοπηγίας αὐτῷ μαχεσάμενος. Si haec vera ſint, alterum prudens, alterum inprudens interfecit Oreſtes, & Achillis domui magnam cladem intulit. De Neoptolemi nece Pauſanias lib. I. cap. XI. p. 26. cap. 14. init. cum Kuhnii nota. pag. 33. Serv. ad III. AEn. vs. 297, 330. Scholiaſtes Euripidis in Oreſte vs. 1657. apud quem Pherecydis verba rectiſſime emendantur a Meziriaco ad Ovidii Epiſtol. VIII. Heroid. pag. 308. ita legente καὶ ὁρῶν &c. αὐτὸν δὲ κτείνει Μαχαιρεύς. Quod jam viderat P. Leopardus lib. XX. Emendat. cap. 9. Adde Interpr. ad Juſtinum lib. XVII. cap. 3.

12 CUJUS OSSA] Neoptolemi puta, non Hermionis. SCHEFF. Neoptolemi ſive Pyrrhi. Vide Ovid. Ib. vers. 303. MUNCK. Vid. Meziriac. ad Ovid. Epiſt. VIII. Heroid. p. 310, 312.

13 QUAE EST IN EP. REG.] De Ambracia conſule Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 492. Item Antoninum Liberalem cap. 4. Metam. Adde Strabon. lib. VII. Geograph. p. 500, 501. ac Serv. ad Virg. III. AEn. vs. 274.

Ad CAP. CXXIV.

14 REGES ACHIVORUM] *Argivorum* Heinſius. Quod probandum omnino. Tatianus Orat. Contr. Graecos p. 172. Γεγόνασιν Ἀργείων βασιλεῖς οἵδε, Ἴναχος, Φορωνεὺς, Ἄπις, Κρίασις, Τριόπας, Ἀργεῖος, Φόρβας &c. Corrig. Κρίασος & Ἄργος. Vide Not. ad cap. 145. MUNCK.

15 PERANTHUS] Hujus loco Phorbas, filius Argi, & pater Triopae memoratur Pauſaniae in Corinth. II. SCHEFF. *Pirantus* cap. 145. audit. Graecis eſt Πείρανθος. Scribendum ergo utrobique *Peranthus* vel *Piranthus.* Nam Graecam diph-

filius, [1] Triopas Peranthi filius, Pelasgus Agenoris filius, Danaus Beli filius, Tantalus Jovis filius, Pelops Tantali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Ariſtomachi filius, Thyeſtes Pelopis, Agamemnon Atrei, AEgiſthus Thyeſtis, Oreſtes Agamemnonis, Clytus [2] Temeni filius, Aletes AEgiſthi, Tiſamenus Oreſtis, Alexander Euryſthei.

CXXV. *Odyſſea.*

Ulyxes cum ab Ilio in patriam Ithacam rediret, tempeſtate ad [3] Ciconas eſt delatus, quorum oppidum Iſmarum expugnavit, praedamque ſociis diſtribuit. Inde ad Lotophagos, homines minime malos, qui Loton [4] ex foliis flore procreatum edebant, [5] idque civibus tantam ſuavitatem praeſtabat, ut qui guſtabant, oblivionem caperent [6] domum reditionis. Ad eos ſocii duo miſſi ab Ulyſſe, cum guſtarent herbas ab eis

diphthongum ει in E vel I vertunt Latini. MUNCK.

1 Triops] Non dubito, quin *Triopas* ſit ſcribendum, quia cunctis ſic vocatur. SCHEFF. Quod Cl. Schefferus conjecerat, *Triopas*, id Noſter ipſe firmat cap. 145 MUNCK.

2 Temenei] Lege *Temeni.* Vide notas ad cap. 219. MUNCK.

Ad CAP. CXXV.

3 Ciconas] Haec Thraciae gens eſt, a Cicone Apollinis filio dicta. Philargyr. ad Virg. IV. Georg. vs. 520. Sed de hac hiſtoria vide Philoſtrati Heroic. cap. X. §. 12.

4 Ex foliis flore procreatum] Barthius Mſ. ſuum ita exhibere locum hunc teſtatur: *ex foliis florem procreatum edebant, idque cibi genus tantum.* Puto, iſtam lectionem non plane contemnendam. SCHEFF. Vexatiſſimus hic locus. Barthius ex membranis, laudante Scheffero, emendat, *ex foliis florem procreatum.* Ubi ita emendaverit Barthius, hauddum comperi. Adverſariorum lib. VIII. cap. 6. membranas ſuas habere ait, *ex foliis rore procreatum.* Ego malim, *ex trifolii flore procreatum.* Gloſſ. Steph. *Trifolium*, Λωτὸς, τρίφυλλον. Dioſcorides lib. IV. cap. 3. Λωτὸς ἥμερος, οἱ δὲ τρίφυλλον. Scio alios, inter quos & Plinius eſt lib. XVII. 17. arborem fuiſſe velle. Sed cum Hygino herbam facit etiam Apoſtolius Cent. XII. 40. ad proverbium, Λωτοῦ ἔφαγες. Ἔστι δὲ πόα, inquit, τὸ λωτὸν, λήθην ἐμποιοῦν. Diſpiciant, qui me ingenio & eruditione magis pollent. Moſchopulus pag. 48. ed. Steph. Λωτὸν κοινῶς κυρόξυλον, οὐ τὸ ἄνθος ἐρασθὲν καθ' Ὅμηρον, καὶ εἰς τροφὴν χρήσιμον τοῖς ζώοις. Tangit locum Homeri Iliad. ξ. quem & Plinius reſpexit lib. XXII. 21. Verſus eſt 348. Λωτόν θ' ἑρσήεντα &c. Schol. Λωτὸς, εἶδος χόρτου ἐλείου, διὸ καὶ ἑρσήεντα, ὅ ἐστι δροσώδη. MUNCK. De *Loto* conſule Salmaſii Exercitat. Plin. in Solinum pag. 729. & ſeqq.

5 Idque civibus] Barthius ex MS. *Idque cibi genus.* quod probo. MUNCK.

6 Domi reditionis] Haec juncta, unoque ſcripta vocabulo ait ſimiliter ibi reperiri. Quod tametſi probet, poſſitque videri per alia hujus generis firmari, qualia ſunt *vivicomburium*, *domicoenium*, tamen quia non ut *combuſtio vivi*, *coenatio domi*, ſic & *reditio domi*, verum *domum* dicitur, aſſentior ſummo Gronovio, qui hic *domum reditionis* putat ſcribendum. Vide eum ad Scr. Eccleſ. c. 14. p. 153. SCHEFF. Correxeram, *Domum reditionis*, quod legiſſe memineram cap. 118. *Quando domum repetitionem haberet.* Et apud Dictyn Cretenſem lib. II. *Domuitionem cupiebant.* lib. I. *Domuitionem confirmans.* Cum video id jam olim feciſſe in Obſervationibus τῶν μακαρίτων Gronovium. Gloſſ. Steph. *Domitionem*, ἐπάνοδον. Scrib. cum Vulcanio, *Domnitionem.* Apulejus Hermagora, laudante Fulgentio: *Pollincto ejus funere, domuitionem paramus.* Et in Metam. *Coragio itaque perfecto, omnis domuitionem parant.* Priorem locum adducit in POLLINCTOR, poſteriorem in CHORAGIUM. qui legitur ſub finem lib. IV. ſed paulo aliter. Utitur & lib. I. & XI. eadem voce. Alia exempla ex aliis tibi ſuppeditabunt Voſſius in de Conſtruct. cap. 8. & Schottus Nod. Cicer. lib. IV. cap. 10. Verbalia illa in IO conſtruuntur ut verba, unde deri-

eis datas, ad naves obliti ſunt reverti; quos vinctos ipſe reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium. huic reſponſum erat ab augure Telemo Eurymi filio, ut caveret, ne ab Ulyſſe excaecaretur. [7] Hic media fronte unum oculum habebat, & carnem humanam epulabatur. Qui poſtquam pecus in ſpeluncam redegerat, molem ſaxeam ingentem ad januam obponebat. [8] Qui Ulyſſem cum ſociis incluſit, ſocioſque ejus conſumere coepit. Ulyſſes cum videret ejus inmanitati atque feritati reſiſtere ſe non poſſe, vino, quod [9] à Marone acceperat, eum inebriavit, ſeque Utim vocari dixit. Itaque cum oculum ejus trunco ardenti exureret, ille clamore ſuo [10] caeteros Cyclopas convocavit, eiſque ſpelunca praecluſa dixit, Utis me excaecat. Illi credentes eum deridendi gratia dicere, neglexerunt. At Ulyſſes ſocios ſuos ad pecora adligavit, & [11] ipſe ſe ad arietem: & ita exierunt ad AEolum [12] Hellenis

derivantur. Plautus Moſtell. II. 2. *Quid illi reditio etiam huc fuit?* MUNCK. Adde Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. V. B. G. cap. 48.

7 HIC M. F. UNUM OCULUM H. ET CARN. H. E.] Vid. Inl. Spanh. ad Call. H. Dian. vers. 52, 53.

8 QUI ULYSSEM] Mallem, ſubſtituto commate pro praecedenti puncto, legere *qua*, ut ad molem referatur. SCHEFF. Cl. Schefferus ante haec inciſum mallet poni, & legi *qua*, ut ad *molem* referatur. MUNCK.

9 QUOD A MARATHONE] *Marone.* MICYLL. Legendum eſt, *quod a Marone*, quod Micyllus quoque vidit. Idem vitium ſuperius fuit Fab. 116. SCHEFF. Micyllus, *Marone.* Nil potc melius. Ita enim eum appellat Hom. Odyſſ. I. 197. Vide Euſtath. pag. 347. ed. Baſ. Tibullus Panegyrico: *Ceſſit & AEtnaeae Neptunius incola rupis Victa Maronaeo foedatus lumina Baccho.* Confer Plinium lib. XIV. 4 *Merum Iſmarium* vocat Propert. lib. II. 24. MUNCK. Conſule Olear. ad Philoſtrati Heroicon. prooem. pag. 661. ſive §. 1. & Celeb. Broukh. ad Tibull. lib. IV. El. I. vs. 57. Fabulam narrat Tzetzes ad Lycophron. vs. 659. & 618. explicat vero Servius ad Virgil. III. AEn. vs, 636. De poculo quod Polyphemo Ulyſſes dedit, v. Athenaeus lib. XI. cap. I. p. 461. & cap. 9. pag. 481.

10 CAETEROS CYCLOPAS] Triplex a Grammaticis genus Cyclopum dicitur exſtitiſſe. Vide Caſaubon. ad Strabonis lib. VIII. pag. 572. quod confundit inl. Spanhemius ad Callim. H. Dian. vs. 68. Philoſtratus enim, Homerum ſecutus loquitur de his Cyclopibus, qui cum Polyphemo erant, quos deſcribunt Plutarchus in Gryllo. pag. 986. Schol. ad Homeri Odyſſ. I. vs. 106. ac Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 730. & Philoſtrat. II. Icon. 18. De quorum ſede diſputat Bochartus lib. I. Canaan cap. 30. pag. 561. item Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 56. nec non Broukh. ad Tibull. lib. IV. Eleg. I. vs. 56. Sed quos numquam fuiſſe cenſet Philoſtratus idem cap. II. Heroic. §. 20. & cap. XI. §. 2. & lib. VI. cap. II. pag. 248. de Apoll. Tyan. Strabo loquitur de Cyclopibus, a quibus Mycenae fuere conditae, de quibus vidimus ad fab. 97. quos Scholiaſtes Euripidis tamen confundit cum tertio genere Cyclopum ad Oreſtem vs. 966. nempe, qui Jovis fulmina facere dicuntur, de quibus ad fab. 49. egimus. Conditores vero Mycenarum ab eodem Euripidis Scholiaſte oriundi dicuntur, a Cyclopibus Thraciae gente, a Cyclope rege ita dicta, qui bello ſedibus ſuis relictis inhabitarunt Curetida. Polyphemum ab Ulyſſe excaecatum deſcribunt Schol. Ariſtoph. Plut. vs. 290. & Athenaeus lib. I. cap. 8. pag. 10. ex Hom. Odyſſ. I. 515.

11 IPSE SE AD ARIETEM] Hanc fabulam tangit Schol. Ariſtophanis in Veſpis vs 179.

12 HELLENIS FILIUM] Ita tradit etiam Aſtron. II. 18. in quo ὁμώνυμον habet Plin. lib VII. 56. Sed AEolum illum ventorum regem Hippotae alii, alii Neptuni, quidam Jovis faciunt filium. Servium vide ad AEn. I. vers. 56. Schol. Hom. ad Odyſſ K. vers. 2. Αἴολοι δὲ δύο. ἕτερος μὲν Ἱππότου τοῦ Μίμαντος, ἕτερος δὲ Ἕλλην (leg. Ἕλληνος) ὃς ἦν Διὸς, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται. Tres ad eundem locum facit Euſtath. quem conſule. Longe aliter, quam vulgus, hanc hiſtoriam narrat Parthenius Erot. c. 2. MUNCK. AEoli Hellenis filii ſtemma recenſet Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 192. ut ex Apollodoro Meziriac. ad Ovidii

lenis filium, cui [1] ab Jove ventorum poteſtas fuit tradita. Is Ulyſſem hoſpitio [2] libere accepit, folleſque ventorum ei plenos muneri dedit: ſocii vero aurum argentumque credentes, cum accepiſſent, & ſecum partiri vellent, folles clam ſolverunt, ventique evolaverunt. Rurſum ad AEolum eſt delatus, à quo ejectus eſt, quod videbatur Ulyſſes numen deorum infeſtum habere. Ad Laeſtrygonas, quorum rex fuit [3] Antiphates * devoravit, naveſque ejus undecim confregit, [4] excepta nave, qua ſociis ejus conſumptis, evaſit in inſulam [5] AEnariam ad Circen Solis filiam, quae potione data homines [6] in feras beſtias commutabat. ad quam Eurylochum cum viginti duobus ſociis miſit, quos illa ab humana ſpecie inmutavit. Eurylochus timens, qui non intraverat, inde fugit, & Ulyſſi nunciavit, qui ſolus ad eam ſe contulit: ſed in

vidii Epiſtol. I. Heroid. p. 16. De fabula Philoſtratus lib. VII. cap. 14. de Apoll. Tyan. pag. 294.

1 Ab Jove ventorum potestas] Vide Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Argon. vs. 765. & Homerum a Scholiaſte laudatum Odyſſ. K. vs. 21. Quem imitatur Virgilius I. AEn. vs. 70. Fabulam explicat Tzetzes ad Lycophron. vs. 738. Hunc AEolum propter vinolentiam & corporis craſſitiem Ἀσκὸν vocari ab indigenis Antiphanes ait apud Athenaeum lib. XII. cap. 13. pag. 552.

2 Libere accepit] Ἀντὶ τοῦ *liberaliter.* Rarum illud, nec uſquam legiſſe memini, niſi apud Servium ad illud Virg. Georg. I. 124. *Omnia liberius nullo poſcente ferebat. Alii*, inquit, *liberius pro liberalius accipiunt.* Ita *libertas* pro *liberalitas* & *abundantia* uſurpare idem videtur ad ejuſdem libri vers. 9. *Intellexit id pabuli libertate fieri.* Uſitatius foret *liberaliter hoſpitio excipere*, ut habes hoc ipſo capite inferius; vel *liberali hoſpitio.* Cap. 130. *In hoſpitium liberale venit.* In Servii loco poſteriori pro *libertate* puto legendum, *ubertate.* Caſſiod. Var. lib. VIII. epiſt. 10. *Ut quod ab illo Martio viro didicerat verbis, in camporum libertate monſtraret.* MS. Cod. cujus excerpta penes me ſunt, *in camporum ubertate.* MUNCK.

3 Antiphates * devoravit] Videtur aliquid deeſſe. MICYLL. Mſ. Barthii, ut ait ipſe, *divortiavit.* Sed hoc mihi quidem aegre perſuadet. Praeterea locus hac mutatione nondum redditur integritati ſuae. Abeſt enim, quomodo Antiphates devoravit ſocios ipſius, ad quod ſine dubio id *devoravit* ſpectat, legerem; *Ad Leſtrigonas, quorum rex fuit Antiphates, divertit * devoravit.* ut deeſſe id, quod dixi, appareat. SCHEFF. Quo loco aſteriſcus eſt poſitus, deſideratur, *deinde venit, qui ſocios ejus devoravit*, vel ſimile quid. MUNCK. De Antiphate & Laeſtrygonibus conſulendi Tzetzes ad Lycophron. vs. 956. & Broukh. ad Tibull. lib. IV. El. I. vs. 59. Hos numquam fuiſſe cenſet Philoſtratus cap. 2. Heroicon. §. 20. Sed vide Bochart. de Colon. Phoenic. lib. I. cap. 30. Hanc fabulam tangit Athenaeus lib. XIII. cap. ult. pag. 610.

4 Excepta nave] An, *excepta una nave?* potuit facile ultima ſyllaba vocis *una* periiſſe ob ſimilitudinem litterarum ſequentium. SCHEFF. Mallem, *nave una.* Nam deeſſe aliquid bene vidit Micyllus. Auſon. Perioch. X. *Ibi amiſſis unâ minus navibus, Circeum littus acceſſit.* MUNCK.

5 AEnariam] Meminit ejus inſulae Obſeq. cap. 114. Vellejus II. c. 10. Cicero ad Atticum X. 13. Sueton. Tiber. cap. 56. ut antiquae editiones repraeſentant. *Inarime* eſt Homero, auctore Solino cap. 9. Feſtus: *AEnariam appellavere locum, ubi AEneas à Troja veniens claſſem appulit.* Ita quidem & Plinius vult lib. III. cap. 6. Sed falli utrumque, & *Enariam* ab enaribus, hoc eſt, ſimilis dictam contendit ad Solinum pag. 97. Salmaſius. In quo ei praeivit ad AEn. IX. 715. Servius. Conferendus omnino Voſſius Etymol. in voce SIMIA. Lactantius ad Theb. IV. 550. *Haec igitur Circe in inſulâ Maeoniâ delatos ad ſe in feras mutabat.* Leg. *Maeoniae.* Livius enim lib. 94. Inarimen in Maeoniae partibus fuiſſe dicit apud Servium. Tzetzes in Lycophron. pag. 131. Ἦλθον εἰς Αἰαιλὼ νῆσον τῆς Κίρκης. Leg. Αἰαίην. Adde notas ad cap. 127. MUNCK. Salmaſii ſententiam explodit If. Voſſius ad P. Melam lib. II. cap. 7. lin.

in itinere Mercurius ei remedium dedit, monſtravitque, quomodo Circen deciperet. Qui poſtquam ad Circen venit, & poculum ab ea accepit, remedium Mercurii [7] monitu conjecit, enſemque ſtrinxit, minatus, niſi ſocios ſibi reſtitueret, ſe eam interfecturum. Tunc Circe intellexit, non ſine [8] Divina voluntate deorum id eſſe factum: itaque fide data, ſe nihil tale commiſſuram, ſocios ejus ad priſtinam formam reſtituit, ipſa cum eodem concubuit, ex quo filios duos procreavit, [9] Nauſiphoum & Telegonum. Inde proficiſcitur ad lacum Avernum, ad inferos deſcendit, ibique invenit [10] Elpenorem ſocium ſuum, quem [11] ad Circen reliquerat, interrogavitque eum, quomodo eo perveniſſet. cui Elpenor reſpondit, ſe ebrium per ſcalam cecidiſſe, & cervices fregiſſe: & deprecatus eſt eum, cum ad ſuperos rediſſet, ſepulturae tra-

lin. 166. & ab aeriſcdinis hanc inſulam dictam cenſet.

6 In feras bestias] Curt. v. 4. *Quaſi feras beſtias ipſos poſſe deprehendi.* Nepos in Datam. cap. 3. *Ut ſi feram beſtiam captam duceret.* Auſonius: *In ferarum ora converſi ſunt.* MUNCK. Livius lib. 26. cap. 13. *Feras beſtias caeco impetu ac rabie concitatas.* cap. 27. *velut feras beſtias per agros vagari.* Ulyſſis ſocios a Circe in ſues mutatos Schol. Theocriti Idyll. IX. vs. 35. in leones & lupos refert Athenaeus lib. I. cap. 8. pag. 10.

7 Monitu conjecit] Legendum eſt, *monitu eo conjecit*, caetera ſunt integra. *Eo*, eſt, in poculum. SCHEFF. Cl. Schefferus, *monitu eo conjecit.* h. e. in poculum. Quod amplector. Caeterum moly illud Homeri verbaſcum eſſe autumat Apulejus de Herbis cap. 7. E ſanguine natum in Circes inſulâ interfecti gigantis narrat Hephaeſtion apud Photium p. 482. Tzetzes ad Lycophron. pag. 111. Μῶλυ δέ ἐστι κατὰ τοὺς ἰατροὺς τὸ ἄγριον πήγανον. Adde quae idem habet pag. 131. & Plin. lib. XXV. cap. 4. MUNCK.

8 Divina voluntate deorum] Illud *Deorum* gloſſatoris eſt, non Hygini. SCHEFF. Illud *Deorum* Gloſſatoris eſſe cenſet Schefferus. Mihi magis ſuſpectum *divinâ*. Cap. 63. *Quod ſua voluntate noluit, id deorum factum.* cap. 273. *Deorum factum eſt numine.* Κατὰ δαίμονα, κατὰ θεῶν βούλησιν dicerent Graeci. Lactant. ad Theb. IV. (vs. 552.) *Tunc Circe ſenſit ſine voluntate Deorum non eſſe factum, fideque datâ ſocios ei reſtituit.* MUNCK. Non injuria Munckerus illud *divina* gloſſae loco habebat. Simili autem in menda cubare hic locus Firmici videtur, de Errore Prof. Relig. p. 6. *Ad ſuſtentationem generis humani haec omnia divina ſummi Dei liberalitate donata ſunt.* Niſi talia ſibi invicem patrocinio eſſe velis. WOPKENS.

9 Nausiphoum] *Nauſithoum.* Haec in veteri exemplari in margine annotata erant *Deioneus genuit Cephalum, Cephalus Archium, Archius Laertem, Laertes Ulyſſem, Ulyſſes ex Circe Telegonum, ex Penelope Telemachum. Telegonus ex Penelope Ulyſſis conjuge, Italum, qui Italiam ex ſuo nomine appellavit, e Telemacho Latinus, qui Latinam Linguam ex ſuo nomine cognominavit.* Homerus pro Archio Laertis patre Arceſium habet. Ovid. tamen non Cephali, ſed Jovis filium Arceſium facit. MICYLL. Micyllus *Nauſithoum*, quod Homerus ipſe firmat. SCHEFF. Micyllus *Nauſithoum.* Id ab Homero ipſo firmari ait Cl. Schefferus. Locum Homeri fruſtra quaeſivi. Sed apud Heſiodum Θεογ. 1016. *Nauſinoum & Nauſithoum* Ulyſſi ex Calypſone editos invenio; ex Circe autem vers. 1013. *Agrium & Latinum.* Tzetzes Chil. v. 16 ex Circe ſuſtuliſſe Ulyſſem hoſce tres ait *Auſonem, Telegonum & Caſiphonem.* Iſacius ad Lycophron. Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως Τηλέγονος καὶ Κασσιφόνη. Unius *Telegoni* tantum meminit ad Statium Lactantius. MUNCK. Unius tantum *Telegoni* ex Ulyſſe & Circe nati etiam meminit Schol. Ariſtophanis in Pluto vs. 303. qui totam hanc fabulam refert. De liberis Ulyſſis & Circes conſule etiam Meziriac. ad Ovidii Epiſtol. I. Heroid. p. 105.

10 Elphenorem] *Elpenorem* ſcribendum, cum Gr. ſit Ἐλπήνωρ. [illegible] Odyſſ. K. MUNCK. Ita etiam Athenaeus lib. I. cap. 8. pag. 10. qui de ejus obitu agit.

11 Ad Circen] Pro *apud*, ut ſaepe noſter cum optimis. Fallit ergo & fallitur Donatus in libello de octo partibus: *Neque apud amicum vado recte dicitur, neque ad amicum ſum.* MUNCK.

traderet, & ſibi in tumulo gubernaculum poneret. Ibi & cum matre [1] Anticlia eſt locutus de fine errationis ſuae. Deinde ad ſuperos reverſus, Elpenorem ſepelivit, & gubernaculum, ita ut rogaverat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas [2] Melpomenes muſae & Acheloi filias venit, quae partem ſuperiorem muliebrem habebant, [3] inferiorem autem gallinaceam. [4] Harum fatum fuit tamdiu vivere, quamdiu earum cantum mortalis audiens nemo praetervectus eſſet. Ulyſſes monitus à Circe Solis filia, ſociis [5] cera aures obturavit, [6] ſeque ad arborem malum conſtringi juſſit, & ſic praetervectus eſt. Inde ad Scyllam Typhonis filiam venit, quae ſuperiorem corporis partem muliebrem, [7] inferiorem ab inguine piſcis, & ſex canes ex ſe natos habebat: eaque ſex ſocios Ulyſſis, nave abreptos, conſumpſit. In inſulam Siciliam ad Solis pecus ſacrum venerat, quod ſocii ejus cum coquerent in aheno, mugiebat: monitus id ne adtingeret, ab Tireſia, [8] & à Circe Ulyſſes: itaque multos ſocios ob eam cauſam ibi amiſit.

[9] Ad

1 ANTICLIA] Homero eſt Ἀντίκλεια, Odyſſ. Λ. SCHEFF.

2 MELPOMENES] Ita & infra cap. 141. & in Geneal. tradit. Lactantius autem Argum. lib. I. Met. Ovid. & Servius ad V. AEn. vers. 864. earum matrem Calliopen faciunt. Alii Terpſichoren. Vid. not. ad Geneal. MUNCK.

3 INFERIOREM GALLINACEAM] Pedes gallinaceos habuiſſe tradit Fulgentius lib. I. Myth. Conſule Spanhem. in de Nummis pag. 224. MUNCK. Et Broukh. ad Tibull. l. IV. El. I. vs. 69.

4 HARUM FUIT FATUM] Lactant. Argum. lib. V. Met. fab. 9. *Harum ita fuit fatum* &c. MUNCK.

5 CERA AURES] Plutarch. de Aud. Poet. T. II. p. 15. hinc ait πότερον ἂν τῶν νέων, ὥσπερ τῶν Ἰθακησίων ΚΗΡΩ τινὶ τὰ ὦτα ἈΤΕΓΚΤΩι καταπλάσσοντες.

6 SEQUE AD ARBOREM MALUM] Τὸ *malum* gloſſatoris eſſe videtur. Solebant enim ſimpliciter vocare *arborem*, ut oſtendi in libris meis de Militia Navali. SCHEFF. Τὸ *malum* à gloſſâ eſſe cenſet Cl. Schefferus. Non puto. Virg. AEN. V. 504. *Adverſique infigitur arbore mali.* Hieron. lib. II. epiſt. 13. edit. Canis. *In ſummâ mali arbore ſedeat, & inde regendae & circumflectendae navis dictata praedicet.* Accedit huc, quod noſter id genus appoſitionibus delectetur, ut oſtendimus ad cap. 140. Servius ad AEn. V. 487. *Malus, arbor & navis, generis eſt maſculini.* Lege, *Malus, arbor navis, & generis eſt maſculini.* MUNCK.

7 INFERIOREM AB INGUINE PISCIS] Inf. fab. 151. ait *canis*. Verum nil mutandum. Sequitur noſter alios & alios Scriptores. Vide Virg. AEn. III. SCHEFF.

8 ET A CIRCE MONITUS ULYSSES] Illud *monitus* ex ſuperiori huc intruſum, abundat. SCHEFF.

9 AD CHARYBDINQUE] Barthius haec ita dicit Mſ. ſuum habere. *ad Carybdin perlatus, quae ter die abſorbebat, terque eructabat.* Probo. Niſi malimus haec in parentheſi poſita credere, ac ſic oportere ſcribi (*ter die abſorbebat, ter quae eructabat.*) SCHEFF. *Ad Charybdin perlatus, quae ter die abſorbebat*, ex MS. emendat Barthius, laudante Cl. Scheffero. Sed illud *obſorbebat* puto poſſe retineri, ut *obſorbere* dictum ſit, quemadmodum *obducere* pro exhaurire apud Plaut. & Petron. Nob. Heinſius legit: *Ad Charybdin denique perlatus, quae* &c. Conveniunt haec Hyginiana cum illis, quae in Charybdis deſcriptione apud Hom. habes Odyſſ. M. Virg. AEn. III. 420. Ovid. VII. Met. 62. Euſtath. pag. 481. παλίρροιαν illam in Siculo freto quotidie bis tantum fieri oſtendit. MUNCK. Conſule de Charybdi Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Argon. vs. 825. & inprimis Hyginum inluſtrantes Tzetz. ad Lycophron. vs. 743. & Broukh. ad Propert. lib. II. El. 20. vs. 54. Verbum *obſorbere* recte hic tueri Munckerum docet Celeb. P. Burm. ad Phaedr. lib. I. fab. 14. vs. 9.

10 TER DIE OBSORBEBAT] Videntur hic corrupta quaedam, quaedam etiam tranſpoſita eſſe, noluimus tamen quicquam a Vetuſto exemplari recedere. MICYLL.

11 EO MONITU] Emendo, *eam monitu.* Littera *m* ob ſimilitudinem ſequentis eſt expuncta,

ut

[9] Ad Charybdinque perlatus [10] ter die obſorbebat, terque eructabat: [11] eo monitu Tireſiae praetervectus eſt. ſed ira Solis, [12] quod pecus ejus erat violatum, cum in inſulam ejus veniſſet, & monitu Tireſiae [13] vetuerat violari, cum Ulyſſes condormiret, ſocii involarunt pecus: [14] itaque cum coquerent, carnes ex aheno dabant balatus. Ob id Jovis navem ejus fulmine incendit. Ex his locis errans, naufragio facto, ſociis amiſſis, enatavit [15] in inſulam AEaeam. Calypſo [16] Atlantis filia nympha, quae ſpecie Ulyſſis capta, [17] anno toto eum retinuit, neque à ſe dimittere voluit, donec Mercurius Jovis juſſu denunciavit Nymphae, ut eum dimitteret. [18] Et ibi facta rate Calypſo omnibus rebus ornatum eum dimiſit; [19] eamque ratim Neptunus fluctibus disjecit, quod Cyclopem filium ejus lumine privaverat. Ibi cum fluctibus jactaretur, [20] Leucothee, quam nos matrem Matutam dicimus, quae in mari exigit aevum, [21] baltheum ei dedit, quo ſibi pectus ſuum vinciret, ne peſſum abiret; quod cum feciſſet, enatavit. Inde in [1] in-

ut in multis factum ſimilibus. SCHEFF. Recte, *eam monitu* Cl. Schefferus. MUNCK.

12 Quod pecus ejus erat violatum] Theo in Aratum: pag. 17. Ed. Pariſ. Ὀργίσθη δὲ ὁ ἥλιος, ἐπεὶ οἱ ἀροτῆρες βόες τοῦ ὁρίζειν τὸν ἥλιον αἴτιοί εἰσι, τροφῆς ποριστικοὶ ὄντες &c. MUNCK. De hac fabula etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 740. Euripid. in Troad. vs. 435.

ΟΥ' δὴ στενὸν ΔΙ'ΑΥΛΟΝ ᾤκισται πέτρας,
ΔΕΙΝΗ' ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης
Κύκλωψ, λίγυστις θ' ἡ ΣΥΩ͂Ν ΜΟΡΦΩ'ΤΡΙΑ
ΚΙ'ΡΚΗ, θαλάσσης θ' ἁλμυρᾶς ναυάγια,
Λωτοῦ τ' ἔρωτες, 'ΗΛΙ'ΟΥ Θ' 'ΑΓΝΑΙ' βόες,
ΑΙ" ΣΑ'ΡΚΑ ΦΩΝΗ'ΕΣΣΑΝ ἥσουσιν ποτὲ
Πικρὰν 'ΟΔΥΣΣΕΙ͂ γῆρυν.

13 Vetuerit] Scribo, *vetuerat.* SCHEFF. *Vetuerat* Schefferus. Mallet tamen quis *vetuiſſet* propter praecedens *veniſſet.* Sed vide notas ad cap. 148 & 165. MUNCK.

14 Itaque cum] *Idque cum* Nob. Heinſius. MUNCK.

15 In insulam AEaeam] Homerus hanc inſulam *Ogygiam* vocat, & erant quoque in vetuſto exemplari quaedam eraſa, & pro iis *AEaeam* ab indocto aliquo ſuper inductum. MICYLL. Atqui ea inſula non Calypſus, verum Circes domicilium, ut conſtat ex Homeri Odyſſ. M. Scribendum ſine dubio *Ogygiam.* Cum praeſertim teſtetur Micyllus, in vetuſto Exemplari ſuo hic eraſa quaedam fuiſſe, & pro iis *Aeaeam* ab indocto aliquo ſubſtitutum. SCHEFF. Atqui illa in Ogygia habitabat teſte Homero Odyſſ. A. 85. Plin. III. 10. Auſon, Perioch. Od. IV. & V. Tzetze ad Lycophr. pag. 232. aliiſque. Cum Hygino heic tamen facit Mela lib. II. cap. 7. *Circa Siciliam in Siculo freto AEnee, quam habitaſſe Calypſo dicitur.* Caeterum, ſi heic cum Cl. Scheffero *Ogygiam* reponi velis, non difficulter, ut in praecedentibus pro *AEnariam* reponam *AEaeam*, mihi dabis. MUNCK. Conſule ad Melae locum interpretes, &, qui ante Munckerum Hyginum e Mela conatur defendere Mezeriacum ad Ovidii Epiſtol. VI. Heroid. pag. 65. 66. *Ogygiam* & *AEaeam* diſtinguit in hiſtoria Ulyſſis Philoſtratus cap. X. Heroic. §. 12.

16 Atlantis filia nympha] Deeſſe poſt haec verba *habitabant*, vel ſimile quid, arbitror. MUNCK. Munckerus *habitabat* vel ſimile quid excidiſſe *putabat* poſt *nympha.* Poſſet tamen etiam pro injectitio haberi illud *quae*, quo dempto oratio aptiſſime conſtat. WOPKENS. Solis filia vocatur a Tzetze ad Lycophron. vs. 174. Ad hanc fabulam adludit Philoſtratus lib. VII. cap. 10. de Apoll. Tyan.

17 Anno toto] Septem Annos Ulyſſem apud Calypſo commoratum fuiſſe dicit Tzetzes ad Lycophron. vs. 744.

18 Et ibi facta] Illud & delendum puto, ut natum ex litteris praecedentibus. SCHEFF. Τὸ & non male inducit Cl. Schefferus MUNCK.

19 Eamque ratim &c.] Conſule Philoſtrat. cap. II. §. 20. Heroic.

20 Leucothoe] *Leucothee*, vel *Leucothea* ſcribendum eſſe oſtendimus ad cap. 2. Λευκοθέη eſt Hom. Odyſſ. E. 334. MUNCK.

21 Baltheum] Sine aſpiratione ſcribunt hoc nomen

[1] insulam Phaeacum venit, nudusque [2] ex arborum foliis se obruit, qua [3] Nausicaa Alcinoi regis filia, vestem ad flumen [4] lavandam tulit. ille erepsit è foliis, & ab ea petit, ut sibi opem ferret. Illa misericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrem suum eum adduxit. Alcinous hospitio liberaliter acceptum donisque decoratum, in patriam Ithacam dimisit. Ira Mercurii iterum naufragium fecit. [5] Post vicesimum annum, sociis amissis, solus in patriam redit. Et cum [6] ab hominibus ignoraretur, domumque suam adtigisset, procos, qui Penelopen in conjugium petebant, obsidentes vidit regiam, seque hospitem simulavit: [7] at Euryclia nutrix ipsius, dum pedes ei lavat, ex

nomen alii. *Calanticam* appellat Auson. Odyss. Perioch. v. Κρήδεμνον Homerus vers. 346. Scholiastes κεφαλόδεσμον interpretatur. Immo & καλύπτραν ad Iliad. ξ. vers. 184. Gloss. Steph. *Cacautica*, εἶδος ζώνης. Lege cum Vulcanio *Calantica*, quae explicatio valde huic loco est conveniens. Ζώνη enim ζωστὴρ, hoc est, *balteus*. Sed Ciceroni apud Nonium est tegmen capitis: *Tunc cum vincirentur pedes fasciis, cum calanticam capiti accommodares.* Quanquam ibi *Calauticam* habet Merceri editio, ut & ultima Arnobii lib. II. Servius in IX. AEn. *Pilea virorum sunt, mitrae foeminarum, quas Calanticas dicunt.* Distinguit à mitris Ulpianus Pandect. lib. 38. *Ornamentorum haec, vittae, mitrae & semimitrae, calantica, acusve &c.* Ἄμπυκα appellat Lycophr. p. 121. Ubi interpres: Ἔστι δὲ κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον. Lege, κεφαλοδέσμιον. Et pag. 132. Δέδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς. MUNCK. *Balteus* quaevis cinctura est, id quod patet e Servio ad Virg. v. AEn. vs. 313. *Balteus non tantum dicitur, quo cingimur, sed etiam a quo arma dependent.* Ergo inprimis notat id, quo cingimus sive caput, seu humeros, sive pectus, seu etiam pedes. Consule Bart. & Vlit. ad Nemesiani Cyneget. vs. 92. e quibus posterior docet *Balteum* praecipue dici, quod tunicam in medio homine cingit. Recte itaque *Balteum* noster vocavit id, quo Ulysses pectus sibi vinciret. *Balteum* hoc adpellavit Lycophron. vs. 758. ἄμπυκα, quam vocem proprie notare diadema, reticulum, fasciam, qua mulierum coma redimitur, recte docent Schol. Pindari Olymp. Od. VII. vs. 118. & ad O. Isthm. II. vs. 2. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 125. p. 731. & Cl. Graevius in Lect. Hesiod. cap. 25. pag. 131. Verum etiam aliud quid notat interdum. Si consulamus Scholiastem Aristophanis in Acharn. vs. 671. is docebit, etiam notare τὸ περιέχον, & ab ipso Aristophane pro ambitu sive operculo poculi sumi videbimus. Si Scholiastem Euripidis in Hecuba vs. 464. inspiciamus, discemus ἌΜΠΥΚΑ quidem proprie esse, ornamentum quoddam auro gemmisque distinctum, quod mulieres circum capita gestant, verum etiam metaphorice ἈΜΠΥΚΑΣ dici διαχρύσους χαλινοὺς *inauratos fraenos.* Rota, ad quam Ixion ligatus dicitur, ἄμπυξ vocatur a Sophocle in Philoctete vs. 679. ubi Vet. Schol. κατ' ἄμπυκα explicat per κατὰ τροχόν. Itaque ἄμπυξ Lycophronis, & *Balteus* Hygini parum differunt. κρήδεμνον Ulyssis vero apud Homerum non notat κεφαλόδεσμον tantum, verum etiam velamentum, quod tegebat totum pectus, quo κρηδέμνῳ Ulysses usus est ἀντὶ ταινίας in insula Samothrace ad exemplum eorum, qui, Sacris Deorum Cabirorum initiati, circa ventrem taenias purpureas habebant, & ita e maximis tempestatibus servabantur, quibus sacris initiatus etiam fuit Ulysses. consule Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argonaut. vs. 917. de κρηδέμνῳ hoc latissime egit Doctiss. Guthberlethus de Mysteriis Deorum Cabirorum cap. 9. Sic Homerus κρήδεμνα vocat Moenia totam urbem cingentia Iliad. Π. vs. 100. ubi Schol. De hac fabula vide Philostratum etiam lib. VII. cap. 22. de Apollon. Tyan.

1 INSULAM PHAEACUM] Corcyram puta. Vide Serv. ad AEn. III. 291. MUNCK.

2 EX ARBORUM FOLIIS SE OBRUIT] Manuscr. Barthianum ipso teste habet, *operuit*, quod non contemno, cum alterum fere damnum aut exitium illius notet, qui obruitur. Nil tamen censeo mutandum. Vide c. 195. SCHEFF. Barthius ex MS. profert Adverf. VIII. 6. *operuit.* Homerus quidem Odyss. E. vers. 491. Ὡς [illegible] φύλλοισι καλύψατο. Vulgatum tamen praefero, quia è foliis erepsisse mox sequitur. Ad hoc *obruere* familiare huic scriptori est verbum. Cap. 147. *Clam in igne obruebat.* 171. *Titionem in media regia obruit.* 195. *Corium in terram obruerunt:* Apitius lib. I. *Si hordeo obruas, illaesas invenies.* Vellejus II. 19. *Nudus ac limo obrutus.* MUNCK.

Alia

ex cicatrice Ulyssem esse cognovit. Postea procos, Minerva adjutrice, 8 cum Telemacho filio & duobus servis interfecit sagittis.

CXXVI. *Ulyssis cognitio.*

Ulysses ab Alcinoo rege Nausicaae patre cum esset muneribus dimissus, naufragio facto, nudus Ithacam pervenit, ad quamdam casam suam, ubi erat nomine Eumaeus sybotes, 9 hoc est, subulcus pecoris. quem canis cum agnosceret, & ei blandiretur, Eumaeus eum non recognoscebat, quoniam Minerva eum, & habitum ejus commutave-

Alia de Ulysse Plut. de Aud. Poet. pag. 27.

3 Nausica] Scribendum *Nausicaa* ex Homero, cui est Nausicaa. Idem vitium est in sequenti capite, ubi pro *Nausicae*, *Nausicaae* legendum. SCHEFF. Ita recte ediderunt Micyllus & Commelinus. Perperam *Nausica* Lugdunensis. MUNCK. De rege ipso Phaeacum *Alcinoo* videndi Eust. ad Dionys Perieg. vs. 492. Conon Narrat. 3. apud Photium Biblioth. p. 425. & Perizon. ad AElian. lib. xii. V. H. cap. 25.

4 Lavandum tulit] Lego *lavandam*. Allusit ad hanc fabulam Ovid. Priap. c. 69. *Hujus & Alcinoi mirata est filia membrum Frondenti ramo vix potuisse tegi.* Ἐγεγένητο nempe, non προσέρραπτο. Hybreas in controversia de illo, qui tribada deprehenderat, & occiderat, ut est apud Senecam Contr. II. lib. I. Ἐγὼ δ' οὐκ ἐζήτησα πρότερον τὸν ἄνδρα, γεγένητ᾽ ἢ προσέρραπται. Ita lego illum locum. Notus est hellenismus. Ut *Vir* apud Latinos, ita & ἀνὴρ apud Graecos pro virilitate ponitur. Vide Lucian. p. 147. tom. II. ed. Bened. Quod sequitur in eadem controversia, ἴδε φιλάρρενα μοιχὸν ἔλαβον, verterim, *ecce virorum amantem adulterum cepi.* Ita tribada appellat, quod mulier nata vir esse desideraret, & virile negotium ageret. Dignum Thebano aenigmate monstrum, de quo Martial. I. 91. Hierocles in Facetiis: ἴδε ὡς τρώγει καὶ περιπατεῖ. *Vide ut comedat & ambulet.* Gloss. Philox. *Vide*, εἶδε, βλέπε. leg. ἴδε. MUNCK. Vide Pausan. lib. I. cap. 22 p. 52.

5 Post vicesimum annum] De Ulyssis erroribus disputans ampliss. Cuperus in Apotheosi Homerica pag. 53, 54, 55. recte observat Ulyssem post decennale Trojae bellum totidem annos errasse, & ita a patria sua viginti annis abfuisse, quod & hoc ipso loco probatur.

6 Ab hominibus ignoraretur] Malim *omnibus*. Nisi forte putas homines opponere eum cani, à quo agnitus fertur cap. 126. Cicero lib. I. ep. 10. *Illo si veneris, tanquam Ulysses, cognosces tuorum neminem.* Lepide sermonem convertit ab Ulysse ad ipsius Valerii humilitatem ac solitudinem, ut recte animadvertit Manutius. MUNCK.

7 Et Euryclea] Scribendum censeo, *At Euryclea.* SCHEFF.

8 Cum Telemacho] Qui postea a Sirenibus interfectus dicitur ab Hephaestione lib. VII. apud Photium pag. 490.

Ad CAP. CXXVI.

9 Hoc est, subulcus pecoris, quem canis] Barthius haec verba sic existimat legenda. *Subulcus, quem canis pecoris.* Mihi necessarium non videtur, ut mutetur quidquam, praeter distinctionem, quae post *Subulcus*, non *pecoris* collocanda. Solet quippe noster istiusmodi trajectionibus non ita infrequenter uti, quod jam alibi notatum est. SCHEFF. A glossa haec esse suspicor. Neque enim Hygini est interpretari semper Graecanica vocabula. Vide cap. 26. 30. 188. 190. 199. Facit id tamen cap. 12. *Monocrepis, id est, uno pede calceatus.* 71. *Epigoni, id est, filii.* 92. *Eride, id est, discordia.* 188. *In baliaetum, id est, aquilam marinam.* 200. *In Daedalionem, id est, accipitrem.* Barthius heic legit, *Quem canis pecoris.* Cl. Schefferus mutat tantum distinctionem, *subulcus. pecoris quem canis.* Scio satis Latinè ita posse dici canem pastoritium. Jobi cap. XXX. vers 1. *Quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei.* Dubito tamen nonnihil, an tam levi medicinâ satis sanatus sit locus. Nam canis ille, qui Ulyssem agnoscebat, non Eumaei erat canis, nec custos pecoris, sed quem Ulysses, antequam ad bellum Trojanum proficisceretur, enutriverat. Nomine *Argum* fuisse memorat Homerus Odyss. P. 291. Vide ibi Schol. & Etymol. in Ἄργος. To *sybotes* nec Manilius uti est veritus lib. V. *Et si-*

 dun

taverat. Eumaeus eum rogavit, [1] unde esset. & ille ait, se naufragio huc pervenisse. quem cum pastor interrogaret, an Ulyssem vidisset: dixit se comitem ejus esse, & signa & argumenta coepit dicere. quem mox Eumaeus casa recepit, cibo potuque animavit. Quo cum venissent famuli, missi solito more pecora petitum, & ille interrogasset Eumaeum, qui essent: ait, Post Ulyssis profectionem, [2] cum jam tempus intercederet, proci Penelopen in conjugium petentes venerunt. quos illa conditione ita differt: Cum telam [3] detexuero, nubam. [4] Quam interdiu detexebat, & sic eos differebat. nunc autem illi cum ancillis Ulyssis discumbunt, & pecora ejus consumunt. Tunc Mi-

dum Laertiadae genuere syboten. MUNCK. Ὕφορβον Εὔμαιον vocat Theocritus Idyll. XVI. vs. 54. quem consulas oportet. De hoc Eumaeo plura narrabit Plutarchus in Quaest. Graec. Tom. II. pag. 294. ut & de Ulysse. & lib. VII. Sympos. Quaest. 4. p. 704.

1 UNDE ESSET, ET ILLE AIT] Illud *&* natum ex praecedentis vocis syllaba ultima videtur. plane uti factum praecedenti capite. SCHEFF. Τὸ *&* delet, me non nolente, Schefferus. MUNCK.

2 CUM JAM TEMPUS INTERCEDERET] Barthius Ms. suum post vocem *tempus* interserere ait vocem *ingens*. SCHEFF. Barthius Adv. X. 20. ex membranis, *tempus ingens intercederet.* Quod sane vulgato longè est melius. MUNCK. Quod Ms. Barthii *ingens* exhibet post *tempus*, repudiandum quidem non est, quamvis nec cum Munckero adsciscì illud opus sit. De hac enim ellipsi adeatur cum multis aliis Burmannus ad Phaed. IV. 18. WOPKENS. De numero & lusu procorum Penelopen ambientium consule Athenaeum lib. I. cap. 14. pag. 16, 17.

3 DETEXUERO] H. e. texendo absolvero. Titinnius Fullonibus: *Quae inter decem annos nequisti unam togam detexere.* Gloss. Cyrill. Ἐκτέμνω ἱστὸν, *detexo.* Philox. *Detexo*, Καθαίρω ἱστόν. Bene Servius in Ecl. II. 72. *Detexere, perficere, finire, multum texere. Nam DE modo non minuentis est, sed augentis.* Μεταφορικῶς Nemesianus Ecl. III. 15. *Jamque ego Baccheos ortus, & semina vitis Ordine detexam.* Et Virgil. Ciri: *Coeptum detexere munus.* Sulpicia in Satyrâ. *Fabellam permitte mibi detexere paucis.* Quo in versu *pacis* legendum censet Illustris Heinsius, cum tota Satyra in pacem Domitiani invehatur. In eodem doctissimae poëtriae carmine, ut in transitu hoc dicam, vereor ne frustra exagitent illum versum Douza in Schediasmate suo, & Scioppius in Verisimilibus, quem distinctione aliqua ita clariorem reddo: *Teque, quibus, princeps & facundissima, calles, Aggredior.* Aggredior te, inquit, ô princeps & facundissima Musarum, iis numeris, quibus tu calles & perita es prae caeteris; heroicis puta. Facundissimam esse Calliopen nomen ipsum indicio est. Principem etiam facit Naso V. Met. 662. *Finierat doctos è nobis maxima cantus.* Et merito *princeps* audit, cum ejus inventum dicatur ποίησις. Vide Tzetz. ad Hesiod. pag. 7. ed. Heins. Hesiodus ipse Theog. Καλλιόπηθ'. ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων. Vide ibi σχολ. παλ. *Callere carminibus* satis Latinè dicitur. Justinus lib. XXIV. 4. *Augurandi studio callere.* Solin. cap. 13. *Callere arte sagittaria.* Petron. *His ego callens artibus.* Capella lib. III. *Foeminam tali multorum curatione callentem.* Virgilius lib. IV. contra Eutych. *Quem callens astris quaesivit cura magorum.* Valer. Max. VIII. 12. *Qui quotidiano ejus usu callent.* MUNCK.

4 QUAM INTERDIU DETEXEBAT] Barthius sic legit ex Ms. *Noctu autem, quam interdiu texebat, retexebat.* Probo. Nam *detexere* non est solvere, quod textum est, sed texturam finire. Ideo supra dicebat, *cum detexuero.* Non ergo *detexebat*, quia sic nubendum ipsi fuisset, verum *retexebat*, id est, quod detexuerat ante, & post solverat, texebat de novo. SCHEFF. Barthius ex conjectura non ex MS. ut vir Cl. putabat, *Noctu autem, quam interdiu texebat, retexebat.* Quod probo vehementer. *Retexere* est resolvere. *Resolvere stamen* dicunt Propertius, Silius & Seneca, ut observavit Illustris Heinsius ad Ovid. Met. p. 43. Propertius lib. II. el. 7. *Conjugium falsâ poterat simulare Minervâ, Nocturno solvens texta diurna dolo.* Ovid. III. Am. El. 9. *Tardaque nocturno tela retexta dolo.* Eleganter Apulej. *Omnem calumniae textum retexo.* MUNCK.

5 EFFIGIEM SUAM EI RESTITUIT. SUBITO SYBOTES] Illud *Subito*, existimo cum praecedenti *restituit* connectendum, minus enim convenienter dicitur Sybotes subito vidisse, quia prius

Minerva [5] effigiem ſuam ei reſtituit. Subito ſybotes ut vidit Ulyſſem eſſe, tenens amplectenſque lachrymari coepit prae gaudio, & admirari quid eſſet illud, quod eum inmutaverat. Cui Ulyſſes ait, Craſtino die perduc me in regiam ad Penelopen. Quem cum duceret, Minerva [6] ei iterum faciem mendici transformavit. Quem cum Eumaeus ad [7] mneſteras perduxiſſet, [8] & cum ancillis diſcumberent, ait ad illos: Habetis ecce alterum mendicum, qui cum Iro vos delectet. Tunc [9] Melanthius unus ex mneſteribus ait: Imo inter ſe luctentur, & victor accipiet [10] ventriculum fartum & harundinem, [11] unde victum ejiciat: qui cum luctati eſſent, & Ulyſſes [12] Irum adploſiſſet, atque

prius videre non poterat, quam Ulyſſis ſpecies eſſet immutata. SCHEFF.

6 Ei iterum faciem mendici] Barthius, *faciem in mendici*, quod eſt optimum. SCHEFF. Barthius, *Ei iterum faciem in mendici.* Quod amplectitur Cl. Schefferus. Ego mallem tamen, *Eum iterum in faciem mendici.* Virg. AEn. XII. 623. *In faciem converſa Methyſci.* Noſter cap. 189. *Commutat eum in hoſpitis figuram.* MUNCK. Emendant *M. ei iterum faciem in mendici tr.* vel *M. eum iterum in faciem mendici tr.* Sed loci integritas omne remedium reſpuit. Solenni enim *ὑπαλλαγῇ transformari, mutari* &c. dicuntur, in quae alia transformentur, mutentur, vel quae alterius vice dentur vel adſciſcantur. Sic *album mutare colorem*, pro adſciſcere pro alio, Fab. CXXXVI. *qui ter in die colorem* mutaret, . . *primùm* album, *ſecundo* rubrum, *deinde* nigrum. Paulinus v. Mart. v. 155.

> Permutat *niveum deſcendens unda colorem.*

Alcimus Avitus II. 63.

> *Et nunc ſaepe hominum, nunc ille in ſaeva ferarum*
> *Vertitur ora, ſubinde novos* mutantia *vultus.*

Ovidius Metam. I. ineunte:

> *In nova fert animos mutatas dicere formas*
> *Corpora. Di coeptis (nam vos* mutaſtis *& illas)*
> *Adſpirate meis.*

Ubi non erat, cur Francius vellet, *nam vos mutaſtis in illa*, vel *namque has mutaſtis in illas.* Ruffinus Hiſt. Euſeb. l. I. . . *in hanc vitam . . deciderunt, ac terrae . . habitaculum pro paradiſi deliciis commutarunt:* id eſt, ac pro terrae habitaculo p. delicias comm. Dictys Cret. VI. 9. mutata *Phrygia veſte:* i. e. Locrenſi veſte in Phrygiam. Tacitus Hiſt. II. 80. *Statuiſſe Vitellium, ut Germanicas legiones in Syriam ad militiam opulentam quietamque transferret: contra Syriacis legionibus Germanica hiberna . . mutarentur:* i. e. Sua hiberna Germanicis hibernis mutarentur. Sed jam Lambinus ac Bentlejus ad Horat. aliique alibi hanc formam obſervarunt. WOPKENS.

7 Mnestras] *Μνηστῆρας.* MICYLL.

8 Et cum ancillis discumberent] Exiſtimo ſcribendum *& cum ancillis illi diſcumberent.* Vocula haec excidit ob ſimilitudinem litterarum, quae ſunt in voce *ancillis*. SCHEFF. Cl. Schefferus, *cum ancillis illi diſcumberent.* Eſt tamen, cur dubitare poſſis, ſi conſideres illa, quae ad cap. 8. annotavi. MUNCK.

9 Melanthius] *Antinous.* MICYLL.

10 Ventriculum farsum] Scribo *ventriculum fartum.* Sermo eſt de ventriculo caprino farto, & toſto ad ignem, in cibum, uti conſtat ex Homero. SCHEFF. An *fartum*? Auſon. Perioch. Odyſſ. 18. *Caprini ventris omentum.* Ἔνυστρον eſt τοῖς ὁ Deuter. XVIII. 3. Homer. vers. 44. γαστέρας αἰγὸς appellat. Gloſſae Iſidor. *Scrutulus, ventriculus fartus.* In notis Tyronis p. 167. inter cibaria invenio numerari *Suericulum.* Fort. *ventriculum.* niſi *vericulum* mavis à veru. Sed verius videtur *utriculum.* Sanè *utriculum porcelli* habes apud Apit. lib. VIII. cap. 7. Poſſis tamen excuſare *farſum* per archaiſmum. *Farſum* vetuſtiſſimos dixiſſe oſtendit *farſura*, quo Tertullianum uſum obſervat Scaliger ad Varron. pag. 242. Petron. Fragm. Trag. pag. 54. *Niſi epidipnis eſſet allata, turdis iligine*, (leg. *ſiligine* cum Nob. Heinſio) *uvis paſſis, nucibuſque farſis.* Ita antiquus codex habuit, non *fartis*, ut ediderunt. Apitius lib. IV. cap. 2. *Mittes longanones* (leg. *longabones*) *porcinos ex jure Tarentino farſos, conciſos* &c. lib. V. cap. 3. *Piſa farſilia.* VIII. 7. *Porcellus farſilis.* Adde, quae obſervavit Borrichius in ſuis cogitationibus ad Voſſii Librum de Vitiis Sermon. MUNCK.

11 Unde] I. e. quâ. Vide not. ad cap. 112. MUNCK.

12 Irum applosisset] *In terram.* MICYLL.

atque eum ejeciſſet, Eumaeus in mendici perſona Ulyſſem ad Euryclîam nutricem perduxit, dicitque eum ſocium Ulyſſis fuiſſe, [1] cui cum vellet, Ulyſſes ei os compreſſit, atque Penelopen [2] & eam praemonuit, ut arcum & ſagittas ejus daret procis, ut qui ex iis eum intendiſſet, eam uxorem duceret. [3] Quae cum fecit, inter ſe certarent. & nemo [4] poſt intenderet, [5] Eumaeus ait deridendi gratia, [6] demus * non pateretur Melanthius, qui erat * Eumaeus arcum ſeni tradidit. Ille omnes procos confixit, excepto Melanthio ſervo. [7] Is clam procis deprehenſus eſt, cui nares & brachia & reliquas partes membrorum minutatim ſecuit, [8] atque [9] domum ſuam cum conjuge potitus eſt. Ancillas autem ſuas juſſit corpora eorum ad mare deferre, in quas

CYLL. Ita rectè Leidenſis & Schefferi editio, ut conjectaverat quoque Barthius, niſi quod *terrae* addi volebat. *Iterum* malè Commelinus & Micyllus ediderunt: quorum ille tamen in erratis, ita ut heic legitur, legendum eſſe benè monuit. Plena oratio eſt, *Irum terrae applosiſſet.* Apulejus VI. Met. *Protinus terrae applodo.* Et IX. *Terrae graviter applodit.* Sueton. Aug. 96. *Affixit & ad terram dedit.* Domit. cap. 23. *In terram arietavit.* Hom. de Iro Od. Σ. 97. Κὰδ δ' ἔπεσεν κονίῃσι μακὼν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας, λακτίζων ποσὶ γαῖαν. Malui antehac *afflixiſſet.* Sed *affligo* & *applodo* idem. Gloſſ. Cyrill. Προσρήσσω, *inlido*, *applodo*, *adlido*, *adſligo.* *Plodo* archaicum eſt pro *plaudo.* Diomedes lib. I. *Plaudo frequens eſt apud veteres plodo, ea conſuetudine, qua au ſyllaba cum o commercium habet, ut cum dicimus clauſtra & cloſtra, cauda & coda, & ſimilia.* Sanè coda, copo, plodo invenias etiam in Fragm. Petron. Trag. cui & *lotam* pro *lautam* puto reſtituendum pag. 36. *Etiam videte, quam porcus ille ſilvaticus lotam comederit glandem.* Ita lego, pro *totam glandem.* Intelligit autem *Thebaicas & caryotas*, de quibus loquutus erat in praecedentibus. MUNCK.

1 Cui cum vellet] Barthius exiſtimat legendum, *cui cum ulularet.* Ego nil invenio in hiſtoria, quod illud *ulularet* poſſet ſtabilire. Quare cum Micyllo deeſſe aliqua hic cenſeo. SCHEFF. Merito locus hic ἠτέλεσται. Deſunt enim heic illa, quae habes capite praecedenti. Poſtularet hiſtoria & contextus fabulae ex Hom. Odyſſ. vers. 477. & ſeqq. *At Euriclia, dum pedes ei lavat, ex cicatrice Ulyſſem eſſe cognovit. Quae cum exclamare eum eſſe Ulyſſem vellet, Ulyſſes ei os compreſſit.* Vel cum Auſonio Periocho XIX. *Quae cum multa alia quaerere vellet* &c. MUNCK.

2 Atque Penelopen et eam] Quam? nutricem Euryclîam? Atqui ſequitur de una tantum *daret.* Neque aliter habetur in hiſtoria. Quare lego, *atque Penelopen etiam praemonuit.* SCHEFF. *Etiam* Cl. Schefferus. Accedo ejus conjecturae, cum mox ſequatur, *quae cum fecit.* MUNCK.

3 Quae cum fecit inter se certarent] Haec omnia ſe habent peſſime. Scribendus totus locus ita videtur: *quae cum fecit, & inter ſe certarent, & nemo poſſet intendere, Eumaeus ait* &c. SCHEFF. Conjectavi antehac, *Quae fecit. Cum inter ſe* &c. Cl. Schefferus in indice ſubaudiri per ellipſin *ut* putat. At in notis ad hunc locum emendat: *Quae cum fecit, & inter ſe certarent.* Quod praetero, cum ſciam diverſos modos etiam alibi à noſtro copulari. Vide not. ad cap. 148. Sed Nobil. Heinſius emendat: *Qui cum confeſtim inter ſe certarent.* MUNCK.

4 Post intenderet] *Poſſet intendere.* MICYLL. In Micylli editione, *poſt intendere.* Inde fecerim, *poſſet intendere.* Quod & Micyllo viſum fuit. Confer Priap. c. 69. MUNCK.

5 Eumaeus ait deridendi gratia] Inciſum ponam poſt τὸ ait. Simulat Eumaeus ſe favere procis. MUNCK.

6 Demus * non pateretur] Locus palam defectus eſt. Forte ſcripſit, *Demus etiam huic mendico experiundi poteſtatem. Cum non pateretur Melanthius, qui erat fautor protervìae procorum, Eumaeus arcum* &c. Vide Hom. Odyſſ. XX. & XXI. apud quem non Eumaeus, ſed Telemachus Ulyſſi tradit arcum. MUNCK.

7 Is clam procis deprehensus est] Haec verba parentheſi debent includi. Eſt autem *clam procis*, ipſis neſcentibus. SCHEFF.

8 Atque] *Itaque* Cl. Schefferus, hoc eſt, *& ita.* Non malè. MUNCK.

9 Domum suam potitus est] *Domo ſua.* MICYLL. Emendo *itaque domum ſuam*, hoc eſt, *& ita.* Micyllus putat *Domo ſua* legendum, ſine cauſa, cum & hic caſus verbo *potiri* adjunctus legatur

quas rogatu Penelopes poſt caedem procorum Ulyſſes animadvertit.

CXXVII. *Telegonus.*

Telegonus Ulyſſis & Circes filius, miſſus à matre, ut genitorem quaereret, tempeſtate in Ithacam eſt delatus: ibique fame coactus, agros depopulari coepit. Cum quo Ulyſſes & Telemachus ignari arma contulerunt. Ulyſſes [10] à Telegono filio eſt interfectus: quod ei reſponſum fuerat, ut à filio caveret mortem. Quem poſtquam cognovit, qui eſſet, juſſu Minervae, [11] cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt, in inſulam [12] AEaeam ad Circen Ulyſſem mortuum depor-

legatur optimis ſcriptoribus. SCHEFF. Plaut. Amphitr. I. I. *Ut ſalvi potiremur domum.* Ne corrigere velis cum Micyllo, *domo ſua.* Servius ad AEn. III. 278. *Legimus & per accuſativum, ſed uti non poſſumus.* Terentius: *Patriam potitur commodam.* Lege, *patria commoda.* quomodo recte adducit Diomedes lib. I. Locus eſt Adelph. V. ſc. 4. vers. 17. Creberrimè eâ ſyntaxi uſum Juſtinum oſtendit in Indice Freinshemius. Confer Sanctii Minerv. lib. III. MUNCK.

Ad CAP. CXXVII.

10 A Telegono] Hor. lib. III. Od. XXIX. *Telegoni juga parricidae.* Ad quem locum, ut & ad Epod. I. conſule veterem Commentatorem. Parthenius Erot. cap. 3. alios ſecutus eſt auctores: Καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον, ἢ τόδε ἀπειργάσθαι, πρὸς τοῦ αὐτὸς αὐτοῦ παιδὸς τρωθεὶς ἀκάνθῃ θαλασσίας τρυγόνος ἐτελεύτησεν. MUNCK. Cum Parthenio facit Philoſtratus lib. VI. cap. 32. de Apoll. Tyan. adde ibi Olearii notas. ſed Parthenius, Philoſtratus, & Scholiorum brevium auctor Homeri locum Odyſſ. Λ. vs. 133. intellexerunt alio modo, quam interpretatur Hephaeſtion. lib. IV. apud Photium pag. 482. ἐν Τυῤῥηνίᾳ φασὶν εἶναι Ἁλὸς πύργον καλούμενον. Ὀνομασθῆναι δὲ ἀπὸ ἉΛΟ'Σ Τυῤῥηνῆς φαρμακίδος, ἢ Κίρκης θεράπαινα γενομένη, διέδρα τὴν δέσποιναν. Πρὸς ταύτην δέ φησι παραγενόμενον τὸν Ὀδυσσέα εἰς ἵππον μετέβαλε τοῖς φαρμάκοις, καὶ ἔτρεφε παρ' αὐτῇ ἕως γεράσας ἐτελεύτησεν. &c. Cum Noſtro Tzetzes ad Lycophron. 805. & vs. 818. p. m. 91. & Proclus in Chreſtomathia apud Photium pag. 981. μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἀποβάσεως Ὀδυσσέως, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου ἀγνοοῦντος, ὡς πατὴρ εἴη, κτείνεται. Conſule Serv. ad II. AEn. 43. Salvagnium ad Ovidii Ibin. vs. 569. & Ciofanum a Cl. Burmanno ibi citatum ad lib. I. Triſt. El. I. vers. 114. Item Meziriac. ad Ovidii Epiſt. I. Heroid. p. 100. & ſeqq. Alia de Telegono patrem quaerente refert Plutarchus in Parall. T. II. pag. 316. Fuit & alius ante hunc Telegonus AEgyptiorum rex. Apollodor. lib. II. pag. 77.

11 Cum Telemacho et Penelope redierunt] Diximus de iſtâ ſyllepſi ad cap. 6. Curt. IV. 5. *Pharnabazus cum Apollonide & Athenagora vincti traduntur.* Nepos Phocion. cap. 2. *Demoſthenes cum caeteris plebiſcito in exilium erant pulſi.* MUNCK.

12 In insulam AEacam] *AEaeam.* MICYLL. Imo, in *inſulam AEaeam.* Sic enim Homerus ipſe nominat. SCHEFF. Lege *AEaeam*, ut habet margo editionis Micylli. Cretenſis Dictys lib. VI. *Telegonum, quem Circe editum ex Ulyſſe apud AEaeam inſulam educaverat.* Confer Servium ad AEn. VII. 10. VIII. 385. Perperam etiam Tzetzes in Lycophron. pag. 116. ed. Baſ. Εἰς τὴν Αἰαίαν νῆσον Κίρκης. Leg. Αἰαίην. Hom. Odyſſ. K. vers. 135. Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ' ἔνθα δ' ἔναιε Κίρκη. Ibi Scholiaſtes: Αὐτὴν ἔνιοι φασὶ τὸ νῦν Κιρκαῖον ὄρος πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. Convenit hoc cum illis, quae Strabo tradit lib. V. pag. 255. edit. Xylandri. Idem Scholiaſtes ad Odyſſ. I. 32. *AEaeam* dici Circen ait ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυῤῥηνίας ἢ Κολχίδος. Αἰαία γὰρ, inquit, ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. An ſcribendum Αἶα? Ita putes. Strabo lib. I. pag. 42. Ἥτε Αἶα δείκνυται περὶ Φᾶσιν πόλις. Nec aliter Scholiaſtes Pindari Pyth. Od. IV. pag. 105. edit. Francof. aut Apollonius & ejus Scholiaſtes Argon. II. 419. Quibus & Tzetzes accedit ad Lycophr. pag. 161. Αἶα πόλις Κολχίδος. Facit tamen cum Homerico illo interprete Etym. magni auctor in Αἰαίη. Αἰαίη, inquit, ἡ Μήδεια, ὡς τὸ Αἰαίην δολόεσσαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ Αἰαίης πόλεως Ἀπολλωνίας. Ad quem locum Sylburgius: Ἀπολλωνίας ſi au-

ctor

deportarunt, ibique ſepulturae tradiderunt. Ejuſdem Minervae monitu [1] Telegonus Penelopen, Telemachus Circen duxerunt uxores. [2] Circe & Telemacho natus eſt Latinus, qui ex ſuo nomine [3] Latinae linguae nomen inpoſuit. Ex Penelope & Telegono natus eſt Italus, qui [4] Italiam ex ſuo nomine denominavit.

CXXVIII.

ctor ſcripſit, fortaſſe ſignificare voluit AEaeam alio nomine Apolloniam fuiſſe dictam, aut legendum, Ἀπολλώνιος. Poſterius verum eſt. Verba enim Apollonii ſunt, Αἰαίην δολόεσσαν. At ab *AEaea* non poteſt formari adjectivum *AEaeus*, ſed ab *AEa*, Αἶα. Hyginus cap. 125. *AEnariam* vocat Circes inſulam. AEnariam ponit inter illas inſulas Mela, quae Italico littori objacent. An igitur AEnaria Circaea illa terra eſt, cujus lib. VII. meminit Virgilius? Non memini hoc legiſſe. Puto apud Hyginum etiam illo loco *AEaeam* reſcribendum. MUNCK. Αἰαίη, ſive Αἰαία, & Αἶα Graecis dicitur, a Latinis *AEa*, & *AEaea*. Apollon. Rhod. lib. III. Argon. vs. 1073. Ἠὲ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας. ubi Vet. Schol. νῆσος ἐν τῷ Φάσιδι ἐστὶν ἡ Αἰαία, ἐν ᾗ τὸ δέρας ἔκειτο. αὕτη δέ ἐστι Κόλχων μητρόπολις. lib. IV. vs. 661. Ἷξον δ' ΑἸΑΙ͂ΗΣ λιμένα κλυτόν. ubi Vet. Schol. ἔοικεν Ἀπολλώνιος ἐκδεδέχθαι τὴν Ὀδυσσέως πλάνην περὶ Τυῤῥηνίαν, καὶ Ἰταλίαν. ἐκεῖ γὰρ ὑποτίθεται τὴν Κίρκην οἰκεῖν. De habitaculo Circes Vide Eund. ad lib. III. vs. 311. Sed vs. 277. *AEam* vocat Apollonius, atque ita Valerium Flaccum ac Strabonem adpellaſſe docet J. Fr. Gronovius ad Livium lib. XXVII. cap. 47. Circe ipſa *AEaea* vocatur, nempe ab urbe Colchorum *AEa* a Virgilio III. AEn. vs. 368. Sed diſſentiunt ibi interpretes, ut teſtatur Servius, qui ipſe aeſtuat. De hoc epitheto, & Servii loco, pro *aſperantium* (quamquam in aliis Edd. legitur *aſpernantium*) *deſperantium* legentem conſule Meziriacum ad Ovidii Epiſtol. VI. Heroid. pag. 64, 65. Servii ſententiam exploſit Pintianus ad P. Melam lib. II. cap. VII. §. 109. additque *AEaeae* ibi nomen inſulae, non cognomen eſſe Circes. & ita *AEaeam* vocat Philoſtratus cap. X. Heroic. §. 12.

1 TELEGON. PENELOP.] Vid. Meziriac. ad Ovidii I. Epiſt. Heroid. pag. 105.

2 CIRCE ET TELEMACHO] Scribe, *Circe ex Telemacho.* SCHEFF. Ita & Galatas apud Feſtum in *Roma*. Conſtant. Geopon. lib. XI. cap. 3. Cl. Schefferus corrigit, *Circe ex Telemacho.* Non video rationem. Servius ad AEn. XII. 164. diverſus ab Hygino abit. *Latinus*, inquit, *ſecundum Heſiodum in* ἀσπιδοποιίᾳ *Ulyſſis & Circes filius fuit, quam multi etiam Maricam dicunt.* Scribe Θεογονίᾳ in Servio. Nam locus ille, ubi hoc tradit Heſiodus, legitur Θεογ. vers. 1013. Eandem genealogiam refert ad AEn. I. 277. In quo ὁμόψηφον habet Stephanum in Πραίνεστος, & Euſtath. in Dionyſium. Ad AEn. III. 171. ſcribit: *Appellata Auſonia ab Auſonio Ulyſſis & Calypſus filio: & primo pars, poſtea omnis Italia nominata.* Lege, *Auſone*. Feſtus: *Auſoniam appellavit Auſon Ulyſſis & Calypſus filius* &c. Adde Schol. Apollon. IV. 553. Euſtath. in Dionyſ. vs. 78. Ulyſſi ex Circe natum ſcribit, additque Ethnicographum Atlantis eum & Calypſus facere filium. Callias Agathoclis prodidit, Latinum illum fuiſſe unum è manu Trojanorum fugientium, Ilio capto. Tzetzes ad Lycophron. Herculis filium ex Fauni uxore p. 183. & 186. MUNCK. *Latini* genealogiam refert Servius ad X. AEn. 76. qui ad VII. AEn. vs. 47. plures fuiſſe *Latinos* ex Hygino docet

3 LATINAE LINGUAE] Cur tandem linguae magis, quam genti, quae ea lingua utitur? Sane lingua nomen habet a gente, non vice verſa. Puto noſtrum ſcripſiſſe, *Latinae terrae*, poſt ſciolum adjeciſſe gloſſam *linguae*, qua innuebat, & ipſam inde accepiſſe nomen ſuum. Denique retentum eſſe nomen *linguae* ab imperitis monachis, qui eam magis ſcilicet, quam terram cognitam habebant. SCHEFF. Mallet Cl. Schefferus, *terrae*. Videri tamen poteſt linguam pro gente poſuiſſe. Zachar. cap. VIII. 23. Δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν. Lactant III. 25. *Populumque ex omni linguâ, & conditione, & ſexu, & aetate conflari.* Servius ad AEn. VIII. 322. *Quidam ferunt à Latino dictum Latium, alii ipſum Latinum à Latio.* Sed iſtum Latinum Fauni filium rectius faciunt alii. Vide Auguſtin. C. D. XVIII. 16. MUNCK. Schefferus emendat *Latinae terrae*: minore tamen mutatione legeris *Latinae genti*. WOPKENS.

4 ITALIAM] Varro II. R. R. cap. 5. à bubus habere eam nomen exiſtimaſſe quoſdam ſcribit. *Graecia enim*, inquit, *antiqua, ut ſcribit Timaeus, tauros vocabat* Ἰταλούς. Unde Feſtus: *Italia dicta, quod magnos Italos, hoc eſt, boves habebat.* Et Tzetzes, qui ſe tam multae lectionis eſſe gloriatur, Chiliad. I. 36. Τυῤῥηνοὶ γὰρ Ἰταλὸν καλοῦσί πως τὸν ταῦρον. Quibus adde, quae Iſacius habet

ad

CXXVIII. *Augures.*

[5] Amycus Elati filius, [6] Mopſus Ampyci filius, Amphiaraus [7] Oeclei vel Apollinis filius, Tireſias [8] Eueris filius, [9] Manto Tireſiae filia, [10] Polyidus Coerani filius, [11] Helenus Priami filius, Caſſandra Priami filia, Calchas Theſtoris filius, [12] Theoclymenus [13] Theſtoris

ad Lycophron. pag. 183. Servius ad AEn. I. 26. *Italus rex Siculorum profectus à Sicilia venit ad ea loca, quae ſunt juxta Tiberim, & ex ſuo nomine appellavit Italiam.* Adde Jun. Animad. lib. I. cap. 22. In alia omnia abit doctiſſimus Bochartus in Canaan lib. I. cap. 33. MUNCK. Ab Hercule Italiae nomen inditum eſſe a bove *Italo* Tyrrhenis dicto dicit Apollodor. lib. II. pag. 125. Thucydides, jam a Servio ad VIII. AEn. vs. 328. citatus, ait lib. VI. cap. 2. ἡ χώρα ἀπὸ Ἰταλȣ̃ βασιλέως τινὸς Ἀρκάδων τȣ̃νομα ἔχοντος ὅτως Ἰταλία ἐπωνομάσθη. qui locus etiam non fugit Junium. Regem Siciliae vocat Italum, unde Italiae nomen. Serv. ad I. AEn. 533. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 78. nihil determinat.

Ad CAP. CXXVIII.

5 Amycus Elati] Legendum eſt *Ampycus*? Ita namque mox vocatur, & conſtat ex Pauſania. SCHEFF. *Ampycus* Cl. Schefferus ex Pauſania. Sed ille non Elati, ſed Titaeronis erat filius, ut vult Tzetzes ad Lycophron. pag. 127. ed. Baſ. Steph. pag. 143. MUNCK.

6 Mopsus Ampyci] Vide ſupra cap. 14. Clemens Strom. lib. I. Μόψος Ἀπόλλωνος καὶ Μαντȣ̃ς. Sed ille alius fuit ab hoc Ampycide. Bene alterum ab altero diſtinguit Tzetzes in Lycophron. pag. 143. Lactantio ad Stat. Theb. III. 521. eſt *Apollinis & Himantis filius.* Scribe *Mantus* vel *Mantonis.* cujus & Conon cap. 6. meminit apud Photium. Tireſiae facit filium Euſtath. in Dionyſ. p. 60. Cicero I. de Div. *Amphilochus & Mopſus Argivorum reges fuerunt, ſed iidem augures.* MUNCK. Idem Tzetzes ad Lycophron. vs. 980. repetit. ὅτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει, ὁ ΜΟΨΟΣ ἐςὶν, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντȣ̃ς, τῆς Τειρεσίȣ, οὐχ ὁ Ἀργοναύτης Μόψος ὁ τȣ̃ Ἀμπύκȣ καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομένȣ θυγατρὸς, ὃς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ θάπτεται ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. ὅτος δὲ ὁ Μόψος, ὃν λέγει, ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντȣ̃ς, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ᾤκει &c. Itaque Merulam aliosque ſequi non poſſumus in Ovidio I. Ex Ponto IV. vs. 37. legentes: nec *Himantide natus.* cum vel Tzetze ex uno ſatis manifeſtum eſt, *Mopſum* non *Himantis*, ſed *Mantus* fuiſſe filium. De utroque *Mopſo* videndus cl. Burm. in Catal. Argon. Athenaeus lib. II. cap. 13. eum etiam Mantûs filium vocat pag. 208.

7 Oeclei vel Ap.] Mallem, *Joclei.* Nam Pauſaniae eſt Ἰοκλῆς in Heliacis. SCHEFF. Cl. Schefferus *Ioclei*, quod Pauſaniae ſit Ἰοκλῆς. Sane & apud Schol. Hom. Odyſſ. Λ. 326. invenio, Ἀμφιάραος ὁ Ἰοκλέȣς. Perperam. Scribe Ὀικλέȣς. Nihil in Hygino eſſe mutandum oſtendi ad cap. 70. Solinus cap. 8. *Catillus Amphiarai Oeclei avi juſſu* &c. MUNCK. Conſule Celeb. P. Burm. in Catalog. Argonaut. in voce *Amphiaraus.* & a Pindaro O. Pyth. VIII. vs. 55. Amphiaraus Οἰκλέος παῖς vocatur, a Scholiaſte Pindari Olymp. Od. VI. vs. 18. Οἰκλέȣς υἱὸς dicitur, ad O. Nem. IX. vs. 37. vero adpellatur iterum Οἰκλέος παῖς. Sive Οἰκλέος, ſive Ὀικλέȣς dicatur filius, recte vulgatam lectionem Munckerus tuetur. Somniorum fuiſſe conjectorem docet Pauſanias lib. I. c. 34. p. 84.

8 Eurymi] Apollodoro lib. III. eſt filius *Eueris.* SCHEFF. *Eueris* vel *Eueri* ſcribendum eſſe monui ad cap. 68. & 75. MUNCK.

9 Manto] Vide Scholiaſt. Eurip. ad Phoeniſſ. vers 846. MUNCK. Et Serv. ad X. AEn. 198. Item Apollodor. lib. III. p. 197. Polyidi filia, Aſtycrateae ſoror vocatur a Pauſania lib. I. cap. 43. pag. 104.

10 Polydus Coerani] Sic habet etiam Pauſanias in Atticis. SCHEFF.

11 Helenus] Schol. Eurip. Hecub. vers. 87. Ἑλένȣ καὶ Κασάνδρας ἐν ναῷ Ἀπόλλωνος ὄντων, ἐλθόντες ὄφεις, καὶ τὰ αὐτῶν περιλείξαντες ὦτα, ὅτως ὀξυκόȣς εἰργάσαντο, ὡς μόνȣς τὰς τῶν θεῶν ἀκȣ́ειν βȣλὰς, καὶ μάντεις ἄκρȣς εἶναι. MUNCK. De Heleno augure Philoſtrat. cap. XVI. Heroicon. Serv. ad I. AEn. 480. Ptol. Hephaeſtio. lib. VI. apud Photium pag. 487. Pauſan. lib. I. cap. 11. pag. 26.

12 Theoclimenus Thestoris filius] *Theoclymenus* eſt ſcribendum ex Homero, Clemente, & Auſonio Perioch. Odyſſ. XV. MUNCK.

13 Thestoris filius] *Polypbidae* ut apud Hom. Odyſſ. O. MICYLL. At Homerus eum fecit filium Polyphidae Od. O. neque mihi dubium, quin illud *Theſtoris filius* hic male ſit intruſum ex ſuperioribus. SCHEFF. Πολυφείδης eſt pater Theo-

ſtoris filius, [1] Telemus Protei filius, Telemus [2] Eurymi filius, Sibylla Samia, alii [3] Cymaeam dixerunt.

CXXIX. *OEneus.*

LIBER cum ad OEneum Parthaonis filium in hoſpitium veniſſet, Althaeam Theſtii filiam, uxorem OEnei, adamavit. Quod OEneus ut ſenſit, voluntate ſua ex urbe exceſſit, ſimulatque ſe ſacra facere. At Liber cum Althaea concubuit, ex qua nata eſt Deianira. OEneo autem ob hoſpitium liberale muneri vitem dedit, monſtravitque quomodo

Theoclymeni Homero Odyſſ. O. 249. & Schol. ad Odyſſ. O. 223. An ergo *Polyphydis* pro *Theſtoris* ſcribendum? Non convenire heic Hygino cum Homero pridem & Micyllus animadverterat. MUNCK.

1 TELEMUS PROTEI FILIUS] *Theonoë Protei filia* legendum puto *ex Helena Euripidis.* MICYLL. Atqui ſtatim poſt, *Telemus Eurymi filius,* quod convenit cum Homero. An haec emendatio eſt praecedentis, num quis ex filiis Protei vates, cujus nomen corruptum eſt? Micyllus putat, *Theonoë Protei filia* legendum. Mihi veroſimilius, ſi legatur *Telegonus.* Hic enim inter filios Protei memoratur Apollodoro lib. II. SCHEFF. Micyllus ex Euripidis Helena: *Theonoe Protei filia.* Agnoſcit ſane illam Conon cap. 8 Cl Schefferus mallet *Telegonus*, qui inter Protei filios recenſetur ab Apollod. lib. II. Tzetze in Chiliad. I 36. & Iſacio in Lycophron. pag. 26. Niſi longiuſculè à vulgata ſcriptura abiret, reponerem, *Tenerus Phoebi filius.* Hic enim vates audit apud Pind. Schol. ad Pyth. Od. XI. & Lycophronianum interpretem. MUNCK. Conſule de hoc *Tenero* praeter Tzetzen, etiam Potterum ad Lycophron. vs. 1211.

2 EURYMI FILIUS] Hinc *Eurymides* eſt Ovid. XIII. Met. 771. & Ib. vers 720. Cyclopum vates fuit, cujus & Theocritus meminit Eid. VI. 23. Schol. Οὗτός ἐστιν ὁ Τήλεμος, ὁ παρ' Ὁμήρῳ Εὐρυμίδης, ἢ Εὐρύμαχος, καλούμενος, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο. Tolle ita, ἢ Εὐρύμαχος. Locus eſt Homer. Odyſſ. I. 509. Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο. MUNCK. De Telemo Eurymi filio conſulendus P. Leopardus lib. XIX. Emendat. cap. 3.

3 CYMEAM] Id eſt, *Cumaeam*, ut vulgo, rectiusque ſcribitur. SCHEFF. *Cymaeam*, per diphthongum ſcribendum. Capella lib. II. *Sibylla vel Erythraea, quaeque Cumaea eſt, vel Phrygia.* Etiam ibi *Cymaea* MS. Cod Leid. Bibl. quod archaicum eſt. Vide Popmam in de Antiq. Locut. lib. I. cap. I. Plures augures ſi deſideres, recenſitos invenies à Clemente lib. I. Strom. pag. 335. edit. Morell. MUNCK. De variis Sibyllis conſule J. Perizon. ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 35. Σίβυλλαι τέσσαρες, ἡ Ἐρυθραία, ἡ Σαμία, ἡ Αἰγυπτία, ἡ Σαρδιανή. Οἱ δέ φασι, καὶ ἑτέρας ἕξ, ὡς εἶναι τὰς πάσας δέκα, ὧν εἶναι καὶ τὴν ΚΥΜΑΙΑΝ, καὶ τὴν Ἰουδαίαν. De *Erythraea Sibylla* Schol. Ariſtophan. Equit. vs. 61. quae Erythraea Sibylla a quibuſdam dicitur fata Romana ſcripſiſſe. V. Serv ad VI. AEn. vs. 36, 72. Sed *Cumaea*, & *Erythraea* eadem eſt Sibylla, ut patet e Servio eodem ad vs. 321. Adde ill. Heinſ. ad Ovid. XIV Met 144 quamquam alii alius ſint ſententiae, in quibus Tzetzes ad Lycophron vs. 1278. qui a Cumaea *Sibylla* Romanorum fata conſcripta adfirmat. Servius ad III. AEn. vs. 445, & ad VI. AEn vs 12. docet *Sibyllam* nomen eſſe adpellativum dictum quaſi σιοῦ βουλὴν *Dei voluntatem*, ſed dudum a Salmaſio refutatus. Unde hoc nomen originem ſuam habeat, incertum eſt. Varias opiniones tamen, lector, diſces a Perizonio l. l. Gronovius ad A. Gell. lib. I. N. A. cap. 19. derivat a voce Orientali *Sabulla, portatrice.* De prima Sibylla vide Plutarch. de Pythiae Orac. Tom. II. pag. 398, 399. poſt quam fatidicae mulieres hoc nomine fuere inſignitae, vide de Erophile Erythraea Eund. pag. 401. & conſule Celeb. P. Weſſeling ad Edw. Simſonii Diſquiſition. de Sibyllin. Vaticin. pag. 1707. Ubi & in ſequentibus plura de Sibyllis diſcet Lector.

Ad CAP. CXXIX.

4 OENON UT APPELLARETUR] Scribendum, OEnos, qui Graecis οἶνος, non vero οἶνον. SCHEFF. Rectè *OEnos* Cl. Schefferus, hoc eſt, οἶνος. Conſimile vitium nos obſervavimus ad cap. 118. Illud praecedens *fructum* in errorem induxit librarium, qui helleniſmum non videbat, *Fru-*

modo sereret: fructumque ejus ex nomine hospitis [4] OEnos ut vocaretur, instituit.

CXXX. *Icarius & Erigone.*

Cum Liber pater ad homines esset profectus, ut suorum fructuum suavitatem atque jucunditatem ostenderet, ad [5] Icarium & Erigonam [1] in

Fructum instituit ut OEnos appellaretur, dictum est ἀντὶ τῦ, *instituit, ut fructus OEnos appellaretur.* Vide not. ad cap. 34. Servius ad Georg. II. 98. *Vinis de Graeco traxit. nam* οἶνος *dicunt.* Et ad Georg. I. 9. *Circa hunc Staphylus OEnei pastor cum animadverteret ex capris unam esse pinguissimam, intellexit id pabuli libertate fieri; secutus itaque eandem, cum vidisset uvis vesci, admiratus & novitatem & dulcedinem, decerptum fructum pertulit regi, qui cum liquorem expressisset, à suo nomine vocavit OEnon, ab inventore Staphylen.* Glossae MSS. Bibliothecae Leidensis: *Ovista filius Ynen* (leg. *Staphylus OEnei*) *regis pastor cum videret caprum saepius à grege discedere & pleniorem reverti, secutus, uvam depascentem invenit, quam decerpsit, & gustavit. Cujus dulcedine inductus eam expressit, & cum humorem ejus bibisset, quem* (leg. *eum*) *& suavem sensit, ac per hoc Acheloo fluvio, in cujus ripa uva fuerat inventa, aquam miscuit vino, atque ita cum potum optimum fecisset, speciem uvae & potum optimum obtulit regi. Qui* (leg. *quem*) *cum ille probasset, uvam inventoris nomine vocari jussit, vinum Graeco verbo Ynon* (leg. *OEnon*) *à suo nomine appellavit.* Hinc ergo non *vinum* tantum, sed & *vinus* dixerunt Latini. Petron. Fragm. Trag. *Vinus mihi in cerebrum abit.* Interp. Anonym. Cosmogr. Godofred. p. 17. *Vinum habundantem.* MUNCK. De ipso OEneo Olear. ad Philostrat. Heroic. prooem. §. 2. Athenaeus lib. I. cap. 20. vero de vino reperto ex Theopompo haec adfert. Θεόπομπος δέ φησι παρὰ Χίοις πρώτοις γενέσθαι τὸν μέλανα οἶνον. καὶ τὸ φυτεύειν δὲ καὶ θεραπεύειν ἀμπέλους Χίους πρώτους μαθόντας παρ' ΟἸΝΟΠΊΩΝΟΣ τοῦ ΔΙΟΝΥ'ΣΟΥ, ὃς καὶ συνῴκισε τὴν νῆσον, (vide Apollodor. lib. I. pag. m. 15.) τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεταδοῦναι. Qui locus firmat Scholiasten Apollonii Rhodii lib. III. Arg. vs. 996. ex quorumdam sententia *OEnopiona* ex Baccho & Ariadne natum esse docentem, quamquam alii ex Theseo & Ariadne progenitum statuant, in quibus est Jon, qui de Chio patria sua canit Τήνποτε ΘΗΣΕΙ'ΔΗΣ ἔκτισεν 'ΟΙΝΟΠΙ'ΩΝ. Vid. Plut. in Theseo pag. m. 9. & Meurs. in Theseo cap. 14. Ut ad rem revertar, idem cap. 21. pag. 27. Παρ' Ἰνδοῖς τιμᾶται Δαίμων, ὥς φησὶ Χάρης ὁ Μιτυληναῖος, ὃς καλεῖται ΣΟΡΟΑ'ΔΕΙΟΣ. ἑρμηνεύεται δὲ Ἑλλάδι φωνῇ 'ΟΙΝΟΠΟΙΟ'Σ. Unde vero Vinum οἶνος Graece dicatur, non constat inter antiquos, plerique tamen cum nostro ab Oeneo dictum statuunt. Consule Athenaeum lib. II. cap. I. Apollodor. lib. I. p. 31. Οἰνεὺς δὲ βασιλεύων Καλυδῶνος παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. Plato apud Plutarchum lib. VII. Sympos. Quaest. 10. p. 715. οἴεσθαι νοῦν ἔχειν ποιεῖν τοὺς πίνοντας dictum adfirmat. Sed inter Mythologicam & Philosophicam derivationem multum interest.

Ad CAP. CXXX.

Fabulae, quae a fab. 129. ad Marsyam usque, hoc est ad cap. 165. sequuntur, capitibus suis & numero inscriptae non erant in veteri exemplo, quae nos tamen ad indicem restituimus. MICYLL.

5 Icarium] Infra cap. 224, 243, 254. *Icarus* appellatur. Atque ita quoque scribitur apud Servium ad I. Georg. 68. Festum in *Oscillum.* Tibullum Paneg. Propertium lib. II. el. 24. Ovid. Ib. vers. 611. x. Met. 450. Scholiast. Germanici Fabulà Canis, & Gloss. MSS. in Georg. Virg. I. Sed noster ut heic, ita & lib. II. Astron. cap. 4. *Icarium* cum Apollodoro lib. III. Luciano Dial. Junonis & Jovis Tom. I. p. 156. ed. Bened. & Dial. de Saltat. pag. 931. Plutarch. Parall. 9. Tzetze ad Hesiod. p. 130. edit. Heinsianae. Schol. Hom. ad Iliad. x. 29. Odyss. E. 272. & Ampelio cap 2. vocitat. Moneo insuper edit. Venet. anni 1482. & 3. MSS. Astron. Hyg. lib. II. 4. & 40. disertim repraesentare *Icarum* & *Icarus*, quae temerè à Criticis postea mutata existimes, praesertim cum & Morellius *Icarum* semper in suis legi testetur. Immo confudisse scriptores posterioris aetatis patrum Penelopes & Erigones nomina non frustra existimat Perizonius noster. MUNCK.

[1] in hospitium liberale devenit. iis utrem plenum vini muneri dedit, jussitque, ut in reliquas terras propagarent. Icarius, plaustro onerato, cum Erigone filia [2] & cane Maera in terram Atticam ad pastores devenit, & [3] genus suavitatis ostendit. Pastores cum inmoderatius biberent, ebrii facti, conciderunt: qui arbitrantes Icarium sibi [4] malum medicamentum dedisse, [5] fustibus eum interfecerunt. Icarium autem occisum canis ululans Maera, Erigonae monstravit, [6] ubi pater insepultus jaceret. Quo cum venisset, super corpus parentis in arbore suspendio se necavit, ob quod factum Liber pater iratus, Atheniensium

Icarium adpellat Schol. Aristoph. Equit. vs. 697. Διόνυσος ἸΚΑΡΊΩ φιλοξενίας ἔδωκε δῶρον, ὅτι φιλοφρόνως αὐτὸν ὑπεδέξατο, τὴν ὕβριν φεύγοντα τοῦ Πενθέως. Vide H. Grotium ad Germanici Phaenomena pag. 5. Ab hoc *Icario*, sive *Icaro* insula *Icaros* dicta mihi videtur, in qua vinum *Pramnium* nascitur, & vitis hoc vinum ferens ab OEnoensibus hujus insulae incolis vocatur Διονυσιάς, vide Semum apud Athenaeum lib. I. cap. 24. p. 30. quam alii ab Icaro Daedali filio dictam autumant. Vide Munck. ad fab. 40.

1 In hospitium liberale] Pausan. lib. I. cap. 2. p. 7. συνεπελάσατο δὲ οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, ἀναμνῆσαι τὴν ἐπὶ ἸΚΑΡΊΟΥ ποτὲ ἐπιδημίαν τοῦ θεοῦ.

2 Et cane Mera] Junius lib. I. Animadv. c. 5. mallet *Neaeram* ex Germanico Caesare. Sed ubi habeat hoc Germanicus, non ostendit, & vereor, ne Germanicum vocaverit, qui est enarrator ejus. Quanquam & apud ipsum in edit. Sanctand. *Maera* legatur. Et profecto nil mutandum. Hesychius: Μαῖρα, κύων, τὸ ἄστρον. SCHEFF. *Maera* scribendum ex Apollod. lib. III. pag. 197. Astron. Hyg. loco modo laudato edit. Venet. & Hesychio, cujus verba opportunè heic laudat Cl. Schefferus. Fuit & Orionis canis Μαῖρα. Tzetzes ad Lycophron. p. 61. Μαῖρα νῦν ὁ κύων ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν Ὠρίωνος Μαίρας καλουμένης. Revera eadem est canis. Vide nostrum Astron. II. 35. *Neaera* appellatur à Schol. Germanici ed. Hervag. quod benè in *Maera* transformavit Sanctandreana. Meminit hujus canis praeterea AElian. lib. VII. Anim. cap. 28. Schol. ad Iliad. Homeri X. 29. & Lucianus Θεῶν ἐκκλησίᾳ, sed more suo σκωπτικῶς. An eadem sit Maera, cujus Naso facit mentionem lib. VII. Metam. vers. 363. dicere non habeo. MUNCK.

3 Genus suavitatis] Infr. cap. 274. *Significantes suavitatem invenisse*, h. e. suavem potum vini. Sed Nob. Heinsio legendum videtur, *genus suave vitis*. MUNCK. Heinsius conjicit & *genus suave vitis o*. Sed recte jam contulit Munck. fab. CCLXXIV. meritoque etiam loci sinceritatem agnovit Cl. Dukerus ad Ampel. c. II. p. 13. WOPKENS. A Plutarcho in Parallelis SATURNUS Icarium docuisse dicitur vini usum & vitis cultum. Quem loc. debeo magno Bocharto lib. I. cap. I. in Phaleg. pag. 3. Athenienses vini usum docuisse dicit Justinus lib. II. cap. 6.

4 Malum medicamentum] Ita & German. Scholiast. in hac fabula. Noster cap. 132. *Quod diceret illud malum medicamentum esse. Venenum* simpliciter in hac fabula appellat Servius ad lib. II. Georg. 389. Venenum nempe quidlibet, quod efficit aliquid contra naturam. Vide Quintil. Declam. 246. MUNCK. Fabulam dedit Lactantius ad Statii IV. Theb. vs. 255, 292.

5 Fustibus e. i.] Lapidibus obrutum, dicit Eratosthenes apud Plut. Parall. Tom. II. pag. 307. ubi addit, Erigones filios moerore confectos sibi etiam laqueo vitam eripuisse, & postea a Saturno in sidera relatos. Vide pag. 308.

6 Monstravit ubi pater] Mallem, *monstravit, & ubi pater*. SCHEFF. Mallet Cl. Schefferus, *& ubi* &c. Non arbitror esse opus. *Ululare aliquem*, ut *flere aliquem*, & Astron. II. 4. *Lacrymari obitum domini*. Petronius Frag. Trag. *Maligne illum uxor ploravit*. Apulej. III. Met. *Fortunas meas ejulabam*. Horat. II. Od. IX. *Ploravit Antilochum*. Elegantissima esset oratio, & haud paulo eruditior, si illud *pater* deleretur. Sed Scholiastes Germanici, qui haec partim transscripsit, cum Hygino: *Icarum autem occisum canis, qui cum eo fuerat, Maera nomine, ululans, Erigonae ejus filiae monstravit, ubi pater insepultus jaceret*. Et cur non *ululare aliquem* rectè, cum *ululatus* rectè dicatur cum ululatu invocatus? Stat. III. Theb. 158. *Ululata Lucina*. MUNCK.

ſium filias [7] ſimili poena adflixit. De ea re ab Apolline reſponſum petierunt: quibus reſponſum eſt, quod Icarii & Erigones mortem negle- xiſſent. Quo reſponſo, de paſtoribus ſupplicium ſumpſerunt, & Erigonae [8] diem feſtum oſcillationis peſtilentiae cauſſa inſtituerunt, & ut per vindemiam de frugibus Icario & Erigonae primum [9] delibarent: qui deorum voluntate in aſtrorum numerum ſunt relati. Erigone ſignum Virginis, quam nos Juſtitiam adpellamus; Icarius arcturus in ſideribus eſt dictus; canis autem Maera, canicula.

CXXXI.

7 SIMILI POENA AFFLIXIT] Servius: *Sed poſt aliquantum tempus Athenienſibus morbus immiſſus eſt talis, ut eorum filiae furore quodam compellerentur ad laqueum.* MUNCK.

8 DIEM FESTUM OSCILLATIONIS] Referendum hoc ad κωλυτήρια. Vide Servium ad illa Virgilii Georg. II. 389. *Oſcilla ex altâ ſuſpendunt mollia pinu.* Scholiaſtes German. *Quod factum eſt ab Athenienſibus, qui diebus feſtis inſtitutis aras conſtituerunt, ideo quia illam pendentem conſpexerunt, quod eſt apud Graecos, ex quo factum eſt, ut ſoli oſcilo jactarentur homines.* Corrupta heic quaedam & omiſſa. Primum pro *aras* repone *aeoras* vel *αἰώρας*. Vide Heſych. & Etym. magnum in αἰώρα. Deinde poſt illa verba *apud Graecos*, interpone αἰωρεῖσθαι cum Leopardo Emendat. lib. VI. cap. 14. Turneb. Adverſ. lib. XX. 24. Nec illa ſana *ſoli oſcilo*, ex quibus binis vocabulis fecerim unum, *oſcillo.* *Oſcillum* autem eſt αἰώρα & κίνησις. Aliter *oſcilla* dicuntur larvae & προσωπεῖα, de quibus Scaliger ad Auſon. pag. 160. Quo & illud ex Cyrilli Gloſſario pertinet, Προσωπεῖα, *oſcilla.* Et quod Varro ait apud Servium ad AEn. XII. 603. *Suſpendioſis, quibus juſta fieri fas non ſit, ſuſpenſis oſcillis veluti per imitationem mortis parentari.* Niſi & hoc potius ad αἰώρας & κινήσεις referendum eſt. Conſule Mercurial. in de Art. Gymnaſt. lib. III. cap. 8. & ante omnes Salmaſium notis ad Tertull. Pall. pag. 130. Noſtrum Aſtron. II. 4. Feſtum in *Oſcillum.* *Laqueos penſiles* interpretantur Gloſſ. MSS. in I. Georg. Virg. *Et poſtmodum cum filia ejus Erigone mortem quaereret, quae cum reperiſſet corpus ejus, laqueo finivit vitam. Unde Athenienſes filias ſuas laqueis infigebant. Poſt cujus interitum cum multi Athenienſes tali morte interirent, oraculum conſuluerunt, quibus reſponſum, Erigones mortem expediendam,* (leg. *expiandam*) *eandem placandam. Tunc inſtituerunt ludos, & dies feſtos agere, & arboribus laqueos penſiles inligare, in quibus ſe huc illuc * ferentur, quos laqueos oſcilla vocaverunt.* Pro oribus ad humanam ſpeciem arte ſimulatis accepit oſcilla Lactantius in XI. Theb. 644. *Pinus autem, in quâ pependit,* (Erigone) *regionem illam umbra ſua vaſtabat. Ut placaretur exſtincta, ora in humanam ſpeciem ipſi formata in eadem arbore ſuſpendebant, & paſtorum congreſſibus cantibuſque diem illum celebrem faciebant. quod Virgilius aliud agendo perſtrinxit: Tibique Oſcilla ex altâ ſuſpendunt mollia pinu.* Confer Macrob. Saturn. I. cap. 7. & II. Etym. magni auctor originem ejus feſti deducit ab Erigonâ AEgyſthi & Clytaemneſtrae filia in Αἰώρα. Feſtus autem in *Oſcillum* & Gloſſographus MS. in I. Georg. Virgil. à morte Latini regis. De Feſti loco videndus Vives ad Auguſtini C. D. lib. XVIII. cap. 18. MUNCK.

9 DELIBERARENT] *Delibarent.* MICYLL. Ita repoſui pro *deliberarent.* quod in principe & Commelini editione conſpicitur. Atque ita ſcribendum eſſe cum in margine Micyllus, tum & in erratis Commelinus monuerat. Schol. German. *Ex oraculo reſponſum eſt ceſſaturam peſtilentiam, ſi per annos ſingulos de frugibus & vindemia Icaro & Erigonae delibaretur.* Primum de frugibus delibare eſt ἀπάρχεσθαι. Heſych. Ἀπάρχου, ἀπαρχὰς πρόσφερε. Ἀπαρχὰς *initia* tranſtulit vetus interpres Siracid. cap. 7. vers. 35. *Libare, ſi proprietatem ſermonis reſpicias, fundere ſignificat, tractumque de Libero quodam, qui in Graeciâ uſum repperit vitis*, ut notat Iſidorus. At non ego credulus illi. Libare eſt ex Graeco λείβειν. Melius Servius ad Georg. I. 7. *Quamvis Sabini Cererem panem appellent, Liberum Lebaſium; dictum autem, quia Graece λοιβὴ res divina dicitur.* Feſtus: *Janual libi genus, quod Jano tantummodo libatur.* Leid. Cod. *delibatur.* AElianus: Ὁ γοῦν Πύθιος ἔχρησεν, εἰ βούλοιντο τυχεῖν σωτηρίας, Ἰκαρίῳ θύειν, καὶ Ἠριγόνῃ τῇ τούτου παιδὶ, καὶ τῇ κυνί &c. MUNCK. Conſule Cl. Arntzen. ad Plinii Sec. Panegyr. cap. 38.

CXXXI. *Nifus.*

LIBER cum [1] in Indiam exercitum duceret, [2] Nyfo nutricio fuo, dum ipfe inde rediret, regni Thebani poteftatem tradidit: fed pofteaquam inde reverfus eft Liber, Nyfus regno cedere noluit. Liber cum nutricio contendere noluit, paffufque eft, eum regnum obtinere, dum occafio fibi regni recuperandi daretur. Itaque poft annum tertium cum eo redit in gratiam, fimulatque, in regno fe facra facere velle, quae Trieterica dicuntur, quoniam poft tertium annum faciebat, militefque muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Nyfum cepit, regnumque fuum recuperavit.

CXXXII. *Lycurgus.*

[3] LYCURGUS Dryantis filius, Liberum de regno fugavit: quem cum negaret Deum effe, vinumque bibiffet, & ebrius matrem fuam violare voluiffet, tunc vites excidere eft conatus, quod diceret, illud malum

Ad CAP. CXXXI.

1 IN INDIAM EXERCIT. DUC.] Indos a Baccho debellatos docet Schol. Apollonii Rhod. II, 906. Euft. ad Dionyf. Perieg. vs. 1153. Ciofan. ad Ovid. IV. Met. 20. & Hygin. Aftronom. II, 20. Qui Indi a Baccho devicti, ejus Orgia etiam celebrare coeperunt. Vide Lactant. ad Statii VII. Theb. 687. qui ad lib. VI. Theb. vs. 60. ex India cinnamum in Graeciam advectum effe a Baccho tanquam belli praedam docet. Sed lis eft inter antiquos, quinam ifte Bacchus fuerit, Indi enim Bacchum Thebanum fuiffe negant. Confule Philoftrati lib. II. cap. 9. de Apoll. Tyan. de pluribus Dionyfis egit Petitus de Amazonibus cap. 42.

2 NISO] Melius per *y* fcripferis, ut factum cap. 167. ubi iterum de ifto Bacchi nutricio agit. MUNCK.

Ad CAP. CXXXII.

3 LYCURGUS DRIANTIS] Apud Apollodorum fcribitur *Dryantis* lib. III. ubi habes & caetera. Ipfe Nofter ita, inf. fab. 242. ubi quaedam aliter. SCHEFF. Δρύας Graece Lycurgi pater dicitur. Ergo *Dryantis* fcribendum, quemadmodum recte exaratum eft cap. 242. ut jam notavit Schefferus. Nimium nimirum multa funt cum in hoc fcripto, tum apud Servium, Scholiaften Germanici, aliofque id genus fcriptores, in quibus ifta vocalium Y & I facta eft confufio, ficut monui jam fuperius quoque. MUNCK. De hac fabula Apollodor. lib. III. p. 175. Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 486. Critici ad Sophocl. Antigon. vs. 967. Phurnutus de N. D. cap. 30. Lactant. ad Statii VII. Theb. vs. 180. Meziriac. ad Ovidii Epift. II. Heroid. vs. 19. Interpr. ad Ovidii IV. Met. 22. & ad Ibin. 347. fabulam explicat ex Plutarcho Servius ad III. AEn. 14. Hujus Lycurgi imago depicta eft Athenis. v. Paufan. lib. I. cap. 20. pag. 46.

4 RHODOPE, QUI MONS EST THRACIAE] Si quid de hoc monte fatis noto fcire velis, adi P. Leopard. XX. Emendat. cap. 22. Euft. ad Dionyf. Perieg. vs. 298. Celeb. J. Perizon. ad AElian. lib. V. cap. 11. Olear. ad Philoftrati Heroica cap. II. §. 8. Eximium P. Burm. ad Ovid. VI. Met. 87. & Meziriac. ad Ovidii Epift. II. Heroid. vs. 20.

5 CUJUS IMP. HABUIT.] Hinc *Lycurgi regna* periphrafis Thraciae eft. V. Cl. Burm. ad Ovidii Epiftol. II. Heroid. vs. 111.

Ad CAP. CXXXIII.

6 EXISSE] Sic cap. 9. *Ex qua ferpentes plurimos exiiffe.* *Exilire* eo fenfu ufurpat Lactant. ad III. Theb. 476. vers. 257. *At ille ictu fcorpii interiit, quem terra in ultionem Dianae exilire compulerat.* MUNCK.

7 AE-

malum medicamentum esse, quod mentes inmutaret: Qui insania ab Libero objecta, uxorem suam & filium interfecit, ipsumque Lycurgum Liber pantheris objecit in [4] Rhodope, qui mons est Thraciae, [5] cujus imperium habuit. Hic traditur unum pedem sibi pro vitibus excidisse.

CXXXIII. *Hammon.*

LIBER in India cum aquam quaereret, nec invenisset, subito ex herena aries dicitur [6] exiisse: quo duce Liber cum aquam invenisset, petit ab Jove, ut eum in astrorum numerum referret; qui adhuc hodie [7] aequinoctialis aries dicitur. In eo autem loco, ubi aquam invenerat, templum constituit, quod Jovis Hammonis dicitur.

CXXXIV. *Tyrrheni.*

TYRRHENI [8] qui postea Tusci sunt dicti, cum piraticam facerent, Liber pater inpubis in navem eorum conscendit, & rogat eos, ut se Naxum

7 AEQUINOCTIALIS ARIES] Alii illum esse autumant, qui Phrixum & Hellen vexerit. Ampelium vide Lib. Mem. cap. 2. Lactant. ad III. Theb. 476. Nostrum Astron. II. 20. Schol. German. Ariete; quem non parum errare censet doctiss. Antonius Borremansius Var. Lect. cap. 19. Cum Scholiaste tamen illo facit Ampelius: *Aries eis aquam demonstravit, & ob id à Libero Jovis Ammon est appellatus, eique fanum magnificum fecit ad eum locum, ubi aquam invenit.* Sed nec Festus satis Hammonem ab ariete distinguit: *Hamo*, inquit, *cognominatus, quia in arena putatur inventus, quae Graecè hoc nomine ἄμμος appellatur. Cui cornua adfiguntur arietis, à genere pecoris, inter quod inventus.* Pro *Hamo* Leidensis Bibliothecae codex rectius habet *Hammo.* Adde quae Servius habet ad AEn. IV. vers. 196. MUNCK. Euripides in Alcest. vs. 114. dicit ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας ἕδρας, sed an hic locus firmet sententiam eorum, qui *Hammon* ab ἄμμος *arena* derivant, non definio, licet templum hoc in arenoso campo positum monstret. Vide & Dionys. Perieg. 212. Unde arenosus Jupiter vocatur a Scholiaste Lucani III. 292. & Nostr. lib. II. Astron. Poet. cap. 20: *Quo tempore Liber Africam obpugnaverit, devenisse cum exercitu in eum l. qui propter multitudinem pulveris Ammodes est appellatus. Ammonem* alii observant ab Afris Jovem vocari. Vide Freinshem. ad Curt. II, 7, 5. & Obs. Miscell. Jan. Febr. 1734. pag. 98. Item Doctiss. Alberti Miscell. Critica in Hesychium pag. 318. idque firmat Herodotus II, 55. τὴν δὲ ἐς τοὺς Λίβυας οἰχομένην πελειάδα λέγουσι ἈΜΜΩΝΟΣ χρηστήριον κελεῦσαι τοὺς Λίβυας ποιέειν. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ΔΙΟ´Σ. & cap. 42. Ἀμμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία. & Plutarch. in Iside pag. m. 354. ἔτι δὲ τῶν πολλῶν νομιζόντων ἴδιον παρ' Αἰγυπτίοις ὄνομα τοῦ Διὸς εἶναι τὸν Ἀμοῦν. ὃ παράγοντες ἡμεῖς Ἄμμωνα λέγομεν. De hujus vocis Etymologia egere S. Bochart. lib. I. cap. I. in Phaleg. pag. 6. & Voss. lib. I. Idol. G. cap. 27. Vide etiam quae de Jove Ammone apud Graecos disputant Celeb. J. Perizonius AEgypt. Orig. Invest. cap. 5. pag. 76, 77. & Cuperus lib. II. Obs. cap. 17. item Spanh. Dissert. 5. de Praest. & usu Numism. pag. 350. & seqq. Docti *Ammonem*, & omnia nomina Punica cum adspiratione scribi volunt. Vide Cl. Oudendorp. ad Lucan. lib. I. vs. 305. qui ad lib. IX. vs. 512; 518. de hujus *Hammonis* templi situ, ejusque cultu egit. Hoc templum dicitur altera earum columbarum, quae in Jovis Dodonaei templo responsa dederant, tenere. Vide Lactant. ad Statii III. Theb. 106.

Ad CAP. CXXXIV.

8 QUI POSTEA TUSCI SUNT DICTI] Servius ad II. AEn. 781. *Tuscus dictus Lydius a fratre Tyrrheni, Tusci enim a Lydis* (Plut. Tom. II. p. 277.) origi-

Naxum deferrent. Qui cum eum fuftuliffent, atque vellent ob formam conftuprare, Acoetes gubernator eos inhibuit, qui injuriam ab eis paffus eft. Liber, ut vidit in propofito eos permanere, remos in thyrfos commutavit, vela in pampinos, rudentes in hederam. deinde leones atque pantherae profiluerunt: [1] qui, ut viderunt, timentes in mare fe praecipitaverunt, [2] quos & in mari in aliud monftrum transfiguravit. nam quifquis fe praecipitaverat, in delphini effigiem transfiguratus eft, [3] unde delphini Tyrrheni funt adpellati, [4] & mare Tyrrhenum eft dictum. Numero autem fuerunt duodecim, his nominibus; [5] Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Opheltes, [6] Melas, Alcime-

originem ducunt: nam Lydus & Tyrrhenus duo fratres, cum eos provincia una non ferret, in fortem miferunt, ut, divifis copiis, proficifceretur unus ad novas fedes quaerendas: profectus Tyrrhenus eft, qui ex fuo nomine Tufcos Tyrrhenos vocavit. Thufci autem a frequentia facrificii dicti funt, hoc eft, ἀπὸ τῦ θύειν. Conftat namque illic a Tage arufpicinam repertam, ut Lucanus meminit. SED CONDITOR ARTIS FINXERIT ISTA TAGES. *Et alibi*: HAEC PROPTER PLACUIT, TUSCOS DE MORE VETUSTO ACCIRI VATES. Locus Lucani eft lib. II. vs. 781. Tufcam difciplinam effe divinandi artem docet Graevius ad Cic. VI. Fam. Ep. VI. Qui autem hoc divinandi genere per thus utebantur, ab Homero dici θυοσκόυς, & inde *Tufcorum* nomen non inepte derivari docet Menag. ad Diog. Laert. Vit. Pythag. cap. 20. A Tyrrheno Telephi filio *Tyrrhenos* Italos dictos docet etiam Tzetzes ad Lycophron. vs. 1239, fed ipfe fibi obloquitur ad vs. 1351, docens a *Tyrrheno* Atyos filio *Tyrrhenos* dictos. Confule etiam Herodot. lib. I. cap. 94. Euft. ad Dionyf. Perieg. vs. 347. qui addit *Tyrrhenos* a Romanis *Tufcos* (non *Thufcos*) dici, & Cafaubon. ad Strabon. lib. V. pag. 335. A Romanis itaque *Tufci*, (ut iifdem verbis Strabo docet,) funt dicti. Sunt, qui negant *Tufciam* in idoneis fcriptoribus reperiri, & ideo femper *Tyrrheniam* effe dicendam; fed quum *Tufci*, & *Etrufci* fine difcrimine vocentur, quid ni *Tufcia* dicatur, praefertim, fi ab idoneis Scriptoribus ita dicta reperiatur. Confule Celeb. Duker. ad Florum lib. I. cap. V. §. 5. *Piraticam facere*, bona eft locutio pro piraticam exercere, fic *lenocinium*, *barbatoriam*, *topiariam*, *naviculariam facere* & fimilia dicunt Latini. Confule Celeb. P. Burm. ad Phaedr. lib. I. fab. 14.

1 QUI UT VIDERUNT] Malim, *quae ut viderunt*. Sic fab. 201. *Qui cum folito more involaffet.* lege *quae*, nempe pecora. Nob. Heinfius mallet *Tufqui* pro *Tufci*, quemadmodum faepe id vocabulum exaratum in membranis. MUNCK. Cum nonnullis vix aufim *Tufqui ut viderunt*, vel *Quae ut viderunt* &c. Ufitatiffima enim ellipfi fic reticetur *illud*, ut monui jam ad Fab. LV. Et relativum *qui* fic paffim, apud noftrum praefertim, cum duritie quadam atque obfcuritate periodos connectit, ut dixi etiam ad F. XXVIII. Infpice, fis, loca ifta Fab. CII. Quibus *poftea refponfum eft.* &c. Fab. CIV. Quae *ne diutius torqueretur*, &c. Fab. CCLXXIV. Quae *cum artem didiciffet.* &c. Immerito autem follicitata haec ratio eft. Fab. CXXV. Qui *Ulyffem cum fociis inclufit*, &c. Fab. CLXIX. Quae *dum quaerit* &c. & rurfus ibidem: quae *cum eduxiffet*, &c. Fab. CLXXXI. Qui *ne eloqui poffet*, &c. Fab. CLXXXV. Qui *in ipfo certamine* &c. WOPKENS.

2 QUOD ET IN MARI] *Quos*. MICYLL. Num fcribendum, *quos*, an *quod* eft *propter quod*, quafi diceret, quia putarunt, fe hac ratione periculum evafuros, ne hoc quidem conceffit, fed alio punivit modo. SCHEFF. Scribendum, *quos &*. Quod & Micyllo notatum. MUNCK.

3 UNDE DELPHINI TYRRHENI] Nob. Heinfius ita capiebat: *Ex hac nautarum transfiguratione ducunt originem delphini, qui adhuc in mari Tyrrheno funt frequentes.* Puto tamen *Tyrrhenum pifcem* κατ' ἐξοχὴν dictum delphina. Seneca Agamem. vers. 451. *Tyrrhenus omni pifcis exfultat freto.* h. e. delphin. De mari Tyrrheno vide quae ad AEn. I. vers. 71. Servius, & Boeclerus ad Paterc. lib. I. cap. I. congeffere. MUNCK. Confule Celeb. P. Burm. ad Ovidii III. Met. 686.

4 ET MARE TYRRHENUM] Melius *ut mare* cum Heinfio legas. MUNCK.

5 ETHALIDES] *Ethalion*. MICYLL. Apud Ovidium eft *Ethalion*, quod jam monuit Micyllus, apud eundem pro *Melas*, occurrit *Melanthus*, pro *Alchimedon*, *Alcimedon*. SCHEFF. Hic *AEthalion* eft Ovid. III. Met. 647. MUNCK.

6 MELAS] *Melanthus* fic Ovid. lib. I. MICYLL.

cimedon, [7] Epopeus, Dictys, Simon, Acoetes. hic gubernator fuit, quem ob clementiam Liber servavit, [8] & Proreus.

CXXXV. *Laocoon.*

Laocoon [9] Acoetis filius, Anchisae frater, Apollinis sacerdos, contra voluntatem Apollinis [10] cum uxorem duxisset, atque liberos procreasset, [11] sorte ductus ut sacrum faceret Neptuno ad littus: Apollo occasione data, [12] à Tenedo per fluctus maris dracones misit duos, qui filios ejus [13] Antiphantem & Thymbraeum necarent. quibus

CYLL. Ovid. III. vers. 117. est *Melanthus.* MUNCK.

7 Epopeus] Aliam de eo refert fabulam Athenaeus lib. VII. cap. 7. p. 283.

8 Et Proreus] Hic in veteri exemplari omissus erat, quemadmodum apud Ovid. contra Simonis nulla mentio fit. MICYLL. Micyllus hoc loco: *hic in veteri exemplari omissus erat.* Itaque miror, quare intruserit. Sed nimirum putavit Micyllus, hoc esse nomen proprium. Neque solent aliter edere apud Ovidium, nisi littera majuscula. Verum *proreus* nomen est officii nautici, Graece πρωρεὺς, pro quo Plautus aliique maluerunt *proreta.* Nulla ergo caussa est, ut hunc allinamus, nisi ea unica, ut habeamus nautas duodecim, quot vult auctor in navi fuisse. Sane Prorei vocabulum nusquam alibi proprium reperio. SCHEFF. Ita Micyllus edendum curavit. Sed audi quid ad eum locum annotet: *Hic in veteri exemplari omissus erat, quemadmodum apud Ovidium contra Simonis nulla mentio fit.* Atqui *Proreus*, Plauto *Proreta*, Graecis πρωρεὺς dictus, apud Ovidium est Melanthus, cum audiat *prorae tutela,* Pro nomine ergo proprio, quod est officii, accepit Micyllus? Ita videtur Scheffero. Ego ut antehac dubitavi, ita adhuc vereor id affirmare. Fieri potuit, ut ex nomine officii proprium finxerit Ovidius. Certe praeter alios etiam Nob. Heinf. qui MSS. cum editis contulit, majusculâ à capite literâ id vocabulum describendum curavit. Accedit huc, quod illud *Proreus* magis Graecum sit, quam ut pro appellativo usurpare voluisse videatur Naso: ne dicam jam, duodecim velle Hyginum in navi ea fuisse nautas. At Proreus hic si omittatur, undecim tantum comparebunt. Propter ea tamen, quae sequuntur, *Hic gubernator* &c. ante Acoeten eum posuerim. MUNCK. De *Acœte* Interpr. ad Ovidii III. Met. 582.

Ad CAP. CXXXV.

9 Acoetis filius, Anchisae frater] Alii Capin Anchisae patrem faciunt. MICYLL. Non scio, an haec satis sint integra. Anchisae patrem non *Acœtem* nominat Apollodorus, sed *Capyn*, quod & alii faciunt, ut Diodorus. SCHEFF. Atqui Anchisae pater erat *Capys*, ut post Micyllum recte ex Apollodoro & aliis notavit Cl. Schefferus. An ergo *Capyos* reponendum pro *Acœtis*? Ennius apud Philargyrium ad Georg. III. vers. 35. *Assaraco natus Capys optimus, isque pium ex se Anchisen generat.* Supra cap. 94. Anchisen Assaraci filium facit; in quo itidem abit ab aliis. Deinde Laocoon non Acœtis, sed Antenoris erat filius, si Tzetzen audimus ad Lycophr. p. 95. MUNCK. Ex Erichthonio, Assaracum, ex Assaraco Capyn, ex Capye Anchisen, ex Anchise AEneam esse natum docet Servius ad VIII. AEn. 130. & Tzetzes ad Lycophron. vs. 1232. Anchisen etiam Capyos filium, & Assaraci nepotem esse ad cap. 94. docui: uterque vero Anchisis stemma referentes nullam Laocoontis faciunt mentionem.

10 Cum uxorem duxisset] Aliter, & ob compressam in templo Apollinis uxorem hoc factum dicit Servius ad Virgilii II. AEn. v. 201. ubi habes caetera hujus fabulae, quemadmodum & apud Petronium in Satyr. SCHEFF.

11 Sorte ductus] Virgil. AEn. II. 201. *Laocoon ductus Neptuni sorte sacerdos.* Ad quem versum consule Servii commentarium. MUNCK.

12 A Tenedo] Ita & Virgilius & Petronius. Sed Bacchylides apud Servium, loco modo laudato, *A Caledonis insulis* venisse dicit. Lego *Calydnis.* Καλύδναι enim vocantur à Scholiaste Lycophroniano. MUNCK.

13 Antiphantem et Thymbraeum] Thessandrus apud Servium ad AEn. II. 211. Ethronem & Melanthum eos nominat. Quos autem angues

bus Laocoon cum auxilium ferre vellet, [1] ipsum quoque nexum necaverunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quod Laocoon hastam in equum Trojanum miserit.

CXXXVI. *Polyidus.*

[2] GLAUCUS Minois & Pasiphaae filius, dum [3] ludit pila, cecidit in dolium melle plenum; quem cum parentes quaererent, Apollinem sciscitati sunt de puero. Quibus [4] Apollo respondit: Monstrum vobis natum

angues *Curissin* & *Periboeam* appellat Lysimachus, Πόρκης & Χαρίβοια dicuntur à Tzetze, ut utervis ex altero videatur emendandus. MUNCK.

1 IPSUM QUOQUE NEXUM] An legendum *quoque innexum*, num potius, *quoque nexu necaverunt?* Consule Plinium lib. 36. c. 5. SCHEFF. Hoc esset, voluminibus & spiris suis implicitum, tergoribus ligatum, ut loquitur Petronius Trojae Halosi. Sed Cl. Schefferus mallet *innexum* vel *nexu*. MUNCK.

Ad CAP. CXXXVI.

2 GLAUCUS MINOIS] De tribus Glaucis consule Palaephatum cap. 26. & duobus sequentibus. MUNCK. Hic Glaucus etiam *Glaucon* dicitur Tzetz. ad Lycophron. vs. 798. De eo consule Salvagnii notas ad Ovidii Ibin vs. 559. & Meursium in Creta lib. III. cap. 3. de hoc Glauco haec etiam narrat Servius ad VII. AEn. vs. 796. *Glaucus Minois filius venit ad Italiam, & cum sibi imperium posceret, nec acciperet ideo quod nihil praestabat, sicut ejus pater praestiterat: Zonam eis transmittendo, cum antehac discincti essent, ostendit scutum militare, a quo & ipse Labicus dictus est, & ab eo populi,* ἀπὸ τῆς λαβῆς, *quam Latine ansam vocamus.*

3 LUDIT PILA] Apollod. τ̀ μῦν διώκων. al. μυῖαν legitur. MUNCK.

4 APOLLO RESPONDIT] Responsum ita refert Tzetzes ad Lycophr. Ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς, ἐκεῖνον εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδὸς πῶς αὐτὸν εὑρήσει, ἔτι δὲ ἀναστήσειν αὐτὸν, ὃς εἴπῃ τίνι ὅμοιός ἐστιν ἡ τρίχρωμος Μόσχος βοῦς ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς. MUNCK.

5 PER QUATERNAS HORAS] A glossatore haec esset existimat Tollius. MUNCK.

6 RUBEUM] Gloss. Steph. Κιῤῥὸς, *rubeus.* *Robeus*, ἐρυθρός. leg. *rubeus.* Capella lib. I. *Minio rubeoque igne rutilantes.* Palladius Mart. Tit. 14. *Murini maximè coloris, aut rubei.* Auctor. Ovid. Vetulae. *Sic tamen, ut rubeus vincatur ab albo.* Comparet ea vox etiam in notis Tyronis. Adde Erythraeum Indice Virgiliano, & Alciat. Parerg. II. I. Fulgentius lib. I. cap. II. *Erythraeus Graecè rubeus dicitur.* Isidor. Orig. XVII. 9. *Rubia dicta, quod radix ejus sit rubea.* Egesippus de distantiis locorum Terrae Sanctae: *In Hebron habetur quidam ager, cujus gleba rubea est.* Et sic saepe ille. Vossio tamen ea vox se probare non potuit III. Vit. Serm. cap. 43. Nec valde Rodolpho Agricolae epistolâ ad Alex. Hegium. MUNCK.

7 DEINDE NIGRUM] Forte scribendum, *denique nigrum.* SCHEFF. *Denique* scribendum esse censet Cl. Schefferus. MUNCK.

8 QUI CUM NON INVENIRENTUR] Puto lectionem veram, *qui cum non invenirent tum Polyidus.* Sententia, non invenisse, non excogitare potuisse ejus solutionem, vel, quomodo solverent. SCHEFF. *Inveniret* scribendum esse monui antehac, & subaudiendum monstrum. *Invenire* enim, *demonstrare* & *solvere monstrum* idem est, τὴν θέαν nempe vituli illius εἰκάσαι, ut loquitur Apollodorus in hac fabulâ lib. III. Εὑρεῖν αἴνιγμα non dissimiliter dixit Palaephatus cap. 7. Cl. Schefferus hoc amplius censet legendum, *non invenirent, tum* &c. Sulpic. Sever. Hist. Sacr. lib. I. *Quod cum à prudentibus AEgyptiorum non posset absolvi.* Plane, ut *solvere monstrum* heic Hyginus. MUNCK.

9 BIZANTI] Quid hoc est? Suspicor, in libro veteri fuisse *birenti* pro *virenti.* Quod cum non intelligeret librarius, fecit *bicenti*, post alius, qui de Bizantio quid audiverat, *Bizanti.* SCHEFF. Cl. Schefferus totum locum hunc satis obscurum sic constituit, *virenti demonstravit eum arbori moris similem esse.* Si satis constaret, quod vero tamen non dissimile esse arbitror, Coeranum illum, cujus mentionem facit Apostolius Cent. VI. 95. hujus Polyidi fuisse patrem, rescriberem *Byzantius.* Dices Argivum cum facere Palaephatum cap. 27. & Tzetzen ad Lycophron.

natum eſt, quod ſi quis ſolverit, puerum vobis reſtituet. Minos, ſorte audita, coepit monſtrum à ſuis quaerere: cui dixerunt, natum eſſe vitulum, qui ter in die colorem mutaret [5] per quaternas horas, primum album, ſecundo [6] rubeum, [7] deinde nigrum. Minos autem ad monſtrum ſolvendum augures convocavit. [8] qui cum non invenirentur, Polyidus Coerani filius [9] Bizanti [10] monſtrum demonſtravit, eum [11] arbori moro ſimilem eſſe: [12] nam primum [13] album eſt, deinde rubrum, cum [14] permaturuit, nigrum: tunc Minos ait ei, Ex Apollinis reſponſo filium mihi oportet reſtituas. Quod Polyidus dum augu-

phron. pag. 129. ed. Steph. Corinthium Pind. Olymp. Od. XIII. & Clementem ſcribere lib. I. Strom. pag. 334. Πολύϊδος ἐν Ἄργει καὶ ἐν Μεγάροις. Reſpondere poſſum, origine Byzantium fuiſſe, & Byzantio habitatum conceſſiſſe Argos vel Corinthum. MUNCK. *Polyidus* fuit revera filius Coerani. Munck. ad fab. 251. Pauſan. lib. I. cap. 43. qui *Coeranus* juxta eundem fuit filius Abantis Argivi e Melampode nati, cujus genus hoc modo recenſet Schol. Apollonii Rhodii lib. I. vs. 143. Ἄβας δὲ Μελάμποδος ἦν τοῦ Ἀμυθάονος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου. & Derichidas apud Eund. vs. 118. Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος, τοῦ Διὸς καὶ Δωρίππης γίνεται Μελάμπους. Ubi plura de Melampode videbis notata. Qui Melampus etiam Ἀμυθέωνος filius vocatur ab Herodoto lib. II. cap. 49. ubi etiam plura de eodem videnda. Servium ad III. Georgic. vs. 550. addas licet, & Pauſan. lib. I. cap. 44. p. 107. Haec accuratius adnoto, ne quis Abantem noſtri *Polyidi* avum confundat cum Abante Lyncei & Hypermneſtrae filio, rege Argivorum. De quo Hyginus fab. 273. Schol. Euripidis in Hecuba. vs. 887. p. m. 78. & ad Oreſt. vs. 966. item Schol. Pindari O. Pyth. VIII. vs. 77. Sed qui duo ſtemmata ibi confudit, nempe *Biantis*, & *Abantis*, ut lectorem docebit Celeb. P. Burmannus in Catalog. Argon. in voce LYNCEUS. Quid ſi itaque legamus *Coerani filius Abantis nepos*? *Bizanti* retineri tamen poteſt. Quid Bizanti Coerano evenerit, docet Plutarchus Tom. II. pag. 985. quem Parium fuiſſe addit.

10 MONSTRUM DEMONSTRAVIT, EUM ARBORI] Quid, *eum*? An *monſtrum*? At hoc generis eſt alterius, quod liquet vel ex praecedentibus. Referendum igitur *ad vitulum*, de quo praeceſſit, & *monſtrum* hoc loco delendum; quod ex gloſſa irrepſit, qua quis illud *quem* volebat explicare, non tam vocabulum, quam rem attendens. Quod hic Barthius de vocabulo *demonſtrare* habet, quaſi *monſtrum expiare* ſignificet, plane alienum cenſeo. SCHEFF. Palam eſt reſpici ad vitulum. Quamobrem illud *monſtrum*, quod modo praeceſſit, delendum cenſet Cl. Schefferus. Dubito nihilominus. Videtur mihi rem magis, quam proximè praecedentem vocem ſpectaſſe auctor, quemadmodum non uno feciſſe loco hunc ſcriptorem ipſe obſervat. MUNCK.

11 ARBORI MORO SIMILEM] Veteres, *mori*. Scribo, *moris ſimilem*. Nam album, rubrum, nigrum, de quo ſequitur, non poteſt referri ad arborem, ſed morum. Porro *virens arbor moris*, eſt plena & referta, nec inepte *virens* dicitur, quia initio in colorem eum mora inclinant, ut a viridi non longe diſtent. SCHEFF. Veteres *arbori mori*, inquit Cl. Schefferus. Atqui princeps editio exhibet, *arbori moro*. quod non temerè mutaverim. Sic *arbor malus*, *arbor laurus*, *arbores populi* habes apud noſtrum. Vid. Not. ad cap. 140. Si quid mutandum eſſet, libenter reſcriberem *rubi moro*. Nam morus eſt rubus. Iſidor. XVII. 7. *Morus à Graecis vocata, quam Latini rubum appellant, eo quod fructus vel virgulta rubent*. Scholiaſt. Horat. lib. I. Od. 23. *Rubus ſpecies eſt mori. Sic in Italia nominantur à ruſticis*. Iſacius. εἶπεν ὁμοίαν εἶναι βάτου καρπῷ. Quam conjecturam firmant ſequentia, *nam primum album eſt*. MUNCK.

12 NAM PRIMUM] Si praecedentia verba à vitio libera ſunt, ſcribendum, *nam morum primum*. Propter praecedens *moro* τὸ *morum* repetere ſupervacaneum duxit indoctus librarius. MUNCK.

13 ALBUM EST] Sic rem magis, quam praecedentia reſpiciens, loquitur, nam morum unum habet in animo; quale quid & alibi ſolet. Vid. ſup. c. 45. SCHEFF.

14 PERMATURAVIT] Scribo, *permaturuit*, Ovid. IV. 165. *Nam color in pomo eſt, cum permaturuit ater*. Celſus II. 24. *Quae in arbore bene permaturuerunt*. Lactant. Firm. lib. II. cap. II. *Eoſque, cum maturaſſent, natura cogente, ruptos animalia tenera profudiſſe*. Legerim & iſtic, *maturuiſſent*. MUNCK.

auguratur, vidit noctuam super cellam vinariam ſedentem, atque apes fugantem. [1] augurio accepto, puerum exanimem de dolio eduxit. Cui Minos ait, corpore invento, nunc ſpiritum reſtitue. [2] Quod Polyidus cum negaret poſſe fieri, Minos jubet eum cum puero in monumento includi, & gladium poni. qui cum incluſi eſſent, draco repente ad corpus pueri proceſſit. quod Polyidus aeſtimans eum velle conſumere, gladio repente percuſſit, & occidit. altera ſerpens [3] parem quaerens, vidit eam interfectam, & progreſſa herbam adtulit, atque ejus tactu ſerpenti ſpiritum reſtituit. idemque Polyidus fecit. Qui cum intus vociferarentur, quidam praeteriens Minoi nunciavit, qui monumentum juſſit aperiri, & filium incolumem recuperavit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remiſit.

CXXXVII. *Merope.*

[4] POLYPHONTES Meſſeniae rex [5] Creſphontem Ariſtomachi filium

1 AUGURIO ACCEPTO] Ante haec verba ponendam curavi τελείαν στιγμήν. Male enim hactenus conjuncta ſunt cum praecedentibus. MUNCK.

2 QUOD] Pro *quare*, ut ſupra quoque. MICYLL.

3 PAREM QUAERENS] Par eſt conjux. Ovid. Faſt. 32. *Potat & accumbit cum pare quiſque ſua.* Et lib. IV. 98. *Et docuit jungi cum pare quemque ſuâ.* Art. A. II. 483. *Cerva parem ſequitur.* Gloſſ. Steph. *Compar*, σύζυγος. Catull. Carm. 69. *Nec tantum niveo gaviſa eſt ulla columbo Compar.* Et ita etiam Naſo Art. Am. III. 359. Amor. III. el. 5. Caeterum quae heic Polyido, Aſtron. II. 14. AEſculapio tribuuntur. Merentur cum hac fabula conferri, quae ex Xantho refert Plin. lib. XXV. cap. 2. MUNCK.

Ad CAP. CXXXVII.

4 POLYPHONTES] Credo eundem eſſe, qui a Pauſ. *Deiphontes* dicitur. Vide latius infra in *Penthee*. MICYLL. Micyllus ſuſpicatur *Deiphontes* ex Pauſania. Sed nihil eſt mutandum. Sic enim iſta habes & apud Apollodorum lib. II. SCHEFF.

5 CRESPHONTEM] Hic male parta male dilabi damno ſuo ſenſit, quomodo enim imperium ſit adeptus Cresphontes praeter Pauſaniam lib. IV. cap. 3. & alios docet etiam Schol. Sophoclis, in Ajace vs. 1302.

6 MEROPEM] Corrupte ſcriptum hoc, ut cap. 184. *Ad Meropem venit.* Μερόπη eſt Graecis. Vide Apollod. ſub finem lib. II. Saepe admiſſum id peccatum in his fabulis, ut cap. 126. *Penelopem.* 164. 251. *Eurydicem.* 179. 251. *Semelem.* 186. *Melanippem.* 67. 242. *Iocaſtem.* Dices apud Vellejum ſcriptum lib. I. *Mitylenem.* Juſt. XII. 15. *Roxanem.* Et XIII. 7. *Cyrenem.* Petron. *Helenem.* Sidon. c. VI. *Calliopem*, & ſexcenta alia apud alios. Sed & illae ſcriptiones mihi vitioſae ſunt. Servium & caeteros Latinorum poëtarum Scholiaſtas, apud quos non minus frequenter, quam apud Hyginum, occurrunt, nihil moror. Sed unde illa ſcribendi ratio orta? Inde, opinor, quod barbaro ſaeculo, quo ab indoctis hominibus deſcripti plerique libri, in recto caſu dixerint, *Meropis* vel *Meropes*. Certè *Syncopis* pro *Syncope* invenitur apud interpretem Bingyzlae, *Helles*, *Melotes*, aliaque apud Lactant. Caſſianum, & Iſidorum, pro *Helle* & *Melote.* Lactantium puta Statii interpretem. *Daphnis* pro *Daphne* eſt apud Servium ad AEn. III. 91. MUNCK. Sic duo Codd. Voſſ. *Erigoni* pro *Erigonae* exhibent lib. II. Aſtron. Poet. cap. 4.

Ad CAP. CXXXVIII.

7 IN THRACIA] In Theſſalia contigiſſe hoc narrat Philargyrius ad Georg. III. 93. apud quem hanc fabulam invenies, ut & apud Apollon. Schol. in Argon. lib. I. vers. 554. & ad lib. II. vers. 1235. Germ. Schol. in Centauro. MUNCK. Ab hac *Philyra* dicti ſunt *Philyres*, de quibus Schol. Apollonii Rhodii lib. II. vs. 395. & Dionyſ. Perieg. vs. 766. Philyram Chironis matrem

lium cum interfeciſſet, ejus imperium & [6] Meropen uxorem poſſedit.

CXXXVIII. *Philyra, quae in tiliam verſa eſt.*

SATURNUS Jovem cum quaereret per terras, [7] in Thracia cum Philyra Oceani filia, in equum converſus, concubuit, quae ex eo peperit Chironem centaurum. qui [8] artem medicam primus inveniſſe dicitur. Philyra poſtquam inviſitatam ſpeciem ſe peperiſſe vidit, petit ab Jove, ut ſe [9] in aliquam ſpeciem commutaret: quae [10] in arborem Philyram, hoc eſt, tiliam, commutata eſt.

CXXXIX. *Curetes.*

POSTQUAM [11] Opis Jovem ex Saturno peperit, petit Juno, ut ſibi cum

matrem fuiſſe praeter Apollonii Scholia teſtantur etiam Tzetzes ad Lycophron. vs. 1200. Schol. Pindari O. Pyth. IV. 180. & O. Pyth. VI. 21. & Munck. ad lib. III. Aſtron. Poet. cap. 37. aliique. Haec etiam Nauplio nupſiſſe a nonnullis dicitur. Apollodor. lib. II. pag. 83. Verum Lactantius ad Statii II. Achill. vs. 77. matrem ejus vocat *Penelopen.* Unde haec hauſerit Lactantius, an vero a librario profectus ſit error, neſcio. De *Thracia* pro *Theſſalia* V. Burm. ad V. Flacc. IV, 280. pro *inuſitatam* lege e Graecis *inviſitatam.*

8 ARTEM MEDICAM INVENISSE] Vide infra cap. 274. MUNCK.

9 IN ALIQUAM SPECIEM] Certum habeo ſcripſiſſe Hyginum, *in aliam ſpeciem.* Aſtron. II. 28. *In aliam figuram ſe convertiſſe.* Lycophronis interpres de Myrrha: Ηὔξατο τοῖς Θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι. MUNCK.

10 IN ARBOREM PHILYRAM] Philargyrius: *Quidam Philyram in florem converſam eſſe dicunt, vel in arborem, unde liber philyrinus, quo coronae illigantur.* Gloſſ. Philox. *Tilia*, Φίλυρα κρόνος. Forte ſcripſit, Φίλυρα κρόνου. ut ad fabulam alludatur. Schol. Horat. ad lib. I. od. 38. philyram corticem arboris tiliae interpretatur: quo ſenſu Plinius lib. XVI. 14. *philyras tenuiſſimas* dixit. Capella lib. II. *Alia ex papyro quae cedro perlita fuerant, videbantur: alii carbaſinis voluminibus complicati* (MS. Leidenſis, *impliciti*) *libri; ex ovillis quoque multi tergoribus; rari vero in philyrae cortice ſubnotati.* Pro illis, *quae cedro perlita fuerant*, membranae Biblioth. Leidenſis exhibent, *quae cedriâ perlita fuerat.* Longè optimè. *Cedria* eſt reſina ex cedro, ut interpretatur gloſſa interlinearis. Iſidorus lib. XVII. Orig. cap. 7. *Hujus ligni reſina cedria dicitur, quae in conſervandis libris adeo eſt utilis, ut perliti ex eâ nec tineas patiantur, nec tempore conſeneſcant.* Celſus lib. V. XVIII. 35. *Cedriae cyathus unus.* Servius ad AEn. VI. 180. *Cedria dicta eſt quaſi* καιομένης δρυὸς ὑγρὸν, id eſt, *arboris humor ardentis.* Volebam idem vocabulum reſtituere Frag. Trag. pag. 35. edit. Blau. *Omnia domi naſcuntur, lana, credrae, piper.* Volebam, inquam, *cedria.* Sed Nob. Heinſius docuit me, legendum eſſe, *Lanae, cerae* &c. MUNCK.

Ad CAP. CXXXIX.

11 OPIS] Ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ *Ops.* Gloſſ. Bened. *Opis*, Ῥέα. Feſtus: *Opis dicta eſt conjux Saturni.* Fulg. lib. I. *Opis ejus uxor, eo quod opem eſurientibus ferret, dicta eſt.* Lactantius lib. I. 13. *Idem ſororem ſuam Rheam, quam Latinè Opem dicimus, cum haberet uxorem.* Ita *trabis* pro *trabs* apud Jul. Obſ. cap. 601. *bovis* pro *bos* in Fragm. Tragur. *nucis* pro *nux*, *ſuis* pro *ſus* apud antiquos, de quibus Scaliger ad Feſtum. Gloſſae Latino-Graec. *Scrobis*, Βόθρος. Graeco-Lat. Ἀπόκελσμα, ῥίνισμα, *Scobis.* Gracchus apud Servium ad II. Georg. 288. *Abunde foſſa ſcrobis eſt.* Servius ipſe ad ejuſdem libri vers. 372. apud antiquiores *frondis* nominativum eſſe obſervat. *Gruis, ſuis* in Not. Tyr. p. 179. Ennius apud Lactantium lib. I. 14. *Pluton Latinè eſt Dieſpiter, alii Orcum dicunt.* Sed antiquum MS. *diis pater* praefert, ut notat Iſaeus. Unde

eum concederet, quoniam Saturnus [1] Orcum ſub Tartara dejecerat & [2] Neptunum ſub undas: [3] quod ſciret, [4] ſi quis ex eo natus eſſet, ſe regno privaret. Qui cum Opem rogaret, [5] ut eſſet, quod illa peperiſſet, illa [6] lapidem involutum oſtendit, eum Saturnus devoravit. Quod cum ſenſiſſet, coepit Jovem quaerere per terras. Juno autem

de ſuſpicio mihi incidit, ſcripſiſſe Ennium *Ditis pater.* Quod quo eſt ἀρχαϊκώτερον, eo ei videtur convenientius. Petron. *Has inter ſedes Ditis pater extulit ora.* Adde notas ad cap. 40. MUNCK.

1 Orcum] I. e. Plutonem. Vide Cl. Graevium in Lect. Heſiodeis cap. 17.

2 Neptunum sub undas] Poſtea Jupiter, Neptunus & Pluto in urbe Claria mundum ſortiti eſſe dicuntur a Lutatio ad Statii VIII. Theb. 199, 312.

3 Quod sciret, si quis ex eo natus esset, se interficeret] An ſcribendum? *Quod ſciret, ut, ſi quis ex eo natus eſſet, ſe interficeret.* Non videtur id abhorrere ab Hygini ſtylo. Aſtron. II. 10. *Alii plures dixerunt, ut gloriata ſit, ſe forma Nereidas praeſtare.* Cap. 42. *De quo plures ſcripſerunt, ut patris inſcienter curru vectus incenderit terras.* Supra cap. 63. *Huic fuit fatum, ut, quod peperiſſet, Acriſium tolleret.* Vide ibi Not. Si nihil mutandum putes, adducere poſſis illa cap. 166. *Optionem à Jove accepit, ſi quid ab iis petiiſſet, impetraret.* Sed & ea mihi ὕπουλα viderentur, & eadem medicina curanda, niſi ita quoque Lactantius loqueretur Argum. lib. XI. fab. 3. *Optandi Deus ei veniam dedit, ſi quid vellet, à ſe peteret.* MUNCK.

4 Si quis ex eo natus esset] Scribo, *ſi quis ex ea.* Ope ſcilicet. SCHEFF. Cl. Schefferus, *ex eâ.* Non neceſſe exiſtimo, cum *ex eo* pro *ex ſe* poſuiſſe potuerit. Cap. 80. *Deprecatus eſt, ut liceret ei.* ἀντὶ τοῦ *ſibi.* Scilicet Coelum ac Tellurem ceciniſſe illum à filio ſuo deturbatum iri imperio. Apollod. vide lib. I. & Heſiod. Θ. 464. Servius, neſcio quo auctore, vaticinatam ei hoc Themidem ſcribit ad AEn. III. 104. Scholiaſtes ad Stat. IV. Theb. 785. Proteum. Adde quae eadem de re Lactantius prodit lib. I. cap. 14. ſed longè ab his diverſa. MUNCK. Adde Lact. ad Statii II. Achill. 190.

5 Ut esset, quod illa peperisset] Nihil deeſt, quod Micyllus putabat. Illud *ut eſſet* Barthius exponit, *ut viveret*, ego arbitror ſignificare, cujus eſſet generis ac ſexus, hocque puto Saturnum quaeſiviſſe. SCHEFF. Ego antehac explicavi, *ut ederet.* Memineram enim legiſſe cap 55 *Jecur exeſſet* 149 *Cor exeſſet.* In Gloſſ. Philox. *Eſſe*, ἐσθίειν, εἶναι. Apud Macrobium Sat. II. cap. ult. *Se bibere & eſſe, ut viveret.* Unde *comeſſe* apud Phaedrum I. 20. apud Varronem *comeſt* pro comedit. Adhoc arbitrabar illa, quae ſcripſi ad Antonini cap. 4. de ſexu nimirum, quod occultaretur, ſatis perſuaſum fuiſſe videri Saturnum. Atque ita quoque accepiſſe video hunc locum Nob. Heinſ. ad Ovid. III. Art. am. vers. 757. cum ex hoc loco laudaret *eſſet* pro *ederet.* Poſtea in mentem venit, latius, quam Schefferus volebat, illud *ut eſſet* poſſe accipi, pro *cujuſmodi* nempe, vel *quale eſſet.* Ter. Andr. *Sic hic eſt Crito.* Phorm. *Sic eſt ingenium.* Quod Barthius *eſſe* heic interpretatur *vivere*, plane ἄτοπον eſt. Verum interim, quod *eſſe* vivere, & *non eſſe* ſignificare interiiſſe obſervat. Innumera ſunt apud utriuſque linguae ſcriptores exempla. Ovid. IX. Met. *Vellem nullâ forem.* II. 579. *Qui nullus erat.* In Catal. Pith. lib. III. *Oppia jam non eſt, erepta eſt Oppia Firmo.* Matth. Euang. II. 28. Οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Ariſtot. Eth. I. cap. 2. Μὴ ποιεῖν εὐδαίμονας τοὺς μὴ ὄντας. Eurip. Hecub. 683. Ἀπωλόμην, οὐκέτ' εἰμὶ δή. Schol. Apollon. ad lib. II. Argon. vers. 140. Ἀπεόντος ἄνακτος ἦγον τεθνηκότος, ὥσπερ καὶ τοῦ πέλοντος ζῶντος. Anton. lib. cap. 2. Αὐτὸν ἔσεσθαι, *eum victurum eſſe.* Adducere haec placuit, quoniam, quod Barthius producit, cum à fontibus diſſideat, minus convenit. Forſan etiam non male hic reponi *ubi eſſet*, dixi ad Antoninum. Immo ita omnino legendum eſſe ſuadet Lactantius, qui identidem Hyginum exſcribit ad Theb. Stat. IV. 785. Hem tibi hominis verba: *Itaque cum Opem rogaſſet, ubi eſſet, quod pepererat, illa lapidem ei involutum veſte monſtravit, quem Saturnus voravit.* MUNCK.

6 Lapidem involutum] Lactantium ſi reſpicias, dicas hinc excidiſſe quaedam. De lapide illo Apoſtol. Cent. X. 71. Βαίτυλος δέ ἐστιν ἐσπαργανωμένος λίθος, ὃν Κρόνος κατέπιεν ἀντὶ Διός. Pithoeus in Excerptis Vett. Gloſſ. *Acbis eſt lapis, per quem Saturnus Jovem devoravit.* Sed βαίτυλος etiam eſt Etymologicographo & Heſychio. quos vide in ea voce. Apud Heſiod. Schol. pag. 280. Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος φησὶ τὴν Ῥέαν ἐκ Προικοννήσου δέξασθαι τὸν λίθον. Lactantius Firm. lib. I. cap. 20. *Quid, qui colunt lapidem informem atque rudem, cui nomen eſt Terminus? Hic eſt, quem pro Jove Saturnus dicitur devoraſſe.*

Aliter

autem Jovem [7] in Cretenſi inſula detulit. [8] Adamantaea pueri nutrix eum in cunis in arbore ſuſpendit, ut neque coelo, neque terra, neque mari inveniretur. & ne pueri vagitus exaudiretur, inpuberes convocavit, eiſque clypeola aenea & haſtas dedit, & juſſit eos circum arborem euntes [9] crepare, qui Graece Curetes ſunt adpellati. [10] aliis

Aliter fabulatur Heſiodus Θεογ. verſ. 98. in cujus Schol. leg. Περκονήσε. MUNCK. Conſule Serv. ad VIII. AEn. 322. unde Jupiter Δίσκος vocatur. Tzetz. ad Lycophron vs. 400.

7 In Cretensi insula] Vide notas ad cap. 92. MUNCK. Arrianus apud Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 498. dicit Creta quemdam, unde inſulae nomen, Jovem occultaſſe in monte Dyctaeo. Pt. Hephaeſtio apud Photium pag. 475. hunc vocat Olympum Cretis filium, Jovemque hunc nutritorem & praeceptorem, a quo divinum cultum didicerat, poſtea fulmine percuſſiſſe, gigantum inſidias ſuſpicatum, addit. In monte vero Dictaeo Jovem natum eſſe tradunt. Vide Agathoclem Babylonium apud Athenaeum lib. IX. cap. 4. pag. 375. Quamquam de loco, quo natus & educatus eſt Jupiter, diſſentiant. V. Lact. ad Statii IV. Theb. vs. 105. Schol. Pind. Od. Olymp. v. 42. Schol. Ariſtoph. Nub. 1470. Burm. ad Ovid. II. M. 405. Servius ad III. AEn. 104. docet Salluſtium dixiſſe ideo in Creta Jovem educatum fingi, quia conſtat, Cretenſes primos inveniſſe religionem.

8 Adamantaea &c.] Hanc ego Adamantaeam nusquam alias reperio. Mallem *Adraſteam* legere ex Apollonii lib. III. Argon. SCHEFF. Scribendum cenſeo *Adraſtea* quod & Cl. Scheffero venit in mentem. Apollod. lib. I. Καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφειν Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις, Ἀδραστείᾳ καὶ Ἴδῃ. αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι. De Amalthea Schol. Callim. ad Hymn. I. Οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ αἲξ τὸν Δία τρέψασα. leg. ἡ τὸν Δία &c. Si quis *Amalthea* heic legi malit, advocare poterit Lactant. lib. I. cap. 22. *Didymus in libris ἐξηγήσεως Πινδαρικῆς ait, Meliſſea quendam Cretenſium regem primum Diis ſacrificaſſe, ac ritus novos ſacrorumque pompas introduxiſſe. Hujus duas fuiſſe filias Amaltheam & Meliſſam, quae Jovem puerum caprino lacte & melle nutrierunt.* Statianus interpres loco modo laudato: *Amalthea nutrix, ne vagitus pueri audiretur, Corybantes poſuit.* Confer German. Schol. Erichthonio, Anton. lib. cap. 19. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 318. & quae notavimus infra ad cap. 182. Haec ſcripſeram, cum ita ad me Nob. Heinſius in literis: Pro *Adamantaea* utique corrigendum *Amalthea*, ut ex Naſone liquet copioſe hanc fabulam perſecuto in Faſtis lib. IV. ubi Cybeles ſacra enarrat, & Jovis natalem. MUNCK. *Amalthaea* etiam jam Wowerius voluerat, qui itidem in ſeqq. corrigit, ad Min. Felic. c. XXI. *bis autem Lares appellantur.* WOPKENS.

9 Crepare] Vide Lucian. περὶ ὀρχήσεως Tom. I. pag. 914. edit. Bened. MUNCK. V. Spanh. ad Callim. H. Jov. 53. Jovem ſeſe in draconem vertiſſe, & ita totum annum a Corybantibus ſervatum eſſe docet Theo ad Arati Phaen. p. 10.

10 Alii Corybantes dicuntur] Sine dubio legendum, *aliis Corybantes.* SCHEFF. Scripſerim, *aliis*, niſi mavis *dicunt* pro *dicuntur.* Serv. ad AEn. III. 104. *Sed nonnulli eoſdem Curetes & Corybantes dicunt.* Etiam *Dactyli Idaei* iidem, qui Corybantes & Curetes, ſecundum nonnullos. Conſule Pauſaniam in Eliacis, Schol. Arat. pag. 112. Apollonii ad lib. I. Argon. 1129. Strabon. lib. X. Diomedem lib. III. & ante omnes Arnobium lib. III. extremo. Sed quia non omnes eoſdem faciunt, poſſit videri Hyginus velle alios eſſe Corybantes. Certe eorum tanquam diverſorum facit mentionem Ovid. IV. Faſt. 209. *Pars clypeos ſudibus, galeas pars tundit inanes. Hoc Curetes babent, boc Corybantes opus.* Servius ad IV. Georg. 153. *Quem Ops Saturni uxor Curetibus, Corybantibus & Idaeis Dactylis cuſtodiendum dedit in monte Cretae.* Seneca Hercule Oet. vers. 1877. *Nunc Curetes, nunc Corybantes Arma Idaea quaſſate manu.* Lucian. περὶ Ὀρχήσ. pag. 913. Ἐν Φρυγίᾳ μὲν τοὺς Κορύβαντας, ἐν Κρήτῃ δὲ τοὺς Κούρητας ὀρχεῖσθαι κελεῦσαι. Tzetzes in Lycophron. pag. 19. Οἱ μὲν Κούρητες Δαναΐδος νύμφης Κρήσσης καὶ Ἀπόλλωνος παῖδες, οἱ δὲ Κορύβαντες, Θαλείας καὶ Ἀπόλλωνος. Idem legas apud Apollod. lib. I. Quamobrem miror, quid Servius ad AEn. III. vers. III. ſibi velit, *Jaſonis* eos faciens filios, quam genealogiam legiſſe alibi haud memini. Putabam *Apollinis* corrigendum. Sed monuit me Nob. Heinſ. etiam apud Diod. lib. V. Jaſionis & Cybeles conſtitui filium Corybantem. Scribe ergo apud Serv. *Jaſionis.* Sed ut quamplures eos diverſos faciant, non puto tamen eos heic ſequi Hyginum. Veteres Gloſſae Curetes & Corybantes etiam confundunt. *Indigetes*, ἡμίθεοι, Κούρητες. Cyrill. Lex. Κούρητες, οἱ περὶ τὸν Παιᾶνα, *Indigetes*, *Corybantes.* Eos Cabiros aliter dictos fuiſſe docuit me Clemens Admon. ad

 Gen-

liis Corybantes dicuntur; [1] hi autem Lares adpellantur.

CXL. *Python.*

[2] Python Terrae filius, [3] draco ingens. Hic ante Apollinem [4] ex oraculo in monte Parnasso responsa dare solitus erat. huic ex Latonae partu interitus erat fato futurus. Eo tempore Jovis cum Latona Poli filia concubuit. hoc cum Juno rescivit, facit, ut Lato-

Gentes pag. 12. MUNCK. *Corybantes* Apollinis ac Thaliae erant filii juxta Apollodor. lib. I. p. m. 10. tres erant *Cyrbas*, *Pyrrhus*, & *Idaeus*, ut ex Nonno docet Grotius ad Imagines pag. 40. De Corybantibus Serv. ad III. AEn. 113. & ad VII. AEn. 796. Theo ad Aratum pag. 8. Eurip. Bacch. 120. Spanh. ad Callim. H. Jov. 52. Licet in Samo tam Corybantum, quam Cabirorum mysteria essent, v. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 524, tamen eosdem fuisse negat Gutberlethus de Diis Cabiris cap. 2. Quod vero Plut. Tom. II. pag. 420. de Oracul. defectu, notat, prope Britanniam esse insulam, in qua Saturnus a Briareo detinetur dormiens, hanc quoque fabulam spectare credo.

1 Hi autem lares appellantur] Illud *autem* heic est ἐξηγηματικὸν, ut cap. 101. Statianus interpres: *Ne vagitus pueri audiretur, Corybantes posuit. quia Curetes Latine lares familiares appellantur.* Diomedes de Curetibus initio lib. III. *Hos quidam tres putant, qui lares esse creduntur, Damnameneus, Acmon, Celmon.* Ita quidem edidit in corpore Vett. Grammat. Putschius. Corrigit Nobil. Heins. ad Ovid. Metam. pag. 86. *Celmis.* Est mihi vetus editio, quam Soter dedit Coloniae anno 1533. in qua legitur *Celmus.* quod annotandum duxi propter Ovidianum illud *Celme.* Firmat Nob. viri emendationem poëta ille Apolloniano Scholiastae laudatus ad lib. I. vers. 1129. Alius Σκέλμις est, qui & Σκέλμος dicitur à Nonno p. 371. Vetus sane vitium sit oportet, quod Ovidio oblatum est, cum & Lactantius in Argum. *Casus relaturam Celmi* &c. Cicero libr. de universitate: *Quos Graeci δαίμονας appellant, nostri opinor, lares.* Adde Tzetz. ad Hesiod. p. 41. ed. Heins. Barthius ex suo MS. *Latine lares appellantur*, Hygino restituit. Sed vidi qui Barthii MSS. parum fidei haberent. Ad summam, lares iidem, qui genii; & genii, qui indigetes. Vide notas ad Fulg. lib. III. cap. 5. MUNCK. Censorinus de Die Natali cap. 3. *Eundem esse Genium & Larem, multi Veteres memoriae prodiderunt: in queis etiam Granius Flaccus in Libro, quem ad Caesarem de Indigitamentis scriptum reliquit.* Larum loco aliquando majores etiam Deos fuisse habitos, docet Cuperus in Monumentis Antiquis pag. 235. Cetera de Laribus nota sunt.

Ad CAP. CXL.

2 Python terrae filius] Vide Not. ad Geneal. Scholiastes in Hom. Catal. vers. 26. Πυθὼν πόλις Φωκίδος. τὸ πρότερον δὲ Παρνασσία νάπη ἐκαλεῖτο, ὡς ἀπὸ παρακειμένου ὄρους ἔπειτα Πυθών. ὕστερον δὲ Δελφοί. καὶ Πυθὼν μὲν ἐπεὶ κατεσάπη (leg. κατεσάπη) αὐτόθ᾽ ὁ δράκων, ὁ τὸ μαντεῖον πρότερον φυλάσσων. Adde quae idem habet ad Iliad. I. 405. Hypoth. Pyth. Pind. Scholiast. ad Od. I. Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Νάπη, εἶτα Πετρήεσσα, εἶτα Κρίσσα, εἶτα Πυθώ. Plura suppeditabunt Etym. magni auctor in Πυθώ. Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 207. & Heinsius Aristarchi sui cap. I. ubi veriorem Etymologiam eruit. MUNCK. Varias opiniones de vocis etymologia profert etiam Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. vs. 1405, item Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 444. Urbem Pythona etiam a Pindaro Παρνάσιον μυχὸν vocari docet Schol. ad O. Pyth. 10. vs. 13.

3 Draco ingens] Δελφύνην eum draconem appellat Apollon. Argon. II. 708. ut & Heliodorus apud Isacium. Apollodorus lib. I. pag. 17. Δελφύνην δράκαιναν semiferam fuisse puellam autumat. Etym. auctor in Ἑκηβόλος, Δελφῖνα vocat, ut & Tzetzes. Unde Δελφίνιος θεὸς Apollo Lycophroni p. 43. Schol. Callim. Hym. IV. 90. Τελφούσιος ὁ δελφίνης. Existimo scribendum δελφύνης, & referendum ad ὄφιν, qui versu proximo sequitur. Non enim Δελφινη tantum, sed & Δελφύνης dictum illud monstrum. Vide Eustath. in Dionys. p. 64. MUNCK. Consule inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 91. & 101. Plutarch. de facie in Ore Lunae pag. 945. de Typhone scribit Δελφοὺς καθαρῶν, καὶ συνταράξας τὸ χρηστήριον ὕβρει καὶ βίᾳ Τυφών.

4 Ex oraculo responsa dare] AElian. Ποικ. Ἱσ. lib. III. cap. I. Ὅτε τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα κατετόξευσεν ἔτι φυλάττοντα τοὺς Δελφοὺς, τῆς Γῆς ἐχούσης τὸ μαντεῖον. Alii, ut Juvenalis Scholiast. ad Sat.

Latona ibi pareret, quo Sol non adcederet. Python ubi ſenſit, Latonam ex Jove gravidam eſſe, perſequi coepit, ut eam interficeret. At Latonam Jovis juſſu [5] ventus Aquilo ſublatam ad Neptunum pertulit. ille eam tutatus eſt; ſed ne reſcinderet [6] Junonis factum, in inſulam eam Ortygiam detulit, quam inſulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam non inveniſſet, Parnaſum redit. At Neptunus inſulam Ortygiam [7] in ſuperiorem partem retulit, quae poſtea inſula Delus eſt adpellata. [8] Ibi Latona [9] oleam tenens, parit Apollinem & Dia-

Sat. I. vers. 82. Themidem ante Apollinem oracula tenuiſſe tradiderunt. Sed Themis eadem, quae Tellus, ut didicimus ex AEſchyli Scholiaſte Prometh. vers. 209. & aliis. Pauſan. tamen in Phocicis diverſas facit, & primo Tellurem, deinde Themidem, tandem Phoebum reſponſa dediſſe Delphis refert. Aliter paulo, Scholiaſtes Pindari Hypoth. Pyth. Εἶτα ἔρχεται ἐπὶ τὸ μαντεῖον, ἐν ᾧ πρώτη νὺξ ἐχρησμῴδησεν, εἶτα Θέμις. Πυθῶνος δὲ τότε κυριεύσαντος τοῦ προφητικοῦ τρίποδος, ἐν ᾧ πρῶτος Διόνυσος ἐθεμίστευσε. MUNCK. Diodorus apud Schol. Ariſtophanis in Pluto vs. 9. quomodo Oraculum Delphis ſit inventum, narrat. Ὄντος γὰρ Χάσματος ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, καθ' ὃν ἦν τὸ ἄδυτον, καὶ περὶ τούτων γινομένων αἰγῶν &c. Sed inprimis δι' ἃς αἰτίας νομισθῆναι ΤΗΣ ΓΗΣ εἶναι τὸ χρηστήριον. Schol. Euripidis in Oreſte vs. 164. ὡς φασί τινες, ὁ τρίπους πρότερον ἦν τῆς γῆς, εἶτα τῆς Θέμιδος. ἡ δὲ Θέμις θεία παρ' Ἕλλησιν, ἔφορος δικαιοσύνης. εἶτα τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγένετο παρὰ Θέμιδος λαβόντος. imo vi eripuiſſe Themidi divina Apollinem oracula (nempe poſtquam infans Pythonem oraculi cuſtodem interfecerat, ut & mox videbimus. vide & Apollodor. lib. I. pag. m. 13.) ipſe docet Euripides in Iphigenia in Tauris. vs. 1259. ad vs. 1288. Addens, quas machinas adhibuerit Tellus, ad Apollinis reſponſa inrita reddenda, quippe irata maxime, quod filia ſua Themis e ſede hac ſua ab eo eſſet ejecta. Schol. Pindari O. Pyth. XI. vs. 15. Θέμιδος ἦν τὸ χρηστήριον, ὅθεν καὶ τὸ θεμιστεύειν. Conſule de Themidis oraculo Plutarch. quid referat. de Oracul. def. T. II. p. 421. & 433. qui Themidem ſemper fuiſſe creditam συμπροφητεύειν docet in de Herod. Malign. pag. 860. Alii dicunt Oraculum Delphicum primum fuiſſe Saturni. Tzetzes ad Lycophron vs. 202. καὶ φασὶν, ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου ἦν. Plut. de Oraculor. defectu T. II. pag. 414. τίνος γὰρ ἦν ἀγαθὸν, ἘΝ ΤΕΓΥΡΑΙΣ, ὡς πρότερον ἦν μαντεῖον, ἢ περὶ τὸ ΠΤΩΟΝ, ὅπου μέρος ἡμέρας ἐντυχεῖν, ἐστὶν ἀνθρώπῳ νέμοντι. καὶ γὰρ τοῦτο δήπου ἐνταῦθα πρεσβύτατον ὂν χρόνῳ τε καὶ δόξῃ κλεινότατον, ὑπὸ θηρίου χαλεποῦ ΔΡΑΚΑΙΝΗΣ πολὺν χρόνον ἔρημον γενέσθαι καὶ ἀπρόσπελαστον ἱστοροῦσιν.

5 VENTUS AQUILO] Nepos cap. 2. Milt. *Vento boreâ.* Valde arriſiſſe patet huic ſcriptori id genus appoſitiones. Cap. 126. *Seque ad arborem malum adſtringi juſſit.* 136. *Eum arbori moro ſimilem eſſe.* 152. *In arbores populos converſae ſunt.* 103. *In arborem laurum commutavit.* Dictys lib. V. *Avis aquila cum ſtridore magno immittit ſe.* Macrob. I. Sat. 12. *Sacrificant ſub arbore caprifico.* Schol. Juvenal. Sat. XV. 3. *Ventum Africanum* dixit, quem abſolutè *Africum* dicunt alii. Adde his, quae notavit ad rei venaticae ſcriptores Vlitius pag. 375. Freinshem. ad Juſtinum lib. XXXVI. 3. MUNCK.

6 JUNONIS FACTUM] Barthius ex Mſ. ſuo legit, *Junonis fatum.* Neſcio, quale manuſcriptum habuerit, mihi certe non parum ſuſpectum eſt. Nam cur hic *fatum* praeferat? cum anteceſſerit, *facit, ut Latona.* SCHEFF. Ovid. III. Met. 336. *Neque enim licet irrita cuiquam Facta Dei feciſſe Deo.* MUNCK.

7 IN SUPERIOREM PARTEM RETULIT] Emergere è fluctibus fecit, unde Δῆλος appellata. Vide Serv. AEn. III. 75. Ovid. VI. Met. 333. MUNCK. Schol. Apollonii Rhodii lib. II. vs. 124. ἡ Λητὼ ἔγκυος οὖσα διὰ δώδεκα ἡμερῶν εἰς Δῆλον ἦλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. De *Delo* Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 525. Lactant. ad Statii II. Achill. vs. 191. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 53.

8 IBI] In inſula Delo, unde Delius; & quidem in monte Cyntho, unde Cynthius. Schol. Hor. ad lib. I. od. 21. MUNCK. In monte Cyntho Dianam natam teſtatur etiam Servius ad Virgil. I. AEn. 502. de quo monte Lactant. ad Statii I. Thebaid. vs. 701. Hyginum maxime inluſtrant, quae adducit inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 255. Plures vero ſibi Apollinis ac Dianae natales vindicant populi, ut praeter laudatum Spanhemium egregie nuper docuit Eximius Vir in deſcriptione Inſulae Deli ex inſcriptionibus inluſtratae cap. 5. Cur autem Diana ante Apollinem fingatur edita, praeter Servium a Spanhemio l. l. citatum, docet etiam Lactantius ad Statii II. Achill. 9. pluribus hanc fabulam totam referens.

9 OLEAM TENENS] Cur hoc fecerit, dicat Schol.

& Dianam, quibus Vulcanus sagittas [1] dedit donum. Post diem quartum quam essent nati, Apollo matris poenas exsecutus est. nam Parnasum venit, & Pythonem sagittis interfecit; [2] inde Pythius est dictus: ossaque ejus in [3] cortinam conjecit, & in templo suo posuit, ludosque funebres ei fecit, [4] qui ludi Pythia dicuntur.

CXLI. *Sirenes.*

SIRENES Acheloi fluminis & Melpomenes Musae filiae, Proserpinae raptu aberrantes, ad Apollinis terram venerunt, ibique Cereris voluntate, quod Proserpinae auxilium non tulerant, volaticae sunt factae. His

Schol. Apollon. ad lib. I. vs. 1131. Ἔθος ἐστὶ ταῖς κυούσαις τῶν παρακειμένων λαμβάνεσθαι, καὶ ἀποκουφίζειν ἑαυτὰς τῶν ἀλγηδόνων. Varro apud Vibium Sequestrum: *Quos magno Anchiale partus adducta dolore, Et geminis capiens tellurem Oaxida palmis.* Diomedes lib. III. *Ajunt in Idam montem insulae Cretae fugiendo delatam, manus suas imposuisse memorato monti, & sic infantem ipsum edidisse, & ex manuum impressione emersisse Curetas, sive Corybantes, quos à montis nomine & à qualitate facti Idaeos Dactylos appellarunt.* Catullus in Dian. carm. 35. *Magna progenies Jovis, Quam mater prope Deliam Deposivit olivam.* Hoc est, μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων, ut loquitur Callimachus. A Theognide in Gnomis palmam tenuisse dicitur. Neuter falsum dicit. Palmam enim & olivam tenuit. Hom. Schol. ad Iliad. A. 9. Ἐκεῖσε δὲ ἐλθοῦσα δρεψαμένη (leg. δραξαμένη) δυῶν φυτῶν ἐλαίας καὶ φοίνικος διδύμους ἀπεκύησε. Tzetzes in Lycophron p. 71. Δάφνης καὶ φοίνικος ἀψαμένη. Ovid. VI. Met. 235. *Illic incumbens cum Palladis arbore palmae, Edidit invitâ geminos Latona noverca.* Fuerunt etiam, qui duas amplexam illam laurus dicerent. Servius ad AEn. III. 92. *Aut quia traditur Latonam duas laurus amplexam Dianam & Apollinem enixam.* Sed cum Ovidio & Homeri Schol. facit AElianus Var. Hist. lib. V. cap. 4. In versibus Varronis ex Vibio adductis scribendum *OEaxida*, ut syllaba prima producatur. Sumsit eos Varro ex Apollon. I. vers. 1130. ubi legitur, Δραξαμένη χαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησε. Vide Schol. MUNCK. Adde Spanh. ad Callimachi H. Del. vs. 262. locus iste Euripidis, quem ibi adducit inlustris vir, non est ex Jone vs. 1104. sed ex Iphigenia in Tauris. vs. 1104. Dicunt etiam Apollinem ex Osiride & Iside esse natum, Rhea adhuc Deos in utero gestante. Plutarch. caussam docet in Iside & Osir. Tom. II. p. 273.

1 DEDIT. DONUM POST DIEM] Distinctio prava, non enim post diem quartum interfecit Pythonem, sed accepit sagittas. Itaque hoc loco comma, & post *nati*, punctum collocandum. SCHEFF. Distinctionem pravam esse censet Cl. Schefferus, & post haec verba incisum, post τὸ *nati* ponit τελείαν ὑποστιγμήν. Non accedo. Sententia, quam ponit vulgata distinctio, non est inepta. Nam si Diana, ut fabulantur, potuit matri praestare officium obstetricis, simul esset nata, potuit Apollo die à partu quarto interficere Pythonem. Vide Schol. Hor. ad lib. III. od. 22. Lactantium ad Stat. Achill. lib. II. vers. 9. Macrob. I. Sat. 17. *Apollinem in primâ infantiâ belluam confecisse.* Lucian. Dial. Marin. Tom. I. pag. 205. ed. Bened. Τὸν δράκοντα δὲ, ὃς νῦν ἐξοιστρεῖ αὐτὴν ἐκφοβῶν, τὰ νεογνὰ, ἐπειδὰν τεχθῇ, αὐτίκα μέτεισι καὶ τιμωρήσει. Nec mirum hoc magis, quam quod de Mercurio narrant, eum tertio die à nativitate in cunis fabricasse lyram. Vide Schol. Arat. p. 35. ed. Lond. MUNCK. V. Spanh. ad Call. H. Apoll. vs. 101.

2 INDE] Malim *unde*. Lactant. Argum. lib. I. Met. fab. 8. *Unde etiam Apollo Pythius est appellatus, ludique Pythii.* Ovidius: *Instituit sacros celebri certamine ludos, Pythia perdomitae serpentis nomine dictos.* MUNCK.

3 CORTINAM] Hinc *Cortinipotens* Apollo dictus Lucillio. Quid autem Cortina, & unde dicta sit, anquirit Servius ad illa Virgil. AEn. III. 92. *Mugire ex adytis cortina reclusis.* Adde quae notavi ad cap. 32. MUNCK.

4 QUI LUDI PYTHIA D.] Ludos funebres ipsum Apollinem Pythoni interfecto fecisse cum Nostro docet Ptolem. Hephaestio lib. VII. apud Photium pag. 490. Lact. ad Statii VI. Theb. 8. ab Achaeis hosce Ludos institutos Apollini, Pythone interfecto docet, & ad VII. Theb. 96. Helladius apud Photium pag. 1590. Omnium certaminum Graecorum ultima esse Pythia, μετὰ τὸ τὴν Κίρραν πεσεῖν, i. e. post Cirrhae fatum instituta, docet. *Cirrha* urbs Phocidis olim *Crissa* dicta,

His responsum erat, tam diu eas victuras, quam diu cantantes eas audiens nemo esset praetervectus: quibus [5] fatalis fuit Ulysses. Astutia enim sua cum praeternavigasset scopulos, in quibus morabantur, praecipitarunt se in mare: à quibus locus [6] Sirenides cognominatur, qui est inter Siciliam & Italiam.

CXLII. *Pandora.*

PROMETHEUS Iapeti filius, [7] primus homines [8] ex luto finxit. Postea Vulcanus Jovis jussu ex luto mulieris effigiem fecit: [9] cui Minerva animam dedit, caeterique dii alius aliud donum dederunt; ob idque

dicta, a Crisso Phoci filio, & Panopei fratre condita, ut docet Schol. Eurip. Orest. vs. 33. pag. 120. a. quem Crissum hujus urbis regem fuisse, docet Schol. Homeri Iliad. B. 520. unde *Crissam* semper scribendum esse, non *Crisam* patet, & frustra dubitat de vocis scriptura Munckerus ad Antonini Liberalis Met. cap. 8. *Cirrha* dicta a Cirrha Nympha, ut esse qui dicant refert Pausanias lib. x. cap. 37. Haec urbs Apollini invisa, cujus jussu AEneianes, qui hanc urbem aliquando tenuere, OEnoclum Cirrhae regem lapidibus obruentes, discesserunt. Vid. Plut. ex emendatione Xylandri Tom. II. Quaest. Graec. pag. 293, 294. Cirrhae vero incolae deinde Graecis & Apollini injuriam facere non destiterunt, donec Amphictyones, sociis adscitis, Cirrhaeos invadentes urbe potiti sunt, & alterum certamen Pythicum, in quo & tibicines certarunt, instituerunt, ut refert Schol. Pindari in Hypoth. Pyth. quam historiam innuit Helladius.

Ad CAP. CXLI.

5 FATALIS] Fatifer & exitialis. Flor. III. 15. *Fatale Capitolium Gracchis.* IV. 7. *Fatalis arena Pompejo.* Seneca Agam. 677. *Danaumque fatale munus* &c. Quo sensu *mortale* usurpat Cyprianus Tract. de Bon. Patient. & Gregorius Dial. lib. I. MUNCK.

6 SIRENIDES] Suspicor, *Sirenitis* scribendum. Nam & apud Strabonem lib. VI. Σειρηνίτες legitur. SCHEFF. Ex hoc loco corrigit Ausonium Vossius ad Melam pag. 169. & pro *Siredones* in eo restituit *Sirenides.* Sed omnia ista verba: *His responsum erat* &c. usque ad fabulae finem sub Servii nomine laudat. Lactantius Argum. lib. v. Met. fab. 9. Plin. lib. III. Aristoteles libro θαυμασ. ἀκουσμ. & Isacius in Lycophr. pag. 116. *Sirenusas* appellant. Cl. Sheffero legendum videtur *Sirenitis* ex Strab. lib. VI. Sed *Sirenitis* ibi regionis, non insularum est nomen. Νῆσοι autem *Sirenusae* sunt Aristoteli, Tzetzae Τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας. Σειρῆνες. Eustath. ad Dionys. p. 49. MUNCK. Recte pro *Proserpinae raptu aberrantes ad Ap. terram* legit Valckenaer *raptum lamentantes ad Ap. petram.* Quia in fabula Graeca Hygini, quam edidimus, legitur διὰ τὴν ἁρπαγὴν Περσεφόνης θρηνοῦσαι κατέφυγον πρὸς πέτραν Ἀπόλλωνος. Alius vir doctus legebat *ad Apollinis aram.*

Ad CAP. CXLII.

7 PRIMUS HOMINES] Mihi admodum suspectum est illud *homines.* Credo, nostrum scripsisse *hominem*, & intellexisse virum, eique opposuisse mulierem, de qua sequitur. *Hominem* speciatim usurpari pro viro, notum est, facitque ipse noster, c. 142. SCHEFF. Mallet Cl. Schefferus *hominem*, ut *hominem* opponat mulieri. Sed illa oppositio nihilominus constabit, si *homines* retineas. Hominem mulieri cum alii opponunt non raro, tum & Jurisconsulti. Paulus Recept. Sent. lib. v. Tit. 24. *Quod si eo homo vel mulier perierit, supremo supplicio afficiuntur.* Et sacri scriptores. Deuteron. XXII. vers. 22. Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς &c. Matth. cap. XIX. vers. 10. Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός. Adde Pfoch. Diatrib. tmem. 619. Drus. ad Sulpic. Sever. lib. I. Meurs. Crit. Part. II. 6. Barth. Advers. Lib. XLII. 10. Dausq. ad Basil. Orat. pag. 151. MUNCK.

8 EX LUTO] Quod eleganter quidam non aqua, sed lacrymis macerasse eum dixit. Vide Stobaeum Sermon. I. p. 21. MUNCK.

9 CUI MINERVA ANIMAM DEDIT] Lucianus de

idque Pandoram nominarunt. Ea data in conjugium [1] Epimetheo fratri: inde nata eſt Pyrrha, quae mortalis dicitur prima eſſe creata.

CXLIII. *Phoroneus.*

INACHUS Oceani filius [2] ex Archia ſorore ſua procreavit Phoroneum, qui [3] primus mortalium dicitur regnaſſe. Homines ante ſecula multa ſine oppidis legibuſque vitam exegerunt una lingua loquentes, ſub Jovis imperio. Sed poſtquam Mercurius [4] ſermones hominum interpretatus eſt, unde [5] Hermeneutes dicitur eſſe interpres (Mercurius enim

de Prometh. pag. 16. Tom. I. edit. Bened. Ἀρχιτέκτων αὐτὸς ἦν, συνεργάζεται δέ τοι ἡ Ἀθηνᾶ ἐμπνέουσα τὸν πηλὸν, καὶ ἔμψυχα ποιοῦσα τὰ πλάσματα. Lactant. Argum. lib. I. Met. Ovid. fab. 2. *Hominem ex humo imbri mollita finxit, cui Minerva ſpiritum immiſit.* Aliter Fulgentius lib. II. cap. 9. MUNCK.

1 EPIMETHEO FRATRI] Cujus fratri? Num Promethei? ſic quidem vulgo eum faciunt. Sed hic ſeries orationis poſtulare videtur, ut intelligamus ipſius, Pandorae videlicet. Qui proin non erit alius, quam homo, frater ejus dictus, quod & ipſe formatus eſſet ex luto, ſicut Pandora. Quod ſi verum, firmabitur, quod dixi, *hominem*, non *homines* in ſuperioribus legendum. SCHEFF. Frater is erat Promethei, ut cum aliis tradidit ipſe etiam Noſter in Genealogiâ. Sed heic ſeriem orationis poſtulare obſervat Cl. Schefferus, ut ipſius Pandorae intelligamus fratrem. quod tamen cum omnibus Mythologis pugnat. Ovid. Met. lib. I. fab. 7. Pyrrha eſt Epimethei filia, ſoror patruelis Deucalionis. Euſtath. in Iliad. pag. 18. Pandora Deucalionis & Pyrrhae filia. Melius cum Hygino convenit Scholiorum brevium auctori ad Hom. Iliad. A. vers. 10. & Proclo ad Heſiod. pag. 30. ed. Heinſ. cujus tamen verba miror pag. 46. Πανδώρας καὶ Ἐπιμηθέως γίνεται Δευκαλίων καὶ Πύῤῥα. Atqui Deucalion erat Promethei filius ex Aſiâ. MUNCK.

Ad CAP. CXLIII.

2 EX ARCHIA] *Meliſſam* eam appellat Apollodorus initio lib. II. Schol. Euripid. ad Oreſt. vers. 933. *Meliam.* ut & AEſchyli ad Prometh. vers. 921. & Homeri Iliad. A. 30. Quod rectius videtur. Certe inter Oceaninas etiam Noſter ſupra recenſuit Meliam. In alia omnia abit Hieron. Chron. Euſeb. *Phoroneus, Inachi filius & Niobes, leges primum judiciaque conſcripſit. Quidam hujus filiam arbitrantur.* MUNCK.

3 PRIMUS DICITUR REGNASSE] Lact. ad IV. Theb. Stat. vers. 589. *Hic eſt, qui primus Junoni ſacrificaſſe dicitur, ut Dardanus Jovi. Phoroneus autem Inachi filius, qui primus mortalibus regnavit, cujus filiam Nioben, quia alia Tantali eſt, Jupiter primo mortalem dicitur compreſſiſſe.* Lege *è mortalibus* & *primam* pro *primo* ex Hygin. cap. 145. Idem Schol. ad lib. I. vers. 541. *Iaſus & Phoroneus antiqui reges Argivorum fuere, qui primi Junoni ſacrificaverunt.* MUNCK. Hic antiquiſſimus Graeciae rex, Moyſi tamen aequalis (v. Cl. Weſſeling ad Simſonii Chronic. A. M. 1915.) primus hominum in Graecia, ſive ut alii, mortalium omnium pater fuit dictus. Salmaſ. de L. Helleniſt. a pag. 308. ad 312. Perizon. in Or. Babyl. cap. I. Pauſan. II, 15. patrem mortalium dictum docet, quia τοὺς ἀνθρώπους συνήγαγε πρῶτος ἐς κοινὸν, σποράδας τέως, καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῶν ἑκάστοτε οἰκοῦντας, καὶ τὸ χωρίον, ἐς ὃ πρῶτον ἠθροίσθησαν, ἌΣΤΥ ὠνομάσθη ΦΟΡΩΝΙΚΌΝ. Quae urbs fuit Argos. v. Schol. Eurip. Oreſt. 1248. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 419.

4 SERMONES HOMINUM INTERPRETATUS EST] Quid opus fuit hac interpretatione, cum eſſet lingua omnium una eademque? Credo *interpretari* hoc in loco ſignificare aliquid aliis reddere ac explicare verbis, Mercuriumque dici ſermones interpretatum eſſe, quod caepiſſet aliis linguis inſtituere ſermones, & ſic autor extitiſſet linguarum variarum. Dicitur profecto Mercurius ſermonis Deus, & interpretatio linguarum ei tribuitur. SCHEFF. H. e. interprete Scheffero, coepit aliis linguis inſtituere ſermones, & ſic auctor extitit variarum linguarum. Schol. Horat. ad lib. III. od. 10. *Notum eſt Mercurium haberi inventorem ſermonis, palaeſtrae, lyrae & furtorum. Verborum excogitator & nominum* audit apud Arnobium lib. III. Sed veriora ſunt, quae de eo refert Diodorus lib. V. pag. 342. Quem conſule. MUNCK.

5 Un-

enim graece Hermes vocatur) [6] idem nationes diſtribuit; tum diſcordia inter mortales eſſe coepit: quod Jovi placitum non eſt. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium, [7] quod Junonis ſacra primus fecit.

CXLIV. *Prometheus.*

Homines antea ab inmortalibus ignem petebant, neque in perpetuum ſervare ſciebant: [8] quod poſtea Prometheus in [9] ferula detulit in terras, hominibuſque monſtravit, quomodo cinere obrutum ſervarent. [10] Ob hanc rem Mercurius Jovis juſſu deligavit eum [11] in mon-

5 Unde Hermeneutes dicitur esse interpres (Mercurius enim Graece Hermes vocatur)] Legendum puto, *dicitur & interpres.* Ut ſit ſententia, interpres dicitur hermeneutes ab Hermes, qui eſt Mercurius. Caeterum praedicta omnia parentheſi includenda, quia inter alia inſeruntur. SCHEFF. Facile credo Cl. Scheffero haec omnia includenda eſſe parentheſi; nec refragor reponenti *& interpres.* quanquam non valde id neceſſarium. Videtur enim velle interpretis vocabulum apud Graecos à Mercurio ducere originem. Scholiaſtes Horatianus: *Qui pacem ambiunt, oratione utuntur, cujus ipſe Deus eſt: hinc caduceatores dicti, qui pacem petunt; quemadmodum feciales, qui bella denuntiant. Graece autem* Ἑρμῆς *dicitur* ἀπὸ τῆς Ἑρμηνείας. Adde Auguſt. C. D. lib. VII. 14. Fulgent. lib. I. Myth. cap. 22. Euſeb. Praep. Euang. p. 29. edit. Rob. Stephani. MUNCK. Adde etiam Servium ad IV. AEn. vs. 242. *Mercurium* vero, quaſi *Medicurrium* quidam dictum volunt. ad VIII. AEn. 138.

6 Idem nationes] Arbitror ſcribendum, *item nationes diſtribuit.* Cohaerent quippe: poſtquam Mercurius ſermones hominum interpretatus eſt, item nationes diſtribuit, tum diſcordia inter mortales eſſe coepit. Dantur duae cauſſae diſcordiae, varietas ſermonis, & diviſio hominum in certas nationes. SCHEFF. Arbitratur *item* ſcribendum Cl. Schefferus. Videor idem vitium detexiſſe cap. 57. Heic tamen iſta correctione nihil opus videtur. Ovid. VIII. Met. 134. *An inania venti Verba ferunt; idemque tuas, ingrate, carinas?* MUNCK.

7 Quod Junonis sacra primus fecit] Scribi debet, *quod Junoni ſacra.* SCHEFF. Correxeram *Junoni ſacra*, quod librarium τὸ *s* geminaſſe exiſtimarem. Quid tamen dubitare me aliquantulum faciat, dixi ad cap. 40. ubi ſimiliter ſcripſit, *Sacra Deae Veneris per aliquot annos non fecerat.* Sed quo magis examino, eo magis id mihi videtur nimium inſolens. Lactant. ad Stat. Theb. lib. I. vers. 252. *Phoroneus rex Argivorum, qui primus dicitur Junoni templa dicaſſe, & ſacrificiorum inſtituiſſe ſolennia.* Clemens Paraeneſ. pag. 28. *Seu Phoroneus ille fuerit, ſeu Merops, ſeu aliquis alius, qui iis poſuerunt templa & altaria, etiam ſacrificia eis primi obtuliſſe dicti ſunt.* Adde Arnob. lib. XI. pag. 191. edit. Leid. MUNCK.

Ad CAP. CXLIV.

8 Quod postea] H. e. ob quod. Cap. 136. *Quod Polyidus aeſtimans* &c. Vide notas ad cap. 16. MUNCK.

9 Ferula] Vide Serv. ad Eclog. VI. vers. 42. Ferula eſt νάρθηξ, de quo Proclus ad Heſiod. Ἔργ. A. pag. 24. edit. Heinſ. Ἔστι πυρὸς ὄντως φυλακτικὸς ὁ νάρθηξ, ἠπίαν ἔχων μαλακότητα καὶ τρέφειν τὸ πῦρ καὶ μὴ ἀποσβεννῦναι δυναμένην. MUNCK. Praeter Servium hic a Munckero laudatum fabulam conati ſunt explicare Heraclides Ponticus in Allegor. Homer. pag. 446. Agroetas Theophraſtus & Herodorus apud Schol. Apollonii Rhodii lib. II. vs. 1252. & per *Prometheum* nil niſi prudentem hominem indicaſſe Veteres docet etiam Schol. Pindari O. Pyth. V. vs. 35. & inde fingitur ante homines natos fuiſſe Jovis Conſiliarius. Vide Perizon. ad AElian. XII. V. H. 25. ex Lingua Orientis hujus fabulae originem eruere vult Magnus Bochartus in Phaleg. lib. I. cap. 2.

10 Ob hanc rem] Aliam praeterea cauſam affert Schol. AEſchyli Prometh. 1021. & noſter Aſtron. II. 15. MUNCK. Adde Schol. AEſchyli Prom. V. vs. 11. & Durim, apud Schol. Apollonii Rhodii lib. II. vs. 1253. qui dicit vinctum fuiſſe Prometheum διὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐρασθῆναι. ὅθεν τοὺς περὶ τὸ Καυκάσιον οἰκοῦντας μόνῳ Διὶ καὶ Ἀθηνᾷ μὴ θύειν, διὰ τὸ κολάσεως αἰτίους Προμηθεῖ γενέσθαι. καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβειν Ἡρακλέα, τῆς τοῦ ἀετοῦ τοξείας χάριν.

11 In monte Caucaso] Conſule tu Lector. Schol. & Stanlei ad AEſchylum Prometh. V. vs.

monte Caucaso ad saxum clavis ferreis, & [1] aquilam adposuit, quae cor ejus exesset. quantum die ederat, tantum nocte [2] crescebat. hanc aquilam post [3] triginta annos Hercules interfecit, eumque liberavit.

CXLV. *Niobe sive Io.*

[4] Ex Phoroneo & Cinna nati Apis & Nioba: hanc Jupiter [5] mortalem

1. Item de Caucaso Olear. ad Philostrati lib. II. de vita Apoll. Tyan. cap. 3.

1 AQUILAM ADPOS.] Alii vulturem fuisse dicunt. Vide Olear. ad Philostrati lib. II. cap. 3. de Apoll. Tyan.

2 TANTUM NOCTE CRESCEBAT] Suspicor scribendum, *tantum nocte recrescebat.* Sic enim alibi quoque solet. Adde c. 55. SCHEFF. Cl. Scheff. *recrescebat.* Sane in re simili ita loquitur cap. 55. *Qui jecur ejus exesset, quod cum lunâ recrescit.* Astron. II. 15. *Quae assiduè noctu renascentia jecora exesset.* Audacius Paulinus *recretas vires* dixit pro *renatis.* Gloss. Steph. *Recrementum*, σινίασμα, ἀπότριμμα. leg. *retrimentum.* MUNCK.

3 TRIGINTA ANNOS] Ex AEschyli sententia reponendum esset XXXIV. Vide Astron. II. 15. Alii dicunt ab ipso Jove resolutum, *quod eum monuisset à Thetide abstinere, quod de ejus semine nasceretur, qui eum regno pelleret, sicut ipse Saturnum patrem, cui post sacramentum, quod eum nunquam se soluturum juraverat, annulum de ipsis vinculis clauso de monte Caucaso lapide dedit, ad poenae praeteritae indicium*, ut ait Servius loco modo laudato. Pro *clauso* mallem *clausum.* Hyg. Astron. *Annulos lapide & ferro conclusos.* Vel *incluso.* Isidor. Orig. XIX. 32. *Prometheus fertur circulum ferreum incluso lapide digito circumdedisse.* Plin. Prooem. lib. 36. *Fragmentum saxi inclusum ferro ac digito circumdatum, hoc fuisse annulum, & hoc gemmam.* MUNCK.

Ad CAP. CXLV.

4 EX PHORONEO ET CINNA] Phoroneo sic enim ex Pauf. colligitur legendum esse, qui Argum Φορωνέως θυγατριδοῦν vocat. MICYLL. Nomen *Cinnae* mihi admodum suspectum est. Apollodorus lib. II. ab initio, ubi reliqua convenienter nostro commemorat, *Laodicem* appellat. SCHEFF. *Laodice* est Apollod. lib. II. *Telodice* Tzetzae in Lycophron. pag. 38. Schol. Euripid. ad Orest. vers. 933. qui tamen multipliciter in Scholiis ad eum locum corruptus videtur, hunc in modum γενεαλογεῖ. Ἰνάχου δὲ καὶ Μελίας Φορωνεὺς καὶ Πηγοὺς ἐγένετο. Φορωνέως δὲ καὶ Πειθοῦς ἐγένετο Αἰγιαλεὺς Ἀπία. ἀπὸ δὲ Εὐρώπης Νιόβη. Pro Ἀπία videtur scribendum, καὶ Ἄπις. Nisi mavis ἄπαις ex Tzetze. Sed non male. Est enim Apis Phoronei filius etiam Schol. Hom. A. 30. Unde Ἀπία Peloponnesus Eustath. in Dionys. p. 59. Deinde *AEgialeus* Apollodoro & Tzetzae non filius, sed frater est Phoronei. Nec Πηγοὺς caret suspicione. *Phegous* est Augustino C. D. lib. 18. cap. 3. Puto utrobique scribendum *Phegeus.* MUNCK. Adde Schol. Eurip. Orest. vs. 1248. Ἰνάχῳ ἐκ Μελίας ἐγένετο Φορωνεὺς καὶ Φηγεύς. Τούτων ὁ Φορωνεὺς ἄρξας τὸ νῦν Ἄργος Φορωνικὸν ἄστυ ἐκάλεσε. ἴσχει δὲ παῖδας ἐκ Πειθοῦς Αἰγιαλέα, Ἄπιν, Εὐρώταν, Νιόβην. Φηγεὺς πόλιν κτίζει Φηγάς. Sic emendatio ultima Munckeri firmatur ex eodem Scholiaste. Hunc Apin interemisse fertur AEtolus, ut Apollodor. pag. 29. Fuit & Apis Telchinos filius, de quo Pausan. lib. II. cap. 5. p. 123.

5 MORTALEM PRIMAM COMPRESSIT] Euseb. Praepar. lib. II. pag. 35. ed. Steph. Ζεὺς γὰρ πρώτῃ μὲν ἐμίγη γυναικὶ θνητῇ Νιόβῃ τῇ Φορωνέως. ἐσχάτῃ δὲ Ἀλκμήνῃ τῇ τοῦ Ἡρακλέους μητρί. Schol. Stat. Theb. IV. 589. *Phoroneus. Hic est qui primus Junoni sacrificasse dicitur, ut Dardanus Jovi. Phoroneus autem Inachi filius, qui primus mortalibus* (leg. *è mortalibus*) *regnavit, cujus filiam Nioben, quia alia Tantali est, Jupiter primo mortalem dicitur compressisse.* Hieronym. Chron. Euseb. *Niobae primae omnium mulierum mixtus est Jupiter, ut Graeci perhibent, de quâ nascitur Apis, quem Serapin cognominant.* MUNCK.

6 EX EA] Et Apide, ut vult Schol. Hom. ad Iliad. A. 115. MUNCK.

7 ARGOS OPP.] De pluribus & his Argis consule P. Leopard. lib. V. Emend. cap. 16. & Serv. ad II. AEn. 95. & ad VII. AEn. vs. 286. necnon Salmas. de L. Hellenist. pag. 287, 301, 302. De Argis Cypri agit Ptol. Hephaestion lib. VII. apud Photium pag. 491. Argus, a quo Argos Inachium dictum est, vocatur etiam filius Apidis & Niobae Phoronei filiae a Schol. Homeri, Iliad. A. vs. 123.

8 CRINUS] Non dubito, quin ex Apollodoro scribendum sit *Criasus*, item mox pro *Basus*, *Jasus.* SCHEFF. Κρίασος est Apollodoro & Euripidis

talem primam compressit: [6] ex ea natus est Argus, qui suo nomine [7] Argos oppidum cognominavit. Ex Argo & Euadne [8] Crinus, [9] Piranthus, & [10] Basus nati [11]. ex Pirantho Callirhoe, [12] Argus, [13] Arestorides, [14] Triopas. [15] hic * [16] ex hoc Eurisabe Anthus, Pelasgus, Agenor. ex Triope & Oreaside Xanthus & Inachus, [17] ex Pelasgo Laris, [18] ex Inacho & Argia Io. Hanc Jupiter dilectam compressit, & in vaccae figuram convertit, ne Juno eam cognosceret. Id

pidis Scholiastae cum loco modo adducto, tum ad Phoen. vers. 1124. quanquam ibi de matre variat. Ἄργος inquit, ὁ Διὸς γαμεῖ Πειθὼ τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα. τοῦ δὲ γίνε) Κρίασος &c. *Criasus* ergo pro *Crino* restituendus Hygino; quod & Cl. Scheffero visum. Nec aliter eum appellat Augustin. C. D. lib. XVIII. cap. 8. MUNCK.

9 PIRANTUS] Πείρανθος est Apollodoro. *Piranthus* ergo scribe potius. Euripid. Scholiast. cum Pausaniâ Πείρασον appellat. MUNCK.

10 BASUS] *Iasus* existimo scribendum. Ἔκβασον vocat Euripid. Scholiast. à quo hisce tribus duo alii adjunguntur, *Epidaurus* nempe & *Tirynx*. Notavit AEgius ad Apollod. in antiquis codicibus inveniri Ἔκασος, pro Ἴασος, ut videatur & ille Ἔκβασον hunc nominasse. MUNCK.

11 EX PIRANTHO CALLIRHOE] *Phorbante*. MICYLL. Suspicor scribendum, ex Pirantho & Callirrhoë. Sic enim & Scaliger scribendum censuit ex Phoronide ad Num. Euseb. CCCLXVII. SCHEFF. Cl. Schefferus cum Scaligero rescribendum suspicatur, *ex Pirantho & Callirhoe*. MUNCK. Plures fuere. Praeter Acheloi filiam (v. Pausan. VIII, 24.) Scamandri fuit filia, uxor Trois, mater Ili, Assaraci & Ganymedis. Conon Narrat. XII. apud Photium pag. 429. fuit & Lyci e Marte geniti Africae regis filia, quae a Diomede, quem deperibat, & propter quem patrem prodiderat, spreta ac relicta laqueo sibi necem conscivit. Plut. Parall. T. II. p. 311. Oceani filia, e qua & Nilo nata Chione. Serv. ad IV. AEn. 250. Fuit & nomen meretricis apud Persium juxta quosdam. Vid. Jac. Nic. Loensis lib. VI. Epiphyll. cap. 15. ubi & de fonte *Callirrhoe*.

12 ARGUS &c.] Pausan. sic. Ἄργου δὲ Πείρασος γίνεται καὶ Φόρβας. Φόρβαντος δὲ Τριόπας. Τριόπα δὲ Ἴασος καὶ Ἀγήνωρ. Ἰὼ μὲν οὖν Ἰάσου θυγάτηρ. Vide in Argolic. MICYLL.

13 ARISTORIDES] Videtur hoc vocabulum olere glossam ejus, qui meminisset Argum apud Ovid. I. Met. 624. Aristoridem dici, ut Ἀρέστορος υἱὸν ab Asclepiade apud Apollodorum, qui hunc Agenoris facit filium. Ab Asclepiade Stat. Eurip. Scholiastes ad Phoen. 1124. MUNCK.

14 TRIOPAS] Τριόπας Euripidis interpreti est Phorbantis & Euboeae filius, cui calculum dat Pausanias. MUNCK.

15 HIC *] Illud *hic* delendum puto; ut ex seq. *hoc* natum. MUNCK.

16 EX HOC EURISABE] Desunt aliqua, puto autem legendum, ex hoc & *Eurisabe*, si modo nomen *Eurisabes* se recte habet, ac intelligendum Jasum, qui male nostro *Basus* dicitur. Certe Jasum patrem Agenoris Apollodorus etiam, aliique faciunt. Series majorum Jus integra secundum nostrum sic se habet: Phoroneus, Nioba, Argus, Piranthus, Jasus, Triopas, Inachus, Jo. SCHEFF. Bene & interponit legitque, *ex hoc & Eurisabe* Schefferus. Sed quem per illum *hunc* intelligemus? *Iasum*, ut putat Schefferus, suadente id Apollodoro p. 59. quod Iasum Agenoris patrem faciat. Sed Pausaniam, & Homeri ac Euripidis Scholiastas si respicias, *Triopam* dicas intelligendum. Pausanias Corinthiacis: *Argo Pirasus est natus & Phorbas: Phorbanti Triopas: Triopae Iasus & Agenor.* Homeri interpres ad Iliad. Γ. 75. Ἴασος καὶ Πελασγὸς Τριόπα παῖδες. quibus tertium Agenorem adjungit Euripideus ad Orestem: Τριόπα δὲ ἐκ Σωΐδος ἐγένοντο δίδυμοι μὲν Πελασγὸς καὶ Ἴασος. νεώτεροι δὲ Ἀγήνωρ καὶ Ξάνθος. Censebam à primo ex his verbis corrigendum Hyginum, & reponendum, *ex hoc & Soide*. Sed turbare videtur, quod mox subnectit, *ex Triope & Oreaside*. Ubi pro *Triope* scripserim fidenter *Triopâ*, cujus mentionem etiam Astron. II. 14. facit. Dicamus duas habuisse uxores Triopam. ex priore natos Anthum, Pelasgum, & Agenorem; ex posteriore Xanthum & Inachum. Sed *Anthus* mihi suspectus. Hieron. Chron. Euseb. *Xanthus Triopa Lesbum condidit.* Leg. *Triopae*. Vide Diodor. lib. V. p. 347. MUNCK.

17 EX PELASGO LARIS] Hic *Laris* nusquam mihi inventus. An scribendum *Lycaon*? Infra cap. 176. *Ad Lycaonem Pelasgi filium.* 225. *Lycaon Pelasgi filius*. Firmant conjecturam meam illa Hesiodi, ab Eustathio & Strabone laudata, Υἱεῖς ἐξεγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο, Ὅν ποτε τίκτε Πελασγός. Et Tzetzes in Lycophron. pag. 83. ed. Steph. Πέλαγος (leg. Πελασγὸς) ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης. ᾧ καὶ Λυκάων παῖς ἦν ἐκ Μελιβοίης εἴτουν (leg. ἤγουν) Κυλλήνης. Adde Scholiast. German. Arctophylacis fabulâ. MUNCK.

18 EX INACHO ET ARGIA IO] Schol. Euripidis

Id Juno cum refcivit, [1] Argum, cui undique oculi refulgebant, cuftodem ei mifit. [2] hunc Mercurius Jovis juffu interfecit. At Juno [3] formidinem ei mifit, [4] cujus timore exagitata, coegit eam, ut fe in mare praecipitaret: quod [5] mare Ionium eft adpellatum. Inde in Scythiam tranfnavit, [6] unde Bofporus fines funt dictae. inde in AEgyptum, ubi parit [7] Epaphum. Jovis cum fciret fuapte propter opera tot eam aerumnas tuliffe, formam fuam ei propriam reftituit, deamque

pidis: Ἰάσου δὲ καὶ Λευκάνης Ἰὼ ἐγένετο. Cui, quod ad patrem attinet, accedit Paufanias. Cum Hygino tamen Caftor apud Apollodorum & complures Tragici faciunt. Quam non inter fe in cafcis hifce hiftoriis tradendis confentiant veteres, videre potes ex fubjecta tabella.

Stemma IUS.

Secund. Paufan.	Secund. Hygin.	Secund. Apollod.
Inachus.	Inachus.	Inachus.
Phoroneus.	Phoroneus.	Phoroneus.
Niobe.	Niobe.	Niobe.
Argus.	Argus.	Argus.
Phorbas.	Piranthus.	Iafus.
Triopas.	Triopas.	Agenor.
Iafus.	Inachus.	Argus Panoptes.
IO.	IO.	Iafus.
		IO.

MUNCK. De Jûs parentibus confule Salmaf. de L. Hell. p. 323. Spanh. ad Call. H. Dian. 524. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii lib. I. Met. vs. 588. Areftoris filiam facit Charax in hiftoria Graecorum apud Anonymum de Incredibil. cap. 15. Ed. Th. Gale, qui etiam docet, cur hic Argus πανόπτης fit dictus. Inachi filiam fuiffe docet nos etiam Lactant. ad Statii IV. Theb. vs. 119. nec non Paufan. lib. I. c. 25. Lucianus Dialogo I. Fabulos. Item Philoftratus lib. I. cap. 19. de Apoll. Tyan. Alia de *IO* videnda apud Plutarch. de Herodoti malign. Tom. II. pag. 856. & Burm. ad Ovidii l. l.

1 ARGUM, CUI U. O. R.] Hunc Argum Areftoris filium facit Servius ad VII. AEn. vs. 790. Schol. Sophoclis in Electr. vs. 5. Argum vocat τὸν κύνα τὸν Ἄργον τὸν πανόπτην. De ejus parentibus Apollodor. lib II. pag. 75, 77. uterque fabulam latius referunt. Adde de hoc Argo difputantem Meziriac. ad Ovidii Epift. VI. Heroid. pag. 70.

2 H. MERC. J. I. I.] Unde Mercurius Ἀργειφόντης dictus Apollodor. lib. II. p. m. 77.

3 FORMIDINEM EI MISIT] Pro, *immifit*. Vide notas ad cap. 30. Ovid. I. Metam. 725. *Horriferamque oculis animoque objectat Erinnyn Pellicis Argolicae.* Apollodorus in hac fabula: Τῇ βοῒ οἶστρον ἐμβάλλει. Schol. Horat. ad Artem: *OEftro agitata & in vaccam mutata in AEgyptum pervenit.* Atque ita Virgilius quoque III. Georg. 152. *Hoc quondam monftro horribiles exercuit iras Inachiae Juno peftem meditata juvencae.* Servius: *Nota eft fabula Io Inachi filiam à Jove Junonis adventu converfam effe in vaccam, cui Juno immifit oeftrum: quo toto orbe fatigata, tandem aliquando venit ad AEgyptum, & illic in Ifin converfa eft. Tranfit autem per mare anguftum, quod bofphorum appellatum eft, nunc autem Hellefpontum dicitur.* OEftrum μύωπα βοῶν ἐλατῆρα appellat Coluthus. *Quem Romani afylum dicunt, Graeci OEftrum.* Lactant. ad Stat. Theb. lib. I. vers. 32. Sed μύωπα ab oeftro diftinguit Scholiaftes Theocriti ad Eid. VI. 28. fruftra ut puto. Vide Schol. Hom. ad Odyff. X. vers. 300. Sed ille fecum diffentit, & ad vers. 299. omnino diverfos effe vult οἶστρον & μύωπα. Gloff. Stephani. *Afilus, furor*, οἰστρομανία. *Furiofus*, οἰστροπλήξ. Sophocles: Τῆς οἰστροπλῆγος Ἰνάχου κόρης. Schol. Τῆς οἴστρῳ ἢ μανίᾳ πληγείσης. Confer Tzetzen ad Lycophron. p. 72. OEftrum quoque furiam interpretatur Philargyrius. Nimirum formidinem incutere furiarum eft. Formidinem autem idolum fecerunt pagani. In Genealogià habes fuperius, *Ex Marte & Venere Harmonia & Formido.* Schol. AEfchyli ad Prometh. vers. 563. φάσμα interfecti Argi, quem canem facit fuiffe, ei objectum fcribit. MUNCK. De oeftro multi multa. Videatur Athenaeus lib. VII. cap. 14. Schol. Apoll. Rhodii lib. I. vs. 1265. D'Arnaudtius cap. 32. Obf. AEfchyli in Prom. Vinct. vs. 675. Metaphorice hac voce ufi veteres de furore, vehementique impetu. Vide Sophocl. Trachin. vs. 665. in Antig. 1014. Potter. ad Lycophron. vs. 405. & Nobiliff. Juvenem M. Röverum ad Mufaeum vs. 134. De rebus inanimatis Eurip. Herc. Fur. 862. κεραυνοῦ τ' οἶστρος ὠδῖνας πνέων. Ariftophanes Thefmoph. vs. 331. μυχὸν οἰστροδίνητον dixit.

4 CUJUS TIMORE EXAGITATAM COEGIT EAM] Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 46. legit, *Exagitatam coëgit ut fe.* Cl. Schefferus nihil mutat, fed illis haec accenfet, quae, ut ait, non tam vitiofa, quam plebejo fermonis generi propria funt. Ego unica literula addita fcribendum putem *exagitatam coëgit eam ut fe* &c. Amat nofter iftas

que AEgyptiorum [8] esse fecit, [9] quae Isis nuncupatur.

CXLVI. *Proserpina.*

PLUTON petit ab Jove Proserpinam filiam ejus & [10] Cereris in conjugium daret. Jovis negavit Cererem passuram, ut filia sua in Tartaro tenebricoso sit: sed jubet eum rapere eam, [11] flores legentem [12] in monte

istas trajectiones vocum. MUNCK.

5 MARE JONIUM] V. Apollodor. lib. II. p. 77. Schol. Eurip. Hippol. 727, 735. p. 559. Tzetz. ad Lycophron. vs. 630. Schol. Pindari O. Pyth. III. vs. 120. Schol. Apoll. Rhod. IV, 308. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 389. qui varias de hujus maris nomine sententias produnt.

6 UNDE BOSPHORUS FINES SUNT DICTAE] Num post *Bosphorus* deest quidpiam, an scribendum *Bosphori*? SCHEFF. Cl. Schefferus, *Bosphori fines sunt dictae.* Nob. Heinsius conjectat, *unde Bosphorus ejus fines sunt dictae.* ut velit Scythiam Bosporo terminari. Ita sane Tanais *Asiam & Europam finis interfluere* dicitur apud Curt. lib. VII. cap. 7. Vide tamen, an placere & hoc possit, quod postea mihi in mentem venit, *unde Bosporus Maeotis fauces sunt dictae.* Nam Bosporum heic Cimmerium sive Maeoticum intelligere debemus, de quo Eustath. ad Dionys. p. 24. *Maeotis* autem pro *Maeotidis* potuisse scribere Hyginum, disces ex iis, quae dixi ad cap. 10. Schol. Horat. ad od. 13. lib. II. *Bosporus Ponti sunt fauces, ubi propter angustias assidua naufragia fiunt.* Capella lib. VI. p. 221. *Debinc Ponti ora, fauces Bosphori.* Uterque Bosporus fauces audiunt, ille Maeotidis, hic Ponti. Στόμα Πόντε AEschylo Pers. vers. 880. Adde Moschopul. περὶ σχεδῶν pag. 84. Quod ait mare Ionium appellatum, de eo vide Tzetzen ad Lycophron. p. 504. De Bospori vocabulo multis disputat Schol. Apollon. ad lib. II. 168. Possis etiam: *Unde Bospori fauces* &c. στόμα βοσπόρε apud Dionys. MUNCK. *Bosporum Thracicum* intelligit Apollodorus lib. II. p. 77. Alii *Bosporum Cimmerium.* V. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 254. qui pluribus de *Bosporo* egit. Adde Eust. ad Dionys. Perieg. a vs. 140. ad vs. 144. Schol. Sophocl. Ajac. 898. pro eo saepius male *Bosphorum* scribi, monuerunt jam Celeb. P. Burm. ad Ovid. I. M. 179. & Duk. ad Florum lib. III. cap. V. §. 25.

7 EPAPHUM] Ex Telegono. Euseb. Chron. Ovid. I. Met. 748. *Hinc Epaphus magni genitus de semine tandem Creditur esse Jovis.* Idem hic est, qui Osiris, Apis, & Serapis sive Sarapis. Vid. Herod. Thalia, & Lactant. lib. I. cap. 21. MUNK. De Epapho Strabo lib. X. p. 682. Schol. Eurip. Phoeniss. 683. Schol. Pindari O. Pyth. IV, 25. O. Nem. X, 9. Lact. ad Statii VII. Theb. 186. Celeb. P. Burm. ad Ovidii locum.

8 ESSE FECIT] Sedigitus apud Gellium lib. XV. 24. *Nono loco esse facile facio Luscium.* Ovid. VI. Met. 75. *Stare Deum pelagi longoque ferire tridente Aspera saxa facit.* MUNCK.

9 QUAE ISIS NUNCUPATUR] V. Eust. ad Dionys. Perieg. v. 918. Diogen. Laert. prooem. §. 10. Plutarch. de Iside & Osiride inprimis pag. 364. Tom. II. Lact. ad Statii I. Theb. vs. 265. G. Cuper. in Harpocrate pag. 109. Broukh. ad Tibull. I, III, 23. Duo Isidis templa in Corintho sunt, quorum alterum vocatur Isidis *Pelagiae*, i. e. maritimae, alterum *AEgyptiae.* Vid. Pausan. lib. II. c. 4. p. 121.

Ad CAP. CXLVI.

10 CERERIS IN CONJUGIUM DARET] Post τὸ *Cereris* excidisse *sibi* arbitror. MUNCK. *Sibi* facile hinc abesse patior. Sic Fab. CLIII. *petierunt ab Jove, ut aut homines* (ipsis) *daret, aut eos calamitate officeret.* Fab. CXCI. *atque ducem dedit, qui eum .. deduceret.* ubi ellipsin hanc rectè contra Schefferum tuetur Munckerus. Conferantur, si necesse sit, quae olim dedimus ad haec Cicer. N. D. II. 48. *At quibus bestiis erat is cibus, .. aut vires* (his) *natura dedit aut celeritatem.* WOPKENS.

11 FLORES LEGENTEM] Legisse narcissos ajunt, cum raperetur. Vide Scholiast. Sophocl. ad OEdip. Colon. vers. 674. MUNCK. Ovid. V. M. 392.

- - - Quo dum Proserpina luco
Ludit, & aut violas, aut lilia candida carpit.

12 IN MONTE AETNA] An in AEtna legebat flores, cum in raptoris manus incideret, Proserpina? & hoc est, quod ad Nem. A. tradit Pindari Scholiastes? Περσεφόνη περὶ τὰς τῆς Αἴτνης ἀλφιτεύουσα λειμῶνας, ἡρπάσθη παρὰ τοῦ Πλέτωνος.

monte AEtna, qui eſt in Sicilia. in quo Proſerpina dum flores cum Venere & Diana & Minerva legit, [1] Pluton quadrigis venit, & eam rapuit. Quod poſtea Ceres ab Jove inpetravit, ut dimidia parte anni apud ſe, dimidia apud Plutonem eſſet.

CXLVII.

τωνος. Sed ibi urbem AEtnam intelligere videri poſſit, de quâ Barth. ad Stat. Tom. II. pag. 934. An potius ſcribendum *in nemore Ennae?* Arnobius lib. V. *Conſimiliter in alterâ fabula Hennae nemus & flores quid ſunt?* Confer Jul. Firm. in de E. P. R. Ovid. IV. Faſt. 421. Diodorum lib. V. Cic. IV. Verr. Sed mutare quicquam nos vetat luculentus locus Ariſtotelis libro περὶ θαυμ. ἀκουσμ. cap. 116. p. 101. edit. Sylburg. quem videre operae erit pretium. Lactant. ad Stat. V. Theb. vers. 357. *Ut Proſerpinam circa cacumen AEtnae flores legentem raperet.* In Argum. lib. V. Met. Ovid. fab. 6. *Uti Proſerpinam circa AEtnam flores legentem cum Minerva atque Diana raperet.* Ad locum ergo, quo rapta eſt, reſpexit Seneca Herc. Fur. vers. 660. cum de Proſerpina diceret? *Quam tota irrita Quaeſivit AEtnâ mater.* Columella lib. X. *AEquoris AEtnaei vernantia lilia carpſit, Raptaque Lethaei conjux modo facta tyranni.* MUNCK. De Proſerpinae raptu Apollodor. lib. I. p. m. 15. & Schol. Ariſtophan. Equit. vs. 782. Inter antiquos parum conſtat de loco, quo Proſerpina fuerit rapta. Alius in Attica, ſeu concava quadam Atticae voragine, ubi in vivis eſſe deſiit OEdipus. Alius in Argolide. Alius in Cyllene Arcadiae monte. Graeci vero Aſiatici in Charonio Lydiae, prope Nyſam, antro Proſerpinam eſſe raptam ſtatuerunt. V. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 9. Poſtea fuerunt, qui apud Hennam rapuiſſe Ditem Proſerpinam operoſe adſtruxerunt. V. Celeb. P. Burm. ad Ovid. V. M. 385. De qua Henna inprimis egit Spanh. ad Callim. H. Cerer. vs. 15. Hinc quidam poetarum finxerunt, Siciliam Proſerpinae ſponſae dotem a Jove fuiſſe datam. V. P. Leopard. lib. X. Emend. cap. ult. Pauſan. lib. I. cap. 38. pag. 93. Ῥεῖ δὲ Κηφισσὸς πρὸς Ἐλευσῖνι βιαιότερον παρεχόμενος τοῦ προτέρου ῥεῦμα. καὶ παρ' αὐτῷ καλοῦσιν Ἐρινεὸν, λέγοντες τὸν Πλούτωνα, ὅτε ἥρπασε τὴν Κόρην, καταβῆναι ταύτῃ. Proſerpinae fabulam allegorice multi explicarunt, ut Auguſtinus de C. D. lib. VII. cap. 10. & Lact. ad Statii Theb. lib. VIII. vs. 63. Theon. ad Arati Phaenomena pag. 19. & quos laudat Graevius Lect. Heſiod. cap. XI. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 20, 138. J. Perizonius ad AElian. lib. IV. V. H. cap. 5.

1 PLUTON.. EAM RAPUIT. QUOD POSTEA CERES AB JOVE IMPETRAVIT, UT DIMIDIA PARTE ANNI APUD SE .. ESSET] Si *quo* pro quam ob cauſam ſatis probum, vel his Latinis uſitatum ſit, ut volunt Schefferus ac Munckerus, libens legerim, *Quo poſtea* &c. Suavius tamen adhuc ſonaret, *Quo facto Ceres* &c. WOPKENS. Apollodor. lib. I. pag. m. 17. Περσεφόνη δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον μετὰ Πλούτωνος ἠναγκάσθη μένειν. τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῖς θεοῖς.

Ad CAP. CXLVII.

2 CUM CERES] Hanc fabulam tantum non iisdem verbis narrat Servius ad Georg. I. vers. 19. ut utrumvis ex altero deſcripſiſſe eam palam ſit. Lactantius, qui & ipſe ad II. Stat. Theb. 382. αὐτολεξεὶ Hyginum expreſſit, quin furti reus ſit, non eſt dubitandum. MUNCK.

3 ELEUSINUM REGEM] *Eleuſium.* MICYLL. Putat Micyllus, *Eleuſium* legendum. Ego nihil muto. Ita namque dicitur & aliis, niſi *Eleuſinam* malis. Vide Apollod. SCHEFF. Vulgo tradunt Triptolemi patrem Celeum regem Eleuſiniorum, & ad eum divertiſſe Cererem. Πανύασις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσῖνος λέγει. Φησὶ γὰρ Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν, ut teſtatur Apollodorus lib. I. Pauſanias Atticis: Ἐλευσῖνα δὲ ἥρωα, ἀφ' οὗ τὴν πόλιν ὀνομάζουσι. An ergo ſcribendum *Eleuſinum?* Non puto. *Eleuſinum* nominant quoque Servius, Lactantius, & Noſter rurſus cap. 275. Ὠνομάσθη δὲ, ait Harpocration, ἡ πόλις Ἐλευσὶς ἀπὸ Ἐλευσίνου τοῦ Ἑρμοῦ. quae totidem verbis exhibet Etym. magni auctor in voce Ἐλευσίς. Sive illud Ἐλευσίνου referas ad rectum in ης, ſive in ος, parum referre exiſtimo. Novimus veteres dixiſſe Ἰόβαλος & Ἰοβάτης, *Aceſtes* & *Aceſtus*, *Zetes* & *Zetus*, & id genus alia valde ἀδιάφορα. Lactant. ad XII. Theb. 628. *Ceres à Dite filiam raptam dum quaerit, hoſpitio regis Eleuſi fertur fuiſſe ſuſcepta.* Leg. *Eleuſini.* Non tamen valde ei repugnem, qui terminatione latina uſum Hyginum ſtatuere velit, ut *Titani* pro *Titanes* cap. 150. & 167. Sane adjective *Eleuſina lampas*, *Eleuſina Ceres* habemus apud Arnobium & Capellam. In loco illo Apollodori modo laudato

CXLVII. *Triptolemus.*

[2] Cum, Ceres Proſerpinam filiam ſuam quaereret, devenit ad [3] Eleuſinum regem, cujus uxor [4] Cothonea puerum Triptolemum pepererat, [5] ſeque nutricem lactantem ſimulavit. Hanc regina libens nutricem filio ſuo recepit. Ceres cum vellet alumnum ſuum inmortalem reddere, [6] interdiu

interdiu

dato τὸ Δήμητραν à mala videtur eſſe manu. Non ignoro quidem Tzetzen dixiſſe ad Heſiodum pag. 18. edit. Heinſ. Ἔφασαν Δήμητραν εἰς Ἀθήνας ἐλθεῖν. Moſchopulum ad eundem pag. 5. Δήμητραν τὸν σῖτον καὶ τοὺς καρπούς. Schol. Theocrit. ad Eid. XVII. Τὴν Δήμητραν λέγει καὶ τὴν Περσεφόνην. Sed cultiori utitur dictione Apollodorus, quam ut barbarè cum poſterioris aevi Scholiaſtis loqui potuiſſe cenſendus ſit. Certe in Etym. magni auctore, qui & ipſe Δήμητραν, & Δήμητρα in recto frequentat, atro id carbone notavit Sylburgius. Invenitur tamen Δήμητραν etiam apud Euſeb. Praep. Euang. p. 34. & 52. ed. Steph. apud Heſych. in ΑΓΡΑΙ Δημήτρας. Caeterum Panyaſis illius, quem heic ſequitur Hyginus, corruptum vocabulum non ſemel apud German. Scholiaſten; tanquam in Dracone, *Ut Pannaſis Heracleas refert.* Legendum eſſe *Panyaſis Heraclea*, oſtendi ad Antoninum Lib. cap. 20. atque ita quoque exhibet edit. Sanctandreana. Praeter Panyaſin Heracleam ſcripſit etiam Herodotus, ut docet nos Heinſius ad Heſiod. pag. 84. Immo & Criſpinus, ſi Fulgentio fides in voce *Antiſtare.* Panyaſis reſtituendus quoque Tzetzae Proleg. in Lycophron. Γεγόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πάνυσις, Ἀντίμαχος, καὶ Πείσανδρος. Leg. Πανύασις. Caeterum Piſander ille ſurrogandus mihi videtur in Theſſandri locum, qui Servii comment. occupavit ad AEn. II. 211. Scripſiſſe & eum Heracleam didicimus ex Suidâ & Athenaeo. Caeterum Scholiaſtes Nicandri ab uxore Hippothoontis hoſpitio exceptam Cererem memorat, longe alios ſecutus auctores. MUNCK. In Apollodoro Δήμητραν ne rejicias. legitur in antiquo Phytali epitaphio apud Pauſan. lib. I. cap. 37. pag. 89. ipſe Pauſanias hac flexione uſus eſt, ut lib. VIII. cap. 42. lib. IX. cap. 25. quod Sylburgius ad Phytali epitaphium jam monuit. Plutarch. de Herodoti Malign. Tom. II. p. 857. τὰς περὶ Δήμητραν τελετὰς dixit.

4 Cothonea] Metanira a Pauſ. dicitur. Triptolemi autem pater *Celeus*. MICYLL. De hoc vocabulo dubito. apud Lactantium Hyona uxor Eleuſini vocatur. SCHEFF. Ita & Lactantius. Servius, *Cyntinea.* *Metaniram* dici à Pauſania notat Micyllus. Atque ita quoque eam appellat Apollodorus lib. I. Loeſcherus Pauſaniae interpres in ſuo codice inveniſſe Μεγάνειρα videtur. Atque ita legitur etiam apud Diomed. lib. III. p. 113. ed. Soter. Vitioſam eam eſſe ſcripturam diſces ex Nobiliſſ. Heinſii notis ad Ovid. IV. Faſt. 537. Sed Tzetzes ad Heſiod. Ἔργ. pag. 7. docuit me quoſdam Triptolemi matrem facere *Polymniam.* Propius ergo à vulgata ſcriptura diſceſſerimus, ſi Hygino reſtituamus *Polymnia* vel *Polymnea.* MSS. certè Lactantii repraeſentant *Hionia.* *Neaera* eſt in marmore Arundeliano. Νῆρις Schol. Hephaeſt. pag. 81. Nicandri Scholiaſtes illam Metaniram non Eleuſini, ſed Hippothoontis facit uxorem pag. 72. edit. Col. Cum Polymnia inventrix feratur φυτεργίας, optimè omnium heic *Polymnia* ſcribi exiſtimem. MUNCK. *Neaera* juxta Sophoclem Medeae mater fuit. Vid. Schol. Apollon. Rhod. III, 242. De *Metanira* Interpr. ad Ovid. V. M. 448. de Triptolemi parentibus conſule Panyaſin & Pherecydem apud Apollodor. lib. I. pag. 17. Argivos, Athenienſes: Muſaeum, Orpheum, & Choerilum apud Pauſan. lib. I. cap. 14. p. 34. Pauſaniae locus, ubi Μεγάνειρα Triptolemi mater adpellatur, eſt lib. I. cap. 39. p. 94.

5 Seque nutricem lactantem simulavit] Illud *nutricem* cenſeo à gloſſa eſſe, cum praeſertim ſequatur, *nutricem filio ſuo recepit.* Non ergo ante, quam reciperetur, nutrix fuit, ſed tantummodo lactans, id eſt, quae haberet lac in uberibus, ut nutrire poſſet, licet non nutriret. Talis enim proprie eſt *lactans*, ut ex Gellio apparet. SCHEFF. Τὸ *nutricem* deletum vellet Cl. Schefferus. Ego nil temerè putem mutandum. Servius habet: *Seque nutricem pueri amore ducta ſimulavit.* Lactantius: *Seque nutricem ſimulabat.* *Lactantem nutricem* exiſtimo dixiſſe Hyginum, quia & *aſſa nutrix* eſt, quae lac non praeſtat infantibus, ſed ſolum diligentiam adhibet, ut loquitur Schol. Juvenal. ad Sat. XIV. 208. MUNCK.

6 Interdiu lacte divino] Servius; *cum lacte divino.* Mallem *eum lacte* &c. Immo ita legi debet etiam apud Hyginum, qui τὸ *eum* malè omiſit. MUNCK. Non facile mihi perſuaſerit Munckerus in poſterioribus his excidiſſe *eum.* Fab. CLXIV. *Myrrha cum patrem ſuum amaret,*

terdiu lacte divino alebat, noctu [1] clam in igne obruebat. Itaque praeterquam solebant mortales, crescebat. Et sic fieri [2] cum mirarentur parentes, eam observaverunt. Cum Ceres eum vellet in ignem mittere, pater [3] expavit. Illa irata Eleusinum exanimavit; at [4] Triptolemo alumno suo aeternum beneficium tribuit. [5] nam fruges propagati * currum draconibus junctum tradidit, [6] quibus vehens orbem terra-

inebriavit (eum) *& sic cum eo concubuit.* Fab. CCLXXIV. *Et validius* (eam) *medici accusare coeperunt.* Sed affatim jam talia cumulavimus ad Cicer. N. D. II 48. WOPKENS.

1 Clam in igne] Deest *noctu*, ut illud *interdiu* praecedens habeat, quo referatur. Et ipsa exigit historia. Vide Apollodorum. SCHEFF. Deest *noctu.* Supplendum ergo, *noctu clam in igne.* Servius habet: *Noctu clam igne eum obruebat.* Apollod. lib. I. Τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος. Idem fecisse Thetidem Achilli suo idem refert, ut & Lycophron apud Hom. Schol. ad Iliad. Π. 36. & Tzetz. ad Lycophron. pag 39. Geminum germanum est, quod in vita Eliae memorat Epiphanius: Καὶ ὅτε, inquit, ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἴδεν Σωβαχ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπτασίαν, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς προσαγορεύοντες, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν &c. MUNCK. De Achille consule Schol. Aristoph. Nub. 1064.

2 Cum mirarentur parentes, eam &c.] Ita distinguo. Male incisum erat positum ante τὸ *parentes.* Servius: *Id sic fieri cum pater adniraretur.* Unde vides Hygino in praecedentibus esse restituendum, *id sic fieri.* Lactantius habet: *Cum hoc pater miraretur.* MUNCK.

3 Expavit] Servius & Lactantius, *exclamavit.* quod puto rectius. Tzetzes in Lycophron. Ἰδὼν δὲ ὁ Πηλεὺς τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ, καὶ βοήσαντος, συνέβη ταύτην πρὸς Νηρηίδας ὑποχωρῆσαι. MUNCK.

4 Triptolemo alumno] Deiphontem Triptolemi fratrem Cereris alumnum facit Apollodorus. Schol. Nicandri Celeum conjectum in ignem à Cerere narrat pag. 32. Ἡ Δημήτηρ Κελεὸν λαβοῦσα ἀνέτρεφεν ὡς υἱόν. Βουλομένη δὲ ἀπαθανατίσαι, συνεχῶς εἰς τὸ πῦρ ἔβαλλεν &c. MUNCK.

5 Nam fruges propagati] Barthius ex Mſ. suo, *fruges propaganti.* Sed ne sic quidem locus integer videtur. Mallem: *nam fruges propagare currum* &c. Formula *fruges propagare* non est inconveniens Nostro, pro, *ut propagaret fruges, ad propagationem frugum.* Sic fab. 88. *ad flumen exit sanguinem abluere.* fab. 27. *responsum fuit ab AEetae progenie mortem cavere.* Nisi malis illud *propagare* ad sequens *tradidit* referre, ac scribere, *fruges propagare ac currum.* Sane *tradere propagare*, pro *tradere propagationem* non ineptum foret, & Graecis locutionibus conveniret. SCHEFF. Servius habet: *Nam ad fruges portandas currum draconibus junxit, deditque* &c. Censeo ex Hygino in Servio rescribas *propagandas*, praesertim cum & Lactantius exhibeat: *Fruges ei propagandas, & currum draconibus junctum tradidit.* Schol. German. Fab. Canis: *Jussit, ut in reliquas terras propagaret.* Hyginum forte non male restituas, si *propagatum* legas pro *propagati*, quanquam non valde displicet, quod Cl. Schefferus conjecit, *propagare*, non tantum, quia legi cap. 27. *Responsum accepit mortem cavere.* 88. *Exit sanguinem abluere.* 145. *Deam esse fecit.* Sed quod & optimi scriptores ita loquantur. Ovid. in hac fabulâ v. Met. 660. *Rursusque per aëra misit Mopsopium juvenem sacros agitare jugales.* Horat. I. od. 23 *Frangere persequor.* AEn. V. 248. *Magnum dat ferre talentum.* Propert. lib. I. el. XVI. *Mittit me quaerere* Caelius I. Histor. *Mittit visere.* MUNCK. Itaque recte Cl. Oudendorpius ad J. Caesar. B. Civ. cap. 34. MSS. Codicum lectionem defendit *in Thessaliam ire* sc. *misit.*

6 Quibus vehens] Lactantius & Servius: *Quibus ille vectus.* Sed Hyginianum elegantius est. Sueton. Neron. 34. *Terra marique praetervehentes.* Apul. I. Mil. *Equo indigena peralbo vehens.* Nepos Timoth. cap. 2 *Circumvehens Peloponnesum.* Unde *vector* qui vehitur. Nec dissimile *gestans* de eo, qui gestatur apud Sueton. Domit. cap. XI. Adde quae ad Justin. lib. XI. cap. 7. congessit Freinshemius, & Anal. lib. III. cap. 9. Vossius. MUNCK.

7 Obsevit] Servius, *observit.* Lege ex Hygino & Lactantio *obsevit.* Idem vitium occurrit apud Nostrum cap. 277. MUNCK. Vide Lactant. ad Statii XII. Theb. vs. 626. Hic Triptolemus inventor frumenti, & aratri etiam dicitur a nonnullis. Vide Jac. Nic. Loensem lib. I. Epiphyll. cap. XI. nempe in Graecia, a Cerere edoctus. Vide Celeb. Broukh. ad Tibull. I, VIII, 39. Osirim primum AEgyptiis aratrum monstrasse, uterque addit, unde Dionysius Perieg. vs. 233. de AEgyptiis canit

Οἳ πρῶτοι βιότοιο διεστήσαντο κελεύθους,
Πρῶτοι δ' ἱμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου.

Et plura apud eosdem de aratri inventoribus reperies. Adde inl. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 22.

terrarum frugibus [7] obſevit. Poſtquam domum rediit, [8] Celeus eum pro benefacto interfici juſſit: [9] ſed re cognita, juſſu Cereris Triptolemo regnum dedit: [10] quod ex patris nomine [11] Eleuſinum nominavit. [12] fierique ſacrum inſtituit, quae Theſmophoria graece dicuntur.

CXLVIII.

vs. 22. ac Munck. ad fab. 274. Quomodo a multis Graecorum *Bacchus*, Graecis idem, qui AEgyptiis *Oſiris*, arare & ſerere primus inveniſſe creditur. Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 299. & de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 365. Calliſtratus apud Plutarchum lib. IV. Sympoſiacôn pag. m. 670. dicit quoſdam eſſe, qui narrent, primam aratri uſum docuiſſe AEgyptios ſuem terram roſtro findentem. & inde ὕνιν (de qua voce Suidas & J. Pollux lib. I. cap. 13. initio) dici vomerem. Aprum dentibus vites praerodentem mortales putationem demonſtraſſe docebunt cum Hygino alii, quos laudat Cl. Munck. ad fab. 274. De Cerere omnis agriculturae inventrice Serv. ad I. Georgic. 147. De Saturno, cui multi agrorum, & vitium cultus tribuunt S. Bochart. in Phaleg. lib. I. cap. I. pag. 3. qui ex Noae hiſtoria Saturni fabulam confictam ſtatuit. Vide ad cap. 129. & 130. ex Saturno & Venere omnia naſci multi ſtatuunt. Plut. in Iſ. & Oſiride T. II. p. 378.

8 Peleus] *Celeus* vel *Cepheus* ut Boccatius; niſi quis malit *Lyncium* intelligere, de quo Ovidius. MICYLL. Non dubito, quin legendum ſit, *Celeus*, is enim proxime ante Triptolemum regnavit. Et fuerunt, qui eum patrem Triptolemi facerent, ut ex Apollodoro conſtat. SCHEFF. Servio eſt *Cephalus*, Lactantio *Cepheus*. Ubique emendandum eſſe *Celeus* vel tyrunculus non rudiſſimus videat. Apollodorus lib. I. Δήμητρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσῖνα ὑπεδέξατο. Virg. I. Georg. 165. *Virgea praeterea Celei viliſque ſupellex.* Ad quem verſum Servius: *Id eſt, vaſa viminea, qualia Ceres Celeo quondam monſtravit.* Cubant ergo in vitio & illa ad vers. 19. *Quod munus ei Ceres dedit propter humanitatem patris Icari.* Lege *Celei.* Vel *Rhari* potius cum doctiſſimo Perizonio noſtro ex Pauſaniâ in Atticis pag. 10. Confer Ovid. lib. IV. Faſt. 508. & ſeqq. Voſſii notas ad Juſt. lib. II. 6. Etym. magn. in Ἀεῶν. Reſtituendum idem vocabulum Lactantio in Stat. lib. VII. Theb. vers. 407. *Eleuſis civitas Atticae regionis eſt, in qua regnavit Teleus, qui Cererem, dum filiam quaereret, liberaliſſimè ſuſcepit hoſpitio.* Legendum *Celeus* eſſe quis dubitet? MUNCK. Adde etiam Serv. ad I. Georg. vs. 163. & *Celeus* legendum eſſe docet etiam Pauſan. lib. I. c. 39. p. 94. & II, 14.

9 Sed re cognita, jussu] Ita & Lactantius habet. Corrigatur ergo Servius, in quo corrupte legitur: *Sed per cognita juſſa Cereris Triptolemo regnum tradidit.* MUNCK.

10 Quod ex patris nomine] Servius auctior heic eſt? *Qui accepto regno oppidum conſtituit, quod ex patris nomine Eleuſinum nominavit*: Et Lactantius: *Ibique oppidum conſtituit, quod ex patris ſui nomine appellavit Eleuſinum.* Et ſane apud Noſtrum quoque cap. 277. *Eleuſinum* oppidi non regni vocabulum. Sed ubique videtur ſcribendum *Eleuſinam*. Gloſſ. MSS. ad illa Georg. I. Virg. *Puer monſtrator aratri: Alii Triptolemum Celei filium dicunt, alii Oſirim putant; ob quam* (leg. *ob quam rem*) *ab AEgyptiis inter Deos ſit relatus; Triptolemus Celei regis, Eleuſinae filius fuit, qui uſum ſerendi primus mortalibus tradidit. Bene autem de nomine tacuit, & generaliter ait puer. Nam non unus in toto orbe monſtravit, ſed diverſi in diverſis locis.* Et paulo poſt: *Eleuſina civitas Graeciae haud longe ab Athenis, in qua cum regnaſſet Celeus, & Cererem quaerentem filiam ſuſcepiſſet hoſpitio, pro remuneratione oſtendit ei omne genus agriculturae.* Hieron. Chron. Euſeb. *Eleuſinae regnavit Celeus.* Tullius ipſe I. Nat. Deor. *Omitto Eleuſinam ſanctam illam & auguſtam, ubi initiantur gentes* &c. Πόλιν Ἐλευσῖνα appellat Schol. Homer. Iliad. Σ. 491. *Eleuſinum* tamen οὐδετέρως invenitur apud AEthicum. MUNCK.

11 Eleusinum] *Eleuſim.* MICYLL. Micyllus putat, *Eleuſim*, rationem non video. Pater dictus eſt, *Eleuſinus*, ut liquet ex ſuperioribus. Regnum ergo dicetur, vel *Eleuſinum*, vel *Eleuſinium*, quomodo Eleuſinae urbis cives ſunt *Eleuſinii*, & templum *Eleuſinium.* SCHEFF.

12 Fierique sacrum instituit] Legerim cum Servio: *Cererique ſacra primus inſtituit.* Quod & Lactantius ſuadet, qui in ſuos commentarios prorſus eadem tranſtulit: *Cererique ſacra primus inſtituit, quae Theſmophoria Graecè appellantur.* Etiam agon Cereris celebratus fuit Eleuſine, de quo Pind. Schol. ad Iſthm. od. I. Ὅτι ἐν Ἐλευσῖνι Δήμητρος ἐστιν ἀγών, καὶ στέφανος ἡ χελώνη. MUNCK. Conſule inl. Spanh. ad Call. H. Cer. vs. 22. De Cereris agone in Eleuſine etiam Schol. Pindari Olymp. od. IX. vs. 150. καὶ ἡ Ἐλευ-

CXLVIII. *Vulcanus.*

VULCANUS cum rescìit, [1] Venerem cum Marte clam concumbere, & se virtuti ejus obsistere non posse, catenam ex adamante fecit, & circum lectum posuit, ut Martem astutia deciperet. Ille [2] cum ad constitutum venisset, concidit cum Venere in plagas, adeo ut se exsolvere non posset. Id Sol cum Vulcano [3] nunciasset, ille eos nudos cubantes vidit, [4] deos omnes convocavit. * viderunt. Ex eo Martem id ne faceret, pudor terruit. Ex eo conceptu nata est Harmonia, cui Minerva & Vulcanus vestem sceleribus tinctam muneri dederunt: ob quam rem [5] progenies eorum scelerata exstitit. Soli autem Venus ob indicium [6] ad progeniem ejus semper fuit inimica.

CXLIX.

Ἐλευσὶς δὲ ἡ πρὸς τῇ θαλάσσῃ κώμη, ταῖς ἀγλαΐαις αὐτῆς καὶ νίκαις μαρτυρεῖ. ἄγεται δὲ αὐτόθι ΑΓΩ'Ν ΚΟ'ΡΗΣ ΚΑΙ' ΔΗΜΗ'ΤΡΟΣ, ὃς καλεῖται ἘΛΕΥΣΙ'ΝΙΑ. ἓ ἔπαθλον, κριθαί. Scholiastem adde Aristophanis in Nub. vs. 302. Pindari Scholia in-lu trantem ἔθα (i. e. ἐν Ἐλευσῖνι.) τὰ ΔΗ'ΜΗΤΡΟΣ καὶ ΚΟ'ΡΗΣ ἐπιτελεῖται μυστήρια.

Ad CAP. CXLVIII.

1 VENEREM CUM MARTE] Hinc Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 743.

> Ἑξείης δ' ἤσκητο βαθυπλόκαμος ΚΥΘΕ'ΡΕΙΑ
> ἌΡΕΟΣ ὀχμάζουσα ΘΟΟ'Ν ΣΑ'ΚΟΣ.

Haec adnotat, Ὀχμάζουσα· κατέχουσα, βαστάζουσα, καί τοι μὴ οὖσα πολεμική, ἀλλ' ὡς ἘΡΑΣΤΗ͂ χαριζομένη τῷ ἌΡΕΙ. Cur haec fabula inventa sit, docent Athenaeus lib. XII. cap. I. pag. 55. & Plutarchus de aud. Poetis T. II. pag. 19.

2 CUM AD CONSTITUTUM VENISSET] Ad constitutum puta locum vel tempus. Varro R. R. lib. II. cap. 5 *Qui tam sero ad constitutum venisset.* Petron. *Et nos metu criminis non veniremus ad constitutum.* Juvenal. III. 12. *Hic ubi nocturnae Numa constituebat amicae.* MUNCK.

3 NUNCIASSET, ILLE EOS] Puto abesse conjunctionem hic necessariam, & oportere scribi, *nunciasset, & ille eos.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *& ille eos.* Sed hic pro *vidit*, mallet aliquis *vidisset.* Neque enim satis bene tempora perfecta diversorum modorum (de futuris observarunt id jam alii) videntur posse copulari. Facit id tamen noster cap. 165. *Minerva & Venus cum eam irriderent, quod & caesia erat & buccas inflaret.* Cap. 27. *Cum productus esset, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter esse vidit.* Astron. II. 24. *Quod prima fuerit Herculis haec certatio, & quod eum inermis interfecit.* Lib. I. cap. 8. *Cum sol pervenit & efficiat.* Quintil. Declam. XIV. *Si, quantum affirmas, miserearis ac diligis.* Ita & Coloniensis ed. anni 1521. Sed legerim, *miseraris ac diligis*, ut Colinaeus edidit. Idem tamen Declam. XVIII. *Date, Judices, patrem, qui filium mori velit & credit.* Sic editi omnes. Fulgent. Mythol. II. 9. *Quod mundus & celeri quadam volucritate versetur, & cadaverum nascentium occidentiumque perennitate depascitur.* Capella lib. I. *Et licet hic cursor Apollonei plerumque axis celeritate vincatur, ac remorata statione consistens captat demum festinata praevertere.* Florus lib. II. 15. *Quod adversus Numidas semel parasset classem, & exercitum, frequens autem Masinissae fines territabat.* Adde notas ad cap. 125. & 126. Notandum interim tamen, quod ad cap. 4. nobis dictum, copulativam particulam & tam saepe in hoc scripto omitti, ut non tam librarii vitio, quam studio ab auctore ipso factum id videri possit. MUNCK. In insula Lemno detectum Veneris adulterium perhibetur. Vide Lact. ad Statii v. Theb. 59, 356.

4 DEOS OMNES CONVOCAVIT * VIDERUNT] Barthius ex suo codice sic legit: *Omnes convocavit, Dii riserunt.* Dixi alias, me codicem Barthianum habere suspectum. Ita ne hic quidem placere potest ea repetitio, *Deos, Dii.* Mallem scribere, *omnes convocavit, ii riserunt.* SCHEFF. Barthius ex MS. *Deos omnes convocat. Dii riserunt.* Cl. Schefferus mavult. *Deos omnes convocavit: ii riserunt.* Utraque correctio convenit cum circumstantiis fabulae. Hom. Odyss. Θ. ubi adulterium hoc perquam festivè depingit: Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι, Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο. MUNCK. Tolle asteriscum. Amat Hyginus ita loqui.

5 PRO-

CXLIX. *Epaphus.*

JUPITER Epaphum, quem ex Io procreaverat, AEgypto oppida communire, ibique regnare juſſit. Is oppidum primum [7] Memphim, & alia plura conſtituit: & [8] ex Caſſiopeia uxore procreavit filiam Libyen, à qua terra eſt adpellata.

CL. [9] *Titanomachia.*

POSTQUAM Juno vidit Epapho ex pellice nato tantam regni poteſtatem eſſe, [10] curat in venatu ut Epaphus necetur: Titanoſque hortatur, Jovem ut regno pellant, & Saturno reſtituant. Hi cum conarentur

5 PROGENIES EORUM] Armoniae, & cui nupta fuit. Vide ſupra fab. 7. SCHEFF. Armoniae & cui nupta fuit, inquit Schefferus. Adi ejus notas ad cap. 7. Sed pro *Armonia* rectius ſcripſeris *Harmonia* ex Geneal. ubi rectè habet, *Ex Marte & Venere Harmonia & Formido.* Ἁρμονίη eſt Heſiodo Θ. 975. Nupſit autem Cadmo. Vid. cap. 6. & 155. MUNCK.

6 AD PROGENIEM EJUS SEMPER INFESTA FUIT] Fulgent. lib. II. *Illa dolens quinque filias Solis amore ſuccendit, id eſt, Paſiphaen, Medeam, Phaedram, Circen, Dircen.* Et Servius de Paſiphae ad Ecl. VI. 52. *Ob iram ſcilicet Veneris, quae irata Soli, quod ſe, ut quidam, Anchiſae, ut alii, Marti conjunctam prodidiſſet, ſobolem ejus inhoneſtis amoribus ſubjecit, ut Circen, Medeam, Paſiphaen.* Vide praeterea Ovid. Epiſt. IV. Heroid. vers. 53. Senecam Hippol. vers. 124. MUNCK. De hac fabula Lactant. ad Statii VII. Theb. vs. 63. & ad I. Achill. 192. Celeb. P. Burm. ad Ovidii IV. Met. vs. 189. & Meziriac ad Ovidii IV. Heroid. §. 7. Quomodo vero haec fabula explicetur, docemur a Lact. ad Statii V. Theb. 66. e Palaephati Fragmentis pag. 65, 66. Editionis Th. Gale. & ab Ampliſſ. Cupero in Apotheoſi Homerica pag. 67. alio etiam modo explicat Phurnutus de N. D. cap. 19.

Ad CAP. CXLIX.

7 MEMPHIM] De hujus urbis conditore parum conſtat inter Veteres. Joſephus lib. VIII. Antiquit. Judaicar. cap. VI. §. 2. *Minaeum* hanc urbem condidiſſe docet, ſive ex eo inl. Spanhemius ad Callim. H Cerer. vs. 2. quem *Minaeum* vocat *Minem* Herodotus lib. II. cap. 99. Diodorus vero Siculus ab *Uchoreo* conditam tradit. a Noſtro Hygino ſtant Apollodorus, Euſebius, & Lutatius ad Statium. ut docet Celeb. P. Burm. ad Ovidium lib. I. Met. vs. 748. Nomen urbis alii ὅρμον ἀγαθῶν, alii τάφον Ὀσίριδος interpretantur. vid. Plut. in Iſ. & Oſir. T. II. p. 357.

8 EX CASSIOPEIA] Apollodorus *Memphin* hanc appellat, alii aliter. Sed poteſt Noſter ſuos habuiſſe auctores. SCHEFF. Nihil heic mutandum. Illuſtrant hanc fabulam illa Lactantiana ad Theb. IV. 737. *Jupiter Epaphum, qui hoc petiverat, in AEgyptum oppida communire, ibique regnare juſſit. Oppidum Memphin & alia plura conſtituit, & ex Caſſiopa uxore ſuſcepit filiam Libyen, quae poſtea in Africa regnum poſſedit, cujus nomine terra Libyes* (leg. *Libye*) *eſt appellata.* MUNCK. *Libyen* Epaphi filiam, matrem Lelegis fuiſſe docet Pauſanias lib. I. cap. 44. *Libyam* a *Libye* Epaphi illius filia dictam docet Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 25. ut & Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 175. qui & tres alias hujus adpellationis reddit rationes, e quibus duas etiam profert Servius ad I. AEn. vs. 26. Idem Euſtath. ad vs. 912. *Libyen* etiam Jûs filiam facit, verum Tzetzes ad Lycophron. vs. 894. *Libyam* a *Libye* Epaphi & Memphis filia nomen adeptam tradit. Salmaſ. de regione nigrorum hominum dictam adfirmat in Ling. Hellen. pag. 359, 360.

Ad CAP. CL.

9 TITANOMACHIA] Vide Fabulam apud Lactant. ad Statii II. Theb. IV. Ptol. Hephaeſtion. lib. VI. pag. 487. Athenaeum lib. III. cap. 5. Titanas ob Bacchum membratim diſcerptum fulmine percuſſos refert Plutarch. Orat. I. de eſu carn. pag. 996.

10 CURAT IN VENATU, UT EPAPHUS NECETUR]

 Di-

rentur in coelum adſcendere, eos Jovis cum Minerva & Apolline & Diana praecipites in Tartarum dejecit. Atlanti autem, qui dux eorum fuit, coeli fornicem ſuper humeros inpoſuit, qui adhuc dicitur coelum ſuſtinere.

CLI. *Ex Typhone & Echidna nati.*

Ex Typhone gigante & Echidna [1] Gorgon, [2] canis Cerberus triceps, draco, qui mala Heſperidum trans oceanum ſervabat: Hydra, quam ad fontem Lernaeum Hercules interfecit: Draco, qui pellem arietis [3] Colchis ſervabat: Scylla, quae ſuperiorem partem mulieris, [4] inferiorem canis, & canes ſex ex ſe natos habebat: Sphinx, quae in Boeo-

Diſtinctio eſt prava. Non enim in venatu, ſive tempore venationis hoc curavit Juno, ſed ante curavit, ut necaretur in venatu. Itaque poſt *curat*, comma collocandum. Et ſic ſolet alias vocabula trajicere. SCHEFF.

Ad CAP. CLI.

1 Gorgon] Num ſcribendum *Gorgones*, an intelligenda Meduſa? Meduſa profecto una tantum eſt Gorgonum. Cur autem unam memoret ſororem, caeteris neglectis? Imo patrem Gorgonum intelligit, ut liquet ex ſequentibus. Adde Genealogiam fabulis praemiſſam, ubi eadem habentur. SCHEFF. Hic in Genealogiâ ex Ceto Stheno, Euryalen, & Meduſam generaſſe dicitur. MUNCK.

2 Canis Cerberus triceps] De quo Heſiodus, ſicut de dracone Apollonius. Quanquam iſta & ſequentia omnia noſter ex Heſiodo videatur hauſiſſe. SCHEFF. Heſiod. Θ. 312. & Tzetzes Chil. I. 36. quinquaginta, Horat. lib. II. od. 13. centum ei capita tribuit ſequutus Pindarum. Vide Schol. Heſiod. ad Θεογ. pag. 277. ed. Heinſ. & Horatianum p. 114. ed. Cruq. qui centicipitem dici cenſet Cerberum *propter multitudinem anguium, qui è capite ejus eminebant.* MUNCK. Sophocles Trachin. vs. 1114. vocat Ἅδου τρίκρανον σκύλακα. Schol. τὸν κέρβερον, ὃν Ἡσίοδος πεντηκοντακέφαλόν φησιν εἶναι, οὗτος δὲ τρίκρανον. Eurip. Hercul. Fur. vs. 24. τρισώματον κύνα. vs. 611. θῆρα τὸν τρικάρηνον. & vs. 1277. κύνα τρίκρανον vocat. denique Cicero lib. I. Tuſculan. Diſputat. cap. 5. & hunc τρικέφαλον κέρβερον, quem Hercules ab Inferis reduxiſſe dicitur. v. Schol. Apoll. Rh. II, 354. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 791. per τριμερῆ φιλοσοφίαν explicat Heraclides in Allegor. Homeric. pag. 453. quamquam diverſis modis explicant Servius ad VI. AEn. vs. 395. Palaephatus de Incredibilibus cap. 40. & Anonymus de Incredibilib. cap. 6. in Edit. Th. Gale. Ex hiſtoria natam hanc fabulam cenſet Cl. Perizonius ad AElianum l. IV. V. H. cap. 5. Adde Plut. in Theſeo pag. 15. A. De Cerberi fabuloſis parentibus V. Heinſ. & P. Burm. ad Ovidium lib. VII. vs. 408. & Micyll. ad X. Met. vs. 22. de Echidna Apollodor. lib. II. p. 75.

3 Colchos] Subaudiri vult *ad* ſive *apud* Cl. Schefferus. Ego ex Geneal. *Colchis* legere malim. *Draco*, inquit, *qui pellem auream Colchis ſervabat.* Durum illud alterum, &, ut puto, ſine exemplo inauditumque. MUNCK.

4 Inferiorem canis] Idem tradidit in Geneal. Cap. autem 125. *Inferiorem partem piſcis habuiſſe dicitur.* Quod convenit cum denariis gentis Pompejae. Vide Spanhem. in de Numm. p. 233. MUNCK. De canibus, quibus Scylla eſt ſubcincta (unde & latrare dicitur V. Cl. Burm. ad Val. Flacc. lib. I. vs. 590.) & qui ex ea dicuntur nati, conſule Celeb. Broukh. ad Tibull. lib. III. El. v. vs. 89, & qui fabulam de his canibus explicant, Servium ad III. AEn. vs. 420. Palaephatum de Incredibilib. cap. 21.

5 Quae priorem partem] H. e. ſecundum priorem partem. Heraclitus περὶ ἀπίστων cap. 15. Ταύτην Ὅμηρος εἰκονογραφῶν φησι, Πρόσθε λέων, ὄπιθε δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα. Lege ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Vide ſupra cap. 57. MUNCK.

6 Ex Medusa Gorgonis filia] Habes ecce Gorgonem, ſupra memoratum, filium Typhonis & Echidnae. Sed hic alibi vix reperitur, certe alii alios Meduſae faciunt parentes. Debebat autem ab his verbis fieri initium novi capitis, aut

Boeotia fuit: Chimaera in Lycia, [5] quae priorem partem leonis figuram, posteriorem draconis habebat, media ipsa Chimaera. [6] Ex Medusa Gorgonis filia & Neptuno nati sunt, [7] Chrysaor, & equus Pegasus: ex Chrysaore & Callirrhoe, Geryon trimembris.

CLII. [8] *Typhon.*

[9] TARTARUS ex Terra procreavit Typhonem inmani magnitudine, specieque portentosa, cui centum capita draconum ex humeris enata erant. Hic Jovem provocavit, [10] si vellet secum de regno certare. Jovis fulmine ardenti pectus ejus percussit. [11] cui cum flagraret, montem [12] AEtnam, qui est in Sicilia, super eum inposuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

[1] PHAE-

aut in titulo Medusae mentio addi. Quorum cum nunc neutrum factum, liquet, quid de capitum divisione titulisque judicari debeat, de quo & alibi jam monui. Adde infra c. 172. Fabula ipsa etiam ab Apollodoro prodita legitur lib. II. SCHEFF.

7 CHRYSAOR ET EQUUS PEGASUS] V. cl. Burm. ad Ovid. lib. IV. Met. vs. 784.

Ad CAP. CLII.

8 TYPHON] Anton. Liberalis cap. 25. Τυφὼν ἐγένετο γῆς υἱὸς ἐξαίσιος δαίμων πρὸς ἰσχύν. κατὰ δὲ ὄψιν παρηλλαγμένος. ἐπεφύκεσαν γὰρ κεφαλαὶ πλεῖσται καὶ χεῖρες, καὶ πτέρυγες. Puto excidisse voculam οἱ. Lego, ἐπεφύκεσαν γὰρ οἱ. Lucianus Asino: Καὶ ἄφνω πτερὰ ἐκφύεται αὐτῇ. Schol. Eurip. ad Phoen. 1161. Τυφὼς τεράσιος δαίμων, καὶ τὸ σφοδρὸν τοῦ ἀνέμου. Schol. AEschyl. ad Prom. vers. 331. Μετὰ ταῦτα ἡ γῆ εὐνῇ μιγεῖσα τῷ ταρτάρῳ τὸν ἑκατοντακέφαλον Τυφῶνα ἐγέννησεν, ἁπάντων θηρίων ἀγρίων ἔχοντα κεφαλάς. De ortu Typhonis quae ad Iliad. β. p. 261. ed. Bas. refert Eustath. etsi nimium mira sunt, quia tamen prolixiora sunt, exscribere operae pretium non duxi. Adeat ipsum, qui volet, & Tzetz. in Lycophr. p. 38. ed. Steph. MUNCK.

9 TARTARUS EX TARTARA] *Terra.* MICYLL. Etymol. Τυφωνεύς. Ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ. Στησίχορος δὲ Ἥρας μόνης κατὰ μνησικακίαν Διὸς τεκούσης αὐτόν. MUNCK. AEgyptii dicunt Saturni filium esse Typhonem & ἀναρρήξαντα πληγῇ διὰ τῆς πλευρᾶς ἐξαλέσθαι. Plut. in Is. & Osir. Tom. II. p. 355, qui tota hac dissertatione de eo disputat.

10 SI VELLET SECUM DE REGNO CERTARE] Lactant. ad Stat. II. Theb. 595. *Ut, si vellet, secum de regno certaret.* MUNCK.

11 CUI CUM FLAGRARET] Si vera est haec scriptura, illa *super eum* redundant, estque dictum, ut illa Deuter. IV. 7. Οἷ ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἐστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς. & IX. 28. Ὅθεν ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκεῖθεν. Psal. XIX. 3. ὧν οὐχὶ ἀκούονται φωναὶ αὐτῶν. *Quorum non audiuntur voces eorum*, transtulit vulgatus interpres. Sed rectius puto τὸ *cui* in *qui* mutaveris. Ita enim Lactantius ad Statii illum versum modo laudatum, ubi hanc fabulam ex Hygino transcriptam inveni. MUNCK.

12 AETNAM SUPER EUM IMPOSUIT] Nihil hic mutandum, solet enim noster ita loqui, quod jam alibi notavi. SCHEFF. Lactantius, *AEtnam ei superimposuit.* Statius: *Superimposito moles geminata Colosso.* Secundum Virgilium AEn. IX. 716. *Inarime Jovis imperiis imposta Tiphoeo.* AEtna autem Encelado lib. III. 578. Sic idem pater ille Deorum Ophioni imposuit montem ab eo dictum Ophionium, ut nos docet Hom. Schol. ad Iliad. Θ. 479. De versu Virgiliano consule Brodaeum ad Q. Calabri lib. XII. Claver. ad Claud. R. P. III. 184. Voss. Etymol. in SIMIA. Male legitur in Lycophronis interprete p. 179. ἐν Ἀρίθμοις ὄρεσι. Scrib. Ἀρίμοις. Fuerunt etiam, qui AEtnam Briareo impositam dicerent. Vide Schol. Callim. IV. 14. MUNCK. Variae variorum de hac fabula sunt sententiae, quas Lectori dabunt Schol. Pindari Od. Olymp. IV, II. Serv. ad III. AEn. 578. Ryckius in Orat. de Gigantibus, quae legitur post Holstenii notas in Stephanum Byzantinum pag. 475. Cum nostro facit Apollodorus lib. I. p. m. 23. Sunt, qui Cumanum agrum *Phlegram* dictam volunt, ob Gigantas ibi fulmine percussos. Strabon. pag. 376. De ipso Typhone consule Schol. Apoll. Rhod. II, 1214, 1215. Herodot. II. 144, 156. III, 5. Tzetz. ad Lyco-

[1] Phaethon. Solis & Clymenes filius, cum [2] clam patris currum conſcendiſſet, & altius à terra eſſet elatus, prae timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Jupiter cum fulmine percuſſiſſet, omnia ardere coeperunt. Jovis, ut omne genus mortalium [3] cum cauſſa interficeret, ſimulavit, ſe id velle exſtinguere: amnes undique inrigavit, omneque genus mortalium interiit, praeter Pyrrham & Deucalionem. At ſorores Phaethontis, quod equos injuſſu patris junxerant, [4] in arbores populos commutatae ſunt.

CLIII.

Lycophron. 178, 212, 1825, 1194. Philoſtrat. II. Icon. 17. lib. V. de Apoll. Tyan. cap. 13, 14, 16. cum ejus Interprete. Plut. in Iſide Tom. II. p. 351, 361. Athenaeum pag. 680. Obſ. Miſc. Nov. & Dec. 1732. pag. 350. Interpr. ad Ovid. V. M. 321. Bochart. in Can. p. 593. De fluvio Typhone, ab hoc gigante nomen adepto Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 919.

1 Phaeton &c.] Hoc caput in indice non numeratur. MICYLL. Iterum hic eſt peccatum, quod in capite ſuperiori. Duae namque fabulae diverſiſſimae ſub uno titulo compraehenſae ſunt. Etiam in indice hoc caput non numerari, Micyllus obſervavit. Quoniam hinc conſtat, eum quoque indicem ſero, & ab homine non ſatis circumſpecto factum. SCHEFF. Etiam heic peccatum ab illo eſſe, qui additis lemmatis in capita diſpeſcuit hanc mythologiam, recte obſervat Cl. Schefferus. Longè enim haec alia à praecedenti fabula. MUNCK.

2 Clam patris currum] Apollo expugnatus Phaethontis filii, & uxoris Clymenes precibus, permiſit ei, ut ſolis currum regeret. Ut docet Lucianus in Dialogis Fabuloſis Dialog. XII. Adde Serv. ad X. AEn. 189.

3 Cum causa] Id eſt Phaetonte, qui cauſa fuit incendii. Verum neſcio, an non vitium hic lateat. Deliberent alii. SCHEFF. H. e. *Cum Phaëtonte*, inquit Schefferus. Vide ſi verius ſit, *ſub praetextu vel obtentu aliquo.* Cauſa enim ſaepe quaelibet πρόφασις dicitur. MUNCK. Aliam diluvii, quo Jupiter terrarum orbem obruit, cauſſam docebunt Servius ad Ecl. VI, 41. Tzetzes mox citandus, Lact. ad Statii I. Theb. 222. ad III. Th. 560. De tempore, quo hoc diluvium contigit, diſſentiunt Veteres. Plerique ſtatuunt, ſub rege Nyctimo Lycaonis & Artoniae filio terram aquis eſſe deletam. Vid. Schol. Eurip. Oreſt. 1648. p. 264. Tzetzes ad Lycophron. vs. 72. & Apollodorus, quem citat Edw. Simſonius in Chronico A. M. 2492. Primum vero diluvium ſub Ogyge Thebanorum rege primo factum adfirmat. Lact. ad Statii I. Theb. 173. Sed vide Salmaſ. de L. Hell. pag. 334. Deucalionis diluvium fuiſſe ſub Amphictyone tertio a Cecrope Athenarum rege dicit Juſtin. II, 6. Sed vide Edw. Simſonium l. l. Confudiſſe diluvia iſta Graecos, & non niſi unum extitiſſe ſtatuit Salmaſ. de L. Hellen. pag. 309, 310, 311, 325, 333. Plures homines ex hoc diluvio fuiſſe ſervatos, docent Ephorus apud Athenaeum lib. III. cap. 24. p. 105. & Apollodorus lib. I. pag. 25, 27. & ex eo Salmaſ. de L. Hellen. pag. 297. ad pag. 348. De Megaro Jovis & Nymphae Sithnidis filio, qui in Geraniae verticem effugit, vide Pauſan. lib. I. cap. 40. p. 96.

4 In arbores populos] Virgil. Ecl. VI. 62. in alnos converſas fuiſſe canit. AEn. autem X. 190. in populos, ut noſter heic vult, Schol. Germ. Eridano. Hom. ad Odyſſ. p. 248. & Diod. lib. V. Nam in αἰγείρους eas converſas tradunt. Αἴγειρος autem propriè *populum nigram* denotat. Corrupte αἴχειροι dicuntur apud Homeri Scholiaſten. Confer. Not. ad Geneal. Iſidorus Orig. lib. XVI. 9. *Electrum autem vocari fabuloſa argumentatio dedit. Namque Phaëtonte fulminis ictu interempto, ſorores ejus luctu mutatas in arbores populos, lacrymis electrum omnibus annis fundere juxta Eridanum amnem: & electrum appellatum, quoniam ſol vocitatus ſit alectron, plurimi poëtae tradiderunt. Conſtat autem [illegible] ſuccum populi, ſed pineae arboris.* Scrib. *elector.* Reſpexit Plin. lib. XXXVII. 2. Perperam & cap. 23. ejuſdem libri Iſidor. *Sol enim à poëtis electron vocatur.* Plura infra ad cap. 154. MUNCK.

Ad CAP. CLIII.

5 Vel irrigationem] Gloſſa hoc videtur, & ſequitur, cum *factum eſt*, quod ad *irrigationem* non poteſt referri. SCHEFF. Gloſſam eſſe autumat Cl. Schefferus, quod ſequatur, *factum eſt.* Ego hoc amplius τὸ *factum* mutaverim in *factus*, ut ad *Cataclyſmus* referatur: niſi *Cataclyſmum* neutro genere ſcripſit, ut *theſaurum*, *Pelo-*

CLIII. *Deucalion & Pyrrha.*

CATACLYSMUS, quod nos diluvium [5] vel inrigationem dicimus, cum factum eſt, omne genus humanum interiit, praeter [6] Deucalionem & Pyrrham, qui [7] in montem AEtnam, qui altiſſimus in Sicilia eſſe dicitur, fugerunt. Hi propter ſolitudinem cum vivere non poſſent, [8] petierunt ab Jove, ut aut homines daret, aut eos pari calamitate adficeret. Tum [9] Jovis juſſit, eos lapides poſt ſe jactare. quos Deucalion jactavit, viros eſſe juſſit: quos Pyrrha, mulieres. Ob eam rem

loponeſum, & alia id genus inveni apud nonnullos deterioris aetatis ſcriptores. Certe *Cataclyſmum* neutro genere videtur poni in notis Tyronis pag. 194. ut *baptiſmum* apud Cyprianum in Sententiis Concilii Carthag. *Cum non ſit baptiſmum niſi in eccleſia unum.* Adde notas ad cap. 84. & 3. MUNCK Generis maſculini vocem *cataclyſmus*, quaſi obliviſcitur Hyginus, dum neutrum *factum eſt* propius praecedenti nomini *diluvium* accommodat. Non fert quidem hanc rationem Munckerus, dum corrigit *Cataclyſmum* vel *factus*; ut nec Heinſius in his Fab. CXCII. *Ceterae ſorores poſtea luctu conſumtae, ſidera* facta *ſunt:* ubi vult *factae.* Magna tamen ejuſmodi exemplorum ſeges eſt. Juſtinus XXVII. 2. *nec quicquam illi . . praeter paucos naufragii comites*, reſiduos *fortuna fecit.* lib. XLIV. 3. *Gallograeciae autem* portio *Amphilochii* dicuntur. Cicero de leg. I. 7. *ut jam univerſus* mundus *una civitas . . ſit* exiſtimanda: Aliàs plura. WOPKENS.

6 DEUCALIONEM] Hic Promethei & Pandorae filius fuiſſe traditur ab Heſiodo & Apollonio lib. III. 1085. ad quem verſum conſule Scholia, & Lucianum in Deâ Syriâ; unde diſces, Deucalioni quae tribuuntur, ea maximam partem convenire Noacho. Triclinius in Pind. Olymp. IX. matrem Deucalionis Clymenen facit. Ἰαπετȣ̃, inquit, παῖδες Προμηθεύς ϗ Ἐπιμηθεύς. Προμηθέως ϗ Κλυμένης Δευκαλίων, ὁ ϗ Ὀπȣ̃ς καλȣ̃ [illegible]. Ἐπιμηθέως ϗ Πανδώρας, Πύῤῥα. MUNCK. Promethei & Heſionae ſive Axiotheae vocatur filius a Tzetze ad Lycophron. vs. 1283. Hic Deucalion in Theſſalia regnaſſe dicitur ab Hellanico apud Schol. Apoll. Rhodii III. 1084. & 1085. & a Schol. Theocriti Idyll. XV. vs. 141. & idem fuiſſe creditur, qui Thubal, cui a patribus Graecis in diviſione terrarum etiam Theſſalia adſignata fuit. Conſule Cl. Salmaſ. de Ling. Hellen. pag. 338. 339. & 340. Dicunt Phaethontem primum poſt diluvium Theſprotorum ac Moloſſorum fuiſſe regem, inque Epirum cum Pelaſgo veniſſe. Alii Deucalionem & Pyrrham, exſtructo prope Dodonam templo, apud Moloſſos ſedem po-fuiſſe memorant. Plutarch. in Pyrrho pag. 383. Athenis habitaſſe, & ibi Olympii Jovis templum exſtruxiſſe ajunt Athenienſes, e[illegible]ſque ſepulcrum oſtentant. Pauſan. lib. I. cap. 18. p. 43. Haec fabula, ut recte docti animadvertunt, ex Moyſis hiſtoria conficta eſt. Adde Schol. Homeri Iliad. A. 10. & Bochart. lib. I. de Columba Noachi cap. 6. pag. 31.

7 IN MONTEM AETNAM] Servius ad Ecl. VI. 41. in monte Atho ſervatos eos prodit. Ovid. I. Met. 317. in monte Parnaſſo, quem Λαρνασσὸν vocatum primus tradit Andron apud Apollon. Schol. ad lib. II. vers. 713. & Etym. in Παρνασσὸς, quod ibi adhaeſerit ἡ λάρναξ τȣ̃ Δευκαλίωνος. cujus Lucianus quoque meminit in de Saltatione p. 930. Tom. I. edit. Bened. Nihil tamen heic mutandum. Audi Scholiaſten Germanici Aquario: *Nigidius Hydrochoon ſive aquarium exiſtimat eſſe Deucalionem Theſſalum, qui maximo Cataclyſmo ſit relictus cum uxore Pyrrha in monte AEtna, qui eſt altiſſimus in Sicilid.* MUNCK. In monte Parnaſo ſervatos eſſe plerique ſtatuunt. Conſule Pauſaniam lib. X. cap. 6. & confer cum eo Lucianum in Timone lin. 51. Schol. Eurip. Oreſt. 1096. parum diſſentientes. Adde Lact. ad Statii I. Theb. 118. Verum conſule Salmaſ de L. Hell. pag. 300. & 326. 327.

8 PETIERUNT AB JOVE] Immo à Themide quaeſierunt rationem genus humanum reparandi. Auctores Ovidius, Arnobius, Lactantius, aliique. Cum Hygino tamen faciunt Apollod. lib. I. Tzetzes Chil. VIII. 134. Schol. German. Aquario. Euſtath. ad Hom. Iliad. A. pag. 18. ed. Baſ. Non ergo cauſa erat, cur erroris à Barthio & Elmenhorſtio argueretur Hyginus. Majori jure notent Horat. commentatorem ad lib. I. od. 2. ubi Apollinem ab illis conſultum tradit. MUNCK.

9 JOVIS JUSSIT] Oraculo Themidis id edocti ab aliis eſſe dicuntur. V. Lact. ad Statii III. Theb. 560. Serv. ad Ecl. VI, 41. Ciofan. ad Ovid. I. Met. 379.

rem Laos dictus: [1] Laos enim graece lapis dicitur.

CLIV. *Phaethon Hesiodi.*

[2] PHAETHON [3] Clymeni Solis filii & Meropes nymphae filius, quam Oceanitidem adcepimus, cum [4] indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. nam cum esset propius terram vectus, vicino igni omnia [5] conflagrarunt: & fulmine ictus [6] in flumen Padum cecidit. Hic amnis à Graecis Eridanus dicitur, [7] quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem

1 LAOS ENIM] Comeliniana habet *Laos*, absque caussa. *Las* enim rectum est, a Graeco λᾶς, quod est contractum à λᾶας, de quo Hesychius: λᾶας. λίθος. Nisi malis *Laas*. Apollodorus lib. I. ubi agit hac de re: λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λάας ὁ λίθος. SCHEFF. Scribo, λάας. Apollod. lib. I. Ὅθεν καὶ λαοὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λάας λίθος. Schol. German. *Ob quam rem λαὸς Graecè populus dicitur, quia λάας antiquitus lapis dicitur.* Confer Schol. Hom. ad Iliad. A. 10. Etym. magnum in Λαοί. Allusit huc Ovidius I. Met. *Inde genus durum sumus experiensque laborum, Et documenta damus, qua simus origine nati.* Putes respexisse Virgil. I. Georg. 63. *Unde homines nati durum genus.* Ubi Servius: *Nam & Graecè populi λαοὶ dicuntur à lapidibus. λαοὶ enim lapides dicuntur.* Lege, λᾶες. Lapides autem istos nova hominum semina sumferunt ex petra Agdo, narrante Arnobio lib. v. Caeterum Etymologiae hujus alias causas affert Schol. Pindari ad Olymp. Θ. & Eustath. ad Homericum, quem laudavi modo locum. MUNCK. Vid. Schol. Pindari Olymp. Od. IX, 66.

Ad CAP. CLIV.

2 PHAETHON HESIODI] In opere forte aliquo deperdito istam fabulam tradidit Hesiodus. In Θεογονίᾳ, quae hodie exstat, Phaëthontem Cephali & Aurorae facit filium. MUNCK. Praeter Hesiodum alii quoque Cephali & Aurorae filium faciunt. V. Pausan. lib. I. cap. 3. De hoc Lemmate egi in Obs. Misc. Vol. x. Tom. II. p. 304.

3 CLYMENI SOLIS FILII] Aliter supra fab. 152. Sed non eosdem ubique sequitur auctores, & unam rem quandoque tradit diversimode. SCHEFF. Cap. 152. *Ex Clymene & Sole* dicitur natus. Atque ita & Ovidius I. Met. Servius ad Ecl. VI. aliique. Quos heic secutus sit auctores, nondum comperi. MUNCK. V. Pausan. lib. I. cap. 3. p. 10. & Lact. ad Statii I. Theb. 221. qui etiam in Padum decidisse Phaethontem, & ad XII. Th. 413. Phaethontis sorores in arbores populos esse conversas docet; uti Schol. Apoll. Rh. IV, 603.

4 INDICIO PATRIS] *Matris* secundum Nasonem Met. I. Heinsius. MUNCK.

5 CONFLAGRARUNT: ET FULMINE ICTUS] Existimo scripturam veram esse, *conflagrarunt. At fulmine ictus.* SCHEFF. *At fulmine* mallet Cl. Schefferus. Vide notas ad cap. 8. MUNCK.

6 IN PADUM] Aristoteles in Admirandis *in lacum vicinum illi flumini* cecidisse refert. MUNCK.

7 QUEM PHERECYDES PRIMUS VOCAVIT] Sententia est, Eridani vocabulum ante Pherecydem nemini fuisse notum, ipsumque primum excogitasse. Nam revera nullus est Eridanus. Vide Strabon lib. v. SCHEFF. Sententia est κατὰ Schefferum, Pherecydem primum excogitasse vocabulum Eridani. Ego sententia non multum diversa volui antehac, *Quem Pherecydes Padum vocavit.* h. e. quo nomine Pherecydes Padum vocavit: nisi mavis, *quem Pherecydes Padum putavit.* Vel, *quem Pherecydes primus Padum vocavit.* Schol. Germanici Eridano. *Ab Arato & Pherecyde Eridanus Padus esse putatur.* Servius AEneid. VI. 659. *Qui in Italia, id est, in Venetia Padus vocatur.* Certum est à quodam poëta vocabulum Eridani esse fictum. Vide Herod. Thalia pag. 109. edit. Hervag. Eustath. ad Dionys. p. 10. Cato ille suppositititius in Originum libris: *Padus ante à duce Coloniarum Eridanus, sed à profunditate Botigon ab Hetruscis, & Botigon à Liguribus, & à circa arbore picea Gallice Padus appellatur.* Βόχερος est Theoni ad Aratum pag. 144. ed. Valder. quod mutat in Βόδινκος Editor Londinensis. Servius ab Eridano Solis filio appellatum vult ad AEn. VI. 659. Capella lib. v. *Italia etiam Pado flumine memoranda, quem Graecia dixit Eridanum.* Certe Eridani vocabulum est antiquis. Diodorus lib. v. *In ostia Padi delapsus est, qui quondam Eridani nomen habebat.* Si Βατραχομυομαχία Homerum, ut Martial. Apophoret. 183. & in voce Ἀκέστης Thomas Magister censent, habet auctorem, notum erat jam ante Pherecyden Eridani vocabulum. Legitur enim in eâ vers. 20. παρ' ὄχθαις Ἠριδανοῖο. Confer Plin. lib. III. cap. 16. MUNCK. In Eridanum Celticae fluvium decidisse Phaethontem docet Schol.

autem Phaethontis, dum interitum deflent fratris, in arbores ſunt populos verſae. Harum lacrymae, ut Heſiodus indicat, in [8] electrum ſunt duratae: Heliades tamen nominantur. Sunt autem, Merope, Helie, AEgle, Lampetie, Phoebe, AEtherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriae, qui fuit Phaethonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum converſus eſt. Is quoque moriens flebile canit.

CLV. *Jovis filii.*

[9] LIBER ex Proſerpina, quem Titanes [10] carpſerunt: Hercules ex Alcu-

Schol. Apoll. Rhod. IV, 596. qui hunc fluvium diſtinguit ab Eridano Attico, de quo Pauſan. lib. I. cap. 19. pag. 45. Ποταμοὶ δὲ Ἀθηναίοις ῥέουσιν Εἰλισσός τε, καὶ Ἠριδανῷ τῷ Κελτικῷ κατὰ τὰ αὐτὰ ὄνομα ἔχων, ἐκδιδοὺς ἐς τὸν Ἰλισσόν. & Celticum Eridanum eſſe, in quem decidit Phaethon, docet idem Pauſan. lib. I. cap. 3. pag. 10. De nomine *Eridano* item *Pado* Olear. ad Philoſtrati lib. I. Icon. cap. II. & ante eum Cerda ad Virg. I. Georgic. 482. *Proluit inſano contorquens vortice ſylvas Fluviorum rex Eridanus.* Qui lib. IV. G. 372. canit *Eridanus, quo non alius per pinguia culta In MARE PURPUREUM violentior influit amnis.* Qui imitatur Eurip. Hippol. 737. ἩΡΙΔΑΝΟΥ͂ θ' ὕδωρ, Ἔνθα ΠΟΡΦΥΡΟ͂Ν σταλάσσουσιν Εἰς ΟἿΔΝΑ ΠΑΤΡΟ͂Σ τάλαιναι Κόραι Φαέθοντος οἴκτῳ, δακρύων Τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγάς. Ubi etiam Celtico de Eridano hoc pluribus agit Scholiaſtes. Πατὴρ vero Eridanus vocatur, non, ut Scholiaſtes ait, quia populi arbores Eridani hujus aqua aluntur, ſed eodem modo, quo Virgilius eum vocat *Regem fluviorum.* Sic praeter alios Nilus per excellentiam vocatur *pater.* Vid. Broukh. ad Tibull. I. VIII, 23. qui peculiarem ejus nominis, & honoris Nilo habiti reddit rationem. Livius lib. II. cap. 10. *Tiberine pater*, ubi *Tiberinus* pro ipſo fluvio Tiberi ponitur. Vide ibi Sigon. Ceterum, Phaethontis fabulam explicat Anonymus de Incredibil. cap. 13.

8 ELECTRUM] Philargyrius ad Georg. III. 522. *Quod à nobis ſuccinum appellatur, electrum vocant Graeci.* Servius ad AEn. VIII. 402. *Secundum Plinium in Naturali Hiſtoriâ ſunt tria electri genera; unum ex arboribus, quod ſuccinum dicitur* &c. Priſcianus Periegeſi: *Hic electra legunt alnis ſtillantia Celtae, Succina quae memorant, mellis vinive colore.* Videndi de electro Plin. lib. XXXVII. cap. 2. Iſidorus lib. XVI. cap. 23. & 9. Caſſiodorus Var. II. 2. Solinus cap. 33. Diodorus lib. V. Alciatus Parerg. lib. VII. cap. 4. Brodaeus in Q. Calabri lib. V. Hoelzlinus ad Apollon. IV. 604. Fabricius Commentario in poëtas Chriſtianos, in vocibus *Electrum* & *Succinum.* Etym. magni auctor in Ἤλεκτρον. Euſtath. in Dionyſ. vers. 293. Βερνίκην vocari à vulgo notat Euſtath. Odyſſ. pag. 150. ed. Baſ. MUNCK. De Electro v. Schol. Eurip. Hippol. 740. & Olear. ad Philoſtrati lib. I. Icon. cap. II.

Ad CAP. CLV.

9 LIBER EX PROSERPINA] Recte, confirmatque Tzetzes. SCHEFF. Schol. Pind. ad Iſthm. od. VII. Ὁ ἐκ Περσεφόνης γεγονὼς Ζαγρεὺς Διόνυσος. Adde Etym. magnum in Ζαγρεύς. Tzetzen in Lycophron. vs. 355. Athenagoras in Legat. pro Chriſt. p. 20. *Poſtea etiam Proſerpinam filiam ſuam ſub draconis ſpecie violavit, & Dionyſum ex eâ genuit.* Ampelius cap. 9. *Liberi quinque. Primus ex Jove & Proſerpinâ. Hic agricola & inventor vini, cujus ſoror Ceres. Secundus Liber ex Merone & Flora, cujus nomine fluvius eſt Granicus. Tertius de Cabito, qui regnavit in Aſiâ. Quartus ex Saturno & Semela, dicunt. Quintus Niſi & Heſione filius.* Non uno loco corruptus iſte Ampelii locus. Pro *Merone* vide, an reſtitui debeat *Melone.* quo nomine dictus olim Nilus, ut teſtatur Feſtus. Nilo enim natus ſecundus Dionyſus à Cicerone dicitur lib. III. de Nat. Deor. Pro *Cabito* reponam *Caprio* ex eodem: pro *Heſionae*, *Thyonae.* Euſeb. Praepar. p. 34. ed. Step. Τὸν ὑπό τινων Σαβάζιον ὀνομαζόμενον, ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης γενόμενον. Idem eſt qui Oſiris. Vide Tzetzen in Lycophron. vs. 212. alioſque. MUNCK. V. Schol. Ariſtoph. Ran. 326. Spanh. ad Call. H. Cer. 71. Meziriac. ad Ovid. Epiſt. IV. Heroid. Tom. I. p. 377. hinc Ceres, quae a nonnullis Bacchi mater vocatur, Proſerpina, & Bacchus ſunt θεοὶ πάρεδροι. De quibus Arnaldus de Dis Paredris cap. 23. qui Bacchus inprimis ab Atticis colitur, alter ex Semele Cadmi filia Thebis. Vid. Arrian. apud Euſt. ad Dionyſ. Perieg. v. 1153. Hujus templum in Eleuſini erat. V. Schol. Ariſtoph. Ran. 346. Alter Thebis colitur, quia Thebis natus. V. Schol. Eurip. Phoeniſſ. 652. a quo Baccho vinum dicitur inventum juxta Eurip. Bacch. 271.

10 CARPSERUNT] H. e. διέσπασαν, diſcerpſe-

Alcumena, Liber ex Semele [1] Cadmi & Harmoniae, Caſtor & Pollux ex Leda Theſtii filia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perſeus ex Danae Acriſii filia, Zethus & Amphion ex Antiopa [2] Nyctei filia: Minos, Sarpedon, & Rhadamantus [3] ex Europa Agenoris filia. [4] Helena ex Pyrrhâ Epimeti filia, [5] Ethalion ex Protogenie Deucalionis filia, [6] Dardanus ex Electra Atlantis filia, [7] La-

runt, diſtraxerunt. Simplex pro compoſito ſuo more uſurpat. Cryſol. Serm. XI. *Rabido dente carpuntur.* Cap. 167. *Liber Jovis & Proſerpinae filius à Titanis eſt diſtractus.* Arnob. lib. V. *Ut occupatus puerilibus ludis diſtractus ab Titanis Liber ſit, ut ab iiſdem membratim ſectus, atque in ollulas conjectus, ut coqueretur.* Idem lib. I. *Membratim ab Titanis diſcerptum fanorum conſecratione mactatis.* Confer Euſeb. Praep. lib. II. pag. 41. ed. Steph. Aſtron. II. I. *Quae corpus ejus decerperent interfecti.* Ubi malim *diſcerperent.* quanquam videri poſſit *decerpere* poſuiſſe pro *carpere*, ut *detruncare* pro *truncare.* Vitalis tumulo Ciceronis: *Qui caeſus graviter, qui detruncatus acerbè, Hoc Lamiae debet, quod jacet in tumulo.* Et Cyprianus Serm. de ſtellâ & magis: *Avulſi à matrum uberibus detruncantur.* Benè ergo gloſſae Steph. *Detruncat*, ἀκρωτηριάζει. Sed *diſcerperent* edidit, ut video, illo Hygini loco pridem Soter. Caeterum *carpere* de Cicerone ad eundem modum uſurpat in ejus tumulo Vomanus: *Sed fortuna nocens miſerando funere raptum Carpſit, & hoc voluit membra jacere loco.* Et Severus ex emendatione ſummi Gronovii: *Tanquam ſola foret carpti Ciceronis imago.* Videndus praeterea de hac fabulâ Clemens Paraen. pag. II. ubi διέσπασαν habes, quod *diſcerpere* rectius, quam *decerpere* Latinè dicas. Gloſſ. Philox. *Diſcerptus*, διασπαραχθείς. MUNCK. Sic *carpere crines* pro diſcerpere Paſſ. ad Prop. II, IV, 23.

1 CADMI ET HERMONIAE] Scribendum, *Harmoniae*, omnium conſenſu. SCHEFF. Omnino *Harmoniae* cum Scheffero reponendum. Vide Geneal. cap. 6. & 148. MUNCK.

2 NICTEI] *Nyctei* ſcribe. eſt enim Νυκτέως Graecis. Sed jam ſupra monui e pro ae, i pro y, tenues pro adſpiratis, frequenter poni apud hunc ſcriptorem, tanquam ſtatim *Rhadamantus* pro *Rhadamanthus.* MUNCK. Ab aliis Mercurii filius dicitur. V. Lact. ad Statii I. Theb. 10.

3 EX EUROPA AGENORIS FILIA] Certè hos tres Europae filios ex Jove facit quoque Homer. Scholiaſtes ad Iliad. M. 397. Servius autem ad AEn. I. 104. Sarpedonis matrem *Laodamiam.* Nimirum duo fuerunt Sarpedones, quorum alter Jovi ex Laodamiâ, alter ex Europâ natus. MUNCK. Vidimus ad cap. 52. AEacum ex AEgina eſſe natum: adde Pind. O. Iſthm. VIII. 45. & Tzerz. ad Lycophr. 176.

4 HELENA EX PYRRHE PIMETI FILIA] Pimetum illum alibi non reperio. Suſpicor ſcribendum, *Pyrrhe Epimethei filia.* Vide ſupra c. 142. quanquam nemo alius hanc Helenae faciat matrem, quod ſciam. SCHEFF. Scribe, *Pyrrha Epimethei filia.* Schol. Pind. ad Olymp. Θ. Πύῤῥα δὲ Δευκαλίωνος γυνὴ, θυγάτηρ Ἐπιμηθέως. Adde notas ad cap. 142. An quiſquam alius hanc Helenae matrem faciat, fateor me cum Cl. Scheffero neſcire. MUNCK.

5 ETHALION EX PROTOGENIE] Valde dubito de hac ſcriptura. Pauſaniae in Eliacis prior. eſt *Aëthlius*, Jovis & Protegeniae, Deucalionis filiae, filius. Neque aliter reperias apud Apollodorum lib. I. Et poteſt apud noſtrum prima littera excidiſſe propter ſimilitudinem ultimae in praecedenti vocabulo. Sequitur tamen *Etolus*, qui ſine dubio eſt *Aëthlius.* SCHEFF. Scribe, *Protogeniâ.* De Ethalionis vocabulo merito dubitat Cl. Schefferus. Longè certè aliter Schol. Pindari ad Olymp. od. Θ. Πύῤῥας καὶ Δευκαλίωνος Πρωτογένεια, ἐξ ἧς Διὸς Ὀποῦς. Eadem legas apud Apollon. interpretem ad vers. 1780. lib. IV. MUNCK. De Protogenia Calydonis & AEoliae filia agit Apollodor. lib. I. p. 31,

6 DARDANUS] V. Serv. ad I. AEn. 32. II, 325. III, 167. VII, 207. VIII, 130. 134. IX, 10. Tzetz. ad Lycophr. 29: 72, 219. Schol. Apoll. Rh. I, 916, 917. Conon Narrat. XXI. apud Photium pag. 434. Hic primus Jovi ſacra fecit. V. Lact. ad Statii IV. Theb. 590.

7 LACEDAEMON EX TAYGETE] V. Pauſan. lib. III. cap. I. & 20. De Taygete Schol. Pind. Olymp. Od. III, 54. Serv. ad IV. Georg. 232. A matre Taygete Laconiae montem Taygetum adpellavit Lacedaemon. V. Schol. Eurip. Oreſt. 626. De monte Spanh. ad Callim. H. Dian. 188.

8 HIMANTIS FILIA] Suſpectum mihi hoc vocabulum, nec obſervavi alibi, quod ſciam. SCHEFF. Saturni filiam facit Schol. Pindari ad Olymp. Γ. Πλουτὼ γὰρ, inquit, θυγάτηρ Κρόνου. ἧς Τάνταλος ὁ πατὴρ Πέλοπος. Schol. Heſiod. ad Θεογ. vers. 355. *Oceani.* MUNCK. V. Meziriac. ad Ovid. Tom. II. p. 329, 330.

9 AEGIPPAN] *AEgipana.* MICYLL. Scribendum *AEgipan ex capra Boeotiae. Arcas ex Caliſto.*

[7] Lacedaemon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone [8] Himantis filia, AEacus ex AEgina Afopi filia, [9] AEgipan [10] ex capra Boetis * [11] Arcada, ex Callifto Lycaonis filia. [12] Etolus ex Protogenia Deucalionis filia, Pirithous ex [13] Dia Eionei filia.

CLVI. *Solis filii.*

CIRCE [14] ex Perfeide Oceani filia, [15] Pafiphae ex Clymene

lifto. De Arcadé res nota ex Paufania & Apollodoro, ipfoque noftro fab. 176. De *Boeotiae* dubito, & forte *Boeoti*, aut aliud quidpiam legendum. Nam videtur ejus latere nomen, cujus capra fuit. SCHEFF. Scribe *AEgipan* cum Scheffero. Vide Poët. Aftron. II. 13. & 28. Schol. German. Capricorno. Lexic. Cyrilli, *Αἰγίπαν*, *Semicaper.* Meminit ejus quoque Apollod. lib. I. cap. 18. Capella in recto *AEgipanus* videtur agnofcere, cum fcribit lib. VI. pag. 215. *Satyris AEgipanifque bacchantibus.* Adde not. ad Aftron. II. cap. 13. MUNCK.

10 Ex capra Boetis] Poët. Aftron. II. 13. dicitur natus ex AEgâ Panos uxore. An ergo legendum, *ex caprâ Panos?* Etym. magni auctor AEgam Panos filiam facit, & eam primam Jovi nuptam dicit. Vide eum in αἰγίοχος. Cl. Schefferus conjicit, *Boeotiae* vel *Boeoti.* Sed fic mallem, *Boeotiâ.* MUNCK. De AEgipane Plut. in Gryllo pag. 991. & If. Voff. ad Melam. I, VIII. 63.

11 Arcada] Scribere debuiffet, *Arcas*, & *Callifto* pro *Califto.* Cretei filiam facit Callifto-nem Euripidis Scholiaftes ad Oreft. vers. 1649. Κρητέως ἢ ἐκ Σελήνης ἔσχε Καλλιστώ. Τινὲς φασὶν ἐκ Διὸς Ἀρκάδα πεποιηκέναι. Videri poteft recto cafu dixiffe *Arcadi*, ut *Perdica* Fulgentius lib. III. cap. 2. *Atlanta* & *Heroida* Prolog. lib. I. *Tripoda* pro tripus cap. 6. Adde notas ad caput 2. lib. III. Schol. Stat. ad lib. VII. Theb. 267. *Unam Arcadam, cujus Parthenopaeus erat filius.* Plura dixi in Differtatione de Hygino, & ad Fulgent. Prol. lib. I. MUNCK. *Callifto* pro *Califto* fcribendum quoque in Servio ad I. Georg. 67. & in Lact. ad Statii III. Theb. 685. De Arcadis parentibus parum conftat. Charon Lampfacenus Apollinis & Calliftûs filium. V. Tzetz. ad Lycophr. v. 480. Euft. ad Dionyf. Perieg. 414. Jovis & Themiftûs filium facit. Duris lib. XV. Macedonicôn, apud Schol. Apoll. Rh. IV, 264. & Schol. Ariftoph. Nub. 397. Orchomeni filium vocat. Cum Hygino facit Schol. Callim. H. in Jovem 41. Lycaonis filium adpellat Schol. Apoll. Rh. I, 162. Callifto Lycaonis filiam effe docet etiam Paufan. I, 25. VIII, 3. 4. Fuit & alia Callifto juxta quofdam Ulyffis foror. De qua Mnafeas Patrenfis apud Athenaeum lib. IV. cap. 15. pag. 158.

12 Etolus] Aëtlius. fic Pauf. in Eliac. MICYLL. Micyllus ex Paufania, *Aëtlius.* Scribe cum afpiratione *Aëthlius* ex Gr. Ἀέθλιος Apollodori lib. I. pag. 20. Fuit ille Aëthlius pater Endymionis. Vide Schol. Apollon. ad lib. IV. 57. Corruptè *Aëthnum* appellat Conon cap. 14. apud Photium. MUNCK. Ita Hyginum emendaverat Meziriac. ad Ovid. Epift. III. Heroid. p. 280.

13 Dia OEnei filia] Etiam haec mihi funt fufpecta. Nam aliter de his Homerus in Iliade. SCHEFF. Oftendi ad Anton. Liberalis cap. 2. legendum effe *Diâ Dionei filiâ.* Quam conjecturam firmat etiam Homeri Scholiaftes ad Iliad. A. 268. Addo, jam nec malè poffe refcribi, *Eionei.* Tzetzes Chil. IX. 273. Ἔσχε πρὸς γάμον σύνευνον Δῖαν Δηϊονέως. Ἄλλοις Ἠιονέως ἢ πάρεξ γραφῆς τὸ δέλτα. Atque ita eum appellat quoque Apollon. Schol. ad lib. III. 62. Perperam Ἡσιονεὺς dicitur Diodoro lib. IV. pag. 272. Sed idem ille modo ad partes vocatus Tzetzes ad Hefiod. Afp. vers. 178. Diam Βουζύγου facit filiam: quod tamen hactenus dictis fraudi effe nec debet, nec poteft. Confer Euftath. ad Iliad. pag. 75. ed. Baf. Corrigendus in tranfitu etiam Horatii Scholiaftes in Art. p. 626. ed. Cruq. *Ixion cum filiam Eponei accepiffet uxorem* &c. Scrib. *Deionei* vel *Eionei.* MUNCK. Vide Bibliotheque Raifonnée Tom. XX. part. I. p. 168.

Ad CAP. CLVI.

Ex Perside] Scribendum eft, *Perfeide*, fic enim omnes vocant. SCHEFF. Scribendum *Perfeide* ex Hefiod. Θεογ. 356. & Apollod. lib. III. pag. 131. *Perfen* appellat Tzetzes Chil. IV. 137. Ifacius ad Lycophron. pag. 35. & Schol. Hom. ad Odyff. K. 139. MUNCK. Ab aliis AEetae & Hecates filia vocatur, foror Medeae natu major. V. Schol. Apoll. Rh. III, 242. AEetae erat foror. V. Euft. ad Dionyf. Perieg. 692. Nofter, ut alibi, fequitur Hefiodum. V. Schol. Apoll. Rh. III, 200. qui ad II, 402. duas hujus nominis fuiffe feminas docet. Cur Solis filia vocetur, quod figmentum deridet Lact. ad Statii IV. Th. 552. docet Serv. ad VII. AEn. 19.

15 Pasiphae ex Clymene] Pafiphaë non fuit

ne [1] Oceani filia, Phaethon, Lampetie, AEgle, Phoebe.

CLVII. *Neptuni filii.*

[2] BOOETUS & Hellen ex Antiopa AEoli filia, [3] Agenor & Bellero-

ex Clymene, sed ex Perseide, quod ex Pausania est notum. Quare scribo, *Circe ex Perseide, Oceani filia, ac Pasiphaë. Ex Clymene* &c. SCHEFF. Cum Pasiphae non ex Clymene, sed Perseide fuerit nata, ut praeter Pausaniam etiam Apollodor. lib. III. & Schol. Hom. ad Odyss. Λ. 325. testantur, assentior Cl. Scheffero rescribenti, *Circe ex Perseide Oceani filia, ac Pasiphae. Ex Clymene* &c. Consentit & Ovid. Met. I. Sunt tamen, qui Phaëthontem non ex Clymene, sed Rhode Asopi filiâ ortum tradiderint. Schol. Hom. ad Odyss. P. vers. 208. Ἥλιος Ῥόδῃ μιγεὶς τῇ Ἀσωποῦ, παῖδας ἴσχει, Φαέθοντα καὶ Λαμπετίην, καὶ Φαέθουσαν. MUNCK.

1 OCEANI FILIA] Nonnulla apud. Hom. Schol. ad Odyss. Λ. 325. hanc Minyae Neptuni filii filiam faciunt. Quae heic desunt, suppleri possunt ex Tzetz. Chil. IV. 137. Scholiaste Pindari ad Olymp. Z. & Geneal. nostri. MUNCK.

Ad CAP. CLVII.

2 BOOETUS ET HELLEN] Alii *Boeotum* & *AEolum* vocant, matrem autem *Melanippam*. MICYLL. Grotius in notis ad Imagines Arateas suspicatur: *Boeotus ex Melanippe AEoli filia.* SCHEFF. Scribe *Boeotus*. Corruptius infr. cap. 186. 252. *Boetus*. Grotius, ut notavit Cl. Schefferus, ad imagines Arateas, suspicatur scribendum, *Boeotus ex Melanippe AEoli filia*. Vide, si magis forte placeat, ut reponatur ex cap. 186. & 252. *Boeotus & AEolus ex Melanippe AEoli filia.* Κατὰ Διόδωρον lib. IV. eos ex Arne suscepit Neptunus, quae AEoli erat filia. Tres AEoli fuere inter AEolidas. Vide eorum genealogiam à Rhodomanno accuratè descriptam ad Diodor. pag. 361. MUNCK. Cum Diodoro Boeotum Arnes filium facit Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 426. a qua Arne AEoli filia, urbs Arne in Boeotia & Thessalia (de qua Schol. Thucydid. lib. I. cap. 12.) nomen adepta est. V. Pausan. lib. IX. cap. 40. qui cap. I. hujus libri Boeotum Itoni ex Amphictyone nati, & Menalippes filium facit. Quae Eust. de origine nominis Boeotiae profert, confirmant Scho. Eurip. Phoeniss. 641. Serv. ad III. AEn. 88. & Lact. ad Statii VII. Theb. 604.

3 AGENOR] Hic ab Euripidis Scholiaste ad Phoen. vers. 5. & Tzetze Chil. VII, 136. dicitur Neptuno natus ex Libye Epaphi filia. MUNCK. *Bellerophon* Glauci filius vocatur a Pausania lib. II. cap. 4. Lact. ad Statii IV. Theb. vs. 590. Apollodoro pag. m. 41. Homero Iliad. Z. vs. 155. Verum ibi Schol. Ἦν δὲ φύσει [illegible] Ποσειδῶνος, [illegible] δὲ Γλαύκου. Quidquid sit; Neptuni filius vocatur, quia fuit rei nauticae peritus, ut patet e Palaephato de Incred. cap. 29. De *Agenore* Servius ad I. AEn. 338. *Agenor autem Neptuni filius, rex Libyae & Phoenicis*. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 899. φασὶ γὰρ, ὅτι Λιβύης υἱὸς Ἀγήνωρ. Schol. Eurip. Phoeniss. v. 298. Ἰοῦς Ἔπαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Ἀγήνωρ. Consule celeb. P. Burm. ad Servii locum, & Apollodor. lib. II. p. 77.

4 EURYNOME] Ab Apollod. lib. I. pag. 33. *Eurymede* dicitur Bellerophontis mater. MUNCK. De variis *Eurynomis* Celeb. P. Burm. ad Ovid. IV. Met. 210.

5 RIAS] *Antas* ut est apud Pausan. in Boeot. MICYLL. Probo Micylli emendationem, *Antas* legentis ex Pausaniae Boeoticis, ubi hic Alcyones Atlantis & Neptuni filius memoratur. Nisi *Hyrieus* malis cum Nobil. Heinsio. Vide Not. ad Ovid. v. Fast. p. 281. SCHEFF. Nob. Heinsius ad v. Fast. Ovid. vers. 499. restituit *Hyrieus*. Micyllus ex Pausania *Antas*. Heinsianam conjecturam praefero. Restituendum idem vocabulum Schol. Germanici fabulâ Pleiadum: *Cum Neptuno*, inquit, *Alcyone, ex qua Hercus*. Scrib. *Hyrieus*. Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 488. Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης. Idem legas ad Catal. vers. 3. *Hyrea* noster appellat Astron. II. 21. MUNCK.

6 HERILEI FILIA] Corruptum τὸ *Herile*: pro quo *Herilei* exhibent Micyllus & Commelinus. Quod quomodo restituerem, haesi aliquandiu. Arethusa est inter Hesperidas Atlantis filias ex Hesperide, ut quidam voluerunt, Hesperi filia. Palaephatus simpliciter Hesperi filias fecit, ut & Servius ad AEn. IV. 484. Unde suspicabar scripsisse Hyginum, *Hesperi filia*. Nisi mavis, *Nerei filia*. Est enim Arethusa etiam Nereidum una. Sed prius praeferam. MUNCK. Plures fuere Abantes. V, Serv. ad. I. AEn. 125. De Abante Melampodis filio Schol. Apoll. Rh. I, 143. Unde

lerophon ex [4] Eurynome Nysi filia, Leuconoe ex Themisto Hypsei filia, [5] Rias ex Alcyone Atlantis filia, Abas ex Arethusa [6] Herilei filia, [7] Ephoceus ex Alcyone Atlantis filia: [8] Belus, [9] Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne [10] ex Lena Leucippi filia, [11] Megareus ex OEnope Epopei filia, Cygnus [12] Calyce Hecatonis filia, [13] Pericli-

de in Euboea *Abantes* dictos docet ad vs. 78. V. celeb. P. Burm. Cat. Arg. in *Areio* & *Cantho*. Sed Eust. ad Dionys. Perieg. 520. eos ab hoc nostro Abante nomen adeptos tradit. Sic plures *Actores* fuere. V. Burm. Cat. in *Actor*.

7 Ephoceus] Hyperenorem appellat Apollod. lib. III. pag. 168. Dicit enim ex Alcyone & Neptuno natos Ὑρέα καὶ Ὑπερήνορα. Etiam illic Ὑρεία scribere malim ex Anton. cap. 25. MUNCK.

8 Belus] Hic à Pindari Schol. ad Pyth. Δ. Theon. in Aratum pag. 26. & Eurip. ad Phoen. vers. 5. Homeri ad Iliad. A. 42. nec non Tzetze Chil. VII. 36. ex Libye Epaphi filiá natus dicitur. Quibus accedit Nonnus Dionys. lib. III. MUNCK. Pausan. IV. 23. Ἄμμων ἐν Λιβύῃ, καὶ ὁ ἐν Βαβυλῶνι Βῆλος, ὁ μὲν ἀπὸ ἀνδρὸς ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ ΒΗΛΟΥ ΤΟΥ ΛΙΒΥΗΣ ὄνομα ἔχει. Sic Apollodorus lib. II. pag. m. 77. *Libyam* Beli matrem vocat. Verum plures etiam fuerunt Beli, quia Orientis populi progenitorem, sive conditorem in Deos relatum vocabant *Belum*. Sic de Belo Jovis filio v. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1005. qui & ipse Jupiter *Belus* dicitur. V. Herodot. lib. I. cap. 181. & III. 153. uti apud Graecos plures *Joves* reperies. V. Tzetz. ad Lycophr. 1194. quia antiquissimi reges Deorum sibi nomina vindicabant. V. Serv. ad VII. AEn. 180. De pluribus *Belis* egere Celeb. J. Perizonius Orig. Babylon. cap. 5. & P. Wesseling. ad Simsonii Chronic. A. M. 1885. Item Salmas. Exerc. Plin. p. 867, 872.

9 Actor] Schol. Hom. ad. Iliad. A. 49. Neptuni ex Molione est filius. MUNCK.

10 Ex Lena] *Calchinia* habet Paus. in Corinth. sed ex ea non *Euadnem* sed *Peratum* natum dicit. MICYLL. Micyllus suspicatur, *Calchinia*, quia & haec Pausaniae memoratur. Sed nomen nimis abît a scriptura veteri. Sunt plane in his aperte vitiosa. Verum in defectu veteris historiae difficulter possunt emendari. SCHEFF. Emendo, *Pitanâ*. Schol. Pind. ad Olymp. VI. Εὐάδνην δὲ διοτεί. μία μὲν Ποσειδῶνος καὶ Πιτάνης· Ἑτέρα δὲ Ἴφιδος &c. MUNCK. Tertia *Euadne* est filia Strymonis & Neaerae uxor Argi, mater Jasi, Piranthi, Epidauri, & Criasi. vide Apollodor. lib. II. pag. m. 75. Ed. Salmur.

11 Megareus] Alius fuit Megareus, Jovis filius, cujus Etym. meminit in Γερανεια. MUNCK. Onchesti filius *Megareus* vocatur a Plutarcho Quaest. Graec. Tom. II. p. 295. Neptuni vero filius dicitur a Pausania lib. I. cap. 39. Vid. interpr. ad Ovid. X. Met. 605. Apollodorus lib. III p. 253. Hippomenis filium facit. Μεγαρέα τὸν Ἱππομένους ἐξ Ὀγχηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινε (Minos). Ex Onchesto *Megarensibus*, quibus Minos bellum faciebat, auxilio venisse, & inde *Megarei* hoc praelio caesi monumentum apud *Megarenses* exstare confirmat etiam Pausanias lib. I. cap. 42. p. 100. *Megareus* vero Jovis filius, quem hic Munckerus ex Etym. in Γερανεια profert, vocatur *Megarus* a Pausania lib. I. cap. 40. Μέγαρόν τε παῖδα ὄντα Διὸς καὶ ταύτης δὴ τῆς νύμφης, (nempe μιᾶς τῶν Σιθνίδων νυμφῶν) ἐκφυγεῖν τὴν ἐπὶ Δευκαλίωνός ποτε ἐπομβρίαν, ἐκφυγεῖν δὲ πρὸς τὰ ἄκρα τῆς Γερανίας, οὐκ ἔχοντος πω δὲ ὄρους τὸ ὄνομα τοῦτο.

12 Ex Calyce] An legendum? *Cycnus ex Harpalyce* vel *Harpale*. Scholiastes Pindari ad illa Olymp. B. Κύκνον θανάτῳ πορεῖν. [illegible] τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σκαμανδροδίκης. οἱ δὲ Ἁρπάλης. *Scamandrodice* est etiam Isacio in Lycophron. pag. 47. Sed duo fuerunt Cycni, ut de matribus eorum controverti nihil mirum sit. Haec scripseram, cum Nob. Heinsium in notis ad Ovid. Heroid. p. 171. vidi corrigere, *ex Calyce Hecataeonis filia*. Adi ipsum, & mecum propemodum persuadebere ex Hygino corrigendum esse Scholiasten Pindaricum. MUNCK. V. Cl. Burm. in Catal. Arg. in voce *Clymenus*.

13 Ericlimenus et Antheus ex Astiphila] Scribe, *& Ancaeus ex Astypalaea*, quomodo habet Pausanias in Achaicis. Euriclimenis nomen quoque suspectum est. Nam *Eurypilum* Neptuni & Astypalacae filium nominat Apollodorus. SCHEFF. Cl. Schefferus conjicit, *Eurypylus & Ancaeus*. Ancaeum Neptuni fuisse filium praeter nostrum & Pausaniam etiam Scholiastes Apollon. ad lib. I. vers. 185. docet. De Eurypylo auctores Apollodorus & Tzetzes Chil. I. 36. Sed potuit noster auctores alios sequutus fuisse. Ego antehac conjectaveram, *Periclymenus & Antaeus*. Antaeus sanè Neptuni est filius Apollod. lib. II. *Ancaeus* in hoc indiculo mox sequitur; nisi ibi *Antaeus* reponendum. quod verum puto. MUNCK.

1 Asty-

riclimenus & Ancaeus ex [1] Aftypalaea Phoenicis filia, [2] Neleus & Pelias ex Tyro Salmonei filia, [3] Euphemus & [4] Lycus & [5] Nycteus ex Celaeno Ergei filia: Peleus, Arprites, Ancaeus, [6] Moepus ex Chiona Aquilonis filia. [7] Amymone item. * Cyclops Euphemus, [8] Metus ex Melite Bufiris filia.

CLVIII. *Vulcani filii.*

[9] PHILAMMON, Cecrops, Erichthonius, [10] Corynetes, [11] Cercyon, [12] Philoctus * [13] Pinther.

CLIX.

1 ASTYPHILE] *Aftypalaeam* eam nominant Paufanias & Apollodorus, ut jam notavit Cl. Schefferus. Addo illis Scholiaften Apollonii & Homeri ad od. x. vers. 19. Tzetzen in Lycophron. p. 78. ubi tamen perperam 'Αςυπαλεία editur. MUNCK. Confule Cl. Burm. Cat. Arg. in *Ancaeus alter.*

2 NELEUS ET PELIAS] Firmant id Apollod. lib. I. & Pind. Schol. ad Olymp. Θ. Alii Cretheo eos natos volunt. Schol. Theocrit. ad Eid. 2. Ἐξ ἧς (Τυροῦς) καὶ Κελθέως Νηλεύς. leg. Κρηθέως. MUNCK.

3 EUPHEMUS] Hic cap. 14. & à Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 179. dicitur natus ex Europâ Tityi filia. Aliter Hefiodus ἐν μεγάλαις ἠοίαις apud Pind. Schol. ad Pyth. od. IV. pag. 193. edit. Francof. Ἠοίη Ὑρίη πυκινόφρων Μηκιονίκη, Ἡ τέκεν Εὔφημον, γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης Θεῷ ἀέκα εἰδομένη. MUNCK.

4 LYCUS] Lycum Neptuni filium ex Celaeno facit etiam Apollod. lib. III. pag. 168. Sed illa Celaeno non Ergei, fed Atlantis erat filia. Eratofth. Καταστ. cap. 23. Κελαινῷ, ἐξ ἧς Λεῦκος. Corrige Λύκος. MUNCK. Hinc Promethei filium facit Tzetzes ad Lycophr. 132, 218. Adde cl. Burm. Cat. Arg. in *Erginus.* Hujus Lyci patris nomen omittunt Eurip. Herc. Fur. 27 & Schol. Apoll. Rh. IV. 1090.

5 NYCTAEUS] An *Nycteus?* Affirmares, nifi ille Nycteus non filius, fed nepos effet Neptuni. Nam Hyrieus Neptuni filius ex Nympha Clonià fuftulit Lycum & Nyctea, tefte Apollodoro. Tamen refcribo *Nycteus.* Non enim Νυκταῖος, fed Νυκτεὺς viri eft nomen Graecis. MUNCK. Refcripfi *Nycteus.* Graecis Νυκτεὺς v. Schol. Apoll. Rh. IV. 1090. Paufan. II. 6. IX. 5. Apollodorus III. p. 177. eum Chthonii filium facit.

6 MOEPUS] Puto ferpfiffe Hyginum *Eumolpus.* Hic enim ex Chionà natus & Neptuno proditur ab Apollodoro lib. III. p. 200. unde *Chionides* poëtis. Ovid. III. Pont. eleg. 3. *At non Chionides Eumolpus in Orphea talis.* MUNCK. *Eumolpus* legendum. V. Paufan. I. 38 p. 92. & Celeb. Burm. ad Ovid. XI. M. 93.

7 AMOEMONE] An fcribendum. *Amymone?* Sed haec aliis Danai eft filia. Vide inf Fab. 169. SCHEFF. Caput 169. fi refpicias, defectum heic effe dicas, & fcribendum, *Nauplius ex Amymone Danai filiâ.* MUNCK.

8 METUS EX MELITE] Heinfius in margine libri fui: Forte, *Amycus ex Melie.* MUNCK.

Ad CAP. CLVIII.

9 PHILAMNON] Mallem *Philammon.* Hoc enim nomen legitur apud veteres, non alterum. SCHEFF. *Philammon,* qui in mentem venit Cl. Sheffero, inter Solis filios recenfetur, cap. 161. An legendum *Philacmon?* Sic apud Virgil. AEn. VIII. 425. eft quidam *Pyracmon.* Aptiffimum nomen utrique ab incude. Non tamen huc facere videtur. Refcribendum putem *Palaemon* ex Apollod. lib. I. pag. 43. MUNCK.

10 CORYNETES] Vide quae notavimus ad cap. 38. ubi Neptuni eum facit filium. MUNCK.

11 CERCION] Scribe *Cercyon* potius. Vide notas ad cap. 38. & Paufaniam in Atticis. MUNCK.

12 PHILOCTUS, PINTHER] Etiam haec corrupta videntur, fufpicorque. *Philoetus, Spinther* legenda. SCHEFF. Schefferus *Philoetus.* Ego putem *Philoncus* fcribendum, ex ὄγκος. MUNCK.

13 PINTHER] Conjectaveram *Spinther* ex Gr. σπινθὴρ, quod cum & Cl. Scheffero veniffe in mentem videam, hactenus retineo. MUNCK.

Ad CAP. CLIX.

14 EX ASTEROPE] Harpinam Afopi filiam facit OEnomai matrem Pind. Schol ad Olymp. od. XIII. & Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 752. Οἰνόμαος Ἄρεος ὢν παῖς καὶ Ἁρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἤτοι Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ. An ergo legendum *Eurythoe* pro *Afterope?* Nihil minus. Vide notas ad cap.

CLIX. *Martis filii.*

OEnomaus [14] ex Sterope, [15] Harmonia ex Venere, [16] Leodice ex Ce * [17] Lycus, [18] Diomedes, Thrax, [19] Ascalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas.

CLX. *Mercurii filii.*

[20] Priapus, [21] Echo, [22] Antian, Eurytus, Cephalus ex [1] Creu-

cap. 84. Tzetzes ad Lycophron. vs. 149. Στερόπης, ἢ Ὑπερόχου, ἢ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ καὶ Ἄρεος Οἰνόμαος. Lege, τοῦ Ὑπερόχου. MUNCK.

15 Harmonia] Haec diis fuit a poculis juxta quosdam. Athenaeus lib. x. c. 7. p. 425. Sidonii referunt de tibicina regis Harmonia, quae cum Cadmo regis coquo aufugisse dicitur. Idem lib. xiv. cap. 22. pag. 658. Quomodo vero de Harmoniae parentibus philosophati fuerint veteres, docet Plut. in Iside p. 370. Tom. ii.

16 Leodice] In vetustioribus est *Leodoce*, quorum neutrum credo integrum, quia nomen est mulieris, non viri. Nisi filiarum quoque nomina hic recensentur, non solorum filiorum, contra quam se habet titulus, qui tamen ex hoc ipso scriptus liquet non ab Hygino, verum alio. Certe & in praecedentibus capitibus non filii soli memorantur. Observo, memorari hic & filias Martis, cum in titulo nominentur soli filii, quod similiter, ut alia eos arguit non ab Hygino ipso scriptos. SCHEFF. Locus hic corruptus sine dubio. Princeps editio *Leodo ex Ce**. Quod quomodo emendem, nondum video. Commelinus, & eum secuti, ediderunt *Leodice*. Unde facile fieri posset, *Laodice*. Sed quod *Leodice* nomen sit muliebre, recte se habere non credit Cl. Schefferus, titulo capitis non nisi filios promittente. Atqui denominatio fit à potiore sexu non Latinè tantum, sed & usitatè satis. Serv. ad AEn. viii. 130. *Tradunt OEnomaum, & Majam Martis & Asteropes filios.* Fulgent. i. 2. *Cui etiam quatuor filios subjiciunt, primum Jovem, secundum Junonem* &c. Vide ibi not. Etiam in jure filii appellatione filia continetur. Vide Brisson. de jure Connub. p. 113. Sic *soceri* pro socero & socru apud Ovid. *Patres* pro patre & matre in Vet. Inscript. *Fratres* pro fratre & sorore apud Lactant. ad Stat. iii. Theb. 560. *Deucalion & Pyrrha fratres idemque* (leg. iidemque) *conjuges. Avi* pro avo & avia Epistol. Salviani p. 296. *Quae avos suos ex parentum primum reatu coepit agnoscere. Reges* pro rege & regina apud Capellam pag. 15. edit. Grotii. *Regum conjugum uterque consentit.* Et pag. 19. *His igitur uterque regum indumentis decenter ornati.* Ita habent membranae codicis Leidensis. Perperam vulgo omittuntur illa *uterque regum*. Senec. Hercul. Fur. vers. 1136. *Ite, iratos visite reges.* Plaut. Bacchid. Act. ii. 3. *Vulcanus, Sol, Luna, Dies, Dei quatuor.* Manilius apud Varron. L. L. vi. *Latona parit casto complexu Jovis Deli Deos geminos*, id est, Apollinem & Dianam. Nec Graecis ignotum hoc loquendi genus. Basilius orat. 2. in Adam. Ἐν τούτοις μὲν ἦν οἱ τῶν ὅλων πατέρες. h. e. Adam & Eva. MUNCK. Adde J. Fr. Gronovium ad Livium lib. i. cap. 39. & Servium ad i. AEn. vs. 79. *Propter Canacem & Macareum in se invicem turpissimos fratres: illi enim alterius AEoli filii fuisse dicuntur.* pro *Canacem* legendum *Canacen.* seu potius inspice Munck. ad fab. cxxxvii. & per *fratres*, frater & soror, & per *filios* filius & filia intelligendi. Vide ad fab. 238.

17 Lycus] Ex Celaeno Atlantis filia. Schol. Germ. Hyg. Astron. ii. 21. Perperam Λύκος legitur in Eratosthenis Καταστερ. cap. 23. MUNCK.

18 Diomedes] Hunc sustulit ex Cyrene. Vide Apollod. lib. ii. MUNCK.

19 Ascalaphus, Ialmenus] Lyci & Pernidis facit filios cap. 97. Homerus autem Catal. vers. 20. Martis & Astyoches. MUNCK. De alio praeter hunc Ascalapho consule Interpr. ad Ovid. v. Met. 539. qui Acherontis & Gorgyrae filius vocatur ab Apollodoro lib. i. pag. m. 17.

Ad CAP. CLX.

20 Priapus] Hic aliis dicitur Bacchi & Veneris filius. Vide Schol. Apollon. ad lib. i. vers. 932. Diodorum lib. iv. Ex Venere & Adonide natum tradit Tzetzes in Lycophron. pag. 134. ed. Steph. MUNCK.

21 Echo] Scribe *Echion* ex cap. 14. MUNCK.

22 Antian] Puto *Antias* scribendum. Sic cor-

[1] Creusa Erechthei filia, Eurestus, [2] Aptale, [3] Libys ex Libye Palamedis filia.

CLXI. *Apollinis filii.*

[4] DELPHUS, Asclepius [5] ex Coronide Phlegyae filia, [6] Euripides ex Cleobula. [7] Ilius ex Urea Neptuni filia, Argeus ex Euboea Macarei filia, Philammon ex [8] Leuconoe Luciferi filia, [9] Lycoreus ex nym-

corruptè pariter infra cap. 165. *Marsyan* pro *Marsyas*. MUNCK. Cum cl. Burm. in Catal. in Voce *Echion* lege *Echion ex Antianira, & Eurytus.*

1 CREUSA ERICHTHEI] Apollod. lib. III. *Ex Herse Cecropis.* MUNCK.

2 APTALE] Hoc cum plerisque caeteris vix alibi reperias. SCHEFF. Haud scio, an scripserit *Prylis*. Is enim filius fuit Mercurii ex Issa, ut tradit Lycophronianus interpres, quem corruptum censeo pag. 104. ed. Steph. Ἔνθα ἐκ Διὸς Ἐπαφῆς Ἔπαφον γεννᾷ, ὃ Λιβύη, ἧς Βῆλος &c. Cum loquatur ibi de Ione, deleam τὸ Ἐπαφῆς. Et in Hygino pro *Palamedis* forte rescribendum *Epaphi*. Certe Epaphi filiam etiam pag. 106. idem Commentator facit. Et pag. 146. Λιβύη ἡ χώρα λέγεται ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμφεως θυγατρός. Hieronym. Chron. Euseb. *Busiris Neptuni & Libyae Epaphi filiae filius.* MUNCK. Adde Pausan. lib. I. cap. 44. Λιβύης τῆς Ἐπάφου. Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 25. Ἐπάφου γὰρ τοῦ Διὸς καὶ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου ὁμώνυμος Λιβύη. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 175. Λιβύη δὲ ἡ χώρα λέγεται, ἢ ἀπὸ γυναικὸς ὁμωνύμου Λιβύης, δηλαδὴ τῆς Ἐπάφου. & hujus mater etiam IO vocatur ab eodem ad vs. 912. Andron Halicarnasseus apud Tzetzen ad Lycophron. vs. 1283. *Libyen* Oceani & Pompholyges esse filiam dicit. Apollodorus lib. II. pag. m. 77. Epaphum quidem *Libyae* patrem, sed Memphin Nili filiam matrem fuisse dicit. Nemo *Palamedis* mentionem facit.

3 LIBYS] Libri vetustiores habent *Libye.* SCHEFF.

Ad CAP. CLXI.

4 DELPHUS] Hunc Tzetzes, vel alium ei cognominem Neptuni & Melanthus facit filium. MUNCK. De Delphi parentibus parum constat inter Mythologos. Tzetzes ad Lycophron. vs. 208. dicit juxta quosdam *Delphos* esse dictos a *Delpho* Neptuni & Melanthûs e Deucalione natae filio. Schol. Eurip. in Oreste vs. 1096. docet, Hyaspum post diluvium duxisse Melanthiam Deucalionis filiam, & ex ea procreasse Melanida, e qua Melanide natus esset Delphus. Pausanias lib. X. cap. 6. refert Apollinis & Celaenûs, Hyami filiae, filium dici *Delphum*, verum ejus matrem ab aliis Thyiam, ab aliis Celaenen Cephissi filiam perhiberi. Alii iterum Delphum Melaenes ex Melantho & Cephisso natae ac Neptuni filium faciunt. Consule cl. Burm. ad Ovidium lib. VI. Met. vs. 120.

5 EX CORONIDE PHLEGYAE] Ita & inferius habes cap. 202. Scholiastae Pindari Leucippus ejus pater est. Nam ex Phlegyâ praeter Apollodorum lib. III. etiam alii natum eum tradunt. Lactant. Argum. lib. II. Met. fab. 7. *Coronidem Phlegyae filiam, aut (ut alii volunt) Leucippi.* Phoronis est Euseb. lib. II. pag. 36. ed. Steph. MUNCK. Apollon. Rhod. lib. IV. vs. 616. de Apolline agens ejusque filio

Χωόμενος περὶ παιδί, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερείῃ
Δῖα ΚΟΡΩΝΙΣ ἔτικτεν ἐπὶ προχοῇς Ἀμύροιο.

Adde Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. II. Met. vs. 569. Scholiastes Pindari, quem hic citat Munckerus videndus est ad O. Pyth. III. vs. 14. qui docet, etiam a multis dici Arsinoes & Apollinis filium, quocum facit Pausanias lib. IV. cap. 3. adnotans scriptores tradere, Ἀρσινόης Ἀσκληπιὸν τῆς Λευκίππου, καὶ οὐ Κορωνίδος παῖδα εἶναι. Item Schol. Homeri Iliad. Δ. vs. 193. ubi plura de AEsculapii parentibus videbis notata.

6 EURIPIDES EX CLEOBULA] De his quoque amplius cogitandum. Inter filios Apollinis Euripidem nullum hactenus reperire potui. Neque magis integra Ilii & Vreae nomina videntur. SCHEFF.

7 ILIUS EX UREA] Haec corrupta esse persuasissimum habeo. Apollodorus lib. III. cap. 10. de Alcyone à Neptuno compressa: Ἡ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἴθουσαν, τὴν Ἀπόλλωνι Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν καλλίστην. Forte κάλλιστον. vel pone incisum post τὸ τεκοῦσαν, ut ad Αἴθουσαν referatur. Eleuther certe Apollinis & AEthusae filius, non filia, ut docent Pausanias in Boeoticis, Stephanus in Ἐλευθεραί. Schol. Hesiod. in Theog. pag. 235. edit. Heins. Meminerunt praeterea AEthusae Julius Firmicus. Clemens Protreptico, & Arnobius lib. IV. Tametsi longiusculè abeunt à vulgata scriptura, suspicatus tamen aliquando sum pro *Ilio Eleutherem*, pro *Urea AEthusam* restituendos Hygino. Nobil. Heinsius emendaverat

nympha, Linus ex Urania musa, [10] Aristaeus ex Cyrene Penei filia.

CLXII. *Herculis filii.*

[11] HYLLUS ex Deianira, Tlepolemus [12] ex Astyoche, [13] Leucites, Telephus ex Auge Alei filia, [14] Leucippus, [15] Therimachus, [16] [17] Creontiades, [18] Archelous, [19] Ophites, [12] Deu-

rat in margine libri sui, *Phyllus ex Hyria.* MUNCK.

8 LEUCONOE] Ovid. Chionem vocat, & Daedalionis filiam Luciferi neptem. MICYLL. Repono, etsi timidè, *Leucothoë* ex cap. 14. & Ovid. IV. Met. 196. quanquam ibi patrem ejus non Luciferum, sed Orchamum facit. Noster infr. cap. 200. ex Chione Philammonem natum refert. MUNCK. Consule cl. Burm. ad Ovidii l. l. & ad XI. Met. vs. 93.

9 LYCURGUS EX NYMPHA] Forte scripsit, *Lycoreus ex Lycorea nympha.* Nomen certe nymphae illius abest; Lycoreae vero mentionem facit statim ab initio. Verum alii non *Lycoream*, sed *Coryciam* appellant ejus matrem. filius quoque non *Lycoreus*, sed *Lycorus* aliis. Consule Pausaniam. SCHEFF. *Corycia* nempe. Ita Scholiastes Apollon. ad lib. II. vers. 713. Κέκληται δ' ἀπὸ Νύμφης Κωρυκίας. ἧς καὶ Ἀπόλλων Λυκωρεύς. Malim Κωρυκείας cum Etymol. in Λυκωρεία. Adde notas Cl. Schefferi. MUNCK.

10 ARISTEUS] Sic corruptè scribitur etiam cap. 180. 181. Astron. II. 4. & apud Lactant. Thebaid. IV. 565. Emenda *Aristaeus* ex Graeco Ἀρισταῖος. Vide Schol. Apollon. II. 502. Serv. ad I. Georg. 14. Just. XIII. 4. Quod E pro AE interdum conspici observat in nummis Vir Inlustr. Ez. Spanhemius, id ad libros non transtulerim; certè non ad Graeca nomina, licet hac in re nimium sibi indulserint posterioris aetatis scriptores. Caeterum Cyrene secundum Diodorum lib. IV. & Eustath. in Dionys. p. 32. non Peneo, sed Hypseo Penei filio erat nata. Etym. auctor Agreum ex Cyrene & Apolline natum tradit. MUNCK.

Ad CAP. CLXII.

11 HILLUS] *Hyllus* scripserim per Y. Ὕλλος enim Graecis est. Vide Phlegontem, Apollodorum, & alios. Ovid. IX. Heroid. 44. *Nec pater Amphitryon, nec puer Hyllus adest.* Quod Natalis Comes Myth. lib. VII. cap. I. *Hyllum* è Melita AEgei fluminis filiâ, *Hylum* autem è Deianira tradit natum, in eo fallitur & fallit. Uterque enim Hyllus est dictus. Vide Schol. Apollon. ad lib. IV. 1149. Etym. in Ὑλλήων. MUNCK.

12 EX ASTYOCHE] Ita & Homer. Catal. vers. 165. Apollod. lib. II. Eustath. ad Iliad. P. 229. Scholiastes Hypothesi Trachin. Sophoclis. Sed Pindarus Tlepolemum ex Astydamiâ Amyntoris filiâ natum vult Olymp. VII. Alia est Astyoche Actoris filia, unde Marti nati Ascalaphus & Ialmenus in Catal. Hom. vers. 20. MUNCK.

13 LEUCITES TELEPHUS] Duo sunt distincti sicut mox *Leucippus Theromachus*, & propterea à se invicem dividendi commate. Ac de Telepho quidem certum est. Leucitem alibi non invenio. Pro *Theromacho* puto *Therimachus* ex Apollodoro legendum. SCHEFF. Hunc nec Schefferus, nec ego alibi invenimus. An scripsit, *Lysippus?* Ita dictus fuit, quem ex Praxitheâ suscepit. MUNCK.

14 LEUCIPPUS] Scio illum numerari inter Thespiadas. Malim tamen heic *Ctesippus*, quo nomine duo de ejus filiis fuere appellati, quorum alterum ex Deianirâ, alterum ex Astydamiâ suscepit Ormenii Regis filia. Diodor. lib. V. MUNCK.

15 THEROMACHUS] Hunc *Theromachum* appellat cap. 31. 32. & 7. Sed *Therimachus*, vel *Theriomachus* esse scribendum, demonstravi ad cap. 31. MUNCK.

16 LEONTIADES, ARCHELAUS, OPHITES] Pro *Leontiades*, scribendum *Creontiades*, pro *Archelaus*, *Agelaus*, pro *Ophites*, *Onites*. SCHEFF.

17 LEONTIADES] *Creontiades.* MICYLL. Micyllus in margine *Creontiades*. Quod amplector. Firmant id Apollod. lib. II. Schol. Hom. ad Odyss. Λ. 269. Schol. Pindari ad Isthm. Od. IV. ut & Tzetzes. MUNCK.

18 ARCHELOUS] Cl. Schefferus, *Agelaus*. Certe is refertur ab Apollod. lib. II. Herculi ex Omphale natus. Caeterum *Archelous*, non *Archeolus* praeferunt Micylli & Commel. editiones. Unde minima mutatione fieri posset *Archelaus*, si is alicubi inter Herculis filios compareret. Apud Euseb. Praep. lib. II. pag. 35. ex servâ, cum Omphalae serviret, natus ei *Cleolaus* proditur. MUNCK.

19 OPHITES] Etiam cap. 31. 32. & 72. hujus

1 2 Deucalion, 3 Euhenus, 4 Lydus, & 5 duodecim Thespiades, quos ex 6 Thespii regis filiabus procreavit.

CLXIII. *Amazones.*

Ocyale, Dioxippe, Iphinome, Xanthe, Hippothoe, 7 Otrere, 8 Antioche, Laomache, Glauce, Agave, Theseis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Penthesilea.

CLXIV. *Athenae.*

9 Inter Neptunum & Minervam cum esset certatio, qui primus oppi-

meminit. *Onites* corrigit Cl. Schefferus. Quo auctore, nisi Natal. Comit. Myth. VI. cap. I. cum diu me fugisset, inveni tandem *Oniten* & Isacio dici in Lycophron. pag. 2. Τὰς τέσσαρας παῖδας αὐτοῦ πεζεύσας ἀνεῖλεν, Ὀνίτην, Θηρίμαχον, Δημοκόωντα, καὶ Κρεοντιάδην. Lactant. in IV. Theb. Stat. vers. 570. *Hic est ille Lycus, qui Megaram filiam suam Herculi dedit uxorem, & ob hoc à Junone in furorem versus est, & filios Herculis ex Megara susceptos Oxea & Leontiadem occidit.* Lege, *Megara* & *Creontiadem.* Sed quis est ille *Oxeus*? an *Onites*? MUNCK.

1 Deucalion, Euhenus] Etiam haec corrupta. Legendum, *Deicoon*, *Eueres*, ex Apollodoro. SCHEFF.

2 Deucalion] *Deicoon.* Cl. Schefferus. Numerat quidem eum inter natos ex Megarâ Apollodorus lib. II. Sed nimium abire videtur à vulgatâ scripturâ. Amplector tamen, cum nihil, quod propius accedat, inveniam, & cum Apollodoro in Chiliadibus Tzetzes, Dionysius, & AEneas Argivus faciant apud Pind. Schol. ad Isthm. Od. IV. Nisi mavis *Democoon* ex Isacio in Lycophron. pag. II. MUNCK.

3 Euhenus] *Eueres* scribendum censet Cl. Schefferus ex Apollod. lib. II. Nondum accesserim. Nam & cap. 242. Euhenum Herculis filium facit. MUNCK.

4 Lidus] Scrib. *Lydus.* Unde *Lydia* dicta, quae ante Moeonia erat. MUNCK. Vide Serv. ad II. AEn. vs. 781. Herodotus vero *Lydiam* a *Lydo* Atyos filio dictam docet. Vide Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 837. Nihilominus *Lydus*, non *Lidus* scribendum.

5 Duodecim Thespiades] Atqui quinquaginta & unus fuerunt. τῆς πρώτης δίδυμα τεκούσης. Vide Schol. Hesiod. p. 235. MUNCK.

6 Thespii regis] Ita eum regem appellat quoque Tzetzes Chil. I. 38. Θέσπις est Diodoro lib. IV. pag. 234. cap. 12. Θέσπιος Apollodoro lib. III. Sed audi AEgium: *Nos autem* θεστίου *per* τ *scribi fecimus per* π *in secundâ, quod alioqui contra historiae fidem legebatur, etsi omnes, quos vidimus, codices,* θεστίου *habebant.* Ergo non debebas mutasse. Plures enim illud θεστίου, quam θεσπίου, habet auctores. Nimium nimirum facilis est confusio istorum vocabulorum. Sic Ledae patrem, quem *Thestium* vocant Apollod. lib. III. pag. 173. & Hyg. cap. 14. *Thespium* appellat Scholiastes Apollonii ad lib. I. 143. Sed corruptè, ut opinor. Quintus Smyrnaeus Anthol. lib. IV. Sect. 8. Τὸ τρισκαιδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔχεν ἆεθλον, Μουνονυχὶ πεντήκοντα συνελέξατο κούρας. Sed apud Tzetzen, qui in caeteris heic ferme cum Anthologiâ facit, Chil. I. 36. idem Quintus ille tertium decimum laborem, ut reliquos, uno versu absolvit: Θεσπίου θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἆθλος. Fecisse illas quinquaginta omnes gravidas, sed singulas singulis noctibus, & inde filios sustulisse refert Apollodorus, qui eorum longum texit catalogum lib. II. Pausanias autem in Boeoticis, Clemens Protrept. Nazianzen. Orat. I. in Jul. & Arnobius lib. IV. una exantlasse eum nocte laborem illum volunt. Adde Diodor. lib. IV. Schol. Hesiod. Θεογ. 56. Athen. lib. XIV. Antigonus Mirab. cap. 120. inter LXXII. liberos unicam tantum habuisse filiam Herculem refert. Ergo rotundo usus numero est in *Cingulo* Festus, LXX. solum modo reliquisse liberos Herculem referens. MUNCK.

Ad CAP. CLXIII.

7 Othrepte] *Otrere.* MICYLL. Micyllus vult, *Otrere.* Ego *Otrira.* v. c. 30. & 223. SCHEFF. Micyllus *Otrere.* Clar. Schefferus *Otrira*, quemadmodum exaratur cap. 30. 223. Gr. est Ὀτρήρη; unde *Otrere* vel Otis-

oppidum in terra Attica conderet, Jovem judicem ſumpſerunt. Minerva, quod primum in ea terra oleam ſevit, [10] quae adhuc dicitur ſtare, ſecundum eam judicatum eſt. At Neptunus iratus, in eam terram mare coepit [11] inrigare velle. quod Mercurius Jovis juſſu id ne faceret, prohibuit. Itaque Minerva ex ſuo nomine oppidum Athenas condidit, quod oppidum in terris dicitur primum eſſe conſtitutum.

[12] ORPHEUS Eurydicen [13] nympham amavit, quam ſono citharae mulcens uxorem duxit. Hanc [14] Ariſtaeus paſtor dum amans ſequitur, illa fugiens in ſerpentem incidit, & mortua eſt: [15] poſtque maritus ad inferos deſcendit, & legem accepit, ne eam converſus adſpiceret.

Otrera eſſet formandum, quorum poſterius habes cap. 112. Sed ſolenne eſſe noſtro, η̃ Graecorum vertere in ĩ Latinum notavi jam ſuperius ad cap. 31. *Orithrya* eſt Juſtino lib. II. Sed valde εὐςόχως *Otriria* inde exſculpſit Salmaſius. Nempe Ὀτρήρη & Ὀτρήρεια idem, ut Πηνελόπη & Πηνελόπεια. Ex Ὀτρήρεια ergo *Otreria* vel *Otriria*: quarum poſterior pronunciatio arguit tamen deterius ſaeculum. Adde not. ad cap. 223. Nob. Heinſio duo in unum coaluiſſe vocabula videbantur, & corrigebat *Otrira*, *Clyte*. Quod amplector ambabus ulnis. Servius ad AEn. III. p. 310. ed. Gen. *Alii à Caulo Clitae Amazonis filio conditum tradunt*. MUNCK.

8 ANTIOCHE] Sinè dubio *Antiope* legendum, quae ſaepe memoratur. In caeterorum plerumque vocabulis non habeo, quod definiam. SCHEFF. *Antiope*, quod conjicit Cl. Schefferus, probo. Vide cap. 30. Alia earum vocabula invenies apud Diodorum lib. IV. p. 224. ubi inter alia habes. Ἀνδρομάχη, Γλαύκη, Ἀναία. Confer & Euſtath. in Dionyſ. pag. 109. MUNCK.

Ad CAP. CXLIV.

9 INTER N. ET M.] Neque haec duo in indice ſignantur. MICYLL. Narrant hanc fabulam etiam Servius ad I. Georg. 13. & Lactantius ad Theb. Stat. VII. 184. MUNCK. Et ad XII. Theb. 630. Pauſan. lib. I. cap. 26. p. 63. Celeb. P. Burm. diſſert. de Jove Fulger. cap. VIII. & ad Ovid. VI. M. 70. Quod certamen ſecundo menſis Boedromionis die accidit. V. Plut. Frat. Am. Tom. II. p. 489. & lib. IX. Sympoſ. p. 741.

10 QUAE ADHUC DICITUR STARE] Hoc grande nimis ſonat. Mallem, *exſtare*. Ovid. I. Heroid. v. 67. *Utilius ſtarent etiam nunc moenia Phoebi*. MUNCK. De hac olea Pauſan. lib. I. cap. 27. pag. 64. unde *ſtare* recte hanc oleam dici poſſe videbis.

11 IRRIGARE VELLE] H. e. inundare. unde *irrigatio* pro cataclyſmo cap. 153. MUNCK.

12 ORPHEUS EURYDICEM] Fabula, quae nil commune habet cum praecedenti, ac idcirco ſeorſum novoque titulo memorari debebat. Vid. ſup. c. 151. & 152. SCHEFF. Scrib. *Eurydicen* ex Gr. Εὐρυδίκη. Vid. not. ad cap. 137. Fuit illa Dryadum una, ut innuit Virgil. Georg. III. 460. Caeterum hanc fabulam aliam eſſe à praecedenti, & propterea ab ea ſeparandam, rectè cenſet Cl. Schefferus. Ego addo iiſdem planè verbis illam legi apud Fulgent. Mythol. III. lib. cap. 10. adeo ut ab inepto quodam interpolatore Hygino ex Fulgentio aſſuta videatur. Certè in Hyg. fabularum indiculo nulla ejus fit mentio. MUNCK. Hanc fabulam ita narrat Schol. Eurip. Alceſt. vs. 357. Ὀρφέως γυνὴ Εὐρυδίκη, ἧς ἀποθανούσης ἀπὸ ὄφεως, κατελθὼν, καὶ τῇ μουσικῇ θέλξας τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν κόρην, αὐτὴν ἀνήγαγεν ἐξ ᾅδου. Hinc Apollonius Tyanenſis apud Philoſtrat. lib. VIII. cap. 7. pag. 349. εἴκνες Ὀρφέως εἰσὶν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων μελῳδίαι. qui de veritate videtur dubitare, & falſam hanc eſſe Graecorum fabulam ſtatuit Pauſanias lib. IX. cap. 30. & eam deridet Lucianus Dial. X. Mortuor. Ceterum ab antiquo poëta Orphei uxor haec *Agriope* vocatur apud Athenaeum lib. XIII. cap. 7. pag. 597.

13 NYMPHAM] Dryada puta. Servius IV. Georg. 460. MUNCK.

14 ARISTEUS] *Ariſtaeus* ſcribendum, ut oſtendi ad cap. 161. MUNCK. Fabulam totam narrat Lact. ad Statii VIII. Theb. 59.

15 POSTQUE] Fulgentii editiones heic exhibent *poſt quam*. Corrigendus ex illis Hyginus. Sequitur enim in eodem capite apud Fulgentium, *Poſt hanc artem exquirendam & elevandam vox canora deſcendit*. MUNCK.

ceret. quam converſus adſpiciens, iterum perdidit. [1] Myrrha cum patrem ſuum amaret, inebriavit, & ſic cum eo concubuit. Quod pater reſciens, utero plenam coepit evaginato perſequi gladio, illa in arborem myrrham eſt converſa: [2] quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus eſt, quem Venus diligens * * * *

CLXV. *Marſyas.*

[3] MINERVA tibias dicitur prima ex oſſe cervino feciſſe, & ad epulum deorum cantatum veniſſe. Juno & Venus cum eam inriderent, quod & caeſia erat, & [4] buccas inflaret, foeda viſa, & in cantu

1 MYRRHA] Et haec nova fabula, & a praecedenti ſeparanda. SCHEFF. Ita quoque eam nominat Servius ad Ecl. x. 18. & AEn. v. 72. Noſter *Smyrnam* cap. 58. ubi plenius hanc fabulam narrat, ut & cap. 275. capite autem 251. *Zmyrnam.* Vide notas ad cap. 58. MUNCK.

2 QUAM PATER GLADIO FERIENS &c.] Soloeca oratio eſt, quâ etiam in hac fabula Fulgentius lib. III. cap 8. unde huc videtur translata, utitur. Adſcribam ejus verba. *Minerva patrem ſuum amaſſe dicitur, cum quo ebriato concubuit. Cumque eam pater utero plenam reſciſſet, crimine cognito, eam evaginato coepit perſequi gladio. Illa in arborem Myrrham converſa eſt. quam arborem pater gladio percutiens, Adon exinde natus eſt.* Vide ibi notas noſtras. Non puto illud ἀνακόλουθον ferendum in Petron. Fragm. Trag. p. 48. edit. Blau. *Dum haec apophoreta jubemur ſumere, reſpiciens ad menſam* &c. Legebam, *ut reſpicimus.* Sed Nob. Heinſius *reſpicientibus* emendat. Caeterum cum nec haec fabula in indice heic ſignata appareat, perſuaſiſſimum habeo eam quoque à nimis liberali manu huic ſcriptori obtruſam. MUNCK. De hac Soloeca oratione Cl. Perizonius ad AEliani lib. II. V. H. cap. XI.

Ad CAP. CLXV.

3 MINERVA] Quomodo Minerva tibias invenerit, non inſulſè narrat Pindari Scholiaſtes ad Pyth. Od. XII. Hinc ergo tibicines Minervam colunt. Feſtus: *Minuſcula quinquatrus appellabantur, Idus Juniae, quod is dies feſtus erat tibicinum, qui Minervam colebant.* Scholiaſt. Horat. ad lib. I. Od. I. Euterpen inveniſſe tibiam autumat. Sed conſulendus de tibiarum & αὐλητικῆς inventoribus Caſaubonus ad Athen. lib. XIV. cap. 2. MUNCK. Adde Tzetzen ad Lycophron. vs. 838. ἐκ τῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἐκπέμπουσι στεναγμὸν, ἐξ ὧνπερ Ἀθηνᾶ, κατὰ Πίνδαρον, τὸν αὐλητικὸν καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Schol. Hom. Iliad. Σ. vs. 491. αὐλοὺς τε ἐν τοῖς γάμοις εὗρεν Ἀθηνᾶ. Hinc Minerva dicta fuit Σάλπιγξ. Ut Cuperus Harpocrate pag. 142. cenſet, ſed pace viri ſummi ab inventa tuba Minerva hoc nomine inſignita fuit. Conſule Cl. Potter. ad Lycophron. vs. 915. Juba a Thebanis tibiam inventam tradit apud Athenaeum lib. IV. cap. 25. p. 182. A Phrygibus inventam docent, quos laudat Broukh. ad Tibull. lib. I. cap. Eleg. VIII. vs. 48. Sed de primis tibiarum inventoribus conſulendi Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 791. Plutarch. de Muſica pag. 1133. & 1135. Lactant. ad Statii II. Theb. 666. Salmaſ. Ex. Plin. pag. 584. 585. & Spanhemius ad Callimachi H. in Dian. vs. 245.

4 BUCCAS INFLARET] Graviter, ut ſolet, Arnobius lib. II. *Idcirco animas miſit, ut inflandis bucculas diſtenderent tibiis, cantionibus ut praeirent obſcaenis?* Ariſtaenetus lib. I. ep. 14. Τί οὖν μάτην ὦ νέοι διαῤῥήγνυσθε τὰς γνάθους ἐμφυσῶντες τῇ σύριγγι. Confer Fulgent. lib. III. cap. 9. MUNCK. Conſule P. Leopard. lib. II. Emendat. cap. 13.

5 UNDE TIBIAS IBI ABJECIT] Hanc conſtructionem verbi *abjicere* illuſtrat J. F. Gron. ad iſta Taciti Ann. I. 22. *ubi cadaver abjiceres.* Sic *in flumine abjici, projici,* dici obſervat Columbus ad Lactant. M. Perſ. c. XXI. ac Munckerus ad Fulgent. Myth. II. 4. *ſe fluvio Euphrate abjicere* elliptice dixit Aur. Victor. Epit. c. XXIV. niſi ibi forſan exciderit praepoſitio. WOPKENS.

6 OEAGRI] Sed Apulejo in Floridis, Nonno Dionyſ. lib. X. Plutarcho in Libro de Muſic. & Tzetzae Chil. I. Hiſt. XV. ſi credimus, Hyagnis ejus pater fuit. Forte *Hyagni* ſcribendum ἀρχαϊκῶς pro *Hyagnis.* Videtur *Marſum* ejus patrem facere Euſtath. in Dionyſ. p. 104. Ἐδίδασκε τὸν Μάρσον τὸν αὐλητοῦ πατέρα. Quae verba peſſimè vertit Bertrandus: *Qui Marſam Auletis patrem tubarum ludum docuerat.* MUNCK. De *Marſyae* patre Conſule Celeb. P.Burm. ad Ovidii VI. Met. vs. 400.

7 UNUS

cantu inriſa, in Idam ſylvam ad fontem venit: ibique cantans in aqua ſe adſpexit, & vidit ſe merito inriſam, [5] unde tibias ibi abjecit, & inprecata eſt, ut quiſquis eas ſubſtuliſſet, gravi adficeretur ſupplicio. Quas Marſyas [6] OEagri filius paſtor [7] unus ex * turis invenit: quibus adſidue [8] commeletando, [9] ſonum ſuaviorem indies faciebat, adeo ut [10] Apollinem ad citharae cantum in certamen provocaret: quo ut Apollo venit, Muſas judices ſumpſerunt. Et cum jam Marſyas inde victor diſcederet, Apollo [11] citharam verſabat, idemque ſonus erat: quod Marſya tibiis facere non potuit. Itaque Apollo victum Marſyan [12] ad arborem religatum [13] Scythae tradidit, [1] qui

7 UNUS EX * TURIS] *Ex ſatyris* fortaſſe legendum. MICYLL. Non eſt dubium, quin *unus ex Saturis* legi oporteat, quod jam Barthius & Micyllus annotarunt. SCHEFF. Barthius conjicit *Curioſis* vel *Satyris*. Poſterius, quod etiam Micyllo viſum, probo. Vide Tzetzae locum modo laudatum, & Philippum Anthol. lib. I. Sect. XI. num. 5. qui cum Νυμφογενῆ Σάτυρον ſalutat. Ovid. VI. Faſt. 703. *Inventam Satyrus primum miratur; at uſum Neſcit, & inflatam ſentit habere ſonum.* Salmaſius ad Solinum heic legit, *ex Tityris*. Procul dubio ex ſua correctione, ut faepe ſolet ὁ πάνυ. De Tityris AElianus Ποικ. ἱσ. lib. III. cap. 40. *Comites Bacchi fuerunt Satyri, quos nonnulli Tityros appellant.* Schol. Theocriti ad Eid. Z. vers. 72. Ὁ δὲ Τίτυρος ὄνομα κύριον αἰπόλου. τινὲς δὲ παρὰ Δωριεῦσι τοὺς σατύρους ἀποδεδώκασι λέγεσθαι. Puto legendum, Τιτύρους ἀποδεδώκασι λέγεσθαι. Servius ad AEn. IV. 58. *Marſyas miniſter ejus* (Bacchi) *per civitates in foro poſitus libertatis indicium eſt.* MUNCK. De Tityris Strabo lib. X. pag. 420. Sed ſine dubio *Satyris* legendum: haec vox ſaepe in Mſſ. perperam ſcripta eſt. Sic apud Ovid. lib. IV. Met. vs. 25. pro *Satyri* in aliis *Thyrſi*, in aliis *Tyrſi* exaratum erat. De voce *Satyri* conſule Titium ac Bart. ad Nemeſiani Ecl. 3. vs. 25. Perizon. ad AElian. III. V. H. cap. 40. Cl. Burm. ad Ovidii l. l. Statua Athenis eſt τῆς Ἀθηνᾶς τὸν Σειληνὸν Μαρσύαν παιούσης. Vide Pauſan. lib. I. cap. 24. p. 56. Hinc certe tibiis Phrygiis utebantur in ſacris Bacchi, ac comeſſationibus, vide Euripidis Bacchas vs. 127. & 159. item Perizon. ad AElian. lib. XIII. V. H. cap. I. prope finem. De *Marſya* Chius in Troïcis apud Athenaeum lib. IV. c. ult. p. 184. ait σύριγγα μὲν, φησιν, εὗρε Μαρσύας καὶ αὐλὸν ἐν Κελαιναῖς, τῶν πρότερον ἐνὶ καλάμῳ συριζόντων. Vide plura apud Spanh. & Strabon. l. l.

8 COMMELETANDO] *Meditari* dictum eſſe quaſi *melitari*, obſervat Servius ad illum Virgilii verſum Ecl. I. *Sylveſtrem tenui muſam meditaris avena.* Μελετᾷν autem tibicinum eſt, dum artem diſcunt, docente ad Solinum Salmaſio. Etiam *meditari* de iis, qui fidibus diſcunt, uſurpant Latini. Sueton. Neron. 20. *Paulatim meditari & ipſe exercerique coepit.* Diomedes lib. I. *Medito & meditor item differunt. Nam, ut putat Plinius, meditare eſt ſecum cogitare: meditari voce dicere.* Confer Sciopp. Suſpect. Lect. lib. IV. cap. 2. & Reineſium in Scholiis ad Petron. Frag. Trag. p. 294. MUNCK.

9 SONUM SUAVIOREM] Probo. Veteres *ſomnum*, quod huc non ſpectat. *Facere ſuaviorem ſonum* eſt ſuavius ſonare, ſuavius canere, ob frequens exercitium videlicet. SCHEFF.

10 APOLL. AD CITHARAE CANT.] Conſule Plutarch. lib. VII. Sympoſ. Quaeſt. 8. pag. 713. quocum confer Salmaſ. Exercit. Plinian. in Solin. pag. 585.

11 CITHARAM VERSABAT] H. e. ad aliud modulationis genus accommodabat, quod non potuit Marſyas, cujus tibiae ad unum Phrygium fuerunt accommodatae v. Salmaſ. ad Solin. p. 119. SCHEFF. H. e. ad aliud modulationis genus citharam accommodabat, ut interpretatur Salmaſius ad Solin. pag. 119. Apollod. lib. I. Τὴν κιθάραν στρέψας ἠγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων. Gloſſ. MSS. in Fulgentium: *Marſyas quidam paſtor erat, qui Apollinem Deum in certamen provocavit. Qui cum cum eo diu concertaret, eumque ſuperare nequiret, verſa cithara cantare coepit. Quod cum Marſyas verſis tibiis agere non valeret, eum ad arborem religavit, ipſum cauda porcina damnavit.* Diodorus lib. III. pag. 192. citharae ſono congruam vocem applicuiſſe narrat, atque ita palmam meritum. MUNCK.

12 AD ARBOREM] Pinum Longus in Paſtoralibus, & Apollod. lib. I. fuiſſe volunt; alii φηγὸν faciunt. MUNCK. Conſule Celeb. P. Burm. ad Ovidii l. l.

13 SCYTHAE TRADIDIT] Hoc a noſtro eſſe ex

[1] qui eum membratim separavit. Reliquum corpus [2] discipulo Olympo sepulturae tradidit, è cujus sanguine [3] flumen Marsyas est adpellatum.

CLXVI. *Erichthonius.*

Vulcanus Jovi caeterisque diis [4] soleas aureas ex adamante cum fecisset, Juno cum sedisset, subito in aere pendere coepit. Quod cum ad Vulcanum missum esset, ut matrem, quam ligaverat, solveret, iratus

ex male intellecto vocabulo ἀποσκυθίσαι, non improbabiliter conjicere videtur Salmasius ad Solin p. 926. cum omnes alii doceant, ipsum eum excoriasse. Verum omnes alios hoc docere, male statuit Salmasius, cum saltem Philostratus Junior faciat etiam cum nostro. Nihil igitur mutandum. Nam Scytharum olim proprium & singulare habitum hoc artificium excoriandi. Vide τὸ πάνυ Gronovium ad II. Senec. de Ira. c. 5. SCHEFF. Defendit heic Hyginum Rubenius apud summum virum J. Fred. Gronovium ad Solin. p. 926. De Scythis ministris publicis apud Athenienses consule Meurs. Ceram. cap. 16. Etymol. Τοξόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον καὶ Σπευσινίους. In Τοξόται, Σπευσινίους appellat ἀπὸ Σπευσίνου τοῦ πρώτου καταστήσαντος αὐτούς. Puto scribendum esse Πευσινίους & Πευσίνου, vel Πευσῖνος ex Schol. Aristoph. in Acharn. act. I. sc. 2. Nec sanum τὸ Τοξόται. MUNCK.

1 Qui cum eum membratim separavit] Valde mihi hoc suspectum est. Quid enim, *separare aliquem*? puto igitur deesse aliquid de cute, ac fortasse scribendum, *qui cutem ei membratim separavit.* SCHEFF. *Membratim separare* heic posuisse videtur pro διχοτομεῖν κατὰ μέλος, quod Exod. 29. vel μελεϊστὶ δαίειν, quod legitur apud Apollon. lib. II. vers. 628. *Membratim laniare* id dicit cap. 184. & German. Schol. in Lyrâ, *Membratim discerpere.* Apulejus lib. VI. Met. *Membratim dissipare.* IX. *Membratim compilare.* Arnob. lib. I. *Membratim lancinare.* Lib. V. *Membratim secare.* Julius Firm. in de E. P. R. *Artuatim lacerare, particulatim conscindere.* Gloss. Philox. *Membratim*, κατὰ μέλος. Cyrill. Μεληδὸν, *membratim, minutatim.* Gloss. Isid. *Artuatim, membratim.* Utitur & Plinius eâ voce Natal. Histor. XI. cap. 37. quae deducta est à verbo *membro.* Censorinus cap. XI. *Infans membratur.* Caeterum διαιρεῖσθαι pro dilaniare etiam Graecis usurpatum video Apollod. lib. I. pag. 33. Ἃ δινοῦντο ἀπολιπόντες ἔφυγον. Verum non dilaniatum Marsyan, sed cutem ei detractam narrant Ovidius, Apollodorus, Hephaestion, Palaephatus, Lucianus, Eustathius, alii. Hinc Cl. Schefferus suspicatur scribendum, *membratim cutem ei separavit. Cutem à carne separare id dicit* Apitius lib. VIII. cap. I. Istam cutem Celaenis in victoriae suae monimentum suspendisse memorat AElian. Var. Histor. lib. XIII. cap. 21. Stat. IV. Theb. 186. & Lucan. III. 206. In Apollinis aede Sicyone collocat eam Ampelius cap. 8. si verba ejus emendes: *Marti autem corium quoque, rem. Argonautarum.* Legendum putem *Marsyae corium.* Sed Celaenis fuisse suspensum illud corium verisimilius, cum Marsyas amnis juxta Celaenarum oppidum fuerit, ut liquet ex Plin. lib. XXXI. cap. 2. Confer Schol. Stat. lib. II. Theb. 667. MUNCK. Adde eundem Lactant. ad Statii IV. Theb. 186. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 321. Celeb. Perizon. ad AEliani lib. XIII. V. H. cap. 21. Salvagnium ad Ovidii Ibin vs. 551. item Celeb. Burm. ad Petron. cap. 36. & considera tecum, quid Perizonius ac Burmannus de Herodoti loco Marsyae pellem ἀσκὸν vocantis adnotent. Vide praeterea, lector, num locus Aristophanis in Nub. 441. Herodotum inlustret, ubi ἀσκὸν δέρειν, sive δαίρειν dicitur, & a Scholiaste per τὸ σῶμα ἐκδέρειν explicatur. Apollodorus dicit lib. I. p. 13. ἐκτεμὼν τὸ δέρμα. Notandum praeterea, quod de Marsya refert Ptolemaeus Hephaestio lib. III. apud Photium pag. 477. Μαρσύας ὁ αὐλητὴς, ὃς ἐξεδάρη, ἐν ἑορτῇ Ἀπόλλωνος ἐτέχθη, ἐν ᾗ πάντων τῶν θυομένων ζώων τὰ δέρματα αὐτῷ ἐκδερόμενα ἀνατίθεται. Quo casu tandem Marsyae tibiae Apollini apud Sicyonios dicatae sint, docet Pausan. lib. II. c. 7. p. 128.

2 Discipulo Olympo] Vide Eustath. ad Iliad. A. pag. 21. Meminit ejus quoque Ovidius cum VI. Met. 393. tum III. Pont. eleg. 3. *At non Chionides Eumolpus in Orphea talis, In Phryga nec Satyrum talis Olympus erat.* Adde nostr. cap. 273. Plutarchus in libro de Musica non μαθητὴν modo, sed & παιδικὰ Marsyae appellat. MUNCK. Ad Ovidium Cl. Burmannus videndus & Philostratus senior lib. I. cap. 20. & 21. de

tus, quod de coelo praecipitatus erat, negat, ſe matrem ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deorum adduxiſſet, pietati negare non potuit. Tum optionem à Jove [5] accepit, ſi quid ab iis petiiſſet, inpetraret. Tunc ergo Neptunus, quod Minervae erat infeſtus, inſtigavit Vulcanum, Minervam petere in conjugium. Qua re inpetrata, in thalamum cum veniſſet, Minerva, monitu Jovis, [6] virginitatem ſuam armis defendit, interque luctandum ex ſemine ejus, quod in terram decidit, natus eſt puer, qui inferiorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominarunt, [7] quod

de Iconibus. nec non Philoſtrat. Junior. Icon. 2. Rediit tamen poſtea cum tibicinibus, quos ob hoc Marſyae & Sileni facinus oderat, in Gratiam Apollo, poſtquam ſacadas primus tibia cantavit in ludis Pythiis. ut Pauſanias docet lib. II. cap. 22. pag. 162. ſed confer, quae dixi ad fab. 140. in f.

3 FLUMEN MARSYAN] Scribe *flumen Marſyas*. Conſule Plinium. V. 29. SCHEFF. Scrib. *Marſyas*. Solin. cap. 53. *Qui proximat, fluvius Marſyas dicitur*. Curt. III. I. *Marſyas amnis fabuloſis Graecorum carminibus inclutus*. Plin. lib. V. cap. 29. *Marſyas ibi redditur ortus, ac paulo poſt conditus, ubi Marſyas certavit tibiarum cantu cum Apolline*. Palaephat. cap. 48. Εἶδον ἐγὼ ποταμὸν ἐν Φρυγίᾳ. Μαρσύας ὄνομα ποταμῷ. καὶ ἔλεγον οἱ Φρύγες, ὅτι τὸ ῥεῦμα ἐξ αἵματός ἐστι τοῦ Μαρσύου. Eadem habes apud Plutarch. lib. de Flum. pag. 36. qui & Satyros ortos ex ejus ſanguine addit ex Alexandro Cornelio. Apud Lactant. Argum. Fab. VI. lib. Met. Ovid. & poetam ipſum fluvius is natus dicitur ex lacrymis Satyrorum, & Nympharum. MUNCK. Vide & Philoſtrat. Junior. pag. 866. de hujus fluvii ſitu S. Bochart. Phaleg. lib. I. cap. 3. pag. 14.

Ad CAP. CLXVI.

4 SOLEAS AUREAS EX ADAMANTE] Non intelligo, quomodo ſoleae aureae fiant ex adamante. Deinde, quid faciunt ſoleae ad ſeſſionem? ſubdit, *Juno cum ſediſſet*. Debuit itaque ſedere, ut ligaretur. At huc ſoleae nil conferunt. An ſcripſit noſter, *ſolia aurea, & ſoleas ex adamante?* Solia ſunt Cathedrae Deorum. Virgilius lib. VI. AEn. de Dardano.

Aurea nunc ſolio ſtellantis regia coeli
Accipit, & numerum divorum altaribus auget.

Firmat conjecturam noſtram Pauſanias, quando ſic in Atticis: *Vulcanum ajunt donum matri auream ſellam miſiſſe cum occultis quibuſdam vinculis. Deam cum aſſediſſet, ſtatim vinculis implicatam*. SCHEFF. Cl. Schefferus non intelligere ſe ait, quomodo ſoleae aureae ex adamante fiant, & corrigit, *Solia aurea & ſoleas ex adamante*. Sanè ſoleae nihil faciunt ad ſeſſionem. Ego puto ſufficere ad correctionem, ſi legas, *ſolia aurea*, vel *ſellas aureas*. Sanè χρύσειον ἑδέθλιον Junoni dat Callim. Hymn. IV. 228. Τὸ *ex* heic idem eſt quod *cum*, ut ipſe obſervat ad cap. 25. Gemina germana his ſunt illa cap. 73. *Monile aureum ex gemmis fecit*. Et cap. 25. *Coronam ex venenis fecit auream*. Feſtus: *Solia appellantur ſedilia, in quibus non plures ſingulis poſſunt ſedere*. Duriuſcula commenta mea ſi tibi videbuntur, mi lector, nec aſſenſum tuum impetrare poſſunt, impetrabunt certè, quae à ſe ad hunc locum obſervata mecum communicavit doctiſſimus Jacobus Perizonius: Corrigendum cenſeo, *ſolia aurea nexa adamante*. Infra fab. 223. *Lapidibus variis & candidis vinctis auro*. Virg. I. AEn. 452. *Nexae aere trabes*. Niſi forte quis praeferat, *ſolia ex auro & ex adamante*. fab. 223. *Signum Jovis Olympii, quod fecit Phidias ex ebore & auro*. Virg. VI. AEn. 552. *Solidoque adamante columnae*. Haec ille. Caeterum de fabulà hac videndus Servius ad Eclog. IV. vers. 62. MUNCK.

5 ACCEPIT, SI QUID AB IIS PETISSET, IMPETRARET] An legendum? *accepit, ut, ſi quid &c.* Vide quae notavi ad cap. 139. Fulgentius in hac fabulâ lib. II. cap. 14. *Promiſſum accepit, ut, quicquid vellet, praeſumeret*. Cauſam hujus promiſſi longe aliam affert Etym. auctor in Ἐρεχθεύς. MUNCK. Munckerus tentat, *accepit ut ſiquid &c.* Sed vel ſic parum congruum hìc videtur illud *impetraret*, niſi *promiſſionem, ſponſionem* aut tale quid pro *optionem* ſubſtitui velis. Fortean igitur pro ſpurio hoc *impetraret* delendum. Tali certe forma fab. CXCV. *optionem ei dederunt, ſiquid peteret*. WOPKENS.

6 VIRGINITATEM ARMIS DEFENDIT] Ita quidem vulgo tradunt. Antigonus autem Hiſt. Mir. cap. 12. Φησὶν Ἡφαίστῳ δοθείσης Ἀθηνᾶς συγκατακλιθεῖσαν αὐτὴν ἀφανισθῆναι. MUNCK. Propter hanc fabulam Minervae ſtatuam in Vulcani tem-

[1] quod ἔρις Graece certatio dicitur, χθὼν autem terra dicitur. Quem Minerva cum clam nutriret, dedit in ciſtula ſervandum [2] Aglauro, Pandroſo & Herſae Cecropis filiabus. Hae cum ciſtulam aperuiſſent, [3] cornix indicavit. illae, à Minerva inſania objecta, ipſae ſe in mare praecipitaverunt.

CLXVII. *Liber.*

LIBER Jovis & Proſerpinae filius à Titanis eſt diſtractus, cujus cor contritum [4] Jovis Semelae dedit [5] in potionem. Ex eo praegnans cum eſſet facta, Juno [6] in Beroen nutricem Semeles ſe commutavit, & ait: Alumna, pete à Jove, ut ſic ad te veniat, quemadmodum ad Junonem, [7] ut ſcias, quae voluptas eſt, cum deo concum-

templo Athenis poſitam eſſe cenſet Pauſan. lib. I. cap. 14. p. 35. & hinc ad imam Minervae haſtam anguis Erichthonius poſitus conſpicitur. cap. 24. pag. 58.

1 QUOD ἔρις] Ita & Fulgent. Myth. lib. II. 14. Scholiaſtes autem Homeri ἀπὸ ἔριδος καὶ χθονός, ad Catal. vers. 54. quod & apud Tzetzen invenies in Lycophron. pag. 24. ed. Steph. Vide apud eos lepidam fabulam. Nam exſcribere eam cui bono? Adde noſtrum Aſtron. II. 13. Servium ad III. Georg. 113. Schol. German. Erichthonio. Auguſtin. C. D. XVIII. cap. 2. Lactant. lib. I. cap. 17. Caeterum Tzetzes hunc Erichthonium ex Minervâ Cranai filiâ ſuſceptum memorat à Vulcano. Sed alibi aliter. Vide notas ad Fulgent. II 14. MUNCK. Ad hanc fabuadluſit Philoſtratus lib. VII. cap. 24. de Apoll. Tyan. qui eum draconem & Minervae filium vocat. Erichthonius inde Minervae πάρεδρος V. Doctiſſ. Abreſch. in Obſ. Miſc. Oct. Nov. Dec. 1734. pag. 241. de eodem Pauſan. lib. I. cap. 2. pag. 7. 8.

2 AGLAURO, PANDROSO] Scribendum eſt *Aglauro* ex Pauſania: Apollodoro eſt *Agraulos*: Sed cum Pauſania facit & Antigonus in ſua Miraculoſarum Narrationum congerie. SCHEFF. Fulg. lib. II. *Duabus ſororibus Aglauro & Pandorae commendavit.* An legendum *Pandroſo*? Ita cenſeres, niſi mox ſubderet, *Pandora enim univerſale munus dicitur.* Sanè *Pandroſon*, non *Pandoram* eam appellant praeter Hyginum Ovid. II. Met. 561. Schol. Homer. Iliad. A. 334. Antigonus Mirabilium cap. 12. Apollod. lib. III. Schol. German. Erichthonio. Sed quam *Aglaurum* Pauſanias, Ovidius, Luctatius, ſive Lactantius in Argumentis Met. Ovid. Schol. German. & Fulgentius appellant, *Agraulos* dicitur Apollodoro, Antigono, Polluci, Philochoro, Heſychio, & Etymologicographo. MUNCK.

3 CORNIX] Coronis Coronei filia, quae in cornicem converſa eſt. Vid. Ovid. II. Met. fab. 8. MUNCK. Nihil certi in hiſtoria fabuloſa ſtatui poteſt. Hyginus refert tres ſorores aperuiſſe ciſtulam. Ovidius II. M. 558. dicit duas ſorores Pandroſon atque Herſen praecepto Minervae paruiſſe, ſed ciſtulam ab Aglauro apertam fuiſſe: denique Pauſanias lib. I. cap. 18. & cap. 27. unam Pandroſam ſibi commiſſa ſine fraude fuiſſe tuitam, ſed duas ejus ſorores Aglauron & Herſen ciſtulae vincula ſolviſſe docet. Hyginum inluſtrant, quae ſcripſit Meurſius lib. I. de Reg. Athen. cap. II. Cornix vero mulieris nomen apud Graecos fuit, ut patet e Plutarcho de Oraculor. defectu, Tom. II. p. 412.

Ad CAP. CLXVII.

4 JOVIS SEMELAE DEDIT] Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 670. *Jovi Semele dedit.* perperam. Cor diſtracti illius Liberi non poſſidebatur à Semele, ſed à Pallade Jovi fuit allatum, ut narrat Hom. Schol. Iliad. A. 200. Deinde, ex potione, quam Jupiter bibit, quomodo praegnans fieri Semele potuit? MUNCK.

5 IN POTIONEM] Hoc eſt, in philtrum, ut idem ibidem explicat. quod probo. Sic *potionare* pro philtrum dare Suetonius uſurpat Calig. cap. 50. MUNCK.

6 IN BEROEN] Lactant. ad Stat. I. Thebaid. vs. 12. Junonem in *aniculam decoratam* verſam Semeles limen ingreſſam eſſe dicit. ubi plura.

7 UT SCIAS, QUAE VOLUPTAS EST] Scribe, *quae voluptas ſit*, ut habetur infra fab. 179. ubi eadem referuntur. SCHEFF. Politius eſt, quod legitur cap. 179. *Ut ſcias, inquit, quae voluptas ſit.* MUNCK.

8 EX CUJUS UTERO] Vide Eurip. Bacch. vs. 288. & ſeqq. Lactant. ad Statium I. Thebaidos vs. 12. *Jupiter vero aperto ejus velociſſime utero Libe-*

cumbere. Illa autem inſtigata petit ab Jove, & fulmine eſt icta. [8] ex cujus utero Liberum exſuit, [9] & Nyſo dedit nutriendum, unde Dionyſus eſt adpellatus, [10] & Bimater eſt dictus.

CLXVIII. *Danaus.*

DANAUS Beli filius [11] ex pluribus conjugibus, quinquaginta filias habuit: totidemque filios frater AEgyptus, qui Danaum fratrem & filias ejus interficere voluit, ut regnum paternum ſolus [12] obtineret, filiis uxores à fratre popoſcit. Danaus, re cognita, Minerva adjutrice, ex Africa Argos profugit. Tunc primum dicitur Minerva [13] navem feciſſe biproram, in qua Danaus profugeret. At AEgyptus ut reſciit

Liberum patrem APERTO FEMORI abdidiſſe dicitur, ut expletis novem menſibus legitime naſceretur. Et ex hac fabula mons μηρὸς dictus fuiſſe fingitur. Vide Olear. ad Philoſtrati lib. II. cap. 9. de vita Apoll. Tyan.

9 ET NYSO] Nutricium eum Bacchi fuiſſe ſcribit etiam cap. 131. & 179. quibus locis tamen malè *Niſus* ediderunt. Caeterum Servius ad Ecl. VI. 15. ex nutricio Nyſo *Nyſam* Bacchi nutricem facit, quam nec Noſter ignorat cap. 182. Vide & Freinshem. ad Curt. lib. VIII. 10. Juſtin. lib. XII. cap. 7. MUNCK. Ino Liberi patris fertur fuiſſe nutrix a Lactantio ad Statium I. Theb. 13. & ab Hygino fab. 2. ubi de Libero patre *& Ino nutricem ſuam eripuit.* Plures fuiſſe Bacchi nutrices docet Plutarch. lib. III. Sympoſiac. Quaeſt. IX. p. 657. T. II.

10 ET BIMATER EST DICTUS] Hoc vero falſum eſt, & ſcholion forte inepti gloſſatoris, niſi ante haec verba nonnulla de Baccho femori inſuto exciderunt, ut Illuſtris Heinſius ſuſpicatur. Vid. Diodor. lib. III. pag. 198. ubi omnia haec accuratius referuntur, ut & initio lib. IV. Adde notas noſtras ad Fulgent. lib. II. cap. 15. Etymol. in Διόνυσος & Διώνυσος, ut & in Διθύραμβος. Iſidor. Orig. lib. VIII. cap. 2. MUNCK. *Dithyrambum* Bacchum triplici de cauſſa dictum docet Proclus apud Photium pag. 985. Plura de Baccho Dithyrambo & *Nyſa* (de qua etiam Herodot. lib. II. cap. 146. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 1153. & Schol. Homeri Il. Z. 133. Schol. Ariſtophan. Ran. vers. 218. Schol. Apollod. Rhod. II. 1215. item Antiqu. Schol. ac Triclin. ad Sophocl. Antigon. 1144.) notata videbis in notis Celeb. P. Burmanni ad Ovid. III. Met. 314. & Lactant. ad Statii VII. Theb 166. & ad IX. Theb. 423. Aliam vero nominis *Dionyſi* eſſe originem cenſet Phurnutus de N. D. cap. 30. De Baccho conſulas Schol. Euripidis & apud eundem Mnaſean, ad Phoeniſſ. vs. 653. & ipſum Eurip. in Bacch. a vs. 286. ad vs. 297. & Munck. ad fab. 179. Plures fuiſſe Dionyſos vidimus ad fab. 131. De *Baccho Nyſio* Olear. ad Philoſtrati lib. II. cap. 2. de Apoll. Tyan.

Ad CAP. CLXVIII.

11 EX PLURIBUS CONJUGIBUS] Phlegon Trallianus Mirab. cap. 31. ex unâ Europâ Nili filiâ ſuſcepiſſe eas Danaum prodit. Atque ita etiam Hippoſtatus apud Tzetzen Chil. VII. 136. qui tamen *Europam* eam, non *Euryopam* appellat. Similius vero eſt, quod heic Hyginus, & Apollodorus lib. II. pag. 63. & ex eo Schol. Hom. ad Iliad. A. 42. tradunt. MUNCK. De fabula hac conſule Lactant. ad Statii V. Theb. 118. & quos laudat Celeb. J. Broukh. ad Tibull. lib. I. El. III. vs. 79. & Schol. Eurip. in Hecub. vs. 886. & ad Oreſtem vs. 872. Danai filias, quum filios AEgypti fugerent, prius adpuliſſe Lindum urbem in inſula Rhodo, & ibi Minervae templum poſuiſſe narrat Herodotus lib. II. cap. 182. Schol. vero Homeri Iliad. A. vs. 42. Danaum ipſum cum filiabus ad hanc inſulam adpellentem Minervae ſtatuam dicaſſe docet. Hae Cereris ſacra ex AEgypto in Graeciam tranſportaſſe dicuntur ab Herodoto apud Plutarch. de Herodoti Malign. T. II. p 857. Quomodo vero Danaus cum Gelanore Sthenelae filio contendens, Argorum imperio potitus ſit, docet Pauſan. lib. II. cap. 19. pag. 152, 153.

12 OBTINERET, FILIIS] Videtur deeſſe copula *&* à praecedenti ſyllaba abſorpta, & ſcribendum *& filiis.* Vide notas ad cap. 4. MUNCK. Non male Munckerus mavult, *& filiis uxores a. f. p.* Rectè tamen etiam Doct. Waſſeus ad Salluſt. p. 367. ex Schol. Germanici p. 131. legebat *eaſque filiis ſuis uxores a. f. p.* WOPKENS.

13 NAVEM BIPRORAM] Sic infra cap. 277. *Na-*

refciit Danaum profugiffe, mittit filios ad perfequendum fratrem, & eis praecepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad fe non reverterentur. Qui poftquam Argos venerunt, obpugnare patruum coeperunt. Danaus, ut vidit, fe eis obfiftere non poffe, [1] pollicetur eis filias fuas uxores, ut pugna abfifterent. Inpetratas forores patrueles acceperunt uxores, quae patris juffu viros fuos interfecerunt. Sola [2] Hypermneftra Lynceum fervavit. Ob id caeterae dicuntur apud inferos [3] in dolium pertufum aquam ingerere. Hypermneftrae & Lynceo fanum factum eft.

CLXIX. *Amymone.*

[4] AMYMONE Danai filia, dum ftudiofe in fylva venatur, Satyrum jaculo percuffit: eam Satyrus voluit violare. Illa Neptuni fidem inploravit. quo Neptunus cum veniffet, Satyrum abegit, & ipfe cum ea

vem biproram Danao aedificavit. Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 4. de Argo: Ταύτην δέ φασι ναῦν πρώτην μακράν. ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν καὶ Δαναὶς ἐκλήθη. Stat. Schol. in hac fabulâ ad lib. II. 222. *Primum dicitur navem feciffe, à cujus nomine Argo dicta eft navis.* Leg. *dicta eft Danais.* Schol. Hom. ad Iliad. A. 42. Danai navim πεντηκόντορον appellat. Athenaeus lib. V. pag. 204. de navi à Philopatore aedificatâ: Δίπρωρος ἐγεγόνει καὶ δίπρυμνος. Cujufmodi ifta ftructura fuerit, non percipio. MUNCK.

1 POLLICETUR EI FILIAS UXORES] Collocaffe eas ad metam circi canit Pindarus Pyth. od. IX. ut curfu inter fe juvenes de optione concertarent. MUNCK.

2 HYPERMESTRA] Ita & Servio appellatur in hac fabula ad AEn. X. 497. Ὑπερμνήστρα autem Apollodoro eft & Schol. Euripid. pag. 200. edit. Steph. fed corruptiffime ibi Λυγκεὺς audit, qui Hefiod. Afpid. 327. Λυγκεὺς, aliis Λυγκεὺς eft. Sed in Hefiodo & ejus Scholiaftis an non rectius Λυγκῆος fcribatur quam Λυγγῆος, viderit Clariff. Graevius. Λυγγέως quoque fcriptum inveni apud Euftath. in Dionyf. p. 104. *Hypermneftram* & *Linum* eos appellat non minus vitiofè Horat. Schol. ad lib III. od. 2. quanquam τὸ *Linum* etiam in Scholiafte Germanici invenias, ut animadverfum pridem Nob. Heinfio ad Heroid. vers. 123. Caeterum praeter Hypermneftram etiam Bebrycen pepercisse fponfo fuo tradit modo laudato loco Euftathius. MUNCK. Quidni & *Hypermneftra*? Sane pro Λυγκεὺς ubique Λυγκεὺς fcribendum. De utroque confule Schol. Pindari O. Nem. X. vs. 10. & Ciofan. ad Ovidii Ep. XIV. Heroid. vs. 1. Λυγκεα eum vocat etiam Herodot. lib. II. cap. 91. *Hypermneftram* eam etiam adpellat Lactant. ad Statii I. Thebaid. vs. 324. & ad VI. Theb. vs. 290. ubi non tantum *AEgyfti* male pro *AEgypti*, fed & *Lino* peffime pro *Lynceo* legitur in Editione Parifienfi, qua utor. Argis hinc in eodem tumulo fepulti funt Lynceus & Hypermneftra Paufan. lib. II. cap. 21. pag. 158. qui cap. 20. pag. 156. dicit τόδε χωρίον τὸ ὄπισθεν καὶ ἐς τόδε κριτήριον ὀνομάζουσιν, Ὑπερμνήστραν ἐνταῦθα ὑπὸ Δαναοῦ κριθῆναι λέγοντες.

3 IN DOLIUM PERTUSUM] Hinc proverbium ortum, εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν. de quo confule Apoftol. Cent. VII. 84. MUNCK. Pro quo de his Danai filiabus Lucian. Dialogo VI. Mortuor. αἱ δὲ Δαναοῦ αὗται παρθένοι ἐς τὸ ΤΕΤΡΥΠΗΜΕΝΟΝ ΠΙΘΟΝ ἘΠΑΝΤΛΟΥΣΑΙ.

Ad CAP. CLXIX.

4 AMIMONE] Repetita eft haec fabula, nam in indice femel tantum ponitur. MICYLL. A Gloffatore repetitio hujus fabulae eft. Nam in indice, ut recte obfervat Micyllus, femel tantum ponitur. Exfcripfit & heic Hyginum Lactantius ad Stat. II. Theb. vs. 433. MUNCK. Et ad VI. vs. 287.

5 ID IN QUO LOCO] Nihil muto, eft enim trajectio, pro, *in quo loco id factum eft.* Quanquam ignorem, an haec tota Hygini fit narratio, cum eadem fequatur ftatim verbis magis ei convenientibus. Nifi malis credere, illud *Id* per

ea concubuit. ex quo conceptu nascitur Nauplius. [5] Id in quo loco factum est, Neptunus dicitur [6] fuscina percussisse terram, & inde aquam profluxisse, qui Lernaeus fons dictus est, & Amymonium flumen.

[7] AMYMONE Danai filia missa est à patre aquam petitum ad sacrum faciendum: [8] quae dum quaerit, lassitudine obdormiit: quam Satyrus violare voluit. Illa Neptuni fidem inploravit. quod cum Neptunus fuscinam in Satyrum misisset, illa se in petram fixit. [9] Satyrum Neptunus fugavit. [10] qui cum quaereret in solitudine à puella, illa se aquatum missam esse dixit à patre: quam Neptunus compressit. Pro quo beneficium ei tribuit, jussitque ejus fuscinam de petra educere. [11] quae cum eduxisset, tres [12] silani sunt secuti, qui ex Amymones nomine Amymonius fons adpellatus est. ex qua compressione natus est Nauplius. Hic autem [13] fons Lernaeus est postea adpellatus.

CLXX.

per ellipsin significare *ob id.* Vide Indicem in *Id.* SCHEFF.

6 FUSCINA PERCUSSIT TERRAM] Schol. Eurip. ad Phoen. v. 195. *Τρίαινα τόπος Ἄργους, ἔνθα τὴν τρίαιναν ὀρθὴν ἔστησεν ὁ Ποσειδῶν συγγινόμενος τῇ Ἀμυμώνῃ, καὶ εὐθὺς κατ' ἐκεῖνο ὕδωρ ἀνέβλυσεν. ὃ καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχεν ἐξ Ἀμυμώνης.* Vide & seqq. MUNCK.

7 AMYMONE D. F.] De matre ejus lis est inter antiquos. Ab Apollodoro lib. II. pag. m. 81. ex Europa & Danao nata esse dicitur, a Tzetze ex matre Elephantide progenita. Consule inl. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 48.

8 QUAE DUM QUAERIT] Lege *quam dum* &c. MUNCK.

9 SATYRUM] Alium vero Satyrum, qui Arcadas vexabat, & eorum pecora abigebat, interfecit Argus panoptes. Apollodor. lib. II. pag. m. 75. De hoc Satyro idem Apollod. p. 79. Plures fuere Satyri, de quibus Schol. Theocriti Idyll. IV. vs. 62. Perizon. ad AElian. III. V. H. 40. P. Burm. ad Ovidii IV. Met. 25.

10 QUI CUM QUAERERET IN SOLITUDINE] Abest aliquid, quod liquet ex puellae responsione. SCHEFF.

11 QUAE DUM EDUXISSET, ET TRES SYLANI] Illud *&* adjectum est ex syllaba postrema vocis praecedentis. Adde similia Fab. 125. & 126. Sylani sunt velut tubi, unde profluit aqua. Nempe sicut fuscina tres habebat cuspides, ita iis evulsis, tres secuti sunt sylani, e quibus aqua profluebat, haec est fabulae sententia. SCHEFF. Dele *τὸ &* cum Scheffero & Heinsio. Praeterea *quam* pro *quae* rescribe. MUNCK.

12 SILANI] Aquae fistulae. Varro IV. L. L. *Fistula aquae, fusus aquae. Fistulas aquarias* vocat Capitolinus in Macrino & Balbino. *Canales* interpretatur Barthius Adv. lib. X. cap. 20. *tubos*, unde aqua profluit, Schefferus. Celsus lib. II. cap. 19. *Confert etiam aliquid ad somnum silanus juxta cadens. Tullios* etiam dictos ex Festo in ea voce didici. Restituendum id vocabulum Vett. Gloss. *Silvanus*, *κροῦνος*. Putabat Graecam vocem esse vitiosam Stephanus, & propterea nullo accentu notavit. Sed vitiosa est Latina. Scrib. *Silanus*, *κροῦνος*. Est autem *κροῦνος*, *σωλὴν*, *aquae ductus*, *fistula*. Glossae eaedem: *Fistula. σωλὴν, σύριγξ* &c. *Tubus*, *σωλήν. Silanus*, *κρήνη*. Multus est, ut postea vidi, in silani vocabulo Gyraldus Part. II. Dialog. 18. Invenitur quoque in Not. Tyr. p. 171. MUNCK. Adde Interpr. ad Petron. Satyric. cap. 36. Imo Danai filiae Argis summa industria puteos invenisse dicuntur. Vid. Strabon. lib. VIII. pag. 570. & Delrium ad Senecam in Thyeste vs. 119.

13 FONS LERNAEUS] Apollod. lib. II. *Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernaeos fontes indicavit.* Schol. Apollon. ad lib. III, 1240. *Λέρνη κρήνη τοῦ Ἄργους, ἱερὰ Ποσειδῶνος.* Hesiodeus in *Θεογ.* 257. ed. Heins. *Λέρνη λίμνη ἐν Ἄργει.* Servius ad AEn. VI. 287. *Lerna Argivorum palus.* Adde Schol. Hom. ad Iliad. Δ. 171. Propert. lib. II. 20. *Testis Amymone, latices cum ferret in arvis, Compressa & Lerne pulsa tridente palus.* MUNCK. Vide Strabon. l. l. & Eurip. Phoeniss. vs. 617. *μολὼν ἐς Ἄργος, ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ.* Vide ad fab. 30. De *Lerna* ad fab. 30. Est etiam in Corintho *πηγὴ καλουμένη Λέρνα* Pausan. lib. II. cap. 4. p. 121.

CLXX. *Filiae Danai quae quos occiderunt.*

[1] Idea Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteum, Phicomone Plexippum, Euippe Agenorem, Demoditas Chryſippum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amyntorem, Hippothoe Obrimum, Myrmidone Mineum, Eurydice Canthum, Cleo Aſterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chryſothemis Aſteriden, Pyrante Athamantem, Armoasbus * Glaucippe Niavium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena AEgyptum, Hecabe Dryantem, Achamantis Echominum, Arſalte Ephialtem, Monuſte Euryſthenem, Amymone Midamum, Helice Evideam, Amoeme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Caſſum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnonem, Hero Andromachum, Europome Atlitem, Pyranthis Plexippum, Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themiſtagora Podaſimum, Palaeno Ariſtonon, Itea [2] Antiochum, Erate Eudaemonem, Hypermneſtra Lynceum ſervavit: qui, cum Danaus periiſſet, primuſque Abas ei nunciaſſet, [3] Lynceus circum-

Ad CAP. CLXX.

Hoc caput ſtatim capiti 169. *erat ſubjiciendum, uti factum in ſimilibus* 172. *&* 173. *capitibus.* SCHEFF. Quo loco, & modo hi AEgypti filii occiſi ac ſepulti ſint, docet Pauſan. lib. II. cap. 24. p. 165.

1 Idea Antimachum] De his nominibus non habeo, quod dicam. Recenſentur apud Apollodorum lib. II. verum nomina inter ſe vix tria conveniunt. ut plane alios ſecutus noſter videatur auctores, in quorum defectu manent, ſi quae ſunt, depravata. SCHEFF. Multum ab his nominibus variant, quae Apollodorus recenſet lib. II. p. 64. Conferant, quibus tantum ab re ſua otii. MUNCK.

2 Antiochum] Antiochus etiam Herculis & Medae Phylantis fuit ſive *Mideae* filius, vid. Pauſan. lib. I. cap. 5. p. 13. lib. II. cap. 4. p. 120. Apollod. lib. II. cap. 155, Hygini locum corruptum puto: nec Apollodoro ejus Antiochi ulla fit mentio.

3 Lynceus circumspiciens] Abundat illud *Lynceus*. Vel leg. *Quod cum Danaus* &c. MUNCK. Cave cum viro doctiſſimo illud *Lynceus*, quamvis abundet, exſtirpandum putes. Simili enim pleonaſmo Cicero Divin. II. 46. *qui* (nempe Alexander) *cum Ptolemaeus moreretur*, Alexander *adſidens* &c. pro Archia c. X. quod, *cum ipſis haec ampla ſunt, tum iis certe* .. hoc *maximum* .. *incitamentum eſt.* Academ. I. 5. *Similiter vos cum perturbare, ut illi remp. ſic vos philoſophiam* .. *velitis*, &c. ubi plura exempla collegimus; cum tamen hanc formam his agnoſci non opus ſit, modo diſtinguas. *Similiter vos, cum* .. *velitis, Empedoclem* .. *profertis.* WOPKENS.

4 Clypeum quem Danaus] Puto rectius hic quaedam includi in parentheſi, hoc modo, *conſpexit clypeum, quem (Danaus conſecraverat Junoni, quem in juventa geſſerat) refixit, & donavit.* Niſi malis *quem* collocare ante refixit. SCHEFF.

5 Quem in juventa gesserat] Videtur hic tranſpoſitio facta. Mallem, *Quem Danaus in juventa geſſerat, & conſecraverat Junoni*: Infr. cap. 273. *Detraxit clypeum, quod Danaus in juventâ geſſerat, & Junoni ſacraverat, & Abanti filio muneri dedit.* MUNCK. Alia de clypeo & Abante narrat Serv. ad III. AEn. 286, 287.

6 Aspis et Argo] Infr. cap. 273. ἀσπὶς ἐναργωες. Nob. Heinſ. in notis ad Ovid. Met. pag. 403. emendat ἀσπίδος ἐν Ἄργει. Ego conjectaveram, ἀσπὶς ἐν Ἄργει. quemadmodum poſt illa vidi etiam marginem libri Salmaſiani praeferre. Non diſſimile eſt illud Aſtron. II. 4. *Et id* (ſacrificium) *Aletidas appellant.* quanquam & ibi *Aletidos* minimâ mutatione reſcribere poſſis. MUNCK. Conrupta haec credo ex ἀσπις ἐξ Ἄργεος quomodo & in antiquis inſcriptionibus iſte agon vocari ſolet, ut docet Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 35. p. 570, 571. quanquam etiam [illegible] de conſule Olear. ad Philoſtrati lib. IV. cap. 28. de Apoll. Tyan.

7 E

cumſpiciens in templo, quid ei muneri daret, caſu conſpexit [4] clypeum, quem Danaus conſecraverat Junoni, [5] quem in juventa geſſerat: refixit, & donavit Abanti, ludoſque conſecravit, qui quinto quoque anno aguntur. qui adpellantur [6] Aſpis en Argo. [7] è quibus ludis curſoribus [8] corona non datur, ſed clypeus. At Danaides poſt patris interitum, viros duxerunt Argivos, è quibus [9] qui nati, ſunt adpellati.

CLXXI. *Althaea.*

Cum Althaea Theſtii filia una nocte concubuerunt OEneus & Mars: ex quibus cum eſſet natus Meleager, ſubito in regia [10] adparuerunt Parcae, Clotho, Lacheſis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt: Clotho dixit, eum generoſum futurum, Lacheſis fortem: Atropos titionem ardentem adſpexit in foco, & ait: Tam diu hic [11] vivit, quamdiu hic [12] titio conſumptus non fuerit. Hoc Althaea mater cum audiſſet, exſiluit de lecto, atque titionem extinxit, & eum [13] in regia media obruit fatalem, ne [14] ab igni obrueretur.

CLXXII.

7 E quibus ludis] Τὸ *e* deleam, vel *in* ejus loco reponam. Sed prius rectius puto. Cap. 273. *Quibus ludis qui vicit, accipit pro coronâ clypeum.* MUNCK.

8 Corona non datur] Schol. Pindari ad illa Olymp. VII. ὅτ' ἐν Ἄργει χαλκὸς, etiam coronam illis datam teſtatur. Τὸ ἔπαθλον, inquit, ἀσπὶς χαλκῆ. ὁ δὲ στέφανος ἐκ μυρσίνης. Proverbium vetus eſt apud Zenobium Cent. VI. 52. Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνεται. & alterum II. 3. Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος. Quod totidem verbis in ſuam συλλογὴν tranſtulit Apoſtolius Cent. III. 70. Sed ab illis paroemiographis proverbia iſta non eſſe intellecta rectè advertit Nob. Heinſius. Lactantius ad II. Theb. 250. *Eubippus Rex Argivorum mirae felicitatis fuit, cujus clypeum, qui apud Argos nobiliter rem geſſiſſet, accipiebat, ut illo per urbem incedens honeſtaretur. Unde proverbium apud illos, cum alicujus ignaviam irriderent, ut Callimachus ait,* * ὡς ἐν ACπIOλToNελΘN. Procul dubio corrigendum, ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελών. MUNCK.

9 Qui nati, sunt appellati] Deeſt aliquid. Legendum, *qui nati, Danai ſunt appellati.* Vid. Servium ad Virg. II. AEn. vers. 5. SCHEFF. Deeſt aliquid. Legendum, *qui nati, Danai ſunt appellati.* Vide Serv. ad AEn. II. 5. Schefferus. Premo utrumque pollicem. Adde quae idem Servius notavit ad lib. X. 497. Scholiaſt. Hom. ad Iliad. A. 43. & 123. MUNCK. V. Pauſan. lib. II. c. 16. p. 145. Spanh. ad Call. H. in Pall. vs. 142.

Ad CAP. CLXXI.

10 Apparuerunt Parcae] Hae juxta Lucinam naſcentibus infantibus adeſſe dicuntur ſemper. Videndi inl. Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 104. & D'Arnaudtius cap. 22. de Diis Paredris. Hisque infantibus ſimul & nere, & canere fata perhibentur. Broukh. ad Tibull. l. I. El. VII. vs. I. & Munck. ad fab. 174.

11 Tamdiu hic vivit] Legendum eſt, *vivet,* quia ſequitur *fuerit.* SCHEFF. *Vivet* Cl. Schefferus. quod probo. Meminerunt inter alios hujus fabulae Apollodorus lib. I. pag. 25. Anton. lib. cap. 2. Zenob. Cent. V. 33. Alii non δᾷδα, ſed φυλλάδα ἐλαίας fuiſſe volunt. Vide Iſacium in Lycophron. pag. 86. ed. Steph. MUNCK.

12 Titio] Iſidorus Orig. XVII. 6. *Torris lignum aduſtum: quem vulgus titionem appellat, extractum ex foco ſemiuſtum & exſtinctum.* Hoc hauſit ex Lactant. lib. IV. cap. 14. *Titionem enim vulgus appellat extractum foco torrem ſemiuſtum.* Apulejus Mileſ. VII. *Procurrit ad focum, ardentemque titionem gerens* &c. MUNCK.

13 In regia media] Ovid. VIII. 458. *Ille diu fuerat penetralibus abditus imis.* MUNCK.

14 Ab igne obrueretur] Quid eſt *obrui ab igne?*

CLXXII. *OEneus.*

[1] OENEUS Parthaonis filius, AEtoliae rex, cum omnibus diis [2] annua facra feciffet, & [3] Dianam praeteriiffet, ea irata, [4] aprum inmani magnitudine, qui agrum Calydonium vaftaret, mifit. Tunc Meleager OEnei filius fe pollicetur cum delectis Graeciae ducibus ad eum expugnandum iturum.

CLXXIII.

igne? Lego, *ab igne abfumeretur.* Vitium ex eo, quia fcriptum fuit *abfueretur*, cum *s* minufculo, & virgula in *e*, quod librarius non intellexit. SCHEFF. Mallet Schefferus, *abfumeretur.* Sed *obruo* eft fepelio. Fulgent. *Nifi vanae laudis pompam obrueris.* Sepelire autem recte ignis dicitur. Vid. cap. 72. Nob. Heinfius tamen *obureretur* mallet. Quid fi *ambureretur*? Hor. lib. I. Sat. ult. *Capfis quem fama eft effe, librifque Ambuftum propriis.* MUNCK. Vid. Meziriac. ad Ovidii III. Epift. Heroid. p. 276, 277.

Ad CAP. CLXXII.

1 OENEUS PORTHAONIS] Emenda, *Parthaonis.* Ita namque Apollodoro, Paufaniae, atque aliis, ipfique noftro infra c. 239. SCHEFF. *Parthaonis* forte legendum ex Ovidio, Statio, Apollodoro & Graecis nonnullis Scholiaftis. Atque ita quoque nofter ipfe exhibet cap. 129. 175. 239. MS. tamen Pal. Apollodori Πορθάων exhibet. Nec deterius forfan, cum Πορθεὺς fit Homero & Antonino. MUNCK. Confule Berckel. ad Antonin. Liberal. pag. 223. & inl. Heinf. ad Ovidium VIII. Met. 541. De alio OEneo Pandionis filio notho Paufan. lib. I. cap. 5. pag. 13.

2 ANNUA SACRA] Lactant. Arg. lib. VIII. Met. Ovid. fab. 4. *Quia in facrificio cogendorum fructuum confulto praeterierat Dianam.* MUNCK.

3 DIANAM PRAETERIISSET] Lucianus Tragoedo: Ἠγανάκτησεν οὐ κληθεῖσα ἐφ' ἑστίασιν ὑπὸ τοῦ Οἰνέως. MUNCK. Adde Serv. ad VII. AEn. vs. 306. & Lactant. ad Statii II. Theb. 481. qui ad vs. 540. hunc aprum in Oleno AEtholiae regione interemptum effe docet.

4 APRUM] Hic natus dicitur ex fue Cromyoniâ, de qua cap. 38. Vide Lactant. Argum. VII. Met. fab. 23. MUNCK. Vide Lactant. ad Statii II. Thebaid. 453. de hujus apri colore Athenaeum lib. IX. cap. 14. p. 402.

Ad CAP. CLXXIII.

5 VERUSIUS MERCURII, PARTHECION] Hos duos nufquam alibi reperio, unde fufpicor vocabula eorum effe corrupta. SCHEFF. Sufpicor fcripfiffe Hyginum, *Eurytus*, *Echion.* Hi enim erant Mercurii filii. Vide cap. 14. & 160. MUNCK. Confule Celeb. P. Burm. ad Ovid. X. M. 686. & in Catal. Argonautarum.

6 AESCULAPIUS] *Amphiaraus.* MICYLL.

7 JASON AESONIS THEBIS] Apollod. lib. I. pag. 26. Ἰάσων Αἴσονος ἐξ Ἰωλκοῦ. An ergo *Iolco* fcribendum? MUNCK.

8 IOLAUS IPHICLI] Vide notas ad cap. 103. MUNCK.

9 TELAMON] De eo Lutat. ad Statii IX. Theb. 65.

10 LAERTA ARCIPPA] *Arcefii.* MICYLL. Etiam haec corrupta videntur. Scribo, *Laërtes Arcefii*, quomodo legitur apud Apollodorum. SCHEFF. Conjicit Micyllus *Arcefii.* quod & Scheffero in mentem venit ex Apollod. Locum Apollodori habes lib. I. pag. 43. Λαέρτης Ἀρκεισίου. Addo & Homeri calculo eam conjecturam firmari Odyff. Π. 118. Μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε. Quem verfum non intellectum peffimè vertit Giphanius, *Solum Laërtem Arcifii filium genuit.* Hinc *Arcefiades* à patre dictus Ulyffes. Ridiculus eft Diomedes Gram. lib. I. *Ut eft Ulyffi agnomen Polytlas. Nam praenomen eft, ut ait Ibycus, Ulyffes, nomen Acrifiades, cognomen Odyffeus.* Lege, *Arcefiades*, vel *Arcifiades.* MUNCK.

11 DEUCALION MINOIS] Plures Deucaliones fuere, in quibus & hic Minois non ultimum locum obtinet. De quo Clydemus apud Plutarch. in Thefeo pag. m. 8. Pherecydes apud Schol. Apoll. Rhod. III. Argon. vs. 1086. Diodor. Siculus apud Meziriac. ad Ovidii Epift. IV. Heroid. p. 321, 325. & Meurf. in Creta lib. III. cap. 3.

12 THESEUS AEGEI] Ab Ovidio VIII. M. 303. a Paufania lib. VIII, cap. 45. & Noftro

huic

CLXXIII. *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*

CASTOR & Pollux Jovis filii, [5] Verusius Mercurii, Parthecion Mercurii, Thebis, [6] AEsculapius Apollinis, [7] Jason AEsonis, Thebis, Alcon Martis, Thracia, Euphemus Neptuni, [8] Iolaus Iphicli, Lynceus & Idas Apharei, Peleus AEaci, [9] Telamon AEaci, Admetus Pheretis, [10] Laërta Arcesii, [11] Deucalion Minois, [12] Theseus AEgei, [13] Plexippus, Ideus, Lynceus, Thestii filii, fratres Althaeae: [14] Hippothous Cercyonis, [15] Caeneus Elati, [16] Mopsus Amyci, Meleager OEnei, [17] Hippasus Euryti, [18] Ancaeus Lycurgi, [19] Phoenix Amyn-

huic venationi interfuisse dicitur. Verum si Theseus antiquior fuit expeditione Argonautica, ut ostendit Celeb. P. Burmannus in Catal. Argonautar. h. v. & expeditione Argonautica hic venatus Apri Calydonii fuit posterior, ut idem vir Celeb. observat in voce *Acastus* & ex Ovidio patet, Jasonem jam primae ratis molitorem vocante, qui potuit huic venationi adesse Theseus? Ipse Plutarchus in ejus vita pag. m. 13. in fine de hac re dubitare videtur narrans, ἕτεροι δὲ καὶ μετὰ Ἰάσονος ἐν Κόλχοις γενέσθαι, καὶ Μελεάγρῳ συνεξελεῖν τὸν κάπρον, καὶ διὰ τοῦτο παροιμίαν εἶναι, οὐκ ἄνευ Θησέως.

13 PLEXIPPUS, IDEUS, LYNCEUS] Alii duos tantum fratres Althaeae faciunt Plexippum & Toxeum, quem hic corrupte puto *Lynceum* dici. MICYLL. Videntur & haec vitiosa, scribendumque *Idas*, *Lynceus*, ex Apollodoro. Caeterum hi non sunt filii Thestii, sed Apharei. Quare & in ordine peccatum fortassis, & omissi *Iphiclus*, *Eubippus*, & *Eurypylus*, qui praeter Plexippum Althaeae fratres Apollodoro memorantur. Denique locus totus sic restituendus: *Theseus AEgei*, *Idas*, *Lynceus Apharei*, *Plexippus*, *Iphiclus*, *Eubippus*, *Euripilus Thestii filii*, *fratres Althaeae.* SCHEFF. Cl. Schefferus non tantum mutilum locum, sed & in ordine peccatum suspicatur, restituitque ita: *Theseus AEgei*, *Idas*, *Lynceus Apharei*, *Plexippus*, *Iphiclus*, *Eubippus*, *Eurypylus Thestii filii*, *fratres Althaeae.* Recenset quidem hos quatuor Thestii filios Apollod. lib. I. pag. 34. Sed eadem, quae heic, habes etiam capite sequenti nomina. Ovidius duos tantum nominat, VIII. Met. 440. *Plexippum* & *Toxea*, quem in locum Lyncei substitui vellet Micyllus. Etiam Lactantius ad Stat. Thebaid. II. 481. & Noster quoque cap. 244. duos solummodo, *Plexippum* & *Agenora* memorant. Nimirum tres vulgo videntur fuisse numerati. Lactantius Argum. lib. VIII. Met. Ovid. fab. 4. *Quas* (exsuvias) *Plexippus*, *Toxeus*, *&* *Agenor Thestii filii ereptas eum interitu rependerunt.* An scripsit igitur Hyginus, *Plexippus*, *Toxeus* & *Agenor?* Sed duo postrema vocabula cum plus justo à vulgatâ abeant scripturâ, possit videri alios sequutus auctores heic noster. Homeri Scholiastae dicuntur ad Iliad. I. 653. Ἴφικλος, Πολυφάντης, Φάνης, Εὐρύπυλος, Πλήξιππος. MUNCK.

14 HIPPOTAS GERYONIS] Ne hoc quidem rectum. Scribendum enim, *Hippothous Cercyonis.* SCHEFF. Scribendum esse *Hippothous Cercyonis* notat Cl. Schefferus. Non addit, quo auctore nixa sit sua emendatio. De *Hippothoo* ego antehac advocavi Ovid. Met. VIII. 307. quem Cercyonis facere filium in Arcadicis Pausaniam jam observo. MUNCK.

15 CAENEUS ELATI] Nullus Elati filius est *Caeneus*, sed *Cyllenes.* SCHEFF. Cl. Schefferus *Cyllenes Elati.* Frustra heic eum esse ostendi ad Anton. Liberal. cap. 17. Vide nostrum cap. 14. & 242. Agnoscit illum Elatidem inter apri Calydonii oppugnatores etiam Ovid. VIII. Met. 306. *Et velox Idas & jam non foemina Caeneus.* MUNCK.

16 MOPSUS AMYCI] Corrige, *Mopsus Ampyci.* SCHEFF. Immo *Ampyci.* Unde *Ampycides* Ovidio. Ita enim ille in praelii illius descriptione VIII. Met. vs. 316. *Ampycidesque sagax & adhuc à conjuge tutus OEclides.* Noster supra cap. 14. *Mopsus Ampyci & Chloridis filius.* MUNCK.

17 HIPPASSUS] Scribendum, *Hippasus.* Quanquam de eo toto dubitem. SCHEFF. *Hippasus* scribe ex Ovidio. *Hippasus & primis etiamnum Nestor in armis.* MUNCK.

18 ANCAEUS] De eo Philostrat. Junior Icon. XV. qui & *Peleum*, huic expeditioni interfuisse, & cum Meleagro aprum interfecisse gladio, quem ipsi Vulcanus fabricaverat, docet. Vide Cl. Burm. in Cat. in *Peleus.* De Ancaeo plura dederunt Schol. Apollonii Rhodii I. 188. & Pausan. L. VIII. c. 45. p. 693.

19 PHOENIX AMYNTORIS] Etiam de his in-

Amyntoris, [1] Dryas Iapeti, [2] Enaesimus, Alcon, Denuxippus, Hippocoon Amyci, [3] Atalante Schoenei. [4] Quae civitates auxilium miserunt OEneo, [5] Tenerdos, Iolcos, Sparta, [6] Teurone, [7] Messe, [8] Perrhaebia, Phthia, [9] Magnesta, Salamin, Calydon, Thessalia, OEchalia, Ithaca, [10] Tegea, Creta, Dolopea, Athenae, Magnesia & Arcadia.

CLXXIV. *Meleager.*

ALTHAEA Thestii filia ex OEneo peperit Meleagrum. Ibi in regia

certus sum. Phoenix alias est filius Agenoris apud omnes veteres. SCHEFF. Etiam de his dubitat Cl. Schefferus. Securos nos esse jubet Ovid. VIII. Met. 307. *Hippothousque Dryasque & cretus Amyntore Phoenix.* Confer nostrum cap. 257. Ovid. Epist. Heroid. III. 27. MUNCK.

1 DRYAS JAPETI] Apollodoro Martis filius vocatur. SCHEFF. Martis filius est Apollod. lib. I. Δρύας Ἄρεος. Etiam à nostro cap. 159. inter Martis filios numeratur Dryas. MUNCK. Plures fuere Dryantes. Vide Cl. Burm. ad Ovidii XII. Met. 290. De Dryante propter Parthenopaeum interfectum a Diana sagittis occiso agit Lactantius ad Statii VII. Theb. vs. 255. sed cujus hic sit filius, tacet. Sed idem erit, de quo Statius lib. IX. Theb. 830. agit, nempe Orionis filius, sed quem scorpionis ictu inmissu Dianae periisse refert Lactantius. De Dryante Neptuni filio ad 843.

2 EUATIMUS, ALCON] Legendum fortassis *Enaesimus Hippocoontis*, *Leucippus Amyclae*, *Atalante Schoenei.* MICYLL. Micyllus ita putat hic legendum, *Enaesimus Hippocoontis*, *Leucippus Amyclae*, *Atalante Schoenei.* De Atalanta non est dubium. In caeteris haereo, libenterque alios audio. SCHEFF. Lege, *Enaesimus* ex Ovid. libri jam saepius laudati vers. 362. Hippocoontis hic erat filius, ut etiam *Alcon*, teste Apollodoro lib. III. p. 173. qui ibidem inter ejus filios numerat *Alcinoum* & *Doryclea.* Ad summam; totus hic locus videtur mihi ita constituendus: *Enaesimus*, *Alcon*, *Dorycleus*, *Alcinous Hippocoontis.* Alii excogitent alia. MUNCK. Plures heroes Meleagro aprum Calydonium capturo succurrerunt, de quibus hic nulla mentio; ut Echepolis Alcathoi Megarensium regis natu major filius, qui in hoc certamine periit. Vid. Pausan. lib. I. cap. 42. p. 102. de cujus sepulcro cap. 43. p. 103. agit.

3 ATLANTES PONDAEI] Et fabula & verba postulant *Atalante Schoenei.* Quod & Micyllus videtur voluisse, in cujus editionis margine visitur, *Atalante Schoenei.* Diodorus. lib. IV. *Inter venationis socios Atalanta Schoenei filia simul erat.* Adsentiuntur Apollod. lib. I. pag. 27. & Zenobius Cent. V. 33. Lactant. Argum. VIII. Met. fab. 4. Quibus adde, quae ad Stat. IV. Theb. vers. 248. congessit Bernartius. Corruptus in hoc vocabulo etiam Servius Danielis ad AEn. III. 113. *Scyros*, inquit, *civitas est*, *exinde fuit Atlantes Cyrinei filia.* Lege, *Atalante Schoenei.* Rectè heic reponi *Atalante Schoenei*, docet ipse Hyginus cap. 244. & 270. Alii tamen hanc expeditionem tribuunt Atalantae Iasii filiae; quos inter & Callimachus est Hymno in Dianam vers. 216. Κύρην Ἰασίοιο συοκτόνυ Ἀρκεσίδαο. quem secutus est Schol. Hom. ad Iliad. I. 544. MUNCK. Consule interpretes ad AElianum lib. XIII. V. H. cap. I. n. I. in Servii loco pro *Scyros*, *Schoenus* legit Edw. Simsonius in Chronico A. M. 2745. sed male. Adde ibi Cl. Wesselingii notas.

4 QUAE CIVITATES] Est hoc lemma capitis, nec hic suo modo positum, & in Indice praetermissum, unde liquet, quam sit male habitus hic scriptor a librariis. Vide supra 151. SCHEFF. Lemma hoc esse alterius capitis crede Cl. Schefero. MUNCK.

5 TENERDOS] *Thebae*, *Argos.* MICYLL. Scribendum sine dubio est *Tenedos.* SCHEFF. Schefferus, *Tenedos.* Micyllus, *Thebae*, *Argos.* Quod non omnino contemnendum. MUNCK.

6 TEURONE] *Pleuron.* MICYLL. Suspicor, pro ea emendandum *Teutrania*, licet nil definiam, cum inde nemo venisse legatur in superioribus. Desunt hic quoque Thebae, & nonnullae aliae civitates, ut sit dubium nullum, quin aliquae exciderint. SCHEFF. Micyllus, *Pleuron.* Minori mutatione aequè benè scripseris, *Pleurone.* Cl. Schefferus conjicit, *Teutrania.* Quod nimium abit à veteri scriptura. An scribendum *Teuthrone*? Τευθρώνη enim est urbs, cujus Pausanias meminit; non dixerim. Rectum est *Pleurone.* Schol. Hom. ad Iliad. I. 525. Καλυδώνιοι ϗ Πλευρώνιοι προσῆλθον ἐπὶ τοῦτον. Corruptè *Pleuros* à Lactant. I. Theb. 401. dicitur. Servius

gia dicitur titio ardens adparuisse. huc Parcae venerunt, & Meleagro [11] fata cecinerunt, eum tamdiu victurum, quam diu is titio esset incolumis. Hunc Althaea [12] in arca clausum diligenter servavit. [13] Interim ira Dianae, quia OEneus sacra annua ei non fecerat, aprum mira magnitudine, qui agrum Calydonium vastaret, misit. quem Meleager cum delectis juvenibus Graeciae interfecit, [14] pellemque ejus ob virtutem Atalantae virgini donavit, [15] quam Ideus, Plexippus, Lynceus Althaeae fratres eripere voluerunt. Illa cum Meleagri fidem inplorasset, ille intervenit, & amorem cognationi antepo-

vius AEn. XI. 239. *Unde Diomedes habuit socios de tribus ejus civitatibus, quas habet AEtolia, Pleuron, Olenon, Calidona.* scrib. *Pleurona.* MUNCK. Pleuron AEtoliae fuit urbs. V. Schol. Soph. Trach. vs. 7. Apollodor. lib. I. cap. 7. §. 6. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii VII. Met. 383. *Pleuron* Peloponnesi urbs dicitur a Tzetze ad Lycophron. vs. 143. Recte hic legitur *Pleurone* pro *Teurone.*

7 MESSE] Puto *Messene* scribendum. SCHEFF. Restitui antehac *Messene.* Quod cum & Scheffero venisse in mentem videam, nondum displicet. MUNCK.

8 PERRHAEBIA] Ita recte Micyllus. Male Commelinus & alii ediderunt *Parrhaebia.* MUNCK.

9 MAGNESTA] Etiam hoc corruptum. Sed non occurrit, quod reponi debeat. Nam Magnesia est in sequentibus. Nisi bis putamus positam per oscitantiam librarii. SCHEFF. Hoc vocabulum non tantum heic, sed & in fine capitis; repraesentat Micylli editio. Posteriori loco non malè *Magnesia* restituit Commelinus. Quod & Vet. Comment. Horat. faciendum, apud quem ad lib. III. od. 7. corruptè *Magnessa* dicitur, vel *Magnes*, ut quaedam editiones habent. Docuit me quidem duplicem esse Magnesiam Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 584. ut & Plinius lib. I. cap. 29. non tamen sit verisimile bis nominasse eam nostrum. Meminit etiam urbis Magnesiae noster Astron. II. 37. *Larissa*, quod antehac conjectaveram, non placet amplius, cum & Thessalia heic exhibeatur. Cogitent eruditiores. MUNCK.

10 TEGAEA] Scribe sine diphthongo cum Vellejo lib. I. cap. I. Apollodoro, & Strabone. Servius *Tegaeum* appellat ad AEn. V. 299. *Tegaeum*, inquit, *oppidum est à Tegaeo Arcadiae filio.* Gloss. MSS. ad Georg. I. *Tegeeus à Tegeo oppido Arcadiae. Item Tegea Arcadiae civitas, ut apud Pacuvium in Atalanta* &c. Τεγέη est Stephano. MUNCK. Τεγέη est Herodoto lib. I. cap. 67. & seq. qui urbis hujus incolas Τεγεήτας vocat. Τεγέα dicitur a Pindaro Olymp. Od. X. vs. 80. & O. Nem. X. vs. 87. & a Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Arg. vs. 162. Τεγέα πόλις Ἀρκαδίας. Item Strabone lib. VIII. pag. 519.

Ad CAP. CLXXIV.

11 FATA CECINERUNT] Astron. II. 15. *Parcae cecinisse feruntur fata.* MUNCK.

12 IN ARCA CLAUSUM] Nihil muto. Possit tamen videri, scribendum, *in area.* quia supra c. 171. legitur, *in regia media*, cui magis convenit *area* quam *arca.* SCHEFF. In arcâ clausum fuisse titionem istum fatalem etiam Apollodorus lib. I. pag. 25. & Zenobius Cent. V. 33. testantur. Supra tamen alios auctores sequutus in regiâ mediâ obrutum eum ab Althaeâ dixit. MUNCK. De Meleagri morte Apollodor. lib. I. cap. 8. §. 3. & quos ibi laudat Th. Gale.

13 INTERIM IRA DIANAE] Non repudio. Quia tamen sequitur, *sacra ei non fecerat*, quod non tam ad iram, quam Dianam ipsam refertur, malo legere, *irâ Diana.* SCHEFF. Cl. Schefferus mallet, *irâ Diana.* Nisi *ira Dianae* heic idem valet, quod *irata Diana*, rescripserim *irata Diana*, Cap. 184. *Ob id irata Diana fecit* &c. MUNCK.

14 PELLEM EJUS] *Et capiti*, ut tradit Tzetzes in Lycophron. p. 86. Mox pro *eripere voluerunt*, malim, *ei eripere* &c. MUNCK. De Atalanta consule Philostrat. Junior. Icon. XV. Hastam vero, qua aprum percussit, dedicasse dicitur Meleager in templo Πειθοῦς, *Suadae* apud Sicyonios. Pausan. lib. II. cap. 7. pag. 128.

15 QUAM (pellem) .. FRATRES ERIPERE VOLUERUNT] Munckerus τὸ *ei* ingerebat ante *eripere.* At *eripere* sic passim, sine dativo, pro abripere, tollere, rapere ponitur. Justinus XXVII. 2. *quia* ., *in alienis* eripiendis *vitam sectaretur.* lib. XXVIII. I. *AEtolis partem Acarnaniae* .. eripere *volentibus.* &c. Aur. Victor Caes. c. XXXIX. *Cari morte cognita, imperium avens* eripere &c. Dares Phrygius c. XXXVI21. *qui* .. *Helenam & praedam* eripuerit. Cicero de Leg. II. 17. *omnibus*

tepofuit, avunculofque fuos occidit. [1] Id Althaea mater audivit filium fuum tantum facinus effe aufum: memor Parcarum praecepti, titionem ex arca prolatum in ignem conjecit. Ita dum fratrum poenas vult exfequi, filium interfecit. At forores ejus, [2] praeter Gorgen & Deianiram, flendo, deorum voluntate, in aves funt transfiguratae, quae Meleagrides vocantur. At conjunx ejus [3] Alcyone moerens in luctu deceffit.

CLXXV. *Agrius.*

Agrius Parthaonis filius, ut vidit OEneum fratrem [4] orbum liberis factum, egentem regno expulit, atque ipfe regnum poffedit. Inte-

bus ereptis *noftris rebus ac perditis*; ubi tamen libens conjecerim *everfis*. Nepos Alcib. c. x. *familiaris fui fubalare telum* eripuit. quod immerito vexabat in Adverf. Schefferus. Ex Ambrof. Off. l. 30. ex aliunde exemplis pluribus depromendis fuperfedebo. WOPKENS.

1 Id Althaea] Τὸ *id* expungendum, utpote natum ex litteris ultimis vocabuli antecedentis, quod nimis frequenter accidit apud noftrum. Nifi malis: *Id Althaea mater ut audivit*, & τὸ *id* exponere *ob id*, quod noftro frequens eft. SCHEFF. Vel τὸ *id* expellendum cenfet Cl. Schefferus, vel legendum, *id Althaea mater ut audivit.* Pofterius praefero, nifi malis, *ut Althaea.* Lactantius: *Althaea mater Meleagri, ut fratrum caedem accepit.* Sed non valde fapit Hygini ftylum. Infr. cap. 188. *Hoc Neptunus ut vidit, in pecora commutatos confumi, procos in lupos convertit.* Lactantius Argum. fab. 26. lib. VII. Metam. Ovid. *Quod ut illa comperit à marito fe effe deceptam* &c. Juftin. lib. 11. cap. 15. *Themiftocles ut vidit fpei urbis invideri.* Confer not. ad cap. 108. MUNCK.

2 Praeter Gorgen et Deianiram] Nicander vocat *Gorgonem.* Vide Anton. Liberalis Metam. ubi iftaec omnia habentur. SCHEFF. Anton. Lib. cap. 2. *Duae autem de filiabus Althaeae Gorge & Deianira feruntur formam non mutaffe beneficio Bacchi, cui eam gratiam Diana fecerit.* Quod & Ovidius firmat VIII. Metam. 543. MUNCK. Hoc omittit Lactant. ad Statii IV. Theb. vs. 103. ubi pro *Plexippus* in editione, qua utor, male *Pleuxippus* legitur. Sed qui ad VIII. Theb. vs. 483. hanc transfigurationem ad civitatem Pleurona factam effe docet.

3 Alcyone moerens in luctu decessit] Althaea autem mater, filio exftincto, fibi manus attulit, ut refert Homeri Schol. ad Iliad. 1. 588. Stat. VI. Theb. 481. & Diodorus lib. IV. nec non Ovid. VIII. Met. 532. & Heroid. IX. vers. 157. Sed hic ferrum per vifcera exegiffe, illi laqueo gulam fibi fregiffe volunt. Caeterum quam Alcyonem heic Hyginus, Cleopatram vocat Antoninus cap. 2. Nimirum τὴν Κλεοπάτραν φερωνύμως καὶ Ἀλκυόνην ἐκάλουν, διὰ τὸ τὴν μητέρα Μάρπησσαν δίκην Ἀλκυόνος κλαῦσαι, ὅτε ἀφῃρεῖτο αὐτὴν Ἀπόλλων, ut Scholiaftes Homeri annotavit, qui turpi mendo inquinatus eft loco modo laudato. Μελέαγρος, inquit, καθ' ἀρχὰς τῇ μητρὶ μηνιῶν, οὐκ ἐβοήθει τῇ πατρίδι. Leg καθ' ἀρᾶς. Hom. Iliad. 1. 562. Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος. MUNCK. Adde Berkel. ad Antonin. Liberal. pag. 255. & Celeb. P. Burm. in Catal. Arg. in V. *Idas.* Plures *Alcyonas* fuiffe ex Hygino ipfo conftat. praeter eas dicitur fuiffe *Alcyone* Agemonis Corinthii filia. Vide Athenaeum lib. xv. cap. 16. pag. 696.

Ad CAP. CLXXV.

4 Orbum liberis factum, egentem regno] Illud *orbum* male hic intrufum eft ex gloffa, qua quis formulam, *egentem liberis* expofuerat. Scribendum enim: *Ut vidit OEneum fratrem liberis factum egentem, regno expulit.* Ad eundem modum poft: *Agrium egentem e regno expulit.* SCHEFF. Τὸ *orbum* expellit Cl. Schefferus, legitque, *ut vidit OEneum liberis factum egentem regno expulit.* Ego nihil mutem. Duo enim notare mala mihi videtur Hyginus, orbitatem five ἀτεκνίαν, & egeftatem. MUNCK.

5 Deiphyles] Scribe fine afpiratione, *Deipyles.* MUNCK. Schol. Theocriti Idyll. XVII. vs. 53. Ἀργείαν εἶπε τὴν τοῦ Διομήδους μητέρα ΔΗΪΠΥΛΗΝ, καθὰ ἐξ Ἄργους ἦν, Ἀδράστου θυγάτηρ. ἦν δὲ ὀνομαστικῶς καὶ Ἀργεία καλουμένη. Si alia de hoc Diomede fcire velis, adi Schol. Thucydidis lib. 1. cap. 12. lin. 53. Euft. ad Dionyf. Perieg. vs. 483. & Schol. Pindari O. Nem. x. vs. 12.

6 Stit-

Interim Diomedes Tydei filius & [5] Deipyles, Ilio devicto, ut audivit, avum suum regno pulsum, pervenit in AEtoliam cum [6] Sthenelo Capanei filio, & armis contendit cum [7] Lycopeo Agrii filio. Quo interfecto, Agrium egentem è regno expulit, atque [8] OEneo avo suo regnum restituit. postque Agrius regno expulsus, ipse se interfecit.

CLXXVI. *Lycaon.*

AD Lycaonem [9] Pelasgi filium [10] Jovis in hospitium venisse dicitur, & filiam ejus [11] Callisto compressisse, ex quo natus est Arcas, qui ex suo nomine terrae nomen indidit. Sed [12] Lycaonis filii Jovem

6 STHENELO] Qui fuit amicus Diomedis, de quo cap. 257. & Eustath. ad Iliad. p. 278. Alius fuit Sthenelus, cujus filius Cometes AEgialiam Diomedis uxorem vitiaverat, ut narrant Servius ad AEn. XI. 269. Tzetzes ad Lycophr. pag. 168. & 201. ed. Steph. & Schol. Hom. ad Iliad. E. 412. Sed corruptè *AEgialaeam* Priscianus in Periegesi, & *AEgialam* appellat Servius, quae *AEgialia* erat, ut scimus ex Antonino, Dionysio Periegete & Homeri interprete. Eustathius ad Iliad. p. 429. adulterum fuisse Sthenelum Cometae filium refert. Lapsum putabam memoria minus fida, aut corruptum incuriâ μεταγραφέων: sed video idem illum denuo tradere ad Dionys. p. 69. ed. Steph. Quod tamen pugnat cum narratione aliorum. Servius ad AEn. VIII. vers. 9. *Cum Cillabaro, ut Lucilius, cum Cometa, ut plerique tradunt.* MUNCK.

7 OPOPA] *Epopea.* MICYLL. Micyllus vult *Epopea.* Ego dubito. Magis conveniret Lycopeus, memoratus Apollodoro. SCHEFF. *Lycopeo* benè conjicit Schefferus. Λυκωπεὺς enim inter filios Agrii numeratur apud Apollodorum lib. I. pag. 30. Narrant praeter Hyginum historiam hanc Antoninus Liberalis cap. 37. Apollodorus lib. I. Tzetzes ad Lycophron. pag. 91. & Homeri Scholiast. ad Iliad. Ξ. 120. quanquam ibi non patri Diomedi, sed filio Tydeo id facinus tribuit. Caeterum inter Agrii filios etiam deformitate sua nobilem illum Thersiten numerat Hom. Schol. ad Iliad. B. 212. quicum & Hesychius facit in Ἄγριος. MUNCK.

8 OENEO AVO] Ita & Antoninus. Apollodorus autem genero ejus Andraemoni regnum tradidisse tradit. MUNCK. Regnum avo OEneo restitutum etiam non liquet e Pausania lib. II. cap. 25. quem consule. Cum nostro tamen facit Schol. Aristophan. Acharn. vs. 417. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδέως καὶ ἐπιςρατεύσιν Διομήδης κατὰ Θηβαίων ἀφηρέθη τὴν βασιλείαν Οἰνεὺς ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων καὶ περιῄει ταπεινὸς ἄχρις οὗ ἐπανελθὼν Διομήδης Ἄγριον μὲν ἀνεῖλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεῖ παρέδωκε.

Ad CAP. CLXXVI.

9 PELASGI FILIUM] Ita & German. Schol. Arctophyl. Vide infr. cap. 225. & supr. notas ad cap. 145. Mercurii filium facit Schol. Theocrit. ad Eid. I. 124. MUNCK. Pelasgi filium facit eum etiam Schol. Eurip. in Oreste vs. 1649. De ejus matre Apollodor. lib. III. p. 201.

10 JOVIS] *Juppiter.* MICYLL.

11 CALYSTO] *Callisto* scribendum ex Gr. Καλλιςώ. MUNCK. In Dianae speciem versus Jupiter Callisto compressisse dicitur a Lactantio ad Statii IV. Theb. 294. item ad III. Theb. vs. 685.

12 LYCAONIS FILII] Ipsum Lycaonem filium suum Nyctimum interfectum Jovi apposuisse ex aliis tradit Clemens Protrept. pag. 23. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 18. edit. Steph. Alii Arcadem fuisse voluerunt. Vide Nostr. cap. 4. Astron. II. Eratosthenem in Καταςερ. cap. 8. Schol. ad Stat. VII. Thebaid. 414. *Lycaon pater Helice* (leg. *Helices*) *ursae fuisse dicitur, qui dolore stupratae à Jove filiae Deos humanarum carnium cibis violavit.* Ex hoc facto παιδοφονὸς dicitur Nonno Dionys. lib. XVIII. Alii tamen ἕνα παῖδα τῶν ἐπιχωρίων fuisse volunt, quem mactaverint Lycaonis filii. Vide Schol. Lycophron. p. 84. MUNCK. Ipsi Lycaoni adscribit Lutat. ad Statii XI. Theb. vs. 118. qui totam fabulam refert. Hinc Ovid. I. Met. 165. & in Ibide vs. 433. *Lycaoniam mensam* vocat. Item Pausan. lib. VIII. cap. 2. nec non Servius ad Ecl. VI. vs. 41. *Alii dicunt Jovem Lycaoni, quod ei filium suum apposuisset epulandum, ipsum quidem fulmine peremisse: fecisse vero diluvium, quo homines perierint.*

vem tentare voluerunt, 1 deus ne eſſet: carnem humanam 2 cum caetera carne commiſcuerunt, 3 idque in epulo ei adpoſuerunt. Qui poſtquam ſenſit, iratus menſam evertit, Lycaonis filios fulmine necavit. Eo loco poſtea Arcas oppidum communivit, quod 4 Trapezos nominatur. Patrem Jupiter in lupi figuram mutavit.

CLXXVII. *Calliſto.*

CALLISTO Lycaonis filia 5 urſa dicitur facta eſſe, ob iram Junonis, quod cum Jove concubuit. 6 Poſtea Jovis in ſtellarum numero retulit, quae Septentrio adpellatur. quod ſignum loco non movetur, neque occidit. Tethys enim Oceani uxor, nutrix Junonis, prohibet eam in Oceanum occidere. 7 Hic ergo ſeptentrio major, de qua 8 in Creticis verſibus:

9 *Tuque*

rent. Aſt cum Noſtro facinus etiam filiis Lycaonis adſcribitur a Plutarcho Quaeſt. Graec. tom. II. pag. 300. *μόνοι τῶν Λυκάονος παίδων Ἐλευθὴρ καὶ Λέβεαδος οὐ μετέσχον τοῦ περὶ τὸν Δία μιάσματος.* Adde Suidam in *Lycaon.*

1 DEUS NE ESSET: CARNEM] Mallem, *Deus ne eſſet, & carnem.* SCHEFF. *Et carnem* Schefferus. Vide tamen not. ad cap. 4. MUNCK.

2 CUM CAETERA CARNE] Volui aliquando, *cum ſuilla carne.* Arnob. lib. IV. *Invitatum ad jus menſae pro ſuillis viſceribus prolem neſcium Lycaoniam pranſitaſſe.* Sed nihil opus eſt, cum & II. Aſtron. cap. 4. ſcribat; *Cum alia carne conciſum pro epulis appoſuiſſe.* & Tzetzes in Lycophron. p. 84. *Τὰ τούτου κρέα ζα συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι.* MUNCK.

3 IDQUE IN EPULO] Non repudio quidem. mallem tamen, *idque cibi epulo.* Cap. 88. *Epulis Thyeſti appoſuit.* MUNCK. Non erat, quod Munckerus mallet *idque cibi epulo ei a.* Fab. CCVI. in epulis *filiam appoſuit patri.* Fab. CCXXXVIII. *quod ei filium ſuum* in epulis *appoſuit.* *Epulum* autem pro convivio dixit itidem Fab. CLXV. WOPKENS.

4 TRAPEZOS] Forte *Trapezoos* aut *Trapezus* legendum. Stephano profecto *τραπεζοῦς* eſt. SCHEFF. Ita ſcribitur quoque apud German. Schol. Arctophylace. Mallem tamen *Trapezus*, ut eſt apud Melam lib. I. cap. 19. & Noſtrum cap. 275. *Arcas Jovis filius in Arcadia Trapezunta.* ex gr. Τραπεζοῦς. Non tamen valde videtur neceſſe. Sic Ovid. II. Met. 224. *Agriodos* format ex Gr. Ἀγριόδους. *Tripos* Lactant. ad I. Theb. Stat. vers. 509. ut & Servius ad AEn. III. 92. ex Τρίπους, vel Attico Τρίπος *Propos* pro *propus* apud Noſtrum Aſtron. III. 21. *Melampos* apud Chariſ. lib. I. Malè Τραπεζοῦς & Τραπεζοῦσα dicitur apud Lycophronis interpretem p. 84. ed. Steph. MUNCK. De urbe hac Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 772. & Celeb. Burm. de Jove Fulgeratore cap. VII.

Ad CAP. CLXXVII.

5 URSA FACTA] in Leaenam ſe mutaſſe Calliſtonem canit Euripides in Helena vs. 384. Verum de hoc Euripidis loco conſule Potter. ad Lycophron. vs. 88. Vide Pauſan. lib. I. cap. 25. p. 59.

6 POSTEA JOVIS] *Juppiter.* MICYLL. Forte, *poſt eam Jovis*, vel *poſtea eam Jovis.* MUNCK. De fabula hac etiam Serv. ad I. Georgic. vs. 138.

7 HIC ERGO] Malim, *haec ergo*, ut ad Calliſtonem referatur. Sequitur enim, *de quâ.* Lactant. ad III. Theb. 685. *Illa ἄρκτος μείζων Latinè ſeptentrio major appellatur. Eadem eſt, quae Helice.* MUNCK. Adde Lactant. ad VII. Theb. vs. 8, & 167. ad VIII. Th. 370.

8 IN CRETICIS VERSIBUS] Manuſcr. Barthianum, ſicut quidem ipſe ait, praefert *Cretaeis*, unde ipſe putat emendandum, *Arataeis.* Ego nil definio. SCHEFF. Barth. MS. habere ait *Cretaeis.* quod idem eſt. Ovid. VII. Met. 435. *Cretaei ſanguine tauri.* Veriſimilis quidem, neſcio tamen, an vera ejus correctio, *Arataeis.* Certe neceſſaria non videtur. Forte innuit verſus, in quibus res Creticae narrabantur. Sic *carmina Cypria* laudantur à Pauſaniâ lib. X. Homer.

[9] Tuque Lycaoniae mutatae ſemine nymphae,
Quam gelido raptam [10] de vertice Nonacrinae
Oceano prohibet ſemper ſe tingere Tethys,
Auſa ſuae quia ſit quondam [11] ſubcumbere alumnae.

Haec igitur urſa à Graecis ἑλίκη adpellatur. Haec habet ſtellas in capite ſeptem non claras, in utraque aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede priore unam, in extrema coxa claram unam, in femine poſteriori duas, in pede extremo duas, in cauda tres, omnes [12] numero viginti.

CLXXVIII. *Europa.*

EUROPA [13] Argiopes & Agenoris filia, Sidonia. Hanc Jupiter [1] in

mer. Schol. Iliad. A. vers. 5. & Agathoſtenes (leg. *Aglaoſthenes*) *Aſiatica carmina* ſcripſiſſe dicitur apud German. Scholiaſten. Apud eundem in Coronâ legas: *Qui Creticam conſcripſit refert.* Lege *Cretica*, ut Sanctandreanam poſtea vidi rectè praeferre editionem. Hygin. II. Aſtron. *Ut ait, qui Cretica conſcripſit.* Eucrates Ῥοδιακὰ fecit apud Heſych. in Ἔλατρον. MUNCK.

9 TUQUE LYCAONIAE MUTATAE SEMINE] Legendum arbitror, *mutata*, ut ad antecedens *tu* referatur. Verſus quoque totus ſic videtur reſtituendus.

Tuque Lycaonio mutata e ſemine nympha.

SCHEFF. Hunc verſum ita conſtituit Cl. Schefferus. *Tuque Lycaonio mutata è ſemine nympha.* Quid ſi apoſtrophe non ad Helicen, ſed ad Antophylacem inſtitui dicatur? Id ſi mihi des, nihil eſſe mutandum, ſed tantum *è* poſt *mutatae* inſerendum, facile etiam dabis. Fuerunt enim, qui Calliſtonem in urſam mutatam enixam Arcada voluerint. Vide Schol. German. Theo in Aratum p. 7. Ὀργισθεῖσαν τὴν Ἄρτεμιν θηριῶσαι αὐτὴν, καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. Idem ſcribunt cum Noſter Aſtron. II. cap. I. tum Eratoſthenes in Cataſteriſmis, cujus verba in ſuum commentarium tranſtulit Theo. Haec ſcripſeram, cum *mutate è ſemine* legendum ſibi videri Nob. Heinſius mihi indicavit. Refert ergo & ipſe verba illa ad Arcada. MUNCK.

10 DE VERTICE NONACRINAE] Putem ſcribendum *Nonacrino*, hoc eſt, de vertice montis Nonacris. Aſtron. II. *Quae res geſta in Nonacri monte Arcadiae.* Lactant. Argum. Ovid. lib. I. fab. 12. II. fab. 5. *Circa Nonacrinum montem Arcadiae.* Et lib. IV. fab. II. *Dum igitur circa montem Nonacrinum moratur.* Sed vide ibi, quae annotata à nobis. Meminit ejus montis & Plinius lib. II. cap. 103. Loenſis Miſcell. lib. III. 10. retinet *Nonacrinae*, & ſubaudit *petrae* vel *rupis.* Mihi nimis id durum videtur. MUNCK.

11 SUCCUMBERE ALUMNAE] Id eſt, *Junonis pellicem agere*, quae Tethyos erat alumna. Hinc illa apud Ovid. II. Met. 528. *At vos ſi laeſae tangit contemtus alumnae.* Hygin. II. Aſtron. I. *Quod Tethys Junonis ſit nutrix, cui Calliſto ſuccubuerit, ut pellex.* Lexic. Cyrilli: Παλλακὴ, *Concubina, ſuccuba.* Gloſſ. Arabico-Lat. *Succuba, pellex.* Ovid. VI. Heroid. 153. *Quod gemit Hypſipyle lecti quoque ſuccuba noſtri.* Sed *ſubnuba* ibi reſtituit è melioribus codicibus Nob. Heinſius. Feſtus: *Pellices nunc quidem appellantur alienis ſuccumbentes, non ſolum foeminae, ſed etiam mares.* *Succubonem* dixit Titinnius. Apulejus V. Met. *Meae formae ſuccubam.* & X. *Velut aemulam tori ſuccubamque primo ſuſpicari.* MUNCK.

12 NUMERO VIGINTI] Aſtron. III. cap. I. numerat XXI. German. Schol. cum Theone in Aratum XXIV. MUNCK.

Ad CAP. CLXXVIII.

13 AGRIOPES] *Argyropes.* MICYLL. Sic in ſequenti fabula. In fabula vero ſexta, *Agriſope* vocatur. Micyllus ubique ſcribit, *Argyrope.* Mallem ego *Argiope.* Dicitur haec Nympha Pauſaniae in Meſſeniacis. SCHEFF. Apollod. lib.

[1] in taurum converſus, [2] à Sidone Cretam tranſportavit: & ex ea procreavit Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum. Hujus pater Agenor ſuos filios miſit, ut ſororem reducerent, aut ipſi in ſuum conſpectum non redirent. [3] Phoenix in Africam eſt profectus, ibique remanſit: inde Afri Poeni ſunt adpellati. [4] Cilix ſuo nomine Ciliciae nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos devenit: ibi [5] reſponſum accepit, ut à paſtoribus bovem emeret, qui Lunae ſignum in latere haberet, eumque ante ſe ageret. ubi decubuiſſet, ibi fatum eſſe, eum oppidum condere, & ibi regnare. Cadmus, ſorte audita, cum imperata perfeciſſet, & aquam quaereret, ad fontem Caſtalium venit, quem [6] Draco Martis filius cuſtodiebat: qui cum ſocios Cadmi interfeciſſet, à Cadmo [7] lapide eſt interfectus: [8] denteſque ejus, Minerva monſtrante, ſparſit & aravit, unde [9] Sparti ſunt enati. Qui inter ſe pugnarunt, ex quibus quinque ſuperfuerunt, id eſt, Chthonius, Udaeus, Hype-

lib. III. pag. 128. Telephaſſam ejus matrem facit. Schol. Hom. ad Catal. vers. I. Phoenicem ejus patrem, ex ſententiâ Heſiodi & Bacchylidae, ut teſtatur ipſe ad Iliad. M. 397. Vid. not. ad cap. 6. MUNCK. Europam Tityi filiam Euphemi matrem facit Pind. O. Pyth. IV. 81. De Europae parentibus conſulendus Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. II. M. 859. Oceani & Parthenopes filiam Europam facit Andron Halicarnaſſeus apud Tzetzen ad Lycophron. vs. 1283.

1 In taurum conversus] Fulgent. lib. Myth. I. *Sicut Europam in tauro rapuiſſe fertur, id eſt, in navem tauri picturam habentem, & Iſidem in vaccâ, ſimiliter in navem hujuſce picturae.* Lege *in nave* & *habente* ex membranis Bibliothecae Leidenſis, quas cum editis contulimus. Adde Feſtum in *Europam*. MUNCK. Variae de hoc Tauro ſunt opiniones. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1214. & Palaephatus de Incredibilib. cap. 16. Europam a Tauro, viro Gnoſſio, perperam Cretae rege, ab Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 88. item aliis dicto, ſed ſub Aſterio per id tempus Cretenſium rege, exercitum ducente, raptam fuiſſe ſtatuunt. Vide Meurſium de Creta lib. IV. cap. 14. id quod clare docet Tzetzes ad vs. 1299. (quem Lycophronis locum ad partes vocavit idem Meurſius lib. I. cap. 2.) Ταῦρος, ὁ Κνώσιος στρατηγὸς παρὰ Ἀστερίου, τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφήρπαξεν αὐτὴν ἐκ Σαραπτίας, πόλεως Φοινίκης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου κειμένης. Alii cum Fulgentio in navi Tauri picturam habente Europam avectam pro certo habent. conſule Meurſium ad Lycophronis l. l. & H. Junium lib. V. Animadv. cap. 12. p. 295. Fabulam debemus Euripidi in Phrixo. Vid. Eratoſthen. cap. 14.

2 A Sidone] Vide Lactant. ad Statium I. Thebaid. vs. 181. Sed totam hanc rem pro fabula habet Conon narrat. XXXVII. apud Photium pag. 446.

3 Phoenix] Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 905. ἄλλοι Φοίνικας αὐτοὺς κληθῆναί φασιν ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος. Vide & ad vs. 899. Adde Servium ad III. AEn. 88. ubi & de *Cilice* ac *Cilicia*, de quibus idem Euſt. ad Dionyſ. Per. 874. & Salmaſ. Exercit. Plin. pag. 402.

4 Cilix suo nomine Ciliciae nomen indidit] Doct. Arntzen. Victor. Vir. Illuſt. c. II. II. mavult *a* vel *ex ſuo nomine.* Fallitur omnino, cum nihil hac ellipſi ſit uſitatius. Supra fab. CXLV. *Argus, qui ſuo* nomine *Argos oppidum cognominavit.* Aur. Victor loco dicto: *Plebem in* XXX. *curias diſtribuit, eaſque raptarum* nominibus *appellavit.* & Epit. c. XXXIX. *matre pariter atque oppido nomine Dioclea; quorum vocabulis .. Diocles appellatur.* Ovidius Triſt. I. 10. 38. *& arces praetereat dictas* nomine, *Bacche, tuo.* Juſtinus XLIII. I. *Itaque Italia regis* nomine *Saturnia appellata eſt.* Confer quae Celeb. Perizon. ad Valer. Max. VI. 4: 4. & Animad. Hiſt. cap. II. WOPKENS.

5 Responsum accepit] Reſponſum illud invenies apud Euripidis Scholiaſten ad Phoeniſſ. vers. 641. ita ut fuiſſe narrat Hyginus. Scholiaſtes autem AEſchyli ad τῶν Ἑπτὰ vers. 492. deum reſpondiſſe narrat, μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τοῦ ἱεροῦ τῷ εὑρεθέντι ἀκολουθεῖν. MUNCK.

6 Draco Martis filius] Vide Apollod. lib.

Hyperenor, [10] Pelorus, & Echion. Ex bove autem, quem ſecutus fuerat, [11] Boeotia eſt adpellata.

CLXXIX. *Semele.*

CADMUS Agenoris & Argiopes filius ex Harmonia Martis & Veneris filia procreavit [12] filias quatuor, Semelen, Ino, Agaven, Autonoen, & Polydorum filium. [13] Jovis cum Semele voluit concumbere. Quod Juno cum reſciit, ſpecie inmutata in Beroen nutricem, ad eam venit, & perſuaſit, ut peteret ab Jove, ut eodem modo ad ſe, quomodo ad Junonem, veniret: Ut intelligas, inquit, quae ſit voluptas cum deo concumbere. Itaque Semele petiit ab Jove, ut ita veniret ad ſe. Qua re inpetrata, [14] Jovis cum fulmine & tonitribus venit, & [15] Semelen conflagravit. Ex utero Liber eſt natus, quem Mer-

III. pag. 136. Schol. Euripidis ad Phoeniſſ. vers. 5. & quae ad Anton. Liberal. cap. 3. à nobis notata ſunt. MUNCK. Schol. Soph. Antig. vs. 128. Ἐγεγόνει ὁ δράκων ἐξ Ἄρεως καὶ Τιλφώσης Ἐριννύος. ἀπὸ δὲ τοῦ δράκοντος τοὺς Θηβαίους δηλοῖ, ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσιν.

7 LAPIDE] Ita & Hellanicus. Pherecrates apud Euripidis Schol. ad vers. 666. Phoen. gladio interfectum ait, Ovid. III. Met. 90. haſtâ. MUNCK.

8 DENTESQUE EJUS] Hyginum arbitror ſcripſiſſe, *dentes qui ejus.* SCHEFF. Schefferus, *dentes qui ejus.* Non improbo quidem. Vide tamen quae ad cap. 8. dixi. MUNCK.

9 SPARTAE] Ita & Schottus Cononis cap. 37. tranſtulit. perperam. Legendum, *Sparti.* Σπαρτοὶ enim Graecis dicuntur. Vide Schol. Pind. ad Pyth. Od. v. p. 222. edit. Francof. Etymol. in Φοινικόν. Σπαρτοὶ ἄνθρωποι ſunt Theodoreto. Σπαρτὸς λεὼς Lycophroni Thebani. Hieronymus Chronico Euſebiano: *Propter repentinos quoſdam de terrâ contractus ex omni parte confluentes Spartos vocatos.* Lactant. lib. III. cap. 4. *Tanquam Sparti illi poëtarum, ſic ſe invicem jugulant.* Adde Cenſorin. cap. 4. Gell. lib. XVII. cap. 3. MUNCK. De Spartis conſule Schol. Pindari O. Iſthm. VII. vs. 13. Lactant. ad Statii VII. Theb. 667. & Pauſan. lib. IX. cap. 5. Hanc fabulam ex lingua Phoenicia inluſtrare conatur S. Bochartus in Can. lib. I. cap. 19. pag. 447. Minervam Cadmo adfuiſſe docet Schol. Eurip. Phoeniſſ. vs. 1069.

10 PELORUS] Schol. Eurip. ad Phoen. vers. 675. eſt Πέλωρ. Sed ad vers. 946. Πέλωρος ex AEſchylo. Pro Ὑπερήνωρ apud Pauſaniam Ὑστερήνωρ videtur inveniſſe in ſuo codice Loeſcherus. Vertit enim *Hyſterenor.* Corruptè. Nam *Hyperenor* eſt etiam Hellanico ad Apollon. III. 1185. Reſtituendum idem nomen Lactantio ad Theb. III. 285. ubi corruptè *Hyperion* dicitur, & *Tydeus*, qui fuit *Udaeus.* Iisdem nominibus, quibus heic ab Hygino recenſentur, appellantur etiam ad Iſthm. Od. I. à Pindari Scholiaſte. MUNCK. De Echione, unde & Thebani Echionii dicti, Servius ad XII. AEn. 514. & de hoc aliisque his Spartis Celeb. P. Burm. ad Ovid. III. Met. 126. Item Schol. Apoll. Rh. III. Arg. 1185. denique Obſ. Miſc. Vol. IX. Tom. III. pag. 457. 458.

11 BOEOTIA] Ovid. III. Met. v. 13. *Moenia fac condas, Boeotiaque illa vocato.* Alii à *Boeoto* Neptuni filio appellatam Boeotiam prodiderunt. Vide Schol. Hom. ad Catal. vers. I. MUNCK. Vide ad cap. 157.

Ad CAP. CLXXIX.

12 FILIAS QUATUOR] Has ſorores Thebanas vocat Lactantius ad Statium I. Thebaid. vs. II.

13 JOVIS] *Juppiter.* MICYLL.

14 JOVIS] *Juppiter.* MICYLL.

15 SEMELEM CONFLAGRAVIT] Scribendum eſſet, *Semelen.* Vid. not. ad cap. 137. Sed heic legere malim *Semele. Conflagravit* eſt κατεκαύθη. Παθητικῶς enim hoc verbum uſurpat cap. 154. & 243. Certum interim activam antiquitus habuiſſe ſignificationem. Cicero lib. IV. ad Her. 13. *Quomodo urbs acerbiſſimo concidit incendio conflagra-*

 ta?

Mercurius ab igne ereptum, Nyſo dedit educandum, [1] & Graece Dionyſus eſt adpellatus.

CLXXX. *Actaeon.*

ACTAEON [2] Ariſtaei & Autonoes filius, paſtor, Dianam lavantem ſpeculatus eſt, & eam violare voluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite naſcerentur, & à ſuis canibus [3] conſumeretur.

CLXXXI. *Diana.*

[4] DIANA cum in valle opaciſſima, cui nomen eſt [5] Gargaphia, aeſtivo tempore fatigata ex adſidua venatione, ſe ad fontem, cui nomen

ta? Avienus Phaenomenis Arataeis: *Nec cum flagratas emittunt marmora chelas.* Capella ſub initium lib. VI. *Diſpendia lini perflagrata.* Schol. Horat. ad Epod. V. *Veſtem pellici ſuae datam una cum ipſa & totâ domo conflragrari fecit.* Apulejus de mundo: *Cum Orientis regiones Phaëthontis ruina, ut quidam putant, conflagratae perierunt.* Gloſſ. Steph. *Flagro, flagratus ſum*, καίομαι. Propert. I. el. 13. *Flagrans amor Herculis Heben.* De fabula hac ita Scholiaſtes Hom. ad Iliad. O. 323. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίγνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρματος καὶ βροντῆς ὁμοῦ, καὶ κεραυνοὺς ἵησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἑξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας, ἐνέῤῥαψε τῷ μηρῷ. Totum hoc ſcholion, ut & quae praeceſſerunt proximè, κατὰ πόδα deſcripta ſunt ex Apollod. lib. III. pag. 138. Sed malè omiſſum ἐξαμβλωθέν. Scribe ergo, ἑξαμηνιαῖον, τὸ βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ &c. Habet praeterea pro παραγίγνεται Apollodorus παραγίνεται. Quod etſi parum refert, monendum tamen eſt. Quod autem femori Jovis inſutum Bacchum fingunt, eo ex ſemine Jovis natum eum innuere voluerunt. Femur enim pudendam partem viri & mulieris notare obſervavit Heinſius Ariſtarchi cap. I. ut & Feſſel. Adverſ. Sacr. lib. II. cap. 24. Sibylla apud Lactant. lib. I. cap. 8. Οὐ δύνατ' ἀνδρὸς Ἐκ μηρῶν μήτρας τε θεὸς τετυπωμένος εἶναι. MUNCK. De fabula hac conſule Schol. Ariſtoph. Nub. vs. 604. nec non Schol. Pindari O. Pyth. III. vs. 177. (A nonnullis βουγενὴς vocatur Bacchus. Vide Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 299. & de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 364.) Totam rem narrat Lactantius ad Statium lib. I. Thebaid. vs. 12. ubi inter alia haec leguntur *qui cum veniſſet cum fulmine Semele, ſuſtinere non potuit, & obiit.* Adde Eund. ad II. Theb. vs. 71. nec non ad IV. Thebaid. vs. 673. & Philoſtrat. ſeniorem lib. I. de Iconibus cap. 14. Ab AEgyptiis Iſidis filius Bacchus vocatur. Plut. de Iſide & Oſir. Tom. II. p. 365.

1 ET GRAECE DIONYSUS] Supr. cap. 167. *Unde Dionyſus eſt appellatus, & bimater eſt dictus.* MUNCK.

Ad CAP. CLXXX.

2 ARISTEI] *Ariſtaei* ſcribendum eſſe dixi ad cap. 161. Fabulam notiſſimam luculenter narrat Ovid. III. Met. vers. 131. & ſeqq. MUNCK. Fuit & alius Actaeon Meliſſi filius de nocte a Bacchiadis in domo paterna diſcerptus, qui Bacchiadae ob id ſcelus ex urbe Corintho poſtea ejecti ſunt. De quo latius Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Arg. vs. 1212. nec non Plutarch. T. II. p. 772, 773.

3 CONSUMERETUR] Actaeonem canes ſui, ut equi dominum Diomedem, abſumſerunt. Vid. Fulg. III. Myth. Palaeph. cap. 3. Nimirum viſcera noſtra ſunt opes, ut vita victus. Ovid. Heroid. I. *Viſcera noſtra tuae diripiuntur opes.* MUNCK. Actaeonis mater Autonoe, propter varias domeſticas & in primis filii calamitates Thebis relictis, commigraſſe dicitur in Eveniam Megarenſium vicum, & ibi ſupremum diem obiiſſe. Vid. Pauſan. lib. I. cap. ult. p. 107.

Ad CAP. CLXXXI.

4 DIANA CUM] Omne hoc principium uſque ad

men eſt Parthenius, perlueret, Actaeon Cadmi nepos, Ariſtaei & Autonoes filius, eumdem locum petens ad refrigerandum ſe & canes, quos exercuerat, feras perſequens, in conſpectum deae incidit: [6] qui ne loqui poſſet, [7] in cervum ab ea eſt converſus. Ita pro cervo laceratus eſt à ſuis canibus. quorum nomina, maſculi, Melampus, Ichnobates, * [8] Echnobas, Pamphagos, Dorceus, Oribaſus, Nebrophonos, Laelaps, Theron, Pterelas, Hylaeus, Nape, Ladon, Poemenis, [9] Therodanapis, * [10] Aura, Lacon, [11] Harpyia, [12] Elion, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodus, Tigris, Hylactor, Alce, Harpalus, Lyciſca, Melaneus, Lachne, Leucon. [13] Item tres qui eum Gnoſius * conſumpſerunt foeminae, [14] Melanchaetes, Agre, [15] Therodamas, Oreſitrophos. Item alii auctores tradunt haec nomina: Acamas, Syrus, AEon, Stilbon, Agrius,

ad canum nomina iiſdem poene verbis legitur in Argum. Lactant. III. Met. Ovid. MUNCK. Sic quod ſeſe lavantem Venerem Adonis vidiſſet, ab Apolline in aprum ſeſe vertente, dentibus laceratus letho datus eſt, ut Ptolemaeus Hephaeſtio apud Photium pag. 471.

5 GARGAPHIA] Inter nobiles Boeotiae fontes praeter Plinium & alios etiam Capella lib. VI. memorat Gargaphien valli cognominem. Adde Etym. in voce Ἀργαφίης. Corruptus eſt ergo Vibius Sequeſter, *Garga Euboeae, ubi Actaeon laceratus eſt à canibus.* Lege *Gargaphie Boeotiae.* MUNCK. De valle Gargaphia Burm. ad Ovid. III. M. 156.

6 QUI NE LOQUI POSSET] Lactant. ut ad Ovidium adduci à commentatoribus video, *qui ne eam rem eloqui poſſet.* Tu vide notas noſtras ad Lactantium, & lege heic, *Quae ne eloqui.* MUNCK.

7 IN CERVAM] Lactantius & Fulgent. lib. III. *in cervum.* Quod praefero, cum ſequatur *pro cervo.* quanquam Lactantius *pro fera.* MUNCK. *In cervum* etiam Lactant. ad Statii III. Theb. 203. ſimpliciter εἰς ἔλαφον Apollodor. lib. III. p. 173. Conſule inl. Spanh. ad Callim. H. Pall. 108, 113, 114. e fabula hac dictum hoc manavit in ingratos κακὸς ποιῶν εὖ θρέψαις κύνας, ut docet Schol. Theocriti Idyll. V. vs. 38. Ceterum haec erat poena, quam in inpios mortales exercere Dianae proprium eſſe fingitur. Sic Plut. in Quaeſt. Rom. Tom. II. pag. m. 264. γυναῖκα γὰρ, αὐτόθι (in templo Dianae) τὴν θεὸν σεβομένην βιαζόμενός τις ὑπὸ τῶν κυνῶν διεσπάσθη.

8 ECHNOBAS] Hic formatus ex praecedente videtur, ac propterea delendus. SCHEFF. *Ichnobas* reponerem, niſi praeceſſiſſet *Ichnobates.* Forte ſcripſit, *Chionobas.* Cl. Schefferus hunc, ut natum ex proximè praecedenti, deleri jubet. MUNCK.

9 THERODANAPIS] Etiam hic ex ſuperioribus duobus, quorum nomina Theron & Nape, conſarcinatus eſt. SCHEFF. Etiam hunc, ut ex *Theron & Nape* conflatum, idem inducit. Ego conjeci antehac *Theriomachus.* MUNCK.

10 AURA] Non male. Sed alii non numerant in his canibus, verum *Agre.* SCHEFF.

11 HARPYA] Scrib. *Harpyia.* Malè etiam inferius *Arpyia.* MUNCK.

12 ELION] *AEllo.* MICYLL. Micyllus putat. *AEllo*, nec diſplicet. SCHEFF. Micyllus ex Ovid. III. Met. 219. *AEllo.* Quod niſi ſatis placet, poſſis etiam ſcribere, *Echion.* MUNCK.

13 ITEM TRES, QUI EUM GNOSIUS CONSUMSERUNT] Barthius in ſuo Mſſ. ait, ſeſe reperiſſe, *qui eum cum ſuis conſumſerunt*; unde fecit, *qui eum cum oſſibus conſumſerunt.* Saepe dixi, Mſſ. Barthii admodum ſuſpectum mihi eſſe. Nam *Gnoſius* nomen canis videtur, alieno loco poſitum. Et eſt *Gnoſſius Ichnobates*, inter canes Acteonis apud Ovidium quoque. Ut ſimpliciter legendum ſit, *qui eum conſumſerunt.* SCHEFF. Pro *eum Gnoſius* Barthius legit, *cum oſſibus*, quod in MS. inveniret *cum ſuis.* Sed illud *item tres* viſum mihi ſemper etiam ὕπουλον. An ſcripſit? *Hi mares, qui eum cum oſſibus* &c. Dices in praecedentibus multa eſſe foeminina nomina. non nego. Sed ſi conſideres, quod ſequitur, *Foeminae* &c. facile vides id, quod volo, flagitare oppoſitionem. Confuſionem nominum diverſi ſexus imputa librario. MUNCK.

14 MELANOCHAETES] Scrib. *Melanchaetes*, & mox *Theridamas* ex Ovidio. MUNCK.

15 THERODAMAS, ORESISTROPHUS] Legendum ex Ovidio, *Theridamas*, & *Oreſitrophus* videtur. SCHEFF.

grius, Charops, AEthon, [1] Corax, [2] Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, [3] Haemon, Cyllopotes, Harpalycus, Machimus, Ichneus, [4] Omelympus, Ocydromus, [5] Borax, Ocythous, [6] Pachitos, Obrimus. Foeminae, Argo, Arethusa, Urania, Theriope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, [7] Cyllo, Harpyia, [8] Lyncaeste, Leaene, Lacaena, Ocypote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, [9] Sagnos * Theriphone, [10] Volatos, Chediaetros.

CLXXXII.

1 Coran] Forte *Corus* legendum, ut mox *boreas*, item *Zephyrus*. SCHEFF. Conjicit *Corus* Cl. Schefferus. Malim *Corax*. Sic à celeritate *Coraces* dicti olim & *Phoenices* Cleosthenis equi, ut refert Pausan. lib. vi. MUNCK.

2 Boreas] An *Bores*? Apollod. lib. iii. Σπαρτός τ' ὤν, Ἄργος τε Βόρης τ' αἰψηροκέλευθος. Non putem. Sed scripserim potius Βορῆς apud Apollod. pro Βόρης, ex Βορέης. Aptum id nomen ad velocitatem denotandam, & epitheto conveniens. Noster supra cap. 84. *Equos aquilone velociores habuit*. MUNCK.

3 Hemon] Scribe cum diphthongo *Haemon*, & paulo inferius *Lacaena*. MUNCK.

4 Omelympus] Rescripserim *Melampus*. Quid tum postea? Etiam Harpyia fuit; quae tamen heic iterum ponitur. MUNCK.

5 Borax] Mallem, *boras*. Hoc enim nomine unus legitur apud Apollodorum. SCHEFF. *Boras* suspicatur scriptum fuisse Schefferus, quod apud Apollodorum sit Βόρης. Mihi verisimilius videtur *Borus* h. e. Βόρος, *vorax*, *edax*. nisi à Βόρος formatum est Βόραξ, ut à λάβρος λάβραξ lupus piscis. Moschopulus, Βόρας λαίμαργος, pag. 84. περὶ χεδῶν. MUNCK.

6 Pachitos] An scripsit *Pachylus* ex παχυλὸς *crassus*? Equidem sic censeo, & mox pro *Aretusa* scribo *Arethusa*. MUNCK.

7 Cyllo] Puto Hyginum scripsisse *Aëllo* nisi ex Gr. κυλλὸς finxit hoc vocabulum. MUNCK.

8 Lyncaeste] An *Lycaste*? MUNCK.

9 Sagnos] Litteram initialem male huc tractam ex praecedenti vocabulo existimo, ac scribo, *Agnos*. De reliquis non habeo, quod dicam. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat *Agnos*. Dubito. Mallem *Agrios*, vel *Lachnos*. MUNCK.

10 Volatos, chediaetros] Etiam haec corrupta monstrosè; sed quomodo restituenda sint, non habeo dicere. MUNCK.

Ad CAP. CLXXXII.

11 Idothea] De hac dubito. Alibi profecto Prothei filia vocatur. SCHEFF.

12 Adrasta] Mallem *Adrastea*, quanquam non ignorem ab Ἀδράστη formari Ἀδράστεια. Apollod. lib. i. Ταῖς Μελισσέως παισὶ Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἴδῃ. Callim. Hymn. Jovis vers. 47. Σε δὲ κοίμισεν Ἀδρήστεια. Nec *Althaea* mihi satis placet. Vide an totus locus ita constitui non malè possit: *Ida*, *Amalthea*, *Adrastea*. His enim appellantur nominibus Jovis nutrices ab aliis. Lactant. lib. i. *Capella est Amaltheae nymphae, quae uberibus suis infantem aluit*. Germanici Scholiastes fabulâ Erichthonii *Themidiam Althaeam* Jovis nutricem faciens, quid sibi velit nescias. Verba ejus adscribam: *Datur Jovis infans nutriendus Themidiae Althaeae, quae fuit domina caprae* &c. Sed credo legendum, *Themidi & Amaltheae*. Musaeus, quem auctorem laudat Hygin. Astron. ii. 13. *Athemidem* & *Amaltheam* eas vocat. Corrige *Themidem*, ut margo habet Micylli. Habet ea Hyginus ex Eratosthenis καταστερ. cap. 13. Schol. Homeri ad Iliad. O. 318. Τὸ δὲ παιδίον εἰς Κρήτην διακομίσασα ἔδωκε Θέμιδι καὶ Ἀμαλθείᾳ, ἡ ἦν αἶξ &c. Vult Amaltheae nomen caprae fuisse, cum alii diversa faciant. Sed cum eo faciunt Nonnus Dionys. lib. lvi. & noster Astron. ii. 13. Theo in Aratum pag. 23. qui & hoc addit, mulierem fuisse Arcadicam, quam post mortem stellis inseruerit Jupiter. MUNCK. *Ida*, *Amalthea*, & *Adrastea* dictae fuere Jovis nutrices. *Amaltheam* inter Jovis nutrices fuisse docent etiam Servius ad i. Georgic. vs. 205. Theo ad Aratum pag. 20, 21. Lactant. ad Statii iii. Theb. 27. qui Amaltheam capram Arcadicam fuisse dicit, & ad lib. iv. vs. 785. ad lib. vi. Theb. 422. de ea agit. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 431. ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἀνέβλυζε πᾶν ἀγαθόν. οὐ τὸ τῆς μυθικῆς αἰγὸς τῆς θρεψαμένης τὸν Αἰγίοχον Δία. Serv. ad viii. AEn. vs. 354. *AEgida: id est, pellem Amaltheae caprae, a qua nutritus est, in sinistra Jupiter tenet. Sane Graeci poetae turbines & procellas καταιγίδας adpellant.* & hinc αἰγίοχον dictum vult Phurnutus de N. D. cap. 9. διὰ μὲν τὰς αἰγίδας ὡς δὴ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν τοῦ ὁρμᾶν τὸ ὄνομα Αἰγίοχος ἐκλήθη. Verum

CLXXXII. *Oceani filiae.*

OCEANI filiae, [11] Idothea, Althaea, [12] Adrasta. alii dicunt [13] Melissei filias esse, Jovis nutrices, quae nymphae [14] Dodonides dicuntur. alii Naiades vocant: quarum nomina, Cisseis, Nysa, Erato, [15] Eriphia, [16] Bromie, [17] Polyhymno: hae [18] in monte Nysa [19] munere alumni potitae sunt, qui [20] Medeam rogaverat, & deposita senectute [21] in juvenes mutatae sunt, consecrataeque postea inter

rum simpliciter ab hac capra Amalthea Jovis nutrice, id quod & innuit modo laudatus Eustathius, dictus est Αἰγίοχος, παρὰ τὴν ἐξ αἰγὸς ὀχὴν, ὅ ἐστι τροφήν. Consule inl. Spanh. ad Callim. H. Jov. vs. 49. *Adrasteae*, Curetum sorori etiam Jovis recens nati cura tradita est. Schol. Apoll. Rhod. lib. III. vs. 133. ἈΔΡΉΣΤΕΙΑ: αὕτη τροφὸς Διός. Καλλίμαχος. σὲ δὲ κοίμισεν Ἀδρήστεια, ἀδελφὴ κουρήτων. Quem ad Callimachi locum jam adduxit Spanhemius, (quem consule, etiam de *Ida* ad vs. 33. ejusdem hymni) quod nomen cap. 139. pro *Adamantaea* cum Munckero substituendum. Fuit & altera Adrastea Jovis & Necessitatis filia, de qua Plutarch. de his qui sero a Num. pun. pag. 564.

13 MELISSI FILIAS] Mallem, *Melissae*. SCHEFF. Schefferus: *Melissae*. Imo *Melissei*. Hygin. II. Astron. *Parmeniscus autem ait Melissea quendam fuisse Cretae regem, ad cujus filias Jovem nutriendum esse delatum.* Confer Lactant. Firm. lib. I. cap. 22. MUNCK. Adde Meursium de Creta lib. III. cap. I.

14 DODONIDES] Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 486. Φερεκύδης δὲ τὰς Ὑάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι, καὶ Διονύσου τροφούς. Schol. German. Tauro: *In signo autem Tauri frons & facies Hyades appellantur, quas Phereades Athenaeus nutrices Liberi dicit, quae Dodonides nymphae sunt.* Pro *Phereades Athenaeus* legendum *Pherecydes Athenaeus*, ut recte exaratum in Pleiadibus. MUNCK.

15 ERIPHIA] Ἐρίφη dicitur Bacchi nutrix apud Etymol. auctorem in Ἔριφαι. quod idem est. Ἐρίφη, Ἐρίφεια. unde *Eriphia*. MUNCK.

16 BROMIE] Servio ad Ecl. VI. 15. est *Brome. Bacchus, inquit, à bacchatione, id est, insaniâ dictus, unde & comites ejus Bacchae. Alii à Bacche nymphâ, quae cum Brome sorore suâ eum nutriverat in monte Nysâ Anysa nutrice.* Lege *à Nysa nutrice dicto.* Νύσσα est auctori de Mundo pag. II. Plinius lib. V. 18. *Scythopolin, antea Nysam à Libero patre sepultâ nutrice ibi, Scythis deductis.* Ergo *Nysa* urbi & monti commune nomen. Nemes. Ecl. 3. *Nos etiam viridi Nysae nutrimus in antro.* Euseb. Praepar. lib. I. pag. 34. ed. Steph. Εἰς τὸ ἐν τῇ Νύσῃ ἄντρον, κείμενον μεταξὺ Φοινίκης τε καὶ Νείλου. Adde quae ad cap. 139. notavi. Nec tamen non defendi *Bromie* potest. Nempe à Βρόμη Βρόμεια & Βρομείη, unde *Bromie*. Sed in Micylli editione visitur *Bromiae*: unde fecerim *Bromia*. Βρόμιος est Bacchus. Vide Etym. auctorem. MUNCK.

17 POLYHYMNO] Cap. 192. *Polyxo* est. quod praefero. Vide illic annotata à nobis. MUNCK.

18 IN MONTE NYSA &c.] Videntur huic loco quaedam deesse, scilicet ex quibus intelligatur, Bacchum ab his nutritum esse, & eundem postea Medeam rogasse, ut nutrices suas ex vetulis in juvenes mutaret, cujus rei etiam Ovid. meminit lib. VII. Met. MICYLL. Hic deesse aliqua cum Micyllo suspicor. Nec enim in ipso monte factum autumo, quod sequitur, saltem ut adderetur, magnopere huc non pertinebat. SCHEFF.

19 MUNERE ALUMNI] Bacchi videlicet. Vide infr. cap. 192. Recte Micyllus suspicatur desiderari heic quaedam, ex quibus intelligatur Bacchum ab his nutritum esse, & eundem postea Medeam rogasse, ut nutrices suas ex vetulis in juvenes transformaret. Servius de Vergiliis ad I. Georg. 219. *Has alii volunt Jovis, alii Liberi nutrices, alii vero ipsas fuisse adserunt Hesperidas.* Tangit hanc Bacchi nutricum transformationem Ovid. VII. Met. v. 297. MUNCK. In Nysa Asiae has Bacchi nutrices habitasse docet Apollodorus lib. III. p. 173.

20 MEDEAM ROGAVERAT] Legendum esse *Tethyn* ostendit Nob. Heinsius ad Met. Ovid. p. 171. Seductus ergo pravâ Ovidii lectione non Hyginus tantum, sed & in Argumentis Lactantius. MUNCK.

21 IN JUVENES] Phaedr. lib. II. cap. 2. *Animosque ejusdem pulcra juvenis ceperat.* Frustra significatione, non structura esse commune censet Vossius Anal. lib. I. cap. 15. Apulejus VII. Met. p. 197. edit. Elmenh. *Visâ quadam honestâ juvene.* Capella lib. III. *Foeminini & communis, ut canis & juvenis.* MUNCK.

ter sidera, [1] Hyades adpellantur. alii tradunt vocitatas; [2] Arsinoe, [3] Ambrosie, Bromie, Cisseis, Coronis.

CLXXXIII. *Equorum Solis & Horarum nomina.*

[4] Eos, per hunc coelum verti solet: [5] AEthiops, quasi flammeus est, concoquit fruges. Hi funales sunt mares: [6] foeminae Jugariae, Bronte, quae nos tonitrua adpellamus; [7] Sterope, quae [8] fulgitrua. Huic

1 Hyades] Ovid. v. Fast. 167. *Ora micant tauri septem radiantia flammis, Navita quas Hyadas Grajus ab imbre vocat. Pars Bacchum nutrisse putant: pars credidit esse Tethyos has neptes Oceanique senis.* Gloss. Cyrilli, Ὑάδες, *pluviae.* Philox. *Suculae*, Ὑάδες, δοκίδες. fort. Δοδωνίδες. Etymol. auctor in Ὕης. Ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην ὕην λέγει, καὶ τὰς Διονύσου τροφὰς ὕδας. leg. Ὑάδας. Confer Gell. lib. XIII. cap. 9. MUNCK.

2 Arsine] Cum Grotio ex Arateis, *Arsinoë* legendum. SCHEFF. Rectè cum Grotio *Arsinoë* reponit Schefferus. MUNCK. Vide Grotium ad Arati Phaenomena pag. 5.

3 Ambrosie] Malunt *Ambrosiam* vocare. Sed & hoc bonum. Hesychius. Ἀμβροσίη, θεία, καὶ ἀθάνατος, καὶ ἡ τῶν θεῶν τροφή. Sic ista distinguenda sunt. ut paulo ante, Ἀμβροσία θεία, &c. SCHEFF. Cap. 192. *Ambrosia* dicitur. Sed Ἀμβροσίη est etiam Nonno Dionys. XXXI. vers. 3. Diodoro lib. v. p. 325. Bacchi nutrices dicuntur *Philia*, *Coronis*, *Cleis*. Pro *Cleis* putes reponendum ex Hygino, *Cisseis*. Sed nihil affirmo. MUNCK. De Bacchi nutricibus, quae hic corruptis verbis leguntur, consule Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 486. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii III. Met. 314. Bacchi nutrices cur Νύμφαι vocentur, docet Athenaeus lib. XI. cap. 3. p. 465.

Ad CAP. CLXXXIII.

4 Eos] *Eous.* MICYLL. Micyllus legit *Eous*, quod per Ovidium probatur. Idem mox pro *AEthiops*, legit *AEthon.* Sed hos diversos ipse noster postea facit. SCHEFF. *Eous* Micyllus. & sic eum Ovidius nominat II. Metam. 153. MUNCK.

5 AEthiops] *AEthon.* MICYLL. Pro hoc & praecedenti apud Euripidis Schol. ad Phoen. 2. nominantur Χρόνος & Αἰθώ. quorum posteriorem videntur appellasse quoque *Phaëthontem.* Soph. Scholiastes ad Electr. vers. 825. Λέγεται δὲ Φαέθων ὁ υἱὸς τοῦ Ἡλίου, καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ. Sed *AEthiopem* unum ex Solis equis esse dictum legas etiam apud Athenaeum lib. XI. pag. 465. MUNCK.

6 Feminae, Locarie] Scribendum est *jugariae.* quod pridem monui post Salmasium lib. I. c. ultimo mei operis de re Vehiculari. Vitium ex eo natum, quia veteri ratione formatum erat *jocariae*, quod non intelligebant. SCHEFF. Veravit divinus Salmasius ad Solinum rescribendo *Jugariae*, hoc est, Jugales. Jugales autem ἵπποι ὑπόζυγοι. Capella lib. I. *Qui Phoebi antevolans saepe jugalibus.* *Jugarius* dictum, ut *funarius* in Vett. Glossis. MUNCK.

7 Sterope] Ἀστεροπὴ est Scholiastae Euripidis. Sed στεροπὴ, καὶ ἀστεροπὴ, καὶ ἀστεροπὴ ταυτό ἐστιν, ut ait Diaconus ad Hesiod. Asp. p. 214. edit. Heins. MUNCK.

8 Fulgitrua] *Fulgitrua* scribendum monui in praedicto de Re Vehiculari loco. Et sic habet Commeliniana. Nempe sicut *tonitru*, sic & *fulgitru* dixere veteres, quod vel ex hoc loco annotandum. Nisi fors quis malit *fulgetra*, quae vox binis locis apud Plinium occurrit. Ego tamen in priorem lectionem plus inclino. SCHEFF. Cl. Schefferus ex hoc loco *fulgitru* dixisse veteres, ut *tonitru* notari jubet. Ego *fulgetra* praetulerim. Servius ad AEn. VIII. 425. *Brontes à tonitru dictus est*, ἀπὸ τῆς βροντῆς. *Steropes à fulgetra*, ἀπὸ στεροπῆς. Nempe *Fulgetrum* & *Fulgetra* dixere. Idem Grammaticus ad vers. 431. *Fulgores terrificos, quas fulgetras dicunt.* Inter barbara τὸ *fulgitrua* ex hoc loco adducit Vossius de Vit. Sermon. lib. III. cap. 12. MUNCK.

9 Eumelus Corinthius] De eo Pausan. lib. II. cap. I. & G. J. Vossius lib. IV. de Histor. Graec. cap. I.

10 Homerus tradit] Quis Homerus Hygine? Ὁ παλαιὸς duos tantum aurorae equos nominat Odyss. Ψ. 246. *Lampum & Phaëthontem.* de quibus Tzetzes ad Lycophron. pag. 4. De Solis equis nihil apud eum repperi. Nec aliae istae sunt bigae Aurorae, quarum meminit Pedo El. de obitu Maecen. Forte scripserat auctor *Herodorus.* Fulgentius eos lib. I. Myth. facit *Erythraeum*, *Actaeonem*, *Lampon*, & *Philogeum.* Adscribam verba Fulgentii; idque eo libentius, quod

Huic rei autor est [9] Eumelus Corinthius. Item quos [10] Homerus tradit, [11] Abrax, Aslo * [12] Therbeeo. Item quos Ovidius, Pyrois, Eous, [13] AEthon & Phlegon. [14] Horarum vero nomina haec sunt, [15] Jovis Saturni filii & Themidis filiae, [16] Titanaide, Auxo, Eunomia, Pherusa, Caria, [17] Odice, Euporie, Irene, Ortesie, [18] Thallo. Alii auctores tradunt decem his nominibus Auge, Anatole, Musia, Gymnasia, Nimphes, Mesembria, Sponde, Elete, Acte, [19] & Hecypris, Dysis.

CLXXXIV.

quod videor inde deprehendere posse aetatem Scholiastae Germanici. Sic ergo ille Planciades, & totidem poene verbis Scholiastes: *Unde & ipsius* (Schol. *ipsis*) *equis condigna sic nomina posuerunt, id est, Erythreus* (Schol. *Erythraeus*) *Lampos* (Schol. malè, *Lampros*) *Actaeon, Philogeus* (Schol. *Philogaeus*). *Erythreus Graecè rubeus* (Schol. *ruber*) *dicitur, quod à matutino lumine Sol* (omittit postremam vocem Scholiastes) *rubicundus exurgat: Actaeon splendens* (Schol. *lucidus*) *dicitur, quod tertiae horae momentis vehemens insistens lucidior fulgeat* (Schol. *quod tertiâ horâ instante* &c.) *Lampos vero ardens, dum ad umbilicum diei centratum conscenderit circulum.* (Schol. *Lampos vero lucens vel ardens dicitur, quod fit, dum ad umbilicum diei contra arcticum conscenderit circulum:*) *Philogeus Graecè terram amans dicitur, quod horâ nonâ proclivior vergens occasibus* (Schol. *occasui*) *pronus incumbat.* Nec haec tantum verba, sed totum illud caput de Apolline, nec non de Lunâ & Endymione ex Fulgentii Mythologiâ desumpta sunt. Conferat, cui tantum ab re sua otii est. MUNCK. *Lampus* & *Xanthus* nomina plurium sunt equorum. Sic Hectoris equi dicti ab Homero Iliad. Θ. vs. 185. De Diomedis equis vidimus cap. 30. iis nominibus & Achillis equos insignit Philostratus cap. XIX. Heroicon. §. 10. sed eum memoriae lapsu alterum Achilleos equorum *Lampum* pro *Balium* adpellasse recte ibi Olearius ostendit. ita de iis Ptolemaeus Hephaestio lib. v. apud Photium pag. 483. Ξάνθος καὶ Βαλίος οἱ Ἀχιλλέως ἵπποι πρότερον γίγαντες ἦσαν. καὶ μόνοι γιγάντων συνεμάχησαν τοῖς θεοῖς κατὰ τῶν ἀδελφῶν. Alia de iisdem lib. VI. pag. 487. sunt videnda. AEgyptii vero dicunt non curribus sed navigiis Solem & Lunam vehi. Plutarch. in Iside & Osir. Tom. II. pag. 364. & Clemens Alexandrinus apud inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 169.

11 ABRAX] Hoc cum sequentibus corruptum. Neque mihi notus locus est Homeri, unde desumserit. SCHEFF. Haec vocabula procul dubio in mendo cubant. Quomodo corrigam non video, nisi pro *Abrax* suspicor scribendum *Labrax*. MUNCK.

12 THERBEEO] Veteres, *Therebeo*. SCHEFF. *Hyperion* inter Solis equos recensetur a Lact. ad Statii VIII. Theb. 47.

13 AETHON] Dictus eo nomine & Pallantis equus apud Virgil. AEn. XI. 89. & Aurorae, ut notat Servius. Duos equos Solis nominat Martialis *AEthonem* & *Xanthum* lib. VIII. ep. 21. MUNCK. Quem Martialis locum Lactantius de Solis equis agens jam ad partes vocavit ad Statii III. Thebaid. 413. De AEthone Inl. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 67. Equa Agamemnonis Αἴθη vocatur ab Homero Iliad. Ψ. vs. 525. & Plutarcho in Amatorio pag. 767.

14 HORARUM NOMINA] Orpheus, Phornutus, Diodorus lib. v. & Hesiodus tres tantum nominant, *Eunomiam*, *Irenen* & *Dicen*. Vide Schol. Pind. ad Olymp. XIII. MUNCK.

15 JOVIS SATURNI FILII] Nescio, an haec sint Hygini, non respondet sane sequens *filiae*, praecedenti *Horarum*. Nisi quis existimet, in parenthesi haec fuisse scripta. SCHEFF.

16 TITANAIDE] Et vitiosum hoc nomen & trajectum mihi videtur. Legerim lubens: *Jovis Saturni filii & Themidis Titanidis filiae.* Nam Themis erat μία τῶν τιτανίδων, ut est apud Clementem lib. I. Strom. p. 309. Nec ignotum Latinis hoc vocabulum. Ennius apud Varronem II. L. L. *Ut tibi Titanis Trivia dederit stirpem liberum.* Lactant. ad Stat. lib. I. Theb. *Sic autem Titan Titanis dicitur, ut Phoebus & Phoebe.* Suspicor tamen scripsisse Hyginum *Titanida* terminatione Latinâ, ut *Chalcida*, *Aulida*, *Heroida* & sexcenta alia. Ad hoc videtur mihi heic tantum novem voluisse enumerare, cum mox tanquam diversam opinionem subjungat: *Alii auctores tradunt decem* &c. MUNCK.

17 ODICE] Lego, *Dice*, ut alicubi apud Hesiodum habetur. SCHEPF. Ex Hesiodo & Orpheo aliisque *Dice* rescribendum. MUNCK.

18 THALLO] *Thalloten* hanc vocat Pausanias in Boeoticis. Nihil tamen muto. Clemens Protreptico p. 16. Αὐξώ τε καὶ Θαλλώ. *Thallo* pro *Thallote* dictum sit, ut Ὑψώ pro Ὑψιπύλη, Εἰδώ pro Εἰδοθέα. Vide Etym. in Τιτώ. MUNCK.

19 ET HECYPRIS, DYSIS] Ultima vox supervacua

CLXXXIV. *Pentheus & Agave.*

PENTHEUS, Echionis & [1] Agaves filius, Liberum negavit deum esse, nec mysteria ejus accipere voluit. Ob hoc eum Agave mater cum sororibus Ino & Autonoe, per insaniam à Libero objectam, membratim laniavit. Agave ut suae mentis compos facta est, & vidit se Liberi inpulsu tantum scelus admisisse, profugit ab Thebis, atque errabunda in Illyriae fines devenit, ad [2] Licotersen regem, quam Licoterses excepit. Cum qua Polyphontes, occiso [3] Cresphonte, regnum occupavit. Filium autem ejus infantem Merope mater, quem ex Cresphonte habebat, [4] absconse ad hospitem in AEtoliam mandavit. Hunc Polyphontes maxima cum industria quaerebat, aurumque pollicebatur, si quis eum necasset. Qui postquam ad puberem

vacua videtur, quia numerus Horarum denarius, de quo praecessit, jam est absolutus, conjunctioque inserta stat ante *Hecypris.* Solet autem in his poni ante ultimum vocabulum. De *Hecypris* vocabulo non habeo, quod dicam, nisi quod corruptum videatur. SCHEFF. Posterius vocabulum supervacuum, ut rectè censet Cl. Schefferus. Praecesserunt enim jam decem, tum conjunctio est posita ante *Hecypris.* quod & ipsum vocabulum non caret suspicione vitii. MUNCK.

Ad CAP. CLXXXIV.

1 AGAVES] Lactant. ad Statii IV. Theb. 566, 570. Serv. ad IV. AEn. vs. 469. Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 4. Ἀκταίωνα μὲν γὰρ αἱ οἰκεῖαι κύνες διεσπάσαντο. Πενθέα τε τὸν υἱὸν Ἀγαυῆς. Lege Ἀγαυὴ scil. διεσπάσατο. Consule Schol. Pindari Θ. Pyth. III. vs. 173. Servium, qui paullo aliter sed latius rem narrat, ad IV. AEn. 469. Item Euripidem in Bacchis, inprimis vs. 1090. & seqq. Lactantium ad Statium lib. I. Thebaid. vs. 11, 69. qui vs. 230. adnotat, Pentheum se praetulisse Libero pulchritudine. In monte Cithaerone discerptus fertur Pentheus. Vide Eumd. ad II. Theb. vs. 80. Pausan. lib. II. c. 2. pag. 116. & lib. IX. cap. 5. & Philostratum seniorem lib. I. de Iconibus cap. 18. Ad hanc fabulam adludit hoc modo Plutarchus de superstit. pag. 167. ὁ δὲ Ἀθάμας μείζονι (ἀτυχίᾳ ἐχρῆτο) καὶ ἡ Ἀγαυὴ βλέποντες (τέκνα) ὡς λέοντας καὶ ἐλάφους. Plura de hac fabula nuper dedit Vir doctus in Obs. Misc. Sept. O. N. D. 1738. pag. 454. ad 464. Ex hac fabula profluxit dictio, qua utitur Petronius in Satyrico cap. 47. *Gallum enim gallinaceum, PENTHIACUM, & ejusmodi naenias rustici faciunt* i. e. Gallum gallinaceum in frusta discerptum, dissecatum. Consule Heinsium ad h. l. & in Epistola CCCXIX. ad Th. Munckerum data. Varias variorum de Penthei interitu sententias docent Interpretes ad Strabonis lib. IX. pag. 627.

2 LICOTERSEN] Hunc postea ex insidiis occidit, ut infra cap. CCXL. MICYLL.

3 CRESPHONTE] De Cresphonte, ac Merope, & aliis consimilia narrat Pausanias in Messenicis, qui illum Messeniae, non Illyrici regem facit. & supra quoque Messeniae regem Polyphontem Hyginus vocat. MICYLL.

4 ABSCONSE] Improbaret hoc adverbium Servius, qui ad Georg. I. 135. *Sanè*, inquit, *absconditum dicitur, non absconsum, quia conditum facit, non consum.* Lego, *quia condo conditum* &c. Sed Servium refellit aliorum auctoritas. Fulg. lib. I. 21. *Quod omne negotium semper sit absconsum.* Hilarius in Psalm. 54. *Absconsus ab eo fuisset.* Gennad. Catal. *Absconso nomine suo.* Firmicus Astron. II. cap. 2. *Vides quam aptè, quam absconsè* &c. Cyprianus, sive alius est auctor, in Revel. capitis Joan. Baptist. *In absconso uxor Herodis deposuerat.* Vetus interpres Eccles. cap. I. vers. 39. *Et revelet absconsa tua*, τὰ κρυπτά σου. Et IV. 21. *Denudabit absconsa tua.* Plura vide ad Fulgent. MUNCK.

5 MEROPIS] *Meropes* scribendum, & mox *Meropen.* Vide not. ad cap. 31. & 137. Meropes hujus

rem aetatem venit, capit consilium, ut exsequatur patris & fratrum mortem. Itaque venit ad regem Polyphontem, aurum petitum, dicens, se Cresphontis interfecisse filium & [5] Meropes, Telephontem. Interim rex eum jussit in hospitio manere, ut amplius de eo perquireret. Qui cum per lassitudinem obdormisset, senex, qui inter matrem & filium internuncius erat, flens ad Meropen venit, [6] negans, eum apud hospitem esse, nec comparere. Merope credens, eum esse filii sui interfectorem, qui dormiebat, [7] in Chalcidicum cum securi venit, inscia ut filium suum interficeret: quem senex cognovit, & matrem ab scelere retraxit. Merope [8] postquam * venit occasionem sibi datam esse, [9] ab inimico se ulciscendi, redit cum Polyphonte in gratiam. Rex laetus cum rem divinam faceret, hospes falso simulavit, se hostiam percussisse, eumque interfecit, patriumque regnum adeptus est.

CLXXXV.

hujus mentionem facit Aristoteles Ethicor. lib. III. cap. I. MUNCK.

6 Negans eum] Filium, quem ex Cresphonte habebat, eum negabat senex ille in AEtolia esse apud hospitem, a quo recens tum reversus erat domum ad Meropen. SCHEFF.

7 In Chalcidicum] Festus Pauli: *Chalcidonicum genus aedificii ab urbe Chalcidâ dictum.* Scribo, ut heic habetur, *Chalcidicum.* Atque ita quoque repraesentat Scaligeri editio ex officinâ Patissonianâ. Sed perperam ibi legitur. *Chalcidicâ* pro *Chalcida. Chalcida* dictum pro *Chalcis*, ut *Elida* pro *Elis*, & sexcenta alia. Arnob. lib. III. *In Chalcidicis illis magnis & palatiis coeli.* Et lib. IV. *In Chalcidicis aureis coenitare.* Lapis Ancyranus: *Cumam continens, & Chalcidicum templum Apollinis.* Turneb. Advers. lib. XVIII. 34. Videor, inquit, observasse Chalcidicum pro coenaculo poni. Quod enim Homerus scripsit, Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα, convertit Ausonius Odyss. Perioch. XXIII. *Chalcidicum gressu nutrix superabat anili.* Idem & mihi venerat in mentem ex ejusdem Perioch. Odyss. I. *Quem Penelope degressa Chalcidico, argumento tam miserabilis offensa materiae, ut alia concinat hortatur.* Exprimere voluit illud Homeri vers. 328. Τῆς δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια &c. Florentius Christianus ad Aristophanis Lysistratam Chalcidicum ab aere dictum putat, ut sit Homeri χαλκοβατὲς δῶ. In quo rationem eum fugisse liquet ex iis, quae diximus modo. Caeterum quid ὑπερῷον sit explicat Homer. Schol. ad Catal. vers. 21. Gloss. Steph. *Coenaculum*, δειπνητήριον, ὑπερῷον, δίαιτα. Act. cap. XX. vers. 8. Ἐν τῷ ὑπερῴῳ. Vulg. Interp. *In coenaculo.* Hoc ergo Chalcidicum est. Sed quid est *Virginal*? Isidorus in Glossis: *Virginal, membra virginis, in quo habitat.* Corrigit Vulcanius, *Camera, in quâ* &c. Sed sufficiebat *membrum virginis, in qua* &c. Membra enim conclavia sunt. Apulej. sub initium lib. VII. Met. *Membra, in queis omne patrimonium condi solebat, curiosè perspexerat.* Horat. Schol. ad od. 15. lib. II. *Inde & in Juvenal. de membro hiemali: Et algentem rapiat coenatio solem.* Columella lib. I. cap. 6. *Modus autem membrorumque numerus aptetur universo consepto, & dividatur in tres partes, urbanam, rusticam, & fructuariam.* Virginal ergo παρθενὼν Isidoro est, cum aliis idem sit, quod κόρδυμα. De quo ad Phaedri lib. IV. cap. 14. Rigaltius & Rittershusius. Nec aliter acciperem verba ista, *membra virginis*, modo abessent altera illa, *in quo habitat.* quae ab aliena manu videri possint profecta. Dixerat supra Isidorus: *Cardulum, membrum foeminae.* Lege, *Cadurcum.* Auson. Epigr. 120. *Uxoris coepit lingere membra suae.* Sextus Platonicus in de Medicinis Anim. p. 30. Ed. Humelb. *Membrum vulpis.* MUNCK.

8 Postquam * venit] *Vidit.* MICYLL. Micyllus *vidit*, quod Barthius ex Ms. suo probat. Cogitandum tamen, an non scripserit, *postquam invenit* h. e. intellexit. vide sup. c. 136. SCHEFF. Micyllus *vidit.* quod & ipse videram. Firmat eandem conjecturam ex MS. suo Barthius. Cl. Schefferus tamen cogitare jubet lectorem, si forte scripserit Hyginus, *postquam invenit*, h. e. intellexit. Non accedo. MUNCK.

9 Ab inimico se ulciscendi] Frontinus lib. III. cap. 16. *Hannibal simili consilio se ab inimicis*

CLXXXV. *Atalanta.*

[1] SCHOENEUS Atalantam filiam virginem formofiffimam dicitur habuiffe, [2] quae virtute fua curfu viros fuperabat. ea petiit à patre, ut fe virginem fervaret. Itaque cum à pluribus in conjugium peteretur, [3] pater ejus fimultatem conftituit, qui eam ducere vellet, prius in certamine, curfu cum ea contenderet, termino conftituto, [4] ut ille inermis fugeret, haec cum telo infequeretur: [5] quem intra finem termini confecuta fuiffet, interficeret, [6] cujus caput in ftadio figeret. Plerofque cum fuperaffet, & occidiffet, noviffime ab [7] Hippomene Megarei & Meropes filio victa eft. Hic enim à Venere [8] mala

cis ultus eft. Ifidorus Orig. XVI. 20. *A ferro fanguis humanus fe ulcifcitur.* Cyprianus Tractat. I. ex Proverb. cap. XIX. *Ulcifcar me de inimico meo.* Vet. Com. Horat. ad Epod. V. *Cum fe de pellice fuâ Creontis filia ulta eft.* Jofu. cap. X. vers. 13. *Donec ulcifceretur fe gens de inimicis fuis.* Vellej. lib. I. cap. I. *A Pyrrho Achillis filio virtute fe vindicavit.* MUNCK.

Ad CAP. CLXXXV.

1 SCHOENEUS ATALANTAM] Duas fuiffe Atalantas, alteram Schoenei, alteram Iafi five Iafii, notavi ex Euripidis Scholiafte ad cap. 99. Quibus fcholiis addo, quae prodit Apollonianus interpres ad lib. 3. vers. 769. Ἰάσονος θυγάτηρ, [illegible] Μαιναλίαν, ἑτέρα γάρ ἐστιν ἡ Ἀργεία ἡ Σχοινέως, ἣν ἔγημεν Ἱππομένων. Iafii filia erat, quae cum prifcis heroibus expeditionem in aprum Calydonium fufcepit, & Milanioni nupfit, ut voluit Propertius lib. I. el. I. & alii, quos fuperius laudavi ad cap. 99. & 173. Sed iftam expeditionem Apollodorus lib. I. Zenobius Cent. V. 33. Diodorus lib. IV. Hyginus nofter cap. 244. & 270. Schoenei filiae tribuunt. Quae curfu cum procis certabat, erat Schoeneo edita, & Hippomeni, à quo fuperata erat, nupfit, ut heic, & apud Ovid. lib. X. Met. Servium ad AEn. III. vers. 113. aliofque legimus. At enim & heic in alia omnia abeunt Palaephatus cap. 14. Apollodorus lib. III. & Tzetzes Chil. XIII. 453. tribuuntque Iafidi, quod erat Schoeneidis, & Milanioni, quod Hippomenis erat. Adeo confundunt omnia, nec conftant fibi fabulatores. Lactantius ad Stat. Theb. lib. VI. 563. avius à vera longè ratione vagatur. *Atalantae*, inquit, *confundit hiftoriam. Hanc enim Atalantam Hippomenis uxorem diximus filiam Siconei* (leg. *Schoenei*) *fuiffe. Illam autem, qui* (leg. *quae*) *cum procis curfu contendit, OEnomai filiam, uxorem Pelopis.* Immo tu, mi homo, Atalantam cum Hippodamiâ confundis. Melius rem geffit ad lib. VII. 267. *Duas Atalantas effe certiffimum eft, unam Arcadam, cujus Parthenopaeus eft filius; aliam de Scyro nobilem curfu, quam Hippomenes curfu fuperavit projiciendo tria mala.* Atque haec me docuerunt fabulatores, ad quos ille, qui contra mulieres difputare fè non ait, me ablegabat, ut difcerem *Hippomenem & Milanionem unius ejufdemque viri effe nomina.* Id quod falfiffimum eft. MUNCK.

2 QUAE VIRTUTE SUA CURSU] Emendo, *quae virtute fua, ac curfu.* SCHEFF. Emendat Cl. Schefferus, *virtute fua ac curfu.* Nihil mutem. Lactant. Argum. Ovid. Met. *Omnium virginum pernicîffima erat.* MUNCK.

3 PATER EJUS SIMULTATEM CONSTITUIT] Mallem ego, *pater eis fimultatem conftituit.* Ita fab. 22. SCHEFF. Mallet Schefferus, *pater eis* &c. Cui non tantum favet, quod ipfe legi notat cap. 22. *Iafoni fimultatem conftituit.* fed & illud cap. 67. *Creonti fimultatem conftituit.* Nil tamen puto mutandum. Nam quod in textu eft, convenit cum illo, quod in re fimili dixit cap. 84. *Simultatem conftituit, fe ei daturum.* MUNCK.

4 UT ILLE INERMIS] Mallem, *& ille inermis.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *& ille.* Nihil opus eft. MUNCK.

5 QUEM INTRA FINEM TERMINI CONSECUTA ESSET] Collocant hic afterifcum, quafi defit aliquid. Cauffam nullam video. *Confecuta*, eft *affecuta* fuiffet. Quomodo fcriptores optimi. Cicero ipfe in Catalin. II. *Aurelia profectus eft: fi accelerare volent, ad vefperum confequentur.* SCHEFF. Ita legendum effe in erratis monuit Com-

la tria inſignis formae acceperat, edoctus, quis uſus in eis eſſet. [9] Qui in ipſo certamine jactando [10] puellae inpetum adligavit. illa enim dum conligit, & ammiratur aurum, declinavit, & juveni victoriam tradidit. Cui Schoeneus ob induſtriam libens filiam ſuam dedit uxorem. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Veneris ſe viciſſe, grates ei non egit. Irata Venere in monte Parnaſo cum ſacrificaret Jovi victori, cupiditate incenſus, cum ea in fano concubuit. quos Jupiter ob id factum in leonem & [11] laeam convertit, [12] quibus dii concubitum Veneris denegant.

CLXXXVI.

Commelinus. Atque ita quoque ſuum MS. velle ait Barthius. *Conſequi* pro aſſequi crebrum eſt apud Curtium. *Conſtituta* perperam ediderat Micyllus. MUNCK.

6 CUJUS CAPUT] Forte ſcribendum, *interficeret, & ejus.* Dico, forte, quia hujus generis quaedam alia apud noſtrum occurrunt. SCHEFF. *Αὐτῷ* & *ejus.* Vide not. cap. 21. MUNCK.

7 HIPPOMENE MEGAREI] *Hippomedon* eſt Apollon. Scholiaſtae. Sed perperam, judice Nob. Heinſio ad Ovid. Artem pag. 350. An *Megareus* ejus pater fuerit, dubito. Edidit quidem ita in Argum. lib. x. Met. Ovid. Raenerius. Sed *Macareus* praeferunt aliae editiones, quod praeferat forte aliquis, cum Megareus apud Apollodorum Hippomenis dicatur fuiſſe filius. Niſi dicendum potius, nepotem avi habuiſſe nomen, ut Iphis habet apud Ovid. IX. Met. fab. ult. Quod verum puto. Vide Micyll. ad Ovidium p. 201. Hinc ergo *Megarcius heros* vers. 659. lib. x. Met. Naſoni. Martis filius eſt Schol. Theocriti ad Eid. III. vers. 40. ubi itidem duas Atalantas habes. MUNCK.

8 MALA TRIA] Tot etiam numerat Ovid. in Ibid. vers. 372. Haec erant ex horto Heſperidum. Virg. Eleg. ad Meſſallam: *Felicem ante alias tanto ſcriptore puellam: Alter non fama dixerit ipſe prior. Non illa, Heſperidum ni munere capta fuiſſet, Quae volucrem curſu vicerat Hippomenem.* Secundus verſus reſtituitur à Scaligero: *Altera non fama, dixerit ipſe, prior.* Mallem: *Altera non fama dixerit eſſe prior.* Notus helleniſmus. Etiam Schol. Theocrit. Eid. III. 40. ex Heſperidum horto ea fuiſſe narrat. Aliter Naſo vers. 644. MUNCK.

9 QUI IN IPSO CERTAMINE] Mallem, *quae*, ut ad *mala* referatur. SCHEFF. Reſcribo *quae*, & refero ad mala. MUNCK.

10 PUELLAE IMPETUM ALLIGAVIT] H. e. tardavit puellam. In Catal. Pith. de malis Matianis: *Haec poterant celeres pretio tardare puellas.* Lactant. Argum. x. Met. fab. XI. *Ut eorum cupiditate ejus tardaretur impetus.* MUNCK.

11 ET LAEAM] Veteres *laenam.* Unde colligo, ſcripturam veram eſſe *Leaenam.* SCHEFF. Veteres *laenam* habere ait Schefferus, unde ipſe facit *leaenam.* Atqui Micylli, hoc eſt, princeps editio exhibet *laeam.* quod credo perperam ſcriptum pro *leam.* quâ voce cum alii, tum Ovidius quoque utitur II. Faſt. 88. *Et ſtetit infeſtae proxima forma leae.* Metam. IX. 649. *Pectus & ora leae, caudam ſerpentis habebat.* & Stat. v. Theb. 204. *Hircanae clauſere leae.* MUNCK.

12 QUIBUS DII CONCUBITUM VENERIS DENEGANT] Barthius emendabat: *quibus Deum concubitum genetrix denegat.* Nempe quia miſſi ſunt ſub jugum, & juncti ad currum matris Deum, ut apud Ovidium alibique legitur. Sed ſi [illegible] ex vulgata lectione poſſunt colligi, ut fortaſſe non ſit neceſſe, tam longe ab ea abire. *Concubitus Veneris* intelligi poteſt concubitus Veneris cauſa, Venereus concubitus. *Dii* autem, Jupiter mutando, Iſis relegando ad vehiculum ſuum. SCHEFF. Falſiſſimum hoc eſſe ait Barthius Adverſ. lib. XXVIII. 2. cum leones venere non minus utantur, quam quaevis aliae ferae. Defenderis Hyginum nullo negotio, ſi dixeris eum, *quibus* cum diceret, non omnes, ſed illos duos novos leones intellexiſſe: vel leones non inter ſe, ſed cum aliis animalibus coire, ut vult Servius ad AEn. III. 113. quem adire erit operae pretium. De leone, quod ſcribunt Antigonus Mir. cap. 25. & Firmicus in de E. P. R. ſatis refellunt Plinius lib. VIII. cap. 16. & Leo Allatius ad Euſtath. Hexaem.

CLXXXVI. [1] *Melanippe.*

MELANIPPEN Desmontis filiam, sive AEoli, ut alii poetae dicunt, formosissimam Neptunus compressit, ex qua procreavit filios duos. Quod cum Desmontes rescisset, & Menalippen excaecavit, & in munimento conclusit: cui cibum atque potum exiguum praestari jussit, infantes autem feris projici. Qui cum projecti essent, vacca lactans veniebat ad infantes, & ubera praestabat. Quod cum armentarii vidissent, tollunt eos, ut educarent. Interim [2] Metapontus rex Icariae à conjuge [3] Theano petebat, ut sibi liberos procrearet, [4] aut regno cederet. Illa timens mittit ad pastores, ut infantem aliquem [5] explicarent, quem regi subderet. qui miserunt duos inventos. ea regi Metaponto pro suis subposuit. Postea autem Theano ex Metaponto peperit duos. Cum autem Metapontus priores valide amaret, quod formosissimi essent: Theano quaerebat ut eos tolleret, & filiis suis regnum servaret. Dies advenerat, ut Metapontus exiret ad Dianam Metapontinam ad sacrum faciendum. Theano, occasione nacta, indicat filiis suis [6] eos subposititios priores esse. Itaque cum [7] in venatio-

p. 156. Sed priorem explicationem nullus dubito, quin praeferas Serviano commento. MUNCK.

Ad CAP. CLXXXVI.

1 MELANIPPE] *Menalippe* ab aliis dicitur. MICYLL. Micyllus notat, *Menalippen* aliis vocari. Ego nihil censeo mutandum. Nam Μελανίππη quoque est Pausaniae in Boeoticis, & Straboni lib. VI. Adde ibi Casaubonum. SCHEFF. *Menalippe* quidem Juvenali dicitur Sat. VIII. 229. Varroni II. R. R. pag. 77. Gellio lib. XII. cap. II. & illis, quos laudat ibi Thysius, nec non ab Hygino ipso cap. 252. & Astron. II. 18. Sed cum *Melanippe* à Pausaniâ & Strabone appelletur, ut recte observat Cl. Schefferus, & à Clemente quoque Protreptic. pag. 20. Athenaeo lib. XII. Eratosthene Καταστερ. cap. 18. ut mihi notatum, nihil muto. Nescio, quid sibi velint, qui Graeca vertunt, quod Μελάνιππος qui Graecis est, Latinè appellent *Menalippum*, ut factum video ab interprete Apollod. lib. I. pag. 30. & Schol. Juvenal. ad Sat. VIII. 229. Sic apud Apollon. Argon. II. 968. ubi in Graeco est Μελανίππη, transtulit interpres *Menalippe*. Quid quod & apud Julium Firmicum in de E. P. R. & Arnobium lib. IV. *Menalippe* haec audit, quae Clementi est Μελανίππη? Causam exputare necdum quivi. Certe istam literarum μετάθεσιν non probavit ad Varron. pag. 139. Scaliger, ubi ex *Menalippâ* facit *Melanippum*. Moneo etiam Astron. II. 18. ubi nunc *Menalippa* editur, veterem editionem Venetam anni 1485. repraesentare *Melaneippam*. unde apparet *Melanippam* esse faciendum. Disertim enim Eratosthenes, Εὐριπίδης δέ φησι Μελανίππην εἶναι τοῦ Χείρωνος θυγατέρα. Rectè ergo German. Scholiastes: *Euripidis dicit Melanippen Chironis filiam esse.* Μεναλίππη tamen ediderunt apud Theophil. lib. II. ad Autolyc. p. 85. Sed perperam, me judice. MUNCK.

2 METAPONTUS] Sisyphi filius fuit, de quo Eustathius ad Dionysium p. 120. vers. 368. MUNCK.

3 THEANO] Plures hujus nominis nobiles fuere mulieres. Sic inter Trojanos Antenoris uxor. Vid. Serv. ad I. AEn. 480. inter Danaidas apud Apollodor. lib. II. pag. m. 81. in fin. Fuit & alia Scedasi filia, de cujus nece Plutarch. Narrat. Amator. p. 773. praeter eas uxor Pythagorae philosopharum prima *Theano* dicitur. vid. Menag. ad Diogen. Laert. lib. VIII. 42.

4 UT REGNO CEDERET] *Aut regno.* MICYLL. Sic esse scribendum monuerunt Commelinus in Erra-

tione exierint, [8] eos cultris interficite. Illi autem matris monitu cum in montem exiſſent, praelium inter ſe commiſerunt. Neptuno autem adjuvante, Neptuni filii vicerunt, & eos interfecerunt. quorum corpora cum in regia adlata eſſent, Theano cultro venatorio ſe interfecit. Ultores autem [9] Boeotus & AEolus ad paſtores, ubi educati erant, confugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex ſe eſſe natos, & matrem in cuſtodia teneri. Qui ad Deſmontem pervenerunt, eumque interfecerunt, & matrem cuſtodia liberarunt, cui Neptunus lumen reſtituit. eam filii perduxerunt in Icariam ad Metapontum regem, & indicant ei perfidiam Theanus. Poſt quae Metapontus duxit conjugio Melanippen, eoſque ſibi filios adoptavit, qui in Propontide ex ſuo nomine condiderunt, Boeotus Boeotiam, AEolus AEoliam.

CLXXXVII. *Alope.*

Alope, [10] Cercyonis filia, formoſiſſima cum eſſet, Neptunus eam compreſſit: qua ex compreſſione peperit infantem, quem inſcio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expoſitus eſſet, equa venit, & ei lac praeſtabat. Quidam paſtor equam perſequutus, vidit infantem, atque

Erratis, & Micyllus in margine ſuae editionis, quae exhibet * *ut regno cederet.* MUNCK.

5 Explicarent] H. e. *alicunde eruerent.* Male ad hunc locum illuſtrandum Plauti verba ex Poen. III. 5. *Rem meam explicavi poſtilla lucro*, adducit Barthius. MUNCK.

6 Eos suppositITIOS priores esse] Barthius ex Mſ. ſuo, *eos priores, ſuppoſititios.* Solet tamen noſter ordine turbatiori aliquando gaudere. Si quid mutandum, mallem *eis ſuppoſititios priores eſſe*, tali ſenſu, ſuppoſititios eis praeferri, prioreque loco haberi, a Metaponto nempe. Niſi praeferas: *eos ſuppoſititiis priores eſſe.* Mihi certe magis arridet. SCHEFF. Barthius ex MS. *eos priores ſuppoſititios eſſe.* Cl. Schefferus divinat, *eis priores ſuppoſititios eſſe*, vel *eos ſuppoſititiis priores eſſe.* Lector eligat, quod ei maxime arridet. MUNCK.

7 In venatione exierint] Barthius ex dicto libro ſuo *in venationem*, citra neceſſitatem, noſtrique conſuetudinem, ut ex indice cognoſcitur. SCHEFF. *Exierint* legendum eſſe in erratis monuit Commelinus. *Exirent* ejus, ut & Micylli editio exhibent. MUNCK.

8 Eos cultris interficite] *Interficere jubet.* MICYLL. Si quid mutandum ſit, legerim potius *interficerent*, quam *interficere jubet* cum Micyllo. Sed enim videtur, ut jam obſervavi ad cap. 88. rectam orationem immiſcere obliquae. MUNCK.

9 Boetus] Scribe, *Boeotus* & *Boeotiam.* Notavi ſuperius ad cap. 157. Confer Hom. Schol. ad Catal. vers. 1. MUNCK. De hoc loco conſulendus Ampliſſ. G. Cuperus in Harpocrate pag. 179. pro *Icariae*, & *Icariam* hic *Italiae*, & *Italiam* ſubſtituens, & pro *AEoliam*, *AEolium* legendum cenſens, i. e. Thraciae urbem. Quinam vero AEoles ab AEolo dicti, docet Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 820. quem AEolum Athamantis filium facit Schol. Pindari O. Nem. III. vs. 137. Verum Apollodorus lib. 1. pag. m. 27. ab AEolo Hellenis & Orſeidis nymphae filio, Athamantis patre dictos docet, & ex eo ac Dicaearcho Salmaſius de Ling. Helleniſt. pag. 290, 355, 369.

Ad CAP. CLXXXVII.

10 Cercyonis] Vulcani hic erat filius. Vide ſupr. cap. 38. & infra cap. 238. MUNCK. Conſule P. Leopardi lib. XII. Emendat. cap. 21. Neptuni fuiſſe filium ex filia Amphictyonis dicit Choerilus Athenienſis in dramate *Alope.* Vide Pauſan. lib. 1. cap. 14. pag. 34. de Cercyonis moribus cap. 39. p. 94.

atque eum fubftulit. qui vefte regia indutum cum in cafam tuliffet, alter [1] compaftor rogavit, [2] ut fibi eum infantem donaret. Ille ei donavit fine vefte. cum autem inter eos jurgium effet, quod qui puerum acceperat, [3] infignia ingenuitatis repofceret, ille autem non daret; contendentes ad regem Cercyonem venerunt, & contendere coeperunt. Ille autem, qui infantem donatum acceperat, repetere infignia coepit. quae cum adlata effent, & agnofceret Cercyon ea effe ex vefte fciffa filiae fuae Alopes, nutrix [4] timens, regi indicium fecit, infantem eum Alopes effe, qui filiam juffit ad necem includi, infantem autem projici. Quem iterum equa nutriebat. paftores iterum inventum infantem fubftulerunt, fentientes, eum deorum numine educari, atque nutrierunt, nomenque ei inpofuerunt [5] Hippothoum. Thefeus, cum ea iter faceret à Troezene, Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Thefeum venit, regnaque avita rogavit. cui Thefeus libens dedit, cum fciret, eum Neptuni filium effe, unde ipfe genus duce-

1 COMPASTOR] Ita *Compranfor* apud Cic. Philippicis. *Confacerdos* apud Cyprianum Sermone de mortalitate, & Leon. epift. decret. 69. *Cobofpes* apud Paulinum Cyth. *Confocer* apud Sueton. Claud. cap. 29. *Compotrix* apud Ter. *Compoffeffor* in Gloffis Steph. & Tertull. de Idol. cap. 14. *Confponfor* in Gloffis Ifid. *Collibertus* in Gloff. & Fragm. Trag. *Comperegrinus* apud Sidon. lib. VIII. ep. 17. *Communiceps*, *compagani*, *compar* pro uxore aut marito in Vett. Infcript. Minus Latine, ut & *Concivis* in Gloff. Steph. *Compresbyter*, *Condiaconus* & fimiles voces ex diverfis linguis conflatas merito damnat Voffius in de Vit. Sermon. lib. IV. cap. 20. Repudianda ergo *Contberoletes* & *Coapoftolus*, quorum illud apud Fulgentium, hoc apud Vincentium Lirinenfem invenio. Repudiandum etiam *Coëpifcopus* apud Leon. & alios. *Coaequalis*, quod in Petronio quidam miratur, & barbarum cenfet Voffius lib. I. cap. 19. eft apud Juftinum quoque lib. XXIII. cap. 4. Hieronymum Epitaph. Nepotiani & Tertull. contra Hermog. cap. 9. de Anim. cap. 33. Refugerunt tamen ejus ufum politiores, & *aequalis* dicere maluerunt. Vide Graev. ad Luc. Soloecift. pag. 62. MUNCK. Vide J. H. Withofii Specim. Guntherian. cap. 4.

2 UT SIBI EUM INFANTEM] Perperam. Priores editiones habuere, *ut fibi cum infantem*. Vera lectio, *ut fibi cum infante eam donaret*. Sermo eft de vefte regia, qua infans fuit expofitus. hanc fibi voluit donari fimul cum infante. Ideo fequitur; *illa ei donavit SINE vefte*, contra fcilicet, quam alter volebat. SCHEFF. Cl. Schefferus notat perperam priores editiones habere, *ut fibi cum infantem*. Unde ipfe facit, *ut fibi cum infante eam*. Atqui princeps editio, ut & Commeliniana, habent, *ut fibi eum infantem*. Quod non putem follicitandum. MUNCK.

3 INSIGNIA INGENUITATIS] Monumenta, quae Graeci γνωρίσματα appellant. Vide Donat. ad Ter. Eun. IV. 6. Nofter fupra cap. 37. *Indicium cognitionis* appellat. Vide ibi notas. Schol. [illegible] Σπάργανα [illegible]. Atque illa erant γνωρίσματα, unde agnofcebatur Oedipus. *Crepundia* etiam appellabant. Gloff. Steph. *Crepundia*, γνωρίσματα, ἀρχαί. Corrigit Vulcanius, ἀρχαίως. Dubito. Videtur voluiffe exprimere Latinum, *initia*. *Initia*, crepundia, παίγνια. Catull. Att. *Tympanum*, *tubam*, *Cybele*, *tua*, *mater*, *initia*. Vetus interpres Siracidae cap. VII. 35. *Initia fanctorum* vocat τὰς ἀπαρχάς. MUNCK.

4 TIMENS REGIS JUDICIUM FECIT] Veteres editiones: *Timens regis judicium*, *fecit*. Barthius, ex fuo libro, *timens regis indicium fecit*. Probo, fi poft *regis* comma ponatur. *Timens regis*, eft timens ex rege, vel a rege, per Graecifmum, de quo Voffius videndus. SCHEFF. Emenda, *Timens*, *regi indicium fecit*, ut legendum effe in Erratis benè monuit Commelinus. Quod & mihi in mentem venerat, cum adverterem illud *timens*, pro timore correpto eleganter dici. Cap. 186. *Illa timens mittit ad paftores*. Phaedrus lib. IV. cap. 17. *Totam timentes concacarunt regiam*. Barth. ex MS. emendat, *Timens regis indicium fecit*. Hoc effet dictum, ut *metuens divûm matertera* apud Perfium Sat. II. 32. Praefero Commelinianam conjecturam. Quintil. Declam. XVIII. *Miferemini*, *Judices*, *ne nefandas fufpiciones maritum ex ullius credatis traxiffe judiciis*. Cor-

ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutavit, qui ex nomine Alopes eſt cognominatus.

CLXXXVIII. *Theophane.*

Theophane [6] Byſaltidis filia, formoſiſſima virgo. Hanc cum plures proci peterent à patre, Neptunus ſublatam tranſtulit in inſulam [7] Crumiſſam. Quod cum proci eam ſciſſent ibi morari, nave comparata Crumiſſam contendere coeperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ovem commutavit formoſiſſimam, [8] ipſe autem in arietem, cives autem Crumiſſenſes in pecora. quo cum proci veniſſent, neque ullum hominem invenirent, pecora mactare coeperunt, atque ea victu conſumere. Hoc Neptunus ut vidit, in pecora commutatos conſumi, procos in lupos convertit: ipſe autem, ut erat aries, cum Theophane concubuit: ex quo natus eſt aries [9] Chryſomal-

Corrige, *ex ullius indiciis.* ut eſt in vetuſtis edd. MUNCK.

5 Hippothoum] *Hippothoon*, ut Pauſ. in Attic. MICYLL. *Hippothoon* appellatur à Schol. Nicandri. Ὑπεδέχθη δὲ ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἱπποθόωντος, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἐξ Ἀλόπης τῆς Κερκύονος. MUNCK. De Hypothoo Alopes filio ab equa nutrito Cl. Perizon. ad AElian. xii. V. H. 42. & Mezeriac. ad Ovidii Epiſt. 5. Heroid. pag. 410. *Hippothoon* vocatur etiam a Pauſania lib. i. cap. 5. pag. 13. ἐστὶ μὲν Ἱπποθόων Ποσειδῶνος καὶ Ἀλόπης θυγατρὸς Κερκύονος. Et cap. 39. p. 94. ita fabulam referente Ἔστιν Ἀλόπης μνῆμα, ἣν τεκοῦσαν ἹΠΠΟΘΟΌΝΤΑ ἐκ Ποσειδῶνος, ἀποθανεῖν ἐνταῦθα φασὶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Κερκύονος.

Ad CAP. CLXXXVIII.

6 Bisaltidis filia] Ovid. vi. Met. 117. *Aries Biſaltida fallis.* Schol. German. Ariete: *Genitum hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theophane Altidis filia.* Unde Loenſis Miſcell. iii. 10. *Biſaltis* vel *Biſaltae* putat faciendum. Quod ſic ſatis placet. *Biſaltas* populos Scythiae, ut Servius vult, novit Virgilius iii. Georg. 461. Thraciae populi ſunt Cononi cap. 20. & Tzetzae in Lycophron. pag. 73. Macedoniae lib. iv. cap. 10. Nomen habent à Biſalte Solis & Terrae filio. Conſule Stephanum. MUNCK. De *Biſaltis* etiam agit Perizonius ad AEliani lib. v. cap. 11. Verum hic pro *Biſaltidis*, *Biſalti* ſcribendum cenſet Meziriac. ad Ovidii Epiſt. vi. Heroid. pag. 31. a patre nempe *Biſalto*, quam lectionem probat Celeb. P. Burm. ad Ovidii vi. Met. 117.

7 Crumissam] *Cromiuſae* & mox pro *Crumiſſam*, *Cromiuſam.* MICYLL. Micyllus putat *Cromiuſam*, vel *Gromiuſam* legendum. Ego neque hunc, neque illum invenio. Puto autem in reſpectu ad ſequentem fabulam *Croionuſam* legendum, vel Criniſſam ex Strabonis xvii. SCHEFF. Schol. German. *Chrinniſſam* appellat. Loenſis emendat *Criniſſam*, hoc eſt, inquit, arietis inſulam. Ita non deterius ſcriberes *Crioneſum*; ſicut dicuntur *Macaroneſus*, *Hieroneſus*, *Cherſoneſus*, *Peloponeſus*. Certè optimè convenit cum fabulâ. Sed cui nimium à vulgatâ ſcriptura recedere videbitur, ſcribere poterit *Crionuſam.* Sic *Sirenuſae* dicuntur Sirenum inſulae à Lactantio & Ariſtotele. Ἀρσινοῦσα apud Etymol. Auctor. in Σκῦρος. Τερπνὴν illam τοῦ ἢ in οῦ adverterunt etiam in aliis. Velut à κρίνω eſt ἐννεάκρουνος. Sed αἱμοῤῥοοῦσα quae eſt Marco cap. 5. *haemorrhoiſſam* appellat Chryſologus Serm. 36. ut forſan dederit harum fabularum conſarcinator, *Crioniſſa.* Dubitet tamen non nihil aliquis, & omnino optimè ſcribi putet *Crioniſſon.* Sic *Proconiſſos* eſt Sidon. lib. ii. epiſt. 2. quae aliis *Proconeſos.* Non accedo. Placet prae omnibus *Crioniſſa.* MUNCK. Idem Meziriacus ad Epiſt. vi. Ovidii pag. 32. legit *Cromyuſam*, vel *Crommyonuſam.*

8 Ipse autem in arietem] Lego, *ipſe ſe autem.* Illud *ſe* abſumptum eſt per vocis praecedentis ſyllabam ultimam. SCHEFF. Deeſt *ſe.* Lege, *ſe ipſe*, vel *ipſe ſe*, ut placet Scheffero. MUNCK.

9 Chrysomallus] Schol. Pindari: (O. Pyth. iv.

ſomallus, qui Colchos Phrixum vexit. cujus pellem AEeta in luco Martis [1] habuit poſitam, quam Iaſon ſubſtulit.

CLXXXIX. *Procris.*

PROCRIS [2] Pandionis filia. Hanc [3] Cephalus Deionis filius habuit in conjugio: qui cum mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum ſtudio venandi teneretur, & matutino tempore in montem exiſſet, [4] Aurora Tithoni conjunx eum adamavit, petitque ab eo concubitum. cui Cephalus negavit, quod Procri fidem dederat. Tunc Aurora ait: Nolo, ut fallas fidem, niſi illa prior fefellerit. Itaque commutat eum [5] in hoſpitis figuram, atque dat munera ſpecioſa, quae Procri deferret. Quo cum Cephalus veniſſet, inmutata ſpecie, munera Procri dedit, & cum ea concubuit. tunc ei Aurora ſpeciem hoſpitis abſtulit. Quae cum Cephalum vidiſſet, ſenſit, ſe ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam inſulam, ubi Diana venabatur. Quam cum Diana conſpexiſſet, ait ei: Mecum virgines venan-

IV. vs. 430.) *Φυξίῳ γὰρ Διὶ τὸ δέρας ἀνιέρωσεν. ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ τοῦ Φρίξου ἀνατεθῆναι τῷ Ἄρει τὸ τοῦ Χρυσομάλλου κριοῦ δέρας.* MUNCK.

1 HABUIT POSITAM] H. e. dedicatam. Julius Obſeq. Prodig. cap. 26. *Sacrificatum tum à Romanis, donaque in templo poſita.* Vide quae notavi ad illa cap. 3. *Pellem ejus inauratam in templo Martis poſuit.* MUNCK.

Ad CAP. CLXXXIX.

2 PANDIONIS FILIA] Servio ad AEn. VI. 445. eſt *Iphidis* filia. Noſtro cap. 253. *Erechthei.* Quod rectum eſt. Vide Anton. Liberal. cap. 41. Tzetz. Chil. I. 20. Apollod. lib. I. Ovid. VII. Met. 668. Schol. Hom. ad Odyſſ. Λ. 320. MUNCK. Erechthei filiam Procrim facit Hellanicus apud Scholiaſtem Euripidis in Oreſte vs. 1650. pag. m. 264. B. item Pauſanias lib. IX. cap. 19. ὑπὸ τοῦ κυνός, ὃν Πρόκριδι τῇ Ἐρεχθέως ἔδωκεν Ἄρτεμις. Haec Procne vocatur a Schol. Euripidis in Hippolyto vs. 455. ſed ibi pro πρόκνην, πρόκριν legas. De fabula vide, quos laudat Meziriac. ad Ovidii IV. Epiſt. Heroid. p. 353. & Meurſii Reliqua Attica cap. 5.

3 CEPHALUS DEIONIS FILIUS] Scribe *Cephalus Deionei*, ex Pauſania. SCHEFF. Infra cap. 270. *Pandionis* filius dicitur. quod corruptum eſſe ex *Deionis* rectè cenſet Nob. Heinſius ad Ovid. Met. p. 187. Cl. Schefferus ex Pauſaniâ reponit *Deionei.* Nihil opus erat. Idem enim Δηΐων, qui Δηϊονεύς. Utroque vocabulo hunc hominem appellat Apollodorus. Δηΐων enim audit lib. I. quem lib. II. Δηϊονέα vocat. Κέφαλος Δηΐονος eſt etiam Anton. Liberali cap. 41. Callim. Hymn. in Dian. vers. 209. Καὶ Κεφάλου ξανθὴν ἄλοχον Δηϊονίδαο. Schol. ἤγουν τὴν Πρόκνην. leg. Πρόκριν. MUNCK. De eo Hellanicus apud Schol. Eurip. Oreſt. 1650. & Schol. Eurip. Hippol. 455. P. Leopard. lib. VII. Emendat. cap. 23. & lib. XX. cap. 8. Meziriac. ad Ovidii IV. Ep. Heroid. p. 352. & Interpr. ad Ovid. VII. Met. 672.

4 AURORA] De illâ Apollod. lib. I. Ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτη συνεχῶς ἐρᾷν, ὅτι Ἄρει συνευνάσθη. MUNCK.

5 IN HOSPITIS FIGURAM] Ovid. VII. Met. 723. *Immutatque meam (videor ſenſiſſe) figuram.* MUNCK.

6 RECEDE DE HOC * TU] *De hoc coetu*, fortaſſe legendum. MICYLL. Veteres habuere, *recede de hoc tu.* Barthius ex ſuis, *recede de hoc coetu.* Forſan ſcribendum, *recede de harum coetu.* Mallem tamen, *recede hoc tu*, ut *hoc* poſitum ſit elliptice, pro *ab hoc loco.* Quomodo apud Plautum in Moſtel: *Non hoc longe Delphium.* SCHEFF. Micyllus volebat, *de hoc coetu.* Nihil puto eſſe verius, quanquam Cl. Schefferus mallet *recede hoc tu*, pro *ab hoc loco.* Ovid. in fabula Calliſtonis lib. II. Met. 465. *Deque ſuo juſſit ſecedere coetu.* Contrarium eſt *recipere in coetum* apud Phaedrum Praefat. Lib. III. MUNCK.

7 CON-

nantur, tu virgo non es, [6] recede de hoc * tu. cui Procris indicat casus suos, & se ab Aurora deceptam. Diana misericordia tacta, dat ei jaculum, quod nemo evitare posset: & canem Laelapem, quem nulla fera effugere posset: & jubet eam ire, & cum Cephalo [7] concedere. Ea, capillis demptis, juvenili habitu Dianae voluntate ad Cephalum venit, eumque provocavit: quem in venatione superavit. Cephalus, ut vidit tantam potentiam canis atque jaculi esse, petit ab hospite, non aestimans, conjugem suam esse, ut sibi jaculum & canem venderet. illa negare coepit. regni quoque partem pollicetur: illa negat. Sed si utique, ait, perstas id possidere, [8] da mihi id, quod pueri solent dare. Ille amore jaculi & canis incensus, promisit se daturum. qui cum in thalamos venissent, [9] Procris tunicam levavit, & ostendit, se foeminam esse, & conjugem illius: cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. Nihilominus illa timens Auroram, matutino tempore secuta eum, [10] ut observaret, atque inter virgulta delituit. quae virgulta cum Cephalus moveri vidit, [11] jaculum inevitabile misit, & Procrin [1] con-

7 CONCEDERE] *Contendere.* MICYLL. Micyllus in margine, & in erratis Commelinus, *contendere.* Quod omnino probandum. MUNCK.

8 DA MIHI QUOD PUERI SOLENT DARE] Astron. II. 15. *Mercedem petiisse ab eo, quae sine detrimento ejus daretur. Puerile corollarium*, postquam illa multa tam jocosa facta essent, ad postremum quoque pro liberalitate suâ dedisse sibi Photidem gloriatur Apuleius. Martialis IX. 69. *Illud puerile poposci.* Anton. lib. 41. Ἐι αὐτῇ τῆς ὥρας ἐθελήσαι τῆς ἑαυτῆς χαρίσασθαι. MUNCK.

9 PROCRIS TUNICAM LEVAVIT] Ita infr. cap. 274. *Quibus Agnodice tunicam allevavit, & ostendit, se foeminam esse.* Petron. *Haec locutus sustuli tunicam Eumolpoque me totum approbavi.* Asconius Argum. Orat. pro Milon. *Et ille sine mora tunicam levaverat.* Tertull. Spect. 21. *Qui in publico necessitate vesicae vix tunicam levet.* Ἀνασύρασθαι τὴν ἀναβολὴν dixit Dionysius Halicarnasseus. Ἀνασύρασθαι πέπλους Orpheus apud Euseb. Praep. lib. II. pag. 42. Ἀνασύρασθαι τοὺς μηροὺς Tzetzes in Lycophron. pag. 202. *Reducere vestem* Auson. epist. 4. Confer Casaub. not. ad Hipparchiam Laert. p. 88. MUNCK.

10 UT OBSERVARET] Intellige de observatione insidiosa, quam *observantiam* nominat Astron. II. 42. Ter. Andr. I. 1. *Observes filium quid agat.* Quae verba opportunè quoque adducit Servius ad IV. Georg. 212. ut probet *observare* interdum idem esse, quod *callidè advertere.* Donatus: *Observatio in duabus rebus est, in obsequio & speculando.* Martial. lib. VII. 51. *Num quid Nympharum notos observat amores?* Ovid. II. Met. 544. *Dum vel casta fuit vel inobservata.* Ita *servare* Plautus accipit Asin. IV. 1. *Tuus servus servet, Veneri eas det, an viro.* *Custodire* apud Quintil. Decl. V. *Tu custodies utrum frequentius osculer.* & XVIII. *Hujus suspiria oculosque custodi.* Nec aliter τηρεῖν Graeci interdum. Consule Gatak. de stylo Novi Instrum. cap. 17. Eleganter Theano epist. ad Nicostr. Γαμετῆς ἀρετή ἐστιν οὐχ ἡ παρατήρησις τἀνδρὸς, ἀλλ' ἡ συμπεριφορά. Nobilis est locus Gen. III. 15. Αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. Corrigit Isaacus Vossius, vir undequaque doctissimus, τερήσει & τερήσεις. Chr. Schotanus praeceptor quondam meus τειρήσεις, à τειρέω per μεταπλασμὸν pro τείρω, *vexo, contero.* Non putem posterius membrum ullâ indigere ἐπανορθώσει. Vetus sanè interpres jam olim legit τηρήσεις, cum vertat, *Tu insidiaberis calcaneo ejus.* Psalm. LVI. 6. Τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι. Insidiose scilicet, ut Psalm. LXXI. 10. Φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου. Confer Donat. ad Prolog. Adelph. Hesiod. Ἔργ. α. Οἵρα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα. MUNCK. Eurip. Oreste vs. 1220. Φύλασσε δ', ἤν τις - - - - Ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ. AElian. lib. II. V. H. cap. 17. οἱ Μάγοι προσέταξαν τῶν εὐνούχων τινί - - ΦΥΛΑ'ΞΑΙ τὸν Ὦχον, τῆς τραπέζης παρατεθείσης, τίνι πρῶτον τῶν παρακειμένων ἐπιχειρεῖ. Καὶ ὁ μὲν εἰστήκει ΤΗΡΩ͂Ν τοῦτο. & ita alii.

11 JACULUM INEVITABILE] Quod proverbio prae-

[1] conjugem suam interfecit. ex qua Cephalus habuit filium [2] Archium, ex quo nascitur Laertes, Ulyssis pater.

CXC. *Theonoe.*

[3] THESTOR mantis habuit Calchantem filium, & Leucippen filiam, & Theonoen, quam ludentem [4] à mari piratae rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus sibi in concubinatum emit. Thestor autem, filia amissa, inquisitum profectus est, qui naufragio in terram Cariam venit, & in vincula est conjectus ibi, ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autem, patre & sorore amissis, [5] Delphos petit, an eorum foret investigatio. Tum Apollo respondit: [6] Pro meo sacerdote per terras vade, & eos reperies. Leucippe, sorte audita, capillos totondit, atque pro juvene sacerdote circum terras exit investigatum. Quae cum in Cariam devenisset, & Theonoe eam vidisset, aestimans, sacerdotem esse, in amorem ejus incidit, jubetque ad

praebuit originem, Πρόκριδος ἄκοντα. Vide Eustath. ad Odyss. p. 440. A Minoe jaculum hoc & canem accepisse narrant Anton. Liberal. cap. 41. & Eratosthenes Καταστ. cap. 33. Περὶ τούτου, inquit hic, ἱστορεῖται, ὅτι ἐστὶν ὁ δοθεὶς Εὐρώπῃ φύλαξ μετὰ τοῦ δράκοντος, (leg. ἄκοντος) ἀμφότερα δὲ ταῦτα Μίνως ἔλαβε. καὶ ὕστερον ὑπὸ Πρόκριδος ὑγιασθεὶς ἐκ νόσου ἐδωρήσατο αὐτῇ. MUNCK.

1 CONJUGEM SUAM INTERFECIT] Non dissimile fuit fatum Leuconae, quae à mariti canibus lacerata periit. Parthen. cap. 10. MUNCK. Vide plura de Cephalo apud Pausan. lib. I. c. 37. p. 91.

2 ARCHIUM] *Arcesium*, ut Homer. & Ovid. MICYLL. Micyllus ex Homero & Ovidio *Arcesium* emendat. SCHEFF. *Arcesium* recte corrigit Micyllus ex Hom. & Ovidio. Adjungere illis potes Apollod. lib. I. Eustath. ad Hom. Odyss. p. 197. Vide porro notas ad cap. 173. MUNCK. Ita etiam legendum observavit Meziriac. ad Ovidii Epist. I. Heroid. p. 13.

Ad CAP. CXC.

3 THESTOR MANTIS] Veteres illud *mantis* non agnoscunt. Nec repudio tamen. Est autem a Graeco μάντις. SCHEFF. Quos veteres illud *mantis* non agnoscere dicat Schefferus, ignoro. Certe Micyllus, qui princeps has fabulas publicavit, agnoscit. Cicero de Divin. *Divini sacerdotes, quos mantes vocant.* MUNCK. Fuit & alia Theonoe Protei filia, de qua Conon narrat. VIII. apud Photium pag. 427. cujus mater una Nereidum fuit. Eurip. Helen. vers. 325.

4 A MARI] Volui antehac *ad mare*, & referre ad τὸ *ludentem*, non quod syntaxis illa, cujus exempla sexcenta apud alios reperire est, me offenderet, sed quod tautologiam quandam resipere videantur ista *à mari piratae.* Piratas enim cum dicis *maritimos praedones*, ut eos appellat Arnob. lib. VI. intelligis. Nunc dubito, cum videam Graecis πειρατὰς etiam χερσαίους quoslibet κακούργους & λῃστὰς appellare. Vide Hesych. in Πειρατάς. Οἱ ὁ apud Job. cap. XVI. 9. Βέλη πειρατῶν. Adde Hos. VI. 9. Gloss. Cyrill. Πειρατὴς, *praedo.* MUNCK. Optimos ita locutos docebunt Observationes Miscellaneae Oct. Nov. & Dec. 1734. pag. 214. ut hic auctor *piratas a mari* sive maritimos, ita Florus lib. IV. cap. 8. dixit *piratas navales*, si sana ibi sit vulgata lectio. Quidquid sit, hic nihil mutari debet; non fugit enim Nostrum propria vocis graecae significatio & ideo *a mari* addit, ut piratas a praedonibus distinguat. Audiamus Schol. verbum πειρᾶσθαι, quod de Ixione furtivas Junonis nuptias ambiente adhibetur, explicantem ad Pindari O. Pyth. II. vs. 55. τὸ γὰρ ἐπειρᾶτο, ἀντὶ ἐνεργητικοῦ ἐστιν. σημαίνει δὲ, τὸ ἐνήδρευεν. οὕτω γὰρ καὶ ΠΕΙΡΑΤΑ'Σ τοὺς κατὰ πέλαγος λῃστὰς λέγομεν. κυρίως δὲ, ΤΟΥ'Σ 'ΕΝ 'ΟΔῼ͂ ΚΑΚΟΥΡΓΟΥ͂ΝΤΑΣ. Παρ' ὁδὸν, καὶ ὁδούρους αὐτοὺς λέγουσιν. Vide ibi cetera. & vox πεῖρα explicatur ab eodem Scholiaste ad O. Nem. IX. vs.

ad ſe perduci, ut cum eo concumberet. Illa autem, quia foemina erat, negat id poſſe fieri. Theonoe irata, jubet, ſacerdotem includi in cubiculum, atque 7 aliquem ex ergaſtulo venire, qui ſacerdotem interficeret. quem ad interficiendum mittitur ſenex Theſtor, inprudens ad filiam ſuam, * 8 quam Theonoe non agnovit, datque ei gladium, & jubet eum ſacerdotem interficere. Qui cum intraſſet, & gladium teneret, Theſtorem ſe vocitari dixit, duabus filiis Leucippe & Theonoe amiſſis: ad hoc exitium veniſſe, ut ſibi ſcelus imperaretur. quod ille in ſe cum convertiſſet, & vellet ipſum ſe interficere, Leucippe, audito patris nomine, gladium ei extorſit. Quae ad reginam interficiendam ut veniret, patrem Theſtorem in adjutorio vocavit. Theonoe, patris nomine audito, indicat, ſe filiam eſſe ejus. Icarus autem rex, agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remiſit.

CXCI.

vs. 67. per τὴν λῃστρικὴν ἐπίθεσιν. Schol. Sophocl. Ajac. vs. I. docet hanc vocem Attice notare δόλον καὶ τέχνην. ad vs. 290. explicat per ὁδὸν, πορείαν. ubi Sophocles de inſano Ajacis molimine agit. Jam vero verbum πειρᾶν de amatorum & amicarum inlecebris proprie adhiberi docent Euripides in Cyclope vs. 577. Schol. Ariſtophanis in Equit. vs. 514. & Pind. O. Nem. v. vs. 54. Hinc ad alia transfertur. Πειρᾶν ἐπέεσσι dixit Apollon. Rhod. III. Arg. 179, 185. De eo, qui lapide Lydio aurum explorat Pind. O. Pyth. X. vs. 105. Media verbi forma cum genitivo notat cujuscunque rei periculum facere, incipere. Vide Schol. Homeri Iliad. Θ. vs. 18. Scholia inedita Sophoclis in Electra vs. 470. Πτερύγων πειρώμενοι dixit Theocrit. Idyll. XV. vs. 122. Πειρᾶται μάχας Pind. O. Nem. I. vs. 66. Πειρώμενοι ἀγωνίας. Pindar. Od. Olymp. II. vs. 94. Μασσαγετέων πειρηθῆναι. Herodot. lib. I. cap. 206. & lib. II. cap. 163. Πειρήσεσθαι ἔμελλον ἀλλήλων. Hinc Apollonius Rhodius lib. I. vs. 114. de navibus Ὅσσαι ὑπηρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης. & Dionyſ. Perieg. vs. 907. Οἱ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης. paſſive πεπειρᾶσθαι pro perfectum eſſe, ad finem perductum eſſe. Vide Schol. Sophoclis in Trachin. vs. 587. Sed jam nimii ſumus. Ex hiſce τοὺς πειρατὰς videmus non proprie ſed per metaphoram pro maritimis praedonibus fuiſſe poſitos a Latinis: imo ab ipſo Cicerone *praedones* contra pro piratis adhibentur, ut adnotat Celeb. J. Broukhuſius ad Tibull. II, VI, 21.

5 Delphos petit] Plenius loquitur cap. 67. *Delphos profectus eſt ſciſcitatum.* Quod poſtremum vocabulum non male heic infereretur. MUNCK. Quamvis alibi plenius legatur *Delphos profectus eſt ſciſcitatum*, vix tamen poſtremam illam vocem inferendam credere auſim. Dictys Cret. II. 26. . . *tumultus oritur, ſcilicet . . domum . . everſum iri*, n. clamantium. Tacitus Ann. I. 41. *Progrediuntur contuberniis, quis ille flebilis ſonus.* ſcil. ſciſcitantes. Cato in Fragm. Hiſt. ex Feſto: *propterea quod complures venerant*, (nuntiantes) *AEtolos pacem velle.* Vide Perizon. ad Sanct. IV. 5, 7. & alios alibi. WOPKENS.

6 Pro meo sacerdote] H. e. induta ejus perſonâ, ut recte explicat Barthius Adv. X. 20. Sic cap. 24. *Ipſa ad Peliae filias pro ſacerdote Dianae venit.* MUNCK.

7 Aliquem ex ergastulo] Servum de ergaſtulo, ut loquitur Juſtinus lib. I. cap. 6. MUNCK.

8 Quam Theonoe] *Quem Th.* MICYLL. Sic volebat Micyllus. Veteres editiones habebant, *quam*, quod non debebat mutari. Eſt enim ſermo de Leucippe. Theonoe non agnovit eam eſſe Leucippen, filiam Theſtoris, multo minus ſororem ſuam, ſed putavit, eſſe juvenem ſacerdotem. SCHEFF. *Quem* conjecit Micyllus. Atque ita ſententia eſſet, *quem patrem eſſe ſuum Theonoe non agnovit.* Cl. Schefferus retinet τὸ *quam*, & accipit de Leucippe. MUNCK.

CXCI. *Rex Midas.*

[1] [2] MIDAS rex Mygdonius filius [3] Matris Deae, [4] à Timolo * ſumptus eo tempore, quo Apollo [5] cum Marſya vel Pane fiſtula certavit. quod

Ad CAP. CXCI.

1 MIDAS REX MYGDONIUS] Quid hic eſt, *Mygdonius*? An *Mygdoniae* ſcribendum? vulgo Phrygiae rex dicitur? Nempe Mygdonia pars magnae Phrygiae. Vide Stephanum. SCHEFF. Cl. Schefferus, *Mygdoniae*. Non opus eſt. Juſtin. lib. v. 6. *Rex Cyprius*. II. cap. 3. *Vexoris rex AEgyptius*. Nepos Iphicrate cap. 2. *Regi AEgyptio bellum inferre*. Hannib. cap. 10. *Pergamenus rex Eumenes*. Jul. Firmicus in de E. P. R. *Filius ſcilicet regis Cretici*. Vellejus II. 18. & Solin. cap. 7. *Rex Ponticus*. Iſidorus Orig. lib. IX. cap. 2. *Iaſon Peliaci regis frater*. Puto legendum, *Iolciaci*, vel *Peliae Iolci*. Sed errat Iſidorus. Pelias enim non frater, ſed patruus erat Iaſonis. MUNCK. Hic loquendi modus in aliis etiam locum habet. Horatius lib. I. O. 4. vs. 17. dixit *domus exilis Plutonia*. ubi Cl. Bentleum conſule. hunc mutuati ſunt a Graecis, Eurip. Iphigen. Aul. vs. 767. Εἰρεσίᾳ πελάζῃ Σιμουντίοις ὀχετοῖς, *remigatione adpropinquaverit ad Simoentis alveos*. in Supplic. vs. 656. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον *Iſmeni ad ripam*. in Rheſo vs. 258. Ἀγαμεμνόνειον κάρα, *caput Agamemnonis*. in Bacchis vs. 1043. λέπας κιθαιρώνειον *jugum Citbaeronis*. In Helena vs. 1132. πετρίναις ῥιπαῖσιν *ſaxorum jactibus* vs. 1140. Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς, & *AEgaei maris littoribus*. Theocrit. Idyll. VII. vs. 148. Παρνάσιον αἶπος, *Parnaſi montis cacumen*. Apollon. Rhod. I. Arg. vs. 162. κλῆρον Ἀφειδάντειον Schol. explicat recte per τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀφείδαντος. ad vs. 712. κούρη Θοαντιάς, *Thoantis filia*. Lycophron. Alex. vs. 56. Τευταρείοις πτερώμασι, *Teutari telis*. vs. 97. Φερέκλειοι πόδες, *Pherecli pedes*. Sic τῶν Θυεστείων ῥακῶν explicat Schol. Ariſtophanis in Acharn. vs. 432.

2 REX MIDAS] Gordii filius vocatur ab Herodoto lib. I. cap. 14. a Pauſania lib. I. cap. 4. pag. 12. a Juſtino lib. XI. cap. 7. & Curtio lib. III. cap. 1. Vid. Periz. ad AElian. IV. V. H. 17. E Satyrorum genere fuiſſe Midam finxit fabuloſa antiquitas. Vid. Philoſtrat. lib. VI. de Apoll. Tyan. cap. 27. Mater ejus dicitur eſſe *Mater Dea*. De *Matribus Deabus* vide G. Cuperum in Marmor. Antiq. pag. 264, 265, 266. inprimis Rhea, ſive Cybebe, ſive Terra, ſeu Ceres, (quae etiam *Mater Magna* dicitur. Vide Eximium Virum in Vanno Critica cap. 10. p. 532, 533.) vocabatur *Mater Dea*. Conſule Cl. Oudendorp. ad J. Obſequentem cap. 104. Si tamen retinere velis *Mater Idaea* per me licet, hoc nomine in Phrygia fuit culta, ut & *Jupiter Idaeus*, cui aram poſuit Midas apud Plutarch. Parall. Tom. II. p. 306. De *Matre Idaea* vide, quae ex Strabone notat Voſſius lib. I. Idololatr. cap. 20. Qui duo inde junguntur a Virgilio VII. AEn. 139.

Idaeumque Jovem, Phrygiamque ex ordine Matrem Invocat.

Sed majus ulcus hic ſedet, quod ſine codicum ope ſanari nequit. Auctores enim, quos mihi conſulere licuit, de Midae matre ſilent. Duos Midas in Phrygia regnaſſe e Petavio de Doctrina Temporum docet Menagius ad Diogenis Laertii lib. I. §. 90.

3 MATRIS DEAE] Non dubito, quin emendandum ſit, *Matris Ideae* Lucretius lib. II. *Idaeam vocitant matrem*. SCHEFF. *Matris Deûm* vel *matris Idaeae* legendum. Quorum poſterius Scheffero probatur, cui nos libenter accedimus. Epit. Liv. lib. 29. *Si mater Idaea deportata Romam eſſet*. Minucius Felix: *Teſtis mater Idaea*. Juvenal. Sat. XI. 192. *Idaeum ſolenne colunt*. Schol. *De Ida matre Deûm*. Lege *Idaea*. Lactant. lib. II. cap. 7. *Cum ex libris Sibyllinis Idaea mater eſſet accita*. Atque ita mater Deum non Latinis tantum, ſed & Graecis cognominatur. Vide Apollon. lib. II. 1127. Eurip. Oreſt. 1456. & ibi Scholia, unde intelliges in Etym. Magno eſſe ſcribendum Ἀνταία, ἡ Ῥέα pro Ἀντία. Vide & Heſych. in Ἀνταία. *Idaea Ops* eſt Tibullo lib. I. eleg. 4. *Deorum mater Idaea* Cypriano Tract. 4. *Alma parens Idaea Deûm*. Virg. AEn. X. 242. Nimirum eadem eſt, quae terra, quam Cybelen alias appellant. Noſter cap. 274. *Midas Cybeles filius Phryx*. Abſolutè *matrem* vocat Virg. Georg. IV. 64. *Tumultuſque cie, & matris quate cymbala circum*. Κυβήβην eam divam dixit Hipponax. Tzetzes ad Lycophron. p. 175. Ὁ Ἱππώναξ Κυβήβην τὴν Ῥέαν λέγει παρὰ τὰ ἐν Κυβέλλῃ πόλει Φρυγίας τιμᾶσθαι. ἔτος δὲ τὸν πέλεκυν. Unde intelligis, quid Heſychius velit: Κυβηλίς, μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυν, ᾧ τοὺς βοῦς κατακόπτουσι. muta accentum & ſcribe Κύβηλις. Pol-

quod cum [6] Timolus victoriam Apollini daret, Midas dixit Marsyae potius dandam. Tunc Apollo indignatus, Midae dixit: Quale cor in judicando habuisti, tales & auriculas habebis. [7] quibus auditis, effecit, ut asininas haberet aures. Eo tempore Liber pater cum exercitum in Indiam duceret, [8] Silenus aberravit. [9] quem Midas exceptum hospi-

Pollux lib. v. cap. 13. Ἴσως δὲ καὶ τυρόκνησιν, ἣν Κύβηλον καλοῦσιν. leg. Κύβηλιν. Vid. Etymol. in Ἀγερσικύβηλιν. Lactant. Argum. lib. x. Met. fab. xi. *Deae matri ex illo leones subjecti sunt.* Leg. *Idaeae.* MUNCK.

4 A TIMOLO * SUMPTUS] Videtur nonnihil deesse. MICYLL. Post haec verba putant lacunam esse. Mihi aliter videtur, & deesse quaedam post praepositionem *a*, exempli caussa, *a Marsya & Apolline cum Tmolo judex sumptus eo tempore.* Possis tamen credere, omnia hic dici breviter, ut nonnunquam apud nostrum sit, & *sumtus* explicare per *assumtus*, ad ferendum una judicium videlicet. Nec *Timolo* aptum. Scribi enim debet *Tmolo*, quod vel ex Ovidio est clarum, & sic ponendum in sequentibus. SCHEFF. Volui antehac *à Tmolo judex sumptus*, nempe ut de suo judicio judicaret. Nunc verius puto, *cum Tmolo judex sumtus*, vel potius *à Tmolo assumtus.* Quomodo vulgatam lectionem explicari posse Cl. Schefferus putat. quanquam hoc ista fabula, ut ab aliis narratur, non habet. Tantummodo adfuisse in illo certamine volunt. Ovid. *Aderat nam forte canenti.* De *Timolo* dubito tamen, an quicquam sit mutandum. Quem enim Τμῶλον Hesych. *Tmolum* Met. xi. 155. vocat Ovid. *Timolus* appellatur ab eodem lib. vi. 15. *Deseruere sui nymphae vineta Timoli.* Imo & xi. vers. 86. *Sui vineta Timoli Pactolonque petit.* Plinius lib. v. cap. 29. *In latere Tmoli montis, qui ante Timolus appellabatur.* Sed *Tymolus* potius scribendum. Τυμῶλος enim Graecis est. MUNCK. Graecis etiam *Tmolus* sive Τμῶλος dicitur. vide Dionys. Perieg. vs. 831. Herodot. lib. i. cap. 93. πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου καταφερομένου ψήγματος, unde Euripides in Bacchis, qui de eo vs. 55. & 463. agit, vs. 154. dicit Τμώλου χρυσορόου. Adde Strabon. lib. xiii. pag. 928. Item Schol. Sophoclis Philoctet. vs. 392 Πακτωλὸς ποταμὸς Λυδίας. χρυσοῦ δὲ ψήγματα ἀπὸ τοῦ Τμώλου τοῦ ὄρους διὰ τοῦ Πακτωλοῦ καταφέρεται. Etiam ab Homero Iliad. B. in Catal. vs. 373. Τμῶλος vocatur. Vides a solutae & ligatae orationis scriptoribus promiscue *Tmolum* dici, eodem igitur redit, quomodo scribatur *Tmolus* an *Tymolus.* Cave tamen scribas *Timolus.* Vide Cl. Burm. ad Ovidii vi. Met. vs. 15.

5 A MARSYA VEL PANE] Posterius verum esse docet nos Ovidius lib. xi. fab. 4. Pan fistula, judice Tmolo, cum Apolline certavit: Marsyas autem tibiis, judicibus Musis, ut noster ipse retulit cap. 165. Sed Fulgentius lib. iii. cap. 9. hoc posterius certamen sub judice Midâ initum narrat, eumque tunc, quod Marsyae victoriam adjudicaret, asininis auribus depravatum. MUNCK. De asininis Midae auribus fabulam explicant Schol. Aristophanis in Pluto vs. 287. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1401. Athenaeus lib. xii. cap. 2. pag. 1516. Celeb. J. Perizonius ad AEliani lib. iii. V. H. cap. 18. n. 2. qui n. 3. quis fuerit *Silenus*, docebit, cui adde Davis. ad Ciceron. lib. i. Tuscul. Quaest. c. 47. Item Nicephorum, quem laudat Celeb. P. Burm. ad Ovidii xi. Met. vs. 179. Eidem fere ἀκρισίας crimini adfinis fuit Manidas, Chalcidis in Epiro rex, Hesiodum Homero praeferens. Philostrat. cap. xviii. Heroicon. §. 2. in fine. De Mida Philostrat. in Iconib. pag. 796. De Spurio Midae filio Lityersa Athenaeus lib. x. c. 3. p. 415.

6 TIMOLUS] *Tmolus.* MICYLL.

7 QUIBUS AUDITIS] H. e. quibus a Mida auditis, seu, postquam haec Midas audivisset. Verum nescio, an non legendum sit, *quibus editis* h. e. quibus verbis prolatis, post quae verba. SCHEFF. Cl. Schefferus suspicatur scriptum fuisse, *quibus editis*, hoc est, *quibus dictis.* MUNCK.

8 SILENUS ABERRAVIT] Theopompus Silenum crapulâ madentem, & ex ea soporatum à Midae regis pastoribus apprehensum refert apud Servium ad Ecl. vi. Narrat idem eandem fabulam ad lib. x. vers. 142. & Conon cap. i. apud Photium. Baccho Silenum aufugisse scribit Lactant. Argum. lib. xi. Met. fab. 3. Respexit fabulam hanc Tertull. de Anim. cap. 2. *Silenum Phrygem, cui à pastoribus perducto ingentes aures suas Midas tradidit.* MUNCK. Philostratus lib. vi. c. 27. de Apoll. Tyan. Pausanias lib. i. cap. 4. p. 12. & Theopompus referunt Midam Phrygium vino diluisse Antiochiae fontem, quum Silenum ebrium capere vellet. Vide Athenaeum lib. ii. cap. 6. pag. 45. Alia de Mida ac Sileno narrat Plutarchus de Consolat. ad Apollon. T. ii. pag. 115. De Silenis Pausan. lib. i. cap. 23. pag. 54. Perizon. ad AElian. iii V. H. 40.

9 QUEM MIDAS EXCEPTUM] *Exercitum.* MICYLL.

hoſpitio liberaliter accepit, [1] atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midae Liber pater ob beneficium, [2] deoptandi dedit poteſtatem, ut quidquid vellet, peteret à ſe. [3] Quo Midas petiit, ut quidquid tetigiſſet, aurum fieret. quod cum inpetraſſet, & in regiam veniſſet, quidquid tetigerat, aurum fiebat. Cum jam fame cruciaretur, petit à Libero, ut ſibi [4] ſpecioſum donum eriperet. Quem Liber juſſit in flumine Pactolo ſe abluere. cujus corpus [5] aquam cum tetigiſſet, facta eſt colore aureo. Quod flumen nunc [6] Chryſorrhoas adpellatur in Lydia.

CXCII. *Hyas.*

ATLAS ex [7] Pleione ſive Oceanitide duodecim filias habuit, & filium

CYLL. Imo, *exceptum*, quomodo habuere veteres, licet male trajecto vocabulo. SCHEFF. Ita tranſpoſui vocabula, poſtulante id orationis contextu. Monuit in erratis Commelinus, & Barth. Adv. lib. x. cap. 20. MUNCK.

1 ATQUE DUCEM DEDIT] Non Silenum, ſed Sileno. Itaque ſuſpicor ſcribendum, *atque ducem ei dedit.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *Ducem ei dedit.* Ego vix audeo ſollicitare iſta. Vide not. ad cap. 77. MUNCK.

2 DEOPTANDI DEDIT POTESTATEM] Lactant. Argum. lib. XI. fab. 3. *Optandi veniam dedit.* MUNCK.

3 QUO MIDAS PETIIT, UT &c.] Forte *A quo Midas* &c. ut Fab. CCLVII. *A quo Moerus petiit tridui commeatum. ut* &c. WOPKENS.

4 SPECIOSUM DONUM] *Damnum.* Ovid. in hac fab. XI. Met. 133. *Sed miſerere, precor, ſpecioſoque eripe damno.* MUNCK.

5 AQUAM CUM] Rectius *aqua*, ob ſequentia. Heinſius. MUNCK. *Aqua* volebat Heinſius; ſed alterum optime vindicat Oudendorpius ad Jul. Obſeq. c. LX. p. 45. Conſule ſic etiam quae nos ad Cicer. N. Deor. II. 57. omninoque quae Munckero jam notata ad Fab. VIII. Fab. LXXVII. WOPKENS.

6 CHRYSORRHOAS] Apud Stephanum in voce Μάσαυρα eſt χρυσαόρας. Nihil tamen hic mutandum. Nam eodem modo legitur & apud Plinium, ipſumque noſtrum infra cap. 242. quanquam de iſto loco poſſit dubitari, ut ex notis ibi liquet. SCHEFF. Vide Euſtath. in Dionyſ. vs. 830. Mauſſac. in Plutarch. de Flum. p. 251. MUNCK. Schol. Apollon. Rhod. lib. IV. vs. 1300. Πακτωλὸς, ποταμὸς Λυδίας, ὁ νῦν Χρυσοῤῥόας λεγόμενος. De eo vide & Criticos ad Sophoclis Antigonen vs. 1049. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1352. de hoc fluvio dicit Πακτωλὸς δὲ ποταμὸς Λυδίας χρυσοῦν ῥεῖν ψῆγμα ἔχων, νῦν δὲ ὕελον. De hoc etiam Philoſtratus de Ap. Tyan. lib. VI. c. 37. cum Olearii nota, & Athenaeus lib. V. c. 8. p. 203. De variis fluviis, Chryſorrhois conſule Munck. ad fab. 242. Haec vero fabula originem ſuam forſan debet hiſtoriae, quam refert Plutarchus in Parallelis pag. 306. Tom. II. qui Midae mortem deſcribit in de ſuperſtitione pag. 168. prope finem, cui adde Strabon. lib. I. pag. 106. & Menag. ad Diogen. Laert. lib. I. Sect. 90.

Ad CAP. CXCII.

7 PLEIONE SIVE OCEANITIDE] Legendum fortaſſis *ex AEthra Oceanitide*, ita enim Graecus auctor Timaeus habet. MICYLL. Micyllus: *Legendum fortaſſis ex AEthra Oceanitide, ita enim Graecus autor Timaeus habet.* Probo, ſi poſt *ſive* iſta putat inſerenda. Nam de Pleione uxore Atlantis alii quoque teſtantur. Ipſeque docet Ovidius lib. V. Faſtor. SCHEFF. Notat in margine Micyllus: *Legendum fortaſſis ex AEthra Oceanitide. Ita enim Graecus auctor Timaeus habet.* Probo cum Scheffero, ſi τὸ *AEthra* poſt τὸ *ſive* inſeratur. Habere hoc Micyllum, ut ne planè heic aſymbolus ſim, moneo ex Hom. Schol. ad Iliad. Σ. 486. Invenies eandem hiſtoriam apud Proclum in Heſiod. p. 97. ed. Heinſ. Confer Aſtron. II. cap. 21. MUNCK. Conſule J. Perizon. Animadv. Hiſtor. cap. IX. pag. 399, 400.

8 VEL

lium Hyantem: quem ab apro [8] vel leone occiſum dum lugent ſorores, ab eo luctu conſumptae ſunt. Ex his quinque primae inter ſidera relatae, locum habent inter cornua tauri, [9] Phaeſyla, Ambroſia, Coronis, Eudora, [10] Polyxo, quae à fratris nomine adpellantur [11] Hyades, eaſdem Latine Suculas vocant: quidam ajunt in modum Y literae poſitas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod, cum oriantur, pluvias efficiant. eſt autem Graece [12] hyin pluere. Sunt, qui exiſtiment, ideo has in ſideribus eſſe, quod fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus [13] ex inſula Naxo ediderat. Caeterae ſorores poſtea luctu conſumptae, [14] ſidera facta ſunt: & quia plures erant [15] Pleiades dictae, nonnulli exiſtimant ita nominatas, quia inter ſe conjunctae, quod eſt [16] pleſion: [17] ideo autem confertae ſunt, ut vix numerentur: nec unquam ullius oculis certum eſt, [18] ſex, an ſeptem

existi-

8 Vel leone] Ab aſpide occiſum modo laudatus Timaeus tradit. MUNCK.

9 Phaesyla] Mallem *Phaeola* ex Heſiodo. SCHEFF. Schefferus malle ſe *Phaeola* ex Heſiodo ait. Atqui Heſiodo eſt Φαισύλη. Suſpicor operas injuriam feciſſe viro doctiſſimo. Corruptè Aſtron. II. 21. *Pedile* appellatur. Sed *Phaeſyle* rectè correxit Soter, qui illa Aſtronomica edidit anno 1534. Coloniae. Αἰσύλη eſt Scholiaſtae, & Euſtath. ad Iliad. Σ. p. 1212. MUNCK.

10 Polyxo] Rectè. Ea enim eſt Πολυξὼ Hom. Scholiaſtae. Malè ſcrib. in Aſtron. *Poliſſo.* Corrige *Polyxo* cum Sotere. Pro hac poſtrema & Ambroſia ab Heſiodo in libro Aſtrico recenſentur Κλέεια & Φαιὼ apud Theonem ad Arat. pag. 153. quam pro *Phileto* Hygin. in Aſtron. eſt reſtituenda cum Sotere. Longe illis alia nomina dat Schol. Theocrit. ad Idyll. XIII. 25. MUNCK. Plures fuere hujus nominis feminae. Conſule Inl. Spanh. ad Call. H. Cer. vs. 78. & 79.

11 Hyades] Unde id nominis habeant, non convenit inter veteres. Vide Aſtron. II. 21. Gellium XIII. 9. Schol. Hom. & Euſtath. loco modo laudato. Servium ad I. Georg. 138. & AEn. I. 748. Etym. in Ὑάδες. Tzetz. in Heſiod. Ἔργ. β. pag. 128. ed. Heinſ. Theon. in Aratum pag. 25. ed. Londin. MUNCK. Adde Jac. Nic. Loenſem lib. VIII. Epiphyll. cap. 18. & Nic. Heinſ. ad Virgil. III. AEn. 516.

12 Hyin] Ὕειν. MICYLL.

13 Ex insula Naxo ediderat] Barthius legendum exiſtimat: *ex inſula Naxo edicto ejecerat.* Mihi omnia videntur integra. *edere* compoſitum eſt pro ſimplici *dare.* Hoc autem idem ac compellere. Quomodo uſurpatur in *dare quem in fugam.* Sicut ergo *dare in fugam*, ita *dare ex inſula quem*, & *edere ex inſula*, i. e. extra dare, ejicere. SCHEFF. Barth. *edicto ejecerat.* Ego cogitaveram *exegerat.* Schefferus retinet τὸ *ediderat*, & explicat *ejecerat.* Sane *edere* pro relegare potuit uſurpaſſe, ut *dare* pro ablegare Fulg. III. 7. MUNCK.

14 Sidera facta sunt] *Factae ſunt* Nob. Heinſius. MUNCK.

15 Pleiades dictae, nonnulli] Diſtinctio prava, nam poſt *dictae*, punctum eſt collocandum. SCHEFF. Conſule Etym. Auct. Hyg. Aſtron. II. 21. Homer. Schol. loco praedicto. Euſtath. ad Odyſſ. P. 475. ed. Baſil. Heſiod. Schol. ad Ἔργ. β. p. 92. & 96. ed. Heinſ. Virgil. Schol. Serv. ad AEn. I. 748. ubi corruptè eas *Priadas* & *Prionis* filias dici animadverteres. Gloſſ. Philox. *Virgiliae*; Πλειάδες· Malim *Vergiliae.* Adde Iſidor. Orig. lib. III. cap. 70. MUNCK.

16 Plesion] Πλήσιον. MICYLL.

17 Ideo autem] *Ita.* MICYLL. Barthius exiſtimat, ſcribendum, *adeo autem.* Mallem ego credere, trajectas voces, & hic collocandum *ita*, quod paulo poſt ſequitur, ejusque loco *ideo*, quod hic eſt. Etiam nova periodus hic inchoanda. SCHEFF. Barthius, *adeo autem.* Quod probo. MUNCK.

18 Sex an septem existimentur] Sex enim tantum conſpiciuntur. Schol. Pind. in Nem. B. (vers. 17.) Αἱ γὰρ Πλειάδες κατὰ τὴν ἱστορίαν ἄστρον ἐστὶν ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συγκείμενον, κατὰ δὲ τὴν ὄψιν ἕξ. Confer Ovid. IV. Faſt. 169. Quod ſex tantum conſpiciantur, inde & κοινῶς ἑξάστερον λέγουσι, ut narrat Tzetzes in Heſiod. p. 94. MUNCK. Conſule Athenaeum lib. XI. cap. 12.

I Ste-

existimentur. Earum nomina haec sunt. Electra, Alcyone, Celaeno, Merope, [1] Sterope, Taygeta & Maja: ex quibus Electram negant adparere, [2] propter Dardanum amissum, Trojamque sibi ereptam. alii existimant [3] Meropen conspicere erubescere, quia mortalem virum acceperit, cum caeterae deos haberent. ob eamque rem [4] de choro sororum expulsa, moerens [5] crinem solutum gerit, quae [6] cometes adpellatur; [7] sive longodes, quia in longitudinem producitur: sive [8] xiphax,

1 STEROPE] Apud Pind. Schol. in Nem. B. quidam Ἀστερόπην eam appellat, quae Arato, Apollodoro, Eratostheni, Scholiastae Homeri, Servio, aliisque est *Sterope*. Sed *Asteropen* vocat etiam German. Scholiast. Pleiadibus: *Cum Marte*, inquit, *Asterope, ex qua OEnomaus*. Accedit illi Diodorus lib. III. pag. 194. Sterope ergo & Asterope eadem est. MUNCK. De variis Pleiadum nominibus Schol. Pindari O. Nem. II. vs. 17. Schol. Theocriti Idyll. XIII. 25. Celeb. P. Burm. ad Ovidii VI. Met. 173. fuit & alia Sterope Pleuronis & Xanthippes filia Apollodoro lib. I. pag. 31. & eadem pag. Parthaonis & Eurytes filia.

2 PROPTER DARDANUM AMISSUM] Qui ejus erat filius. Vid. cap. 155. Schol. Hom. Φησὶ δὲ Ἠλέκτραν οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι, τὸ (leg. τὸν) κύσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον, ἔνθα καθηστέριστο διόπερ ὕστερον ἀστέρων ἑπτὰ φαίνεσθαι ἕξ. Idem habes apud nostrum Astronomico, Ovid. IV. Fast. Quint. Calabr. lib. XIII. Schol. Arat. p. 35. ed. Lond. Avien. Pleiadibus. Proclum in Hesiod. p. 79. ed. Heins. qui & ἀλώπεκα illam dictam narrat ibi τὸ ζυγόλωρον ἰδοῦσαν. Vide locum. Servius ad I. Georg. 138. *Sunt autem septem, Taygete, Arcyone, Celaenis* (leg. *Alcyone, Celaeno*) *Sterope, Merope, Electra, quae excisum* (malim *occisum*) *filium dolens, lucere desiit*. MUNCK.

3 MEROPEN CONSPICERE ERUBESCERE] *Conspici*. MICYLL. Micyllus, *conspici erubescere*. Barthius *conspici se erubescere*. Mihi nulla opus mutatione videtur. Nam illud *conspicere* debet ad praecedens *Electram* referri, hoc modo: alii existimant Electram erubescere conspicere Meropen, ac iccirco negant Electram comparere. Electra dicitur non comparere, ejusque rei caussa datur duplex, non Merope. SCHEFF. Barth. *conspici se erubescere* ex MS. quod probo. Schol. Arati pag. 134. Φησὶ φεύγειν τὴν Ἠλέκτραν, καὶ μὴ ὑπομένειν ἰδεῖν τὸ Ἴλιον ἁλισκόμενον. leg. τὴν Ἴλιον. Diversas refert opiniones de obscurata illa stella. Electram illam esse quidam voluerunt, de qua jam vidimus; alii Meropen, de quâ Hellanicus apud Hom. Scholiast. Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι συνελθεῖν, διὸ καὶ ἀμαυρὰν εἶναι. Adde nostrum Astron. II. 21. Eratosth. cap. 23. Καταστ. Avienum & German. Schol. Pleiadibus. Corrigam in transitu Servium, apud quem ad I. Georg. 138. legitur vulgo: *Quidam Steropen volunt non apparere, quod sola è sororibus cum Sisypho mortali concubuit* Leg. *Meropen*. Alii Meropen Hyperecho nupsisse tradiderunt, & ex eo genuisse OEnomaum, ut ad Lycophron. Tzetzes annotavit. MUNCK. Variae fuere Meropae. Inter alias fuit Merope Cebrenis filia, uxor AEsaci. Vide Tzetz. ad Lycophron. vs. 228. etiam Erechthei filia Daedali mater. Plutarch. in Theseo pag. 8. D. OEnopionis filia Nostrum Astron. Poet. II. 34. Diversa ab his Merope Sisyphi uxor, quae Atlantis filia fuit. Apollodor. lib. I. pag. 41. Jam saepius vidimus, plures fuisse ejusdem nominis heroas & heroinas, qui ideo saepius ab ipsis Auctoribus confunduntur. Moris erat apud Graecos nomina infantum non semper ab avis, aut majoribus repetere, sed infantes suos etiam adpellare ab inlustribus viris aut feminis, sperantes, suos liberos ejusdem fore indolis: hinc sexaginta dicuntur fuisse Achilles in Graecia inlustres ab Achille gigante nominati. Qua de re videndus Pt. Hephaestio lib. VI. apud Photium pag. 488, 489. qui Achillem Pelei, & Achillem Thetidis diversos fuisse docet. Hinc certe etiam Alexander Macedo, licet ad Herculem verum referre dicatur paternum genus, filio suo e Barsine suscepto Herculis nomen dedit. Vide Interpr. ad Lycophron. vs. 801. Aut jam adultae aetatis hominibus dabantur cognomina inlustrium virorum ac feminarum, qui iisdem aut corporis, aut animi dotibus, aut arte fuerant celebres. Hinc plures finguntur Hercules, quum modo unum agnoscat Herculem Thebanum Plutarchus de Herodoti Malignit. Tom. II. pag. 857. Plures *Lini*, ut alibi docemus: plures etiam feminae, quae *Sibyllae*, *Sapphus*, *Laidis* nomine fuerunt insignitae. Vide Perizon. ad AElian. XII. V. H. 35. Sic altera *Lais* olivae ossis haustu exstincta a Pt. Hephaestione lib. I. apud Photium pag. 471. Altera juxta Helladium apud

phax; quia gladii mucronis effigiem producit. ea autem ſtella 9 luctum portendit.

CXCIII. *Harpalicus.*

HARPALICUS rex 10 Amymneorum Thrax, cum haberet filiam Harpalicen, amiſſa matre ejus, vaccarum equarumque eam uberibus nutri-

apud Eumd. pag. 1590. ξυλίναις χελώναις occiſa. juxta Plutarchum in Amatorio pag. 768. T. II. lapidibus a Theſſalis mulieribus fuit obruta. De utraque Palmer. agit in Exercit. in Opt. Auct. Gr. pag. 368, 369. Hujuſmodi cognomina deinde vera hominum nomina occultarunt, cujus rei multa exempla dat Plut. de Pythiae Orac. Tom. II. pag. 401.

4 DE CHORO SORORUM] Ita loquitur, quia Pleiades exiſtimantur choream ducere ſtellis, ut ait ipſe Aſtron. II. 21. Vide Propert. lib. III. el. 3. Horat. IV. Carm. Od. 4. Adde Schol. Theocrit. ad Eid. XIII. 25. Sed non Pleiadibus tantum, ſed & omnibus ſtellis choreas adſcripſere. Apulejus libello de Socratis Daemonio: *Radiantes Deos, quibus coeli chorum comptum & ornatum ſudâ tempeſtate viſimus.* Confer Schol. Heſiod. ad Θεογ. p. 256. ed. Heinſianae. Lucian. de Saltat. Tom. I. p. 913. ed. Bened. Heraclid. Hom. Alleg. pag. 18. ed. Geſn. Tibull. II. el. I. Licentius ad Auguſtin. *Mundumque tonanti Diſſeruit canere & pariles agitare choreas.* MUNCK.

5 CRINEM SOLUTUM GERIT] Alludere videtur ad morem Romanorum, quo conſtat in luctu foeminas ſolutis fuiſſe crinibus, ut apud antiquos Graecos tonſis. Virgil. AEn. I. 484. *Crinibus Iliades ſparſis.* Ovid. XIII. Met. 584. *Sed crine ſoluto, Sicut erat, magni genibus procumbere non eſt* &c. Juſtinus de Arſinoe lib. XXIV. 3. *Sciſſa veſte, & crinibus ſparſis.* Senec. Troad. vers. 84. *Per colla fluant Moeſta capilli tepido Trojae Pulvere crines.* Hygin. II. Aſtron. *Lamentantem crine ſparſo videri.* Similia legas apud German. Schol. & quem non veterum? Conſule Plutarch. Quaeſt. Rom. cap. 14. Schol. Hom. ad Iliad. Ψ. 135. MUNCK.

6 COMETES] *Stella comans* Ovidio, Plinio *ſidus crinitum.* MUNCK.

7 SIVE LONGODES] Λογχώδης fortaſſe, a ſpecie haſtae ſeu lanceae, quales a Plinio *Acontiae* dicuntur. MICYLL. Suſpicor, *lonchotos* ſcribendum, a Graeco λόγχος, quod *lanceam* ſignificat, quia longa ſit inſtar lanceae. Micyllus *logchodes* putabat, ſimul *acontium* a Plinio vocatum oſtendit. SCHEFF. Quaſi ex *longus* eſſet factum, ut *Longinum* ex lanceario fecerunt, qui tam prodigioſè vitas Sanctorum expoſuerunt. Vide Eugeſippum. Volui antehac *lonchodes* cum Micyllo. Nunc probem magis *lonchotos* Schefferi. Λογχωτὸς eſt longus inſtar haſtae ex Gr. λόγχη. Tertull. Coron. Mil. cap. XI. *Requieſcens ſuper lonche, qua perfoſſum eſt Chriſti latus.* Niſi mavis *lonchitis*; quanquam iſtud de herba uſurpatur ab Apulejo. Puto eam ſignificari, quae alias *bolis* dicitur. Gloſſ. Iſidor. *Butis, ſtella cometes.* Lego, *bolis*. *Bolis* enim lancea Numer. cap. 33. vers. 55. U & O confundi in Gloſſis & MSS. libris notiſſimum eſt. Gloſſ. Steph. *Abdumen*, ὑπογάστριον. leg. *Abdomen*. Non diſſimiles huic ſunt ſtellae illae, quas δοκίδας Graeci, *trabes* Seneca vocat, de quibus Ariſtoteles & Apulejus in de mundo πραγματείᾳ. MUNCK.

8 XIPHAX] Legendum eſt *Xiphias*, ex eodem Plinio. Vide lib. II. c. 25. SCHEFF. *Xiphias* Scheff. ex Plin. lib. II. 25. Ξιφηφόρος eſt Theoni. A Servio ad AEn. X. 272. Ξίφος appellatur. Perperam. Scrib. Ξιφίας. MUNCK.

9 LUCTUM PORTENDIT] Vetus eſt ſenarius. Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις ὁ κακὸν φέρῃ. Tibullus II. 15. *Hae fore dixerunt belli mala ſigna cometen.* Adde Iſidor. Orig. III. cap. 70. Claud. R. P. I. 232. MUNCK. Adde Cl. Oudendorp. ad Lucani lib. I. vs. 529. & Morellum in Theſauro Numiſmatico Tab. II. n. 49. pag. 27. Schol. ad Arati Phaenomena vs. 10. Καλῶς δὲ τοὺς ἀστέρας σημεῖα εἶπε, καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν ΚΟΜΗΤΗΝ ἀστέρα σημεῖον εἶναι πολέμου λέγει, ἢ ναύτῃσι τέρας.

Ad CAP. CXCIII.

10 AMYMNEORUM] Legendum eſt, Amymoneorum, quomodo habetur apud Servium ad I. AEn. V. 321. ubi eadem commemorantur. SCHEFF. Ita etiam infr. cap. 252. An legendum *Amymoniorum?* Servius ad AEn. I. 321. *Quidam à patre Arpalico, qui rex Amymoniorum Thraciae gentis fuit, ita nutritam dicunt.* MUNCK.

nutrivit, & crescentem armis exercuit, [1] habiturus successorem regni sui. Postmodum nec spes paternas puella decepit. [2] nam tantum bellatrix evasit, ut etiam saluti fuerit parenti. Nam revertens à Troja Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, gravique eum vulnere adfecisset, illa periturum patrem inpetu facto conservavit, fugavitque hostem. Sed postea Harpalicus per seditionem civium interfectus est. Harpalice graviter tum ferens patris mortem, contulit se in sylvas: ibique vastando jumentorum stabula, tandem concursu pastorum interiit.

CXCIV. *Arion.*

Arion [3] Methymnaeus, cum esset arte citharae potens, rex [4] Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petiisset, [5] per civita-

1 Habiturus successorem regni] Charis. Lib. I. *Successor cum masculino genere proferatur, Cor. Severus etiam foemininum extulit. Ignea nam coelo ducebat sidera Phoebo Fraternis successor equis.* Ita *auctor* foeminino genere extulit Ovid. IV. Fastor. VII. Met. 157. VIII. 108. X. 673. Justin. VII. I. Virgil. AEn. XII. 159. Ad quem locum consulendus Servius, & Vossius Anal. Lib. I. 27. Adde Scalig. ad Festum in *Auctor.* Ovidius: *Sponsor conjugii stat Dea picta sui.* MUNCK. Sic etiam solent Graeci. consule Schol. Sophoclis in Antigone vs. 1086. De Furiis λωβητῆρες ὑστεροφθόροι. & ad Trachin. vs. 875. Κύπρις πράκτωρ. Haec quum ita sint, quid ni legamus in P. Mela lib. I. cap. 18. *Primam urbium a MYRINA CONDITORE, Myrinam vocant.* pro *Myrino?* Audiamus Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 604. Πόλις δέ ἐστιν ἡ Μυρίνη πρὸς τῷ τέλει τῆς Λήμνου. ἐκλήθη δ' ἀπὸ ΜΥΡΙ´ΝΗΣ τῆς Θόαντος γυναικὸς, Κρηθέως δ' θυγατρός. Ab Amazonum duce Myrina dictam, & conditam refert Diodorus. Alii ab Amazonis Myrinae nomine adpellatam statuerunt. Consule Schwartz. ad Cellarii Geographiam Antiquam lib. III. cap. III. §. 70. Adde Strabon. lib. XIII. pag. 924. sed nemo meminit *Myrini* praeter Steph. Byzantinum.

2 Nam tantum bellatrix] An legendum. *Nam in tantum?* SCHEFF. Suspicatur Cl. Schefferus scriptum fuisse, *in tantum.* Certe praepositio illa non male adderetur. Solin. cap. 14. *In tantum literarum amator extitit.* MUNCK. De Harpalyce, quae ab Iphiclo, quem deperibat, spreta, moerore contabuit, unde cantilena *Harpalyce* dicta, Aristoxenus scripsit apud Athenaeum lib. XIV. cap. 3. pag. 619.

Ad CAP. CXCIV.

3 Methymnaeus] Probus ad II. Georg. vs. 90. *Lesbos est insula Asiae in sinu AEgaeo, conspicua Troadi & Thraciae, à Lesbe filio Macharis appellata, in qua oppidum, quod appellatur Methymna, ex quâ Arion Citharoedus.* Adde Eustath. in Hom. Odyss. Γ. p. 120. Fuit Cyclonis filius, ut tradit AElian. Animal. XIII. 45. Caeterum insula Lesbus dicta est ita à Lesbo Lapithae filio. Urbs autem in eâ Methymna nomen accepit à Methymnâ Macarei filia, ut Diodorus narrat lib. V. p. 347. In Probo pro *Macharis* scribendum *Macaris.* Vide Steph. in Ἀρίσβη. Alii à Lesbo urbe dictam insulam volunt. MUNCK. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 536. De Lesbo & Orphei capite ibi loquente agens τοῦτο δὲ ἐμυθεύθη, διὰ τὸ ἀρίστους ἐκεῖ καὶ μετὰ Ὀρφέα γενέσθαι ἄνδρας λογίους, ὧν ἦν καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος. A. Gellius lib. XVI. N. A. cap. 19. ex Herodoto *Vetus*, inquit, *& nobilis Ario cantator fidibus fuit. is loco & oppido Methymnaeus, terra atque insula omni Lesbius fuit.* Adde Strabon. lib. XIII. pag. 919. latius de hoc Arione egit Simsonius in Chronico A. M. 3381. Verum pater Arionis non dictus fuit *Cyclon*, sed *Cycleus*: ut docet Salmasius in Exercitat. Plinianis ad Solinum cap. 7. & Suidas in hac voce.

4 Pyranthus] Gellius & Herodotus Periandrum hanc vocant. MICYLL. Hic *Periander* est Gellio aliisque, & ipsi, unde habent alii, Herodoto. Nihil tamen immutandum, quando ita nomen ejus legitur & apud veterem Grammaticum in Scholiis ad Germani Arataea. SCHEFF. Periander est Herodoto lib. I. Lucian. Dialog. Marin.

vitatem artem ſuam inluſtrare, & [6] magnum patrimonium adquiſiſſet, conſenſerunt famuli cum nautis, ut eum interficerent. cui Apollo in quietem venit, eique dixit, ut [7] ornatu ſuo & corona decantaret, & eis ſe traderet, qui ei praeſidio veniſſent. quem cum famuli & nautae vellent interficere, [8] petit ab eis, ut ante decantaret. cum autem citharae ſonus & vox ejus audiretur, delphini [9] circa navem venerunt. quibus ille viſis, ſe praecipitavit. qui eum ſublatum adtulerunt [10] Corinthum ad regem Pyranthum. Qui cum ad terram exiſſet, cupidus viae, delphinum [11] in mare non propulit, qui ibi exanimatus eſt. Qui cum caſus ſuos Pyrantho narraſſet, juſſit Pyranthus delphinum ſepeliri, & ei monimentum fieri. Poſt paucum tempus nunciatur Pyrantho, navem Corinthum delatam tempeſtate, in qua Arion vectatus fuerat. Quos cum perduci ad ſe imperaſſet, & de Arione inquireret, dixerunt, eum obiſſe, [12] & eum ſepulturae tradi-

Marin. Gellio XVI. 19. Tzetzae Ch. I. 17. Servio ad Ecl. VIII. vs. 55. Quamobrem perſuaſiſſimum mihi eſt illud *Piranthus* natum ex *Periandrus*, quod invenies infr. cap. 221. apud Sidon. Carm. 23. & German. Scholiaſt. Leone; ad quam formam *Euandrus*, *Theſſandrus*, *Maeandrus* dicta ſunt in hoc ſcriptore, & *Ariſtandrus* apud Varronem, aliaque apud alios, de quibus egimus in diſſertatione noſtra. Dices Piranthum etiam vocari Germanici Scholiaſtae Fab. Orionis. At ille totam hanc fabulam tantum non ad verbum ex Hygino tranſcripſit, vel certe Hyginus ex ipſo. Verum prius exiſtimo verius. Etiam Orionem peſſimè vocat ille Scholiographus, qui aliis omnibus eſt Arion. MUNCK. Imo *Periandrus* in textum recipiatur. Hic fuit Cypſeli filius, de quo praeter Herodot. lib. I. cap. 20, 23, 24. Menagius ad Diogen. Laertium lib. I. §. 94. Duos fuiſſe Periandros ab AEliano, & ejus Interpretibus ad lib. XII. cap. 35. docemur.

5 PER CIVITATEM ARTEM SUAM ILLUSTRARE] Corruptum eum locum cenſeo. Servius ad Ecl. VIII. *Cum à Periandro rege petiiſſet, ut ſibi liceret peragrare alias civitates.* Schol. German. *Ut civitatem arte ſuâ illuſtraret.* Putes ſcripſiſſe Hyginum: *Cum à rege petiiſſet civitatem per artem ſuam illuſtrare.* Agnoſcis Graecam ſyntaxin, qua non uno loco hic utitur ſcriptor. Quanquam hiſtoriam, ut cum ab aliis, tum ab Anonymo in Arione diligenter expoſita eſt, ſi conſideres, malis forſan: *Ut per civitates alias artem ſuam illuſtraret.* MUNCK.

6 MAGNUM PATRIMONIUM] Juſtinus Lib. XIV. 3. *Neque fugam ſe tentaturos dicunt poſt damna patrimoniorum.* h. e. praemiorum, quae longâ militia quaeſiverant. Ita optime eum locum emendat & explicat Celeb. Graevius. Servius: *Permiſſu ejus per multa oppida, collectis beneficio cantilenae opibus, Corinthum petere coepit.* Lege, *repetere.* Ovid. II. Faſt. 195. *Inde domum repetens puppim conſcendit Arion.* Forte tamen *petere* pro *repetere* poſuit, ut *venire* pro *redire* noſter cap. 157. Vide ibi not. MUNCK. Adde de voce *patrimonium* Cl. Burm. ad Phaedr. l. IV. fab. 19. vs. 23.

7 ORNATU SUO] Citharoedico ſcilicet, quem depingit Ovid. II. Met. 165. II. Faſtorum 105. ubi hanc fabulam exequitur. MUNCK.

8 PETIT] German. Schol. *petiit.* MUNCK.

9 CIRCA NAVEM] Schol. *Circum navem.* Quod idem eſt. Vide notas ad cap. 106. MUNCK.

10 CORINTHUM AD REGEM] Taenarum eum transvexit Delphinus; unde cum deſcendiſſet, Corinthum eodem, quo cantaverat, habitu perrexit. Vide Servium, & noſtrum Aſtron. II. 17. Habes de hac fabulâ non inelegantia epigrammata Anthol. Lib. I. Sect. 4. MUNCK. Sic Delphin Melicerten jam mortuum in littus Iſthmi Corinthiaci juxta Cromyonem ejeciſſe, & poſtea Siſyphus humaviſſe dicitur a Pauſania lib. II. cap. I. p. 111. qui ideo in Neptuni templo viſitur, ſtans erectus in Delphine. pag. 112.

11 IN MARE NON PROTULIT] Comeliniana *propulit*, quod non debuit. Plinius, XX. c. 17. de albuconibus. *Mago praecipit, quarto die in Solem proferendos.* SCHEFF. Schefferus edidit: *protulit.* Commeliniana, inquit, *propulit*, quod non debuit: immo debuit, quia in Micylli editione inveniebat. MUNCK.

12 ET EUM SEPULTURAE TRADIDISSE] Puto ſcri-

tradidiſſe. Quibus rex reſpondit, Craſtino die ad delphini monimentum jurabitis. Ob id factum eos cuſtodiri imperavit, atque Arionem juſſit ita ornatum, quomodo ſe praecipitaverat, in monimento delphini mane deliteſcere. Cum autem rex eos adduxiſſet, juſſiſſetque eos per delphini manes jurare Arionem obiſſe, Arion de monimento prodit. Quod illi ſtupentes, qua divinitate ſervatus eſſet, obmutuerunt. quos rex juſſit ad delphini monimentum [1] crucifigi. Apollo autem propter artem citharae [2] Arionem & Delphinum in aſtris poſuit.

CXCV.

ſcribendum, *tradidiſſe ſe.* SCHEFF. Cl. Schefferus putat ſcribendum *tradidiſſe ſe.* Non valde neceſſe eſt. MUNCK.

1 CRUCIFIGI] Schol. *Regis imperio crucifixi ſunt* *Crucifigere* apud melioris notae ſcriptores vix invenias. *In crucem agere* dixit Salluſt. Jug. 14. *In crucem figere* Juſtin. XXI. 4. Gloſſ. Philox. *Cruciat*, σαυροῖ. Servius: *Quos cum Rex de Arione requiſiſſet, illi eum mortuum mentirentur, produci Arionem juſſit * adfigi.* Suppleo, *& inſidiatores cruci adfigi.* MUNCK. Adde Cl. Burm ad Quinctil. lib. VII. Inſt. Orat. cap. 1. pag. 587. Supplicium hoc fuiſſe antiquiſſimis populis uſitatum ſatis quidem conſtat ex ipſo Herodoto lib. III. cap. 125. de Polycrate: ἀποκτείνας δέ μιν ἐκ ἀξίως ἀπηγήσιος Ὀροίτης ἀνεσταύρωσε. & cap. 159. ὁ Δαρεῖος τῶν ἀνδρῶν τοὺς κορυφαίους μάλιστα ἐς τρισχιλίους ἀνεσκολόπισε. Imo ex hiſtoria Herculis & Asboli, apud Philoſtrat cap. XIX. Heroicon. §. 17. p. 747, 748. Sed de hoc ſupplicio ſatis egit J. Lipſius lib. 1. de Cruce cap. 11. Totam vero hanc hiſtoriam refert Herodotus lib. 1. cap. 23, 24, 25. ſed de Apolline Arionem monente, & poena in nautas ſtatuta nullam facit mentionem. Vide & Philoſtrat. Senior. lib. 1. cap. 19. de Iconibus. Plures de Delphinibus φιλανθρώποις fabulas profert Plutarchus de Solert. Anim. T. II. pag. 984, 985.

2 ARIONEM ET DELPHINUM] Arionem inter aſtra relatum non invenio, de cithara res eſt nota. Quare puto ſic ſcribendum: *propter artem citharae, citharam Arionis & Delphinum.* SCHEFF. Schol. German. *Dein Jovis miſeratione dicitur Orion cum Delphino inter aſtra poſitus.* Servius: *Apollo tam Delphinum, quam Citharam inter ſidera collocavit.* Hoc convenit cum emendatione Cl. Schefferi: *Propter artem citharae Citharam Arionis & Delphinum.* Facit tamen Scholiaſtes ille, ut nihil mutare audeam. Notavit & Grotius in notis ad imagines Arateas Oriona aliis Ariona appellari. Sed perperam, judice Meurſio, Lacon. IV. cap. XI. cujus judicio nos libenter ſubſcribimus. Caeterum ut fuere, qui tam Ariadnen, quam ejus coronam κατηστέρισαν; ita forte olim nonnulli Arionem unà cum citharà ſideribus intulerunt. MUNCK.

Ad CAP. CXCV.

3 JOVIS] *Juppiter.* MICYLL.

4 IN THRACIAM] Atqui ille habitabat Tanagrae in Boeotiâ. Vide Anton. Liberal. cap. 25. Palaeph. cap. 8. Hom. Scholiaſt. ad Iliad. Σ. 488. Euſtath. ad Iliad. P. 200. Ariſtonicus tamen apud noſtrum Aſtron. II. 24. Thebis eum, Pindarus in inſula Chio vixiſſe produnt. Nimirum ex Boeotiâ Chium venit, ut inſulam à feris beſtiis repurgaret, ut ſcribit Theo ad Aratum pag. 81. ed. Lond. Tzetzes in Lycophron. pag. 61. Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τανάγρα καλουμένη. MUNCK. Conſule P. Leopard. lib. XIII. Emendat. cap. 22.

5 AD BYRSEUM] *Hyreum.* MICYLL. Paulo poſt *Tpſeum* vocat lib. II. Poet. Aſtr. c. 14. eſt *Hyreus.* Rectiſſimum eſt *Hyrieus*, quia Graece Ὑριεύς. Vide Anton Lib. Metamor. Tzetzen, Schol. Nicandri, Ovidii Faſt. V. & alios, inprimis vero Nob. Heinſium ad illum Ovidii locum, qui jam anticipavit emendationem iſtam. SCHEFF. Quos modo laudavi auctores, ut & Ovid. V. Faſt. 535. Eratoſthenes Καταστ. cap. 23. *Hyrieum* appellant, quod vocabulum etiam heic Hygino eſſe reſtituendum pridem monuit Nob. Heinſius ad Ovid. *Hyreum* quoque notari in margine curaverat Micyllus. Reſtituendum idem Scholiaſt. German. Orion, ubi *Muſeus*, & Pleiadibus, ubi *Herus* vel *Hercus* appellatur. *Orion* eſt Servio ad AEn. I. 539. *OEnopion* ad lib. X. 763. Corruptè utrobique. De OEnopione vide noſtrum II. Aſtron. 34. Parthen. Erot. cap. 20. qui & ipſe *Hyrieum* ibi appellat, ut & ad Lyco-

CXCV. *Orion.*

[3] JOVIS, Neptunus, Mercurius [4] in Thraciam [5] ad Byrſeum regem in hoſpitium venerunt: qui ab eo cum liberaliter eſſent excepti, [6] optionem ei dederunt, ſi quid peteret. Ille liberos optavit. Mercurius de tauro, [7] quem Hercules Ypſeo ei inmolarat, corium protulit. [8] Illi in eum [9] urinam fecerunt, & in terram obruerunt, unde natus eſt [10] Orion. Qui cum Dianam vellet violare, [11] ab ea eſt interfectus. Poſtea ab Jove in ſtellarum numerum eſt relatus, quam ſtellam Orionem vocant.

CXCVI.

Lycophronem Iſacius vs. 328. MUNCK. Vide ad lib. II. Aſtron. Poet. cap. 34.

6 OPTIONEM EI DEDERUNT, SIQUID PETERET. ILLE OPTAVIT] Barthium video ad Stat. III. Theb. 27. ſcribendum putare *non ei dederunt. Sine muliere liberos optavit.* Sed quis locum tam audaci egere correctione dicat? Senſus vulgatae lectionis ſatis commodus: dederunt ei facultatem quidlibet pro lubitu accipiendi, ſi quid peteret. Confer ſupra Fab. CLXVI. *Tum optionem a Jove accepit*, ſiquid ab iis petiſſet, *impetraret.* ubi exſcindendam forte vocem ultimam jam diximus. WOPKENS.

7 QUEM HERCULES YPSEO EI IMMOLARAT Apparet nonnihil deeſſe. MICYLL. Illud *Hercules* eſt natum a Gloſſa, qua quis pro *Ypſeo* vel *Hypſeo* alibi legi *Hyreus* notaverat. Debet itaque deleri Deinde ſcribendum, *quem Hyrieus Deis immolarat.* SCHEFF. Lego, *quem Hyrieus ipſis.* Ovid. v. Faſtor. 515. *Ut rediit animus, cultorem pauperis agri Immolat, & magno torret in igne bovem.* Servius: *Intra corium oblati ſibi bovis urinâ facta.* Scholiaſt. Hom. Λαβόντες ἱερουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν. Eadem habentur apud Palaephatum, unde totam illam fabulam tranſcripſit Scholiaſtes. Narrat eodem modo hanc fabulam German. Scholiaſtes, ut & Lactantius ad Stat. III. Theb. 27. in cujus MS. pro *OEnopionem* haberi *Orionem* notat Tiliobroga. Quod mutandum procul dubio in *Hyrieum. Pelaſgum* idem nominat ad lib. VII. 256. ubi legas, *minxerunt numina in corium bovis, quem Pelaſgus Diis immolaverat.* Confer Noſtr. Aſtron. II. 34. Haec ſcripſeram, cum incidi in Doct. Tollii notas ad Palaephatum, ubi ſummum Gronovium locum hunc ita conſtituere video: *Quem Hyrieus ipſe eis.* Optimè. Schol. Stat. *Ut tauri corium, quem eis immolaverat, terrae infoderet.* Atque ita planè etiam in margine libri ſui emendaverat Nob. Heinſius. Gaudeo tam propè à vera lectione abſuiſſe meam conjecturam. Sciverius in libro Goeſiano correxerat, *Hyrieus ei immolaverat.* Multus eſt in hac fabulâ illuſtrandâ Leopardus Emend. lib. XIII. 22. MUNCK.

8 ILLI IN EUM] *In id.* MICYLL. Corium puto. Micyllus emendat *id* ſine cauſſa. Nam & Plautus in Poenulo: *Tres facile corios contrivisti bubulos.* Quanquam & hoc inter plebeja debeat referri. SCHEFF.

9 URINAM FECERUNT] *Facere* eſt excernere. Ita *ſanguinem facere*, *ventrem facere* dixiſſe Plinium Valer. lib II. obſervat Barthius. Addo illis locum Scholiaſtae Juvenal. ad Sat. VI. 308. *Apud pudicitiam concumbunt, & urinam faciunt.* MUNCK.

10 ORION] Ovidius. *Quem Hyrieus, quia ſic genitus, vocat Oriona: Perdidit antiquum litera prima ſonum.* Noſter Aſtron. II. 34. *Quem Hyreus é facto Uriona nomine appellavit; ſed vetuſtate & conſuetudine factum, ut Orion vocaretur.* Etiam κατὰ Παλαίφατον prius fuit *Urion* dictus, ἔπειτα κατ᾽ εὐφημισμὸν Ὠρίων Servium nunc audiamus: *Cui nomen ab urina impoſitum, ut οὐρίων diceretur. quod Dorica lingua mutatum eſt, ut ου diphthongus in ω verteretur.* Iſidorus Orig. lib. III. 70. *Dictus Orion ab urinâ, id eſt, inundatione aquarum. Tempore enim hyemis obortus mare & terras aquis & tempeſtatibus turbat.* Lactantius ad Stat. VII. 237. Thebaid. *Ex urinâ nomen accepit. οὖρον enim Graecè urina dicitur.* Caeterum ſecundum Heſiodum ex *Brylle* Minois & Neptuno natus Orion, ut ad Arat. p. 140. Ed. Valder. notavit Theo. Sed corruptum eum locum puto, & legendum, *Euryale* ex Hygin. Aſtron. II. 34. & Μερόπη ex eodem. MUNCK. Dictus a Poetis etiam *Oarion.* Vide Inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 265. Ingenti fuit magnitudine. Theo ad Aratum pag. 71.

11 AB EA] Ab ſcorpione, quem prodire è terra ipſa fecerat, periiſſe Palaephatus, & Homeri, Germanici, Arati, ac Statii Scholiaſtae tradunt. Confer noſtrum Aſtron. II. 26. & 34.

CXCVI. *Pan.*

Dii in AEgypto cum Typhonis inmanitatem metuerent, Pan [1] juſſit eos, ut in feras beſtias ſe converterent, quo facilius eum deciperent, quem [2] Jovis poſtea fulmine interfecit. Pan deorum voluntate, quod ejus monitu vim Typhonis evitarant, in aſtrorum numerum relatus: & quod ſe [3] in capram eo tempore converterat, inde

Cum Hygino facit Horatius lib. III. od. 4. Schol. *Orion venator fuit, qui ſtuprare conatus Dianam, ejus ſagittis occiſus eſt.* MUNCK. A Scorpione *Orionem* interfectum docet etiam Schol. Euripidis in Hecuba. vs. 1088. p. m. 98. B. In qua ſententia eſt etiam Servius ad I. AEn. vs. 535. Adde Nicandrum ab inl. Spanhemio d. l. citatum, quem velim conſulas. Ita narrat Theo ad Aratum pag. 70. Ὁ Ὠρίων, ὃς κυνηγετῶν περὶ Χίον, τὴν Ἄρτεμιν ἐβιάσατο, καὶ τὸν πέπλον αὐτῆς ἐλάβετο. ἡ δὲ θυμωθεῖσα παραυτὰ σκορπίον ἐκ τῆς γῆς ἀνέδωκεν, ὑφ' οὗ ἐπλήγη ὁ Ὠρίων. Adde Eratoſthenem cap. VII. Cataſter. Alias necis cauſſas profert Apollodorus lib. I. pag. m. 15. Ὁ δὲ Ὠρίων, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῃρέθη, δισκεύειν Ἄρτεμιν προκαλούμενος, ὡς δέ τινες, βιαζόμενος Ὦπιν μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

Ad CAP. CXCVI.

1 Jussit eos, ut] Apulejus Floridis: *AEgrum jubet, ut beno animo ſit.* Auſonius Ludo: *Rectè olim ineptum Delphicus juſſit Deus, Quaerentem, quiſnam primus ſapientum foret, ut in orbe tereti nomina eorum inſcriberet.* Ita legit Scaliger Animad. lib. II. cap. 2. Immerito ergo reprehendit Caſaubonum Scioppius (cui nollem in de Conſtruct. cap. 36. acceſſiſſet Voſſius) quod ſcripſerit, *juſſit me rex, ut tibi ſignificarem.* Quintil. nepos Declam. I. *Quid imprecer homini, qui primus fecit, ut pietate juvaremur.* Corrigit vir ſummus, *pietatem juberemus.* Puto rectius eſſe, *pietatem juberemur.* Sequitur enim paulo inferius: *Quanquam & huic jubetur neceſſitati pietas veſtra ſuccurrere.* & Declam. III. *Ferres dicentem juſſit me tribunus?* XVII. *Ne mihi animum pereundi vel hoc faceret, quod putabam me juberi.* Pſeudo Cyprian. de Sing. Cleric. *Qui ergo nos juſſit, ut in ſacris ſuis cum foeminis triumphemus.* Martial. lib. IX. 66. *Sed tu juſſiſſes Euryſtheo.* Quod fruſtra unicum hujus conſtructionis eſſe exemplum affirmat, & propterea τὸ *Euryſtbea* in *Euryſtbeo* mutat vir magnus. Petron. Fragm. Trag. *AEdificas monumentum, quemadmodum te juſſi?* Immerito etiam in ſcriptis Lipſii *ut quid*, pro *quamobrem.* Symm. lib. III. 41. epiſt. *Ut quid multa?* Hieron. vitâ Hilarionis, *Ut quid intrarem in eum?* & Epitaph. Paulae: *Exurge, ut quid dormis domine?* Auguſtin. C. D. VII. 22. *Ut quid illi adjuncta eſt & Venilia?* Cyprian. Tract. II. *Ut quid exponis juſtificationes tuas?* Martial. lib. XI. 75. *Ut quid, oro, Non ſit cum citharoedus aut choraules?* Ipſum Ciceronem eà loquendi formulâ uſum exiſtimat Pareus, cum ſcripſit ad Atticum lib. VIII. *Depugna, inquis, potius, quam ut ſervias. ut quid? Si victus eris, proſcribere, ſi viceris, tamen ſervias.* Ut non neſcio locum aliter poſſe explicari, ita perſuaſiſſimum habeo hellenismum reſipere iſtam phraſin. Gloſſ. Steph. *Ut quid*, ἵνα τί. Joſ. VII. 7. Ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην; Crebro ita cum ſacri ſcriptores, tum & Plato. Imo nec ipſe Virgilius hunc Graeciſmum refugit in Ciri: *Ut quid ego amens* &c. Vid. pag. 183. Potiori forſan jure in Voſſii commentariis de Vitiis Sermonis culpat *mutuo ſumere* pro *mutuari.* MS. tamen liber Biblioth. Leid. in Catil. Salluſtii: *Pecuniam ſuâ aut aliorum fide mutuo ſumptam.* Juſtin. Lib. XVII. 2. *Ab Antigono naves ad exercitum in Italiam deportandum mutuo petit.* Sed Juſtinus non ſatis idoneus auctor Latinitatis. Vapulet ergo Scioppius, quod ejus auctoritate contra Voſſium ipſe utatur. *Mutuo accipere pecuniam* dixit Schol. Juv. ad vers. 46. Sat. XI. Niſi alienum eſſet ab inſtituto noſtro, complura poſſem proferre, in quibus nimis acrem inſtituit cenſuram ille Claraevallenſis. Tanquam in illo Scaligeri, *aures erroribus perſonantur.* cum tamen Virgil. dixerit AEn. V. *Dum perſonat aequora conchâ.* Ovid. III. Triſt. *Scythico circumſonor ore.* Et in iſto Caſauboni, *omnes mortales omnium aevorum.* cum apud Ovidium legamus III. Pont. *Nulli datus omnibus aevis.* *Attaminare* citius inventurum aliquem in ſemidocti alicujus Grammatici Gloſſario autumat, quam apud claſſicum auctorem. Juſtinus tamen ab eo non abhorruit. Lib. XXI. 3. nec illi, quos laudat Caſaub. ad Capitolin. p. 432. Quibus addo Tertull. Coron. Mil. cap. ult. *Relinque Deo rem ſuam*

de AEgocerus est dictus, quem nos Capricornum dicimus.

CXCVII. *Venus.*

In Euphratem flumen de coelo ovum [4] mira magnitudine cecidisse dicitur, [5] quem pisces ad ripam evolverunt: [6] super quod columbae consederunt, [7] & excalfactum exclusisse Venerem, quae postea dea Syria

suam inattaminatam. Turpem & faedam vocem putat *defaedus*, licet Cicero ipse dixerit ad Atticum IX. *Defaedam moram.* MUNCK. *Jubeo te, ut facias* ne imiteris Lector. Dicitur *jubeo te facere.* Quam locutionem etiam Julio Paullo Jcto, & Justiniano restitutam vult summus Gronovius ad Livium lib. XXVII. cap. 24. & contra Munckerum defendit Celeb. P. Burmannus ad Ovidium lib. VIII. Met. vs. 752. Cui adde Oudendorpium optime de J. Caesare meritum ad lib. III. de B. Civili cap. 98. De verbo *sinere*, eodem fere modo adhibito disputat Celeb. P. Burm. ad Virgilii IV. Georgic. vs. 7. qui & de verbo *jubere* videndus ad I. AEn. vs. 3. Quod si subjunctivus modus sequatur, *jubeo* absolute poni solet a probatis auctoribus. Consule Eumdem ad Hirtium de B. Alexandrino cap. 73. & sensus satis, ut opinor, hic esset clarus & apertus, si legeres *Pan jussit, ut in feras bestias se converterent.*

2 Jovis] *Juppiter.* MICYLL.

3 In capram] Narrant hanc fabulam inter alios Eratosthenes καζεσεg. cap. 27. Ampelius cap. 2. Sed corruptè pro *Typhone* exhibet *Pythonem.* Anton. Liberal. cap. 28. Theo ad Aratum pag. 156. ed. Valder. Noster Astron. II. 28. Caeterum ex hac deorum transformatione in bestias ortum earum cultum apud AEgyptios observat Eusebius Praep. Euang. p. 31. Ed. Steph. Addit Pignorius in Mensâ Isiaca cultos ab illis arietem, pisces, hircum, Apin, quod hujusmodi signa in coelo primi observassent. Vide ipsum pag. 6. MUNCK. Consule Farnab. & Celeb. P. Burm. ad Ovid. V. Met. 321. Osirim, sive Solem, & Isin, sive Lunam ab AEgyptiis imagine scarabei, draconis, & accipitris fuisse expressos ac cultos docent Manethus & Hecataeus apud Diogenem Laertium Prooem. Segm. 10. Sed de hac hujus transformationis fabula, nequaquam credendâ, disputat Plutarchus in Iside & Osir. Tom. II. pag. 379, 380. Asinos ex hac fabula AEgyptiis invisos esse idem docet in Conviv. VII. Sap. pag. 150.

Ad CAP. CXCVII.

4 Mira magnitudine] Barthius in Ms. suo ait *mira proportione* legi. Si sic legit Barthius, ut ait, crederem id Glossatoris esse, non Hygini. SCHEFF.

5 Quem pisces] *Quod.* MICYLL. Micyllus, *quod pisces.* Barthius ex suo Ms. *cum id pisces.* Nimis in multis abit, ut putes, divinatoris, non codicis alicujus esse lectiones. Mallem ego, *quum pisces.* SCHEFF. Micyllus, *quod pisces.* Barthius ex MS. *cum id pisces.* Schefferus *cum pisces.* MUNCK.

6 Super quod columbae] Barthius iterum ex libro suo, sicut ait: *super columbae quod*, unde ipse facit: *super columbae quaedam.* Nil me movet codex Barthii, quod jam monui aliquoties. Scribo. *cecidisse dicitur, quum pisces ad ripam evolverunt, superque & columbae consederunt, excalfactum exclusisse Venerem.* Male in omnibus post *exclusisse* positum est comma, voci *Venerem* postponendum. SCHEFF. Barthius, *super columbae quaedam sederunt*, quod in MS. suo inveniret, *super columbae quod consederunt.* Schefferus, *superque & columbae consederunt.* Mallem, *superque id.* MUNCK.

7 Et excalfactam exclusisse] Barth. *& excalfactum exclusit.* Schefferus totum locum ita constituit: *Cecidisse dicitur, quum pisces ad ripam evolverunt, superque & columbae consederunt, excalfactum exclusisse Venerem.* Dilucidior erit sententia, si ita scribas: *Cecidisse dicitur, & quum pisces ad ripam evolverunt, superque id columbae consederunt, excalfactum exclusisse* &c. Atqui non ab ovis pulli, sed avibus incubantibus excludi ab aliis dicuntur. An scripsit ergo? *Dicitur, quum pisces ad ripam evolverunt, superque id columbae consederunt, & excalfacto eo excluserunt Venerem.* Schol. German. Piscibus: *Quod volventes ejecerunt in terram, atque ita columbam insedisse, & post aliquot dies exclusisse eam Syriae, quae vocatur Venus.* Lege *Deam Syriam*, ut video jam ante nos emendasse Rutgers. Var. lect. lib. III. Grotius legit, *Deam Syriae.* ad Imag. Arat. pag. 12. Ampelius cap. 2. *Dicitur & in Euphrate fluvio ovum*

Syria est adpellata, [1] & justitia & probitate cum caeteros exsuperasset, [2] & ab Jove optione data, pisces, in astrorum numerum relati sunt: & ob id Syri pisces [3] & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

CXCVIII. *Nisus.*

Nisus Martis filius, sive ut alii dicunt, [4] Deionis filius, rex Megarensium, in capite crinem purpureum habuisse dicitur. Cui responsum fuit, tam diu eum regnaturum, quam diu eum crinem custodisset.

vum piscis in orâ fluminis columba assedisse (leg. *insedisse*) *dies plurimos, & exclusisse Deam benignam & misericordem hominibus ad bonam vitam.* Lucis non parum huic fabulae afferunt, quae ad lib. I. de Veritate Rel. Christ. annotavit Hugo Grotius. MUNCK. Vide de hac Dea piscium abstinentia culta Gr[illegible] ad Imagin. pag. 52. & Interpr. ad Ovid. IV. Met. 45.

1 Et justitia] Barthius iterum ex Mf. suo: *Haec justitia.* Mallem: *Ea & justitia* Illud *ea* periit per similitudinem litterarum proxime praecedentium in fine vocis *appellata.* SCHEFF. Barth. ex MS. *Haec justitia.* Schefferus, *ea & justitia.* Quod non sapit Hygini stylum, qui non solet uti polysyndetis. Nisi satis placet Barthiana correctio, legere possis, *ea justitia* &c. MUNCK.

2 Et ab Jove] Hic contrarium superiori accidit. Nam & deleri debet. SCHEFF. Τὸ & delet Schefferus. Malim mutare in *ei.* Schol. German. *Rogata à Jove, quod sibi optatum tribui postularet, illa ait, ut pisces, qui suam originem servassent, immortali praemio afficerentur.* MUNCK.

3 Et columbas ex Deorum numero] Similitudo litterarum oscitantem librarium decepit saepe, ut adderet vel demeret, quod non debebat. Hic detraxit *quas*; legendum enim, *& columbas, quas ex.* SCHEFF. Schefferus legit: *Columbas, quas ex Deorum numero.* Atque ita quoque hunc locum adducit Cl. Ouzelius ad Minutium Felic. p. 278. Malim tamen, *quos.* Nam & pisces Diis annumerant. Quanquam nihil opus est τὸ *quos* inserere, si *non* mutes in *nec.* Vide hac de re Clement. Protrept. pag. 25. edit. Morell. Astron. II. 41. Phornutum cap. περὶ τῆς Ῥέας. Diodor. Lib. II. pag. 92. Theon. ad Aratum pag. 131. Scalig. ad Manil. pag. 343. Owen. Theol. Mosaic. lib. V. 8. Athenag. Legat. pro Christ. p. 33. Nonni de Re Cib. lib. III. cap. 2. MUNCK. AEgyptii, sacrifici inprimis, Syri, Graeci, sacerdotes Matris Deûm piscibus abstinuisse dicuntur variis de caussis. De quibus videndi Athenaeus lib. VIII. cap. 8. pag. 346. 346. Plut. de Iside & Osiride Tom. II. pag. 363. (qui de 24. diis ex Ovo prognatis juxta quosdam pag. 370. disputat.) & lib. VIII. Sympos. Quaest. 8. p. 730. Neapolis & Burm. ad Ovid. II. Fast. 473, 474. S. Bochart. lib. I. cap. 6. pag. 44. De Cetis & Cetaceis. De Columbis, quas Syri adorant, St. le Moyne de Melanophoris ad G. Cuperum pag. 281. & Broukh. ad Tibull. I, VIII. 18.

Ad CAP. CXCVIII.

4 Deionis filius] Meursius in regno Attico p. m. 152. *Pandionis* ostendit legendum. SCHEFF. Meursius, ut notavit Cl. Schefferus, in Regno Attico corrigit, *Pandionis.* Etsi rationes ejus, quod liber ille ad manum mihi nunc non sit, examinare non possum, non dubito tamen, quin verè corrigat. Vide Strab. lib. IX. pag. 454. edit. Xyl. Schol. Theocriti ad Eid. XII. 27. Eurip. ad Hippol. vers. 35. & 1200. Venerat eadem emendatio in mentem Lindenbrogio ad Catal. p. 292. MUNCK. Hyginus fab. CCXLII. dicit Nisum, fatali crine amisso, sese interfecisse, quum Pausan. lib. I. cap. 19. p. 45. a Minoe interfectum, & ab Atheniensibus sepultum Athenis pone Lyceum tradat. Apollodorus lib. III. p. m. 253. Ἀπέθανε δὲ καὶ Νῖσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύτης ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ, ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα ἐρασθεῖσα Μίνωος, ἐξεῖλε τὴν τρίχα.

5 Veneris impulsu] Virgil. non Venere, sed Junone iratâ, hoc Scyllae accidisse scribit. MUNCK.

6 Fatalem crinem] Χρυσοῦν πλόκαμον appellant Lucianus & Euripidis Scholiastes. Lactantius Argum. Lib. VIII. Met. Ovid. *Crinem purpureum*

ſet. Quem Minos Jovis filius obpugnatum cum veniſſet, à Scylla Niſi filia, [5] Veneris inpulſu, eſt amatus. quem ut victorem faceret, patri dormienti [6] fatalem crinem praecidit. Itaque Niſus victus à Minoe eſt. Cum autem Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogavit, ut ſecum aveheret. Ille negavit, Creten ſanctiſſimam tantum ſcelus recepturam. illa ſe in mare praecipitavit, [7] ne perſequeretur. Niſus autem dum filiam perſequitur, [8] in avem haliaeeton, id eſt, aquilam marinam converſus eſt, Scylla filia [9] in piſcem, Cirim quem vocant. hodieque, ſi quando ea avis eum piſcem natantem conſpexerit, mittit ſe in aquam, raptumque unguibus dilaniat.

CXCIX.

pureum abſcidit genitori dormienti, quo fata patriae continebantur. Noſter cap. 242. *Niſus Martis filius, crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit.* Ovid. Lib. VIII. 85. *Fatali nata parentem Crine ſuum ſpoliat.* Similem hiſtoriam de Comaethone Pterelai filiâ habes apud Apollod. lib. II. pag. 81. & Tzetzen in Lycophron. pag. 134. MUNCK. Conſule Celeb. J. Broukh. ad Tibull. lib. I. El. IV. vs. 57. *purpureum* ac *fatalem crinem* vocat Lactant. ad Statii I. Thebaid. 332. Sic Pterelaus Taphii filius a Neptuno in capite acceperat χρυσῆν τρίχα, quem crinem quamdiu ſervaſſet, fuiſſet invictus ac indomitus Pterelaus. Conſule Tzetzen ad Lycophron. vs. 934. Eadem Apollodorus lib. II. p. 97. refert, ſed ibi e Tzetze pro ἈΘΆΝΑΤΟΝ ἐποίησε Ποσειδῶν lege ἈΗΤΤΗΤΟΝ. Quem crinem ei etiam praecidit filia Comaetho. Vide cetera pag. 101.

7 Ne perſequeretur] Hoc *perſequeretur* Barthius paſſive putat poſitum, & probat. Mihi, ut hoc concedatur, deeſſe nihilominus videtur quidpiam. Sane nihil occurrit, quod oſtenderet, cur ſe tandem praecipitarit. Scribo igitur: *praecipitavit, ne pater perſequeretur.* Illud *pater* compendioſe ſcriptum fuit litteris tribus *per* cum lineola in vertice. cumque recurreret in *perſequeretur*, librarius indoctus ut ſuperfluum rejecit. SCHEFF. Barthius παθητικῶς accipit, ut apud Optatum: *Quem à nobis perſequutum eſſe aut dicere poſſis, aut probare?* Et ſic quoque German. Scholiaſt. Pleiad. *Quidam à ſole perſequutum arbitrantur.* Vincentius Lirinenſis: *Quem tanto ſacerdotum ſtudio proſequutum videret.* Nimirum quod activa olim erant, quae nunc deponentia ſunt, hinc paſſivè iſta ſaepe uſurpari etiam ab optimis videas. Salluſt. Jug. cap. 31. *Quicquid ſine ſanguine civium ulciſci nequitur.* Cap. 25. *Ab iiſdem illis regis fautoribus ſummâ ope eniſum.* Omitto prudens ſexcenta alia. Cl. Schefferus emendat, *ne pater perſequeretur.* Quid ſi legas? *ut perſequeretur.* videl. Minoem. Ovid. VIII. vers. 142. *Inſilit undis, Conſequitur rates, faciente cupidine vires.* MUNCK.

8 In avem halieton] Scribe *baliaeton* vel *baliaeeton.* Corruptus Lactantius in quibuſdam editionibus: *Patre jam in avem transfigurato, quam Graeci alicton dicunt.* *Aquilam piſcarien* appellat Servius in Eclog. VI. vs. 74. Leg. *piſcariam*, vel *piſeatoriam* potius. *Avem* ſanè *piſcatoriam* vocat Lactant. Argum. Lib. VIII. fab. I. Ovidius: *Et modo factus erat fulvis baliaeetos alis.* Inter accipitres recenſetur in epiſtola, quae Symmacho & Theodotioni inſcribitur. Scaliger ad Catal. pag. 83. *Haliaeetus Virgilii eſt Falco noſter.* At Falco accipiter magis, quam aquila videtur eſſe. Aquilam tamen facit Virgilius haliaeetum. *Fecit & in terris baliaeetus ales ut eſſet: Quippe aquilis ſemper gaudet Deus ille coruſcus.* Schol. Homer. ad Iliad. pag. 674. Αἰετός. Ὄρνις δορκαλκὸς καὶ ὀξὺς ἐν τῷ ὁρᾷν, καὶ ἴπλαξ. Φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ὡς ἵστησι τοὺς νεοσσοὺς πρὸς τὸν ἥλιον ἀναγκάζων βλέπειν, καὶ ὁ δυνηθεὶς ὁρᾷν, οὗτος ἀετοῦ ἐστιν υἱός. ὁ δὲ μὴ, ἐκβέβολη), καὶ γέγονεν ἁλιαιετός. Leg. ἁλιαίετος. & διορκαλκὸς pro δορκαλκός. Id quod Scholiaſtes ille ipſe vult, quem ſcripſiſſe deprehendo ad vers. 638. Iliad Π. Φαίδιμον) διορκαλκὸς, ὀξὺς, ἔμπειρος. Confer Plin. lib. X. cap. 3. & quae dixi ad Lactant. lib. VII. fab. 20. &c. MUNCK Adde J. N. Loenſem lib. VIII. Epiphyll. cap. 26. ubi Typothetarum vitio *Ariſtoteles in Avib.* legitur pro *Ariſtophanes in Avib.* ſunt enim verba Ariſtophanis in Avibus vs. 892. ἁλιαιέτους καὶ γῦπας jungentis, & ejus Scholiaſtae ſcribentis Εἶδος ἀετοῦ ὁ ἉΛΙΑΙΈΤΟΣ ἐν θαλάσσῃ διαιτώμενος. Reſcripſi *baliaeeton.*

9 In piſcem Cirim] Hoc mire exagitat Reineſius, quia repugnat omnium aliorum rationibus, qui avem factam dicunt. Quaſi noſter nihil habeat, niſi quod reperiatur apud alios, aut quaſi nos habeamus omnes, qui de his tradiderunt apud veteres. Vide, quae in diſ-

CXCIX. *Scylla altera.*

SCYLLA [1] Crataeidis fluminis filia, virgo formosissima dicitur fuisse. Hanc [2] Glaucus amavit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla

sertatione nostra super Hyginum de hoc loco diximus. SCHEFF. Avem eam Ovidius & Virgilius faciunt. Glossae Stephani *Circum* appellant. *Circum*, ἱέρακα. ἔστι δὲ ὄρνεον μεταβληθείσης τῆς Σκύλλης τῆς νήσου Μεγαρέων. Vulcanius emendat: Τῆς Νίσου βασιλέως. Malim legi, Νίσου τοῦ Μεγαρέως vel Μεγαρέων, ut subaudiatur βασιλέως, quemadmodum apud AElian. ποικ. ἱσ. XIII. 18. Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας. Tzetzes in Lycophron. pag. 95. Μιξοπάρθενος, τῆς Σκύλλης, ἥτις καὶ ἦν μὲν θυγάτηρ Νίσου τοῦ Μεγάλου. Leg. Μεγαρέως. Sed Scaliger, ut deprehendi postmodum, ad Catal. p. 83. Τῆς Νίσου Μεγαρέως. Confundit interim Scyllas, quo nihil apud Mythologos & Poëtas frequentius. *Circus* est Graecanica vox. Κίρκοι enim αἐτοὶ Graecis. Etym. magnum accipitrem esse vult. Πέλεια, inquit, καὶ κίρκος εἶδος ἱέρακος. Illis, quae pro Hygino adduxit Cl. Schefferus, addo illa ex Etymologicographo: Κίῤῥις ὁ ἰχθύς. ἐπειδὴ κιῤῥός ἐστι τὴν χροιάν. Κείρις δὲ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Κίῤῥις, εἶδος ἱέρακος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ Κυπρίοις Κίῤῥις ὁ Ἄδωνις. Accedit huc, quod pisces captare solenne est haliaeeto: qua de re videndus Plinius Lib. x. 3. MUNCK. In avem mutatam Scyllam docuit Parthenius, qui Metamorphoses scripsisse dicitur. Vide Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 420. (ubi plura sunt videnda, & apud Servium ad Ecl. VI. vs. 74. Item Meursium de Creta lib. III. cap. 3.) Servius ad VI. AEn. vs. 286. haec adnotat: *Scylla ejusdem Nisi filia, quae patri suo abscissam comam purpuream Minoi obtulit contra patrem pugnanti, & inde in avem conversa est.* Sed consule, Lector, Celeb. J. Perizon. Animadv. Historic. cap. IX. pag. 401, 402. Fabulam de Scylla in avem mutata tacitus explicat Pausanias, qui lib. II. cap. 34. pag. 192. non, ut Hyginus noster, Scyllam sese in mare dedisse praecipitem, sed a Cretensibus, Minoe jubente, e navi esse ejectam, Σκυλλαῖον ἀπὸ τῆς Νίσου καλούμενον θυγατρός. ὡς γὰρ δὴ τὴν Νισαίαν ὁ Μίνως καὶ τὰ Μέγαρα εἷλεν, ἐκείνης προδούσης, οὔτε γυναῖκα ἕξειν αὐτὴν ἔτι ἔφασκε, καὶ προσέταξε τοῖς Κρησὶν ἐκβάλλειν τῆς νεώς, ἀποθανοῦσαν δὲ ἐπέκλυσεν ἐς ταύτην τὴν ἄκραν ὁ κλύδων. τάφον δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν αὐτῆς, ἀλλὰ περιφθῆναι τὸν νεκρόν φασι, διαφορούμενον ὑπὸ ΤΩΝ ἘΚ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ὈΡΝΙΘΩΝ.

Ad CAP. CXCIX.

1 CRATETIS FLUMINIS] Alii, inter quos etiam Homerus est, Scyllam a matre Crataeida vocant. MICYLL. Vix puto ista esse integra, vel recte scripta. Pro *Cratetis* in vetustioribus est *Cateris*. Censeo scribendum *Cretheidos*. nam *Cretheis* mater ejus apud Servium ad Eclog. VI. vs. 74. At vero ita nomen patris deerit, quod noster alias non omittit. Itaque puto locum totum sic constituendum: *Scylla, Phorci & Cretheidos filia*: Illud *fluminis* omitto, quia malunt Nymphas appellare cum alii, tum noster. Et sic facit de Cretheide Servius. Denique hoc glossatoris ingenium sapit. SCHEFF. Servio ad Ecl. VI. est *Cretheidos nymphae filia*. Ad AEn. autem III. 420. *Scylla Phorci & Cretidis Nymphae filia fuit.* Scribo tum heic, tum apud Servium *Crataeidis*, vel *Crataeis*, ut inflexione Latinâ usus sit in vocabulo Graeco: quod non esse insolens sequioris aevi scriptoribus alibi ostendimus. Quamquam vir illustris ad Catal. pag. 52. τὸ *Cretheidos* non sustinuit mutare: *Alii*, inquit, *Crataein dicunt matrem Scyllae, alii Persean, alii Lamiam, alii Cretheida, alii Ecaten.* Nisi de *Cretheide*, quae ex τῆς *Cretaeis* nata, verum est de caeteris. Non debebant ergo mutari ab illo versus illi: *Ipsi seu Lamie mater* &c. Schol. Apollon. ad Lib. IV. 828. Ἀκουσίλαος Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει. (Atque ita quoque Hom. Schol. ad Iliad. M. 85.) Ὅμηρος δὲ τὴν Σκύλλης μητέρα Κραταιὶν καλεῖ. Secutus ergo Homerum Ovidius XIII. Met. 745. *Nereis his contra resecuta Crataeide natam.* Sed illo *fluminis* quid faciemus? A glossâ esse censet Cl. Schefferus. Mihi videtur corruptum ex *Phorcynis*, & transpositum. Lego itaque *Phorcynis & Crataeidis filia.* Apollonius: Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοὴ Φόρκυνι, ἣν τέκε φοιταλέη Νυκτιπόλος Ἑκάτη τήν τε κλείουσι Κράταιιν. Gloss. MSS. in I. Georg. de duabus Scyllis: *Una Forci & Cretide filia fuit.* Scribe, *Crataeidae.* Lactant. Argum. lib. XIII. fab. 9. Met. Ovid. *Ut Scyllam Phorci & nymphae Gratheidis eodem mari versantem conspexit.* Lege, *Crataeidis.* Quin veri haec speciem aliquam aequè tibi, ac mihi, habere videantur, nullus dubito. Nihil tamen mutandum, nisi τὸ *Cratetis* in *Crataeidis.* Capella lib. VI. pag. 205. *Scyllaeum oppidum cum Crataeide flumine, quae Scyllae mater fuit.*

la autem cum adſueta eſſet in mari 3 lavari, Circe Solis filia 4 propter zelum, medicamentis aquam inquinavit. quo Scylla cum deſcendiſſet, ab inguinibus ejus 5 canes ſunt nati, 6 atque ferox facta, quae injurias ſuas exſecuta eſt. nam Ulyſſem 7 praenavigantem ſociis ſpoliavit.

CC.

fuit. Ita ex MS. reſtituit Grotius. Solinus cap. VIII. *Cum Scyllaeo oppido & Crataeide flumine Scyllae matre.* Quo loco vulgo *Crathide* legunt. Caeterum alios heic rurſus auctores ſecutus Hyginus, ac cap. 151. vel in Genealogiâ, ubi Typhonis & Echidnae facit filiam Scyllam. Ita ego commentabar. Sed Nob. Heinſii Not. in Met. Ovid. p. 352. ſi inſpexiſſem, potuiſſem ſuperſedere labore iſto. MUNCK. Lege *Crataeidis.* Conſule J. Nic. Loenſem lib. VIII. Epiphyll. cap. 24. & Celeb. Burm. ad Ovidii XIII. Met. 749

2 GLAUCUS] Hic Polybi filius fuit, qui factus eſt θαλάσσιος δαίμων, de quo Schol. Apollon. ad lib. I. 1310. Tzetzes ad Lycophron. pag. 107. Euſtath. ad Hom. Iliad. pag. 205. ed. Baſil. Palaephatus cap. 28. Anthedonis filius eſt Fulgentio lib. II. cap. 12. An perperam? Fuit Ἀνθηδόνιος τὸ γένος, non filius Anthedonis aliis. Sed cum Fulgentio faciunt Gloſſ. MSS. in Lib. I. Georg. & Lactant. Argum. lib. XIII. Met. fab. 9. Adde quae notamus ad Fulgentium. MUNCK. Lactant. ad Statii VII. Theb. 335. de civitate Boeotiae Anthedone fuiſſe hunc Glaucum docet, & plura de eo refert, ut & ad vs. 337. & ad IX. Theb. 325. item Philoſtratus lib. II. Iconum cap. 15. inter alia notat de hoc Glauco οἰκῆσαι δὲ οὗ πού ποτε λέγεται τὴν ἀρχαίαν ἈΝΘΗΔΟ΄ΝΑ. Conſule & P. Leopardum lib. XI. Emendat. cap. 25. Ante Fulgentium Mnaſeas in lib. III. Europaeorum adfirmat hunc Glaucum ex Anthedone & Alcyone eſſe natum. Haec & plura de variis circa Glauci parentes opinionibus docebit Athenaeus lib. VII. cap. 12. pag. 296, 297. Ubi & de ejus & Scyllae amoribus agitur. Fuit praeter Glaucos ab Hygino memoratos etiam Glaucus Epicydis filius Spartanorum rex. Pauſan. lib. II. cap. 18. p. 149.

3 LAVARI] Etſi contra Varronis regulam, ex uſu tamen magis locupletum ſcriptorum eſſet *lavare.* Vid. Ter. Eun. III 5. 47 Plaut. Truc. II. 3. Petron. Fragm. nt. Trag. cum Hygino pag. 13. edit. Corn. *Et ego*, inquit, *non quotidie lavor.* Pag. 45. *Quibus lavari jam coeperat votum eſſe.* Plin. III. epiſt. 14. *Lavabatur in villâ Formianâ.* Nec refugit Celſus lib. I. cap. 3. Imo nec Tullius ipſe lib. X. Att. 13. *Lavari ſe velle.* MUNCK.

4 PROPTER ZELUM] Fulgent. Mythol. Lib. II. *Zelataque Scyllam fontem, in quo lavari erat ſolita, venenis infecit.* Idem Lib. I. *Odium cauſale eſt, ut amoris zelus atque invidiae.* Inde *zelare* frequens Cypriano Sermone de Livore, & poëtis Chriſtianis, vocabulum. Zelum eleganter *rivalitatis dolorem* appellat Servius ad AEn. III. 420. *Furioſam amantium aemulationem* Petron. Gloſſ. Cyrill. Ζῆλος, *pellicatus, pellicatio, aemulatio, zelus.* Fulgent. Praefat. Lib. I. *Tam etenim libens zelo ſortitus ſum ex affectu conjugium, ut ſi hanc ſuis oblucentem, ut pellicem, voluptatibus repererit* &c. Ita omnino legendum cum membranis Vett. Bibliothecae Leidenſis. Malè ab antiquis editionibus Micylli & Henrici Petri heic receſſit Commelinus. Aliter hanc fabulam narrat Tzetzes ad Lycophron. p. 13. ed. Steph. Ἦν δὲ πρῶτον ἡ Σκύλλα γυνὴ εὐπρεπής. Ποσειδῶνι δὲ συνοῦσα, Ἀμφιτρίτης ζηλοτυπησάσης, καὶ φάρμακα ἐμβαλούσης τῇ πηγῇ, ἐφ' ἧ εἰώθει λούεσθαι, ἀπεθηριώθη. Secutus hoc commentum Virgil. in Ciri: *Sive etiam exactis ſpeciem mutata venenis Infelix virgo, quid enim commiſerat illa? Ipſe pater timidam ſaeva complexus arena Conjugium carae violaverat Amphitrites: Attamen exegit longo poſt tempore poenas; Ut cum cura ſui veheretur conjugis alto, Ipſa trucem multo miſceret ſanguine pontum.* Confer Ovid. I. Art Amand. 331. MUNCK.

5 CANES SUNT NATI] Eleganti metaphorâ de obtrectatoribus Hieronymus vitâ Hilarionis: *Scyllaeos canes obturatâ aure tranſibo.* Malè *obduratâ* habet Caniſii editio. Tzetzes in Lycophron. pag. 107. ed. Stephani Scyllae ſex dat capita, & duodecim pedes. Sed denarii gentis Pompejae tres tantum imâ inguinum parte ei canes adſignant, ut obſervavit in de Num. Praeſtant. pag. 233. illuſtris Spanhemius. MUNCK.

6 ATQUE FEROX FACTA] Turbatus heic videtur verborum ordo, quem ita reſtituo: *Quae ferox facta atque injurias ſuas executa eſt.* MUNCK. Mollior omnino ductus erit orationis, ſi cum Munckero legamus . . *nati: Quae ferox facta, atque injurias ſ. e. e.* Sed vix quidpiam tentem. Licet enim iſta *atque ferox facta*, duriora videantur, ſimilis tamen duritici exempla jam affatim ex noſtro collegit vir ipſe laudatus ad Fab. LXXVII. De uſu pronominis *quae*, pro *illa autem*, diximus ad Fab. XXVIII. & CXXXIV. WOPKENS.

7 PRAENAVIGANTEM] Sic *praelabi* apud Symmach. Lib. I. ep. 7. & Colum. XI. I. *Praefluere* apud Horat. IV. od. 3. & 14. *Praenatare* apud

 Vir-

CC. *Chione.*

CUM Chione, five, ut alii poetae dicunt, [1] Philonide Daedalionis filia Apollo & Mercurius una nocte concubuiffe dicitur. ea peperit ex Apolline [2] Philammonem, [3] ex Mercurio Autolycum, quae poftea in venatione in Dianam [4] eft locuta fuperbius. Itaque ab ea fagittis eft interfecta. at pater Daedalion unicam filiam flendo, ab Apolline eft converfus [5] in avem daedalionem, id eft, accipitrem.

CCI. *Autolycus.*

MERCURIUS Autolyco, ex Chione, quem procreaverat, muneri dedit, [6] ut furaciffimus effet, nec deprehenderetur in furto: ut quidquid fubripuiffet, in quamcunque effigiem vellet, transfmutaretur, ex albo

Virgil. AEn. VI. 705. *Praevebi* apud Plin. Lib. I. ep. 8. *Praevertere* Capell. Lib. II. In quibus *prae* idem quod *praeter* valet, ut *ex* pro *extra* ponitur interdum. Plinius Junior: *Exfiluit cathedram.* Quod nollem temerè in praefatione fuâ damnaffet Stephanus. Sall. *Raro egreffa fines fuos.* Curt. IV. 2. *Eminebat aquam.* Lactant. Phoen. vers. 8. *Eminet montes.* Interpres Apollon. Tyrii: *Evafit cubiculum.* Capella Lib. I. *Tractus aërios jam Phoebus exierat.* Sen. Agam. 968. *Exiit Mycenas.* MUNCK. Confule Pafferat. ad Propertii lib. I. Eleg. VIII. vs. 19. Gronov. ad Livium lib. XXIX. cap. 32. quomodo *excedere* conftruitur a Livio. vide J. Fr. Gronovium ad lib. XXIV. cap. 20. & ad lib. XXIX. cap. 6. & de quo verbo eximium Drakenburgium ad lib. II. cap. 37. latius effe difputaturum didici e notis Cl. Oudendorpii ad J. Caefar. lib. I. de B. Civ. cap. 44. Eodem modo *egredi.* vide Celeb. P. Burm. ad Phaedr. lib. III. fab. 16. vs. 17. Oudendorp. ad Frontin. lib. III. Strateg. cap. 2. n. 25. & J. Arntzenium ad S. A. Victoris Epitom. cap. V. §. 7.

Ad CAP. CC.

1 PHILONIDE] Pherecydes apud Schol. Hom. ad Odyff. T. 432. Φιλωνὶς ἡ Δηΐονος θυγάτηρ οἰκοῦσα τὸ Παρνασσὸν ἐν αὐτῷ παρελέχθη καὶ Ἀπόλλωνι. Omiffum eft Ἑρμῇ, ut apparet ex illis, quae mox fubjungit. Adde Ovid. Lib. XI. Met. fab. 8. MUNCK. De Philonide ita Conon narrat. VI. apud Photium pag. 428. ΦΙΛΑ΄ΜΜΩΝ παῖς ΦΙΛΩΝΙ΄ΔΟΣ, ἡ γέγονεν ἐξ Ἑωσφόρου καὶ Κλεοβοίας ἐν Θορίκῳ τῆς Ἀττικῆς, Qui Philammon ex Apolline & hac Chione dicitur natus ab Ovid. V. ad XI. Met. vs. 193. Philammon cantaffe dicitur Latonae, Dianae & Apollinis natales; & primus Choros facris Delphis inftituiffe. V. Plutarch. de Mufica Tom. II. p. 1132. ubi pro ἀδελφὸν legendum effe Δελφὸν docet fequens pag. 1133. & ita in Mff. legi docet Celeb. Burm. ad Ovid. l. l. vs. 317.

2 PHILAMMONEM] Ita & Ovidius eum & Pherecydes appellant. Corruptè *Philemon* dicitur in veteribus Lactantii Argum. edit. Rectè *Philammon* Raenerius. MUNCK

3 EX MERCURIO AUTOLYCUM] Hunc Mercurii dictum revera Daedalionis filium fuiffe, teftatur Paufanias in Arcadicis. SCHEFF.

4 EST LOCUTA SUPERBIUS] Dianâ formofiorem fe jactavit. MUNCK.

5 IN AVEM DAEDALIONEM, ID EST, ACCIPITREM]. Accipitrem daedalionem vocari neque apud Graecos, neque apud Latinos hactenus obfervatum nobis. An fcribendum *aefalonem*? Plinius lib. X. c. 8. quo agit de accipitribus. *AEfalona Graeci vocant, qui folus omni tempore apparet.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat *aefalonem* ex Plin. Lib. X. cap. 8. Sanè Αἰσάλων eft etiam Ariftotel. Lib. IX. cap. 46. Hiftor. Animal. AElian. Lib. XII. cap. 4. cum aliquot accipitrum vocabula enumeraffet, fubjicit tandem, γένη δὲ ἱεράκων ἐστὶ πάμπολλα. Octo facit Callimachus apud Etym. auctorem in Πέλεια. An inter illa etiam Daedaliones fuerint, dicere non habeo. Nafo fimpliciter in accipitrem converfum narrat. MUNCK.

albo in nigrum, vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, [7] in mutilum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus adsidue involaret, nec ab eo posset deprehendi, sensit, eum furtum sibi facere, quod illius numerus augebatur, & suus minuebatur. qui, ut eum deprehenderet, in pecorum ungulis [8] notam inposuit. qui cum solito more involasset, & Sisyphus ad eum [9] venisset, & pecora sua ex ungulis deprehendit, quae ille involaverat, & abduxit. qui cum ibi moraretur, Sisyphus Anticliam Autolyci filiam compressit, quae postea Laertae data est in conjugium, ex qua natus est Ulysses: ideo nonnulli auctores dicunt [10] Ypsipylon. ob hoc Ulysses versutus fuit.

CCII. *Coronis.*

APOLLO cum Coronida Phlegyae filiam gravidam fecisset, corvum

Ad CAP. CCI.

6 UT FURACISSIMUS ESSET] Vide Schott. Proverb. ex Suid. Cent. XII. 75. Pherecydes de Autolyco: Εἶχε γὰρ ταύτην τὴν τέχνην παρὰ τοῦ πατρὸς, ὥστε τοὺς ἀνθρώπους, ὅτε κλέπτοι τι, λανθάνειν, καὶ τὰ θρέμματα τῆς λείας ἀλλοιοῦν εἰς ὃ θέλοι μορφῆς. Confer Sarisber. Curial. I. cap. 9. Ovid. XI. Met. 311. *Alipedis de stirpe Dei versuta propago Nascitur Autolycus, furtum ingeniosus ad omne.* Nimirum κλεπτης θεὸς Mercurius. Lactant. lib. I. cap. 10. *Fur ac nebulo Mercurius.* Hinc de eo rusticus ille apud Anton. Liberal. cap. 15. κλέπτην ἔλεγεν ὃ τιμᾷν θεόν. Fulgent. Mythol. I. *Furatrinum Deum* salutat. Vide ejus imaginem apud Albricum cap. 6. Cur autem fur Mercurius? Ὅτι ὁ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἥραν ἐμίγη τῇ Μαίᾳ, ut notat Schol. Hom. ad Iliad. Ω. 24. MUNCK. Jam puer Admeti boves furatus esse dicitur Mercurius. consule Celeb. P. Burm. ad Ovidii II. Met. vs. 687. Imo φηλητῶν ἄναξ vocatur ab Euripide in Rheso vs. 217. Confer Schol. Aristophanis Nub. vs. 1480. cum Phurnuto de N. D. cap. 16. p. m. 169, 170. De hoc & variis *Autolycis* consule P. Leopardum lib. XIII. Emend. cap. 5. & Celeb. P. Burm. in Catalogo Arg.

7 MUTILUM] Propriè locutus est. Horat. I. Sat. 5. *O tua cornu Ni foret exsecto frons, inquit, quid faceres, cum sic mutilus minitaris?* Ovid. III. Art. A. 249. *Turpe pecus mutilum.* Donatus ad Hecyr. Ter. act. I. sc. I. *Mutili dicti sunt boves aut capri sine cornibus.* MUNCK.

8 NOTAM] Festus: *Nota nunc significat signum, ut in pecoribus* &c. Schol. Sophocl. ad Ajac. Flagell. vers. 190. μονογράμματον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ubi hanc fabulam habes. Isacius in Lycophron. pag. 62. Μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς ἐπεγίνωσκεν. leg. αὐτοῦ ὄνομα. MUNCK.

9 VENISSET, ET PECORA SUA] Hic male inserta est conjunctio &, quam peperit Syllaba proxime praecedentis vocabuli ultima. SCHEFF. Τὸ &, ut natum ex ultimâ praecedentis vocis syllabâ delet cl. Schefferus. Possit tamen videri polysyndeton. Sed id cum frequentare non soleat Hyginus, amplector ejus conjecturam. MUNCK.

10 YPSIPYLON] *Sisyphium.* MICYLL. Hoc quid sibi velit, non excogito. ὑψίπυλον Graecis, quod habet altas portas. Hoc vero neque ad Anticliam, neque ad Ulyssem pertinet. Non dubito, quin desint aliqua, sine quibus difficulter divinari poterit, quid sit de eo statuendum. SCHEFF. Micyllus in margine *Sisyphium.* Quod & mihi venerat in mentem ex Ovid. Lib. XIII. Met. v. 31. & Avieno in allegoriâ Sirenum: *Sanguine Sisyphio magnus generatus Ulysses.* Nunc rectius puto *Sisyphiden* vel *Sisyphi filium.* Suidas loco superius laudato, διὸ Σισυφείδης Ὀδυσσεύς. Lactantius ad Stat. III. Achill. v. 76. *Lertae & Antiochae* (leg. *Laertae & Anticliae*) *filius, alii dicunt Sisyphi & Anticliae filium, quae ante nuptias cum Sisypho Cocli.* (leg. *AEoli*) *filio concubuit, unde Ulyxes natus est.* Ovid. III. Art. A. 313. *His sua Sisyphides auditis paene resolvit Corpora.* MUNCK. Consulendi de hac fabula Schol. Sophoclis in Ajace vs. 190. & Philoctet. vs. 417. Tzetzes ad Lycophron. vs. 344, 1031. &

vum custodem ei dedit, ne quis eam violaret. Cum ea [1] & Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Jove fulmine est interfectus. Apollo Coronidem gravidam percussit, & interfecit, cujus ex utero exsectum [2] Asclepium educavit. at corvum, qui custodiam praebuerat, ex albo in nigrum commutavit.

CCIII. *Daphne.*

APOLLO Daphnen, [3] Penei fluminis filiam, cum virginem persequeretur, illa à terra praesidium petit, quae eam recepit in se, & in arborem laurum commutavit. Apollo inde ramum fregit, & in caput inposuit.

CCIV.

Serv. ad VI. AEn. 529. item Plutarchus, (& apud eum Ister Alexandrinus) in Quaest. Graecis Tom. II. pag. 301. Plura dabit Mezeriacus ad Ovidii Epistol. I. Heroid. pag. 17, 18. Cur Οὖτις & Ὀδυσσεὺς dictus sit Ulysses, indicat Ptolemaeus Hephaestio apud Photium pag. 473.

Ad CAP. CCII.

1 ET CHYLUS] *Ischys* ab aliis hic dicitur. MICYLL. Vitiose, sine dubio, scribendumque *Ischyus* ex Apollodoro, vel *Ischyis*. Nam & Pausanias sic eum vocat aliquoties. Comeliniana habet *Alcionetus*, quod a veteri scriptura nimium recedit, nec convenit cum Historia. SCHEFF. Lactant. ad III. Theb. Stat. 506. *Lycus*. Utrobique legendum *Ischys* ex Scholiaste Pindari in Pyth. Od. 3. vs. 48. Pausan. lib. I. Apollod. lib. III. Lactant. Argum. Met. Ovid. Met. II. 7. Immo ipse Hyginus Astron. II. 40. *Ischyn* eum appellat. Defendi tamen possit *Ischus*, ut sit dictum, quemadmodum *Rhadamanthus*, ex Ῥαδάμανθυς, & *Atus* ex Ἄτυς apud Varronem. *Tribrachus* ex τρίβραχυς apud Schol. Horat. ad epod. I. *Cotus* pro *Cotys* apud Nepot. Iphicrat. cap. 3. Vide Buchner. ad ejusdem Themist. cap. I. & quae nos superius diximus. Editio Leidensis praefert *Alcionetus*. Malè. Scribi debuisset, *Alcyoneus*. Anton. Liberal. cap. 10. Οἱ πρῶτοι ἀπαγγέλλουσι [illegible] Ἀλκυονεῖ. MUNCK. Lege *Ischys*. Consule Pausan. lib. II. cap. 26. pag. 171. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii lib. XI. Met. vs. 599. Haec Coronis quo ritu colatur a Sicyoniis, docet Pausan. lib. II. c. XI. p. 137.

2 ASCLEPIUM] AEsculapius ita a Nostro Graecos imitato vocatur. Consule Ampliss. Cuperum in Harpocrate pag. 80. De hoc nomine consulendi Tzetzes (ab Amplissimo Cupero emendatus) ad Lycophron. vs. 1054. Servius ad VII. AEn. vs. 761. & ad X. AEn. vs. 316. P. Leopard. II. Emend. 9. In Epidauro Graeciae civitate AEsculapius natus dicitur a Lactantio ad Statii III. Theb. 398. Item Pausan. lib. II. cap. 26 pag. 170, 171. qui & alia de AEsculapii natalibus refert. & ideo ab Epidauriis cultus. Plut. Quaest. Rom. T. II. pag. 286.

Ad CAP. CCIII.

3 PENAEI] Scribe *Penei*. Graecis enim est Πηνειός. Ovid. I. Met. 452. *Primus amor Phoebi Daphne Peneia.* Secutus eum Lactant. ad Stat. I. Theb. 554. Alii Ladonis filiam faciunt, ut Nonnus Dionys. III. Aphthon. Progymnasmatis, Tzetzes in Lycophron. pag 2. ed. Steph. Auctor Geopon. lib. XI. cap. 3. Servius ad AEn. III. 91. *Daphnis Penei, vel, ut alii volunt, Latonis filia, ab Apolline adamata est.* Scrib. *Daphne* & *Ladonis* ut recte exaratum ad AEn. II. 514. *Daphne Ladonis fluvii terrae Arcadiae fuit.* Hom. Schol. ad Iliad. A. 14. Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ Δάφνη ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη. Fabula inde orta videtur, quod Apollo τὸ φυτὸν τῆς δάφνης invenerit. Vide Euseb. Praep. Euang. lib. II. cap. I. MUNCK. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 416. [illegible] περὶ αὐτοῦ ἀρχαιολογίαν. μῦθος γὰρ βούλεται [illegible] Δάφνην. [illegible] num adde apud Eumdem vs. 916. Adde Palaephatum de Incredibilib. cap. 50. Lactantius vero, qui, ut Munckerus recte docet, eam lib. I. Statii Penei filiam adpellavit, ad lib. IV. Theb. vs. 290. vocat sui oblitus Ladonis filiam, praeeunte ibi auctore ipso, *& qui tibi Pythie Ladon, Pene Socer.* Iterum Ladonis filiam vocat ad vs. 832.

CCIV. *Nyctimene.*

NYCTIMENE, 4 Epopei regis Lesbiorum filia, virgo formosissima dicitur fuisse. hanc Epopeus pater amore incensus compressit, quae pudore tacta sylvis occultabatur. quam Minerva miserata, in noctuam transformavit, quae pudoris caussa in lucem non prodit, 5 sed noctu patet.

CCV. 6 *Arge.*

ARGE venatrix cum cervum sequeretur, cervo dixisse fertur: Tu licet Solis cursum sequaris, tamen te consequar. Sol iratus, in cervam eam convertit.

832. nec non Philostratus lib. I. cap. 16. de Apoll. Tyan.

Ad CAP. CCIV.

4 EPOPEI] *Hyclei* alii. MICYLL. Micyllus notat, aliis hunc dici *Hycleum*. Vide fab. 253. SCHEFF. Ita etiam infra habes cap. 253. In margine edit. Micylli visitur, *Hyclei alii*. Quod mutem in *Nyctei* Lactant. ad III. Theb. Stat. 507. *Nycteus AEthiopum Rex, felix si nunquam pater fuisset, filiam habuit Nyctaeam nomine.* Scrib. *Lesbiorum* & *Nyctimenen* ex Ovid. II. Met. fab. 9. in cujus argumento Lactant. *Nyctimene Nyctei filia, virgo Lesbia.* MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovidii II. Met. vs. 592.

5 SED NOCTU PATET] Barthius, *paret*, *vel sane*, *parit*. Videtur praetulisse *parit*. Atqui hoc nihil singulare docet in noctua, quoniam & aliae aves noctu pariunt. Itaque vera lectio est *paret*, pro composito nimirum, *apparet*. Sic Scriptores optimi. Martialis: *Ad potum quoties paruit Hermogenes.* Adde Frontinum de Re Agr. & ibi Keuchenium. SCHEFF. Barth. *paret*, vel *parit*. Prius probo Matth. cap. XXIV. 30. Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Vet. Interp. *Et tunc parebit signum* &c. Cato Scholasticus, quem Ethicum salutat Sarisber. Polycrat. Lib. II. *Temporibus peccata latent, sed tempore parent.* Petronius: *Juris consultus PARET non PARET habeto.* Festus: *Parret, quod est in formulis, debuit & productâ priore syllabâ pronuntiari, & non geminato R scribi, ut fieret paret, quod est inveniatur* (leg. *invenitur*) *ut comparet, apparet.* Non ergo κατὰ παντὸς est effatum illud Agraetii: *Apparet qui videtur, paret qui obsequitur.* Idem legas in Isidor. de Different. & apud Servium ad AEn. I. 121. qui & hoc addit: *Et haec observatio diligenter custodiri debet, licet eam auctores metri causa, vel clausulae, plerunque corrumpant.* Sen. Agam. 457. *Et dubia parent montis Idaei juga.* Excerpta Festi MSS. *Paret significat apparebitur.* Scrib. *apparet.* Idem *in viatores. Qui magistratibus parebant.* Chrysolog. p. 172. ed. Paris. *Parebunt corda vestra obstructiora* &c. Pseudo Cypr. de Sing. Cler. *Si justus vix salvus sit, injustus ubi parebit?* Tertull. Exhort. Cast. cap. 3. *Quod paruit eum magis velle.* Adde quae Sciopp. observavit Susp. Lect. II. cap. 20. & Cl. Daum. ad Caton. Disticha pag. 155. MUNCK. Hac de caussa haec avis Minervae sacra, non adeo ob ejus oculos, ut censet Phurnutus de N. D. cap. 20. & inde in armis, nummis, aliisque Athenarum insignibus expressam in honorem Minervae nocturnas studiorum caussa amantis vigilias conspicere licet noctuae imaginem. Schol. Sophoclis in Ajace vs. 127. φασὶ τὸν Αἴαντα τρίτον ἀσεβηκέναι περὶ τοὺς Θεούς. πρῶτον μὲν, ἐκβαλεῖν τοῦ δίφρου τὴν Ἀθηνᾶν, βουλομένην αὐτῷ συμμαχεῖν. δεύτερον ἀπαλεῖψαι ΤΗ'Ν ΓΛΑΥ͂ΚΑ ΤΗ'Ν ἘΓΓΕΓΡΑΜΜΕ'ΝΗΝ ΤΩ͂ ὍΠΛΩ ἈΥΤΟΥ͂ ἘΞ ἜΘΟΥΣ ΠΑΤΡΩ'ΟΥ. De Atheniensium moneta, in qua noctuae imago conspiciebatur, consule Schol. Sophoclis in Electra vs. 6. Schol. Aristophanis Equit. vs. 1091. & inl. Spanh. ad Nubes vs. 862. Imo stigma damnatis inustum noctua fuit, AElian. lib. II. V. H. cap. 9. Τοὺς γε μὴν ἁλισκομένους αἰχμαλώτους Σαμίων στίζειν κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ εἶναι τὸ στίγμα γλαῦκα, καὶ τοῦτο Ἀττικὸν ψήφισμα. Haec in juvenum gratiam addere libuit.

Ad CAP. CCV.

6 ARGE] Vide Bochartum Hieroz. Part. I. col. 883. MUNCK.

CCVI. *Harpalice.*

Clymenus Schoenei filius, rex Arcadiae, amore captus, cum Harpalice filia sua concubuit. ea cum peperisset, in epulis [1] filiam adposuit patri: Clymenus pater re cognita, Harpalicen interfecit. * * *

CCXIX. *Archelaus.*

Archelaus [2] Timeni filius exsul, à fratribus ejectus, in Macedoniam ad regem Cisseum venit. qui cum à finitimis obpugnaretur, Archelao regnum & filiam in conjugium dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset. Archelaus, [3] quia ab Hercule esset oriundus, [4] nam Timenus Herculis filius fuit, [5] qui * hostes uno praelio fugavit, & ab

Ad CAP. CCVI.

1 Filiam apposuit] Lego *filium.* Cap. 238. *Quod ei filium suum in epulis apposuit.* 239. *Ex eo quem conceperat interfecit.* 246. *Clymenus Schoenei filius ex Harpalice filiâ suâ filium suum.* MUNCK. Fabulam narrat etiam Lutatius ad Statii v. Theb. 120.

Desiderantur hoc loco capita duodecim, ut ex indice apparet. MICYLL.

Ad CAP. CCXIX.

2 Timeni] Scribendum *Temeni* ex Vellejo, Apollodoro, Strabone, Pind. Scholiaste in Pyth. od. v. aliisque. Gr. est Τήμενος. MUNCK. Locus sine dubio corruptus. Plures Archelai fuere. Fuit Agesilai filius Archelaus Laconum rex, de quo Pausan. lib. III. cap. 2. qui quomodo ab Hercule dici possit esse oriundus, docet Herodotus lib. VII. cap. 204. De Archelao Perdiccae filio, Macedonum rege, Celeb. Perizonius videndus ad AEliani V. H. lib. II. cap. 21. lib. VIII. cap. 9. lib. XII. cap. 43. lib. XIII. cap. 4. lib. XIV. cap. 17. Qui quando regnaverit, docent Salmasius in Exercitat. Plinianis in Solinum cap. 9. pag. 111. Dodwellus in Annal. Thucydideis pag. 48. nec non Ill. Spanhemius in ista serie Regum Macedonum, quam dedit in dissertatione VII. de usu & praestant. Num. pag. 378. Editionis ultimae, ut me docuit Celeb. Dukerus ad Thucydidis lib. II. cap. 99. Macedonum reges Temenidas dici, docet Huds. ad Thucyd.

3 Quia ab Hercule] Legendum, *qui ab Hercule.* Verba: *nam Timenus Herculis filius fuit*, in parenthesi collocanda. SCHEFF. Cl. Schefferus, *qui*, vel *ut qui* mallet. MUNCK.

4 Nam Timenus Herculis filius fuit] Si haec verba includas parenthesi, & τὸ *qui*, quod proximè sequitur, deleas, tolli poterit asteriscus. Verum non pater Temeni Hercules, sed atavus fuit, ut scribit Vellejus lib. I. cap. I. Vide ibi Lipsium, & Vossium. At Tzetzen in Lycophron. pag. 127. ed. Steph. si audimus, non abavus, ut Lipsius vult, nedum atavus, ut Vellejus, sed proavus dicendus fuit. Ὁ Τήμενος οὗτος, inquit, ἔκγονος ἦν Ἡρακλέους. Ἡρακλέος τοῦ καὶ Δηιανείρας Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης τῆς Εὐρύτου Κλεόδοτος, Λίχας, καὶ Κῆυξ. Κλεοδότου καὶ Περιδίας ὁ Τήμενος οὗτος, καὶ ἕτεροι. Sed errat Tzetzes ille. Aristomachi filium omnes faciunt Temenum. Theophilus ad Autolycum lib. II. pag. 85. *Ex Baccho & Althaea, quae Thestii fuit filia, orta est Deianira: ex hac & Hercule Jovis filio genitus est Hylus: ex hoc Cleodemus, ex hoc Aristomachus, ex hoc Temenus* &c. Etiam Hygino ipsi cap. 124. Aristomachi filius Temenus est. MUNCK.

5 Qui hostes uno praelio] Barthius ex suo libro facit, *qui tot hostes:* nec rejicio. Mallem tamen vulgatis insistere, ac primum post *tutatus esset*, scribere punctum. Deinde pro *Archelaus quia*, legere, *Archelaus, ut qui ab Hercule*, tum delere illud *qui* ante hostes, item illud *&*, quod sequitur, cum ex syllaba praecedenti videatur natum. SCHEFF.

6 Eo ingeri et incendi] Nil mutandum. *Eo*

ab rege pollicita petit. Ille ab amicis dissuasus, fidem fraudavit, eumque per dolum interficere voluit. itaque foveam jussit fieri, & multos carbones [6] eo ingeri & incendi, & super virgulta tenuia poni. [7] quo cum Archelaus venisset, [8] ut decideret, [9] hoc regis servus Archelao patefecit. qui re cognita dicit, se cum rege conloqui velle [10] secreto, arbitris semotis. Archelaus regem abreptum in foveam conjecit, atque ita eum perdidit. inde [11] profugit ex responso Apollinis in Macedoniam, [12] capra duce, oppidumque ex nomine caprae [13] AEgeas constituit. ab hoc [14] Alexander Magnus oriundus esse dicitur.

CCXX. *Cura.*

[15] CURA cum quemdam fluvium transiret, vidit cretosum lutum: sustulit cogitabunda, & coepit fingere hominem. Dum deliberat secum, quid-

Eo non est adverbium, sed pronomen elliptice positum, pro *eo loco*, vel *in eo loco*, si plenissime loquendum. SCHEFF. H. e. in eam foveam. Adverbium pro relativo pronomine posuit. Cap. 199. *Aquam inquinavit, quo Scylla cum descendisset.* Justin. XII. 5. *Translatis eo trium civitatum populis, quos Cyrus condiderat.* h. e. in eam urbem. Cl. Schefferus τὸ *eo* pronomen esse volebat ellipticè positum, pro *eo loco.* Nihil opus esse hoc ellipsios heic praesidio abunde demonstravi ad cap. 3. MUNCK.

7 QUO CUM] Sufficit ante ista scribi comma; cohaeret enim *quo*, cum superiori *eo*, idque respicit. SCHEFF.

8 UT DECIDERET] Cogita, num scribendum, *ut ne decideret.* SCHEFF. Cogitare lectorem jubet Cl. Schefferus, num legendum sit, *ut ne decideret.* MUNCK.

9 HOC REGIS SERVUS] Ante ista punctum debet collocari. SCHEFF.

10 SECRETO, ARBITRIS SEMOTIS] Alterutrum est glossatoris, non Hygini; puto illud, *secreto.* SCHEFF. Alterutrum à glossâ esse censet Cl. Schefferus. Ego putem post τὸ *secreto* τελείαν στιγμὴν esse collocandam; & illa *arbitris semotis* referenda ad sequentem periodum. MUNCK. Nec cum Sheffero hîc de glossa cogitandum arbitror, nec cum Munckero distinguendum ..*Secreto. Arbitris semotis, Archelaus regem* &c. Talium enim perissologiarum omnia plena. Geminum autem est exemplum illud Apuleji Apol. p. 301. Ed. Elmenh. *confinxere puerum quempiam, carmine cantatum*, remotis arbitris, secretò aliquo loco .. *corruisse.* WOPKENS.

11 PROFUGIT IN MACEDONIAM] Atqui jam venerat in Macedoniam, ut praecessit. Credo in praecedentibus latere aliquid. Pausan. Boeoticis: *Dicunt Macedones Caranum Macedoniae regem pugna superasse Cisseum, qui in vicinâ regione principatum obtinebat.* MUNCK.

12 CAPRA DUCE] Tale quid de Carano Justin. Lib. VII. cap. 1. & Solinus cap. 14. narrant. MUNCK.

13 AEGEAS] Imo *AEgas.* Nomen enim, AEgae, AEgarum. Vide Plinium lib. IV. 20. & alios. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *AEgas.* Non erat necesse. Justinus: *Urbem AEgessam ob memoriam muneris AEgeas, populum AEgentas, vocavit.* Vide ibi Berneccerum. Sammonicus praefat. *Qui colis AEgeas, qui Pergama, quique Epidaurum.* MUNCK. Sic Ciliciae urbem, quam Sammonicus *AEgeas*, Philostratus lib. 1. cap. 7, & 8. Αἰγὰς vocat. Videndus Salmasius in Exercitationib. Plinianis in Solinum cap. 9. pag. 110. Item Cellarius Geograph. Antiqu. lib. II. cap. 13. Sect. 2. n. 37.

14 ALEXANDER M.] Hinc dicitur ab Hercule genus trahere. Scholiastes Theocriti Idyll. XVII. vs. 23. ἀποτείνει δὲ τὸν λόγον εἰς τε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον καὶ εἰς τὸν Πτολεμαῖον. ἀμφότεροι γὰρ ἦσαν ἀφ' Ἡρακλέους. Consule Marshami Chronicon ad Secul. XV. pag. 447, 448. Hinc Alexandri M. nummus leonis exuviis insignitus. Consule inl. Spanh. Dissert. 5. de Praest. & usu Numism. pag. m. 344.

Ad CAP. CCXX.

15 CURA] Reinesius lib. III. Var. Lect. p. 327. hoc caput

quidnam feciſſet, intervenit [1] Jovis: rogat eum Cura, ut ei daret ſpiritum, quod facile ab Jove inpetravit. [2] qui cum vellet Cura nomen ſuum inponere, [3] Jovis prohibuit, ſuumque nomen ei dandum eſſe dixit. Dum de nomine Cura & Jovis diſceptarent, ſurrexit & Tellus, ſuumque nomen ei inponi debere dicebat, quandoquidem corpus ſuum praebuiſſet. Sumpſerunt Saturnum judicem, [4] quibus Saturnus ſecus videtur judicaſſe: Tu Jovis quoniam ſpiritum dediſti, [5] corpus recipito: Cura quoniam prima eum finxit, quam diu vixerit, cura eum poſſideat. ſed quoniam de nomine ejus controverſia eſt, Homo vocetur; [6] quoniam ex humo videtur eſſe factus.

CCXXI.

caput continere ait figmentum inſulſum, quod à gentilium de hominis conditu Mythiſtoriis diſſentiat. Ego nihil tale poſſum intelligere, nominatimque laudatum à Lilio Gyraldo video in Synt. de Diis primo. Quem ob id ſimiliter nil tale ſuſpicatum, obſervo. SCHEFF.

1 JOVIS] *Juppiter.* MICYLL. Sic ubique Micyllus mutat.

2 QUI CUM VELLET] *Cui cum.* MICYLL. Veteres habuere, *qui*; credo antea fuiſſe *quoi*, antiqua ſcribendi ratione, quod non intellexerunt. SCHEFF. *Cui* emendavit Micyllus, cum in MS. inveniſſet *qui*. Non improbo quidem. Scio tamen, utrum τὸ *qui* dandi caſu per Q an per C eſſet ſcribendum, multum agitatam jam olim fuiſſe inter Grammaticos quaeſtionem. Conſule Velium Longum de Orthogr. Donatum in Ter. Andr. 1. 1. Scalig. de cauſis linguae latinae 1. cap. 24. Bembum libro de Terentii fabulis. Sic in Gruter. Inſcriptionibus pag. 880. *aliqui* legas pro *alicui*. MUNCK.

3 JOVIS PROHIBUIT] Perperam τὸ *Jovis* in *Jupiter* mutare intendit Micyllus. Κακοζηλία vulgi & infimae aetatis ſcriptorum id ex antiquiſſimis imitandum ſibi duxit. Conſule Apulejum, Capellam, Statii & Germanici Scholiaſtes, alioſque id genus heroas. Petron. Fragm. Trag. *Hoc ſolum vetare ne Jovis poteſt:* Malim *nec Jovis.* Quintil. Declam. 107. edit. Hackian. *Ne quisquam probare in altero poteſt.* Lege, *nec quiſquam,* ut habet Commeliniana. Juſtinus lib. 38. cap. 7. *Juſtitiae atque liberalitatis ſuae ne ipſos milites, qui experiantur, teſtes refugere.* Putem melius fore, *nec ipſos.* quanquam *ne* pro *nequidem* Ciceroni vindicat Stewechius de particulis Linguae Latinae lib. 1. In Apulejo certè ego obſervavi lib. 11. Met. *Ac ne omnino mihi notos illos latrones uſquam fuiſſe.* Et poſt paulo: *Ne ipſe, qui commiſit, poteſt diffiteri.* Et Tertull. p. 47. ed. Jun. *Quae nobis ne mutire conceditur.* Caeterum pariter κακόζηλον eſt *Jupitris* Aſtron. 11. 13. & *Jupitrem* cap. 28. pro quo *Jovem* poſtea ſuppoſuerunt. Sed nos illud alterum revocandum cenſemus ex editione Venetâ anni 1482. quam ignoravit Cl. Schefferus. Etiam cap. 14. ex eadem *ab Jupitre* forte pro *ab Jove* reponendum. MUNCK.

4 QUIBUS SATURNUS SECUS VIDETUR JUDICASSE] Haec admodum corrupta ſunt. videntur autem ita emendanda: *quibus Saturnus; coecus videtur judicaſſe*, id eſt, Saturnus dicit ad eos, non ſapiens, & peritus quiſpiam, ſed plane coecus videtur de hac re judicium tuliſſe, adeo judicium veſtrum eſt inconveniens. Niſi malit quiſpiam: *quibus Saturnus; ſecus videtur. Judico ſic; tu Jovis.* SCHEFF. Emendat Cl. Schefferus: *Quibus Saturnus; coecus videtur judicaſſe.* Vel, *Quibus Saturnus; videtur ſecus; judico ſic; tu Jovis.* Vide num *ſecus* rectius exponi poſſit κακῶς, *non benè.* Benè de hac particula Caſaubonus ad Suet. Tib. cap. 2. & Scioppius Famiani Infamiâ. Gloſſ. Iſid. *Secus, malum.* Salluſt. Jug. cap. 21. *Secus ceſſerat.* 25. *Secus procedit.* Sic & *aliter* uſurpabant. Feſtus Pauli: *Alter & pro non bono ponitur; ut in auguriis altera avis cum appellatur, quae utique proſpera non eſt. Sic alter nonnunquam pro adverſo dicitur & malo.* Sed hoc poſteriori loco malim *aliter* ex MS. codice Leidenſi, quem cum editis contuli. Salluſt. Jugurth. *Providere, ne quid aliter eveniat.* Adde Don. ad Prolog. Andr. MUNCK.

5 CORPUS RECIPITO] Barthius emendabat, *cor ejus recipito*, & hoc vel propterea, quia cor ſpirituum eſt officina, placere poſſe videtur. Quia tamen non eſt oppoſitio inter id, quod Jupiter, & quod Cura poſſidere debet, qualem tamen hic requiri, ex narrationis ſerie intelligitur, praeterea Cura jubetur poſſidere ipſum, quod cum exceptione cordis difficulter intelligitur, cum *ipſe* ſine corde haud conſtare queat, idcirco cenſeo τὸ *corpus* retinendum, & mox

ſcrib-

CCXXI. [7] *Septem ſapientes.*

Pittacus Mitylenaeus, Periander Corinthius, Thales Mileſius, Solon Athenienſis, Chilon Lacedaemonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. [8] Sententiae eorum ſunt:

Optimus eſt, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.
Ex [9] Ephyra Periandre doces, [10] cuncta & meditanda.
Tempus noſce, inquit [11] Mitylenis Pittacus ortus,
Plures eſſe malos, Bias autumat ille Prieneus.

Mile-

ſcribendum, *Cura animum*, pro *Cura eum*, *recipiat.* Illud *eum* factum ſine dubio ex compendio ſcripturae, & omiſſione litterae *à* in voce *animum* ob ſimilitudinem litterae antecedentis. SCHEFF. Barth. leg. *Cor ejus*. Cl. Schefferus retinet *τὸ corpus*, & mox ſcribit; *Cura animum poſſideat.* Imo *τὸ corpus*, cum intentius cogitavi, etiam mihi retinendum eſt viſum. Sed pro *cura eum poſſideat*, lego *cura animum poſſideat.* Hoc revera erat perverſum judicium, adſignare illi corpus, qui dederat ſpiritum, huic autem, quae finxerat corpus, animum; quemadmodum recte cenſuram inſtituit auctor verbis illis, *Quibus Saturnus ſecus videtur judicaſſe.* Quae porro ſequuntur, verba ſunt Saturni, quae nimium ex abrupto ſubjunguntur praecedentibus. MUNCK.

6 Quoniam ex humo] Arator lib. I. *Materies terrena ſumus, limumque parentem Nomine prodit bomo.* Ita & Iſidorus Orig. lib. I. cap. 28. & lib. XI. cap. I. MUNCK. Vide Serv. ad II. Georg. 341. ad I. AEn. 747.

Ad CAP. CCXXI.

7 Septem sapientes] Tot vulgo numerantur. Vide Lactant. lib. IV. cap I. Tzetzen Chil. II. Auguſtin. C. D. XVIII. 24. Porphyr. Abſtin. lib. I. pag. 35. ed. Fogeroll. Proclum ad Heſiod. p. 19. In Gloſſis autem Stephani legas: *Reſponſa novem ſapientum*, ἀποκρίματα ἐννέα σοφῶν. MUNCK. De ſeptem Sapientibus non convenit inter antiquos. De quibus conſulendi Pauſanias lib. I. cap. 22. & 23. pag. 53. Schefſer. ad AElian. II. V. H. cap. 41. Perizon. ad lib. III. cap. 17. Menag. ad Diogen. Laertii lib. I. Sect. 30, 40, 41. cum Schol. Pindari O. Iſthm. II, 17. Myſonis in Periandri locum ſubſtituti dictum refert Plutarchus Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 284. De quo etiam Menag. l. l. §. 99. de Epimenide Cretenſi Meurſ. in Creta lib. IV. cap. II.

8 Sententiae eorum sunt] Non videntur iſta Hygini eſſe, ut nec verſus, qui ſequuntur, nihil ſane faciunt ad Hiſtoriam, de qua ſola ſollicitus eſt Hyginus. Neque alio commemoraſſe ſine hic videtur, quam quia ſumma de iis apud veteres fuit controverſia, ut non magis conſtaret de ipſis, quam narrationibus fabuloſis caeteris. videndus eſt Diogenes Laertius ſtatim ab initio, qui prolixe memorat ſententiarum diverſitates. SCHEFF.

9 Ephyra] Cap. 275. *Ephyre Oceani filia Ephyren, quam poſtea Corinthum appellarunt.* Heſych. Ἐφύρη ἡ νῦν Κόρινθος. Unde *Ephyrea Lais* Propert. lib. II. el. 5. MUNCK. De Periandro etiam Meurſ. lib. II. de Rhodo. cap. 7. De *Ephyre* adde Schol. Homeri Il. B. 659. (ubi pro Κέρκυρα recte legitur Κίχυρος in Obſ. Miſc. Jul. Aug. 1732. p. 116. Vide Schol. Pindari O. Nem. VII, 53.) Item Schol. Apoll. Rh. IV, 1212. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 420. Schol. Thucydid. lib. I. cap. 46. lin. 68. plura dabit Munck. ad fab. 275.

10 Cuncta et meditanda] Illud & nimis otioſè heic poſitum. Certe ſi abeſſet, non deſiderarem, cum ſine illo per caeſuram ſtare poſſit metrum. Velut ſtatim, *Noſce inquit tete Chilon* &c. Sed forte melius, *cuncta ut meditanda*, ut verbum ſubſtantivum ſubaudiatur. Exprimere voluit verſificator illud, Μελέτη τὸ πᾶν. Vet. Epigram. quod affictum Sidonio: *Ille nihil rerum fieri jubet immeditatum.* Ipſe Sidonius carm. II. *Ex Ephyrâ totum meditans quod Periander.* Ad quem verſum ex Hygino adducit Savaro, *Ex Ephyrâ Periandre notas* &c. Memoriaene vitio, an ex antiquo codice, incertum. MUNCK.

11 Mitylenis] *Mitylenas* numero multitudinis urbem eam appellat quoque Suetonius Tiberio; alii *Mitylenen.* MUNCK.

Milesiusque Thales sponsori [1] *damna minatur.*
[2] *Nosce, inquit, tete, Chilon Lacedaemone cretus.*
Cecropiusque Solon, ne quid nimis, [3] *induperabit.*

CCXXII.

1 Damna minatur] Veteres habuere, *minantur.* quam lectionem non existimo repudiandam. SCHEFF. Veteres habuisse *minantur* notat Cl. Schefferus. quam lectionem non existimat repudiandam. Qui illi veteres sint, nescio. Micyllus, qui primus edidit, *minatur.* Quod longè elegantius. MUNCK. De Thaletis origine Plut. Tom. II. p. 857.

2 Nosce tete] Socrati tribuit Schol. Juvenal. ad Sat. XI. vers. 27. Sed Chiloni cum Hygino Plin. lib. VII. 32. ut & sequens, & quod proximè praecessit. MUNCK. V. Menag. l. l. Sect. 40.

3 Induperabit] Suspicor, *induperavit* scribendum. SCHEFF. Scribendum censet *Induperavit* Cl. Schefferus. Mihi alterum nihilo deterius videtur. Caeterum cui illud μηδὲν ἄγαν tribuendum sit, valde ambiguum esse discas ex Schol. ad Euripid. Hippol. 264. Ὅπερ Χίλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος. οἱ δὲ Σωδάμῳ, ὡς τὸ ἐν Τεγέᾳ ἐπίγραμμα δηλοῖ. Τοῦτ' ἔλεγεν Σωδάμος Ἐπηράτου ὅς μ' ἀνέθηκεν, Μηδὲν ἄγαν, καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά. Ὁ δὲ Θεόφραστος, ὡς τὰ Σιτιώδη λέγει ὅμα ... Πιτθέως, οἶον μηδὲν ἄγαν, μηδὲ δίκαν δικάσῃς. Commendat idem dictum, & Platonis verbis illustrat Isidorus Pe... epist. 73. Confer Plin. lib. VII. cap. 32. MUNCK. V. Menag. ad Diog. Laert lib. I. §. 41. De γνῶθι σεαυτὸν, & μηδὲν ἄγαν Pausan. lib. X. cap. 24. Plut. de Consolat. ad Apollon. Tom. II. p. 128. & de Garrulit. p. 511.

Ad CAP. CCXXII.

4 Septem Lyrici] Atqui Lyrici vates *numero sunt Mnemonidarum*, ut canit Ausonius Eid. XI. Sed & Musarum quoque, quas novem vulgo numerant, non minus controversus est numerus. Vide Servium ad AEn. I. 12. & ad Ecl. VII. 21. Arnob. Lib. III. apud quem Myrtilus numero eas esse septem asseverat, ut & Eumelus apud Tzetzen ad Hesiod. Ἔργ. Ad le Phornutum cap. 14. Vulgatam opinionem sequitur Petronius: *Cum Pindarus novemque Lyrici Homericis versibus canere timuerunt.* Quintil. Orat. lib. X. cap. 1. *Novem vero Lyricorum longè Pindarus princeps.* Decem numerat, additâ Corinnâ, Tzetz. Prolegom. in Lycophronem. MUNCK. Inter novem hosce Lyricos recensetur Ibycus, Lyricus Rheginus, qui Croesi tempore floruit, a quo sambuca inventa dicitur. Vide Suidam. De quo ita Plutarch. lib. VIII. Sympos. Quaest. 3. Τὸν ὄρθρον ὁ Ἴβυκος οὐ κακῶς κλυτὸν προσεῖπεν. Schol. Apoll. Rhodii III. Arg. 158. Διὰ τούτων τὸ εἶχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου, ἐν οἷς περὶ τὸ Γανυμήδους ἁρπαγῆς εἶπεν ἐπὶ τῇ εἰς Γοργίαν ᾠδῇ, καὶ ἐπιφέρει περὶ τὸ Ἠῶς, ὡς ἥρπασε Τιθωνόν. De hoc poeta, ejusque fato Celeb. P. Burm. Fr. fil. ad H. Valesii lib. IV. Emendat. cap. 14. & in Add. p. 232. De Ibyci servo, qui vivus combustus est, quia opem tulerat latronibus hero violentas manus inferentibus, Ptol. Hephaestion. apud Photium pag. 477. Aliorum nomina paullo sunt notiora. Praeter novem Lyricos hosce fuit Xanthus Stesichoro antiquior. V. Celeb. J. Perizon. ad AEliani lib. IV. V. H. cap. 26. Pyrrhus Erythraeus sive Lesbius μελῶν ποιητής. V. Schol. Theocriti Idyll. IV, 31. De Musis, de quarum numero Munckerus, haec sciant Juvenes. Antiquitus tres fuere, quot olim artes Liberales, Philosophia, Oratoria, Mathesis, sed Hesiodi aetate in varias species trifariam divisae, novem Musis earum inventricibus fuere dicatae. Consule Plutarch. lib. ult. Symposiac. Tom. II. pag. 745, 746. & de an. procr. e Timaeo pag. 1029. & haec est triplex illa Musarum genesis, de qua vide Schol. Apoll. Rhod. III, 3. De nomine *Musa* etiam non convenit inter antiquos. Consule Plutarch. de Frat. Am. pag. 480. item Helladium aliosque apud Photium pag. 1582.

Ad CAP. CCXXIII.

5 Septem opera mirabilia] Tot etiam numerat Cassiodorus Lib. VII. Variarum. Lactant. Lib. III. cap. 24. Vitruvius Prooem. Lib. VII. 25. Multo autem plura Ampelius cap. 8. MUNCK. Inter septem opera Mirabilia numeratur ara in Delo ex dextris cornibus exstructa. Vid. Anonymus de Incredibilib. cap. 2. p. 85. Ed. Th. Gale, & Spanh. ad Callim. H. Apoll. vs. 63.

6 Otrira] Ita scriptum etiam cap. 30 & 225. Sed Graecum Ὀτρήρη si respicias, *Otrerae* scribas opus.

CCXXII. [4] *Septem Lyrici.*

* * * *

CCXXIII. [5] *Septem opera mirabilia.*

EPHESI Dianae templum, quod fecit Amazon [6] Otrira [7] Martis con-

oportet, ut recte exaratum est cap. 112. Ὠτρηρὼ est Lycophroni. Operae pretium puto me facturum, si huc transferam, quae ad Valerianum de Bon. Disciplinae notavit Goldastus pag. 103. *Fortasse scribendum* Sirico *more illius aevi, Christianis maximè usitato, qui η Graecorum* (imo & ε saepe) *in i breve commutarunt. Hinc illa passiva & proletaria*, crimus, mathisis, energima, parenisis, ecclisia, ithica, *& his similia magis atque centum, quae in ecclesiasticis scriptoribus reperire est.* Atque haec eo libentius adduxi, quod me in sententiâ, quam ex veterum Christianissimi antistitum lectione jam dudum conceperam, non parum porro confirmant. Pro exemplis porro sint illa Tyronis in notis pag 21. *Paraclitum. Mathimaticus* 80. *Ephimeris* 124. *Sirapis* 135. *Jordanis* 183. Columbanus Monost. 110. *Vita aliena tuae sibi sic Cathegita vitae.* *Ipomanis*, genus veneni in Glossariolo à Barthio publicato Advers. Lib. XXVIII. 19. *Apocima*, genus potionis ex Vet. Membrana Lib. XXVII. 12. pro *apozema*. Plura notavi ad cap. 32. Videor illam mutationem etiam advertisse in Isidori Glossis, *Apiciosus, calvus, calvaster.* Lego, *alopiciosus*. Sunt enim *alopeciae* capillorum defluvia. Qui illis laborat *alopeciosus* dicitur, ut *cancerosus*, qui morbo cancro in vitâ S. Othonis. Sanè *alopicia* dicitur is morbus ab interprete Byngizlae. Eadem pronuntiatio permultis locis corrupit Glossas Stephani, sive Philoxeni, tanquam *Discivit*, αὐτομόλησεν, pro *descivit*, ηὐτομόλησεν. Videntur ultimis temporibus versificatores illi non meliores, quam poëtae, etiam E Latinum ut I pronunciasse. Certe E S tanquam I S corripuerunt. Abbas Columbanus: *Ignotum noto nunquam praepones amico.* Poëtaster nescio quis apud Spartianum Pescen. Nigr. cap. 12. *Hunc reges, hunc gentes amant, hunc aurea Roma.* Catal. Pith. Lib. III. Epitaph. Vitalis: *Ut plures uno crederes ore loqui.* Capella Lib. VI. *Hic igitur furvae oculos splendescere noctis Cerneres ex auro, ut sacra flamma micat:* Refero huc ex eorundem Catal. Lib. IV. p. 157. *Quaeso aliquid nostris gustatibus inde relaxis.* pro *relaxes*. Et ex Glossario Barthii: *Impetiginosus, populosus, birniosus.* Legendum, *papulosus, herniosus.* *Pontifix, Mircurius, distructus* ex Vett. Inscript. Grut. Glossae Isidori, *Limbus navis piratica, vel clavus in veste regia, vel vestis ipsa.* Nempe *lembus* ut *limbus* extulit. Ultimam syllabam in *Thales, Lyristes*, & *Ganymedes* correptam fuisse à quibusdam jam diu est, cum observavit Scioppius Verisi. lib. II. cap. 8. Euphorbus, non Virgilius, ut ipse putat, Epigram. de Livore: *Aut tradat Ganymedes ipse nectar.* Quo loco tamen in Pithoei editione legitur, *Catamitus.* Sed perperam. De *Thales* & *Lyristes* observavit etiam Gretserus in de Instit. linguae Graecae p. 123. Ausonius Ludo: *Thales* ἐγύα πάρεςι δ' ἄτη *protulit.* Sidonius Lib. VIII. epist. XI. *Alcaeo potior Lyristes ipse.* Verum quod illi docti homines ad tria illa nomina restringunt, id generaliter de omnibus pronunciat Capella Lib. III. *Es terminatus*, inquit, *in Graecis nominibus brevis est, ut Anchises.* Unde hoc autem? quia *es* ut *is* pronunciabant, imo & scribebant interdum illo aevo. Et non de nihilo suspicor in locis illis modo adductis Ausonii, Sidonii, & Euphorbi, ut deterioris aevi scriptorum, exaratum fuisse primitus *Thalis, Lyristis, Ganymedis*, ex corruptâ illâ pronunciatione, quâ η ut ι Latinum proferebant. Quae quam vitiosa sit, discas ex Platonis Cratylo: Οἱ μὲν ἀρχαιότατοι ἱμέραν τὴν ἡμέραν ἐκάλουν, οἱ δὲ ἑμέραν, οἱ δὲ νῦν ἡμέραν. Licet eam pronuntiationem animadvertere etiam in isto marmore Arundeliano, quod ad Apul. Apologiam affert Pricaeus pag. 148. Ἔνδον πατρικὴν στέργιν φέρω. Seductus eâ omnino est Probus in Catholicis, quando inter terminationes tertiae declinationis e productam numerat, & pro exemplo affert *Euterpe Euterpis.* Si nondum persuasus es, mi lector, accedat hoc in cumulum, quod pro *lues* & *Johannes*, in quibus ultimam corripi apud Prudentium notat Fabricius, ex MSS. *luis* & *Johannis* restituit nobilissimus Heinsius. Eundem in modum existimem succurrendum Sedulio & Fortunato, quorum illum postremam in *Herodes*, hunc in *Moses* corripuisse putes, si vulgatas editiones inspicias. MUNCK.

7 MARTIS CONJUNX] Vide notas ad cap. 30. & 112. De templo illo Dianae Avienus descript. Orbis terrae pag. 417. ed. Pith. *Urbs Ephesus qua taetrae sustollit fana Dianae, Munus Amazonidum memorabile.* Non constat metrum versiculi prioris. Forsan scribendum, *tetricae qua attollit* &c. ut pag. 418. *Inclyta per nubes attollens moenia*

conjunx. Monimentum regis Mausoli, [1] lapidibus lychnicis, [2] altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodi signum Solis aeneum, id est [3] colossus, altus pedibus 90. Signum Jovis Olympii, quod fecit [4] Phidias ex ebore & auro sedens, pedes 60. Domus Cyri regis in Ecbatanis, quam

snoenia Lyrbe. Confer Plin. Lib. XXXVI. 14. MUNCK. De templo hoc ne actum agam, V. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 823. Schol. Aristoph. Nub. vs. 599. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 238. Perizon. ad AElian. lib. III. V. H. cap. 26. P. Petit. de Amazon. cap. 30. Cum Herodoto lib. II. cap. 148. confer Arnaldum cap. XII. Animadv. ad Callimachum.

1 LAPIDIBUS LYCHNICIS] *Lychnitis* scribendum, ut rectè habet margo libri Salmasiani. Vel certè *lychniticis*. Not. Tyr. p. 165. *Lignitis*, *Lignithicis*. leg. *Lychnites*, *Lychniticis*. Marmor Parium, sive alabastrum, ita olim vocatum observat Anselmus Boëtius Histor. Gemm. & Lapid. cap. 267. quod, Varrone teste, ad lucernas in cuniculis caederetur. Vide tu Plinium lib. XXXVI. cap. 5. Dictus aliter lapis iste λυχνεύς. Clemens Protrept. pag. 30. Τὰς μὲν δύω Σκόπας ἐποίησεν ἐκ τοῦ καλουμένου λυχνέως λίθου. Schol. Pind. ad Nem. IV. p. 285. Πάριος δὲ λίθος ἐστὶν ὁ καλούμενος λυγδῖνος. Isidor. Orig. XVI. 5. *Parius candoris eximii Ligdinus cognomento.* Sed ille alius est Plinio, qui de eo agit libri modo laudati cap. 8. Candens tamen ut Parius fuit. Anacr. od. 28. Περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ, h. e. candido instar Parii marmoris. Λυχνὶς alia est Periegetae. Pyropi & carbunculi faciunt genus. Certe inter gemmas cum Dionysio numerat Capella lib. I. *Quippe tres fuerant à fronte gemmae, Lychnis, Astrites, & Ceraunos.* MS. Leid. habet, *Licnus.* Unde forte *Lychneus* faciendum. Perperam etiam *lignis* exaratur apud Isidor. XVI. 13. Priscianus Periegesi: *Et flammae similis splendenti lumine lychnis.* Dictus & Λυχνίτης, ut tradit Eustath. ad Dionys. vs. 327. MUNCK. Athenaeus lib. V. cap. 9. pag. 205. λίθον λυχνέα vocat. Suidae est λίθος λυχνίτης. Consule Salmas. Exercit. Plin. cap. 52. p. 777. Olear. ad Philostrati lib. II. cap. 14. de Apoll. Tyan. Burm. in Var. Lect. ad Servii I. AEn. 593.

2 ALTUM PEDES 80.] Plinius loco modo adducto: *Patet toto circuitu pedes quadringentos undecim; attollitur in altitudinem* XXV *cubitis.* MUNCK.

3 COLOSSUS] V. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 504. J. Meurs. lib. I. de Rhodo cap. 15. Primos ac praestantissimos fuisse statuarios Rhodios docet praeter Eustathium Schol. Pindari Olymp. Od. VII. vs. 95.

4 PHIDIAS] De hoc artifice summo Pausanias multis locis, ut lib. I. pag. 10, 58, 67, 81. lib. IV. cap. 10. Schol. Aristophanis in Pace vs. 604. Suidas, Seneca, in loco, quem inlustrat Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. V. in Prol. Sec. vs. 5. aliique egerunt. Consule Salmas. Exercit. Plinian. cap. 52. p. 737. Hoc simulacrum Jovis Olympici secundum Homericam descriptionem a Phidia factum docuere veteres. Consule H. Valesium lib. II. Emendat. cap. 4. cum Celeb. P. Fr. F. Burmanni nota. Πηχέων λϛ. fuisse hoc simulacrum docet Anonymus de Incredibi. lib. cap. 2.

5 VARIIS] H. e. varii coloris. Ita *oves variae* dicuntur à vulgato Interprete Genes. XXX. 32. *Vestis varia* apud Terent. Eunuch. IV. 4. *Porcus varius* in Fragm. Trag. Petronii. *Variae tigres* Senec. Hippol. 63. *Pica varia* in Petronianis pridem editis, & apud Plin. lib. X. 29. Apud Ovid. Remed. Am. *Formido varia.* Proverbium est apud Juv. Scholiasten ad Sat. II. 81. *Uva uvam videndo varia fit.* Varro de anseribus lib. III. R. R. 10. *Est enim alterum genus varium.* Propert. lib. III. el. II. *Aut variam plumae versicoloris avem.* Eodem sensu ποικίλος Graecis venit. Gloss. *Varia*, ποικίλη, παρδαλίς. nempe, quia varium colorem habet. Apollod. lib. III. Βοῦς ποικίλος, *bos varii coloris.* Eustath. in Dionys. p. 75. Μέταλλα δέ εἰσι ποικίλης λίθου, Σκοπέλας λεγομένης. AElian. Var. Hist. IV. 22. Ποικίλους ἐνέδυνον χιτῶνας. Isidorus lib. XV. I. *Ibi est regia Cyri lapide candido & vario cum columnis aureis* &c. Ampelius cap. 8. *Domus illic Cyri regis, aedificata lapidibus candidis & nigellis, auro vinctis, ubi sunt columnae diversis coloribus.* Scio *opus vermiculatum* etiam *lapidem varium* dici; eo tamen respicere Hyginum non dixerim. Papyrius apud Senec. lib. II. contr. I. *In hos ergo exitus secatur varius ille lapis, ut tenui fronte parietem tegat* &c. Lapides varietatis ab Hebraeo scriptore I. Paralip. cap. XXIX. vers. 2. appellari observat vir reverendus, & juxta sacras has etiam literas non vulgariter doctus, D. Petrus Texelius. Λίθους ποικίλους transtulerunt οἱ ό. *Lapides diversorum colorum* vulgatus Interpres. Melius, ipso judice, quam Belgae, qui inde *een borduirsel* fecerunt. Et sanè, cum ibi de aedificandâ domo agatur, ad quam magis faciunt lapides, quam nescio quod acupictum, non possum non premere pollicem.

quam fecit Memnon lapidibus [5] variis & candidis, vinctis auro. Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis [6] Decertis filia, [7] latere cocto & [8] sulphure, [9] ferro vinctum, latum pedes 25. [10] altum pedes 60. in circuitu [11] stadiorum 300. [12] Pyramides in AEgypto, [13] quarum

licem. MUNCK. Herodotus lib. I. cap. 98. de Ecbatanis, τὸ δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐπετηδεύθη, κύκλων ἐόντων τῶν συναπάντων ἑπτὰ, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ τὰ βασιλήϊα ἔνεστι (consule Schol. Aristoph. Equit. vs. 1087. & Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 988.) καὶ οἱ θησαυροί. τὸ δὲ αὐτῶν μέγιστόν ἐστι τεῖχος &c. . . . . τοῦ μὲν δὴ πρώτου κύκλου οἱ προμαχεῶνες εἰσὶ λευκοί, τοῦ δὲ δευτέρου, μέλανες. τρίτου δὲ κύκλου φοινίκεοι. τετάρτου δὲ κυάνεοι. πέμπτου δὲ σανδαράκινοι. Unde scimus, quid per *varios lapides* sit hic intelligendum. De voce *varius* videndus Passeratius ad Propertium I, 14, 22. & ampliss. Cuperus II. Observ. cap. 12.

6 Decertis filia] Perperam *Cercetis filia* legitur apud Ampel. cap. 9. Δερκῖτις & Δερκετὼ est Graecis. Vide Tzetzen. Chil. IX. 275. Ovid. IV. Met. 45. & quos ad eum versum congessit Farnabii industria. Scalig. ad Varron. p. 25. Phornutum cap. 6. MUNCK. Adde Interpr. ad AEliani VII. V. H. I.

7 Latere cocto] Justin. I. 2. *Murumque urbi cocto latere circumdedit.* Vetus interpres Jesai. cap. XVI. 7. *Qui laetantur super muros cocti lateris. Ordinarium lapidem* dictum olim didici de Scholiaste Juvenal. ad Sat. X. 171. *Babylonem*, inquit, *Persarum civitatem, quam condidit Semiramis Nini uxor, & coctili latere munivit, quem hodie dicimus ordinarium lapidem. Laterculum coctilem* vocat Curt. lib. V. cap. I. MUNCK. Consule Salmas. Exercit. Plin. in Solinum cap. 56. pag. 867. & seqq.

8 Sulphure] Ita & Cassiodorus Variar. lib. VII. 25. *Latere cocto, sulphure, ferroque construxit.* Ampelius cap. 8. *Murus intus medio Babyloniae, quem Memnon aedificavit lapide cocto,* (fort. *latere cocto*) *id est, calce & sulfure, ferro intermixtus, ut sunt* (leg. *sint*) *juncturae.* Alii, ut Justinus lib. I. & Curtius V. bitumine interlitum fuisse murum tradunt. Sed sulphuris & bituminis vicina est natura, ut ait Plinius lib. XXXV. 15. Tertullian. de bitum. Sodom. *Quod vividus ardor Subter stagna coquens, de sulphuris & salis aestu Temperat, inque picem dat terrae haerere marinam.* Carpit tamen eo nomine Hyginum & Cassiodorum Bulengerus Eclog. III. ad Arnobium. MUNCK. Herodotus lib. I. cap. 179. Οὗτος ὦν ὁ Ἶς ποταμὸς, ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἈΣΦΆΛΤΟΥ ἀναδιδοῖ πολλοὺς, ἔνθεν ἡ ἌΣΦΑΛΤΟΣ ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τεῖχος ἐκομίσθη. Περὶ τῆς ἀσφάλτου vide AElian. XIII. V. H. 16. Tzetz. ad Lycophron. 704.

9 Ferro] Putabam id vocabulum à primo esse delendum, ut natum ex repetitione syllabarum praecedentium, cum librarius inveniret scriptum *sulfore.* Frequenter enim librarii O pro U ponunt. Glossae Cyrilli: Πέφρμος, *Sternomentum, Sternotum,* & sexcentis aliis locis. In fragmento Grammat. à Barthio publicato Advers. lib. XXXVII. 13. *A ante f producitur, ut Afer. Praeter vafer & scafium, hoc est, orinale.* Leg. *urinale.* Juvenal. Sat. VI. 263. *Et ride, positis scaphium cum sumitur armis.* Frustra ibi est Vet. Scholiastes. Sed Hyginum heic sanum esse evincunt, quae ex Ampelio & Cassiodoro modo adduxi. MUNCK. Eustathius ad Dionys. Perieg. hunc murum latissime describens vs. 1005. a quibusdam *murum aeneum* vocari dicit: quomodo haec intelligenda sint, inquirunt Raderus & Freinshemius ad Curtii lib. V. cap. I. §. 25. Herodotus l. c. πύλαι δὲ ἐνεστᾶσι πέριξ τοῦ τείχεος ἑκατὸν, χάλκεαι πᾶσαι. Ceterum Olearius ad Philostrati lib. I. cap. 25. de vita Apollonii Tyanensis, de muri hujus mole disputavit latissime.

10 Altum pedes 60.] Ampelius: *Latitudo ejus cubitis* XXX. *altus cubitis* CXXX. Juvenalis statim laudatus Scholiastes: *Quorum* (murorum) *latitudo* 200. *pedes detinet, altitudo* 50. Curt. V. I. *Altitudo C. cubitorum.* Vide quae ad eum locum congessit Freinshemius. MUNCK.

11 Stadiorum 300.] Bochartus in Phaleg. lib. I. cap. 12. emendat 360. In tanta auctorum discrepantiâ certi aliquid statuere difficile est. Eustath. in Dionys. p. 127. Περίμετρον αὐτῇ περιεγράψατο στάδια τ φ ε fort. τξε. Vide Tzetz. Chil. IX. 275. MUNCK.

12 Pyramides] Plinius in circuitu passuum fuisse 6000. scribit, qui stadia constituunt 480. MICYLL.

13 Quarum umbra non videtur] Tempore solstitii puta, & die medio. Consule Ammianum lib. XXII. & ibi doctissimum Valesium. SCHEFF. Tempore solstitii puta, & die medio, ut recte observat Cl. Schefferus. In Catal. Pith. lib. II. *Pyramidasque ausas vicinum attingere coelum, Pyramidas, medio quas fugit umbra die.* Ammianus lib. XXII. p. 240. ed. Boxh. *Quarum magnitudo quoniam in celsitudinem nimiam scandens gracilescit*

rum umbra non videtur, [1] altae pedes 60.

CCXXIV. *Qui facti sunt ex mortalibus inmortales.*

HERCULES Jovis & Alcumenae filius. Liber Jovis & Semelae filius. [2] Castor & Pollux Helenae fratres, Jovis & Ledae filii. Perseus Jovis & Danaes filius, in stellas receptus. Arcas [3] Jovis & Calysto filius in stellas relatus. [4] Ariadnen Liber pater Liberam adpella-

cilescit paulatim, umbras quoque mechanicâ ratione consumit. MUNCK.

1 ALTAE PEDES 60.] Hoc vero falsum, quod vel ex Plinii lib. 36. c. 12. apparet. Mela lib. I. c. 9. altitudinem maximae pyramidis facit jugerorum quatuor. Hoc autem est pedum nongentorum sexaginta, cum jugera singula in longitudinem habeant pedes 240. Quare suspicor & apud nostrum scribendum, *pedes* 260. & potest numerus duodenarius extritus esse per similitudinem literae praecedentis. SCHEFF. Strabo Lib. XVII. Εἰσὶ ϛαδιαῖαι. Scripserim ergo heic 600. Solinus cap. 45. *Pyramides turres sunt in AEgypto fastigiatae ultra excelsitatem omnem, quae fieri manu possit. Itaque mensuram umbrarum egressae nullas habent umbras.* Quae verba transscripsit in Orig. lib. XV. cap. II. Isidorus. Ubi tamen corruptè legitur *pyra* pro *pyramis.* Anonymus περὶ ἀπίϛων cap. 2. Αἱ ἐν Αἰγύπτῳ Πυραμίδες, ὧν ἡ μείζων ἔχει πήχεις τετρακοσίας. MUNCK.

Ad CAP. CCXXIV.

2 CASTOR ET POLLUX] Pollux Argis pro uno e diis Olympiis colitur. Plut. Quaest. Graec. T. II. pag. 296. Cephalenses Castorem & Pollucem pro magnis diis habent. Pausan. lib. I. cap. 31. p. 77.

3 JOVIS ET CALYSTO] *Callistus* esset scribendum vel *Calistonis.* Astron. II. 4. *Arcas Calystonis & Jovis filius:* Sed ut heic, ita & cap. 14. *Gubernator navis Argo.* Apud Lactant. in Thebaid. Stat. VII. 186. *Jovis & Io filium.* in MS. codice Fulg. III. Myth. cap. 4. *Fabulae Ero & Leandri. Dido* in Cod. antiq. Priap. Carm. 76. pro *Didus.* Non minus mira sunt illa apud Lactant. Arg. II. Met. fab. 10. *Chironis & Chariclae filia.* apud Isidor. Orig. IX. 2. & XIV. 4. *Jovis & Calystae filius.* Dicas & illis locis *Chariclo* & *Callisto* scribendum esse. Nisi aliter in sequentibus loqueretur, parva mutatione restitui posset locus rescribendo, *Jovis ex Callisto.* MUNCK.

4 ARIADNEN LIBER PATER LIBERAM APPELLAVIT] Videtur ita dicta, quod esset conjux Liberi. Caeterum hic deest, quomodo sit facta immortalis, neque alibi hoc legas, sed solummodo de corona ejus. Ut tamen cohaereat oratio, scribe: *Ariadne, eam Liber pater.* Sic enim & in caeteris solet, ut *Hercules, Perseus, Arcas* &c. SCHEFF. Cl. Schefferus *Ariadne, eam.* quod non sperno. Quod autem addit alibi non legi, quomodo facta sit immortalis, in eo memoria ipsi imposuit. Fuerunt enim, qui non Ariadnae tantum coronam, sed & ipsam in sidera relatam dicerent, ut ostendit ad Manil. pag. 412. Scaliger. Lucianus medium sequitur, dum Ariadnen coelo adsumptam, sed coronam ejus astrorum choro insertam narrat θεῶν ἐκκλησίᾳ. Ovid. Fast. III. *Occupat amplexu lacrymasque per oscula siccat, Et pariter coeli summa petamus ait. Tu mihi juncta thoro, mihi juncta vocabula sumes, Nam tibi mutatae Libera nomen erit.* Lactant. Firm. lib. I. cap. 10. *Illam patris proditricem, ab alio relictam & repudiatam in conjugium sibi vindicavit, & Liberam fecit, & cum eâ pariter in coelum ascendit.* Propertius Lib. III. el. 15. *Te quoque enim non esse rudem testatur in astris Lyncibus in coelum vecta Ariadna tuis.* Phaedra apud Senec. Hippol. vers. 663. *Te, te, soror, quacunque siderei poli In parte fulges, invoco ad causam parem* OEdip. vers. 497. *Ducitur magno nova nupta coelo.* Alia est Libera Cereris ex Jove filia, de quâ Arnobius Lib. V. Isidor. Orig. XIV. Cicero IV. Verr. & II. nat. Deorum. Etiam Semele dicta *Libera.* Gloss. Cyrilli, Σεμέλη, *Libera.* Ariadnae nomen, ut obiter hoc moneam, restituendum Servio AEn. III. 125. ubi de Naxo agit: *Aut ideo*, inquit, *gratam Baccho, quod ibi cum relicta Athesiona duc * libentissime concubuerit, cui etiam coronam donavit, quae postea inter sidera collocata.* Lege, *cum relictâ à Theseo Ariadnâ libentissimè* &c. MUNCK. De corona Ariadnes inter sidera a Baccho relata, vide Schol. Apollonii Rhodii lib. III. vs. 996. De Ariadne ipsa divinis honoribus culta in insula Naxo vide Plut. in Theseo pag. 8, 9. & Meurs. in Theseo cap. 14. pluribus de hac corona agentem.

6 MER.

pellavit, Minois & Pasiphaes filiam. Calysto Lycaonis filia in septemtrionem relata. Cynosura Jovis nutrix, in alterum Septemtrionem. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Pan [5] Mercurii & Penelopes filius. [6] Croton Panis & Euphemes filius, [7] conlactius Musarum in stellam sagittarium. Icarus & Erigone Icari filia in stellas, [8] Icarus in arcturi, Erigone in virginis signum. [9] Ganymedes, Assaraci filius, [10] in aquario duodecim signorum. Ino Cadmi filia in [1] Leu-

5 Mercurii et Penelopes] Idem tradit Herodorus. Sed alii alia. Vide Natalem Myth. v. 6. & ante omnes Schol. Theocrit. ad Eid. i. v. 123. De Mercurio patre consentit etiam Probus ad iii. Georg. v. 391. Lucianus Dial. Deor. Tom. i. pag. 175. edit. Bened. Gloss. MSS. in Virgil. i. Georg. *Pindarus ex Apolline & Penelopâ in monte Lyceo editum scribit. qui à Lycaone rege Arcadiae dictus. Alii ex Mercurii & Penelopâ natum, comitem Dianae, feras solitum à cubilibus excitare, & ideo capripedem figuratum, quo facilius densitatem cursu posset evadere. Cicero ait* iv. *Verrinarum Liberi esse filium: alii eum ex AEthere & Junone. Apollodorus sine parentibus eum finit, quoniam universum, id est, τὸ πᾶν huic Deo sit attributum.* MUNCK. Plutarch. de Oracul. defectu Tom. ii. pag. 419. De magno Pane *εἰκάζειν δὲ τοὺς περὶ αὐτὸν (Τιβέριον) φιλολόγους συχνοὺς ὄντας τὸν ἐξ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης γεγενημένον.*

6 Croton] *Crotus.* MICYLL. Micyllus scribit *Crotus.* Et sic legitur lib. ii. Poet. Astr. forte tamen Graeco more apud nostrum scriptum fuit *Crotos.* SCHEFF. *Crotus* appellatur Astron. ii. 27. Eratosth. *καταστερ.* cap. 28. Sed *Crotonem* appellat quoque German. Scholiastes Sagittario. Verba ejus adscribam: *Hic autem homo equinis pedibus est, & caudam habet velut sagittarii. Sositheus autem tragoediarum scriptor illum affirmat esse Crotonem Euschemis Musarum nutricis filium.* Pro *sagittarii* lege *Satyri* ex Eratosthene; pro *Euschemis, Euphemes.* Posterius vidit etiam, & correxit, qui praefuit Sanctandreanae editioni, vel Morellius potius. Ampelius cap. 2. *Sagittarius Crotopi filius nutricius Musarum, quae Musae semper dilexerunt eum, quod plausu & lusu sagittarum eas avocaret.* Lege & heic *Croton Euphemes nutricis* &c. Sed rectius *Crotus* scribitur. Columell. Lib. x. *Spicula Phoebus Dirae nepae tergoque Croti festinat equino.* MUNCK. Fuit & alius Croton, filius AEaci, frater Alcimi, conditor urbis in Sicilia Crotonis. V. Schol. Theocriti Idyll. iv. vs. 32.

7 Conlactius Musarum] Nil mutandum puto, licet alii malint *collacteus*, item *collectaneus.* Nam *collactia* etiam est apud Juvenalem Sat. vi. v. 305. unde *collaciam* fecere, absque ulla necessitate. SCHEFF. H. e. *σύντροφος.* Gloss. Cyrill. Σύντροφος, *concibus, conlactaneus.* Συγγάλακτος, *conlactaneus.* Gloss. Latino-Graec. *Conlactaneus, ὁμογάλακτος, σύντροφος.* In Testam. Cuspidii: *Ut singulis annis victum necessarium collactaneae Doryclae suppeditet.* Lucas Act. cap. 33. v. i. Ἡρώδου σύντροφος. Quod recte vertit vetus interpres, *Herodis collactaneus.* Nec à Bezâ debuerat sperni. Hieronymus ad Furiam: *Nec formosulus collactaneus, nec candidulus & rubicundulus assecla.* Charisius Lib. i. *Conlactaneus dici debet. Nam collactius nemo dicit.* AEquè verum hoc, bone magister, ac illud Lib. iii. *Imperator nemo dicit.* Et quod sub finem ejusdem libri inculcas, *Dici non potest Sol occasus.* Vana etiam distinctio Capri: *Collactaneus est, qui iisdem mammis educatus est. Collacteus, qui uno eodemque lacte creatus.* Capella Lib. i. *Quod sororis ejus collactea & indiscreto amica foedere videretur.* Et sub initium Lib. ii. *Utrum matre virginis missa, an suâ, utpote ejus collactea, trepidatione sollicita, quid ageret, conspicatur.* Gloss. Cod. Leid. *à matre virginis.* Atque ita legendum omnino. Adde quae habet Pignorius de Servis pag. 188. ed. Patav. Ὁμοθήλους & ἀγαλάκτους vocant Graeci eodem lacte nutritos. Vide Hesychium. In margine Hygini sui Heinsius adscripserat, *Juvenalis.* Voluit, puto, innuere locum illum Sat. v. vers. 306. *Quid dicat nigrae collacia Maurae.* Ubi quidam *collactea* legunt. MUNCK.

8 Icarus in arcturi &c.] Ita quidam voluerunt. Vide Servium Georg. i. 68. & nostrum supr. cap. 130. Astron. ii. 4. MUNCK. Adde cl. Burm. ad Ovidii x. M. 450.

9 Ganymedes] Gloss. Vett. *Catamitus, Γανυμήδης.* Festus: *Catamitus pro Ganymede dixerunt, qui fuit Jovis concubinus.* Noster infr. cap. 271. Erichthonii facit filium. Vide ibi notas nostras. MUNCK.

10 In aquario] Vel *in aquarium*, vel in *aquarii*, ut repetatur *signum* ex superioribus, emendandum videtur. SCHEFF. Cur non *in a-*

 qua-

[1] Leucothoam, quam nos matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius [2] in deum Palaemonem. Myrtilus Mercurii & [3] Theobules filius in Heniochon.

CCXXV. *Qui primi templa deorum conſtituerunt.*

AEDEM [4] Jovi Olympio primum fecit Pelaſgus Triopae filius in Arcadia. Theſſalus templum quod eſt in Macedonia Jovis Dodonaei in terra Moloſſorum. [5] Eleuther primus ſimulacrum Liberi patris conſtituit, & quemadmodum coli deberet, oſtendit. Phoroneus, Inachi

quarium, quo caſu caetera extulit? Sed ut heic, ita etiam cap. 177. *Poſtea Jovis in ſtellarum numero retulit.* Poſſis tamen ſuſpicari ſupra literam o ductam fuiſſe lineolam à librario, & ſcribendum *aquariom* & *numerom*. Qui antiquos codices inſpexit, vel vetera gloſſaria attentè legit, o pro u nimis ſaepe poſuiſſe librarios, ignorare non poteſt. Quintil. declam. I. *Praeterea cum manus ex parte* (leg. *eâ parte* cum Gron.) *qua palmare veſtigium poteſt, plicetur in capulo, & ſe, dum telo occupat, claudat.* Ita editum Leidae ann. 1665. Sed legendum ex Pariſ. & Colon. edd. *telum*. MUNCK.

1 LEUCOTHOAM] *Leucotheam* eſſe ſcribendum demonſtravi ad cap. 2. MUNCK. A Megarenſibus primum Ino *Leucothea* dicta. conſule pluribus de hac re agentem Pauſaniam lib. I. cap. 42. in fine.

2 IN D. PALAEMONEM] Melicertes mutato nomine *Glaucus* vocatus eſſe dicitur a Nicanore Cyrenaeo apud Athenaeum lib. VII. cap. 12. pag. 296. Ejus aram & ſepulcrum deſcribit Pauſan. lib. II. cap. I. p. III. à Corinthiis perjurorum vindex habitus cap. II. pag. 114.

3 THEOBULES] Scribe *Eleobules*. Ita enim aliis vocatur. SCHEFF. Cl. Schefferus corrigit *Eleobules*. Mercurium Myrtili patrem fuiſſe inter alios etiam Servius notavit ad I. Georg. 205. Schol. Apollon. ad I. 752. Sophoclis ad Electr. v. 509. Matrem noſter *Clytiam* appellat Aſtron. II. 13. Alii aliter. Vide notas ad cap. 84. Hic legendum *Cleobules*. Tzetzes in Lycophr. pag. [illegible] Ἐρωῒς ἢ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου ἢ [illegible] θυγατρός. (Corrigendus ergo idem pag. 35. [illegible] ὁ Ἑρμῆς Βοιωτικῶς, ὁ καὶ Κλεοβούλου υἱὸς ὁ Μυρτίλος. Lege, ὁ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς ὁ Μυρτίλος. MUNCK.

Ad CAP. CCXXV.

4 JOVI OLYMPO] Rectius, *Jovi Olympio*. Niſi quis exiſtimet, τὸ *Jovi* ex gloſſa eſſe. Nam *Olympus* aliquando ſimpliciter, pro Jove Olympio, quod jam alii notarunt. SCHEFF. *Olympio* ſcrib. Cap. 223. *Signum Jovis Olympii.* Fragment. Trag. *Licet me Hercules Jovem Olympum clames.* Ubi rectè Schefferus, *Olympium*. Atque ita quoque habuit vetus codex. Columell. Praefat. Lib. I. *Pulcbritudine Jovis Olympii* &c. Cenſorinus cap. 18. *Agon Jovi Olympio celebratur.* Valerius Max. lib. I. cap. I. *Detracto Jovi Olympio magni ponderis aureo amiculo.* Lactant. II. 4. *Cum Jovi Olympio aureum amiculum detraxiſſet.* Ζεὺς Ὀλύμπιος eſt Graecis. Arnob. non tantum Lib. III. *Olympium* vocat, ſed & VI. *Olympiacum.* Quomodo tamen *Olympus Jupiter* defendi poſſit, diſces ex Salmaſii Comment. ad Tertull. Pall. pag. 362. MUNCK. Argis Cereri fecit templum idem Pelaſgus, quod inde Πελασγίδος Cereris templum vocatur. Pauſan. lib. II. cap. 22. Athenis vetuſtiſſimum Jovi Olympio templum fecit Deucalion, ut teſtantur Attici apud Pauſan. lib. I. cap. 18. pag. 43. qui pag. 42. deinde Hadrianum Imp. ibidem Jovi Olympio aedem dicaſſe narrat. Corinthii olim etiam Jovi Olympio aedem poſuerant, ſed incerto quodam caſu incendio deletum. Idem lib. II. cap. 5. pag. 123. Pluribus vero locis *Jovem Olympium* fuiſſe cultum docet G. Cuperus III. Obſ. 10. Omnium templorum vetuſtiſſimum eſſe apud Troezenios, nempe Ἀπόλλωνος τοῦ Θεαρίου, a Pittheo exſtructum, cenſet Pauſanias lib. II. cap. 31. p. 185. qui de aliorum templorum antiquitate ibidem agit. In tranſitu velim notes, ut *Thearium* hic Apollinem, ita *Thearium* in AEgina locum dici, Apollini Pythio ſacrum, de quo haec notant Scholia Pindari O. Nem. III. 122. Θεάριον τόπος ἐν Αἰγίνῃ δημόσιος. ἔνθα τὰ συμπόσια. εἴρηται ἀπὸ τῶν θεωρῶν τῶν Ἀπόλλωνι πεμπομένων. deinde. ἔστιν ἐν Αἰγίνῃ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἱερόν, ἐν ᾧ οἱ θεωροὶ συνετίθεντο &c. Denique ἐν τῷ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ οἶκος ἐστὶ καλούμενος Θεάριον. &c.

5 ELEUTHER PR. S. L. P. C.] Eſt Eleuther apud Pauſaniam in Boeoticis Apollinis & AEthuſae filius, qui an huc faciat, ignoro. Nam alias apud

chi filius, templum Argis Junoni primus fecit. Otrira Amazon Martis conjunx templum Dianae Ephesi prima fecit, [6] quod postea à rege * restituerunt. [7] Lycaon Pelasgi filius templum Mercurio Cyllenio in Arcadia fecit. [8] Pierius.

* * * * *

CCXXXVIII. *Qui filias suas occiderunt.*

AGAMEMNON Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana servavit, [9] id est

apud eundem in Atticis statim ab initio est Πήγασος Ἐλευθερεὺς, seu *Pegasus Eleuthereus, qui primus Liberi religiones Atheniensibus tradidit, atque id ex Delphico oraculo*, ut eo loco legitur. SCHEFF. Duo fuerunt Eleutheres. Alter Apollinis & AEthusae filius, de quo Muncker. ad fab. 161. Alter Lycaonis filius, a quo Eleutherae Boeotiae civitas videtur nomen accepisse. vide Plut. Quaest. Graec. Tom. II. p. 300. Quamquam Stephanus Byzantinus prius nominato Eleutheri hoc honoris defert, qui de tertio Eleuthere, uno e Curetibus, mentionem facit; sed is locum hic non habet. Hyginum conruptum censeo, ut docui in cap. VIII. Otiorum in Obs. Misc. Tom. I. Vol. X. In urbe Boeotiae Eleutheris Bacchi simulacrum, & cultum traditum esse, sive a Pegaso, seu ab alio quopiam, cujus nomen ignotum est, & ad caeteros Graecos, & inprimis Athenienses translatum, crediderunt, quod patet ex titulo Bacchi, quo Athenis colitur, Ἐλευθερεὺς dictus, de quo titulo vid. Plut. Quaest. Rom. Tom. II. pag. 289. & Pausan. lib. I. cap. 20. pag. 46. & cap. 29. pag. 71. ubi male Amasaeus vertit *Bacchi liberatoris*, confundens Ἐλευθερεὺς cum Ἐλευθέριος, quo titulo colitur Jupiter. V. Herodot. lib. III. cap. 142. Pausan. lib. I. cap. 3. p. 8. Periz. ad AElian. II. V. H. 9. quo titulo etiam Sol insignitus fuit a Troezeniis, postquam servitutis, qua eos pressuri erant Xerxes & Persae, jugum a cervicibus depulerant. Vid. Pausanian. lib. II. cap. 31. pag. 184, 185. qui paullo ante de *Baccho Liberatore* apud eosdem Troezenios agit, sed Epitheton Graecum est Σαώτης. Quo titulo in luco prope montem Pontinum colitur. v. cap. 37. p. 198. Sed ad rem. Melampus Amithaonis filius (de quo Serv. ad Ecl. VI, 48. Schol. Apoll. Rh. I. 118.) Bacchi nomen & sacra Graecis indicasse dicitur ab Herodoto lib. II. cap. 49. Sed vid. Plut. de Herodoti Malign. pag. 857. Caesar Romam Liberi patris sacra transtulisse fertur. v. Serv. ad Ecl. V. 29.

6 QUOD POSTEA A REGE * RESTITUERUNT] Hic manifeste est lacuna. Puto autem primo delendum illud *a*, quod peperit littera ultima vocis *postea*. Deinde scribo, *postea Alexandro rege restituerunt*. Ac potest fieri, ut illud *A*, compendiose positum fuerit, pro *Alexandro*. Sub Alexandro sane refectum, ab Ephesiis constat ex Strabonis lib. XIV. cum eo die, quo est editus in lucem, crematum fuerit ab Herostrato, quae res est non ignota. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *postea rege Alexandro restituerunt*. Consule ejus notas. MUNCK. Simile quid hic legendum.

7 LYCAON] Jovi Lycaeo etiam Templum posuit. Schol. Eurip. Orest. vs. 1648. quem humano sanguine placavit. V. Pausan. lib. VIII. cap. 2. AEgeus primus Atticos Veneris Coelestis cultum docuit. Pausan. lib. I. cap. 14. p. 36.

8 PIERIUS] Scribendum arbitror, *Pierus*. Deesse autem videntur, quae instituit de cultu Musarum, & videri possunt apud Pausaniam in Boeoticis. SCHEFF. Cl. Schefferus *Pierus*. Quod probo. Πίερον enim Graeci, non Πιέριον vocant. vide not. ad Anton. lib. cap. 9. Hom. Schol. ad Iliad. Ξ. 226. Pausan. lib. X. Tzetz. ad Hesiod. pag. 8. ed. Heins. Corruptus ergo & Servius ad Eclog. VII. 21. *Alii templum Libethridum Musarum dicunt, quod à Pierio Apollinis filio consecratum est.* Et Schol. Juvenal. ad Sat. VII. 8. *Pieria locus sub radicibus Olympi montis, cui Pierius poëta nomen dedit* &c. MUNCK. Conruptus igitur etiam esset Plutarchus, qui Tom. II. de Musica pag. 1132. ex Heraclide narrat Πίερον τὸν ἐκ Πιερίας τὰ περὶ τὰς Μούσας ποιήματα fecisse. Quae verba inlustrant Pausaniam lib. IX. cap. 29. & unde fabula, de qua Antoninus Liberalis agit, lucem mutuatur.

Desunt & hic duodecim capita, ut ex indice videre licet. MICYLL.

Ad CAP. CCXXXVIII.

9 ID EST CALLISTHENEM] Fortasse legendum C...

eſt * Calliſthenem Euboeae filiam ex fortibus, pro patriae ſalute. [1] Clymenus OEnei filius, [2] Harpalycen, quod ei filium ſuum in epulis adpoſuit. [3] Hyacinthus Spariantidem filiam ex reſponſo pro Athenienſibus. Erechtheus Pandionis filius, [4] Colophoniam ex fortibus pro Athenienſibus. Reliquae ipſius ſorores ipſae ſe praecipitaverunt. Cercyon Vulcani filius, Alopen propter inceſtum cum Neptuno. AEolus [5] Canacen [6] propter inceſtum cum fratre Macareo admiſſum.

CCXXXIX. *Matres quae filios interfecerunt.*

Medea AEetae filia, [7] Marcareum & Pheretum filios ex Iaſone. Progne Pandionis filia, Ityn ex Tereo Martis filio. Ino Cadmi filia, Melicerten ex Athamante AEoli filio, dum eum fugit. Althaea Theſtii filia, Meleagrum ex OEneo Parthaonis filio, quod is avunculos ſuos occiderat. Themiſto Hypſei filia [8] Plinthium & Orchomenum ex Athamante AEoli filio, inpulſu Inus Cadmi filiae. [9] Tyro Sal-

Calliſtbenes Euboeam filiam. MICYLL. An ſcribendum, *idem Calliſtbenem*, quomodo & fab. 142. illud *idem* mutatum eſt in *id eſt.* Sed Calliſthenem Agamemnonis quidem filiam non recordor me legiſſe alibi. SCHEFF. Verba illa, *id eſt*, videntur inducenda, & deinde legendum, *Calliſtbenes Euboeam filiam*, ut voluit Micyllus; quanquam fabulam ignoro. MUNCK.

1 Clymenus OEnei] *Scboenei* ut ſupra quoque. MICYLL. Mallet Micyllus *Scboenei.* Sed nil mutandum. Vide quae notavi ſupra fab. 206. SCHEFF. Micyllus in margine pingi curavit, *Scboenei.* Sanè ejus filius dicitur cap. 246. Sed perperam. Vide cap. 206. & Apollod. lib. I. pag, 35. ed. Commel. Corruptè etiam cap. 242. *Coenei* exhibetur. MUNCK.

2 Harpalycen] Ita reſcripſi pro *Harpalicem*, & mox *Erecbtbeus* pro *Ericbtbeus*, *Alopen* pro *Alopem*, *Canacen* pro *Canacem.* MUNCK.

3 Hyacinthus Spariantidem filiam] De his alibi nil reperio. Filiam Erechthei immolatam ſcio in pago, Hyacinthos dicto. An librarius oſcitans confudit iſta, & ex pagi nomine nomen fecit puellae? SCHEFF. Puto reſpexiſſe Hyginum illud, quod refertur, ſed paulo aliter, ab Apollodoro lib. III. pag. 205. *Hinc cum peſtis & fames ſimul urbem invaſiſſent, primum quidem ex veteri oraculo Athenienſes Hyacinthi filias Antbeidem, AEgeidem, * Enthenidem & Lytaeam ad Geraeſti Cyclopis tumulum jugularunt.* MUNCK.

4 Colophoniam] *Cbthoniam* eſſe ſcribendum jam ſuperius à nobis monitum. Meminit hujus ſacri exſecrandi etiam Clemens Protrept. pag. 27. Factum hoc Erechthei tragoediae argumentum dedit Ennio, quam laudat Gellius lib. VI. cap. 16. Nec aliam ob cauſam Erechtheus & ejus filiae Deorum in numerum relati ſunt. Vide Ciceron. III. Nat. Deor. MUNCK.

5 Canacen] Rectius, *Canacben*, quia Graeci dicunt χανάχῳ, ut eſt apud Apollodorum. SCHEFF. *Canacben* rectius cenſet Cl. Schefferus, quod Κανάχη dicitur Apollodoro. Sed in Apollodoro ex Pal. codice reponendum Κανάκη. *Canacbe* canis nomen eſt apud Ovid. III. Met. 217. Macarei autem ſororem *Canacen* appellat Ib. vers. 357. & II. Tr. I. 384. Atque ita quoque noſter cap. 242. & 243. Αἰολὶς Κανάκη eſt Callim. Hymn. Cer. vers. 100. Adde his Auſon. Cup. Crucif. v. 38. & epigr. 84. Diodor. lib. V. pag. 331. Stobaeum Sermon. 62. pag. 404. Sueton. Neron. 21. MUNCK.

6 Propter incestum] Atqui Homerus Odyſſ. lib. X. vers. 6. dediſſe filias ſuas fratribus uxores AEolum ipſum refert. MUNCK. Apud Servium ad I. AEn. vs. 79. *Canacen & Macareum in ſe invicem turpiſſimos fratres: illi enim alterius AEoli filii fuiſſe dicuntur.*

Ad CAP. CCXXXIX.

7 Marcareum] Nemo alius ſic eum vocat. Apol-

Salmonei filia duos ex Sisypho AEoli filio ex responso Apollinis. Agave Cadmi filia, Pentheum Echionis filium, inpulsu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter inpietatem patris, quod cum eo invita concubuerat, ex eo quem conceperat, interfecit.

CCXL. *Quae conjuges suos occiderunt.*

[10] CLYTAEMNESTRA Thestii filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Jovis & Ledae filia [11] Deiphobum Priami filium. Agave [12] Lycotherfen in Illyria, ut regnum Cadmi patri daret. Deianira OEnei filia Herculem Jovis & Alcumenae filium inpulsu Nessi. Iliona Priami filia Polymnestorem regem Thracum. [13] Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. *Qui conjuges suas occiderunt.*

HERCULES Jovis filius, [14] Megaram Creontis filiam, per insaniam.

Apollodoro est *Mermerus*, ut & Pausaniae. Aliis *Mormorus*, item *Mormyrus*. Optimum *Mermerus*. Vide quae notavi supra fab. 25. SCHEFF. Lege *Mermerum*. Vide notas ad cap. 25. MUNCK.

8 PLINTHIUM] Hunc supra *Sphincium* vocavit. MICYLL. Fab. I. *Sphincium*. Sed hoc praefero. SCHEFF. *Sphincium* appellat cap. I. quod heic praefert Cl. Schefferus. Sed vide nostras notas ad cap. I. MUNCK.

9 TYROS] Scribe *Tyro*, ut supra fab. 60. littera ultima ex sequenti nata. SCHEFF. *Tyro* scribe ex cap. 60. & 254. MUNCK.

Ad CAP. CCXL.

10 CLYTEMNESTRA] Cum Κλυταιμνήστρα Graecis sit, scribendum esset, *Clytaemnestra*. Verum sine diphthongo exarat etiam Dictys lib. I. & Ausonius Epit. Heroum I. ut *Cytheron* Grypho Ternario. De quibus Scaliger Auson. Lect. lib. I. cap. 17. MUNCK.

11 DEIPHOBUM] Huic Helena nupserat, mortuo Paride juxta Servium ad VI. AEn. 495.

12 LYCOTHERSEN] Echioni nupsisse Agave dicitur Apollodoro lib. III. pag. 138. Ovid. III. Met. 725. Scilicet secundum ejus maritum fuisse Lycotherfen. Vide cap. 184. MUNCK.

13 SEMIRAMIS] Quae a Conone narrat. IX. apud Photium pag. 427. Nini, a Nostro fab. 275. Dercetis filia vocatur, a Dinone dicitur jussisse, ut satellites Ninum interficerent. Vide AElian. lib. VII. V. H. cap. I. ubi Nini uxor fuisse perhibetur, ut & a Justino lib. I. cap. 3. Sed nullam hujus caedis mentionem faciente; nec non a Suida in Νῖνος. Eustathius ad Dionys. Periegeten vs. 1005. notat alios dicere, ὅτι Νίνος ὁ Σύρων βασιλεὺς τὴν Νινευὶ κτίσας, ἡ τούτου γυνὴ τὸν ἄνδρα ὑπερβαλλομένη Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ κτίζει. Orosius, quem citat Edw. Simsonius A. M. 1937. Ninum, dum urbem, quae defecerat, obpugnaret, telo trajectum periisse scribit. Sed de Nino & Semiramide dissentiunt viri docti. consule Celeb. J. Perizon. Orig. Babylon, cap. 7. pag. 91. Verum Plutarchus in Amatorio pag. 753. Tom. II. de Semiramide audiendus, Nostrum & AElianum inlustrans.

Ad CAP. CCXLI.

14 MEGAERAM] Scribe *Megaram* ex Moscho, & Apollodor. lib. II. pag. 121. Atque ita quoque noster ipse vult cap. 32. Corrigendus ergo & Pindari Scholiastes ad I. Isthm. od. IV. pag. 343. ed. Francof. ubi *Megera* appellatur. MUNCK. Sic igitur legendum quoque in Servio ad VII. AEn. vs. 291. *dicens ab Hercule & Megaram uxorem, & ex ea filios interemptos.* Ante legebatur *Megaeram*. Verum Plutarchus in Amatorio pag. 754. Pausanias lib. x. cap. 29. pag. 870. & Apollodorus lib. II. pag. 132. Megaram uxo-

niam. Theseus AEgei filius, [1] Antiopam Amazonam Martis filiam, ex responso Apollinis. Cephalus Deionis [2] sive Mercurii filius, Procridem Pandionis filiam inprudens.

CCXLII. *Qui se ipsi interfecerunt.*

AEGEUS Neptuni filius in mare se praecipitavit, unde AEgeum pelagus est dictum. [3] Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam se praecipitavit, [4] quod nunc Chrysorrhoas adpellatur. Ajax Telamonis filius ipse se interfecit propter armorum judicium. Lycurgus Dryantis filius, objecta insania à Libero, [5] ipse se interfecit. Macareus AEoli filius propter Canacen sororem, [6] id est sponsam, ipse se interfecit. Agrius Parthaonis filius expulsus à regno à Diomede, ipse se in-

rem dimissam Jolao dedisse Herculem referunt.

1 ANTIOPAM AMAZ.] Consule Meziriac. ad Ovid. IV. Epist. Heroid. p. 373.

2 SIVE MERCURII] Hinc *Cyllenia proles* Ovid. Art. A. III. 725. MUNCK. Vide Meziriac. ad Ovidii IV. Epist. Heroid. pag. 352.

Ad CAP. CCXLII.

3 EUHENUS HERCULIS] Aliis semper est Neptuni filius hoc nomine, ipsique nostro alibi, ut suspicer, hic esse corruptum. Apollodorus vocat Ἔυηνον, filiumque facit Martis lib. I. ubi habes istam fabulam. SCHEFF. Hic Herculis filius est etiam cap. 162. Martis filium hoc nomine in Lycorman se praecipitasse narrat Apollod. lib. I. pag. 24. Meminit quoque ejus fluminis Ovid. II. Met. 245. & Strabo lib. VII. Ὁ Εὔηνος, inquit, ὁ Λυκόρμας πρότερον καλούμενος. MUNCK. Euenum Martis & Steropes filium in Lycorman fluvium sese praecipitasse docet etiam Plutarchus Parallel. T. II. pag. 315. & plura de hac fabula addit. Mater Eueni Apollodoro lib. I. p. m. 31. est *Demonice*.

4 QUOD NUNC CHRYSORRHOAS APPELLATUR] Glossatoris haec videntur. Strabo certe, aliique diversissimos hos duos faciunt. SCHEFF. Glossatoris haec esse videntur Cl. Scheffero. Sanè *Chrysorrhoas* fluvius Phoenices est Straboni Lib. XVI. Quo nomine & Pactolus dictus fuit, ut tradidit noster cap. 191. & Plinius Lib. V. 29. Solin. cap. 53. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 1290. Inter aurifluos (nam Chrysorrhoae cum in Asia, tum in Europâ multi dicti fuere) numeratum fuisse Euenum nondum inveni. Debebat scripsisse, *quod nunc Euenus ab eo appellatur.* Lactant. Argum. lib. IX. Met. fab. 2. *Ut eum Euenum omnem transveheret, qui initio Lycormas erat nominatus.* Nec aliud legas apud Stobaeum Serm. 243. Plutarch. de Flum. p. 29. MUNCK. Athenaeus lib. V. cap. 8. pag. 203. Uni prae ceteris Nilo hoc nomen deberi docet. Apud Troezenios fluvius est Chrysorrhoas de quo Pausan. lib. II. cap. 31. p. 186. Sophocles vero Trachin. 568. βαθύῤῥουν ποταμὸν vocat Euenum. Apud Vibium Sequestr. de Fluminibus spuria etiam mihi videntur *Euenus Calydoniae.* AEtoliae fuit fluvius. Vide Interpr. ad AElian. XII. V. H. 22, 1.

5 IPSE SE INTERFICIT] Cur non, *interfecit*? ut est caeteris in locis, per caput integrum. SCHEFF. Rectè *interfecit* emendat Cl. Schefferus. Apollod. lib. III. pag. 141. ex Dionysi voto ab equis dilaniatum cum scribit. Diodorus autem lib. III. p. 199. à Baccho cruci adfixum. Apud Homerum Iliad. Z. 139. à Jove occiditur. Sed cum Hygino alii à semet ipso interemptum tradidere. Vide Servium ad AEn. III. 14. Vetus commentator Horatii ad Lib. II. Od. 19. *Lycurgus Thracum rex cum videret per vini temulentiam in mores multa committi, abscidi jussit vineta: quare iracundia Dionysii (Dionysi scribere debuisset) in furorem versus vinitoriâ falce sibi crura amputavit.* Aliter haec narrant Triclinius ad Sophocl. Antig. vers. 1071. Hom. Schol. ad Iliad. Z. 130. Etiam Hyginus ipse cap. 132. Schol. Stat. Theb. IV. 742. *Lycurgi duo fuerant, Thracius & Nemeus, de quo loquitur poeta. Ille*

interfecit. Caeneus Elati filius ipſe ſe interfecit. [7] Menoeceus Iocaſtes pater ſe de muro praecipitavit [8] Athenis, propter peſtilentiam. Niſus Martis filius, crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit. Clymenus Caenei filius rex Arcadiae ipſe ſe interfecit, quod cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius [9] rex Aſſyriorum, quod cum Smyrna filia concubuerat. [10] Hercules Jovis filius ipſe ſeſe in ignem miſit. [11] Adraſtus & Hipponous ejus filius ipſi ſe in ignem jecerunt, ex reſponſo Apollinis. Pyramus in Babylonia ob amorem Thisbes ipſe ſe occidit. OEdipus Laii filius propter Iocaſtem matrem ipſe ſe occidit, ablatis oculis.

CCXLIII. *Quae ſe ipſae interfecerunt.*

HECUBA Ciſſei filia, ſive Dymantis, uxor Priami, in mare ſe prae-

Ille in mari praecipitatus dicitur, quia primum aquis vina permiſcuit, & rem in hauſtu ſinceram pluribus venenis infecit. Caeterum ex illo Lycurgi caſu proverbium arceſſit Reineſius ad Trag. Fragm. Petron. *Ipſe mihi aſciam in crus impegi.* Moneo idem dictum occurrere apud Apul. III. Met. p. 57. ed. Pric. *Meque ſponte aſciam cruribus meis illidere compellis?* MUNCK.

6 ID EST SPONSAM] Recte Barthius, *idem ſponſam*, fuit enim utrumque, & ſoror, & ſponſa ejus. Vide Fab. 238. SCHEFF. Barth. emendat, *idem ſponſam.* Quod probat Schefferus. Mihi iſta gloſſemata videntur. Si retinere vellem, ſcriberem, *itemque ſponſam.* Pro quo tamen politiores maluiſſent, *eandemque ſponſam.* h. e. quae & ſponſa ejus erat. Plinius lib. V. cap. 29. *Profluente Pactolo, eodemque Chryſorrhoâ.* Vellejus Lib. II. 112. *Patris atque ejuſdem avi ſui animum alienavit ſibi.* Juſtinus XXVIII. I. *Amiſſo marito, eodemque germano:* Et Lib. XXX. I. *Occiſâ Eurydice uxore eademque ſorore ſuâ.* Schol. Juv. Sat. VIII. 212. *Quia & matrem occiderit, & uxorem Octaviam eandemque ſororem adoptivam.* Lactant. lib. I. cap. 22. *Sororem ſuam Fatuam Faunam eandemque conjugem conſecravit.* MUNCK. Florus lib. IV. cap. 2. n. 15. *De ſucceſſione Caeſaris, Senatus, id eſt, Pompejus agitabat.* Conſule ibi quos laudat Celeb. Dukerus, & *id eſt* loco moveri noles. De fabula Plutarchus in Parall. T. II. p. 312.

7 MENOECEUS] *Menoetius.* MICYLL. Veteres habuere, *Menicus.* Sup. fab. 67. *eſt Menycus Jocaſtae.* Scribendum, *Menoecus Jocaſtae*, quia Graecis Μενοίκευς. SCHEFF.

8 ATHENIS PROPTER PESTILENTIAM] *Thebis.* MICYLL. Deſunt aliqua ante haec verba, neque ſufficit, ut pro *Athenis*, *Thebis* ſcribamus, quod Micyllo placebat, cum Menoecus ſe non interfecerit propter peſtilentiam, ſed cauſſas alias, de quibus conſulendus eſt Pauſanias. SCHEFF. Scribe *Thebis* cum Micyllo. Nec quicquam ante haec verba excidit, ut ſuſpicabatur vir clariſſimus. Vide cap. 67. Ubi item *ſterilitatem frugum & peſtilentiam* cauſam fuiſſe retulit, propter quam ſe praecipitaverit Menoeceus. Schol. Sophocl. OEdip. Tyran. vers. 24. Οὐ μόνον ἀφορίαν φησὶν εἶναι, ἀλλὰ τοὺς πεφυκότας καρποὺς διαφθείρεσθαι. Caeterum ex ſterilitate cur peſtilentia oriatur, non malè explicat Moſchopulus ad Heſiod. Ἐργ. α. p. 62. ed. Heinſ. MUNCK.

9 REX ASSYRIORUM] Ita tradit etiam cap. 58. & Apollodorus lib. III. Cypriorum rex eſt Ovidio, Clementi Alexandrino, & Pindari Schol. in Pyth. Od. II. Vide quae notavimus ad Anton. Liberal. cap. 34. MUNCK. Imo ipſe Pindarus Od. Nem. VIII. vs. 31. & Suidas in Σαρδαναπάλους iis adſentiuntur. Conſule Celeb. P. Burm. ad Ovidii X. Met. 298.

10 HERCULES J. F. I. SE. I. I. M.] Vide, quae de ejus exitu notat Pauſanias lib. I. cap. 32. quippe diverſa ab iis, quae ſupra ad fab. 36. vidimus.

11 ADRASTUS] Hic ſenio ac dolore, quem ex filii AEgialei interitu ceperat, apud Megarenſes diem obiit juxta Pauſan. lib. I. cap. 43. pag. 103.

Ad

praecipitavit, unde [1] Cyneum mare eſt dictum, quoniam in canem fuerat converſa. Ino Cadmi filia in mare ſe praecipitavit cum [2] Melicerto filio. [3] Anticlia Autolyci filia, mater Ulyſſis, nuncio falſo audito de Ulyſſe, ipſa ſe interfecit. Sthenoboea [4] Iobatis filia, uxor Proeti, propter amorem Bellerophontis. [5] Euadne Philaci filia, propter Capaneum conjugem, qui apud Thebas perierat, in eamdem pyram ſe conjecit. AEthra [6] Pitthei filia propter filiorum mortem ipſa ſe interfecit. Deianira OEnei filia propter Herculem, decepta à Neſſo, quod ei tunicam miſerat, in qua conflagravit. Laodamia Acaſti filia propter deſiderium Proteſilai mariti. [7] Hippodamia OEnei filia, uxor Pelopis, quod ejus ſuaſu Chryſippus occiſus eſt. Megaera Autolyci filia propter Hippothoi filii mortem. Alceſtis [8] Pelei filia propter Admetum conjugem [9] vicaria morte obiit. [10] Iliona Priami filia propter caſus parentum ſuorum. Themiſto Hypſei filia inpulſu Inus, quod filios ſuos occidit. [11] Erigone Icari filia propter interitum

Ad CAP. CCXLIII.

1 CYNEUM] Ita repoſui pro *Cynaeum* ex Gr. Κύνειος. Vid. notas ad cap. III. Etiam paulo ante *Dymantis* ſcripſi pro *Dimantis* ex Gr. Δύμας. Minus religioſi in iſtarum vocalium diſtinctione fuerunt poſterioris aetatis ſcriptores: quam tamen in nominibus propriis minimè putem negligendam. MUNCK.

2 MELICERTO] Scribe *Melicerta*, vel *Melicerte*. Sunt enim illa Graeca in ης primae ſimplicium primae vel tertiae, vel etiam utriuſque inflexionis apud Latinos. Schol. Stat. tamen cum Hygin. ad II. Theb. 383. *Promontorium dicit, de quo ſe Ino cum Melicerto filio praecipitem dedit.* MUNCK.

3 ANTICLIA] Pauſaniae eſt *Anticlea*. SCHEFF. Pauſaniae *Anticleam* eſſe notat Schefferus. Atqui hoc idem eſt. Ex Gr. εια, *ea* vel *ia* formant Latini. Servius ad Ecl. VI. 2. THALIA. *Muſa ſcil. & Graecè ait, ut* Θάλεια. *Nam Latinè Thalea dicitur. Sicut Cytheria Cytherea. Sed propter euphoniam contempſit jus regulae, & in Graecitate permanſit.* MUNCK.

4 IOBATIS] Ad formam tertiae inflexum eſt, licet apud Graecos ſit primae ſimplicium. Sic *Thyeſtis* pro *Thyeſtae* apud Servium ad Ecl. V. 89. & apud noſtrum cap. 244. *AEacidis* pro *AEacidae* in Catal. Pith. Lib. II. & alia ſexcenta apud alios. Nec malè tamen *Iobati* ſcripſeris. Ἰόβατος enim Pindari Scholiaſtae eſt Olymp. Od. XIII. qui aliis eſt Ἰοβάτης. MUNCK.

5 EVADNE PHILACI] Apollodoro lib. III. eſt filia *Iphiclis*, ubi eadem hiſtoria. SCHEFF. Cap. 256. eſt *Philacis*. Forte *Iphidis* ſcribendum. Ejus enim eſt Filia Apollod. lib. III. p. 157. AEliano Hiſtor. Animal. lib. I. cap. 15. Schol. Pindari ad Olymp. od. 6. Hinc *Iphias* Ovid. V. Triſt. el. 14. & Epiſtol. de Ponto. III. I. III. Art. A. vers. 24. dicta Euadne. Falli enim interpretes exiſtimo, qui utrobique annotant *Iphiae* eſſe filiam. Prius dicta eſt *Ianira*. Poſtea διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἴδιων nomen *Euadnes* accepit, ut docet Pindari interpres. MUNCK. Hiſtoriam narrabunt Lactant. ad Statii XII. Theb. vs. 799. & Philoſtratus lib. II. Iconum 31.

6 PITTHEI] Ita repoſui ex cap. 79. pro *Pithei*. Vide notas ad cap. 84. MUNCK. Vide Pauſan. lib. I. cap. 22. p. 51.

7 HIPPODAMIA OENEI] *OEnomai*. MICYLL. Micyllus emendat, *OEnomai*. Recte. Vide ſup. fab. 84. & ſequentem, ubi habes eandem fabulam. SCHEFF.

8 PELEI] Scribe *Peliae*, ut rectè ſcriptum eſt cap. 24. & 57. Conſule Tzetzen Chil. I. 53. Hom. Schol. ad Odyſſ. Λ. 280. MUNCK.

9 VICARIA MORTE] Quintil. Declam. IX. *Una fingitur conjux, quae jam perituri vitam conjugis vicariâ morte ſuâ redemit.* XVI. *Explebo, ſi videatur, vicariâ poenâ locum recedentis.* Et paulo ante: *Amicitia plurimorum, unus animus, vicariae manus, fortior quam matris affectus.* Corruptus locus. Lege, *fortiores*, vel *unius animi*. Quod malim. MUNCK.

10 ILIONA] Vide Cerdam ad Virg. I. AEn. 657.

11 ERI-

tum patris ſuſpendio ſe necavit. Phaedra Minois filia propter Hippolytum privignum ſuum ſuſpendio ſe necavit, [12] ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Theſei filium ipſa ſe ſuſpendio necavit. Canace AEoli filia, propter amorem Macarei fratris, ipſa ſe interfecit. [13] Byblis Mileti filia propter amorem Cauni fratris ipſa ſe interfecit. Calypſo Atlantis filia propter amorem Ulyſſis ipſa ſe interfecit. Dido Beli filia, propter AEneae amorem, ſe occidit. Iocaſta Menoecei filia propter interitum filiorum & nefas. [14] Antigona OEdipodis filia propter ſepulturam Polynices. Pelopeia Thyeſtis filia, propter ſcelus patris. Thisbe Babylonia propter Pyramum, quod ipſe ſe interfecerat. Semiramis [15] in Babylonia, [16] equo amiſſo, in pyram ſe conjecit.

CCXLIV. *Qui cognatos ſuos occiderunt.*

THESEUS AEgei filius, Pallantem filium [17] Nilei fratris. Amphitryon

11 ERIGONE ICARI FILIA] Scribendum eſt cum duplici finali, *Icarii*, nam *Icarius* appellatur, teſte Apollodoro. & ſic noſter ipſe ſupra c. 130. SCHEFF. *Icarii* emendat Cl. Schefferus, Nihil opus erat. Vide notas ad cap. 130. MUNCK.

12 OB AMOREM] Haec ex gloſſa eſſe videntur, quam quis adſcripſerat vocabulo *propter*. SCHEFF. A gloſſâ haec eſſe cenſet Cl. Schefferus. Quod verum eſſe puto. MUNCK. De Phaedrae morte Meziriac. ad Ovid. IV. Epiſt. Heroid. pag. 381, 382. *Ob amorem* ſuſpecta & mihi ſunt. Debuiſſet alias ſcribere *propter Hippolyti privigni amorem.* Quantopere Hippolyti amore inſanierit Phaedra, Myrtum foliis perterebratis argumento eſſe monſtrant Troezenii, de qua Pauſan. lib. I. cap. 22. p. 51. & lib. II. cap. 32. p. 187.

13 BYBLIS] Confer Parthen. cap. XI. ubi hanc fabulam eleganter narrat. Se ipſa ſuſpendit. Adi Nob. Heinſ. notas ad Ovid. Met. pag. 248. Alii aliter narrant. Vide Anton. Liberal. cap. 30. Ovid. IX. Met. vers. 655. & ſeq. MUNCK. Hinc καύνιος ἔρως in proverbium abiit, de quo Suidas in h. v. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 533. ſed de hac fabula & Byblidis nece conſulendus Celeb. P. Burm. ad Ovidii IX. Met. 663. Hinc etiam corrigendus eſt Theocriti Scholiaſtes Idyll. VII. vs. 115. *Μιλήτου γάρ φασι καὶ Ἀρείας ἐγένοντο παῖδες Δαῦνος καὶ Βυβλὶς, ἧς ἐρασθεὶς ὁ Δαῦνος, ἀπέλιπε Μίλητον. ἐκείνη δὲ μὴ φέρουσα, ἀπήγξατο.* pro Δαῦνος, bis lege Καῦνος.

14 ANTIGONA OEDIPODIS FILIA PROPTER SEPULTURAM POLYNICES] Quod nimirum ſepulturae tradi non poſſet, propter interdictum Creontis, regis Thebanorum. Paulo aliter haec habet Apollodorus lib. III. qui videndus eſt. SCHEFF. *Polynicis* ſcribendum. Sed falſum hoc, ipſam ſemet interfeciſſe. Vide cap. 72. Sophocles in Antigona, & Apollod. Lib. III. vivam defoſſam tradunt juſſu Creontis. Haemon ſibi ipſe manus attulit, ut praeter alios, & Propertius tradit Lib. II. el. 7. MUNCK.

15 IN BABYLONIA] Illud *in* ſuſpectum mihi eſt, forte ſcripſerat *regina Babyloniae.* Nil tamen muto. SCHEFF. Illud *in* ſuſpectum Cl. Scheffero. Mihi ſatis ſe probat. Juſtin. X. 5. *In Ilio quoque ad tumulos heroum parentavit.* Julius Obſequens: *Androgynus in Urbino natus.* Noſter cap. 254. *Anchiſes item in Ilio.* & 273. *Fecit in Ilio.* MUNCK. Semiramis a filio Ninya dicitur interfecta a Juſtino lib. I. cap. 2.

16 AMISSO EQUO] Eo videlicet, de quo Plinius lib. VIII. c. 42. Haec hiſtoria nemini alii eſt prodita. SCHEFF.

Ad CAP. CCXLIV.

17 PALLANTEM FILIUM NILEI FRATRIS] Scribendum eſt *Nelei* ex Apollodoro & aliis. SCHEFF. *Nelei* ſcribendum eſt ex Gr. Νηλεύς. Vide quae notavi ad cap. 223. Sed vereor, ne majus ulcus heic lateat. Certè Schol. Eurip. ſi audis, ad Hippolyti vers 35. ſcribas oportet *Pandionis filium, AEgei fratrem.* Adde notas ad cap.

tryon [1] Electryonem Perſi filium. Meleager OEnei filius avunculos ſuos Plexippum & Agenorem, propter Atalantam Schoenei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea aviae ſuae filios. [2] AEgiſthus Atreum & Agamemnonem Atrei filios. Oreſtês AEgiſthum Thyeſtis filium. Megapenthes Proeti filius, Perſeum Jovis & Danaes filium propter patris mortem. Abas propter patrem Lynceum [3] Megapenthem occidit. [4] Phegeus Alphei filius, Alpheſiboeae filiae ſuae filiam. [5] Amphion Terei filius, avi ſui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Pliſthenem Thyeſtis filios infantes in epulis Thyeſti adpoſuit. [6] Phillus Herculis filius, Sthenelum Electryonis proavi ſui fratrem. [7] Medus AEgei filius, [8] Perſen AEetae fratrem Solis filium. Daedalus Eupalami filius, [9] Perdicem ſororis ſuae filium, propter artificii invidiam.

CCXLV.

cap. 198. Meminit hujus caedis Pauſanias quoque Lib. I. MUNCK. Multi Pallantes fuere. Inter Lycaonis filios recenſetur *Pallas* ab Apollodoro lib. III. pag. 201. Fuit etiam *Pallas* AEgei filius, qui a fratre Theſeo Athenis regno pulſus ad Arcadiam venit, & ibi regnum tenuit. V. Serv. ad VIII. AEn. 54. Sed hic Pallas a Theſeo interfectus Theſei patruus fuit, Pandionis filius. Conſule quos laudat Edw. Simſonius in Chronico A. M. 2723. cujus quinquaginta filios etiam Theſeus occidit, ut docet Plutarchus in ejus vita pag. m. 6. De qua caede ut purgaretur, Troezenen abiiſſe Theſeus dicitur. Pauſan. lib. I. cap. 22. pag. 51. & cujus abſolutus eſt judicio Delphinio, cap. 28. pag. 70.

1 ELECTRYONEM PERSI FILIUM] *Perſei.* MICYLL. Micyllus emendat, *Perſei*, & hoc convenit cum Apollodoro. SCHEFF. Scribe *Perſei* cum Micyllo. quod & Cl. Schefferus amplectitur. Dicere tamen poſſis *Perſi* genitivum antiquum eſſe ex *Perſes*, quod idem quod *Perſeus.* Sic pro Ἀχιλλεὺς AEoles dixerunt Ἀχίλλης, unde *Achilles* Latini. Servius ad AEn. VIII. 383. *Omnia quae in Eus exeunt hodie, apud majores in Es exibant, ut Nereus Neres, Tydeus Tydes.* Περσεὺς tamen eſt Apollodoro Lib. II. ubi haec habes, ut & apud Diaconum ad principium Aſp. Heſiodi. Sed hoc iis, quae dixi, nihil obeſt. Contra *Perſeus* dicitur Hecatae pater à Lycophrone, in quem Iſacius: Καὶ τοῦτο ἀδείας ἐστὶ Λυκόφρονος, τὸ Πέρσην Περσέα καλεῖν. MUNCK.

2 AEGISTHUS ATREUM &c.] Pauſan. lib. II. cap. 16. p. 147. de Mycenis agens Τάφος δέ ἐστι μὲν Ἀτρέως, εἰσὶ δὲ καὶ ὅσους σὺν Ἀγαμέμνονι ἐπανήκοντας ἐξ Ἰλίου δειπνίσας κατεφόνευσεν Αἴγισθος.

3 MEGAPENTHEUM] Emenda, *Megepenthem.* SCHEFF. Scribe *Megapenthem* ex Gr. Μεγαπένθης. MUNCK. Ita certe ſcribendum. Vide Schol. Pindari O. Nem. IX. vs. 30.

4 PHEGEUS] Scribe, *Phlegeus.* Ita habes mox, ſequenti capite. SCHEFF. Putavi antehac (quâ in re conſpiraſſe mecum etiam Cl. Schefferum video) *Phlegeus* eſſe reſcribendum ex cap. 245. Nunc nihil muto, & etiam illic pro *Phlegeus* reponendum eſſe *Phegeus* cenſeo. Vide Apollod. Lib. III. pag. 168. Lactant. Argum. fab. 10. Lib. IX. Ovid. Met. Quamobrem merito τὸ *Phegeius* pro *Phlegeius* reſtituit ibi poëtae Nob. Heinſius Rem. Amoris vers. 455. *Amphilochi frater ne Phegida ſemper amaret.* MUNCK. Plures fuere Phegei. Fuit Phegeus Inachi & Meliae filius, Phoronei frater. Conſule Schol. Eurip. Oreſt. 1248. De pluribus Phegeis egit Celeb. P. Burm. ad Ovidii IX. Met. vs. 412.

5 AMPHION TEREI FILIUS] Nec ſana haec nec integra videntur. Amphionem profecto Terei filium requiro, neque uſquam invenio. SCHEFF. Terei filium Amphionem, ut Cl. Schefferus nondum, ita nec ego inveni. *Iaſi* reſcriberem, niſi longè nimis à vetere ſcriptura recederet. Certe Iaſi fuiſſe filium Amphionem Chloridis fratrem, quae Neſtori nupſit, tradit Pherecydes apud Hom. Schol. ad Odyſſ. Λ. 280. MUNCK.

6 PHILLUS] *Hillus.* MICYLL. Micyllus putat

Hil-

CCXLV. *Qui soceros & generos occiderunt.*

IASON AEsonis filius [10] Phlegyonam; Pelops Tantali filius, OEnomaum Martis filium.

Qui generos suos occiderunt.

PHLEGEUS Alphei filius, Alcmaeonem Amphiarai filium. Idem & Eurypylum. AEeta Solis filius Phrixum Athamantis filium.

CCXLVI. *Qui filios suos in epulis consumpserunt.*

TEREUS Martis filius ex [11] Progne Ityn. Thyestes Pelopis ex [12] AErope Tantalum & Plisthenem. [13] Clymenus Schoenei filius ex Harpalice filia filium suum.

CCXLVII.

Hillus. Et est Hillus inter filios Herculis, non Phillus. vix tamen quidquam horum puto rectum. SCHEFF. Imo *Hyllus*, non *Phillus* fuit Herculis filius. Vid. cap. 162. Vix tamen horum quicquam rectum putat Cl. Schefferus. Causam dubitandi non video. Stemma tale est:

Perseus ——— Danae

Alcaeus, Sthenelus, Nestor, Electryon
Amphitryo
Hercules
Hyllus.

Confer Schol. AEschyl. Prometh. vers. 702. MUNCK. De *Sthenelo* consule Schol. Euripidis in Hecuba vs. 887. p. m. 78. & Celeb. Burm. in Cat. Arg. v. *Asterion.* Herculis stemma paternum eodem fere modo recenset Lactantius ad Statii x. Theb. vs. 885. *Sthenelus* Capanei filius Trojae moenia obpugnans cum Diomede periit. consule Philostrat. cap. 4. §. I. Heroicon.

7 MEDUS] Habes haec superius cap. 27. & apud Diodor. lib. IV. pag. 259. MUNCK.

8 PERSEN] *Perseus* dicitur Scholiastae Apollonii lib. III. vs. 200. Quod ut diversum videri possit, idem tamen est. MUNCK. *Perseus*, & *Perses* saepius confunduntur, ut a Lycophrone. vide Tzetzen. ad vs. 1175. Quid si pro Περσεὺς legas Πέρσης in Apollonii Scholiis? est & alius Perses Persei filius. Consule Eumd. ad vs. 838. & Apollodor. lib. II. p. 97.

9 PERDICEM SORORIS SUAE FILIUM] Nescio, annon *Perdicis sororis* sit scribendum. Nam filium vocant Attalum vel Accalum, sororem Perdicem. Vide Apollodorum in fine lib. III. SCHEFF. Nihil heic esse mutandum ostendi ad cap. 39. MUNCK. Κάλως vocatur a Pausania lib. I. cap. 21. p. 49. (qui Τάλως ab aliis, hic vero *Perdix* vocatur. Vide ad cap. 39.) Idem Pausanias lib. I. cap. 26. p. 62. Ἔνδοιος ἦν γένος μὲν Ἀθηναῖος, Δαιδάλου δὲ μαθητὴς, ὃς καὶ φεύγοντι Δαιδάλῳ ΔΙΑ` ΤΟ`Ν ΚΑ´ΛΩ ΘΑ´ΝΑΤΟΝ, ἐπηκολούθησεν ἐς Κρήτην.

Ad CAP. CCXLV.

10 PHLEGYONAM] Corruptum hoc; imo & quaedam ante hanc vocem excidisse videntur. MUNCK.

Ad CAP. CCXLVI.

11 PROGNE] Ita scribitur etiam cap. 45, & 255. Scribendum erat *Procne* ex Graeco Πρόκνη. Apparet, quantopere G & C confundant librarii cum multis ex aliis, tum & hoc vocabulo. In causâ fuit pronuntiatio. Terent. Maurus: *Sic amurca, quae vetustè saepe per c scribitur, esse per g proferenda crediderunt plurimi* &c. Adde notas nostras ad Geneal. & cap. 45. MUNCK.

12 AEROPE] Vide ad cap. 86. MUNCK. Hic Tantalus duxerat Clytaemnestram, antequam ea nupserat Agamemnoni, qui Tantalus etiam Brontei filius vocatur. V. Pausan. lib. II. cap. 22. p. 261.

13 CLYMENUS SCHOENEI F.] Hunc fab. 242. vocavit *Caenei* filium. Sed utroque loco *Clyme-*

CCXLVII. *Qui à canibus consumpti sunt.*

ACTAEON [1] Aristei [2] filius: Thasius [3] Deloami sacerdotis Apollinis filius: ex eo [4] Delo nullus canis est. Euripides [5] tragoediarum scriptor in templo [6] consumptus est.

CCXLVIII.

mus Telei videtur legendum ex Parthenio cap. 13. Eroticon. sed plures fuere cognomines. Praeter *Clymenos* a Celeb. P. Burmanno in Cat. Arg. notatos fuit etiam Phoronei filius, de quo Pausan. l. II. c. 35. p. 194. qui pag. 196. censet hoc cognomine apud Hermionenses insigniri Deum infernum.

Ad CAP. CCLXVII.

1 ARISTEI] *Aristaei* scribe ex Gr. Ἀρισταῖος. Notavi jam ad cap. 181. MUNCK.

2 FILIUS: THASIUS] *Thasus* ut apud Ovid. in Ibin. MICYLL. Scribe, *filius, Thasus*. Ita habet Ovidius in Ibin, quod jam observavit Micyllus. Quanquam optima N. Heinsii editio habeat *Thrasus*. SCHEFF. *Thrasus* Ovid. Ib. v. 477. ed. Heinsianae. Thasus quidam Neptuni est filius apud Eustath. in Dionys. pag. 74. MUNCK. Nihil muta. nam neque in *Thrasum*, neque etiam absque Codicum auctoritate in *Thasum* mutandum. De *Thaso* consulendus Celeb. P. Burm. ad Ovidii III. Met. 126. & ad Ibin. vs. 479. ubi & de *Thasio* agit.

3 DELOAMI] Mihi hoc vocabulum suspectum est. Videant qui historias magis exploratas habent. De canibus exclusis ex Delo habet Strabo lib. x. p. 486. SCHEFF. Coaluerunt in unam duae voces. Scripserim, *Delo Anii sacerdotis filius. Ex eo Delo nullus canis est.* Virg. AEn. III. 80. *Rex Anius, rex idem hominum Phoebique sacerdos.* Ad quem versum Servius: *Anius rex Deli, Apollinis sacerdos.* Etym. auctor in Δωρίππη. Ἄθηναι Ἀνίῳ τῷ ἱερεῖ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος. Meminit & Tzetzes ejus ad Lycophronem. MUNCK Jam ante Munckerum sic legit Micyllus ad Ovidii Ibin. vs. 479. *A canibus consumpti sunt, Actaeon Aristaei filius, Thasus Delo, Anii sacerdotis Apollinis filius.* De hoc Anio plura dedit vir consummatae eruditionis in Differt. de Insula Delo cap. 2. quae legitur in Observ. Miscell. Jan. Febr. Mart. & April. 1736. & S. Bochart. Geogr. pag. 406. *Thasus* in Hygino nostro jam legit Jac. Nic. Loensis lib. x. Epiphyll. cap. 3. Fuit & alius *Anius* rex Etruscorum, Plut. Parall. T. II. p. 315. A canibus etiam consumptus est Linus Apollinis & Psamathes filius. Vid. Interpr. ad Ovidii Ibin. vs. 482. Canes non ali in insula Delo docet etiam Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 525. Caussam vero aliam docet Plutarch. Quaest. Graec. Tom. II. pag. 290. ὅτι μαχιμὸν ὄντα τὸν κύνα, τῶν ἀσύλων καὶ ἁγίων ἐξείργουσιν ἱερῶν, ἀσφαλῆ καταφυγὴν τοῖς ἱκέταις διδόντες.

4 DELO] Ἀντὶ τοῦ *in Delo* vel *Deli*. Ita *domo* pro *domi* apud Suet. Caes. cap. 20. Gloss. Vet. *Domi, domo*, κατ' οἶκον, ἐν οἴκῳ. Apulejus Apol. *Domo adservantur*. Justin. XX. 3. *Corintho nunciata victoria.* & lib. XVIII. 4. *Rex Tyro decedit*. Quod frustra in *Tyri* mutatum it Berneccerus. Ampelius cap. 8. *Rhodo signum marmoreum pulcherrimum.* Vet. Inscript. apud Grut. pag. 660. *Edocatus Juliâ Emonâ* Schol. German. *Sunt earum virginum, quae Lesbio perierunt.* Flor. IV. 2. *Prima Arimino signa cecinerunt.* Isidor. Orig. XVI. 5. *Corintho primum repertus.* Obsequens cap. 14. *Asylo per ludos Romani trucidati. Asculi* corrigit Freinsh. ad Flor. III. 18. Leg. *Asculo*. Hyginus noster cap. 67. *Corintho decedit.* Cap. 249. *AEgypto oppida communire.* Phaedrus lib. I. fab. 18. *Humo jacebat.* Deest in talibus praepositio, quam aliquando addi ostendo ad cap. 143. Virg. AEn. XII. 344 *Nutrierat Lyciâ.* Ad quae verba Servius: *Lyciâ autem pro in Lyciâ, ut non Libyae* *. Adde *non ante Tyro.* Tangit locum Lib. IV. 36. *Non Libyae non ante Tyro.* Ubi Servius: *Aut in Tyro, ac si diceret Tyri, aut certè* Τυρόθεν, *id est, de Tyro, ut, Dardanus Hesperia. Quidam autem Libyae mariti Libyestero mariti Tyrii exponunt.* Postrema verba corrupta esse quilibet videt. Certum est maritos appellare poëtam, non qui erant, sed qui esse cupiebant. Putabam ergo legendum esse, *Quidam autem Libyae mariti Libyae mnesteres, mariti Tyro, mnesteres Tyrii exponunt.* Nunc libenter discedo in sententiam Doctiss. Jacobi Perizonii, qui unica literulâ mutatâ, & divisis vocibus, ita locum restituit, *Quidam autem Libyae mariti,* Li-

CCXLVIII. *Qui ab apro percussi interierunt.*

7 ADONIS Cinyrae filius. Ancaeus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, 8 qui extra metam exierat cum Argonautis 9 apud Lycum regem. 10 Hyon ab apro vel leone, Atlantis & 11 Pleionis filius.

CCXLIX.

Libyes, *Tyro mariti*, *Tyrii exponunt.* MUNCK.

5 TRAGOEDIARUM SCRIPTOR IN TEMPLO] Post *tragoediarum scriptor* punctum collocari debet. Nam sequentia non pertinent ad Euripidem, cum is non in templo, sed rediens domum a coena Archelai fuerit discerptus. Vide Gellium lib. xv. c. 20. & deest nomen ejus, qui a canibus est devoratus in templo. SCHEFF. Ante haec verba poni τελείαν στιγμὴν jubet Cl. Schefferus. Censet enim desiderari nomen ejus, qui in templo est consumptus, cum non in templo, sed à coenâ rediens Archelai à canibus dilaceratus sit Euripides. Vide Gell. lib. xv. 20. Valerium lib. IX. 12. & Apostol. Cent. XVI. 70. qui à Promero servo regio canes ei immissos memorat. Non ineptè forsan suspiceris quatuor ista vocabula *in templo consumtus est*, pertinere ad praecedens exemplum, & à librario oscitante huc translata, ut scripserit Hyginus: *Delo Anii sacerdotis Apollinis filius in templo consumtus est.* MUNCK. Probanda admodum Munckeri conjectura: Adde de Euripide Salvagn. ad Ovidii Ibin. vs. 597. De hoc poeta antiquus apud Athenaeum lib. XIII. cap. 8 pag. 598.

> Εἰσόκε τοι δαίμων Εὐριπίδη εὗρεν ὄλεθρον
> Ἀμφὶ βίῃ συγνῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.

Pausan. lib. I. cap. 2. pag. 6. vero haec notat, a Gellio, Valerio, & Apostolio dissentiens καὶ μνῆμα Εὐριπίδου, κενόν. τεθάπται δὲ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τὸν βασιλέα ἐλθὼν Ἀρχέλαον. Vide ibi cetera. De die, quo natus est, videndi Plutarchus lib. VIII. Sympos. Quaest. I. p. 717. & Menag. ad Diogenis Laertii lib. II. cap. 45. e quibus alter etiam diem obitus describit.

6 CONSUMPTUS] H. e. devoratus. Supr. cap. 67. *Cum à Sphinge essent consumpti.* Vet. Interpr. Act. cap. XII. 23. *Consumptus à vermibus exspiravit.* MUNCK.

Ad CAP. CCXLVIII.

7 ADONIS] V. Tzetzen & Meurs. ad Lycophron. vs. 833. & Salvagn. ad Ovidii Ibin. vs. 505. Adonin, quum lactucam avide comesset, ab apro interfectum esse docet Athenaeus lib. II. cap. 28. pag. 69. De Adonide Plutarch. Sympos. lib. IV. Quaest. 5. pag. 671. Quod autem fabulâ 251. Adonin licentia Parcarum ab inferis rediisse scribit, explicat Ptolemaeus Hephaestion apud Photium pag. 471. ex Euphorione, nempe Adonidis vulnus, quod ipsi aper inflixerat, curasse Cocytum medendi artem a Chirone edoctum. Qui paullo post, Adonin ab Apolline in aprum sese convertente dentibus vulneratum & necatum, quod Venerem sese lavantem viderat, adjicit. Hic Adonis lugetur a mulieribus Argivis Pausan. lib. II. cap. 20. p. 156. H. Junius IV. Animadv. 27. de Adonidis festo. Schol. Theocriti Idyll. XV. 112, 133, 137. Olear. ad Philostrati VII. Apoll. Tyan. 32.

8 QUI EXTRA METAM] Inepte. scribe confidenter, *qui extra venatum.* Ita supra c. 18. *& extra venatum exissent.* SCHEFF. Hoc vitiosum sine dubio. Cap. 14. *Cum stramentatum exisset.* Cap. 18. *Cum extra venatum exissent.* Vide quae notavi ad locum priorem. MUNCK.

9 APUD LYUM] Imo, *apud Lycum.* docet cap. 14. & 18. SCHEFF. Vide loca modo laudata, Male *Lyum* edidit Commelinus. MUNCK.

10 HYON] *Hyas.* MICYLL. Micyllus mallet *Hyas*, & sic vocatur frater Hyadum, qui hic intelligitur. Vide inf. in Poet. Astr. II. c. 21. & supra c. 194. SCHEFF. Micyllus *Hyas.* Vide cap. 192. MUNCK.

11 PLEIONIS] Margo libri Salmasiani, *Pleionae.* Malim *Pleiones* ex Gr. Πληιόνης. Solenne est nostro ι ponere, ubi in Graeco est η. Notavi ad cap. 31. Idem vitium occurrit Astron. II. 21. *Pleionis & Atlantis filias.* Et cap. 24. *Beronicis patrem.* Non vitiosum tamen *Pleionae* ex *Pleiona.* quo utitur Dictys lib. I. ut *Hesiona* lib. IV. & apud Daretem scribitur. MUNCK. Legendum *Pleiones.* uxor Atlantis *Pleione* fuit. V. Tzetz. ad Lycophron. vs. 218.

CCXLIX. [1] *Faces ſceleratae.*

[2] FACEM, quam ſibi viſa eſt parere Hecuba Ciſſei filia, ſive Dymantis. [3] Nauplii, ad ſaxa [4] Capharea, cum naufragium Achivi fecerunt. Helenae, quam de muris oſtendit, & Trojam prodidit. [5] Althaeae, quae Meleagrum occidit.

CCL. *Quae quadrigae rectores ſuos* [6] *prodiderunt.*

[7] PHAETHONTA Solis filium ex Clymene. [8] Laomedonta Ili filium

Ad CAP. CCXLIX.

1 FACES SCELERATAE] De voce *ſceleratus* conſulendus Celeb. Duker. ad Florum lib. I. cap. 12. §. 2.

2 FACEM, QUAM] Haec non cohaerent ſequentibus. Puto ſcriptorem noſtrum nullos ſcripſiſſe titulos, quales nunc comparent, alicubi tamen praemiſiſſe, quae deinde in titulos ſunt tranſſumpta. Colligitur hoc apertiſſime ex c. 173. ubi omiſerunt ſecernere a caeteris per oſcitantiam. Sicut ergo ibi ab initio ſcripſerat, *quae civitates auxilium miſerunt OEneo*, ita hic puto ſcripſiſſe, *faces ſceleratae*, ac poſtea ſubjeciſſe, *quam ſibi viſa eſt* &c. poſt veniſſe, qui adjecta gloſſa monſtrare voluit, quo illud *quam* pertineret, videlicet ad *facem*. Itaque id *facem*, mea ſententia eſt delendum. SCHEFF. Deleam inciſum poſt τὸ *facem*. Dictum eſt pro, *quam facem viſa eſt parere*. Petronius: *Hunc adoleſcentem, quem vides, malo aſtro natus eſt.* Infra cap. 274. *Caper vitem quam praeroſerat, abundantius fructum ferre coepit.* Ad quem locum pluſcula annotavi. MUNCK.

3 NAUPLII] Ponunt hic aſteriſcum, quaſi deſit quidpiam. Sed intelligenda eſt vox *fax*, ſicut fit & in ſuperioribus. SCHEFF. Ante hoc vocabulum quem poſuerant, ſuſtuli aſteriſcum. Non enim, ut recte animadvertit Cl. Schefferus, locus defectus eſt, cum ſubaudiatur *fax* ex capitis lemmate. Vide cap. 116. MUNCK.

4 CAPHAREA] Ita ſcripſi pro *Capharaea*. Propert. III. el. 7. *Saxa triumphales fregere Capharea puppes.* MUNCK.

5 ALTHAEAE, QUAE MELEAGRUM] Quia nominatim ſermo hic de facibus, propterea ſcribendum *qua Meleagrum*. Intelligitur autem titio, de quo ſupra c. 171. SCHEFF. *Quâ* emendat Cl. Schefferus. Fabulam habes cap. 171. MUNCK.

Ad CAP. CCL.

6 PRODIDERUNT] In titulo male ſcribitur pro *perdiderunt* id quod vel index capitum libello praemiſſus oſtendit. SCHEFF. *Perdiderunt* ex indiculo his fabulis praemiſſo reponit Cl. Schefferus. Sed *prodere* idem fermè interdum eſt, quod *perdere*. Auſon. Ephem. edit. Ald. *Sit ſatis antiquam ſerpens quod prodidit Evam.* Et in ludo: *Parcit quiſque malis, prodere vult bonos.* Quae loca an recté poſteriores editores mutaverint, judicent Critici. Ennius apud Feſtum: *Non in ſperando cupidi rem prodere ſummam.* Servius ad AEn. IV. 431. *Quidam* prodidit *pro* perdidit *accipiunt, ut*, unius ob iram prodimur. Quo accedit, quod *prodere vectorem* equi & aurigae perquam eleganter dicantur, ut multis declarat Nob. Heinſius ad Faſt. Ovid. V. 715. & Gronov. Obſerv. lib. III. cap. 20. Seneca OEdipo de equo vers. 143. *Dominumque prono Prodidit armo.* Sed haec talia apud illos complura invenies. MUNCK.

7 PHAETHONTA] Ita ſcribere malim quam *Phaëtonta*. Notavi id vitium jam ad cap. 157. MUNCK.

8 LAOMEDONTA ILI FILIUM] Nam promiſſae Herculi pro liberatione Heſiones, nec datae, praebuerunt occaſionem belli, quo ab Hercule eſt interfectus. Vide Apollodorum. SCHEFF.

9 EX LEUCIPPE] Neſcio an hoc ſanum ſit. *Eurydicen* Laomedontis matrem facit Apollodorus lib. III. pag. 181. MUNCK Orchomenium vocat Laomedonta Plutarchus in Demoſthene pag. 848. qui de eo latius agit. De Ilo Laomedontis patre Ptolem. Hephaeſtion. lib. V. apud Photium pag. 483. Hic Ilus fuit Trois & Callirrhoes; Dardani enim filius ſine liberis deceſſit. V. Apollodor. lib. III. cap. 11. §. 2. Tzetz. ad Lycophron. vs. 29. ab hoc Troja *Ilium* dicta. Conon narr. XII. apud Photium, pag. 429. Eſt & tertius Ilus Phrygis filius. (Sed ibi in Graeco textu

lium [9] ex Leucippe. OEnomaum Martis filium [10] ex Afterie, Atlantis filia, [11] Diomedem Atlantis filium, ex eadem. Hippolytum Thefei filium [12] ex Antiope Amazone. Amphiaraum Oiclei filium ex [13] Clytaemneftra, Theftii filia. Glaucum Sifyphi filium ludis [14] funebribus Peliae [15] equae fuae confumpferunt. [16] Jafonem Jovis filium ex Electra Atlantis filia. Salmoneus, qui fulmina [17] in quadriga fedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLI.

textu Ἴλ@ legitur) qui Pelopem e Sipylo ejecit, apud Paufan. lib. II. cap. 22. p. 161.

10 Ex Asterie] Scribendum eft, *Afterope.* Ita ipfe Nofter fupra fab. 84. ubi habes hiftoriam, ad quam hic refpicit, & Paufanias, de quo Euftat. Od. B. SCHEFF. Rectè *Afterope* Cl. Schefferus. Vid. cap. 84. MUNCK.

11 Diomedem Atlantis filium, ex eadem] Dubito, an rectum fit Atlantis, nam alii Martis filium faciunt, ut liquet ex Apollodoro. Rem declarat Diodorus Siculus lib. IV. SCHEFF. Notavit quidem Servius ad AEn. VIII. 130. traditum à quibufdam (Eratofthene certè, Scholiafte Germ. & aliis) Steropes & Atlantis filium fuiffe OEnomaum. Sed qui dicant Diomedem ex Atlante & Afterope editum jam diu eft, cum fruftra quaefivi. Diomedes ille, qui ab equis devoratus eft, Martis & Cyrenes filius dicitur Apollodoro Lib. II. pag. 95. & Tzetzae Chil. I. 36. Albricus cap. 20. *Quo comperto, illuc Hercules acceffit, & illum clavâ peremit, ipfum in paftum iifdem equabus fuis appofuit.* Equas facit Schol. Ariftophan. in Ἐκκλησ. Confer AElian. Animal. Lib. XV. 25. MUNCK.

12 Ex Antiope Amazone] Hinc Paufan. II. 31. p. 184. vocat Hippolytum Ἀμαζόσι παρθένα πρὸς μητρός. Ubi vero Hippolytus quadrigis everfis fuerit excuffus, locum monftrant Troezenii apud Eumdem cap. 32. pag. 188. qui tamen ab equis diftractum negant, ut docui ad fab. 47.

13 Clytemnestra] Cap. 70. & 73. *Hypermneftra* dicitur. Quod rectius eft. Paufan. Argol. (l. II. c 21.) Ὑπερμνήστρας μνῆμα Ἀμφιαρέως μητρός. MUNCK.

14 Funebribus Peliae] Male. Scribendum & diftinguendum eft, *ludis funebribus Peliae.* Accidit hoc enim, cum Peliae patri ludos funebres faceret Acaftus, ut eft teftis Paufanias in Eliacis prioribus. SCHEFF. Ita correxi & diftinxi hunc locum ex fententiâ Cl. Schefferi. Accidit enim hoc, cum ludos funebres Peliae faceret Acaftus. Vide Paufan. p. 384. edit. Wechel. & noftrum cap. 273. MUNCK. Vetus Interpres ad Ovidii Ibin. vs. 557. *Glaucus ex Potnia civitate, cum facrificium Veneris contemneret, equabus fuis a Dea furor inmiffus eft, a quibus dilaceratus eft.* Confule ibi Salvagnium, & Celeb. P. Burmannum.

15 Equae suae consumserunt] Haec ex gloffa irrepfiffe videntur. SCHEFF. E gloffa irrepfiffe haec videntur Cl. Scheffero. Dubito cum difertim ab equabus fuis eum effe abfumptum etiam alii fcripferint. Vide Palaeph. cap. 26. Schol. Euripid. ad Phoeniff. 1131. Ποτνιάδες. τὰς τοῦ Γλαύκου φησὶν, αἳ λυσσήσασαι κατέφαγον τὸν δεσπότην Γλαῦκον ἐν Ποτνίαις τῆς Βοιωτίας. Adde Noftrum cap. 273. Virg. III. Georg. 267. MUNCK.

16 Jasonem Jovis filium] Emenda *Jafionem.* Hic enim Jovis & Electrae filius Paufania auctore. SCHEFF. *Jafionem* emendat Cl. Schefferus ex Paufaniâ. Atque ita quoque Diodorus Lib. V. pag. 322. Nofter Aftron. II. 4. Homer. Odyff. E. 125. cum Scholiaft. fuo, ut & Hefiod. in Θεογ. p. 309. Stephanus in Πάρλον, & alii appellant. *Jafius* eft Virg. AEn. III. 168. *Jafon*, ut heic Hygino, etiam Cononi cap. 21. Quomodo & 3. MSS. exhibent II. Aftron. cap. 4. & 22. & Venet. anni 1485. cum Morell. codicibus. Ad eundem modum Atalantae Arcadiae pater, qui *Jafius* appellatur ab Hygino cap. 99. & Callim. Hymn. in Dian. vers. 28. Schol. Hom. Iliad. I. 544. *Jafion* eft AEliano Var. Hiftor. lib. XIII. cap. I. *Jafius* Apollodor. lib. III. & Schol. Eurip. ad Phoen. vers. 152. *Jafon* Apollon. Schol. Lib. I. 769. MUNCK.

17 In quadriga sedens] Sanctandr. *in quadrigas*, quod effet pro, *in quadrigis*, ut interdum nofter folet. Sed quia fequitur, *cum quadriga*, nil mutandum. SCHEFF. Ita refcripfi ex editione Schefferi, quae veftigiis inftitit edit. Lugd. anni 1608. Micyllus & Commelinus dederant *in quadrigas.* Perperam, me judice. Adhae-

lit

CCLI. *Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.*

Ceres Proferpinam filiam fuam quaerens. [1] Liber pater ad Semelem matrem fuam Cadmi filiam defcendit. [2] Hercules Jovis filius ad canem Cerberum educendum. Afclepius Apollinis & Coronidis filius. Caftor & Pollux Jovis & Ledae filii alterna morte redeunt. Protefilaus Iphicli filius, propter Laodamiam Acafti filiam. Alceftis [3] Pelei filia, propter Admetum conjugem. Thefeus AEgei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Thefei filius, [4] voluntate Dianae, qui poftea [5] Virbius eft adpellatus. Orpheus OEagri filius, propter Eurydicem con-

fit τὸ S ex voce proxime fequenti. Supra cap. 61. *Quadrigam fedens.* Apollodorus lib. I. Καὶ βύρσας ἐξηρτημένας ἐξ ἅρματος μετὰ λεόντων χαλκῶν σύρων. Volui antehac refcribere ἐξηρτημένας, hoc eft, *de curru fufpenfas.* Nunc video ex Palat. codice reponere Fabrum ἐξηρτημένας. quod praefero. Tzetzes eadem de re Chil. VII. 107. Ἐν βύρσαις τε καὶ λύδησι τοῖς δρόμοις τῶν ἁρμάτων Βροντὰς ἀπομιμούμενος Διὶ ἐκεραυνώθη. Interpres, *In pellibus atque Libycis curfibus equorum.* Ridicule. Repone ex Apollodori lib. I. λέβησι, hoc eft, *lebetibus.* Sed occupaffe hoc jam fummum virum J. Fr. Gronovium monuit me quidam. Gratias habeo monitori. Peream, fi fciverim. Caeterum *in quadrigâ* legebat etiam apud Hyginum Scioppius, cum in differtatione de Stylo hiftorico fcriberet: *Hujus notae* (τῶν καπηλικῶν) *vox eft* quadriga *pro curru quatuor equis juncto apud plebejum fcriptorem Hyginum, qui dicit*, in quadrigâ federe, *cum Caefar, Cicero, Livius, & alii* quadrigas *dicant, quatuor equos junctos fignificantes; & inde* quadrigarum currus *apud eofdem.* Cum Hygino loquitur Fulgent. Mythol. lib. I. *Huic quoque quadrigam adfcribunt.* Et Schol. German. Erichthonio: *Hic primus currus homines junctis equis docuit fimiles quadrigae folis facere.* Servium audiamus ad II. AEn. 272. BIGIS. *Secundum artem dixit, quae exigit, ut quae de pluribus conftant, plurali tantum dicantur, ut*, bigas, quadrigas, mappas. *Sed hacc plerunque confundit auctoritas, ut Horatius*, ne fordida mappa. *Item Statius*, Rorifera gelidum tentaverat aëra biga. Nihil ergo caufae erat, cur *quadriga* barbarum effe pronunciaret Donatus; quanquam ille auctorem habet Varronem IX. L. L. Nec Philargyrius audivit Varronem ad Georg. III. 266. *Cum ad mimicum* (leg. *Ifthmicum*) *certamen quadrigam duceret.* MUNCK. Vid. Paff. ad Propert. II. XXV. 39.

Ad CAP. CCLI.

1 L. P. AD SEMELEM M. S. C. F. D.] Quicumque omnia in hoc auctore follicitandi avidus hunc locum legerit, forfan adderet *ad S. m. f. C. f. educendam d.* e Paufania lib. II. cap. 37. pag. 200. (Εἶδον) καὶ τὴν Ἀλκυονίαν λίμνην, δι' ἧς φασιν Ἀργεῖοι Διόνυσον ἐς τὸν ᾅδην ἐλθεῖν Σεμέλην ἈΝΑΞΟΝΤΑ. Nec eft, quod eum offendat fequens verbum *educendum*, fic enim folet Nofter. e. g. fab. 16. *Sepulturae eum tradidit, atque filiis regnum tradidit.* Nihil ego definio. Non omnia accurate defcribit harum fabularum confarcinator.

2 HERCULES JOV. F.] Populo alba velatus Hercules ab inferis rediiffe dicitur. v. Serv. ad Ecl. VII. 61. hinc arbor Herculi facra. v. Burm. ad Phaedr. lib. IV. f. XVII. v. 4. Achilles a Penthefilea occifus, matris Thetidis precibus ab inferis rediit. Pt. Hephaeftion. lib. VI. apud Photium pag. 487. AEfopus a Delphenfibus interfectus poftea revixit, & Graecis ad Thermopulas depugnantibus adfuit juxta Eumd. pag. 489

3 PELEI] *Peliae* fcribendum, ut jam aliquoties monui. Vide cap. 243. Poft hoc exemplum alterum inferit Barthius ex membranis: *Admetus propter Alceftin conjugem, quam Hercules ei reftituit, vel Proferpina donavit.* MUNCK.

4 VOLUNTATAE DIANAE] Hinc in Italia poftquam Aricinis imperavit, in vitam reftitutus, Dianae Aricinae templum pofuit. v. Paufan. lib. II. c. 27. p. 173. & deinde, tamquam Dianae πάρεδρος cultus fuit. Vid. d'Arnaudtius cap. 25. de Diis Paredris.

5 VIRBIUS] Fabulam habes apud Ovid. Lib. XV. Met. Lactantius: *Quem* (Hippolytum) *AEfculapius Dianae voluntate, cujus initio comes fuerat, reduxit ad fuperos. Hinc ab eadem Dianâ evocatus in nemus Aricinum, mortalitatem exuit. A converfo itaque nomine Deus Virbius eft nominatus.* Schol. Perf.

conjugem ſuam. Adonis Cinyrae & [6] Zmyrnae filius, voluntate Veneris. Glaucus Minois filius, reſtitutus à Polyido [7] Coerani filio. [8] Ulyſſes Laertae filius, propter patrem. [9] AEneas Anchiſae filius, propter patrem. Mercurius Majae filius, [10] adſiduo itinere.

CCLII. [11] *Qui lacte ferino nutriti ſunt.*

TELEPHUS Herculis & Auges filius ab cerva. AEgiſthus Thyeſtis & Pelopiae filius ab capra. AEolus & [12] Boetus [13] Neptuni & Menalippes filii, à vacca. [14] Hippothous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus & Remus [15] Martis & Iliae filii ab lupa. Antilochus

Perſ. ad Sat. VI. vers. 56. *Quatuor millibus ab urbe eſt Virbii clivus, qua iter eſt ad Ariciam, & ad nemus Dianae, ubi Virbius colitur, id eſt Hippolytus, quod bis in vitam prolatus ſit.* Negat hoc Horatius Lib. IV. od. 7. *Infernis neque enim tenebris Diana pudicum Liberat Hippolytum.* Vetus commentator: *Revocare quidem illum potuit, at immortalem facere non potuit: quia licet dicatur Hippolytus revocatus, non potuit tamen à Junone in hac luce teneri.* Quid *Juno* heic agit? Aliter haec exhibet Badiana editio anni 1519. Caſſiod. de Orthograph. cap. VI. *Alii Virbium Herobium, tanquam ſit ἥρως ἀναβεβιωκὼς, alii Deum, qui viribus praeſit, interpretantur.* De loco Horat. vide Torr. MUNCK. De nomine *Virbius* Serv. ad AEn. VIII. 761, 776.

6 ZMYRNAE] Mallem *Smyrnae*, ut eſt in ſuperioribus. SCHEFF. Cl. Schefferus mallet *Smyrnae.* Sed tueri ſe exemplis poteſt vulgata lectio. Ζμυρναίων pro Σμυρναίων in nummis quibuſdam viſitur, & *Zmyrnaeorum* in Gruteri inſcriptionibus, ut obſervavit Ampliſſ. Spanhemius in de Num. Praeſt. p. 75. Capella de litera Z. *Haec praeponitur M literae, ut Zmirna.* Confer Alciatum Parergon lib. V. cap. 14. ubi de literae Z pronunciatione agit, & Euſtath. ad Hom. Iliad. pag. 164. qui multis oſtendit antiquos Graecos Z in multis vocabulis pro Σ adhibuiſſe.. Referenda huc *Lezbia* pro *Lesbia*, & *Zmaragdus* pro *Smaragdus.* quorum exempla ex Vett. Inſcript. profert Pierius Valer. in VII. AEn. p. 137. ed. Steph. MUNCK. Adde Broukh. ad Propert. II, XIII, 43. & Munck. ad fab. CVI.

7 COERANI] Ita reſcripſi pro *Carani.* Apollodorus Lib. III. Πολύιδος ὁ Κοιρανοῦ. Palaeph. cap. 27. Κατώρυξε τὸν τοῦ Κοιρανοῦ Πολύειδον. Atque ita Noſter ipſe habet cap. 128. & 136. Perperam ergo Plutarchus in libello de Flum. p. 74. Εἰς τὴν ὕλην ἔδραμεν συνεπισπωμένη μάντιν τὸν Κυράνου Πολύϊδον. Quod miror non vidiſſe doctiſſimum Mauſſacum. MUNCK.

8 ULYSSES LAERTAE FILIUS, PROPTER PATREM] Suſpicor ſcribendum *propter matrem.* Ejus enim cauſſa, & ut colloqueretur cum ipſa, deſcendit. Vide quae dicuntur ſupra cap. 125. SCHEFF. Schefferus ſuſpicatur ſcribendum, *propter matrem.* Sane cum matre, non cum patre locutus eſt apud inferos. Vide Odyſſ. Λ. Forte ſcripſit *propter patriam.* Nam deſcendit χρησόμενος περὶ τοῦ νόστου, ut loquitur Tzetzes in Lycophr. pag. 112. MUNCK.

9 AENEAS ANCH. F.] V. Serv. & Burm. Var. Lect. in Serv. ad I. AEn. 259.

10 ASSIDUO ITINERE] Hinc queritur apud Lucianum in Deorum Dialogis: *Soli omnium ne noctu quietem agere licet. Sed oportet me etiam tunc defunctorum animas Plutoni adducere, manium que agere ducem.* Petron. *Mercurius, qui animas ducere & reducere ſolet.* Merito ergo χθόνιος καὶ ψυχοπομπὸς Graecis audit. MUNCK.

Ad CAP. CCLII.

11 QUI LACTE FERINO] Notandum heic ſupra modum gaviſam antiquitatem figmentis, ut & ortum miraculoſum facerent, & ſe divinitus enutritos demonſtrarent. Confer cum hoc capite, quae habet AElianus Hiſtor. Variae Lib. XII. 42. MUNCK.

12 BOETUS] Lege, *Boeotus.* Vide notas ad cap. 186. MUNCK.

13 NEPTUNI ET MENALIPPES] Supra fab. 136. ſunt *Metaponti & Melanippes filii.* Nihil tamen videtur mutandum. SCHEFF.

14 HIPPOTHOUS NEPT. ET AL. F.] V. P. Leopard. II. Emendat. 16.

15 MARTIS ET ILIAE] Sine dubio ſcribendum, *Martis & Silviae.* Vide, quae notavi ad AElianum.

lochus Nestoris filius expositus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpalici regis [1] Amymneorum filia, à vacca & equa. Camilla Metabi regis Volscorum filia, ab equa.

CCLIII. *Quae contra fas concubuerunt.*

Iocaste cum OEdipo filio. Pelopea cum Thyeste patre. [3] Harpalice cum Clymeno patre. [4] Hippodamia cum OEnomao patre. Procris cum Erechtheo patre, [5] ex quo natus est Aglaurus. Nyctimene cum [6] Epopeo patre, rege Lesbiorum. [7] Menophrus cum Cyllene filia in Arcadia, & cum Bliade matre sua.

CCLIV. *Quae piissimae fuerunt, vel piissimi.*

Antigona OEdipi filia Polynicem fratrem sepulturae dedit. Electra

num. VII. c. 16. SCHEFF. *Silviae* legit Cl. Schefferus. Ego nihil mutem. Ilia enim Romuli mater & aliis dicitur. Vide Schol. Juv. ad Sat. I. v. 7. Sat. IX. 53. Sat. XI. 106. Hieron. Chron. Euseb. p. 45. Commentator vetus Horatii ad od. II. Lib. I. *Variae poëtarum de Ilià opiniones sunt. Ea autem mater Romuli fuit, quem ex Marte suscepit.* Et ad Sat. 2. Lib. I. *Ilia mater fuit Romuli & Remi.* Solin. cap. 2. *Nam, ut affirmat Varro, auctor diligentissimus, Romam condidit Romulus, Marte genitus & Rhea Silvia; vel ut nonnulli, Marte & Ilia.* Tibull. Lib. II. eleg. 5. *Te quoque jam video, Marti placitura sacerdos, Ilia, Vestales deseruisse focos.* Adde Horat. Lib. IV. od. 8. Sidon. carm. 2. Tzetzes in Lycophron. p. 184. ed. Steph. Σιλβίαν, ἢ Ῥέαν Ἴλειαν ἱέρειαν τῆς Θεᾶς Ἑσίας ποιεῖ. Rectius Ἴλιαν scribit Conon cap. 48. Nec aliam, puto, quam matrem Romuli intellexit apud Charisium Lib. I. Ennius, *Ilia dia nepos, quas aerumnas tetulisti.* Augustin. C. D. XVIII. 21. *Numitoris filiam Rheam, quae etiam Ilia vocabatur, Romuli matrem.* Nota Iliam eum cum Conone facere Numitoris filiam, id quod & Servius facit ad AEn. VI. 777. MUNCK.

1 Amymneorum] Servius ad AEn. I. 321. *Amymoniorum.* qui & hoc ibidem addit, *Ita nutritum dicunt, ut ipse Camillam à Metabo facit.* Vide supra cap. 193. Ex Serviano commentario ad AEn. XI. 543. tollam in transcursu mendam haud tolerabilem. *Statius Tullianus*, inquit, *de vocabulis rerum libro primo ait dixisse Callimachum apud Camillum appellari Mercurium* &c. Scribe, Tuscos Camillum appellare Mercurium. Sunt ista deprompta ex Macrob. Satur. lib. III. cap. 8. MUNCK. De Metabo Serv. ad XI. AEn. 540, 567. Ceterum Amazones lacte equino filias nutriisse dicuntur a Philostrato cap. XIX. Heroic. §. 19. Equae uberibus lactatus dicitur Darius Hystaspis. V. Pt. Hephaestion. lib. III. apud Photium pag. 477. AEsculapius a capra lactatus. v. Pausan. lib. II. cap. 26. p. 170.

Ad CAP. CCLIII.

2 Harpalice] *Harpalyce* scribendum. Historia est apud Parthenium cap. 46. MUNCK.

3 Hippodamia cum OEnomao] V. Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 351.

4 Cum Erechtheo] Alii omnes, *Erichtheo.* SCHEFF. Ita reposui pro *Erichtheo.* Monui jam ad cap. 46. MUNCK.

5 Ex quo natus est Aglaurus] Suspicor & hunc glossatoris inepti pannum, cum nil tale addat in caeteris. SCHEFF. Pro glossemate haec habet Cl. Schefferus. Ego ut non pauca alia, ita & hoc inter aliis indicta numerandum censeam. Nam de Procridis cum patre concubitu altum quoque apud alios silentium. MUNCK.

6 Epopeo] An *Nycteo*? Tollius. Ita sane vult Lactant. Arg. Lib. II. Met. fab. 9. MUNCK. V. Celeb. P. Burm. ad Ovidii II. M. 592.

7 Menophrus] *Menephron*, ut Ovid. VII. Met. MICYLL. Micyllus notat, apud Ovidium lib. VII. Met. scribi *Menephron.* SCHEFF. *Menephron* scri-

ctra Agamemnonis filia, in fratrem Oreſtem. Iliona Priami filia, in fratrem Polydorum, & parentes. Pelopea Thyeſtis filia in patrem, ut eum vindicaret. Hypſipyle Thoantis filia patri, cui vitam conceſſit. [8] Chalciope filia patrem non deſeruit, regno amiſſo. Harpalice Harpalici filia, in bello patrem ſervavit, & hoſtem fugavit. Erigone Icari filia, patre amiſſo, ſuſpendio ſe necavit. Agave Cadmi filia, in [9] Illyrica Lycotherſen regem interfecit, & patri ſuo regnum dedit. [10] Xantippe Myconi patri incluſo carcere lacte ſuo alimentum vitae praeſtitit. Tyro Salmonei filia propter patrem [11] filios ſuos necavit. In Sicilia cum AEtna mons primum ardere coepit, [12] Damon matrem ſuam ex igne rapuit. Item [13] Phinthia patrem, AEneas item in Ilio Anchiſem patrem humeris & Aſcanium filium ex incendio eripuit. [14] Cleobis & Biton Cidippae filii. Cidippe ſacerdos Junonis Argivae, cum boves in paſtionem miſiſſet, neque ad horam, qua ſacra [15] in monte ad templum Junonis duci & fieri deberent, adparerent, &

ſcribendum ex Ovid. Lib. VII. Met. 387. Monuit id jam Micyllus. MUNCK.

Ad CAP. CCLIV.

8 CHALCIOPE] Ita repoſui pro *Calciope* ex Gr. Χαλκιόπη. MUNCK.

9 ILLYRICA] Scripſerim *Illyrico* vel *Illyrid* ex cap. 240, MUNCK.

10 XANTIPPE MYCONI] *Cimoni* ut in vulgatis codicibus Valerii legitur lib. v. cap. 4. MICYLL. Micyllus exiſtimat *Cimoni* legendum ex vulgatis libris Valerii Maximi lib. v. c. 4. Temere nil muto. SCHEFF. *Cimoni* ex Valer. Max. Lib. v. 4. reponit Micyllus. Ego contra Valerium ex Hygino correxerim. Nam Cimon ille Valerianus ex Cimonis Athenienſis exemplo, quod proximè ſequitur, natus videtur. MUNCK. V. Doctiſſ. Torren. ad Valer. Maxim. lib. v. cap. 4. n. 49.

11 FILIOS SUOS] *Anapias* forſan & *Antinomus* intelligendi, de quibus idem Valerius lib. v. MICYLL.

12 DAMON MATREM SUAM] Nil fortaſſe in nominibus hiſce mutandum. Alia tradit Valer. Max. lib. v. c. 4. Alia Solinus, alia AElianus noſter, ut nil ſit mirum, ſi alia & Hyginus. SCHEFF.

13 PHINTHIA] Dixi jam, ab aliis aliter vocari. Salmaſius verum cenſet nomen eſſe *Pinthias*, a Siculo Φιντίας, pro Φιλτίας, quod amicum notet. Vide ipſum ad Solinum p. 11. SCHEFF. *Pinthias*, ut placet Salmaſio ad Solinum, p. 78. Turnebo Adverſ. xx. 13. Scaligero ad Manil. pag. 171. Sed terminatione *As* nihil opus. AEquè enim rectè qui Φιντίας eſt Graecis, Latinè *Phintia* dicitur, ac *Phintias*, ut *Perdicca*, *Mida*, *Pelia*, & ſimilia. Vide virum ſummum Gron. ad Sen. Med. vers. 101. Caeterum quod Hyginus Damoni & Phintiae, id Anapo & Amphinomo; quod Moero & Selinuntio, id Damoni & Phintiae alii tribuunt, ut praeter Micyllum etiam Salmaſius notavit. MUNCK. Scribendum *Phintias*, vel *Phintia*. V. Interpr. ad Valer. Maximum lib. IV. cap. 7. n. 68.

14 CLEOPS ET BITIAS] *Cleobis* & *Biton* ab Herodoto vocantur. Vide libro primo. MICYLL. *Cleobis* & *Biton* ſunt Herodoto, quod Micyllus notavit. Similiter nominantur Pauſaniae, Valerio Maximo, & pleriſque aliis ex veteribus. SCHEFF. A Cicerone 1. Tuſc. Theon. in Progymn. Herod. lib. 1. Luciano Charonte, Servio ad Georg. III. 532. & Philargyrio ad ejuſdem Libri v. 530. Triclinio in Trachin. Sophoclis vers. 1. *Cleobis* & *Biton* nominatur. MUNCK. Legendum *Cleobis*, item *Biton*. V. Perizon. ad Val. Maximi lib. v. cap. 4. n. 59. & Daviſ. ad Ciceron. lib. 1. Tuſcul. Quaeſt. cap. 47.

15 IN MONTE] In monte ergo erat illud templum; vel legendum *de more*. Bubus enim uſi videntur plerunque, cum ſacrorum cauſa ad templa veherentur. Propert. Lib. IV. el. 1. *Ducebant macra vilia ſacra boves.* MUNCK. Non male *de more*. In primis ad Junonis templum, cujus ſacra bubus vehebantur. Vid. Cl. Oudendorp. ad Lucani lib. 1. vs. 78. Et de Cleobis ac Bitonis hac hiſtoria

& [1] essent mortui: quae nisi ad horam sacra facta essent, sacerdos interficiebatur. Inter quam trepidationem Cleobis & Biton pro bubus sub jugo se junxerunt, & ad fanum sacra, & matrem Cidippem in plaustro duxerunt: sacrificioque peracto, Cidippe precata est Junonem, [2] si sacra ejus caste coluisset, si filii adversus eam pii fuissent, ut quidquid bonum mortalibus posset contingere, id filiis ejus contingeret. Precatione peracta, plaustrum & matrem filii domum reduxerunt, & [3] fessi somno adquieverunt. [4] At Cidippe diligenter agnovit, nihil esse melius mortalibus, quam mori: & ob hoc obiit voluntaria morte.

CCLV. *Quae impiae fuerunt.*

Scylla Nisi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit. Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides conjuges suos patrueles occiderunt. Lemniades in Lemno insula patres & filios occiderunt. Harpalice Clymeni filia filium, quem ex patris concubitu pepererat, occidit. [5] Tullia Romanorum super parentis corpus currum duxit, unde [6] vicus sceleratus est dictus.

CCLVI.

Herodotus I. 31. agens scribit *ἐούσης ὁρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργείοισι ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς τὸ ἱρόν. Οἱ δέ σφι βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ.* Plutarch. vero in eadem historia (de Consolat. ad Apollon. Tom. II. p. 108.) non *boves*, sed *ἡμιόνους*, *mulos* fuisse ait. *Biton* corpore tam robusto dicitur fuisse, ut taurum humeris gestaverit, quam historiam latius prosequitur Pausan. lib. II. c. 19. p. 153. qui cap. 20. ejusdem libri, Argis conspici imagines, ex marmore factas, Cleobis & Bitonis plaustrum trahentium, inque eo matrem in Junonis templum deducentium, adnotat.

1 Essent. mortui] Pestilentia scilicet, quae tunc temporis Atticam affligebat. MUNCK.

2 Si sacra] Illud *si* inlustrat Celeb. P. Burm. ad Virg. I. Georg. 17.

3 Fessi somno acquierunt] Revera dormierunt, sed non rursus evigilarunt, ut narrat Herodotus; atque ita somno mortem junxerunt. Eleganter Quintilianus declam. 2. *Tanquam per illam quietem transierit in mortem.* Cicero: *Post epulas adolescentes somno se dedisse, & mane esse inventos mortuos.* Palaephatus cap. 51. ubi hanc fabulam [illegible]: *Ὕπνος ἦν ὁ αὐτὸς, (μοῖρος) καὶ τοῦ βίου πέρασμα* [illegible]. Hyginus ita haec narrat, quasi ex *κοιμήσεως ὕπνου* collegisse *κοίμησιν θανάτου* Cydippen velit. Imago enim mortis somnus, de quo Senec. Hercul. Fur. 1076. *Pavidum leti genus humanum Cogis longam discedere noctem.* Mortis speculum vocat Tertull. de Anim. cap. 50. Maximianus Eleg. I. *Ipsa etiam cunctis requies gratissima somnus.* Etsi non valde est necesse, non male tamen isto versu scriberes *somni*. Vel *ipse* pro *ipsa*. Curtius lib. VI. 10. *Unde proditori tam alta quies somni?* B. Joann. cap. XI. 13. *Ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.* I. Reg. 26. *Καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὕπνῳ ἐν λαμπήνῃ.* *Ὕπνου ἀνάπαυσιν* appellat Homeri Schol. ad Iliad. I. 709. De *κοιμήσει* mortis Hieron. lib. I. Epist. Sel. 7. *Venerabilis Paulae confectus sum dormitione.* & lib. III. *Dormivit sancta & beata Paula* VI. *Kal. Feb.* Jobi cap. XIV. 12. *Sic homo cum dormierit, non resurget.* Corippus lib. I. *Requiescere somno Credere quod possis, non duro funere corpus.* Confer Nepot. Hannib. cap. 13. Drusii Schol. in Jobi cap. III. vers. 3. Eleganter Chrysol. Serm. LIX. *Quoties dormis & vigilas, toties moreris & resurgis.* MUNCK.

4 At Cidippe] Mallem illud *At* expungere, quia natum ex postrema syllaba vocis praecedentis videtur. SCHEFF.

Ad CAP. CCLV.

5 Tullia Romanorum] Sic & cap. 256. *Romano-*

CCLVI. *Quae castissimae fuerunt.*

[7] PENELOPE Icarii filia uxor Ulyssis. Euadne [8] Philacis filia conjunx Capanei. Laodamia Acasti filia conjunx Protesilai. Hecuba Cissei filia uxor Priami. Theonoe Thestoris filia uxor Admeti. Romanorum Lucretia Lucretii filia, conjunx Collatini.

CCLVII. *Qui inter se amicitia junctissimi fuerunt.*

[9] PYLADES Strophii filius cum Oreste Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Theseo AEgei filio. Achilles Pelei filius [10] cum Patroclo Menoetii filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus AEaci filius cum Phoenice Amyntoris filio. Hercules Jovis filius cum Philocteta Poeantis filio. Armodius & Aristogiton [11] more fraterno. In Sicilia Dionysius tyrannus crudelissimus cum esset, suosque cives cruciatibus interficeret, Moeros tyrannum voluit interficere: quem satellites [12] cum deprehendissent, armatum ad regem perduxerunt. qui interrogatus, respondit, se regem voluisse

manorum Lucretia, pro *Romana*. Justin. lib. II. cap. 2. & 7. *Alexander Lyncestarum*, pro *Lyncestes*. Quod quanquam mutatum eunt homines docti, forte tueri se tamen hoc poterit exemplo, vel certè hellenismo. Herodotus lib. I. pag. 27. edit. Bas. *Λίχης τῶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπαρτιητέων.* pro *εἷς τῶν* &c. *unus Spartiatarum, qui benefici vocantur.* Lactantius fab. XI. lib. IV. Metam. *Salmacis Naiadum.* Et XVI. lib. XIV. *Pomona Hamadryadum* MUNCK.

6 VICUS SCELERATUS] Vide Liv. lib. I. 48. & Freinsh. ad Flor. lib. I. cap. 7.

Ad CAP. CCLVI.

7 PENELOPE] Vide Eurip. in Oreste vs. 587, 588, 589. Sed adde Celeb. J. Perizon. ad AEliani XIV. V. H. 45. varia de Penelopes castitate notantem.

8 PHILACIS FILIUS] Supra cap. 243. est *Philaci filia.* Quod esset ex Gr. *Φύλακος*. Sed Phylacum Euadnae patrem fuisse non inveni, qui diceret. Videtur *Iphidis* scribendum. Vide notas ad cap. 243. MUNCK.

Ad CAP. CCLVII.

9 PYLADES STROPHII F.] Pausan. lib. II. cap. 29. p. 178. ita ejus stemma recenset *Κείσου* (lege *Κείοσου*) *ὃ ἦν ἀπόγονος τρίτος Πυλάδης, Στροφίου τε ὢν τοῦ Κείοσου, καὶ Ἀναξιβίας ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος.* Qui hanc Pyladis & Orestis amicitiam non magnifice extollit *Πυλάδης τέ μοι καὶ διὰ ταῦτα φαίνεται, καὶ οὐκ Ὀρέστου φιλίᾳ μόνον βουλεῦσαι Νεοπτολέμῳ τὸν φόνον.*

10 CUM PATROCLO] Vide Schol. Hom. ad Iliad. M. vers. I. MUNCK. Lactantius ad Statii lib. I. Thebaid. vs. 475. quatuor amicitiarum exempla fuisse pro certo habet, *Thesei & Pirithoi, Orestis & Pyladae, Achillis & Patrocli, Tydei & Polynicis*, & quam quisque suo amico praestitit, fidem referens, dicit *Tydeus vero caussa Polynicis pergit ad Thebas, ibique dimicans periit.* Hinc *Theseus* & *Pirithous* in eodem templo Athenis coluntur ut heroes. Pausan. lib. I. c. 30. p. 76. De Achillis & Patrocli amicitia Philostrat. cap. XIX. Heroicon §. 9. De Diomedis & Stheneli amicitia Philostrat. cap. IV. Heroic. §. 2.

11 MORE FRATERNO] Cl. Tollius mallet, *amore fraterno.* MUNCK.

12 CUM DEPREHENDISSET, ARMATUM AD REGEM] Quid? *armatum*, & quo fine tandem? distin-

luisse interficere. quem rex jussit crucifigi. à quo [1] Moerus petit [2] tridui commeatum, ut sororem suam nuptui conlocaret, & daret tyranno Selinuntium amicum suum & sodalem, qui sponderet eum tertio die [3] venturum. cui rex indulsit commeatum ad sororem conlocandam, [4] dicitque rex Selinuntio, [5] ut nisi ad diem Moerus veniret, eum eamdem poenam passurum, [6] & dimitti Moerum. Qui conlocata sorore cum reverteretur, repente tempestate, & pluvia orta, flumen ita increvit, ut nec transiri, nec transnatari posset. Ad cujus ripam Moerus consedit, & flere coepit, ne amicus pro se periret.

stingue *tum deprehendisset armatum, ad regem.* Nempe quia fuit armatus, id est arma, ferrumque secum portavit, ex eo suspicati sunt, quid machinari contra tyrannum. Similiter infra hoc eodem capite, *deprehensi sunt a satellitibus armati.* SCHEFF.

1 MOERUS] Eadem de Damone & Pythia Valer. lib. IV. cap. 7. refert. Quanquam haud scio, an hic quoque in propriis nominibus erratum sit, quemadmodum supra quoque. MICYLL.

2 TRIDUI COMMEATUM] Barthius heic notat: *Commeatus est, quod itineri utile est & necessarium.* Tu audi potius Festum in *Remeare. Commeatus dari dicitur, id est, tempus, quo ire & redire commodè quis possit.* Minutius Felix: *Horarum saltem permisso commeatu.* Interpres vetus Histor. Apollon. Tyrii: *Juvenis conturbatus, accepto commeatu, navim conscendit, tendens in patriam Tyrum.* Commeatum dicit triginta dierum spatium, intra quod rediret. Quintil. Declam. XVI. *Ut tam abrupti commeatus diem contra tot incerta promitterem.* Dicitur ita etiam discessus ab officio ad tempus. Plin. lib. III. ep. 4. *Cum in Thuscos excurrissem, accepto, ut praefectus aerarii, commeatu.* Apulej. II. Milef. *Militiae brevem commeatum indulsit.* Confer quae de hac voce notavit vir summus Gronov. ad Sen. III. de irâ cap. 21. Pamelius ad Cyprian. lib. I. epist. 34. MUNCK.

3 VENTURUM] Malim, *reventurum.* Gloss. Steph. *Revenit*, παλινδρομεῖ. Utitur eo verbo aliquoties Plautus, ut & Solinus cap. 26. Apul. IX. Met. *Reveni Larem meum.* Unde *reventus* pro reditu in Moreto Suevii apud Macrob. lib. II. cap. 14. Forsit. tamen *venire* pro *redire* usurpavit ut Lucas Euang. cap. XIX. 13. [illegible] σασθε ἕως ἔρχομαι. Imo *venire* pro *redire* etiam Phaedrus dixit lib. IV. cap. 21. *Venire in patriam voluit cursu Pelagio.* MUNCK.

4 DICITQUE REX SELINUNTIO, UT NISI AD DIEM MOERUS VENIRET, EUM EANDEM POENAM PASSURUM] Saepe quidem *ut* cum subjunctivo, pro infinitivo cum accus., cum verbis *dicere, declarare* &c. construitur, ut ad Cic. de Fato c. X. post alios vidimus. Sed cum sequatur *passurum*, non *passurus esset*, non prorsus immerito illud *ut* tollendum hinc videbatur Munckero. Non potest tamen negari, tam multa hujus ἀνακολούθου exstare exempla, ut vix ista omnia librariis adscribenda dici queant. Sic noster Poet. Astron. IV. 9. . *evenire, ut cum* &c. *ibi montium magnitudine lumen* averti *solis, & ita noctem* videri. Palladius XI. Tit. 14. *Vitibus hanc quoque esse naturam*, ut *alba vel nigra si redigantur in cinerem, vinoque adjiciantur, ei unamquamque formam sui coloris* imponere. Dictys Cret. II. 23. *neque ignorare quemquam*, quin *si tam atrox injuria probanda sit*, fore *uti malo exemplo* &c. Hirtius B. Afric. c. XC. *bona quidem eorum se venditurum, ita tamen* ut *qui eorum bona sua redemisset*, se *bonorum venditionem* inducturum. Novatianus Trin. c. XV. *non considerantes quoniam . . . Deum* esse, *qui* &c. Sulpitius Severus Dial. I. 27. *Ego autem profiteor*, quia *etiamsi mutus esset, non* defutura *tibi verba*, &c. Dares Phr. c. IV. *dicit ei, velle se eum legatum in Graeciam mittere*, ut, *quum graves sibi injurias . . pertulisset, omnia tamen aequo animo* passurum, *si Hesiona ei redderetur.* Haec, & longe plura quae ad manum mihi sunt, non nisi idonea codicum auctoritate emendanda existimo. [illegible]

5 UT NISI] Praeferam *quod nisi.* Sed rectius dele[illegible] MUNCK.

6 ET DIMITTI MOERUM] Emenda, *dimittit Moerum.* Pendet enim a superiori *dicitque.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *dimittit.* Quid si dicamus pro futuro esse positum praesens? Cap. 68. *Oppidum ex clade liberari*, pro *liberandum esse.* Cap. 98. *Eam Achilli in conjugium dari*, pro *datum iri.* Vide quae praeterea notavi ad cap. 41. MUNCK.

7 PHALARIS AUTEM] Quomodo *Phalaris*, qui ante fuit *Dionysius*? Non satis integra omnia hujus capitis videntur. SCHEFF. Atqui modo Dionysium appellasti. Ergo *Phalaris* positus κατ' ἐξοχὴν

iret. [7] Phalaris autem Selinuntium crucifigi cum juberet, ideo quod horae ſex tertii jam diei eſſent, nec veniret Moerus. cui Selinuntius reſpondit, diem adhuc non praeteriiſſe. Cumque jam & horae novem eſſent, rex jubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur, vix tandem Moerus, [8] liberato flumine, conſequitur carnificem, exclamatque [9] à longe: [10] Suſtine carnifex, [11] adſum, quem ſpopondit. Quod factum regi nunciatur. Quos rex ad ſe juſſit perduci, rogavitque eos, ut ſe in amicitiam reciperent, vitamque Moero conceſſit. [12] Armodius & Ariſtogiton, idem in Sicilia [1] eum-

ἐξοχὴν pro Tyranno, ut apud Petron. *Hannibal* pro capitali hoſte, vel, ut quidam volunt, verſuto & callido. Ambo quidem Siciliae tyranni fuere, ſed ὁ Φάλαρις παλαίτερος ἐστὶ τοῦ Πυθαγόρου, ὁ δὲ Διονύσιος Πλάτωνι συνεχρόνει, ut loquitur Tzetzes Chil. XIII. 471. Ita mox rurſus *Phalarim* appellat, qui *Hipparchus* erat, ut notum eſt ex Aelian. Var. Hiſt. lib. XI. 8. Talia ſunt iſta apud Vellejum lib. II. 18. *Odio in Romanos Hannibal.* Apud Sueton. Caeſ. I. *Caeſari multos Marios ineſſe.* Apud. Juven. Sat. XIV. 4. *Et Catilinam quocunque in populo videas.* Apud Plautum Pſeudolo: *Ut civitas mihi nomen commutet meque ut praedicet Lenone ex Ballione regem Jaſonem*, hoc eſt, regem ditiſſimum. Pertinet & huc vel in primis illud in verſiculis, qui à Juvenalis Scholiaſte ad Sat. VI. vers. 611. referuntur, *quo rabidus Phalarim noſtro de rege dediſti.* Lactant. lib. III. cap. 19. *Si nihil intereſt, utrumne Ariſtides ſit aliquis, an Phalaris? Utrum Cato, an Catilina?* Conf. Voſſ. Orat. IV. pag. 175. MUNCK. De Phalaridis crudelitate, unde dignus, qui per excellentiam in genere pro tyranno ponatur, videndi Scholiaſtes Pindari O. Pyth. I. vs. 187. & Clearchus apud Athenaeum lib. IX. cap. 12. pag. 396. item Plutarchus Parall. T. II. p. 315. De hiſtoria conſulendus Menagius ad Diogenem Laertium lib. VIII. cap. 10.

8 LIBERATO FLUMINE] Hoc non capio. Fortaſſe legendum, *librato flumine*, id eſt, arte ac induſtria trajecto, quomodo librantur tela, quod genus locutionis eſt notiſſimum bonis ſcriptoribus. nil tamen mutandum. Vide indicem. SCHEFF. H. e. ſuperato. Frontinus lib. IV. cap. 7. & 38. *Cum à Theſſalis in fugam verſus flumen liberaſſet.* Vide quae ad eum locum annotavit vir doctiſſimus Samuel Tennulius, & Salmaſ. ad Solin. pag. 11. MUNCK. Adde Cl. Oudendorp. ad Frontin. lib. I. cap. 5. n. 8.

9 A LONGE] Ἀπὸ μακρόθεν. B. Marcus cap. XV. 40. ἦσαν δὲ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι. *De longe aſpicientes* Vet. interpres. Et Luc. XVII. 12. *Steterunt à longe.* Auguſtin. Soliloq. cap. 53. *Cujus lumen à longè irradiat.* Et, *a longè te videmus.* Auctor Ovid. Vetulae, *Ditior à longè.* Chryſol. Sermon. p. 49. *Videns Jeſum à longè cucurrit. De longinquo* diceret Cyprianus; cujus eſt Sermon. V. *Deus approximans, non Deus de longinquo.* Schol. Stat. lib. II. Theb. 558. *De longe eſſet timor, ne à tergo circumveniretur.* Eſai. X. 3. *In die viſitationis & calamitatis de longe venientis.* MUNCK.

10 SUSTINE] H. e. exſpecta. Interpres vetus Siracidae cap. VI. 19. *Suſtine bonos fructus illius.* In Graec. eſt ἀνάμενε. Vel *differ.* Apulejus Apolog. *Suſtine pauliſper, quae ſequuntur.* Senec. Thyeſt. 1046. *Suſtine, infelix manum.* Hippol. 794. *Dum ſpectat celeres ſuſtinuit vias.* Sed prius praeferam. *Suſtineo* eſt Graecum ὑπομένω. At id non tantum *tolero*, ſed & *exſpecto* ſignificat. Hinc utroque ſignificatu etiam *ſuſtineo* venit Latinis. Vetus interpres Pſalm XXIV. *Qui ſuſtinent te, non confundentur.* In Gr. eſt, Οἱ ὑπομένοντές σε. Actor. XX. 5. *Suſtinuerunt nos Troade.* Gr. Cod. Ἔμενον ἡμᾶς. Matth. XXVI. 38. *Suſtinete hic.* In Gr. eſt μείνατε. MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Ovidii Epiſt. I. Heroid. vs 114.

11 ADSUM QUEM SPOPONDI] An legendum, *adſum, qui me ſpoſpondi*? ſcilicet *ad futurum.* Sed rectius Commeliniana, *ſpopondit.* ſcilicet, *ad futurum amicus meus.* Bene, quod haec revocarunt in locum ſuum. Ante legebantur poſt *reciperent.* Sed adhuc deſideratur quidpiam. Nam ſcribendum, *non Armodius & Ariſtogiton idem*, nihil enim eſt, quo referri poſſit illud *idem*, verum, *Item Armodius & Ariſtogiton*, quia ſpectat, quod praecedit, *amicitia junctiſſimi fuerunt.* Sequitur deinde nova periodus: *In Sicilia &c.* SCHEFF. Ita rectè Micyllus & Commelinus ediderunt. Tangit hanc fabulam Manilius lib. II. *Optavitque reum ſponſor non poſſe reverti. Sponſoremque reus timuit, ne ſolveret ipſum.* MUNCK.

12 ARMODIUS ET ARISTOGITON, IDEM] Cl. Schefferus legit & diſtinguit: *Item Armodius & Ariſtogiton. In Sicilià &c.* Subaudire jubet lectorem

[1] eumdem Phalarim Armodius cum vellet interficere, ſimulationis cauſſa ſcrofam porcellos habentem occidit; & venit ad Ariſtogitonem amicum ſuum enſe ſanguinolento, dicitque ſe matrem interfeciſſe, rogatque eum, ut ſe celaret: qui cum ab eo celaretur, rogavit Ariſtogitonem, ut progrederetur, rumoreſque, qui eſſent de matre, ſibi [2] renuntiaret * nullos eſſe rumores: [3] qui veſpere ita litem contraxerunt, ut [4] alius alio potiora ingererent: nec ideo Ariſtogiton voluit objicere, eum matrem interfeciſſe. Cui Armodius patefecit, ſe ſcrofam porcellos habentem interfeciſſe, & ideo matrem dixiſſe. cui indicat, ſe regem velle interficere: rogatque eum, ut ſibi adjutorio eſſet. Qui cum ad regem interficiendum veniſſent, deprehenſi ſunt à ſatellitibus armati, & cum perducerentur ad tyrannum, Ariſtogiton a ſatellitibus effugit. Armodius autem ſolus cum perductus eſſet ad regem, quaererentque ab eo, quis ei fuiſſet comes, ille, ne amicum proderet,

rem ex praecedentibus, *amicitiâ conjunctiſſimi fuerunt.* Ego tria iſta vocabula *Armodius & Ariſtogiton* è margine in textu irrepſiſſe cenſeo. Jam enim eorum mentio initio capitis facta eſt. Lego itaque *vitamque Moero conceſſit. Item in Sicilia* &c. De Armodio & Ariſtogitone videndi Lucianus Paraſ. pag. 374. Tom. II. Plin. Lib. VI. 23. AElianus loco modo laudato, Apoſtolius Cent. VIII. 71. Pauſan. Atticis, Thucyd. lib. VI. MUNCK. Adde Athenaeum lib. XIII. cap. 8. p. 602. & Carcini Scholion apud eumdem lib. XV. cap. 15. pag. 695. Plutarch. in Amatorio pag. 760, 770. & de Herodoti malignit. p. 860. item de Garrulitate pag. 505. Schol. Ariſtophanis in Acharn. vs. 977. Schol. Thucydidis lib. I. cap. 20. n. 12. Menag. ad Diogen. Laert. lib. VI. Sect. 50. Olear. ad Philoſtrati lib. VII. cap. 4. de Apoll. Tyan. & lib. VIII. cap. 16. S. Bochart. in Can. lib. I. cap. 21. pag. 455. Pauſan. lib. I. cap. 8. pag. 20. cap. 23. p. 53. c. 29. p. 75. Perizon. ad AEliani lib. XI. V. H. cap. 8. & Virum Eximium cap. 10. Vanni Criticae pag. 478.

1 EUNDEM PHALARIM] Atqui non idem erat, ſed Hipparchus, ut jam dictum eſt. MUNCK.

2 RENUNCIARET * NULLOS ESSE RUMORES] Barthius poſt *renunciaret*, interſerit vocem *ait*, quod non diſplicet. SCHEFF. Barthius legit, *renunciaret: ait nullos eſſe rumores.* MUNCK.

3 QUI VESPERE ITA LITEM] Perperam, & ſcribendum, *qui veſpere irâ ita litem.* Illud *ira* idem eſt, ac *ex ira*, *per iram.* Quomodo Cicero dixit, *contrahere litem offenſione.* Tò *irâ* excidit ob ſimilitudinem vocis ſequentis. SCHEFF. Cl. Schefferus corrigit, *irâ ita litem contraxerunt.* Non puto eſſe neceſſe. MUNCK.

4 ALIUS ALIO] Pro *alius alii*, antiqua conſuetudine, pertinetque & hoc inter plebeja. Vide Voſſium de Analo. IV. c. 6. SCHEFF.

5 NISUS CUM EURIALO] De quo Virgilius IX. AEn. & ibi Servius. SCHEFF.

Ad CAP. CCLVIII.

6 EPULANDO APPOSUIT] Scribe *epulandum appoſuit.* Super *o* lineola fuit ſcripta, vice litterae *m.* ea omiſſa peperit errorem. SCHEFF. Melius foret *epulandum*, pro quo cap. 176. dixit *in epulo.* Cap. 206. *in epulis.* Cap. 41. *ad epulandum.* Totum hoc caput poene iiſdem verbis legitur apud Servium ad AEn. I. 572. ut alterum ex altero exſcripſiſſe hanc fabulam palam ſit. Atqui ibi *epulandum* habes, non *epulando.* Ut & apud Schol. Horat. ad od. 16. lib. I. & in Artem. Poët. ubi etiam eadem leguntur. Calculum praeterea dat & Lactant. in I. Thebaid. Statii. MUNCK. Scilicet ad vs. 324. qui ſcribit, *quod unus alterius liberos epulas facit.* Conſule vero Pauſan. lib. II. cap. 18. p. 149.

7 QUAE SOL NE POLLUERETUR, AUFUGIT] Servius habet: *Quae ſol ne videndo pollueretur, radios ab eâ civitate detorſit.* Diſtinguo locum ita: *Quae ſol, ne pollueretur, aufugit. Aufugere aliquid* ſatis Latinè dicitur, ut nihil neceſſe ſit confugere ad ellipſin. Cicero II. de Nat. Deor. *Andromeda aufugiens conſpectum moeſta parentis.* Propert. lib. I. el. 9. *Quiſquis es, aſſiduas aufuge blanditias.* Petro-

deret, linguam dentibus sibi praecidit, eamque regis in faciem inspuit. [5] Nisus cum Euryalo suo, pro quo & mortuus est.

CCLVIII. *Atreus & Thyestes.*

Atreus & Thyestes germani cum in dissensione sibi nocere non possent, in simulatam gratiam redierunt: qua occasione Thyestes cum fratris uxore concubuit. Atreus vero ei filium [6] epulando adposuit: [7] quae sol, ne pollueretur, aufugit. [8] Sed veritatis hoc est: Atreum apud Mycenas primum solis eclipsim invenisse: cui invidens frater, ex urbe discessit.

CCLIX.

Petronius: *Aufugi judicium.* Chrysol. Serm. XXVII. *Formam propriae deitatis aufugit.* Ita & ἀποδιδράσκειν τι dicunt Graeci. Tzetzes in Hesiod. ἀποδιδράσκει μὲν τὸ εὐτελὲς καὶ ποιμενικὸν σκληρόβιον. Et ἀποδρᾶν. Proclus: Τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν ἀποδράντες. Horatianus Scholiastes in hac fabulâ ad od. 16. Lib. I. *Quod scelus & sol fugisse narratur.* Orosius Lib. I. 12. *Quod etiam astra fugisse dicuntur.* Lactantius in Arg. Thyestae Senecae: *Super quo scelere sol indignatus à Mycenis aufugit.* Thyestis umbra apud Sen. Agam. vers. 56. *Phoebum moramur, reddo jam mundo diem.* Confer vers. 296. & 908. Solem putabant veteres & rebus hominum honestis exhilarari, & eorundem turpibus nefariisque factis commaculari. Vide differentem hac de re Petrum Victorium Var. Lect. lib. XXIV. 18. Ita Minervam scribit Homeri Scholiastes ad Iliad. N. vers. 66. imaginis suae oculos avertisse à nefando Cassandrae raptu. De lunâ Petron. *Et lucem sceleri subduxit.* Ovid. X. Met. 448. *Ad facinus venit illa suum: fugit aurea coelo Luna* &c. Si quid mutandum putes, lege, *quo sol ne pollueretur.* Atque ita habet Lactantius. MUNCK. Hinc certe etiam ritus iste originem suam habet, de quo Schol. Eurip. Oreste vs. 823. haec adnotat εἰώθασι γὰρ οἱ ἀνελόντες τινὰ δικαίως, ὡς οἴονται, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύναι, σύμβολον τοῦ δικαίως πεφονευκέναι. Contra perjuri oculos contra solem adtollere non audebant. Consule celeb. P. Burm. de Jove Fulgeratore cap. 15. pag. 337, 338. Imo solem ita rebus hominum honestis exhilarari credidit vetustas, ut piis, vita defunctis, in Beatorum campis jucunde ac perpetuo luceat. Consule inl. Spanh. ad Aristophan. Ran. vs. 457. Ceterum de Atreo Mycenis sepulto Pausan. lib. II. cap. 16. p. 147.

8 Sed veritatis hoc est] Adjectamentum alterius hoc videtur, qualia locis aliis, & praesertim capite sequenti, 261, occurrit manifestissimum. Huc enim congerebant scioli, quae reperiebant apud alios. SCHEFF. Pro adjectamento scioli alicujus haec habet Cl. Schefferus. Sed apud Servium eadem legas, ut apud veterem commentatorem Horatii in Artem pag. 625. edit. Cruquii; cujus verba adscribam. *Quod ideo fingitur, quia Thyestes fertur reperisse rationem deliquii solis, & quare eclipsis contingat: quo frater comperto, inde recessit.* MUNCK. Consule tu, Lector, Schol. Euripidis in Oreste vs. 1004. pag. 213, 214. Primus solis defectum investigasse dicitur Thales Milesius. Vide Menagium ad Diogenem Laertium Lib. I. Sect. 23. Caeterum hic locus monstrat, verba, quae reperiuntur Fab. XIV. p. 41. *Quod est numquam factum, nec fieri potest, ut quisquam mortalis non posset ferro necari aut ex muliere in virum converti*, ab Hygino potuisse proficisci. Vide, quae dixi in Obs. Misc. Vol. X. Tom. III. pag. 379. quibus adde Pausan. lib. II. cap. 17. pag. 148. de Jovis ac Junonis nuptiis Τοῦτον τὸν λόγον, καὶ ὅσα ἐοικότα εἴρηται περὶ θεῶν, οὐκ ἀποδεχόμενος γράφω. γράφω δὲ οὐδὲν ἧσσον. Adde, quae dicit de Semele Jovis uxore, & Plutonis cane cap. 31. p. 183. Hujusmodi multa apud Mythographos saepius reperias.

CCLIX. [1] *Lyncus.*

LYNCUS [2] rex Siciliae fuit, qui miſſum à Cerere Triptolemum, ut hominibus frumentum monſtraret, ſuſceptum hoſpitio, [3] ut in ſe gloriam tantam [4] migraret, interimere cogitavit. Ob quam rem irata Ceres, eum convertit in lyncem varii coloris, [5] ut ipſe variae mentis exſtiterat.

CCLX. *Eryx.*

[6] ERYX Veneris & Butae filius fuit, qui occiſus ab Hercule eſt. monti ex ſepultura ſua nomen inpoſuit, in quo AEneas [7] Veneris tem-

Ad CAP. CCLIX.

1 LYNCUS] *Lynceus* alii. MICYLL.

2 REX SICILIAE] *Scythiae* fortaſſe. Sic enim & Boccatius legit. MICYLL. Legendum eſt, *rex Scythiae.* Ita namque habet Servius ad Virg. 1. AEn. vs. 327. ubi habes omnia hujus capitis ad verbum, quisquis tandem alterum exſcripſit. SCHEFF. Micyllus: *Scythiae fortaſſe legendum. Sic enim & Bocatius legit.* Rectè. Vide Servium ad AEn. 1. 377. Ubi omnia etiam hujus capitis habes, ut jam obſervavit Cl. Schefferus. Firmari poteſt emendatio illa ex Ovid. v. Met. vers. 649. *Scythicas advertitur oras, Rex ibi Lyncus erat.* Cubat ergo in eodem mendo Lactant. ad IV. Theb. 658. *Ad Lycum Siciliae regem venit.* Scrib. *Lyncum Scythiae.* MUNCK. Adde Cl. Burm. ad Ovidii locum.

3 UT IN SE GLORIAM TANTAM] Servius dicto loco, *ut in ſe inventi frumenti gloria tanta migraret.* Praefero Lectionem noſtri, ut eruditiorem: exſcriptoremque Servium, vel quemcunque alium noſtri, non noſtrum Servii arguere exiſtimo. SCHEFF.

4 MIGRARET] H. e. transferret. Titinnius: *Quot peſtes, ſenia, & jurgia ſemet aedibus emigrarunt.* Haimo in Amos cap. 6. *Secundum hiſtoriae veritatem de Judaeis dicit, qui in captivitatem tranſmigrati ſunt.* Fulg. Lib. III. Myth. 10. *Secretis inferis tranſmigratur.* Sic legas in lemmate canon. Eccleſ. Concil. Chalced. Exigui num. 20. *Quod minime cleros tranſmigrari conveniat.* Pſalm LI. vers. 6. *Emigrabit te tabernaculo tuo.* Tertull. de Cor. Mil. cap. 1. *Nec dubito quoſdam ſcripturas emigrare.* MUNCK. In Servii tamen codd. MSS. omnibus ad lib. 1. AEn. vs. 323. Edit. Burm. legitur *ut in ſe gloria tanta migraret.*

5 UT IPSE VARIAE MENTIS EXSTITERAT] Eleganter Lactantius: *In feram ſui nominis converſus morum ſuorum colore diſtinctus eſt.* Confer Argum. lib. 1. fab. 6. MUNCK.

Ad CAP. CCLX.

6 ERYX VENERIS] Et haec quoque apud Servium ad AEn. 1. vers. 574. legas. Alii Erycem Neptuni & Veneris faciunt filium, ut idem Servius cum praedicto loco, tum ad AEn. v. 24. annotat. MUNCK. Idem Servius ad x. AEn. vs. 551. *Eryx Veneris & Neptuni filius ab Hercule occiſus eſt.* Quo cum facit Tzetzes hanc fabulam latius inluſtrans ad Lycophron. vs. 866, 958, 1232. Boeoti & Veneris filium facit Schol. Theocriti Idyll. XV. vs. 101. Sed forſan ibi pro Βοιωτοῦ, Βύτου reſcribendum ſive Βούτου. Sic Stephanus Ἔρυξ πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἔρυκος τοῦ Ἀφροδίτης καὶ Βύτου, quem locum debeo Salmaſio in Exercitationibus Plinianis in Solinum pag. 50, Conſule & Celeb. P. Burm. in Catalogo Argonautarum in *Butes.*

7 VENERIS TEMPLUM CONSTITUIT] An *Veneri?* Servius habet: *In quo matri fecerat templum, quod AEneae adſcribit Poëta.* Lib. v. puta, vers. 759. Vide notas ad cap. 40. MUNCK. Servius ad v. AEn. 759. *Eryx mons Siciliae ſupra Drepanum, ubi fuit templum Veneris Erycinae.* & Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Argon. vs. 917. Ἔρυξ ὄνομα πόλεως, ἔνθα τιμᾶται ἡ Ἀφροδίτη.

8 AD ITALIAM VENERIT] Eadem habes apud Servium. Eutrop. II. *Is mox ad Italiam venit.* Et ſic paſſim ille pro *in Italiam*, ut & Servius.

Vide

templum conſtituit. in hoc autem monte dicitur etiam Anchiſes ſepultus, licet ſecundum Catonem [8] ad Italiam venerit.

CCLXI. *Agamemnon, qui ignarus Dianae cervam occidit.*

Cum de Graecia ad Aulidem Danai veniſſent, Agamemnon Dianae cervam occidit ignarus: [9] unde dea irata, flatus ventorum removit. Quare cum nec navigare poſſent, [10] & peſtilentiam ſubſtinerent, conſulta oracula dixerunt, Agamemnonio ſanguine eſſe placandam Dianam. Ergo cum ab Ulyxe, per nuptiarum ſimulationem, adducta Iphigenia in eo eſſet ut inmolaretur, numinis miſeratione ſublata eſt, & cerva ſubpoſita, & tranſlata ad Tauricam [11] civitatem, regi Thoanti [12] tradita eſt, ſacerdoſque facta, [13] Dictynnae Dianae ſecundum con-

Vide eum ad Georg. III. 152. AEn. I. vers. 5. & VII. 207. &c. Vellej. Lib. II. 120. *Mittitur ad Germaniam.* Vet. Interpres Actor. XX. 2. *Ad Graeciam venit.* Sic *à* pro *ex* apud Flor. I. 24. *Allatas à Graeciâ leges.* Juſtin. Lib. I. 24. *A Siciliâ exercitum in Italiam trajeciſſe.* XII. 14. *Se quoque à Macedoniâ evocatum arbitrabatur* &c. Vet. interpr. Actor. VI. 9. *Qui erant à Ciliciâ & Aſiâ.* Et *de* apud Phryg. Daretem: *Si Alexander ſibi uxorem de Graeciâ adduxiſſet.* Varias variorum ſententias de Anchiſae morte Var. Lect. XIII. 3. congeſſit Muretus. Sed hoc jam fecerant ante ipſum Schol. Hom. ad Iliad. N. 459. Euſtath. ad Iliad. M. pag. 850. ed. Baſ. Conon. cap. 46. Caeterum in Italiam veniſſe Anchiſen praeter Catonem etiam Strabo & Dionyſius tradunt. MUNCK.

Ad CAP. CCLXI.

9 Unde dea irata, flatus ventorum removit] Tempeſtatem concitabat Diana, ut ex Dicty aliiſque conſtat. Vide ergo, an legendum *unde Dea irata flatu* (vel *flatibus*) *ventorum mare movit.* WOPKENS.

10 Et pestilentiam sustinerent] Servius ad AEn. II. 116. unde haec omnia deſumpta videntur, habet: *Nec peſtilentiam ſuſtinerent.* Quod praefero. Eſt enim *non ſuſtinere* idem quod *pati non poſſe.* Cap. 104. *Quo ſe Laodamia dolorem non ſuſtinens immiſit.* Horat. Od. 9. Lib. I. *Nec jam ſuſtineant onus.* Apul. Mileſ. VII. *Moram non ſuſtinens.* Ambroſ. Serm. I. *Amaritudinem Judae minimè ſuſtinentes.* Phaedrus III. cap. 9. *Nec gloriantis ſuſtinet fratris jocos.* & II. *Irae furentis impetum non ſuſtinens.* Juſt. Lib. V. cap. I. *Sive conſcientiam ſive indignitatem rei non ferens.* Et Lib. 38. cap. 9. *Non ferens captivitatem.* Ovid. III. Triſt. el. 3. *Nec coelum patior.* III. Art. A. 583. *Dulcia non ferimus.* Lactant. Argum. Met. Ovid. VII. 26. *Cum ejus abſentiam ferre non poſſet.* Gregor. Dial. pag. 93. *Famis periculum ferre non poterat.* Pro quibus meliores mallent, *ferret* & *ferebat.* Latiniſſimè in mediâ barbarie Iſidor. de vita & morte Sanct. cap. 3. *Non ferens anguſtias.* MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Phaedri III. 8, 7.

11 Civitatem] *Regionem* habet Servius, quod idem eſt. Civitas enim pro regione nonnunquam ponitur. Vellej. I. 3. *Eam regionem armis occupavit, quae nunc ab ejus nomine Theſſalia appellatur, ante Myrmidonum civitas appellata.* Juſtin. XXXVIII. cap. 9. *In Hyrcaniam poenalem ſibi civitatem revertitur.* Et lib. XLI. cap. 4. *Duarum civitatium imperio praeditus.* h. e. Parthorum & Hyrcanorum. Schol. Horat. in Artem cum Servio: *Ara Dianae fuit apud Scythopolitas in Taurica regione, ubi advenae immolabantur.* MUNCK. Adde Ampliſſ. Cuper. in Monumentis Antiquis pag. 220. & quae dixi ad Nepotem Alcib. cap. VII. §. 4.

12 Tradita est, sacerdosque facta, * dictus] Veteres habuere *dictum.* Quicquid legas, manet hiatus, quem explere utcumque poteſt caput 120. Niſi malis: *Sacerdoſque facta Dictinnae Dianae. Cumque ſecundum conſuetudinem ſtatutam humano ſanguine numen placaret, cognovit, &c.* Clara profecto ſunt omnia, & puto ſic ſcripſiſſe noſtrum. Vide Serv. ad Virg. II. AEn. v. 116. SCHEFF. Lego & diſtinguo. *tradita eſt. Sacerdosque facta Dictymae Dianae, cum ſecundum* &c. MUNCK.

13 Dictus Dianae] Videtur deeſſe aliquid.

consuetudinem statutam humano sanguine numen placaret, cognovit fratrem Orestem. qui accepto oraculo, [1] curandi furoris caussa cum amico Pylade Colchos petierat, [2] & cum occiso Thoante simulacrum substulit, absconditum fasce lignorum, ([3] unde & fascelis dicitur, [4] non

quid. MICYLL. Princeps editio habet *Dictumne*. Unde faciendum esse patet *Dictynnae*. Exercuit hic locus viros doctissimos. Communicabo tecum, quae duo ex illis super eo ad me miserunt. Alter eorum ita censebat: *Cum etiam haec ex Servio descripta esse constet, ibique legatur* sacerdosque facta Ortiae Dianae, *nullum mihi est dubium, apud utrumque idem nomen esse reponendum, quod diversimodè à librariis eorum fuit corruptum, sicuti in Triptolemi fabula ex* Celeo *apud Hyginum fecerant* Peleum, *apud Servium* Cephalum. *Prorsus censeo legendum utrobique* Tauricae Dianae. *Originem erroris deprehendisse me reor. Scilicet duae priores literae perierunt, quia eaedem erant ultimae praecedentis vocabuli, quo genere mendi nihil esse usitatius omnes norunt, qui Critica scripta legere non fastidiunt. Ita ex residuis* URICAE *in Servio facili mutatione natum est* ORCIAE *vel* ORTIAE, *in Hygino* DICTUS. Tauricam *certè omnes hanc Dianam vocant. Et si maximè in Hygino locum haberet* Dictynnae, *quod tamen non existimo, quid faciemus Servio, in quo etiam vestigia vulgatae lectionis illud planè respuunt.* At alter *Oriae Dianae* Servio restituendum putabat. Ut & ipsum audias excerpam ex ejus literis, quae huc faciunt: *In Servio quaesivit quidam his diebus quid esset* Diana Ortia Lib. II. AEn. v. 116. Sacerdos facta Dictynnae, vel, ut quidam volunt, Orthiae Dianae, *ut habet editio Commelini:* Sacerdosque facta Dictynnae Dianae, *ut Servius vetus.* Sacerdosque facta Ortiae Dianae, *ut Servius Danielis. Respondi legendum videri.* Sacerdosque facta Dictynnae Dianae vel Oriae. *Nam verba*, ut quidam dicunt, *procul dubio sunt à descriptore vel emendatore aliquo. Quid autem est* Diana Oria? *montana. Hanc meam lectionem probabam loco Euripidis ex principio Iphigeniae in Tauris, ubi Iphigenia ipsa ita invocat Deam suam:* Ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς Δίκτυνν' Οὐρεία. Quod ad priorem attinet emendationem, convenit illa quidem cum historiâ, sed non item cum principe editione hujus mythologiae, quae disertim *Dictumne*, ut dixi modo, praefert. Nec τὸ *Orthiae*, quamvis valde acutè excogitatum sit illud *Oria* à viro doctissimo, in Servio mutaverim, cum Ὀρθίαν Dianam in eâ voce agnoscat Hesychius, Plutarchus in Libell. de Flum. p. 15. Orpheus initio Dianae, & Pausanias in Laconicis, immo in Arcadicis hoc amplius non aliam esse eam à Tauricâ ostendat. Quo accedit, quod Ἀρκαδία Λακώνων fuerit, ut scribit Tzetzes in Lycophronem pag. 95. ed. Steph. Quod ideo addo, quia *Orthiam* dictam Dianam ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ χωρίου, ait Hesychius. Etiam Ὀρθωσία dicta fuit. Tzetz. in Lycophron. pag. 152. Κυδωνία καὶ Θρασὼ ἐπίθετα Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ Ἀρτέμιδος Δικτυννα παρὰ Κρησιν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξὶν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Λακωνικοῦ. Confer Etym. in eadem voce. Τὸ Λακωνικοῦ in Tzetze mutaverim in Ἀρκαδικοῦ. Ita enim cum Hesychius, tum ipse p. 137. Ὀρθωσία ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀρθωσίου ὄρους Ἀρκαδικοῦ. Sed Dictynna non dicebatur, quae erat in Tauris, sed *Taurica* & Ταυροπόλος. *Dictynnam* & *Britomartin* Cretenses eam vocabant. Vide praeter Tzetz. Pausan. pag. 141. ed. Wechel. & Hesychium in Βριτόμαρτις. Euripides usus videri potest antonomasia poëtis familiari, quâ epitheton pro nomine κυρίῳ usurpant. Scribere ergo debuit Servius, *Tauricae vel Orthiae Dianae.* Nam *Orthia* vel *Orthosia Diana* eadem quae *Taurica.* Sextus Philos. Lib. III. Pyrrhon. Hypotyp. cap 24. ex versione Stephani: *At Lacedaemonii in arâ Orthosiae Artemidis flagris acerrimè caeduntur, ut multus in aram Deae defluat sanguis.* Etiam *Orsiloche* dicta fuit. Ammian. lib. II. p. 391. ed. Boxhorn. *Diis hostiis litantes humanis, & immolantes advenas Dianae, quae apud eos dicitur Orsiloche, caesorum capita fani parietibus praefigebant.* MUNCK. *Dictynnae* etiam legit N. Heinsius ad Silii Italici lib. XIV. vs. 260. Quo nomine in Creta colitur Diana, quae AEginetis *Aphaea* vocatur. Pausan. lib. II. cap. 30. p. 181. De hac voce consulendi Tzetzes ad Lycophron. vs. 936. Lactantius ad Statii IX. Theb. 619. Spanh. ad Callimachi H. in Dianam vs. 205. & Schol. Aristophanis in Ranis vs. 1398. ubi pro Βριτόμαρτυς, Βριτόμαρτις legendum, uti & pro Βριτόμαντις, in Schol. Eurip. Hippol. vs. 1130. De *Britomarti* inspice Pausan. l. l. & VIII. 102. & eruditas animadversiones easdem Spanhemii ad Eumdem Hymnum vs. 190. De utraque, nempe *Dictynna* & *Britomarti* Munckerus ad Antonini Liberalis cap. 40. Metam. Jac. Nic. Loensis lib. VIII. Epiphyll. cap. 26. Meursius de Creta lib. IV. cap. 3. & Olear. ad Philostrati lib. VIII. de Apoll. Tyan. cap. 30. nec non P. Leopard. lib. X. Emendat. cap. 24. Hanc lectionem in textum recepi: ejiciant licet, qui ingenio suo, vel e codd. MSS. quibus ego careo, melius quid protulerint.

1 Ca-

[4] non tantum à face, cum qua pingitur, propter quod & [5] lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum postea [6] Romanis sacrorum crudelitas displiceret, quanquam servi inmolarentur, [7] ad Laconas Diana translata est, ubi sacrificii consuetudo adolescentum verberibus [8] servaba-

1 CARENDI SORORIS GAUSSA] Inserunt hic asteriscum, quasi quid desit. Sed sanandus est locus, caetera non mutilus, scribendumque, *curandi furoris caussa* ex Servio. SCHEFF. Ex Servio optimè restituit summus Gronovius, *curandi furoris.* id quod & Cl. Schefferus vidit, & Scriverius quoque notaverat in margine libri Goesiani. Nec mihi non visum fuit, cum legerem, quae ad illa verba Horatii Lib. I. od. 7. *Patiens Lacedaemon*, scripsit vetus commentator. Firmat istam emendationem ipse Hyginus cap. 120. Tzetzes ad Lycophr. p. 200. Ἔχρησεν ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι. MUNCK.

2 ET CUM OCCISO] Scribendum ex Servio: *& cum bis occiso.* Vulgata sensum habet nullum, aut ineptum. SCHEFF. Lege cum Gronovio & Scheffero, *& cum bis*, *occiso* &c. Intelligo autem Orestem & Pyladem, & refero ad Iphigeniam, tametsi aliud velit vir eximius. Vide cap. 120. Schol. Horatii loco modo adducto. MUNCK. De occiso Thoante ne unum verbum reperies apud Euripidem in Iphigenia in Tauris. Sed vide Serv. ad Virg. VI. AEn. vers. 136.

3 UNDE ET FASCELIS] Quicquid sequitur, usque ad verba, *Orestis vero ossa*, stulti hominis est adjectamentum, quod vel ex eo liquet, quia τὸ *fascelis* a *face* dici, nemo, nisi stultus, suspicari potest. Itaque frustranea hic omnis emendatio, quam adhibuere, qui novissimas editiones curarunt. Veteres candide stultitiam monstrant, quando ita habent. *Unde fascelis dicitur. Non tantum a face, cum qua pingitur &c.* SCHEFF. Ita habetur & apud Servium ad AEn. II. 116. Sed in Prooemio Comment. ad Bucol. *Fascelitis.* Donato in vita Virgilii est *Faseelina.* Ego omnium optimè scribi putem *Facelitis* ex Gr. Φάκελος. Vide quae notavi ad Anton. Liber. cap. 27. Fasciculus autem, quo absconditum fuit simulacrum, viticum fuit, unde & vitice illud apud Lacedaemonios alligabatur, ut observavit Pierius Valerianus Hierogl. lib. XLVIII. p. 347. MUNCK.

4 NON TANTUM A FACIE] Scribe *face*, ex dicto Servii loco, ubi habet etiam, quae sequuntur de ossibus Orestis, alibi haud obvia, paene ad verbum omnia. SCHEFF. Micyllus & Commelinus habent, *notandum à face.* Schefferi editio, *non tantum à facie.* Leidensis, *non tantum à face.* Atque ita Servius exhibet, & rectè quidem. MUNCK. Adde Spanh. ad Callimachi H. Dian. vs. 11. & 116.

5 LUCIFERA] Vide Nob. Heins. notas ad Heroid. p. 183. Scholiast. Horat. ad lib. IV. od. 6. Martial. x. 70. MUNCK.

6 ROMANIS SACROR. CRUD.] Haec sacra olim plerisque Ethnicis, ut ad fab. 120. ostendi, usitata tandem multis displicere coeperunt. Sic in Sicilia Palici Dii (de quibus egit Celeb. P. Burm. ad Ovidii lib. v. Met. 406.) primo humanis victimis placari solebant, sed postea eorum sacrificia inmutata esse docet Servius ad IX. AEn. vs. 584. Forsan quando Gelo, qui licet tyrannus a talibus sacris abhorruisse dicitur, Siciliam in potestatem suam redegerat. Vide, quos ad fab. 120. citavi. Atheniensibus etiam postea displicuisse docet Fulgent. Expos. Serm. Ant. in *Nefrendes.* Ast de Romanis legendus Plutarchus Quaest. Rom. Tom. II. pag. 283, 284. & quid de hisce sacris in genere sentiat vid. de Orac. def. p. 417.

7 AD LACONAS DIANAM] Hoc sensum habet nullum. Veteres: *ad Laconas Diana.* Sed nec hoc placere potest, quia non translata tum Diana, sed jam olim culta Laconibus, quod & sequentia testantur. Scribo igitur, *ad Laconum Dianam.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *ad Laconum Dianam.* Sed vulgatam lectionem defendunt Servius, Commelinus, Micyllus, & alii. Scholiastes Horatii: *At posteaquam videretur Italis numen immite & asperum, illud orientem versus miserunt, atque à Lacedaemoniis susceptum est.* Lactant ad Stat. VIII Theb. 437. *Cujus cum simulacrum in Laconiam delatum fuisset.* At culta jam ea diva Laconibus, ut sequentia testantur. Culta quidem illis Diana fuit, sed non Taurica, nec eo sacrificii genere. Vult, ni fallor, Hyginus, quod minus fecerint Romani, id olim fecisse Laconas, ut nempe humano sanguine eam placare pergerent. Loquitur, ut de re praeterita & jam desita. Pausanias de Orthiâ: *Simulacrum illud esse tradunt, quod & Orestes olim & Iphigenia ex Tauricâ furtim abstulerunt.* MUNCK.

8 SERVABATUR] In Servio est *servatur.* Sed perperam, ut liquet ex τῷ *vocabantur*, quod sequitur. Fuit ergo hic scriptor Tertulliani aetate inferior, cujus verba sunt lib. ad Martyr. cap. 4. *Nam quae hodie apud Lacedaemonas solenni-*

vabatur, qui vocabantur Bomonicae, quia [1] aris superpositi contendebant, qui plura posset verbera sustinere. [2] Orestis vero ossa de Aricia Romam translata sunt, & condita ante templum Saturni, quod est ante clivum Capitolinum juxta [3] Concordiae templum.

Hic iterum desunt octo capita, ut videre est in indice.

Jovis & Europae filius, [4] Cygnus alter Martis filius, quem idem Hercules occidit.

CCLXX. *Qui formosissimi fuerunt.*

[5] JASION Ilithii filius, quem Ceres dicitur amasse, quod ipsum historiis

tas maxima est διαμαστίγωσις, id est, flagellatio, non latet. MUNCK. De hoc Laconum more videndi Schol. Thucydidis lib. II. cap. 39. lin. 57. Lact. ad Statii IV. Theb. 48. (de quo loco egit Jac. Nic. Loensis lib. II. Epiphyll. cap. 5.) & ad vs. 227, 231. ad VIII. Theb. 432. Philostrat. lib. VI. de Ap. Ty. cap. 20. cum Olearii nota.

1 AURI SUPERPOSITI] *Aris sup.* MICYLL. Faciunt & hic lacunam. Sed scribendum *arae*, nisi putamus cum Micyllo *aris*. Sed & hoc monstraret hominis imperitiam, qui haec de suo intrusit. SCHEFF. *Aris* reposui ex Servio & Lactantio aliisque. Quomodo & legendum esse jam pridem Micyllus, Tiliobroga, & Gronovius conjecerant. Vetus Horatii commentator: *Hoc statuerunt, ut juvenis ejus aras ascenderet, quem alius tam diu loris caederet, donec sanguis è visceribus manaret.* Cic. II. Tusc. *Spartae vero pueri sic verberibus excipiuntur, ut multus é visceribus sanguis exeat; nonnunquam etiam, ut, cum ibi essem, audiebam, ad necem.* Confer quae notavit Bernart. ad Stat. Theb. lib. VIII. 439. MUNCK.

2 ORESTIS VERO OSSA] Asclepiades apud Schol. Euripidis in Oreste vs. 1647. in Arcadia a serpente necatum esse Orestem septuaginta annos natum tradit. V. Meziriac. ad Ovid. Epist. VIII. Heroid. pag. 366, 367. & inde ejus ossa in Tegea (quae est Arcadiae urbs, teste Schol. Apoll. Rh. I. 162.) esse reperta, & Spartam translata docent Herodotus lib. I. cap. 67, 68. Pausanias lib. III. cap. 3. pag. 210. & Sylburg. in Not. & cap. XI. p. 234. item Philostratus, ut ab Oleario est emendatus, cap. I. Heroic. §. 2.

3 CONCORD. T.] Hic iterum desunt octo capita, ut videre est in indice. MICYLL.

4 CYGNUS ALTER MARTIS FILIUS] Duo Cycni fuerunt. Vide Schol. recent. Pind. pag. 112. & 143. edit. Francof. Fuit hic Cygnus Martis & Pelopeiae filius, de quo Apollod. lib. II. pag. 118. edit. Commel. MUNCK. Vide ad Fab. 31. Ad fluvium Peneum Cycnum Hercules occidit. Pausan. lib. I. cap. 27. p. 66.

Ad CAP. CCLXX.

5 JASION ILITHII FILIUS] *Coriti* alii, alii *Minois*. MICYLL. Micyllus legit *Coriti*, sed ut simul notet, alios Minois filium credere. Ego suspicor ab initio *Electra* scriptum fuisse; nam Electram matrem ejus facit Tzetzes. SCHEFF. Cl. Schefferus conjicit *Electrae*. Et sanè matrem ejus Electram fuisse testantur Apollod. Lib. III. Hygin. Astron. II. Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 917. ut & Pausanias & Tzetzes. Sed cum in sequentibus non matrum sed patrum fiat mentio, malim cum Micyllo *Coriti*, vel *Corythi* potius ex Gr. Κόρυθος. Is enim ab Hygino ipso Astron. II. 4. Servio ad AEn. III. 168. & Lactant. Firm. lib. I. cap. ult. ejus pater fuisse dicitur. Scholiastes Theocriti Idyll. III. 50. filium Minois & Phroniae nymphae facit. Nonnus Dionys. LVIII. Cereris maritum. Heracl. Alleg. Hom. pag. 78. *Iasion quidam fertur agriculturam excoluisse, & cum fructus ex agris suis abundè reciperet, occasionem fabulae dedit, ut à Cerere amatus existimaretur.* MUNCK. Jovis & Electrae filius vocatur a Conone narrat. XXI. apud Photium pag. 433. ubi pro Ἰάσων, Ἰασίων legendum. Consule de hoc Jasione Interpr. ad Ovidii IX. Met. 422. & Athenaeum lib. XIII. cap. 2. pag. 566.

6 CHA-

ſtoriis creditur. Cinyras Paphi filius rex Aſſyriorum. Anchiſes Aſſaraci filius, quem Venus amavit. Alexander Paris Priami filius & Hecubae, quem Helena ſecuta eſt. Nireus [6] Charopis filius. Cephalus [7] Pandionis filius, quem Aurora amavit. Tithonus [8] Laomedontis filius Aurorae conjunx. Parthenopaeus [9] Meleagri & Atalantes filius. [10] Achilles Pelei & Thetidis filius. Patroclus Menoetii filius. Idomeneus, qui Helenam amavit. Theſeus AEgei & AEthrae filius, quem Ariadne amavit.

CCLXXI. *Qui ephebi formoſiſſimi fuerunt.*

ADONIS [11] Cinyrae & Smyrnae filius, quem Venus amavit. [12] Endymion

6 CHAROPIS FILIUS] Fab. 97. eſt filius *Charopi*, quod praefero. SCHEFF. Merito *Charopi* ex cap. 97. praefert Cl. Schefferus. Χάροπος enim eſt Homero Catal. vers. 178. quemadmodum jam antehac obſervavi. MUNCK. A quibuſdam Herculis filius vocatur. vid. Ptolemaeus Hephaeſtio apud Photium pag. 474. Euripides Homerum imitatus in Iphig. in Aulide vs. 205. vocat Νιρέα κάλλιστον Ἀχαιῶν. Conſule Tzetzen ad Lycophron. vs. 1011. & in proverbium abiit Νιρέως καλλίων. Lucian. Dialogo v. Mortuor. & εὐμορφότερος Νιρέως, in Timone pag. 112. lin. 414. Κόλακες παρελθὼν ἑαυτὸν ὀμνύουσιν, ἦ μὴν ΕΥΜΟΡΦΟΤΕΡΟΝ ΜΕΝ ΝΙΡΕΩΣ εἶναι αὐτὸν, εὐγενέστερον δὲ τοῦ Κέκροπος ἢ Κόδρου &c. Adde ibi cl. Hemſterhuſii notas.

7 PANDIONIS FILIUS] Supra *Deionis* filium dixit. MICYLL. *Deionei* vel *Deionis* legendum, ut monuit dudum Nob. Heinſius ad Ovid. Met. p. 187. Atque ita noſter ipſe habet cap. 189. 241. & 273. Confer quae notavi ad cap. 189. MUNCK.

8 LAOMEDONTIS FILIUS] Frater Laomedontis eſt Servio ad AEn. I. 493. Sed ego magis Diodoro credo, qui cum Hygino Laomedontis eum facit filium, ut & Tzetzes in Lycophron. pag. 6. Ὁ Τιθωνὸς, inquit, ἀδελφὸς ἦν Πριάμου ἀμφιμήτριος. Ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἦν Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς ἦν Στρυμοῦς ἢ Ῥοιοῦς τοῦ Σκαμάνδρου. Is ipſe eſt, unde proverbium ortum *Tithoni ſenectus*. Vide Zenob. Cent. VI. 18. MUNCK. Servium ſequitur Lactantius ad Statii V. Theb. 733. ſed conſule Celeb. P. Burm. in Var. Lect. in Servium ad Virg. IV. AEn. 585. Cur Aurorae conjux vocetur, docet Athenaeus lib. XII. cap. 12. p. 548.

9 MELEAGRI ET ATALANTES] Ita etiam tradidit cap. 99. Vide quae ibi annotata à nobis ſunt. Quos auctores ſequutus ſit Hyginus neſcio. Fortè è furtivo concubitu fuit natus. Nam captum fuiſſe amore Atalantes Meleagrum ſatis conſtat. Conſule Ovid. VIII. Met. v. 324. Amplexus Hygini ſententiam eſt Schol. Statii ad I. Theb. MUNCK.

10 ACHILLES P. ET T. F.] Vid. Philoſtrat. cap. XIX. Heroic. §. 5. Alius item Achilles Jovis & Lamiae filius praeſtantiſſima fuit forma. Vid. Ptol. Hephaeſtion lib. VI. apud Photium pag. 490.

Ad CAP. CCLXXI.

11 CINYRAE ET SMYRNAE] Lege, *Cinyrae & Myrrhae.* Vide ſupra c. 58. ubi habes eundem errorem. SCHEFF.

12 ENDYMION AETOLI] Omnes alii habent *AEthlii*, nec aliter hic ſcribendum. Graecis enim eſt, Αἐθλιος. SCHEFF. *Endymion* κατ' ἐξοχὴν pro formoſo venit Juvenali Sat. X. 318. *Sed tuus Endymion dilectae fiet adulter.* Schol. *Endymion paſtor, quem luna adamavit.* Adde quae ad Virgil. Georg. III. 391. notarunt Philarg. & Probus. Apulej. I. Met. *Hic eſt, ſoror Panthia, carus Endymion.* Fabulam optimè explicat Schol. Apollon. ad lib. IV. vers. 57. MUNCK. Conſule Lactant. ad Statii VI. Theb. vs. 685. Theocritum Idyll. XX. vs. 37. a Somno amatum dicit Licymnius Chius apud Athenaeum lib. XIII. cap. 2. pag. 564. Fabulam explicat Schol. Apollon. Rhodii lib. IV. Arg. vs. 264. quo cum confer Fulgent. lib. II. cap. 19. pro *AEtoli*, *Aëthlii* hic ſcribendum docet Pauſanias lib. V. cap. I. p. 375. & ibi plura de eodem.

dymion [1] AEtoli filius, quem Luna amavit. Ganymedes [2] Erichthonii filius, quem [3] Jovis amavit. [4] Hyacinthus OEbali filius, quem Apollo amavit. [5] Narcissus Cephisi fluminis filius, qui se ipsum amavit. [6] Atlantius Mercurii & Veneris filius, qui hermaphroditus dictus est. [7] Hylas Theodamantis filius, [8] quem Hercules amavit. Chrysippus Pelopis filius, [9] quem Theseus ludis rapuit.

Deest caput CCLXXII. *De iis, qui in Areopago caussam dixerunt.*

CCLXXIII.

1 AEtoli] Scribe *Aëthlii*. Apollod. Lib. I. Καλύκης δὲ καὶ Ἀεθλίου Ἐνδυμίων γίνεται. Idem habet Apollon. Scholiastes, & Etymol. in ἀθλῆσαι. Perperam Ἀέθλιος Conon narrat. 14. *AEtolus* autem Endymionis & Seidis nymphae filius fuit, ut cum Apollod. & Conon. cap. 14. Eustath. in Dionys. p. 62. ed. Steph. & Homeri Schol. ad Iliad. N. 218. tradunt. Pindari autem interpres ad Olymp. Θ. pag. 72. ed. Francof. filium Endymionis etiam *AEthlium* vocat. Ad Olymp. autem γ. pag. 30. cum aliis *AEtolum*. An ergo in priori loco est mendum? dubito. Est enim Aëthlius etiam Tzetz. ad Hes. p. 7. Ἐρατοῦς δὲ καὶ Ἀεθλίου ὁ Ἐνδυμίων, ἢ Φιλάμμων Θάμυρις. MUNCK.

2 Erichthonii] Cap. 224. *Assaraci* facit filium. Alii *Trois*, ut Servius in AEn. I. & V. Nepos ergo Erichthonii non filius esset. Schol. German. Aquario: *Quidam volunt Ganymeden eum Troili & Callirboes filium*. Lege *Trois*. Lactant. ad Stat. Theb. I. 548. *Ganymedes Trocli regis & Callirrboes*. Lege *Trois*. Isidorus Orig. lib. XIV. 3. *Tros Trojanorum rex Ganymedis pater*. Hieron. Chron. Euseb. *Ob raptum Ganymedis Trois patris Ganymedis & Tantali bellum exortum est*. Nimirum tres fuerunt Troi filii, Ilus, Assaracus, & Ganymedes. Vide Conon. cap. 12. Quid ergo sibi vult Tzetzes ad Lycophr. vs. 34. Ganymedem Laomedontis faciens fratrem? Atqui Laomedon filius Ili fuit. Mirum in re tam protritâ tantas turbas dare scriptores veteres. MUNCK. Λαομεδόντιον παῖδα i. e. Trojanum vocat Eurip. Troad. 822. Trois filium facit Tzetzes ad Lycophron. vs. 1232. Homerus non a Jove, sed a Diis raptum Ganymedem, ut Jovi a poculis esset, refert. Consule Schol. Apoll. Rhodii III. Arg. 115. Schol. Pindari Olymp. Od. X. 123. Athenaeum lib. XIII. cap. 2. pag. 566. Sunt, qui a Minoe raptum narrant. Vid. Meurs. de Creta lib. III. cap. 3. Alii a Tantalo. V. Simsonii Chronic. A. M. 1630. Chalcidenses a Jove raptum adfirmant. Athenaeus lib. XIII. cap. 8. p. 601. quem aquilae formam induisse, cum Ganymedem rapuit, finxit fabulosa antiquitas. vid. Hygin. II. Astron. p. 16. Ovid. X. M. 156. Theocrit. Idyll. XV. 124. Pretium, quod pro Ganymede solvisse dicitur Jupiter, varie memoratur. Vid. Apollodor. lib. II. p. 123. Munck. ad fab. 89. Schol. Euripid. Orest. 1394.

3 Jovis] *Juppiter*. Deest caput CCLXXII. De iis, qui in Areopago causam dixerunt. MICYLL.

4 Hyacinthus OEbali filius] Alii filium Amyclae faciunt. An quid deest? SCHEFF. Apollo apud Lucianum pag. 149. Tom. I. Πειθῶ Λάκωνα τὸν Οἰβάλου. OEbalides ergo Ovid. X. Met. 196. Ausonio Cupidine crucifixo, aliisque dicitur, non tam a patria OEbalia, quam à patre OEbalo. Alii *Amyclae* faciunt filium, ut Tzetzes Chil. I. II. vel *Amyclaei*, ut Schol. Nicandri pag. 60. Apollodorus variat. lib. I. Clionis & Pieri. III. autem Amyclae & Diomedes facit filium. MUNCK. Nequaquam *OEbalus* fuit *Hyacinthi* pater, licet a Luciano Dialogo Fabuloso VI. OEbali filius vocetur, nisi plures *Hyacinthos* fuisse statuamus: *Hyacinthus* enim ex Amycla Lacedaemoniorum rege quinto genitus diu ante patrem periit. Amyclae mortuo successit in regnum Argalus. Argalum Amyclae filium natu maximum, fato functum, excipit Cynortas, e quo nascitur OEbalus. Haec diligentissime adnotat Pausanias lib. III. cap. I. pag. 204. Adde Meursii regnum Laconicum usque ad cap. 4 Huic OEbalo quod avus fuerit Castoris & Pollucis, id honoris tribuunt, ut Laconas OEbali, quasi primi Spartanorum fundatoris, vocitent filios, ut Lycophron. vs. 1125. Τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών. Ibi Tzetz. Οἰβάλου δὲ τέκνα, τοὺς Λακεδαιμονίους ἔφη, ὡς καὶ Ἡσίοδος. ΧΑΙΡΕΤΕ ΛΥΓΚΗΟΣ ΓΕΝΕΗ. De aliis populis V. Burm. ad Virg. V. AEn. 45. & ita ex hoc more *OEbalides* pro Spartano dici possit Hyacinthus. De Luciani loco nihil definio. Attamen Pausaniae locus litem dirimit, & Lucianum, si a Librariis non sit corruptus, deceptum, an hujusmodi loquendi modo, nescio, ἀνιστορησίας haud esse absolvendum

CCLXXIII. *Qui primi ludos fecerunt, usque ad AEneam quintum decimum.*

* * *

QUINTO loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptiis, cantu, unde [10] Hymenaeus dictus. Sexto autem iterum Argis, quos fecit Lynceus AEgypti filius, Junoni Argivae, qui adpellan-

dum evincit. Nisi Pausaniae locus in alia omnia discedere nos juberet, apud Ovidium x. M. 162. *Amyclides*, pro *Amyclaeo* i. e. Lacone accipi posset; nam *Amyclaei* in genere etiam Lacones vocantur. Vide Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 213. Ceterum a Pausania stat Apollodorus lib. III. cap. x. §. 3. e quo Cliûs & Pieri Hyacinthum vocante filium lib. I. cap. III. §. 3. patet, plures fuisse Hyacinthos, sed saepius confusos. Praeter Apollodorum & Pausaniam etiam Tzetzes Chiliad. I. Hist. XI. Cinortam fratrem & Amyclam Hyacinthi patrem vocat, quod me docet Celeb. P. Burm. ad Ovid. x. M. 162. Eumdem errorem commisit Philostratus Junior Icon. XIV. οὐκοῦν μὲν Ὑάκινθος εἶναί φησιν ὁ Οἰβάλου. Si de hoc Hygini loco, & Hyacinthi parentibus Celeb. J. Perizonii sententiam scire velis, adi ejus Animadv. Historicas cap. IX. p. 399.

5 NARCISSUS CEPHISI] Vide Philostrat. Senior. lib. I. Icon. cap. 23. Lact. ad Statii VII. Theb. 340. Burm. ad Ovidii III. M. 342. Hic Cephisus arbiter fuisse dicitur cum Inacho, & Asterione, Junone ac Neptuno de Argorum imperio disceptantibus. V. Pausan. lib. II. & cap. 15. p. 145.

6 ATLANTIUS] Hunc vero Atlantium nusquam alibi reperio. Sed nec Hermaphroditi nomen impositum uni, verum duobus qui coaluere in unum, nec Atlantio, sed Hermaphrodito & Salmaci, ut est apud Ovidium. Qui tamen cum Salmacidem vocet *Atlantiadem* versu 368. ipse erit, quem hic noster innuit. SCHEFF. Nusquam hoc nomen mihi lectum. *Hermaphroditus* est Luciano, Euseb. Praep. lib. II. & aliis. Ab Ovid. IV. Met. 168. *Atlantiades* dicitur, sed à proavo Atlante. Lactantius lib. I. cap. 17. *Haec ex famoso Martis stupro genuit Harmoniam, ex Mercurio Hermaphroditum, qui est natus Androgynus.* MUNCK. Consule etiam Celeb. P. Burm. ad Ovidii x. Met. vs. 288.

7 HYLAS THEODAMANTIS] Apud Apollodorum & alios est *Thiodamantis* filius. SCHEFF. Ceycis facit filium Anton. Liberal. cap. 26. Vid. ibi notas nostras. MUNCK.

8 QUEM HERCULES AMAVIT] Hoc Socrates negat apud Schol. Apoll. Rhod. I. 1205. Qui juxta Schol. Theocriti Idyll. XIII. vs. 7. Herculis fuisse filium adfirmat; quae si vera essent, eadem Scholiastes Apollonii e Socrate quidem notasset, aut Socrates *Hyllum* cum *Hyla* confudisset. Sed Theocriti Scholiastae supinitatem in hac fabula jam notarunt Casaubonus Lect. Theocrit. cap. 14. & Rutgersius, quem citat Munck. ad Antonin. lib. cap. 26. Metam.

9 QUEM THESEUS LUDIS RAPUIT] Supra cap. 85. raptum scribit a Laio. Neque alibi de Theseo hoc reperias. Corrupta quaedam hic videntur. SCHEFF. Cap. 85. à Laio raptum dici notat Cl. Schefferus. Quod addo confirmari ab AEliano ποικ. ἱς. Lib. XIII. cap. 5. & Animal. lib. VI. 15. Athenaeo lib. XIII. p. 603. Pisandro, Suidâ, Apollinis oraculo apud Eurip. Scholiast. in Phoenissas „ Hieronymo in Chronico. Audi jam doctissim. Jacobum Perizonium: Rectè censet Doctiss. Schefferus corrupta haec esse: Chrysippum enim non Theseus, sed Laius rapuit. Plutarch. Parall. 33. de Chrysippo: Λάϊος δὲ ὁ Θηβαῖος ἐπιθυμήσας ἥρπασεν αὐτόν. Ipse Hyginus fab. 85. *Laius Labdaci filius Chrysippum Pelopis F. notum propter formae dignitatem Nemeae ludis rapuit.* Ex quo loco etiam hic mihi legendum videtur: *quem Nemeis Laius rapuit. Laius* obscurius forsitan scriptum, quia *Nemeis* praecedebat, mutatum primo videtur in *Ludis*, dein, quia jam auctor facinoris non comparebat, ex *Nemeis* factum *Theseus*, non magnâ utrinque mutatione. MUNCK.

Ad CAP. CCLXXIII.

10 HYMENAEUS EST DICTUS] Confer Servium ad Ecl. VIII. vers. 30. AEn. IV. vers. 99. & 127. AEn. I. vers. 165. Lactant. ad Stat. III. Theb. vers. 283. MUNCK. De Hymenaeo

Schol.

lantur [1] ἀσπὶς ἐν ἄργει: [2] quibus ludis qui vicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermneſtrae filius nunciavit, [3] Danaum parentibus periiſſe: cui Lynceus de templo Junonis Argivae detraxit [4] clypeum, quod Danaus in juventa geſſerat, & Junoni ſacraverat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui ſemel vicit, & iterum [5] deſcendit ad certamen, ut niſi iterum vincat, ſaepe deſcendat. Septimo autem loco Perſeus, Jovis & Danaes filius, funebres Polydectae nutritori ſuo in inſula Seripho, [6] ubi cum luctatur,

Schol. Homeri Il. Σ. 493. Proclus apud Photium pag. 987. Serv. ad I. AEn. 651. De cantu Theocrit. Idyll. XVIII. 7. Spanh. ad Callim. H. Del. 296.

1 'ΑΣΠΙΣΕΝΑΡΓΩ͂ΕΣ] Peſſime. Scribendum ἀσπὶς ἐν ἄργει. Vide ſupra fab. 170. ubi habes eadem. Latine. SCHEFF. Dictum de hoc loco ad cap. 170. MUNCK.

2 QUIBUS LUDIS QUI VICIT] Haec ex praedicto capite 130. inſerta videntur invito Hygino. SCHEFF.

3 DANAUM PARENTIBUS PERIISSE] Haec trajecta ſunt, & ſic conſtituenda: *filius nunciavit parentibus, Danaum periiſſe.* Vide ſupra cap. 170. SCHEFF. Tranſponenda haec ſunt: *nunciavit parentibus Danaum periiſſe.* Sed id jam pridem monuit Nob. Heinſius ad Met. v. 164. MUNCK.

4 CLYPEUM, QUOD] *Cl. quem.* MICYLL. Micyllus, *Clypeum quem.* Ita quidem locutus eſt noſter in hac fabula cap. 170. Nihil tamen mutem. *Clypeus* enim & *Clypeum* dixere ut *balteus* & *balteum.* Servius ad AEn. III. 286. *Clypeum heic maſculino, at neutro alibi*, Clypeum ſuperintonat ingens. Gloſſ. Cyrilli: Ἀσπὶς τὸ ὅπλον, *Clypeum.* Ἀσπὶς λῃστρικὴ, *citra.* leg. *cetra.* Noſter ſupra cap. 139. *Clypeola aenea.* Pomponius Capellâ: *Clypeum in medio fixum eſt.* In notis Tyronis pag. 126. *Clypeum, Clypeolum.* Adde Non. cap. de Indiſcretis Generibus. MUNCK. In hujus Lyncei & Hypermneſtrae honorem Argivi quotannis feſtum quoque celebrant, quod vocant ἑορτὴν πυρσῶν. Cauſſam latiſſime exponit Pauſan. lib. II. cap. 25. pag. 168.

5 DESCENDIT AD CERTAMEN] Poſt haec verba deſunt aliqua, quod non obſervaſſe miror. Neque habeo, unde reſtituam. Sed & ſequentia ſunt mutila. SCHEFF. Cl. Scheffero poſt haec verba deeſſe quaedam videntur. Doctiſſ. Jacobus Perizonius locum hunc ita conſtituit: *In his ludis qui ſemel vicit, & iterum deſcendit ad certamen, is niſi iterum vincat, ſaepe deſcendit.* Ut ſenſus ſit, eum qui ſemel vicerit, ſi iterum aleam certaminis ſubeat, niſi iterum vincat, ſaepius in certamen deſcendere ſolere ac debere, ne qui ſemel jam victor fuerit, temere dein pro victo diſcedat. Ego in curis ſecundis hunc in modum eum tentaveram. *In his ludis qui ſemel vicit, iterum deſcendit ad certamen, & niſi iterum vincat, ſaepe deſcendit.* Ut nempe nemo juſtus victor cenſeatur, niſi qui duas palmas continuas adeptus fuerit. Nob. Heinſius poſt illa *ad certamen*, interferebat *lex eſt.* MUNCK. Utriuſque viri lectiones facile ſeſe tuentur. *Deſcendere* verbum huic rei proprium eſſe quis ignorat? Quem loquendi modum a Graecis mutuatos eſſe docet nos Sophocles in Trachin. vs. 512. Ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν Ἀμφίγυοι ΚΑΤΕ'ΒΑΝ πρὸ γάμων τινές. Pindarus Od. Pyth. XI. vs. 74. Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ Στάδιον ΚΑΤΑΒΑ'ΝΤΕΣ.

6 UBI CUM LUCTATUR] Ad hunc locum ita commentatus eſt doctiſſ. Perizonius: Falſum hoc. Perſeus Acriſium diſco miſſo interfecit ſupra fab. 63. & apud Pauſan. in Argol. p. mihi 46. Ἀκρίσιον δὲ λανθάνει δαίμονα ὑποπεσὼν τοῦ δίσκου τῇ ὁρμῇ. Neque facile exemplum hominis in lucta occiſi inveniemus. Itaque credo abſorptas hic eſſe literas propter ſimilitudinem praecedentium, & lego, *ubi diſcum jaculatus percuſſit* &c. Ovid. 7. Met. v. 276. *Vel Danaum Phrygios jaculatus puppibus ignes.* Petron. *Urceolum fictilem in Eumolpi caput jaculatus eſt.* Ovid. Ib. v. 587. *Aëra ſi miſſo vacuum jaculabere diſco.* Prop. 3. 14. *Miſſile nunc diſci pondus in orbe rotat.* Ubi videndus Paſſeratius. *Diſco percutere*, ut *ſaxo ſilice* Liv. lib. I. 24. *fulmine* Plaut. Amph. *Sparo eminus percutere* Nepos Epam. c. 9. Haec ille; quae nullus dubito, quin ſe omnibus, qui non fatui ſint ſtomachi, facile probaturi ſint. Sed pro *cum* malim *dum.* De diſco omnia pervulgata ſunt, ejuſque à Mercurial. Artis Gymnaſt. lib. II. 12. variae nobis repraeſentatae Icones. A σόλῳ eum diſtinguit Hom. Schol. ad Iliad. Ψ. Pro diſco tamen σόλον uſurpari videas ab auctore parvae Iliados, & forte aliis etiam. Illud vero novum puto & indictum aliis, quod ad Od. 8. Lib. I. Horat. vetus commentator tradit: *Diſcus erat rotula quaedam lignea apud Romanos inſtar ſcuti*

tur, percussit Acrisium avum suum, & occidit. Itaque quod sua voluntate noluit, [7] in Deorum factus est numero. Octavo loco fecit Hercules Olympiae gymnicos, [8] Pelopi Tantali filio, in quibus ipse [9] contendit * pammachum, quod [10] nos pancratium vocamus, cum Achareo. Nono loco facti sunt in Nemea [11] Archemoro Lyci & Eurydices filio, quos fecerunt septem duces, qui Thebas ibant obpugnatum. in quibus ludis [12] postea vicerunt cursu [13] Eunaeus & Deiphylus Iasonis & Hypsipyles filii. His quoque ludis [14] Pythaules, qui Pythia

scuti magni ponderis, qui dijactabatur in altum, seu aequaliter super terram, ut experirentur, quis fortius brachium haberet. MUNCK. Perizonii emendatio, *ubi discum jaculatus, p. A.* haud injuria se probabat Munckero; sed quomodo sic pro *cum* malit *dum*, non video; quum, stante lectione Perizoniana, neutra conjunctio hic locum habere queat. Praeterea saepissime, apud hos praesertim Latinos, *cum* ita pro *dum* cum indicativo praesentis temp. construitur, quod alius dabitur ostendendi locus. WOPKENS. Consule Lamb. ad Horatii locum. Veteres inprimis disco lapideo usi fuere, hinc πέτρος pro disco lapideo ponitur a Pindaro Olymp. Od. x. vs. 87. ubi Schol. ἐδίσκευσε δίσκῳ λιθίνῳ, οὕτως οἱ Ἀρχαῖοι. Confer Schol. ad O. Isthm. I. vs. 34. & sane eo disco jaculatus est Pesseus Acrisium. Diomedes animi gratia discos mittere solebat. Eurip. Iphig. in Aul. vs. 200. Διομήδεά θ' ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον. Sed plura alii de disco.

7 IN DEORUM FACTUS EST NUMERO] Inepte. Scribendum est, *noluit, id Deorum factum est munere.* Videntur autem & haec verba intrusa ex superiori capite 63. SCHEFF. Scribendum existimo: *Id Deorum factum est numine.* Graeci κατὰ θεὸν vel κατὰ δαίμονα. Vide not. ad Antonin. Liberal. cap. I. Parthenius cap. 9. κατά τινα δαίμονα. Quod non intellexit interpres. Cap. 63. *Quod sua voluntate noluit, id Deorum factum est.* Cap. 125. *Intellexit, non sine divinâ voluntate Deorum id esse factum.* Maro: *Non haec sine numine divûm Eveniunt.* Nepos Timoleonte: *Nihil rerum humanarum sine Deorum numine agi putabat.* MUNCK. *Sine numine divum Adsumus* dicit Virgilius v. AEn. 56. explicat Servius per *sine voluntate, & sine auctoritate.*

8 PELOPI TANTALI FILIO] Vide Clement. Protrept. pag. 21. edit. Morell. MUNCK.

9 CONTENDIT PAMMACHUM] Putant & hunc locum mutilum. Mihi integer videtur, si modo scribatur *contendit pammachio, quod* &c. quia Graecis hoc genus certaminis est παμμάχιον. Vide post. SCHEFF. Lego, *contendit pammachio.* Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 343. nihil mutat, nisi *pammachum* in *pammachium.* An ergo ἑλληνίζει Hyginus? Schol. Hypoth. Pyth. Pindari, ἀγωνίζεται τὸν πυθικὸν ἀγῶνα. Sed ejus constructionis aliam reddere solent rationem technographi. Magis huc facit illud Schol. Sophocl. Electr. vers. 687. δολιχὸν ἀγωνίζεσθαι. Apulej. de Dogmat. Platon. *Ut Pythia & Isthmica deluctata certaverit.* De Pammachis vide Fabri Agonist. & Ambrosium in Ps. XXXVI. Pancratiastas esse pammachos docet Pollux lib. III. cap. 30. *Pammacharios* vocat interpres vetus Anonym. Perieges. à Godofred. ed. MUNCK.

10 NOS PANCRATIUM] Quibusdam hoc idem est, quod πένταθλον, quod complectebatur ἅλμα, δίσκον, ἄκοντα, δρόμον, πάλην, ut scribit Sophoclis Scholiastes ad Electr. vers. 693. & Pind. ad Isthm. od. Γ. Secundum Aristot. Rhetor. cap. 5. pancratium constabat luctâ & pugillatu. MUNCK. De Pancratio consulendus Celeb. J. Perizonius ad AEliani lib. X. V. H. cap. XXII. §. 5. & Salmasius in Exercitat. Plinianis in Solinum cap. XXIV. pag. 205, 206. Quis hoc certandi genus invenerit, non constat inter Veteres. Secundum Aristotelem Leucarus Acarnan primus instituit. Plerique tamen Theseum Pancratii inventorem fuisse statuunt. Consule Schol. Pindari Od. Nem. III. vs. 27. ad Od. Nem. V. vs. 89.

11 ARCHEMORO LYCI ET EURYDICES] Similiter legas supra c. 74. At alii consensu eum faciunt *Lycurgi* filium. An utrobique compendium scripturae? SCHEFF. Vide annotata à nobis ad cap. 74. MUNCK.

12 POSTEA] Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 231. emendat *post alios.* Non enim primi, inquit, commissi cursores. MUNCK.

13 EUNAEUS ET DEIPHILUS] Lege, *Euneus & Deipylus.* Vide notas ad cap. 15. Qui praeterea his ludis certaverint, invenies apud Apollod. III. pag. 153. MUNCK.

14 PYTHAULES, QUI PYTHIA CANTAVERUNT] Metuo, ne alieno loco haec inserta sint, atque malè praemissa ex sequentibus, & hic omittenda. SCHEFF. Turnebus Advers. II. 25. ubi hanc

Pythia cantaverunt, ſeptem habuit palliatos, qui voce cantaverunt: unde poſtea adpellatus eſt [1] Choraules. Decimo [2] Iſthmia Melicertae Athamantis filio & Inus feciſſe dicitur [3] Eratocles, alii poetae dicunt Theſeum. Undecimo fecerunt Argonautae in Propontide Cyzico regi una cum filio, quem Iaſon inprudens noctu in litore occiderat, ſaltu, luctatione, & jaculo. Duodecimo autem [4] Argivis, quos fecit Acaſtus [5] Peliae filius. His ludis vicerunt, Zetes Aquilonis filius [6] dolichodromo, Calais ejuſdem filius diaulo, Caſtor Jovis filius ſtadio, Pollux ejuſdem filius ceſtu, Telamon AEaci filius diſco, Peleus ejuſdem luctatione, Hercules Jovis filius [7] pammacho, Meleager OEnei filius jaculo; Cygnus Martis filius armis occidit [8] Pilum Diodoti filium, Bellerophontes vicit equo. Quadrigis autem vicit Iolaus Iphicli filius Glaucum Siſyphi filium, quem equi [9] mordici diſtraxerunt. Eury-

hanc vocem explicat, citat *Pythaulae.* Perperam, ut liquet ex membro ſequenti. Lego: *Pythaules, qui Pythia cantaverat, ſeptem habuit palliatos.* De Pythaule vide Diomed. lib. III. Brodaeum Miſcell. lib. II. 13. Scalig. ad Catal. p. 118. Salmaſium ad Carinum Vopiſci, & ad Pall. Tertull. p. 470. ubi hunc locum illuſtrat, & etiam adducit *cantaverat.* Atque ita omnino eſt legendum, quanquam ſuſpicor illa, *qui Pythia cantaverat*, à margine in textum irrepſiſſe. MUNCK.. Ne *Pithaules* ſcribas cum Jac. Nic. Loenſi III. Epiphyll. 7. Conſule tu Salmaſ. ad Vopiſci Carinum pag. 824.

1 CHORAULES] Quia Choraules ſine Choro eſſe non poteſt. MUNCK.

2 ISTHMIA] Siſypho auctore inſtituta refert Iſthmia Apollod. lib. III. pag. 139. Veriſimile eſt illa à Theſeo primitus Neptuno fuiſſe ſacrata, ſed poſtea à Siſypho in Melicertam tranſlata. Conſule Schol. Apollon. ad lib. III. vers. 1239. MUNCK. Varia de his ludis proferunt Veteres, quorum varias ſententias diſcas ex Pauſania lib. I. cap. 44. p. 108. & lib. II. cap. I. p. III. Lact. ad Statii III. Theb. 479. ad VI. Theb. 10. ad VIII. Theb. 97. Schol. Ariſtoph. Equit. 606. Philoſtrat. lib. III. de Apoll. Tyan. 31. & lib. II. Icon. 15. Tzetz. ad Lycophron. 229. Plutarch. in Theſeo pag. II. & Meurſ. in Theſeo cap. 19.

3 ERATOCLES] Plerique alii Siſyphum auctorem horum ludorum faciunt. Neque mihi alibi lectus eſt Eratocles. Suſpicor ſcriptoris alicujus veteris ſub ipſo latere nomen. SCHEFF.

4 ARGIVIS, QUOS FECIT] Deeſſe putant aliquid. Mihi diſtinctio prava videtur, cum comma poni debuerit ante *Argivis*, ut cohaereant, quos fecit Argivis. SCHEFF. Cl. Schefferus inciſum transfert ante τὸ *Argivis*, ut cohaereant, *quos fecit Argivis.* Ego reponerem *Argis*, niſi mavis *in Argivis.* Sed prius praefero. MUNCK.

5 PELEI FILIUS] Lego *Peliae.* Πελίας enim eſt Graecis. Vide notas ad cap. 251. MUNCK. Conſule de certamine Plutarch. V. Sympoſ. Quaeſt. 2. & Celeb. P. Burm. in *Acaſtus* & *Calais.* De *Diaulo* Spanhem. ad Callim. H. Pall. 23.

6 DOLICHODROMO] Qui & *Dolichus* dictus. Vide Mercur. Gymn. II. 10. Philandrum ad Vitruv. Lib. V. II. Benedict. ad Pind. Pyth. I. Tzetzen Chil. VI. 73. Schol. Sophoclis ad Electr. vers 687. Τινὲς Δολιχὸν φασιν ἀγωνίσασθαι Ὀρέστην (ὅς ἐστιν εἴκοσι στάδια) εἴκοσι ἐτῶν ὄντα. MUNCK.

7 PAMMACHO] Scribe *pammachio*, ut ſupra. SCHEFF. Lego, *Pammachio.* Παμμάχιον dictum, ut μονομάχιον apud Eurip. Schol. ad Phoen. vers. 1314. MUNCK.

8 PILUM DIODOTI FILIUM] Haec corrupta videntur. SCHEFF.

9 MORDICI] H. e. *mordentes fraena, nec audientes regimen*, ait Cl. Schefferus. Ego putem *mordicus* eſſe legendum, hoc eſt, morſu & dentibus. Schol. Homer. β. 418. Ὀδὰξ, τοῖς ὀδοῦσι. Gloſſ. Cyrilli Ὀδὰξ, ἐπίῤῥημα, *mordicus.* Ergo *mordicus* eſt idem, quod dentibus. Petron. Fragm. Trag. *Mordicus tollere.* Titinnius: *Arripuit colubram mordicus.* Noſter Aſtron. II. 23. *Pedem ejus mordicus arripuiſſe dicitur.* Schol. German. eadem fabula: *Morſu deprehendit.* Antiquiores *morſicatim* dixerunt. Barthius

Eurytus Mercurii filius ſagitta, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marſyae diſcipulus tibiis, Orpheus OEagri filius cithara, Linus Apollinis filius [10] cantu, Eumolpus Neptuni filius ad Olympi tibias voce. Tertiodecimo fecit in Ilio Priamus cenotaphium Paridi, quem natum juſſerat interfici, [11] gymnicos, in quibus [12] certati ſunt curſu, [13] Neſtor Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus ejuſdem, Polites ejuſdem, Telephus Herculis filius, [14] Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Jovis filius, Paris Alexander paſtor, Priami [15] ignarus filius. vicit autem Paris, & inventus eſt eſſe Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in quibus Ajax vicit lucta, & accepit lebetem aureum munus. deinde Menelaus vicit jaculo, & accepit muneri jaculum aureum. dimiſſo ſpectaculo eodem, Phrygas captivos duodecim in rogum Patrocli & equum & canem conjecit. Quintodecimo

thius ad Statium *mordicibus* conjicit. Quod mihi nimis Plautinum videtur. Ne dicam, *mordicitus* in Plauto malle Scioppium Suſpect. Lect. I. 4. quomodo & heic in margine Hygini ſui adſcripſerat Nob. Heinſius. Apulej. III. Mil. *Mordicitus appetens.* At lib. XIX. cap. 16. Adverſ. Idem Barthius etiam *mordicus* reſtituit Hygino, ita tamen, ut τὸ *mordici* eo non putet indignum. Diſcerptum fuiſſe à quadrigis ſuis Glaucum Palaephatus cap. 26. tum & Hyginus quoque cap. 250. tradiderunt. Servius in hac narratione ad Georg. III. 267. *Eum morſibus dilaceraverunt.* Philargyrius, *Morſibus laniaſſe dicuntur.* Advertit me protinus, quod hic ibidem dicit, accidiſſe id, *cum Glaucus ad Mimicum certamen quadrigam duceret.* Quod malum, illud *mimicum certamen* eſt? Pierius Valerianus *inimicum certamen* vocat. Puto ſcripſiſſe *Iſthmicum.* Vide Pauſan. p. 247. ed. Loeſcheri. Nec ſcio, an rectè *Potniam* Servius vocet urbem, ſive vicum, ex quo, ut ipſe ait, erat Glaucus, cum Ποτνίας vocent Stephanus & ad Dionyſ. Euſtath. p. 204. Sotio in παραδόξοις. Κρήνη ἐν Ποτνίαις περὶ Θήβας, ἐξ ἧς οἱ ἵπποι πίνοντες μαίνονται, ὡς ἱστορεῖ Ἀντίγονος ἐν δευτέρῳ ἀπίστων. MUNCK.

10 Cantu] Forſan θρήνοις, quos Linus ex Euboea primus feciſſe dicitur a Plutarcho de Muſica pag. 1132. T. II. & unde fabulae, quas de Lino commenti ſunt veteres. (Vid. Pauſan. lib. IX. cap. 29.) originem trahunt.

11 Gymnicos] Leg. *& Gymnicos.* MUNCK.

12 Certati sunt] *Certarunt.* MICYLL. Infra cap. 274. *Gladio belligeratus eſt.* Paſſivam formam habentia ſaepe activè poni multis exemplis probat Lipſius ad Tac. Lib. I. Ann. cap. 5. ut & Salmaſius ad Solinum, Servius ad illa Virgil. AEn. II. 660. *Pictis bellantur Amazones armis*, & alii alibi, quos recenſere omnes operae non eſt. Vetus interpres Siracidae cap. XI. vers. 9. *De eâ re, quae te non moleſtat, ne certeris.* μὴ ἔριζε Gr. Cod. Et cap. XXXVIII. 29. *In calore fornacis concertatur.* Fruſtra ergo in margine Micyllus, *certarunt.* MUNCK. Sic Noſter lib. II. Aſtron. Poet. cap. 15. *neque id quod fuerat juratus, remiſit.* Quod inter plebeja Hygini refertur a Brouckhuſio ad Propertii lib. II. El. XXI. vs. 10. cui obloquitur Celeb. P. Burmann. ad Ovidii XIII. Met. vs. 50. ſic *diſſimulatus* Latini dixere. Conſule Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. I. de B. Civ. cap. 19.

13 Nestor Nerei] Lege. *Nilei.* Hoc nomen tam obvium quis non miretur toties corruptè legi in ſcripto tam exiguo? MUNCK. De hiſtoria Meziriac. ad Ovidii V. Epiſt. Heroid. pag. 415.

14 Cycnus Neptuni] Hic eſt ille Κύκνος Τρωϊκὸς aliquoties Euſtathio memoratus, ut ad Palaeph. pag. 184. obſervat Tollius. MUNCK.

15 Ignarus filius] H. e. ignotus. Iſidor. Orig. lib. X. *Ignarus autem duo ſignificat, vel qui ignorat, vel qui ignoratur.* Contra *ignotus* pro eo, qui ignorat, apud Ciceronem obſervat Morus ad cap. I. Epiſt. Pauli ad Romanos. Adde notata à Cl. Scheffero ad Phaedr. lib. I. cap. 12. & quae in Antiquario ſuo congeſſit Laurenbergius. Pari modo *neſcius* dicitur & qui neſcit, & qui neſcitur. Arnob. lib. IV. *Cum eſſet vobis ſimiliter neſcium.* MUNCK.

cimo fecit AEneas Veneris & Anchiſae filius [1] in Sicilia; [2] ad Aceſtem [3] Crinifi fluminis filium, hoſpitem. Ibi AEneas patris ornavit exſequias, ludicroque certamine honores debitos manibus ſolvit, in quibus primum navale [4] certamen fuit de * Mneſtheo, navis, Piſtris, Gyas, [5] navis Chimaerae, Sergeſtus, navis Centaurus. [6] Vicit autem Cloanthus cum navi Scylla, & accepit praemium talentum argenti, auratam clamydem [7] ex purpura intextum Ganymeden. Mneſtheus loricam adeptus eſt, Gyas abſtulit lebetas, cymbiaque argento caelata, Sergeſtus captivam cum duobus filiis nomine Pholoen. [8] Secundo deinde certamine curſu Niſus, Euryalus, Diores, [9] Salius, Helimus, Panopes. vicit Euryalus, accepit praemium equum phaleris inſi-

1 In Sicilia] Juxta Drepanum Siciliae urbem, ubi Anchiſes ſepultus. Vide Savaronem ad Sidon. lib. II. ep. 2. Virgil. AEn. III. 707. MUNCK.

2 Ad Acestem] *Aceſtus* eſt Feſto in *Segeſta*, & Servio ad AEn. I. 544. MUNCK. Αἴγεςος Graecis. Vid. Salmaſ. Exerc. Plin. pag. 78.

3 Crinisi fluminis filium] Virgil. vide AEn. I. 554. & v. vers. 38. & ad eum Servium. Κελμισσὸς Plutarcho & Dionyſio Halicarnaſſeo. Unde intelligis, quid ſibi velit Servius ad priorem ex locis illis, quos adduxi ex Virgilio: *Haec ad Siciliam delata à Crimiſo fluvio, quem Criniſum Virgilius poëtica licentia vocat, converſo in urſum, ut alii, in canem, compreſſa edidit Egeſtum.* Adde quae idem Servius habet ad AEn. v. vers. 30. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 83. edit. Steph. ubi fluvium Κρημισσὸν, Aceſten Αἰγέταν vocat. Sed corruptè, ut opinor. Κελμισσὸς enim & Αἰγέςης appellantur pag. 154. Adde Heinſ. ad R. P. Claud. II. vers. 57. MUNCK.

4 Certamen fuit * de Mnestheo] Poſt *certamen fuit*, deſunt aliqua, praeſertim nomen Cloanthi, & nomen navis Scyllae, qua certavit. Illud *de* eſt reliqua Syllaba ex vocabulo, quod praeceſſerat. Deinde ſcribendum, *Mneſteus*, ſicut in ſequentibus nominantur, *Gyas*, *Sergeſtus*. SCHEFF. Legendum forte, & diſtinguendum *certamen fuit. Decertarunt Cloanthus, navis Scylla, Mneſtheus navis piſtris.* vel *priſtis* potius, ut eſt apud Virgil. AEn. v. 116. ἀπὸ τοῦ πρίζειν τὰ κύματα, ut annotat Servius. Nec in antiquis codicibus aliter invenit Pierius Valerianus. Idem Servius ad AEn. III. 427. *Si navem intelligis, haec priſtis, hujus priſtis: ſi de belluâ dicas, haec piſtrix, hujus piſtricis.* Legendum eſſe & ſcribendum *priſtrix* docet Salmaſius ad Flor. III. 5. Scaliger autem ad Manil. p. 466. *Sidera ceti. Aliter* piſtricem *vocant Cicero & alii.* Piſtrix *enim pro* priſtis *ut diceretur, uſus obtinuit, item* priſtis *pro* priſtes. *Vera enim ſcriptura eſt* πρίςης. *In eodem aſteriſmo Feſtus Avienus* piſtrim & piſtricem *dixit.* Nonius: *priſtis navigii genus, à formâ priſtium marinarum, quae longi corporis ſunt, ſed anguſti.* Non eſſe fictam corruptam illam pronunciationem à Scaligero docent nos veteres gloſſae Steph. *Piſtrix*, κῆτος, ἀερτοποιός. Cyrilli: Κῆτος, *piſtrix, de belluâ.* Senec. Hippol. 1049. *Piſtrix citatas ſorbet aut reddit rates.* Schol. Horat. in Art. Poët. *Belluam marinam, id eſt, piſtricem.* Adde quae de his vocibus obſervavit Junius Adverſ. lib. II. cap. 13. Bayſius in de Re Nav. p. 79. Feſtus in *Balaena.* Ad quem locum a ſe ipſo diſſentit Scaliger. MUNCK. Vid. N. Heinſ. & Burm. ad Virg. III. AEn. 427.

5 Navis Chimaerae] Scribendum eſt *Chimaera.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *Chimaera.* Et ſanè ita exigunt *Priſtis* & *Centaurus.* MUNCK.

6 Vicit autem Cloanthus cum navi Scylla] Haec lectio eſt ex emendatione neſcio cujus. Veteres habent, *vicit autem tum Colantus.* SCEHFF. Ita rectè Micyllus, quique eum ſecuti ſunt, ediderunt. Non moror illos veteres, quos habere ait Cl. Schefferus, *vicit autem tum Cloanthus.* Palaephatus Scyllae fabulam fictam autumat ex veloce triremi, cui id vocabuli fuerit. MUNCK.

7 Ex purpura] Mallem, *& purpura.* Virgilius hoc explicat lib. v. AEn.

Victori chlamydem auratam, quam plurima circum.
Purpura Maeandro duplici Meliboea cucurrit.
Intextusque puer frondoſa regius Ida
Veloces jaculo cervos, curſuque fatigat.

SCHEFF. Cl. Schefferus legit, *& purpurâ.* Vide Virg. AEn. v. 252. MUNCK.

8 Se-

insignem, secundo Helimus Amazoniam pharetram, tertio Diores galeam Argolicam: Salio exsuvias leonis donavit, Niso clypeum opus Didymaonis. Tertio deinde certamen cestibus Dares & Entellus. vicit Entellus, accepit praemium taurum; Dareti galeam & ensem tribuit. Quarto deinde certarunt sagitta Hippocoon, Mnestheus, Acestes, Eurytion, qui accepit muneri galeam, [10] quia judicis propter omen Acestae honorem cessit. Quinto Ascanio puero duce [11] luserunt pueri Trojani.

CCLXXIV. *Quis quid invenerit.*

NOMINE [12] Cerassus vinum [13] cum Acheloo flumine in AEtolia miscuit,

8 SECUNDO DEINDE CERTAMINE CURSU] Scil. *certarunt.* MICYLL. Malim, *certamen*, sc. fuit. Sic statim, *Tertio deinde certamen caestibus.* Ita Perizonius. Quid si legas utrobique *certarunt?* sequitur enim, *quarto deinde certarunt.* MUNCK.

9 SALYUS, HELIMUS] Intercidit inter hos, omissus à librariis *Patron*, ut patet ex Virgil. v. AEn. vers. 299. *Perizonius.* MUNCK.

10 QUIA JUDICIS PROPTER OMEN] Haec sensum habent nullum. Ideo in vetustioribus adscripserunt asteriscum, tanquam desit aliquid. Lego, *quia judico propter omen.* Sententia est, honorem cessit Acestae judicio, quia vidit, Acestis telum arsisse, quod hic omen vocat. Consulendus denuo est Virgilius praedicto loco. SCHEFF. Ita reposui ex editione, quam secutus est Cl. Schefferus, & Leidensi. Atque ita scribendum monuerat quoque in Erratis Commelinus. Habet alioquin ejus editio ut & Micylli, *omne.* Cl. Schefferus emendat *judicio.* At doctissimus Perizonius, malim, inquit, *judicii*, ut sensus sit, concessit Acestae propter omen jaculi honorem judicii de victoria, seu ut victor appellaretur ex sententia judicum. Virgil. AEn. v. 540. *Et primum ante omnes victorem appellat Acesten, Nec bonus Eurytion praelato invidit honori.* Sed quid, si legas *Auspicii propter omen* h. e. prodigii? Petron. *Venturaque damna Auspiciis patuere Deûm.* Seneca Troad. v. 609. *Auspicium noctis* pro omine. Certè Virgil. v. AEn. vers. 533. *auspicium* vocat hanc ipsam rem. *Omen auspicii* prorsus ut Plaut. Asin. II. I. 15. *Augurium auspicii.* Ita ille. Ego putem vulgatum non ineptam habere sententiam, si dixeris *omen judicis* esse omen AEneae, qui erat ἀγωνοθέτης, judex certaminis, & ex illo jaculi incendio omen cepit futurorum. Ἀγωνοθέτης rectè *judex* dicitur. Cyprian. lib. IV. ep. 21. *Quanta est ista gloriae dignitas, quanta felicitas praeside Deo congredi, & Christo judice coronari.* Virgil. AEn. v. 530. *Nec maximus omen abnuit AEneas.* Servius: *Amplexus est & probavit, nam secundum augurum disciplinam dixit ad se non pertinere.* Lego, *hoc pertinere.* Liv. lib. I. cap. 7. *Accipere se omen impleturumque fata.* Flor. IV. 12. *Accepit omen.* Curt. lib. V. cap. 2. *Accipe quoque omen.* MUNCK. De Hygini errore, quem in Virgilio describendo hic commisit, consule J. Perizon. Animadv. Historic. cap. IX. p. 401.

11 LUSERE TROJANI] Salmas. in margine adscripserat, *Trojam.* Videtur respexisse, quae apud Servium leguntur ad AEn. v. vers. 556. *Bebius tamen Macer dicit à Caesare Augusto pueris, qui luserunt Trojam, donatas esse galeas & bina hastilia; ad quod constat Virgilium alludere.* Suetonius apud eundem ad ejusdem libri vers. 602. *Lusus ipse, quam vulgo Pyrrhicam vocant, Troja vocatur.* leg. *Pyrricham.* Πυῤῥίχη est Graecis. Festus: *Troja & regio Priami & lusus puerorum equestris dicitur. Ludi Troici* dicuntur à Varrone apud Non. in *Naenia.* MUNCK.

Ad CAP. CCLXXIV.

12 CERASSUS] Legendum videtur, *Cerasus*, quia ita demum convenit κεράσαι. Diversa habet Plinius, Staphyloque tribuit. SCHEFF. Schefferus, *Cerasus.* Sed Plinius Lib. VII. 56. Staphylo; apud Athenaeum autem Lib. II. c. 6. Melampodi quidam id inventum adscribit. Lactantius ad Stat. IV. Theb. 742. Thracio Lycurgi filio. MUNCK. Bacchus vinum aqua miscere Amphictyonem Atheniensium regem docuit. Athenaeus lib. II. cap. 2. pag. 38.

13 CUM ACHELOO FLUMINE] Schol. Stat. ad I. Theb. 457. *Achelous amnis in Thessaliâ oriens AEtoliam praeterfluens, Thetidis filius, qui primum vinum pocu-*

miſcuit, [1] unde miſcere κεϱᾶσαι eſt dictum. Antiqui autem noſtri in lectis triclinaribus in [2] fulcris capita aſellorum vite adligata habuerunt, [3] ſigni-

poculis miſcuit. Ut Virgil. Poculaque inventis &c. Veteres Gloſſ. in 1. Georg. Virgil. 8. *Non quod Achelous ſolus vino ſit miſtus, ſed ipſum pro qualibet aqua poſuit, ſive quoniam ex Oceano & Thetide multis genitis fluviis, hic primus natus eſt, in honore ejus amnis omnis Acheloia dicta eſt aqua.* Confer ad eundem locum Servium, qui terrae filium dicit Acheloum. Caeterum ex *Tethy* peſſimè iſti Scholiaſtae *Thetin* faciunt. *Thetis* Pelei uxor, *Tethys* Oceani. Etiam apud Hyginum noſtrum hactenus excuſum fuit cap. 177. *Thetis enim Oceani uxor.* Et, *Oceano probibet ſemper ſe tingere Thetis.* Perperam omnino. Emendavimus nos *Tethys.* Audiamus Schol. Hom. ad Iliad. Φ. 194. Δοκεῖ δὲ τὶς (leg. τῷ) ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῶος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ἱστορεῖ Πίνδαρος. Non diſſimilia hiſce ſunt, quae Schol. ad AEſchyl. Perſ. vers. 267. Euſtath. ad Iliad. Hom. pag. 267. Macrob. v. Sat. cap. 18. prodidere. MUNCK. De Celeberrimo fluvio Acheloo conſule Herodot. lib. II. cap. 10. Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Arg. vs. 293. & ex eo plures Acheloos fluvios dictos docet Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 431. unde *Achelous* pro quavis aqua poni ſolet. conſule inprimis inl. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 13. Item Nob. N. Heinſ. ac P. Burm. ad Virgil. I. Georg. 9. & Olear. ad Philoſtrati Heroica cap. II. §. 6. Sed praecipue fabula haec fingi potuit, quia Achelous in AEtolia dulcedine aquae omnes alios fluvios ſuperare dicebatur, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 671.

1 UNDE MISCERE ΚΕΡΑ͂ΣΑΙ DICTUM] Veriorem etymologiam nos docet Hom. Scholiaſtes ad Iliad. Θ. 189. Ἐγκεϱάσασα εἰς κέϱας. περὶ γὰρ τοῦ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν εἰς κέϱας ἔπινον. Puto heic aliquid deeſſe, quod ita debeat ſuppleri: ἐγκεϱάσασα, ἐγχέασα εἰς κέϱας. Porro pro εἰς κέϱας ἔπινον vir illuſtr. in de Num. praeſt. p. 358. reſtituit, κέϱασιν ἔπινον. Non exiſtimem neceſſe. Εἰς κέϱας idem eſt, quod ἐν κέϱατι. Sic apud eundem ad Iliad. Λ. 147. ὅλμος δέ ἐστι κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτεται ὁ σῖτος. pro ἐν ᾧ. Et apud Eurip. interpret. in Phoeniſſ. vers. 1116. Ὤικησεν ὁ Πείρῳς εἰς τὰς Θήβας. Diacon. ad Heſiod. Aſp. pag. 214. edit. Heinſ. Ἐκ αὐτὸν δὲ ὠκεανὸν κύκνοι μεγάλως ἐδόνουν. Lucas Act. Apoſt. XXI. 13. Ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω. Loquuntur ita interdum & politiſſimi ſcriptores. Vide not. Stolb. ad Sophocl. Ajac. Flagellif. p. 122. Ἐν κέϱατι πίνειν non deterius putem dici, quam Latine *in cornu bibere.* Senec. Thyeſt. 453. *Venenum in auro bibitur.* Flor. III. 4. *Bibere in oſſibus capitum.* Ad quae verba conſule Freinsh. Si quicquam tamen mutare velis, ſcribe cum auctore Etymol. qui hunc, quo de agimus, locum ex Scholiaſte deſcripſit, ἐν τοῖς κέϱασι. Verba ejus adducam, quae leguntur p. 502. Κεϱᾶσαι δέ ἐστι τὸ ἐπιχεῖν οἶνον, ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους: πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέϱατι ἀντὶ ποτηρίου. Οὕτω Πείσανδρος, καὶ Ὅμηρος Ἰλ. Θ. Οἶνόν τ' ἐγκεϱάσασα πιεῖν. ἀντὶ τοῦ ἐγχέασα εἰς κέϱας. πρὸ γὰρ τοῦ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν ἐν τοῖς κέϱασιν ἔπινον. Poſſis etiam dicere excidiſſe vocem ἐγχέοντες. Schol. idem ad Odyſſ. E. 93. Κέϱασσε δὲ νέκταρ) ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας. Εἰς κέρας ἐγχέοντες ἔπινον. Plura de more hoc antiquo ſuppeditabunt Nonnus Dionyſ. p. 226. & Schol. Nicandri p. 66. edit. Soteris. MUNCK. Hunc Homerici Scholiaſtae locum ita emendat Ampliſſimus vir G. Cuperus lib. II. Obſ. cap. 8. qui & de phraſi ἐν κέϱατι πίνειν agit, cui adde Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. I. fab. 25.

2 PULCRIS] *Fulcris.* MICYLL. Ita reſcripſi pro *pulchris*, quod vitioſè Micylli & Comel. editiones praeferunt. Monuerat tamen in margine Micyllus, & Marcilius apud Tiliobrogam in Stat. Comment. p. 505. Gloſſ. Iſidori: *Fulcralia, lecti ornamenta, quae & reclinatoria dicuntur.* Capella: *Tardabo Fulcra lecti.* Gloſſ. Philox. *Fulctrum*, ἀνάκλιτον. leg. *Fulcrum.* MUNCK.

3 SIGNIFICANTES SUAVITATEM INVENISSE] Reineſius hunc locum, quem pro mutilo habebant, ſic exiſtimat reſtituendum lib. III. Variorum c. 8. *ſignificantes aſinum vitem inveniſſe.* Addit autem. *De Sileno nemo neſcit, aſello vectum Bachi alumni ſui comitatui adhaeſiſſe. Convenit autem acumini inepti & oblivioſi Grammatici, Silenum nominare, cum Bacchum debebat, & tribuere aſino, quod ſeſſori ejus competebat.* Quae mihi nimis acerba videntur. Quis enim credat, eouſque dementiae potuiſſe quem venire, qui vel per ſomnium de Baccho quid audivit, ut, quod ipſius eſt inventum, tribuat aſello Sileni? Et qui ſcit Reineſius, hanc ſuam emendationem eſſe certam, ex qua unica ſolaque credendum eſt, inventionem vini Hyginum tribuiſſe aſello? Annon longe rectius diceremus, pluſcula abeſſe? Mihi profecto probabilius faceret, qui ſic legeret, *ſignificantes, aſellorum opera ſe ſuavitatem vini inveniſſe.* Aſellorum miniſterium in vineis multiplicem & frequentiſſimum eſſe, quis ignorat? Potuerunt ergo tale quidpiam inſtituiſſe ad honoranda eorum miniſteria. Sed nil opus eſt conjecturis. Rem habemus ipſam, deſcriptam à Pauſania, quam Hyginus reſpexit, vineae

3 ſignificantes * 4 ſuavitatem inveniſſe. Caper autem 5 vitem quam praeroſerat plenius fructum protulit, unde etiam 6 putationem invenerunt. 7 Pelethro-

vineae putationem ſcilicet ab aſino, vitis pampinos abrodente, eſſe primum monſtratam. Verba exſtant in fine Corinthiacorum. at latine ita habent, interprete Amaſaeo. *Hoc loco quod a Naupliae incolis de aſino dicitur, abroſo palmite vitem multo feraciorem redditam, & aſellum, quod ſarmentorum putationem monſtravit, propterea in ſaxo effictum, tanquam minimè, quod hiſtoriae mandetur, dignum, praetermitto.* Dubitare nemo poteſt, quin hanc fabulam Hyginus iſto loco protulerit, quae nunc mutilata, varieque vocibus trajectis foedata eſt. Adeo ſine ullo ſuo merito *ineptus & obliviofus grammaticus* à Reineſio vocatur. Ego locum ita utcunque cenſeo reſtituendum: *capita aſellorum vite alligata habuerunt, ſignificantes, ſatietatem vini inveniſſe caput. Nam vitem quam praeroſerat, plenius fructum protulit. Unde etiam putationem invenerunt.* SCHEFF. Vexatiſſimus hic locus. Pauſan. Corinthiacis: (cap. 38.) *Hoc loco, quod à Naupliae incolis de aſino dicitur, abroſo palmite vitem multo feraciorem redditam, & aſellum, quod ſarmentorum putationem monſtravit, propterea in ſaxo effictum, tanquam minime, quod memoriae prodatur, dignum praetermitto.* Hinc locum Hygini ita reſtituendum cenſet Cl. Schefferus. *Capita aſellorum vite alligata habuerunt, ſignificantes ſatietatem vini inveniſſe caput. Nam vitem quam praeroſerat plenius fructum protulit. Unde etiam putationem invenerunt.* Barthius conjectat, *ſuavitatem nocuiſſe*, vel *Alibidam inveniſſe.* Reineſius Var. Lib. III. 8. *Aſinum vitem inveniſſe.* Ego ἐπέχω. Niſi ab aliis verbis *caper autem* &c. contra quam vir clariſſimus volebat, novam exiſtimo periodum inchoandam. Videtur enim illa opinio de capro vitem rodente apud pleroſque invaluiſſe. Vide noſtrum lib. II. Aſtron. cap. 4. Martial. III. 24. Ovid. XV. Met. fab. 2. Schol. Stat. ad Theb. lib. V. vers. 159. Si nihil ante verba illa, *caper autem* &c. intercidit, pedibus eo in ſententiam Tiliobrogae, qui emendat & ſupplet Hyginum hunc in modum: *Capita capellarum vite alligata habuerunt, ſignificantes capram vini ſuavitatem inveniſſe.* MUNCK.

4 SUAVITATEM] Putat τὸ *vini* hinc excidiſſe Tiliobroga. haud ſcio quam rectè. Supra cap. 130. de Icario: *Ad paſtores devenit, & genus ſuavitatis oſtendit.* h. e. ſuavem vini potum. quanquam ibi *genus ſuave vitis* mallet Nob. Heinſius. Forſan ergo & heic ſcribendum, *ſuavem vitem.* MUNCK.

5 VITEM QUAM PRAEROSERAT] Ποιητικώτερον hoc. Virg. AEn. I. 577. *Urbem quam ſtatuo veſtra eſt.* Terentius: *Eunuchum quem dediſti nobis, quas turbas dedit!* Vetus verſio B. Marci cap. XII. 10. *Lapidem quem reprobarunt aedificantes, hic factus eſt in caput anguli.* Eſdr. cap. 4. 18. *Accuſationem quam miſiſti ad nos, manifeſtè lecta eſt coram me.* Petron. *Hunc adoleſcentem quem vides, malo aſtro natus eſt.* Sic οἱ ό Num. XXXII. 4. Τὴν γῆν ἣν παρέδωκε κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, γῆ κτηνοφόρος ἐστί. Adde Geneſ. XXXI. 16. Noſter ſupra cap. 249. *Facem quam viſa eſt parere Hecuba.* Ad quem locum plura notavi. Schema hoc de antiquioribus ſumtum eſſe notat Servius, & eo Catonem quoque uſum in legem Voconiam: *Agrum quem vir habet, tollitur.* Audiamus Diomedem lib. II. *Atthis, inquit, quae brevitati ſtudet, admittit ſoloeciſmos, quos cum docti fecerint, non ſoloeciſmi, ſed σχήματα λόγου appellantur, ut eſt, nuda genu: &, urbem, quam ſtatuo, veſtra eſt.* MUNCK.

6 PUTATIONEM] Ita repoſui pro *potationem*, quod omnes, quas vidi, occupavit editiones. Monitum tamen jam fuit à Tiliobroga. Virgil. Ecl. II. *Semiputata tibi frondoſa vitis in ulmo eſt.* Juſtin. XLIII. 4. *Putare vitem & ſerere oleam conſueverunt.* Gloſſ. Steph. *Putator*, κλαδευτής. Adde Paul. recept. Sent. Lib. V. Tit. 23. Donatus in Ter. Heaut. *Putare propriè purgare eſt, & arbores & vites dicimur putare.* Arnob. IV. *Putationibus arborum, inquitis, puta praeſto eſt.* Gloſſ. Iſidor. *Falcitat, putat, ſecat.* Feſtus: *Imputatum, nondum purgatum. Putum enim eſt purum. Unde putare vites dicimus, hoc eſt, detrahere, quae impedimento ſunt ad fructum.* Adde quae Servius ſcripſit ad AEn. VIII. 522. Iſidor. Orig. lib. XVII. cap. 5. MUNCK.

7 PELETHRONIUS] Vide Virgil. III. Georg. 113. & ibi Philargyrium, Pliniumque lib. VII. cap. 56. Pindari Scholiaſtes in Pyth. Od. E. Κέλητας καὶ χαλινὸν πρῶτος Βελλεροφόντης κατέζευξε. MUNCK. V. Schol. Pindari Olymp. Od. XIII. 28. Inventum id alii Neptuno tribuunt, qui ipſe primus equum produxit. V. Serv. ad I. Georgic. 12. Lact. ad Statii IV. Theb. 43. & ad VI. Theb. 300, 337. Olear. ad Philoſtrati lib. II. Icon. cap. 14. (quam fabulam e lingua Phoenicum explicare conatur S. Bochartus lib. IV. cap. 33. in Phaleg. p. 299.) unde ἵππειος θεὸς vocatur ab Euripide in Phoeniſſ. 1701. Quo titulo Athenis colitur una cum Minerva ἱππία, quae ob Pegaſum domitum etiam Χαλινῖτις vocatur. V. Pauſan. lib. I. cap. 30. pag. 76. & lib. II. cap. 4. p. 119. & inde Neptunus ἱππηγέτης a Deliis dictus & cultus. V. Tzetz. & Potter. ad Lyco-

phron.

lethronius frenos & [1] ſtratum equis primus invenit. [2] Bellone prima acum reperit, quae Graecè belone adpellatur. Cadmus Agenoris filius [3] aes Thebis primus inventum condidit. [4] Sacus Jovis filius in Panchaia in monte Taſo aurum primus invenit. [5] Indus rex in Scythia argentum primus invenit, [6] quod Erichthonius Athenas primum adtulit. [7] Elide, quae

phron. 767. & Spanh. ad Callim. H. Dian. 50. Mares dicitur in Italia primus equis frenos injeciſſe ab AEliano IX. V. H. 16. ſed de eo videndi interpretes. Quis primus equos conſcenderit, etiam non conſtat. Ab his in AEgypto Seſonchoſis, ab illis Orus primus equos conſcendere hominem docuiſſe perhibetur. V. Schol. Apoll. Rh. IV. 272. Tzetz. ad Lycophr. 1332. refert, a Lyſia Rhetore tradi, Amazonas primas equos conſcendere fuiſſe auſas, quem Lyſiam ad partes etiam vocat P. Petitus de Amazonibus cap. 24. Equos currui jungere alius dicit Neptunum, alius Prometheum primum homines docuiſſe ſcribit. V. Schol. Pind. Od. Pyth. IV. 1. & Stanlei ad AEſchyli Prometh. Vinct. 465. Sunt, qui hoc Trochilo Callitheae filio adſcribant. V. Theon. ad Arati Phaenom. pag. 21. Sed id de quadrigis intelligendum docet Perizon. ad AElian. III. V. H. 38. Sed de variis quadrigarum inventoribus vid. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 175. & Cerda ad Virgilii III. Georg. 113.

1 STRATUM] Ephippium. Ovid. VII. Met. vers. 33. *Purpureuſque albi ſtratis inſignia pictis Terga premebat equi.* Gloſſ. Steph. *Stratra*, ἐπιίππιον. Lege, *ſtrata*, ἐφίππιον. MUNCK.

2 BELLONE] Philoxenus, Βελονη. *Acula*, *acus*. Mallem igitur *Belone* legere, pro *Bellone*. SCHEFF. Scribe *Belone*. Βελόνη enim *acus*, ῥαφίς. MUNCK.

3 AES THEBIS PRIMUS INVENTUM CONDIDIT] An, *oſtendit*? Sed nihil muto. condidiſſe intelligi poteſt, admixtione terrae Cadmiae, ab eo ita dictae. SCHEFF. Quomodo? Conflare forte & expolire docuit. Nam & eam ſignificationem admittit *τὸ condere.* Ita Joſephus apud Juſtin. lib. XXXVI. 2. *Somniorum intelligentiam condidiſſe* dicitur, quod eam auxerit & expoliverit. Adde quae notavit Freinsh. ad Flor. lib. I. cap. 3. Sed rectius forte Cl. Schefferus: *Condidiſſe*, inquit, *intelligi poteſt admixtione terrae Cadmiae ab eo ita dictae.* Interpres tamen vetus Horatii à Siſypho primitus temperaturam aeris repertam tradit. Caeterum, quod primus aeris conflandi artificium apud Thebas invenerit Cadmus, factum inde exiſtimat Cl. Tanaq. Faber ad Anacr. p. 114. ut apud Heſychium Κάδμος pro clypeo, haſta & galea ſumatur. Schol. Hom. ad Iliad. Υ. vers. 18. aes à nonnullis primum omnium inventum dici obſervat, & inde pro σιδήρῳ χαλκὸν uſurpaſſe Homerum. Quod de Homero dicit veriſſimum eſt. Licet idem animadvertere ex quodam Heſychii loco, ſed corrupto. Ταvαηκέι, inquit, χαλκῷ, τῷ ἐκτεταμένῳ σιδήρῳ. Lege, Ταναηκέι. Eſt locus Hom. Iliad. H. 77. Confer Etym. in Χαλκός. Haec hactenus. Sed ex libro Heinſiano video virum illum correxiſſe *cudit.* MUNCK. AEre pro ferro uſos eſſe Heroas antiquiſſimos diſces ex Schol. Apoll. Rhodii I. 430. Heraclide Pontico in Alleg. Hom. pag. 451. & Servio ad I. AEn. 452. in primis e Pauſania lib. III. cap. 3. pag. 210, 211. AEs in Euboea inventum dicitur. V. Spanh. ad Callim. H. Dian. 48. Idaei Dactyli primi aes & ferrum tractaſſe, ac temperaſſe in Creta dicuntur. Vid. Schol. Apoll. Rhod. I. 1129. & Meurſ. lib. II. de Creta cap. 5. Pauſanias lib. VIII. cap. 14. IX. 41. & X. 38. Rhoecum & Theodorum in inſula Samo primos aeris, cjuſque conflandi, & expoliendi artem inveniſſe docet. De quo Theodoro haec tradit Pauſan. lib. III. cap. 12. p. 237. Πρῶτος σίδηρον εὗρε, καὶ ἀγάλματα ἀπ' αὐτοῦ πλάσαι. Σιδήρου κόλλησιν, *ferruminationem*, primus iveniſſe dicitur Glaucus Chius ab Herodoto I. 25.

4 SACUS JOVIS FILIUS] *Cacacus*, ut Polydorus de inventoribus rerum, quamvis ille *Caeaco* non aurum, ſed argentum inventum tribuit, ut etiam *Cadmo* non aes ſed aurum. MICYLL. Mallem *Eaclis*, ut eſt apud Plinium lib. VII. c. 56. & ſic legiſſe video etiam Turnebum lib. XXI. Adverſar. c. 9. SCHEFF. Turnebus Adverſ. lib. XXI. cap. 9. ex Plinio reſcribit *Eaclis*. Plinii verba haec ſunt lib. VII. cap. 56. *Argentum invenit Erichthonius Athenienſis, ut alii, AEacus. Auri metalla & conflaturam Cadmus Phoenix ad Pangaeum montem: ut alii, Thoas & Eaclis in Panchaia.* Sed *AEacus* non *Eaclis* in Hygino eſſe reponendum docuit me Caſſiodorus Var. IV. 34. *Primi dicuntur aurum AEacus, argentum Indus rex Scythiae reperiſſe.* MUNCK. Aurum Solis ex Hyperione & Thia nati filius dicitur a Schol. Pindari O. Iſthm. V. 3. Plinius l. l. addit, de auri inventione agens, *Aut Sol Oceani filius, cui Gellius medicinae quoque inventionem ex melle adſignat.*

5 IN-

quae urbs est in Peloponneso, certamina quadrigarum primum instituta sunt. [8] Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrum primus invenit. [9] Arcades res divinas primi diis fecerunt. Phoroneus Inachi filius [10] arma Junoni primus fecit, qui ob eam caussam primus regnandi potestatem habuit. Chiron Centaurus Saturni filius [11] artem medici-

5 INDUS REX IN SCYTHIA] *Lyncus* fortasse. MICYLL. Hoc *Indi* nomen mihi suspectum est. Mallem *Lydus* ex Aristotele. De quo & Polidorus lib. II. c. 19. *AEs conflare Aristoteles ait Lydum Scytham docuisse*, quae verba ex Plinio desumpta sunt. Quanquam Aristoteles de aere, non de argento loquatur. SCHEFF. Cl. Schefferus mallet *Lydus*, quod Plinius scribat, *AES conflare & temperare Aristoteles Lydum Scythen monstrasse putat.* Apud nostrum cap. 259. rex quidam est Scythiae *Lyncus.* Nihil esse tamen mutandum liquet ex illis, quae è Cassiodoro adduxi. Confer Clement. I. Strom. p. 307. ed. Morell. MUNCK.

6 QUOD ERICHTHONIO] Ea, opinor, caussa est, cur invenisse dicatur apud Plinium. MUNCK.

7 ELIDE] Vide Cassiod. Var. III. 51. Sidon. Carm. IX. vers. 98. MUNCK.

8 MIDAS REX] An scribendum, *Midacritus*, ut est apud Plinium praedicto loco? SCHEFF. Clar. Schefferus ex Plinio *Midacritus* suspicatur scribendum. Valde dubito. Midas enim, non Midacritus, Cybeles filius est supr. cap. 191. Sed & heic mutare quicquam nos vetat Cassiodorus lib. III. 31. *AEs Ionos, Thessaliae rex, plumbum Midas regnator Phrygius repererunt.* MUNCK.

9 ARCADES RES DIV.] Quia hic populus dicitur antiquissimus. V. Serv. ad II. Georg. 342. Eust. ad Dionys. Perieg. 414. Schol. Apoll. Rh. IV. 264. Schol. Aristoph. Nub. 397. Lact. ad Statii IV. Theb 275. Tzetz. & Meurs. ad Lycophr. 481. & apud eos Jupiter natus & educatus dicitur. V. Celeb. P. Burm. ad Ovid. II. M. 405. Ab aliis vero Cretenses res divinas invenisse dicuntur. Serv. ad III. AEn. 104. & Meurs. in Creta. IV. 2. Perseus apud Graecos primus Jovi Apesantio fecisse traditur a Pausania lib. II. cap. 15. p. 144.

10 ARMA JUNONI] Vitiose. Corrigendum est, *aram Junoni.* Vide supra c. 143. SCHEFF. Cogitavi aliquando *sacra.* Cap. 143. *Exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium, quod Junonis sacra primus fecit.* Propius ad veterem scripturam accedit, quod divinabat Schefferus, *aram.* Cap. 225. *Phoroneus Inachi filius templum Argis Junoni primus fecit.* Barthius Comm. Stat. Tom. III. p. 1502. ad hunc locum ita commentatur. *Ἅρμα seu currum Junonis intelligi posse alibi ostendimus. Virgil. tamen intercedit AEneidos ipso initio, arma & currum Junonis simul celebrans.* Sed cesso dicere, quod verum est, locum, inquam, nullâ prorsus indigere correctione. Cassiodorus disertim Var. VII. 18. *Hoc* (opus armorum) *primum Phoroneus Junoni dicitur obtulisse, ut inventum suum numinis, ut putabant, auspicio consecraret.* Praeter Maronem & Cassiodorum vulgatam lectionem asserere etiam nummos veteres apud Ursinum in familiis Romanis, qui Junonem exhibent armis tectam clypeumque manu tenentem, docuit me Nob. Heinsius. MUNCK. Adde Serv. ad I. AEn 20. Plut. Quaest. Rom. Tom. II. pag. 285. Ἥρας δὲ ἱερὸν τὸ δόρυ νενόμισται, καὶ τῶν ἀγαλμάτων αὐτῆς δόρατι στηρίζεται τὰ πλεῖστα. Praeterea non *Phoroneus*, sed Inachus Phoronei pater primus Junoni Argivae sacra fecisse dicitur a Pausania lib. II. c. 15. p. 144. Plutarchus Peirantem primum huic Junoni sacra instituisse dicit, teste Thoma Gale ad Apollodor. lib. II. cap. I. §. 3. Phoroneus ab Argivis ignem invenisse, non vero Prometheus, dicitur. V. Pausan. lib. II. cap. 19. p. 153.

11 ARTEM MEDICINAM CHIRURGICAM] Mihi glossa videtur illud *medicinam.* Eodem enim modo statim post usurpat *artem ocularíam.* Et est nomen *artis* peculiariter quodammodo in usu de medicina. Vide Plinium. Quanquam & ibi scribatur *artem ocularíam medicinam*, nihilo fortasse melius. SCHEFF. Vide Isidor. Orig. III. 9. Nostrum supra cap. 138. Alii dicerent, *medicinam chirurgicam.* omisso τοῦ *artem.* Sed alterum defendit Sanct. Minervae lib IV. Augustin. Confess. lib. IV. 3. *Vir sagax medicinae artis peritissimus.* Schol. German. Centauro: *Saturnus cum Jovem filium in Thracia quaereret cum Philyrâ Oceani filiâ in equum versus dicitur concubuisse, & ea Centaurum natum artis medicinae inventorem.* Nisi putas dixisse *ars medicinae* in recto casu, ut in Ophiucho, *Qui medicinae arte uteretur.* Vibius Sequester: *Virbius Laconices, ubi Hippolytum AEsculapius arte medicinae reddidit vitae.* Firmicus E. P. R. *Textrinae artis magistra.* Solin. cap. XI. *Daedalus fabrae artis magister.* Malim legere, *fabricae artis*, ut vetus codex habuit, cujus excerpta penes me sunt. Non ignoro tamen satis

dicinam chirurgicam [1] ex herbis primus inſtituit. Apollo artem ocu-lariam medicinam primus fecit. Tertio autem loco Aſclepius Apollinis filius [2] clinicen reperit. Antiqui obſtetrices non habuerunt, unde mulieres verecundia ductae interierant. Nam Athenienſes caverant, [3] ne quis ſervus aut foemina artem medicinam diſceret. Agnodice quaedam puella virgo concupivit medicinam diſcere, quae cum concupiſſet, [4] demptis capillis, habitu virili, ſe Herophilo cuidam tradidit in diſciplinam. quae cum artem didiciſſet, & foeminam [5] laborantem audiſſet, ab inferiore parte veniebat ad eam: [6] quae cum credere ſe noluiſſet, aeſtimans virum eſſe, illa tunica ſublata, oſtendebat ſe foeminam eſſe: & ita eas curabat. Quod cum vidiſſent medici, ſe ad foeminas non admitti, Agnodicen adcuſare coeperunt, quod

rectè dici *fabra ars.* Ovid. VIII. Met. 159. *Daedalus ingenio fabrae celeberrimus artis. Fabrum* dixiſſe veteres quod eſſet perfectum, notavit Feſtus. Corrige ergo Gloſſas Iſidori: *Flabrum, perfectum.* lege, *fabrum.* Herbariae medicinae inventionem ei adſignat Galenus. Rectè ergo *ex herbis* addit Hyginus. MUNCK. *Medicina* & officinam medici, & medendi artem notat. V. Perizon. ad AElian. III. V. H. 7. Burm. ad Phaedr. I, 14.

1 EX HERBIS] Haec enim erat antiqua medicina. Vid. Plin. lib. XXV. 2. Schol. Hom. Iliad. Λ. 845. Ἡ γὰρ ἀρχαία ἰατρικὴ ἐν βοτάναις ἦν. De Chirurgica Servius AEn. XII. 396. *Apud veteres medicina manibus magis tractata eſt, unde & chirurgia dicta.* Quibus herbis medicinam inſtituerit Chiron, docebit te Apulej. cap. 12. MUNCK. Chirurgicam vetuſtiſſimam ac potiſſimam medicinae olim fuiſſe partem docet Periz. ad AElian. III. 17. XI. 11. & inde Veteribus ἰατρὸς pro chirurgo. V. Soph. Ajac. 582. & ἰατρικὴ pro arte chirurgica. Herodot. III. 129. De AEſculapio, ceteriſque medicinae inventoribus videndi G. Cuperus Harpocrat. pag. 79, 80. Spanh. ad Callim. H. Apoll. 46. Plut. III. Sympoſ. Tom. II. pag. 647. Stanlei ad AEſchyli Prometh. Vinct. 480. Vide quid de primis medicis proferat Jac. Palmerius in Inquiſitione, an Medicina tempore Mythico in uſu fuerit, quae legitur in Obſ. Miſcell. Vol. X. Tom. III. pag. 336. & ſeqq. Quocum confer Philoſtratum lib. III. cap. 44. de Apoll. Tyan.

2 CLINICEN REPERIT] Τελείαν ἰατρικὴν καὶ τοῖς ἑαυτῆς μέρεσι συμπεπληρωμένην, ut loquitur Galenus. Hinc *clinicus* medicus apud Martial. I. 31. IX. 97. Sed eccleſiaſtici ſcriptores, ut Hieron. epitaph. Fabiolae, & Cyprianus lib. IV. ep. 7. aliique, etiam aegros lecto affixos dixere clinicos. Feſtivè AEſculapium hunc *Deum clinicum* appellat in Apotheoſi Prudentius pag. 220. edit. Giſel. quem vide in Comment. Caeterum clinicen Hippocrati tribuit Plin. lib. XXIX. I. Confer Celſum praef. lib. I. MUNCK.

3 NE QUIS SERVUS] V. Spanh. ad Ariſtoph. Plut. 508.

4 DEMPTIS CAPILLIS] V. H. Junii Comment. de Coma. p. 498.

5 LABORANTEM AUDISSET, AB INFERIORE PARTE VENIEBAT AD EAM] Malè haec diſtinguuntur. Τὰ *ab inferiore parte* cum prioribus ſunt conjungenda. Perizonius. Prava diſtinctio quantopere ſeducat interpretes, docuit me nuperrimè Priap. Carmen. 23. *Fur habeas poenam, licet indignere, feramque Propter olus, dicas, hoc ego? propter olus.* Quos verſiculos, cum malè diſtincti legerentur antehac, non intellexit Scioppius. Vide tu Anthol. lib. IV. cap. XII. 88. MUNCK.

6 QUAE CUM CREDERE SE NOLUISSET] Puto apud noſtrum olim fuiſſe, *quoi*, ut ſolebant veteres, pro *cui*. Quod non intellectum peperit errorem. SCHEFF. *Credere ſe ei.* Heinſius. MUNCK.

7 QUO] Pro *Quare.* MICYLL.

8 ET VALIDIUS] Mallem, *At validius.* SCHEFF.

9 COEPERUNT, QUARE *TUM] Recte Barthius: *coeperunt. Quare tum*, nec eſt ulla hoc in loco lacuna. SCHEFF. Ita hunc locum, ſublato aſteriſco poſt τὸ *quare*, diſtinxi cum Barthio. Sed pro & *validius* lege, *eo validius*, hoc eſt, vehemen-

quod dicerent eum glabrum eſſe & conruptorem earum, & illas ſimulare inbecillitatem. [7] Quo cum Areopagitae conſediſſent, Agnodicen damnare coeperunt. quibus Agnodice tunicam adlevavit, & ſe oſtendit foeminam eſſe. [8] Et validius medici adcuſare coeperunt. [9] Quare tum foeminae principes ad judicium convenerunt, & dixerunt: Vos conjuges non eſtis, ſed hoſtes: quia quae ſalutem nobis invenit, eam damnatis. Tunc Athenienſes legem emendarunt, ut ingenuae artem medicinam diſcerent. Perdix Daedali ſororis filius & circinum & ſerram ex piſcis ſpina reperit. Daedalus Eupalami filius deorum ſimulacra primus fecit. [10] Euhadnes, qui in Chaldaea de mari exiſſe dicitur, aſtrologiam interpretatus eſt. [11] Lydi ſurculis lanam fecerunt, [12] poſtea idem ſamen. * [13] Pan fiſtulae cantum primus invenit. In Sici-

mentius. Marcellin. lib. XV. *Vetita ex more humano validius cupiens.* Saepe ita Phaedrus. At per συγκοπὴν Horat. lib. I. Epiſt. 9. *Novit me valdius ipſo.* MUNCK.

10 EUHADNES] Liber Salmaſii habebat in margine, Ὠάννης. De Oanne illo videndus Seldenus de Diis Syris Syntagm. II. cap. 3. MUNCK. AEgyptii primi fuere Aſtrologi. Schol. Apoll. Rh. IV. 262. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 232. deinde Phoenices, in primis Sidonii. Vide Eumd. ad vs. 905. Ab AEgyptiis ad Graecos hanc artem primus tranſtuliſſe dicitur Eudoxus. V. Menag. ad Diogen. Laert. lib. VIII. §. 87. Scalig. ad Manilii vs. 17. Hujus artis inventum ſibi vindicant Graeci, hinc Urania aſtrologiam inveniſſe dicitur a Schol. Apoll. Rh. III. 1. Primus Endymion Lunae periodos inveniſſe, & huic philoſophiae parti operam dediſſe fertur. V. Schol. Apoll. Rh. IV. 57. & Schol. Ariſtoph. Nub. 397. Quidquid ſit, ante Eudoxum hujus philoſophiae principia ac ſtudia in Graecia exſtitiſſe docet Salmaſ. Ex. Plin. pag. 462.

11 LYDI SURCULIS LANAM FECERUNT] Non eſt mihi dubium, quin ſcribendum ſit, *lanam infecerunt.* Nam lanarum infectionem Lydis deberi, etiam ex Plinio eſt certum. Sed quid illud *ſurculis*? An deeſt quidpiam, nomen puta fruticis plantaeve, cujus ſurculis in hanc rem utebantur? Ita ſane crediderunt, & appoſuere aſteriſcum. Mihi videtur a prima manu fuiſſe, *Lydi Sardibus lanam infecerunt.* Non repugno tamen, ſi quis melius inveniat. Haec ſcripſeram, cum eadem in mentem Turnebo etiam veniſſe video lib. XXI. Adv. c. 9. qui & mox pro *ſamen* emendandum putat *ſtamen*, credo, quod hic actum cenſeret de auctore ſtaminis in tela. SCHEFF. Correxeram, *Sardibus lanam infecerunt* ex Plinianis hiſce verbis: *AEgyptii textilia, inficere lanas Sardibus Lydi*; cum occupatum jam hunc locum vidi à Turnebo in Adverſariorum libris. MUNCK. Lydiae mulieres artis textoriae dicuntur fuiſſe peritiſſimae. V. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 839. & inde Arachne lanificii peritiſſima e Lydia fingitur oriunda. V. Lact. ad Statii XI. Theb. 391. Primus oves tondere, & veſtem de lana conficere coepit Melus e genere Cinyrae regis Cypri. Serv. ad Ecl. VIII. 37. Juxta alios Pan. V. Servii locum, ut ex Cod. MS. profert Cl. Burm. ad I. Georg. 16. Iſis, a Mercurio docta, prima prodidiſſe dicitur laneae veſtis texturam. V. Salmaſ. ad Tertull. Pallium p. 212.

12 POSTEA IDEM SAMEN] Ita & Micyllus & Commelinus habent. Turnebus corrigit, *ſtamen.* quod malim, quam *ſemen*, ut cum Lugdunenſi habet Clar. Schefferi editio. Nam frumentum & ſementem apud Atticos Triptolemus, apud AEgyptios Iſis monſtravere, ut inter alios & Capella lib. II. nos docet. *Sabaei* reſtituerat in libro ſuo Scriverius. Caeterum pro *idem* reponendum omnino *iidem* vel *item.* MUNCK.

13 PAN FISTULA &c.] Non ille Mercurii & Penelopes, ſed Διὸς καὶ Θύμβρεως, vel Ὕβρεως, ut alii malunt. Vide Schol. Hypoth. Pyth. Pindari. Tzetzes in Lycophron. p. 123. Ἕτερος δὲ Πὰν Διὸς καὶ Ὕβρεως. MUNCK. Apollodor. lib. I. pag. 13. Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Ὕβρεως. De re, quam de hoc Pane refert Apollod. diſſentiunt veteres, alii enim a Glauco, alii ab ipſo Jove Apollinem

hanc

Sicilia frumentum Ceres prima invenit. [1] Tyrrhenus Herculis filius tubam primus invenit, hac ratione: quod cum carne humana comites ejus vefcerentur, ob crudelitatem incolae circa regionem diffugerunt; [2] tunc ille quia ex eorum * deceſſerat, [3] concha pertuſa buccinavit, & pagum convocavit, teſtatique ſunt, ſe mortuum ſepulturae dare, nec conſumere. Unde tuba [4] Tyrrhenum melos dicitur. [5] Quod exemplum hodie Romani ſervant: & cum aliquis deceſſit, tubi-

hanc artem didiciſſe tradunt. De Glauco v. Athenaeus lib. VII. cap. 12. pag. 296. A Jove oracula Apollinem accepiſſe docebunt loca, quae ad Nepotem II. 2, 7. & a Celeb. P. Burm. in Var. Lect. Servii ad III. AEn. 251. ſunt citata. Sed ad rem. Plures fuiſſe Panes docet Schol. Theocriti Idyll. IV. 62. & de Panis, aut Panum parentibus parum conſtare docebunt, Schol. Theocriti Idyll. I. 3, 123. VII. 109. Serv. ad I. Georgic. 16. Tzetz. ad Lycophr. 772. Herodot. II. 145, 146. & Munck. ad fab. 224. Jam Euripides Iphig. in Taur. vs. 1126. fiſtulam vocat κάλαμον οὐρείου Πανὸς, nempe ejuſdem, qui paſtorum Deus eſt, de quo Lamb. ad Horat. I. 17, 11. qui caprina facie, ac cruribus hircinis depingitur. V. Serv. ad Ecl. II. 31. Herodot. II. 46. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 995. Schol. Ariſtoph. Ran. 232. qui Rheae dicitur πάρεδρος. V. Schol. Pind. O. Pyth. III. 139. & hinc idem, qui Sol habetur. V. G. Cuper. Harpocrat. p. 88. A quo Pane igitur inventa ſit fiſtula, non definio. In montibus a Terambo inventa dicitur Antonino lib. cap. XXII. Met. a Mercurio Σύριγξ μονοκάλαμος, a Sileno πολυκάλαμος, a Marſya κηρόδετος inventa dicitur, ut ex Athenaeo diſcimus lib. IV. cap. ult. p. 184.

1 TYRRHENUS HERCULIS F.] Hic a Pauſan. lib. II. cap. 21. pag. 158. vocatur Herculis & Lydae mulieris filius, quam Omphalen fuiſſe docet ex Dionyſio Halic. Cl. Kuhnius.

2 TUNC ILLE, QUIA EX EORUM] Barthius hunc locum ita cenſet emendandum: *tunc ille, quia ex eorum numero deceſſerat, concha.* Sed in emendatione iſta nihil eſt, quod cum ſequentibus cohaereat: & ſi deceſſit ipſe, quare convocabat? Lege itaque mea ſententia: *tunc ille, quum quis ex eorum numero deceſſerat*, hoc eſt, ſi quis fuerat defunctus & mortuus, tunc ipſe dabat ſignum, & convocabat vicinos, ut viderent, non devorari eum, ſed tradi ſepulturae. SCHEFF. Barthius ad Stat. Tom. III. p. 505. legit: *Tunc ille, ubi qui ex eorum numero deceſſerant.* Schefferus: *Tunc ille, quum quis ex eorum numero deceſſerat.* Schefferi conjecturam praeferam. MUNCK.

3 CONCHA BUCCINAVIT] Κογχύλῃ ἐσάλπιζε. ἐπεὶ δὲ παρὰ Τυρσηνῶν εὑρέθησαν αἱ σάλπιγγες, ἐπαύθη καὶ τῇ κογχύλῃ σαλπίζειν. MUNCK.

4 TYRRHENUM MELOS] Et σάλπιγξ Τυρσηνικὴ Euripidi in Phoeniſſis. Ridiculè tubae inventionem tribuit Tirtaeo Horatii vetus commentator in Artem. Virgil. AEn. VIII. 526. *Tyrrhenusque tubae mugire per aethera clangor.* Vide ad eum verſum Servium. Cum Servio faciunt Clemens I. Strom. p. 306. Pollux lib. IV. 11. & Plinius VII. 56. De Tyrrheno & Lydo quae Servius narrat ad lib. I. vers. 71. enotari merentur. *Conſilium igitur*, inquit, *habuerunt, ut partiti turbam, quam alere non poterant, alternis diebus abſtinerent à cibis, luſibuſque vacarent: atque hac laſcivia excogitaverunt talorum teſſerarumque jactum pilaeque lusum, & tibiae modulationem, & concentum ſymphoniae tubarumque, quibus advocati cives facilius tolerarent jejunium.* Pro *advocati* in Servio procul dubio reponendum *avocati.* Hieron. lib. II. ep. 7. ed. Caniſ. *Sudans meſſor pſalmis ſe avocat.* Apul. I. Met. *Fabulae feſtivitate nos avocavit.* Non diſſimile vitium occupavit Cyprianum Tract. II. de habit. Virginum. *Hanc ſectari ſalubre, & adverſari ac negligere letale.* Repono, *at averſari.* Caeterum de talorum teſſerarumque jactu diverſum ſentiunt Iſidorus lib. XVIII. cap. 60. Herod. lib. I. Schol. Eurip. ad Oreſt. vers. 432. Stat tamen ab Hygino Tzetzes ad Lycophron. p. 198. Lactantius porro ad Stat. VI Theb. vers. 404. *Meleum Tyrrhenorum imperatorem*, Plinius autem *Piſeum Tyrrhenum* tubae aeneae facit inventorem. Sed in Statiano interprete pro *Meleus* reſcribendum eſſe *Maleus* ex ipſo diſces ad lib. IV. vers. 224. De variis tubarum generibus vide Euſtath. ad Iliad. Σ. Aliam tubae inventionis cauſam adſignat Iſidor. lib. XVIII. 4. Etiam τειχοποιΐαν invene-

runt

tubicines cantant, & amici convocantur, testandi gratia, eum neque veneno, neque ferro interiisse. Cornicines autem classici invenerunt. Afri & AEgyptii primum [6] fustibus dimicaverunt, postea Belus Neptuni filius gladio belligeratus est, [7] unde bellum est dictum.

CCLXXV.

runt Tyrrheni, unde τύρσεις dicta τὰ τείχη, ut annotat Tzetzes in Lycophron. pag. 117. ed. Steph. MUNCK. De talorum ac tesserarum lusu agentis Servii a Munckero citati verba inlustrat Herodotus I. 94. a quo dissentit parum Athenaeus lib. I. cap. 14. & cap. 15. qui latius de primis aleae & talorum inventoribus disputat, cui adde H. Junium II. Animadv. cap. 4. p. 87. & quos laudat Vir Eximius in Vanno Critica cap. VIII. pag. 269. De Tubarum inventoribus variae variorum sunt sententiae. Cum Servio & Polluce a Munckero citatis confer Athenaeum lib. IV. cap. ult. p. 184. Schol. Aristophan. Ran. 133. sed & lege Cerdam ad Virg. VIII. AEn. 526. De Minerva tubae inventrice agit Potter. ad Lycophron. 915. Tria tubarum genera fuisse docet Schol. Sophoclis in Ajace vs. 17. εἰσὶ γὰρ Λιβυστικαὶ σάλπιγγες, εἰσὶν Αἰγύπτιοι, εἰσὶ Τυρσηνικαί. πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν Τυρσηνικὴν σάλπιγγα. Idem testatur Schol. Eurip. Phoeniss. 1386. sed ibi Ἀρχίδας pro Ἀρχώνδας scribitur. Qui cum Scholiaste Homeri Iliad. Σ. v. 219. docet, Veteres in bello Trojano nondum tuba fuisse usos; Homerum itaque, & post eum Euripidem, ut in Troad. 1267. & Rheso, 144, 989. & alibi per prolepsin de tuba fecisse mentionem statuendum. Amazonas tuba fuisse usas contra Isidorum docet P. Petitus de Amazonibus cap. 27. in fin. De tibiae, lyrae & tubae usu in bello v. Plut. de Musica Tom. II. p. 1140. & A. Gell. I. II. N. A. Sed de hisce agendi hic non est locus. Ut autem Tubarum, sic etiam *Tibiarum* varii feruntur esse inventores. Troezenii ajunt ab Ardalo Vulcani filio esse inventam. V. Pausan. lib. II. cap. 31. p. 184. & Plut. de Musica p. 1133. cum alii Thebanis alii Phrygibus id inventum tribuant. Vide quae dixi ad fab. 165.

5 Quod exemplum] Haec pro adjectamentis habeo, usque ad ista verba, *Afri & AEgyptii.* Certe etiam quod additur de cornicibus, ineptum videtur. SCHEFF. Haec, ut & quae sequuntur, usque ad illa. *Afri & AEgyptii*, pro adjectamentis habet Clar. Schefferus. Non ita visum fuit Victorio, qui Variorum lib. IX. cap. 14. illa, quae de Romanorum consuetudine heic narrantur, adducit; nec Kirchmanno, qui itidem Fun. Rom. Lib. II. 4. hunc Hygini locum laudat MUNCK.

6 Fustibus dimicaverunt] Plinius: *Praelium Afri primum fecere contra AEgyptios fustibus, quos vocant phalangas.* Confer Diodor. lib. III. p. 183. Alardi Epiphyll. cap. XI. MUNCK.

7 Unde bellum est dictum] Pro Glossematis haec habet Barthius ad Stat. Tom. II. 889. Dubito nonnihil. Ecce enim eadem legas apud Cassiodor. Var. I. 30. *Postea Belus ferreum gladium primus produxit, à quo & bellum placuit nominari.* Quae quisque arma invenerit, docet Servius ad AEn. IX. 505. ubi inter alia habes: *Arcas gladium longiore lamina produxisse; Peleus primus machaeram invenisse narratur.* MUNCK. Ab Arcadibus, & in urbe Mantinea inventam esse arma tractandi artem docet Ephorus apud Athenaeum lib. IV. cap. 13. p. 154. Gladios longiore lamina primus invenit non Arcas sed Lycaon Arcas, machaeram Peleus, & curvum gladium Perseus, ut multi dixere. Pluribus de armorum inventoribus agit Servius ad IX. AEn. 505. Thessalos lanceam invenisse dicit Schol. Eurip. Hippol. 221. Hellanicus Lemnios arma bellica primos fabricasse tradit apud Schol. Apoll. Rhodii lib. I. Argon. vs. 608. & Tzetzen ad Lycophron. vs. 462. hinc Vulcano sacra Lemnos, in qua dicitur esse ἐργαστήριον τοῦ Ἡφαίστου, ἔνθα καὶ κρατῆρες πυρός. V. Schol. Soph. Philoct. vs. 796, & 982. cui adde Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 520. nam fabulam, unde Vulcano sacra haec insula sit, ut docet Schol. Homeri Iliad. A. vs. 590. explicat Heraclides Ponticus in Allegor. Homeric. p. 446, 447.

Ad

CCLXXV. *Oppida qui quae condiderunt.*

[1] Jovis in India Thebas Thebaidos, [2] nomine nutricis suae: quae Hecatompylae adpellantur, ideo quod centum portas habent. [3] Minerva in Chalcide Athenas, quas ex suo nomine adpellavit. [4] Epaphus

Ad CAP. CCLXXV.

1 Jovis in India Thebas Thebaidos] Hic desunt pluscula. Nam Thebae portarum centum non est in India, sed AEgypto, quod ex Plinio est certum. Deinde, quomodo ex nomine nutricis diceretur Hecatompylae? imo reddit ipse aliam statim caussam ejus appellationis. Deest ergo nomen factum ex nomine nutricis. Id quod suspicor esse *Leucotheae*. Videndus est Plinius lib. v. c. 9. SCHEFF. Atqui AEgyptias has faciunt alii, & ab Osiride exstructas volunt. Hom. Iliad. I. 382. Θήβας Αἰγυπτίας appellat. Ad quem locum Scholiastes: Τὰς νῦν καλουμένας Διόσπολιν. Hoc ex Strabonis lib. XVII. habet. Diodorus Lib. I. Τὰς δὲ Θήβας καὶ Διόσπολιν τὴν αὐτὴν φασιν ὑπάρχειν. Euseb. Praep. p. 29. de Osiride: Κτίσαι τε πόλιν ἐν τῇ Θηβαΐδι Ἑκατόμπυλον, ἣν τινὰς μὲν Διὸς πόλιν, ἐνίους δὲ Θήβας προσειπεῖν. Thebais provincia AEgypti est. Marcellin. lib. XXII. p. 421. ed. Boxh. *Tres provincias AEgyptus fertur habuisse temporibus priscis, AEgyptum ipsam, & Thebaidam, & Libyam.* Liberat tamen à culpà Hyginum Turnebus Advers. XXI. 9. ubi superior AEgypti pars, quam Thebaida dictam apud Tzetzen in Hesiod. legi, quomodo etiam India dici potuerit, nos docet: & rectè *Thebaidos*, non *Thebaidas*, legit. Thebais contermina Indorum genti. Anonymus in descriptione orbis, quam Godofredus edidit cap. 18. de Alexandriâ. Ἐπὶ κεφαλῆς γὰρ ἔχουσα Θηβαΐδος Ἰνδῶν γένος, καὶ λαμβάνουσα πάντα παρέχεται. Isidorus lib. XV. cap. I. Boeotias & AEgyptias Thebas eodem auctore extructas vult: quod legere haud memini usquam alibi. Confer Tzetzen in Hesiod. Ἔργ. qui pag. 49. edit. Heinf. Thebas ternas enumerat, ut & Diaconus ad Scut. vers. 49. Servius ad AEn. IX. 697. Schol. Juvenal. ad Sat. XV. vers. 6. *Thebas trans AEgyptum dicitur Liber condidisse.* Nempe Bacchus idem est, qui Osiris. MUNCK. Plures fuere Thebae. Quatuor enumerat Schol. Lucani lib. VIII. vs. 852. Novem fuisse hujus nominis urbes adfirmant Stephanus Byzantinus de Urbib. & Pop. & Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 248. Caussam docet Salmasius de L. Hellen. pag. 362. Thebas vero hecatompylas fuisse Thebas AEgyptias docet idem Eustathius, & Thebas urbem AEgyptiorum, populi etiam antiquissimi, fuisse primam ac vetustissimam docent Critici ad Apoll. Rhod. IV. Arg. vs. 262. in qua prima regum AEgyptiorum sedes fuisse, & quam muro cinxisse Osiris, imo universa olim AEgyptus *Thebae* fuisse vocata traditur. Vide If. Voss. ad Melae lib. I. cap. 9. lin. 106.

2 Nomine nutricis] Quaerit Schefferus, quomodo de nomine nutricis Hecatompylae sint dictae. Ego existimem Thebas eum velle dictas à nutrice, cui nomen *Thebe* fuerit. Sanè à Thebe dictas Thebas Tzetzes ad Lycophron. quanquam ibi eam non nutricem fuisse Jovis, sed à Jove constupratam narrat p. 180. ed. Stephan. Alii Jovis filiam fuisse volunt. Tzetzes ibidem: Λύκος δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν ἱστορεῖ, μετὰ τὸν κατὰ Δευκαλίωνα Ζεὺς μιγεὶς Ἰοδάμᾳ τῆς (leg. τῇ) Τιθωνοῦ τοῦ Ἀμφικτύονος, γεννᾷ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, ἀφ' οὗ Ὠγυγίη ἡ Θήβη. Ogygias autem Thebas esse AEgyptias ibidem idem docet Grammaticus, ut & Eustathius ad Dionys. p. 36. Caeterum eos, qui à filiâ Jovis Thebe dictam illam urbem tradiderunt, sequutus est Servius ad AEn. III. 466. *Jupiter quondam Thebae filiae duas columbas* &c. Ita omnino legendum, non *Hebae*, ut editum hactenus. Firmat eam lectionem efficaciter Silius extremo libro III. *Nam cui dona Jovis non divulgata per orbem, In gremio Thebes geminas sedisse columbas?* Quem locum nobis suggessit doctissimus Jacobus Perizonius, cui & emendatio illa venerat in mentem, quanquam τὸ *filiae* vel tollere mallet, vel mutare in *nutricis*. MUNCK. Rectè percepit Auctoris mentem Munckerus. Originem veram nominis *Thebes* tamen Boeoticae ignorant Mythographi. Sic Thebae Boeoticae sive Heptapylae, de quibus mox agit Hyginus, juxta Stephanum Byzantinum a Thebe Promethei filia, juxta alios a Thebe Asopi, & quidem Boeotii, & Meropes filia dictae sunt, vide Pausan. lib. II. cap. I. & cap. 5. Schol. Pindari Olymp. Od. VI. 144. ad Od. Nem. IV. vs. 36. ad O. Isthm. I. vs. I. A Thebe Zethi uxore dicit Apollodorus lib. III. pag. m. 179. Juxta alios *Thebae* istae a Cadmo Phoenice conditae nomen adeptae sunt a *Thebis AEgyptiis*. Vid. Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 641. & Conon. Narrat. XXXVII. apud Photium pag. 446. Junio-

phus Jovis filius in AEgypto Memphim. Arcas Jovis filius in Arcadia [5] Trapezunta. Apollo Jovis filius Arnas. * [6] Eleufinus Mercurii filius Eleufinem. Dardanus Jovis filius [7] Dardaniam. Argus Agenoris filius Argos. [8] Cadmus Agenoris filius Thebas Heptapylas, quae feptem portás [9] habuiffe dicitur. Perfeus Jovis filius [10] Perfeida.

Juniores volunt a Phoenicia aut Hebraea voce notante arcam, i. e. navem inftar arcae, qua Cadmus in Graeciam trajecerit. Confule Salmaf. ad Solinum pag. 717. & Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 87. ubi & aliorum de hujus nominis origine fententias videbis.

3 MINERVA IN CHALCIDE ATHENAS] Illud *in Chalcide* non concoquo. Neceffe eft, ut abfit quidpiam, quod nunc non excogito. Nam Chalcis alias nihil pertinet ad Athenas. Meurfius in de Fort. Attica, citans hunc locum, legit *in Attide*. Forfan fcripfit, *in Hellade*. Alterutrum horum certe hic fcribendum eft. SCHEFF. Scribo, *Atthide*. quod & Meurfio effe vifum in de Fort. Atticâ didici ex Schefferi notis in hunc locum. Apollodorus lib. III. *A filiâ fuâ Atthide regionem cognominavit Cranaus*. Eadem habet Juftin. lib. II. 5. Hieronymus Chron. *Cranaus indigena, ex cujus filiae Attidis nomine Attica nominata*. Hoc cum vero non benè convenire fortè videatur, cum ab Atthide non Attica, fed Atthis potius dicenda fit. Euftath. in Dionyf. (vs. 623.) Ἀττικὴ δὲ ἡ κατὰ Ἀθήνας χώρα λέγεται, καὶ Ἀτθίς. Τοῦτο μὲν ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς θυγατρὸς Κραναοῦ &c. Tradunt tamen idem Strabo & Paufanias. Adde Tzetzen in Lycophron. p. 88. Sidon. carm. v. *Atthis mel, Phoenix palmas, Lacedaemon olivum*. Ifidorus Lib. XV. I. in *Hellade* à Cecrope conditam tradit. quod idem eft. Hellada enim propriè veram effe Graeciam volunt, quae nunc Attica, Acte prius dicta, ut loquitur Solinus cap. XII. MUNCK. Prius Actaea, deinde Attica dicta ab Atthide Cranai filia, de qua Paufan. lib. I. cap. 2. pag. 7. & de Atthide celeb. P. Burm. ad Ovid. I. M. 588.

4 EPAPHUS MEMPHIM] Confule noftrum cap. 149. Apollod. Lib. II. p. 62. Clemens Strom. Lib. I. ejus urbis conditorem Apin facit. Sed ille idem, qui Epaphus. MUNCK.

5 TRAPEZUNTA] Sufpicor & ante hoc vocabulum lacunam effe. Nam Paufanias & alii conditorem hujus urbis nominant Trapezum. SCHEFF. Ante hoc vocabulum intercidiffe quaedam cenfet Cl. Schefferus. Non ego. Vide cap. 176. MUNCK.

6 ELEUSINUS] Mallem, *Eleufines*, ut habet Paufanias. SCHEFF. Cl. Schefferus, *Eleufines*. Sed vide notas ad cap. 147. ubi *Eleufinum* appellat oppidum. MUNCK.

7 DARDANIAM] *Dardanum* appellat Servius ad AEn. VIII. 134. *Dardanumque*, inquit, *oppidum in regione Dardanid.* Sane Δάρδανον Diodorus quoque lib IV. & V. vocat. Euftath. ad Iliad. β. pag. 267. Δαρδανία eft τόπος τις. Δάρδανος πόλις. Nec aliter Stephanus docet. Sed Δαρδανίαν urbem appellant cum Hygino Hom. Schol. ad Iliad. Υ. vers. 215. Conon cap. 21. Tzetzes in Lycophron. p. 18. ut *Dardaniam* Hieron. Chronicis Eufeb. Meffala Corvinus Lib. de Progenie Augufti, & Ifidor. Lib. XV. I. MUNCK. *Dardaniam* urbem adpellat etiam Schol. Euripidis in Orefte vs. 1392. Δαρδανία δὲ πόλις πλησίον τῆς Τροίας, ἀπὸ Δαρδάνου βασιλεύσαντος ἐκεῖσε. Euft. ad Dionyf. Perieg. vs. 524. poftquam infulam Samothracen *Dardaniam* effe dictam docet, addit ἐλέγετο δέ ποτε Δαρδανία διὰ τὸν Δάρδανον, ὃς ἐν τῷ κατακλυσμῷ διεπορθμεύθη ἐκεῖθεν εἰς τοὺς Τρωικοὺς τόπους. Hujus loci incolae *Dardani* vocantur, non *Dardanenfes*. Idem ad vers. 1138. οἱ Δαρδανεῖς, Ἰνδικὸν ἔθνος. οἱ μέντοι Δάρδανοι, Τρωϊκόν.

8 QUAE CADMUS] Illud *quae* delendum, quia huc eft tractum ex fequentibus. SCHEFF. Illud *quae* ex fequentibus malè huc trajectum. Dele una cum afterifco. MUNCK.

9 HABUISSE DICITUR] Lege, *dicuntur*. nifi in praecedentibus mavis *Thebam heptapylam*. Apollod. lib. III. p. 145. Γαμεῖ δὲ Ζῆθος Θήβην, ἐξ ἧς ἡ πόλις Θῆβαι. Fuit illa Thebe nata ex Afopo & Metope Ladonis filia, ut vult Schol. Pind. ad Ifthm. od. I. Dicta illa urbs etiam ἑνικῶς Θήβη, ut notum eft ex Pindari & Euripidis Scholiaftis, ficut Μυκήνη & Μυκῆναι. Hefiod. Afp. 49. Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ. Adde quae fcripfit Euftath. ad Hom. Iliad. p. 373. Senec. OEdip. vers. 112. *Refpicis terras, miferanda Theba*. Apulejus Graecatur Lib. III. Met. *Thebas heptapylos acceffimus*. MUNCK. De re Spanh. ad Callim. H. Del. 87. Nec neceffe eft, ut cum Munckero legas *dicuntur*. Confule celeb. J. Perizon. ad Sanctii Minerv. lib. II. cap. IX. §. 4.

10 PERSEIDA] Nullum invenio oppidum eo nomine, nifi in Macedoniâ apud Liv. lib. XXXIX. cap. 54. A Perfe filio hujus Perfei dictos effe Perfas quidam voluere. Vide Euftath. in Dionyf. pag. 131. Sufpicor tamen fcribendum *Perfida*.

da. Castor & Pollux Jovis filii [1] Dioscorida. Medus AEgei & Medeae filius [2] in Ecbatanis Medam. [3] Nilus Solis filius Carmentum. * Liber in India [4] Hammonem. Ephyre nympha Oceani filia [5] Ephyren, quam postea Corinthum adpellarunt. Sardo Stheneli filia Sardis. [6] Cinyras Paphi filius filiae suae nomine Smyrnam. [7] Perseus Jovis filius Mycenas. Semiramis Dercetis filia [8] in Syria Babylonem.

CCLXXVI.

sida. Sanè à Perseo dicta *Persis*, ut idem Scholiastes notavit. p. 27. Forte & oppidum aliquod idem, quod tota regio, habuit olim nomen. Perseis Macedonica à Perseo dicta est non Jovis, sed Philippi filio. MUNCK.

1 Dioscorida] Mallem, *Dioscoriadem.* Sic enim habent Strabo atque Stephanus. SCHEFF. *Dioscurum* appellat commentator barbarus barbari libelli Ovidii vetulae. Cl. Schefferus ex Stephano & Strabone emendat *Dioscoriada.* Isidorus Lib. xv. 1. *Dioscoriam* dicit. unde fecerim *Dioscoridam* vel, quod verius forsan, *Dioscoriadam*, terminatione Latinâ. *Dioscorias* illa urbs etiam à Solino nominatur cap. 25. & à Castoris & Pollucis aurigis condita dicitur. Aurigae illi fuerunt Rhecas & Amphistratus. Vide Eustath. ad Dionys. p. 92. Amphitus & Telchius sunt Ammiano, apud quem ista invenio lib. xxii. p. 389. ed. Boxh. *Dioscurias nunc usque nota; cujus auctores Amphitus & Telchius Spartani traduntur, aurigae Castoris & Pollucis, à quibus Heniochorum natio est instituta.* MUNCK. Lege *Dioscoriadam* sive *Dioscuriadam.* consule Cellarii Geographiam Antiquam lib. iii. cap. ix. §. 17.

2 In Ecbatanis Medam] Nimis etiam haec corrupta sunt. Nullam urbem Medam reperio. Praeterea Ecbatana non est regio, sed urbs, & caput Mediae, quod vel ex Curtii lib. v. c. 8. notum. Itaque illud *Ecbatanis* habeo suspectum. Mox pro *Medam* scribo *Mediam.* De Media à Medo, sive Medeae, sive alterius filio appellata scriptores fere conveniunt. Illud annotatione dignum, quod in titulo promittantur conditores oppidorum; & quae hactenus memorata sunt, oppida fuere. An & oppidum est Mediae regionis, cujus nomen cum ipsa commune? Num vitium hujus loci majus, & nonnulla desunt? SCHEFF. *Mediam* rectè Cl. Schefferus. Sed cur dubitaret, an urbs regioni cognominis inveniretur, causa non erat. *Medeam* appellat eam Justinus lib. xlii. 3. *Mediam* Isidorus Orig. lib. ix. cap. 2. & lib. xv. cap. 1. *Medus autem AEgei filius Mediam construxit: unde & regio ejus Mediae nomen sortita est.* Adde notas nostras ad cap. 27. MUNCK.

3 Nilus Solis filius Carmentum] Foedissime haec omnia sunt depravata, vitio librariorum. Nullus Nilus est Solis filius, nullum oppidum Carmentum. An scripsit noster *Camirus solis filius Camirum*? SCHEFF. Suspicatur scribendum Cl. Schefferus, *Camirus Solis filius Camirum.* Quam conjecturam mirificè confirmant, quae Natalis scribit lib. v. cap. 17. *Ea insula*, inquit, *dicta est postea Tripolis, quia tres Rhodi & Solis filii, Lindus videlicet, Camirus, Ialysus nomina urbibus à se conditis dederunt.* Putes respexisse Pindarum Olymp. vii. qui tamen illos tres non filios Solis, sed nepotes facit. Editi nimirum hi tres erant Cercapho Solis filio, ut & Diodorus memorat lib. v. p. 329. Ceterum interim Camirum oppidum à Camiro conditum, ut loco modo laudato etiam Pindarus tradit. Natalis, ut opportunè, dum haec scribo in mentem venit, hausit sua ex Tzetz. in Lycophron. p. 149. ed. Steph. Λίνδος γὰρ καὶ Ἰήλυσος καὶ Κάμειρος, πόλεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐκγόνων Ἡλίου καὶ Ῥόδης καὶ Ποσειδῶνος. leg. Ῥόδης τοῦ Ποσειδῶνος. Nisi & ille ἐκγόνους pro nepotibus posuit. *Rhoden* appellat quoque Hom. Schol. ad Odyss. P. vers. 208. Scribendum ergo *Rhodes* apud Natalem. MUNCK. De hac urbe Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 504. Qui tamen errat, docens urbem Camirum a Graecis per ι, Herois vero nomen per Diphthongum ει scribi. Ipse Herodotus nos aliud docet lib. i. cap. 144. αἱ πέντε πόλιες, Λίνδος, καὶ Ἰηλυσός τε καὶ ΚΑΜΕΙΡΟΣ καὶ Κῶς τε καὶ Κνίδος. Hunc errorem ex aliis etiam auctoribus jam detexit Cellarius lib. iii. Geogr. Ant. cap. ii. §. 35. De hac urbe, & heroe plura Meursius lib. i. in Rhodi descriptione cap. 4, 5, 6, 7, 9. 10. & alibi.

4 Hammonem] De Hammoniis & urbe *Hammone* vide Herodotum l. ii. c. 42. & lib. iii. c. 25. & seqq. Eust. ad Dionys. Perieg. 211. & Cellarii Geograph. Antiqu. lib. iv. cap. ii. §. 11. De Deo Hammone egimus ad fab. 133.

5 Ephyren] Scribe *Ephyraean* cum Pausania in Corinthiacis. SCHEFF. *Ephyraeam* corrigit Cl. Schefferus, quod ita Pausanias habeat. Nihil opus erat. Vide quae notavi ad cap. 221. Quibus addo, quae Hom. Scholiastes habet ad Iliad. N. 301. Ἰστέον δὲ Ἐφύραι εἰσὶ τέσσαρες. μία μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν. δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἤπειρον. Τρίτη δὲ τῆς Ἤλιδος. Schol. Pind. ad

Nem.

CCLXXVI. *Insulae maximae.*

MAURITANIA posita ad solis occasum in circuitu stadia LXXVI. AEgyptus in sole & austro posita, [9] quam Nilus circumlavat, circuitu stadia * [10] Sicilia in triscelo posita, circuitu stadia [1] XXXDLXX.

Nem. od. 7. Τέσσαρας δὲ ἀναγράφει τὰς Ἐφύρας. πρώτην μὲν τὴν αὐτὴν Κόρινθον ὀνομασθεῖσαν. ἑτέραν δὲ, τὴν περὶ Θεσσαλίαν. Τρίτην δὲ περὶ Μῆλιν, ἧς Ἱππίας μνημονεύει. Τετάρτην τὴν ἐν Θεσπρωτοῖς. Scrib. Ἦλιν pro Μῆλιν. Vell. I. 3. *Corinthum, quae antea fuerat Ephyre.* Hieronymus Chron. *Ephyra, quae nunc Corinthus à Sisypho est.* Adde Gell. lib. XIV. cap. 6. Corinthus autem dicta postea à rege Corintho, teste Heraclid. περὶ πολ. *Ephyraea* apud Pausaniam, ut rectè observavit Sylburgius, regionis est nomen, non urbis. Urbs *Ephyre* dicitur Straboni, Stephano, aliisque, quos jam laudavi. Caeterum *Ephyren* urbis hujus auctorem alii non Oceani, sed Epimethei faciunt filiam. Vide Schol. Apollon. IV. 1212. Stephani verba sunt: Ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Μύρμηκος, τοῦ Ἐπιμηθέως γυναικός. Videtur corrigendum ex Apolloniano Scholiast. Ἐφύρας τοῦ Μύρμηκος &c. Eumelus illam Ephyren Epimethei uxorem facit. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 219. Ἐκαλεῖτο δέ φασι ποτὲ καὶ Ἐφύρα, ἀπὸ Ἐφύρης τινὸς Ἡρωΐνης. MUNCK.

6 CYNARAS PAPHI FILIUS] Legendum puto, *Cinyras.* Cinyrae profecto filia fuit Myrrha. Porro Myrrha & Smyrna idem. Inde Smyrnium herba, quia refert Myrrhae odorem. Et noster supra c. 58. scribit *Smyrna*, ubi alii *Myrrha*, quae proinde scriptura ibi videtur servanda. SCHEFF. Ita rescripsi pro *Cynaras*, ex Ovid. X. Met. vers. 297. & nostro supra cap. 58. Κινύρας enim Graecis est. MUNCK.

7 PERSEUS JOVIS FILIUS MYCENAS] Consule Pausan. lib. II. cap. 15. p. 144. Tzetzen ad Lycophron. 838. Interpr. ad Strabon. lib. VIII. pag. 579. A Myceneo Spartonis filio Mycenas conditas docet Schol. Euripidis in Oreste 1248. Schol. vero Homeri Iliad. B. 569. a Mycene nomen habere *Mycenas* tradit. Consule tu Lector Pausan. lib. II. cap. 16. pag. 146. & Hygino adsentieris, qui sequitur etiam Apollodorum lib. II. cap. IV. §. 4. A Cyclopibus urbis muros esse ductos refert Schol. Euripidis in Oreste vs. 966. Imo & Pausanias l. l. pag. 147. Quae fabula quomodo intelligenda sit, docebunt Servius ad VI. AEn. 630. Schol. Homeri Iliad. B. 559. Lactant. ad Statii I. Thebaid. 251, 630. & Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. 763. & ita Tirynthis urbis moenia exstruxisse Cyclopas credidit vetustas, quorum ingentis magnitudinis lapides refert Pausanias lib. II. cap. 25. p. 169. Homerus *Argos* & *Mycenas* distinguit, quem sequitur Sophocles in Electra 1488. quae post Homeri tamen tempora pro iisdem sumi consuerunt. Consule Schol. Soph. ad ejusdem dramatis vs. 4. & Strabon. lib. VIII. p. 579. Homerum imitatur Horatius lib. I. Od. VII. vs. 9. *Aptum dicet equis Argos, ditesque Mycenas.* ubi τὸ *dites* exprimit Homericum πολυχρύσους. Vide Schol. Soph. Electr. vs. 9.

8 IN SYRIA] Hoc est, Assyriâ. Vide Leonem Allatium in Eustath. Hexaem. p. 7. Et Eustath. in Dionys. pag. 102. ed. Steph. Contra *Assyria nardus* pro *Syria* ab Horatio dicitur lib. II. Od. XI. MUNCK. Consule de hac urbe, ejusque conditore Salmas. Exercitat. Plinian. pag. 866, 867. Et Jac. Perizon. in Origin. Babylonicis cap. VII. pag. 91. hinc vero Semiramis Syra vocatur a Plutarcho in Amatorio Tom. II. pag. 753. ἡ δὲ Σύρα Σεμίραμις οἰκότριβος. De hac Semiramide Scheffer. ad AElian. lib. VII. V. H. cap. I.

Ad CAP. CCLXXVI.

9 QUAM NILUS CIRCUMLAVAT] Capella Lib. VI. *Cujus* (AEgypti) *inferiorem situm Nilus dextra laevaque divisus amplectitur, ut AEgyptum Nili possis vocare insulam.* Eustath. in Dionys. p. 34. Ἐς τοσοῦτον δὲ κλύζεται ὕδασιν ἡ Αἴγυπτος, ὥστε καὶ ποταμία νῆσος παρά τινων λέγεται. MUNCK.

10 SICILIA IN TRISCELO POSITA] Quid hic est *triscelum*? Τρισκελὴς apud Graecos, quod tria habet crura. Num usurpavit noster pro tripleuro, aut trigono, id est eo, quod tria habet latera, vel tres angulos? Vulgo triquetram positionem ejus esse dixerunt. SCHEFF. Memini hoc vocabulum etiam alibi legisse. Sed locus mihi excidit. Isidorus Orig. XX. 4. Τελεσκελεῖς *Graecè, Latinè tripedes dicuntur.* An *Triscelum* ergo pro trigono posuit? Possis parvâ mutatione rescribere *triquetro.* Servius ad AEn. I. 200. *Latinè Triquetra dicitur.* Lucret. I. *Insula quae triquetris terrarum gessit in oris.* Aliter *Deltoton* eam positionem appellarunt. Vide nostr. Astron. II.

[1] XXXDLXX. * Sardinia in circuitu ſtadia XCCI. Creta in [2] longitudine * & oppida utraque parte centum poſſidet, circuitu ſtadia XXC. Cyprus poſita eſt inter AEgyptum & Africam, ſimilis ſcuto Gallico, * circuitu ſtadia XLIC. [3] Rhodos in rotundo poſita, circuitu ſtadia XXC. Euboea conſimilis arcui circuitu ſtadia XXCC. Corcyra, ager bonus, circuitu ſtadia XXC. Sicyon ager bonus, circuitu ſtadia mille centum. [4] Tenedos inſula contra Ilium circuitu ſtadia MCC. [5] Corſica, ager peſſimus, [6] circuitu ſtadia MCXX. [7] Cyclades inſulae ſunt

II. 19. Nihil tamen muto. Ampl. Spanhemius in de Nummorum praeſtantiâ pag. 144. *Vulgo in nummis urbium Siciliae tria crura notum regionis inſigne ſolent denotare.* Quo accedit, quod latera etiam σκέλη vocent Graeci. Theo in Aratum p. 31. Τὸ δὲ δελτωτὸν τρίγωνόν ἐστιν ἰσοσκελὲς, οὐκ ἰσόπλευρον. Caeterum ambitus Siciliae ex Diodori ſententiâ eſt ſtadiorum ὡς τετρακισχιλίων τριακοσίων [illegible]. Apud Solinum cap. XI. *Ambitum claudit tribus ſtadiorum millibus.* MUNCK.

1 XXXDLXX] Numerum hunc cum ſequentibus habeo ſuſpectos. Doceant nos, qui veterem numerorum ſcribendorum rationem tenent. SCHEFF.

2 LONGITUDINE * ET OPPIDA] Haec non mutila, ſed trajecta ſunt, & ſic conſtituenda: *Creta in longitudine & utraque parte oppida centum poſſidet, circuitu ſtadia XXC.* SCHEFF. Haec non mutila ſed trajecta cenſet Cl. Schefferus. & ita conſtituit: *Creta in longitudine & utraque parte oppida centum poſſidet, circuitu ſtadia XXC.* MUNCK.

3 RHODOS &c.] Errare heic Hyginum oſtendit Meurſius in Rhod. lib. I. cap. 10. MUNCK.

4 TENEDOS INSULA] *Tenos.* MICYLL. Servius ad AEn. II. 21. *Tenedos inſula eſt contra Ilium, quae ante Leucophrys dicta eſt.* Idem Diodorus extremo libro quinto & Euſtath. ad Iliad. β. p. 233. referunt. Adde quae notavi ad cap. 108. Perperam Cycladum unam facit Cragius, dum vertit Heracliden περὶ πολ. Heſych [illegible], πόλις Τρωϊκὴ ἢ νῆσος. Τέλοδον à quibuſdam dictam notat Hom. Schol. ad Iliad. N. 33. MUNCK.

5 CORSICA AGER PESSIMUS] Catal. Pith. lib. I. *Barbara praeruptis incluſa eſt Corſica ſaxis, Horrida deſertis undique vaſta locis.* Dionyſius tamen ἐπήρατον appellat. Σαρδώτ' ἀμφιρύτη, καὶ εἰν ἁλὶ [illegible]. Etiam *Corſis* dicta haec inſula. Priſcian. Perieg. *Cernuntur littora Cyrni, Corſida quam pariter geminato nomine dicunt.* Confer Euſtath. in Dionyſ. pag. 65. De Sardiniâ, Creta, Cypro & Rhodo conſule Georg. Agathem. à Clariſſimo Tennullio, amico noſtro, nuper editi cap. 5. qui de ſitu & ſpatio earum quaedam non aſpernanda habet, ſed multum ab Hyginianis abeuntia. MUNCK.

6 CIRCUITU STADIA MCXX] Capella Lib. VI. *Circuitus ejus omnis diſtenditur millibus trecentis viginti quinque paſſuum.* [illegible] Aethici [illegible]graph. ſub finem. MUNCK.

7 CYCLADAS] *Ideo ſic appellatas, quod omnes ambiunt Delon patriam deorum inſignem*, ut ait Marcellin. Lib. XXII. MUNCK. Adde Serv. ad III. AEn. 126. Lact. ad Statii II. Achill. 193. Schol. Ariſtoph. Equit. 170. & Spanh. ad Callim. H. Del. 3.

8 MICOS] *Myconos.* MICYLL. Plinio eſt *Miconos*, item Pomponio Melae, qui & pro *Tenedos* habent *Tenos.* SCHEFF.

9 MICOS, TENEDOS, TARDOS] Optime ex Strabone emendat Micyllus, *Myconos, Tenos, Paros.* Vide Strabonem lib. X. p. 550. edit. Xylandri. Firmat hanc emendationem Ovid. Heroid. XX. *Et jam tranſieram Myconon, jam Tenon & Andron, Inque meis oculis candida Delos erat.* Et Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 1300. Τούτους [illegible], ἀνεῖλε ὕστερον περὶ Τῆνον τὴν νῆσον, ἢ παράκειται Δήλῳ. Vellejus Lib. I. 4. *Multaſque in AEgaeo Icarioque occupavere inſulas, Samum, Chium, Andrum, Tenum, Pharum, Delum, aliaſque ignobiles.* An *Parum* ſcribendum pro *Pharum*? Sed Ampelius cap. 6. qui duodecim Cycladas cum Euſtathio in Dionyſ. p. 75. numerat, utramque *Paron* & *Pharon* inter eas recenſet. Quod autem *Tenedos* inter Cycladas ab Iſidoro lib. XIV. 6. Ampelio cap. 6. & Oroſio Lib. I. recenſeatur, nihil me movet, qui ſaepicule id genus ſcriptores [illegible] non neſciam. MUNCK. Pro *Micos* Celeb. P. Weſſeling. ad Antonini Itinerar. p. 523. legit *Icos.*

10 GYARUS, TARDOS] *Paros.* MICYLL. Pro *Tardos*, quod eſt nihili, ſcribendum *Paros* videtur. At Gyarus non eſt inter Cycladas, ſed Sporadas, ſi Melam audimus: Neque aliter facit Plinius. An ſcribendum *Syrus*? SCHEFF. Cl. Schefferus *Syrus* mallet, quod à Mela & Pli-

ſunt novem, id eſt Andros, [8] [9] Micos, Delos, Tenedos, Naxos, Seriphus, [10] Gyarus, Tardos, [11] Rhene.

CCLXXVII. *Rerum inventores primi.*

[12] Parcae Clotho, Lacheſis, Atropos, invenerunt literas graecas ſeptem A. B. H. T. I. Y. * Alii dicunt Mercurium, ex gruum volatu: quae cum volant, literas exprimunt. [13] Palamedes autem Nauplii filius invenit aeque [14] literas undecim * [15] Simonides literas aeque

Plinio inter Sporadas numeretur Gyarus. Sed Artemidorus apud Strabonem Lib. x. etiam Cycladibus *Gyarum* accenſet, ut & Ampelius exſcriptor Veterum. MUNCK.

11 Rhene] *Rheniam* vocat Strabo lib. x. MICYLL. Micyllus *Rhenia.* Nihil eſt neceſſe. Vide Pompon. lib. II. cap. 7. MUNCK. Thucyd. lib. I. cap. 13. lin. 97. de Polycrate Sami tyranno dicit καὶ Ῥήνειαν ἑλὼν ἀνέθηκε τῷ Δηλίῳ. ubi Schol. μία τῶν Κυκλάδων ἡ Ῥήνεια. De qua Interpr. ad Strabon. lib. x. p. 744. Nihilominus cum Munckero nihil muto.

Ad CAP. CCLXXVII.

12 Parcae] Cur literarum inventio illis tribuatur, cauſam reddit Voſſius Lib. de quatuor artibus popularibus cap. 2. MUNCK. Juxta Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 593. *Alpha* litera prima ante ceteras inventa dicitur, & ideo hoc nomine inſignita, nam ἀλφαίνειν notat *invenire*, & ἀλφὴ, *honorem.* Ptolem. Hephaeſtio. lib. v. apud Photium pag. 486. hanc literam omnibus eſſe ab Hercule praepoſitam in honorem Alphei fluvii docet. Ubi & de aliis literis nonnulla videri poſſunt. Boeotii dicunt, Cadmum hanc literam ceteris praepoſuiſſe, quia ἄλφα *bovem* linguâ Phoenicum notat. Plutarch. Sympoſiac. lib. IX. Quaeſt. 3.

13 Palamedes undecim] Tacitus XI. Annal. *ſexdecim* fuiſſe ait. Vide Voſſ. Art. Grammat. lib. I. cap. 10. Scholiaſten Eurip. ſi audimus ad Oreſt. vers. 432. *Septendecim* ſcribamus oportet. Οὗτος, inquit, ὁ Παλαμήδης λέγεται εὑρηκέναι ιζ γράμματα μήπω τότε ὄντα. Sed pro ιζ non malè ις reponit Voſſius. Nam ſexdecim cum Tacito ei etiam attribuit Tzetzes Chil. v. 28. MUNCK. De Palamede Schol. Ariſtoph. Ran. 1499. Schol. & Stanlei. ad AEſchyli Prom. V. 458, 459. De literis a Palamede inventis Plut. Sympoſiac. IX. Quaeſt. 3. Tom. II. p. 738. & Caſaub. ad Suetonii Claudium cap. 41. & quomodo literas invenerit Palamedes, Philoſtrat. cap. x. Heroic. §. 3. qui docet nondum bello Trojano literas fuiſſe inventas, ut & cap. II. Heroic. §. 14. Invenit Palamedes & teſſeras juxta Pauſan. lib. II. c. 20. p. 155. οἱ δὴ (Τύχῃ) Παλαμήδης κύβους εὑρὼν ἀνέθηκεν ἐς τὸν ναόν. Pluraque alia, de quibus agit idem Philoſtratus cap. x. Heroic. §. I.

14 Literas undecim] Mallet Voſſius in de Arte Grammatica legere *ſexdecim.* SCHEFF.

15 Simonides literas aeque quatuor Ω. Ε. Ζ. Φ.] Alii ω, η, ζ, ψ. MICYLL. An haec ſana ſint, valdè dubito. Maximus Victorinus in Corpore Vett. Gram. p. 1944. *Poſt eum Simonidem Elegum totidem υ. ζ. ο. θ.* Vide apud illum reliqua. Plinium audiamus lib. VII. cap. 56. *Literas ſemper arbitror Aſſyrias fuiſſe; ſed alii apud AEgyptios à Mercurio, ut Gellius; alii apud Syros repertas volunt; utique in Graeciam intuliſſe è Phoenice Cadmum ſedecim numero: Quibus Palamedem Trojano bello adjeciſſe quatuor hac figurâ. Θ. Ξ. Φ. Χ. totidem poſt eum Simonidem Melicum Ζ. Η. Ψ. Ω.* Patet, opinor, hinc in Victorino ſcribendum eſſe *Melicum.* Phaedrus lib. IV. cap. 21. *Simonides qui ſcripſit egregium melos.* Non enim *Elegum* dicere voluiſſe Simonidem arbitror propterea quod threnos, ſive naenias optimè ſcripſerit. Nam ἔλεγος *eſt luctus & lamentatio*, ut ait Horat Scholiaſtes ad Artem. Unde *Elegum* pro miſero dixit Abbo & *Elegiam moeſtam* Auſon. Parental. 29. Stobaeus Sermon. II. pag. 32. Σιμωνίδης ὁ μελοποιός. Suidas: διεφέρετο πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητήν. Schol. recent. Pind. ad Olymp. 2. Σιμωνίδης ὁ λυρικός. Schol. Horat. ad lib. II. od. 2. *Simonides Graecus poëta Lyricus.* Marcellin. lib. XIV. *Ut enim Simonides Lyricus docet, beatè perfecta ratione victuro ante alia patriam eſſe convenit glorioſam.* Confer Iſidor. lib. I. cap. 38. Minutius Felix: *Quid Simonidis Melici nonne admiranda omnibus & ſectanda cunctatio?* Servius de Palamede ad AEn. II. 81. *Secundum quoſdam ipſe reperit literas. quae res ſi forte ſit dubia, tamen certum eſt Θ. Φ. Χ. ab hoc inventos cum aſpiratione.* Adde quartam Ξ ex Plinio. Tzetzes inter alias literas vocales longas à Simon-

aeque quatuor ω. ε. ζ. φ. [1] Epicharmus Siculus literas duas π. & ψ. Has autem Graecas [2] Mercurius in AEgyptum primus detulisse dicitur, [3] ex AEgypto Cadmus in Graeciam, quas [4] Euandrus profugus ex Arcadia in Italiam transtulit, quas mater ejus [5] Carmenta in Latinas commutavit [6] num. xv. * Apollo in cithara caeteras adjecit: idem Mercurius & palaestram mortales primus docuit. [7] Ceres fruges serere, boves domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstravit. qui cum [8] sevisset, & sus, [9] id est porcus, quod seve-

monide inventas refert Η & Ω. Existimem ergo in Hygino, ut ei cum Plinio & Tzetze conveniat, pro ε̃ reponendum η̃. MUNCK. Literam ζ invenisse dicitur Zetes Calai frater ab Auctore Etymol. M. ut docet Celeb. P. Burm. Cat. Arg. in *Zetes*.

1 Epicharmus Siculus litteras duas, Π et Ψ] Alii Θ & Χ. MICYLL. Pro Π puto scribendum, Ξ, ita conveniret Tzetzes, quanquam ipse addat tertium Ζ. SCHEFF. Plinius: *Aristoteles duas ab Epicharmo additas* Θ. Χ. *quam à Palamede, mavult.* Videtur ergo etiam corrigendus Hyginus ex Plinio. Tzetzes tres duplices ei tribuit Ζ. Ξ. Ψ. MUNCK. Celeb. J. Perizonius Plinium errasse, & Φ & Χ inventa esse ab Epicharmo putat ad AElian. II. V. H. 34. De ipso hoc viro egere Theocritus Idyll. XVII. & Menagius ad Diogen. Laert. III. 9, 10. VIII. 78.

2 Mercurius] Apollodorus Atheniensis apud Hom. Scholiasten ad Odyss. Ψ. 198. Τέσσαρα μέγιστα γράμματα invenisse Mercurium narrat. MUNCK.

3 Ex AEgypto Cadmus in Graeciam] E Phoenicia in Graeciam literas a Cadmo translatas esse statuunt. Nam Cadmus creditur fuisse Phoenix. Vide Herodot. lib. II. cap. 49. Pausan. lib. VII. pag. 494. Eurip. Phoeniss. vs. 6. Lact. ad Statii II. Theb. 73. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 907. Salm. de L. Hell. pag 416. qui & hinc litteras φοινίκια γράμματα dictas docet. adde Plut. lib. IX. Symposiac. Quaest. 3. & Celeb. P. Wesseling. ad Simsonii Chronic. pag. 190. in primis vero Conon. Narrat. 37. apud Photium pag. 444, 445. Mox cum Munckero scribendum puto *numero* XVI. Plutarch. Symposiac. l. l. τὰ δὲ δὴ πρῶτα καὶ φοινίκεια διὰ Κάδμον ὀνομασθέντα τετράκις ἡ τετρὰς γενομένη παρέχει. Vide Menag. ad Diogen. Laert. lib. VII. Sect. 56. & Cuper. Apoth. Homer. pag. 40, 41. Antiquiores Graeci Phoeniciis literis habuisse dicuntur, quas Pelasgicas vocabant, de quibus J. Palmerius lib. I. Graec. Antiqu. cap. 9.

4 Euandrus p. e. A. in It. t.] Has doctus ab Hercule, ut Juba apud Plutarchum Quaest. Rom. Tom. II. pag. 278. γράμματα τοὺς περὶ Εὔανδρον ἐδίδαξεν Ἡρακλῆς, ὡς Ἰόβας ἱστόρηκε.

5 Carmenta] Ovidio, Servio, Virgilio, Capellae & Solino est *Carmentis*, ut Καρμέντις Straboni. Nicostrata erat nomen ejus κύριον. Carmentem autem dictam ajunt, quia carminibus vaticinabatur, ut placet Servio ad AEn. VIII. 51. Sed alii, quod, ut fatidica, careat mente. Rectius illi forte, qui à Carmenis ejus nomen deducunt. Erant autem Carmenae Deae, quae primae scirent hominem natum, eique canerent futura; de quibus Varro consulendus. Mercurii quidam filiam faciunt apud Servium, ad modo laudati libri vers. 130. Alii ex Mercurio peperisse eam Euandrum tradidere. In antiquis versibus de repertoribus literarum apud Crinit. Lib. XVII. de honest. Discipl. *Mente Phoenices sagaci literas condiderunt Atticas: Quas Latini scriptitarunt, edidit Nicostrata.* MUNCK. Janus Graecus ex Perrhaebia oriundus dicitur Italorum linguam & mores mutasse. Plut. Quaest. Rom. Tom. II. pag. 269. De nomine *Carmentae* latissime disputat idem pag. 278. eamdem & Themidem fuisse inter alia docens.

6 Numero xv.] Si in tot Latinas eas commutavit, quot in Graeciam attulit Cadmus, scribendum est XVI. Marius Victorinus Lib. I. *Repertores literarum Cadmus ex Phoenice in Graeciam, & Euander ad nos transtulerunt a, b, c, d, e, i, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, literas numero* XVI. Adde Mekerchum in de pronunciatione Linguae Graecae cap. 12. Voss. Gram. Art. lib. I. cap. 10. & 25. MUNCK.

7 Ceres fruges serere] Duo verba postrema puto expungenda, quia huc tracta sunt ex versu sequenti. SCHEFF. Δὶς τὸ αὐτὸ cum stultè dicatur, scribe, ut Clar. Schefferus voluit, *Ceres boves domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstravit.* MUNCK.

8 Sevisset] Ita rectè Lugdunensis & Schefferi editio. Perperam caeterae *seruisset*. Si nihil aliud, certe illud *severat*, quod sequitur statim, ita esse rescribendum nos doceret. Aliud, judice

ſeverat, effodiſſet, ſuem comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus ſuper caput ejus poſitis, eidem Cereri inmolavit. Inde primum inventum eſt, [10] ſuper hoſtias molam ſalſam inponere. Velificia primum invenit Iſis. nam dum quaerit Harpocratem filium ſuum, rate velificavit. Minerva navem biproram Danao aedificavit, in qua AEgyptum [11] fratrem profugit.

Deſunt nonnulla.

dice Voſſio, *ſero ſerui*, aliud *ſero ſevi.* Idem ergo vitium eſt in Servio ad Lib. I. Georg. vers. 19. *Orbem terrarum frugibus obſeruit.* Lege, *obſevit.* Obſervat tamen Gronovius à Vett. *Inſertus*, *conſertus* & *tranſertus* pro inſitus, conſitus, & tranſitus dicta, Diatrib. Stat. cap. 5. Ἀρχαῒζει ergo vetus interpres Epiſt. ad Rom. cap. XI. 24. *Contra naturam inſertus es in bonam olivam.* MUNCK.

9 Id est porcus] Gloſſatoris hoc videtur. SCHEFF. Dele iſta cum Scheffero. Inter infinitas gloſſas, quibus hoc ſcriptum eſt oneratum, etiam haec reponenda. Caeterum ex hoc Triptolemi facto ortus procul dubio mos ille porcos immolandi in Cereris initiis; de quo Varro inter alios Lib. II. R. R. meminit. MUNCK. AEgyptii Lunae & Baccho porcas mactarunt. Herodot. II. 47, 48. Graeci Cereri & Baccho. Schol. Ariſtoph. Ran. 341. Potter. ad Lycophron. 77. De cauſſa, cur Veneri porca fecerint Graeci, egere Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 852. Spanh. ad Ariſtophan. Plut. 1025. Cur tamen multi e Graecis Veneri ſuem non inmolarint, docebunt Feſtus in voce *Suillum.* & Schol. Ariſtoph. Acharn. 794.

10 Super hostias molam salsam ponere] Servius ad AEn. IV. 57. *Olim enim hoſtiae immolatae dicebantur molâ ſalſâ tactae: cum vero ictae & aliquid ex illis in aram datum, mactatae dicebantur* &c. MUNCK.

11 Fratrem profugit] Curt. X. 2. *Servi dominos profugere.* Senec. Agamem. vers. 121. *Vel Mycenaeas domos Conjuncta ſocio, profuge furtiva rate.* Vide ibi ſummum virum J. F. Gronovium, & Herc. Fur. 977. Hippol. vers. 243. & 835. quaeque notavi ad Lactant. Argum. Lib. VII. fab. 4. MUNCK.

F I N I S.

Iſido-

Isidorus in de Nat. Rerum, cap. XVII.

Dicunt antiqui Aratus & Hyginus, Solem per seipsum moveri, non cum mundo verti uno loco manentem.

Sarisberiensis Policrat. lib. II. cap. XVIII.

Eorum, qui scientiam profitentur astrorum, alii opinionis errore prolabuntur ad fabulas, in quo deprehenditur & Hyginus.

C. JUL. HYGINI

POETICON

ASTRONOMICON.

[1] C. JUL. HYGINI

[2] POETICON ASTRONOMICON.

[3] *De Mundi & Sphaerae ac utriusque partium declaratione*

LIBER PRIMUS.

[4] HYGINUS [5] M. FABIO [6] PLURIMAM SALUTEM.

[7] ETSI te studio grammaticae artis inductum, non solum [8] versuum moderatione, quam pauci perviderunt, sed historiarum quoque varietate, qua scientia rerum perspicitur, praestare video, quae facilius

Ad Praefat. LIB. I.

1 C. JULII HYGINI &c.] Inscriptionem nullam veteres habere codices, quos duos praestantissimos contulit Morellius, nudam tantum epigraphen, *Hyginus M. Fabio* &c. nisi quod melior codex addat, *plurimum salutis*, testatur ipse Morellius in Notis, quas ex bibliotheca fratris sui, viri celeberrimi, Dn. Bar. Bartholini communicavit mihi summus vir, idemque amicissimus, Dn. *Thomas Bartholinus.* Librorum quoque nullam ait in eis esse partitionem, neque capitum, tantum hic & illic initia majusculis litteris esse notata. Plane sicut fit & in editione Sanctandreana, An. 1589. publicata, id est annis undeviginti post Morellianam, ad quam proinde expressa videtur. Neque tamen possum credere, auctorem ipsum quoque operi huic titulum indidisse nullum, quia insolens hoc apud veteres, nec ipsi etiam conveniens negocio. Potius hoc in codicibus quibusdam puto factum, quod ejusdem argumenti continerent plures alios scriptores. Ideo nec rejiciendum temere, & ob solos codices Morellianos, puto, quem ex aliis codicibus non minus bonis pridem publicarunt alii. De libris & capitibus major potest esse dubitatio, cum praesertim auctor ipse mentionem faciat voluminis unius tantum. Verba sunt in praefatione: *Neque enim magnitudinem voluminis, sed rerum multitudinem peritos convenit spectare.* Ubi cum loquatur de volumine tanquam unico, non voluminibus pluribus, id in libros divisisse plures vix videri potest, licet etiam Volaterranus codices secutus receptos & vulgares, opus hoc in libros quatuor Hyginum scribat divisisse. Sed nec distinctio in capita ipsi indicata, *versus* tantum multos nominat in verbis proxime praecedentibus SCHEFF. Cum nec duo Morelliani codices, nec quatuor illi, quos cum editis contulit Janus Vlitius, hanc habeant inscriptionem, quin à recentiore profecta ea manu sit, nihil est quod dubitemus. Editio Veneta anni CIƆCCCCLXXXII. quà antiquiorem haud putem inveniri, istam praefert: *Clarissimi viri Hyginii Poeticon Astronomicon, opus utilissimum feliciter incipit.* MUNCK. Nec, quos inspexi, codices agnoscunt.

2 POETICON ASTRONOMICON] Miror, hanc retentam plerisque scriptionem, itaque factum, ut appellent vulgo, etiam eruditi, *poëticum Astronomicum.* Vossius in de Script. Lat. lib. 1. c. 20.

lius etiam ſcriptis tuis perſpici poteſt, [1] deſiderans potius ſcientem quam liberalem judicem: [2] tamen quo magis exercitatus, & nonnullis etiam ſaepius in his rebus occupatus eſſe [3] videor, ne nihil in adoleſcentia laboraſſe dicerer, & inperitorum judicio deſidiae ſubirem crimen, [4] hoc velut rudimento ſcientiae niſus [5] ſcripſi ad te, non ut inperito monſtrans, ſed ut ſcientiſſimum commonens:

Sphaerae figurationem, circulorumque qui [6] in ea ſunt notationem, & quae ratio fuerit, ut non aequis partibus dividerentur.

Praeterea, terrae mariſque definitionem, & quae partes ejus non habitantur, ut multis juſtiſque de cauſſis hominibus carere videantur, ordine expoſuimus.

Rurſuſque redeuntes ad ſphaeram, duo & quadraginta ſigna nominatim pernumeravimus.

Exinde uniuſcujuſque ſigni hiſtorias cauſſamque ad ſidera perlationis oſtendimus.

Eodem

20. *primum memorat ipſe in Poëtico Aſtronomico.* & de Idol. lib. II. c. 28. *in veteri editione Hygini, Aſtronomici lib. IV.* Meurſius lib. I. c. II. de Reg. Att. *Hyginus in Poëtico Aſtronomico.* Salmaſius ad Solinum p. 6. *Hyginus in Aſtronomico Poëtico* &c. & ſic alii. Atqui non convenit, *libri Aſtronomicon* niſi Graece intelligas, & in fine ſcribas cum ῶ, ita, ut τὸ *Aſtronomicon* genitivus ſit pluralis. Verus ergo titulus operis *Aſtronomica poëtica.* Et *Aſtronomica* quidem, quia continet, quae ad aſtra ſpectant. *Poëtica* vero, quia ſimul fabulas adjunctas habet, quales poetae de cauſis illorum aſtrorum primaque generatione ſunt commenti. Alii tamen alios fecere titulos. Turnebus non uno loco nominat libros *de ſignis coeleſtibus.* Apud Natalem Comitem alicubi recordor vocari libros *de Stellis.* Micyllus in praefatione ſua vocat *Aſtronomica*, quod eſt rectius. SCHEFF. Hoc eſſet, Ποιητικῶν Ἀστρονομικῶν, ſi conſtaret hoc opuſculum eſſe ab Hygino ipſomet in libros quatuor tributum. Verum cum ſerie id continua in vetuſtis codicibus perſcriptum deprehenderint cum Vlitius, tum Morellius, *Poeticon Aſtronomicon* cum dicitur, σύγγραμμα exiſtimem, vel opus, vel ſimile quid ſubaudiendum eſſe. Ad eundem ſanè modum dicta ſunt *Halieuticon Ovidii*, *Cynegeticon Gratii*, *Ponticon Solini*, immo & *Aſtronomicon Manilii*, de quo Scaliger videndus. MUNCK.

3 De Mundi et Sphaerae] Specialis hic eſt titulus, qualem praemittit unicuique libro. Ita liber ſecundus inſcribitur *de ſignorum coeleſtium hiſtoriis*, tertius, *de deſcriptionibus formarum coeleſtium.* Et haec priſca ratio in talibus. De qua dixi aliqua in Notis meis ad Mauritii Strategicon. Unde quoque ſuſpicor, non eſſe admodum recentem hanc in libros diſtinctionem, licet forte non Hyginum ipſum habeat auctorem. SCEHFF.

4 Hyginus] Sine praenomine, quod notandum. Nec videtur aliter fuiſſe in Mſ. Micylli, ex quo fabulas edidit. Ideo ipſe in praefat. *Argumentum ab Hygino (ſic enim inſcriptus is erat) tractabatur.* Non ait *a C. Julio Hygino*, ſed ſimpliciter *Hygino.* ut non ſit neceſſe C. Julium ſtatim intelligere, Hygini nomine audito, firmeturque, quod de Hygino noſtro, ejuſque a C. Julio Hygino differentia in diſſertatione mea pluribus oſtendi. SCHEFF.

5 M. Fabio] Non Quintiliano, ſed alii, quod & ipſum jam oſtendi, praedicta in diſſertatione. SCHEFF.

6 Plurimam Salutem] Ita & Vlitt. 3. & editio princeps, hoc eſt, Veneta illa modo laudata. MUNCK. Ita & duo Voſſiani ac d'Orvill. ſed tertius, *Iginus Fabio ſuo ſalutem.* Ceterum *Iginus*, & *Iginius* pro *Hyginus* ſcribitur etiam in Codd. Servii ad I. AEn. 277.

7 Etsi studio] Sanctandreana, quae ſequitur Morellianam, *Etſi te ſtudio.* Probo, ſi hoc modo habent libri veteres. Sed quia dubito, mallem illud *te* poſt *praeſtare* ponere, ut omiſſum ob ſimilitudinem praecedentis ſyllabae. SCHEFF. Confirmant eam lectionem praeter Venetam etiam 3. ex Vlitianis codicibus. Perperam τὸ *te* expulerunt nonnulli. MUNCK.

Eodem loco nobis utile visum est, persequi eorum corporum 7 deformationes, & in his numerum stellarum.

Nec praetermisimus ostendere ad septem circulorum notationem quae corpora aut partes corporum pervenirent, & quemadmodum ab his dividerentur.

Diximus etiam in aestivi circuli definitione, quaerentes, quare non idem hiemalis vocaretur: & quid eos fefellerit, qui ita senserint: & quid in ea parte sphaerae solis efficiat cursus.

Praeterea, quare circulos in octo partes divideremus, ordine exposuimus.

Scripsimus etiam, quo loco circulus aequinoctialis foret constitutus, & quid efficeret ad eum perveniens sol.

In ejusdem circuli demonstratione ostendimus, quare Aries inter sidera celerrimus diceretur.

Pauca praeterea de hiemali circulo diximus.

Exinde

MUNCK. Agnoscunt & tres mei.

8 VERSUUM MODERATIONE] *Modulatione* cum Marone Ecl. x. quemadmodum heic à manu secundâ in A. exhibitum visitur; vel *meditatione* cum Ausonio epigr. I. dixissent potius alii. Invenies tamen apud Horat. Lib. I. od. 24. *Auditam moderere arboribus fidem.* Et Cicer. v. Tuscul. *Moderari cantus numerosque.* Immo Jul. Firmicus Astron. lib. VI. cap. 31. planè, ut Hyginus: *Haec genitura divinum lyrici carminis poetam reddit, qui choreas Libero, redimitus ederâ, religiosi carminis moderatione componat.* MUNCK. Omnes codices Vossiani ac d'Orvillii agnoscunt *Moderatione* quod facile admitti potest. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovidii XI. Met. 154. pro *varietate* Vos. tert. *Varia aetate.* Pro *tuis* Vos. sec. *suis* sed supra notatum erat *tuis.*

1 DESIDERANS POTIUS &c.] Ad scientiam, quam in Fabio laudat, referenda ista existimo, ne distorta evadat oratio. MUNCK.

2 TAMEN QUOD MAGIS EXERCITATUS] Pro *tamen legendum* puto *tum.* SCHEFF.

3 VIDEAR, NE NIHIL] Conjunctionem *&* prior codex non habet, abesseque potest. *Morellus.* SCHEFF. Dele copulam *&* cum Venetâ, altero ex Morellianis, & 3. Vlitianis. MUNCK. Duo Voss. prim. & tert. *Videor, ne.* quam lectionem vulgatae praefero. Non enim necesse est, ut hic subjunctivus retineatur modus. Praeterea copulam delevi. nam & d'Orvillii *videar, ne.* qui & pro *exercitatus* habet *exercitus* quae verba saepius in MSS. confunduntur. Adisis cl. Oudendorp. ad Frontin. lib. II. Strateg. cap. I. n. 30.

4 HOC VELUT] *Haec velut* Veneta. Quasi per appositionem dixisset Hyginus, *haec sphaerae figurationem* &c. ut *haec tantam falsitatem* Fulgent. lib. III. cap. 6. Vide ibi animadversiones nostras. MUNCK. Pro *dicerer* paullo ante MS. d'Orvilii *videor.*

5 SCRIPSI AD TE, NON UT IMPERITO MONSTRANS &c.] Haec distinctio non videtur idonea, maloque pro puncto comma & hic, & in sequentibus post *commonens* ponere, quia mea sententia cohaerent, *scripsi ad te Sphaerae figurationem.* In Morelli uno fuit, *non monstrans ut imperitum,* quod explicat, *ad te, ut imperitum non scripsi monstrans, sed commonens.* Puto veram lectionem, *scripsi ad te non ut imperitom, monstrans s. u. s. c.* ultima littera in voce *imperitom* est extrita, ob similitudinem sequentis. *Imperitom* autem antique, pro *imperitum*, ut saepe. SCHEFF. Apul. Apol. *Admonendus es mihi, non docendus.* Ad quem locum consule Pricaei notas. MUNCK.

6 IN EA SUNT] Voss. tert. *In eo sunt.* d'Orvill. pro *notationem*, *notitionem* & pro *dividerentur* Tert. *divideretur.* pro *habitantur* in MS. d'Orvillii alia manu emendatum erat *habitentur.* pro *rursusque red.* tres Vossiani *& rursus red.* & pro *quadraginta*, iidem *triginta.* ut & d'Orvillii.

7 DEFORMATIONES] H. e. *μορφώσεις*, formas. Infr. lib. II. cap. 4. *In Astris corpora eorum deformavit.* Cap. 13. *Videntur deformati* &c. Admodum frequens Hygino ista phrasis. Confer Sca-

Exinde [1] zodiacum circulum definivimus, & ejus effectus: & quare potius duodecim ſigna quam undecim [2] numerarentur: quid etiam nobis de reliquis circulis videretur.

[3] His propoſitis rebus, ad id loci venimus, ut exponeremus, utrum mundus ipſe cum [4] ſtellis ſuis verteretur, an, mundo ſtante, vagae ſtellae ferrentur: & quid de eo nobis & compluribus videretur, & qua ratione ipſe mundus verteretur.

Praeterea quare nonnulla ſigna celerius exorta ſerius occiderent: nonnulla etiam, caeteris tardius exorta, citius ad occaſum pervenirent: [5] quare etiam quae ſigna pariter oriantur, non ſimul occidant.

Eodem loco diximus, quare non eſſent in ſphaera ſuperiori interioribus hemicycli aequalia: & quot modis ſtellas videre non poſſimus.

Praeterea ſcripſimus in duodecim ſignorum ortu quae de reliquis corpora exoriri, & quae eodem tempore occidere viderentur.

Deinde ordine perſcripſimus, utrum ſol cum mundo fixus verteretur, an ipſe per ſe [6] moveretur, & cum ipſe per ſe moveatur, & contra duodecim ſignorum ortus eat, quare videatur cum mundo [7] exoriri & occidere.

Deinde protinus de Lunae curſu pauca propoſuimus: & utrum ſuo, an

Scalig. ad Manil. p. 32. MUNCK. In Voſ. I. *Viſum utile.* Mox *viderentur* pro *dividerentur.*

1 ZODIACUM] D'Orvillii Codex *Zodiacon.*

2 NUMERARENTUR] Male Editio Schefferi *Numerentur.* Mox pro *propoſitis* Voſſ. prim. & tert. *praepoſitis.* ut cl. Schefferus edidit. pro *& complur.* Voſſ. I. *ex complur.* non male. *Quaque ratione* edidit Schefferus, cum, quos inſpexi, Codices habeant *& qua rat.* pro *quare nonnulla* Voſſ. 2. *nonnulla quare.*

3 HIS PRAEPOSITIS REBUS, AD ID LOCI] Modius Novant. Lect. ep. II. *Poſuerat ille haud dubie, pro aetatis ſuae elegantia: His poſitis, ad id loci.* Sed non perſuadet, qui ſcimus, uſum noſtrum paſſim genere plebejo loquendi, & non uno loco demonſtramus. SCHEFF.

4 STELLIS SUIS] *Suis* abeſt d'Orvilliano. pro *caeteris tardius* idem *tardius ceteris.*

5 QUARE ETIAM QUAE SIGNA] *Signa quae* Vlitt. 2. MUNCK. Ita & Voſſ. 3. Pro *hemicycli* d'Orv. *hemicyclis.* pro *poſſimus* Voſſ. prim. *poſſumus.* item d'Orv. pro *duodecim* Voſſ. tert. *duodecimo.* pro *utrum ſol* tres Voſſiani & d'Orv. *ſol utrum.* Paullo ante *ordine* omiſſum erat in edit. Schefferi.

6 MOVERETUR ET CUM IPSE PER SE M.] Haec abſunt in utroque Morellii. SCHEFF. Abſunt Voſſiano primo. pro *eat* Voſſ. tert. *erat.* & *videatur* iterum omiſſum eſt in Ed. Schefferi. Verum ex ungue leonem. Schefferianae enim editionis, quibus ſcatet, vitia colligere non libet. pro *fefellerit eos* melius Voſſ. prim. *eos fefellerit.*

7 EXORIRI ET OCCIDERE] Modius inſerit *videatur.* Sed hoc ex fine periodi praecedentis hic intelligendum. SCHEFF.

8 CERTE ERRENT.] Ita & Veneta & Vlitt. 3. Al. *certae.* Vide infr. lib. IV. cap. 14. MUNCK. Paullo ante pro *an ſeptem* Voſſ. tert. *an non.* *Certae* tres Voſſiani, licet aliquando difficilius diſtinguas *ae* ab *e* in Mſſ. ſaepe etiam pro *ae* ſimplex *e* ſcribentibus. Mox pro *priores aſtrologi* Voſſ. I. *aſtrologi priores.* pro *dixerint* d'Orv. *dixerunt.* Indicativos & ſubjunctivos modos a Librariis ſaepius mutari docet Celeb. P. Burm. ad Sueton. Caeſar. cap. 68. & ad Nemeſiani Ecl. VI. vs. 37. Item cl. Oudendorp. ad J. Caeſarem lib. II. de B. Civ. cap. 32. *Quem ad finem adhuc res proceſſit, fortunamque, cur praeteream.* Et licet ſubjunctivus ſequatur, nihil obſtat, quo minus hanc lectionem pluribus Mſſ. confirmatam amplecti

an alieno lumine uteretur: Eclipsis Solis & Lunae quomodo fieret: quare Luna, per eundem circulum iter faciens, celerius sole currere videatur: & quid fefellerit eos, qui ita senserint.

Quinque stellae quantum habeant intervallum: & utrum quinque sint an septem: & utrum quinque [8] certe errent, an omnes: & quinque quomodo currant.

Diximus etiam qua ratione priores astrologi non eodem tempore signa & reliquas stellas reverti dixerint: & quare [9] metam diligentissime observasse videantur. & quid reliquos fefellerit in eadem caussa. In his igitur tam multis & variis rebus, non erit mirum aut pertimescendum, quod tantum numerum versuum scripserimus: neque enim magnitudinem voluminis, sed rerum multitudinem peritos [10] convenit spectare. Quod si longior in sermone visus fuero, [11] non mea facunditate, sed rei necessitate factum existimato: nec si brevius aliquid dixero, minus idem valere confidito, quam si pluribus esset audiendum verbis. Etenim praeter nostram scriptionem sphaerae, quae fuerunt ab Arato obscurius dicta, persecuti planius ostendimus: ut penitus id, quod coepimus, exquisisse videremur. Quod si vel optimis usus auctoribus effeci, ut neque brevius neque verius diceret [12] quispiam, non inmerito fuerim laudari dignus à vobis, [13] quae vel amplissima laus hominibus est, doctis: si minus, non deprecamur

plecti queamus. varios enim modos Nostrum jungere ad caput ult. hujus libri ostendemus.

9 METAM OBSERVASSE VIDEANTUR] Vlitt. 4. *videatur*. Praeterea pro *metam* variè *metron*, *metan*, *meton*. Scribe, ut disertim habuit codex Anonymi, *Meton diligentissimè observasse videatur*. Meton celeber Astrologus fuit, cujus praeter Columellam Praefat. Lib. I. Vitruvium, Tzetzen ad Hesiod. *ἐργ. β.* p. 108. ed. Heins. aliosque etiam Servius meminit ad AEn. III. 284. MUNCK. Munckeri lectionem firmat Vossianus tertius scribens *Meton d. o. videatur*. De hoc Metone Censorinus de Die Natali cap. 18. *Praeterea sunt anni magni complures: ut METONICUS, quem METON Atheniensis ex annis undeviginti constituit*. Plura de eo dabunt, & ad plures, qui de eodem disputarunt, lectorem ablegabunt Eruditissimi Viri ad AElianum lib. X. V. H. cap. 7. Mox pro *tantum* Voss. tert. *tanta*.

10 MULTITUDINEM PER NOS CONVENIT SPECTARE] Probo emendationem Modii: *multitudinem peritos*. SCHEFF. Confirmant etiam lectionem Veneta, Soter, & 3. codices ex Vlitianis. MUNCK. Etiam Voss. tert. *peritos*.

11 NON MEA FACUNDITATE &c.] Ita & Veneta. Sed Vlit. 1. & A. *fecunditate*. hoc esset, ubertate orationis vel eloquentiae. Nova vox est *facunditas*, nec usquam alibi, quod sciam, occurrit, tametsi ad eandem formam à veteribus dicta sunt *discorditas*, *differitas*, *dulcitas*, aliaque, de quibus Nonius. MUNCK. Vox *facunditas*, quam Cl. Munckerus nesciebat, an alibi occurreret, usurpatur etiam Plauto Truc. II. 6. 13. ut ex Parei Lexico ac Fabri Thesauro constat. WOPKENS. Omnes Mei ac d'Orvillii *facunditate*. Non nova vox est, Munckere. Lexicographi enim jam docuerant, Plautum hac voce usum esse in Trucul. Act. II. Sc. VI. vs. 13. *Facile sibi FACUNDITATEM virtus argutam invenit*. Paullo ante pro *longior in sermone* Voss. sec. *in sermone longior*. Mox pro *necessitate factum* idem *factum necessitate*.

12 QUISPIAM] *Quisquam* Vlitt. 3. & A. MUNCK. Paullo ante Voss. secund. *effecit*. Voss. tert. *effecti*. *Quisquam* Voss. prim. & d'Orvillii Cod.

13 QUAE VEL AMPLISSIMA LAUS HOMINIBUS EST, DOCTIS &c.] An scribendum, *Laus est, hominibus doctis*, ut cohaereat, *a vobis hominibus doctis*, i. e. qui estis docti homines. SCHEFF.

mur in hac confectione nostram scientiam ponderari. Ideoque majoribus etiam niti laboribus cogitamus, in quibus & ipsi exerceamur, [1] & in quibus volumus nos probare, quid possimus. etenim [2] necessariis nostris hominibus scientissimis maximas res scripsimus: non levibus occupati rebus, populi captamus existimationem. Sed ne diutius de eo quod negligimus, loquamur, ad propositum veniemus, & [3] initium rerum demonstrabimus.

I. *De Mundo & Sphaera.*

MUNDUS adpellatur is, qui constat ex sole, [4] & luna, & terra, & omnibus stellis.

SPHAERA est species quaedam [5] in rotundo conformata, omnibus ex partibus aequalis adparens, unde reliqui circuli finiuntur. Hujus autem

SCHEFF. Cl. Schefferus distinguit, *Quae vel amplissima laus est, hominibus doctis.* ut cohaereant illa, *à vobis hominibus doctis.* Sed eandem sententiam efficit distinctio Morellii. MUNCK. D'Orvill. *laus est h. d.*

1 ET IN QUIBUS VOLUMUS NOS PROBARE QUID POSSIMUS] Illud *quibus* abundat, potestque videri huc tractum ex superioribus. Morellus notat, Salignacii codicem habere, *& quibus volumus, nos probare possimus.* Mox pro *necessaria*, unus *necessariis*, item pro *necessarias res scripsimus*, Salignacianus, *necessaria* rescripsimus. SCHEFF. Faedè interpolatus locus iste. Tolle protinus illud *in*, quod nec à MSS. Vlitianis, nec à Veneta vel aliis antiquioribus agnoscitur. Deinde scito etiam *τὸ quid* non ab altero tantum Morelliano, sed & 3. Vlitianis abesse. Et sanè perquam venustè abest. Ordo enim est, *in quibus laboribus & ipsi exerceamur, & possimus probare nos illis, quibus volumus.* Miror neminem ex tot hujus libelli editoribus percepisse hactenus mentem auctoris. MUNCK. Paullo ante pro *etiam niti* Voss. 3. *inniti.* Ceterum Munckeri lectionem probant tres mei Vossiani & d'Orvillii Codex.

2 NECESSARIIS NOSTRIS] Ita non dubitavi rescribere cum Veneta & altero ex Morellianis. Nec aliter in suis invenerat Vlitius. Perperam *necessarias* Morellius, vel *necessaria* Sanctandreana. Necessarii sunt *ἀναγκαῖοι.* Curt. lib. VII. cap. 2. *Simpliciter ad necessarios suos quisque scripserat.* Sallust. Jug. cap. 68. *Uti Romam ad suos necessarios aspere in Metellum de bello scribant.* Vetus interpres Jobi cap. VI. 13. *Necessarii quoque mei recesserunt à me.* Plenius *necessarii amici* dicuntur. Luc. cap. x. Actor. vers. 24. *Συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.* Vet. Interp. *Convocatis cognatis suis, & necessariis amicis.* MUNCK. Graeci vocem *φίλους* passim addunt, ut Eurip. Androm. vs. 671. *Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους.*

3 INITIUM RERUM] *Initia rerum* Vlitt. 3. & A. MUNCK. Ita & Voss. primus. recte.

Ad CAP. I.

4 ET LUNA ET TERRA] Quid hic facit terra, & quomodo ante stellas ponitur? puto nostrum scripsisse, *& luna, & aetere, & stellis.* Mundum noster ubique usurpat pro coelo. Ita paulo ante: *Utrum mundus ipse cum stellis verteretur, an mundo stante vagae stellae ferrentur.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat *& aethere*, quod mundum pro coelo usurpet noster. Capite tamen octavo terram in mundi regione collocat. Auctor libri de mundo, interprete Apulejo: *Mundus omnis societate coeli & terrae constat, & eorum naturis, quae utriusque sunt.* Adoptavit eandem definitionem Cleomedes Lib. I. *Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τῶν ἐν τούτῳ φύσεων.* Nihil heic esse mutandum satis ostendit Hygini compilator Isidorus Orig. lib. III. cap. 28. *Mundus est hic, qui constat ex coelo & terrâ & mari cunctisque sideribus.* MUNCK. Nihil mutandum. Consule Menag. ad Diogenis Laertii lib. VII. §. 137. Pro coelo saepissime absolute ponitur a Poetis ac Philosophis. Vid. Joh. Fred. Gronov.

autem ſphaerae neque exitus, neque initium poteſt definiri, ideo quod in rotundo omnes tractus & initia [6] & exitus ſignificari poſſunt.

II. *De Centro.*

[7] CENTRUM eſt, cujus ab initio circumductio ſphaerae terminatur, ac terrae poſitio conſtituta declaratur.

III. *De Axi.*

DIMENSIO, quae totius oſtenditur ſphaerae, [8] eſt cum ex utriſque partibus ejus ad extremam circumductionem [9] rectae ut virgulae perducuntur: quae dimenſio à compluribus Axis eſt adpellata. Hujus autem cacumina, quibus maxime ſphaera nititur, Poli adpellantur,

nov. lib. I. Obſ. cap. 9. & Caſtal. ad Claud. Rutilii Iter. lib. I. vs. 17. Nonnumquam a poetis additur Epitheton *aetherius*. Brouckh. ad Tibull. III. IV. 17. Inter Philoſophos primus dicitur fuiſſe Pythagoras, qui *Coelum* vocavit *Mundum*. Conſule Menag. ad Laertii Lib. VIII. §. 48. *Coelum* ita definit Theo ad Aratum pag. 5. Οὐρανὸς μὲν ἕν ἐστιν ὁ περιέχων τὰ ἄλλα πάντα σωματικὰ πλὴν αὐτοῦ. Cur vero Mundum σφαιροειδῆ eſſe veteres putarint, primam, quam credit eſſe, cauſſam docet Athenaeus lib. XI. cap. 12. pag. 489. In d'Orvillii Cod. *& Luna & St. & terra.*

5 IN ROTUNDO] *In rotunditate* A. Sed alterum adſtruit ex Hygino deſcriptus locus iſte Iſidori Orig. lib. III. cap. 31. *Sphaera coeli eſt ſpecies quaedam in rotundum formata, cujus centrum terra eſt ex omnibus partibus aequaliter concluſa.* Pertinent huc & iſta ex ejuſdem libr. de Nat. Rer. cap. 12. *Sphaeram autem confirmant nec principium habere nec terminum, pro eo quod rotunditate ſua, quaſi circulo, unde incipiat, vel ubi deſinat, facile non comprehendatur.* MUNCK.

6 ET EXITUS SIGNIFICARI POSSUNT] Scribo, *ſignificare.* SCHEFF. *Significare* Cl. Schefferus. Quam conjecturam ejus ſtabiliunt duo Vlitiani, qui & mox cum A. & Venetâ cap. 2. pro *centrum* exhibent *centron.* MUNCK. Voſſ. prim. *ſignificare.* item Voſſ. prim. tert. ac d'Orvill. *Centron.* Voſſ. ſec. ſcribit. de *cendro* & *cendrum.* Mox idem pro *de Axi*, *de dimenſione.* ut & d'Orvillii, qui pro *quae tot. quoque tot.* Sed alia manu.

Ad CAP. II.

7 CENTRUM] Vide Ciceron. I. Tuſc. Diſp. 17. Theon. ad Aratum pag. 5. item de *Axi.*

Ad CAP. III.

8 EST CUM EX UTRISQUE] Τὸ *eſt* nec in Venetâ, nec in 3. MSS. comparet. Unde liquet in capita hoc ſcriptum ab Hygino ipſo non fuiſſe diviſum, ſed ἀπὸ κοινοῦ illum voluiſſe id verbum repeti ex periodo proximè praecedenti. MUNCK. Verbum ſubſtantivum nec in meis adparet. ita Voſſ. ſec. *Dimenſio quoque totius eſt. ſpera cum e.* &c. Male iterum in Ed. Schefferi *utriuſque* pro *utriſque.*

9 RECTAE UT VIRGULAE] Ita unus Morellianorum, alter *recte*, ut Sanctandreana, ſed alterum videtur praeferendum. In iiſdem unus illud *ut* non agnoſcit. SCHEFF. Ita quidem & Veneta & 3. Vlitt. Sed diphthongos ſcimus ſaepe negligi à librariis. Praefero, quod alii dederunt, *rectae ut virgulae*, hoc eſt, rectae quaſi lineae. Iſidor. Orig. lib. III. cap. 35. *Axis eſt ſeptentrionalis linea recta, quae per mediam pilam ſphaerae tendit.* Auctor libri de mundo: Δι' οὗ εἰ νοήσαιμεν ἐπεζευγμένην εὐθεῖαν, ἥντινες ἄξονα καλοῦσι, διάμετρος ἔσται τοῦ κόσμου. Contrarium huic vitium occupavit Quintil. Declam. VII. *Videlicet inter ignes ac flagella ſufficit mihi, ſi dixero, hic eſt inimicus animae, qui nobis* &c. Lege, *hic eſt inimicus, anime, qui nobis* &c. Eſt elegantiſſima apoſtrophe, qualis illa ſub finem ejuſdem declamationis: *Sed dura parumper, anime.* MUNCK. *Rectae, ut virg.* D'Orvillii Cod. Aratus l. l. ἄξων δὲ ἐστι

tur, quorum alter ad aquilonem ſpectans, Boreus: alter [1] obpoſitus auſtro, Notius eſt dictus.

IV. *De Significationibus.*

SIGNIFICATIONES quaedam in circumductione ſphaerae circuli adpellantur. E quibus [2] Paralleli dicuntur, qui ad eumdem polum conſtituti finiuntur. Maximi autem ſunt, qui eodem centro, quo ſphaera, continentur. Horizon adpellatur is, qui terminat ea, quae perſpici, aut non videri poſſunt: hic autem incerta ratione definitur: [3] quod modo polo ſubjectus, & circulis his, qui Paralleli dicuntur: modo duobus extremis & aequalibus nixus: modo aliis partibus adjectus terrae, pervidetur ita, utcumque fuerit ſphaera conlocata.

V. *De Polo.*

POLUS is, qui Boreus adpellatur, pervideri poteſt ſemper: Notius autem ratione diſſimili, [4] ſemper eſt à conſpectu remotus. Naturalis

διάμετρος ̔ κόσμου ʹΕΥΘΕΙ͂Α διὰ τ̃ πόλων ἐπιζευγνυμένη. Voſſiano primo abſunt *rectae ut virgulae perduc.* & pro *quae dim.* idem ſcribit, *cunta quae dim.* pro *ut virg.* Voſſ. tert. *aut virg.* pro *nititur* d'Orvillii Cod. *regitur.* Theo ibid. τοὺς δὲ δύο ΠΟ'ΛΟΥΣ πέρατα. καὶ ἡ σφαῖρα περὶ ταῦτα μένουσα στρέφεται. Leontius de Sphaera Aratea p. 131. ΠΟ'ΛΟΙ δέ, ἐπεὶ περὶ αὐτοὺς ὁ οὐρανὸς πολεῖται καὶ στρέφεται; unde *polus* in ſingulari numero abſolute a Poetis pro coelo ponitur. De qua vocis notione Celeb. P. Burm. ad Virgil. I. AEn. vs. 608.

1 OPPOSITUS AUSTRO] Sic & Veneta & MSS. 3. Perperam *appoſitus* alii. Vide quae infra ad cap. 6. notamus. Hyginum reſpexit Iſidorus in de Nat. Rer. cap. 12. *Axis linea recta, quae per mediam pilam ſphaerae tendit. Poli ex coeleſtibus circulis cacumina, quibus maximè ſphaera nititur: quorum alter ad aquilonem ſpectans boreas, alter terrae oppoſitus auſtro notus dictus eſt.* Pro *terrae* videtur reponendum *vero*, & praeterea ex Hygino corrigendum *boreus* & *notius*, pro *boreas* & *notus*. MUNCK. *Oppoſitus* Voſſ. ſec. Vide Theonem ad Arat. l. l. Neſcio, an in Iſidoro *terrae* delendum ſit, licet locum quoque pro integro non habeam. Schol. Germanic. pag. 179. Ed. Pariſ. 1578. *Polos Graeci nuncupaverunt, e quibus eſt auſtralis, qui TERRAE OBJECTUS a nobis nunquam videtur. Alter autem ſeptentrionalis, qui Boreus vocatur, & n. o.* Qui locus ita in Cod. Mſto, quem cum hac editione contulit Cl. Oudendorpius, ſcribitur. *Polos Graeci antiqui nuncupaverunt, e quibus unus eſt ſeptentrionali lis, qui boreas (borealis) appellatur & n. occidit. alter ' Auſtralis, qui TERRAE OBJECTUS a nobis nunquam videtur.*

Ad CAP. IV.

2 PARALLELI] *Paralleloe* Vlitt. 2. & A. quod & Veneta voluit, in qua *parallelae*. Adde not. ad cap. 2. Lib. II. MUNCK. Voſſ. prim. & tert. item d'Orvillii Cod. *Paralleloe.* pro *qui* Voſſ. prim. & d'Orvillii Cod. *quae*, & pro *conſtituti*, *conſtituta.* *perſpici* abeſt Voſſiano tertio.

3 QUOD MODO POLO SUBJ.] Voſſ. tert. *Quo mundo polovo ſubjectus.* Voſſ. prim. *Quomodo poloque ſubj.*

Ad CAP. V.

4 SEMPER EST A. C. R.] Tres Voſſiani *ſemper a conſpectu remotus*, ut & d'Orvillii.

5 ΦΥΣΙΚΗ' DICITUR] *Quae Phyſice dicitur*, Anonymi codex. Optimè. Sed diſtingue: *quae phyſice dicitur, ea eſt in* &c. Malè alii, *ea eſt enim.*

lis autem mundi ſtatio [5] Φυσικὴ dicitur. Ea eſt in Boreo polo finita, ut omnia è dextris partibus exoriri, in ſiniſtris occidere videantur. Exortus enim eſt ſubita quaedam ſpecies objecta noſtro conſpectui: Occaſus autem pari de cauſſa, [6] ut erepta ab oculis viſa.

VI. *De figuratione circulorum ſphaerae.*

In finitione mundi circuli ſunt Paralleli quinque, in quibus tota ratio ſphaerae conſiſtit, praeter eum, qui Zodiacus adpellatur: qui, quod non, ut ceteri circuli, certa dimenſione finitur, & inclinatior aliis videtur, [7] λοξὸς à Graecis eſt dictus. Quinque autem quos ſupra diximus, ſic [8] in ſphaera metiuntur, initio ſumpto à polo, qui Boreus adpellatur, ad eum, qui Notius & Antarcticus vocatur. In triginta partes unumquodque hemiſphaerium dividitur, ita uti dimenſio ſignificari videatur in tota ſphaera [9] per ſexaginta partes factas. Deinde ab eodem principio [10] Boreo ſex partibus ex utraque finitione ſumptis, circulus ducitur, cujus centrum ipſe eſt Polus finitus: qui circulus, Arcticus adpellatur, quod [11] intra eum Arcti ſimulacra ut

enim. Illuſtravimus copioſè eam loquendi rationem ad Fulgent. lib. I. cap. I. MUNCK. *Pro ea eſt in* B. Voſſ. tert. *ea enim in* B. & poſtea pro *enim*, *autem*, pro *e dextr.* tres Voſſiani, & d'Orvillii *a dextr.* Utrumque recte.

6 Ut erepta] *Aut erepta* Vlitianorum unus. Perperam. Senſus eſt: Occaſus eſt ut ſpecies viſa ab oculis erepta. niſi mavis pro *ut* reponere *eſt.* MUNCK. Pro *enim eſt* D'Orvillii Cod. *eſt en.* idem agnoſcit *ut* ſed alia manu deletum.

Ad CAP. VI.

7 ΛΟΞΟ'Σ] Geminus: *Λοξὸς δέ ἐστι κύκλος ὁ τῶν ζωδίων.* MUNCK. Hinc etiam Theo, ad Aratum, qui de hoc circulo, (ut & Schol. Eurip. Phoeniſſ. vs. I.) egit pag. 38, 50, & 52. haec adnotat pag. 58. Ὁ δὲ Ζωδιακὸς ὁ τέταρτος συνέχεται ὑπ' ἀμφοτέρων τοῦ χειμερινοῦ καὶ τοῦ θερινοῦ ΛΕΛΟΞΩΜΕ'ΝΟΣ. &c.

8 In sphaera metiuntur] Παθητικῶς. AEthicus praefat. Coſmogr. *Orbis terrarum metiri coepit.* Plura exempla congeſſi ad Fulg. Prolog. Lib. I. MUNCK.

9 Per 60. partes] Τὸ *per* non agnoſcunt Vlitt. 3. Eſſet ergo in praecedentibus legendum *ſignificare.* MUNCK. Abeſt *per* Voſſiano primo, & idem primus cum tertio *ſignificare* ſcribunt. quam codicum ſcripturam alteri praefero, & in textum admittendam cenſeo.

10 Boreo sex partibus] Inter *ſex* & *partibus* haec ſcripta ſunt in Voſſ. tert. *Marcianus dicit in boreo circulo eſſe partes octo, in ſolſtitiali ſex. in aequinoctiali quatuor.* Idem pro *circulus duc. circulis duc.* Deinde lege e tribus Voſſianis *Cujus centron ipſe polus finitus, circulus Arcticus appellatur.* D'Orvillii Cod. *cujus centron ipſe eſt polus. finitus circulus. arct. app.*

11 Intra eum arcturi simulacra] Ita unus Morellianorum, alter *arcturorum ſimulacra.* Mallem tamen *arcti*, quod Sanctandreana ſervat, quia ſermo eſt non de una ſtella, qualis arcturus, ſed toto ſigno, ut apparet ex ſequentibus. SCHEFF. Veneta cum aliis antiquioribus *arcturi.* Lege cum Vlitt. 2. & A. *arctorum.* Ortum inde vitium, quod pro *arctorum* librarius aliquis *arcturum* exararat, quomodo & unus ex Vlitianis habuit. Confirmant hanc emendationem cum ea, quae lib. III. cap. I. leguntur: *Igitur incipiemus à polo boreo protinus dicere, quo utraeque arcti nixae vehuntur arctico circulo clauſae*; tum illa Iſidor. Lib. III. Orig. cap. 43. quod caput ex Hygino deſumtum eſt: *Quorum primus circulus ideo arcticus appellatur, eo quod inter eum arctorum ſigna incluſa proſpiciuntur.* Poſuit tamen ille Iſidorus *Arcturum* pro Arcto, cum cum ait de Nat. Rer. cap. 26. *Arcturus eſt ille,* quem

ut inclusa perspiciuntur : quae signa à nostris [1] ursarum specie ficta, Septemtriones adpellantur.

Ab hoc circulo de reliquis partibus quinque sumptis : [2] eodem centro, quo supra diximus, circulus ducitur, qui θερινὸς τροπικὸς adpellatur, ideo quod sol, cum ad eum circulum pervenit, aestatem efficit eis, qui in aquilonis finibus sunt : hiemem autem eis, [3] quos austri flatibus obpositos ante diximus. Praeterea, quod ultra eum circulum sol non transit, sed statim revertitur, τροπικὸς est adpellatus.

Ab hac circuli significatione quatuor de reliquis partibus sumptis, ducitur circulus AEquinoctialis, à Graecis [4] ἰσημερινὸς adpellatus, ideo quod sol cum ad eum orbem pervenit, aequinoctium conficit. Hoc circulo facto, dimidia sphaerae pars constituta perspicitur.

E contrario item simili ratione [5] à Notio polo sex partibus sumptis, ut supra de Boreo diximus, circulus ductus ἀνταρκτικὸς vocatur : quod contrarius est ei circulo, quem arcticon supra definivimus.

Hac definitione sphaerae, [6] centroque poli, qui Notius dicitur, [7] quin-

quem Latini Septentrionem dicunt &c. MUNCK. In Voss. 2. & d'Orv. *Arcturi.* in tert. *Arcturum* certe pro *Arctorum.*

1 URSARUM] *Ursorum.* A. MUNCK. Mox pro *ficta* Voss. tert. *facta.* deinde lege e MSS. *septentriones.*

2 EODEM CENTRO] *Ab eodem centro.* A. MUNCK.

3 QUOS AUSTRI FLATIBUS APPOSITOS] Sanctandreana *oppositos.* Mutatum sine caussa. Noster supra c. 3. *alter appositus austro, Notius est dictus.* Appositus austro, pro, positus ad austrum. SCHEFF. Ita & Vlitt. 3. Et frustra omnino est vir doctus, qui vulgato *appositos* propugnat. Supra cap. 3. *Oppositus austro.* Catull. carm. 26. *Furi, villula nostra non ad austri Flatus opposita est, nec ad favoni* &c. Pallad. Lib. I. Tit. 18. *Cellam vinariam debemus habere septentrioni oppositam.* Tit. 20. *Olearis cella meridianis sit objecta partibus.* Ammianus lib. XXII. p. 413. ed. Boxh. *Septentrioni opposita terrarum situ cohaeret immenso.* Lib. XXIII. p. 466. *Aquilonibus objecti sunt & pruinis.* MUNCK. D'Orvillii Cod. *oppositos.* ut & Voss. sec. Pro *aquilonis* Voss. tert. *aquilonalibus.* pro *sed* Voss. sec. *&.* pro *de rel.* Voss. prim. & tert. *e rel.*

4 'ΙΣΗΜΕΡΙΝΟ'Σ] Vid. Isidor. de Nat. Rer. cap. 10. ubi perperam *hysmerinus* editur, & *exemerinus* pro χειμερινός. MUNCK. Videndus Theo ad Aratum pag. 52, 57. *τὸ orbem* abest Vossiano tertio.

5 A NOTIO POLO] Ita supra : *A polo, qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticus.* Vulgo Australem vocant. SCHEFF.

6 CENTROQUE POLI] Pro *poli* Voss. prim. *polo.* Voss. tert. *poloque.* d'Orvillii Cod. *centroque polo.* Sed alia manu supra scriptum *i.*

7 QUINQUE PART.] Voss. prim. & tert. *de quinque part.* pro χειμερινὸς τροπικὸς iidem *chimerino tropico.*

8 QUAE AD AQUILONEM SPECTANT] *Qui aquilonem exspectant* Vlitt. 2. Forte *aspectant*, vel *respectant.* quanquam constanter codices iidem non heic tantum, sed & passim lib. III. & IV. *exspectant* exhibent pro *spectant.* Sunt sanè, qui *exspectare* pro *spectare* Latio vindicare velint, quos inter & Gruterus ac Freinshemius ad Flor. lib. II. cap. 7. Quam rectè, ipsi viderint. In Plinii loco, quem adducit Freinshemius, pridem *spectatione* esse legendum monuit Salmasius. Ego certè id puto carere exemplo, tametsi & *spectare* pro *exspectare* poni interdum notent viri docti. P. Syrus : *Ab alio spectes, alteri quod feceris.* Ita edidit Gruterus. Curt. Lib. VIII. 8. *Oculos ego primum illorum sordida omnia & humilia spectantium capiam.* Freinshemius annotat : Si pro *spectantium* non scribas *exspectantium*, nullus inde sanus exeat sensus. Nisi tamen & simplex illud hoc significatu capitur, quod pene adducor ut credam, cum toties hujus loco reperiam. Haec ille. At ego credo, ubi *spectare* pro *exspectare* ponatur, scribendum potius esse

[7] quinque partibus ſumptis circulus, *χειμερινὸς τροπικὸς* inſtituitur, à nobis Hiemalis, à nonnullis etiam Brumalis adpellatus, ideo quod ſol, cum ad eum circulum pervenit, hiemem efficit his, [8] qui ad aquilonem ſpectant: aeſtatem autem his, qui in auſtri partibus [9] domicilia conſtituerunt. Quanto enim abeſt [10] longius ab illis, qui in aquilonis habitant finibus, hoc hieme majore confliċtantur: aeſtate autem hi, quibus ſol adpoſitus pervidetur: itaque AEthiopes ſub utroque orbe neceſſario fiunt.

Ab hoc circulo ad aequinoctialem circulum reliquae fiunt partes quatuor, ita uti ſol per octo partes ſphaerae currere videatur. Zodiacus autem circulus ſic vel optime definiri poterit, ut, ſignis factis, ſicut poſtea dicemus, ex ordine circulus perducatur.

Qui autem Lacteus vocatur, contrarius aequinoctiali, [11] ubi oportet ut eum medium dividere, & bis ad eum pervenire videatur, ſemel in eo loco ubi aquila conſtituitur: iterum autem ad ejus ſigni regionem, quod *προκύων* vocatur. Duodecim ſignorum partes ſic dividuntur: Quinque circuli, de quibus [12] diximus ſupra, ita finiuntur, ut

eſſe *ſperare*, quod Latini pro *expectare*, ut Graeci *ἐλπίζειν* pro *προσδοκᾶν*, uſurpant. Matth. Euang. cap. XXIV. 50. *Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ οὐ προσδοκᾷ.* Vet. Interpr. *Veniet dominus ſervi illius in die, qua non ſperat.* Flor. Lib. III. I. *Quis ſperaret aliquod poſt Carthaginem in Africâ bellum?* Virg. AEn. XI. 275. *Haec adeo ex illo mihi jam ſperanda fuerunt Tempore* &c. Lucianus in Tyrannicida: *Τίς ἐλπὶς τοῦ φόβου; Quae exſpectatio metus?* Confer Not. Caſaub. ad Spartian. in Did. Jul. cap. 6. Certè in Publiano iſto mimo, quem adduxi, ſcribendum eſſe *ſperes* docet nos vetus inſcriptio apud Gruter. p. 928. *Date terrae fructum, ut terra poſſit reddere. Ab alio ſperes, altero quod feceris.* Agraetius de Orthogr. *Exſpectatur venturus, ſpectatur qui videtur vel probatur.* MUNCK. Voſſ. prim. *Qui Aquilonem exſpectant. Spectare & exſpectare* in Codd. Mſſ. confundi perpetuo nuper etiam docuit Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. II. B. G. cap. 21. & ad lib. V. cap. 44. nec non ad lib. III. B. Civil. cap. 85. Voſſ. pr. lib. III. cap. 14. ſcribit etiam *hujus acumen ad Equipedum regionem exſpectat.* Sic *ſpectare, exſpectare* & *adſpectare* confuſa in Virgil. I. AEn. 420. ubi Celeb. Burm. ſed nihil hic mutandum. Si tamen quis praepoſitionem *ad* deleverit, haud peccaverit. Mela lib. I. cap. 2. *ſpectant enim & meridiem Indi* & paullo poſt *ſpectant & ſeptentrionem Scythae.* Locutio ſatis nota non eſt quod multis inluſtretur. In Cl. Dukeri notis ad l. l. Flori vapulat Munckerus, quod Gruteri & Freinshemii verba non bene perlecta male interpretatus ſit. D'Orvillii Cod. *qui ad aquilonem ſpectant.*

9 DOMICILIA CONSTITUERUNT] Non eſt tam recens vox *domicilii*, quam quibuſdam viſum fuit. Apulejus in de mundo: *Ut è terreno domicilio illas regiones aſpicerent.* Florus lib. I. cap. 13. *Deſtinata hominum ac deorum domicilio civitas.* Nepos Themiſt. cap. X. *Domiciliumque ſibi Magneſiae conſtituit.* Feſtus in ROMA. *Ob inopiam domiciliorum profectos complures in exteras regiones.* Immo & Tullius ipſe aliquoties eâ uſus eſt. MUNCK.

10 LONGIUS AB ILLIS] *Ab his.* A. MUNCK. Ita & Voſſ. prim. & ſec. item d'Orv. pro *enim* Voſſ. tert. *autem.* pro *appoſitus* Voſſ. prim. *oppoſitus.* pro *ita uti* Voſſ. 2. *ita ut.* pro *contrarius aeq.* d'Orvillii Cod. *contrarius eſt aeq.*

11 UBI OPORTET] *Ibi oportet* Veneta & aliae antiquiores cum A. MUNCK. *Ibi* Voſſ. ſec. & d'Orv. ſed alia manu in *ubi* mutatum, quomodo etiam *ut* ibidem deletum eſt. *Ita* Voſſ. tert. *ut* ante *eum* abeſt Voſſ. ſecundo & tert. pro *& his* Voſſ. ſec. & tert. *ut his.* ſic etiam emendatum pro *in eo.* in d'Orvill. *ejus l.* Voſſ. ſec. pro *aquila* Voſſ. prim. *aquilo.* inter *quae* & *circulos* haec ſcripta exſtant in Cod. Voſſ. tert. *tantum ſpatii habet latitudo Zodiaci, quantum longitudini duodecim partes attribuunt.*

12 DIXIMUS SUPRA] D'Orvillii Cod. *ſupra diximus.*

ut unusquisque eorum dividatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis lineae perducantur, quae circulos significent factos, in quibus duodecim signa describantur. Sed à nonnullis inperitioribus quaeritur, quare non aequis partibus circuli finiantur, hoc est, ut de triginta partibus quinae partes dividantur, & ita circuli pari ratione ducantur: id facillime defendi posse confidimus. Cum enim media sphaera divisa est, ejus circuli nullus potest aequalis esse: [1] qui quamvis proxime eum adcedat, tamen minor esse videatur. Itaque qui primum sphaeram fecerunt, cum vellent omnium circulorum [2] aequas rationes esse, pro rata parte voluerunt significare, ut quanto magis à polo discederetur, eo minorem numerum partium sumerent in circulis metiendis, [3] quo erat necesse, his majorem circulum definire. Quod etiam ex ipsa sphaera [4] licet intelligere: quanto magis à polo discedes, eo majores circulos fieri, necesse est: & hac re minorem numerum duci, ut pares eorum videantur effectus. Et si non in triginta partes unumquodque hemisphaerium dividatur, sed in alias quotlibet finitiones, tamen eo ratio pervenit ejus, ac si triginta partes fecisset.

VII. *De Zodiaco circulo.*

ZODIACUS circulus tribus his subjectus, de quibus supra diximus, ex quadam parte contingit aestivum & hiemalem circulum, aequinoctialem autem medium dividit. Itaque sol per Zodiacum circulum currens, neque extra eum transiens, necessario [5] cum his signis, quibus innixus iter conficere videtur, pervenit ad eos, quos supra diximus

ximus. pro *eum acc.* d'Orvill. *ad eum acc.* Sed *ad* alia manu supra notatum.

1 QUI QUAMVIS PROXIME] Lego cum Micyllo: *quin, quamvis proxime.* SCHEFF.

2 AEQUAS] Voss. tert. *aequales. Pro rata.* Gloss. d'Orvill. *pro integra.* pro *eo min.* Voss. sec. *hoc min.* ut & d'Orvill. & ibi pro glossa additur *tanto.* pro *metiendis* d'Orvill. *mentiendis.* sed *n* alia manu deletum.

3 QUO ERAT NEC.] Glossa d'Orvill. *in quantum.* pro *erat nec.* Ejusdem Cod. *nec. bis erat.* pro *eo majores* Voss. sec. *tanto majores.* d'Orvillii Cod. *hoc maj.* & pro Glossa *in tanto maj.* pro *pares* Voss. tert. *partes.*

4 LICET INTELLIGERE: QUANTO MAGIS &c.] Anonymi codex: *Licet intelligi: quae quanto magis à polo discedit, hoc majores* &c. Quae lectio nequaquam spernenda est. MUNCK.

Ad CAP. VII.

5 CUM HIS SIGNIS] D'Orvillii Cod. *cum sign. bis.*

6 SED JAM CAPITIBUS &c.] Scribendum est, *Sed in capitibus.* Ita mox: *in libra autem.* SCHEFF. *In capitibus* Cl. Schefferus, ut mox *in librâ.* MUNCK.

7 CONFICIT] *Efficit.* A. & mox, *non per quatuor ipsos* unus ex Vlitianis. MUNCK. Paullo ante pro *rursum*, Voss. sec. *rursus.* pro *a Capricorno* Voss. sec. *Capricorno.* pro *transigit* Voss. tert. *transiit.* forsan pro *transit. transire hiemem* Senecam dixisse docet Cort. ad Sallust. B. C. cap. 1. a quo haec verba in Mss. confundi docemur. pro *piscibus* Voss. sec. *& pisc.* in d'Orvillii Codice supra *ostenditur sol* notatum eadem manu.

Ad

mus orbes, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, ver oſtendit: & Taurum & Geminos tranſiens, idem ſignificat. [6] Sed jam capitibus Geminorum circulum aeſtivum tangere videtur, & per Cancrum & Leonem tranſiens & Virginem, aeſtatem efficit. Et rurſum à Virginis extrema parte tranſire ad aequinoctialem circulum perſpicitur. In Libra autem aequinoctium [7] conficit, & autumnum ſignificare incipit, ab hoc ſigno tranſiens ad Scorpium & Sagittarium. Deinde protinus incurrit in hiemalem circulum, & à Capricorno, Aquario, Piſcibus, hiemem tranſigit. Itaque oſtenditur non per tres ipſos circulos currere, ſed Zodiacum tranſiens ad eos pervenire. Sed quoniam de his rebus diximus, nunc Terrae poſitionem definiemus, & Mare quibus locis interfuſum videatur, ordine exponemus.

VIII. *De Terrâ & Mari.*

Terra mundi media regione [8] conlocata, omnibus partibus aequali diſſidens intervallo, centrum obtinet ſphaerae. Hanc mediam dividit Axis in dimenſione totius terrae. [9] Oceanus autem regione circumductionis ſphaerae profuſus, prope totius orbis adluit fines. Itaque & ſigna occidentia in eum decidere exiſtimantur: ſic igitur [10] & terras contineri poterimus explanare. Nam quaecunque regio eſt, quae inter Arcticum & AEſtivum finem conlocata eſt, ea dividitur trifariam, è quibus una pars, Europa: altera, Aſia: tertia, Africa vocatur. Europam igitur ab Africa dividit mare ab extremis Oceani finibus & Herculis columnis. Aſiam vero & Libyam cum AEgypto

Ad CAP. VIII.

8 Collocata] Voſſian. Prim. *locata*. pro *diſſidens* Voſſ. tert. *diſcedens*. pro *centrum* tres Voſſiani *centron*.

9 Oceanus autem regione circumductionis] Mallem, *in regione*. SCHEFF. Schefferus, *in regione*. Lege potius *è regione*, cum uno ex Vlitianis. Sed nihil eſt neceſſe. Apud Iſidor. enim de Nat. Rer. cap. 47. quod prope totum ex Hygino tranſſcriptum eſt, praepoſitionem etiam omiſſam invenio. *Terra, ut teſtatur Hyginus, mundi media regione collocata, omnibus partibus aequali diſſidens intervallo, centrum obtinet. Oceanus autem regione circumductionis ſphaerae profuſus, prope totius orbis abluit fines.* Leg. *adluit*. Sed non hoc ſolum, verum multa inſuper alia in iſto capite ex noſtro emendari & poſſunt & debent. MUNCK. Pro Gloſſa in d'Orvillii Codice additum erat. *ſ. in reg.* *Orbis* abeſt Voſſiano primo, ut ſit *totius alluit fines*, quomodo edidit Schefferus, pro *cum* Voſſ. prim. *eundem*, ut Scheff. edidit. pro *alluit* d'Orvillii Cod. *abluit*. pro *altera Aſia, tertia Africa* Voſſ. prim. & tert. item d'Orvillii Cod. *altera Africa, tertia Aſia.*

10 Et terras contineri] Paulo poſt dicit, mare objectum omnibus finibus terrae. Si objectum, ergo fines eos continet. Scribendum itaque videtur, *& terram contineri.* SCHEFF. Ita & Veneta & Vlitt. 2. *Terram* volebat Cl. Schefferus. MUNCK. Voſſ. tert. ita ſcribit *terras poterimus continenter expl.* Scimus, quomodo Servius ad II. Georgic. 6. & ad VI. AEn. 59. *terram* a *terris* diſtinguat. forſan igitur *terras* praeferendum, quia ſpeciatim de ſingulis terrae partibus tum cognitis eſt acturus.

AEgypto diſterminat [1] os Nili fluminis, quod Canopicon adpellatur. Aſiam ab Europa Tanais dividit, bifariam ſe conjiciens in paludem, quae Maeotis adpellatur. Hac igitur definitione facile pervidetur mare omnibus [2] adjectum finibus terrae.

Sed ne videatur nonnullis mirum, cum ſphaera in ſexaginta partes dividatur, ut ante diximus, [3] quare definimus ab aeſtivo circulo ad arcticum finem dumtaxat habitari; ſic vel optime defendimus. Sol enim per mediam regionem ſphaerae currens, nimium his locis efficit fervorem. Itaque quae finis eſt ab aeſtivo circulo ad hiemalem, ea terra à Graecis διακεκαυμένη vocatur: quod neque fruges propter exuſtam terram naſci, neque homines propter nimium ardorem durare poſſunt: extremae autem regiones ſphaerae duorum circulorum, quorum alter Boreus, alter Notius vocatur, ſine Arctici circuli, & ejus, qui Antarcticus vocatur, non [4] habitantur, ideo quod ſol ab his circulis [5] ſemper eſt longe, venti quoque adſiduos habent flatus. Quamvis enim ſol perveniat ad AEſtivum circulum, [6] tamen longe ab Arctico videbitur fine. Id ita eſſe, hinc quoque licet intelligere: Cum enim ſol pervenit ad eum circulum, qui Hiemalis vocatur, [7] & efficiat nobis, qui prope eum ſumus conſtituti, nimium frigus, quid arbitramur eis locis frigoris eſſe, qui longius etiam abſunt à nobis? Quod cum in hac parte ſphaerae fiat, idem in altera parte definitum putabimus, [8] ideo quod ſimiles ejus ſunt effectus. Prae-

1 Os Nili fluminis] *Oſtium Nili* Vlitt. 2. Juvenal. Sat. XIII. 27. *Divitis oſtia Nili.* Στόματα & Graeci appellant. MUNCK. Pro *Aſ. vero.* Voſſ. prim. & tert. *Aſ. autem.* Voſſ. prim. etiam *oſtium.* Tres Voſſiani pro *conjiciens* ſcribunt *conficiens* nec non d'Orvillii Codex.

2 Adjectum finibus terrae] *Objectum* A. cum edd. vetuſtis. MUNCK. Voſſ. prim. *objectum.*

3 Quare definimus] *Definivimus* rectius Veneta, Micylliana, & aliae antiquiores. MUNCK. *Definivimus* Voſſ. prim. *Diffinivimus* Voſſ. tert. item d'Orvillii Cod. pro *quae fin.* Voſſ. tert. *qui fin.*

4 Habitantur] Voſſ. ſec. & tert. *habitatur.* pro *videbitur fine* Voſſ. prim. *fine vid.*

5 Semper est longe] *Abeſt longè* Vlitt. 2. MUNCK.

6 Tamen longe] *Tamen tunc longè.* A. MUNCK.

7 Et efficiat nobis] Veteres *& efficiet.* Mallem *& efficit.* SCHEFF. Ita & Veneta & Vlitt. 2. *Efficiet* Micyll. & nonnullae aliae. *Efficit* mallet Cl. Schefferus. Sed Hyginum copulare interdum diverſos modos oſtendi ad Mythol. cap. 125. 148. & 165. MUNCK. Voſſ. ſec. etiam ſcribit *perveniat*, & tres Voſſ. item d'Orvill: *efficiat.* Atque ita legendum eſſe, non eſt, quod dubitemus. pro *Putabimus.* Voſſ. pr. *putavimus.* Voſſ. ſec. *putamus*, haud male uterque.

8 Ideo quod] *Ideoque quod* Vlitt. 2. Non ineleganter redundare nonnunquam τὸ *que* docet nos Nob. Heinſ. ad Vell. I. 8. MUNCK. Omnes mei *ideo quod.*

9 Quod quae terra habitatur. Eos &c.] Miror hoc placuiſſe Morellio. Legendum enim cum Micyll. Paris. aliiſque antiquioribus, *quod qua terra habitatur, eos* &c. MUNCK. Voſſ. prim. & tert. *qua* Voſſ. ſec. *quia.* d'Orvill. *quae.*

10 Vestitu vestium] Illud *veſtiuntur*, gloſſa eſt, qua quis verbum praecedens *uti* exponere voluit, ac ideo debet expungi. Hoc ſcripſeram, cum deinde incidi in Novantiq. Lectiones Modii, eumque vidi eſſe in ſententia eadem. v. ep. 117. SCHEFF. Ita & unus codicum Vlitianorum. Caeteri *veſtitu veſtituum*, vel *veſtitu veſtitudento.* Modius & Schefferus expungendum cenſent τὸ *veſtium.* Mihi ſcripſiſſe Hygi-

Praeterea hinc quoque intelligimus illic maximum frigus, & in aestivo circulo calorem esse, [9] quod quae terra habitatur. Eos tamen videmus, qui proxime sint Arcticum finem, uti braccis & ejusmodi [10] vestitu vestium: qui autem proximi sint aestivo circulo, eos AEthiopas & [11] perusto corpore esse. [12] Habitatur autem sic temperatissimo coelo, cum inter aestivum circulum & Arcticum finem [13] haec perveniat temperatio: quod ab Arctico circulo frigus, ab aestivo fervor exortus in unum concurrens [14] efficit mediam finem temperatam, quae habitari possit. Itaque cum sol ab eo loco [15] discessit, hieme necessario conflictamur, quod ventum exorientem non reverberat sol. [16] Quod cum veniat in hac definitione, illud quoque fieri posse videmus, ut Hiemali circulo nobis ad Antarcticum finem habitari possit: quod pares [17] eodem perveniant casus. Certum quidem esse nemo contendit, neque pervenire eo potest quisquam propter interjectum terrae, quae propter ardorem non habitatur. Sed cum videmus hanc regionem sphaerae habitari, illam quoque in simili caussa posse constitui suspicamur.

De Signorum coelestium historiis

LIBER SECUNDUS.

SED quoniam quae nobis de terrae positione dicenda fuerunt, [18] & sphae-

Hyginus videtur, *vestium indumento.* Certè illuc aurigatur *τὸ vestitudento.* Non dissimiliter *velaminis indumentum* dixit Cassian. de Habit. Monach. cap. 5. MUNCK. Voss. prim. *vestiuntur.* sec. *vestium.* tertio abest. d'Orvillii *vestium.* Forsan *vestiuntur* cum Vossiano primo legi posset; nam varios modos jungit Noster. Sic modo e Mss. vidimus *pervenit*, *&* *efficiat.* & Munckerus id nos docuit ad fab. 148. Adde Cl. Oudendorp. ad J. Caesarem lib. II. B. Gall. cap. 10. & ad Hirtium de B. Afric. cap. 25. Quamquam Modius & Schefferus, non ut Munckerus monet, *τὸ vestium*, sed *vestiuntur* pro glossa habeant. Mox pro *sint* Voss. prim. & d'Orvillii cod. *sunt.*

11 PERUSTO CORPORE] Horat. epod. 2. *Perusta solibus Pernicis uxor Appuli.* MUNCK. *Perusto corpore* explicatio est vocis *AEthiopas*, de nigris enim AEthiopibus loquitur. Consule inl. Spanh. ad Callim. H. Cerer. vs. 11.

12 HABITATUR AUTEM SIC] Mallem, *habitatur autem hic.* SCHEFF. *Hic* emendat Cl. Schefferus. quod & ex Vet. ed. in margine notaverat Vlitius. MUNCK.

13 HAEC PERVENIAT TEMPERATIO] *Temperantia* unus ex Vlitt. Deinde *proveniat* malit forte aliquis. Sed mox rursus *eodem perveniant* repraesentant etiam Vlitt. 2. cum Morellio. MUNCK.

14 EFFICIT: MEDIA FINEM TEMPERATAM] Lege, *efficit mediam finem temperatam* cum Venetâ, Micyllianâ, Parisinâ, aliisque antiquitus cusis. Etiam heic requiro diligentiam Morellii. MUNCK. *Mediam* Voss. prim. sec. & d'Orvillii. Voss. tert. *medium*, *temperatum* & *qui.*

15 DISCESSIT] *Discedit.* A. MUNCK. *Discedit* Voss. sec. *exorientem* abest d'Orvillii codici, contra *ventum* abest Vossiano tertio.

16 QUOD CUM VENIAT IN HAC &c.] Hoc est, *eveniat.* Quam phrasin frustra suspectam esse nonnullis abunde ostendi ad Fulg. lib. III. cap. 6. MUNCK. *Finem* abest d'Orvilliano.

17 EODEM PERVENIANT] *Eodem fine perveniant.* A. MUNCK.

Ad Praefat: LIB. II.

18 ET SPHAERAM TAM TOTAM] In editione San-

ſphaeram totam definivimus, nunc quae in ea ſigna ſunt, ſingillatim nominabimus. E quibus igitur [1] primum duas Arctos, & Draconem: deinde Arctophylaca cum Corona dicemus. [2] Ceteum, qui Engonaſin vocatur: Exinde Lyram cum Olore, & Cepheo, & ejus uxore Caſſiepeia, filiaque Andromeda, & genero Perſeo: dicemus etiam protinus Aurigam, à Graecis ἡνίοχον adpellatum: Ophiuchum praeterea cum Sagitta & Aquila, parvoque Delphine. Inde Equum dicemus cum eo ſidere, quod Deltoton vocatur. [3] His corporibus enumeratis, ad duodecim Signa perveniemus. [4] Ea ſunt haec, Aries, Taurus, Gemini: deinde Cancer cum Leone & Virgine: praeterea Libra, [5] dimidia pars Scorpionis, & ipſe Scorpius cum Sagittario & Capricorno: Aquarius autem cum Piſcibus reliquas habet partes. His enumeratis, ſuo ordine eſt Cetus cum Eridano flumine, & Lepore. Deinde Orion cum Cane, & eo ſigno, quod [6] Πρχύων dicitur. Praeterea eſt Argo cum Centauro, & Ara: deinde Hydra cum Piſce, qui Notius vocatur. Horum omnium non inutile videtur hiſtorias proponere: quae certe aut utilitatem ad ſcientiam, aut jucunditatem ad delectationem adferent lectori.

I. *Ar-*

Sanctandreana deleverunt *tam*. Sed ſcribendum *ſphaeram jam totam videtur.* SCHEFF. Vulgo *ſphaeram tam totam.* Sed cum nec Veneta, nec Vlitt. 2. agnoſcant τὸ *tam*, rectè expulit illud Morellius, quanquam non malè in *jam* mutatum eat Cl. Schefferus. MUNCK. Nec adparet in d'Orvillii cod. nec in tribus Voſſ. pro *ſingillatim nom.* Voſſ. ſec. ac tert. item d'Orvill. *nominabimus ſing.* Pro *ſingulatim.* Voſſ. prim. & ſec. *ſingillatim.* item d'Orvill. recte. Conſule Cl. Oudendorp. ad C. J. Caeſar. lib. III. B. Gall. cap. 2. mox recte pro *dicimus* d'Orvill. c. *dicemus.* ut Schefferus edidit.

1 Primum duas arctos] Haec eſt illa ſignorum quadraginta duorum recenſio, quam promittit in praefatione. SCHEFF.

2 Ceteum qui Engonasin] Modius ep. II. emendandum putat, *dicemus, & eum, qui Engonaſin.* Ego haereo, nec amplector ſtatim, licet non diſpliceat. SCHEFF. Ita & Veneta. Vulgo *caeterum, qui Engonaſin* &c. Vlitt. 3. & A: *Et eum, qui* &c. quomodo & Modius volebat. Sed vide quae ad cap. 1. annotamus. MUNCK. *Et eum* Voſſ. tert. qui pro *exinde*, *deinde.* Mox iterum pro *dicimus* Voſſ. prim. & tert. item d'Orvill. *dicemus.* & tertio etiam *dicemus* ſcribunt Voſſ. prim. & d'Orvill.

3 His enumeratis] *Connumeratis* Veneta. Sed Morellii lectionem adſtruunt Vlitt. 3. MUNCK. D'Orvill. *H. corporib. en.* ut & tres Voſſiani pro *enum.* Voſſ. ſec. *adnum.* ſupra notatum erat alia manu *te.* Hic etiam pro *perveniemus* d'Orvill. cod. Voſſ. ſec. ac tert. *pervenimus.* in Voſſ. ſec. alia manu ſupra notatum erat *e.*

4 Ea sunt haec] Voſſiano tertio τὸ *haec* abeſt. cui *&* ante *Virgine* quoque abeſt.

5 Dim. pars Scorp.] D'Orvillii Cod. *Dimidia Scorp.*

6 ΠΡΟΚΥΩΝ dicitur] D'Orvillii cod. *prochion vocatur.* ut & Voſſ. ſec. pro *ad ſci.* Voſſ. prim. *aut ſci.* pro *ad delect.* idem *aut delect.*

Ad CAP. I.

7 Quod diutius celare non potuit] Ante *quod* collocandum puto punctum, deinde ſcribendum *celari*, pro *celare*, ita conveniret magis & ſequentibus, & antecedentibus. SCHEFF.

8 Pro-

I. *Arctos major.*

IGITUR, ut ſupra diximus, initium eſt nobis Arctos maxima.

HANC autem Heſiodus ait eſſe Calliſto nomine, Lycaonis filiam, ejus, qui in Arcadia regnavit: eamque ſtudio venationis inductam, ad Dianam ſe adplicuiſſe: à qua non mediocriter eſſe dilectam propter utriuſque conſimilem naturam. Poſtea autem ab Jove compreſſam, veritam Dianae ſuum dicere eventum, [7] quod diutius celare non potuit: nam jam utero ingraveſcente, [8] prope diem partus in flumine corpus exercitatione defeſſum cum recrearet, à Diana cognita eſt non conſervaſſe virginitatem: cui dea pro magnitudine [9] ſuſpicionis non minorem retribuit poenam: erepta enim facie virginali, in urſae ſpeciem eſt converſa, quae Graece ἄρκτος adpellatur. [10] In ea figura corporis Arcada procreavit. Sed, ut ait [11] Amphis comoediarum ſcriptor, Jupiter [12] ſimulatus effigiem Dianae, cum virginem venantem ut adjutans perſequeretur, amotam [13] à conſpectu aliarum compreſſit: quae rogata à Diana quid ei adcidiſſet, quod tam grandi utero videretur, illius peccato id eveniſſe dixit. itaque propter ejus reſponſum, in quam figuram ſupra diximus, eam Diana convertit. Quae cum in ſilva ut fera vagaretur, [14] à quibuſdam AEtolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio eſt deducta. [1] Ibi

8 PROPE DIEM PARTUS] Inſtante partu. Gloſſ. Philox. *Prope partum*, ἐγγὺς τοκετοῦ. Perperam junctim *propediem* complures editi. MUNCK. Pro *inductam* Voſſ. ſec. *inductum*. pro *ab Jove* d'Orvillii cod. *a Jove*. pro *compreſſam* & *veritam* Voſſ. ſec. *compreſſa* & *verita*. Voſſ. tert. *compreſſa* & *verita eſt*. pro *ingraveſcente* Voſſ. ſec. *intumeſcente*. pro *conſervaſſe* tres Voſſiani ac d'Orvilli *ſervaſſe*. Ab AEgyptiis Urſa eſſe dicitur anima Typhonis in ſtellas relata, & in coelo fulgens. Vid. Plutarch. in Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 357.

9 SUSPICIONIS] *Stoupitionis* unus ex Vlitianis. Forte *ſtuprationis*. MUNCK.

10 IN EA FIGURA] Schol. German. *Et dum eſſet urſa, arctum enixa eſt, quem Arcadem vocant.* Iſta ex Eratoſth. καταστ. cap. I. habet, cujus verba etiam Theo in ſuum commentarium tranſtulit. Caeterum pro *arctum* ſcribendum eſt *arcturum*, vel dicendum malè vertiſſe verba Eratoſthenis: Καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον γενομένην τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. MUNCK.

11 AMPHIS COMOEDIARUM SCRIPTOR] Schol. German. *Amphis Comicus poeta.* Idem Fabulâ Canis: *Amphianus tragoediarum ſcriptor.* Emenda, *Amphis autem tragoediarum* &c. MUNCK. Vide Viros Doctos ad Diogen. Laert. in Platone Sect. 27. AEgyptii, quos primos Aſtrologos fuiſſe vidimus ad fab. 274. dicuntur ſideribus nomina inpoſuiſſe. Schol. Apollon. Rh. IV. 262. Γεγονέναι δὲ αὐτοὺς φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος πρὸ τοῦ πάντα τὰ ἄστρα φανῆναι. καθὸ τήν τε φύσιν καταvοῆσαι αὐτῶν δοκοῦσι, καὶ τὰ ὀνόματα θεῖναι. καὶ τὰ μὲν δώδεκα ζώδια, θεοὺς βουλαίους προσηγόρευσαν. τοὺς δὲ πλανήτας, ῥαβδοφόρους. Theon vero ad Arati Phaenomena pag. 15. quoſdam dicere refert, veterem quemdam Mathematicum fuiſſe nomine Aſtraeum, qui primus ſiderum nomina invenerit, unde & pater Aſtrorum vocetur.

12 SIMULATUS EFFIGIEM DIANAE] Vide not. ad Mythol. cap. 99. MUNCK.

13 A CONSPECTU ALIARUM] Vulgatum *caeterarum* praeferam, quanquam Vlitt. 3. exhibent *caeterorum*. Sed cum virgine Diana nonniſi virgines venantur. Lege ergo, *caeterarum*, ut etiam eſt in editione Veneta & A. MUNCK. *Caeterorum* Voſſ. ſec. ac tert. item d'Orvillii c.

14 A QUIBUSDAM AETOLORUM] Emenda *aepolorum*, hoc eſt, caprariorum, ex Eratoſth. cap. I. & Theone in Aratum p. 7. qui Eratoſthe-

[1] Ibi dicitur inscia legis, in Jovis Lycaei templum se conjecisse: [2] quam confestim filius est secutus. Itaque [3] cum eos Arcades insecuti interficere conarentur, Jupiter memor peccati, ereptam Callisto cum filio inter sidera conlocavit, eamque Arctum, filium autem Arctophylaca nominavit, [4] de quo postea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, cum Callisto ab Jove esset compressa, Junonem indignatam in ursam eam convertisse: quam Dianae venanti obviam factam, ab ea interfectam, & postea cognitam inter sidera conlocatam. Sed alii dicunt, cum Callisto Jupiter esset in silvam persecutus, Junonem suspicatam id, quod evenit, contendisse, ut eum manifesto diceret deprehendisse. Jovem autem, quo facilius suum peccatum tegeretur, in ursae speciem conversam reliquisse: Junonem autem in eo loco pro virgine ursam invenisse, quam Dianae venanti, ut eam interficeret, demonstrasse: quod factum ut perspiceretur, Jovem aegre tulisse, effigiem

tosthenem ad verbum descripsit. Schol. German. *Quae dum in montibus vagaretur, à quibusdam pastoribus apprehensa, cum puero adducta est ad Lycaonem.* MUNCK. *Atholorum* d'Orvillii cod.

1 IBI DICITUR] *Ibique* unus ex Vlitianis. MUNCK. *Ubi* Voss. tert.

2 QUAM CONFESTIM FILIUS SECUTUS EST] Morellianus unus, *quo confestim*, & mox pro *Calysto*, *Calystonem*. SCHEFF. *Quo confestim* alter Morellianus. MUNCK.

3 CUM EOS ARCADES] Paullo aliter Servius ad I. Georgic. vs. 67. Voss. sec. *Archales*. Pro *ereptam* Voss. sec. *erepta*. pro *eamque* d'Orvill. c. *eam quoque*.

4 DE QUO POSTEA] *Posterius* Vlitt. 3. cum heic, tum passim infra. MUNCK. *Posterius* Voss. sec. & tert. pro *factam* Voss. sec. *facta*. pro *locatam* tres Voss. & d'Orvillii *collocatam*. atque ita lege. pro *illud quod* recte *id quod* edidit Munckerus, codd. Mss. adstipulantibus. Vide me ad Nepotis praefat. & Cl. Oudendorp. ad Caesar. III. B. Civ. 44. pro *eo loco* Voss. sec. *eodem loco*. idem pro *quod fact*. *qua fact*.

5 UT COMPLURES] *Quamplures* unus Vlitianus. Quod idem est. Petronius: *Intraverunt palaestritae quamplures*. Capell. Nupt. Phil. lib. VIII. *Eodem se quamplures convertere dii*. MUNCK. Schefferus edidit *plures*. Tres Vossiani *complures*. Ast d'Orvillii cod. *quamplures*. Vide Cort. ad Sallust. B. Catil. cap. 19. n. 2. Inter istos quamplures est Theo ad Aratum pag. 22. ἄρκτοι ὅλως οὐ δύουσιν. Imo ipse Virgilius canit I. Georgic. vs. 246. *Arctos Oceani metuentis aequore tingui*. ibi Servium consule. Homerum imitatus Iliad. Σ. vs. 489. ad quem brevia Scholia perlegenda sunt. Virgilium imitatur Statius III. Theb. vs. 685. *Arctos ad Oceanum fugientibus invidet astris*. & ibi Lactant. Ovid. II. Fastor. vs. 191. *Saevit adhuc, canamque adiit Saturnia Tethyn Maenaliam tactis ne lavet Arcton aquis*. Theocritus Idyll. XXIV. vs. 11. canit Ἆμος δ' στρέφεται μεσονύκτιον ἐς ΔΥ'ΣΙΝ Ἄρκτος. Pro *qui volunt* Voss. prim. *atqui vol.* tert. *& q. v.* pro *esse inst.* Voss. sec. *institut. esse*.

6 SUCCUBUERIT UT PELLEX] Vide not. ad Mythol. cap. 187. MUNCK. *Veniant* Voss. sec. *veniunt*.

7 ARIETHUS AUTEM TEGEATES] *Aratus*. MICYLL. Micyllus putat *Aratus*. Sed is non est scriptor historiarum, uti hic vocatur. Sanctandreana editio habet *Arietibus*, quod est deterius. Magis placet *Arietbous*, ut visum est Vossio in libris de Histor. Graecis. SCHEFF. *Aratus* A. *Arietus* Veneta. *Arietibus* Sanctandreana, sed peccato, ut arbitror, operarum typographicarum, cum in caeteris religiosè sequatur Morellium. Vossius de Histor. Graec. lib. III. p. 253. emendat *Areitbus* ex Graec. Ἀρήϊθος. quod vocabulum apud Homerum quoque occurrit Iliad. H. 138. Leopardus in margine libri sui heic notaverat: Φερεκύδης δὲ φησι καὶ Ἄγμιθος est apud Tarrhaeum pag. 41. Occurrit idem nomen etiam infr. cap. 6. ubi *Aritus* exhibet unus ex Vlitianis. MUNCK. Omnes mei *Arietbus*.

8 MEGISTO] Notaverat homo doctus in margine libri sui, *Aliis* Θεμιστώ. MUNCK.

9 CETEI FILIAM] Ita & Veneta. Micyllus & alii dederunt *Caetei*. Mss. 2. ex Vlitianis *& Caetei*. Putes scripsisse *Heraeei*, & mox *Heraeea*. Ἡραιεὺς enim

giem ursae stellis figuratam constituisse. Hoc signum, [5] ut complures dixerunt, non occidit. Qui volunt aliqua de caussa esse institutum, negant Tethyn Oceani uxorem id recipere, cum reliqua sidera eo perveniant in occasum, quod Tethys Junonis sit nutrix, cui Callisto [6] subcubuerit ut pellex. [7] Ariethus autem Tegeates historiarum scriptor, non Callisto, sed [8] Megisto dicit adpellatam: & non Lycaonis sed [9] Cetei filiam, Lycaonis neptem. Praeterea Cetea ipsum Engonasin nominari. Reliqua autem superioribus conveniunt: quae res in Nonacri monte Arcadiae gesta demonstratur.

II. *Arctos minor.*

Hanc [10] Aglaosthenes qui Naxica conscripsit, ait Cynosuram esse unam de Jovis nutricibus ex Idaeis nymphis: ab ejus quoque nomine & [11] urbem, quae Hestiea vocatur, [12] à Nicostrato & sodalibus ejus con-

enim dictus fuit unus de filiis Lycaonis, ut docet nos Apollod. lib. I. p. 163. Forsan & in prologo rescribendum *& Heraeeum* pro *Ceteum.* MUNCK.

Ad CAP. II.

10 AGLAOSTHENES] Morellii codices habent *Aglosthenes*, quomodo vocatur & Polluci lib. IX. c. 6. Plinio lib. IV. c. 12. est AEglosthenes, sine dubio corrupte, pro *Aglosthenes*. *Aglaosthenes* tamen dicitur & Caesari in Arateis, & Lactantio lib. I. c. II. Adde quoque infra c. 16. SCHEFF. Vlitt. 3. *Glosthenes*. Venet. *Agloasthenes*. Sed rectum est *Aglaosthenes*. Vide Voss. Histor. Graec. lib. III. p. 240. Refert idem Agathosthenes in Asiaticis carminibus apud Schol. German. in hac fabulâ. Sed apud eum rescribendum esse *Aglaosthenes in Naxiacis carminibus* docet nos in notis ad Parthen. pag. 126. vir Cl. Thomas Gale. Alii Cynosuram Callistus fuisse canem volunt. Vide Theon. in Aratum pag. 7. MUNCK. Voss. prim. & tert. *Glostenes*, sec. *Glosthenes*. D'Orvillii cod. *Aglosthenes*. *Cynosura*, quod caninam caudam habet, dicta Serv. ad I. Georgic. 246. Theo ad Aratum pag. 8. Edit. Morell. Οἱ Δικταῖοι Κούρητες, φησὶν, ἐκάλουν, τὴν μὲν μικρὰν Κυνόσουραν, διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς ὁμοιότητα, qui & de Helice agit. Adde Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 487. De Fabula hac etiam consulendus Leontius de Sphaera Arataea pag. ult.

11 URBEM QUAE HESTIAEA] Morelii, *Hystoe*, quod notat ipse, etiam in Arateis Germanici occurrere. SCHEFF. Soter *Histiea*. Veneta *Istoe*. *Histoe* Vlitt. 2. ut & uterque Morellianus. Atque ita omnino scribendum. Ἱστοὶ enim Graecis est. Eratosthenes cap. 2. Ἀγλαοσθένης δὲ ἐν τοῖς Ναξικοῖς φησι, τροφὸν γενέσθαι Διὸς Κυνόσουραν, εἶναι δὲ μίαν τῶν Ἰδαίων Νυμφῶν, ἀφ' ἧς ἐν μὲν τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ Ἱστοῖς τοὔνομα τοῦτο εἶναι &c. *Histoe* ergo Ἱστοὶ, ut *paralleloe*, παράλληλοι cap. 4. Lib. I. *Arctoe*, ἄρκτοι in Grotii Imaginibus Arateis, *Adelphoe*, ἀδελφοὶ apud Terentium, *Euthygrammoe*, Εὐθύγραμμοι, *Antoecoe*, ἄντοικοι cap. 2. & 4. Fragmenti veteris, quod Censorino aliquandiu tributum fuit. Forte & *Spartoe* scripserat Hygin. fab. 178. ubi *Spartae* editum hactenus. Sed *Sparti* dicuntur aliis, ut ostendi ibi, Σπαρτοὶ Graecis. A Plinio lib. v. cap. 31. inter Cypri oppida numerantur *Arsinoe*, *Carpasium*, *Golgi*. Notant in Vet. cod. habere *Golgae*. Unde apparet faciendum esse *Golgoe*. Γόλγοι *Golgoe*, ut Σόλοι *Soloe*, quod in eodem capite invenias, & apud Melam lib. I. cap. 13. Servavit rectam scripturam Germanici Scholiastes: *A quâ in oppido Histoe Nicostratus constituit portus, & circa eum locum fuisse Cynosuram.* Pro *portus* repone *portum* ex Eratosthene, unde haec desumpta. Videtur Hyginus in vitiosum codicem incidisse, & legisse apud Eratosthenem vel alium ex Graeculis, ἀφ' ἧς μὲν τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ &c. Sed quomodo à nomine Cynosurae dici potest urbs Histoe constituta? quae in illis nominibus appellationis similitudo? Scripsit ergo, vel certè scribere debuit: *Ab ejus quoque nomine in urbe, quae Histoe vocatur, à Nicostrato & sodalibus ejus constitutâ, & portum, qui ibi est, & agri majorem partem Cynosuram appellatam.* MUNCK. Voss. prim. *Histoe*. sec. *Hystue*. tert. *Histoe*. *Hystoe* d'Orvillii cod.

12 A NICOSTRATO ET EJUS SODALIBUS] Ὑπὸ τῶν πε-

constitutam, & portum qui ibi est, & agri majorem partem Cynosuram adpellatam. Hanc autem inter Curetas fuisse, qui Jovis fuerunt administri. Nonnulli etiam Helicen & Cynosuram [1] nymphas esse Jovis nutrices dicunt: & hac re etiam pro beneficio in mundo conlocatas, & utrasque Arctos adpellatas esse, quas nostri Septemtriones dixerunt: sed majorem arcton complures plaustro similem dixerunt, & ἄμαξαν Graeci adpellaverunt: cujus haec memoriae prodita est caussa: [2] In initio qui sidera perviderunt, & numerum stellarum in unaquaque [3] specie corporis constituerunt, & non Arctum, sed Plaustrum nominaverunt. Ex septem stellis, duae quae pariles & maxime in uno loco viderentur, pro bobus haberentur: reliquae autem quinque [4] figuram plaustri simularent. Itaque & quod proximum huic est signum Bootem nominari voluerunt: de quo posterius plura dicemus. [5] Aratus quidem non hac re Bootem, nec illud Plaustrum dicit

τῷ περὶ Νικόστρατον. Melius vertisset, *à Nicostrato*. Theod. Quaest. 8. in Deuteron. Οἱ περὶ τὸν Ἀκύλαν καὶ Σύμμαχον, *Aquila & Symmachus*. Laertius in Zenone p. 456. Οἱ περὶ Κάσσιον τὸν Σκεπτικὸν, *Cassius Scepticus*. Παρερμηνείας vitium incurrere nonnunquam hunc scriptorem, disces ex iis, quae annotata sunt ad 3. 14 & 31. Myth. Sed monendum heic mihi, in eo quod cap. 14. dicit *Caeneus Coroni*, deceptum videri corrupta scriptura Graeci codicis Apollodori. Notat enim AEgius invenisse se in antiquis libris Καινέως Κορώνε. MUNCK. Sic Plutarchus amat loqui. E. G. De E I apud Delphos Tom. II. pag. 387. de Hercule τοῖς περὶ τὸν Χείρωνα [illegible] Ἄτλαντα σοφισταῖς διειλεγμένος. Q[illegible] Rom. Tom. II. pag. 278. [illegible] Ἡρακλῆς i. e. *Euandrum docuit* Hercules. lib. VIII. Symposiac. p. 744. [illegible] τὰ περὶ [illegible] ἐστι. Et in Amator. pag 760. αἰσθόμενων δὲ τῶν περὶ Νικόστρατον. in vita Demosthenis pag. 853. τοὺς περὶ Ἀ[illegible]. Sic τὰς περὶ Μάρθαν pro *ipsa Martha* Evang. Johan. x. 19 ubi consule, quae ex Xenophonte adduxit Raphelius. Aliquando tamen sub [illegible] τῷ περὶ ΤΟΝ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝ, Nicostrati [illegible] po-tuisse, [illegible] eund. Raphel. e Polybio N. T. inlustrantem ad Acta Apost. XIII. 13. Multi fuere Nicostrati, de quibus J. N. Loensis lib. IX. Epiphyll. cap. 5. Sed in AEliani libro XIV. V. H. cap. 47. quem adducit, pro *Nicostrato*, *Nico[illegible]* [illegible] vidit Menagius ad Diogenis Laertii lib. VII. §. 51. Pro *portum qui*, *portam quae* Voss. sec. pro *fuerunt* Voss. tert. *fuerant*. pro *administri* Voss. tert. *ministri* & superscriptum erat *[illegible]* pro *esse* Voss. prim. *fuisse*. τὸ *re* post *hac* abest d'Orvilliano codici. *nuncupatas* pro *appellatas esse* male Schefferus edidit.

1 NYMPHAS ESSE] *Fuisse* Vlitt. 2. Quam lectionem firmat Germanici Scholiastes. MUNCK. Jovis nutrices ab ipso Jove se in draconem convertente esse mutatas, & postea quam patris sic decepti regnum fuisset adeptus, hanc suam & nutricam [illegible] in arctico circulo [illegible] docet Theo ad Aratum pag. 10. Jovis nutrices in ursas fuisse conversas, & inde montem *Arcton* dictum docet etiam Schol. Apoll. Rhod. I. Arg. vs. 936.

2 IN INITIO] Voss. prim. tert. & d'Orv. *initio* Voss. sec. *in initio*. Consule Lector Cl. Oudendorp. ad Vegetii lib. IV. in Prol. in Obs. Misc. Maji, Junii, Julii, & Aug. 1738. pag. 213.

3 SPECIE CORPORIS CONSTITUERUNT, ET NON ARCTUM, SED PLAUSTRUM NOMINAVERUNT, EX SEPTEM STELLIS &c.] Haec non cohaerent cum sequentibus. Scribo, *specie corporis constituerunt, constituerunt* (*quod non arctum, sed plaustrum nominaverant*) *ut ex septem*. Repetitio ejusdem vocis otiosa videbatur. SCHEFF. Locus procul dubio mendosus, cum nulla inde commoda elici sententia possit. Soter dedit, *constituerunt, non arctum* &c. Micyllus & alii, *constituerunt, quod non arctum, sed* &c. [illegible] Hyginus, si τὸ *quod* ex alieno in suum locum revoces & scribas, *constituerunt, non arctum, sed plaustrum nominaverunt, quod ex septem stellis* &c. MUNCK.

4 FIGURAM PLAUSTRI SIMULARENT] Apulejus de Herbis cap. 113. *Folia simulans cucumeris*. Ad rem

dicit adpellari: [6] sed quod Arctos videatur ut Plaustrum circa Polum, qui Boreus adpellatur, versari: & Bootes agitare eam dicatur. In quo non mediocriter videtur errare. [7] Postea autem de septem stellis, ut Parmeniscus ait, [8] quinque & viginti sunt à quibusdam astrologis constitutae, ut Ursae species, non septem stellis perficeretur. Itaque & ille, qui antea plaustrum sequens Bootes adpellabatur, Arctophylax est dictus, & iisdem temporibus, quibus Homerus fuit, haec Arctos est adpellata. de Septemtrionibus ille enim dicit, hanc [9] utroque nomine & Arcton & Plaustrum nominari: [10] Bootem autem nusquam meminit Arctophylaca nominari. Incidit etiam compluribus erratio, quibus de caussis minor Arctos Phoenice [11] adpelletur, & illi qui hanc observant, verius & diligentius navigare dicantur: & quare si haec sit certior quam major, non omnes hanc observent: qui non intelligere videntur, de qua historia sit profecta ratio, ut

rem facit, quod legitur apud Hom. Scholiasten ad Odyss. E. 273. Καὶ ἅμαξα καλεῖται, ἐπεὶ ἐκ τεσσάρων καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν ὥσπερ ἐκ τροχῶν ἁμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. Sed defecta ista partim, partim transposita. Censeo sic redintegres: Ἐκ τεσσάρων ὥσπερ ἐκ τροχῶν, καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν ὥσπερ ἐκ ῥυμοῦ ἁμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. Theo in Aratum pag. 7. ed. Morell. τῶν τεσσάρων ἀντὶ τροχῶν παραλαμβανομένων, τῶν δὲ τριῶν ὁμῶς ἀντὶ ῥυμοῦ. MUNCK. Pro *pariles* Voss. prim. *partes*. Tert. *pares*. pro *maxime* Voss. tert. *ex bis maxime*. pro *bobus* Voss. prim. *lubus*.

5 ARATUS QUIDEM] *Autem* Anonymi codex. Quod probo. MUNCK. Pro *bac re*, *in bac re* Voss. tert.

6 SED QUOD ARCTUM VIDEATUR] Magis placet *arctos*, ut est in Commeliniana vel Sanctandreana. SCHEFF. *Arctus* Venet. & unus Vlitianus. Sed alterum benè habet. Servavit Graecam terminationem, ut in *arctices* nominandi casu cap. 7. Lib. III. Verba Arati sunt: Δόω δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσαι Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέονται ἅμαξαι. MUNCK. Pro *Bootem* Voss. tert. *booten*. pro *circa p.* d'Orvillii cod. *circum p.* pro *mediocriter* Voss. prim. *inmediocriter*.

7 POSTEA AUTEM] *Postea enim* A. MUNCK. *Enim* Voss. tert.

8 QUINQUE ET VIGINTI SUNT A QUIBUSDAM] *Quinque & viginti sunt*. MICYLL. Micyllus scripsit, *quinque & viginti*, quod in textum transsumserunt in Sanctandreana. Ego non video, unde viginti stellae veniant. Sententia, ut opinor, haec est; Fuisse, qui non septem stellas, quod ante fecerant, in plaustro & duobus bobus constituendis, sed quinque tantum numerarent ad exprimendam ursae speciem. SCHEFF. Ita rectè etiam & Soter & Vlitt. 2. quanquam Hyginus infra lib. III. cap. I. XXI. tantum, Scholiastes autem Germanici & Theo in Aratum pag. 7. XXIV. numerant. Quod non videre se ait vir doctus, unde stellae istae viginti quinque veniant, id ei cognoscendum est, cum vitium, quo sequentia infecta sunt, turbet sensum. Rescribe ergo, ut videas quid velit auctor, *septem stellarum* ex MSS. 3. Vlitt. & codice Anonymi, pro *septem stellis*. Sententia est, eos, qui signo illi figuram septentrionum dederint. VII. id tantum, qui autem ursae, XXV. deformasse stellis. Manilius de Helice Lib. I. *Septem illam stellae certantes lumine signant*. MUNCK. *Quinque & triginta* Voss. prim. & sec. ast tert. *quinque & viginti*. *Sunt* abest Vossiano primo. Pro *stellis*, *stellarum* Voss. sec. & d'Orvillii cod. *stellarum numero* Voss. tert. Pro *antea* Voss. sec. & tert. *ante*. Pro *appellabatur* d'Orvillii cod. *appellatur*. τὸ *enim* abest d'Orvilliano codici. Pro *nominari*, *appellari* Voss. sec. ac d'Orvill.

9 UTROQUE NOMINE] *Genere*. MICYLL. Odyss. E. 273. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν. MUNCK.

10 BOOTEM] *Bootes* Vlitt. 3. Perperam. Scribe *Booten*. German. Schol. *Booten Homerus vocat*. MUNCK Voss. prim. sec. & d'Orvill. *Bootes*. Voss. tert. *Bootem*. sed superscriptum erat *Bootis*. post *incidit* scribit *autem* Voss. sec.

11 APPELLETUR] *Diceretur* vulgo. Sed Vlitt. 3. *appellaretur*. MUNCK. Pro *observant* Voss. sec. *conservant*. τὸ *&* ante *quare* abest Vossiano primo. *quam major* absunt Vossiano secundo. pro *obser-*

ut Phoenice adpelletur. [1] Thales enim, qui diligenter de his rebus exquisivit, & hanc primus Arcton adpellavit, natione fuit Phoenix, ut [2] Herodotus Milesius dicit. Igitur omnes, qui Peloponnesum incolunt, priore utuntur Arcto. Phoenices autem quam [3] à suo inventore adceperunt, observant: & hanc studiosius perspiciendo, [4] diligentius navigare existimantur, & vere eam [5] ab inventoris genere Phoenicen adpellant.

III. *Serpens.*

Hic vasto corpore ostenditur inter [6] duas Arctos conlocatus: qui dicitur aurea mala Hesperidum custodisse, & ab Hercule interfectus, [7] ab Junone inter sidera conlocatus, [8] quod illius opera Hercules ad eum est profectus, qui hortum Junonis tueri solitus existimatur. ait enim Pherecydes, Junonem cum duceret Jupiter uxorem, [9] Terram inve-

observent Voss. sec. *observant.* pro *appelletur* tres Vossiani *appellaretur.* d'Orvill. *appellarentur.*

1 Thales enim &c.] Soter: *Thales enim Milesius* &c. Atque ita volebat etiam Vossius Histor. Graec. p. 375. qui & mox ἁπλῶς, *ut Herodotus dicit*, existimat scribendum. Cl. Schefferus malebat, *nec, ut Herodotus dicit, Milesius.* MUNCK. Consule Menag. ad Diogenis Laertii lib. I. §. 23. pro *quam* Voss. tert. *quae.* ante *observant* scribitur *&* in Voss. sec. Phoenices Arctum minorem invenisse, rei nauticae peritissimos docet Philostratus in prooemio Heroicon paullo post princ.

2 Herodotus Milesius] Vossius in de Histor. Gr. p. 375. *Thales enim Milesius*, & mox ἁπλῶς *ut Herodotus dicit*, existimat scribendum. Verum urget Palmerius, quod non fuerit natione Phoenix, Thales, sed origine ac gente tantum. Fuere tamen, qui & natum traderent in Phoenicia. Laertius: Ἐπολιτογραφήθη δὲ ἐν Μιλήτῳ, ὅτε ἦλθε σὺν Νείλεῳ ἐκπεσόντι Φοινίκης. Quare necdum displicet, quod scripsi olim in Milit. Naval. lib. IV. c. 6. editionis secundae, legendum esse, *natione fuit Phoenix, nec ut Herodotus dicit, Milesius.* Nempe alios Hyginus secutus est auctores, qui Thalem volebant natum non Mileti, sed in Phoenicia. *Nec* particula excidisse potuit, ob similitudinem praecedentis syllabae. SCHEFF.

3 A suo inventore] Alter codex Morellii, *auctore*, quod a glossa esse videtur. SCHEFF.

4 Diligentius navigare] H. e. accuratius. Manilius Lib. I. *Tam spatio, quam luce minor, sed judice vincit Majorem Tyrio.* Germanicus: *Certior est Cynosura tamen sulcantibus aequor.* Aratus: Τῇ δ' ἄρα καὶ Σιδόνιοι ἰθύντατα ναυτίλλονται. Schol. German. p. 89. *Quam Sidones aspicientes continuo navigant.* Aut perperam legit in Graeco exemplari εὐθὺς, aut imperitè τὸ εὐθὺ transtulit *continuo.* MUNCK.

5 Ab inventoris nomine] Micyllus scribit, *inventoris genere*, quod in Sanctandreanam editionem est transsumptum. Ego mallem *natione* scribere, quomodo supra, *natione fuit Phoenix.* Adde, quae de hac re monui in libris de Militia Navali. SCHEFF. Adstruunt eam lectionem cum Micyllus & Soter, cum Vlitt. 3. Vulgo *nomine*, unde *natione* exsculpsit Cl. Schefferus. Theo: Ὁ δ' εὑρετὴς αὐτῆς Θαλῆς εἰς Φοίνικας ἀνάγει τὸ γένος. Majoris inventor Nauplius, ut idem docet pag. 7. MUNCK. Et omnes, quos inspexi, *genere* scribunt. Pro *Phoenicen* d'Orvillii cod. *Phoenicem.* item Voss. prim.

Ad CAP. III.

6 Duas] Voss. sec. *Duos.*

7 Ab Junone] Vide Eratosth. cap. 3. & Senec. Hercul. OEt. vers. 74. Schol. German. *Juno custodem horti pervigilem implicuit arbori, quem Hercules interfecit, & illa astris intulit.* MUNCK.

8 Quod illius opera &c.] Junonis enim instinctu factum est, ut athla ista decantatissima Herculi imperaverit Eurystheus. MUNCK. Voss.

inveniſſe ferentem aurea mala cum ramis. [10] Quae Junonem admiratam, petiiſſe à Terra, [11] ut in ſuis hortis ſereret, qui erant uſque ad Atlantem montem. Cujus filiae cum ſaepius de arboribus mala decerperent, Juno dicitur hunc ibi cuſtodem poſuiſſe: [12] hoc etiam ſigni erit, quod in ſideribus ſupra eum Draconem Herculis ſimulacrum oſtenditur, ut Eratoſthenes demonſtrat: [13] quare licet intelligere, [14] hunc maxime Draconem dici. Nonnulli etiam dixerunt, hunc Draconem à gigantibus [15] Minervae objectum eſſe, cum eos [16] obpugnaret: Minervam autem abreptum draconem contortum ad ſidera jeciſſe, & ad ipſum axem coeli fixiſſe: itaque eum adhuc [17] implicato corpore videri, ut nuper ad ſidera perlatum.

IV. *Arctophylax.*

De hoc [18] fertur, ut ſit Arcas nomine, Calliſtus & Jovis filius, quem

Voſſ. tert. *Q. i. o. ut. H. audivit.* pro *tueri* idem *cuſtodiri.* & pro *duceret*, *diceret.*

9 Terram invenisse ferentem] Emenda, *veniſſe ferentem.* Eratoſthenes: Τὴν Γῆν ἐλθεῖν φέρουσαν τὰ χρύσεα μῆλα. Schol. German. *Eo quod, cum nuberet Jovi Juno, diis offerentibus munera, Terra quoque obtulerit aurea mala cum ramis.* Stabiliunt eam lectionem Vlitt. 2. Nec dubitare de eâ quenquam ſinunt, quae ex Eratoſthene adduxi. MUNCK. Voſſ. tert. haud male *adveniſſe.*

10 Quae Junonem admiratam] Ita & Vlitt. 3. Perperam τὸ *quae* omiſit Sanctandreana. Veneta & aliae habent, *Inde Junonem* &c. MUNCK. Omnes mei *quae.* pro *petiiſſe* Voſſ. ſec. & d'Orvill. *petiſſe.* pro *ſaepius* Voſſ. tert. *ſaepe.*

11 Ut in suis hortis] Mallem, *ut & in ſuis.* SCHEFF.

12 Hoc etiam signi erit] Non video, quomodo hinc colligatur, eum a Junone conſtitutum cuſtodem, quia ſuper ipſum conſtitutus Hercules, niſi quia cuſtodem draconem dicitur interfeciſſe. At hoc non docet conſtitutum à Junone. Neſcio, annon hic quid deſit. SCHEFF.

13 Quare quodvis licet intelligere] In editione Sanctandreana deeſt illud *quodvis*, credo, quod huic loco videretur parum convenire. Verum puto pro eo *quoivis*, hoc eſt *cuivis* legendum. SCHEFF. *Quare quodvis licet* editi ante Morellium. *Quare quoivis* inde effingit Schefferus. Rectius putem *quosvis.* Ordo eſt: *Quosvis intelligere licet*, hoc eſt, res licita eſt. MUNCK. Voſſ. tert. *cuivis* ſed ſuperſcriptum erat *quidvis.* Sed d'Orvill. *quodvis.* pro *licet* Voſſ. ſec. *liceret.*

14 Hunc maxime] *Hinc* Veneta. Hoc eſſet, ex hiſtoriâ modo narratâ. MUNCK.

15 Minervae objectum esse] Schol. German. *Hunc alii Jovem aſtris intuliſſe dicunt, ob memoriam virtutis Herculis, Minervae objectu; quem illa contortum coelo immiſit, & inter ſeptentriones collocavit.* Pro *objectu* repone *objectum.* Plures fabulas de hoc dracone habes apud Theonem in Aratum pag. 11. Δράκων δὲ, inquit, οὗτος, ὃν ἀνεῖλε Κάδμος. Καθ' ἑτέρους δὲ, ὁ τὰ μῆλα φυλάσσων τῶν Ἑσπερίδων, ὡς δὲ ὁ πολὺς λόγος, ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς Πυθίων. Lege, Πύθων. MUNCK.

16 Oppugnaret] Voſſ. ſec. & d'Orvill. *obpugnaret.* pro *fixiſſe* Voſſ. ſec. *id infixiſſe.* pro *implicato* d'Orvill. *implicito.*

17 Implicato corpore] In Salignacii codice *implicito* legi, Morellius obſervat. MUNCK.

Ad CAP. IV.

18 Fertur ut sit] Ita & Veneta & Vlitt. 2. Graecum eſt ὡς Ἀρκὰς ἐστί. Vide Mariang. Auctar. epiſtol. VI. Noſter infra cap. 10. *Dicunt, ut gloriata ſit* &c. Vopiſcus Florian. cap. 3. *De quo dictum eſt ut Probus diceretur.* Adde quae notamus infr. ad cap. 7. MUNCK.

quem dicitur [1] Lycaon, cum Jupiter ad eum in hoſpitium veniſſet, cum alia carne conciſum pro epulis adpoſuiſſe. ſtudebat enim ſcire, ſi deus eſſet, qui ſuum hoſpitium deſideraret. Quo facto non [2] minore poena eſt adfectus. nam ſtatim Jupiter, menſa projecta, [3] domum ejus fulmine incendit: ipſum autem in lupi figuram convertit: at pueri membra conlecta & compoſita in unum, dedit [4] cuidam AEtolorum alendum, qui adoleſcens factus, in ſilvis cum venaretur, inſcius vidit matrem in urſae ſpeciem converſam, quam interficere cogitans, perſecutus eſt in Jovis Lycaei templum: [5] quo & qui adceſſiſſet, mors poena erat Arcadum lege. Itaque cum utrumque neceſſe eſſet interfici, Jupiter eorum miſertus, ereptos inter ſidera conlocavit, ut ante diximus. [6] Hic autem è facto ſequens Urſam perſpicitur, & Arctum ſervans Arctophylax eſt adpellatus. Nonnulli hunc [7] Icarium Erigones patrem dixerunt, cui propter juſtitiam & pieta-

1 LYCAON] Ovid. videtur Lycaona ipſum pro Boote accipere lib. VI. Faſtor. ſic enim inquit.

Tertia poſt nonas removere Lycaona Phoebe
Fertur & a tergo non habet urſa metum. MICYLL.

2 MINORE POENA] Pro *minore* cod. d'Orvill. *minori.*

3 DOMUM EJUS FULMINE INCENDIT] Schol. C. Germ. ut in MS. quem Cl. Oudendorpius inſpexit, *ejus domum incendiſſe. Fulmine* tamen & in iſto Scholiaſte retinendum. Eratoſthen. cap. 8. τὴν δὲ οἰκίαν αὐτοῦ κεραυνοῖ.

4 CUIDAM AETOLORUM] Quinam hi ſunt AEtoli, & quomodo nunc in Arcadia verſantur? Suſpicor hic mendum non exiguum, & ſcribo, *cuidam aepolorum.* Scilicet Graeca locutione uſum, pro Latina *caprariorum*, credo. Caprarii enim Graecis αἰπόλοι. At a caprariis educatum, teſtis vetus eſt Grammaticus ad Aratea Germanici. *Ajunt Arcadem compactis membris ad vitam reduxiſſe, & cuidam caprario dediſſe nutriendum.* SCHEFF. Recte *aepolorum* ex Scholiaſte German. Schefferus. Firmat ejus conjecturam Theo in Aratum pag. 7. Θρεφθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι. MUNCK. Pro *in ſylvis* d'Orvill. *in ſylvas.* recte, ut Noſter amat loqui.

5 QUO ET QUI ACCESSISSET] Sine dubio ſcribendum, *quo ei, qui acceſſiſſet.* Atque ita video nunc & Modium cenſuiſſe, ep. II. SCHEFF. *Quo ei qui* Modius & Schefferus. MUNCK. Male a Scheffero editur, & in quibuſdam Mſſ. *Lycei* ſcribitur pro *Lycaei.* Graece enim Λυκαῖος ſcribitur, cujus Jovis templum ab ipſo Lycaone in Parrhaſia exſtructum dicitur a Scholiaſte Euripidis in Oreſte. vs. 1648. in cujus Dei honorem Arcades certamina Λύκαια dicta celebrabant, ut Schol. Pind. Olymp. Od. VII. 153. ab eodem Lycaone inſtituta. Pauſan. lib. VIII. cap. 2. & quidem in eadem Arcadiae urbe Parrhaſia. Schol. Pind. Olymp. IX. vs. 145. In hujus vero Jovis *Lycaei* templum nulli licere intrare, & intrantem lapidibus obrui, docet Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 300. Conſule praeterea Callimachum H. in Jovem vs. 13. & quem ad h. l. adduxit Spanhemius, Pauſaniam lib. VIII. cap. 38. & plura alia huc facientia videbis. Antequam ad alia tranſeam, adſcribere debeo, quae refert Schol. Theocriti Idyll. I. vs. 123. Ὑπὸ τῷ Λυκαίῳ φησὶ χωρίῳ, καλουμένῳ Καλλιστοῦς, εἰς ὃ ἐλθοῦσαν τὴν Λυκάονος Καλλιστὼ θυγατέρα ἄρκτον γενέσθαι, ὑπὸ Ἑρμοῦ τραφῆναι. ἣν φησιν Ἄρατος ἐν οὐρανῷ ἠστερίσθαι. Sed ut, quae orſus ſum, detexam. *Lyceus* vel *Lycius* vocatur Apollo, & *Lycea* Diana. cauſſam docebunt Pauſan. lib. II. c. 19. p. 152, 153. cap. 31. p. 184. Critici ad Sophoclis Electram vs. 6. & Theo ad Aratum pag. 80. nec non Sylburg. ad Pauſan. lib. II. cap. 9. in f. & Olear. ad Philoſtrati Heroica cap. X. §. 4. Ante *eorum* ſcribitur *autem* in Voſſ. primo.

6 HIC AUTEM E FACTO] Voſſ. ſec. *haec.* tert. *hoc.* τὸ *e* abeſt Voſſ. ſec. & tert.

7 ICARIUM] Notat Morellius, in codicibus ſuis ſemper legi *Icarum* in hac tota fabella. Et eſt Icarus Tibullo etiam lib. IV. & I. ubi vide. SCHEFF. *Icarum* ſemper Vlitt. 3. & Veneta. Nec mutari debuit. Germanicus : *Icarus ereptam penſavit munere vitam.* Confer quae notavimus ad

pietatem exiſtimatur Liber pater vinum & vitem & uvam tradidiſſe, ut oſtenderet hominibus quomodo ſereretur, & quid ex eo naſceretur; & [8] cum eſſet natum, quomodo eo uti oporteret. Qui cum ſeviſſet vitem, & [9] diligentiſſime adminiſtrando [10] floridam falce feciſſet, dicitur hircus in vineam ſe conjeciſſe, & quae ibi tenerrima folia videret, decerpſiſſe: quo facto, Icarium irato animo tuliſſe, eumque interfeciſſe, & ex pelle ejus utrem feciſſe, ac vento plenum praeligaſſe, & in medium projeciſſe, ſuoſque ſodales [11] circum eum ſaltare coegiſſe. [12] Itaque Eratoſthenes ait: Ἰκαρίου ποσὶ πρῶτα [13] περὶ τράγον ὠρχήσαντο. Alii dicunt Icarium, cum à Libero patre vinum adcepiſſet, ſtatim utres plenos in plauſtrum inpoſuiſſe. hac re etiam Bootem adpellatum: qui cum perambulans Atticorum fines paſtoribus [14] oſtenderet, nonnulli eorum [15] aviditate pleni, novo genere potionis inducti, ſomno conſopiuntur: [1] atque

ad Mythol. cap. 130. MUNCK. Duo codd. Voſſ. *Icarum.* item d'Orvill. *Erigonis* Voſſ. ſec. & d'Orvill.

8 Cum esset natum, quomodo eo &c.] Veneta aliaeque, *cum eſſet natum id, quomodo* &c. Vlitt. 3. & A. *Cum eſſet natum, quomodo id uti.* Quod non debuit ſperni. Utor enim, quemadmodum vel pueri norunt, cum accuſandi caſu non minus Latinè, quam auferendi, conſtruitur. MUNCK. Pro *ex eo* Voſſ. ſec. *ex ea.* *Id* ante *uti* agnoſcunt Voſſ. prim. & d'Orvill. Exempla, quae varii Grammatici adducunt, ut verbo *uti* dent accuſandi caſum, fere eadem, & ex iiſdem auctoribus petita ſunt. Sic quae Cortius ad Salluſt. B. Jugurth. cap. 12. n. 3. adfert, jam dudum ad partes cum pluribus aliis conjuncta vocavere Sanctius in Minerva lib. III. cap. 3. pag. 395. & Jac. Nic. Loenſis lib. IX. Epiphyll. cap. 15. Hanc lectionem in hoc auctore facile quidem admitto; nam *id*, *hoc*, vel *quod uti* praecedente nonnumquam, vel ſequente eodem caſu, ad quem pronomina ea referuntur, Latinius credo dici, quam *domum alicujus*, *peditatum uti.* Nec temere iſtum caſum optimis auctoribus obtrudendum eſſe cenſeo cum Cl. Oudendorpio ad J. Caeſarem lib. II. de B. Civ. cap. 41.

9 Diligentissime administrando] Colendo, putando. Columella II. 2. *Adminiſtrare ſementem.* Mamertus de Statu Anim. lib. I. cap. 12. *Adminiſtrare carnem.* Diomedes Praefat. lib. II. *Adminiſtrare loquendi materiam diſputandique ſubſtantiam.* Non valdè diſſimiliter *operari olivam* dixit Palladius lib. I. Tit. 6. *Operari terram* Vet. Interp. Geneſ. cap. III. MUNCK.

10 Floridam falce fecisset] Sanctandr. *facile*, quod in ſuis quoque reperiri Morellius teſtatur, & ideo τὸ *falce* repudiat. Sed *adminiſtrare vitem falce* pro *putare* mihi optime videtur dici, nec contemno. SCHEFF. Ita & Modiani & duo ex Vlitianis codicibus. Anon. *reddidiſſet facile.* Antiquitus cuſi, *falce feciſſet.* MUNCK. Omnes mei codd. *facile.* ante *conjeciſſe* etiam *facile* legitur in Voſſ. ſec. & tert. τὸ *praeligaſſe* abeſt Voſſiano ſecundo.

11 Circum eum saltare] *Circa* Veneta & reliquae antiquiores. Vide Schol. Ariſtoph. in Plutum pag. 108. & Tzetzen in Heſiod. p. 87. unde diſces non circa utres, ſed ſupra eos ſaltare fuiſſe ſolitos. MUNCK. Voſſ. ſec. tert. & d'Orvill. *circum.*

12 Itaque Eratosthenes] Omnia haec abſunt a codicibus Morelli, quod probo. SCHEFF.

13 ΠΕΡΙ` ΤΡΑ´ΓΟΝ] Ita & Soter edidit. Sed antiquiores & Vlitt. 2. περὶ στρατόν. MUNCK. Στρατὸν Voſſ. ſecundo. Graeca abſunt celeb. d'Orvillii codici. Item Voſſ. primo ac tertio.

14 Ostenderet] *Oſtendiſſet* Vlitt. 3. MUNCK. Item Voſſ. prim. pro *Atticorum*, *Arcticorum.* De fabula vid. Jac. Nic. Loenſis. lib. IX. Epiphyll. cap. ult.

15 Aviditate pleni] Videntur haec trajecta, & ſic conſtituenda: *nonnulli eorum aviditate inducti, pleni novo genere potus, conſopiuntur.* Pro *potus* Sanctandreana habet *potionis*, ex gloſſa, ut opinor. SCHEFF. Tranſponit Schefferus, *aviditate inducti, pleni novo genere potus.* Sed τὸ *potionis* Morellii, quod è gloſſa irrepſiſſe illi videbatur, adſtruunt Vlitt. 3. MUNCK. Tranſponit

[1] atque ut alius aliam ſe in partem rejiciunt, [2] ut ſemimortua membra jactantes, alia, ac decebat, loquebantur, reliqui eorum arbitrati venenum ab Icario datum paſtoribus, ut eorum pecora abigeret in ſuos fines, Icarium interfectum in puteum dejecerunt: [3] ſed ut alii demonſtrant, [4] ſecundum arborem quamdam defoderunt. Qui autem obdormierant, experrecti cum ſe numquam melius quieſſe faterentur, ac requirerent Icarium, ut pro beneficio [5] muneraretur, interfectores ejus animi conſcientia permoti, ſtatim ſe fugae mandaverunt, & [6] in inſulam AEtolorum pervenerunt: à quibus ut hoſpites recepti, domicilia ſibi conſtituerunt. At Erigone Icarii filia permota deſiderio parentis, cum eum non redire videret, ac perſequi conaretur, canis Icarii, cui [7] Maera fuerat nomen, ululans, ut videretur obitum domini lachrimari, rediit ad Erigonen, cui non minimam cogitatae mortis ſuſpicionem oſtendit: neque enim puella timida ſuſpicari debebat niſi patrem interfectum, qui tot dies ac menſes abeſſet. At canis veſtem ejus tenens dentibus, perduxit ad cadaver. Quod filia ſimul ac vidit, [8] deſperata ſpe, ſolitudine ac pauperie obpreſſa, multis miſerata lachrimis, [9] in eadem arbore, qua parens ſepultus videbatur,

nit Schefferus . . *aviditate inducti*, *n. g. potionis pleni.* Non male quidem, quamvis optimo jure adſervari tentata lectio queat; in qua *inducti* eſt decepti, allecti, ut nimium nempe inde ſe invitarent: & *aviditate pleni* dicitur, ut cap. XIII. *cupiditate plenus*. WOPKENS. Agnoſcunt omnes mei.

1 UT ALII ALIAM SE IN PARTEM] Sanctandreana, *alius aliam ſe in partem.* Verum nihil cenſeo mutandum, quia ſequitur, *reliqui eorum.* SCHEFF. Scribe, *Atque ut alius aliam* &c. cum Sotere, Venetâ & Vlitt. 3. *Tò ut* heic eſt poſtquam. Mox pro *ut ſemimortua* malebat *& ſemimortua* Cl. Schefferus. Quod probo, niſi cui magis arridet, *& ut* &c. MUNCK. Pro *alius* Voſſ. tert. *altius*. Mox τὸ *alia* abeſt Voſſ. ſec.

2 UT SEMIMORTUA MEMBRA] Scribendum eſt, *& ſemimortua*. SCHEFF.

3 SED UT ALII DEMONSTRANT] Emendo, *ſeu ut alii demonſtrant*, res eſt evidens, nec indiget probatione. SCHEFF. *Seu ut alii* Cl. Schefferus. Non arbitror opus eſſe. Infr. cap. 5. *Sed ut ait, qui Cretica conſcripſit, quo tempore* &c. MUNCK.

4 SECUNDUM ARBOREM] *Eum ſub arborem* MSS. 2. ex Vlitt. Forte *ſub arbore*, ut praefert A. Infra: *Sub quâ parens ſepultus videbatur.* MUNCK. *Eum ſub arborem* Voſſ. prim. *obdormierunt* Voſſ. ſec. *quieſcere* pro *quieſſe* Voſſ. prim. & ſec. pro *nunquam* Voſſ. tert. *nuſquam.*

5 MUNERARETUR] Scio, etiam paſſivam ſignificationem habere, hoc tamen loco arbitror convenientius, *Munerarentur.* Habet enim ſpecialem reſpectum ad eos, qui ante viſi erant injuria affecti. SCHEFF. *Munerarentur* Vlitt. unus, quomodo & Cl. Schefferus conjecerat. *Munerarent* Veneta. MUNCK.

6 IN INSULAM AETOLORUM] Nulla AEtolorum inſula. Scribendum, *Ceorum*, uti docuit Salmaſius ad Solinum. Quanquam cum, quod ipſe teſtatur Salmaſius, in antiquis Libris ſit *Egeum*, ſuſpicer fuiſſe olim, *Egei m. Ceorum*, i. e. Egei maris Ceorum. SCHEFF. Vlitiani codices diverſimodè, *Eolum*, *Eolorum*, *Eorum.* Quorum poſtremum prope accedit ad Salmaſianam conjecturam *Ceorum.* MUNCK. Celeb. d'Orvillii cod. *eorum.* pro *Erigone* Voſſ. tert. *Erigona.* Pro *filia* Voſſ. ſec. *filiam.* pro *lacrimari* omnes mei Voſſiani ac Cl. d'Orvillii *lacrimare.* Pro *dies ac menſes* Voſſ. ſec. *dies ac noctes.* pro *ſimul ac* Voſſ. prim. ac tert. *ſimul ut.*

7 MERA] Scribe *Maera* cum Venetâ. Vide not. ad Myth. cap. 130. Propriè eâ voce denotatur αἲξ λευκομέλαινα, ut docet Iſac. ad Lycophr. p. 61. MUNCK.

8 DESPERATA SPE] Lactant. Argum. Ovid. Met. lib. II. fab. I. *Cadmus deſperatâ ſpe reviſendi patris.* MUNCK.

9 IN

batur, ſuſpendio ſibi mortem conſcivit. Cui canis mortuae ſpiritu ſuo parentavit: nonnulli enim hunc in puteum ſe dejeciſſe dixerunt [10] Anygrum nomine: quare poſtea neminem ex eo puteo bibiſſe memoriae tradiderunt. Quorum caſum Jupiter miſeratus, in aſtris corpora eorum deformavit. Itaque complures Icarium, Bootem: Erigonem, Virginem nominaverunt, de quo poſterius dicemus: Canem autem ſua adpellatione & ſpecie Caniculam dixerunt: quae à Graecis, quod ante majorem Canem exoritur, *προκύων* adpellatur. Alii hos à Libero patre figuratos inter ſidera dicunt. Interim cum in finibus Athenienſium multae virgines ſine cauſſa ſuſpendio ſibi mortem conſciſcerent, quod Erigone moriens erat precata, ut eodem [11] leto filiae Athenienſium adficerentur, quo ipſa foret obitura, niſi Icarii mortem perſecuti, & eum forent ulti. Itaque cum id eveniſſet, ut ante diximus, petentibus eis Apollo dedit reſponſum: Si vellent eventu liberari, ſatisfacerent Erigonae. Qui quod ea ſe ſuſpenderat, inſtituerunt, uti [12] tabula interpoſita pendente, funibus [13] ſe jactarent, ut qui pendens vento movetur: quod ſacrificium ſolenne inſtituerunt. Itaque & privatim & publice faciunt, & id [14] Aletidas adpellant: quod

9 In eadem arbore, qua parens] Ita quidem & MSS. 3. cum Morellio. Antiquiores tamen editiones, etiam Veneta, *ſub quâ.* MUNCK.

10 Anygrum] *Anigrum* al. *Anbigrum* Venet. *Ambigrum* Sot. Flumen *Anigrum* invenio apud Ovid. xv. Met. alioſque; nuſquam puteum eo nomine. MUNCK. *Anbigrum* d'Orv. c. *Anbygrum* Voſſ. duo. atque ita lego. nomen Graecum adpellativum, quod proprium eſſe putavit Auctor. Vide quae dixi in Obſ. Miſc. Tom. II. vol. x. pag. 307, 308. & Tom. III. pag. 401. quomodo alii multi *Ἄναυρον* proprium Theſſaliae fluminis eſſe nomen falſo crediderunt. Vid. Jac. Nic. Loenſis lib. v. Epiphyll. cap. 21. & Spanh. ad Callim. H. Dian. pag. 202. vel lego *Anydrum* Graece *Ἄνυδρον*. & hunc puteum ita dictum puto, quia Athenae olim quidem ſcatebant puteis, nullus enim ibi fons erat ante Piſiſtrati tempora, qui invenit fontem *ἐννεάκρουνον*. Confer Pauſan. lib. I. cap. 14. pag. 34. cum Thucydide lib. II. cap. 48. Sed ſoli ſiccitate laborabant, quod non niſi pluvia e coelo demiſſa inrigari poterat. Vide Herodot. lib. II. cap. 13. Adde, quod de Argis notat Pauſan. lib. II. cap. 15. p. 145. unde idem Pauſanias cap. 24. pag. 57. notat. *Ἔστι δὲ καὶ γῆς ἄγαλμα, ἱκετευούσης ὗσαι οἱ τὸν Δία. εἴτε αὐτοῖς ὄμβρου δεήσαν Ἀθηναίοις, εἴτε καὶ τοῖς πᾶσιν Ἕλλησι συμβὰς αὐχμός.* Hinc plura loca Athenis *Ἄνυδροι* dicta, ut mons Hymettus minor. Vide Meurſii Reliqua Attica cap. x. quod vocabulum librarii mutarunt forſan in *Anigrum* noti ſatis fluvii nomen. Praeterea puteos Attici peculiaribus epithetis inſigniebant. ſic apud Eleuſinios eſt *φρέαρ καλούμενον* ΚΑΛΛΙΧΟΡΟΝ, *ἔνθα πρῶτον Ἐλευσινίων αἱ γυναῖκες χορὸν ἔστησαν, καὶ ᾖσαν ἐς τὴν θεόν.* Vid. Pauſan. lib. I. cap. 38. pag. 93. inl. Spanh. cum aliis Interpr. ad Callim. H. in Cerer. vs. 16. ſic in via, quae ex Eleuſine fert Megara, puteus eſt, qui dicitur *φρέαρ ἄνθινον*. De quo Pauſan. lib. I. cap. 39. pag. 94. Pro *miſeratus* d'Orv. c. *miſertus* pro *figuratos* Voſſ. ſec. *figurata* pro *Erigone* d'Orv. c. *Erigonem*.

11 Leto] Voſſ. ſec. *lecto*. *τὸ afficerentur* abeſt Voſſiano ſec. pro *liberari* Voſſ. ſec. *liberare ſe*. Voſſ. prim. *liberari ſi*. pro *Erigonae* Voſſ. prim. & ſec. *Erigoni*. Vide ad fab. 137. ſic mox pro *Cyrenes* Voſſ. ſec. *Cyrenis*.

12 Tabula interposita pendente funibus] Non dubito, quin ſcribendum ſit, *pendentes funibus*. Nec enim tabula, ſed ipſi pendere debebant ex imprecatione Erigones. SCHEFF. *Pendentes* mallet Clar. Schefferus. MUNCK.

13 Se jactarent] Vlitt. *ſectarentur*, vel *ſectarent*. A. *ſecarentur*. Forte *jactarentur*, vel *ſe jactarent invicem*. MUNCK.

14 Aletidas] Heſychius: *Ἀλῆτις ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἡ νῦν αἰώρα λεγομένη, καὶ ἡμέρας ὄνομα, ὡς Πλάτων*

quod eam patrem persequentem cum cane, ut ignotam & solitariam oportebat, mendicam adpellabant, quas Graeci ἀλήτιδας nominant. Praeterea Canicula exoriens aestu [1] eorum loca & agros fructibus orbabat: & ipsos morbo adfectos, poenas Icario cum dolore subferre cogebat, eo quod latrones recepissent. Quorum rex Aristaeus Apollinis & [2] Cyrenes filius, Actaeonis pater, petit à parente [3] quo facto à calamitate civitatem posset liberare: quem deus jubet multis hostiis expiare Icarii mortem, & ab Jove petere, ut, quo tempore Canicula exoriretur, [4] dies quadraginta ventum daret, qui [5] aestui caniculae mederetur. Quod jussum Aristaeus confecit, & ab Jove inpetravit, ut Etesiae flarent: quas nonnulli Etesias dixerunt, quod quotannis certo tempore exoriuntur: [6] ἔτος enim Graece, annus est Latine. [7] Non-

των ὁ κωμικός. Pro ἡμέρας legit Ἠριγόνης Sopingius. Quae ejus conjectura Hyginianis hisce non parum confirmatur, ut & ab Hesychio ipso in Αἰώρα. Οἱ δὲ ἐπὶ Ἠριγόνῃ Ἀλήτιδι τῇ Ἰκάρου. Forte heic *Aletidos* reponendum. Vid. not. ad Mythol. cap. 270. MUNCK. *Id* abest cod. d'Orvillii. pro *adpellant* Voss. tert. *vocant.* Mox pro *Graeci* idem *Graece.* Iterum pro *appellant* Voss. sec. *vocant. appellabant* Voss. prim. pro *exoriens* Voss. tert. *exorientis.*

1 AEstu eorum loca] Quinam illi, *eorum?* utrum Attici? Minime, nam sequitur, *quod latrones recepissent*, quod non pertinet ad Atticos, sed AEtolos, ut liquet ex superioribus. Scribendum ergo, *aestu AEtolorum.* Quanquam cum sit insula AEtolorum nulla, sicut ante dictum, emendari potius *Ceorum* debeat, ut vult Salmasius vel AEgeorum. SCHEFF. Legendum *Ceorum loca.* Vide Salmas. ad Solin. p. 144. Scalig. ad Manil. p. 406. MUNCK.

2 Cyrenes filius, Actaeonis pater] Placet, quod habet Modius ep. II. Novan. *Cyrenes filius, Actaeonis pater, petiit.* SCHEFF. Haec procul dubio genuina est scriptura, cum eam in tribus etiam MSS. invenerit Vlitius. Perperam *Actaeonis tempore* repraesentant antiquitus cusi. Sed pro *Aristeus* scribendum *Aristaeus.* Vide not. ad Mythol. cap. 161. MUNCK. *Patrem* Voss. prim. *pater* Voss. tert.

3 Quo facto] Ita & Vlitt. I. quanquam non displicet *quo pacto*, quod Veneta & aliae habent. MUNCK. Omnes codd. *facto.* pro *a calam.* Voss. prim. *e calam.* sed praepositio abest Voss. secundo ac d'Orvilliano.

4 Dies quadraginta] *Diebus* A. MUNCK. Pro *daret* d'Orvill. *dare.*

5 Quae AEstum Canicula mederetur] Emendarunt in Sanctandreana, *quae aestui.* Atqui sic ipse Terentius, *quas, cum res adversae sint, minus mederi possis.* Hoc notaveram, cum deinde etiam Morelli unum habere *aestum* didici, hancque scripturam ab eo probari. SCHEFF. *AEstu* Vlitt. 2. Quod idem est. Maro AEn. I. *Parce metu.* Propert. lib. I. El. 13. *Proxima Ledae Et Ledae partu, gratior una tribus.* Adi Gellium. Nec damnem *aestum*, quod Veneta, Micyll. & Morellianus alter habent. Nam *mederi* cum accusandi casu construxere etiam alii, ut Terent. Phorm. Act. V. sc. 4. Gellius lib. I. cap. 9. Fulg. lib. III. cap. 10. ubi plura huc facientia dixi. MUNCK. D'Orvill. *aestum.*

6 ἜΤΟΣ enim Graece] In vetustis libris legi ἐνιαυτὸς Morellius ait. Sed ex hoc Etesiae non possunt derivari. quare pro alterius glossemate ac explicatione habendum. Hesychius: ἔτος, ἐνιαυτός. SCHEFF.

7 Nonnulli etiam Etesias] Scribe per diphthongum *aetesias* cum Veneta & antiquioribus aliis. Tertia etymologia est apud Theon. in Arat. pag. 22. Ἢ παρὰ τὸ ἐτεὸν, διὰ τὸ μηδέποτε μεταβάλλειν αὐτοὺς, ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐνστῇ. MUNCK. Voss. tert. priore loco *AEthesias.* secundo *Ethesias* tertio *AEtesias.* τὸ *est* post *annus* abest d'Orvilliano codici. De ventis *Etesiis* multi multa, ut P. Manutius ad Ciceronis lib. II. Epist. Fam. 15. Schott. & Is. Vossius ad P. Melam I. 9, 40. & Salmasius ad Solinum pag. 299. Sed quae faciunt ad h. l. inlustrandum, profert Schol. Apoll. Rhodii II. Argonaut. vs. 500, & 528.

8 Sed hoc in medio relinquamus] Vlitt. 3. *Sed de hoc in medio relinquetur.* Infr. cap. 8. *De quo in medio relinquimus.* Et lib. IV. cap. 8. Quo-

[7] Nonnulli etiam AEteſias adpellaverunt, quod expoſtulatae ſunt ab Jove, & ita conceſſae. [8] Sed hoc in medio relinquamus, ne nos omnia praeripuiſſe exiſtimemur. Sed ut ad propoſitum revertamur, Hermippus, qui de ſideribus ſcripſit, ait [9] Cererem cum Jaſione Thuſci filio concubuiſſe: quamobrem fulmine percuſſum complures cum Homero dixerunt. Ex his, ut Petellides Gnoſius hiſtoriarum ſcriptor demonſtrat, naſcuntur filii duo Philomelus & Plutus: [10] quos negant inter ſe conveniſſe: nam Plutum, qui ditior fuerit, nihil fratri ſuo de bonis conceſſiſſe: Philomelum autem neceſſario adductum, quodcumque habuerit, [11] ex eo boves duos emiſſe, & ipſum primum plauſtrum fabricatum eſſe: itaque arando & colendo agros, ex eo ſe aluiſſe: cujus matrem [12] inventum miratam, ut arantem eum inter ſidera con-

Quoniam de hiſce rebus expoſuimus ordine. Non diſſimili loquendi formâ Salluſt. Cat. cap. 4. *De Catilinae conjuratione, quam veriſſimè potero, paucis abſolvam.* Quod imitatus eſt Jornandes de Reb. Get. cap. 2. *De Britannia inſulâ prius abſolvam.* Lactant. lib. IV. 12. *Nunc de primo, ut coepimus, explicemus.* Nepos Pelop. cap. 1. *Cujus de virtutibus dubito quemadmodum exponam.* Quamobrem non ineptè Cod. chartaceus Biblioth. Leid. in fine Prologi: *Et in hoc libro exponemus de vitis excellentium imperatorum.* Caeterum *relinquetur* pro *relinquamus* repraeſentat etiam A. MUNCK. *De hoc* Voſſ. prim. *de iis* Voſſ. tert. pro *relinquamus* Voſſ. prim. & tert. *relinquemus.* Voſſ. ſec. & d'Orvill. *de hoc in m. relinquetur.* pro *Hermippus* Voſſ. tert. *Hermymphus.* De *Hermippo* Gronov. ad Gell. III. 13. Menag. ad Diogen. Laert. lib. I. Sect. 8. & 42. & ad lib. V. Sect. 41.

9 Cererem cum Jasione Thusci filio] Morelliani habent, *Jaſone*, unuſque ſubdit *OEtae filio*, alter *Tetis filio.* Sed Jaſion eſt & apud Theocritum, ut in recepta lectione mutandum nihil videatur. SCHEFF. Veneta, *cum Jaſone Laetus cum filio.* Vlitt. 3. & A. *Cum Jaſone Loetis filio.* Ex Morellianis alter *Jaſone OEtae filio*; alter *Jaſone Tetis filio.* Micyllus aliique dederunt, *cum Jaſione Electrae & Coryti filio.* quae emendatoris manum fatentur. Scripti libri videntur velle, *cum Jaſone Jovis filio.* Sane Jaſona dici quoque videas apud Conon. cap. 21. Nimirum quod notior librariis Argonautarum ille dux Jaſon, quam Jaſion eſſet, pro hoc obtruſiſſe nobis illum videntur. Sed hac de re egimus ad Mythol. cap. 250. ubi item *Jaſon* audit. Matrem ejus fuiſſe Electram conſtat inter omnes. De patre controvertitur. Servius ad AEn. III. 168. *Jaſius & Dardanus fratres fuerunt Jovis & Electrae filii: vel ut quidam volunt, Dardanum de Jove, Jaſium de Corytho procreatum.* Adde quae idem Grammaticus notavit ad ejuſdem libri vers. 170. Iſacius: Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Καὶ Ἰασίων μὲν Δημητρὸς ἐρασθεὶς κεραυνοῦται. Immo & noſter Hyginus cap. 250. Myth. Jovis filium facit, ut de hac conjecturâ noſtrâ non videatur dubitandum. Plura dicentur infr. ad cap. 22. MUNCK. *Cum Jaſone Letis* Voſſ. ſec. & tert. *Loetis* d'Orvill. *Lecti* Voſſ. prim. Vide Interpr. ad Ovidii IX. M. 422. Pro *Petellides* Voſſ. prim. *Pheteilides.* ſec. *Petelides.* pro *Gnoſius* Voſſ. tert. *Gnoſſius.* utrumque bene. Graece etiam ſcribitur ΚΝΩΣΣΟΣ & ΚΝΟΣΣΟΣ.

10 Quos negant inter se convenisse] Suſpicor, fuiſſe olim, *queis*, pro *quibus*, nec id a librario eſſe intellectum. SCHEFF. *Queis* malebat Clar. Schefferus. MUNCK. *Quos* in *queis* tranſmutari non opus eſt. Nazarius Paneg. c. IX. *Quin extorqueas animo ſuo* conveniendi *ſtudium & concordiae voluntatem.* Juſtinus XV. 14. *& cum de praeda non* convenirent, *iterum in duas factiones deducuntur.* WOPKENS. De *Pluto* Cereris filio inl. Spanh. ad Call. H. Cer. vs. 138. & Graev. Lect. Heſiod. cap. XI. Pro *Plutum* Voſſ. tert. *Plautum.* Male citat *Philometus* pro *Philomelus* Meurſius lib. IV. de Creta cap. 12. pro *ditior* Voſſ. ſec. ac tert. *divitior.*

11 Ex eo boves] Ita & Vlitt. 3. Mythol. cap. 20. *Aves ex pennis ſuis eos conficerent.* Vide ibi annotata à nobis. MUNCK.

12 Inventum miratam] Vlitt. variè, *inventam iratam, inventa miratam, inventam ut arantem.* Primum exhibet etiam A. Sed rectum omni-

constituisse, & Bootem adpellasse. [1] Ex hoc autem Pareanta demonstrant natum, qui de suo nomine [2] Parios & oppidum Paron adpellavit.

V. *Corona.*

Haec existimatur Ariadnes fuisse, à Libero patre inter sidera conlocata. Dicitur enim [3] in insula Dia cum [4] Ariadne Libero nuberet, hanc primum coronam muneri [5] à Venere & Horis adcepisse, cum omnes dii in ejus nuptiis dona conferrent. [6] Sed (ut ait, qui Cretica conscripsit) quo tempore Liber ad Minoa venit, cogitans Ariadnen comprimere, hanc coronam ei muneri dedit: qua delectata, non recusavit [7] conditionem stupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Theseus existimatur de tenebris Labyrinthi ad lucem venisse: quod aurum & gemmae in obscuro fulgorem luminis efficiebant. Qui autem Argolica conscripserunt, hanc

omnino est *inventa miratam*. Cap. 13. *Admiratus est ingenium hominis ad inventa Solis accessisse.* MUNCK. *Inventam iratam* tres mei Vossiani. *iratam inventam* d'Orvilli. pro *arantem* Voss. sec. *iratam*. pro *appellasse* Voss. prim. *nominasse*, ut Schefferus edidit. *τὸ eum* abest Voss. secundo.

1 Ex hoc autem Pareanta demonstrat natum] Emendarunt, *demonstrant*, nempe, quia praecesserat, *negant*. Ego mallem scribere *negat*, ut referatur utrumque ad Petellidem. SCHEFF.

2 Pari et oppidum Parona] Pro *Pari* emendarunt Modium secuti *Parios*, pro *Parona*, *Paron*. Verum *Paron* oppidum alibi non reperitur. *Parion* est apud Melam lib. 1. c. 19. quod an huc pertineat, ignoro. Saltem melius cum *Parios* vocabulo videtur convenire. Stephanus: Πάριον, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ κληθεῖσα ἀπὸ Παρίου τοῦ Ἰασίωνος. Τὸ ἐθνικὸν, πάριος. Sed ut dixi, nescio an huc pertineat, quia ejus conditor hic Parius filius Jasonis vocatur. alii diligentius inquirant. SCHEFF. Ita quidem etiam Soter & Vlitt. 3. Videtur tamen *Parion* scribendum. Vide Steph. in Πάριον. Qui in eo tamen ab Hygino abit, quod conditorem ejus oppidi Parium Jasionis faciat filium, non nepotem. Atque ita quoque Arrianus apud Eustath. in Dionys. vs. 17. Πάριος υἱὸς Ἰασίονος, ᾧ ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Πάριον, ὡς ἐκεῖσε ἦ. Amm. Marcell. lib. XXII. p. 383. ed. Boxhorn. *Parion, quam condidit Jasonis filius Parius*. MUNCK. Pro *Pareanta* d'Orvill. *Paproreanta*. denique omnes codd. quos inspexi *Parios* & *Paron*. in Voss. tert. superscriptum erat *Parona*.

Ad CAP. V.

3 In insula Dia] Morellianus unus, *insula Chia*. Sed *Dia* rectum est. V. Plinium IV. c. 12. & nostrum Fab. 43. SCHEFF.

4 Ariadne Libero n.] Ex quo genuit Ceramum. Pausan. lib. 1. cap. 3.

5 A Venere et Horis] Theo in Arat. p. 11. ed. Morell. ubi perperam editum, ὑπέρ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν Ὡρῶν. Corrige ὑπό. Loco τοῦ *muneri*, quod proximè praecessit A. habuit, *pro munere*. Schol. Horat. ad lib. II. od. 19. *Coronam nuptialem* appellat. MUNCK. Vide ad fab. 224. Eratosthen. cap. 5. & Meziriac. ad Ovidii Epist. VI. Heroid. vs. 20. pag. 109. Hanc coronam e flore, qui *Theseius* dicitur, contextam dicit Timachidas apud Athenaeum lib. XV. cap. 10. pag. 684. Herba Psalacantha cinctam narrat Ptolem. Hephaestion lib. V. apud Photium p. ξ3.

6 Sed ut ait] Etiam hic mallem *seu*, ut supra. SCHEFF.

7 Conditionem stupri] Posterius vocabulum omittunt Vlitt. 2. Terent. Andr. Act. 1. sc. 1. vers. 52. *Accepit conditionem; deinde quaestum occipit.* MUNCK. Pro *Ariadne Lib.* Voss. sec. *Ariad-*

hanc adferunt caussam: quod Liber cum inpetrasset à parente, ut Semelem matrem ab Inferis reduceret, & quaerens ad eos descensionem, ad Argivorum fines pervenisset, obviam ei quemdam factum nomine [8] Hypolipnum, [9] hominem dignum ejus seculi, qui petenti Libero descensionem monstraret. Hunc autem cum vidisset Hypolipnus puerum aetate miranda corporis pulchritudine reliquis praestantem, mercedem petisse ab eo [10] quae sine detrimento ejus daretur. Liberum autem matris cupidum, si eam reduxisset, jurasse, quod vellet, se facturum: [11] ita tamen, quod Deus homini non pudenti juraret: [12] pro quo Hypolipnus descensum monstravit. Igitur cum Liber ad eum locum venisset, & vellet descendere, coronam, quam à Venere muneri adceperat, deposuit in eo loco, qui στέφανος est è facto adpellatus: noluit enim secum ferre, ne inmortale donum mortuorum tactu coinquinaretur. Qui cum matrem incolumem reduxisset, Coronam dicitur inter astra conlocasse, ut aeterna memoria nominis efficeretur. Alii dicunt, hanc Coronam Thesei esse, & hac re propter

riadnes. Ante *Dii* in Voss. sec. ac tert. scribitur *deinceps.* τὸ *in* ante *nuptiis* abest Vossiano sec. pro *muneri* tres Vossiani *munere*; forsan *pro munere.* τὸ *stupri* abest tribus Voss. pro *etiam* Voss. tert. *enim.* pro *facta* Voss. sec. *facto.* τὸ *per* abest Voss. primo & d'Orvilliano. pro *obscuro* Voss. tert. *obscurum.* pro *afferunt* Voss. tert. *efferunt.* pro *impetrasset* Voss. sec. *impatrasset.* pro *Semelem* Voss. prim. & tert. *Semelam.* ante *obviam* scribitur *monstraret* in Voss. tert.

8 HYPOLIPNUM] Morelliani *Hypolimnum* & sic semper etiam in sequentibus. SCHEFF. Ex MSS. Vlitianis *Ypolimnum* vel *Ipolinum* nonnulli. *Ipolymnum* A. *Hypolimnum* Morelliani codices. Πολύυμνος est Tzetzae in Lycophronem. Scribe Πολύυπνος apud Tzetzen, & heic cum Wouwerio *Polyhypnum.* Quae corruptionis origo sit, disces ex iis, quae dixi ad Fulgentii libellum de Prisco Sermone in voce *Sculponeas.* Etiam infr. cap. XII. *Igraeae* pro *Graeae* Vlitt. 3. MUNCK. *Ipolipnum* Voss. prim. *Hyppolippum* d'Orvill. Cur noster Munckerus apud Tzetzen, & in Nostro *Polyhypnum* emendet, caussam video nullam. a Clemente, Arnobio, & Gregorio vocatur *Prosymnus* : a Theodoreto aeque ac a Tzetze adpellatur *Polyymnus*: a Varino *Polysymnus* : a Pausania *Polymnus.* Consule P. Leopardum lib. III. Emendat. cap. 20. Si quid mutandum, *Polyhymnum*, sive ut a plerisque dicitur, *Prosymnum* hic esset scribendum.

9 HOMINEM DIGNUM EJUS SAECULI] Unde hoc colligitur? an, quia monstravit discensionem? num vero, quia mercedem petiit ab eo, quae sine detrimento ejus daretur? Imo ob hanc ipsam caussam, & petitionem tam nefandam suspicor scribendum, *hominem indignum ejus saeculi.* Nisi malis cum uno Morelliano, *dignum hoc saeculo.* Ego tamen praefero alterum. SCHEFF. *Hujus saeculi* Vlitt. 3. *Hoc saeculo* alter Morellianus. Notus est hellenismus. Balbus ad Ciceronem : *Suscipe curam dignissimam tuae virtutis.* MUNCK. Tres Voss. & d'Orvill. *hujus.* Mox *Hypolipnus* abest Voss. tribus. d'Orvill. *Hyppolimus.*

10 QUAE SINE DETRIMENTO EJUS DARETUR] *Uxorias voluptates* puta, ut in hac fabulâ loquitur Arnobius. Priap. carm. 2. *Des licet assiduè, nil tamen inde perit.* MUNCK. Pro *ejus* Voss. tert. *ei.* pro *jurasse* Voss. prim. *jurasset.* Solus Voss. sec. *impudenti* pro *non pudenti.*

11 ITA TAMEN, QUOD DEUS HOMINI IMPUDENTI] Emendarunt *homini non pudenti.* Sed hoc parum est. Vellem potius novisse sensum horum verborum. Mihi videtur legendum : *se facturum, ira tamen, quod Deus homini impudenti juraret.* Sententia, promisit, verum cum ira & indignatione, quae inde nata, quia ipse Deus jurabat homini, nec homini tantum, sed quod plus est, impudenti. Et sic alibi etiam in fabulis *ira* positum recordamur. SCHEFF. *Irâ tamen* Schefferus. Mallem, *iratè tamen.* MUNCK.

12 PRO QUO] Tò *pro* non habent 3. Vlitt. MUNCK. Abest & Voss. sec. & tert. τὸ *quam* abest secundo. Eidem τὸ *is* ante *Theseus.*

propter eum conlocatam. Nam qui in aſtris dicitur Engonaſin, is Theſeus eſſe exiſtimatur, de quo poſterius plura dicemus. Dicitur enim, cum Theſeus Cretam ad Minoa cum ſeptem virginibus & ſex pueris veniſſet, Minoa de virginibus [1] Eriboeam quamdam nomine, candore corporis inductum, [2] comprimere voluiſſe: quod cum Theſeus ſe paſſurum negaret, ut qui Neptuni filius eſſet, [3] & valeret contra tyrannum pro virginis incolumitate decertare: Itaque cum jam non de puella, ſed de genere Theſei controverſia facta eſſet, utrum is Neptuni filius eſſet necne, dicitur Minos aureum anulum de digito ſibi detraxiſſe, & in mare projeciſſe: [4] quem referre jubet Theſeum, ſi vellet, ſe credi Neptuni filium eſſe: ſe enim ex Jove procreatum facile poſſe declarare. Itaque comprecatus patrem, petiit aliquid ſigni, ut ſatisfaceret ſe ex eo natum: ſtatimque [5] tonitru & fulgure coeli, indicium ſignificationis feciſſe. Simili de cauſſa Theſeus, [6] ſine ulla precatione aut religione parentis, in mare ſe projecit: quem confeſtim delphinum magna multitudo mari provoluta, leniſſimis fluctibus ad Nereidas perduxit: à quibus anulum Minois, & à Thetide coronam, quam nuptiis à Venere muneri adceperat retu-

1 ERIBOEAM] Ita & Vlitt. 3. Periboeam tamen, ut Micyllus heic habet, alii vocant. Vitioſè *Acriboeam* Veneta. MUNCK. Voſſ. tert. *Periboeam*. d'Orvill. *Heriboeam*. unde conjici poſſet, legendum eſſe *Phereboeam*, quam uxorem poſt alias duxiſſe Theſeum juxta quoſdam narrat Plut. in Theſeo pag. m. 13. ubi & de *Periboea* Ajacis matre, & inter Theſei uxores numerata agit. Jam *Periboeam* & *Eriboeam*, & *Meliboeam*, ſaepius confundi docuere Munckerus ad fab. 97. & Meziriac. ad Ovidii Epiſt. III. Heroid. vs. 4. Sed *Periboeam* recte hic praefert Meurſius in Theſeo cap. 13. Totam hanc hiſtoriam de Theſeo, Minoe, & Periboea narrat Pauſanias lib. I. cap. 17. pag. 40. ſed de delphinibus tacet. Paullo ante pro *Minoa* Voſſ. tert. *Minoam*. pro *comprimere* d'Orvill. *opprimere*. Pro *voluiſſe* Voſſ. tert. *voluiſſet*. Pro *eſſet & valeret* Voſſ. ſec. ac tert. item d'Orvill. *non valeret*. Pro *f. eſſet*. d'Orvill. ſolus *f. fuiſſet*. Pro *utrum* Voſſ. tert. *verum*. pro *is* Voſſ. prim. *ſive*. pro *in mare* Voſſ. ſec. *in mari*.

2 COMPRIMERE VOLUISSE] Morellianus unus, *opprimere voluiſſe, quod Theſeus ſe paſſurum negaret, v. q. N. f. eſſet, non valeret*. Alter: *comprimere voluiſſe, quod Theſeus ſ. p. n. u. q. N. f. eſſet valeret*. SCHEFF.

3 ET VALERET CONTRA TYRANNUM] Quid eſt, *valeret*? Mallem, *ſed vellet & contra tyrannum*: Mox poſt *decertare* pro puncto, colon ponendum, neque deeſt aliquid, quod putarunt. Vide Ind. in *Itaque*. SCHEFF.

4 QUEM REFERRE] Voſſ. prim. *quam ref.* pro *Theſeum* Voſſ. ſec. *Theſea*. pro *comprecatus* d'Orvill. Voſſ. prim. & tert. *cum precatus* & Voſſ. tert. addit *Minos*. pro *petiit* lege cum tribus Voſſ. *petit*. τὸ *ſigni* abeſt d'Orvilliano, Voſſ. prim. & tertio.

5 TONITRUUM ET FULGOREM COELI] Emendarunt cum Modio, *tonitru & fulgore coeli*: quod non placet. Ordo eſt, fecit tonitruum, judicium ſignificationis, hoc eſt, quod judicium eſſet. Nec *tonitruum* pro *tonitru* contemnendum, quia ipſe Cicero uſurpat. SCHEFF. Ita & Vlitt. MSS. 3. *Tonitru & fulgore* Modius. Veneta, *Tonitruum & fulgorem*. MUNCK. Pro hiſce ſcribitur in d'Orvill. *fulgorem coeli*. Voſſ. prim. *tonitrui & fulgorem c.* tert. *tonitruum & fulgor. c.* pro *feciſſe* d'Orvill. *feciſſet*.

6 SINE ULLA PRECATIONE] Hoc ait, nullam facto ſuo praemiſiſſe ſupplicationem, nullas preces ad Neptunum, ſicut Minos fecerat ad Jovem, priuſquam tonitru obtineret, ut hoc modo evidentius monſtraret, ſe filium eſſe Neptuni. SCHEFF. *Praefatione* alii. Sed alteram lectionem & Veneta & Vlitt. 3. ſtabiliunt. MUNCK. Voſſ. prim. *praefatione*. *Propter* abeſt Voſſiano tertio. & *conceſſa* ſecundo & tertio.

7 A

retulit, compluribus lucentem gemmis. Alii autem [7] a Neptuni uxore adcepiſſe [8] dicunt. Coronam Ariadnae Theſeus dono dicitur dediſſe, cum ei propter virtutem & animi magnitudinem uxor eſſet conceſſa: hanc autem poſt Ariadnes mortem Liberum inter ſidera conlocaſſe.

VI. *Engonaſin.*

Hunc Eratoſthenes Herculem dicit, ſupra draconem conlocatum; de quo ante diximus, eumque paratum, ut ad decertandum, ſiniſtra manu pellem leonis, dextra clavam tenentem. Conatur interficere draconem Heſperidum cuſtodem, qui numquam oculos operuiſſe ſomno coactus exiſtimatur, [9] quo magis cuſtos adpoſitus eſſe demonſtratur. De hoc etiam [10] Panyaſis in Heraclea dicit. Horum igitur pugnam Jupiter admiratus, inter aſtra conſtituit: Habet enim draco caput erectum: Hercules autem dextro genu nixus, ſiniſtro pede capitis ejus dextram obprimere conatur: dextra manu ſublata ut feriens, ſiniſtra projecta cum pelle leonis, [11] ut quam maxime dimicans adpareat: [12] etſi ſit,

7 A Neptuni uxore] Pauſan. lib. I. cap. 17. p. 40. Θησέα δὲ σφραγῖδά τε ἐκείνην ἔχοντα καὶ στέφανον χρυσοῦν Ἀμφιτρίτης δῶρον, ἀνελθεῖν λέγουσιν ἐκ τῆς θαλάττης.

8 Dicunt. Coronam] Morellianus unus, *accepiſſe coronam dicunt, quam Ariadne.* SCHEFF.

Ad CAP. VI.

9 Quo magis custos esse] Una voce auctius Sanctandreana, *quo magis cuſtos appoſitus eſſe.* Vix probare poſſum. Oculis apertis enim non tam oſtendebat ſe appoſitum, quam eſſe cuſtodem, cujus proprium vigilare, ac videre, ne quis furtum faciat. SCHEFF.

10 Panyasis in Heraclea] Videatur Scholiaſtes Germanici in Dracone. MUNCK. Pro *Herculem* Voſſ. ſec. *Herculum.* pro *ſupra* Voſſ. ſec. *contra.* ſed Eratoſthenis verba cap. 4. ſunt ὁ ἐπὶ τοῦ ὄφεως βεβηκώς. pro *clavam* male Voſſ. ſec. *clavem.* pro *conatur* Voſſ. prim. & tert. *qua conaretur.* pro *appoſitus* Voſſ. ſec. *adp.* pro *Panyaſis* omnes *paniaſtis*: in Scholiaſtae Germanici editione Pariſ. 1578. multo pejus exprimitur *Pannaſis Heracleas. Panyaſis* legendum. Fuit praeſtantiſſimus poeta epicus, qui inter alia ſcripſit poema de Rebus ab Hercule geſtis. conſule Suidam pluribus de eo diſputantem, & Proclum in Chreſtom. apud Phot. pag. 981.

11 Ut is quam maxime] Delent, *is.* puto fuiſſe olim, *uti quam*; vel, *ut iis q. m.* SCHEFF. *Ut cum maximè* Vlitt. 3. Eleganter. Vide Giphan. Obſervat. Ling. Lat. pag. 55. Mox pro *appareat* iidem codices *appareret.* Quod & librarius in A. videtur voluiſſe, cum *apparet* nobis reliquerit. MUNCK. Tres Voſſ. *cum maxime*, & iidem pro *appareat*, *appareret.*

12 Etsi sit, qui negat &c.] Locus à malâ manu tactus. Veneta, *etſi qui ſit hic negatus Aratus quicquam poſſe demonſtrare.* Morell. alter, *etſi quis ſit hic, neget Aratus* &c. MSS. 3. Vlitiani, ut & Anonymi codex: *Etſi qui ſit hic negat Aratus quemquam poſſe demonſtrare.* Quae ipſiſſima Hygini procul dubio manus eſt, niſi pro *qui* mavis *quis.* quanquam neceſſe haud eſt. Vet. Interpr. Marc. cap. I. 24. *Scio qui ſis, Sanctus Dei.* Catull. carm. 17. *Ipſe qui ſit, utrum ſit, an non ſit, id quoque neſcit.* Ruffinus Interpr. Euſeb. Hiſt. Lib. I. *Praevidens qui ſibi praepararetur ſucceſſor.* Ovid. XI. vers. 279. *Qui ſit, quoque ſatus memorat.* Germanicus: *Non illi nomen, non magni cauſa laboris.* MUNCK. Voſſiani tres & Celeb. d'Orvill. cod. firmant Mſſ. Vlitianos & Anonymi codicem. Sed in Voſſ. tert. pro *qui* legitur *quis.* Praefero *qui.* Conſule Eximios Viros J. Fr. Gronovium ad Livium lib. XXIV. 15. P. Burm.

ſit, qui negat hoc quemquam [1] (ut Aratus) poſſe demonſtrare: tamen conabimur, ut aliquid veriſimile dicamus. [2] Ariethus autem, ut ante diximus, hunc Cetea Lycaonis filium, Megiſtus patrem, dicit: qui videtur, ut lamentans filiam in urſae figuram converſam, genu nixus [3] palmas diverſas tendere ad coelum, ut eam ſibi dii reſtituant. Hegeſianax autem Theſea dixit eſſe, qui Troezene ſaxum extollere videtur: quod exiſtimatur AEgeus ſub eo ſaxo [4] Ellopium enſem poſuiſſe, & AEthrae Theſei matri praedixiſſe, ne ante eum Athenas mitteret, quam ſua virtute lapide ſublato, potuiſſet [5] gladium patri referre. Itaque [6] niti videtur, ut quam altiſſime poſſit, lapidem extollat. Hac etiam de cauſſa nonnulli Lyram, quae proxima ei ſigno eſt conlocata, Theſei eſſe dixerunt: quod ut [7] eruditus

Burm. ad Phaedr. lib. I. fab. 13. vs. 6. Fr. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. I. B. G. cap. 48.

1 Hic ut Aratus quicquam] Sanctand. *hoc, ut Aratus, quenquam poſſe demonſtrare.* Forte non eſt opus. Morellianus unus ita habet, *etſi quis ſit hic, neget Aratus, quemquam poſſe demonſtrare, tamen conabimur, ut aliquid veriſimile dicamus.* Quod Morellius probat, quia legitur in Arato, τὸ μὲν ὄν τις ἐπίςαται ἀφαδὸν εἰπεῖν. SCHEFF.

2 Aratus autem] Modius ep. II. *Ariethus autem.* Idem mox pro *adverſas*, ſcribit *diverſas.* Quod de Arietho habet, firmat iis, quae leguntur ſup. c. 10. fin. SCHEFF. *Aritus* unus ex Vlitianis. Vide quae diximus ſuperius ad cap. I. MUNCK. *Aribaetus* d'Orvill. *Arrethus* Voſſ. prim. *Aries* ſec. pro *cetea* Voſſ. ſec. *chetea.* pro *lamentans* idem *lumen trans.*

3 Palmas diversas] Vulgo *adverſas.* Verum τὸ *diverſas* adſerunt Vlitt. 3. ut & Germanicus: *Dextro namque genu nixus, diverſaque tendens Brachia, ſuppliciter panſis ad numina palmis.* Palmae diverſae ſunt, quae in diverſas partes tenduntur. Ovid. XI. Met. vers. 262. *In partes diverſas brachia tendens.* MUNCK. Pro *nixus* Voſſ. ſec. *nexo.* d'Orvill. *nixum.* omnes mei *diverſas.* τὸ *dii* abeſt Voſſ. ſec. & tertio. pro *Hegeſianax* Voſſ. ſec. & d'Orvill. *Hegeſienax.* Sed recte editum eſt. V. Menag. ad Laert. X. 27.

4 Pelopium ensem] Sanctand. *Ellopium.* Ego nihil muto, quia hujus nulla mentio. At Pelopium gladium habes etiam apud Pauſaniam in Eliac. pri. quamvis in alia hiſtoria. SCHEFF. Veneta *Elopium.* Vlitt. diverſimodè, *Ellopii*, *Allopium*, *Hellopium.* Micyllus & alii, *Pelopium.* Non liquet. Forte Pelops ante eum enſem illum habuerat. Pittheus enim Pelopis filius erat. Nobiliſſimus Heinſius *Cecropium* ſcripſiſſe Hyginum ſuſpicatur. Verba ejus adſcribam ex literis, quas ad me dedit: *Pelopius enſis* in Hygini Aſtronomico, quod Mycillus dedit lib. II. cap. 6. non fert à me conſenſum. Haud nego haec Troezene apud Pittheum Pelopis filium geſta. Sed non fit credibile, AEgeum illic reliquiſſe enſem, quem a Pittheo accepiſſet, ſed potius ſuum, & à majoribus ſibi relictum, ut evidentiori ſigno poſſet agnoſci. Hunc ipſum enſem Theſeus poſtea videtur geſtaſſe. Vide Meurſium Regni Attici lib. III. cap. I. Fors ſit ut ſcripſerit Hyginus *Cecropium enſem.* A Cecrope enim ſi non primo, certè ſecundo originem ducebat AEgeus. Videtur aberrans librarii manus olim dediſſe *Ceclopium*, ſolemni errore, unde poſtea *Celopium* & *Elopium* alii fecerint. Sed id pro re certâ haud quaquam affirmem. MUNCK. Voſſ. prim. *Ellopii menſem* ſec. *Ellepium enſe.* tert. *Hellopuum enſen.* Ita ut omnes confirment, quod Munckerus edidit. Plut. in Theſeo pag. ſec. & tertia hanc hiſtoriam refert, ſed inde Hygini locus hic emendari nequit: nam ſimpliciter narrat AEgeum ſub ingenti ſaxo condidiſſe *enſem & calceos*, ſimiliter Pauſanias lib. I. cap. 27. pag. 66. & lib. II. c. 32. pag. 188. Qui *Pelopium enſem* legunt, reſpiciunt maternum genus Theſei, qui Πέλοπος ἀπόγονος fuiſſe dicitur. Idem Pauſan. cap. 41. p. 99. & Plut. in Theſeo pag. 2. Τὸ *patri* abeſt Voſſiano primo. pro *referre* Voſſ. ſec. *reſervare.*

5 Gladium referre] Modius addit, *patri referre*, quod in Sanctandreana ſervarunt, me invito. SCHEFF.

6 Niti videtur, quam altissime lapidem extollat] Sanctandr. *niti videtur, ut, quam altiſſime poſſit, lapidem extollat.* Non exiſtimo a lectione veteri recedendum. SCHEFF. Veneta, *quam altiſſimè poteſt ut extollat.* Vlitt. 3. *quam altiſſimè poſſit extollat.* Lege, *ut quam altiſſimè poſſit*

ditus omni genere artium, [8] lyram quoque didicisse videbatur. Idque & Anacreon dicit: [9] ἀγχοῦ δαὶ τεῦ Θησέος ἐστὶ λύρη. Alii autem [10] Thamyrin à Musis excaecatum, ut subplicem ad genua jacentem, dicunt. Alii Orphea à Thraciis mulieribus interfici, quod viderit Liberi patris initia. AEschylus autem in fabula, quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος, [11] Herculem ait esse, non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules à Geryone boves abduxerit, iter fecisse per Ligurum fines: quos conatos ab eo pecus abducere, manus contulisse, [12] & complures eorum sagittis confixisse. Sed postquam [13] Herculem tela deficerent, multitudine barbarorum & inopia armorum defessum, se [14] ingeniculasse, multis jam vulneribus adceptis. Jovem autem, misertum filii, curasse, ut circa eum

sit extollat. Τὸ *lapidem* est è glossâ. MUNCK. D'Orvill. Voss. prim. & tert. delent τὸ *ut* ante *quam.* pro *altissime* Voss. sec. *altissimum. ut* ante *extollat* abest tribus Voss. & d'Orvilliano. *lyram* ante *quae* abest Voss. sec. & tertio.

7 ERUDITUS OMNIUM ARTIUM] Sanctandr. cum Modio *eruditus omni genere artium.* Nimis sibi sumserunt licentiae in his similibusque emendandis, quicunque tandem editionem illam adornarunt. Vetus lectio est optima, nec indiget medicina. Vide Indicem. SCHEFF. *Omni genere artium* unus è Vlitianis codicibus. Sed duo, *omnium genere artium.* Veneta, *Eruditus omnium artium.* Quam secuti sunt editores ante Morellium. MUNCK. Omnes codd. confirmant lectionem a Munckero in textum admissam.

8 LYRAM QUOQUE DIDICISSE] Modius, *lyra didicisse*, quoniam Cicero de Senect. *discebant enim fidibus.* Sed nil opus est. Nam ut alterum respicit τὸ *canere*, sic alterum τὸ *pulsare.* SCHEFF. *Lyrâ* unus ex Vlitianis Atque ita quoque Modius volebat, cum Cicero dicat in de Senectute: *Discebant enim fidibus.* MUNCK. Voss. prim. & tert. *Lyra* quam lectionem alteri longe praefero. Elliptica haec locutio optimis usitata, sic *docere quem fidibus* idem dixit Cicero. Consule J. Fr. Gronovium ad Livium lib. XXIX. cap. I. Mox cap. VII. d'Orvillii cod. *Ap. lyram acceptam dicitur Orphea docuisse.* cum rectius reliqui *Lyra accepta.*

9 ʼΑΓΧΟΥ͂ ΔΑῚ ΤΕΥ͂ ΘΗΣΕ'ΩΣ &c.] Sanctand. Αγχοῦ δαὶ τεῦ ἄνως Θησέως ἐστὶ λύρη. Et sic Morellianus unus, quamvis litteris fugientibus. Alter plane non agnoscit. SCHEFF. Al. ʼΑγχοῦ Θησέος ἔστο λύρη. Sed ἔστι λύρη disertim Vlitt. 2. Reliqua confusa, ut legi neutiquam possint. MUNCK. Graeca, ut solent, confusa sunt, ita tamen ut ἔστι λύρη legendum esse conjici possit. ἔστω legit & pro δαὶ τεῦ, δαιδάλεου J. Corn. de Pauw. ad Anacreontis Fragm. pag. 302.

10 THAMIRIN A MUSIS EXCOECATUM] Homerus scribit *Thamyrin*, Iliad. B. ubi habes hanc historiam seu fabulam. SCHEFF. Vide Zenob. Cent. IV. 27. MUNCK. Vid. Apollodorum lib. I. p. m. 10. cum Interpr. ad Ovid. III. Amor. VII. 62. Fabulam explicat Plutarchus de Musica Tom. II. pag. 1132. Male *Thamirum* vocat Lact. ad Statii IV. Theb. 181. *Thamarim* Voss. sec.

11 HERCULEM AIT ESSE] Historia haec est apud Strabon. lib. IV. p. 174. Dionys. Halicarnass. lib. I. p. 27. Theonem in Aratum p. 12. ed. Morell. Theonem emendabo in transitu. Οἱ δὲ, inquit, Προμηθέα λέγουσιν. οἱ δὲ Τάνταλον. ἄλλοι Θύβεν. ἄλλοι δέ φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν Ἡρακλέα Λίδουσι πολεμοῦντα. Pro Θύβεν repone Θάμυριν. pro Λίδουσι autem Λίγυσι. MUNCK. Pro *iter fec.* Voss. tert. *interfec.* Pro *Ligurum* Voss. tert. *Ligurium.* Haec de tota hac fabula narrat Tzetzes ad Lycophron. 1312. ὁ δὲ Λίγυς οὗτος κωλύων Ἡρακλῆ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλθεῖν, ἀνῃρέθη. Consule vero P. Leopard. lib. V. Emendat. cap. 17.

12 ET QUAM PLURES] Sanctand. *Complures*, non male. SCHEFF.

13 HERCULEM T. DEFICERENT] D'Orvill. Voss. sec. & tert. *Herculi.* Forsan quidem *Herculi* scripsit Hyginus. Consule enim de hoc verbo Cl. Oudendorp. ad J. Caesar. lib. III. B. G. cap. 5. Voss. prim. sec. & d'Orvill. *defecerint* Voss. tert. *defecerunt.* τὸ *se* ante *Herc.* abest Vossiano primo. pro *fugasse* Voss. sec. *fugiisse*, sed superscriptum *fugasse.* τὸ *vim* abest Vossiano sec.

14 INGENICULASSE] Schioppius hoc inter plebeja scriptoris nostri numerat. Vide Indicem. SCHEFF.

eum magna [1] lapidum copia esset: [2] quibus se Herculem defendisse, & hostes fugasse. Itaque Jovem [3] similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. Hunc etiam nonnulli Ixiona brachiis vinctis esse dixerunt, quod vim Junoni voluerit adferre. Alii Promethea in monte Caucaso vinctum.

VII. *Lyra.*

[4] Inter astra constituta est, hac, ut Eratosthenes ait, de caussa: quod initio à Mercurio facta de testudine, Orpheo est tradita, qui Calliopes & [5] OEagri filius, ejus rei maxime studiosus. Itaque existimatur suo artificio feras etiam ad se audiendum adlicuisse: qui querens uxoris Eurydices mortem, ad inferos descendisse existimatur, & ibi deorum progeniem suo carmine laudasse, [6] praeter Liberum patrem: hunc enim oblivione ductus praetermisit, ut OEneus in sacrificio Dianam. Postea igitur Orpheus, ut complures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedoniam dividit à Thracia: sed, ut Eratosthenes

1 Lapidum] De his campis lapide complutis etiam Cato in Originibus, & Mela lib. II. Geog. meminit. MICYLL.

2 Quibus se Herculem] Morellianus unus, *quibus se Hercules defendisset, & hostes fugasset.* SCHEFF.

3 Similitudinem pugnantis] Optime, nec necesse erat, ut in Sanctandreana illud *in* expungerent. SCHEFF.

Ad CAP. VII.

4 Inter astra] Voss. prim. & tert. *int. sidera.* τὸ *ut* abest a Voss. sec. & tertio. pro *qui Call.* d'Orvill. *quam Call. fuit* scribitur post *studiosus* in Voss. tertio. pro *allicuisse* Voss. sec. *applicuisse.* quod & in Voss. tertio superscriptum erat. Pro *Eurydices* Voss. sec. *Eurydis*, pro *Eurydicis* ut est in Voss. tertio.

5 OEagri filius fuit] Τὸ *fuit* Sanctandreana non agnoscit. Morellianus unus: *OEagri filius ei rei maxime studuit.* SCHEFF.

6 Praeter Liberum patrem] Videndi Germanici Scholiastes & Eratosth. καθαϛ. cap. 24. MUNCK. Pro *dividit a Thracia* Voss. sec. *dividit & a Thracia.* pro *Pangaeo* Voss. sec. *Panteo.* prim. *Panceeo.* tertius *Pancheo.* d'Orvill. *Panceo* sed *Pangaeo* scribendum docet Eratosthenes. De hoc monte Pind. O. Pyth. IV. 120. Thucydides lib. II. cap. 99. & Spanh. ad Call. H. Del. 134. in Olympo Monte Orpheum sedere solitum fuisse, cum cantu delectari vellet, docet Euripides in Bacchis vs. 560.

Τάχα δ' ἐν ταῖς πολυδένδρεσιν Ὀλύμπου
Θαλάμοις, ἔνθα ποτ' Ὀρ-
φεὺς κιθαρίζων
Σύναγε δένδρεα Μού-
σαις, σύναγε θῆρας ἀγρώτας.

In Pangaeo monte Lycurgus etiam Bacchi ex voto, ab equis discerptus interiit. Apollodor. lib. III. cap. 5. §. 1.

7 Discerperent] Ita rectè etiam Soter & Veneta. Eratosth. Αἵτινες διέσπασαν αὐτόν. Perperam *decerperent* Micyllus, quique eum secuti sunt. MUNCK. Varias de Orphei interitu videre poteris opiniones apud Pausaniam lib. IX. cap. 30. Philostrat. cap. V. Heroic. §. 3. & Apollodorum lib. I. cap. 3. §. 2. Diogenem Laertium lib. I. cap. 5. & ad eumdem Menagii notas. Pro *id* Voss. prim. *& ob id.* pro *maxime* Voss. tert. *maximo* pro *figuratam* Voss. sec. *figurata.* pro *stellis*, *stellam* Voss. tert.

8 Quod Orpheus &c.] Vlitt. 2. *Quorum Orpheus Apollinem maximè laudaret. Jupiter autem filiae* &c. Etiam Modius τὸ *filiae* invenit in suis libris. Scribendum & distinguendum existimem: *Quo-*

nes ait, in Pangaeo ſedens, cum cantu delectaretur, dicitur Liber ei objeciſſe Bacchas, quae corpus ejus [7] diſcerperent interfecti. Sed alii dicunt, quod initia Liberi ſit ſpeculatus, id ei adcidiſſe: Muſas autem conlecta membra ſepulturae mandaſſe, & lyram, quo maxime potuerant beneficio, illius memoriae cauſſa figuratam ſtellis inter ſidera conſtituiſſe Apollinis & Jovis voluntate: [8] quod Orpheus Apollinem [9] maxime laudaret, Jupiter autem [10] filio beneficium conceſſit. Alii autem dicunt Mercurium, cum primum lyram feciſſet in Cyllene monte Arcadiae, ſeptem chordas inſtituiſſe [11] ex Atlantidum numero, quod Maja una ex illarum numero eſſet, quae Mercurii eſt mater. Deinde poſtea cum Apollinis boves abegiſſet, deprehenſus ab eo, quo ſibi facilis ignoſceret, petenti Apollini, ut liceret dicere, ſe inveniſſe lyram, conceſſit, & ab eo virgulam quamdam muneri adcepit: quam manu tenens Mercurius, cum proficiſceretur in Arcadiam, & vidiſſet [12] duos dracones, inter [13] ſe conjuncto corpore, alium alium adpetere, ut qui dimicare inter ſe viderentur, virgulam [14] inter utrumque ſubjecit; itaque diſceſſerunt: quo facto, [15] eam virgulam pacis cauſſa dixit

Quorum Orpheus Apollinem maximè laudarat, Jupiter autem beneficium filiae conceſſit. MUNCK. Pro *quod* d'Orvill. *quorum.* ſuperſcriptum *quod.* pro *autem* Voſſ. tert. *alii enim.* pro *Cyllene* d'Orvill. *Cylleno.*

9 MAXIME LAUDARET] Scribendum videtur *laudarat.* SCHEFF.

10 FILIO BENEFICIUM] Modius Novant. Lect. ep. 117. in membranis ait reperiſſe ſeſe *filiae*, quod exponit de Calliopa. Forte retinendum utrumque, ac ſcribendum *filiae filio*, quia beneficium non tam ad Calliopen, quam Orpheum ſpectabat. Sed & poſt pro *conceſſit*, mallem *conceſſiſſet.* SCHEFF.

11 EX ATLANTIDUM NUMERO] Ita & Vlitt. 3. Schol. German. *Qui intendit chordas Atlantidum numero.* Veneta & aliae antiquiores, *ad Atlantidum numerum.* Eratoſth. Ἔχε χορδὰς ἑπτὰ ἀπὸ τῶν Ἀτλαντηείδων. Leg. Ἀτλαντιάδων vel Ἀτλαντίδων. Confer Theonem in Aratum p. 37. ed. Lond. MUNCK. Quod Munckerus edidit, confirmant tres Voſſiani. Ex hoc capite demonſtrant, *Lyram & Citharam* fuiſſe diverſas. Vide Perizon. ad AEliani lib. III. V. H. cap. 32. Licet ſaepius confuderint Veteres. Conſule Scaliger. ad Manilium pag. 419. & ſeqq. Lyram dicitur inveniſſe Polymnia a Schol. Apoll. Rhodii lib. III. Arg. vs. 1. Schol. Pind. Olymp. Od. 1. vs. 26. ὅτι δὴ τὴν ΛΥΡΑΝ Ἑρμῆς, ἀντὶ τῆς τῶν βοῶν κλοπῆς, Ἀπόλλωνι παρέσχεν, id quod Noſter mox narrabit. & Lyrae inventor dicitur Mercurius a Servio ad VIII. AEn. vs. 138. Hinc poſitus eſt Mercurius Argis in Veneris Νικηφόρου templo ὡς λύρας ποιήσων χελώνην ἠρηκώς. Septem chordas fuiſſe Lyrae conſtat, unde & a poetis ἑπτάτονος vocatur, ut ab Euripide in Alceſt. vs. 446. & Alexandro Epheſio apud Heraclidem Alleg. Hom. pag. 426. Vide & Spanh. ad Call. H. Del. pag. 469. Sed quoniam de hujus Lyrae inventore, ac chordis non convenit inter antiquos, ablegamus Lectorem ad Gottfrid. Olearii notas ad Philoſtrati Senioris lib. I. Iconum cap. 10. pro *muneri* Voſſ. ſec. & tert. *munere* ut vidimus cap. 5. e tribus Voſſianis. *Hanc coronam ei munere dedit.*

12 DUOS DRACONES] *Duo* Vlitt. unus. ἀρχαϊκῶς, ut *ambo* pro *ambos.* De quibus Chariſius lib. I. MUNCK. *Duo* Voſſ. prim. *adpetere* e d'Orvillii codice reſtitui.

13 SE CONJUNCTO] Morellianus unus addit: *inter ſe implicitos conjuncto.* SCHEFF.

14 INTER UTRUMQUE SUBJECIT] *In utrumque* Vlitt. 3. MUNCK. Ita & Voſſ. tert. ac d'Orvill.

15 EAM VIRGULAM PACIS CAUSSA DIXIT ESSE CONSTITUTAM] Forte melius erit, ſi legemus *pacis cauſſam*, ut ſit ſententia, virgulam eam ita eſſe conſtitutam, hanc ejus eſſe conſtitutionem ac naturam, ut ſit cauſa pacis, ut pacem faciat. SCHEFF.

dixit eſſe conſtitutam. Nonnulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones [1] implicatos virgula faciunt, [2] quod initium Mercurio fuerat pacis. Ejus exemplo [3] & athletae, & in reliquis ejuſmodi certationibus virgula utuntur. Sed ut ad propoſitum revertamur; Apollo lyra accepta dicitur Orphea docuiſſe; & poſtquam ipſe citharam invenerit, illi lyram conceſſiſſe. Nonnulli etiam dixerunt, Venerem cum Proſerpina ad judicium Jovis veniſſe, cui earum Adonin concederet: quibus Calliopen ab Jove datam judicem, quae muſa Orphei eſt mater. Itaque judicaſſe, uti dimidiam partem anni earum unaquaeque poſſideret. Venerem autem indignatam, [4] quod non ſibi proprium conceſſiſſet, objeciſſe omnibus, quae in Thracia eſſent, mulieribus, ut Orphea, amore inductae, ita [5] ſibi quaeque adpeterent, ut membra ejus diſcerperent: cujus caput in mare de monte perlatum, fluctibus in inſulam Lesbon eſt rejectum: quod ab his ſublatum & ſepultu-

1 IMPLICATOS] Morellianus unus *implicitos*, ut ſupra. Adde c. 5. SCHEFF.

2 QUOD INITIUM MERCURIO] Mallem, *quod id initium*. SCHEFF. Fὀρἰχως Schefferus: *Quod id initium*. Stabiliunt ejus conjecturam Vlitt. 2. MUNCK. *Initio* Voſſ. tert.

3 ET ATHLETAE ET IN &c.] Corrigit Faber Agoniſt. I. 19. *Et Athlothetae*. Sed ſic poſterius & eſſet inducendum, quod tamen cum Veneta ac Soteriana, tum & 3. Vlitt. praeferunt, in quibus legitur, *& Athletis & in* &c. Lege, *& Athleticis & in reliquis ejuſmodi certationibus*. MUNCK. *Athletis* Voſſ. ſec. & tert. pro *ejuſmodi* ſec. *ejus hujuſmodi*. pro *certationibus* prim. *certaminibus*. pro *lyra accepta* d'Orvill. *lyram acceptam*. τὸ *ipſe* abeſt Voſſ. ſecundo. Pro *Ven. c. Proſ.* Voſſ. tert. *Proſerpinam*. pro *veniſſe* ſec. *veniſſet*. *cui earum* abſunt Voſſ. ſecundo.

4 UT NON SIBI PROPRIUM] Sanctandr. *quod non ſibi*. Et ſic oportet. Verum neſcio, an non deſit aliquid. SCHEFF. Veneta *ut non ſibi*. Indifferentem iſtarum particularum uſum pridem oſtendit Mariangelus Auctar. epiſt. 6. Confer not. ad cap. 4. MUNCK.

5 SIBI QUAEQUE APPETERET] *Appeterent* Vlitt. 3. Probè omnino. Maro AEn. VI. *Quisque ſuos patimur manes*. Curt. Lib. VI. I. *In ſuos quiſque ordines currimus*. VII. 4. *In ſuos quiſque vicos dilapſi*: X. 10. *Et quidem ſuas quiſque opes diviſis imperii partibus tuebantur*. Varro apud Nonium p. 755. *Suum quiſque commodum diverſi focillantur*. MUNCK. Pro *Orphea* Leid. ſec. *Orpheo*. Tres Voſſiani & d'Orvill. *appeterent*. Cl. Arntzenius praefert *appeteret* ad Victor. de Viris Inluſtr. cap. 47. n. 2. ſed licet auctores nonnumquam eos numeros variare ſoleant, tamen adſtipulantibus omnibus MSS. Munckeri ſententiam ſequor. Pro *monte* Voſſ. ſec. *fonte*. De loco, in quo Orpheus ſepultus eſt, parum convenit inter antiquos, quos recenſet Celeb. P. Burm. ad Ovidii XI. Met. 55. cum Noſtro faciunt Philoſtrat. cap. V. Heroic. §. 3. & cap. X. §. 7. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 536. pro *rejectum* Voſſ. ſec. *revectum*. pro *ſepulturae* idem *ſepultura*. *pro* ante *quo* abeſt eidem. pro *autem* idem *haec*.

6 LYRA AUTEM A MUSIS] Theo in Aratum p. 32. ed. Morell. Jovem precibus Muſaei motum lyram aſtris intuliſſe narrat. MUNCK.

7 INTER ASTRA CONSTITUTA] Et hoc bene, neque mutari, ac ſcribi, *inter aſtra*, neceſſe fuerat. Conſulatur Index. SCHEFF.

8 QUOD CUM ORPHEUS PR. PUERIB. AMOREM INDUXERIT] Delent illud *cum*. Et profecto ita requirebat ratio ſequentium. Sed ſolet noſter ſaepè magis rem quam verba praecedentia attendere, quod in fabulis aliquoties eſt demonſtratum, poteſtque & hoc inter plebeja ejus referri. SCHEFF. Vid. Cerda ad Virgil. IV. Georgic. vs. 522. Alii nefandum hoc ſcelus adſcribunt Thamyri Muſico Philammonis filio, de quo Apollodor. lib. I. cap. 3. §. 3. Schol. Homeri Iliad. B. vs. 595. ubi pro Ἀρσίς, legendum eſſe Ἀργιόπης docuere Heinſius ad Ovid. III. Amor. El. 7. vs. 62. & Celeb. P. Weſſeling ad Simſonii Chronicon A. M. 2742. plura de hoc Thamyri Broukh. ad Propert. II. 18, 19. & Celeb. P. Burm. ad Ovid. XI. Met. 317. Alii hoc tribuunt Cretenſibus, qui turpiſſimis hiſce criminibus Laconas & totam Graeciam inquinaſſe dicuntur. Vid. Serv. & Cerda ad Virg.

x. AEn.

pulturae eſt mandatum: pro quo beneficio ad muſicam artem ingenioſiſſimi exiſtimantur eſſe. [6] Lyra autem à Muſis, ut ante diximus, [7] inter aſtra conſtituta eſt. Nonnulli ajunt, [8] quod Orpheus primus puerilem amorem induxerit, [9] mulieribus viſum contumeliam feciſſe [10] illis ab hac re interfectum.

VIII. *Olor.*

Hunc Graeci κύκνον adpellant, quem complures, propter ignotam illis hiſtoriam, communi genere avium [11] ὄρνιν adpellaverunt: de quo haec memoriae prodita eſt cauſſa: Jupiter cum amore inductus, Nemeſin diligere coepiſſet, neque ab ea, ut ſecum [12] concumberet, inpetrare potuiſſet, hac cogitatione [13] amore eſt liberatus: jubet enim Venerem aquilae [14] ſimulatam ſe ſequi, [15] ſeſeque ipſe in olorem convertit,

x. AEn. 325. Sed a quibus inmunes ſtatuunt Cretenſes Meurſius lib. III. in Creta cap. 13. & Perizonius ad AElian. III. V. H. 9. & 10. Inpuris hiſce ſceleribus adfines tamen fuiſſe docent Servius ad Ecl. II. 51. Plutarch. de Liberis educandis pag. 11. & in Amatorio pag. 761. & Athenaeus lib. XIII. cap. 8. pag. 601. A Perſis in Graeciam ſpurciſſimas haſce ſordes tranſlatas vult Plut. de Herodoti malignit. pag. 857. Conſule, Lector, Lud. Coelium Rhodiginum lib. XV. Antiqu. Lect. cap. 9. Lajum primum pueros formoſos amaſſe alii ſtatuunt. Conſule Interpr. ad AElian. lib. XIII. V. H. cap. 5.

9 MULIERIBUS VISUM CONTUMELIAM FECISSE ILLIS AB HAC RE INTERFECTUM] Diſtorta illa oratio. Mutem diſtinctionem & unicam literulam: *Induxerit mulieribus, viſum contumeliam feciſſe illis, ac hac re interfectum.* Veneta, id eſt princeps editio, non malè: *Mulieribus viſum contumeliam feciſſe, & hac re ab eis interfectum.* MSS. tamen 3. omiſſa copula: *Contumeliam feciſſe; hac re ab his interfectum.* Vide Ovid. lib. IX. Met. fab. 1. Conon. Narrat. 41. apud Photium. MUNCK. Pro *viſum* Voſſ. tert. *viſas.* & pro *contumeliam*, *contumelias.* τὸ *illis* abeſt Voſſ. ſec. & tert. ac d'Orvill. copula abeſt Voſſ. tertio ac d'Orvill. pro *ab hac re* Voſſ. prim. & d'Orv. *ab eis.* Voſſ. tert. *ab his.*

10 ET HAC RE AB EIS INTERFECTUM] Scribunt, *illis ab hac re interfectum.* Non video, cur mutari quidquam debeat. SCHEFF.

Ad CAP. VIII.

11 ORNIN NOMINAVERUNT] Unde & Vitruvius ἁπλῶς *volucrem* vocat lib. IX. cap. 6. MUNCK. Alii hunc Cycnum in honorem Apollinis propter cantum in aſtra relatum eſſe ſtatuunt. Conſule Theon. ad Aratum pag. 33. Ed. Morel. quod tam abſurdum non eſt; nam avem hanc Apollini ſacram eſſe propter cantum, de quo AElianus lib. I. V. H. cap. 14. & Alexander Myndius apud Athenaeum lib. IX. cap. 11. pag. 393. notius eſt, quam ut multis inluſtretur. Multa tamen lectu digna dederunt de hac fabula Spanh. ad Callimachi H. Apoll. vs. 5. & ad H. Del. 249, 250. & Potterus ad Lycophron. vs. 426. Grotius ad Imagines pag. 55. aliam addit cauſſam, nempe quod in auſpiciis obſervatur, ubi plura ſunt videnda. Adde Servium ad I. AEn. 397.

12 CUBARET] *Concumberet.* MICYLL.

13 AMORE E. L.] Voſſ. prim. *ab amore e. l.*

14 SIMULATAM SE SEQUI] Sanctandreana non male quidem, ſed ſine cauſa, ita habet: *ſimilatam ſe ſequi, ſeſeque ipſe in olorem convertit, & ut aquilam fugiens ad Nemeſin confugit.* Nam veterem retinet integram lectionem & Morellianus unus, alter omittit tantum verbum *ſequi.* SCHEFF. Ita quidem & Soter. Sed *ſimulatam* cum princeps editio exhibeat, cur barbaro illi *ſimilatam* cedere debeat, cauſa non eſt. MUNCK. *Simulatam* duo Voſſ. & d'Orvill.

15 SESEQUE IPSE &c.] Veneta, Soter & alter Cod. Morell. *Ipſe in olorem converſus, ut aquilam &c.* Nec aliter in ſuis invenit Vlitius. MUNCK.

vertit, & ut aquilam fugiens [1] ad Nemeſin confugit, & in ejus gremio ſe conlocavit: quem Nemeſis non adſpernata, amplexum tenens, ſomno eſt conſopitâ: quam dormientem Jupiter compreſſit, ipſe autem avolavit: & [2] quod ab hominibus alte volans coelo videbatur, inter ſidera dictus eſt eſſe conſtitutus: quod [3] ne falſum diceretur, Jupiter è facto eum volantem, & aquilam ſequentem, [4] conlocavit in mundo. Nemeſis autem, ut quae avium generi eſſet juncta, [5] menſibus actis, [6] ovum procreavit: quod Mercurius auferens, detulit Spartam, & Ledae ſedenti in gremium projecit, ex quo naſcitur Helena, caeteras corporis ſpecie praeſtans, quam Leda ſuam filiam nominavit. [7] Alii autem cum Leda Jovem concubuiſſe in olorem converſum dixerunt: de quo in medio relinquemus.

IX.

MUNCK. *Ipſe in olorem verſus* d'Orv. *converſus* Voſſ. prim. ſec. *converſum* Voſſ. tert. lege *ipſe in olorem converſus, ut.* Saepius avis cujuſdam aut alius beſtiae ſpeciem adſumſiſſe Jupiter fingitur amans: ſic Autocrates in Achaicis, Jovem columbae imaginem induiſſe, cum virginem nomine Phthiam deperiret, narrat apud Athenaeum lib. IX. cap. 11. pag. 395. Sic aquilae, ſic tauri. Vide eumdem Athenaeum lib. XIII. cap. 2. pag. 566.

1 Ad Nemesin confugit] Tzetzes in Lycophron. Ζεὺς ὁμοιωθεὶς κύκνῳ μίγνυται Νεμέσει, τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, εἰς χῆνα, ὡς ληροῦσι, μεταμορφωθείσης αὐτῆς. Confer. Schol. ad Heſiod. p. 250. ed. Heinſ. & noſtri Hygini Mythol. cap. 77. quaeque ibi annotavi. MUNCK. Pro *amplexum* Voſſ. tert. *amplexu.* pro *quam* d'Orvill. *quem.* pro *hominibus* Voſſ. prim. *omnibus. eſſe* abeſt Voſſ. tert. pro *videretur* Voſſ. prim. & tert. *diceretur.* pro *eum* Voſſ. prim. *eam.* pro *juncta* Voſſ. ſec. *juncti.*

2 Quia ab hominibus] Sanctand. *quod.* SCHEFF.

3 Ne falsum videretur] Sanctandr. *diceretur.* SCHEFF.

4 Collocavit mundo] Addit praepoſitionem Sanctand. *in mundo.* SCHEFF.

5 Mensibus actis] Phaedr. lib. I. cap. 19. *Inſtante partu mulier, actis menſibus.* Plautus Amphitr. I. 3. *Menſes jam tibi exactos vides.* MUNCK.

6 Ovum procreavit] Morellianus unus, *protulit*, ex gloſſa, ut opinor. SCHEFF.

7 Alii autem cum Leda] Vide Theon. in Arat. p. 33. ed. Morell. Atqui Nemeſis eadem eſt, quae Leda, ut docet Lactant. Firm. lib. I. cap. 21. Atque id voluit etiam Virgilius Ciri: *Ciris Amyclaeo formoſior anſere Ledae.* MUNCK. Pro *relinquimus* omnes codd. *relinquemus.*

Ad CAP. IX.

8 Poenicis filium] Non repudio hanc ſcriptionem. Nam & qui Graecis alias φοίνικες, hi Latinis *Poeni.* Vide Plauti Poenulum. Maluerunt tamen in Sanctand. *Phoenicis filium.* SCHEFF. Agenoris filium facit Theo in Arat. p. 26. Beli Euripides apud Apollod. lib. I. p. 62. ed. Commel. Fuiſſe Cepheum Andromedae patrem & regem AEthiopum dicit quidem Euripides apud Eratoſth. cap. 15. non autem Phoenicis filium. Nec apud German. Scholiaſten id invenias, qui heic, ut plerunque ſolet, κατὰ πόδα tranſtulit verba Eratoſthenis. *Jaſides* dicitur Arato. MUNCK. Conſule Salmaſ. Exercit. Plinian. pag. 402. & 867.

9 Ceto propositam] Παραδοθεῖσαν τῷ κήτει βορὰν, ut Eratoſthenes. German. Schol. *Expoſtulatamque Andromeden & ceto propoſitam.* Varro περὶ ἐξαγωγῆς. *Andromeda vincta & propoſita ceto.* Lactant. Argum. Metam. Ovid. lib. V. fab. I. *Propoſitam belluae marinae.* Plin. lib. V. cap. 31. *In Phoeniceo deinde mari eſt ante Joppen Paria, tota oppidum, in qua objectam belluae Andromedam ferunt.* MUNCK. *Poſitam* Voſſ. ſec. pro *hanc* idem *hunc.* & pro *a periculo, periculis.* pro

ſilc-

IX. *Cepheus.*

Hunc Euripides cum caeteris [8] Phoenicis filium, AEthiopum regem, esse demonstravit, Andromedae patrem, quam [9] Ceto propositam notissimae historiae dixerunt. Hanc autem Perseum à periculo liberatam uxorem duxisse. Itaque ut totum genus eorum perpetuo maneret, ipsum quoque Cephea inter sidera superiores numerasse.

X. [10] *Cassiepeia.*

De hac Euripides & Sophocles & alii complures dixerunt, ut gloriata sit, [11] se forma Nereidas praestare: pro quo facto inter sidera [12] sedens in siliquastro constituta est: quae propter inpietatem, vertente se mundo, resupinato capite ferri videtur.

XI.

liberatam Voss. prim. *liberatum.* pro *quoque* Voss. sec. *que.*

Ad CAP. X.

10 CASSIEPEIA] Vlitt. unus, *Cassiepia.* quod idem est, ut & *Cassiepea*, Κασσιέπεια. *Cassiopea* heic habet Veneta, quomodo & apud Scholiast. German. Lactant. lib. IV. Metam. Ovid. fab. 19. Capellam lib. VIII. Vitruv. lib. IX. cap. 5. Virgil. Eclog. ad Messallam, aliosque hoc vocabulum exaratum visitur. Sed perperam, Scaligero judice ad Manil. p. 459. *Cassiope*, inquit, *& Cassiepea, non Cassiopea*, dicitur. Sed Κασσιόπεια legitur etiam apud Lucian. περὶ Ὀρχήσ. pag. 933. ed. Bened. Sic Βερενίκη & Βερονίκη, Σθενέβοια & Σθενόβοια inventa à me sunt tam apud Graecos, quam Latinos. Vide loca in notis ad Mythol. cap. 56. MUNCK Magnus Grotius ad Imagines pag. 47. haec adnotat: *Nomen hoc in correctioribus codd. Graecis & Latinis per secundam vocalem concipitur, non per quartam, ut sit, CASSIOPEA.* In meis legitur *Casiepia*, *Cassiepia*, *Cassiephia.* Κασσιέπεια est Theoni ad Aratum pag. 2 l. 71. pro *gloriata* Voss. sec. *gladiata.* post *facto* legitur *pater* in Voss. tert.

11 SE FORMA NEREIDAS &c.] Non agnoscit τὸ *se* unus de Vlitt. Et salvâ Latinitate abesse potest. Ter. Eun. I. 2. *Venturum ad me constituit.* Curt. VIII. II. *Constituit daturum.* Tibull. I. 7. *Et simulat transire domum.* MUNCK.

12 SEDENS IN SILIQUASTRO] An hoc ei datum pro gloriatione ista, & in poenam? Atqui *siliquastrum* Grotio, quod Graecis θρόνος, *cathedra mollis, sedis genus regibus usitatum, ad commoditatem effectum, ut etiam dorsum habeat, cui inclinet.* Neque aliud nos docet Chimentellius. Mihi secus videtur, & *siliquastrum* esse genus sellae, quo quis includatur, teneaturque velut in vinculis. Nempe *siliquastrum* est a *siliqua*, haec vero folliculus, quo inclusa tenentur legumina. Quia ergo speciem referebat siliquae, inde siliquastrum dictum, quomodo hujus generis alia in *astrum* desinentia, similitudinem innuunt. Referebat autem in eo, quod sedentes continebat conclusos veluti in cista. Indeque, credo, est, quod in imaginibus vulgaribus Hygini Cassiopea utrinque manus habeat alligatas velut in arbores, qui sine dubio stipites sunt duo à latere siliquastri, male a pictore intellecti expressique, in quos velut numellos manus indere cogebantur, qui siliquastro solebant teneri. Certe nisi tale quid de siliquastro statuamus, causam velim audire, cur hic inter poenas Cassiopeae referatur. Objiciat quis Festum, qui seliquastra exponit sedilia antiqui generis, sic appellata per mutationem litterae D in L. veluti *sediquastra.* Sed est facilis responsio. Putamus enim aliud *seliquastrum*, & aliud *siliquastrum* fuisse apud veteres. Illud a *sede*, hoc a *siliqua* formatum; illud de genere sellarum domesticarum, hoc de instrumentis ad poenas usurpari solitis fuisse. SCHEFF. Δίφρον appellat Eratosth. cap. 16. Καθέδραν Theo ad Arat. p. 27. *Sellam* Schol. German. *Sedile* noster lib. IV. cap. 6. & rectè quidem. Varro L. L. lib. IV. cap. 6. *Ab sedendo appellantur sedes, sedile, sellae; siliquastrum.* Confer

XI. *Andromeda.*

Haec dicitur [1] Minervae beneficio inter aſtra conlocata, propter Perſei virtutem, quod eam Ceto propoſitam [2] à periculo liberarat: [3] nec enim ab ea minorem animi benevolentiam pro beneficio adcepit. Nam neque pater Cepheus neque Caſſiepeia mater ab ea potuerunt inpetrare, quin parentes & patriam relinquens Perſea ſequeretur. Sed de hac Euripides hoc eodem nomine fabulam commodiſſime ſcribit.

XII.

fer Feſtum in *ſeliquaſtrum.* A ſiliqua formandum heic cenſet vir doctus, & poenae vult eſſe inſtrumentum. At poenae ſatis erat, quod in ſellà reſupinato capite ferretur. Manil. Lib. I. *In poenas ſignata ſuas.* Manus autem extenſas cur habeat, explicat Theo in Aratum pag. 27. Ἡ δὲ Κασσιέπεια ἀποτεταμένας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργυιάν. ἐσχημάτισται ὥσπερ σειροκοπουμένη. Καὶ εἴποις ἂν αὐτὴν ἐν τῷ τοιῷδε σχήματι ὥσπερ ἐπαιτιᾶσθαι τῷ παιδί. Scrib. τῇ παιδί. Aratus: Φαίνεσκεν ἀνιάζειν ἐπὶ παιδί. MUNCK. Pluribus de *ſiliquaſtro* jam egit Grotius ad Imagines pag. 47. Pro *ferri* Voſſ. tert. *fieri.*

Ad CAP. XI.

1 Minervae beneficio] Eratoſthenes cap. 17. Διὰ τὴν Ἀθηνᾶν τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα, vel ὑπόδειγμα, ut habet Theo in Aratum p. 28. Schol. German. *Beneficio Minervae aſtris recepta eſt.* MUNCK.

2 A periculo liberaret] Scrib. *liberarat* cum Venet. Sanct. & Micyll. Etiam praepoſitionem omittunt codices 2. ex Vlitt. MUNCK. Voſſ. ſec. *propoſita per.*

3 Nec enim ab ea] Illud *enim* mihi ſuſpectum eſt. Mallem deleri. SCHEFF. Delet τὸ *enim* Schefferus. Ego mutare malim in *etiam.* Idem vitium occurrit ſupr. cap. 3. MUNCK. Pro *ea minorem* Voſſ. ſec. *eam morem. pro* abeſt Voſſ. ſec. pro *nam neque.* Voſſ. tert. *nec enim.* pro *commodiſſime* d'Orvill. *commodiſſimam.*

Ad CAP. XII.

4 Inusitato g. c.] Voſſ. ſec. *inuſitatae,* deinde pro *petaſum* legitur *pegaſum* ibid. Utraque vox nempe *petaſus* & *pegaſus* mihi ſuſpecta eſt. Pauſan. lib. III. cap. 17. pag. 251. Περσεῖ δὲ ἐς Λιβύην καὶ ἐπὶ Μέδουσαν ὡρμημένῳ διδοῦσαι νύμφαι δῶρά εἰσι ΚΥΝΗ͂Ν καὶ τὰ ὙΠΟΔΉΜΑΤΑ, ὑφ' ὧν οἰσθήσεσθαι διὰ τοῦ ἀέρος ἔμελλεν. Itaque non a Mercurio, ſed a Nymphis haec accepit juxta Pauſaniam, cui conſentit Schol. Apoll. Rhodii IV. 1515. qui non *petaſum*, ſed *peram*, ſive *ſaccum* hiſce *talaribus* & *galeae* addit ita: ὁ δὲ Περσεὺς αὐτὸν ἔχειν ἔφη, καὶ ἀποδώσειν, ἐὰν αὐτῷ ὑποδείξωσι τὰς νύμφας, αἳ ἔχουσι ΤΗ͂Ν ἈΙΔΟ͂Σ ΚΥΝΗ͂Ν, καὶ τὰ ΠΈΔΙΛΑ ΤᾺ ὙΠΌΠΤΕΡΑ, καὶ τὴν ΚΊΒΗΣΙΝ &c. item Apollodorus lib. II. cap. IV. §. 2. αὗται δὲ αἱ νύμφαι ΠΤΗΝᾺ εἶχον ΠΈΔΙΛΑ, καὶ τὴν ΚΊΒΙΣΙΝ, ἥν φασί τινες εἶναι πήραν - - - εἶχον δὲ καὶ τὴν ἌΙΔΟΣ ΚΥΝΗ͂Ν. De voce Κίβισις egit Graevius in Lect. Heſiod. cap. 20. Jam in tota hac hiſtoria ne unum verbum de *petaſo* invenies apud Mythographos. Vide Eratoſthenem cap. 22. Schol. Caeſ. Germanic. Praeterea Tzetzes ad Lycophron. vs. 838. eadem, quae Apollodorus, Pauſanias, & Schol. Apollonii Rhodii, referens, ait, καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, κίβισιν, ἤτοι πήραν, ἢ κιβωτὸν, καὶ τὴν κυνέην τοῦ Ἅδου. Sed vox κυνέη per *galeam* verſa, per *petaſum* verti poteſt facilius, ut cenſet G. Cuperus in Monumentis Antiquis pag. 194. ita ut *petaſus* & iſta ἄϊδος *galea* idem notarent. Vitioſa iſta lectio *pegaſum* in quamdam me adduxit ſuſpicionem, Hyginum in alios Auctores, alio modo hanc fabulam forſan interpretatos, quos non bene intellexit, incidiſſe, vel hic pro *petaſum* legendum eſſe *peram. Pegaſus* hic nihili eſt. Injicitur quidem mentio *equi* a ſcriptoribus hanc Perſei hiſtoriam memorantibus, ſed qui nihil ad hanc vitioſam lectionem inluſtrandam facit. Schol. Apoll. Rh. (Πε-

XII. *Perſeus.*

Hic nobilitatis cauſſa, & quod [4] inuſitato genere concubitionis eſſet natus, ad ſidera dicitur perveniſſe: qui miſſus à Polydecte [5] Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eum dilexiſſe exiſtimatur, talaria & petaſum adcepit: praeterea galeam, qua indutus [6] ex adverſo non poterat videri. Itaque Graeci ἄϊδος galeam dixerunt eſſe: non ut quidam inſcientiſſime interpretantur, eum [7] Orci galea uſum: quae res nemini docto poteſt probari. Fertur etiam [8] à Vulcano falcem adcepiſſe ex adamante factam, qua Meduſam Gorgonem interfecit: quod [9] factum nemo conſcripſit. Sed ut ait AEſchylus Tragoediarum ſcriptor [10] in Phorcis, [11] Graeae fuerunt Gorgonum cuſtodes: [12] de quo in primo libro Genealogiarum ſcripſimus: quae utrae-

(Πολυδέκτης) παρασκευάσας ἄριστον ἐκάλει ἄλλους τε πολλοὺς καὶ αὐτὸν Περσέα. Περσέως δὲ πυθομένου, ἐπὶ τίνι ὁ ἔρανος ἐνωχεῖται, τοῦ δὲ φήσαντος ἐπὶ ἵππῳ, Περσεὺς εἶπεν, ἐπὶ τῇ τῆς Γοργόνος κεφαλῇ. μετὰ δὲ τὸν ἔρανον τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, ὅτε οἱ ἄλλοι ἐρανισταὶ τὸν ἵππον ἀπεκόμιζον, καὶ Περσεύς. ὁ δὲ οὐκ ἐδέχετο. Quocum confer Apollodorum l. l. Tzetzes aliter haec refert. Denique Pegaſus alatus equus in hac hiſtoria memoratus ex Meduſae capite deciſo demum proſiluiſſe dicitur ab Apollodoro §. 2. in fine. ſi quid mutandum, pro *petaſum* lege *peram*.

5 Magnetis filio] Ita & Apollodorus lib. I. Atqui Dictys ejus frater dicitur Periſthenis filius à Pherecyde apud Apollon. Schol. ad lib. IV. vers. 1090. An ergo uterini fuere tantum? Non concedit hoc Apollodorus, cum utroſque ex Magnete & Naïde nymphâ natos tradat. MUNCK.

6 Ex adverso non pot. vid.] Schol. Caeſar. Germanici ait in *Perſeus. Quidam vero eum a Minerva miſſum dicunt, & ab ea clypeum vitreum accepiſſe, per quem videre, nec videri ab eis poſſet.*

7 Orci galea] Vide Zenobium Cent. I. 41. & ibi Schottum. Eraſm. Chil. II. Cent. X. 74 MUNCK.

8 A Vulcano falcem] Teli genus fuiſſe cenſet Grotius ad Imagines pag. 53. Hujus falcis datorem cum Noſtro faciunt Vulcanum Eratoſthenes, Schol. Caeſar. Germanici, item Theo ad Aratum pag. 29. quem ſic lego Κατηστέρισται δὲ ὁ Περσεὺς ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ τὴν δόξαν, ὅτι ἐπὶ τὰς Γοργόνας σταλεὶς ὑπὸ Πολυδέκτου, τὸν ἆθλον κατώρθωσε, λαβὼν ΠΑΡ' ΗΦΑΙΣΤΟΥ ἅρπην, καὶ παρ' Ἑρμοῦ πέδιλα. Mercurium iſtam *Harpen* dediſſe ajunt Apollodorus & Tzetzes locis laudatis. Deinde Hygini verba iſta quod attinet: *quod factum nemo conſcripſit.* Schol. Apollonii ait ἀποτέμνει τῇ ἅρπῃ τὴν κεφαλήν. Imo praeter Tzetzen etiam Eratoſthenes & Apollodorus ita rem deſcribunt. Hujus erroris culpam non in Hyginum cum Doctiſſimo Thoma Gale ad Apollodor. pag. 42. ſed in librarios confero.

9 Factum nemo conscripsit] Unus Morellianorum, *nemo non ſcripſit.* haud probo. SCHEFF.

10 In Phorcis] Hanc tragoediam AEſchili alias laudatam non reperio, neque ſcio, an hic integer ſit locus. SCHEFF. *Phorcis* Veneta & aliae antiquiores. Drama AEſchyli fuit Φορκίδες. Itaque heic videtur ſcribendum *Phorcidis*, ut in recto fuerit Latinâ inflexione *Phorcida*, quemadmodum hoc ipſo capite *Gorgona*, & *Tritonida*, aliaque ſexcenta alibi efferuntur, ut multis non uno loco oſtendi. MUNCK. Lege *Phorciſi* cum Celeb. P. Burm. ad Ovidii IV. M. 773.

11 Graeae] *Igraeae* Vlitt. 3. Africanum hoc. Vide not. ad cap. 5. & quae diximus ad Fulgent. in de Priſco Sermon. in voce *Sculponeas*. MUNCK. Cum Vlitianis conveniunt fere noſtri codices. pro *de quo* mox lege *de quibus.* Alter ex Voſſianis habet *in quibus.* alter *quarum.*

12 De quo in primo libro Genealogiarum] Libros ergo plures ſcripſit Genealogiarum. Non igitur ii videntur eſſe, qui continent fabulas, cum fabulae ſint uno tantum comprehenſae libro. Adde, quod in eis nulla mentio ſit Graearum, Gorgonas cuſtodientium. Sed jam ante dixi in diſſertatione noſtra, videri fabulas multas periiſſe. Nam ut praeter fabularum librum adhuc alias Genealogiarum exiſtimemus ſcripſiſſe, cauſa non eſt, cum aperte ge-

utraeque uno oculo uſae exiſtimantur, & ita ſuo quaeque tempore adcepto oculo vigilias egiſſe. Hinc Perſeus, una earum tradente, exceptum in paludem [1] Tritonida projecit. Itaque cuſtodibus excaecatis, [2] facile Gorgonem ſomno conſopitam interfecit: cujus caput Minerva [3] in pectore dicitur habere conlocatum. [4] Euhemerus quidem Gorgonem à Minerva dicit interfectam: de quo alio tempore plura dicemus.

XIII. *Heniochus.*

Hunc nos Aurigam Latine dicimus, nomine Erichthonium, ut Eratoſthenes monſtrat: quem Jupiter cum vidiſſet primum inter homines equos quadrigis junxiſſe, admiratus eſt ingenium hominis [5] ad Solis inventa adceſſiſſe, quod is princeps quadrigis inter deos eſt uſus: ſed Erichthonius & quadrigas, ut ante diximus, & ſacrificia Minervae, & templum in arce Athenienſium primus inſtituit: de cujus progenie Euripides ita dicit: Vulcanum Minervae pulchritudine corporis inductum, petiiſſe ab ea, ut ſibi nuberet, neque inpetraſſe: & coepiſſe Minervam ſeſe occultare [6] in eodem loco, qui propter

nealogias contineat liber fabularum, nec de re eadem tot diverſos libros credi poſſit voluiſſe conſcribere. SCHEFF.

1 TRITONIDA] *Tritonidam* invenit in codicibus ſuis Vlitius. Quod neutiquam ſpreverim, cum ad eundem modum in recto caſu olim dixerint complures veterum, *Itonida*, *Perſida*, *Nereida*, *Mnemonida*, *Lemniada*, *Dromada*, *Chlamyda*, *OEdipoda*, *antipoda*, *lampada*, & complura alia id genus. Referendum ad illa etiam *Caſſida* pro *Caſſis* AEn. XI. 775. Ubi perperam Servius: *Accuſativum poſuit pro nominativo.* MUNCK. *Tritonidam* d'Orvillii cod. Hanc fabulam inluſtrat & explicat Pauſanias, & apud eumdem Procles Carthaginienſis lib. II. cap. 21. p. 159.

2 FACILE GORGONAM] Quam? nam fuere plures. praecedit quidem de Meduſa Gorgona. Quia tamen nimis hic indeterminate ponitur, lego, vel *Gorgonam unam*, vel, *Gorgonam eam.* SCHEFF. *Gorgonam* Vetuſtiores. Quod vereor ne fruſtra mutaverint. *Gorgona* pro *Gorgon* nominandi caſu dictum, ut *Lacedaemona*, *Sirena*, *Crotona*, *Amazona*, *Eleuſina*, quae cum multis aliis à me obſervata deprehendes in diſſertatione de Hygino. MUNCK. Omnes mei *Gorgonam.* Ceterum Apollodorus, l. l. §. 3. in fine haec habet, λέγουσι δέ τινες, ὅτι καὶ δι' Ἀθηνᾶν ἡ Μέδουσα ἐκαρατομήθη. In d'Orv. pro *quidem* ſcribitur *quidam.* Forſan, Apollodorum partim ſecutus, ſcripſit *Euemerus & quidam alii G. a M. dicunt i.* pro *tempore* non male Voſſianus tertius ſcribit *loco.*

3 IN PECTORE] Non convenit inter antiquos. Apollodorus l. l. Ἀθηνᾶ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι, τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. Schol. Apoll. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ παρὰ Περσέως λαβοῦσα τὴν κεφαλὴν ἐνέθετο εἰς τὴν ἑαυτῆς αἰγίδα. Tzetzes. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ πρὸς τὸ μέσον τοῦ ἰδίου ἀσπιδίου ταύτην ἐνέπηξεν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ κόσμου, οὗ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν, ὅθεν ἀπὸ τοῦ Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος κόσμος τῆς Ἀθηνᾶς, κοσμίδιον, Γοργόνειον ἐκλήθη. Eratoſthenes ἣν ἡ Ἀθηνᾶ περὶ τὰ στήθη ἔθηκεν αὐτῆς. Schol. Caeſar. Germ. *quod illa in ſuo pectore aptavit.* Serv. ad VIII. AEn. 437. *Hoc autem caput ideo Minerva fingitur habere in pectore, quod illic eſt omnis prudentia, quae confundit alios, & imperitos ac ſaxeos comprobat.*

4 EUHEMERUS] [illegible] Sancland. recte; *Eudemerus.* SCHEFF.

Ad C A P. XIII.

5 AD INVENTA SOLIS] Iſidor. Orig. lib. III. *Mirati ſunt enim ingenium ad imitationem Solis acceſſiſſe.* MUNCK. Mox pro *quadrigas* unus e Voſſianis *quadriga.* forte *quadrigam.* Vide Munck. ad

pter Vulcani amorem Hephaeſtius eſt adpellatus: quo perſecutum Vulcanum, ferunt coepiſſe ei vim adferre: & cum [7] plenus cupiditatis ad eam ut complexui ſe adplicaret, ferretur, repulſus effudit in terram voluptatem. [8] Quo Minerva, pudore permota, pede pulverem injecit. Ex hoc autem naſcitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum diſſenſione nomen poſſedit. Eum dicitur Minerva in ciſtula quadam ut myſteria contectum, [9] ad Erechthei filias detuliſſe, & his dediſſe ſervandum: quibus interdixit, ne ciſtulam aperirent. Sed ut hominum eſt natura cupida, ut eo magis adpetant, quo interdicatur ſaepius, virgines ciſtulam aperuerunt, & anguem viderunt: quo facto, inſania à Minerva injecta, de arce Athenienſium ſe praecipitaverunt: anguis autem ad Minervae clypeum confugit, & ab ea eſt educatus. Alii autem [10] anguina tantum crura habuiſſe Erichthonium dixerunt, eumque primo tempore adoleſcentiae ludos Minervae [11] Panathenaea feciſſe, & ipſum quadrigis concurriſſe, pro quibus factis inter ſidera dicitur conlocatus. Nonnulli etiam, qui de ſideribus ſcripſerunt, hunc natione Argeum, [12] Orſilochum nomine, primum quadrigarum inventorem eſſe dixerunt, & pro inventione ſiderum locum poſſediſſe. Alii autem hunc Mercurii filium [13] ex Elicia natum, nomi-

ad fab. 250. Troezenii dicunt, Hippolytum eſſe, qui *Heniochi* nomine inter ſidera micat. V. Pauſan. lib. II. cap. 32. p. 186. Paullo poſt pro *inductum* Voſſ. ſec. *inductae* Voſſ. tert. *indutus*.

6 IN EODEM LOCO] Praefero lectionem 3. Vlitt. *in eo loco.* MUNCK. Ita & d'Orv. deſunt Voſſ. ſec. & omnibus codd. abeſt vox *ferretur.* Deinde male *Erichthonii ſanguis* pro *Erichthonius anguis* in Voſſ. ſec.

7 PLENUS CUPIDITATIS AD EAM] Addit Morellianus *perveniſſet*, quod ſine dubio ex gloſſa ſequentis *ferretur.* SCHEFF.

8 QUO MINERVA] Num legendum. *Quoi*, pro *cui*? an putandum illud *quo* elliptice poni, pro *in quo. In quo injecit* autem, pro *in quod injecit*, ut noſter ſolet Ablativum jungere τῷ *in*, ubi alii Accuſativum. Vide indicem. SCHEFF. In quod σπέρμα à Vulcano effuſum. Infr. cap. 40. *Mare, quo ille projectus eſt.* Et poſt paullo: *Dolium eſſe, quo Mars ab Oto & Ephialte ſit conjectus.* Adverbia locorum pro relativis pronominibus poni etiam ab optimis ſcriptoribus, prolixè probamus ad Myth. cap. 3. MUNCK.

9 AD ERECHTHEI FILIAS] Hic Hygini errorem detegit Meurſius lib. I. de Reg. Athen. cap. II. pro *quo interdicatur* Voſſ. tert. *quod interdicitur.* pro *aperuerunt* Voſſ. ſec. *aparuerunt.*

10 ANGUINA T. C.] Serv. ad III. Georgic. 113. *Inde natus eſt puer draconteis pedibus, qui appellatus eſt Erichthonius.*

11 PANATHENAEA] Primus Erichthonius hoc feſtum inſtituit. Servius l. l. Eratoſthenes cap. 13. Schol. Caeſ. German. in *Erichthonius.* Jac. Nic. Loenſis lib. VIII. Epiphyll. cap. 23. & Perizonius lib. III. V. H. cap. 38. plura Meurſius de hoc feſto in Theſeo cap. 17. Τὸ *adoleſcentiae* abeſt Voſſ. tertio. Voſſ. prim. addit *ſuae.* pro *concurriſſe* omnes, quos inſpexi, codices *cucurriſſe.*

12 ORSILOCHUM] De hoc vide, quae notavimus in libris de Re Vehiculari. SCHEFF. Vide Scheffer. de Re vehiculariâ lib. I. cap. 2. Paul. Leopard. Emend. lib. I. cap. 15. MUNCK. Theo ad Aratum pag. 21. οἱ δὲ μυθολόγοι τὸν ἡνίοχον λέγουσιν εἶναι εἴδωλον, ἢ ΒΕΛΛΕΡΟΦΟ΄ΝΤΟΥ, ἢ ΤΡΟΧΙ΄ΛΟΥ τοῦ Καλλιθέας παιδὸς, τῆς πρώτης ἐν Ἄργει γενομένης ἱερείας, ἅρμα πρώτου ζεύξαντος. ἄλλοι δὲ ΜΥΡΤΙ΄ΛΟΥ, οἱ δὲ ΚΕ΄ΛΛΑΝΤΟΣ τοῦ Πέλοπος ἡνιόχου εἶπον, οἱ δὲ Οἰνομάου. Ultima haec verba leguntur etiam in Schol. Caeſar. German. in *Erichthonius.* & in Eratoſthene cap. 13. De Quadrigarum inventoribus vide ad fab. 274.

13 EX ELICIA NATUM] Malè. Rectum eſt *Clytiâ*,

nomine Myrtilum, OEnomai aurigam definierunt, cujus poſt notam omnibus mortem parens corpus in mundo conſtituiſſe exiſtimatur. Hujus in humero ſiniſtro Capra inſtare & in manu ſiniſtra Hoedi [1] videntur formati: de quibus nonnulli ita dicunt: Olenum quemdam fuiſſe nomine Vulcani filium: ex hoc duas nymphas AEga & Helicen natas, quae Jovis fuerunt nutrices. Alii autem etiam ab his urbes quaſdam [2] adpellari dixerunt, & Olenon [3] in Aulide, Helicen autem in Peloponneſo, & AEgam in AEmonia [4] ibi nominari: de quibus [5] Homerus in Iliados ſecundo dicit. Parmeniſcus autem ait, Meliſſea quemdam fuiſſe Cretae regem: ad ejus filias Jovem nutriendum eſſe delatum: quae quod lac non habuerint, capram ei admiſiſſe, Amaltheam nomine, quae eum dicitur educaſſe. Hanc autem geminos hoedos ſolitam eſſe procreare, [6] & fere eo tempore peperiſſe, quo Jupiter nutriendus eſt adlatus. Itaque propter beneficium matris & hoedos quoque inter ſidera conlocaſſe. Hos autem Hoedos Cleoſtratus [7] Tenedius dicitur primus inter ſidera oſten-

tiâ, quod Soter & Micyllus dederunt. Vide not. ad Mythol. cap. 84. & 242. Dormitavit heic Morell. ut & mox cum *apparens corpus* &c. excudit pro *parens* &c. MUNCK. *Dilicia* Voſſ. ſec. pro *notam* Voſſ. prim. *natum*. tert. *natam*. poſt pro *omnibus* in Voſſ. prim. legitur *hominibus*.

1 Videntur formati] Praefero *deformati*, quod in ſuis invenit Vlitius. Vide ſupr. cap. 4. & Praefat. lib. I. MUNCK. *Deformati* Voſſ. prim.

2 Appellari dixerunt] *Dicunt* Vlitt. 2. MUNCK.

3 In Aulide] Imo in *AEtolide* ſive *AEtolia*. Vide Steph. in Ὤλενος. Sed haec cum ſcripſiſſem, vidi Palmerium in deſcriptione Graeciae lib. IV. cap. 10. emendare *AEolide*. Quod eodem redit, cum AEolis pars AEtoliae fuerit. MUNCK.

4 Ibi nominari] Fort. *Ab iis*. MUNCK. Hanc Arcadiae urbem vocat Lactant. ad Statii IV. Theb. 105. OLENOS *Arcadiae civitas, in qua Jovem Amalthea capra dicitur nutriſſe*. Quae Arcadica Amalthea juxta nonnullos Oleni filia vocatur. V. Theon. ad Aratum pag. 20, 21. Sed *capra* haec ab Arato *Olenia* vocatur, quia prope Achaiae urbem *Olenum* in urbe AEgio capra Jovem nutriit juxta Strabon. lib. VIII. Geograph. pag. 593. De eadem vero Statius loquitur *Oleno*, de qua Homerus Iliad. B. vs. 641. locutus eſt, quam AEtoliae urbem cum Achajae urbe Oleno confundit Schol. Apoll. Rhodii lib. I. vs. 202. Ὤλενοι τῆς Ἀχαΐας δύο. Ὅμηρος. οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον. Eumdem errorem committit Schol. Pindari Olymp. Od. I. vs. 38. ubi de Pelope. Ἀντεσίων Ἀχαιῶν ἀπ' Ὠλένου πόλεως, ἧς καὶ Ὅμηρος μνημονεύει. Καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην. Conſule Strabon. lib. VIII. Geograph. pag. 592. Ed. Amſtel. Sed multos ſcrupulos ſuſtulit Jac. Palmerius lib. IV. Gr. Ant. cap. 10. Plures heroes fuere *Oleni* dicti. Conſule Interpr. ad Ovidii X. Met. 69. De urbe *Helice*, quam hic Hyginus ab *Helice* Oleni filia nomen habere adfirmat, latiſſime egit Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 100. & 101. pro *Helicen* Voſſ. ſec. *Dicen*.

5 Homerus Iliados secundo] Euſtath. in Hom. p. 220. ed. Baſil. Ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν ὅτι μετὰ Σικυῶνα Πελλήνη κεῖται. εἶτα Αἴγειρα δευτέρα. τρίτη Αἰγαί. ἃς καὶ Αἰγὰν λέγουσιν ἑνικῶς, Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχουσα. τετάρτη Βοῦρα. μεθ' ἣν Ἑλίκη. μετὰ δὲ αὐτὴν Αἴγιον καὶ Πατρεῖς. εἶτα Ὤλενος &c. MUNCK.

6 Et fere eo tempore] Mallem, *forte eo tempore*. MUNCK.

7 Tenedius] *Teneus* MSS. 3. ex Vlitt. Non malè, ut arbitror. Vide Steph. in Τῆνος. MUNCK. De Hoedis his Serv. ad IX. AEn. 668. Theo ad Aratum pag. 20. Eratoſthenes cap. 13.

8 Musaeus autem dicit] *Mnaſeas*. Alii ſic legunt. *Mnaſeas dicit Jovem nutritum a Themite & Amalthea nympha*. MICYLL. Micyllus ita notat ad hunc locum: *Alii ſic legunt, Mnaſeas dicit, Jovem nutritum a Temide & Amalthea nympha*. Et ſic editio Sanctandreana, niſi quod Muſaei

ſtendiſſe. [8] Muſaeus autem dicit, Jovem nutritum [9] à Themide & Amalthea nympha, quibus eum mater Ops tradidiſſe exiſtimatur: Amaltheam autem habuiſſe capram quamdam ut in deliciis, quae Jovem dicitur aluiſſe. Nonnulli etiam AEgam Solis filiam dixerunt, multis candore corporis praeſtantem, cui contrarius pulchritudini horribilis adſpectus exſiſtebat: quo Titanes perterriti petierunt à Terra, ut [10] ejus corpus obſcuraret, quam Terra ſpecu quodam celaſſe dicitur in inſula Creta: quae poſtea [11] Jovis fuiſſe nutrix, ut ante oſtendimus, demonſtratur. Sed cum Jupiter fidens adoleſcentia, bellum contra Titanas adpararet, reſponſum eſt ei, ſi vincere vellet, ut αἰγὸς pelle tectus & Capite Gorgonis, bellum adminiſtraret, quam AEgida Graeci adpellaverunt. Itaque facto eo, quod ſupra declaravimus, Jupiter Titanas ſuperans regnum eſt adeptus, & reliqua oſſa αἰγὸς caprina pelle contecta, anima donavit, & [12] ſtellis figuratam memoriae commendavit: [13] & poſtea, quibus ipſe vicerat tectus, Minervae conceſſit. [14] Euhemerus ait AEgam quamdam fuiſſe Panos uxorem: eam

Muſaei nomen retineat. SCHEFF. Al. *Mnaſeas.* Nihil mutandum mecum cenſebit, qui inſpexerit Eratoſthenis Aſteriſm. cap. 13. Puto innui Eumolpi filium Athenienſem, qui, auctore Laertio, primus Theogoniam ſcripſit. Laudat quoque hunc auctorem German. Schol. in Erichthonio, ut & Lactant. lib. I. cap. 21. nec non Hyginus infra denuo cap. 21. Alius Muſaeus fuit, cujus ſcripta adducuntur à Plinio non uno loco. MUNCK. Mei codices agnoſcunt *Muſeus*, & quidem, Voſſ. tert. ut ſcribendum, *Muſaeus.* Sed duo fuere Muſaei. Conſulendi de hoc & altero Schol. Ariſtophanis in Ran. vs. 1065. Ptolem. Hephaeſtion lib. IV. apud Photium p. 481. Serv. ad VI. AEn. 667. Menag. ad Diogen. Laërtius lib. I. Sect. 3. & Perizon. ad AElian. lib. XIV. V. H. cap. 21. item Pauſan. lib. I. cap. 14, 22, 25.

9 A THEMIDE ET AMALTHEA] Vide not. ad Myth. cap. 182. MUNCK. Tὸ *eum* abeſt Voſſ. prim. *Ops* abeſt Voſſ. tertio. pro *AEgam* omnes mei codd. *AEga.* pro *pulchritudini* iidem omnes *pulchritudinis.* pro *exiſtebat* d'Orv. *exſtabat.*

10 EJUS CORPUS OBSCURARET] Unus Morellianus, *obſcuraretur.* SCHEFF. *obſcurarent* Veneta. *obſcuraretur* Vlitt. 3. Fabulam invenies apud Eratoſthenem. MUNCK. Voſſ. prim. *obſcuraretur.*

11 JUPITRIS FUISSE NUTRIX] *Jovis.* MICYLL. Micyllus *Jovis.* perperam. Nam a *Jupiter* eſſe *Jupitris* in ſecundo caſu ipſe Priſcianus teſtis. Quanquam & hoc inter plebeja ſcriptoris noſtri putem numerandum. SCHEFF. *Jupitris* Veneta & Micyll. aliaeque antiquiores. MUNCK. Omnes mei *Jovis.* pro *oſtendimus* Voſſ. ſec. *diximus.* pro *apparet* Voſſ. tert. *appareret.* pro *tectus* Voſſ. ſec. *tactus.* qui & pro *quam*, *quod.*

12 STELLIS FIGURATAM] *Figurata* Vlitt. 2. ut ad *oſſa* referatur. Sed perperam, opinor. Eratoſthenes: Τὰ ὀστᾶ δὲ τῆς αἰγὸς καλύψαντα ἄλλῃ δορᾷ, καὶ ἔμψυχον αὐτὴν ἀθάνατον κατασκευάσαντα. Scholiaſtes Germanici heic mirificè corruptus eſt: *Eo tectus tegmento caprae, tergo alterius pellis tecta reſtituit, vitae etiam immortalitate donavit, coelique aſtris intulit, & ejus pellem nominavit.* Lego: *Eo tectus tegmento, caprae oſſa tergo alterius pellis tecta reſtituit vitae, & eam immortalitate donavit, coelique aſtris intulit, & ejus pellem aegida appellavit.* MUNCK. Pro *anima* Voſſ. ſec. & tert. item d'Orv. *animam.* Voſſ. prim. & tert. item d'Orvill. *figurata.*

13 ET POSTEA, QUIBUS IPSE VICERAT] Lego diviſim, *& poſt ea, quibus.* SCHEFF.

14 EUHEMERUS] *Eumerus* Voſſ. prim. *Eumemerus* Voſſ. tert. Sed *Euemerus* ſcribendum. De *Euemero* Plutarchus de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 360. Junius lib. VI. Animadv. cap. 13. Jac. Nic. Loenſis lib. X. Epiphyll. cap. I. Perizonius ad AElian. V. H. lib. II. cap. 31. & Columna ad Ennii Fragm. pag. 312. ad pag. 325. pro *compreſſam* Voſſ. ſec. *fuiſſe comp.*

eam ab Jove compressam peperisse, quem viri sui Panos diceret filium. Itaque puerum [1] AEgipana, Jovem vero AEgiochum dictum: qui, quod eum diligebat plurimum, inter astra [2] caprae figura memoriae caussa conlocavit.

XIV. *Ophiuchus.*

Qui apud nostros scriptores [3] Anguitenens dictus est, supra Scorpionem constitutus, tenens manibus anguem medium corpus ejus inplicantem. Hunc complures [4] Carnabonta dixerunt nomine, [5] Getarum regem, [6] qui sunt in Mysia regione, fuisse: qui eodem tempore [7] regno est potitus, quo primum semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cum sua beneficia largiretur hominibus, Triptolemum, cujus ipsa fuerat nutrix, in curru draconum conlocatum (qui [8] primus hominum [9] una rota dicitur usus, ne cursu moraretur) jussit omnium nationum agros circumeuntem semina par-

1 AEGYPTANA] Recte Sanctand. *AEgipana.* SCHEFF. *AEgipan* Venet. cum 3. MSS. Vlitt. Sed rectum est alterum. Vide Mythol. cap. 155. MUNCK. Voss. prim. tert. & d'Orv. *AEgipan.* Voss. sec. *AEgippam.*

2 CAPRAE FIGURA] Morellianus unus, *Caprae figuram*, quod non displicet. SCHEFF. *Figuram* Morell. alter. Praefero vulgatum, & refero ad τὸ *puerum* MUNCK. Pro *dictum* Voss. sec. & d'Orv. *appellatum.* pro *qui* Voss. prim. & sec. *cui.* pro *eum* Voss. tert. & d'Orv. *eam.* pro *figura* d'Orvill. *figuram.* Quomodo hoc sidus colant Phliasii, docet Pausan. lib. II. cap. 13. p. 141.

Ad CAP. XIV.

3 ANGUITENENS] Ὀφιοῦχος. *Serpentarius* est Schol. Germanici. MUNCK. Pro *qui* Voss. sec. & tert. *praeterea qui.* τὸ *anguem* abest Voss. sec. Quis vero Ophiuchus iste fuerit, non convenit inter antiquos; Theonis hac de re verba adscribam ad Aratum pag. m. 12. εἴρηται δὲ ΟΦΙΟΥΧΟΣ, ὅτι ὄφιν ἔχει καὶ φέρει. οὗτος δέ ἐστι κατά τινας, ΗΡΑΚΛΗΣ ἐπὶ ὄρεως βεβηκώς. οἱ δὲ ΠΡΟΜΗΘΕΑ λέγουσιν. οἱ δὲ ΤΑΝΤΑΛΟΝ. ἄλλοι ΘΥΒΡΙΝ. οἱ δὲ ΘΗΣΕΑ. ἄλλοι δέ φασιν, αὐτὸν εἶναι τὸν ΗΡΑΚΛΕΑ Λίβυσι πολεμοῦντα, ἐπιλιπόντων δὲ αὐτῷ τῶν τοξευμάτων, ἐπὶ γόνυ πεσόντα καὶ λίθους βάλλειν, οὓς αὐτῷ Ζεὺς ὗσεν, δεξάμενον. ἄλλοι δὲ καὶ ΙΞΙΟΝΑ φασί. De *Carnabonte* nulla ibi mentio.

4 CARNUBUTAM] Sanctandreana, *Carnabonta.* SCHEFF. *Carnabonta* 2. Vlitt. *Carnubuta* dicitur in Veneta, & quae eam secutae sunt. MUNCK. Voss. prim. tert. & d'Orv. *Carnabonta.* Voss. sec. *Carnabunta.*

5 GETARUM REGEM] Morellianus uterque, ut & 2. ex Vlitt *Getarum, qui sunt in Thracia, regem fuisse.* MUNCK. In prim. & tert. Voss. codd. sed & d'Orv. *Getarum, qui sunt in Trachia, regem.* Voss. sec. *in Tracia regione.* cui τὸ *regem* abest. *Getarum, qui sunt in Thracia, regem* facile in textum reciperem auctoritate codicum, Getas ex Strabone lib. VII. pag. 453. a Graecis Thracicam esse gentem statui, probe gnarus. Attamen ab inperitis Librariis τὸ *Mysia* non est intrusum. τὸ *Thracia* enim videtur mihi esse glossa τοῦ *Mysia.* Duplex *Mysia* fuit Europaea & Asiatica. Quod me praeter alios docuerunt Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. vers. 1115. Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 322. & 809. item Galenus apud inl. Spanhem. ad Callim. H. Dian. vs. 117. Jam *Mysi* Europaei aeque ac Getae Thracica gens fuerunt. Consule Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 302. & Strabon. l. l. imo addamus, quod Eust. ad vs. 304. ex hoc Strabonis loco adnotet Ἡρόδοτος δὲ μέρος οἴεται τῶν Θρᾳκῶν τοὺς ΓΕΤΑΣ. Ὁ δὲ Γεωγράφος ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ (Istri) αὐτοὺς οἰκεῖν ἱστορεῖ, ὡς καὶ τοὺς ΜΥΣΟΥΣ καὶ τοὺς Θρᾷκας. Hinc *Mysos* & *Getas* non distinguit Dio Chrysostomus Orat. XII. pag. 198. quem locum emendatum Lector videre potest in notis Cl. Wesselingii.

partiri, quo facilius ipſi poſterique eorum à fero victu ſegregarentur. Qui cum perveniſſet ad eum, quem ſupra diximus, Getarum regem, ab eo primum hoſpitaliter acceptus: deinde, non ut beneficus [10] advena & innocens, ſed ut crudeliſſimus hoſtis, inſidiis captus, aliorum paratus producere, ſuam pene perdidit vitam. Carnabontis enim juſſu cum draco unus eorum eſſet interfectus, ne cum Triptolemus ſenſiſſet inſidias ſibi parari, curru praeſidium ſibi conſtituere ſperaret, Ceres eo veniſſe, & ereptum adoleſcenti currum, dracone altero ſubjecto, reddidiſſe; regem pro coepto maleficio poena non mediocri adfeciſſe narratur. Hegeſianax enim dicit, Cererem memoriae hominum cauſſa ita Carnabonta ſideribus figuraſſe, manibus tenentem draconem, ut interficere exiſtimetur: qui ita vixerat acerbe, ut jocundiſſimam ſibi conſciſceret mortem. Alii autem Herculem eſſe demonſtrant, in Lydia [11] apud flumen Sagarim anguem interficientem, qui & homines complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro quo facto [12] ab regina Omphala, quae ibi regnabat, multis

lingii ad Itinerarium Hieroſolymitanum pag. 564. ergo *in Myſia*, notat *in Thracia*, nam Thraces iſti poſtea fuere Myſi dicti, ut Strabo l. l. vel *in Myſia* Graecorum more, notat *prope Myſiam*. *Ripam* Voſſ. prim. & ſec. *a ripa*.

6 Qui sunt in Mysia] Morellianus uterque, *in Thracia*, quod placet vehementer. Quanquam non ignorem, Myſos eſſe Homero, qui Thraces Europei, vel ex Strabone. SCHEFF.

7 Regno est potitus] Morellianus unus, *rerum eſt potitus*. SCHEFF. *Rerum* Morell. alter. *Regnum* unus ex Vlitt. MUNCK. *Rerum* tres Voſſ. *regnum* d'Orv. pro *exiſtimantur* Voſſ. ſec. *exiſtimatur*.

8 Primus hominum] *Omnium* Vlitt. 2. & mox, *ne curru* unus. Quod ſenſum non incommodum facit. Cl. Schefferus de Re Veh. lib. 1. cap. 2. emendat, *ne curſum*. Perquam facilis eſt vocum *curſus* & *currus* permutatio. Certè Catal. Vett. poetar. lib. III. ubi ortum ſolis deſcribunt Scholaſtici, perperam legitur in epigrammate Maximiniani: *Praevia flammiferi curſus Aurora rubebat*. Leg. *flammiferi currus*. Julianus: *Cum ſol igniferos currus è gurgite magno ſuſtulit*. *Portantes lumina currus* vocat Ovid. II. Met. Quintus Cicero in Eclogario Auſonii: *At dextra laevaque ciet rota fulgida ſolis Mobile curriculum*. MUNCK. Tres Voſſiani *omnium*. pro *curſu* Voſſ. prim. *curru* Voſſ. ſec. *currum*. Saepiſſime has voces permutari videbis in Obſerv. Miſcell. Nov. & Dec. 1732. pag. 320. pro *moraretur* Voſſ. tert. *moreretur*. pro *crudeliſſimus* Voſſ. ſec. *crudeliſſimi*. τὸ *ſibi* ante *parari* abeſt Voſſ. ſec. tert. & d'Orv. mox pro *curru* Voſſ. ſec. *circum*. Voſſ. tert. *currum*. pro *Ceres eo veniſſe* Voſſ. ſec. *Cererem enim eo veniſſe*. pro *ereptum adol.* Voſſ. prim. & ſec. *erepto adoleſcenti*, tert. *rapto*, ſed ſuperſcriptum *ereptum*. τὸ *narratur* abeſt omnibus meis codd. τὸ *draconem* poſt *interficere* legitur in omnibus meis codd. pro *vixerat* Voſſ. tert. *vixerit*.

9 Una rota dicitur] Scribendum junctim, *unarota*, quoniam peculiare genus vehiculi intelligitur, de quo prolixe diximus in libris noſtris de Re Vehiculari, non ita diu publicatis. SCHEFF.

10 Advena et innocens] Morell. unus *a. & peregrinus*. Non placet. SCHEFF.

11 Apud flumen Sagarim] Aliter *Sangarius* dicitur hic fluvius. Vide Ortelium in eâ voce. MUNCK. Omnia nota de Flumine *Sangario* e Strabone lib. XII. pag. 818. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 793, & 809. Sed pro *Sagarim* hic legi poſſet *Sangarum*, ita enim hoc flumen etiam dictum eſſe docet Myrleanus apud Schol. Apoll. Rhod. lib. II. Arg. vs. 724.

12 Ab regina Omphala] *Ab Omphala*. Vlitt. 2. & rectè quidem. Manifeſtum enim gloſſema *regina*, cum ſtatim ſequatur, quae ibi regnabat. MUNCK. Abeſt & tribus Voſſianis. pro *fortitudinem* Voſſ. ſec. *magnitudinem*.

multis ornatum muneribus Argos remissum; [1] ab Jove autem propter fortitudinem inter sidera conlocatum. Nonnulli etiam Triopam Thessalorum regem [2] dixerunt esse: qui cum suum domicilium [3] tegere conaretur, Cereris ab antiquis conlocatum diruit templum. Pro quo facto à Cerere fame objecta, numquam postea frugibus ullis saturari potuisse existimatur. Novissime prope ad terminum vitae dracone objecto, mala plurima perpessus, aliquando [4] mortem adeptus, inter astra Cereris voluntate est constitutus. Itaque adhuc videtur eum draco circumplexus [5] aeterna moerentem adficere poena. [6] Polyzelus autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonstrat, qui Rhodiis auxilio maximo fuisse demonstratur. Nam cum eorum insulam, serpentium multitudine occupatam, cives [7] Ophiusam adpellassent, & in ea multitudine ferarum draco fuisset ingenti magnitudine, qui plurimos eorum interfecisset, & patria denique deserta carere coegisset, dicitur Phorbas [8] Triopae filius [9] ex Hiscilla Myrmidonis filia natus, eo tempestate [10] delatus, omnes feras & eum draconem interfecisse: qui cum maxime Apollini dilectus esset, [11] locatus inter sidera dicitur, ut interficiens draconem laudis & memoriae caussa videretur. Itaque Rhodii, quotiescumque à litore [12] longius prodeunt, classes prius

1 Ab Jove] *Ab Jupitre* Veneta. MUNCK.

2 Dixerunt esse] Voss. prim. *dixerunt eum. Cum* abest Voss. tertio. *collocatum* abest d'Orvilliano. De *Triopa*, & ejus scelere vid. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 24, & 67. qui docet hanc fabulam *Erysichthoni* ab aliis adscribi, id quod ante eum & Annam Fabri jam viderat P. Leopardus lib. XIII. Emendat. cap. 19. qui omnino consulendus. pro *dracone objecto* Voss. sec. *draconis objectu.*

3 Tegere conaretur] *Figere* edidit cum Parisiensibus Cl. Schefferus. Sed alterum Veneta, Micylliana, & MSS. 2. ex Vlitt. tuentur. MUNCK. Omnes mei codd. *tegere.*

4 Mortem adeptus] Morellianus unus, *Morte ademptus*, quod Morellius dicit aptius videri, me non repugnante. SCHEFF. Quae pro munere nempe illi erat. Nam, *ut mors est necessaria omnibus hominibus, ita etiam est requies perpetua laborum*, quemadmodum loquitur Horat. Scholiastes ad Lib. II. od. 18. Morellianus alter, *morte ademptus.* Quod licet aptius Morellio & Scheffero visum fuerit, mihi tamen probare se neutiquam potest. MUNCK.

5 AEterna merentem] Sanctandreana *moerentem.* mihi altera lectio potior videtur. Cur enim *moerentem*? an propter poenam? At hoc non satis aptum. SCHEFF. *Merentem* Venet. Micyll. & Parisiensis. MUNCK.

6 Polyzelus] Meminit ejus Athenaeus lib. I. & VIII. Confer Voss. de Histor. Graec. lib. IV. p. 346. Perperam *Policeus* Veneta. *Polizejus* Soter & Parisiensis. MUNCK.

7 Ophiusam] Vide Eustath. in Dionys. p. 73. Hieron. Chronico Eusebiano: *Telchines Rhodum condiderunt, quae prius Ophiusa dicebatur.* MUNCK. H. Junius lib. III. cap. 15. animadv. hanc insulam a proventu venatuque leporum etiam *Lagiam* dictam vult. Plures insulas a frequentia leporum λαγόεσσας dictas, ut Icaron a piscium copia ἰχθυόεσσαν, & alias insulas a simili ratione cognomina fuisse adeptas olim, docet Athenaeus lib. I. cap. 24. pag. 30.

8 Triopae filius] Vide not. ad Mythol. cap. 145. Malè *Triopi filius* dicitur à viro docto ad Eratosth. pag. 18. Triopae Phorbantis filio lib. IV. id tribuit Diodorus Siculus, apud quem hanc historiam habes. Vide & Meurs. Rhod. lib. I. cap. 5. MUNCK. De *Ophiusae Phorbantis* & occisi Draconis fabula consuli etiam potest S. Bochartus lib. I. Can. cap. 7. pag. 369, 370. De hoc & pluribus *Phorbantibus* consulendi Interpr. ad Ovidii XII. Met. vs. 414.

9 Ex Hyocla] *Hiscilla.* MICYLL. Micyllus, *ex Hiscilla*, quod in Sanctandreana sunt secuti. SCHEFF. Ita & in margine Micyllus, cujus editio

prius ſacrificant Phorbantis adventui, [13] talis ut illis eventus inopinatae virtutis adcidat civibus qualis inſcium Phorbanta futurae laudis ad ſidera gloriae pertulit caſus. Complures etiam aſtrologi hunc AEſculapium finxerunt, quem Jupiter Apollinis cauſſa inter aſtra conlocavit. AEſculapius enim cum eſſet inter homines, & tantum medicina caeteris praeſtaret, ut non ſatis ei videretur hominum [14] dolores levare, niſi etiam mortuos revocaret ad vitam, noviſſime fertur Hippolytum, qui iniquitate novercae, & inſcientia parentis erat interfectus, ſanaſſe, ita uti Eratoſthenes dicit. Nonnulli Glaucum [15] Minois filium ejus opera revixiſſe dixerunt: pro quo, ut peccato, Jovem domum ejus fulmine incendiſſe: ipſum autem propter artificium & Apollinem ejus patrem inter ſidera anguem tenentem conſtituiſſe. Ut quidam dixerunt, hac de cauſſa anguem dicitur tenere: quod cum Glaucum cogeretur ſanare, [16] concluſus quodam loco ſecreto, bacillum tenens [17] manu, cum quid ageret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillum ejus adrepſiſſe: quem AEſculapius mente commotus interfecit, bacillo fugientem feriens ſaepius. Poſtea fertur alter anguis eodem veniſſe, ore ferens herbam, & in caput ejus inpoſuiſſe: [18] quo facto, utroſque loco fugiſſe: [19] qua re AEſculapium uſum, & eadem herba

editio *Hyocla* exhibet. *Hyſocta* Veneta. Vlitiani codices *Hiſcela* vel *Hiſchela*. MUNCK. *Hyſocle* citat Conſt. Fanenſis ad Ovidii l. l.

10 DELATUS] Voſſ. ſec. *deletus*. Voſſ. tert. pro *locatus*, *locutus*. d'Orv. *locat*. ab *interfeciſſe* ad *laudis* deſunt Voſſ. primo. Voſſ. ſecundo deſunt *int. ſid. dic. ut.* ante *videretur* ponit Voſſ. tert. *interfeciſſe*. τὸ *viderctur* abeſt Voſſ. tertio.

11 LOCATUR IN COELO INTERFICIENS] Sanctandreana & hic alia habet, legit enim, *locatus inter ſydera dicitur, ut interficiens.* Sed non video, quí hoc *dicitur* cum ſequenti *videtur* poſſit cohaerere. Ideo nondum recedo a veteri lectione. SCHEFF.

12 LONGIUS PRODEUNT, CLASSES &c.] Puto *claſſe* ſcribendum. SCHEFF. *Prodeunt claſſe* Vlitt. Quod conjectura aſſecutus quoque Schefferus eſt. MUNCK. *Claſſe* lego cum Voſſ. primo, ſecundo & d'Orv. pro *adventui* tres Voſſ. *adventu*. Hemſt. *adventum*. qui deinde *talis eventus*. & pro *levare*, *relevare*. eidem τὸ *novercae* abeſt.

13 UT ILLIS TALIS EVENTUS] Paulo aliter ordinant alii, ſed ſenſus idem eſt. Orabant, ut illis civibus ſuis accideret hujuſmodi quid, quo virtutem ſuam illuſtrare poſſent eventu inopinato, ſicut Phorbas fecit. SCHEFF. *Ut illius talis* Veneta. Vlitt. variè, *ut aliis talis*, *ut talis*, expuncto τῷ *illis*. MUNCK. *Ut aliis talis* Voſſ. prim. τὸ *talis* abeſt Voſſ. ſec. pro *futurae* Voſſ. ſec. *fuit unicae*. pro *pertulit* Voſſ. tert. *perculit*. τὸ *aſtrologi* abeſt Voſſ. ſecundo, qui pro *hunc*, *hanc*, & pro *AEſculapium*, *AEſcularium*. Conſule Servium ad XI. AEn. 259. pro *videretur* Voſſ. ſec. *viderentur*. & pro *qui*, *quod*. τὸ *novercae* abeſt Voſſ. primo, tertio & d'Orvilliano. τὸ *ut* ante *peccato* deeſt tribus Voſſianis. pro *ut quidam* iidem *nonnulli*. pro *dicitur* Voſſ. ſec. *dici*. τὸ *cum* abeſt eidem.

14 DOLORES LEVARE] Unus Morellii. *dolores relevare*. SCHEFF.

15 MINOIS] *Minoos* Veneta & aliae antiquiores. Quod ἑλληνικώτερον eſt. MUNCK. Ita omnes codd.

16 CONCLUSUS QUODAM LOCO SECRETO] Morellianus pro *concluſus* habet *clauſus*, & *ſecreto* omittit. Suſpicor, alterutrum ex gloſſa eſſe, ſcripſiſſeque noſtrum, *quodam ſecreto*. SCHEFF. Τὸ *ſecreto* omittit alter Morellianus, ut & unus è Vlitianis. MUNCK. Voſſ. ſec. *quoddam. ſecreto* exulat ab Hemſterhuſiano.

17 MANU] Voſſ. tert. *in manu*.

18 QUO FACTO LOCO FUGISSE] Sanctandreana, una voce auctius, *quo facto utroſque loco fugiſſe.* Bene, ſi ſic libri habent veteres, ſin minus, mallem, *quo facto, eos loco*. SCHEFF.

19 QUA RE AESCULAPIUM USUM, ET EADEM]

 Al.

herba Glaucum revixiſſe. Itaque anguis & [1] in AEſculapii tutelam, & in aſtris dicitur conlocatus: qua conſuetudine ducti poſteri ejus [2] tradiderunt reliquis, ut medici anguibus uterentur.

XV. *Sagitta.*

Hanc unam de Herculis telis eſſe demonſtrant, qua Aquilam dicitur interfeciſſe, quae Promethei [3] jocinora fertur exediſſe: de quo [4] pluribus verbis dicere non inutile videtur. Antiqui cum maxima cerimonia deorum inmortalium ſacrificia adminiſtrarent, ſoliti ſunt totas hoſtias in ſacrorum conſumere flamma. Itaque cum propter ſumptus magnitudinem [5] ſacrificia pauperibus non obtingerent, Prometheus, qui propter excellentiam ingenii miram, homines finxiſſe exiſtimatur, [6] recuſatione dicitur ab Jove inpetraſſe, ut partem hoſtiae [7] in ignem conjicerent, partem in ſuo [8] conſumerent victu: idque poſtea conſuetudo firmavit. Quod cum facile à deo, [9] non, ut homine, avaro inpetraſſet, ipſe Prometheus inmolat tauros duos. quorum primum

Al. *Quare AEſculapium uſum eadem herbâ, & Glaucum* &c. MUNCK. Voſſ. prim. tert. & d'Orv. *ex eadem b. & Gl.*

1 IN AESCULAPII TUTELAM] Ita quidem & Soter. Praefero tamen *tutela*, quod Veneta, Micyll. & Sanct. exhibent. Mox Veneta & antiquiores, *tradiderunt, ut reliqui medici.* Sed alterum adſtruunt Vlitt. 3. MUNCK. *Tutela* Hemſterhuſ. Voſſ. prim. tert. & d'Orv. ſed pro *AEſculapii*, *AEſculapius.* Voſſ. ſec. *anguis in AEſculapii tutelam.*

2 TRADIDERUNT, UTI RELIQUI MEDICI] Sanctand. *tradiderunt reliquis, ut medici* &c. videtur vulnus eſſe altius. SCHEFF.

Ad CAP. XV.

3 JOCINORA] Voſſ. ſec. & d'Orv. *jocinera.* & ita ſemper.

4 PLURIBUS VERBIS] Poſterior vox non comparet in Vlitt. 2. nec malè abeſt. Phaedrus lib. III. cap. II. *Haec executus ſum propterea pluribus.* MUNCK. Abeſt Voſſ. primo, tertioque. Pro *inutile* Voſſ. ſec. *utile.* pro *flamma* Voſſ. ſec. *flammas.* pro *maxima* Hemſt. *maxime.*

5 SACRIFICIA PAUPERIBUS NON CONTINGERENT] Sanctandr. *non obtingerent.* Vix probare poſſum. Mallem, *ſacrificia a pauperibus non contingerent*, ut ſubintelligatur *Diis*, ſitque ſententia, non obtinuiſſe ſacrificia a pauperibus, propter ſumptus magnitudinem. SCHEFF.

6 RECUSATIONE DICITUR] Hoc *recuſatione* non intelligo. Quid enim eſt, quod Prometheus recuſavit? utrum legi debet, *excuſatione*? quaſi diceret, Prometheum excuſaſſe pauperes, & ſic obtinuiſſe apud Jovem, quod ſequitur, quo nimirum poſſent & ipſi facere ſacrificia. SCHEFF. Cl. Schefferus ſuſpicatur ſcriptum fuiſſe *excuſatione.* Putarim rectius fore, *hac uſus ratione.* Nempe quod propter ſumptus magnitudinem non contingerent ſacrificia pauperibus. MUNCK.

7 IN IGNEM PROJICERENT] Sanctandr. *Conjicerent*, Morell. unus *dejicerent.* SCHEFF.

8 CONSUMERENT USU] Alii *victu.* Ego nihil cenſeo mutandum. SCHEFF. Ita & Soter & unus Vlitianorum. Al. *uſu.* MUNCK. *Victu* omnes mei codd. pro *confirmavit* iidem omnes *firmavit.* praeter Hemſterhuſ.

9 NON UT AB HOMINE AVARO] Tò *ut* non agnoſcunt Vlitt. 2. Forte rectius eſt, *non, ut homine, avaro.* Qui non eſſet avarus, ut homo. Avaritia enim hominum, non Deorum vitium. MUNCK. Voſſ. prim. ſec. d'Orv. & Hemſterhuſ. *non, ut homine, avaro.* pro *quod* Voſſ. prim. *qui quod.* τò *primum* abeſt Voſſ. tertio.

10 QUAE CIRCUMFUERUNT, RELIQUA PELLE] Sanctand. *quae circa fuerunt reliqua, pelle*; ut *reliqua* reſpiciat *oſſa.* Sed non video, qui dici poſſint reliqua, niſi in reſpectu quorundam conſumptorum. At hic conſumpta erant nulla. Itaque mallem retinere lectionem veterem, & con-

mum jocinora cum in ara posuisset, reliquam carnem ex utroque tauro in unum compositam corio bubulo texit: ossa autem, [10] quae circa fuerunt reliqua, pelle contecta in medio conlocavit, & Jovi fecit potestatem, ut quam vellet, eorum sumeret partem. Jupiter autem etsi non pro divina fecit cogitatione, neque [11] ut deum licebat, [12] omnia qui debuit ante providere: sed (quoniam credere instituimus historiis) deceptus à Prometheo, utrumque putans esse taurum, delegit ossa pro sua dimidia parte. Itaque postea in solennibus & religiosis sacrificiis carne hostiarum consumpta, [13] reliquias, quae pars fuit deorum, eodem igni comburunt. Sed ut ad propositum revertamur: Jupiter cum factum rescisset, animo permoto mortalibus eripuit ignem, ne Promethei [14] gratia plus deorum potestate valeret, neve carnis usus utilis hominibus videretur, [15] cum concoqui non posset. Prometheus autem consuetus insidiari, sua opera ereptum mortalibus ignem restituere cogitabat. Itaque caeteris remotis, devenit ad Jovis ignem: quo diminuto & in ferulam conjecto, laetus ut volare, non currere videretur, [16] ferulam jactans, ne [17] spiritus interclusus

construere τὸ *reliqua* cum *pelle*. Nempe una pellis, quam supra vocabat corium, tegebat carnes; reliqua ergo erat alia, quae tegere debebat ossa, ut ex superioribus apparet. Morellianus unus, *ossa autem quaecunque fuerunt reliqua*. SCHEFF. Soter dedit, *quae circa reliqua fuerunt*. Veneta & aliae antiquiores, *quae circum fuerunt reliqua, pelle* &c. Mutat distinctionem Schefferus, *quae circa fuerunt, reliquâ pelle*. Nec sanè aliter in Micyllianâ vel Parisiensi editione distinguitur. Morellianus alter & Vlitt. 2. habent, *quaecunque fuerunt, reliquâ* &c. Quod probo. Fabula est apud Hesiod. Θεογ. vers. 541. ubi tamen non pelle, sed ἀργέτι δημῷ dicitur contexisse ossa. Id quod & apud Lucianum legas, ad quem lectorem remittimus. MUNCK. *Τὸ autem* abest Voss. secundo. pro *quae* Voss. prim. & tert. & Hemsterhus. *quaecunque*. quod & superscriptum est in cod. d'Orvill. *circum* Voss. sec. abest tertio & Hemsterhus. pro *contecta* Voss. sec. *contexta*. De fabula Schol. AEschyli Prom. Vinct. vs. 11.

11 Ut Deum licebat] Nec Latinum hoc, nec aptum ad sententiam videtur. Forte scripserat, *decebat*. MUNCK. Si infinitivus adderetur, Virgiliana esset imitatio, ita loquentis v. AEn. 350. *Me liceat casus miserari insontis amici*. ubi vid. Celeb. P. Burm. & ad iv. AEn. 350. & quomodo Graeci locuti. Pind. Olymp. Od. 1. vs. 185. ΕΙΗ ΣΕ τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν. Quomodo nodum istum solvant Grammatici, scio. Hic contra codd. nihil muto.

12 Omnia qui debuit] Fecerunt, *quae*. At qui proxime praecedit, *Deum*. SCHEFF.

13 Reliquias, quae pars fuit Deorum] Haec non intelligo: quo enim spectat τὸ *eodem*? debet aliquid praecedere, quo referatur. Deinde, quomodo reliquiae sunt pars Deorum? Suspicor scribendum, *reliquias ossaque, quo pars fuit Deorum, eodem igni comburunt*. Dicit, comburere reliquias & ossa, quoniam de ossibus praecessit, & comburere eodem igne, quo partem Deorum, id est, id, quod ad Deos pertinebat, viscera puto, & jecinora, de quibus ante fuerat locutus. SCHEFF. Schol. Hom. Iliad. A. 461. Ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία, ὡς δοκεῖν ὅλα τὰ μηρία τοῦ ἱερείου καρποῦσθαι. MUNCK.

14 Gratia plus] Omnes mei *gratia jus*. τὸ *hominibus* abest d'Orvilliano.

15 Cum coqui non posset] Sanctandreana, *cum concoqui*. Pessime. Non enim igne concoquitur caro, sed coquitur, & prius debet esse cocta, quam in usus humanos possit adhiberi. SCHEFF. Praeferendum omnino *cum coqui*, quod Veneta, Micyll. & aliae exhibent. MUNCK. Voss. sec. tres. & Hemsterhus. *coqui*. pro *jactans* Voss. tert. *jactasse fertur*.

16 Ferulam jactans] Mallem, *jactabat*, vel *jactavit*. SCHEFF.

17 Spiritus interclusus] Morell. *inclusus*. SCHEFF.

clusus [1] vaporis extingueret in angustia lumen. [2] Itaque homines adhuc plerumque, qui laetitiae fiunt nuncii, celerrime veniunt. [3] Praeterea in certatione ludorum cursoribus instituerunt ex Promethei consuetudine, ut currerent lampadem jactantes. Pro quo Jupiter facto mortalibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam à Vulcano factam [4] deorum voluntate omni munere donavit, itaque Pandora est adpellata: Prometheum autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vinxit: quem adligatum ad triginta milia annorum AEschylus tragoediarum scriptor ait. Praeterea admisit ei aquilam, quae adsidue noctu renascentia jocinora [5] exesset. Hanc autem aquilam nonnulli [6] ex Typhone & Echidna natam: alii ex Terra & Tartaro: [7] complures Vulcani factam manibus demonstrant, animamque ei ab Jove traditam dicunt. Sed de ejus solutione haec memoriae prodita est caussa: Cum Jupiter Thetidis connubium pulchritudine corporis inductus peteret, neque à timida virgine inpetraret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parcae feruntur cecinisse fata, quae perfici natura voluit rerum. dixerunt enim, quicum-

1 Vaporis] Ita & Veneta & MSS. 3. Vlitt. Al. *vaporibus*. MUNCK. *Vapores* Voss. sec. ceteri *vaporis*. pro *veniunt* Voss. prim. tert. *eveniunt*.

2 Itaque homines] Hoc totum pro glossemate inepti hominis habeo. SCHEFF.

3 Praeterea totum a certatione] *Votum*. MICYLL. In Sanctandrea. *Praeterea in certatione*, omissis caeteris. In Morell. uno, *praeterea in concitatione ludorum*. Micyllus putat, abesse quidpiam, & pro *totum*, scribit *votum*. Mihi altius videtur vulnus. Plane *totum* a. corruptum est ex vocabulo, quo, quales hic intelligantur ludi, significatum fuit, ac certationes. Putabam *votiva*, nunc non placet. Mallem, *praeterea nota certatione ludorum in cursoribus instituerunt, &c.* SCHEFF. P. *in certatione ludorum*. MSS. 3. Vlitt. Morell. alter, *in concitatione ludorum*. Fort. *in concertatione*. Vulgo editur, *praeterea totum à certatione ludorum*. Unde *votiva à certatione* facit Valesius. MUNCK. Voss. prim. sec. & d'Orv. *in certatione*. pro *lampadem* Voss. sec. *lampade*. De hoc certamine latissime Pausan. lib. 1. cap. 30. p. 75, 76. & quem ibi laudat Kuhnius.

4 Deorum voluntate] *Voluntas* MSS. 3. MUNCK. *Voluntas* omnes mei. pro *factam* Voss. sec. *facta*. pro *Prometheum* Voss. prim. & tert. *Promethea*. pro *Caucaso* Voss. sec. *Caucasum*. pro *ait* Voss. sec. tert. & d'Orv. *dicit*. pro *aquilam* Voss. sec. *aquila*.

5 Exesset] Hemsterhus. cod. *exederet*.

6 Ex Typhone et Echidna] Omnes codd. *Echiona* sed male. Pherecydes lib. 11. Τυφῶνος καὶ ἘΧΙΔΝΗΣ τὸν Φόρκυνος φησὶ τὸν ἈΕΤΟΝ τὸν ἐπιπεμφθέντα Προμηθεῖ. quem l. debemus Scholiastae Apoll. Rhodii lib. 11. vs. 1252. Voss. sec. *alii autem*.

7 A Vulcano factam: Polyzeus autem] Omnia haec Sanctandreana omittit. Causam non excogito. Equidem & Modius ep. 117. Novant. *Concisius libri veteres: Complures Vulcani factam manibus demonstrant*. Sed me nihil movet. Pro *Polyzeus* scribendum *Polyzelus*, nam hoc ejus nomen, atque ita eum supra etiam laudaverat, ut dubitari nequeat, quin haec sint Hygini, nec omitti possint. Caeterum a *Polyzelus*, usque ad *demonstrat*, omnia in parenthesi sunt ponenda. SCHEFF. Hanc lectionem non Modiani tantum, sed & tres Vlitiani codices stabiliunt. Veneta habet, *Alii ex Terrâ & Tartaro. Complures à Vulcano factam. Hunc complures* &c. Heic interserit totam illam historiam de Carnabonte ex capite praecedente. Dein pergit, *Polyzelus autem Vulcani factam manibus demonstrat, animamque* &c. Vides heic etiam illa duo prima vocabula ex eodem capite translata. Sunt enim initium narrationis de Phorbante, quae alteri illi de Carnobonte ibi statim subnectitur. Haec ergo causa est, cur vitiosè editi ante Soterem exhibeant, *complures à Vulcano factam*,

cumque Thetidis fuiſſet maritus, ejus filium [8] patre fore laude clariorem: quod Prometheus non voluntate, ſed neceſſitudine vigilans, auditum Jovi nunciavit: qui veritus id, quod ipſe Saturno patri feciſſet in ſimili cauſſa, [9] ne patris regno privatus cogeretur, deſtitit Thetin velle ducere uxorem: & Prometheo pro beneficio meritam retulit gratiam, eumque vinculis [10] liberavit: neque id, quod fuerat juratus, remiſit, vacuum omni adligatione futurum. Sed memoriae cauſſa ex utraque re, hoc eſt lapide & ferro, digitum [11] ſibi vinciri juſſit: qua conſuetudine homines uſi, quo ſatisfacere Prometheo viderentur, anulos lapide & ferro concluſos habere coeperunt. Nonnulli etiam coronam habuiſſe dixerunt, ut ſe victorem inpune peccaſſe diceret. Itaque homines in maxima laetitia victoriiſque coronas habere inſtituerunt: id in exercitationibus & conviviis perſpicere licebit. [12] Sed, opinor, ad initium cauſſae & interitum Aquilae revertamur. Hercules miſſus ab Euriſtheo ad Heſperidum mala, neſcius viae, devenit ad Promethea, quem in Caucaſo monte vinctum fuiſſe ſupra diximus: [13] à quo via demonſtrata victoriae, dum iter faceret, con-

factam, Polyzelus autem Vulcani factam manibus demonſtrat. Soter primus locum hunc integritati reſtituit. MUNCK. Omnes mei codd. adfirmant edita. *τὸ connubium* abeſt Voſſ. prim. Pro *inductus* Hemſt. *indutus.* & pro *fata* Voſſ. ſec. *facta.* pro *patre* omnes mei *patria.*

8 PATRIA FORE LAUDE] Sanctand. *Patre fore l. c.* ſed priorem firmat etiam Morell. unus. SCHEFF.

9 PATRIS REGNO PRIVATUS] Ante iſta ponunt *ne*, quod veteres habent in ſuperioribus. Sed hoc minutum eſt. Vellem potius, ut mihi quis monſtraret connexionem. Quid enim eſt, *ne id in ſimili cauſa cogeretur privatus?* ſcribe confidenter pro *patris*, quod hic eſt nihili *pati*, ordo; *ne cogeretur pati, quod feciſſet.* SCHEFF. Ita & Veneta & Soter, nec non 2. ex Vlitt. Sed pro *patris* mallet *pati* Cl. Schefferus. MUNCK. Voſſ. ſec. non male *ne patrio regno privaretur coactus.* cui abeſt *τὸ ducere* quod mihi perplacet. Terentiana Ellipſis. Heauton. Act. IV. Sc. III. vs. 25. Sy. *Quin nolo mentiare, Aperte, ita ut res ſeſe habet, narrato.* Cl. *Quid ais?* Sy. *jubeo illam te amare, & VELLE uxorem* & ita ſaepius.

10 LIBERAVIT] D'Orvill. *abſolvit.*

11 SIBI VINCIRE] Sanctand. *vinciri.* Verum ita ſcribere debuerat *ipſi.* Quare veterem ſcripturam ſic expone, quod Jupiter hoc juſſerit Prometheum ſibi ipſi facere. SCHEFF. Ita quidem & Soter. Sed *vincire* Veneta, Micylliana, & caeterae antiquiores. De fabulâ vide, quae annotavi ad Mythol. cap. 144. & Stanlejum ad Prometh. Vinctum AEſchyli p. 719. MUNCK. *Vincire* omnes mei. Quod defendi ſatis poteſt, ſubintellecto Accuſativo Perſonae, qui ſaepius ab aliis omittitur. Conſule Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. II. B. Gall. cap. 5. in fin. Pro *diceret* Voſſ. ſec. *dicerent.* *Tò in* ante *exercit.* abeſt tribus Voſſianis. De fabula hac Athenaeus lib. XV. cap. 4. pag. 672. & ad fab. 54.

12 SED OPINIO EST] Sanctand. *ſed, opinor, ad initium:* ubi verbum *opinor* plane friget. Mihi verba, *opinio eſt*, inepti gloſſatoris videntur, qui ferre annulos & coronas opinionem, id eſt vanam perſuaſionem dicebat. SCHEFF. Al. *ſed opinio eſt, ad initium* &c. Frigent omnino illa, *ſed opinor, ſed opinio eſt.* Praeferam, quod in uno de codicibus ſuis invenit Vlitius, *ſed potius ad initium.* MUNCK. Voſſ. prim. & tert. *opinor. opinio* ſec. & d'Orv. & pro *revertamur* Voſſ. tert. *revertendum eſſe.* Voſſ. ſec. *revertatur.* pro *mala* tres Voſſiani *poma.*

13 A QUO VIA DEMONSTRATA VICTORIAE] Veneta, *a quo via demonſtrata victoria dum iter facere contendit.* Sanè *τὸ victoria* ſervant etiam MSS. 3. Vitioſum tamen, & mutandum forte in *victor jam.* Micyllus, & qui eum ſequuti ſunt dederunt, *via demonſtrata, partaque victoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem.* Sed

contendit [1] ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio referret: nam confestim honorem, quem potuit, reddidit [2] merenti. [3] * Qua dimissa, homines instituerunt, ut hostiis inmolatis jocinora consumerent in deorum altaribus, [4] ut exsaturare eos pro visceribus Promethei viderentur. Ut Eratosthenes autem de Sagitta demonstrat, hac Apollo Cyclopas interfecit, qui [5] fulmen Jovi fecerunt, quo AEsculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem sagittam in Hyperboreo monte Apollinem defodisse. Cum autem Jupiter ignoverit filio, ipsam sagittam vento ad Apollinem perlatam cum frugibus, quae eo tempore nascebantur. Hanc igitur ob caussam inter sidera demonstrant.

XVI. [6] *Aquila.*

Haec est, quae dicitur Ganymedem rapuisse, & amanti Jovi tradidisse: hanc etiam Jupiter primus ex avium genere sibi delegisse existimatur: quae sola tradita est memoriae contra solis exorientis radios [7] con-

τὸ *partaque* non habent MSS. Lego, *a quo via demonstratâ, victor jam ad eum iter* &c. MUNCK. *Victoria* absque *partaque* omnes mei. τὸ *ut* abest d'Orvilliano. Voss. tert. *dum.* pro *interfectum* Voss. sec. *interfactum.*

1 Ut et draconem, de quo] Hemst. cod. *sit aquilam, de qua* & deinde *interfectam.*

2 Merenti] Hic non pauca desunt. SCHEFF.

3 * Qua dimissa &c.] Deest *& aquilam, quae jecur ejus exedebat, sagittis interfecit*, aut simile quidpiam. MICYLL. *Quo dimisso* Vlitianorum unus: quod esset ad Promethea referendum. Sed ante verba ista excidisse nonnulla de aquilâ interfectâ non de nihilo suspicatur Micyllus. MUNCK. *Demissa* Voss. sec. ac tert. *quo dimisso* Hemst.

4 Ut saturare eos per viscera visceribus Promethei] Sanctandreana: *ut exsaturare eos pro visceribus.* Mallem, *ut saturare eos per viscera pro visceribus &c.* SCHEFF. Sic & Vlitt. 3. nec non Veneta, nisi quod pro *exsaturare* habet *saturare.* Forte scripserat, *ut eis* (nempe jocinoribus) *saturare eos pro visceribus.* Per jocinora intelligit σπλάγχνα. MUNCK. Voss. prim. *saturare.* mox *autem* exsulat ab Hemst.

5 Fulmen Jovi fecerunt] Vid. Mythol. cap. 49. Eratosth. cap. 29. Ubi perperam editum, τοῦτο τὸ βέλος ἐστὶ τοξικὸν, ὅ φασιν εἶναι Ἀπόλλωνα. Leg. Ἀπόλλωνος. MUNCK. Voss. prim. & tert. *Jovis fulmen.* sec. *flumen Jovi.* Pro *autem* Voss. sec. *hac.* pro *ignoverit* Voss. tert. *ignoraverit.* pro *hanc. i. o. c.* Voss. prim. *hac i. caussa.*

Ad CAP. XVI.

6 Aquila. Haec est quae dicitur] Concisius Vlitt. 2. *Aquila.. Haec dicitur* &c. Mox pro *primus* unus exhibet *primum.* MUNCK. Hemst. *Aquila haec dicitur.*

7 Contendere valere] Sanctand. *Contendere volare*, quod est pretii nullius. Quid enim est, *volare contra radios*? Lego, *os contendere valere.* De aquilis, & virtute oculorum, quibus ipsos adspectare Solis radios sine conniventia soleant, veteres omnes testantur. SCHEFF. *Volare* & unus Vlitianus. Sed Veneta aliaeque antiquiores, *contendere valere.* Unde *os contendere valere* Schefferus. Hygin. infr. cap. 18. *Cum ad coelum contenderet evolare.* MUNCK. Omnes praeter celeb. d'Orvillii, codd. *valere.* quod cum Cl. Scheffero praefero, propter sequens etiam verbum *volare.* Tzetzes ad Lycophron. vs. 148. Μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὀρνέων οἱ ἀετοὶ πρὸς τὰς ἡλίου ἀκτῖνας ἀντιβλέπουσιν. ubi plura de aquilis videnda. hinc Soli dicata avis. Consule Ampl. Gysb. Cuperum in Harpocrate pag. 70. neque haec latius extendam: Servius ad 1. AEn. vs. 398. ubi

[7] contendere volare: itaque super Aquarium volare videtur. Hunc enim complures Ganymedem esse finxerunt. Nonnulli etiam dixerunt, [8] Meropem quemdam fuisse, qui [9] Coon insulam tenuerit regno, & à filiae nomine Coon, & homines ipsos à se [10] Meropas adpellaret. Hunc autem habuisse uxorem quamdam nomine Ethemeam, genere Nympharum procreatam: quae [11] cum desierit colere Dianam, ab ea sagittis figi coepit, tandemque à Proserpina viva ad inferos [12] abrepta est: Meropem autem desiderio uxoris permotum, mortem sibi consciscere voluisse: Junonem autem misertam ejus in Aquilam corpus ejus convertisse, & inter sidera constituisse: ne si hominis effigie eum conlocaret, nihilominus [13] memoriam tenens, conjugis desiderio moveretur. Aglaosthenes autem, qui Naxica scripsit, ait Jovem Cretae subreptum, Naxum delatum, & ibi esse nutritum: qui postquam pervenerit ad virilem aetatem, & voluerit [14] bello lacessere Titanas, sacrificanti [15] ei Aquilam auspicatam: quo auspicio usum esse, & eam inter astra conlocasse. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alii autem Anapladem pulchritudine Veneris [1] indu-

ubi varias, cur aquila sit Jovis ales, caussas, quibus noster Hyginus maxime inlustratur, refert, haec ait: *aquilae haec est natura, ut Solem recto lumine spectet, signum quoque Aquilae, quod in coelo est, orientem semper Solem videtur adtendere.* Eratosthenes vero cap. 30. *Μόνον δὲ τῶν ζώων ἀνθήλιον ἵπταται, ταῖς ἀκτῖσιν οὐ ταπεινούμενον.* Si quid mutandum, *τὸ contendere* sollicitandum esset. Sed nihil definio. Pro *super* Voss. prim. & d'Orv. *supra.*

8 Meropem quemdam] Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Arg. vs. 977. *Τῆς γὰρ Πιλυείας βασιλεὺς ἦν Μέροψ ὁ Περκώσιος, ὡς δηλοῖ Ὅμηρος ἐν καταλόγῳ.* vs. 833. qui juxta Schol. Homeri *Περκώσιος* a Percosa, oppido Trojae adpellatur. Hyginus non definit, quis Merops iste fuerit, a quo Meropes hujus insulae cives dicti sunt. De Cois, qui *Meropes* dicti, & de insula Có, quae *Meropis* adpellata est, latissime disputarunt Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 160. pag. 428, 429. Munck. ad Antonini Liberalis cap. XV. Metam. & Wasse ad Thucydid. lib. VIII. cap. 41. In hac insula regnasse dicitur etiam Eurypylus Herculis & Chalciopes filius, unde & Eurypyli civitas adpellatur. Consule Schol. Homeri Iliad. B. vs. 184. Schol. vero Pindari O. Nem. IV. vs. 42. docet Herculem ex Asia reversum insulam Côn vastasse, & Chalciopen Euripyli in hac insula regnantis cepisse filiam, & ex ea suscepisse filium Thessalum, Phidippi & Antiphi patrem: si haec vera sunt, insula Côs ab Eurypylo Chalciopes patre, *Εὐρυπύλου πόλις* vocatur. Alio iterum modo rem narrat Plutarchus Quaest. Graecis Tom. II. pag. 304. qui tum Alciopi filiam duxisse Herculem narrat. Pro *quemdam* Voss. sec. *quamdam.*

9 Coon insulam] *Coum* Vlitt. 2. *Coam* Veneta cum Micyll. & aliis. Sed rectum est *Coon.* Dicitur enim insula illa non tantum Κῶς, sed & Κώως, Κόως, & Κόος, Eustathio auctore in Iliad. K. Confer Steph. in Κῶς. MUNCK. Voss. prim. Hemst. *Coum.* sec. *cum insula.* tert. *Coon.* d'Orvill. *Choam.* pro *& a filiae* Voss. prim. *ea filia.*

10 Meropas appellaret] Scribe, *appellarit*, ut supra, *tenuerit.* SCHEFF. Flagitat orationis nexus, ut rectè vidit Schefferus, *appellarit.* MUNCK. Omnes tamen codd. *appellaret.*

11 Cum desierit] Scribe *desiisset* cum 3. Vlitt. MUNCK.

12 Arrepta est] Lego, *abrepta est.* Mox pro *Cretae surreptum* malim *Cretâ* &c. MUNCK. Omnes codd. *Cretae subreptum.* praeter unum, qui *subruptum* legit. Hemst. *tandem vivam ad inf. raptam esse.*

13 Memoriam tenens] Hemst. *memoriae tenens.* Sed superscriptum *memoria.*

14 Bello lacerasse] Sanctand. *bello lacessere.* placet. SCHEFF.

15 Aquilam ei auspicatam] In auspicio apparuisse. Vide Schol. German. & quae dixi ad

[1] inductum in amorem incidiſſe: & cum ei copia non fieret, [2] animum, ut contumelia adcepta, defeciſſe: Jovem autem miſertum ejus, cum Venus in Acheloo flumine corpus ablueret, miſiſſe aquilam, quae ſoccum ejus [3] in Amythaoniam AEgyptiorum delatum Mercurio traderet: quem perſequens Venus ad cupientem ſui pervenit: qui, copia facta, pro beneficio Aquilam in mundo conlocavit.

XVII. *Delphinus.*

Hic qua de cauſſa ſit inter aſtra conlocatus, Eratoſthenes ita cum caeteris dicit: Neptunum quo tempore voluerit [4] Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens conſervare virginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eam quaeſitum dimiſiſſe: in his & Delphina quemdam nomine, qui [5] pervagatus inſulas, aliquando ad virginem pervenit, eique perſuaſit, ut nuberet Neptuno, & ipſe nuptias eorum adminiſtravit: pro quo facto inter ſidera Delphini effigiem conlocavit. Et hoc amplius: qui Neptuno ſimulacra faciunt, Delphinum aut [6] in manu, aut ſub pede ejus conſtituere videmus, quod Neptuno gratiſſimum

Fulg. Mythol. lib. I. cap. 25. MUNCK. Ad *facrificandum* dat Voſſ. I. ſed ſuperſcriptum *ſacrificanti ei.*

1 INDUCTUM] Al. *ductum*. Sed illud ſtabiliunt iſta cap. 20. *Phryxi Athamantis filii corpore inductum in amorem incidiſſe.* MUNCK. Unus e Voſſ. & Hemſt. *inductum.*

2 ANIMUM, UT CONTUMELIA] Morelliani, *animo*. Vide indicem in *deficere*. SCHEFF. Praefero *animo*, quod Morellianus uterque & unus ex Vlitt. habent. MUNCK. Omnes mei *animum* praeter Hemſterhuſ. ipſumque probari poteſt. Si tamen Munckero adſentiaris, habes, quo te defendas. Locutio ſatis uſitata in primis J. Caeſari, ut docet Celeb. Duk. ad Flori lib. II. cap. II. §. 17. Pro *ablueret* Hemſt. *abluerit*. pro *ſui pervenit* Leid. cod. *ſupervenit*, quod & Voſſiano ſec. ſuperſcriptum erat.

3 AMITENEA] *Amythaoniam*. MICYLL. Micyllus *Amythacniam*, quod ſervarunt in Sanctandr. SCHEFF. Ita exhibuit quoque in margine Micyllus. Vulgata lectio eſt, quae & in Veneta comparet, *Amitenea*. Vlitt. codices diverſimodè, *Amitonea*, *Amythonea*, *Amithonea*. Amythaoria pars Elidis eſt Stephano. MUNCK. Hemſt. *Amythonea.*

Ad CAP. XVII.

4 AMPHITRITEM] Melius *Amphitriten* Schol. German. Confer Schol. Arati p. 42. MUNCK. Pro *fugerit*, *fugeret* Leid. Hermippus ait apud Theon. ad Arati pag. m. 37. in honorem Apollinis Delphinum in ſidera relatum, quod ἐπὶ Ἀπόλλωνος ἡγήσατο κρηστὶν, lege χρῆσιν εἰς Δελφούς. Lectionem, & Hermippi verba firmat Servius ad III. AEn. 332. De Icadio Apollinis & Lyciae filio haec adnotat. *Inde, cum Italiam peteret, naufragio vexatus, Delphini tergo exceptus dicitur, ac prope Parnaſſum montem delatus patri Apollini templum conſtituiſſe, & a DELPHINO locum DELPHOS appellaſſe.* Deinde *hinc ergo & DELPHINUM inter ſacrata Apollinis receptum.* pro *eam quaeſ.* d'Orv. *eum quaeſ.* pro *Delphina* alter e codd. *Delphynam*, alter *Delphina quamdam.*

5 PERVAGATUS INSULAS] Duo ex codd. meis *pervagatus in inſulas*. pro *perſuaſit* Leid. cod. *ſuaſit.*

6 IN MANU] Schol. German. *Quem (Neptunus) in aſtris intulit, & in manu ſua habere inſtituit.* Eratoſth. cap. 31. Ὅσοι δ᾽ ἂν τοῦ Ποσειδῶνι χαρίσασθαι θέλωσιν, ἐν τῇ χειρὶ ποιοῦσιν ἔχοντα τὸν δελφῖνα. MUNCK. Pro *videmus* unus e Voſſ. *videntur* non male. Ceterum Pauſanias lib. II. cap.

ſimum eſſe arbitrantur. Aglaoſthenes autem, qui Naxica conſcripſit, Tyrrhenos ait fuiſſe quoſdam navicularios, qui [7] puerum etiam Liberum patrem receptum, ut Naxum cum ſuis comitibus tranſvectum redderent nutricibus Nymphis: à quibus eum nutritum [8] & noſtri in progenie deorum eſſe, & complures Graeci dixerunt. Sed ut ad propoſitum revertamur, navicularii ſpe praedae inducti, navem avertere voluerunt: quod Liber ſubſpicatus, comites ſuos juberet ſymphoniam canere: quo ſonitu inaudito Tyrrheni cum uſque adeo delectarentur, ut etiam in ſaltationibus eſſent occupati, [9] cupiditate ſaltandi ſe in mare projecerunt inſcii, & ibi delphini ſunt facti: quorum cogitationem cum Liber memoriae hominum tradere voluiſſet, unius effigiem inter ſidera conlocavit. Alii autem dicunt, hunc eſſe Delphina, qui Ariona citharoedum ex Siculo mari Taenarum tranſvexit. qui cum caeteros artificio praeſtaret, & circum inſulas quaeſtus cauſſa vagaretur, ſervuli ejus arbitrati plus in perfidioſa libertate commodi, quam in placida ſervitute eſſe, cogitare coeperunt, ut domino in pelagus projecto, bona ejus inter ſe partirentur. Qui cum cogitationem eorum ſenſiſſet, petiit non ut dominus à ſervis, [10] & innocens ab

cap. 2. p. 116. alterum Hygini firmat de Corintho agens ᾠκοδόμηται κρήνη, καὶ Ποσειδῶν ἐπ' αὐτῇ χαλκοῦς, καὶ δελφὶς ὑπὸ τοῖς ποσίν ἐστι τοῦ Ποσειδῶνος ἀφιεὶς ὕδωρ. Apud Hermionenſes juxta eumdem cap. 35. p. 194. eſt Ποσειδῶν χαλκοῦς, τὸν ἕτερον πόδα ἔχων ἐπὶ δελφῖνος.

7 Puerum etiam] Ita & Vlitt. unus. Scriberent alii potius, *puerum etiamnum*, hoc eſt, adhuc. MUNCK. *Etiam* abeſt Hemſt. pro *transvectum*. Leid. & Voſſ. ſec. *trajectum*.

8 Et nostri in progenie Deorum] Qui nam illi, *noſtri*? cur non nominat, cum libros nominet. Ego ſuſpicor, ſcripſiſſe, *& nos ipſi in progenie Deorum*, innuiſſeque id ipſum opus, quod ſupra *genealogias* dixit. Quae ſi vera conjectura, liqueret hinc, non aliud id eſſe, quam librum fabularem, cum in eo pluribus occurrat fabula Liberi & Tyrrhenorum. SCHEFF. *Nos ipſi* Schefferus. Sed qui nollet ei accedere, diceret per *noſtros* intelligi Latinos, & opponi Graecis, ut infr. cap. 21. *Noſtri Vergilias dicunt.* Terent. Maurus: *Sic & Αἰνείαν Achaeus, noſter AEneam vocat.* Caeterum τὸ *eſſe* quod ſequitur vel deleverim, vel poſt *nutritum* poſuerim. In Vett. edd. deſideratur; nec à Vlitt. niſi in uno MS. inventum eſt. MUNCK. Pro *Symphoniam* Voſſ. prim. & d'Orv. *Symphonia.* pro *inaudito* Leid. *audito.* τὸ *ſaltandi* omnibus meis codd. abeſt, pro *Ariona* Hemſt. *Oriona*. Leid. pro *in mare*, *in mari*, quod & Voſſiano ſec. ſuperſcriptum erat. & ita ſolet Noſter. Pro *Taenarum* Voſſ. pr. & d'Orv. *Taenarium.* pro *petiit* Leid. ac d'Orv. *petit.*

9 Cupiditate se in mare] Mallem *in ſaltationibus eſſent occupati cupiditate, ſe in mare.* SCHEFF.

10 Sed ut innocens ab] Multa hic Sanctandreana mutat. Habet enim primo, *non ut Dominus à ſervis, & innocens ab improbis, ſed ut parens à filiis.* Quod non placet, etiamſi ad eundem modum emendaverit & Modius ep. 117. Novant. Eſt enim oppoſitio inter eum, qui quid exigit & poſtulat jure ſuo ab alio, & eum, qui precibus & per amicitiam quaerit obtinere. Horum alterum agit Dominus, alterum innocens apud improbos, quos ſcit nimirum, jura nulla & honeſtatem curare, ſed ſi quid obtinere debet, precibus obtinendum eſſe, quomodo exempli gratia fit a viatore apud latrones. Deinde ſequitur: *ut ſe liceret ornare, qua ſaepe vicerat, veſte, quoniam nemo eſſet alius, qui ut ipſe ſuum quaeſtu proſequeretur eventum.* Planè ſicut apud Modium, qui ob emendationem iſtam ita de ſe: *Si nihil aliud in Hygino reſtituiſſem, operae pretium tamen mihi feciſſe viderer, vel unius hujus loci tam felici emendatione.* Mihi, niſi fide codicis optimi, de quo valde dubito, nec dubium hoc eximit Modius, ſint firmata, nimio auda-

ab inprobis, ſed ut parens à filiis, [1] ut ſe liceret ornare, qua ſaepe vicerat veſte, [2] quoniam nemo eſſet alius, qui, ut ipſe, ſuum [3] quaeſtu proſequeretur eventum. Quod cum inpetraſſet, cithara ſumpta, ſuam coepit deflere mortem: quo ſonitu ducti delphines, [4] è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaque deorum inmortalium poteſtate invocata, ſuper eos ſe dejecit: quorum unus Ariona exceptum pertulit ad Taenarium litus. [5] Cujus memoriae cauſſa, [6] quae ibi ſtatua eſt Arionis, in ea delphini ſimulachrum adfixum videtur: pro qua re inter ſidera ab antiquis aſtrologis eſt figuratum. Servi autem, qui ſe putabant ſervitute elapſos, tempeſtate Taenarum perducti, à domino comprehenſi non mediocri ſubplicio ſunt adfecti.

XVIII. *Equus.*

Hunc Aratus & alii complures Pegaſum Neptuni & Meduſae [7] Gorgonis filium dixerunt: qui in Helicone Boeotiae monte ungula feriens ſaxum, fontem aperuit, qui ex ejus nomine Hippocrene eſt

audacter videntur immutata, & iccirco ita malo conſtituere: *ut ſe liceret ornatum, qua ſaepe fuerat, veſte, quoniam nemo eſſet alius, qui ſuum queſtu proſequeretur, proſequi eventum.* Ordo eſt, ut ſe liceret proſequi eventum ſuum queſtu, quoniam nemo eſſet alius, qui proſequeretur, inter piratas ſcilicet, ac latrones, qui jam vitam ei, & cum voluptate, ſunt ademturi. Verba, *ut ipſe*, intruſa a ſciolo videntur, quanquam non repugnem, ſi quis velit retinere. Alterum interim negotio convenientius videtur. *Queſtus*, eſt querela, fletus, lamentatio, poſt obitum alicujus. Itaque ſequitur, *ſuam caepit deflere mortem.* In Morelliano Codice uno legebatur, *ornatum, qua conſueverat, veſte*, quod puto eſſe gloſſam illius *ſaepe fuerat.* SCHEFF. *Et ut innocens* cum Modio MSS. 3. ex Vlitianis Veneta cum aliis, *ſed ut innocens ab improbis, ut parens à filiis.* MUNCK. *Et iis non* abeſt Hemſt.

1 Ut se liceret ornare &c.] Planè ita heic quoque iidem Vlitiani codices cum Modio. MUNCK. *Ornatum* omnes mei.

2 Quoniam n. e. a. q.] *Canere* vel ſimile verbum deeſt. MICYLL. Τὸ *qui* abeſt Leidenſi.

3 Quaestu prosequeretur] Scribe *queſtu* cum Scheffero. MUNCK. *Perſequeretur* Voſſ. ſec.

4 E toto m.] *E toto* abſunt Hemſt. Duo Voſſ. *ſe toto mari.* Mox *ſuper eo ſe projecit* Leid. Voſſ. ſec. *ſ. eos ſe projecit.*

5 Cujus m. causa] Hemſt. *in cujus memoriae cauſa.*

6 Quae ibi statuta est] Sanctand. *ſtatua.* forte fuit a prima manu, *quae ibi ſtatua ſtatuta eſt.* SCHEFF. Ita & Veneta, Micyll. & Pariſ. Vlitt. tamen 2. *ſtatuta eſt.* ut forſan ſcripſerit, *ſtatua erecta eſt*, vel *ſtatua ſtatuta eſt*, ut volebat Schefferus. MUNCK. Pauſanias lib. III. cap. 25. p. 275. Ἀναθήματα δὲ ἄλλα τέ ἐστιν ἐπὶ Ταινάρῳ καὶ Ἀρίων ὁ κιθαρῳδὸς χαλκοῦς ἐπὶ δελφῖνος. Τὰ μὲν οὖν ἐς αὐτὸν Ἀρίονα καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ δελφῖνος Ἡρόδοτος εἶπεν ἀκοὴν ἐν τῇ Λυδίων συγγραφῇ, ubi ad firmandum, Delphinos eſſe hominis amantiſſimos, addit, τὸν ἐν Ποροσελήνῃ δελφῖνα τῷ παιδὶ σῶστρα ἀποδιδόντα, ὅτι συγκοπέντα ὑπὸ ἁλιέων αὐτὸν ἰάσατο. τοῦτον τὸν δελφῖνα εἶδον, καὶ καλοῦντι τῷ παιδὶ ὑπακούοντα, καὶ φέροντα ὁπότε ἐποχεῖσθαι οἱ βούλοιτο.

Ad CAP. XVIII.

7 Gorgonis] Abeſt Hemſterhuſiano.

8 Bellerophontes] Unus Vlitt. *Bellerophons*, alius *Bellerofon.* Rectè dici *Bellerophon* diſces ex iis, quae in Geneal. ad vocem *Geryon* annotavi. MUNCK. Pro *complures* Voſſ. ſec. *quamplures.* Idem & Hemſterh. pro *ungula*, *virgula.* Sed nihil mutandum. Conſule Eratoſth. cap. 18. Serv.

eſt adpellatus. Alii dicunt, quo tempore [8] Bellerophontes ad [9] Proetum Abantis filium, Argivorum regem, devenerit, [10] Antiam regis uxorem hoſpitis amore inductam, petiſſe ab eo, uti ſibi copiam faceret, promittens ei conjugis regnum. Quae cum inpetrare non [11] poſſet, verita, ne ſe ad regem criminaretur, [12] obcupat: eum ſibi [13] vim adferre voluiſſe Proeto dicit. Qui quod eum dilexerat, noluit ipſe ſubplicium ſumere, ſed quod aequum eſſe ſciebat, mittit eum ad Iobatem Antiae patrem, quam alii Sthenoboeam dixerunt, ut ille filiae pudicitiam defendens, Bellerophontem objiceret Chimaerae, quae eo tempore Lyciorum agros flamma vaſtabat. Unde victor profugiens, poſt fontis inventionem cum ad coelum contenderet evolare, neque longe jam abeſſet, deſpiciens ad terram, timore permotus decidit; ibique periſſe dicitur: equus autem ſubvolaſſe, & inter ſidera ab Jove conſtitutus exiſtimatur. Alii non criminatum ab Antia, ſed ne ſaepius audiret, quod nollet, aut precibus ejus moveretur, profugiſſe Argis dixerunt: Euripides autem in [14] Menalippa, Hippen Chironis centauri filiam, [15] Thean antea adpellatam, dicit: quae

Serv. ad x. AEn. 163 Lact. ad Statii iv. Theb. 60. Theon. ad Aratum pag. 25. Pauſan. lib. ii. c. 31. p. 186. ubi & de *Hippocrene* apud Troezenios. pro *Boeotiae* Voſſ. ſec. *Boetiae*. *Bellerophon* Hemſt. pro *devenerit* Voſſ. prim. *deveniret*.

9 PROETUM AB. FIL.] Nauplii filium facit Proetum Apollon. Rhod. l. i. vs. 136. ubi Schol. Προῖτȣ δὲ λέγει τȣ̃ Βελλεροφόντȣ ἐχθρȣ̃. Verum conſule tu, Lector, Celeb. P. Burm. in *Nauplius*.

10 ANTIAM REG. UX.] Cl. d'Orvill. cod. *Antia regis*. ad fab. 40. Munckerus hunc adducit locum, ut adſtruat locutionem *Alii dicunt*, *Theſeus*, pro *quod Theſeus*. Sed in h. l. nihil anomalum ineſt, niſi *promittens*, quod cum *Antiam* convenire deberet. Sed maxime ad inluſtrandum iſtum locum faceret, ſi partim e d'Orvilliano codice ita legeretur *Antia regis h. a. inducta petiit*. *Antia regis* pro *regis uxor*. Vide ad fab. 81. Leid. cod. pro *hoſpitis*, *hoſpitas*. pro *faceret*, *facere*. pro *promittens*, *promittans*. De Proeto & Bellerophonte Pauſan. lib. ii. c. 4. p. 119.

11 POSSET] Leid. cod. *potuiſſet*. pro *afferre* Hemſt. *inferre*. recte. pro *aequum* Voſſ. ſec. *juſtum*. Hemſt. *ei aequum*. pro *Jobatem* Idem *Jobantem*. & pro *Sthenoboeam* Leid. & Hemſt. *Thenoboeam*. d'Orvill. *Then* forſan pro *Thetin*. pro *filiae pudicitiam* Leid. *filiam a pudicitiae*. pro *objiceret* MSS. *obiceret*. praeter unum, qui *abiceret*. pro *deſpiciens* duo Voſſ. *reſpiciens*. pro *Argis* Leid. *Argos*.

12 OCCUPAT, EUM SIBI VIM] Mallem, *occupat eum, ſibi vim* &c. SCHEFF.

13 VIM AFFERRE] Morellianus unus, *vim inferre*, quod itidem a gloſſa puto eſſe. SCHEFF.

14 IPSAM MENALIPPEN CHIRONIS] Jan. Parrhaſius epiſt. 7. legit *Euippen*, quoniam ſic ex Euripide nomen ejus laudat etiam Pollux lib. iv. SCHEFF. Ex Vlitianis *Hipen* duo exhibent, tertius *Hypen*, quartus *Hippen*. Atque ita quoque Soter & Veneta. *Euippen*, emendat Parrhaſius Syll. iii. ep. 7. Pollux lib. iv. Εὐίππη ἡ Χείρωνος. Sed *Menalippen* appellat Germanici Schol. quomodo & Micyllus heic edendum curavit. At ſcribendum erat *Melanippen*. Eratoſth. cap. 18. Εὐριπίδης δέ φησι Μελανίππην εἶναι τὴν τȣ̃ Χείρωνος θυγατέρα. Nomen autem hoc accepiſſe, poſtquam eſſet mutata, innuit Ovid. ii. Met. 676. *Nomen quoque monſtra dedere*. Dicta antea erat *Ocynoe*, ut apparet ex ejuſdem libri vers. 639. MUNCK. Mei codices nil novi adferunt. pro *alii* Hemſt. *alii autem*.

15 THEAN ANTEA] Ita & Soter & Vlitt. 2. tertius *Theantea*. Veneta, *Theanthea*. male *Theano antea* faciebat Grotius ad Imag. p. 49. Perperam omnes. Vera ſcriptura eſt, quam Micyll. Pariſ. & nonnullae aliae exhibent, *Thetin antea*. Vide annot. noſtr. ad Myth. cap. 186. MUNCK. Pro *dicit* Leid. *dicunt*. ante *nepotem* conjunctionem & inſerit idem. Cui & τὸ *illa* abeſt,

quae cum aleretur in monte Pelio, & ſtudium in venando maximum haberet, quodam tempore ab AEolo Hellenis filio Jovis nepote perſuaſam, concepiſſe: cumque jam partus adpropinquaret, profugiſſe in ſylvam, ne patri, cum virginem ſperaret, nepotem procreaſſe videretur. Itaque cum parens eam perſequeretur, dicitur illa petiſſe à [1] deorum poteſtate, ne pariens à parente conſpiceretur. Quae [2] deorum voluntate poſtquam peperit, in equam converſa, inter aſtra eſt conſtituta. Nonnulli eam vatem dixerunt fuiſſe: ſed quod deorum conſilia hominibus ſit enunciare ſolita, in equam eſſe converſam. Callimachus autem ait, quod deſierit venari & colere Dianam, in quam ſupra ſpeciem diximus, eam Dianam convertiſſe. Haec dicitur etiam hac re non eſſe in conſpectu Centauri, quem Chirona eſſe nonnulli dixerunt: & etiam [3] dimidiam adparere, quod noluerit ſciri, ſe foeminam eſſe.

XIX. *Deltoton.*

Hoc ſidus [4] velut litera eſt Graeca [5] in triangulo poſita; itaque adpellatur; quod Mercurius ſupra caput Arietis ſtatuiſſe exiſtimatur ideo,

abeſt, ut & aliis meis. pro *venari*, *venerari* Voſſ. ſec.

1 Deor. potestate] Hemſt. *Deorum voluntate.* cui ſequentia deſunt ad *poſtquam.* & a *ſolita* ad *quam ſupra diximus eam* ita enim ibi legitur.

2 Deorum voluntate] Morellianus unus, *Deorum poteſtate*, ex praecedentibus. SCHEFF.

3 Dimidiam apparere] Geminus pag. 43. Προτομὴ ἵππου, καθ' Ἵππαρχον ἵππος. Eratoſth. cap. 18. Τούτου μόνου τὰ ἔμπροσθεν φαίνεται ἕως ὀμφαλοῦ. Lege μόνα pro μόνου. MUNCK. Τὸ *eſſe* abeſt Hemſt. pro *& etiam* Voſſ. pr. *etiam* ſec. *& eam.* pro *ſciri* Voſſ. ſec. *ſcire.*

Ad C A P. XIX.

4 Velut litera] Morellius notat, eſſe & hanc lectionem: *Hoc Sydus, quod, ut littera Graeca eſt in triangulo poſita ita appellatur.* SCHEFF. Tres codd. mei & Hemſt. *quod ut.* pro *itaque* duo Voſſ. & Hemſt. *ita.* pro *appellatur* Voſſ. ſec. *appellatus.*

5 In triangulo posita] Unde *trigonum* illud ſidus appellat Vitruvius lib. IX. cap. 6. *Literae figuram* Plinius lib. II. cap. 3. Ab ejuſdem literae figura nominata & Delta inſula in Nilo. Vid. Ammian. lib. XXII. p. 417. ed. Boxh. MUNCK.

6 Jovis nomine Graece Dios] Nam ſatis videntur cohaerere, ordo tamen iſte, ut (delton) deformaret litteram primam Jovis nomine. *Ubi Jovis nomine* elliptice intelligendum uſurpari, pro *in Jovis nomine* prima littera in Dios ſeu nomine Jovis eſt delta. SCHEFF. Leid. addit *Graeci.* pro *Graece* ut Hemſterh. Voſſ. ſec. *in Jovis nomine Graece.* Ceteri agnoſcunt etiam *Graece.* Quod amplector. conſule Eratoſthen. Cataſt. cap. 20. *alii ſic. f. p.* abſunt Hemſt.

7 Nonnulli AEgypti positionem alii, qua Nilus] Illud *alii* ſine dubio hic male intruſum eſt ex verſu ſequenti, ac delendum. SCHEFF. Facit huc illud Euſtath. in Dionyſ. p. 26 ed. Steph. Οὕτω γὰρ τὴν Αἴγυπτον δελτωτὸν τρίγωνον ἱστορία φησίν. Et pag. 35. Δέλτα κυρίως μὲν οἱ τόποι, ὅσοι τριγωνοειδῶς ἐσχημάτισται. Tatianus Orat. contra Graecos p. 149. Τὸ κατὰ μέν τινας διὰ τὴν Σικελίαν ἀστροθετούμενον Δελτωτὸν, κατὰ δὲ ἑτέρους διὰ τὸ τοῦ Διὸς προσωνυμίαν πρωτότυπον στοιχεῖον. MUNCK. Argis etiam vicus eſt, cui nomen eſt

ideo, ut obſcuritas Arietis hujus ſplendore, quo loco eſſet, ſignificaretur, & [6] Jovis nomine Graece Διὸς primam literam deformaret. [7] Nonnulli AEgypti poſitionem: alii, qua Nilus terminaret AEthiopiam & AEgyptum, dixerunt: alii Siciliam figuratam putaverunt: alii, quod orbem terrarum ſuperiores triſariam diviſerunt, tres angulos eſſe conſtitutos dixerunt.

XX. *Aries.*

Hic exiſtimatur eſſe, qui [8] Phrixum tranſtuliſſe & Hellen dictus eſt per Helleſpontum: quem Heſiodus & Pherecydes ait habuiſſe auream pellem: de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidiſſe in Helleſpontum, & à Neptuno compreſſam, Paeona procreaſſe complures, nonnulli Hedonum, dixerunt. Praeterea Phrixum incolumem ad AEetam perveniſſe, arietem Jovi inmolaſſe, pellem in templo fixiſſe, & arietis ipſius effigiem [9] ab Nube inter ſidera conſtitutam, habere tempus anni [10] quo frumentum ſeritur: [11] ideo quod hortum ſeverit ante, quae maxime fugae fuit cauſſa. [12] Eratoſthenes ait arietem ipſum ſibi pellem auream detraxiſſe, & Phrixo memoriae cauſſa dediſſe, ipſum ad ſidera perveniſſe: quare, ut ſupra duximus, [1] obſcu-

eſt Δέλτα, de quo videndus Pauſan. lib. II. cap. 19. pag. 158. Paullo poſt *AEthiopiam eſſe dixerunt atque AEgyptum* Leid. pro *diviſerunt* Voſſ. pr. & d'Orv. *diviſerint.*

Ad CAP. XX.

8 Phrixum] *Pyrrum* Leid. pro *Paeona* idem *Poena.* more Librariis uſitato, qui & *Boetiam* pro *Boeotiam* ſcribere ſolent. Imo *Paeona* ſcribendum docet Eratoſthenes cap. 19. Si *Paeana* comperiſſem ſcriptum, nil mirum mihi accidiſſet, ſaepius enim hae voces confunduntur, quia *Paean* Dorice vocatur. Conſule Serv. ad VII. AEn. 769. & Salmaſ. Plin. Exerc. pag. III. Imo hinc ipſis Graecis contra tam παιωνίζειν, quam παιανίζειν dicitur. Vide Duk. ad Thucydid. lib. I. cap. 50. lin. 60. Alius vero *Paeon* eſt, a quo *Paeonia* nomen habet, de quo Pauſanias lib. V. cap. I. p. 376.

9 Ab Nube] *Ab Jove.* Ed. Schefferi. pro *conſtitutam* Voſſ. prim. *conſtituta.*

10 Quo frumentum seritur, ideo quod] Diſtinctio prava, & deterior in Sanctandreana, in qua poſt *ſeritur*, colon eſt. Nam comma poſt *ideo* collocandum. Redditur enim ratio, cur ſignum arietis monſtret initium veris. SCHEFF. Leid. *Quo tempore frum.* Quam lectionem non eſſe profectam a librario docebunt, quae Celeb. P. Burm. contra Thom. Wopkens profert in Obſ. Miſc. Mens. S. O. N. Dec. 1737. pag. 379. Loquendi modum J. Caeſari uſitatum diſces ex Oudendorpii notis ad J. Caeſar. lib. II. B. G. cap. 18. Sic duo Voſſ. lib. III. Aſtron. P. cap. 6. *ejus loci, qui locus eſt.* lib. IV. cap. 13. *Ab eodem loco ſurgere, ex quo loco.*

11 ideo quod ortum severit ante] Sanctandreana, *quod hortum ſeverit ante.* Nil definio, quia mihi haec fabula ignota eſt. SCHEFF. Dixi ad Mythol. cap. 2. legendum eſſe *quod id Ino toſtum ſeverit ante.* Rationibus hujus emendationis, quas ibi dedi, addi & hoc poteſt, quod in libro antiquo diſertim ſcriptum invenit Suſius, quemadmodum in margine codicis notaverat, *Quod Ino toſtum ſeverit.* MUNCK. *Quod ortum ſ. a.* Leid. *quod ortum fuerit* Hemſt.

12 Et Eratosthenes ait] Scribe, *At Eratoſthenes:* Nam diverſa dicit. SCHEFF. Cl. Schefferus *At Eratoſthenes.* Vlitt. 2. non agnoſcunt illud &. Et rectius ſanè abeſt. Vet. cod. Suſii perperam *Demoneſthenes* heic habuit. Fabula enim haec legitur apud Eratoſth. in de καταστ. cap. 19. MUNCK. Abeſt Voſſ. I. & d'Orv.

[1] obſcurius videatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in [2] oppido Orchomenio, quod eſt in Boeotia, natum. Alii in [3] Salonum Theſſaliae finibus procreatum. Alii dicunt Crethea & Athamantem cum aliis pluribus AEoli filios fuiſſe. Nonnulli etiam Athamantis filium Salmonea eſſe, AEoli nepotem, dixerunt. Crethea autem habuiſſe Demodicen uxorem, quam alii Biadicen dixerunt. Hanc autem Phrixi Athamantis filii corpore inductam, in amorem incidiſſe: neque ab eo, ut ſibi copiam faceret, inpetrare potuiſſe: itaque neceſſario coactam, criminari eum ad Crethea coepiſſe, quod diceret, ab eo [4] vim ſibi pene adlatam, & horum ſimilia mulierum conſuetudine dixiſſe. Quo facto Crethea, ut uxoris amantem [5] & regem decebat, [6] permotum, Athamanti, ut de eo ſubplicium ſumeret, perſuaſiſſe. Nubem autem interveniſſe, & ereptum Phrixum & Hellen ejus ſororem in Arietem inpoſuiſſe, & per Helleſpontum, quam longiſſime poſſet, profugere juſſiſſe. Hellen decidiſſe, & ibi debitum naturae reddidiſſe, & ex ejus nomine Helleſpontum adpellatum. Phrixum Colchos perveniſſe, &, ut ante diximus, Arietis interfecti pellem

idcoque delevi. Mox τῷ *ipſum* praefigitur & in Voſſ. ſec.

1 Obscurius videatur] Addit Vlitt. unus, *carens pelle*. Quae vereor ne à gloſſatore ſint, cum in Eratoſthene, unde caetera hauſta, non compareant. MUNCK. Addit c. Hemſterh. *carens pelle lucente.*

2 Oppido Orchomenio] Hoc eſſet dictum, ut *urbs Roma na*, & ſimilia. Vlitt. unus, *Ortbomeno*. In duobus ſuperſcripta fuerat altera lectio, *vel Orcbomeno*. Scribe ergo, *oppido Orcbomeno*. MUNCK. *Dixerunt* abeſt Voſſ. ſec. *Orcbomeno* confirmat Voſſ. prim. pro *Boeotia* d'Orv. cod. *Bœtio*.

3 Salonum] *Salorum* Veneta. MUNCK. *Salorum* confirmat d'Orvill. *Solonum* Voſſ. ſec. pro *Salmonea* Leid. & d'Orv. *Salmonem*. Paullo ante pro *pluribus* Hemſt. *compluribus*. pro *Demodicen* Hemſt. *Demedicen*. pro *Biadicen* Leid. *Modicen* d'Orvill. *Hyadicen*. pro *inductam* Leid. *inducta*.

4 Vim sibi pene illatam] Ita & Soter. *Allatam* Veneta cum aliis. Quod non eſt deterius. Vide quae annoto ad Lactant. Argum. Metam. I. fab. 9. Supr. cap. 18. *Eum ſibi vim afferre voluiſſe*. Permultis locis eam phraſin reſtituimus Lactantio illi, qui Naſonis Metamorphoſeon argumenta conſcripſit. MUNCK. *Ab eo* Leid. *ab ea*. omnes *adlatam*. quare in textum hanc lectionem recepi. Ipſe Cicero loquitur hoc modo IX. ad Fam. 21. *P. Africano vim attuliſſe exiſtimatus eſt*. Livius lib. IV. cap. 4. *Nemo plebejus patriciae virgini vim adferret*. pro *borum ſ.* Voſſ. ſec. *barum ſ.* pro *amantem* Voſſ. prim. *Acbamantem*. Gloſſae cod. d'Orv. addunt: *nomen eſt*.

5 Et regem decebat] Non agnoſcere libros veteres haec verba ait vir doctus. Verum eſt à Venetâ, quam ego primam omnium fuiſſe editionem arbitror, non agnoſci. Agnoſcunt tamen 3. Vlitiani. MUNCK. Agnoſcunt & Voſſiani. pro *Helleſp. appellatum* Voſſ. prim *H. appellatam*. τὸ *ut* abeſt d'Orvilliano.

6 Permotum Athamanti, ut de eo] Poſt *permotum* quoque comma ponendum. Sanctandreana praemittit ante iſta, *ut uxoris amantem & regem decebat*. Verba, *& regem decebat*, libri veteres non agnoſcunt. Nec intelligo, quomodo decuerit regem, perſuadere fratri, ut ſumeret ſupplicium de filio ſuo. Nihil in hoc eſt, quod ſpeciatim regem, ut regem deceat. SCHEFF.

7 Eum innocentia confusum profugisse] Sanctandreana habet, *confiſum*. Sed ſi confiſus fuit innocentia, quid ita profugit? deeſt ergo cauſſa, qua profugit. SCHEFF.

8 Hammodes] Scrib. *Ammodes* cum Venet. Micyll. aliiſque. MUNCK. Quos inſpexi, codices *Hammodes* ſcribunt, praeter c. Hemſt.

9 Quod iter necessario facere videbatur]

lem in templo fixiſſe: ipſum autem à Mercurio ad Athamantem eſſe reductum, qui patri ejus ſatisfecerit, [7] eum innocentia confiſum profugiſſe. Hermippus autem dicit, quo tempore Liber Africam obpugnaverit, deveniſſe cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulveris [8] Hammodes eſt adpellatus. Itaque cum in maximum periculum deveniſſet, [9] quod iter neceſſario faciendum eſſe videbat, adceſſit eo, ut aquae maxima penuria eſſet: quo facto exercitus ad defectionem maximam venire cogebatur. Qui quid agerent, dum cogitant, Aries quidam [10] fortuitu ad milites eorum errans pervenit: quos cum vidiſſet, [11] fuga praeſidium ſibi paravit. Milites autem, qui eum fuerant conſpicati, etſi pulvere & aeſtu preſſi vix progrediebantur, tamen [12] ut praedam ex flamma petentes, arietem ſequi coeperunt uſque ad eum locum, qui Jovis Hammonis poſtea templo conſtituto eſt adpellatus. Quo cum perveniſſent, [13] arietem, quem conſecuti fuerant, nuſquam invenire potuerunt: ſed quod magis his fuerat optandum, aquae magnam copiam in eo loco [14] nacti ſunt, corporibuſque recuperatis, Libero ſtatim nunciaverunt. Qui gaviſus, ad eos fines exercitum deduxit, & Jovis Hammonis templum

TUR] Sanctandreana: *quod iter neceſſario faciendum eſſe videbat.* Quomodo & Modius ep. 117. ex membranis, uti quidem ipſe ait. Verum nimis abeunt a lectione veteri, unde non Hygini, ſed emendatoris eſſe intelligitur. Scribo, *quod iter nec neceſſario facere videbatur.* Putabant, eum ſuſcepiſſe iter hoc neceſſitate nulla compulſum. Accedebat penuria aquarum. Hinc tumultus. Sane niſi eo modo locus exponatur, illud *acceſſit eo* vix ſenſum habet. SCHEFF. Non Hygini haec eſſe, ſed emendatoris, affirmare non dubitat vir doctus. Nollem hoc ei excidiſſet. Non enim Modii tantum membranae, ſed & 3. ex Vlitt. codicibus iſta repraeſentant. MUNCK. Tò *maximam* abeſt duobus Voſſ. haud male. pro *cogebatur.* Voſſ. ſec. *cogebantur.*

10 FORTUITU AD MILITES EORUM ERRANS PERVENIT] Quorum? an tumultuantium. At hi ipſi erant milites. An ſcribendum, *ad milites, ſeorſum errans.* SCHEFF. *Fortuitu* Veneta cum 3. Vlitt. Vide Diomed. lib. 1. Schol. Horat. ad lib. 1. Satyr. 1. *Stoici namque dicunt omnia ratione fieri, Epicurei fortuitu.* Lactant. Firm. lib. 1. cap. 2. *An fortuitu vel facta ſint omnia, vel regantur.* Et lib. V. cap 20. *Omnia fortuitu fieri, quae geruntur.* MUNCK. Omnes, quos vidi codd. *fortuitu.* quam vocis flexionem etiam Vitruvio reſtituit Celeb. P. Weſſeling. lib. II. Obſ. cap. 13. Sed in optimis Scriptoribus Reip. literariae Principes praeferunt *fortuito.* Vid. Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. VII. B. G. cap. 20.

11 FUGA PRAESIDIUM] *Fugae praeſidium* Vlitt. 3. elegantiſſimè. Ammian. Lib. XVI. *Nihil praeter fugae circumſpectantes praeſidia.* MUNCK. Leid. & Voſſ. ſec. *fugam praeſ. ſibi p.* Qui *fuga praeſidium ſibi paravit* ſcripſerunt, & ediderunt, ante oculos habuerunt notiſſimam iſtam locutionem *fuga ſalutem petere.* de qua Gebh. ad Nepot. Hann. cap. 11. Sed *fugam praeſidium ſ. paravit* caſus eſt adpoſitionis *paravit fugam, quae ſibi eſſet praeſidium.* at quoniam alii codd. *fugae praeſidium* exhibent, ſcripturam iſtam praefero.

12 UE PRAEDAM EX FLAMMA PETENTES] Proverbialis locutio eſt. Terent. Eunucho 101. 2. *Ex flamma te petere cibum poſſe arbitror.* Vide ibi Donatum & Lindenbrogium. MUNCK.

13 ARIETEM QUEM CONSECUTI ERANT] Ita & Veneta. Vlitt. 2. *Arietem quem ſecuti.* Corrigit *inſecuti* Freinshemius ad Curt. IV. 7. MUNCK. Codd. omnes a nobis inſpecti *ſecuti.*

14 NACTI SUNT: CORPORIBUSQUE RECUPERATIS] *Recreatis* ex Vet. cod. Suſius in margine libri ſui Sed Vlitt. 3. *Nacti, corpora recuperaverunt, & Libero* &c. MUNCK. Leid. & Voſſ. ſec. *nacti corpora recuraverunt, et.* Voſſ. prim. *n. c. recuperaverunt, et.*

plum [1] cum arietinis cornibus ſimulacro facto conſtituit. Arietem inter ſidera figuravit, ita ut, cum Sol in ejus foret ſigno, omnia naſcentia recrearentur, quae [2] veris tempore confiunt, hac re maxime, quod illius fuga [3] Liberi recreavit exercitum. Praeterea XII. ſignorum principem voluit eſſe: quod illius optimus exercitui [4] fuerit ductor. Sed de Hammonis ſimulacro Leon, qui res AEgyptias conſcripſit, ait: Cum Liber AEgyptum & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus oſtendiſſe diceretur, Hammonem quemdam ex Africa veniſſe, & pecoris multitudinem ad Liberum adduxiſſe, quo facilius & ejus gratia uteretur, & aliquid primus inveniſſe diceretur. Itaque pro beneficio ei Liber exiſtimatur agrum dediſſe, qui eſt contra Thebas AEgyptias: & qui ſimulacra faciunt Hammonis, capite cornuto inſtituunt, ut homines [5] memoria teneant, eum primum pecus oſtendiſſe. Qui autem Libero factum voluerunt adſignare, quod non petierit ab Hammone, ſed ultro ad eum [6] ſit adductus, Liberi cornuta ſimulacra fecerunt, & Arietem memoriae cauſſa inter ſidera fixum dixerunt.

XXI.

1 CUM ARIETINIS CORNIBUS &c.] Non diſſimili de cauſa numini ſuo aſininam formam dediſſe Judaeos narrat Tacitus. Vide Tertull. Apolog. cap. 16. MUNCK. Quaevis mendacia de ſacris Judaeorum ritibus, quos tamen revera ignorabant, comminiſci Ethnici non erubeſcunt. Eadem de eorum origine Plutarch. Tom. II. de Iſide & Oſiride pag. 363. *Οἱ δὲ λέγοντες, ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ ὄνου τὸν Τυφῶνα τὴν φυγὴν ἑπτὰ ἡμέραις γενέσθαι, καὶ σωθέντα γεννῆσαι παῖδας* ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΝ *καὶ* ΙΟΥΔΑΙΟΝ, *αὐτόθεν εἰσὶ καταδῆλοι τὰ Ἰουδαϊκὰ παρέλκοντες εἰς τὸν μῦθον.*

2 VERIS TEMP.] Leid. *feris vere temp.*

3 LIBER RECREAVIT] Modii membranae, *Liberi*, & mox, *quod illius optimus.* Nec diſplicet. Vide ipſum Novant. ep. 117. SCHEFF.

4 FUERIT] Leid. *fuit.* pro *illius* duo Voſſ. *ille* quomodo Scheff. edidit. pro *conſcripſit* haud male Leid. *conſcribens.* pro *itaque* Leid. *itaque et.*

5 MEMORIA TEN.] Tres mei codd. *memoriae ten.*

6 SIT ADDUCTUS] *Adductum* Vlitt. 2. & Soter. Optimè. Referri enim debet ad *pecus.* MUNCK. *Adductum* Leid. Hemſt. & duo Voſſ. τὸ *Liberi* abeſt Hemſt. & tribus meis *ſimulacra illius cornuta* ſcribentibus. pro *fecerunt* Leid. *faciunt.* mox pro *dixerunt.* d'Orv. & Leid. *dicunt.*

Ad CAP. XXI.

7 UT EURIPIDES DICIT] Ἐν τῷ Φρίξῳ nempe. Vide Eratoſth. cap. 14. Idem narrat apud German. Schol. Nigidius. MUNCK.

8 NONNULLI AUTEM] Libri Modiani, *nonnulli agunt.* Probo. SCHEFF.

9 CUM IN BOVEM SIT CONVERSA] Sic Ovid. v. Faſt.

Hoc alii ſignum Phariam dixere juvencam,
Quae bos ex homine eſt, ex bove facta Dea.

MICYLL. Ita & Veneta, ſed perperam. Scribe, *cum Io in bovem* &c. Cum Micyllianâ, Lugdun. & Pariſienſi. Eratoſth. *Ἕτεροι δέ φασι βοῦν εἶναι τὸ τῆς Ἰοῦς μίμημα* &c. Ovid. v. Faſt. *Hoc alii ſignum Phariam dixere juvencam.* MUNCK. Τὸ *Jo* abeſt omnibus codd. pro *converſa* Voſſ. ſec. *converſus.*

10 QUO EJUS PRIOR PARS] Sanctand. *quod*, & mox *appareat.* Non dubito, quin haec ſint emendatorum, quos non puto hic audiendos. *Quo*, eſt *ex quo*, ex qua re, ex qua cauſſa, ut ſaepiſſime in fabulis. Hinc liquet, non *appareat* immutandum, ſed *videatur*, & ſcribendum, *videtur.* Nempe quia pars poſterior non apparet, hinc vult colligi, eſſe generis foeminini, ac iccirco ſignificare Io-

na,

XXI. *Taurus.*

Hic dicitur inter aſtra eſſe conſtitutus, quod Europam incolumem tranſvexerit Cretam, [7] ut Euripides dicit. [8] Nonnulli ajunt, [9] cum Io in bovem ſit converſa, ut Jupiter ei ſatisfacere videretur, inter ſidera conſtituiſſe: [10] quod ejus prior pars adpareat ut tauri, [11] ſed reliquum corpus obſcurius videatur. [12] Spectat autem ad exortum ſolem: cujus oris effigiem quae continent ſtellae, [13] Hyades adpellantur. Has autem Pherecydes Athenienſis Liberi nutrices eſſe demonſtrat, [14] numero ſeptem, quas etiam antea Nymphas Dodonidas adpellatas. Harum nomina ſunt haec: Ambroſia, Eudora, [15] Pheſyle, Coronis, Polyxo, Phaeo, [16] Thyene. Hae dicuntur à Lycurgo fugatae, & praeter Ambroſiam omnes ad Tethyn profugiſſe, ut ait Aſclepiades. Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatum Junoni tradiderunt. Quam ob cauſſam ab Jove gratia eis eſt relata, quod inter ſidera ſunt conſtitutae. [17] Pleiades autem adpellatae ſunt,

na. Nam hunc ſexum tantum a priore parte conſtitui, oſtendit Scholiaſtes Arati, atque ait fieri ob foeminini ſexus pudorem. SCHEFF. Non emendatoris alicujus, quod vir doctus putabat, ſed Venetae, Soter. ut & 2. Vlitt. haec eſt lectio. Argumentum haec continent illorum, qui vaccam, non taurum eſſe volunt. MUNCK.

11 Sed reliquum corpus obscurius videatur] Propter foemineum nempe ſexum poſterior pars non apparet. Schol. German. *Eratoſthenes dicit hunc eſſe, qui coiit cum Paſiphae, cujus priores partes apparent, reliquum corpus non apparet propter foemineum ſexum.* Sed haec defecta ſunt. Exciderunt nonnulla de Ione ante illa verba, *cujus priores partes.* Idem in Equo: *Cujus poſteriores corporis non videntur propter foeminei ſexus pudorem.* Quae ex Eratoſthenis cap. 18. habet. MUNCK. Theo ad Aratum pag. 21. ὥσπερ γὰρ κλάσας ἐστὶν, ἡμίτομος δὲ, τοὺς ὀπισθίους οὐκ ἔχων πόδας. ubi varias, cur *taurus* in aſtra relatus ſit, profert cauſſas. Schol. Eurip. Oreſte vs. 1000. pag. 214. ὁ δὲ ταῦρος τὸ στῆθος προφαίνει, καθὸ εἰσὶν αἱ Πλειάδες, ὥστε ἀνεστραμμένην καὶ ταύτην τὴν ἀνατολὴν γίνεσθαι.

12 Spectat autem] *Exſpectat* Vlitt. 2. & Veneta. Forte *reſpectat.* Sed conſtanter *exſpectat* pro *ſpectat* paſſim exhibent illi codices. Monitum hoc jam ſupra ad cap. 6. Lib. I. MUNCK. *Exſpectat* Voſſ. prim. & Cl. d'Orvillii.

13 Hyades] Hae ita in Amazonum peplis pictae, ſive textae apud Eurip. Jon. vs. 1155.

> Κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω
> Μηνὸς διχήρης, Ὑάδες τε ναυτίλοις
> Σαφέστατον σημεῖον, ἥτε φωσφόρος
> Ἕως διώκουσ' ἄστρα.

Non tantum Pherecydes, verum & ex Euphorione Bacchi nutrices fuiſſe, & inde nomen adeptas, refert Theo ad Aratum pag. 22.

14 Numero septem] Heſiodus quinque tantum *Hyades* numerat. Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι Φαισύλη, ἠδὲ Κορωνὶς, ἐυστέφανός τε Κλέεια Φαιώ θ' ἱμερόεσσα, καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος Νύμφαι, ἃς ὙΑΔΑΣ καλέουσι φῦλ' ἀνθρώπων. MICYLL.

15 Phesyle] *Phaeſyle* cum Sotere ſcribe, & confer quae notavi ad Mythol. cap. 192. MUNCK. Lege *Phaeſyle.* Vide Valckenaer, quem mox citabo.

16 Thyene] *Tyene* Vlitt. 2. Forte *Dione* ex Schol. Hom. Iliad. E. 486. *Cleeam* pro hac exhibet Heſiodus in Scholiis ad Aratum p. 133. MUNCK. Lege *Thyone*, quae inter Bacchi nutrices. Vid. Valckenaer lib. III. Animadv. ad Ammon. cap. 12. Celeb. P. Burm. ad Ovidii VI. M. 174. videtur legere *Dione.*

17 Pleiades autem] *Hyades* Veneta cum aliis. Perperam. MUNCK. Omnes codd. *Hyades.*

[1] ut ait Mnaſeas, quod [2] ex Atlante & Pleione Oceani filia ſint [3] quindecim filiae procreatae, quarum quinque Hyades adpellatas demonſtrat, quod earum Hyas fuerit frater, à ſororibus plurimum dilectus: qui cum venans à leone eſſet interfectus, quinque, de quibus ſupra diximus, lamentationibus adſiduis permotae, dicuntur interiſſe: quare eas, quod plurimum de ejus morte laborarent, Hyadas adpellatas. Reliquas autem decem ſorores [4] deliberaſſe de ſororum morte, & earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe: quare, quod plures idem ſenſerunt, Pleiadas dictas. Alexander autem Hyadas ait dictas, quod [5] Hyantis & Boeotiae ſunt filiae: Pleiadas autem, quod ex Pleione Oceani filia & Atlante ſunt natae. Hae numero ſeptem dicuntur: ſed nemo [6] amplius ſex videre poteſt: cujus cauſſa proditur haec, quod de ſeptem ſex cum inmortalibus concubuerunt, tres cum Jove, duae cum Neptuno, una cum Marte, reliqua autem Siſyphi fuiſſe uxor demonſtratur. Quarum ex Electra & Jove, Dardanum: ex Maja, Mercurium: ex Taygete Lacedaemona procreatum: ex Alcyone autem & Neptuno, [7] Hyrea: ex Celaeno Lycum & Nyctea natum. Martem autem ex Sterope OEnomaum procreaſſe,

1 Ut ait Mnaseas] *Muſaeus* Veneta & aliae antiquiores. Quod non auſim damnare, praeſertim cum nec aliter in MSS. ſuis invenerit Vlitius. Vide quae notavi ſupr. ad cap. 13. MUNCK. Omnes mei *Muſaeus*, ut & Excerpt. Membran. Eualdi Ruaei teſte Celeb. P. Burmanno Fr. f. ad Valeſii lib. v. Emendat. cap. 17. quem velim conſulas.

2 Ex Atlante et Plutone] Sanct. *Atlante & Pleiade.* Mallem & *Pleione*, quia propius a lectione veteri, & ſic noſter ipſe in ſequentibus, nec aliter Ovidius in Faſtis & Met. itemque Valerius Flaccus. Nam AEthrae quidem nomen, quod Morelliani habent, alienum eſt. SCHEFF. *Platone* Micyllus, Pariſ. & Lugdun. pro quo *Plutone* erat ſcribendum. Πλουτὼ enim inter Oceaninas eſt. Si Theonem in Aratum p. 30. ed. Morell. Tzetz. in Heſiod. p. 92. & Proclum in eundem p. 97. reſpicias, rectum eſt *Pleione.* Sed ex Vlitt. codicibus duo praeferunt *Etbra*, tertius *AEtbra*, ut & uterque Morellianus. *Hya* Veneta. Sarè ex AEthra & Atlante natas eas nonnulli voluere. Vide Schol. Hom. ad Iliad. E. 486. Proclus: Ἄτλαντος τοῦ Ἰαπετοῦ, καὶ Αἴθρας τῆς Ὠκεανοῦ, ἣν καὶ Πληιόνην ὡς ἀπὸ πλήθους παίδων φησὶν ὁ ποιητής. MUNCK. Pro *Pleione* Leid. *Lectra.* Voſſ. ſec. *Electra.* d'Orvill. *AEtbra.* Quid de hiſce ſtatuendum, non liquet. Euripides enim in Erechtheo Erechthei filias, (vide & Serv. ad 1. AEn. 748.) Myrtilus Cadmi filias fuiſſe docet apud Theon. ad Arati Phaenom. pag. 22. De patre & matre convenit inter Tzetzen ad Lycophron. vs. 149. Schol. Apoll. Rh. III. 226 & Athenaeum lib. XI. cap. 12. pag. 490. ex Atlante & matre Pleione progenitas adfirmantes. Mox pro *demonſtrat* duo codd. *demonſtrant.*

3 Quindecim filiae] Timaeus apud Hom. Scholiaſten: Θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ὑάς. Atque ita quoque Tzetzes, Proclus, aliique. MUNCK.

4 Deliberasse de sororum morte] Quaenam ea deliberatio, & de quarum ſororum morte deliberabant? Non enim de earum, quae jam interierant. Scribo, *deliberaſſe de ſua etiam morte.* SCHEFF. *De ſua etiam morte* Schefferus. MUNCK. Pro *ſenſerunt* duo codd. *ſenſerint.*

5 Hyantis et Boeotiae] *Hyſes & Boeotiae* Vlitt. 3. *Hyades & Boeotiae* Veneta & Soter. MUNCK. Leid. & Celeb. d'Orvillii cod. *Hyſes.* Voſſ. pr. *Hyrſes* ſec. *Hiſes.* qui & pro *Boeotiae*, *Boeotii.* Hemſt. *Hyrſes & Boeotii.*

6 Amplius quam sex] Deleas licet τὸ *quam* cum Vlitt. 2. MUNCK. Delent *quam* codd. d'Orvillii Hemſt. & duo Voſſ. Nepos in Pelopida cap. 2. *Quum omnino non eſſent amplius*

creasse, quam alii OEnomai dixerunt uxorem: Meropem autem Sisypho nuptam Glaucum genuisse, quem complures Bellerophontis patrem esse dixerunt. Quare propter reliquas sorores ejus inter sidera constitutam; sed quod homini nupserit, stellam ejus obscuratam. Alii dicunt Electram non adparere ideo, quod Pleiades existimentur choream ducere stellis: sed postquam Troja sit capta, & progenies ejus, quae à Dardano fuerit, sit eversa, dolore permotam, ab his se removisse, & in circulo, qui Arcticus dicitur, constitisse: [8] & quodam longo tempore lamentantem [9] capillo passo videri, itaque è facto [10] Cometem esse adpellatam. Sed has Pleiadas antiqui astrologi seorsum à Tauro deformaverunt, ut ante diximus, Pleiones & Atlantis filias, quae cum per Boeotiam cum puellis iter faceret, Oriona concitatum voluisse ei vim adferre, illam fugere coepisse: Oriona autem [11] secutum esse annis septem, neque eam invenire potuisse. Jovem autem puellarum misertum, inter astra constituisse: & postea à nonnullis astrologis caudam Tauri adpellatas. Itaque adhuc Orion fugientes eas ad occasum sequi videtur. Eas stellas Vergilias nostri adpellaverunt, quod post ver exoriuntur: & hae quidem amplio-
rem

plius centum. Ab Euripide vocantur in Orest. vs. 1008. ἑπτάπορυ δρομήματα Πλειάδος. in Rheso vers. 529.

Δύεται σημεῖα καὶ ἑπτάποροι
Πλειάδες αἰθέριαι.

In Iphig. in Aul. vs. 8.

Σείριος ἐγγὺς τῆς ἙΠΤΑΠΟΡΟΥ
ΠΛΕΙΑΔΟΣ ἀΐσσων, ἔτι ΜΕΣΣΗΡΗΣ.
Οὔκουν φθόγγος γ' οὔτ' ὀρνίθων
Οὔτε θαλάσσης. ΣΙΓΑΙ δὲ ἈΝΕΜΩΝ
Τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν.

Ut h. l. intelligas, consule Graev. Lect. Hesiod. cap. 15. Haec Euripidis loca jam congesta vidi a Cl. Arnaldo Lect. Gr. II, 20. Septem Atlantis filiae vocantur ab AEschylo apud Athenaeum pag. 491. Pro *concubuerunt* Leid. d'Orvill. & Hemst. *concubuerint.* pro *Sisyphi* Leid. *Siaphi.* qui pro *Lacedaemona*, *Lacedaemonia.* Pro *Taygete* Hemst. *Augete.* *esse* ante *obscuratam* ponit Leid. pro *sit eversa* Voss. sec. *eversa.* pro *permotam* Voss. prim. *permota.* Abest *constitisse* Vossiano sec.

7 Hyrea] *Hyriea* scribendum. Ὑριεὺς enim Graecis est, ut Scholiastae Homerico loco modo laudato, Anton. Liberali cap. 25. Eratosth. cap. 23. aliisque. MUNCK.

8 Et quodam longo tempore] Sic quidem etiam 3. Vlitt. & Veneta. Praefero tamen, quod Micyll. Paris. & Lugdunensis habent, *ex quo tam longo* &c. MUNCK. Omnes, quos vidi, *quodam.* si bene memini.

9 Capillo sparso] Morellianus, *capillo passo.* Alterutrum ex glossa est. SCHEFF.

8 Cometen] Ἀστέρα κομήτην Hom. Scholiastes. *Stellam cometen* Justin. lib. XXXVII. 21. MUNCK. *Ex facto* Voss. sec. sed non male *a facto* Leid. De cometis Theon. ad Aratum pag. 120. Ed. Morell. & Serv. ad X. AEn. 272.

9 Secutum esse annis septem] Ita & Vlitt. 3. Veneta cum aliis vetustioribus *annis* XII. Theo in Aratum p. 30. ed. Morell. Πέντε ὅλους ἐνιαυτούς. Et Tzetzes, Κατὰ Βοιωτίαν πέντε ὅλους ἐνιαυτοὺς Ὠρίων ἐδίωκε &c. MUNCK. Pro *concitatum* Leid. *continuo natum*; unde facio *conatum* quod est in Hemst. Pro *annis s.* lego e codd. Vossian. *annos sept.* pro *appellatas* codd. *appellatam.* Fabulam explicat Athenaeus lib. XI. cap. 12. p. 490, 491. qui alia de hoc sidere narrabit, quocum confer Ptolemaeum Hephaestion. apud Photium pag. 473. & Schol. Homeri Odyss. M. vs. 63.

1 Quod

rem caeteris habent honorem, [1] quod in earum ſigno exoriente Sole, aeſtas ſignificatur: occidente autem, hiems oſtenditur, quod aliis non eſt traditum ſignis.

XXII. *Gemini.*

Hos complures aſtrologi Caſtorem & Pollucem eſſe dixerunt: quos demonſtrant omnium fratrum inter ſe amantiſſimos fuiſſe, quod neque de principatu [2] contenderunt, neque ullam rem ſine communi conſilio geſſerunt. Pro quibus officiis eorum Jupiter inter notiſſima ſidera eos conſtituiſſe exiſtimatur. Neptunum autem pari conſilio muneraſſe: [3] nam equos his, quibus utuntur, donavit: & dedit poteſtatem naufragis ſaluti eſſe. Alii dixerunt Herculem eſſe & Apollinem. Nonnulli etiam Triptolemum, quem ſupra diximus, & [4] Jaſiona à Cerere dilectos, & ad ſidera perlatos. Sed qui de Caſtore & Pol-

1 Quod in earum signo oriente sole &c.] Veneta, *Quod earum ſigno oriente.* Vlitt. 2. *Quod in earum ſigno oriente aeſtas* &c. Venetam ſecutae ſunt Micylliana, Lugdunenſis & Pariſina. [illegible] Nat. Rer. cap. 26. *Has Latini* [illegible] *runt, eo quod vere oriantur, & eo magis caeteris praedicantur, quod bis exorientibus aeſtas ſignificatur, occidentibus hyems oſtenditur, quod aliis penitus non eſt traditum ſignis.* MUNCK. Τὸ *ſole* abeſt omnibus, quos vidi, codd. vide Serv. ad I. Georg. 138. ad I. AEn. 748. Theon. ad Aratum pag. 2. Schol. AEſchyli Prom. Vinct. vs. 457. Schol. Theocriti Idyll. XIII. 25. Philoſtrat. Junior. Icon. X. pag. 876.

Ad CAP. XXII.

2 Contenderunt] *Contenderint*, & mox *geſſerint* Vlitt. 2. MUNCK. Lego *contenderint* & mox *geſſerint* e MSS. Vide Eratoſth. Cataſt. cap. 10. Hinc legimus apud Plutarch. de Frat. Am. pag. 478. Τὰ παλαιὰ τῶν Διοσκούρων ἀφιδρύματα οἱ Σπαρτιᾶται ΔΟ'ΚΑΝΑ καλοῦσι. ἔστι δὲ δύο ξύλα παράλληλα, δυσὶ πλαγίοις ἐπεζευγμένα, καὶ δοκεῖ τῷ φιλαδέλφῳ τῶν θεῶν οἰκεῖον εἶναι τὸ ἀνάθημα τὸ κοινὸν καὶ ἀδιαίρετον. qui pag. 489. hoc mutui inter eos amoris indicium profert, ὁ Πολυδεύκης τὸν καταψιθυρίζοντα τοῦ ἀδελφοῦ πρὸς αὐτὸν κονδύλῳ παίσας ἀπέπεμψεν.

3 Nam equos his] Senſus non eſt integer. Scribo: *Nam equis bis.* SCHEFF. *Equis bis* Schefferus. MUNCK. Hinc apud Pauſan. lib. III. cap. 18. pag. 256. in Apollinis Amyclaei throno ſive τοῦ θρόνου πρὸς τοῖς ἄνω πέρασιν, ἐφ' [illegible] οἱ Τυνδάρεω παῖδες. [illegible] Πολυδεύκης [illegible]. Qui jam lib. I. cap. 18. init. de rebus Atticis ſcribens: τὸ δὲ ἱερὸν τῶν Διοσκούρων ἐστὶν ἀρχαῖον. αὐτοί τε ἑστῶτες καὶ οἱ παῖδες καθήμενοι σφίσιν ἐφ' ἵππων. Hos equos a Neptuno acceperunt, qui etiam dedit iis poteſtatem naufragis ſaluti eſſe. Hinc Pauſan. lib. II. cap. I. in f. Τοῦ Ποσειδῶνος δέ εἰσιν ἐπειργασμένοι τῷ βάθρῳ καὶ οἱ Τυνδάρεω παῖδες, ὅτι δὴ σωτῆρες καὶ οὗτοι νεῶν καὶ ἀνθρώπων εἰσὶ ναυτιλλομένων. Hinc θεοὶ Σωτῆρες vocantur. V. Plut. de Superſtit. Tom. II. pag. 169. [illegible] Ἀργοναῦται δαίμονες. V. Jun[illegible] lib. II. [illegible] cap. 9 Gutberleth. de Dis Cabiris cap. 3. Eleganter Geminos ita deſcripſit Theocritus Idyll. XXII. vs. 17. Lact. ad Statii VII. Theb. 791. *Caſtorum ſidera ſunt navigantibus ſalutaria.* (Euripides in Oreſte vs. 1639. Helenae ſidus etiam nautis ſalutare fuiſſe tradit, quamquam Soſibius in Scholiis ejus, & Lact. l. l. id negent.) Pauſanias lib. III. cap. 26. pag. 277. dicit Ἐν ταύτῃ τῇ νησῖδι (Πεφνῷ) ἀγάλματα Διοσκούρων χαλκᾶ, μέγεθος ποδιαῖα ἐν ὑπαίθρῳ τῆς νήσου ἐστί. [illegible] ἡ θάλασσα ἀποκινεῖν οὐκ [illegible] κατακλύζεται ὥρᾳ χειμῶνος τὴν πέτραν. Ptolemaeus H[illegible] lib. VIII. apud Photium pag. 490. Pollucem a Mercurio equum Theſſalum accepiſſe ait. Qui Mercurius Dioſcuros in parva Laconiae inſula Pephno editos deportaverat Pellanam, ut ibi educarentur. Haec Alcman & Thalamatae memorant apud Pauſaniam l. l. p. 276. Ceterum pro

Polluce dicunt, hoc amplius addunt, ut Caſtor [5] in oppido Ariadnis ſit occiſus, quo tempore [6] Lacedaemonii cum Athenienſibus bellum geſſerunt. Alii autem, [7] cum obpugnarent Spartam Lynceus & Idas, ibi periſſe dixerunt. Pollucem [8] ait Homerus conceſſiſſe fratri dimidiam vitam: itaque alternis diebus eorum quemque lucere.

XXIII. *Cancer.*

Hic dicitur Junonis beneficio [9] inter aſtra conlocatus, quod, cum Hercules contra Hydram Lernaeam conſtitiſſet, ex palude pedem ejus mordicus adripuiſſet: [10] qua de re Herculem permotum eum interfeciſſe: Junonem autem inter ſidera conſtituiſſe, ut eſſet cum duodecim ſignis, quae maxime ſolis curſu continentur. In ejus deformationis parte [11] ſunt quidam, qui Aſini adpellantur: a Libero [12] in teſta Cancri [13] duabus ſtellis figurati. Liber enim à Junone furore

pro *bis* Leid. *iis.* pro *naufragis ſaluti* Leid. & Voſſ. ſec. *naufragiis ſalutis.*

4 Jasiona] Vlitt. 2. *Jaſonem.* tertius *Jaſona.* Vide not. ſupr. ad cap. 4. & Mythol. cap. 250. MUNCK.

5 In oppido Ariadnis] Scribendum, *in oppido Aphidna*, ex memb. Modii. Vide ipſum ep. 117. SCHEFF. *Aphidnis* legendum, vel *Aphidna*, ut Modius volebat. Adde Heinſ. ad v. Faſt. 708. & quae nos diximus ad Myth. cap. 79. MUNCK. *Arcadiae* Leid. Jam ante alios ita legerat h. l. Meziriacus, quem ad fab. 79. citavi. Vide Pauſaniam lib. III. cap. 18. pag. 254. cum Kuhnii nota. Supra pro *addunt* Voſſ. ſec. *ajunt.*

6 Lacedaemonii] Ita & Soter ac Micyll. Sed *Lacedaemones* Veneta & Pariſ. Quod non audeo valde improbare propter ea, quae ad Fulg. lib. I. cap. I. obſervata à me ſunt. In uno ex codicibus ſuis *Lacedaemonae*, in nullo *Lacedaemonii* invenit Vlitius. MUNCK. Leid. *Lacedaemones.* Voſſ. prim. *Lacedaemona.*

7 Cum obpugn. Spartam Lynceus et Idas, ibi per.] Caſtoris ſepulcrum, cum templo ſuperſtructo oſtenditur a Spartanis, teſte Pauſania lib. III. cap. 13. p. 238. qui addit, τεσσαρακοστῷ γὰρ ὕστερον ἔτει τῆς μάχης τῆς πρὸς Ἴδαν καὶ Λυγκέα, θεοὺς τοὺς Τυνδάρεω παῖδας καὶ οὐ πρότερον νομισθῆναί φασι. Prope Therapnen eſt ναὸς Διοσκούρων, in Ephebeo, ubi puberes ſacra faciunt τῷ Ἐνυαλίῳ (Baccho). cap. 20. pag. 260.

8 Ait Homerus] Iliad. Λ. 302. Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε Τεθνᾶσιν, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι. MUNCK. Vide AElian. lib. XIII. V. H. cap. 38.

Ad CAP. XXIII.

9 Inter astra collocatus] Morelli: *in aſtris locatus.* SCHEFF.

10 Qua de re] *Quâ re* Vlitt. 3. Vide infr. cap. 26. MUNCK. Hemſt. *in aſtris locatus*, cui *ejus* abeſt. pro *arripuiſſet* d'Orv. c. *arripuiſſe. qua re* Hemſt. duo Voſſ. & d'Orvill. Fabulam debet Apollodoro lib. II. pag. III. ἐπεβοήθει δὲ καρκῖνος τῇ Ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα. & Theoni ad Aratum pag 19. μόνος ἐκ τῆς λίμνης πηδήσας ἔδακεν αὐτόν. τὸ *eum* abeſt Voſſ. primo, qui & *conſtituiſſe* delet.

11 Sunt quaedam, qui asini] Sanctandr. *Sunt quidam.* Verum puto noſtrum ſtellas in animo habuiſſe. SCHEFF. *Quidam* Veneta & Soter. Al. *ſunt quaedam.* ut ad ſtellas referatur. Quod praeferam, cum nec aliter in ſuis invenerit Vlitius. MUNCK. Duo Voſſiani *quaedam.*

12 In testa cancri] Confer Schol. Arat. p. 113. ed. Lond. & Eratoſth. cap. II. Schol. German. *Sunt in hoc ſigno aliae ſtellae, quas Graeci ὄνους vocant. Jugulas* appellant Manilius & Firmicus. MUNCK. Theocritus Idyll. XXII. 21.

—— ΟΝΩΝ τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
ΦΑΤΝΗ, σημαίνοισα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα.

Conſule Theon. ad Aratum pag. 19, 97, 98, 110. Grotium ad Imagines pag. 42.

13 Duabus stellis figurati] Morell. *duabus*

rore objecto, dicitur mente captus fugisse per Thesprotiam, cogitans ad [1] Jovis Dodonaei oraculum pervenire, unde peteret responsum, quo facilius ad pristinum statum mentis perveniret: sed cum venisset ad quamdam paludem magnam; quam transire non posset, [2] de quibusdam duobus asellis obviis factis dicitur unum deprehendisse eorum, [3] & ita esse transvectus, ut omnino [4] aquam non tetigerit. Itaque cum venisset [5] ad templum Jovis Dodonaei, statim dicitur furore liberatus, [6] & asellis gratiam retulisse, & inter astra eos conlocasse. Nonnulli etiam dixerunt asino illi, quo fuerat vectus, vocem humanam dedisse. Itaque postea eum [7] cum Priapo de Natura contendisse, [8] & victum ab eo interfectum. Pro quo Liberum ejus misertum in sideribus adnumerasse. Et ut sciretur id pro deo, non pro homine timido (quia Junonem fugerit) fecisse, supra cancrum constituit, qui deae beneficio fuerat adfixus astris. Dicitur etiam alia historia de Asellis: ut ait Eratosthenes, Quo tempore Jupiter, bello gigantibus indicto, ad eos obpugnandos omnes deos convocavit, venisse Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos asellis vectos: qui cum [9] non longe

bus stellis omnino figurati, quod placet. Ita namque id *omnino* elegantissime usurpant & alii, pro *tantum*. Sueton. Aug. e. *Externa bella duo omnino per se gessit*. Cicero pro Cluen. *quinque omnino fuerunt, qui illum* &c. SCHEFF. Vlitt. 3. & Morellianus uterque, *duabus stellis omnino figurati*. Quod perplacet. Cic. pro Cluentio: *Quinque omnino fuerunt, qui illum absolverunt*. Ascon. in orat. pro Milone: *Absolutorias V omnino habuit*. Curt. Lib. x. cap. 8. *Sexdecim omnino pueris regiae cohortis comitatus*. lib. VII. cap. I. *Omnino duos ipse habebam*. MUNCK. *Figurari* Voss. prim.

1 JOVIS DODONAEI TEMPLUM] Morell. *Jovis Dodonaei oraculum*, quod praefero, & *templum* suspicor à glossa esse, transsumpta ex sequentibus, ubi per variationem habetur. SCHEFF. Vlitt. 3. *Jovis Dodonaei oraculum*. Quod omnino probandum. Varro in Fragm. p. 275. ed. Popm. *Ex oraculo elimino me*. Curt. lib. IV. cap. 7. *Hic quoque Dei est oraculum*. Catullus carm. 7. *Oraclum Jovis inter aestuosi, Et Batti veteris sacrum sepulcrum*. Lactant. lib. III. Argum. Ovid. Met. fab. I. *Oraculum ingreditur*. Narrat ex Philisco eandem fabulam Germanici Scholiastes: sed pro *Philisco* puto ei restituendum *Philistum*. Is enim Historicus fuit, laudatus Plutarcho in de Herodoto κακοηθείᾳ, aliisque. MUNCK. *Oraculum* duo Vossiani, & Hemst. Serv. ad II. AEn. [illegible]

Suspensi Eurypylum scitatum ORACULA Phoebi Mittimus.

Adnotat, *ORACULA. Ad templa, de quibus dantur oracula: alibi ORACULA, responsa sunt, ut, LAPSIS QUAESITUM ORACULA REBUS. & QUIN ADEAS VATEM PRECIBUSQUE ORACULA POSCAS.* Quamquam & in hoc Virgilii loco pro ipsis responsis capi possint. De *Philisto* Pausanias lib. I. cap. 14. p. 34. Vossius lib. I. de Historic. Graec. cap. 6. *Philiscus* erat AEginensis, praeceptor Alexandri M. V. Perizon. ad AElian. XIV. V. H. cap. II.

2 DE QUIBUSDAM DUOBUS ASELLIS] Vel illud *de*, vel subsequens *eorum*, videtur delendum. SCHEFF.

3 ET ITA ESSE TRANSVECTUS] Unâ voculâ auctius Vlitt. unus, *Et ita eam*. MUNCK. Duo Voss. d'Orvill. & ut Schefferus ediderunt ac Micyllus *transvectum*. Nepos in Pausania cap. 5. Thucydidem imitatus dixit, *dicitur eo tempore matrem vixisse*. Vide quos in Addendis ad h. l. adduxi.

4 AQUAM NON TETIGERIT] Morellianus unus, *aqua non tetigerit*. SCHEFF.

5 AD TEMPLUM JOVIS] *Jupitris* Veneta, ut supr. cap. 13. & *Jupitre* cap. 14. MUNCK.

6 ASELLIS] Tò *&* non agnoscunt MSS. 3. ex Vlitt. MUNCK. Conjunctio abest Voss. sec. & Hemst. Tò *eos* ante *collocasse* abest Vossianis.

7 CUM PRIAPO DE NATURA CONTENDISSE] Ita & MSS. 3. Vlitt. Pessimè Veneta, Micyll. aliaeque

longe ab hoftibus abeffent, dicuntur afelli pertimuiffe, & ita pro fe quifque magnum clamorem & inauditum gigantibus feciffe, ut omnes hoftes eorum clamore in fugam fe conjecerint, & ita fint fuperati. Hujus fimilis eft hiftoria de [10] buccina Tritonis. Nam is quoque fertur, cum concham inventam excavaffet, fecum ad gigantes tuliffe, & ibi fonitum quemdam inauditum per concham mififfe. Hoftes autem veritos, ne qua effet inmanis fera ab adverfariis adducta, cujus effet ille mugitus, fugae fe mandaffe, & ita victos in hoftium poteftatem perveniffe.

XXIV. *Leo.*

Hic dicitur [11] à Jove conftitutus, quod omnium ferarum princeps effe exiftimatur: nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Herculis prima fuerit haec certatio, & quod eum inermis interfecerit. [12] De hoc & Pifandrus & complures alii fcripferunt: cujus fupra fimulacrum [13] proximum eft virgini. [14] Sunt aliae VII. ftellae ad caudam Leonis

que, *cum Priapo deo naturae.* Schol. Germ. *Cum Priapo contendere coepit de membro naturali.* Ut φύσις Graecis, ita & Latinis *natura* idem interdum, quod naturalia five pudenda. Julius Obfeq. de Prodig. cap. 52. *Mulier duplici natura inventa.* Apulej. de fe afino, *Mihi jam nequcunti tenere Fotidem natura crefcebat.* Lib. VII. *Naturam ifti afino demere.* MUNCK.

8 Et victum ab eo interfectum] Lactantius afinum victorem facit lib. I. cap. 21. *Inter eum Priapumque ortum effe certamen de obfcoeni membri magnitudine, Priapum victum, & iratum interemiffe victorem.* MUNCK. Pro *deae* Hemft. *ejus.* pro *convocavit*, *convocaffet.*

9 Non longe] *Non* abeft Voff. primo & d'Orv. pro *abeffent* Voff. pr. *effent.* Omnes codd. & Micylli ac Schefferi Edd. *converterent*, aut *converterint* pro *conjecerint.* quod cur mutarit Munckerus, cauffam video nullam.

10 Buccina] Voff. pr. *bucino.* pro *in h. poteftatem* d'Orv. c. *in h. poteftate.*

Ad CAP. XXIV.

11 A Jove] *Ab Jove* MSS. codices cum heic, tum & cap. 26. Et ita etiam Virgil. Ecl. III. 60. Ovid. x. Met. 148. German. Phaenom. vers. I. Theo: Τὸν δὲ λέοντα οἱ μὲν φασιν ὅτι ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐτιμήθη. οἱ δὲ, ὅτι πρῶτος ἆθλος Ἡρακλέους ἐστίν. MUNCK. *Ab Jove* Voff. fec. & d'Orv. *amplius* abeft Hemft.

12 De eo Pisandrus] Sanctandr. *de hoc & Pifander.* Sed *Pifandrus* eft & in Morell. meretur que praeferri. Vide Suidam in Πίσανδρος. SCHEFF. Πείσανδρος ὁ Ῥόδιος eft Eratofth. cap. 12. Perperam ergo Schol. Germ. *Periandrus Rhodius.* Corrige *Pifandrus.* Narrat apud eundem Nigidius nutritum leonem iftum in fpelunca, quae *Mibdimon nomine fuerit, quam quidam Aphrifo dicunt.* Emendem, *Didymos nomine*, & mox, *quam quidam amphiftomon.* Vide not. ad Myth. cap. 30. MUNCK. Omnes mei *Pifandrus.* Hic primus Herculis labores defcripfit. Legendi de eo Paufan. lib. II. cap. 37. pag. 199. & Theocritus Epigrammate XX. Eumdem defcribit Meurfius lib. II. de Rhodo cap. II. Legitur ejus nomen etiam inter praeftantiffimos Epicos poetas in Procli Chreftom. apud Photium pag. 981. Confule Cl. P. Burm. Fr. Fil. ad H. Valefii lib. IV. Emendat. cap. 14. pag. 117.

13 Proximum est virgini] Locus hic ex MSS. Vlitianis ita conftituendus: *Cujus fupra fimulacrum proximè virginem funt aliae* VII. *ftellae.* Mutat numerum Grotius in notis ad Imag. p. 43. & pro VII. vult reponi III. quod formam illis triquetram affignet Hyginus. Sed vetant nos quicquam mutare Schol. Germanici & Eratofthenes, cujus verba funt: Ἐν τριγώνῳ κατὰ τὴν κέρκον ἀμαυροὶ ἑπτά &c. MUNCK. Duo Voff. *cujus fupra fimulacrum proximum Virginem.*

14 Sed aliae septem stellae] *Sunt aliae.*

Leonis in triangulo conlocatae, quas [1] crines Berenices esse Conon Samius mathematicus, & Callimachus dicit: cum Ptolemaeus Berenicem Ptolemaei & [2] Arsinoes filiam sororem suam duxisset uxorem, & paucis post diebus Asiam obpugnatum profectus esset, vovisse Berenicen, si victor Ptolemaeus redisset, se detonsuram crinem: [3] quo voto damnatum crinem [4] in Veneris Arsinoes Zephyritidis posuisse templo: eumque postero die non comparuisse: quod factum cum rex aegre ferret, Conon mathematicus (ut ante diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter sidera videri conlocatum: & quasdam vacuas à figura septem stellas ostendit, quas esse fingeret crinem. hanc Berenicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, & ad Olympia mittere consuetam fuisse. Alii dicunt hoc amplius, Ptolemaeum Berenices patrem multitudine hostium perterritum, fuga salutem petisse: filiam autem saepe consuetam, insiliisse in equum, & reli-

MICYLL. Micyllus putat: *sunt aliae*, quod Sanctandreana translulit in textum. Suspicor, *sunt & aliae.* SCHEFF.

1 CRINES BERONICES] Sanct. *Berenices.* & sic quidem vulgo scribitur. SCHEFF. Βερενίκης πλόκαμον vocat apud Hesychium Conon. Sanè *Beronices* exhibet heic etiam Veneta, ut & Βερονίκη Theo in Arat. p. 21. Sed Eratosth. cap. 12. καλεῖται πλόκαμοι Βερενίκης Ἐυεργέτιδος. Priores ἡλακάτην vocasse annotavit Theo. MUNCK. *Crinem* duo Voss. *Berenices* d'Orv. iidemque.

2 ARSINOES] Ex MSS. Vlitt. 2. *Aristonis.* tertius *Astonis.* Prius etiam Soter, Veneta, & Morelliana exhibent. *Aristotelis* corrigit Flavius. Perperam. Rectum esse *Arsinoes* discas ex Catull. Carm. 67. MUNCK. Licet omnes codices mei *Aristonis* exhibeant, legendum tamen *Arsinoes.* Duae fuerunt *Berenicae*, prima fuit Lagi & Antigones filia, quae Ptolemaeo Lagi sive Philippi Amyntae filio nupsit, *Soteri* dicto. De hac *Berenice* Schol. Theocriti Idyll. XVII. 34. & 61. & Pausan. lib. I. cap. 6. p. 17. Addo Ptolemaeum hunc *Sotera* dictum, quia idem Schol. ad vs. 41. Ptolemaeum Lagi male distinguit a Ptolemaeo *Sotere*, quamquam ad Idyll. XV. 107. Ptolemaeum Lagi *Soteris* titulo insignitum fuisse adfirmat, ut & ad Idyll. XVII. 16. Τὸν Σωτῆρά φησι Πτολεμαῖον τὸν Λάγου, καθὸ ἐξεώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. Ubi vox ἐξεώθη mutetur in ἐθεώθη, & vs. 41. eodem, quo errorem commisit, ipse dixit Ζῶν γὰρ ἔτι ὁ Σωτὴρ ἀνεποίησεν τῷ Φιλαδέλφῳ τὴν βασιλείαν. Hinc Ptolemaeus Lagi cum uxore Berenice post mortem ΘΕΩΝ ΣΩΤΗΡΩΝ nomine consecrati fuerunt. Vid. inl. Spanhem. Dissert. V. de Praest. & Us. Numism. pag 380, 381. Sed de caussâ, cur Ptolemaeus Lagi *Soter* dictus sit, dissentiunt. Consule Pausan. lib. I. cap. 8. pag. 21. & G. Cuperum in Harpocrate pag. 83. Secundus *Ptolemaeus Philadelphus*, Ptolemaei Lagi & Berenices filius, qui inde δεύτερος dicitur ab AEliano lib. IV. Var. Hist. cap. 15. duxit *Arsinoen* Lysimachi filiam. Vide Pausan. lib. I. c. 7. p. 18, 19. e qua procreavit Ptolemaeum (Euergeten) Lysimachum, & alteram Berenicen, de qua hic agitur, Ptolemaei Euergetae deinde uxorem. Consule Schol. Theocriti Idyll. XVII. 128. quae *Berenice* a marito *Berenice Euergetis* dicitur in Eratosthenis Catasterismis, ut recte censet Celeb. P. Wesseling. ad Simsonii Chronic. A. M. 3759. Haec subjiciant Hygini inlustrandi caussa, ut quos secutus sit, pateat. Nam Berenice, Magaene an Ptolemaei filia revera fuerit, inquirendi non est hic locus. De Ptolemaeis videndus Strabo Tom. II. pag. 1145, 1146. & ibi interpr.

3 QUO VOTO DAMNATUM] Scribendum est, *damnatam*, non enim Ptolemaeus, sed Berenice votum illud fecerat. SCHEFF. Scrib. *damnatam* cum Sotere. Neque enim crinis, sed ipsa voto erat damnata. Vidit id quoque Cl. Schefferus. MUNCK.

4 IN VENERIS ARSINOES CONFITIDIS] Quidam *Zephyritidis* legunt. Ego malim *Chrysitidis.* Nam & Plinius templum Arsinoes *aureum vocatum* dicit lib. 37. cap. 8. De crine autem Beronices apud eumdem est lib. II. cap. 70. MICYLL. Micyllus ita notat ad hunc locum. *Quidam Zephyritidis legunt. Ego malim, Chrysitidis. Nam & Plinius templum Arsinoes aureum vocatum dicit lib. XXXII. c.* 8. Sanctandreana haber

reliquam exercitus copiam conſtituiſſe, & complures hoſtium interfeciſſe, reliquos in fugam conjeciſſe, pro quo etiam Callimachus eam [5] magnanimam dixit. Eratoſthenes autem [6] dicit & virginibus Lesbiis dotem [7] quam cuique relictam à parente nemo ſolveret, juſſiſſe reddi: & [8] inter eas conſtituiſſe petitionem.

XXV. *Virgo.*

Hunc Heſiodus [9] Jovis & Themidis filiam dicit: Aratus autem Aſtraei & Aurorae filiam exiſtimari, quod eodem tempore fuerit cum aurea ſecula hominum, & eorum principem fuiſſe, [10] demonſtrat: quam propter diligentiam & aequitatem Juſtitiam adpellatam: neque illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laceſſitas eſſe, neque [11] navigio quemquam uſum eſſe, ſed agris colendis vitam agere [1] con-

bet *Veneris Arſinoes Zephyritidis.* Mihi neutrum eorum rectum videtur. Quid tamen ſit ſubſtituendum, nondum potui videre. pro Zephyritide tamen ſtant illa Catulli, ubi de coma Berenices.

Et Veneris caſto conlocat in gremio.
Ipſa ſuum Zephyritis eo famulumque legarat &c.

Adde quoque Turnebum lib. I. Adverſ. c. 7. ubi de Arſinoe Zephyritide. Itemque Modium ep. 117. Novant. Lect. quae ſi cui placent, non repugnabo. SCHEFF. Firmant eam lectionem MSS. 3. Vlitt. & Catullus carm. 67. Quibus adde, quae Turnebus habet Adverſ. lib. I. cap. 7. & Modius Novantiq. ep. 117. MUNCK. *Zophintidis* d'Orv. cod. *Zephirethidis.* Hemſt. *Zephiritidis* 2. Voſſ. Mox pro *eumque* Voſſ. pr. & d'Orv. *eoſque.* pro *comparuiſſe* Voſſ. ſec. *comparaſſe.* pro *Olympia* Voſſ. ſec. *Olympiam.* pro *inſiliiſſe* d'Orv. & Voſſ. ſec. *inſiluiſſe.* & ita Heinſt.

5 MAGNANIMAM DIXIT] Catullus: *Cogneram à parvâ virgine magnanimam.* MUNCK.

6 DICIT VIRGINIBUS LESBIIS] Sanctandr. *dicit & virginibus.* Non admitto. SCHEFF. Schol. German. *Videntur aliae obſcurae ſeptem juxta caudam ejus, quae vocantur crines Berenices, & ſunt earum virginum, quae Lesbo perierunt. Illa autem magna & clara, quae in pectore eſt, appellatur Tyberone.* Suppleverat vir doctus in libro à Nob. Heinſio mihi commodato: *appellatur ſtella regia à Tuberone.* Venerat idem in mentem Grotio, quem vide in Notis ad Imagines Arat. pag. 43. MUNCK.

7 QUAM CUIQUE RELICTAM] Haec non cohaerent cum ſequentibus. Quid enim eſt, *dotem, quam ſolveret?* Lego, *quum cuique relictam.* SCHEFF.

8 INTER EOS CONSTITUISSE PETITIONEM] Sanctandr. *inter eas.* Non placet, nec mutandum quid videtur. Vide Indicem. SCHEFF.

Ad CAP. XXV.

9 JOVIS ET THETIDIS] Imo *Themidis*, & mox, *Aſtraei*, pro *Aſcraei* legendum, ex Modii membranis. Ipſum vide ſupra dicto loco. SCHEFF. Ita & Veneta, Soter, & Vlitt. 3. Perperam vulgo editur *Thetidis.* Schol. German. *Hanc Heſiodus Jovis & Themidis filiam eſſe dicit nomine Juſtam.* Lege, *Juſtitiam.* Eratoſth. cap. 3. Εἴρηκε θυγατέρα Διὸς ϗ Θέμιδος, καλεῖσθαι δὲ αὐτὴν Δίκην. Rectè ergo mox Hyginus, *Juſtitiam appellatam.* Ex Capella apparet etiam virginem ipſam Themidem dictam nonnullis. Sic enim ille Lib. II. *Verum Themis, aut Aſtraea, aut Erigone dicebatur.* MUNCK. Pro *dicit* Hemſt. *dixit.* codd. Voſſ. & d'Orv. *Jovis & Themidis.* V. Serv. ad Ecl. IV. 6. Theo ad Aratum pag. 13. τῆς παρθένου. Ἡ αὐτὴ δέ ἐστι ϗ ΔΙΚΗ, ἥτις ϗ ζυγὰ ταλαντεύει. quam Virginem ab Heſiodo Jovis filiam vocari docet idem pag. 15. Heſiodi locus O. & D. 256. Ἡ δέ τε ΠΑΡΘΕΝΟΣ ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα. ubi plura.

10 DEMONSTRAT, PROPTER] Mallem, *demonſtrat, ac propter.* SCHEFF.

11 NAVIGIO] H. e. navigatione. Vide Gronov.

[1] consuevisse. Sed post eorum obitum qui sint nati, eos minus officiosos, magis avaros coepisse fieri: quare minus Justitiam inter homines fuisse conversatam. [2] Denique caussam pervenisse usque eo, dum diceretur: [3] aeneum genus hominum natum. Itaque jam non potuisse pati amplius, & ad sidera evolasse. Sed hanc [4] alii Fortunam, alii Cererem dixerunt: & hoc magis non convenit inter eos, quod caput ejus nimium obscurum videtur. Nonnulli etiam Erigonen Icarii filiam dixerunt, de qua supra diximus. Alii autem Apollinis filiam ex Chrysothemi natam, & infantem Parthenon nomine adpellatam: eamque, quod parva interierit, ab Apolline inter sidera conlocatam.

XXVI. *Scorpius.*

Hic propter magnitudinem membrorum in duo signa dividitur, [5] quorum unius effigiem nostri Libram dixerunt. Sed omnino totum signum hac de caussa statutum existimatur, quod Orion cum venaretur, & in eo [6] exercitatissimum se esse confideret, [7] dixisse etiam Dianae & Latonae, se omnia, quae ex terra exoriantur, interficere valere. Quare Terram permotam, Scorpionem misisse, qui eum interficere demonstratur. Jovem autem utriusque animum admiratum, Scorpionem inter astra conlocasse, ut species ejus hominibus documento

nov. Observat. in Eccles. Script. cap. 25. Giphan. Observ. Ling. Lat. pag. 145. MUNCK.

1 CONSUEVISSE] *Consuevisse* Vlitt. 3. MUNCK. *Esse* post *usum* abest duobus Vossianis. qui & *consuesse* pro *consuevisse* exhibent, ut & Hemst. pro *conversatam* Voss. prim. *versatam* ut & Hemst.

2 DENIQUE EAM PERVENISSE] Quam? Virginem seu Justitiam? Quid autem? *Justitia pervenit, donec diceretur heu heu.* Lego igitur, *denique rem pervenisse usque eo.* Genus loquendi notissimum. Unus Codicum Morelli habet, *denique caussam.* Et fortasse scriptum compendiose fuit *cam*, id dein mutatum in *eam.* Sane *causam* pro re qualibet usurpant optimi scriptores; item statu, conditione, saepe etiam morbo, qui sensus huic loco maxime accommodatus. V. Gronov. III. Observ. c. 14. SCHEFF.

3 HEU HEU GENUS HOMINUM NATUM] *Heu heu g. h. malum.* MICYLL. Micyllus legit, *genus hominum malum.* Vix assentior. Sensus is videtur. Heu, Heu, natum esse genus hominum. Sunt verba dolentis, & execrantis natos homines. Morellianus unus, *dum diceretur, aeneum genus hominum natum:* non incommode. Etique desumpta ex Cod. Modii, ut patet ex ipsius Novant. Lect. ep. 121. SCHEFF. Morell. alter & Mod. *aeneum genus hominum natum.* Quam lectionem adfirmat Vlitt. 3. Aratus Phaenom. pag. 19. ed. Lond. Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνοι ἐτέθνασαν, οἱ δ' ἐγένοντο Χαλκείη γενεὴ &c. MUNCK. Confirmant lectionem duo Voss. d'Orv. & Hemst. pro *eam perv.* iidem *caussam pervenisse*, quod in textum recepi. pro *etiam Erig.* Voss. prim. haud male *eam Erig.* ut & Hemst.

4 ALII FORTUNAM] Germ. Schol. *Nonnulli autem eam esse Cererem, eo quod spicas teneat, alii Atargatin: quidam vero Fortunam, pro eo quod sine capite astris infertur* Deprompta ista ex Eratosth. cap. 9. ubi malè Ἀταργάττη pro Ἀταργάτις editum. MUNCK. Vid. Salmas. Ex. Plin. pag. 872, 873.

Ad CAP. XXVI.

5 QUORUM UNIUS EFFIGIEM] Non agnoscunt

τὸ

mento eſſet, ne quis eorum [8] de aliqua re ſibi confideret. Dianam autem propter ſtudium Orionis petiſſe à Jove, ut idem illi beneficium daret petenti, quod Terrae ultro tribuiſſet. [9] Itaque eum conſtitutum, ut, cum [10] Scorpius oriatur, Orion occidat.

XXVII. *Sagittarius.*

Hunc complures Centaurum eſſe dixerunt: alii autem hac de cauſſa negaverunt, quod nemo Centaurus [11] ſagittis ſit uſus. Hic autem quaeritur, cur equinis cruribus ſit deformatus, & [12] caudam habeat ut Satyri. Dicunt enim nonnulli hunc eſſe [13] Crotum nomine, Euphemes Muſarum nutricis filium, ut ait [14] Soſitheus tragoediarum ſcriptor: eum domicilium in monte Helicone habuiſſe, & cum Muſis ſolitum delectari, nonnunquam etiam ſtudio venationis exerceri. Itaque pro merita diligentia magnam laudem adſecutum. nam & celerrimum in ſylvis, & acutiſſimum in Muſis factum eſſe. Pro quo ſtudio illius petiſſe Muſas ab Jove, ut in aliquo aſtrorum numero [15] deformaretur. [16] Itaque Jovem feciſſe, ut cum omnia illius artificia uno corpore vellet ſignificare, crura ejus equina feciſſe, quod equo multum ſit uſus: & ſagittas pro ingenio adjunxiſſe, ut ex his & acumen [17] & celeritas eſſe videretur: Caudam ſatyricam in corpore fixiſſe, quod non minus hoc Muſae, quam Liber Satyris ſit delecta-

τὸ unius Vlitt. 3. Sed perperam. Quare libram dixerint chelas, diſces ex Theone in Arat. p. 15. ed. Lond. MUNCK. *Quarum effig.* Voſſ. pr. *quor. effig.* ſec.

6 EXERCITATISSIMUM SE ESSE CONFID.] Duo Voſſ. & d'Orv. cod. delent *ſe.* & pro *exercitatiſſimum s. e. c.* Cod. d'Orvill. *exercitatiſſimus eſſe confideret.* Graeca conſtructio. Videndi Stolberg. ad Sophocl. Ajac. vs. 1394. J. Perizon. ad AElian. XIII. V. H. 20. & XIV. 18. & Lambin. ad Horat. I. Carm. O. 11, 43.

7 DIXISSE ETIAM] *Τὸ etiam* non habet unus ex Vlitt. Praeterea malim *dixiſſet*, ut pendeat à *τῷ quod*, quod praeceſſit. MUNCK.

8 DE ALIQUA RE] Praepoſitionem ignorant Vlitt. 3. Vide ſupr. cap. 23. MUNCK. Delent praepoſitionem Hemſt. duo Voſſ. & cod. d'Orv. pro *a Jove* iidem *ab Jove.* pro *daret* Voſſ. ſec. *praeſtaret.* pro *petenti* Hemſt. *potenti.*

9 ITAQUE EUM CONSTITUTUM] Neſcio, an non ſcripſerit Hyginus, *ita itaque eum conſtitutum, ut* &c. SCHEFF. *Ita itaque eum* Clar. Schefferus. MUNCK.

10 SCORPIUS ORIATUR] *Exoriatur* Vlitt. 3. MUNCK. *Exoriatur* duo Voſſ. & d'Orv.

Ad CAP. XXVII.

11 SAGITTIS SIT USUS] Voſſ. ſec. *ſagittarius uſus.* forſan *ſagitta ſic uſus.*

12 CAUDAM HABEAT UT SATYRI] *Velut ſagittarii* peſſimè Schol. German. Corrige ex Hygino & Eratoſth. cap. 28. MUNCK.

13 CROTUM] *Crotonem* Schol. Germ. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 224. MUNCK.

14 SOSITHEUS] *Soſtheus* Vlitt. 3. cum Venetâ. Perperam. Vid. Schol. German. & Eratoſthenem. MUNCK. *Soſtheus* Hemſt.

15 DEFORMARETUR] *Deformaret* Vlitt. 3. MUNCK. Voſſ. prim. Hemſt. & d'Orv. *deformaret.*

16 ITAQUE JOVEM FECISSE, UT EUM] Diſtingue ac emenda. *Itaque Jovem feciſſe. Et cum omnia.* SCHEFF. *Et cum* Cl. Schefferus. MUNCK. *Uno* abeſt Voſſiano pr. pro *multum* duo Voſſ. *multo.*

17 ET CELERITAS ESSE VIDERETUR] Scribo, *& ce-*

lectatus. Ante hujus pedes stellae sunt paucae in rotundo deformatae, quas [1] coronam ejus [2] ut ludentis abjectam, nonnulli dixerunt.

XXVIII. [3] *Capricornus.*

Hujus effigies similis est AEgipani: quem Jupiter, quod cum eo erat nutritus, in sideribus esse voluit, ut Capram nutricem, de qua ante diximus. Hic etiam dicitur, [4] cum Jupiter Titanas obpugnaret, primus objecisse hostibus timorem, qui πανικὸς adpellatur, ut ait Eratosthenes: hac etiam de caussa ejus inferiorem partem [5] piscis esse formationem, quod muricibus, [6] id est maritimis conchyliis [7] hostes sit jaculatus pro lapidum [8] jactatione. AEgyptii autem sacerdotes & nonnulli poetae dicunt, cum complures [9] dii in AEgyptum convenissent, repente venisse eodem Typhona acerrimum giganta, & ma-

& celeritas ejus videretur. ingenii nimirum, cujus virtutes adumbrare debebat. SCHEFF. *Ejus* idem. Optimè παρ' ἐμοίγε κελτῇ. MUNCK. Pro *& celeritas esse* Voss. pr. *celeritas ejus*. Paullo ante pro *sagittas* Voss. pr. *sagittis*. *pro ingenio* delent duo Voss. Pro *hoc Musae* Hemsterhusii cod. *hoc Croto Musae*. quae lectio placet Celeb. Wesselingo lib. II. Obs. cap. 23. pro *Liber Sat.* Voss. sec. *Liber & Sat.* pro *in rotundo* Hemst. *& in rotundo.*

1 CORONAM EJUS] Haec corona austrina est, de qua videndus Scalig. ad Manil. p. 411. & Theo in Aratum p. 51. ed. Lond. Geminus pag. 48. Νότιος στέφανος ὑπό τινων οὐρανίσκος προσαγορεύεται. Plura dabit nomina Theo. MUNCK. *Quam coronam* Voss. sec. & d'Orv. de corona hac Grotius ad Imagin. pag. 59.

2 UT LUDENTIS] Ὡσεὶ κωμάζοντος, ut rectè interpretatur Scaliger. MUNCK.

Ad CAP. XXVIII.

3 CAPRICORNUS] *Pan* dicitur ab Eratosth. cap. 27. Schol. Arati p. 39. Ὁ δὲ Αἰγόκερως ὅμοιός ἐστι τῇ αἰγί. Κατηστερίσθη δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Πανός. εἰς γὰρ τοῦτον μετεβλήθη, διωκόμενος μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν &c. MUNCK.

4 CUM JUPITER TITANAS] *Quod cum.* Soter & Veneta. MUNCK. Unde *timor* sive terror *Panicus* nomen habeat, aliam originem tradit Plutarchus de Iside & Osiride. pag. 356. Tom. II. Sed de terrore *Panico* Schol. Eurip. in Medea vs. 1172. Casaub. Lect. Theocrit. cap. VII. & G. Cuperus lib. III. Observat. cap. 12. pag. 316. comparandi.

5 PISCIS ESSE FORMATIONEM] *Formatione* Morelliani codices. MUNCK.

6 ID EST MARITIMIS CONCHYLIIS] Glossatoris haec sunt, non Hygini, nec agnoscunt codices Morelliani. In iisdem pro *formationem* legitur *formatione* id est, forma, specie, quod probo. Item pro *jactatione jactione*, quod itidem censeo esse rectum, & conveniens nostro. Ut sit *jactus* & *jactio*, sicut *actus* & *actio*, *tactus* & *tactio*, & similia. SCHEFF. Haec nec Morelliani, nec 3. ex Vlitianis agnoscunt. Deleantur ergo, ut glossemata. MUNCK. Nec etiam mei agnoscunt.

7 HOSTES SIT JACULATUS] Aliam causam afferunt Theo & Eratosthenes locis modo laudatis. MUNCK.

8 JACTATIONE] *Jactione* cum Morellianis 3. Vlitiani. MUNCK.

9 DII IN AEGYPTUM] Morelliani, *de AEgypto*, non placet. SCHEFF. Duo Voss. *de AEgipto.* pro *venisse* iidem *pervenisse.* Sed *in AEgyptum* ne mutes. Apollodor. lib. I. pag. 21. θεοὶ δὲ —— εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. pro *cum compl.* Hemst. *compl.*

10 DEORUM INIMICUM] Morelliani, *deorum hostem*, ex glossa. SCHEFF. *Hostem* iidem codices cum Morellianis. MUNCK. Ita & duo Voss. & Hemst.

11 QUO TIMORE PERMOTOS] Videri possit, *quos timore permotos.* Verum nil mutandum. *Quo* est *ex quo*, ex qua caussa, ut supra c. 21. & in fabulis saepissime. SCHEFF.

12 THREICIA AVIS] *Threcia* Vlitt. 3. MUNCK.

13 DIANAM CATO SIMULATAM] Sanctandreana,

& maxime [10] deorum inimicum: [11] quo timore permotos in alias figuras se convertisse, Mercurium factum esse Ibin, Apollinem autem, quae [12] Threicia avis vocatur; [13] Dianam aeluro simulatam. Quibus de caussis AEgyptios ea genera violari non sinere demonstrant, quod deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen se dejecisse, & posteriorem partem corporis, effigiem piscis, [14] alteram autem hirci fecisse, & ita à Typhone profugisse: cujus cogitatum Jovem admiratum, effigiem ejus inter sidera fixisse.

XXIX. *Aquarius.*

Hunc complures Ganymedem esse dixerunt: quem Jupiter, propter pulchritudinem corporis ereptum parentibus, deorum ministrum fecisse existimatur. Itaque ostenditur [15] ut aquam aliquo infundens. Hegesia-

na, *Dianam merulam simulatam.* Sed hoc nimium recedit. Neque caussa videtur. Cattus enim sive felis inter Deos AEgyptiorum. Et nominatim in urbe Bubasti sepulchra ejus, ubi Diana colebatur, quod Pignorius in mensa Isiaca notavit, & iccirco Juvenalem minus vere scripsit dixisse. *Oppida tota canem venerantur, nemo Dianam.* Credo autem ibi potissimum sepulchra ejus, quod esset Dianae animal acceptum. Verum video, quid possit objici; catum, sive cattum potius (ita enim est scribendum) apud Latinos non esse in usu, numerarique inter barbara. Observo tamen, reperiri apud glossatorem veterem Benedicti, titulo de Bestiis. Ibi enim legitur, *Cattus*, αἴλουρος. Similiter in lexico Graeco-Latino: Αἴλουρος, *felax*, *haec catta.* Et fortasse fuit plebi tantum receptum, a cujus vocabulis non abhorret noster. Scribo igitur, *Dianam cattae simulatam*, donec codices fide digni aliud demonstrent. Quanquam pro *catto* scribi forte debeat *aeluro*, ut est suspicatus Flavius Syllog. IV. Conj. c. 72. quia scriptum reperit in vetusto libro Lazari cujusdam *aelaro.* Neque mihi dubium, quin ex *aelaro* adjectione litterae ex voce praecedenti factum primo sit *melaro*, deinde *meralo*, postremo *merula*, quod Sanctandreana servavit. SCHEFF. *Merulam* unus ex Vlitt. Sed caeteri *beluro* vel *merulo.* Legendum omnino *aeluro*, hoc est, feli sive cato, ut suspicatus est pridem Flavius Syllog. IV. quod *aelaro* in codice quodam invenisset. Non sinit nos de emendatione illâ dubitare Antoninus cap. 28. ubi de Typhone agit: Ἀπόλλων μὲν ἐγένετο ἱέραξ, Ἑρμῆς δὲ Ἶβις, Ἄρης δε λεπιδωτὸς ἰχθὺς, Ἄρτεμις δὲ αἴλουρος. Veneta exhibet *claro.* Unde vulgatum *cato* videtur ortum. Ovid. V. Met. 330. *Fele soror Phoebi, niveâ Saturnia vacca, Pisce Venus latuit.* MUNCK. *Heluro* Voss. pr. *eluro* sec. *elaro* cod. d'Orv. pro *deorum* Voss. pr. & Hemst. *eorum.* Dein ita in Voss. sec. *E. t. Pan dicitur in flumine se d.* Idem Codex exhibet cap. 30. *in flumine se projecisse.*

14 Alteram autem hirci] Vide not. ad Lactant. Argum. Lib. V. Met. fab. 5. Germanici Schol. *Habet posteriorem partem piscis, priorem capricorni.* Addit idem, *item matrem ejus capram, quod dicolon invenisset in mari, ideo piscis caudâ notatam.* Pro *dicolon* rescripserim *cochlon.* Eratosthenes cap. 27. Οὐδεὶς δὲ δοκεῖ εὑρεῖν τὸν κόχλον. MUNCK. Ptolem. Hephaestion lib. VII. apud Photium pag. 494. ΠΑ͂ΝΑ δέ φησιν ἸΧΘΥ͂Ν εἶναι θαλάσσιον κητώδη, ὅμοιον τῷ ΠΑΝΙ κατὰ τὴν ὌΨΙΝ. Ex hac certe fabula Pan ἁλίπλαγκτος vocatur a Sophocle in Ajace vs. 704. ubi Schol. Vet. anxie in hujus tituli caussam inquirit, & inter alia, ὅτι τὸν Τυφῶνα δικτύοις ἠγρεύσεν, hoc nomine invocari Panem putat. ἄκτιος sive *litoralis* vocatur a Theocrito Idyll. V. 14. ubi Schol. Vet. a Pindaro, piscatorum curam agere Panem, dici docet.

Ad CAP. XXIX.

15 Ut aquam aliquo infundens] Quo? nam illud *aliquo* non declarat. Vix autem verosimile, sic indeterminate nostrum posuisse. Mallem, *ut aquam caliculo infundens.* Nota fabula, qua pincernam Jovis factum Ganymedem ferunt. SCHEFF. *Caliculo* conjicit Cl. Scheffe-

rus.

gesianax autem Deucaliona dicit esse, quod, eo regnante, tanta vis aquae se de coelo profuderit, ut cataclysmus factus esse diceretur. [1] Eubulus autem Cecropem demonstrat esse, antiquitatem generis commemorans, & ostendens, antequam vinum traditum sit hominibus, aqua in sacrificiis deorum usos esse, & ante Cecropem regnasse, quam vinum sit inventum.

XXX. *Pisces.*

[2] Diogenetes Erythracus ait, quodam tempore Venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem venisse, & eodem loco repente Typhona giganta, de quo supra diximus, adparuisse. Venerem autem cum filio in flumen se projecisse, & ibi figuram piscium forma mutasse: quo facto, periculo esse liberatos. Itaque postea Syros, [3] qui his locis sunt proximi, destitisse pisces esitare, quod vereantur eos capere; ne simili caussa aut deorum praesidia inpugnare videantur, aut eos ipsos captare. Eratosthenes autem ex eo pisce [4] natos homines dicit: de quo post dicemus.

XXXI.

rus. Quod non malè arridet. Eratosth. cap. 26. Ἔχων γὰρ ἔσηκεν οἰνοχόων. MUNCK. Τὸ ereptum abest Voss. pr. Voss. sec. aquilo. pro *Deucaliona* Hemst. *Deucalion.*

1 Eubulus] *Eubolus* Soter & Veneta. Sed perperam. MUNCK.

Ad CAP. XXX.

2 Diogenes Brithracus] In Sanctand. est *Diogenites Erythracus.* At Vossius in de Histor. Lat. legit *Diogenetes Erythraeus*, ubi tamen mallet *Diogennetus*, vel *Diogenes.* SCHEFF. *Diogenetes Erythracus* Soter. Veneta, *Diogenites Eritbracbus.* Unde corruptius vulgarunt nonnulli *Diogenites Britbacus.* Vossius legit *Diogenetes Erythraeus* Lib. III. Histor. Graec. Sed mallet *Diogennetus*, vel *Diogenes Erythraeus*, ut repraesentat Anonymi codex. MUNCK. Hemst. *Diogenetes Erythracus. Diognetes* duo Voss. *Diognetus* d'Orv. Varii fuere *Diogneti.* praeter alios fuit Diognetus Cretensis pugil, de quo Ptol. Hephaestion. lib. v. apud Photium pag. 486. Deinde *Diognetus* Erythraeorum dux, de quo Plutarch. de Virtut. Mulier. Tom. II. pag. 254. qui Diognetus Erythraeus mihi persuadet, ut nomen hoc Erythraeis familiare, & in codd. exaratum hic reponam, τὸ *loco* abest 2. Vossianis. pro *bis locis s. p.* omnes codd. *in bis locis s. p.* ut ediderant Schefferus ac Micyllus.

3 Qui in his locis sunt proximi] Delet Sanctand. illud *in*, sed sine caussa, quod pridem Sanctius demonstravit. SCHEFF.

4 Natos homines dicit] Imo *natos bos.* Venerem, & Cupidinem, ut vult Salmasius ad Solin. p. 282. Et sic Modius, nisi quo scribat *pisces bos natos*, explicetque de piscibus syderibus. Quod praefero, propter ea, quae sequuntur apud nostrum. Convenit enim eis c. 41. At de Venere & Cupidine nil legas. SCHEFF. Optimè Vlitt. 3. *Natos bos dicit.* Nati hi duo pisces ex pisce illo magno, qui Notius appellatur, de quo cap. 41. Verba Eratosthenis sunt cap. 41. Τούτου καὶ τοὺς β ἐκγόνους εἶναι. Plura dicemus infr. ad cap. 41. MUNCK. Pro *post* Voss. sec. & cod. d'Orv. *posterius.* abest *ex* Hemst. Cur vero Syri piscibus abstineant, variae feruntur esse caussae, de quibus egi ad fab. 197. Cum hoc Nostri capite confer Ovid. II. Fast. vs. 458. & seqq.

Ad CAP. XXXI.

5 Cetus] *Coetos* Voss. prim. *Cete* sec. forsan *Cetos.* Hyginus amat Graeca: deinde in Vossianis hic legitur: *boc dicitur ut a Neptuno sit missum.*

6 De

XXXI. [5] *Cetus.*

De hoc dicitur, quod à Neptuno ſit miſſus, ut Andromedam interficeret, [6] de qua ante diximus; [7] ſed à Perſeo [8] ſit interfectus, propter inmanitatem corporis, [9] & per illius virtutem inter ſidera conlocatus.

XXXII. *Eridanus.*

[10] Hunc alii Nilum, complures etiam Oceanum eſſe dixerunt. Qui autem Nilum volunt vocari, propter magnitudinem ejus & utilitatem, [11] aequiſſimum eſſe demonſtrant: praeterea quod infra eum quaedam ſtella ſit, clarius caeteris lucens, nomine [12] Canopos adpellata: Canopos autem inſula flumine abluitur Nilo.

XXXIII.

6 De qua ante] *Quam ante* Veneta. MUNCK. Cod. d'Orv. *quam.* Hemſt. *quod.*

7 Sed a Perseo] *Sed quod à Perſeo* Vlitt. 3. MUNCK. Ita & cod. d'Orv. *quod* abſque *ſed* Voſſiano ſec. & pro *interfectus* & *collocatus* uterque Voſſ. *interfectum* & *collocatum.*

8 Sit interfectus, propter] Si quid mutandum, mallem tranſpoſita legere, *interfectus, ſit propter.* SCHEFF.

9 Et per illius virtutem] *Tò per* non agnoſcunt MSS. Vlitiani. Veneta, *& illius virtute.* Quod probandum utique. MUNCK. Exſulat & ab Hemſt.

Ad CAP. XXXII.

10 Hunc &c.] Voſſ. pr. *Alii Nilum volunt propter.*

11 AEquissimum esse] Eratoſth. cap. 37. Ἕτεροι δέ φασιν δικαιότατον αὐτὸν εἶναι Νεῖλον. MUNCK.

12 Canopos] Eratoſthenes: Ὑπόκειται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ καλούμενος ἀστὴρ Κάνωβος, ὃς ἐγγίζει πηδαλίῳ Ἀργοῦς. Schol. German. *Subjacet ei ſtella, quae vocatur Canopus, ſive Ptolemaeon ſplendens, tangitque temonem navis.* Pro *Ptolemacon* lege *Ptolemaeos* vel *Ptolemaeus.* Capella Lib. VIII. *Et ſtellam, quam quidam Canopum, quidam Ptolemaeum appellant, quae ſuperioribus inconſpicua in confinio Alexandriae incipit apparere, ut partem fluminis Eridani aeſtimabo.* Vitruvius lib. IX. cap. 7. *Stella Canopi, quae bis regionibus eſt ignota.* Proclus in Sphaerâ de Canobo ſub finem: Οὗτος μὲν ἐν Ῥόδῳ μόλις θεωρητός ἐστιν, ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὁρᾶται. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἐστὶ παντελῶς ἀφανής. Immo ἐκφανής. Sed iſta videntur aſſuta Proclo à malâ manu. MUNCK. Pro *alluitur.* Voſſ. ſec. *abluitur.* Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 11. poſtquam multa de Canobo Amyclaeo & urbe adnotavit, haec addidit de ſtella ἐκ δὲ τοῦ Κανώβου ἐκείνου τοῦ κυβερνήτου καὶ ἈΣΤΉΡ, ἐκεῖ που φαινόμενος, ΚΆΝΩΒΟΣ ἐπωνόμασται, ἀφανὴς μὲν τοῖς ἐν τῷ Ἑλλαδικῷ κλίματι, ἀπὸ δὲ Ῥόδου ἀρχόμενος φαίνεσθαι, ὃς ἐν τῷ μεσουρανεῖν, τρίτον λέγεται ζωδίου μέρος ἀπέχειν. Plutarch. de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 359. (Αἰγύπτιοι) ἔτι δὲ καὶ στρατηγὸν ὀνομάζουσιν Ὄσιριν, καὶ κυβερνήτην Κάνωβον, οὗ φασιν ἐπώνυμον γεγονέναι τὸν ἀστέρα. Adde de hoc ſidere Grotium ad Imagines pag. 66. De inſula Canobo haec Herodotus lib. II. cap. 15. μέχρι Κερκασώρου πόλιος, καθ' ἣν σχίζεται Νεῖλος, ἔς τε Πηλούσιον ῥέων, καὶ ἐς ΚΆΝΩΒΟΝ. Vid. & cap. 17. cap. 113. Αἰγύπτου ἐς τὸ νῦν ΚΑΝΩΒΙΚῸΝ καλεύμενον στόμα τοῦ Νείλου. Plura ſi de Canobo ſcire deſideras, adi Cl. Arnaldi Obſ. ad AEſchyl. cap. XXXII.

XXXIII. *Lepus.*

[1] Hic dicitur Orionis Canem fugere venantis. Nam cum, ut oportebat, eum venatorem finxiſſent, voluerunt etiam hoc ſignificare aliqua de cauſſa; itaque leporem ad pedes ejus fugientem finxerunt: quem nonnulli [2] à Mercurio conſtitutum dixerunt, eique datum eſſe praeter caetera genera quadrupedum, ut alios pareret, alios haberet in ventre. Qui autem ab hac cauſſa diſſentiunt, negant, tam nobilem & tam magnum venatorem, de quo & ante in Scorpionis ſigno diximus, oportere fingi leporem venari. [3] Callimachum quoque adcuſari, quod, cum Dianae ſcriberet laudes, eam leporum ſanguine gaudere, & eos venari dixiſſet. Itaque Oriona cum Tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc hiſtoriam memoriae [4] prodiderunt: Apud antiquos [5] in inſula Lero nullum leporem fuiſſe, ſed ex eorum civitate adoleſcentium quemdam, ſtudio generis inductum, ab exteris finibus leporem foeminam praegnantem adtuliſſe, & [6] ad ejus partum diligentiſſime miniſtraſſe. Itaque cum peperiſſet, [7] compluribus

Ad CAP. XXXIII.

1 Hic dicitur] Eadem verba habes apud Schol. Germanici in Daſypode. MUNCK. *Ut oportebat* exſulant ab Hemſt.

2 A Mercurio c.] Theo ad Aratum pag. 40. *καταστερισθῆναι δὲ αὐτὸν λέγουσιν* ὙΦ' ἙΡΜΟΥ͂ *διὰ τὴν ταχύτητα καὶ τὴν πολυγονίαν. μόνῳ γὰρ τούτῳ ἐδόθη κύειν πλείονα, ὧν τὰ μὲν τίκτει, τὰ δὲ ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ.* De leporis hac foecunditate vide, quos laudat Gysb. Cuperus in Harpocrate pag. 63. pro *in ventre* Hemſt. *in ventrem.*

3 Callimachum quoque accusari] Peſſimè in Scholiaſte Germanici: *Callimachuſque accuſat eum, quod* &c. Suſpicor ſcribendum in Hygino *accuſant*, & apud Scholiaſten illum, *Callimachumque*, vel *Callimachum quoque accuſant, quod* &c. Tangitur verſus ſecundus Hymni in Dianam: Τῇ *τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται*. Perperam vertit Friſchlinus: *Cui tela & retia curae ſunt.* MUNCK. Inmerito accuſatur Callimachus; lepores enim Dianae fuere ſacri, ejuſque miniſtri. Pauſan. lib. III. cap. 22. pag. 268. dicit ab incolis urbis Boiarum Dianam eſſe vocatam *Σώτειραν*, quia monſtraverat hujus urbis condendae locum per leporem. Plura dabit Spanhemius.

4 Prodiderunt] Voſſ. ſec. *tradiderunt.*

5 In insula Lero] Plinius in Ithaca nullos lepores vivere ſcribit. MICYLL. Notat hic Micyllus, Plinium in Ithaca lepores nullos vivere ſcripſiſſe. Unde videtur pro *Lero* putaſſe *Ithacam ſubſtituendam.* Sanctandreana ſervat ;. & ſcribit, *in inſula Lero*, id quod vulgo quidem uſitatum. At apud noſtrum non ignotae iſtiusmodi ellipſes, de quibus egimus in indice. SCHEFF. Ita & Veneta. *In inſula Hiero* Scholiaſtae Germanici editiones antiquiores. Sed perperam, ut puto. Leri inſulae meminere praeter alios AElian. Hiſtor. Anim. lib. IV. cap. 12. & Strabo lib. XIV. Verum nihil illi de leporibus. De Carpatho tantum non idem, quod heic de Lero Hyginus, narrat Euſtath. ad Dionyſ. p. 71. MUNCK. De *Lero inſula* etiam Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 530. *in inſula Lero* Voſſ. pr. & d'Orv. ſed Voſſ. ſec. & Hemſt. *in inſulam Lero.* τὸ *ex* abeſt Voſſ. primo.

6 Ad ejus partum diligentissime ministrasse] An ſcribendum, *diligentiſſime ei miniſtraſſe.* SCHEFF. Τὸ *diligentiſſimè* non agnoſcunt 2. Vlitt. Invenit tamen in Hygino olim Schol. German. *Et ad ejus partum diligentiſſimè, quae opus eſſent, adminiſtravit.* MUNCK. Τὸ *diligentiſſime* abeſt Voſſ. primo, ceteri agnoſcunt.

7 Compluribus civitatis &c.] *Id compluribus* Schefferus. MUNCK.

8 Studium incidisse] Videtur deeſſe *id.* Scrib. *peperiſſet, id compluribus* &c. SCHEFF.

9 Cum ab hominibus nihil] Morellianus unus, *cum a Dominis.* SCHEFF. *A dominis* unus Vlitt.

bus ejus civitatis [8] ſtudium incidiſſe, & partim precio, partim beneficio mercatos, omnes lepores alere coepiſſe. Itaque non longo intervallo tantam multitudinem leporum procreatam, ut tota inſula ab his obcupata diceretur: quibus [9] cum ab hominibus nihil daretur, in ſemina eorum inpetu facto omnia comederunt. Quo facto incolae calamitate adfecti, cum fame forent obpreſſi, communi conſilio totius civitatis vix denique eos ex inſula abegiſſe dicuntur. [10] Itaque poſtea leporis figuram in aſtris conſtituiſſe, ut homines meminiſſent, nil eſſe tam exoptandum in vita, quin ex eo plus doloris, quam laetitiae capere poſterius cogerentur.

XXXIV. [11] *Orion.*

Hunc Heſiodus Neptuni filium dicit, [12] ex Euryale Minois filia natum. Conceſſum autem ei, ut ſupra fluctus [13] curreret, ut in terra: quemadmodum Iphiclo [14] datum dicitur, ut ſupra ariſtas curreret, nec eas infringeret. [15] Ariſtomachus autem dicit, [16] quemdam Hyriea

Vlitt. & alter Morellianus. MUNCK. *A dominum* Voſſ. ſec. qui *cum* praefigit *τῆς incolae.*

10 Itaque postea leporis] *Itaque pro eo leporis* Vlitt. unus. Sed alterum adſtruit Schol. German. *Itaque poſtea leporis figuram aſtris contulerunt.* Lege, *in aſtris conſtituerunt* ex Hygino. MUNCK. Pro *itaque* d'Orv. *ita.*

Ad CAP. XXXIV.

11 Orion] Hic & *Jugula* dictus eſt Latinis. Iſidor. Orig. lib. III. cap. 20. *Hunc Latini Jugulam vocant, quod ſit armatus, ut gladius, & ſtellarum luce terribilis atque clariſſimus.* Corruptus ergo idem Iſidor. de Naturâ rerum cap. 26. *Hic autem Orion gladius dictus eſt. Unde etiam eum Latini jugulum vocant, ſidus, ut videtur, armatum, & terrarum luce terribile.* Corrige, *Jugulam.* Corruptus etiam in hac voce Schol. German. pag. 84. ed. Sanct. *A ſiniſtris Orionis, qui & Incola.* Et pag. 124. *Orion, qui & Incola vocatur.* Emenda utrobique *Jugula.* MUNCK.

12 Ex Euryale] Ita & Eratoſthenes cap. 32. & Schol. Germanici. Perperam ergo Schol. Arati pag. 43. Βρύλλης τοῦ Μίνωος. Perperam etiam Schol. Nicandri p. 3. ed. Soterianae, Ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν ἐξ Ἱέλης τοῦ Μίνωος θυγατρὸς εἶναι. MUNCK. Eadem jam obſervavit P. Leopardus lib. XIII. Emendat. cap. 22. Pherecydes etiam eum Neptuni & Euryales filium facit apud Apollodorum lib. I. pag. m. 15. qui & eum e terra natum credi docet. Τριπάτωρ dictus eſt Orion a Nonno, quia trium Deorum filius fingebatur eſſe. Conſule Edw. Simſonii Chronic. A. M. 2598. & Serv. ad I. AEn. 535. Hic Orion dicitur ab AEgyptiis anima eſſe Ori in ſidera relata, ac fulgens. Vid. Plut. in Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 357.

13 Curreret, ut in terra] Recte ſic Sanctandr. Maluerat Modius: *ut ſupra fluctus curreret, quemadmodum in terra Iphiclo datum dicitur.* Sed alterum rectius videtur. SCHEFF.

14 Datum] Abeſt Hemſt.

15 Aristonicus] *Ariſtomachus.* MICYLL. Micyllus habet, *Ariſtomachus*, quod receperunt in textum editionis Sanctandr. Notat Voſſius, Ariſtomachi vocabulum reperiri etiam in Aldina & Morelli editione. Quia tamen idem Ariſtonicum Tarentium oſtendit laudari Photio & Ptolomaeo, & ex hoc affert fabulam de Hydra, quacum Hercules certavit, ſtatuo, nil eſſe mutandum. SCHEFF. *Ariſtomachum* eum ſcriptorem appellat quoque Germanici Interpres; ſtabiliuntque eam lectionem 3. ex codicibus Vlitianis. Malè ergo *Ariſtonicus* alii. MUNCK. *Ariſtonicus* legendum. conſule P. Leopardi lib. XIII. Emendat. cap. 22. qui egregie de hoc Hygini capite toto meritus eſt.

16 Quendam Hyriea] Ita non dubitavi reponere pro *Erythrea*, quod Veneta, Soterianâ, Morell. & Schol. German. exhibent. MSS. Vlitt.

riea fuiſſe Thebis, [1] Pindarus autem in inſula Chio. Hunc autem cum Jovem & Mercurium hoſpitio recepiſſet, petiſſe ab his, ut ſibi aliquid liberorum naſceretur. Itaque quo facilius petitum inpetraret, bovem inmolaſſe, & his pro epulis adpoſuiſſe: quod cum feciſſet, popoſciſſe Jovem & Mercurium, quod corium de bove [2] fuiſſet detractum, & quod fecerant urinae in corium infudiſſe, & id ſub terra poni juſſiſſe: ex quo poſtea natum puerum, quem Hyrieus [3] è facto Uriona nomine adpellaret: ſed vetuſtate & conſuetudine factum eſt, ut Orion vocaretur. Hic dicitur Thebis Chium veniſſe, & OEnopionis filiam [4] Meropen per vinum cupiditate incenſus compreſſiſſe: pro quo facto ab OEnopione excaecatus, & de inſula ejectus, exiſtimatur Lemnum ad Vulcanum perveniſſe, & ab eo quemdam ducem [5] Cedaliona nomine adcepiſſe: quem collo ferens ad Solem veniſſe, & ab eo ſanatus, ut ſe ulciſceretur, Chium revertiſſe: OEnopiona autem à civibus ſub terra cuſtoditum eſſe. Quem poſtquam ſe invenire poſſe deſperaret Orion, in inſulam Cretam perveniſſe, [6] & ibi venari coepiſſe cum Diana, & ei polliceri [7] quae ſupra diximus, & ita ad ſidera perveniſſe. Nonnulli autem ajunt, Oriona cum OEnopione prope nimia conjunctum amicitia vixiſſe: & quod ei voluerit ſuum ſtudium in venando probare, Dianae quoque pollicitum, quae ſupra dixi-

Vlitt. *Chatrea* vel *Caterea* habebant. Quod propius accedit ad veram ſcripturam, ut & *Hyrea* Mycilli. Vide not. ad Hygin. Mythol. cap. 195. & Strabon. Lib. IX. MUNCK. Voſſ. prim. & Hemſt. *Catrea*; tert. *Catheren.* d'Orv. *Crathea.* Sed *Hyrea* ſive *Hyriea* legendum hic eſſe jam vidit P. Leopardus lib. XIII. Emendat. cap. 22. Hyginus dicit *quemdam Hyriea*, a Schol. vero Homeri Iliad. Σ. vs. 486. dicitur ῾ΥΡΙΕΥ῾Σ ὁ Ποσειδῶνος καὶ ᾽Αλκυόνης μιᾶς τῶν ῎Ατλαντος θυγατέρων. qui plura de hac fabula refert: ut & a Palaephato de Incredibilib. cap. 5. Hujus regnum fuit Hyria, & Orionis patria Straboni lib. IX. pag. 620. & unde apud Plutarch. περὶ φυγῆς. p. 602. D. legendum pro τῆς Θυρίας, quod Orionis habitaculum vocat, τῆς ῾Υρίας.

1 Pindarus] In Dithyrambis, ut eſt apud Strabonem. MUNCK.

2 Fuisset detractum] *Foret* MSS. 3. MUNCK. *Foret* Voſſ. prim. & tert. pro *ſubponi* Voſſ. tert. *ſubponi terrae* recte. Hemſt. *poni ſub terram.* Mox pro *deſperaret* Voſſ. tert. *deſperaverit.*

3 E facto Uriona &c.] Quod ſic genitus eſſet. Ovid. v. Faſt. 535. *Hunc Hyrieus, quia ſic genitus vocat Uriona; Perdidit antiquum littera prima ſonum.* MUNCK. Pro *vetuſtate* Voſſ. prim. & tert. *venuſtate.* pro *incenſus* Voſſ. tert. *inſenſus.*

4 Meropen] Ita & omnium antiquiſſima Veneta, & Schol. German. Malè ergo Μέροπη eam vocat Theo ad Aratum, Αἰρὼ Parthenius, ᾽Αερόπην Nicandri Interpres. MUNCK. Conſule Apollodor. lib. I. p. 15. & P. Leopard. l. l. De *OEnopione* dixi ad fab. 129.

5 Cedalionem] Voſſ. prim. *Cedaliona. Celedoniam* Voſſ. tert. *Cydaliona* vocat Theo ad Aratum pag. m. 38. *Endaliona* vocat Eratoſthenes cap. 32. Non poſſum non addere, quae codici MSS. Scholiaſtae Caeſaris Germanici, quem Cl. Oudendorpius ipſe cum edit. contulit, literatus orbis debet, *ipſe cum Lemnum veniſſet Vulcani auxilio uſus eſt, qui dedit ei caballum, qui eum ferret. Qui cum ad ortum ſolis veniſſet.* In genere eum παῖδα vocat Apollodorus lib. I. pag. 15.

6 Et ibi ven. &c.] Uſque ad *nonnulli* deſunt Voſſ. primo. τὸ *cum* ante *voluerit* abeſt Hemſt.

7 Quae supra diximus] Cap. 26. ubi de ſcorpio erat ſermo. SCHEFF. Cap. 26. *Se omnia, quae è terrâ oriuntur, interficere valere.* Schol. German. *Cum in Celinio venaretur, Dianam*

diximus, & ita interfectum. Alii dicunt cum Callimacho, cum Dianae vim voluerit adferre, ab ea ſagittis eſſe confixum, & ad ſidera propter venandi conſimile ſtudium [8] deformatum. [9] Iſter autem dicit, Oriona à Diana eſſe dilectum, & pene factum, ut ei nupſiſſe exiſtimaretur. Quod cum Apollo [10] aegre ferret, & ſaepe [11] eam objurgans nihil egiſſet, natantis Orionis longe caput ſolum videri conſpicatus, contendit cum Diana, eam non poſſe ſagittam mittere ad id, quod nigrum in mari videretur. Quae cum ſe vellet in eo ſtudio maxime artificem dici, ſagitta miſſa caput Orionis trajecit. Itaque eum cum fluctus interfectum ad litus ejeciſſet, & ſe eum Diana percuſſiſſe plurimum doleret, multis ejus obitum proſecuta lacrimis, inter ſidera ſtatuiſſe exiſtimatur. Sed quae poſt mortem ejus Diana fecerit, [12] in ejus hiſtoriis dicemus.

XXXV. *Canis.*

Hic dicitur ab Jove cuſtos Europae adpoſitus eſſe, & ad Minoa perveniſſe: quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur ſanaſſe, & pro eo beneficio Canem [13] munere adcepiſſe, quod illa ſtudioſa fuerit venationis: & quod Cani fuerat datum, ne ulla fera praeterire eum

nam irridens, contemnebat ejus opera, quae in monte conſtituebat. Itaque Dianam miſiſſe ſcorpionem dicitur, qui Orionem vitâ privaret. Idem in Scorpio: *Nigidius autem dicit, Scorpionem ad perniciem Orionis in inſulâ Chio in Chelippio ortum, voluntate atque ope Dianae. Nam cum in monte Celſionio venaretur, irridens Dianam* &c. Pro *Celinio*, *Chilippio*, *Celſionio* videtur reponendum *Colone* ex Eratoſth. cap. 7. Τοῦτόν φασιν ἐποίησεν Ἄρτεμις ἀναδοθῆναι τῆς Κολώνης τῆς Χίου νήσου. MUNCK.

8 DEFORMATUM] Abeſt Voſſ. primo. *Deformarunt* Voſſ. tert.

9 ISTER AUTEM DICIT] *Hiſtrius* Ven. & MSS. 3. ex Vlitianis. Scribe *Iſtrus* tum heic, tum cap. 35. Uſus eſt terminatione Graecâ, ut in *Periandrus*, *Maeandrus*, *Euandrus*, aliiſque. MUNCK. *Hiſtrius* Voſſ. prim. tert. Hemſt. & d'Orv. Micyll. cap. ſequ. *Iſter* reponit.

10 AEGRE FERRET] Voſſ. tert. *haec reſciret.* Superſciptum *hoc referret.*

11 EAM OBJURGANS HOC FECISSE NIHIL EGISSET] Deeſſe *nihil proficeret* vel ſimile videtur. MICYLL. Sanctand. *eam objurgans nihil egiſſet.* Mihi omnia videntur apta & proba in ſcriptura veteri, ſi modo deleatur *&*, quod videtur factum ex ſyllaba poſtrema vocis praecedentis. *Quod Apollo cum aegre ferret, ſaepe eam objurgans, hoc feciſſe*, ſupple ex ſuperioribus, *dicit* Iſter. Porro illud *hoc* reſpicit ſequentia: *Natantis Orionis* &c. Id enim fecit Apollo. SCHEFF. *Nihil egiſſet* MSS. 2. Vlitt. Elegans loquendi formula *nihil agere.* Euphorbus in tumulo Ciceronis: *Nil agis, Antoni: ſcripta diſerta manent.* Vell. II. 6. *Nihil tamen egiſti, M. Antoni.* Quint. Declam. XII. *Nihil agis afferendo frumentum, ſi poſt illum diem veneris.* MUNK. Pro *conſpicatus* d'Orv. *conſpicatur*: τὸ *mittere* abeſt Voſſ. primo. pro *dici* Voſſ. prim. & tert. & d'Orv. *videri.* pro *Diana* Voſſ. tert. *obitum.*

12 IN EJUS HISTORIIS DICEMUS] Quaenam iſtae hiſtoriae? An intelligit fabulas? Sed nil huc pertinens in eis reperitur, & *dicemus* ad futurum pertinet. At fabulas jam ante compoſuerat. An peculiare quidpiam de Diana ſcribere propoſuerat? SCHEFF.

Ad CAP. XXXV.

13 MUNERE ACCEPISSE] Ovid. a Diana accepiſſe ait. MICYLL. Malim, *muneri*, ut cap. 5. *Muneri accepiſſe à Veneris & Horis.* quanquam ibi

eum possset. Post ejus obitum Canis ad Cephalum pervenit, quod Procris ejus fuerat uxor: quem ille secum ducens Thebas pervenit, ubi erat vulpes, cui datum dicebatur, [1] ut omnes Canes effugere posset. Itaque [2] cum in unum pervenissent, Jupiter nescius, quid faceret, ut Ister ait, utrosque in lapides convertit. Nonnulli hunc Canem Orionis esse dixerunt, & quod studiosus fuerit venandi, cum eo Canem quoque inter astra conlocatum. Alii autem [3] Icarii Canem esse dixerunt, de quo ante [4] diximus: quae multa proposita suos habent auctores. Sed Canis habet in lingua stellam unam, [5] quae ipsa Canis adpellatur: in capite autem alteram, quam Isis suo nomine statuisse existimatur, [6] & Sirion adpellasse propter flammae candorem: quod ejusmodi sit, ut praeter caeteras lucere videatur. Itaque [7] quo magis eam cognoscerent, Sirion adpellasse.

XXXVII.

ibi Anonymi codex, *pro munere accepisse*. Possis dicere heic subaudiri praepositionem, quam addit German. Scholiastes, *Procridi in munere datam*. Et post paulo: *Et in munere utrem plenum vino tribuit*. Fabulam vide apud Anton. Liberal. cap. 41. MUNCK. De re Vid. P. Leopard. lib. VII. cap. 24. pro *quem* cod. d'Orv. *qua*. Omnes mei agnoscunt *munere*, ut & cap. 5. pro *ubi* Hemst. *ibi*.

1 UT OMNES C. E. POSSET] Voss. pr. ut Micyllus & Schefferus ediderunt *omnes c. e. posse*. rectissime. Consule Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. IV. fab. 25. vs. 27. & in Obs. Misc. Vol. IV. Tom. III. pag. 391.

2 CUM IN UNUM PERVENISSENT] Ἐπὶ τὸ αὐτό. Sallust. Jugurth. cap. 11. *Reguli in unum convenerunt*. Cap. 50. *Neque in unum sese recipiebant*. Cap. 98. *In unum contrahit*. Vetus Interpres Matth. XXII. 34. *Convenerunt in unum*. Luc. cap. XVII. 35. *Duae erunt mulieres in unum*. MUNCK. Consule Gronovium ad Livii lib. XXVIII. cap. 3. Cort. ad Sallust. B. Cat. cap. XVII. §. 2. Burm. in Var. Lect. Servii ad Virgil. II. Georgic. 382. Caesar addere solet *locum*. Vid. Oudendorp. ad lib. II. B. G. cap. 5.

3 ICARII CANEM] Ut Lucianus in Dialogo, Deorum Ecclesia. MICYLL. *Icari* Veneta & Schol. German. Vide not. ad cap. 4. & Lucian. in Θεῶν Ἐκκλησίᾳ. MUNCK. *In lapides* absunt Hemst.

4 DIXIMUS, QUAE MULTA] Sunt haec turbata, & hoc modo constituenda & distinguenda, *diximus multa, quae proposita*, &c. SCHEFF. Schefferus, *multa, quae proposita*. MUNCK.

5 QUAE IPSA CANIS] Mallem, *quae & ipsa canis* &c. Schol. Germ. *Habet autem stellas, in capite unam, quae Isidis dicitur, claram, in linguâ unam, quam Sirium vel canem vocant*. Etiam Eratosthenes, contra quam Hyginus facit, à Sirio Isidem distinguit. Adi ipsum cap. 33. In ore sive linguâ canis Sirius, in capite Isis est. Geminus p. 48. *Stella vero splendida, quae est in ore canis majoris, quaeque videtur incrementum aestivum efficere, eodem nomine cum toto signo canis appellatur*. MUNCK. Pro *stellam* Hemst. *stella*.

6 ET SIRION APPELLASSE] Schol. Arati pag. 42. ed. Lond. Σείριος καλεῖται, παρ' ὅσον σεσήρεν αὐτοῦ τὸ φῶς, καὶ ἔστι τρεφυείζον ἐκ τοῦ παλμοῦ τῆς λαμπηδόνος. Confer Etymol. magnum in Σειριάω, & Vossii in *Sirius*. Aratus: Ὀξέα σειριάει, καί μιν καλέουσ' ἄνθρωποι Σείριον. MUNCK. Pro *in lingua* Voss. pr. *in linguam*. De *Sirio* Schol. Euripidis in Hecuba vs. 1088. pag. 98. in Iphig. Aulide vs. 7. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 222. Tzetzes ad Lycophron. vs. 397. Serv. ad X. AEn. 273. Lact. ad Statii I. Theb. 635. ad IV. Theb. 777. & H. Junius lib. I. Animadv. cap. 5.

7 QUO MAGIS EAM COGNOSCERENT] Hyginum ante oculos habuit Isidorus Etym. lib. III. *Canis autem vocatur propterea quod corpora morbo afficiat: sive propter flammae candorem, quod ejusmodi sit, ut prae caeteris lucere videatur. Itaque*

quo

XXXVI. *Procyon.*

Hic ante majorem Canem exoriri videtur, ſed à nonnullis Orionis eſſe exiſtimatur. hac etiam de cauſſa [8] Procyon eſt adpellatus, ſed iiſdem omnibus hiſtoriis, [9] quibus ſuperior Canis, adnumeratur.

XXXVII. *Argo.*

Hanc nonnulli propter celeritatem dixerunt Argo graece adpellatam: alii, quod [10] Argus ejus fuerit inventor. Hanc autem [11] primam in mari fuiſſe complures dixerunt: & hac re maxime ſtellis eſſe figuratam. Hanc navim factam Pindarus ait in Magneſia oppido, cui Demetrias eſt nomen. Callimachus autem in iiſdem finibus ad [12] Apollinis Actii templum, quod Argonautae proficiſcentes ſtatuiſſe exiſtimantur in eo loco, qui Pagaſae vocatur, ideo quod navis Argo ibi pri-

quo magis eam cognoſcerent Sirion appellaſſe. Germ. Schol. *Sirium autem ſtellam vocatum putant propter flammae candorem.* MUNCK. Pro *Sirion* Voſſ. duo & d'Orv. *Siriona.*

S C H E F F. *Enumeratur* mallet Schefferus. MUNCK. *Sed idem omnibus hiſtoriis, quibus ſup. canis adnumeratur* d'Orvill. cod. cujus ſcripturam me ſequi hic moneo.

Ad CAP. XXXVI.

8 Procyon] *Anticanis* Scholiaſtae Germanici eſt. Sed rectius *antecanis* Plinio & Ciceroni, ut *anteſcholanus* πρόσχολος Petronio. Appellatur autem eo nomine vel totum ſignum canis minoris, vel ſtella ſplendida, quae eſt in cane minore. Vide Eratoſth. cap. 42. Geminum pag. 48. Theon. in Aratum p. 56. ed. Lond. *Minuſculus canis* eſt Vitruvio lib. IX. cap. 7. *Canicula* Hygino ſupr. cap. 4. Sed perperam, ſi audias Scaligerum ad Manil. p. 405. Peccat etiam Capella *caniculam* appellans canem majorem lib. VIII. Verba ejus adduximus infr. ad cap. 12. lib. IV. Nec melius rem geſſit Schol. Horat. ad Lib. I. od. 17. Caniculae. *Sirii ſtellae in ōre caniculae afferentis nimios calores.* MUNCK.

9 Quibus superior canis annumeratur] Mallem *enumeratur*. *Nam canis annumeratur hiſtoriis*, vix idonee dicitur. At *enumeratur* hoc modo uſurpat & Cicero. Virgilius IV.

—— Ego te, quae plurima fando
Enumerare potes, nunquam regina negabo

Ad CAP. XXXVII.

10 Argus ejus inventor] Poſis Magneſius Glaucum Argus fabrum fuiſſe dicit apud Athenaeum lib. VII. cap. 12.

11 Primam in mari fuisse] Vide Eratoſth. cap. 35. & Schol. German. quaeque annotavi ad Hygin. Mythol. cap. 14. MUNCK. Haec magis eſſent veriſimilia, neque neceſſe eſſet, ut de navi longa intelligeremus, ſi crederemus AEgyptiis de navi Argo haec adnotantibus apud Plutarch. in Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 359. Καὶ τὸ πλοῖον, ὃ καλοῦσιν Ἕλληνες Ἀργώ, τῆς Ὀσίριδος νεὼς εἴδωλον ἐπὶ τιμῇ κατηστερισμένον.

12 Apollinis Actii] Apud Apollon. Rhod. lib. I. vs. 359. ſic Jaſon:

Τείως δ᾽ αὖ καὶ βωμὸν ἘΠΑΚΤΙΟΥ ἐμβασίοιο
Θείομεν Ἀπόλλωνος, ὅ μοι χρείων ὑπέδεκτο
Σημανέειν δείξειν τε πόρους ἁλός, εἴ κε θυηλαῖς
Οὗ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.

Et vs. 403.

Νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
ἈΚΤΙΟΥ ἐμβασίοιο τ᾽ ἐπώνυμον.

primum compacta dicitur, quod est Graece [1] παγᾶσαι. Homerus hunc eumdem locum in Thessaliae finibus esse demonstrat. AEschylus autem, ut nonnulli ajunt, [2] à Minerva quamdam materiam loquentem [3] eodem esse conjunctam. Sed hujus non tota effigies inter astra videtur: [4] divisa enim est à puppi usque ad malum: significans, ne homines fractis navibus pertimescerent.

XXXVIII. *Centaurus.*

Hic dicitur nomine Chiron Saturni & Philyrae filius esse, qui non modo caeteros Centauros, sed homines quoque justitia superasse, [5] AEsculapium & Achillem nutrisse, existimatur: pietate igitur & diligentia effecit, ut inter astra numeraretur. Apud hunc Hercules cum [6] diverteretur, & simul cum Chirone sedens sagittas considera-ret,

Pergit Jason vs. 411.

Κλῦθι ἄναξ ΠΑΓΑΣΑ'Σ τε πόλιν τ' Αἰσονίδα νώων,
Ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον.

Huic Deo Argonautae sacra quoque fecisse dicuntur, postquam Phaeacum terram, Cercyram, haud procul ab Actio sitam, adtigerunt, ab Orpheo in Argonaut. vs. 1296. Consule Jac. Nic. Loënsem lib. III. Epiphyll. cap. 15. qui pluribus de Apolline Actio agit. ut & Misc. Obs. Vol. VI. Tom. III. pag. 501. Num. 12.

1 ΠΑΓΑ͂ΣΑΙ] Doricum hoc dicas pro παγῆσαι. Sed quid est παγῆσαι? Forte, παγῆναι. Tzetzes in Scutum Hesiodi pag. 194. ed. Heins. Πάγασος πόλις τῆς Θετταλίας. τόπος ὀνομαστικὸς παρὰ τὸ ἐκεῖ πεπῆχθαι Ἀργώ. Puto excidisse aliquid. Lego, Παγασαὶ τόπος &c. Nam Παγασαὶ ἐπίνειον Φερῶν est Straboni Lib. IX. Sic dictum ἀπὸ ναυπηγίας τῆς Ἀργοῦς. *Pagasa* autem Plinio Lib. IV. 8. oppidum est Demetrias postea dictum. Verum an & Magnesia idem olim nomen habuerit, quod heic ait Hyginus, ignoro. Hoc scio Argos vocatum ab aliis illud oppidum, ubi fabricata illa heroum navis sit, & inde Argo dictam. Vide Etym. magnum in voce Ἀργώ. & Eustath. in Homer. Iliad. p. 247. ed. Bas. MUNCK. De loco, quo haec navis aedificata fertur, consule Lact. ad Statii III. Theb. 518. ad V. Theb. 335. & ad I. Achill. vs. 156.

2 A MIN. QUAMD. M. LOQU.] Consule Philostrat. lib. II. Iconum cap. 15. Orphei Argonaut. vs. 265. Apollodor. lib. I. pag. m. 53, 65. Callistrati Statuam 10. & Meziriac. ad Ovidii VI. Ep. Heroid. p. 83. An humanam vocem habuerit Argo, disquirit Schottus in Obs. Human. II. 10. ut me docuit Celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. I. 2. & vide, qui fabulam ex Lingua Orientis explicat, S. Bochartum lib. II. Geogr. S. cap. II. pag. 739, 740.

3 EODEM ESSE CONJUNCTAM] Suspicor, scripsisse nostrum *eadem esse conjunctam*, ut referatur ad *navem*, & sit, velut *junctam cum ea* positum. Nisi fors putamus *eodem* positum antique, *pro eidem*, cum praesertim tale quid occurrat & alibi. SCHEFF.

4 DIVISA EN. EST A P.] Vide Theon. ad Aratum pag. 40, 41. & Eratosthen. cap. 35.

Ad CAP. XXXVIII.

5 AESCULAPIUM ET ACHILLEM] Modius ex membranis suis legit, *AEsculapiumque*. SCHEFF. AEsculapium canino lacte nutritum, & Chironi traditum Medicinam didicisse e Lactantio de Fals. Relig. docet Burm. ad Ovid. II. Met. 599. Vide Pind. O. Pyth. III. vs. 80. Plures Chironem hunc habuisse discipulos, quos artem militarem, Medicam, Musicam, Justitiam docuit, ut praeter AEsculapium, Telamonem, Peleum, Theseum, Cocytum, discimus e Philostrato cap. IX. Heroicon. & Ptol. Hephaestionis lib. I. apud Photium pag. 471. nec non hunc Achillem, (vid. Pausan. lib. III. cap. 18. pag. 255.) qui infans recens natus Chironi traditus, & leonum, ursorum, aprorum hinnulorumque medul-

ret, fertur una earum decidisse supra pedem Chironis, & ita eum interfecisse. Alii autem dicunt, Centaurum miratum, quod tam [7] brevibus sagittis tam magna corpora Centaurorum interfecerit, ipsum contendere arcum conatum: itaque ex ejus manu sagittam prolapsam in pedem ejus incidisse: pro qua re Jupiter ejus misertus, inter sidera eum constituit [8] cum hostia, quam supra aram tenens inmolare videtur. Hunc alii [9] Pholon esse Centaurum dixerunt, [10] eum, qui aruspicio praeter caeteros plurimum valuisset: itaque ad Aram cum hostia venire Jovis voluntate figuratum.

XXXIX. [11] *Ara.*

In hac primum dii existimantur sacra & conjurationem fecisse, cum Titanas obpugnare conarentur: eam autem Cyclopas fecisse. Ab ea con-

medullis nutritus fuisse dicitur. Videndi Plutarchus lib. IV. Sympos. cap. I. Philostratus cap. XIX. §. 2. Heroicon. & II. Iconum cap. 2. Schol. Homeri Iliad. Π. 36. Columna ad Ennii Fragm. ex Achill. pag. 218. & Meziriac. ad Ovidii Epist. III. Heroid. pag. 222. Ab uxore vero Chironis Chariclo, & matre ejusdem Philyra nutritum esse Achillem docet Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. 813. Idem Schol. ad lib. I. vs. 558. ista de Achille non ab Homero, sed ab iis, qui post Homerum scripserunt, memorata fuisse adnotat. Homerus tamen Iliad. Λ. 830. Achillem a Chirone artem Medicam doctum esse scribit, & Theo ad Aratum pag. 48. adnotat ὁ δὲ Χείρων ἐν τῷ σπηλαίῳ κατῳκήσας δικαιοσύνῃ συνέζη καὶ παιδεύσας ἈΣΚΛΗΠΙΟ'Ν τὸν υἱὸν Ἀπόλλωνος καὶ ἈΧΙΛΛΕ'Α τὸν Πηλέως τὴν ἰατρικὴν, καὶ ἸΑ'ΣΩΝΑ, πρὸς τιμὴν κατηστερίσθη.

6 Diverteretur] Voss. sec. *diverteret.* lege *deverteret.*

7 Brevibus sagittis] H. e. parvis. Sic infr. cap. 42. *Sed haec est brevis & clara.* Confer annot. ad Fulg. de Prisc. Serm. in voce TUTULI. MUNCK.

8 Cum hostia] *Pantheram* Capella appellat Lib. VIII. *Bestiam* χθονικῶς Vitruvius Lib. IX. Schol. German. *Quidam arbitrantur tenere in sinistrâ manu arma & leporem, in dextra vero bestiolam, quae* θηρίον *appellatur; &* βύρσαν, *id est, utrem vini plenum, in quo libabat diis in sacrario.* Non convenit ei per omnia cum Eratosthene cap. 40. MUNCK.

9 Pholon esse Cent.] Consule Apollodor. lib. II. pag. 115. Serv. ad VIII. AEn. 294. & Lact. ad Statii II. Achill. vs. 41.

10 Eumque - - valere] Al. *Eumque - - valuisse.* MICYLL. Sanctand. *eum, qui aruspicio.* Non habet *valuisset.* Utrumque probo, sed & pro *valuisset* mallem, *valeret.* Quanquam *valuisse* in quibusdam libris legi testetur Micyllus, quocum illud *eumque* potest stare. SCHEFF. *Eum qui* Voss. sec. & d'Orv. iidemque *valuisset.*

Ad CAP. XXXIX.

11 Ara] *Nectar* Eratostheni est cap. 39. *Sacrarium* Schol. German. Θυμιατήριον Proclo, Θυτήριον Arato & Theoni p. 52. *Thuribulum* Germanico; nimirum quia Θυτήριον λιβανωτίδι ὁμοιόν ἐστι, ut ait Theo. Capella in Catalogo signorum austrinorum, *caelulum, ara* &c. Glossa interlinearis interpretatur, *caelulum thuribulum à caelando.* Atqui ara & thuribulum idem est signum. *Coelulum* est οὐρανίσκος, corona austrina. Vide annot. superius ad cap. 27. Astron. Manil. Lib. I. *Ipsius hic mundi templum est, victrixque solutis Ara nitet sacris* &c. Germanici Scholiasten illustrat, quod ait Chrysologus Sermon. 87. *Inter sacraria nativitas sacra procuratur.* i. e. inter aras. Sacellum aliis est. Nepos Themist. cap. 8. *Cum eâ se in sacrarium, quod summâ colebatur cerimoniâ, se conjecit.* Quid propriè *sacrarium* sit, docet Servius ad AEn. XII. 199. *Sacrarium*, inquit, *propriè locus est in templo, in quo sacra reponuntur; sicut donarium est, ubi collocantur oblata.* Sed in Gloss. Philox. *sacrarium*, ναϊσκάριον. Quo sensu Ambrosius Hexaëm. lib. III. cap. I. *Templum illud sacrarium Trinitatis.* MUNCK.

consuetudine homines dicuntur instituisse sibi, ut, cum aliquam rem efficere cogitarent, [1] prius sacrificarent, quam agere incepissent.

XL. *Hydra.*

[2] In qua Corvus insidere, & Crater positus existimatur, de qua hanc habemus memoriae proditam caussam: Corvus Apollinis tutela usus, eo sacrificante, missus [3] ad fontem aquam puram petitum, [4] vidit arbores complures ficorum inmaturas: eas exspectans, dum maturescerent, in arbore quadam earum consedit. Itaque post aliquot dies coctis ficis, & à Corvo compluribus earum comesis, exspectans Apollo Corvum, vidit eum [5] cum Cratere pleno volare festinantem. [6] Pro quo admisso ejus dicitur, quod diu moratus sit, Apollinem, qui coactus mora Corvi alia aqua est usus, hac ignominia eum adfecisse, ut quamdiu fici coquerentur, Corvus bibere non possit, ideo [7] quod guttur habeat pertusum illis diebus. Itaque cum vellet significare sitim Corvi, inter sidera constituit Cratera, & subposuit Hydram, quae Corvum sitientem moraretur: videtur enim rostro

1 Prius sacrific.] Theo ad Aratum pag. 46. Τὸ δὲ ΘΥΤΗΡΙΟΝ λιβανωτίδι ὅμοιόν ἐστιν, ᾧ φασι τοὺς θεοὺς χρήσασθαι, ὅτε τοὺς Τιτᾶνας κατηγωνίσαντο. Ἐρατοσθένης δέ φησι (cap. 39.) τοῦτο τὸ θυτήριον εἶναι, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον οἱ θεοὶ συνωμοσίαν ἐποιήσαντο, ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν ὁ Ζεύς, Κυκλώπων κατασκευασάντων, ἔχον ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάλυμμα, ὅπως μὴ ἴδωσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ δύναμιν. ἐπιτυχόντες δὲ τῇ πράξει ἔθηκαν καὶ εἰς οὐρανοὺς τὸ αὐτὸ κατασκεύασμα, ὃ καὶ εἰς τὰ συμπόσια φέρουσιν οἱ κοινωνεῖν βουλόμενοι, ἢ αὐτοὺς αἱρούμενοι ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς ὀμνύειν δίδοσθαι βουλομένοις, ὡς δικαιοτάτην πίστιν τηρῶσι, καὶ τῇ χειρὶ ἐφάπτονται δεικνύντες συγνωμοσύνης μαρτύριον τὸ πῦρ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μάντεις ποιοῦσι.

Ad CAP. XL.

2 In hac corvus insidere positus] Sanctandr. ex Modiano auctius: *In qua corvus insidere & crater positus existimatur.* Ego nisi libri probatioris accesserit auctoritas, non accipio. *Insidere* puto pro *sedere* positum. Ordo *corvus positus existimatur sedere in hac hydra.* Dicas, sequitur tamen de cratere. Repono, sequi & de serpente, cujus ipsius etiam hic facienda mentio fuisset, si haec ratio valeret. SCHEFF.

3 Ad fontem] *A fonte* Veneta cum aliis antiquioribus. Sed alteram lectionem non unus tantum ex MSS. Vlitii, sed & German. Schol. adstruit: *Missus*, inquit, *ad fontem, ut diis ad libandum aquam deferret.* MUNCK. *Ad fontem* Voss. sec. & d'Orv. Consule Theon. ad Aratum pag. 49. Τὸ *post* ante *aliquot dies* abest Hemsterhusiano, nec male.

4 Vidit arbores complures ficorum immaturas] Illud *arbores* suspectum mihi, quippe quod ex versu sequenti huc perlatum videatur. Certe *arbores immaturas* nemo dixerit. Vide tamen nostram suspicionem in Indice. SCHEFF. *Arbores grossos ficus habentes* appellat Schol. German. De grossis vide lib. 1. Charis. Vetus Interpres Cantic. Salom. cap. 11. 13. *Ficus protulit grossos suos.* Cato R. R. cap. 93. *Fici uti grossos teneant.* &c. MUNCK. Ovid. 11. Fast. 253.

Stabat adhuc duris ficus densissima pomis
Tentat eam rostro: non erat apta legi.
Immemor imperii sedisse sub arbore fertur,
Dum fierent tarda dulcia poma mora.

Deinde addit.

At tibi, dum lactens haerebit in arbore ficus
De nullo gelidae fonte bibantur aquae.

5 Cum Crat. pl.] Ovid. 11. Fastor. addit

cor-

roſtro caudam ejus extremam verberare, [8] ut tamquam ſinat, ſe ad Crateram tranſire. [9] Iſter autem & complures dixerunt, Coronida Phlegyae filiam fuiſſe: hanc autem ex Apolline AEſculapium procreaſſe, ſed poſtea Iſchyn Elati filium cum ea concubuiſſe. Quod cum [10] videret Corvus, Apollini nunciaſſe: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio eum nigrum feciſſe, & Iſchyn ſagittis confixiſſe. De Cratera autem hanc hiſtoriam Philarchus ſcribit: In Cherſoneſo, quae confinis eſt Trojae, ubi Proteſilai ſepulchrum ſtatutum complures dixerunt, [11] urbs Phlaguſa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret, incidit eorum finibus repentina vaſtitas & civium internecio miranda: qua re Demiphonta permotum ferunt miſiſſe ad Apollinis oraculum, [12] quaerens remedium vaſtitatis. Reſponſo autem dato, ut quotannis una de nobilium genere virgo diis penatibus eorum inmolaretur: Demiphon omnium filias praeter ſuas ſorte ductas interficiebat, uſque dum cuidam civium loco nobiliſſimo eorum nato perdoluit inceptum Demiphontis, qui negare coepit de ſua filia ſe paſſurum ſortiri, niſi eodem regis filiae eſſent conjectae. Quo facto rex permotus, illius filiam ſine ſorte ductam

corvum una attuliſſe hydrum quoque, & culpam morae in illum rejeciſſe, tamquam qui ſe remoratus fuiſſet. MICYLL. Τὸ *eum* abeſt Hemſt.

6 Quo pro admisso] Sanctandr. *pro quo.* Sed tales trajectiones non inuſitatae noſtro, quod ſaepe alias oſtendi. SCHEFF. H. e. pro quo peccato Ovid. XI. Heroid. *Ah miſer admiſſo plectitur ille meo.* Et XVI. *Matris in admiſſo falſâ ſub imagine luſae.* II. Art. Am. 381. *Conjugis admiſſum violataque jura mariti.* MUNCK. Pro *Apollinem* Hemſt. *Apollo.*

7 Quod guttur habeat pertusum] Aliam cauſam adduxi ex AEliano ad Fulgent. Lib. I. 12. MUNCK.

8 Ut tanquam non sinat se] Sanctandreana negationem omittit, quod cur factum ſit non video. Nam & Ovidius oſtendit, culpam rejeciſſe corvum in Hydram, quaſi ad craterem ire corvum prohibuerit. SCHEFF. Adſtruunt eam lectionem 3. Vlitt. Veneta tamen & aliae antiquiores, *ut tanquam non ſinat.* MUNCK. Mei etiam delent τὸ *non.*

9 Histrus] Al. *Iſter.* MICYLL. Notat Micyllus, alios hic exhibere *Iſter.* Sed fortaſſe, qui ab aliis *Iſter*, a noſtro *Hiſtrus* dictus eſt, ut ſolent in ejuſmodi nominibus variare. SCHEFF. *Hiſtrius* Veneta & Vlitt. 3. Scribe *Iſtrus.* Retinuit terminationem Graecam, ut in *Periandrus*, *Theſſandrus*, aliiſque. Ἴστρος eſt Graecis. Vide Heſych. in Ἀμαλλα. & Plutarch. libr. de Muſicâ. MUNCK. De AEſculapii parentibus egi ad fab. 161. Adde, quae Pauſan. lib. III. cap. 26. pag. 277. de Leuctrorum incolis notat.

10 Videret Corvus] Voſſ. ſec. *audiret corvum.*

11 Urbs Phlagusa] D'Orv. cod. & Hemſt. *Flagluſa*; duo Voſſ. *Flaguſa.* locus corruptus. Iſ. Voſſ. ad Melam lib. II. cap. 2. lin. 88. recte legit *Elaeuſa*, pro *Eleus*, ſive *Elaeus*; utroque enim modo ſcriptum reperias, ut docent Cellarius Geogr. Ant. lib. II. cap. XV. §. 35. & Interpr. ad Thucydid. lib. VIII. cap. 102. De hac urbe Eleunte conſule Olear. ad Philoſtrati cap. II. Heroic. §. I. Pauſan. lib. I. cap. 34. p. 83. Καταλέξαι δὲ καὶ ἄλλους ἔχω γενομένους τότε ἀνθρώπους, οἱ θεῶν Ἕλλησι τιμὰς ἔχουσιν. τοῖς δὲ καὶ ἀνάκεινται πόλεις. Ἐλεοῦς ἐν Χερρονήσῳ, Πρωτεσιλάῳ.

12 Quaerens remedium] Vlitt. 3. *quaerentis.* Lego, *quaerentem.* MUNCK. Pro *internecio* Hemſt. *interitio.* Voſſ. pr. *quaerentis.* recte pro *quaerentes.* Plerumque enim plures ſimul mittebantur. Herodot. lib. VII. cap. 140. Πέμψαντες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους. Nepos Themiſt. cap. II. *Miſerunt Delphos conſultum, quidnam facerent de rebus ſuis, DELIBERANTIBUS Pythia reſpondit.* Satis exemplorum in re nota. pro *inmolaretur* Voſſ. pr. *immoletur.* pro *conjectae* idem *convectae.*

ductam interfecit: quod [1] Matusius nomine, virginis pater, [2] instanti tempore simulavit, se patriae caussa non aegre ferre factum: potuisset enim postea sorte ducta nihilominus interire: quod paullatim dies regi in oblivionem perduxit. Itaque cum se prope amicissimum regi virginis pater ostendisset, solenne sacrificium se habere dixit, eumque & filias ejus ad id conficiendum invitavit: qui nihil aliter futurum suspicatus, filias ante misit, [3] ut ipse occupatus in re civili postea veniret. Quod cum exoptanti Matusio adcidisset, [4] filias ejus interfecit, & sanguinem earum cum vino in cratere mixtum advenienti regi pro portione dari jussit. Qui cum filias desideraret, & quid his factum esset, rescisset, Matusium cum cratere [5] in mare projici jussit: quo facto mare, quo ille est projectus, memoriae caussa Matusium mare vocatum est: portus autem adhuc Crater adpellatur: quem antiqui astrologi stellis deformaverunt, ut homines meminissent, [6] maleficium neminem temere lucrari posse: neque oblivionem inimi-

1 MASTUSIUS NOMINE] In aliis legitur *Matusius*. Nos ex Plinio *Mastusius* legendum duximus Vide lib. IV. cap. II. MICYLL. Notat Micyllus, in aliis legi *Matusium*, & sic habet Sanctandr. Putat tamen Micyllus *Mastusium* scribendum, quia sic vocatur mare, cujus in sequentibus, fit mentio apud Plinium lib. IV. c. II. Sane apud Pomponium Melam quoque est *Mastusia* lib. XX. c. 2. Neuter tamen de mari loqui videtur. Quanquam & Grotius in Arat. hoc probet. SCHEFF. *Matusius* & Veneta & Vlitt. 3. cum heic, tum & in sequentibus. *Mastusius* tamen mallet ex Plinii lib. IV. cap. II. Micyllus. MUNCK. Omnes mei *Matusius*. Mare tamen *Mastusium* vocatur. Vide Voss. ad Melae loc. & Cellar. pag. 1064. Geogr. Ant. Tom. I.

2 INSTANTI TEMPORE] H. e. praesenti, ἐνεσταμένῳ. Utitur & Plinius ea phrasi lib. XXIX. cap. I. Nepos Themist. cap. I. Diomedes lib. I. Paul. Epist. ad Rom VIII. 38. Οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα. Vet. Interpr. *Neque instantia, neque futura.* MUNCK. Pro *aegre* Voss. pr. *hac re.* pro *potuisset* omnes praeter d'Orvill. cod. *potuisse. interire*, habet. Voss. pr. *interiit* Voss. sec. d'Orv. *interficere* quomodo Micyllus ac Schefferus ediderunt. Deinde Voss. pr. pro *regi pater.* Virg. *patrem virginis regi.* Ceteri *pater virginis regi.* pro *filias* Hemst. *filiam.*

3 UT IPSE] *Ut & ipse* Vlitt. 4. MUNCK. Pro *in re civili* codex Ms. Hemsterhusii exhibet *jure civili*, ut jam docuit celeb. P. Wesseling. lib. II. Obs. cap. 23. *in* ante *cratere* abest Hemst. Voss. pr. & d'Orv. pro *cratere* Voss. sec. *cratem* & superscriptum erat *cratere.* Idem pro *potione* habet *portione* & pro *desideraret*, *desiderasset.*

4 FILIAS EJUS INTERFECIT] Unus Morellii, *regis filias peremit.* ex glossa, ut opinor. SCHEFF.

5 IN MARE PROJICI] *In mari* Veneta cum aliis antiquitus excusis cum heic, tum & cap. 17. Quod vereor ne frustra editores posteriores mutarint, cum nec in MSS. suis aliter invenerit Vlitius. Lactant. Argum. Lib. XIII. Met. fab. 2. *In profundo praecipitavit.* Ita & ibi MS. Adde not. ad Fulg. lib. I. cap. 2. & Hygin. Mythol. cap. 92. MUNCK. Duo Voss. *in mare.*

6 MALEFICIUM LUCRARI] Impune ferre. Quam phrasin quam immerito è Latio exturbare conetur Boxhornius, disces ex iis, quae ad Catonis disticha annotavit Cl. Daumius. Addo ejus observatis ad eundem modum κερδαίνειν usurpari interdum Graecis. Lucas Act. Apost. cap. XXVII. 21. Κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ ζημίαν. Vet. Interpr. *Lucrique facere injuriam hanc & jacturam.* Vide ibi Pricaeum. Victor in de Persecut. Vandal. Lib. III. *Ut imminentia adhuc tormenta lucreris.* MUNCK. Doctiss. Otto Arntzenius e Cicerone ad Catonis disticha locutionem in Latium vindicavit.

7 QUO ICARIUS SIT USUS] Recte Sanctandr. *quo Icarius.* Sic enim & Luciano dicitur in Dialogo Jovis & Junonis, qui primus vinum monstravit Indis: Ipsique nostro sup. c. 4. Veteres habuerunt *Icarus.* SCHEFF. *Icarus* Veneta, Micyll.

inimicitiarum fieri ſolere. Nonnulli cum Eratoſthene dicunt, eum Cratera eſſe, [7] quo Icarius ſit uſus, cum hominibus oſtenderet vinum. Alii autem, [8] dolium eſſe, quo Mars ab [9] Oto & Ephialte ſit conjectus.

XLI. *Piſcis, qui Notius adpellatur.*

Hic videtur ore aquam excipere à [10] ſigno Aquarii: qui laborantem quondam [11] Iſin ſervaſſe exiſtimatur: pro quo beneficio [12] ſimulacrum piſcis, & ejus filiorum, de quibus ante diximus, inter aſtra conſtituit. Itaque Syri complures piſces non eſitant, & eorum ſimulacra inaurata pro diis penatibus colunt. [13] De hoc & Hegeſias ſcribit.

XLII.

Micyll. & Pariſ. Rectè. Vide not. ſupr. ad cap. 4. & Mythol. cap. 130. MUNCK.

8 Dolium] Homerus κέραμον vocat Iliad. E. vs. 387. i. e. *carcerem* apud Cyprios. vide Schol. & Meurſ. lib. II. de Cypro cap. 25. Pro *autem* Hemſt. *dicunt*.

9 Etho] Ita & Soter. *Otho* Venet. & Micyll. Alii *OEto*. Scribe, *Oto*. Ὦτος enim Graecis eſt. Vide not. ad Mythol. cap. 28. MUNCK. Scribo ex codd. meis *Oto*. Philoſtrat. lib. VII. de Apoll. Tyan. cap. 26. Ὡς Κρόνος μὲν ποτε ἐδέθη βουλαῖς τοῦ Διός, Ἄρης δὲ ὁ πολεμικώτατος ἐν οὐρανῷ μὲν ὑπὸ Ἡφαίστου πρότερον, ἐν γῇ δὲ ὑπὸ τοῦ τοῦ Ἀλωέως. Eadem teſtatur Apollodorus, quem Olearius ibi ad partes vocat. Adde Schol. Homeri Iliad. E. vs. 385. & Heraclid. in Alleg. Hom. p 452.

Ad CAP. XLI.

10 Signo Aquarii] Micyllus & Scheff. ediderunt *ſ. Aquario*. quam lectionem ſolus Voſſ. ſec. agnoſcit. τὸ *quo* abeſt Hemſt.

11 Isin] Aliter Theo ad Aratum pag. 131. Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ τοῦ μεγάλου ἰχθύος ἔκγονοι, περὶ οὗ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ, οἵτινες Δέρκην τὴν Ἀφροδίτης θυγατέρα ἐμπεσοῦσαν εἰς θάλασσαν ἔσωσαν. Pro Δέρκην malit forte quis Δερκέτην, quam & *Phacetin* perperam appellat German. Scholiaſtes. Sed illud *Dercia proles*, quod Avieno reſtituit Grotius, facit, ut nihil mutare audeamus. Δερκετὼ eſt Eratoſtheni cap. 38. ex quo praeterea liquet, pro illis *in Boeth ſtagno* legendum eſſe *Bambyces ſtagno* apud Germanicianum interpretem. Confer, quae ad Eratoſth. cap. 9. annotavit vir doctus, & Hygini Mythol. caput 223. MUNCK. Locus ille Theonis eſt pag. 28. in Ed. Morelli. De hac dea videndi interpretes ad Ovidii IV. Met. 45.

12 Simulacrum piscis, et ejus filiorum, de quibus ante diximus] Cujus filiorum? piſcis, qui autem illi piſcis filii? & ubi de iis dixit? piſces habemus ſupra c. 30. ſed ibi nil de Iſide, nil de filiis piſcis. Et videntur aliqua deeſſe de hominibus ex piſce natis, de quibus poſtea ſe dicturum promittit noſter capite nominato, quod haud dubie fecit hoc loco. Sane alibi nil tale legitur. Niſi malumus *piſcis, & ejus filorum*. Fila vocat, quae coniungunt inter ſeſe piſces, Graecis δεσμοὶ, lineolae Hygino aliis locis. Sed de hoc alii deliberent. SCHEFF. Intellige duos illos piſces Zodiaci, de quibus cap. 30. egit, qui filii hujus magni piſcis fuiſſe dicuntur. Ἐκγόνους appellant Eratoſthenes & Theo, *Nepotes* German. Scholiaſtes. MUNCK. Pro *inter aſtra* Voſſ. pr. *in aſtris*.

13 De hoc et Hegesias] In MS. Modii fuit *Heſias*, ex quo facit *Cteſias*. Sed non neceſſe eſt. Vide Voſſ. de Hiſt. Gr SCHEFF. *De hoc & Heſyas* Veneta. *Et Heſias* Vlitt. 3. Sanè *Heſias* invenit quoque in membranis ſuis Modius, qui rectè omnino inde *Cteſias* facit. Scribe ergo, *de hoc & Cteſias ſcribit*. Eratoſthenes in hac fabula: Ὥς φησι Κτησίας. MUNCK. Codd. mei *Etheſias*.

XLII.

RELIQUUM eſt nobis de quinque ſtellis, quas complures ut erraticas, ita [1] πλανήτας Graeci dixerunt. Quarum una eſt Jovis nomine [2] Phaëthon, quem Heraclides Ponticus ait, quo tempore [3] Prometheus homines finxerit, [4] hunc pulchritudine corporis reliquis praeſtantem feciſſe, [5] eumque ſubprimere cogitare, [6] atque ut certum redderet Cupidinem, Jovi nunciaſſe. Quo facto miſſum Mercurium ad Phaethonta perſuaſiſſe, ut ad Jovem veniret, & inmortalis fieret: itaque eum inter aſtra conlocatum.

SECUNDA ſtella dicitur Solis, quam alii Saturni dixerunt. Hanc Eratoſthenes à Solis filio [7] Phaethonta adpellatam dicit: de quo complures ſcripſerunt, ut patris inſcienter curru vectus, incenderit terras: quo facto ab Jove fulmine percuſſus, in Eridanum [8] dejectus eſt, & à Sole inter ſidera perlatus.

TER-

Ad CAP. XLII.

1 ΠΛΑΝΗ'ΤΑΣ] Voſſ. pr. addit (*id eſt vagos*) quomodo Schefferus edidit. Micyllus vero *ita planetas Graeci vagos dixerunt.* J. Firmicus lib. I. cap. 4. *Quinque etiam ſtellae erraticae, quae planetae a Graecis vocantur.* Septem Antiquiores ſtatuiſſe diſcas e Pauſan. l. III. c. 20. p. 262.

2 PHAETHON] Saturni ſtella ab aliis Phaenon vocatur. Vide Cic. lib. II. de N. D. MICYLL. *Phaethon* & Soter. *Phaeton* antiquiores cum Veneta. Quod idem eſt. Φαίνων, *Phaenon* eſt Eratoſtheni cap. 43. Vide notas ad cap. 17. & 18. lib. IV. MUNCK. *Phoeton* Voſſ. pr. *Pheton* Voſſ. ſec. d'Orv. & Hemſt. qui pro *planetas* exhibet *erraticos atapenatos.*

3 PROMETHEUS] Voſſ. pr. *Metheus.* qui poſt *finxerit* ſcribit *iniſſet.* Voſſ. ſec. vero *conſtituiſſe nihil et.* τὸ *homines* abeſt Hemſt. pro *hunc* idem *hanc.* pro *reliquis*, *requit.* ſed ſuperſcriptum fuit *reliquos.*

4 HUNC PULCRITUDINE CORPORIS] Sanctandr. *hic pulchritudine.* Non placet. SCHEFF.

5 CUMQUE SUPPRIMERE COGITARET, UT CERTUM REDDERET] Sanctandr. *eumque ſupprimere cogitare, atque ut certum redderet Cupidinem, Jovi nunciaſſe.* In quibus omnibus ſenſum nullum video idoneum. Quid enim, *certum redderet Cupidinem*? Deliberent, & nos doceant, qui meliori facultate divinandi ſunt inſtructi. Suſpicabar. *ut terſum redderet, Cupidinem Jovi nunciaſſe.* quaſi dixerit, non abſolviſſe penitus, ſed voluiſſe adhuc dare abſolutiorem, ideoque hactenus ſuppreſſiſſe. Nunc deeſſe potius nonnulla videntur. Modius ep. 121. de hoc loco ita: *eumque cum ſupprimere cogitaret, neque ut ceteros Jovi redderet, Cupidinem Jovi indicaſſe.* Sed ne ipſius conjectura quidem ſatisfacit. SCHEFF. Ita & MSS. 3. Vlitt. Perperam. Veneta cum antiquioribus, *cumque ſupprimere cogitaret.* Modius, *Eumque cum ſupprimere cogitaret.* Forſan rectius τὸ *hunc* ex praecedentibus huc revocaveris, & ſcripſeris, *cumque hunc* &c. MUNCK. *Eumque* Voſſ. ſec. ac d'Orv.

6 ATQUE UT CERTUM REDDERET &c.] Ita & Veneta aliaeque omnes. MSS. 3. Vlitt. *Neque Jovis ut caeteros redderet.* Lege, *neque Jovi ut caeteros redderet.* Quomodo fere & Modius hunc locum conſtituebat. MUNCK. Hemſt. *neque ut certum. Neque Jovis ut ceteros* Voſſ. pr. *neque Jovi ut ceteros.* Voſſ. ſec. qui pro *cupidinem*, *cupidine.*

7 PHAETHONTA APPELLATAM DICIT] Cap. nempe 43. Ὁ δὲ δεύτερος ἐκλήθη μὲν Φαέθων οὐ μέγας. οὗτος ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ ἡλίου. MUNCK. *Phetontam* Voſſ. ſec. ac d'Orv. Voſſ. pr. *Hanc ait Eratoſthenes a ſ. f. Phonoontem appellatam.* pro *ſcripſerunt* Voſſ. ſec. *dixerunt.* pro *incederit* duo Voſſ. *incenderet.*

8 DEJECTUS EST, ET A SOLE] Cum MSS. 3. habeant, *dejecerit, & à Sole*, legerim, *dejectus ſit, & à Sole.* MUNCK. Duo Voſſ. & d'Orv. *percuſſum in E. dejecerit, et.*

9 PROPTER EJUS OBSERVANTIAM] Παρατήρησιν. Vide not. ad Myth. cap. 189. Vet. Interpres Luc. VI. 7. *Obſervabant ſcribae.* XX. 2. *Obſervantes*

Tertia eſt ſtella Martis, quam alii Herculis dixerunt, Veneris ſequens ſtellam; hac (ut Eratoſthenes ait) de cauſſa: Quod Vulcanus cum uxorem Venerem duxiſſet, & [9] propter ejus obſervantiam Marti ejus copia non fieret, ut nihil aliud adſequi videretur, [10] niſi ſua ſtella Veneris ſidus perſequi à Venere inpetravit. Itaque cum vehementer eum [11] amor incenderet, rem ſignificans, è facto ſtellam [12] Pyroenta adpellavit.

Quarta ſtella eſt Veneris, Lucifer nomine: quam nonnulli Junonis eſſe dixerunt. Hunc eumdem Heſperum adpellari multis traditum eſt hiſtoriis. Hic autem omnium ſiderum maximus eſſe videtur. Nonnulli autem hunc Aurorae & Cephali filium eſſe dixerunt, pulchritudine [13] multos praeſtantem: ex qua re etiam cum Venere dicitur certaſſe, ut etiam Eratoſthenes dicit, eum hac de cauſſa Veneris [14] adpellari: exoriente ſole, & occidente videri: quare, ut ante diximus, jure hunc & Luciferum, & Heſperum nominatum.

Quin-

tes miſerunt inſidiatores. Obſervantiam ponit pro *obſervatione*, ut Caſſiod. in de Orthograph. *Quamvis antiquorum nulla obſervantia fuit cum N, an ſine N ſcriberent.* MUNCK. Τὸ *ejus* ante *copia* abeſt Voſſ. primo & d'Orv. *aliud* ab Hemſt.

10 Nisi suam stellam] Sanctandr. *niſi ſua ſtella Veneris ſidus.* Vix haec placet emendatio. Puto, rectam eſſe lectionem veterem, idque *ſuam* poni, pro *ejus*, ſicut aliis factum locis apud noſtrum. Senſus: ut nihil videretur ſequi aliud, quam nudam ſolamque ſtellam Veneris, non Venerem ipſam, ideo hoc impetravit a Venere, ut perſequeretur ſidus ejus. SCHEFF.

11 Amore incenderet] Sanctandr. *amor incenderet.* Ne hoc quidem placet. Nam *incenderet amore* optime dictum, unde *incenſus amore* apud pleroſque veteres. Debet autem referri ad Venerem. Ipſa incendebat Martem amore. SCHEFF.

12 Pyroenta] Vlitt. 3. *Pyrionae.* Videntur velle, *Pyroide.* Eratoſthenes: Ὁ δὲ τρίτος Ἄρεως πυροειδὴς καλεῖται. Sed vulgatum praeter alios defendit Cicero II. Nat. Deor. & auctor libri de Mundo: Εἶθ' ὁ πυρόεις, Ἡρακλέους τε καὶ Ἄρεος προσαγορευόμενος. Sed cur πυρόεις Mars? *Quia ignitis fulgorum ardoribus ſanguinolentus, & minaci luminis coruſcatione terribilis eſt*, ut loquitur Firmicus Aſtron. lib. I. cap. 2. Confer noſtrum infr. lib. IV. cap. 19. MUNCK. *Pyriona* mei codd. Vulgata lectio proba. Plut. de An. procreat. e Timaeo Tom. II. pag. 1029. Ἐν πέντε διαστήμασι τετάχθαι τοὺς πλανήτας, ὧν τὰ μέν ἐστι τὸ ἀπὸ σελήνης ἐπὶ ἥλιον, καὶ τοὺς ὁμοδρόμους ἡλίῳ, ΣΤΙΛΒΩΝΑ καὶ ΦΩΣΦΟΡΟΝ. ἕτερον τὸ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὸν ἀέρος ΠΥΡΟΕΝΤΑ. τρίτον δὲ τὸ μεταξὺ τούτου καὶ ΦΑΕΘΟΝΤΟΣ. εἶτα ἑξῆς, τὸ ἐπὶ ΦΑΙΝΩΝΑ. ubi pro ἀέρος πυρόεντα, legendum eſſe Ἄρεος πυρόεντα jam ipſe interpres percepiſſe videtur. Ad Hygini locum inluſtrandum, ut & Plutarchi quam maxime facit Schol. Apoll. Rhodii III. Arg. vs. 1376. Εἰ δέ τις λέγει τῷ ΠΥΡΟΕΝΤΙ αὐτὸν ὡμοιῶσθαι, περὶ οὗ Πετιγένης ἐν τῷ περὶ τῆς Χαλκιδικῆς τῶν μαθηματικῶν, προειπὼν περὶ τῶν πλανήτων, λέγων ὑφ' ἓν εἶναι τὸν ΠΥΡΟΕΝΤΑ προσαγορευόμενον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ἌΡΕΟΣ, ὑπὸ δὲ Χαλκιδέων ἩΡΑΚΛΕΟΥΣ. ubi pro Χαλκιδικῆς, Χαλδαϊκῆς, & pro Χαλκιδέων, Χαλδαίων legit Rutgerſius lib. V. V. L. cap. 6. J. Firmicus lib. II. cap. I. Aſtron. *Qui a nobis Saturnus dicitur, ab AEgyptiis* Φαίνων *vocatur; quem nos Jovem vocamus, AEgyptii* Φαέθοντα. *Qui a nobis Mars, ab illis* πυρόεις *dicitur. Quae a nobis Venus, ab illis* φωσφόρος *vocatur. Quem nos Mercurium dicimus, illi* στίλβοντα *vocant.* Martis ſtella alio nomine Σιδήρειος vocatur. Vide Schol. Homeri Iliad. E. vs. 385. De quinque his ſtellis egit Lact. ad Statii I. Theb. 304.

13 Multis praestantem] *Multos* Vlitt. 3. Quod mutari non debuit. MUNCK. Τὸ *ſiderum* abeſt codici d'Orvilliano. *Multos* Hemſt. Voſſ. ſec. & d'Orvill. cod. quod in textum recepi.

14 Appellari, ex oriente Sole] Mallem *appellari, & oriente ſole.* SCHEFF. *Et oriente*

mal-

QUINTA ſtella eſt Mercurii nomine Stilbon: ſed haec eſt brevis & clara. haec autem Mercurio data exiſtimatur, quod primus menſes inſtituerit, & perviderit ſiderum curſus. Euhemerus autem primam ait Venerem aſtra conſtituiſſe, & Mercurio demonſtraſſe.

XLIII.

PRAETEREA oſtenditur circulus quidam in ſideribus, candido colore, quem Lacteum eſſe nonnulli dixerunt. Eratoſthenes enim dicit [1] Mercurio infanti puero inſciam Junonem dediſſe lac: ſed poſtquam eum reſcierit Majae filium eſſe, rejeciſſe eum à ſe, & ita lactis profuſi ſplendorem inter ſidera adparere. Alii dixerunt dormienti Junoni

mallet Schefferus. Quod non diſplicet. MUNCK. *Et exoriente* Voſſ. ſec. pro *Luciferum* duo Voſſ. *Hedum*. pro *aſtra* iidem *ſidera*.

Tzetz. in Lycophron. p. 195. Conſtantin. Geopon. Lib. XI. 20. Eratoſth. καταστερ. cap. 44. MUNCK.

Ad CAP. XLIII.

1 MERCURIO] Voſſ. pr. *in Mercurio*. pro *infanti*, *infante*. Sed d'Orv. *inſtante* Hemſt. *inſtanti*. pro *lac* Voſſ. pr. *lacte*. pro *experrectam* Voſſ. ſec. *experrectum*. pro *ſignaſſe* Voſſ. pr. *ſignificaſſe*. pro *Ops* Voſſ. ſec. *ab*. pro *inſtituemus* Voſſ. duo & d'Orv. *inſtituimus*.

2 HERCULEM SUPPOSITUM] Fabula eſt apud Euſeb. II. Praep. Euang. p. 35. ed. Steph.

Ad Lib. III. Cap. I.

3 ARCTI NIXAE] Modius, *fixae*. mox *alternis unoquaeque*, pro *alterius*. item *caudam inferioris*, pro *inferiorem*. SCHEFF. *Fixae* volebat Modius. Sed alterum adſtruunt Vlitt. 3. MUNCK. Leid. Voſſ. pr. & d'Orv. *Arctos nixae* Voſſ. ſec. *Arcto nixae*. ſed melius Hemſt. *Arctoi nixae*. qui mox pro *harum* exhibet *horum*. De his ita canit Ovidius II. Faſt. 189.

Signa

noni * Herculem ſubpoſitum, & experrectam, id quod ſupra diximus, feciſſe. Alii autem Herculem propter nimiam aviditatem lactis multitudinem adpetiſſe, neque in ore continere potuiſſe: quod ex ore ejus profuſum circulum ſignaſſe. Alii dicunt, quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu adtulit, juſſiſſe ei lac praebere: quae cum preſſiſſet mammam, profuſo lacte circulum deformatum, quem ſupra demonſtravimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere inſtituemus.

De deſcriptionibus Formarum Coeleſtium.

LIBER TERTIUS.

I. *Arcti.*

IGITUR incipiemus à polo Boreo protinus dicere, quo utraeque [3] Arcti nixae vehuntur, Arctico circulo clauſae, & ita conlocatae, ut alternis unaquaeque earum reſupinata caput alterius tegere videatur, ita tamen, ut caput ejus, quae ſuperior fuerit, ad caudam inferioris contendat. Harum major in extremo circulo pedes habet fixos. Praeterea habet in capite ſtellas VII, omnes obſcuras, in utriſque auribus binas, in humero claram unam, in pede noviſſimo duas, [4] in ſummo interſcapilio unam, in crure de poſterioribus primo unam: in pede priori duas, in cauda ipſa tres. Ita totius ſideris ſtellae ſunt omnino XXI.

Minor autem habet [5] in ſtationis unoquoque loco ſtellas ſingulas clare lucentes, & ſupra caudam tres: omnino ſeptem: ſed in prioribus caudae ſtellis [6] una eſt infima, quae Polus adpellatur, ut Eratoſthe-

Signa propinqua micant. Prior eſt, quam dicimus, Arcton.
Arctophylax formam terga ſequentis habet.

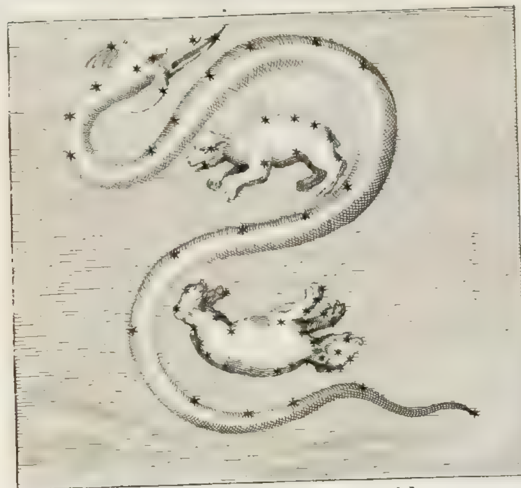
4 IN SUMMO INTERSCAPILIO] *In armo* Schol. German. ἐπ' ὠμοπλάτων Eratoſthenes. Sed interſcapilii voce crebro utitur noſter, ubi in Graeco eſt ῥάχις vel νῶτος. Vide cap. 17. 19. 20. 23. 25. 26. 27. 34 &c. Gloſſ. Philoxeni: *Inter ſcapulam*, μεζάφρενον. Legerim *interſcapilium*, vel *inter ſcapulas*, quemadmodum in iiſdem Gloſſis habes, *Infra nares*, μύσαξ. *Interdita* (leg. *inter digita*) μεσοδάκτυλα. Sanè in Cyrilli Lexico invenias, Μεζάφρενον, *interſcapilium*. Sed & illa, μεσομηρίον, *interfemus* (leg. *interfemur.*) Μεσόφρυον, *intercilium*: ut forſan in Philoxeno nihil mutandum ſit. MUNCK. Pro XXI. Hemſt. XII.

5 IN STATIONIS UNOQUOQUE LOCO] Eratoſth. Ἐπὶ ἑκάστης γωνίας τοῦ πλινθίου. h. e. in quadrilatero. Invenit, opinor, in Graeco vocem βάσεις Hyginus. Βάσεις autem pedes Graecis interdum. Atque ita eam vocem accepit heic Hyginus. MUNCK.

6 UNA EST INFIMA, QUAE POLUS] Firmant eam lectionem Vlitt. 3. & Eratoſth Καθάτερος, inquit, ἄλλος ἐστὶν ἀστὴρ, ὃς καλεῖται πόλος. Vir doctus in margine emendatum iverat, *una eſt in imo.* MUNCK.

tosthenes dicit, per quem locum ipse mundus existimatur versari. Reliquae autem duae [1] χορευταὶ dicuntur, quod circum polum versentur.

II. *Draco.*

Draco inter duas Arctos conlocatus, videtur corporis sinu facto [2] Arctum minorem ita concludere, ut pene pedes ejus tangere videatur: cauda autem flexa caput majoris adtingere: & suo capite tamquam reducto circulum Arcticum tangens, [3] corpus ut in sphaeram complicari: & si quis diligentius adtenderit, videre poterit caput Draconis ad majoris Ursae regionem caudae conlocatum. Hic habet [4] in utroque tempore stellas singulas, in oculis singulas, in mento

1 ΧΟΡΕΥΤΑΙ] Vide de illis Scalig. ad Manil. p. 71. Schol. Germ. *Fiunt omnes septem, supra alias decem, quae praecedunt, & dicuntur ludentes.* Pro *alias* scripserim *duas*, & deleam τὸ *decem*, vel *alias duas* pro utraque voce reponam. MUNCK. Pro *versentur* Hemst. *versantur.*

Ad CAP. II.

2 Arctum] Leid. *arcturum.* Voss. sec. *arcto.* pro *facto* Hemst. *facta.*

3 Corpus ut in sphaeram complicari] Recte Grotius in Arateis, *ut in spiram complicari.* Spira enim proprie, de serpentum voluminibus. Sed hoc pridem ita emendandum dixit Modius ep. 120. SCHEFF. Modius & Grotius, *in spiram.* Optimè procul dubio. Nihil enim convenientius, quam spirae, draconi. Capella Lib. II. *Et spiris torto nituerunt astra draconi.* MUNCK. Pro *complicari* Voss. sec. *complicare. in spiram* probat etiam celeb. P. Wesseling. lib. II. Obs. cap. 23. Vide Theon. ad Aratum pag. 10.

4 In utroque tempore] Ἐπ' ἀμφοτέρου κροτάφου. MUNCK.

Ad CAP. III.

5 Ad Aestivum] Voss. sec. & Hemst.

mento unam, & toto corpore reliquo paſſim diſpoſitas decem; ita ut omnino ſtellarum ſit XV.

III. *Bootes ſive Arctophylax.*

Hujus manum ſiniſtram circulus Arcticus includit ita, ut neque occidere neque exoriri videatur: ipſe autem poſitus ab Arctico circulo ad AEſtivum definitur, inclinatus in longitudinem, dextro pede AEſtivo circulo nixus. Hujus humeros & pectus à reliquo corpore dividit circulus, qui per utroſque polos tranſiens, tangit Arietem & Chelas. [6] Hic quidem cum Tauro, & Geminis, & Cancro, & Leone occidit: ideo ſero occidere dicitur, [7] quod magis erectus à pedibus pervenit ad terram: [8] at exoriens citius quam Chelae videtur. Habet

Hemſt. *in aeſtivum.*

6 Hic quidem cum Tauro et Geminis] Celeb. P. Weſſeling. lib. II. Obſ. cap. 23. ex codice Hemſterhuſiano legit *bic quidem cum Tauro & Geminis orientibus.* Quomodo h. l. jam reſtituit Munckerus ad cap. 9. hujus libri. Iſtud *ſero occidere* idem ex Homero ibidem inluſtrat. unde etiam *piger Bootes* ab Ovidio vocatur III. Faſt. 405. Adde Theon. in Arati Phaenomena pag. 65. ad illa verba

Κειναί τι καὶ νύκτες ἐπωψὲ δυοντι λέγονται·

Verno tempore occidere Bootes dicitur a Virgilio I. Georgic. 229. ibi Serv.

7 Magis et quod actus a pedibus pervenit ad terram] Sanctandreana: *quod magis erectus a pedibus.* Mallem ego: *Hic quidem cum tauro, & geminis, & cancro, & leone occidit, ſed ideo ſero occidere dicitur magis, quod tardus a pedibus, pervenit ad terram.* Sanctandreana, &, quam ſequitur, Morelliana ſua deſumſiſſe videtur ex Modii codice, de quo ipſe ep. 73. Sed eſt mihi neſcio quomodo ſuſpectus ille codex. SCHEFF. Voſſ. pr. *Quo magis & erectus.* ſec. *qui magis erectus.* Leid. & d'Orv. *quod magis erectus.* Scheff. edidit *magis & quod actus.* pro *chelae* d'Orv. *cheles.*

8 At exoriens] *At plagius exoriens* Vlitt. 2. MUNCK.

Habet autem [1] in manu ſiniſtra ſtellas quatuor, quae numquam occidere dicuntur: in capite ſtellam unam; in utroque humero ſingulas, [2] in utraque mamma ſingulas, ſed clariorem dextram, & ſub ea alteram obſcuram, & in cubito dextro claram unam: [3] in zona unam clarius caeteris lucentem: haec ſtella Arcturus adpellatur: in utriſque pedibus ſingulas, quae omnino ſunt XIV.

IV. *Corona.*

CORONAM humero ſiniſtro prope contingere Arctophylax videtur: [4] quae autem Engonaſin dextri pedis calce conjungit: haec [5] Can-

1 IN MANU SINISTRA] German. Schol. *in dextra.* Atque ita in Hygino reponendum eſſe liquet cum ex imaginibus Grotianis, tum ex Eratoſthenis cap. 8. Ἐπὶ μὲν δεξιᾶς χειρὸς β΄, οἳ ὀ δύνουσι. Emenda δ΄. MUNCK.

2 IN UTRAQUE MANU SINGULAS] Atqui ſupra de unica ſiniſtra, *in ſiniſtra manu ſtellas quatuor.* Probo igitur, quod habet Modius ep. 73. *in utraque mamma.* SCHEFF. Ita & MSS. 3. Vlitt. & Veneta. Nec aliter in membranis ſuis invenit Modius Schol. Germ. *In ſingulis mammillis claras ſingulas.* Eratoſth. Ἐπὶ τῶν μαστῶν ἑκατέρων α΄. Perperam ergo alii, *in utraque manu.* MUNCK. Pro *clariorem* Voſſ. pr. *duriorem.*

3 IN ZONA] *Inter utraque genua* Schol. German. ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν Proclus & Geminus. ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων Eratoſthenes. Cum Hygino facit Theo in Aratum p. 15. ed. Lond. Ἕνα δὲ ἔχει ἐν μέσῃ ζώνῃ, ὅστις διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λαμπρότητος ἰδίως καὶ αὐτὸς λέγεται ἀρκτοῦρος &c. MUNCK.

Ad CAP. IV.

4 QUAM ENGONASIN] Sanctandr. *quae autem engonaſin.* & ſic Morellianus unus. Alter in ſequentibus pro *conjungit*, habet *conjungitur*, pro vicina eſt, ut ſaepe ſolet. Non tamen diſplicet vetus lectio Noſter infra, *Aquarii manum dextram cervice ſua conjungens.* Ad le 34. 37. SCHEFF. Lege cum 3. Vlitt. *Qui autem Enge-*

[5] Cancro & Leone exoriente occidere, cum Scorpione exoriri perſpicitur. Habet autem novem ſtellas [6] in rotundo diſpoſitas: ſed ex his tres clarius caeteris lucentes.

V. *Engonaſin.*

Hic poſitus inter duos circulos, Arcticum & AEſtivum, utriſque pedibus & dextro genu, quem ante diximus, Arcticum circulum finit, ita tamen, ut dextro pede [7] prioribus digitis circulum terminet, [8] ſiniſtro autem toto caput Draconis obprimere conetur: Humeris autem velut ſubſtinens circulum AEſtivum, & manu [9] dextra proje-

Engonaſin dicitur dextri pedis calce conjungitur. MUNCK. Pro *humero* Voſſ. pr. *in humero.* Ceterum d'Orv. *qui autem engonaſin d. p. c. conjungit.* Hemſt. *qui autem engonaſin dicitur dextri pedis calce conjungit.* Voſſ. ſec. *quae engonaſin dextri pedis calce conjungitur.* Mox pro *autem* Voſſ. ſec. *enim.*

5 Cancro et L. exor.] Vid. Theo ad Aratum pag. 64.

6 In rotundo] *In circuitu* Schol. German. κύκλῳ Eratoſthenes. Ovid. III. Faſt. 515. *Dicta facit, gemmaſque novem transformat in ignes: Aurea per ſtellas nunc micat illa novem.* MUNCK. Theo ad Arati Phaenom. pag. 12. ab aliis diſſentiens ait. Πέντε γάρ εἰσι λαμπροὶ ἀστέρες, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν στέφανον.

Ad CAP. V.

7 Prioribus digitis] *Primoribus digitis* Vlitt. unus. Latiniſſimè profecto. Vide infr. cap. 21. MUNCK. Pro *Arcticum* Voſſ. pr. & Leid. *Arcticon.* Voſſ. pr. *primoribus. dextro* pro *dextero* repoſui e MSS.

8 Siniſtro autem toto caput d.] Vide Theon. ad Arati Phaenom. pag. 11. & Grotium ad Eumd. pag. 3. & 4.

9 Dextra projecta] Infr. cap. 8. *Manibus utriſque projectis figuratus.* Ita *projectam haſtam* pro *porrectam* dixit Nepos in Chabriâ cap. 1. Schol. German. *Dextro pede contra draconem porrecto*

projecta tangens: [1] laevam autem è regione ad sinistrum genu porrigens, aequali intervallo circuli AEstivi & genu sinistri. [2] Hic occidens capite prius quam reliquo corpore devenit ad terram: [3] qui cum totus occidit, ut pendere pedibus ex Arctico circulo videatur: exoriens ante pedibus quam reliquis membris. Habet autem in capite stellam unam, in sinistro brachio unam, in utroque humero singulas clare lucentes: in manu sinistra unam, in dextro cubito alteram: in utroque latere singulas, sed clariorem in sinistro: [4] in dextro femine duas, in genu unam, in poplite unam, in crure duas, [5] in pede unam, quae dicitur clara, in sinistra manu quatuor, quas pellem Leonis esse nonnulli dixerunt.

VI. *Lyra.*

Haec posita est contra regionem [6] ejus loci, qui locus est inter genu & manum sinistram ejus, qui Engonasin vocatur, cujus ipsa testudo spectat ad Arcticum circulum: summum autem cacumen ad polum Notium contendere videtur. Haec Lyra, Virgine exoriente, [7] occidere, cum Sagittario exoriri perspicitur. Habet autem in ipsis testitudinis lateribus singulas stellas: in summis cacuminibus eorum, quae in testitudine [8] ut brachia sunt conlecta, singulas: in mediis iisdem,

recto pingitur. Et ibi non malè *projecto* rescriberes. MUNCK.

1 LAEVAM A.] Micyll. Scheff. edidere, quomodo duo Vossiani exhibent *laeva a.* τὸ *ad* abest d'Orvilliano cod. & Voss. primo. pro *sinistrum* Voss. sec. & Hemst. *sinistri.* & mox pro *sinistri* Voss. pr. *sinistro.*

2 HIC OCC. C. P. Q. R. C. D. A. T.] Absunt Voss. secundo.

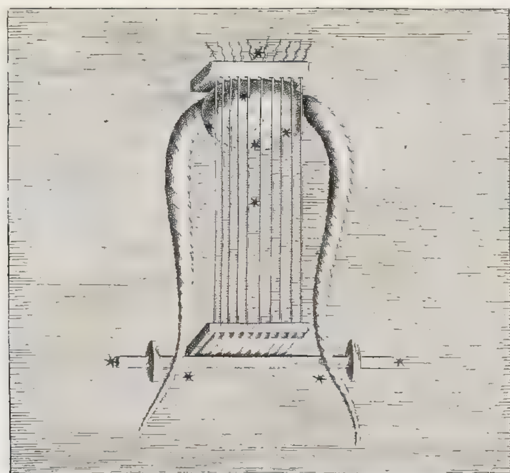
3 QUI CUM TOTUS OCCIDIT, UT PENDERE &c.] Ita figuratur &c. vel simile quid deesse videtur. MICYLL. Videtur deesse quidpiam, sed & turbato ordine ista poni. Lego, *qui cum occidit, occidit ut totus pendere pedibus ex antico circulo videatur.* SCHEFF. Notat Micyllus: *Ita figuratur, vel simile quid deest.* Schefferus legit, *Qui cum occidit, occidit ut totus* &c. Malim, *Qui cum totus occidit, occidit ut pendere.* &c. Neglexit geminare vocem librarius. MUNCK. Pro *videatur* Leid. *videtur.* Voss. sec. ceteris omissis *ut pendens pedibus quam r. m. devenit ad terram.*

4 IN DEXTRO FOEMORE] Morellianus, *femine*, quod praefero. SCHEFF. *Femine* Morell. primus, & 3. Vlitt. Sulpicius Severus Histor. Sacr. Lib. I. *Contacto domini femine sacramentum dedit.* Apulej. Ἀνεχομ. *Sinuare ad Veneris usum femina.* MUNCK. *Femine* Leid. Hemst. & Voss. pr. J. Caesar. lib. VII. B. G. cap. 73. *Teretes stipites FEMINIS crassitudine.* ita hunc locum legit J. Fr. Gronovius ad Livium lib. XXX. cap. 18. qui pluribus hujus vocis usum adstruxit Adde, quos laudat Cl. Oudendorp. ad Caesaris locum.

5 IN PEDE UNAM, QUAE DICITUR CLARA] Grotius optime praedicto loco, *quae dicitur clava.* SCHEFF. *Clava* Grotius. Sed eam supra dextram collocat Eratosth. Ὑπὲρ τὴν δεξιὰν, inquit, χεῖρα α. ὃς καλεῖται ῥόπαλον. MUNCK. Voss. sec. addit. *Ita sunt decem & novem.* Leid. *sunt omnis XIX.* Micyll. ac Scheffer. ediderunt *ita sunt omnino decem & novem.* Leidensis lectionem praefero. *omnis* pro *omnes* notius est, quam ut inlustretur. Eratosthenes lectionem firmat cap. 4. τοὺς πάντας ιθ'.

Ad CAP. VI.

6 EJUS LOCI, QUI EST] Hemst. & duo Vossiani

iisdem, [9] quos humeros Eratosthenes fingit, singulas: in scapulis [10] ipsius testudinis unam: [11] in ima Lyra, quae ut basis totius videtur, unam.

VII.

siani *ejus loci, qui locus est.* Optime. Vide ad lib. II. cap. 20. ideoque in textum recepi. Mox *occidere videtur & cum sag.* ediderunt Micyllus ac Schefferus, & ita exaratum in Celeb. d'Orvillii codice.

7 Occidere videtur] Offendit Modium, quod mox denuo sequitur, *perspicitur.* Ideo legit: *Haec virgine exoriente occidere, cum sagittario exoriri perspicitur.* Sed nimirum, non attendit, sequi nostrum genus hoc plebejum locutionis. Vide quae notavi ad Fabul. 16. & 22. SCHEFF.

8 Ut brachia sunt conjecta] Sanctandreana, *collecta.* Nescio, quid sint *brachia collecta.* Lego *confecta*, & expono per simplex *facta*, eorum, quae sunt confecta ut brachia, id est, ita fabricata, ut hanc speciem referant. puto esse clara omnia. SCHEFF. Legerim *collocata.* quanquam Vlitt. 3. habent, *in testudinem, ut brachia, sunt conjectae. Conjecta* Venet. & aliae antiquitus publicatae. MUNCK. Pro *in testudine* Voss. pr. & Hemst. *in testudinem.* pro *collecta* Leid. & Voss. sec. *collocata.* Micyllus ac Schefferus ediderunt *conjecta.* ut in Hemst. Voss. pr. & d'Orvill. exaratum est. pro *quos hum.* Micyll. & Scheff. ediderunt *quas hum.* ut in Voss. pr. & d'Orvill. scriptum erat. pro *fingit* Leid. *finxit.*

9 Quas humeros] Sanctand. *quos humeros.* Sed *quas* ad stellas singulas referri potest. SCHEFF.

10 Testudinis unam] *Testudinis duas* ediderunt Micyllus & Schefferus, & duo Voss. exhibent.

11 In ima lyra] Non improbo quidem. Sed cum Veneta aliaeque antiquiores repraesentent, *in imâ lyrae*, videri possit scripsisse *in imo lyrae. Fundum* vocat German. Scholiastes, πυθμένα Eratosthenes. Verba Scholiastae sunt, *in fundo unam, in modulo unam.* Lege, *in modiolo unam*, ut in libro Heinsii emendaverat nescio quis doctus homo. Dictam & *lyram* nomine totius signi stellam illam, quae in fundo est, docet nos Proclus, ut & Geminus p. m. 46. Caeterum in fine capitis hujus additur à Veneta & aliis, *& ita omnino sunt novem.* Sed MSS. 3. Vlitt. non agnoscunt illa. Disertim alioquin & Eratosthenes, τοὺς πάντας θ'. Sed decem lyrae stellas tribuit Hipparchus, octo Timochares apud Theon. in Arat. pag. 37. ed. Lond. MUNCK. Pro *unam* Voss. pr. *una.* Voss. sec. *unam, ita sunt*

VII. *Olor.*

Hujus una ala est ad circumductionem hujus circuli, qui [1] Arcticus vocatur, contingens extremum pedem sinistrum ejus, qui Engonasin vocatur: sinistram autem alam habet paululum extra circulum AEstivum, pene conjungens pedibus Pegasi. AEstivus autem circulus rostrum ejus à reliquo corpore dividit. Cauda jungitur extrema cum capite Cephei. Hic cum virgine & Chelis occidens, prius capite quam reliquis membris [2] devenit ad terram: exoritur autem cum Capricorno. Hic habet in capite stellam clare lucentem unam: in collo alteram pari fulgore: in utrisque pennis quinas: supra caudam unam: omnino [3] habet stellas XIII.

VIII.

novem. d'Orv. *ut jam s. n.* pro *basis* Hemst. *tassis.*

Ad CAP. VII.

1 Arcticus] *Arcticos* Graecâ terminatione MSS. 3. Vlitt. & Veneta cum heic, tum & infr. cap. 9. Sic *arctos* nominandi casu habes lib. II. cap. 2. MUNCK. Ita cap. 5. hujus libri. Leid. & Voss. pr. *inter duos circulos, ARCTICON & AEstivum.* & Leid. cod. cap. I. *Quae POLOS appellatur.* & paullo ante in eodem capite Hemst. cod. *utraeque Arctoi nixae.* quomodo apud Ciceronem lib. IV. in Verrem cap. 3. nonnulli ex Vett. libris, teste Lambino, exhibent. *Canephoroi ipsae vocabantur.* Graevius adducit ibi Plinii locum, dicentis *ubi & canephoros.* Hic vero codd. *Arcticus.* pro *circumductionem* Leid. *circumdutionem.* *τὸ pedem* abest Vossiano pr. De sidere *cycno* Theon. ad Aratum p. 33.

2 Devenit ad t.] Voss. pr. *advenit ad t.* Paullo ante Hemst. cod. *Hic cum virgine & Chelis orientibus occideus.*

3 Ha-

VIII. *Cepheus.*

Cepheus, à tergo minoris Arcti conſtitutus, includitur Arctico circulo à pedibus [4] ad pectus, ut praeter humeros, & caput ejus nihil occidere videatur: neque longe abeſt à flexu Draconis, quem capite primum efficere videtur. Cepheus autem manibus utriſque projectis figuratus, tanto diſſidet intervallo à pedibus Arcti minoris, quantum ſpacium inter pedes Cephei videtur. [5] Hujus caput Scorpione exorto occidere, cum Sagittario exoriri perſpicitur. Hic autem habet in capite ſtellas duas, in manu dextera unam: item in cubito obſcuram unam, in ſiniſtra manu & humero ſingulas, in dextero humero unam: in zona, quae medium ejus dividit corpus, tres ſtellae clarae videntur, in latere dextero obſcura una: in ſiniſtro genu

3 Habet stellas duodecim] Alii *tredecim.* Sed legendum *quatuordecim.* Ita docet pictura vetus. Et notavit Grotius. SCHEFF. *Tredecim* quidem & Veneta & Vlitt. 3. Al. XII. quot etiam numerat Eratoſthenes. Sed German. Schol. XIV. MUNCK. Leid. XII. Voſſ. pr. XIII. ſec. *Octo.*

Ad CAP. VIII.

4 Ad pectus] *Uſque ad pectus* Vlitt. unus. Mox, *Quem capite efficere videtur*, omiſſo τοῦ *primum.* MUNCK. Pro *Arcti* Leid. *Arcturi.* pro *abeſt a ſl.* Voſſ. ſec. *abeſt ſl.* pro *efficere* Voſſ. pr. *reficere.* pro *figuratus* d'Orvill. cod. *figuratur.* *ſpacium* abeſt Voſſ. ſec. Conſule Theon. ad Arati Phaenomena pag. 23.

5 Hujus caput] *Corpus* Vlitt. 3. MUNCK. *Corpus* omnes, quos conſului, codd. exhibent. pro *ſcorpione exorto* Voſſ. ſec. *cum ſcorpione ex toto.* pro *in lat. d. obſcura una* Leid. *in l. d. obſcuram.* Ceteri codd. *obſcuram unam.* pro *duae*, *duas* Voſſ. ſec. ac d'Orv. τὸ *in* abeſt Voſſ. ſec. ante *utriſque.* pro *ſingulae* Voſſ. ſec. *ſingulas.* τὸ *ſtellae* abeſt

genu duae: in utriſque pedibus ſingulae: ſupra pedes ſtellae quatuor. [1] Hic totus omnino eſt ſtellarum XIX.

IX. *Caſſiepeia.*

CASSIEPEIA ſedens in ſiliquaſtro conlocata eſt, cujus ſedilis & ipſius Caſſiepeiae [2] pedes poſiti in ipſa circumductione circuli, qui Arcticus vocatur: effigies autem corporis ad AEſtivum circulum pervenit, quem capite & dextera manu tangit. Hanc prope mediam dividit circulus is, qui Lacteus adpellatur, [3] proxime Cephei ſignum conlocatum. Haec occidens [4] Scorpione exoriente, capite cum ſedili

abeſt d'Orvilliano. Τὸ XIX. abeſt Voſſ. ſec. quindecim enumerat Eratoſthenes cap. 15. tredecim Grotius ad Imagines pag. 46.

1 HIC TOTUS OMNINO STELLARUM NUMERUS] Illud *numerus* delendum eſt. Idem faciendum in Cepheo, Andromeda, Perſeo, & plerisque aliis Modius judicavit. SCHEFF.

Ad CAP. IX.

2 PEDES POSITI] *Poſiti ſunt.* Vlitt. 2 MUNCK. Τὸ *eſt* abeſt Voſſ. ſec. pro *ſedilis* idem *ſedile.* Omnes, quos conſului, agnoſcunt *poſiti ſunt.* Praeterea haud male duo Voſſ. *in ipſam circumductionem.* Omnes codd. *Arcticos.* Theo ad Arati Phaenom. pag. 24. Ἡ δὲ Κασσιέπεια, ἀποτεταμένας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργυιάν. ἐσχημάτισται γὰρ ὥσπερ στερνοκοπουμένη. καὶ εἴποις ἂν αὐτὴν ἐν τῷ τοιῷδε σχήματι ὥσπερ ἐπαιάζειν τῷ παιδὶ καὶ λυπεῖσθαι.

3 PROXIME CEPHEI SIGNUM COLLOCATUM] *Collocatam* Vlitt. 3. ut referatur ad *Caſſiepeiam.* MUNCK. Noſtri codd. omnes *collocatam.*

4 SCORPIONE EXORIENTE] *Cum ſcorpione oriente* Vlitt. 1. qui & ſupr. cap. 7. repraeſentat: *Hic cum virgine & chelis exorientibus occidens.* Nec non cap. 3. *Hic quidem cum tauro & geminis orientibus & cancro & leone occidit.* MUNCK. Leid. *cum Scorpione exoriente*, ſic cap. XII. Voſſ. pr. *exoriri autem cum Ophiucho & Engonaſi occidente.* qui pro *reſupina* exhibet *reſupinata.*

5 IN

li resupina ferri perspicitur, exoriri autem cum Sagittario. Hujus in capite stella ostenditur una: in utroque humero una: [5] in papilla dextra clara una: in lumbis magna una, in sinistro [6] femore duae: in genu una, [7] in pede dextro una, [8] in quadrato, quo sella deformatur, in angulis utrisque singulae clarius caeteris lucentes. Haec igitur est omnino [9] stellarum XIII.

X. *Andromeda*.

ANDROMEDA [10] proxime Cassiepeiam, supra caput Persei, brevi intervallo dissidente conlocata perspicitur, [11] manibus diversis vincta,

5 IN PAPILLA DEXTRA] Ita & Vlitt. unus. Sed *mamilla* al. cum Veneta & Scholiaste Germanici. MUNCK. Nostri codd. *papilla.*

6 FEMORE] *Femine* Vlitt. 2. Ut supra cap. 5. & infr. cap. 11. MUNCK. *Femine* Leid. Voss. pr. & d'Orv. sic cap. XI. Voss. pr. & d'Orv. *in dextro femine;* & mox *in sinistro femine.* Sed quae absunt Hemsterhusiano.

7 IN PEDE DEXTRO] Micyllus & Schefferus ediderunt *in pede ipsius dextro.* Voss. pr. *in pede primori dextro.* Voss. sec. *in pede priori dextro.* d'Orv. *in primori pede dextro.* Eratosthenes ἐπὶ ποδὸς ἄκρου.

8 IN QUADRATO] Ἐπὶ τοῦ πλινθίου α΄, ut habet Eratosthenes. Adde ergo post *deformatur* ex Vett. edd. *una.* MUNCK. Pro *sella*, *stella* duo Vossiani. *una* abest d'Orvilliano.

9 STELLARUM XIII.] XIV. MSS. 2. Vlitt. Sed & German. Schol. *Sunt omnes* XIII. MUNCK. Leid. Voss. pr. Hemst. & d'Orv. XIV. & plures quam XIII. in suo se codice reperisse docet Grotius ad Imag. pag. 47. Eratosthenes cap. 10. tredecim modo enumerat.

Ad CAP. X.

10 PROXIME CASS] Micyll. ac Scheff. edidere *Prope Cass.* Leid. tamen & Voss. prim. Munckeri lectionem firmant.

11 MANIBUS DIVERSIS VINCTA] Vide Theon. ad Arati Phaenom. pag. 24, 25, 28. & pag. 75. Κακοπαθεῖς φησὶ τὰς χεῖρας τῆς Ἀνδρομέδης διὰ τὰ δεσμὰ, ἃ περίκειται, & cetera ibi vide.

cta, ut antiquis historiis est traditum. Cujus caput equi Pegasi [1] ventri conjungitur: eadem enim stella [2] & umbilicus Pegasi & Andromedae caput adpellatur. Hujus medium pectus & manum sinistram circulus AEstivus dividit. Occidit autem cum Pisce de duobus secundo, quem Andromedae subjectum brachio supra diximus, exoriente Libra & Scorpione, capite prius quam reliquo corpore [3] perveniens ad terram. Exoritur autem cum Piscibus & Ariete. Haec, ut supra diximus, habet in capite stellam clare lucentem unam: in utroque humero unam: in cubito dextro unam, in ipsa manu unam: in sinistro cubito unam, in brachio unam, in manu alteram: in zona tres, [4] supra zonam quatuor: in utroque genu unam, in pedibus autem binas. Ita omnino [5] est stellarum XX.

XI. *Perseus.*

Hujus sinistrum crus & humerum laevum circulus AEstivus à reliquo corpore dividit. Ipse manu dextra [6] Arcticum circulum tangit: dextro pede caput Aurigae premere velut currens videtur. Idem occidens Sagittario [7] & Capricorno exorto, inclinatur ad caput versus, cum Ariete & Tauro rectus exoritur. Habet autem in utroque humero stellam unam: in manu dextra clare lucentem unam, [8] qua falcem tenere dicitur, quo telo Gorgonem interfecit: in sinistra alteram, qua caput Gorgonis tenere existimatur. Habet praeterea in ventre stellam unam, in lumbis alteram: in dextro femine unam, in genu unam, in tibia unam, in pede unam obscuram, in sinistro femine unam, & in genu alteram: in tibia duas, in sinistra manu [9] quod Gor-

1 VENTRI CONJUNGITUR] *Ventre* Vlitt. 2. Quod non ausim damnare. Vide not. ad cap. 16. MUNCK. Leid. d'Orv. & Hemst. *ventre*. Mox pro *stella* Voss. pr. *stellae*. & pro *quem Andr.* d'Orv. *quam Andr.*

2 ET UMBILICUS PEGASI &c.] Caesar: *Vertice & Andromedae radiat quae stella sub ipsâ Alvo fulget Equi.* MUNCK.

3 PERVENIENS] Leid. & d'Orv. ita legunt. sed in ceteris *pervenit*. ut Micyllus ac Scheff. ediderunt. Pro *haec ut supra* Voss. pr. *haec supra*.

4 SUPRA ZONAM QUATUOR] Putat Grotius, legendum sub *Zona quatuor*, ut aliis conveniat. SCHEFF. *Sub zonâ* Grotius. Quam emendationem adstruunt & German. Scholiastes, & Eratosthenes. MUNCK. *Super zonam* duo Voss. *supra zonam* d'Orv. & Leid. Paullo ante pro *Gorgonem* Hemst. *Gorgona*. & pro *femore femine* bis.

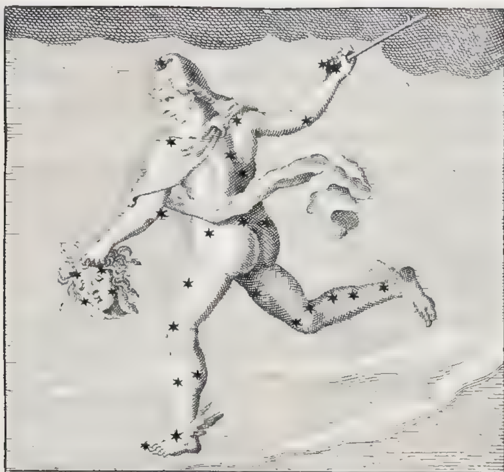
5 EST STELLARUM XX.] Schol. German. *Sunt omnes* XXI. Quod si numerum subducas, videbis ex illo emendandum esse Hyginum. XXII. repraesentat pictura vetus. MUNCK. Tò *est* abest Leidensi. Voss. sec. XVIII.

Ad CAP. XI.

6 ARCTICUM CIRCULUM] *Arctoum* MSS. 2. MUNCK. Pro *dextra* Leid. *sinistra*.

7 ET CAPRICORNO EXORTO] Leid. & *capricorno exortis*. pro *inclinatur* Leid. Voss. sec. & d'Orv. *inclinatus*. pro *tauro rectus* Voss. sec. *tauro recto*. d'Orv. *cum tauro rectus*.

8 QUA

Gorgonis caput vocatur, ſtellas quatuor. [10] Omnino eſt ſtellarum XIX Caput ejus & falx [11] ſine ſideribus adparet. Hunc Aratus cum diceret inter ſidera *κεκονισμένον* figuratum, adceperunt complures, eum pulverulentum dicere: quod minime convenit, poſſe inter ſidera etiam [12] pulverulentum adparere: quod ſi eſſet, dignior erat Orion, cui idem adſcriberetur. Primum, quod adſidue eſt venatus, & ſemper in terra fuit: [13] denique quod adhuc inter ſidera venari videtur: Perſeus autem [14] qui adſidue volaret, non poteſt pulverem habere. Quid igitur? Cum vellet Aratus eum currentem obſcure ſignificare, uſus AEtolorum

8 Qua falcem tenere existimatur] Geminus: *Quae in ſummâ dextrâ Perſei ſtellulae crebrae & parvae collocantur, hae efficiunt conſtellationem falcis. Quae vero in extremâ manu ſiniſtrâ ſunt ſitae ſtellae, vocantur ſtellae Gorgonum.* MUNCK. Pro *qua* Voſſ. ſec. *quo.* Leid. *in qua.* pro *Gorgonem* Voſſ. pr. & d'Orv. *Gorgona.* pro *interfecit* Leid. *interfacit.* pro *in genu* Leid. & duo Voſſ. *ad genu*, quomodo Schefferus edidit.

9 Quod caput Gorgonis vocatur, stellas quatuor] Scholiaſtes Germanici: *In capite Gorgonis circumquaque tres.* Et Eratoſthenes, περὶ τὰς Γοργόνος πλοκάμους γ'. Οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦ Περσέως κείμενοι ἀστέρες, Γοργόνων καλοῦνται. Fort. Γοργόνιον, ut appellat Ptolemaeus. MUNCK.

10 Omnino est stellarum XIX.] Schol. German. *Fiunt omnes* XVIII. Veneta, & aliae antiquiores, *Omnino eſt ſtellarum numerus decem & ſeptem.* Sed octodecim ſunt, ſi numeros Hygini ſubducas. MUNCK. *Eſt* abeſt Leid. & Voſſ. pr. d'Orv. *ſtellarum XVIIII.* Voſſ. pr. *IIII.*

11 Sine sideribus apparent] Eratoſthenes: Ἡ δὲ κεφαλὴ, καὶ ἡ ἅρπη ἄναστρος ὁρᾶται. MUNCK. Leid. & duo Voſſ. *apparet.* pro *aſcriberetur.* Leid. *aſcribitur.* pro *venatus* Voſſ. ſec. *venator.*

12 Pulverulentum accipere] Modius vult *apparere*, quod retinuerunt in Sanctandreana. Ego cur non hic, ut paulo ante, poſſit ſtare, haud intelligo. Videtur offendiſſe Modium, quod ſupra c. 6. SCHEFF.

13 Denique quod adhuc] *Deinde quod adhuc* MSS. 2. ex Vlitt. MUNCK. Leid. Voſſ. ſec. d'Orv. & Hemſt. *deinde quod adhuc.*

14 Qui assidue volaret] Ita & Vlitt 2.

Sed

rum consuetudine, eum [1] κεκονισμένον dixit: [2] AEtoli enim cum volunt aliquem decurrere significare, [3] ἀποκονίσαι dicunt, id quod Aratus voluit demonstrare, non ut illum volantem adsidue pulverulentum dicat, quod à multis perperam est intellectum.

XII. *Heniochus.*

He-

Sed edd. antiq. *volabat.* Convenientius foret, *volarit.* MUNCK. D'Orv. *volabat.* pro *potest.* Leid. *poterat* haud male.

1 ΚΕΚΟΝΙΣΜΕ΄ΝΟΝ] Versus Arati hi sunt:

Καί οἱ δεξιτερὴ μὲν ἐπὶ κλισμὸν τετάνυσαι
Παρθενίης δίφροιο. τὰ δ' ἐν ποσὶν, οἷα διώκων,
Ἴχνια μηκύνει, κεκονισμένος ἐν Διὶ πατρί.
MICYLL.

2 AEtoli] *AEoli* vel *AEolii* mallet Grotius, quod AEolicâ utatur dialecto Aratus. MUNCK.

3 ΄ΑΠΟΚΟΝΙ΄ΣΑΙ] Paris. & nonnullae aliae edd. κεκονίσαι. Edit. Ven. anni 1482. *Ceconisse.* Forte, κεκονίσαι. Eustath. ad Hom. pag. 943. ed. Bas. Ἐστι δὲ κονίειν πεδίου τὸ διὰ τοῦ πεδιάδος κόνιν ἐγείρειν ἐν τῷ σπουδαίως θέειν. Confer Etym. in Κονία. Versus Arati hi sunt p. 33. ed. Lond. Καί οἱ δεξιτερὴ μὲν ἐπὶ κλισμὸν τετάνυσαι Παρθενίης δίφροιο. τὰ δ' ἐν ποσὶν οἷα διώκων Ἴχνια μηκύνει, κεκονισμένος ἐν Διὶ πατρί. Schol. κεκονισμένος ἐν, ἤγουν κόνιν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐγείρων. MUNCK. Pro *voluit* Hemst. Voss. sec. & d'Orv. *vult.* Mei codices scribunt *apoconisse.* Forte legendum κονίσαι. Verba a κόνις derivata festinationem indicant. ut taceam de verbo ἐγκονεῖν, quod eo sensu centies occurrit. e. g. Eurip. Herc. Fur. 521.

Ἴτ', ἐγκονεῖτε.

Et Sophocl. Trachin. 1271.

Ἄγ', ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε.

Infinita alia exempla omitto. Verum tam κονίειν & κονίσαι, quam ἐγκονεῖν pro festinare, accelerare ponitur, ut docuit inl. Spanh. ad Aristophanis Plutum vs. 255. hinc κεκονισμένος pro festinante, ut h. l. De hoc loco & hac voce egerunt Viri eruditionis fama inlustres P. Wesseling. lib. II. Observat. cap. 23. & G. Arnaldus lib. II. Lect. Graec. cap. 2. pro *illum* Hemst. *ullum.*

Ad

Heniochus autem circulo AEſtivo genuum fine, praeterea ab humero ſiniſtro uſque ad zonam dividitur ab eo, quem ſupra [4] Lacteum orbem diximus. Hujus dexter pes Tauri ſiniſtro cornu ſtella conjungitur una. Manibus ut lora tenens figuratur. Cujus [5] in humero ſiniſtro Capra, [6] in manu autem duo Hoedi duabus ſtellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Perſei ſubjectus, caput habens contra urſae majoris [7] adſpectum. Hic occidere Sagittarii & Capricorni exortu videtur: exoriri autem, Ophiucho & Engonaſin occidentibus. Habet praeterea in capite ſtellam unam: in utroque humero unam, ſed in ſiniſtro clariorem, quae Capra vocatur, in utroque cubito unam, in manu duas, quae Hoedi adpellantur, [8] ſtellis prope occidentibus facti.

XIII.

Ad CAP. XII.

4 Lacteum orbem] Omittit *lacteum* Voſſ. ſec. Mox pro *ſtella* &c. Voſſ. pr. ita ſcribit *ſtellae conjungitur, una manibus ut labora tenens.*

5. In humero sinistro capra] Geminus pag. 45. Ὁ δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κείμενος, λαμπρὸς ἀστὴρ αἲξ προσαγορεύεται. Οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ αὐτοῦ χειρὶ κείμενοι ἀστερίσκοι δύο, ἔριφοι καλοῦνται. MUNCK. Theo ad Aratum pag. 20. τὸ δὲ ἀστέρας διδασκαλικῶς. τρεῖς γὰρ ἔχει ἐν τῇ χειρί, ὧν, ὁ μὲν ἐπὶ τὸν ὦμον σφόδρα ἐστὶ λαμπρός, καὶ καλεῖται αἲξ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο, ἐφεξῆς, ἀμαυρότεροι, οἳ καλοῦνται ἔριφοι.

6 In manu duas, quae hoedi] In ſiniſtrâ manu puta. Ἐπ' ἀριστερᾶς χειρός, ut loquitur Eratoſthenes. Schol. German. *Super ipſo brachio ſtellas duas, quae vocantur hoedi.* Servius ad AEn. IX. 668. *Retinet autem auriga ſtellas duas in manu, quae hoedi vocantur, & capram, quam Amaltheam dicunt: quarum & ortus & occaſus graviſſimas tempeſtates faciunt.* MUNCK. Serv. ad I. Georgic. vs. 205. ***Hic*** (Auriga) *in manu ſiniſtra fert hoedos, in humeris capram Amaltheam.* Theo ad Aratum pag. 74. Ἀνερχομένου δὲ αἰγοκέρωτος ἡ ἄλλη χείρ, ἐφ' ἧς εἰσὶν οἱ ἔριφοι, δύνει. λέγει δὲ τὴν ἀριστεράν.

7 Aspectum] Leid. *aſpectus.* Mox *exoriri* ad *habet* abſunt d'Orvilliano, Voſſ. pr. & Hemſt. *Exoriri a. cum Ophiucho & Engonaſi.* Voſſ. ſecundo abeſt *occidentibus.* pro quo *occidente* Voſſ. pr.

8 Stellis prope occidentibus formati] Morellianus unus *ficti.* Alterutrum ex gloſſa eſt. Unus plane omittit. SCHEFF. Al. *formati.* *Ficti* alter Morell. Ut & unus de Vlitt. MUNCK. *Ficti* Voſſ. ſec. Hemſt. & d'Orv. Leid. *facti.* Voſſ. pr. *formati.* Voſſ. ſec. addit *ita ſunt quinque.* Micyllus edidit *ita omnino ſunt numero ſeptem.* Schefferus eum ſequitur. Eratoſthenes τοὺς πάντας ὀκτώ. Sed vide Grotium ad Imagines pag 44.

XIII. *Ophiuchus.*

OPHIUCHUS inclinatus à capite, [1] ut qui reſupinari videtur, manibus anguem tenere figuratus. Hujus autem humeri AEſtivo circulo dividuntur à reliquo corpore. Ipſe genuum fine ab AEquinoctiali circulo terminatur, pede ſiniſtro premens oculos, dextro autem [2] teſtudini Scorpionis innixus. Anguis autem, qui ab eo tenetur, prope extremo ore [3] Coronam contingit, medium ut praecingens Ophiuchum, [4] à cauda brevior quam ſuperiori corpore, qua manus ſiniſtra ipſius ſigni figuratur: ita tamen, ut extrema cauda circulum AEquinoctialem cum Aquilae cauda jungat. Occidens exortu Geminorum,

Ad CAP. XIII.

1 UT QUI RES. VIDETUR] Leid. *ut reſupinari videatur.* Micyllus, deinde & Schefferus ediderunt *figuratus eſt.* ut ſcribunt duo Voſſiani. pro *tenere* Hemſt. *tenentem.*

2 TESTUDINI SCORPIONIS INNIXUS] D'Orv. *teſtudine Scorpionis innixus.* De re conſule Theonem, ad Arati phaenomena pag. 13. quomodo Eudoxus & Hipparchus ab Arato in hujus imaginis deſcriptione diſſentiant, monſtrantem, cui adde Grotium ad Imagines pag. 34.

3 CORONAM CONTINGIT] Theon. ad Aratum pag. 13. Ἔχει ὁ ὄφις τὴν κεφαλὴν συνάπτουσαν τῷ στεφάνῳ. Adde Leontium de Arati Sphaera pag. 128. poſt Aratum pluribus de Ophiucho agentem.

4 A CAUDA BREVIOR] Codex Celeb. d'Orv. & Leid. hanc lectionem agnoſcunt. Ceteri, ut Micyllus ac Scheff. edidere, *cauda brevior.* Pro *ſigni figuratur* Voſſ. ſec. ſcribit *anguem.*

5 TRIUM ET VIG. STELLARUM] Ita Codd. Novemdecim enumerat Eratoſthenes cap. VII. Grotius ad Imagines pag. 35. illud *trium & viginti ſtellarum* a mala manu eſſe, & Hyginum modo viginti duas ſerpenti tribuiſſe ſtatuit. Imo Munckerus edidit *ſub capite quatuor*, cum Voſſ. ſec. ac d'Orv. *ſub capite tres* ſcribant, ut Micyllus ac Scheff. edunt.

norum, Cancri, & Leonis, pervenit ad terram: exoriens autem cum Scorpione & Sagittario, adparet. Hic habet in capite ſtellam unam, in utroque humero ſingulas, in ſiniſtra manu tres, in dextra quatuor, in lumbis duas, in utroque ſingulas, in dextro crure unam, in utroque pede ſingulas, ſed clariorem in dextro. Itaque eſt omnino ſtellarum XVII. Anguis autem habet in ſummo capite duas, ſub capite quatuor, uno loco omnes Ad manum ipſius Ophiuchi ſiniſtram duas, ſed quae maxime ad corpus ejus adcedit, clariorem: & in dorſo Anguis ad ipſam corporis conjunctionem quinque. Et in prima curvatura caudae quatuor: in ſecunda, caput verſus, habet ſtellas ſex. Ita eſt omnino [5] trium & viginti ſtellarum.

XIV.

SAGITTA inter duos circulos, AEſtivum & AEquinoctialem, ſuper Aquilae ſignum poſita, dividitur ab eo circulo, qui [6] utrique polo ſubjectus ad Cancrum & Capricornum pervenit. [7] Hujus acumen ad Equi pedum regionem ſpectat: altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. Haec occidit Virginis ortu: oritur autem cum Scorpione. Habet omnino ſtellas quatuor, quarum una [8] in principio materiae, altera in medio, duae reliquae [9] in eo loco, quo ferrum ſolet adfigi, [10] diviſae videntur.

XV. *Aquila.*

AQUILA ala dextra non multum extra circulum AEquinoctialem prodire, ſiniſtra autem [11] non longe à capite Ophiuchi figurata videtur.

Ad CAP. XIV.

6 UTRIQUE POLO] Voſſ. pr. *utro polo.* Leid. *utroque polo.*

7 HUJUS CACUMEN] Grotii emendationem amplector, qui emendat, *hujus acumen*, & *acumen* eam teli exponit partem, ubi ferrum ſolet affigi. Atque ita pridem legit Modius, quem ſecuti ſunt in editione Sanctandreana, credo & Morelliana. SCHEFF. Ita & Vlitt. 2. Malè *cacumen* editi vulgo. Vide infr. cap. 25. & lib. IV. cap. 4. Lactant. de Opif. Dei cap. 7. *Acuminavit in caudam.* MUNCK. Omnes codd. praeter Leidenſem, *acumen.* ut jam legit Grotius ad Imagin. pag. 60. Paullo ante pro *ſuper* duo Voſſ. *ſupra.* d'Orv. cod. ut ediderunt Micyllus ac Schefferus *ſigno aquilae ſuperpoſita.* pro *ſpectat* Voſſ. pr. *exſpectat.*

8 IN PRINCIPIO MATERIAE] H. e. ligni, unde ſagitta erat facta. MUNCK.

9 IN EO LOCO, QUO FERRUM SOLET AFFIGI] H. e. *in acumine*, ut loquitur German. Scholiaſtes, ἐν τῇ ἀκίδι. MUNCK. *In hoc loco* Voſſ. ſec.

10 DIVERRSA VIDENTUR] Morellianus unus, *verſae videntur*, alter *dividantur.* SCHEFF.

Ad CAP. XV.

11 NON. L. A CAP. O. FIGURATA] Leid. &

detur. Praterea roſtrum ejus à reliquo corpore dividit circulus, quem ſupra diximus à Cancro ad Capricornum pervenire: media autem finitur ab eo, quem ſupra Lacteum orbem demonſtravimus eſſe. Haec occidit exorto Leone: exoritur autem cum Capricorno, habens in capite ſtellam unam, in utraque penna unam, in cauda unam.

XVI. *Delphin.*

[1] DELPHIN non longe ab Aquilae ſigno figuratus, incurvatione caudae noviſſimae tangit AEquinoctialis circuli circumductionem, capite

Hemſt. *Non longe cap. O. figurata.* De hoc ſidere Theon. ad Arati Phaenom. pag. 36. Addunt Micyllus ac Schefferus *itaque omnino ſunt quatuor.* Voſſ. ſec. *ita eſt ſtellarum trium.* Ceteris codd. haec verba abſunt. Eratoſthenes cap. 30. ἔχει δ' ἀστέρας δ'. De ſtellis conſule Grotium ad Imagines pag. 60.

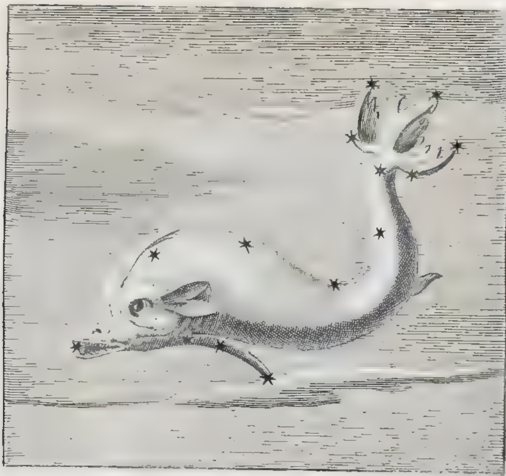
Ad CAP. XVI.

1 DELPHIN] Leid. & Voſſ. ſec. *Delphinus.*

2 PROPE CONTINGENS] *Conjungens* alius ex Vlitt. Quod damnare haud auſim. Sic mox cap. 17. *Manum dextram cervice ſuâ conjungens.* Confer quae diximus ad cap. 19. 28. 34. 37. & . Servius ad AEn. IX. vers. 668. *Hunc cum tauro una clara ſtella conjungit.* MUNCK. Pro *capite* Voſſ. ſec. *caput.* Omnes vero codd. *conjungens.* Pro *roſtrum* Voſſ. ſec. *roſtro.*

3 CUM VIRGO EXORTA EST A CAPITE] Sanctandreana. *exorta eſt ad capitis finem.* Morellianus *a capitis fine.* SCHEFF.

4 AD CERVICEM VERSUS] Ita & Vlitt. 2. Τὸ *ad* notandum heic addi, quod omitti alias ſolet. Vellej. lib. II. cap. 101. *Omnibus ad orientem verſus provinciis.* Non diſſimile eſt illud ejuſdem ſcriptoris lib. I. cap. 15. *A lupercali in palatium verſus.* Et Curtii lib. IV. cap. 7. *In meridiem verſus Arabes ſpectant.* Salluſt. Catil. cap. 56. *In Galliam verſus caſtra movere.* Schol. German. heic habet, *in folio duas.* Scripſerat, opinor, in *lofiâ*, pro λοφιᾶ. Quam vocem ut ambiguam (verticem enim & cervicem notat) retinere illi ſatius

pite [2] prope contingens equi Pegasi rostrum. Hic exoritur cum sagittarii posteriore parte. Occidit autem, [3] cum Virgo exorta est ad capitis finem. Habet autem in capite stellas duas, supra caput [4] ad cervicem versus duas: ad ea, quae in ventre velut pennae videntur, habet stellas tres: in scapulis autem unam; in cauda duas. [5] Omnino est stellarum decem.

XVII.

satius visum est, quam malè interpretari. Eratosthenes, ἐπὶ τῆς λοφίας β'. Scripseram haec, cum à Grotio in Notis ad Imag. restitui vidi Scholiastae isti, *in collo duas*. MUNCK. Pro *ad capitis finem* Leid. *a capite*. item d'Orv. & Voss. sec. & ita ediderunt Micyllus ac Schefferus. Voss. pr. *a capite finem*. Mox *ad cervicem versus* agnoscunt duo Voss. & d'Orv. sed Leid. *capud c. v.* sine dubio pro *caput ad c. v.* De hac phrasi videndi eximii Interpretes ad J. Caesar. lib. VI. B. Gall. cap. 33. & Cl. Oudendorp. ad lib. VII. cap. 8. in fine. sic in Hygini cap. XXXIX. hujus libri *ad caudam versus* duo codd. exhibent.

5 OMNINO EST STELLARUM DECEM] Vlitt. 3. *Est omnino stellarum* IX. Quod convenit cum Eratosth. & Scholiaste Germ. cujus haec sunt verba: *Habet autem stellas novem, & ideo musicum signum dicitur, eo quod in numero musarum stellas babet.* MUNCK. Haec Theon ad Arati Phaenom. pag. 37. Ἐπικαταφέρεται ἐν τῷ αἰγοκέρωτι ὁ Δελφὶς, εὐάστερος τὰ πολλὰ, τέσσαρας ἔχων ἀστέρας ἐπισήμους ἐν τῷ παραλλήλῳ κειμένους. de quibus quatuor stellis Grotius ad Imagines pag. 61. Voss. pr. *omnino est stellarum decem. Omnino stellarum VIII.* Voss. sec. *Omnino est stellarum VIIII.* Leid. & d'Orv. Pro *decem* reponerem *novem* adstipulantibus cod. MSS. Ita enim Ovid. lib. II. Fast. vs. 117.

—— Astris Delpbina recepit
Jupiter; & stellas jussit babere novem.

XVII. *Equus.*

EQUUS Arcticum circulum ſpectans, [1] pedibus AEſtivo orbe niti, extremo ore caput Delphini tangere videtur, Aquarii manum dextram cervice ſua conjungens, & utriſque Piſcibus clauſus, quos in duodecim ſignis poſtea demonſtrabimus. Hujus in ſtellis corpus adparet uſque ad umbilicum deformatum: qui occidit cum Piſce de duobus primo, qui ſupra tergum ejus eſt fixus. Exoritur cum Aquario toto, & cum Piſce, [2] cum quo & occidit manus Aquarii dextra. Hic habet in roſtro ſtellas duas obſcuras, in capite unam, in maxilla unam, in utriſque auribus ſingulas, in cervicibus quatuor obſcuras: ſed [3] maxime lucet, quae capiti proxima adparet: in humero claram unam; in pectore unam, [4] in interſcapilio unam, in umbilico

Ad CAP. XVII.

1 PEDIBUS] Abeſt Voſſ. pr. pro *aeſtivo* idem *aeſtivi*. Pro *utriſque* Leid. *utrique*. *de duobus* abſunt Voſſ. ſec. ac d'Orv. *cum* ante *piſce* abeſt Leidenſi.

2 CUM QUO ET OCCIDIT MANUS] Vett. edd. *Cum quo occidit*, *&* *manu* &c. Unus ex Vlitt. *Cum quo occidit & manus* &c. MUNCK. *Cum quo occidit & manu* ediderunt Micyllus & Scheferus, & ita duo Voſſ. & d'Orv. Leid. vero *cum quo occidit & manus*. Conſule Theon. ad Aratum pag. 74.

3 MAXIME LUCET &c.] Pro *lucet* Voſſ. ſec. *lucent*. pro *capiti* duo Voſſ. *capite*. pro *proxime apparet*. Voſſ. ſec. *proximae*. Conſule Theon. ad Aratum pag. 26.

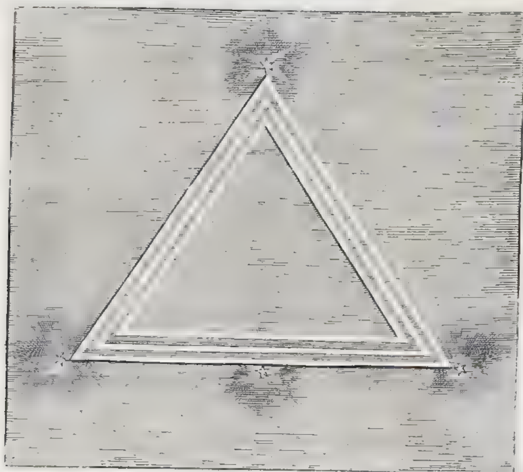
4 IN SCAPILIO] Sanctandr. *in interſcapilio*, quod a Grotio probatur. Ego haereo, SCHEFF. *In armo* Schol. German. Quod idem eſt. Vide quae ad cap. I. annotavi. MUNCK. *Interſcapilio* Voſſ. ſec. *in ſcapulo* Voſſ. pr.

5 NOVISSIMAM UNAM] Eratoſthenes, *ἐπ' ὀμφαλῷ ἔσχατον λαμπρὸν α´.* Si eum locum reſpexit, interſerendum *claram*. Schol. Germ. *In ſpira unam*, *in umbilico claram unam*. MUNCK.

6 OMNINO EST STELLARUM XVII.] Schol. Ger-

bilico [5] noviſſimam unam, quae Andromedae caput vocatur, in genibus utriſque ſingulas, in utriſque poplitibus ſingulas. Ita eſt [6] omnino ſtellarum XVII.

XVIII. *Deltoton.*

Deltoton autem in triangulum deformatur, [7] aequis lateribus duobus, uno breviore, ſed prope aequali reliquis, inter AEſtivum & AEquinoctialem circulum ſupra caput Arietis, non longe ab Andromedae dextro crure, & Perſei manu ſiniſtra conlocatum: cum Ariete toto occidens, exoriens autem cum ejuſdem dimidia priore parte. Habet ſtellam [8] in unoquoque angulo unam.

XIX.

German. *Fiunt omnes* XVIII. Qui numerus convenit cum ſtellis ab Hygino enumeratis. MUNCK. Deſunt Voſſ. primo. *Ita eſt omnino ſtellarum ſedecim* Voſſ. ſec. Octodecim enumerat Eratoſthenes cap. 18. & ita in Hygino legendum docuit Grotius ad Imagines pag. 50. At Ovid. III. Faſtor. 458. quindecim eſſe ſtellarum docet *Et nitidus ſtellis quinque decemque micat.*

Ad CAP. XVIII.

7 AEquis lateribus duobus] Theo in Aratum pag. 31. Τὸ γὰρ δελτωτὸν ἰσοσκελὲς, οὐκ ἰσόπλευρον. Τὰς γὰρ καλουμένας πλευρὰς ἴσας ἔχει, τὴν δὲ κάτωθεν ὑποτείνουσαν βραχυτέραν ἐκείνων. MUNCK. Duo Voſſ. ut Micyllus ac Scheſſerus ediderunt, ſcribunt *aequis quodammodo lateribus duobus.* d'Orv. vero *aequis lateribus.* Adde Theon. ad Aratum pag. 28. Ed. Morell.

8 In unoquoque angulo] Non habent praepoſitionem Vlitt. 2. Theo in Arat. p. 32. Ἔχει δὲ ἐφ' ἑκάστης γωνίας ἀστέρας τέσσαρας. Vel deeſt aliquid, vel ἀστέρα cum Grotio legendum, deleto τοῦ τέσσαρας. MUNCK. Pro *Perſei manu* Voſſ. ſec. *Perſei manus.* *Toto* abeſt Leidenſi ac d'Orvilliano. pro *exoriens* Voſſ. ſec. *oriens.* pro *dimidia priore* Voſſ. ſec. *dimidiam priore.*

Ad

XIX. *Aries.*

[1] NUNC protinus XII. ſignorum figurationem dicemus, quorum eſt princeps Aries.

ARIES [2] in AEquinoctiali circulo conſiſtens, caput ad exortum habens converſum, occidens à primis pedibus, & [3] exoriens caput infra Triangulum, quod & ſupra diximus, tenens conlocatum, pedibus prope caput [4] contingens Piſtricis. Habet autem in capite ſtellam unam, [5] in cornibus tres, [6] in cervice tres, in pede priore de primis unam, [7] in interſcapilio quatuor, in cauda unam, [8] ſub ventre tres,

Ad CAP. XIX.

1 NUNC PROT. D. &c.] Deſunt Leidenſi.

2 IN AEQUINOCT. CIRC.] Vid. J. Firmic. lib. II. cap. 12. Theo. ad Aratum pag. 26, 57, 60.

3 EXORIENS CAPUT] Leid. *exoriens capite.* ita & Voſſ.

4 CONTINGENS] *Conjungens* Vlitt. 2. & Suſianus. MUNCK. Duo Voſſ. & d'Orv. *conjungens.*

5 IN CORNIBUS] *In auriculis* Scholiaſt. Germanici. Eratoſth. ἐπὶ τῶ μυκτήρων. Hoc eſſet, *in naribus.* MUNCK.

6 IN CERVICE TRES] Unus Morellianus, *duas*, & mox *omnino eſt ſtellarum VIII.* SCHEFF. Reſcribe *duas*, ut praeferunt 4. Vlitt. & alter Morellianus. Firmant eam emendationem Eratoſthenes & German. Scholiaſtes. MUNCK. *Duas* Voſſ. duo & d'Orv. imo & Hemſt.

7 IN INTERSCAPILIO] *In dorſo* Scholiaſt. Germ. ut ἐπὶ ῥάχεως Eratoſthenes cum heic, tum cap. 23. Praepoſitionem non agnoſcunt Vlitt. 3. nec Suſianus liber, in quo fuit, *inter ſcapula.* Vide not. ad cap. I. MUNCK. *In* abeſt Voſſ. pr. & d'Orv. ſed Voſſ. ſec. *in ſcapulo.* Deinde Scheff. ac Micyll. ediderunt *in lumbis tres.* quomodo duo Voſſ.

8 SUB VENTRE TRES] Sic & Vlitt. 2. cum Eratoſth. & Schol. German. Perperam ergo *ſub ventre unam* alii. MUNCK.

9 STELLARUM XVIII.] Si in cervice *duas* tantum colloces, erunt numero XVII. quomodo

tres, in lumbis unam, in pede posteriore unam. Omnino est [9] stellarum XVIII.

XX. *Taurus.*

Taurus ad [10] ortum signorum dimidia parte conlocatus, [11] ut incipere genu ac defigere ad terram videtur, caput eodem habens adtentum. Genua ejus à reliquo corpore dividit circulus AEquinoctialis. Cornu sinistro, ut supra diximus, conjungitur [12] cum sinistro pede ejus, qui Auriga adpellatur. [13] Inter hujus finitionem corporis

do Vlitt. 2. & Susianus exhibent. MUNCK. *Omnino est stellarum octodecim* Voss. pr. & d'Orv. sed Voss. sec. *omnino e. st. decem & octo.* Leid. & Hemst. *omn. e. st. XVII.* Vid. Grot. ad Imag. pag. 51.

Ad CAP. XX.

10 Ortum] Leid. *exortum.* quomodo ediderunt Scheff. ac Micyllus. Pro *defigere* Leid. Voss. pr. & d'Orv. *deficere.* Pro *ad terram* duo Voss. *attentum* d'Orv. *adtentum.* Leid. *alteram.* & superscriptum erat *ad terram.*

11 Ut incipere genu ac defigere] Quid est *genu incipere*? putem scribendum, *ut inlidere genu.* Sententia, videtur genu ad terram collidere, more procidentis, atque ita exhibent picturae. SCHEFF.

12 Cum sinistro pede ejus, qui auriga] Morellianus unus, *cum dextro pede.* SCHEFF. Alter Morell. & unus ex Vlitt. *cum dextro* &c. MUNCK. Pro *cornu sinistro* Voss. sec. ac d'Orv. *cor. sinistrum.* Mox *ut* abest Voss. pr. Serv. ad IX. AEn. 668. *Supra Tauri cornua est signum, cui Auriga nomen est: hunc cum Tauro una clara stella conjungit. Cum sinistro pede* vero retineas velim. Theon. ad Arati Phaenom. pag. 22. Τὸ δὲ ἄκρον τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος τοῦ ταύρου, καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα τοῦ ἡνιόχου εἷς ἀστὴρ ἐπέχει. Hemst. tamen *cum dextro pede.*

13 Inter hujus finitionem &c.] In dorso eas collocant Proclus & Geminus. MUNCK.

poris & Arietis caudam [1] ſtellae ſunt ſeptem, quas Vergilias noſtri, Graeci autem Πλειάδας adpellaverunt. Hic averſus oritur & occidit. Habet autem in cornibus ſingulas ſtellas, ſed in ſiniſtro clariorem: utriſque oculis ſingulas, in fronte media unam: [2] ex quibus locis cornua naſcuntur, ſingulas, quae ſeptem ſtellae Hyades adpellantur: etſi nonnulli quas duas diximus noviſſime, ſtellas negaverunt eſſe, [3] ut omnino Hyades eſſent quinque. Praeterea in ſiniſtro genu priore habet ſtellam unam, & [4] ſupra ungulam unam; in dextro genu unam, & in interſcapilio tres, noviſſimam earum caeteris clariorem; in pectore unam. Quae ſunt omnino, [5] praeter Vergilias, XVIII.

XXI.

1 Stellae sunt septem] Τὸ *ſeptem* abeſt duobus Voſſ. pro *averſus* duo Voſſ. & Hemſt. *adverſus.* pro *utriſque oc.* Leid. *in utriſque oc.* pro *in fronte media* Leid. *in fr. medio.*

2 Ex quibus locis cornua nascuntur] Ἐν τῇ τῶν κεράτων ἐκφύσει. MUNCK. Pro *ſingulas* d'Orv. *ſingula.*

3 Ut omnino Hyades essent quinque] Geminus: Οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ βουκρανίου τοῦ ταύρου κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν πέντε, καλοῦνται ὑάδες. Eadem habet Proclus in de Sphaera, ut & Hyginus ipſe Mythol. cap. 192. MUNCK. De Hyadum numero non convenit inter veteres Aſtronomos. Conſule Theon. ad Aratum pag. 22. quinque enumerat Heſiodus, quem Micyllus ci- tat ad lib. II. cap. 21.

4 Supra ung.] Voſſ. pr. *ſuper ung.* quomodo Micyll. & Scheff. ediderunt. Mox poſt *genu unam* [illegible]at Voſſ. pr. *vacuam* & [illegible] Voſſ. ſec. *& in cervicem vacuam unam.* Deinde pro *noviſſimam* &c. Voſſ. ſec. *noviſſima earum caeteris clarior eſt.* Hemſt. *noviſſimo earum ceteris clariorem.*

5 Praeter Vergilias XVIII.] Ita & Vlitt. 2. tertius XVIIII. quartus XVII. Octodecim numerant quoque Eratoſthenes & Schol. German. Sed numerum earum, quas Hyginus recenſuit, ſi ineas, malis XIV. ut Veneta & aliae antiquiores exhibent. MUNCK. Leid. *p. V. XVIIII.* Voſſ. pr. & d'Orv. *p. V. XVIII.* Voſſ. ſec. 20.

XXI. *Gemini.*

GEMINI [6] ab aurigae dextra parte ſupra Oriona conlocati videntur, ita tamen, ut Orion inter Taurum & Geminos ſit conſtitutus. Capita eorum dividuntur à reliquo corpore circulo eo, [7] qui aeſtivum definire ſupra eſt dictus. Ut complexa corpora inter ſe tenentes occidunt directi à pedibus: exoriuntur autem inclinati ut jacentes. Sed de his, qui Cancro eſt proximus, habet in capite ſtellam unam claram, in utriſque humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utriſque ſingulas, [8] in pedibus utriſque ſingulas: alter autem in capite unam, in utriſque mammis ſingulas, [9] in ſiniſtro humero unam, in pedibus utriſque ſingulas, & infra ſiniſtrum pedem unam, quae [10] Πρόπȣς adpellatur.

XXII.

Ad CAP. XXI.

6 AB AURIGAE] Voſſ. pr. *ab auriga.* pro *Orionem* d'Orv. *Oriona.* pro *ſit conſtitutus* Voſſ. pr. *ſint conſtituti.* Voſſ. ſec. *conſtituti.* omiſſo *ſint.*

7 QUI AESTIVUM DEFINIRE] *AEſtatem* Vlitt. 4. Quod omnino probandum. Vide cap. 7. lib. 1. MUNCK. Voſſ. ſec. ac d'Orv. *aeſtate.* pro *ut*, ediderunt alii *ita ut*, ut in duobus Voſſ. pro *exoriuntur* Voſſ. pr. *exoriantur.*

8 IN PEDIBUS UTRISQUE] Unâ voce auctius Vlitt. 3. *In pedibus utriſque primoribus.* Sic ſupr. cap. 5. *In digitis primoribus.* MUNCK. Leid. *in p. u. prioribus.* Voſſ. pr. & d'Orv. *in p. u. primoribus.* Sic cap. 9. Iidem codd. *in primori pede dextro.*

9 IN SINISTRO HUMERO UNAM] Poſt haec verba inſerenda iſta ex Vlitt. 3. *In ſiniſtro genu unam.* MUNCK. Ita edidit Micyllus: *in ſiniſtro humero unam, in dextro alteram, in utriſque manibus ſingulas, in dextro genu unam, in ſiniſtro genu alteram.* quem ſecutus Schefferus, duob. Voſſ. ac d'Orv. conſentientibus, ſed Voſſ. ſec. pro *in ſin. h. unam.* exhibet *in ſiniſtro h. alteram.* Leid. *in ſin. humero unam, in dextro humero unam, in utriſque mammis ſingulas, in ſiniſtro genu unam.* Eratoſth. cap. 10. ἐφ' ἑκατέρῳ γόνατι α.

10 PROPUS APPELLATUR] *Tropos* Vlitt. 4. & Schol.

XXII. *Cancer.*

Hunc medium dividit circulus AEſtivus [1] ad Leonem & ad exortus ſpectantem, paullulum ſupra caput Hydrae conlocatum, Occidentem & Orientem poſteriori corporis parte. [2] Hic autem habet in ipſa teſta ſtellas duas, quae Aſini vocantur, de quibus ante diximus: in dextris pedibus ſingulas obſcuras, in ſiniſtro primo pede duas, & in ſecundo duas obſcuras, in tertio unam, [3] in quarto primo unam obſcuram, in ore unam, in ea, quae [4] Chela dexterior dicitur, tres ſimiles, non grandes, in ſiniſtra ſimiles duas. Omnino [5] eſt ſtellarum XVII.

XXIII.

Schol. Germ. in Vett. editionibus. Nimirum *propos* pro *propus* dederant librarii, ut *Trapezos* pro *Trapezus* Myth. cap. 176. aliaque id genus, quae ad illum locum congeſſimus. Geminus: Ὁ δὲ [illegible] πρόπους. MUNCK. Leid. *tropus.* Duo Voſſ. ac d'Orv. *tropos.* ſine dubio pro *propos.* Vide [illegible].

Ad CAP. XXII.

1 Ad Leon. et ad evortus] Micyll. & Scheff. ediderunt *ad Leonis exortus.* Leid. *ad Leon. & exortus.* Voſſ. pr. & d'Orv. ſequunt, ut Munck. edidit. Pro *ſpectantem* Hemſt. *ſpectantes.* Mox pro *orientem* codd. *exorientem.* ut ante Munckerum editum fuit.

2 Hic autem] Τὸ *autem* abeſt Leid. & Voſſ. ſec. pro *ante* Voſſ. ſec. *ante jam.*

3 In quarto primo] H. e. Ἐπ' ἄκρας αὐτοῦ τετάρτου, ut loquitur Eratoſthenes. MUNCK.

4 Chela dexterior] *Cornua* chelas appellat Scholiaſtes Germanici cum Cancri, tum & Scorpii, de quo cap. 25. agitur. *Furcae* Apulejo ſunt in Apologiâ, *Forficulae* Plinio. MUNCK.

5 Est stellarum xvii.] Ita & Vlitt. & Eratoſthenes. Schol. Germ. xvi. Perperam. MUNCK. Voſſ. pr. Leid. & d'Orv. exhibent *XVII.* Voſſ. ſec. *XVI.* a Micyllo & Scheffero

editum

XXIII. *Leo.*

[6] Leo spectans ad occaſum ſupra corpus Hydrae, à capite qua Cancer inſtat, uſque ad mediam partem ejus conſtitutus, medius aeſtivo circulo dividitur, ut ſub ipſo orbe priores pedes habeat conlocatos: occidens à capite & exoriens. Hic habet in capite ſtellas tres, in cervicibus duas, in pectore unam, [7] in interſcapilio tres, in media cauda unam, [8] in extrema alteram, [9] ſub pectore duas, [10] in pede priore unam claram, in ventre claram unam, & infra alteram magnam: in lumbis unam, in poſteriori genu unam, [11] in pede poſteriori unam claram. Ita omnino eſt ſtellarum XIX.

XXIV.

editum erat *ſtellarum numerus decem & octo.* Vide Grot. ad Imag. p. 42.

Ad CAP. XXIII.

6 Leo spectans] Voſſ. pr. *exſpectans.* pro *a cap.* Voſſ. ſec. *cap.*

7 In interscapilio] Delent ante hanc vocem praepoſitionem Vlitt. 3. cum heic, tum & paſſim ſupra infraque. Caeterum pro interſcapilio *ſpinam* exhibet Schol. Germanici, ut & ἐπὶ τῆς ῥάχεως Eratoſthenes. Vide ſupr. cap. 19. MUNCK. Voſſ. ſec. & d'Orv. *interſcapilio.*

8 In extrema alteram] Ita & Vlitt. 3. Sed Veneta & aliae antiquiores addunt *magnam.* Rectius eſſet *claram.* Schol. Germ. *In ultima cauda claram unam.* Eratoſth. Ἐπ' ἄκρας λαμπρὸν α΄. MUNCK. *Magnam* addunt duo Voſſ.

9 Sub pectore duas] Haec uſque ad *in lumbis* abſunt duobus Voſſ. De ſtella in pectore Theo ad Aratum pag. 19. Ὁ λέων ἔχει ἐπὶ τῆς καρδίας ἀστέρα ΒΑΣΙΛΙΣΚΟΝ λεγόμενον, ὃν οἱ Χαλδαῖοι νομίζουσιν ἄρχειν τῶν οὐρανίων. Pro Βασιλίσκον legit Grotius ad Imag. pag. 43. Βασιλικόν.

10 In pede priore unam claram] Hemſt. *in ped. pr. unam ejus aram.*

11 In ped. post.] Hiſce praecedunt in Voſſ. ſec. *in pede priore unam.* Deinde Voſſ. pr. *omnino ſunt ſtellarum XIX.* Voſſ. ſec. o. e. *ſtellarum quindecim.* Hemſt. *omnino ſunt XVIII.*

XXIV. *Virgo.*

VIRGO infra pedes Bootis conlocata, capite posteriorem partem Leonis, dextra manu circulum AEquinoctialem tangit: [1] ac inferiorem partem corporis supra Corvum & Hydrae caudam habere perspicitur, [2] occidens capite prius quam caeteris membris. Hujus in capite est stella una obscura, in utrisque humeris singulae, [3] in utrisque pennis binae, quarum una stella, quae est in dextra penna ad humerum defixa, προτρυγητὴς vocatur. Praeterea habet in utrisque manibus singulas stellas, quarum una quae est in dextra manu, major & clarior, [4] ea cum spicis esse dicitur. In veste autem habet passim

Ad CAP. XXIV.

1 AC INFERIOREM PARTEM] *Ad inferiorem* Vlitt. 2. tertius, *at inferiorem* &c. Quod rectum est. MUNCK. Voss. pr. *ad inf.*

2 OCCIDENS CAPITE] *A capite* Vlitt. 2. MUNCK. *A capite* Heinst.

3 IN UTRISQUE PENNIS BINAE] Theo ad Aratum p. 17 Οἶδε γὰρ ὁ Ἄρατος τὴν ΠΑΡΘΕΝΟΝ δύο ΠΤΕΡΥΓΑΣ ἔχουσαν, καθάπερ καὶ ἄλλοι μαρτυροῦσι, τὸ πτέρυγας αὐτὴν ἔχειν ἐν τοῖς καταστερισμοῖς ubi & de stella, quae προτρυγητης vocatur, agit, cui adde Grotium ad Imag. pag. 39, 40.

4 EA CUM SPICIS ESSE DICITUR] Immo & *spica* dicitur. Vide Eratosth. Schol. German. Proclum, & Geminum. MUNCK. Pro his verbis in Micylli & Schefferi edit. *conspicitur* tantum legitur, sed recte e codd. vetustis, quibus adstipulantur manu mea versati, *cum spicis esse dicitur.* Theo ad Aratum pag. 15. Στάχυς δέ ἐστιν ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς αὐτῆς εὐμεγέθης, ὅθεν καὶ αἰγλήεις αὐτοῦ κέκληται. στάχυν δὲ ἡ παρθένος φέρει, ἐπειδὴ εὐσεβέστατον ἡ γεωργία. Vid. Salmas. Exerc. Plin. pag. 872, 873.

5 STELLAS SEPTEM] *Sex* Vlitt. unus. Quod adstruunt German. Schol. & Eratosthenes. MUNCK.

6 STELLARUM XVIII.] MSS. 4. Vlitt. *stellarum* XIX. Quae lectio rursus stabilitur ab Eratosthene & Germaniciano Scholiaste. MUNCK. Voss.

paſſim diſpoſitas [5] ſtellas ſeptem, & in utriſque pedibus ſingulas. Ita eſt omnino [6] ſtellarum XVIII.

XXV. *Scorpius.*

Hujus prior pars, quae Chelae dicuntur, ita premuntur ab AEquinoctiali circulo, ut eum ſubſtinere videantur. Ipſe autem pedibus Ophiuchi, de quo ſupra diximus, ſubditus, extrema cauda circulum Hiemalem contingere videtur: neque longe eſt ab eo ſigno, quod pro hoſtia Centaurus ferre perſpicitur. Occidit autem [7] inclinato corpore, exoritur autem erectus à Chelis. Hic habet ſtellas in his, quae Chelae dicuntur, in unaquaque earum binas, ex quibus primae ſunt clariores: praeterea habet [8] in fronte ſtellas tres, quarum media eſt clariſſima, [9] in interſcapilio tres, in ventre duas, in cauda quinque, in acumine ipſo, quo percutere exiſtimatur, duas. Ita eſt omnino ſtellarum XIX.

XXVI. *Sagittarius.*

Sagittarius autem [10] ſpectans ad occaſum Centauri corpore figuratur, velut [11] mittere incipiens ſagittas, à pedibus uſque ad humeros in Hiemali circulo conlocatus, ita ut caput ſolum ejus extra eum circulum, quem ſupra diximus, adparere videatur: cujus arcus Lacteo circulo medius dividitur. Ante pedes hujus eſt quaedam corona ſtellis effecta, [12] de qua prius diximus. Hic praeceps occidit, exoritur directus. Habet autem in capite ſtellas duas, in arcu duas, in ſagitta unam, in dextro cubito unam, in manu priori unam, in ventre

Voſſ. pr. d'Orv. & Hemſt. *ſtellarum numerus XVIIII.* Voſſ. ſec. *ſtellarum* 12. Micyll. & Scheff. edunt *ſtellarum n. XVI.*

Ad CAP. XXV.

7 Inclinato corpore] Micyll. Scheff. Voſſ. pr. & Hemſt. exhibent *capite.* De Chelis Theo ad Aratum pag. 68, 69. 76. & Grotius ad Imag. pag. 34. Tò *autem* abeſt Hemſterhuſiano.

8 In fronte stellas tres] Ita & Eratoſthenes. Perperam, *in fronte duas* Schol. Germanici. MUNCK. *Quatuor* Hemſt.

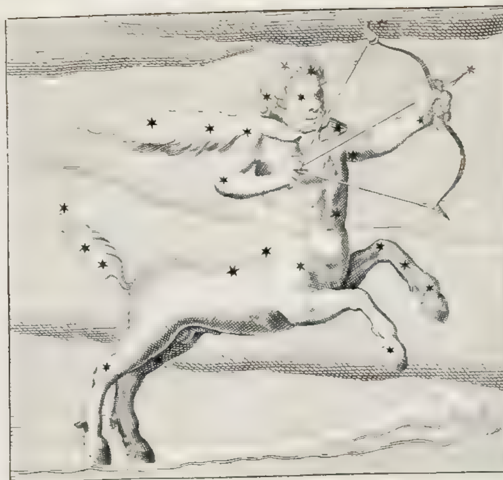
9 In interscapilio] Etiam heic, ut & mox cap. 26. 27. &c. praepoſitionem ignorant Vlitt. 4. Sed monitum hoc jam ſuperius. Caeterum *in dorſo* ſtellas iſtas collocat Schol. Germ. Vide ſupr. quae ad cap. 1. à nobis dicta ſunt. MUNCK. Abeſt omnibus meis codd. praepoſitio. Mox pro *ita eſt* Voſſ. ſec. *ita ſunt.* pro *XIX.* Hemſt. *XVIII.*

Ad CAP. XXVI.

10 Spectans] Voſſ. pr. *exſpectans.* & ita idem cap. 27. cap. 29. cap. 30.

11 Mittere incipiens sagittas] *Sagittam* MSS. 4. MUNCK. Leid. Voſſ. pr. Hemſt. *ſagittam.*

12 De qua prius diximus] Forte *ſuperius diximus*

ventre unam, in interſcapilio duas, in cauda unam, in priori genu unam, in pede unam, [1] in inferiori genu unam, in poplite unam. Omnino eſt ſtellarum XV. Corona autem Centauri eſt ſtellarum VII.

XXVII. *Capricornus.*

Capricornus ad occaſum ſpectans, & totus in [2] Zodiaco circulo deformatus, cauda & toto corpore medius dividitur ab Hiemali circulo: ſubpoſitus Aquarii [3] manui ſiniſtrae, occidit praeceps, exoritur autem directus. Sed habet in naſo ſtellam unam, infra cervices unam, in pectore duas, in priore pede unam, in priore eodem alteram,

ximus. Videl. lib. II. cap. 27. Sed nihil ut mutemus ſatius eſt. Infr. cap. 34. *Sirion appellant, de quo prius diximus.* MUNCK. *Superius* Voſſ. ſec.

1 In inferiori genu] Sine praepoſitione *inferiore genu* Vlitt. 4. MUNCK. Pro *in ſagitta* d'Orv. cod. *in ſagittam.* Mox *dextro* abeſt Hemſt. pro *priori* Leid. *priore. interſcapilio* pro *in int.* duo Voſſ. & d'Orv. deinde pro *in inferiori g.* Voſſ. pr. *infericre g.* ſic duo Voſſ. & Leid. cap. 27. *in priore pede* Scheff. edidit *in priori p.* *τὸ genu* abeſt Hemſt. pro *XV.* idem *XVI.* Vid. Grot. ad Imag. pag. 59. pro *poplite* Hemſt. *pectore*

Ad CAP. XXVII.

2 Zod. circ.] Leid. *Zod. in circ.* Mox conjunctio abeſt Leid. Voſſ. pr. & d'Orv.

3 Manui sinistrae] *Manu ſiniſtrâ* MSS. 4. Putes ſcripſiſſe Hyginum, *manu ſiniſtrae.* Maro AEn.

teram, in interſcapilio ſeptem, in ventre quinque, in cauda duas. Omnino [4] eſt ſtellarum viginti.

XXVIII. *Aquarius.*

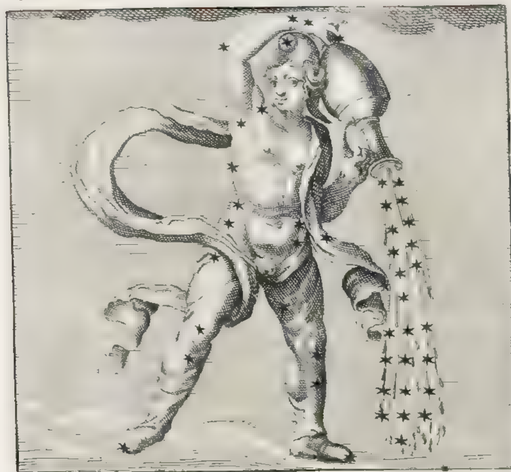
AQUARIUS pedes habet in Hiemali circulo defixos, manum autem ſiniſtram uſque ad Capricorni porrigens tergus, dextra jubam Pegaſi [5] prope contingens, ſpectat ad exortus. Qui cum ita ſit figuratus, neceſſe eſt, corpore eum prope reſupinato videri. Effuſio aquae pervenit ad eum Piſcem, qui ſolitarius figuratur, de quo poſterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite prius quam reliquis membris. Hic habet in capite ſtellas duas obſcuras, in utriſque hume-

AEn. I. *Parce metu.* Conſule Technicos, & Gellium. MUNCK. Codd. noſtri *manu ſiniſtra.* pro *in priore eodem* Leid. *in alio eodem.* Mox iterum praepoſitio *in* abeſt omnibus codd. Pro *duas* Leid. *V.* & pro *Viginti*, *XXVI.* Sed vide Grot. ad Imag. pag. 58.

4 EST STELLARUM VIGINTI] Stellarum XXII. Venet. *Stellarum* XXVI. Vlitt. 4. & Scholiaſt. Germanici: Eratoſthenes XXIV. MUNCK. XXVI. Hemſt.

Ad CAP. XXVIII.

5 PROPE CONTINGENS] *Conjungens* Vlitt. 2. Vide ſupr. cap. 16. MUNCK. *Tò autem* abeſt duobus Voſſ. Pro *jubam* Voſſ. ſec. *jubae.* Pro *contingens* duo Voſſ. & d'Orv. *conjungens.* Pro *ſpectat* Hemſt. *exſpectat.* Pro *exortus* Voſſ. pr. *exortum.* Voſſ. ſec. *ortus.* Pro *reſupinato* idem *reſupinari.* Cui mox *&* *occidit* abſunt.

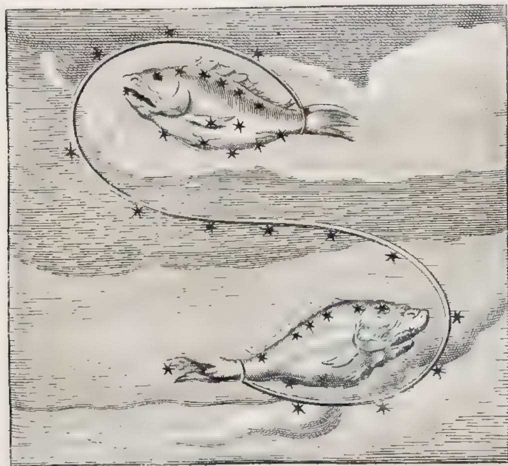
humeris ſingulas magnas, in ſiniſtro cubito unam grandem, in manu priori unam, in utriſque mammis ſingulas obſcuras, [1] in lumbo interiori unam, in utriſque genibus ſingulas, in dextro crure unam, in utriſque pedibus ſingulas. Omnino eſt ſtellarum quatuordecim. Effuſio aquae [2] cum aquario ipſo eſt ſtellarum triginta. Sed in his omnibus prima & noviſſima clara.

XXIX. *Piſces.*

Horum alter Notius, alter Boreus adpellatur, ideo, quod unus eorum, qui Boreus dicitur, inter AEquinoctialem & AEſtivum circulum ſub Andromedae brachio conlocatus, & Arcticum polum ſpectans, conſtituitur: alter autem eſt in Zodiaco circulo extremo [3] ſub ſcapulis Equi non longe ab AEquinoctiali circulo conlocatus, ſpectans ad

1 In lumbo &c.] Ante haec verba inſere illa ex Vlitt. 3. *Infra mammas ſingulas*. Eratoſthenes: Ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἑκάτερωθεν α. Schol. German. *Sub mammillis ſingulas*. MUNCK. Pro *mammis* Voſſ. ſec. *membris*. *in lum. int. un.* deſunt d'Orvilliano, ut *obſcuras* Voſſ. primo. Pro *genibus* Hemſt. *pedibus*. ſed ſuperſcriptum *genibus*.

2 Cum aquario ipſo] Ex Vlitianis duo *aquali*, caeteri *aquili* exhibuerunt. Prius praefero. Intellige τὴν κάλπην, ſive urnam, quam *aquim anarium* Juris conſulti vocant. Schol. Germ. *Effuſio vero aquae dextra laevaque fit ſtellis* XXXI. *Quarum duae ſplendidae ſunt, caeterae vero obſcurae*. Confer Cujac. Obſerv. lib. x. 17. MUNCK. Voſſ. pr. & d'Orv. *aquali*. Hemſt. *aquili*. Vide Theon. ad Aratum pag. 34. & in primis 45. Ὁ ὑδροχόος ἔχει ὥσπερ ὑδρεῖον ἀπὸ ἀστέρων, ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐξ κάτω ἀστέρες φέρονται, ὑδάτων χύσιν ἀπομιμούμενοι. De eo Ovid. II. Faſt. 457. *Jam levis obliqua ſubſidit Aquarius urna.*

ad occaſum. Hi [4] piſces quibuſdam ſtellis [5] ut lineola ab Arietis pede primo conjunguntur: quorum inferior ante occidere & exoriri videtur. Habet autem ſtellas XVII. Et Boreus omnino XII. Conjunctio eorum habet [6] ad Aquilonem ſpectans ſtellas tres, ad alteram partem tres, ad exortum tres, in commiſſura tres. Omnino duodecim. Horum conjunctionem, quae à pede Arietis primo notatur, Aratus Graece σύνδεσμον ὑπερράνιον, Cicero [7] Nodum coeleſtem dicit: qui utrique volunt ſignificare, eum nodum non ſolum piſcium; ſed etiam totius ſphaerae eſſe: quo enim loco circulus ab Arietis pede μεσημβρινὸς dicitur, qui meridiem ſignificet: & quo loco is circulus Meſembrinos conjungitur, & tranſit AEquinoctialem circulum, in ipſa conjunctione circulorum nodus Piſcium ſignificatur: quare eum non modo Piſcium, ſed etiam [8] coeleſtium nodum adpellaverunt.

XXX.

Ad CAP. XXIX.

3 Sub scapulis equi] Quomodo? cum in equo ſcapulae non notentur. Certe ſi attendas imaginem, non poſſis, praeter unam ſcapulam, videre. Quare hic, ut ſupra ubi de eodem equo c. 17. agebatur, legendum arbitror, *ſub ſcapilio equi.* SCHEFF.

4 Hi pisces &c.] Hemſt. *Hi autem occidere & exoriri videntur. Habet. a. ſt. XVII.*

5 Ut lineola] Vide de illa lineola Scalig. ad Manil. p. 62. MUNCK.

6 Ad aquilonem spectans stellas tres] Emenda ex Vlitt. 2. *Spectantes ſtellas tres* MUNCK.

7 Nodum coelestem dixit] Schol. German. *luteum alligamentum.* Fort. *coeleſtium.* Niſi mavis, *linteum* cum Grotio, quod λῖνον vocet id Ptolemaeus. MUNCK.

8 Coelestium nodum appellaverunt] Vlitt. *Coeleſtium nodum rerum appellaverunt.* Legerunt

XXX. *Pistrix.*

[1] Pistrix à media cauda dividitur ab Hiemali circulo, spectans ad exortus, rostro prope posteriorem [2] Arietis pedem jungens: hujus priorem partem corporis, quae spectat ad exortum, prope adluere flumen Eridanus videtur. Haec occidit exorto Cancro & Leone:

in Arato veteres paene omnes *σύνδεσμον ἐπουράνιον.* Sed Grotius *σύνδεσμον ὑπουραῖον* legendum docet not. ad Imag. pag. 52. Atque ita editum a Londinatibus pag. 32. *Καὶ τὰ μὲν εἷς ἀστὴρ ἐπέχει καλός τε μέγας τε, Ὅν ῥά τε καὶ σύνδεσμον ὑπουραῖον καλέουσιν.* Theo: *Εἷς ἀστήρ ἐστιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν οὐραίων, ὅστις ὥσπερ συνδεῖ ἀμφοτέρους, ὃν καλοῦσιν οὐραίων δεσμόν.* MUNCK. Ita apud Plutarch. lib. I. de placit. Philosoph. cap. 6. de obliquo in coelo circulo legitur carmen *Τῷ ἐπὶ Καρκίνος ἐστί, Λέων δ' ἐπὶ τῷ, μετὰ δ' αὐτὸν Παρθένος, ἠδ' ἔπι αἱ χηλαὶ καὶ Σκορπίος αὐτός. Τοξευτής τε καὶ Αἰγόκερως, ἐπὶ δ' Αἰγοκέρῃ Ὑδροχόος*, ΔΥΌ Δ' ΑΥΤΟ͂Ν ἘΠ' ἸΧΘΎΕΣ ἈΣΤΕΡΌΩΝΤΕΣ. Pro *nodum app.* Voss. & d'Orv. *nodum rerum.* Idem Theo ad Aratum pag. m. 28. *Ἀμφοτέρων ἐκ τῶν οὐραίων δεσμός τις ἀποτείνεται. εἰκὸς δὲ ἐγγὺς ὄντων ἀλλήλων καὶ ταῖς οὐραῖς μονονοὺ ἐπιψαυόντων.*

Ad CAP. XXX.

1 Pistrix] *Cetus* est Schol. Germ. ut *κῆτος* Eratostheni. Vide annot. ad Mythol. cap. 273. MUNCK.

2 Arietis pedem jungens] Mallem, *tangens.* SCHEFF. *Conjungens* unus Vlitt. Frustrà *tangens* malebat vir doctus. Infr. cap. 34. *Pedem dextrum Orionis paene capite suo conjungens.* MUNCK. Pro *a media* Leid. *media.* Pro *jungens* duo Voss. *conjungens.* Pro *posteriorem* Voss. pr. *portericae.* Pro *exortum* Leid. Voss. sec. & d'Orv. *exortus.* Pro *alluere* Voss. prim. *abluere.* sic lib. II. cap. 32. *alluere* & *abluere* confusa vidimus. Pro *Eridanus* Micyllus ac Scheff. ediderunt *Eridani*, quam lectionem exhibent duo Voss. & d'Orv. Cur vero mutaverit Munckerus, mihi non liquet. Locutio satis nota. Vide Serv. ad III. AEn. 293. Passerat. ad Propert. II. 8, 30.

Sed

ne: exoritur autem cum Tauro & Geminis. Sed habet [3] in extrema cauda ſtellas duas obſcuras, ab eo loco uſque ad reliqui [4] corporis curvaturam quinque; ſub ventre ſex. [5] omnino ſunt tredecim.

XXXI. *Eridanus.*

ERIDANUS à ſiniſtro pede profectus Orionis, & perveniens uſque ad

Sed modo PERMESSI FLUMINE lavit amor.

Praeter Poetas alii ita locuti fuere. Vide ipſum Munck. ad Hygin. fab. XXXVIII. nec non Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. III. B. G. cap. 9. & ad Hirtium de B. Afric. cap. 28. & 36. Codex vero Leid. *Eridanum.* ut *mare Euxinum* Noſter, & alii *mare Oceanum.* Vide Munck. ad fab. III. denique Micyll. ac Scheff. ediderunt *Haec cadit exorto c.* Verum codd. quos conſului, *H. occidit exorto c.* ut Munck. mutavit. Licet *cadit* ſatis defendi queat, quippe huic rei proprium. Virg. I. Georg. 229.

Haud obſcura CADENS mittit tibi ſigna Bootes.

Ubi vide Serv. & ad III. Georg. vs. 304.

Jam CADIT, extremoque inrorat Aquarius anno.

Lib. IV. AEn. 480.

Oceani finem juxta, ſolemque CADENTEM.

Conſule Celeb. Duker. ad Florum lib. II. cap. 17. §. 12.

3 IN EXTREMA CAUDA STELLAS DUAS OBSCURAS] Schol. Germ. *In caudae extremo claras duas.* Verius, quam Hyginus, ait Grotius in not. ad Imag. pag. 65. De quo valde dubito. Nam cum Hygino Eratoſth. cap. 36. 'Επὶ τῆς οὐρᾶς β' ἀμαυρός. MUNCK.

4 CORPORIS CURVATURAM] *Gibbum* vocat Germ. Schol. Κύρτωμα Eratoſthenes. MUNCK.

5 OMNINO SUNT TREDECIM] Τὸ *ſunt* nullus ex codicibus Vlitianis agnoſcit. MUNCK. Τὸ *ſunt* abeſt duobus Voſſ. & d'Orv.

ad Piſtricem, rurſum diffunditur ad Leporis pedes, [1] & protinus ad Arcticum circulum tendit. Hujus figurationem Hiemalis circulus dividit ab eo loco, quo prope conjungitur Ceto. Hic Scorpione & Sagittario exorto occidere: exoriri autem cum Geminis & Cancro videtur. Habet ſtellas in prima curvatura tres, in ſecunda tres, [2] item in tertia [3] uſque ad noviſſimam ſeptem. Omnino ſtellarum eſt tredecim.

XXXII. *Lepus.*

[4] Lepus autem infra ſiniſtrum pedem Orionis per Hiemalem circulum fugiens, & ab eo inferiori parte corporis diviſus, occidit Sagitta-

Ad CAP. XXXI.

1 Et protinus ad antarcticum] Sic Morelliani quoque. Sanctandr. *ad arcticum.* SCHEFF. *Ad arcticum* exhibent codices Voſſiani. Melius ediderunt Micyll. ac Scheff. *ad antarcticum* ut ſcribit d'Orvillianus, & Celeb. T. Hemſterhuſii MS. liber. ut monet Celeb. P. Weſſeling. lib. II. Obſ. cap. 23.

2 Item in tertia] Τὸ *item* abeſt à Vlitt. 2. MUNCK. *Uſque* abeſt d'Orvilliano.

3 Usque ad novissimam] Vlitianorum unus, *uſque ad noviſſima.* Quod haud ſpreverim. Eratoſthenes: Ἐπὶ τῆς τρίτης ἕως τῶν ἐσχάτων ζʹ. οὓς φασιν εἶναι τὰ στόματα τοῦ Νείλου. Τοὺς πάντας ιδʹ. Nimirum in capite Nili unam collocavit, quam omiſit Hyginus. Scholiaſtes Germanici mirificè heic eſt interpolatus: *Habet*, inquit, *ſtellas in primo flexu quatuor, in ſecundo tres, in tertio tres, uſque ad noviſſimam ſeptem, quas dicunt in ore Nili fluvii eſſe. Sunt omnes* XVII. Emendo ex Hygino & Eratoſthene, *in ſecundo tres, in tertio uſque ad noviſſima ſeptem, quas dicunt ora Nili fluvii eſſe. Sunt omnes* XIV. Fruſtra heic eſt Grotius in notis ad Imag. pag. 67. MUNCK. *Noviſſimum* Voſſ. pr.

Ad

gittario exorto, oritur cum Leone. Habet autem ſtellas in utriſque auribus ſingulas, in corpore paſſim diſpoſitas duas, in pedibus prioribus ſingulas. ita ſunt omnino ſex.

XXXIII. *Orion.*

Hunc à zona & reliquo corpore AEquinoctialis circulus dividit, cum Tauro decertantem conlocatum, dextra manu clavam tenentem, & [5] incinctum enſe ſpectantem ad occaſum, & occidentem exortâ Scorpionis poſteriori parte, & Sagittario exoriente, cum Cancro autem toto corpore pariter exſurgentem. Hic habet in capite ſtellas tres claras, in utriſque humeris ſingulas, in dextro cubito obſcuram unam,

Ad CAP. XXXII.

4 Lepus] Vide Theon. ad Arati Phaenom. pag. 40. ſi in codd. MSS. Anonymi inſcribitur *Daſypus*, non eſt, quod tantopere miretur Grotius ad Imag. pag. 63. *daſypodes* in genere lepores dicuntur. Diſcute lector, quid de Plinii & Ariſtotelis locis, quae Grotius ad differentiam inter *daſypodem* & leporem monſtrandam adduxit, obſervaverit Jac. Nic. Loenſis lib. III. Epiphyll. cap. 22. Pro *oritur* Hemſt. *exoritur*.

Ad CAP. XXXIII.

5 Incinctum ense] Vide Grotium ad Imagines p. 62, 63. Eurip. Jone vs. 1153. Amazonum peplis, quos Hercules Apollini Delphico dono dedit, intexta referens ait.

Πλειὰς μὲν ἤει μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
Ὅτε ξιφήρης Ὠρίων.

De hoc ſidere plura dabunt Philoſtratus Junior. Icon. x. pag. 876. Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 488. Theo ad Aratum pag. 36, 37, 38, 73, 77, 81.

unam, in manu ſimilem unam, [1] in zona tres, in eo quo gladius ejus deformatur, tres obſcuras, in utriſque genibus ſingulas claras, in pedibus ſingulas. omnino XVII.

XXXIV. *Canis.*

Canis Leporem [2] fugientem perſequens, poſterioribus pedibus dividitur ab Hiemali circulo, pedem dextrum Orionis pene [3] ſuo capite contingens, capite ad occaſum ſpectans, ſed caput ad AEquinoctialem circulum tendit: occidens oriente Sagittario, exoriens autem cum Cancro. Hic Canis [4] habet in lingua ſtellam unam, [5] quae Canis adpellatur: in capite autem alteram, quam nonnulli Sirion adpel-

81. Serv. ad III. AEn. 517. Pro *clavam* Leid. *clavum.* Pro *ſpectantem* idem & Voſſ. pr. *exſpectantem.* Pro *exorta* Leid. & duo Voſſ. *exortu.* ſed Voſſ. ſec. *exortu corporis Scorp.* Theo ad Arat. p. 70. διὰ φόβον ἀνατέλλοντος σκορπίου, ὁ Ὠρίων δύνει. Pro *pariter* Voſſ. ſec. *partim.*

1 IN ZONA TRES] Voſſ. ſec. *duas.* Sed Eratoſthenes cap. 32. vulgatam lectionem defendit. pro *in eo quo* Leid. & Voſſ. duo *in eo quod.* Pro *obſcuras* Voſſ. pr. *obſcuratas.* De numero ſtellarum non convenit inter codices: Voſſ. pr. *omnino XVIII.* ita & d'Orv. Voſſ. ſec. *ſunt omnino ſedecim.* Sed vide Grotium l. l.

Ad C A P. XXXIV.

2 FUGIENTEM PERSEQUENS] *Conſequens* edd. vetuſt. Sed Vlitt. 2. *proſequens.* MUNCK. Quos inſpexi, codd *conſequens.* male. Theo ad Aratum pag. 73. Οὐδέποτε καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ κυνός. οὕτω γὰρ κατηστέρισται ὑπὸ τοῦ κυνὸς διωκόμενος. niſi *conſequens* pro *ſequens* accipias.

3 SUO CAPITE CONJUNGENS] Sic quoque in Morellianis, nec ſollicitari debebat. v. ſup. 4. Sanctand. *contingens.* SCHEFF. *Conjungens* eſt in 3. Vlitt. & utroque Morelliano. MUNCK. Omnes noſtri codd. *conjungens*, e quibus Voſſ. ſec. *capiti conjungens.*

4 Ex

pellant, de quo prius diximus. Praeterea habet in utrisque auribus singulas stellas obscuras, in pectore duas, in pede priore tres, [6] in interscapilio tres: [7] in sinistro lumbo unam, in pede posteriori unam, in pede dextro unam, in cauda quatuor. omnino viginti.

XXXV. Προκύων.

Hic in Lacteo circulo [8] defixus, pedibus AEquinoctialem circulum tangit. Spectat ad occasum, ut inter Geminos & Cancrum constitutus: qui quod ante majorem Canem exoritur, προκύων est adpellatus. Hic autem occidit exorto Capricorno, exoritur cum Leone. Sed [9] omnino est stellarum trium.

XXXVI.

4 Et habet unam stellam] Miror, istaec omnia in editione Sanctandreana esse omissa. SCHEFF.

5 Quae canis] Vlitt. 2. *Quae stella canis* &c. Vide supr. lib. II. cap. 35. MUNCK. Voss. duo & d'Orv. *quae stella canis.* Iterum codd. *interscapilio* absque praepos. Deinde Voss. pr. *omnino XX.* & d'Orv. Voss. sec. *omnino decem & novem.* Vide Grotium ad Imag. pag. 63.

6 Inter scapulas tres] Sanctandr. *in interscapilio tres*, ut alibi. SCHEFF.

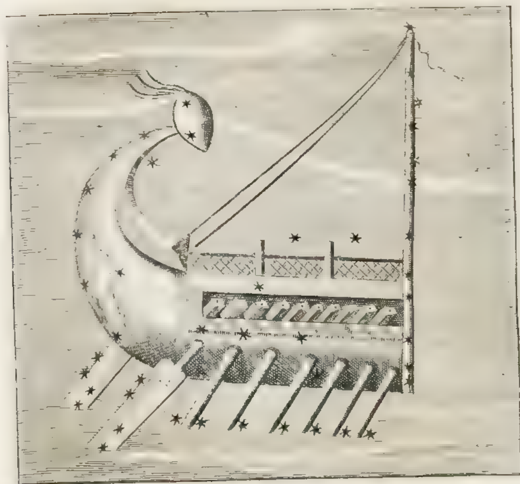
7 In sinistro lumbo] Bene, nec mutandum: quia unus tantum cernitur, ut de scapula equi paulo ante dixi, quod hinc lumen & robur accipit. v. inf. 37. SCHEFF.

Ad CAP. XXXV.

8 Defixus pedibus] Voss. pr. *defixis pedibus* Voss. sec. *defixos pedes.* Τὸ *ut* abest Leidensi & Voss. sec.

9 Omnino est stell. trium] Vid. Eratosthen. cap. 42. Theo vero ad Aratum pag. 49. haec adnotat. Λοιπός ἐστι προκύων ὑπὸ τοῖς διδύμοις κείμενος. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ πρὸ τοῦ κυνὸς ἑῴαν ποιεῖται ἀναβολὴν ἐν τῷ δι' Ἑλλάδος κλίματι, ὅτι τοῦ κυνὸς ἀνατολικότερός ἐστιν. ἀστέρων δὲ ἐστι δέκα λαμπρῶν οὗτος, ὧν εἷς ὁμωνύμως προκύων, οὗτος δὲ πρὸ τοῦ μεγάλου κυνός ἐστιν.

XXXVI. *Argo.*

Hujus puppis Hiemalem circulum & majoris Canis caudam contingens inferiore parte, noviſſime navis inclinata Antarcticum circulum tangit. Occidens Sagittario & Capricorno exorto ut in mari conlocata, exoriens autem cum Virgine & Chelis. Haec habet in puppi ad ſingula gubernacula, ad primum ſtellas quinque, ad alterum quatuor, circum carinam quinque, & [1] ſub rejectu quinque, ad malum IV. Ita tota eſt ſtellarum viginti trium. Quae quare non ſit tota in mundo conlocata, prius diximus.

XXXVII.

Ad CAP. XXXVI.

1 Sub rejectum] Sanctand. *ſub rejectu.* non placet. Pro *rejectum* Grotius mallet *retectum.* Verum retinemus veterem ſcripturam, eamque explicamus in Militiae Navalis noſtrae curis ſecundis, quas utinam typographus prodidiſſet, qui eas per tot annos tenuit incluſas contra fidem nobis datam, & animi noſtri ſententiam. SCHEFF. *Sub rejectu* Vlitt. 3. vulgo editi, *rejectum.* Unde *retinaculum* facit vir doctus ad Eratoſthenem. *Retectum* volebat Grotius, quod κατάστρωμα Eratoſthenes & Germ. Scholiaſtes appellant. Sed vulgatum *rejectum* à ſe defendi in curis ſecundis de militià navali ait Schefferus. Praeſtat ergo ἐπέχειν, donec illae prodeant. MUNCK. Plut. in Iſide & Oſir. T. II. p. 359. dicit, AEgyptios referre hoc ſidus οὐ μακρὰν φέρεσθαι τοῦ Ὠρίωνος καὶ τοῦ κυνός. pro *noviſſime* d'Orv. & Hemſt. *noviſſimae.* pro *ad malum IV.* Hemſt. *ad malum III.* pro *Antarcticum* Voſſ. ſec. *Antarcticon.* pro *collocata* idem *collecta.* pro *viginti trium* d'Orv. *XVII.* Voſſ. pr. *XVI.* Voſſ. ſec. *viginti duarum* Hemſt. *XXVI.*

Ad

XXXVII. [2] *Centaurus.*

Hic ita figuratur, ut in Antarctico circulo niti pedibus, humeris Hiemalem sustinere videatur: capite prope [3] caudam Hydrae contingens, hostiam dextra manu tenens supinam, quae pedibus & extremo ore circulum Hiemalem tangit, inter eum & Antarcticum orbem conlocata. Centauri autem crura à reliquo corpore dividit circulus, qui Lacteus vocatur. Hic spectans ad ortus signorum, totus occidit Aquario & Piscibus exortis. oritur autem cum Scorpione & Sagittario. Habet autem stellas supra caput tres obscuras, in utrisque humeris singulas claras, in cubito sinistro unam, in manu unam, in medio pectore equino unam, in prioribus poplitibus utrisque singulas, [4] in interscapilio quatuor, in ventre duas claras, in cauda tres,

Ad CAP. XXXVII.

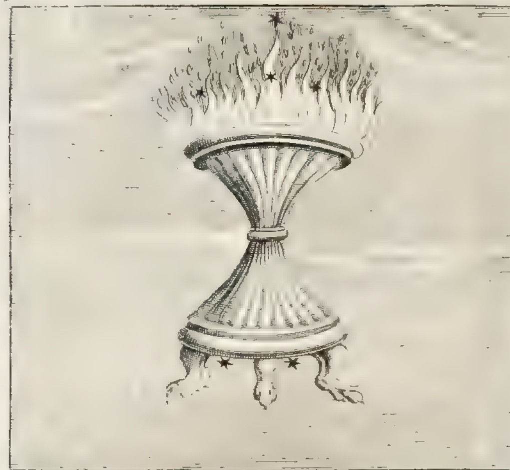
2 Centaurus] Hic Chiron existimatur à nonnullis, ut retulit lib. II. cap. 38. At Chiron Saturni & Phillyrae erat filius, qui inde Phillyrides à poetis dicitur. Propert. Lib. II. el. I. *Tarda Philoctetae sanavit crura Machaon, Phoenicis Chiron lumina Phillyrides.* Perperam ergo in Vett. edd. lemma hujus capitis habet *Phillyris.* MUNCK. Pro *Antarctico* Leid. *Arctico.* *τὸ in* abest d'Orvilliano. pro *hiemalem* idem *hiemalem circulum.*

3 Caudam hydrar conjungens] Bene Sanctandreana, *contingens*, quale quid in locis quoque aliis observare debuerat, quos notavi. SCHEFF. *Conjungens* Veneta cum aliis antiquioribus, quomodo & suos codices habere testatur Morellius. Nec aliter in suis Vlitius invenit. MUNCK. Pro *caudam* Leid. *cauda.* Ceterum duo Voss. Hemst. & d'Orv. *conjungens.* pro *spectans* Voss. pr. *exspectans.* pro *ortus* Leid. *exortus.*

4 In interscapilio] Praepositio abest duobus Voss. & d'Orv.

tres, in lumbo equino unam, in genibus posterioribus singulas, in poplitibus singulas. [1] Omnino sunt XXIII. Hostia autem habet in cauda stellas duas, in pede de posterioribus primo unam, & inter utrosque pedes unam, in interscapilio unam claram, & in priore parte pedum unam, infra alteram: in capite tres dispositas. Omnino sunt numero decem.

XXXVIII. *Ara.*

[2] ARA propter Antarcticum circulum tangens inter Hostiae caput & Scorpionis caudam extremam conlocatur, occidens Arietis exortu, exoriens cum Capricorno. Haec habet [3] in summo cacumine circuli ubi

1 OMNINO SUNT XXIII.] XXIV. Veneta & antiquiores aliae cum MSS. 2. ex Vlitianis. Κδ', etiam Eratosthenes. MUNCK. XXVI. Voss. & d'Orv. *viginti novem* Voss. sec. *habet* abest Voss. pr. *in pede posteriore primo* Leid. & Voss. sec. de stellis Grotius ad Imagin. pag. 69.

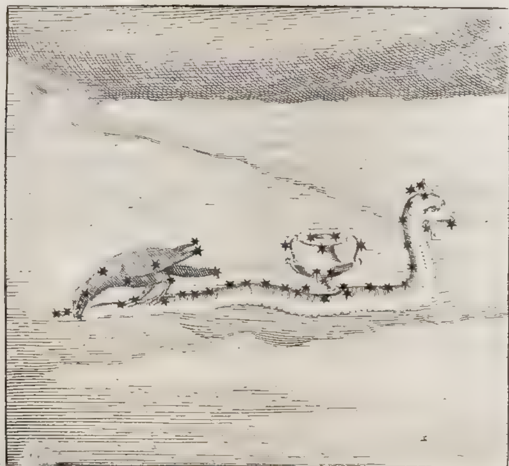
Ad CAP. XXXVIII.

2 ARA PROPTER] Ita & Vlitt. 2. Sed totidem *ara prope.* Quod praeferam. MUNCK. *Propter* abest cod. Leidensi. *prope* d'Orv. & Hemst. *propter* tamen non tam facile rejiciam. Idem valet, quod *prope*, *juxta.* Consule celeb. P. Burm. ad Phaedrum lib. II fab. 6. vs. 7. & Cl. Oudendorp. ad J. Caesarem lib. I. B. G. cap. 22. & eumdem cum Davisio ad Hirtium de Bello Africano cap. 37.

3 IN SUMMO CACUMINE CIRCULI, UBI FORMATUR] Quale cacumen circuli, & cujus circuli hic intelligitur? Nam circuli antarctici vix potest, quia ejus nullum est cacumen. Jam quid est, *formatur in eo cacumine circuli*? puto illud *summo* stare per se, ac opponi sequenti *imo*, & significare summam partem arae, sicut imum, basin. *Cacumine circuli* autem poni pro *in cacumine circuli*, nec cacumen circuli alterius debere intelligi, quam antarctici. Denique ibi dici formari, quod ejus ibi species & imago cer-

ubi formatur, ſtellas duas, [4] & in imo altaris duas. Et ita eſt omnino ſtellarum quatuor.

XXXIX. *Hydra.*

Hydra trium ſignorum longitudinem occupans, Cancri, Leonis [5] & Virginis, inter aequinoctialem & Hiemalem circulum conlocacatur, ita tamen, ut caput ejus contendens ad ſignum id, quod προκύων vocatur, & totius Hydrae prope quarta pars inter AEſtivum & AEquinoctialem videatur. [6] Cauda autem extrema pene Centauri caput tegens, ſuſtinet in dorſo Corvum, roſtro corpus ejus tundentem, & toto corpore ad Cratera tendentem: qui ſatis longo diſſidente

cernatur. SCHEFF. Hoc non capio; nec quid MSS. velint, in quibus *qui* vel *quid formatur.* Schol. Germ. *In ſuperficie, in qua prunae fuiſſe dicuntur.* Eratoſth. Ἐπὶ τῆ ἐσχαρίδος. MUNCK. *In ſ. cacumine circuli quod f.* Leid. duo Voſſ. & d'Orv.

4 Et in imo altaris duas] Ita & unus de Vlitianis. Reliqui *alteras duas.* Nempe ἐπὶ τῆς βάσεως, ut eſt apud Eratoſthenem. Corrige ergo Scholiaſten Germanici, qui corruptè, *duas in vaſe ejus.* Scrib. *in baſi ejus.* Οἱ ὁ. Deuteron. XII. 27. Πρὸς τὴν βάσιν τῦ Συσιαςηρίυ. MUNCK. Leid. *& in ſummo alteras duas.* Voſſ. pr. & d'Orv. *& in imo alteras duas.* Voſſ. ſec. *& in imo duas.* Vide Grot. ad Imag. p. 68.

Ad CAP. XXXIX.

5 Et virginis] Copulam nullus ex Vlitt. agnoſcit. MUNCK. Nec agnoſcit Hemſt.

6 Cauda] Voſſ. pr. *Caudam*: eidem ut & Hemſt. abſunt. *in dorſo*: pro *roſtro* Leid. *in roſtro* pro *tundentem* alii ediderunt *tangentem.* Leid. *tantundem* Hemſt. *tondentem.* pro *corpore* Voſſ. pr. *corpora.* pro *cratera* Leid. & d'Orv. *crateram.* ſic canit Ovid. II. Faſt. 243.

Continuata loco tria ſidera, Corvus, & Anguis,
Et medius Crater inter utrumque jacet.

dente intervallo, prope inter Leonem & Virginem conftitutus videtur, [1] inclinatior ad caput Hydrae, quae occidit Aquario & Pifcibus exortis: oritur autem cum his fignis, de quibus fupra diximus. Habet autem in capite ftellas tres, [2] in prima à capite curvatura, fex, fed earum noviffimam claram: in fecunda curvatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta [3] ufque ad caudam novem, omnes obfcuras: ita fiunt numero viginti feptem. Corvus autem habet [4] in gutture ftellam unam, in pennis duas, [5] infra pennam caudam verfus duas, in utrifque pedibus fingulas: omnino feptem. Supra primam à capite curvaturam Crater pofitus habet [6] in labris [7] ftellas duas, infra autem anfas duas obfcuras, in medio Cratere duas, ad fundum duas. [8] Omnino funt octo.

XL.

Pro *exortis* Leid. Voff. pr. & d'Orv. *ortis*. ab *inter leonem* ad *& pifcibus* abfunt Hemfterhufiano, qui *ortis* fcribit.

1 Inclinatior] Morellianus unus, *inclinatione*. SCHEFF.

2 In prima capitis curvatura] Sanctandreana. *In prima a capite curvatura*, quod non difplicet. Sufpicor tamen illud *a capite*, vel *capitis* a verfu praecedenti natum. SCHEFF. Leid. Voff. duo & Hemft. *in pr. capitis curvatura* ut in prioribus edd. d'Orv. *in pr. capite curvatura*. pro *noviffimam claram* Voff. fec. *noviffima clara*. pro *in tertia quatuor* Leid. *in tertia curvatura quatuor*. Voff. pr. *in tertia III*. pro *duas* Voff. pr. *duo*. pro *octo* Voff. fec. *novem*. ut Munckerus edidit. Ceteri *octo*. pro *viginti feptem* idem *viginti fex*.

3 Usque ad caudam novem] Ita & Vlitt. 3. Sed Veneta cum antiquioribus *octo*. Atque ita etiam German. Scholiaftes. Morellianam tamen lectionem ftabilit Eratofthenes, cujus verba funt: Ἀπὸ τῆς ε. καμπῆς μέχρι τῆς κέρκου θ´. Corrige, ἐπὶ τῆς &c. MUNCK.

4 In gutture] Ἐπὶ τοῦ ῥύγχους Eratofthenes. MUNCK.

5 Infra pennam caudam versus] Obfcurè dictum. Clarius Eratofthenes, ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου. German. Schol. *In caudâ*. MUNCK. Pro *pennis* Leid. *pinna*. & Voff. fec. Eratofthenes cap. 41. Ἐπὶ τῆς πτέρυγος β. pro *caudam verfus* duo Voff. & Leid. *ad caudam verfus*. vide ad cap. XVI. hujus libri Pro *anfas* duo Voff. *alas*. Leid. *infra anfas alias duas*.

6 In

XL. *Piscis Notius.*

Piscis autem, qui Notius dicitur, inter Hiemalem & antarcticum circulum media regione conlocatus, spectare ad exortum videtur, inter Aquarium & Capricornum, [9] ore excipiens aquam, quae funditur ab Aquario. Hic occidit oriente Cancro, exoritur autem cum Piscibus. Sed est stellarum omnino duodecim.

Quae ad figurationem siderum pertinent, [10] ad hunc finem nobis erunt dicta, reliqua protinus dicemus.

De

6 In labris] Grotius suspicatur, *labis*, Graeca voce, id est λαβαῖς, sive ansis. SCHEFF. *Labis* suspicabatur Grotius, hoc est, λαβαῖς, *ansis*. Perperam. *In labris* est ἐπὶ τοῦ χείλους Eratosthenis. MUNCK.

7 Stellas duas] Morelliani, *stellas tres. i. a. a. d. e. e. i. m. cratere tres, a. f. d. ita sunt omnino X.* SCHEFF.

8 Omnino sunt octo] Decem Vlitt. 2. cum Schol. Germanici. Sex numerat Eratosthenes, omittens illas duas, quas infra ansas collocat Hyginus. Tanta veterum in his numeris discrepantia est. MUNCK. Voss. 1. Leid. & d'Orv. *ita sunt omnino X.* Cod. Celeb. Hemsterhusii *in labris stellas III. infra autem ansas, duas obscuras, in medio Cratere tres. ad fundum duas. ita sunt omnino X.* Quam scripturam probat Celeb. P. Wesseling lib. II. Obs. cap. 23.

Ad CAP. XL.

9 Ore excipiens aquam &c.] Ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδρηχόου, ut est apud Geminum pag. 45. Confer Scalig. ad Manil. p. 62. MUNCK. Pro *spectare* Voss. pr. *exspectare.* pro *oriente* idem *exoriente.* Vide Theon. ad Aratum pag. 64.

10 Ad hunc finem] Vlitt. unus ἀρχαϊκῶς, *ad hanc finem.* MUNCK. Ita & Leid. ac Voss. pr.

Ad

De quinque circulorum inter corpora coeleſtia notatione, & Planetis.

LIBER QUARTUS.

I.

QUONIAM in initio ſphaerae circuli quinque quomodo efficerentur, oſtendimus, [1] neque eos corpore ſiderum notavimus: [2] &, ſi duo noviſſimi nihil ad Solis curſum pertinent, hoc eſt Arcticos & Antarcticos,

Ad Lib. IV. Cap. I.

1 NEQUE EOS CORPORE SIDERUM INNOTAVIMUS] Sanctand. *ſiderum notavimus.* Veram cenſeo ſcripturam, *ſiderum annotavimus.* Dicit, ſe non annotaſſe eos, corpore aliquo eorum quaſi facto per ſidera, ſicut in caeteris ſideribus factum, quae certo corpore ſunt repraeſentata. SCHEFF. Ita & Vlitt. 3. Sed Veneta & aliae vetuſtiores *innotavimus*; unde *annotavimus* facit Schefferus. MUNCK. *In* abeſt ante *initio* Voſſiano pr. *notavimus* ſolus d'Orvillianus. Tò *noviſſimi* abeſt duobus Voſſ. Pro *ſolis* Voſſ. ſec. *ſolum.* quod & *Antarcticos* abſunt Hemſt. Pro *noſtram* idem *ei.*

2 ETSI DUO NOVISSIMI] Diviſim legendum, *&, ſi duo.* SCHEFF.

3 IN INITIO] Praepoſitionem heic ignorant Vlitt. 3. MUNCK. Praepoſitio abeſt Voſſiano pr. ceteri agnoſcunt.

4 A BOREO POLO DICEMUS] Ita quidem etiam 3. Vlitt. Sed Veneta aliaeque, *à boreo polo ſumemus exordium.* An ſcripſerat *ducemus exordium*? Supr. lib. III. cap. I. *Igitur incipiemus à polo boreo protinus dicere.* Non ideo tamen Latinè dicas, *à boreo polo dicemus.* MUNCK. Omnes, quos inſpexi, codd. *a. B. p. dicemus.* Mox *τὰ eſſe dicemus* abſunt Voſſ. ſecundo.

5 AESTATEM CONFICI] Vlitt. unus *confieri*, alius *effici. Confieri* etiam alter ex Morellianis. MUNCK.

ἐδοὶ, de mediis tribus dicemus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis ſphaeram plurimum valere dicit, neque eorum aperte quemquam demonſtrat, voluntatem noſtram apertius oſtendemus. Et quemadmodum [3] in initio fecimus, [4] à Boreo polo dicemus.

Igitur AEſtivum circulum unum de quatuor eſſe dicemus, qui θεϱινὸς τϱοπικὸς vocatur, quo circulo [5] aeſtatem confici demonſtravimus: & ſi non nemo dubitat, quare non utrique circuli, hoc eſt AEſtivus & Hiemalis, uno nomine adpellentur, ideo quod, quem nos AEſtivum diximus, nonnullis Hiemalis fiat: & quo circulo hiemem effici diximus, eo circulo aliis aeſtas ſit. [6] Qui ſi voluerint intelligere, id ad noſtram conlocationem mundi eſſe demonſtratum, qui inter AEſtivum circulum & Arcticum ſumus conſtituti, non ad illorum ſphaeram, qui ab Hiemali circulo Antarcticum habitantes, nobis Antipodes dicuntur, facilius ad noſtram adceſſerint voluntatem. Si quis enim voluerit eorum, quos Antipodas diximus, quod inferiore à nobis circulo conſtituti videntur, ſphaeram facere, non immerito noſtrum Hiemalem ſibi AEſtivum circulum finxerit: aut [7] ſi quis ſcriptor eorum mentionem faciens, obſcure voluerit Antipodas demonſtrare, & dixerit, quibus in Capricorno aeſtas ſumma, aut in Cancro hiems maxima fiat, [8] non inperita ratione acutiſſime dixiſſe videbitur. quodcumque enim noſtris circulis contrarium dixerit, id illis erit rectum. Sed ne longiore ſermone praeter conſuetudinem utamur, ad inceptum revertamur.

II.

In aestivo circulo, de quo primum dicere inſtituimus, haec ſigna

MUNCK. Morellianus unus, *confieri*, quod valde placet. Verbum eſt Ciceroni, Caeſari, & aliis receptum. Sed tamen paulo poſt priori modo: *quo circulo hyemem confici diximus*, ut fortaſſe nihil mutari debeat. SCHEFF. *Confieri* Voſſ. ſec. & Leid. *fieri*. Voſſ. pr. Praefero *confieri*, quod ſaepius cum *confici* confunditur. Conſule Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. VII. B. G. cap. II. Pro *appellentur* Leid. *appellantur*. Quod ferendum in hoc Auctore, cum purioris latinitatis ſcriptores contra Grammaticorum regulam indicativo pro modo ſubjunctivo uſi ſint. Vide eumd. virum ad lib. II. de B. Civil. cap. 32. Pro *diximus* Leid. *dicimus*.

6 Quod si voluerint] Modius, quem ſuo more ſequitur Sanctandreana, *Qui ſi voluerint i. i. a. noſtram collationem*. Non neceſſe videtur, ut a lectione recepta decedamus. SCHEFF. Voſſ. ſec. *qui voluerit*. & ita Leid. d'Orv. *noluerint*. pro *id ad* Voſſ. pr. *id quod ad*. pro *nobis* Leid. *a nobis*. pro *acceſſerunt* duo Voſſ. *acceſſerit*. τὸ *enim* abeſt Voſſ. pr. τὸ *circulum* abeſt Leidenſi.

7 Si quis scriptor eorum] Ita & Vlitt. 2. at unus *ſcripto eorum*. MUNCK. Cum Vlitt. omnes, quos inſpexi, codd. faciunt. pro *& dixerit* d'Orv. *& ſi dixerit*.

8 Non inperita ratione acutissime] Suſpicor ſcripſiſſe noſtrum, *non imperita ratione, ac acutiſſime*. SCHEFF. *Nec imperitâ* Vlitt. 2. Ergo *nec* poſuit pro *non*, ut cum *nec opinus*, *nec opinatus* & ſimilia dicuntur? Forte transpoſitio

facta

ſigna ſive partes eorum perſpiciuntur: Capita Geminorum, Aurigae [1] genu utrumque, Perſei crus, & humerus ſiniſter. Andromeda autem à pectore, ſed manu ſiniſtra, dividitur. Atque ita evenit, ut caput ejus cum toto pectore & manu dextra videatur eſſe inter AEſtivum & AEquinoctialem circulum: reliquum autem corpus inter AEſtivum & Arcticum finem. Praeterea in eodem AEſtivo circulo pedes equi Pegaſi poſiti videntur, [2] & caput à reliquo corpore dividitur Oloris, & alae ſiniſterioris ut volantis pars non magna. [3] Ophiuchus humeris ut circulum ſubſtinere videtur. Virgo [4] prope contingens à capite, inter hunc & AEquinoctialem circulum conlocata eſt, ut fulgens ad Auſtrum. Leo à pectore ad lumbos dividitur, ut caput ejus & corporis ſuperior à cruribus pars, inter hunc & Arcticum circulum videatur: inferior autem pars [5] inter AEſtivum & AEquinoctialem circulum. Cancer autem ſic dividitur medius, ut inter duos oculos circulus trajectus exiſtimetur. In his ſignis, & hoc, ut ante diximus, circulo cum vehitur Sol, evenit, ut nobis, qui hac inclinatione mundi utimur, ſint diei de partibus octo partes quinque, noctis autem tres. Neque ita tamen ut ex horologiis, ſed ex ſphaerae ratione. Cum enim ſphaeram ita conſtitueris, ut circulus is, qui Arcticus vocatur, ſemper adpareat, numquam autem Antarcticus exoriatur, [6] atque ita ſphaera eſt conſtituta: ſi voles AEſtivum circulum dividere in partes octo, ex his invenies partes quinque in ſphaera adparere, tres autem infra tamquam ſub terra eſſe.

7 AT

facta eſt, ut fuerit manus auctoris, *acutiſſimè nec imperitâ ratione* &c. MUNCK. Pro *maxima* Leid. *ſumma*. Dein omnes codd. *non imp.*

Ad CAP. II.

1 GENU UTRUMQUE, VEL SINISTRUM PERSEI CRUS] Illud *vel ſiniſtrum* abeſt in Sanctandreana. Ego ſervo *τὸ ſiniſtrum*, quia ſequitur, & *humerus ſiniſter*. At vero *vel* delendum puto, ut ex praecedenti *quae* formatum. SCHEFF. Leid. *ſiniſtrumque Perſei crus.* ab *evenit* uſque ad *videatur* abſunt Leidenſi. pro *aequinoctialem* Voſſ. ſec. *hiemalem.* pro *inter aeſtiv.* Voſſ. ſec. *ad aeſtiv.*

2 ET CAPUT A RELIQUO CORPORE] *Sed caput* Vlitt. unus. Et mox, *hunc circulum ſuſtinere.* MUNCK. Voſſ. ſec. *ſed & caput.* Mox pro *videtur* idem *videretur.*

3 OPHIUCHUS HUMERIS UT CIRCULUM SUSTINERE VIDETUR] Addit hic ex ſuo Codice Modius, *ex una parte, id eſt, aequinoctiali, ex altera parte Hercules pari ratione.* Quod caeteri, ac ne Sanctandreana quidem, haud agnoſcunt. SCHEFF.

4 PROPE CONTINGENS A CAPITE] Lege cum Vlitt. 2. *Prope hunc conjungens capite.* Vide ſupr. lib. III. cap. 16. MUNCK. *Prope conjungens capite* duo Voſſ. & d'Orv.

5 INTER AESTIVUM ET AEQUINOCTIALEM CIRCULUM] Dele poſtremam vocem cum Vlitt. 3. & mox *duos* ante *τὸ oculos.* MUNCK. *Pars* abeſt Leidenſi. Item *circulum. Duos* abeſt Voſſ. pr. Leid. & d'Orv. Pro *trajectus* Voſſ. ſec. *transjectus.* Mox *& evenit ut* Leid. alii codd. *ut evenit.*

6 ATQUE ITA SPHAERA EST CONSTITUTA] Dele *τὸ eſt* ex auctoritate 3. Vlitt. & dein ſic diſtingue: *Atque ita ſphaerâ conſtitutâ, ſi voles* &c. MUNCK. Pro *Antarcticus* Voſſ. pr. *Antarcticos. Eſt* abeſt Voſſ. ſec. Pro *voles* idem *volens.* Mox *τὸ partes* abeſt Hemſterhuſiano.

7 AT

[7] AT ALIQUIS dixerit, cur ſphaerae circulos dividamus in partes octo, potius quam duodecim, aut quot libuerit alias partes? Hic non ſphaeram, ſed ſe fallere hac ratione [8] invenietur fere. Si enim ita fecerit ex aeſtivo circulo partes duodecim, ex his partes ſeptem, & dimidium partis adparere; quatuor autem & dimidium ſub terra inveniet eſſe. Itaque evenit, ut, cum ad ſeptem partes addita dimidia ſit, ſimili ratione ad partes quatuor adcedat pars dimidia, & fiant ſupra terram partes ſeptem, & dimidium partis: reliquum autem [9] ſub terra, quod eſt partes quatuor & dimidium. Igitur oportet intelligere, ut non [10] in minutis partibus & dimidiis fiat, ſed certis numeris conficiatur, ut evenit in partibus octo. Praeterea quoniam ſphaera diviſa in partes triginta, evenit, ut [11] ab AEſtivo ad Hiemalem ſint partes octo: nimirum certe eos circulos dividemus in partes octo. Praeterea quoniam ab aeſtivo circulo ad AEquinoctialem ſunt partes quatuor de XXX. & rurſus ab AEquinoctiali circulo ad Hiemalem de partibus triginta partes quatuor, & ita nihilominus AEquinoctialis ipſe per ſe circulus medius dividitur, ut dimidia pars ejus ſit ſub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidem ſupra, & tota ratio ad octavam partem perveniat: non dubium eſt, quin recte dividatur in partes octo. Praeterea cum Sol per hos circulos currens iter annuum conficere videatur, & ab omnium ſignorum octava parte, ut poſterius dicemus, incipiat exoriri, ut ad aliud ſignum tranſeat, neque ulla alia parte ſigni utatur, recte [12] ipſi quin-

7 AT ALIQUIS] Leid. *aut ſi aliquis.* Pro *quot* Leid. & Voſſ. ſec. *quod.*

8 INVENIETUR PORRO ARBITROR] Modius, & Sanctandr. delent illud *arbitror*, & pro *porro* ſcribunt *fere.* Nempe fuit in Modiano, *fore vel vere arbitror.* Mihi magis arridet, *vere arbitror.* Ordo: Arbitror, invenietur vere, ſe fallere. Quod locutionis genus plebejum, & iccirco noſtro convenientiſſimum. SCHEFF. Tò *ita* ignorant Vlitt. 2. Caeterum pro illo in fine praecedentis periodi *invenietur*, vulgati exhibent, *invenietur porro arbitror.* Sed illud *arbitror* non agnoſcunt 3. Vlitt. qui & pro *porro* exhibent *fero* vel *ferè.* Id quod monendum mihi duxi propter Cl. Schefferum, qui vulgatis lectionibus fere ubique propemodum temerè propugnat. MUNCK. Pro *invenietur* Voſſ. ſec. *inveniet.* pro *fere* Leid. *fore arbitror* Voſſ. pr. *foro.* d'Orv. *fero.* τὸ *ita* abeſt omnibus, quos vidi, codd. Pro *ſeptem* Leid. *VIII.* Pro *ſit* Leid. *ſunt.* duo Voſſ. *ſunt XII.* Deinde pro *quatuor* duo Voſſ. *V.* & ita Leid. Pro *fiant* Voſſ. ſec. *fiunt*, d'Orv. *fient.* Pro *ſub terra* Voſſ. ſec. *ſub terram.* Pro *quod eſt partes* Voſſ. ſec. *quod facit partes.*

9 SUB TERRA QUIDEM PARS QUATUOR ET DIMIDIUM] Micyllus pro *quidem* legit *quod eſt.* Id ſervat Sanctandreana, additque *partes quatuor.* SCHEFF.

10 IN MINUTIS PARTIBUS] Vlitt. 2. *imminutis partibus.* MUNCK. *Imminutis* Voſſ. pr. Pro *conficiatur* Leid. *conficiat.* Voſſ. ſec. *conficiebat.* Mox pro *ab aeſtivo a. b. S. partes octo* duo Voſſ. & d'Orv. *ab aeſtivo circulo a. b. ſ. p. octo.* Voſſiano primo. τὸ *partes* abeſt.

11 AB AESTIVO CIRCULO AD AEQUINOCTIALEM] Probant lectionem hanc Morelliani. Sanctandr. *ad hyemalem.* SCHEFF.

12 IPSI QUINQUE CIRCULI] Vlitt. unus. *Ipſi quoque circuli.* MUNCK. Paullo ante pro *ut ad a. ſ. tranſeat* Leid. & Voſſ. pr. *ut ad a. ſ. tranſire.* Voſſ. ſec. *aut ad a. ſ. tranſire.* d'Orv. *& ad a. ſ. tranſeat.* Pro *quinque* Voſſ. ſec. & d'Orv. *quoque.* pro *revertantur* Voſſ. ſec. *revertuntur.* pro *ejuſdem* Voſſ. pr. *ejus.* pro *dividetur* Voſſ. ſec. & Hemſt. *dividitur.*

quinque circuli dividuntur in partes octo. Praeterea cum septem ſidera ad eumdem ſtatum revertantur, ut quibuſdam placuit, ut cujuſmodi dies hodiernus fuerit in Solis aut Lunae tempeſtate, ejuſdem modi octavo anno ſit futurus, vere ſphaera quoque dividetur in partes octo. Praeterea cum videamus octavo quoque die ejuſdem ſideris horam primam, aut quamlibet denique eſſe, [1] ut cujus hodie fuerit hora prima, ejuſdem octavam quoque futuram: veriſſimum eſt, ipſam quoque ſphaeram mundi, unde horae ſumuntur, dividi in partes octo. Sed ne reliqua praetermittamus in hoc occupati, ad propoſitum revertamur.

III.

SECUNDUS ab AEſtivo AEquinoctialis eſt circulus, in quo haec ſigna & partes eorum perſpici poſſunt: Aries totus omnibus pedibus innixus videtur.

Hunc autem Aratus omnium ſiderum celerrimum eſſe demonſtrat, etiam minori Arcto, quae brevi ſpatio vertitur: [2] praeſtare id quod velit eſſe ſic, poterimus vel facillime intelligere. Cum ſit enim maximus circulus AEquinoctialis in ſphaera, [3] in eoque Aries ut adfixus videatur, quomodocunque fuerint figurae corporum conlocatae, ut ad eumdem locum perveniant, neceſſe eſt ſemel verti ſphaeram. Quod cum fiat, & Aries in maximo circulo, & eodem tempore ad locum, quo reliqua ſidera perveniant, neceſſe eſt, eum celerrimum dici. Sed nos [4] ad circuli effectionem veniemus, & reliqua dicemus. In eodem Tauri genua ut fixa perſpiciuntur, etſi nonnulli ita finxere, ut uno

1 UT CUJUS HODIE FUERIT HORA &c.] Sententia flagitat, *& cujus* &c. MUNCK. Pro *denique* d'Orv. *demum.* pro *octavam quoque* Voſſ. ſec. *octavo anno.* cui τὸ *veriſſimum* abeſt. Pro *unde* Voſſ. pr. *mundi.* pro *dividi* Voſſ. ſec. *dividit.*

Ad CAP. III.

2 PRAESTARE ID QUOD VELIT ESSE, SIC POTERIMUS] Mallem, *quod velit, & ſic poterimus.* SCHEFF. Vlitt. unus, *quid velit eſſe.* Quod probo. Sed diſtinguendum cum Veneta, *etiam minori arcto, quae brevi ſpatio vertitur, praeſtare. Id quid velit eſſe* &c. Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι, ut loquitur Lucas Digeſti cap. 11. vers. 2. MUNCK. Pro *minori arcto* duo Voſſ. & Hemſt. *minore arcto.* & ita d'Orv. Leid. *majore.* qui pro *quod*, *quia.* Mox pro *vel*, *id* Leid.

3 IN EOQUE ARIES &c.] *Inque eo aries* Vlitt. 3. Mox lege, *quo reliqua ſidera, perveniat.* MUNCK. Mei codd. omnes *inque eo.* Mox pro *locum* Voſſ. pr. *circulum* ut priores editiones. Voſſ. ſec. *locum vel circulum.*

4 AD CIRCULI EFFECTIONEM] *Effictionem.* MICYLL. Micyllus putabat *effictionem.* Id vero non placet. *effectio* hic eſt *confectio.* Morellianus unus habet, *diſtinctionem.* SCHEFF. *Definitionem* Vlitt. 2. & alter Morellianus. MUNCK. Mei omnes codices *definitionem.* Pro *finxere* Voſſ. ſec. & d'Orv. *finxerunt.*

5 SINISTRO PROPE PEDES CONTINGERE] In Sanctandr. illud *pedes* abeſt. Et profecto corruptum eſſe, apparet. Requiritur tamen ejus loco aliud quidpiam, ut liqueat, quid ſiniſtro pede

uno genu, hoc eſt dextro nixus, [5] ſiniſtro prope contingere videatur: de hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona Orionis, ut ipſo circulo praecinctus exiſtimetur. Hydra flexu à capite primo, ut cervicibus erectis Cancrum contingere videatur: & ex inferiore corpore Hydrae Crater cum Corvo velut fixus eſſe circulo conſpicitur. Item paucae ſtellae Chelarum, eodem adjunguntur. Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore dividuntur. Aquila ſiniſteriore penna pene contingens figurata eſt. Eodemque circulo caput Pegaſi cum cervicibus nititur. His corporibus ſignorum AEquinoctialis circulus finitur. Quo Sol cum pervenit, [6] bis uno anno conficit aequinoctium, hoc eſt in Ariete & Chelis: in hac enim parte ſphaerae & ver & autumnus [7] confici exiſtimatur: ita ut ver ſit in Ariete, autumnus in priore parte Scorpionis, quod ſignum nonnulli Libram dixerunt. Per hunc circulum tranſiens Sol ab Ariete ad Chelas, efficit ſex menſium diem his locis, qui intra Arcticum videntur orbem: noctem autem his, qui Antarctico circulo ſunt clauſi: quare magis his locis nemo poteſt durare. Et rurſus ab Autumno uſque ad ver, hoc eſt à Chelis uſque ad Arietem perveniens, efficit his locis, ſex menſibus perpetuis diem, in quibus ante noctem demonſtravimus: è contrario autem noctem his, qui Boreo polo ſunt proximi: ſed de hoc ante diximus: neque enim mirum eſt [8] hac conlocatione ſphaerae id evenire. Erecto enim Boreo polo neque umquam occidente evenit, ut corpora quoque, quae ei proxima ſunt circulo, ſero occidere videantur. Id ex hoc intelligere licebit: Cum in his partibus ſphaerae habitetur, quae pars eſt ab AEſtivo circulo ad orbem, qui Arcticos vocatur, & de Arctico circulo, hoc eſt de dua-

pede contingat. Ac prima ſyllaba quidem, ut a praecedenti nata, delenda. Supereſt *des*, ex quo colligo, ſcripſiſſe, *ſiniſtro pede prope ad os contingere.* SCHEFF. Vlitt. 2. & Veneta, *prope pede contingere.* MUNCK. *Pede* addit unus Leid. Pro *flexu* Voſſ. ſec. *flexo.* Pro *eodem* Voſſ. ſec. *eidem.*

6 Bis uno anno conficitur] Modius ex ſuis legit, *conficit*, quod exhibet etiam Sanctandreana. Mox pro *confici*, *conficeri*, quod in ſuperioribus ſervavit Sanctandreana, hic vero non, quod miror. Sed fortaſſis tot in locis idem mendum ortum, veriſimile haud videbatur. Et ſane a recepta lectione difficulter & me patior divelli, qui elegantiam Ciceronianam a noſtro non exſpecto. SCHEFF.

7 Confici existimatur] *Confieri* Vlitt. 3. Etiam ſupr. cap. 1. *aeſtatem confieri* pro *confici* unus habebat. MUNCK. Paullo ante *corpora* Voſſ. pr. & d'Orv. Pro *paene contingens* Voſſ. pr. *pene eum contingens.* quomodo primae editiones. Voſſ. ſec. *pene eo jungens.* Pro *conficit* Voſſ. pr. *efficitur.* Voſſ. ſec. & priores edit. *conficitur.* *& chelis* abſunt Hemſt. ad *autumnus in priore parte.* Pro *confici* Voſſ. pr. Leid. d'Orv. *conſieri.* Voſſ. ſec. *fieri.* Pro *Antarctico* Leid. *Arctico.* Pro *ad Chelas* Hemſt. *in Chelas.* Pro *clauſi* Leid. *inclauſi.* Pro *magis his l.* Voſſian. *in ipſis locis.* Leid. *magis in his locis.* *τὸ diem* abeſt duobus Voſſ.

8 Hac collatione sphaerae] Lege, *collocatione* cum edd. Vett. & Vlitt. 3. Supr. cap. 1. *Ad noſtram collocationem mundi.* MUNCK. Pro *neque enim m.* Voſſ. ſec. *nemini enim m.* Pro *hac collocatione* idem *a collocatione.* Pro *evenire* d'Orv. *devenire.* Pro *quoque quae* Voſſ. ſec. *quaequae.* Pro *duabus urſis* Voſſ. pr. *duobus urſis.*

duabus Urſis & Dracone, caput Draconis maxime niti ipſo circulo videatur, ita ut is, qui Engonaſin vocatur, [1] inter AEſtivum & Arcticum locatus, caput Draconis premere intelligatur: quicumque, ut ante diximus, ad ipſum caput Draconis habitant, ita longo die utuntur, ut ne tertia quidem horae pars in unaquaque nocte his obtingat. Itaque [2] Aratus ait:

Κείνη που κεφαλὴ τῇ νίσσεται ἧχί περ ἄκραι
Μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσι.

[3] Item Cicero dicit:

[4] Quod caput hic paullum ſeſe ſubitoque recondit,
Ortus ubi atque obitus parte admiſcentur in una.

De hoc [5] Homerus quoque in Odyſſea ita brevem noctem eſſe dicit, ut paſtores cum alii exigant, alii reducant pecus, poſſit alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat: ſed nos ad propoſitum revertamur.

IV.

Tertius ab AEſtivo circulo, qui Hiemalis vocatur, his corporibus & eorum partibus finitur: nam medium Capricornum dividens & pedes Aquarii, per caudam Piſtricis ut trajectus videtur. Dividit etiam

1 Inter aestivum et arcticum locatus] *Collocatus* Vlitt. 2. MUNCK. *Collocatus* Voſſ. ſec. d'Orv. Leid. *conlocatus*. Mox Voſſ. ſec. *nocte contingat*. Voſſ. pr. *obtingat*. *His* forte *de bis*. Pro *item* Voſſ. pr. *idem*.

2 Aratus ait] In Phaenom. verſu 61. SCHEFF.

3 Item Cicero dicit] *Idem* Vlitt. 2. & mox, *Quo caput* &c. Patricius & vulgati codices Ciceronis, *Hoc caput* &c. Pro *paulum* vir doctus reſcripſerat in libro Heinſiano *pandit*. MUNCK. Vide Grotium ad Arati phaen. pag. 3. Pro *admiſcentur* in Ciceronis loco *ammiſcentur* Voſſ. ſec. Pro *paulum* Hemſt. *paululum*.

4 Quod caput] In vulgatis Ciceronis legitur, *hoc caput*. Item mox, pro *parte admiſcentur in una*, quod eſt apud noſtrum, *partem admiſcentur in unam*. SCHEFF.

5 Homerus quoque in Odyssea] In K videlicet vers. 82. Ὅθι ποιμένα ποιμὴν Ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει. Vide ibi Scholiaſten anonymum, & Euſtath. pag. 384. ed. Baſ. Theo in Aratum p. 12. ed. Lond. Ὁ δὲ Κράτης φησὶν, ὡς ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα μίξις ἀμφοτέρων γίνεται, ὡς καὶ Ὅμηρος, Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι &c. Verſus iſte 86. eſt libri modo laudati in Odyſſeâ. MUNCK. Pro *exigant* Voſſ. ſec. *exeant*. Ita *tranſigere* & *tranſire* confuſa in Salluſtii initio, & apud Noſtrum. Vide Munck. ad cap. 17. hujus libri. *cum alii exigant* abſunt Hemſterhuſiano. Pro *poſſit alius alium* duo Voſſ. item edd. priores *poſſint alius alium*. d'Orv. & Leid. *poſſent alius alium*. lege *poſſint*. Ita ſolet Noſter, ut in fabulis vidimus.

etiam Leporem fugientem à cruribus, & quadam parte corporis, & Canis ſequentis pedes & Navis ipſius puppim, Centaurique cervices à reliquo corpore dividit. Scorpionis extrema cauda, [6] quod acumen vocatur, eodem circulo conjungitur. Sagittarii arcus eodem orbe deformatur. Hujus orbis infra terram ſunt de partibus octo partes quinque, ſupra terram autem tres. [7] Itaque fit brevior dies nocte, ut ante demonſtravimus.

V.

QUARTUM circulum Zodiacum eſſe Aratus demonſtrat, de quo ante diximus, & poſterius dicemus. Sed Aratus non, ut reliqui aſtrologi, ab Ariete duodecim ſigna demonſtrat, hoc eſt vere incipiente: ſed à Cancro, hoc eſt ipſa aeſtate. Nos autem (quoniam ab Ariete incipimus) ita protinus dicemus. In hoc enim circulo ſic duodecim ſigna figurantur: Aries, Taurus, Gemini: in his tribus ſignis [8] ver demonſtratur, & aequinoctium vernum. Cancer, Leo, Virgo: in his ſignis maxime aeſtas conficitur: ſed ſol incipit à Virgine jam tranſire ad aequinoctium autumnale. Chelae, Scorpius, Sagittarius: in his tribus ſignis autumnus efficitur, & aequinoctium autumnale. Capricornus, Aquarius, Piſces: in his tribus ſignis ſol [9] hiemem conficere demonſtratur. [10] Etſi nulla ſunt ſigna XII. ſed XI. ideo quod Scorpio magnitudine ſui corporis duorum locum occupat ſignorum, è quibus prior pars Chelae, reliqua autem Scorpio vocatur. Priores enim [11] aſtronomici, cum omnes res ad duodecim par-

Ad CAP. IV.

6 QUOD ACUMEN VOCATUR] Supr. lib. III. cap. 25. *In acumine ipſo, quo percutere exiſtimatur.* MUNCK. Pro *qui biemalis* Leid. *qui biemali.* Pro *cervices* Voſſ. ſec *pedices.*

7 ITAQUE IT BREVIOR DIES] Sanctandr. *Itaque fit brevior.* SCHEFF. Sic & Vlitt. 3. Vett. Cod. *It brevior* &c. MUNCK. *It brevior* Voſſ. pr. ut & priores edd.

Ad CAP. V.

8 VER DEMONSTRATUR] Leid. *vere demonſtratur.* Pro *vernum* Voſſ. ſec. *vernale.* Pro *efficitur* idem *fit.*

9 HIEMEM CONFICERE DEMONSTRATUR] In Morelliano *tranſigere.* Quod puto rectius, alterumque a gloſſa eſſe. SCHEFF. *Tranſigere* 3. de Vlitt. quomodo & in ſuis Morellius invenit. MUNCK. *Tranſigere* Hemſt. Leid. d'Orv. & Voſſ. pr. ſed Voſſ. ſec. *tranſire.* Nepos Themiſt. cap. 9. *Annum mibi temporis des, eoque TRANSACTO me ad te venire patiaris.*

10 ETSI NULLA SUNT SIGNA &c.] *Non.* MICYLL. Pro *nulla* Micyllus mavult *non.* ſine neceſſitate. Scribo, *etſi nulla ſint.* SCHEFF. Vlitt. 3. *Etſi nonnulla ſunt* XII. *ſigna.* Forte, *nonnullis non ſunt* &c. Sed nihil mutare praeſtat. *Nulla ſunt ſigna*, pro *non ſunt*, ſatis Latinè dictum eſt. MUNCK. *Nonnulla* Voſſ. pr.

11 ASTRONOMICI] *Aſtrologi* Morelliani. Sanctandr. *Aſtronomici.* SCHEFF. Ita & Vlitt. unus. Vett. edd. *Aſtrologi.* MUNCK. Ita & d'Orv.

Ad

partes revocarent, ut menſes, & horas, & latitudinem ſignorum: itaque & ſigna, per quae res omnes ſignificantur, duodecim voluerunt eſſe.

VI.

SED quoniam [1] ſeptem circulis in prooemio propoſitis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne ſeptem ex ordine demonſtratis, aliquid à nobis obſcurius dictum videatur, [2] de ſeptem ſuperant tres, Arcticus, Antarcticus, & ille, qui Lacteus vocatur. Itaque de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem ſubſtinet caput Draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore ſuo circulum jungit. Eodem orbe nituntur & pedes majoris Urſae, praeterea ſedile Caſſiepeiae cum pedibus ejus [3] nititur ipſi circulo, [4] ſiniſtro pede, genuque dextro, & pedis prioribus digitis ejus, qui Engonaſin vocatur: & manus ſiniſtra [5] Bootis exteriori parte circuli pervenit conjuncta. Ad Antarcticon autem circulum pervenit extrema navis Argo, pedeſque Centauri poſteriores adjunguntur: priores autem prope contingere, & Ara videtur prope adfixa: Eridanique fluminis extrema ſignificatio.

VII.

RELIQUUM eſt nobis definire, quem ſupra Lacteum orbem demonſtravimus. [6] Ipſe enim dividit Oloris extremam ſiniſtram pennam, quae extra AEſtivum pervenit finem. Praeterea tranſit manum dextram Perſei, & ab humero ſiniſtro Aurigae perveniens ſub manum

Ad CAP. VI.

1 SEPTEM CIRCULIS] Voſſ. pr. *VIII. circulis.*

2 DE SEPTEM SUPERANT TRES] Lege cum Vlitt. 2. *Sed de ſeptem ſuperant tres, Arcticus, Antarcticus, & ille, qui Lacteus vocatur, itaque de his dicere incipiemus.* Ita diſtinguendum eſt. MUNCK. Pro *Arcticus* & *Antarcticus* d'Orv. *Arcticos* & *Antarcticos.* Mox pro *orbem* Voſſ. pr. *orbis.* Pro *pedes m. u.* Voſſ. ſec. *pedes priores m. u.*

3 NITITUR IPSI CIRCULO] Rectius procul dubio eſt *ipſo circulo*, quod in Vlitianorum uno fuit. MUNCK.

4 ET DE DEXTERO PEDE GENUQUE SINISTRO] Sanctandr. illud *& de* non agnoſcit. praeterea pro *dextero pede* & ſequentibus habet, *ſiniſtro pede genuque dextro.* At vero Morelliani, *extremo pede, genuque ſiniſtro*, quod puto caeteris anteferendum. SCHEFF. Veneta aliaeque antiquiores, *& de dextro pede genuque ſiniſtro.* Notat & Morellius aliter legi, *extremo pede genuque ſiniſtro.* Vlitt. 2. *Et dextro plano genuque ſiniſtro* &c. Putes velle, *& dextra planta* &c. MUNCK. Duo Voſſ. *dextro plano genuque ſiniſtro* Leid. & d'Orv. *& dextro pede, genuque ſiniſtro.* Mox pro *pedis* Voſſ. pr. *pedes.* Voſſ. ſec. *pedibus.*

5 BOOTIS] *Booti* Vlitt. 2. & mox *pene contingere*, pro *prope contingere.* MUNCK. *Booti* Voſſ. pr. paullo ante pro *manus ſiniſtra* Leid. & Voſſ. pr. *manu ſiniſtra.* Mox pro *poſteriores* Voſſ. pr. *poſterioris*

manum ejus dextram, & Geminorum genua, & pedes ejus figni quod περκύων vocatur. [7] Hic dividens AEquinoctialem & AEstivum circulum, tangit extremum finem mali, [8] qui in Argo nave defixus videtur: deinde rurfus revertens, genua Centauri dividit à reliquo corpore, & extremam caudam terminat Scorpionis, & arcum medium Sagittarii, & Aquilae dimidiam partem, per ejus tranfiens pennas.

VIII.

Quoniam [9] de hujufce rebus expofuimus ordine, mundi rationem, & quemadmodum moveatur, protinus dicemus: & in duodecim fignorum exortu ea, quae deinde corpora confequantur, & quae perveniant ad occafum. Convenit nobis mundum ab exortu ad occafum verti, ideo quod videmus ftellas exorientes ad occidentem converti. Sic enim primum poterimus fcire, qui fint exortus, & qui occafus. Si enim noftrum aliquis adftiterit contra [10] exorientem, neceffe eft Arctos nobis à finiftris partibus effe. Cum id ita fiat, illud quoque neceffe eft, ut omnia à dextris partibus exorta, in finiftris occidere videantur, de quo & ante diximus. Igitur cum videamus, ftellas exoriri & occidere, neceffe eft, mundum quoque cum ftellis verti. Sed nonnulli ajunt nihilominus id evenire poffe, [11] ut fi ftante mundo, ftellae exoriantur & occidant, quod fieri non poteft. Si enim ftellae vagae feruntur, neque mundus ipfe vertitur, non poffunt corpora ftellis figurata incolumia [12] & certa permanere. Illud enim videmus, in toto mundo ftellas erraticas effe quinque, neque [13] horum curfum quemquam poffe definire: Aratum ipfum negare,

Ad CAP. VII.

6 Ipse enim] Duo Voff. & Leid. *is enim.* Pro *extremam* duo Voff. *extremi.*

7 Hic dividens] Rectius *hinc dividens* Vlitt. 2. MUNCK. *Hinc div.* Voff. fec. & Hemft.

8 Qui in Argo nave] Praepofitio exulat à 2. Vlitt. MUNCK. Praepofitio etiam abeft Voffiano pr. Voff. fec. quod in *Argo nave defixum.*

Ad CAP. VIII.

9 De hujusce rebus] Fateor ita praetuliffe etiam 2. Vlitt. Praeferam tamen *hifce rebus*, quod in Vett. edd. vifitur. MUNCK. Voff. fec. *hujufcemodi* Hemft. *hujufce.* Pro *convenit* Voff. fec. *conveniat.* Pro *exorientes* Voff. fec. idem *ab oriente.*

10 Exorientem] Voff. fec. *orientem folem* Voff. pr. *exorientem fimul.* Pro *exorta* Hemft. *exorti.* Pro *videamus* Voff. fec. *videatur.*

11 Ut si stante mundo] Ita & Veneta. Sed τὸ *ut* ab uno Vlitt. abeft. Ego potius τὸ *fi* exturbem. MUNCK. Τὸ *ut* abeft Voff. duobus. Sed *fi* abeft Hemfterhufiano, quod firmat Munckeri, in qua & ego fum, fententiam.

12 Et certa permanere] *Aut certa* Vlitt. 2. MUNCK. *Aut certa* duo Voff. & Leid.

13 Horum cursum] Ita codd. & editt. excepto Voff. fec. *harum curfum.* ut & Hemft. qui mox tamen *eorum* cum ceteris.

re, ſe difficiles eorum curſus interpretari poſſe. Quomodo igitur cum quinque ſtellas nemo poſſit obſervare, tot millia quiſquam poſſit pervidere, niſi qui [1] permittat, hic curſus ſtellarum poſſe eſſe, & nihilominus figuras corporum permanere: quod ſi non eſt, tota ſphaera ad inritum revocabitur. Quicumque enim ſphaeram fecerit, non poterit efficere, ut ſphaera ſtante nihilominus ſtellae verſentur. Illud etiam videmus, in extrema cauda Draconis ſtellam eſſe, quae in ſe vertatur, & in eodem loco conſtet. Quod ſi omnes ſtellae vagae feruntur, hanc quoque loco moveri neceſſe eſt, quod non evenit. Igitur neceſſe eſt, mundum quoque, non ſtellas verti.

IX.

Quoniam oſtendimus, mundum cum ſtellis potius, quam ſtellas per ſe verti, nunc reliqua dicemus. Cum enim traditum ſit nobis, prius noctem quam diem fieri, noctem dicemus umbram terrae eſſe, eamque obſtare lumini ſolis. [2] Et ſi nonnulli dixerunt in ſolis curſu evenire, ut cum pervenerit ad eum locum, ubi occidere dicatur, ibi montium magnitudine à nobis lumen averti ſolis, [3] & ita noctem videri: quod ſi ita ſit, nimirum eclipſin ſolis verius quam noctem dixerimus. Sed aliter eſſe ex ipſa ſphaera intelligere licebit.

X.

Horizon enim dividens ea, quae videntur, & quae non adparent, ita definit ſphaeram, ut ſemper ſex ſigna de duodecim in hemiſphaerio videantur [4] ſupra terram, ſex autem ſigna ſint infra ſub terra. Igitur

1 PERMITTAT, HIC CURSUS STELLARUM] Lege cum Vlitt. 3. *Permittat hoc, curſu ſtellarum poſſe nihilominus figuras* &c. MUNCK. Duo Voſſ. Leid. ac d'Orv. *permittit hoc curſu ſt. p. e.* Paullo ante pro *millia* Voſſ. pr. & d'Orv. *milia.* Mox *ſphaeram* exſulat ab Hemſterhuſiano: & pro *conſtet*, *conſtat.* *loco* abeſt Voſſ. ſec. Pro *evenit* d'Orv. *venit.*

Ad CAP. IX.

2 ETSI NONNULLI DIXERUNT, IN SOLIS CURSU &c.] Puto, legendum, *dixerunt, id ſolis occaſu evenire.* SCHEFF. Clar. Schefferus, *id ſolis occaſu evenire.* Puto rectius fore, *id ſolis curſu evenire, & cum pervenerit.* Certè niſi *&* pro *ut* ſubſtituas, in ſequentibus legendum foret *avertatur* & *videatur.* Iſidorus lib. de Rer. Naturâ cap. 28. *Sic cum die ſol ad locum pervenerit, ubi occidere dicitur, ibi montium magnitudine à nobis ſeparatur: ſicque terrae objectu à ſeptentrionali parte obumbratur aër, adeo ut nobis noctem efficiat haec ipſa umbra terrarum.* Et cap. 21. *Nam dicunt hiſtorici omnem terram montibus claudi, quorum umbra fertur luna ſubito non apparere.* MUNCK. Leid. *id ſolis curſu.* Voſſ. ſec. & Hemſt. *in ſolis curſum.* Pro *ibi* Voſſ. pr. *ubi.* Pro *averti* Voſſ. ſec. *avertere.*

3 ET ITA NOCTEM] *Et jam noctem* Vlitt. 2. MUNCK. Voſſ. pr. *etiam* Voſſ. ſec. *et.* Pro *dixerimus* d'Orv. *videri.*

Igitur cum in uno eorum Sol nixus ferri videatur, ab eo circulo, qui Horizon vocatur, exoritur: itaque incipit lucere, cumque nihilominus ipſe mundus vertatur cum reliquis ſignis. Sed quo facilius intelligatur, ponamus ſolem eſſe in Ariete, à quo duodecim ſigna inſtituimus numerare. Igitur [5] cum ſol ſit in Ariete exoriente, dies eſt: qui cum vertente ſe mundo pervenit ad eum circulum, qui Meſembrinus vocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed ſic etiam facilius intelligitur, & rurſus ab eodem Ariete incipiemus. Cum Aries eſt exortus, praeter eum haec ſigna ſunt in ſuperiore hemiſphaerio: Piſces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria ſigna occiderint, hoc eſt, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta ſunt tria ſigna, quae Arietem ſequuntur, hoc eſt, Taurus, Gemini, Cancer. Tum fieri dimidium diem neceſſe eſt, & Arietem pervenire ad eum, quem Meſembrinum eſſe circulum ſupra diximus. Cum autem [6] cum reliquis ſignis ipſe Aries occidit, & exortus eſt Leo, Virgo: tum Chelae exoriuntur, & in ſuperiore hemiſphaerio vehuntur. Quae cum occiderint, rurſus Aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium veniat, cum Ariete occidente dixerimus Chelas exoriri, quid [7] de reliquis ſignis ſine ſphaera poſſit intelligi, ſic invenietur: In quocunque ſigno Sol fuerit exoriens, quodcumque ab eo ſigno ſeptimo loco fuerit, id noctu primum exorietur, & ita conficiet curſum: mundus enim ipſe ſemel in die ac nocte verti videtur. Itaque evenit, ut ipſa ſigna duodecim ſemel in die ac nocte videri poſſint. Sed ne Solis curſus, de quibus poſtea ſumus dicturi, potius, quam quod ante coepimus enumeremus, [8] ad inceptum revertemur. Diximus enim principium mundi eſſe noctem, deinde diem. Inter noctem & diem, praeter umbram terrae nihil intereſſe arbitramur.

Ad CAP. X.

4 Supra terram] Duo Voſſ. *ſuper terram.* Mox Hemſt. *ſub terram.* Pro *intelligatur ponamus ſ. e. d.* Leid. *intelligamus ſ. e. dicamus* d'Orv. *intelligamus ſ. e. ponamus* Voſſ. ſec. *ſit ſolem eſſe dicemus.* Pro *inſtituimus* Hemſt. *inſtatuimus.*

5 Cum sol sit in ariete exoriente, dies est] Ita & Veneta & Vlitt. 2. Micyllus & alii, *In ariete, eo oriente dies eſt.* MUNCK. Duo Voſſ. *In ariete exoriente.* Pro *qui* iidem *quod.* Pro *meſembrinus* Hemſt. *meſembrinos.*

6 Cum reli. signis] Tò *cum* abeſt Voſſ. pr. pro *chelae exoriuntur* Voſſ. pr. *tranſire tum chelae exoriuntur.*

7 De reliquis signis sine sphaera] Ita & Veneta & Vlitt. 2. Sed unus *in ſphaera.* Alii antiquitus editi, *ſive ſphaera.* MUNCK. Leid. *in ſphaera.* Voſſ. ſec. *qui dum de reliquis ſignis ſine ſphaera poſſit.* Pro *poſſit* Voſſ. pr. *poſſent.* Pro *invenietur* Hemſt. *inveniatur.* & pro *quodcumque*, *quocumque.* Pro *id noctu* Leid. *in hoc.* pro *quam quod ante* d'Orv. *quam ante.* Pro *coepimus* Voſſ. ſec. *accepimus.*

8 Ad inceptum revertemur] *Revertamur* Vlitt. 2. MUNCK. *Revertamur* duo Voſſ. Leid. & d'Orv. a *diximus* ad *arbitramur* deſunt Voſſ. ſec. *corporum* abeſt eidem: *exortus* exulat a Leid.

mur. Sed quoniam ſignorum ſupra & corporum exortus inſtituimus, ad hoc perveniemus.

XI.

IGITUR vertente ſe mundo per utroſque Polos & [1] per Axem, quem ſupra Dimenſionem ſphaerae diximus eſſe, & ita ſphaera conlocata, ut unus Polus ſemper ſit ſupra terram, alter numquam exoriatur, neceſſe eſt, Arctos quoque & reliqua corpora, quae ſunt in Arctico circulo, numquam occidere, reliqua autem omnia exoriri & occidere, quod [2] inferiora ſunt ab eo circulo, quem numquam occidere diximus. Id enim poſſe fieri haec edocet cauſſa. Videmus caput extremum Draconis, quod maxime Arcticon [3] extra circulum prominet, quodam tempore ita occidere exiſtimatur, ut exortus cum occaſu permiſceatur, ut & ante diximus. Si autem pars aliqua occidere de ſummo circulo videtur, neceſſe eſt omnia, quae ſunt inferiora, exoriri & occidere. Igitur convenit nobis ſidera vertente mundo occidere & exoriri. Praeterea hac inclinatione coeli, cum unus circulus ita ſit erectus, ut numquam occidat, alter ita ſit terrae ſubjectus, ut numquam exoriatur, quicumque circuli fuerint in ſphaera, hoc eſt ab AEquinoctiali ad polum, qui Boreus adpellatur, nullus erit eorum, qui non majorem partem circumductionis habeat ſupra terram: qui autem ab AEquinoctiali fuerint circulo ad eum polum, qui Notius adpellatur, omnes inferiorem partem majorem habebunt quam ſuperiorem: & quanto magis ad Polum Notium adceſſerint, hoc majorem partem ſub terra habere perſpicientur: & quanto magis ad Boreum finem venerint, hoc majorem partem circuli ſupra terram tenere videbuntur: quo enim erectior ipſe Polus fuerit, hoc magis & circuli ejus erectiores videbuntur. Quod cum ita ſit, ſi duo ſidera ſimul fue-

Ad CAP. XI.

1 PER AXEM] Praep. exulat ab omnibus codd. & priorib. edd. Pro *numquam* Leid. *nonquam*. *τὸ reliqua* abest Voſſ. ſec.

2 INFERIORA SUNT] *Sint* Vett. edd. Quod praeferam, cum nec Vlitius aliter in ſuis codicibus invenerit. MUNCK. A *Reliqua autem* ad *id enim* abſunt Voſſ. ſec. Pro *edocet* Leid. Heuſt. & Voſſ. ſec. *docet*. qui & pro *haec*, *hoc*. Pro *notius* Voſſ. ſec. *boreus*. Pro *perſpicientur* idem *perſpiciuntur*. Pro *circuli ſupra t.* Voſſ. pr. *ſub terra*. Pro *erectior* d'Orv. *rectior*. Pro *id ſidus* Voſſ. pr. *ad ſidus*. Pro *occiderint* d'Orv. *occiderit*. Pro *exorietur* Leid. *occidetur*, Voſſ. ſec. *orietur*. Qui pro *antarctico*, *arctico*. & pro *collocatio*, *collatio*. Mox praep. in eidem abeſt.

3 EXTRA CIRCULUM PROVIDET] Modius, *prominet, quodam tempore ita occidere, ut exortus cum occaſu permiſceatur*. Commode. Utrum vero ita noſter ſcripſerit, ambigo, cum lectio vulgaris ſermonem plebejum magis ſapiat. *Providet* eſt poſitum, ut *proſpicit* apud alios. *Providet caput*, ut *proſpiciunt aedes* apud Phaedrum. SCHEFF.

4 PRAE-

fuerint orta, unum ab Arctico, alterum ab Antarctico circulo, ferius occidet id fidus, quod ab Arctico circulo fuerit exortum: ideo quod majorem habet circumductionem fphaerae, quam quod à Notio polo eft ortum. Si autem fimul occiderint, ferius exorietur id fignum, quod ab Antarctico fuerit exortum, ideo quod tota illa conlocatio mundi majorem partem habeat fub terra, quam illa pars, quae in Boreo polo eft finita. Et non modo figna, quae funt ad Arcticum finem conlocata, [4] praeftantibus corporibus, aut ferius occidunt & ante exoriuntur, quam ea, quae Notio polo depinximus: fed ipfa quoque corpora inter fe diffentiunt: ut fi quod inferius fit fignum, & id cum fuperiore exoriatur, [5] tamen ferius occidat. E contrario itaque fi qua funt figna ab AEquinoctiali circulo ad Notium polum figurata, [6] notum fi qua figna pariter exorta fuerint, citius occident quam ea quae proxime Polum adcedunt. Evenit etiam, ut non modo, quae fimul fint exorta fidera, ex his ferius occidant, quae proxime Arcticum circulum funt conlocata, fed etiam, [7] fi qua eorum ante exorta fuerint, quae funt ad Notium polum finita, tamen ante occidant quam ea corpora, quae in Boreo polo figurata effe fupra demonftravimus, ideo quod majore circumductione fphaerae utuntur ea corpora, quae ab AEquinoctiali circulo ad Arcticum finem funt conftituta. Igitur oftendimus, qua inclinatione mundi fphaera fit conftituta. Nunc ad duodecim figna revertemur. & quorum exortu quae de reliquis corporibus occidant aut oriantur, commemorabimus, & initium ab Ariete faciemus.

XII.

ARIETIS exortu finiftra pars Andromedae provenire, Ara autem occidere videtur. Cum [8] eodem fidere exoritur & Perfei caput uf-que

4 PRAESTANTIBUS CORPORIBUS] *Praeftantis* Vlitt. 2. Fort. *Praeftant iis* &c. MUNCK. Voff. pr. *praeftantis*, Leid. *praeftanti corpori*. Deinde Voff. fec. *ut ferius occidant, & ante exoriantur*. Pro *notio polo* d'Orv. *a notio polo*.

5 TAMEN SER. OCCIDAT] Hemft. *tamen ferius fuperius occidat*, Leid. *t. f. occidit*. Pro *quam ea quae* Leid. *quam quae*.

6 HORUM SI QUA S. P. E. F.] Voff. fec. *horum fi qua funt partim e. f.* Pro *proxime Polum* Leid. *proxime Polo*. Pro *excedant* prior. Edd. & Voff. fec. *accedunt*. Pro *fint* d'Orv. & duo Voff. *funt*.

7 SI QUA EOR. ANTE] *Si* abeft Leidenfi. Pro *eorum ante* Voff. fec. *funt*. Mox *fuerint* d'Orvilliano abeft. Mox *ante* abeft Voff. fec. Pro *occidant* Voff. pr. *occidunt* Voff. fec. *occident*. Praepofitio *in* exulat ante *boreo p.* a Voff. fec. *τὸ finem* abeft Voff. primo. Pro *ad d. f. revertemur* Voff. fec. *autem ad d. f. revertamur*.

Ad CAP. XII.

8 EODEM SIDERE] Voff. fec. *eadem fidere*. *τὸ fere* abeft omnibus, quos vidi, codicibus. *ut du-*

bium

que ad umbilicum, ut dubium fere videatur, zona ejus utrum usque extremo Ariete, an Tauro primum exoriente prodeat ad lucem.

Tauro autem [1] exorto, quae prius dubia fuerunt, omnia sunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perseus totus est ortus, & Aurigae caput cum reliquo corpore duntaxat ad sinistrum pedem videtur, & Pistrix à cauda exoriens perspicitur. Hoc signo primum occidere Bootes videtur: etsi cum quatuor signis occidit, neque tamen totus ad terram potest pervenire: nam manus ejus sinistra circulo Arctico conclusa, neque oritur neque occidit.

Geminis exorientibus, tota jam Pistrix & fluminis Eridani prior pars adparet, & Orion exoriri videtur: occidit autem Ophiuchus à pedibus genuum fine.

Cancer exoriens obscurat dimidiam partem Coronae, Pistricisque caudam, & Notium piscem: & caput cum reliquo corpore ad umbilicum ejus, qui Engonasin vocatur. Ophiuchum à genibus ad humeros, & Anguem totum [2] praeter caput & cervicem, quae ex AEstivo circulo tendit ad coronam. Bootem prope totum terra tenet tectum. Exoritur autem & Orionis corpus ad zonam, & Eridanus totus adparet.

Exortu Leonis reliqua pars occidit Coronae, cum capite & cervicibus Anguis & Ophiucho: Engonasin autem qui vocatur, ejus praeter sinistrum genu & pedem nihil adparet, & Bootes totus obscuratur: exoritur autem caput Hydrae cum Lepore toto, & Procyon [3] cum pedibus prioribus Canis & Aquila tota.

Virgo autem exoriens non pauca sidera obscurat, nam statim [4] Lyra

bium fere absunt Hemsterh. Pro *prodeat* Hemst. *proveniat.*

1 Exorto] Leid. *exoriente.* Pro *fuerant* Leid. *fuerunt*, duo Voss. *fuerint.* Post *ara* sequitur in Voss. sec. *supra memorata.* Pro *ortus*, *exortus* Voss. sec. Pro *Pistrix* Leid. *Pistris.* Pro *perspicitur* Voss. pr. *prospicitur.* ut priores editt. Pro *pervenire* Voss. pr. *provenire.* Editt. priores *venire.* Pro *conclusa* d'Orv. *inclusa.*

2 Praeter caput] d'Orv. & Voss. pr. *praeterea caput.* Pro *tendit* Voss. pr. *tangit.* Pro *prope* Hemst. *pene.*

3 Cum pedibus prioris canis] Sic & Morellianus unus, alius, *majoris canis*, quod a glossa esse videtur. Sanctandreana, *pedibus prioribus.* haud placet. SCHEFF. Auctius Vlitt. 2. *Canis majoris.* Quod probo. Capella lib. VIII. *Oriuntur vero Hydri caput, Lepus, Procyon, Caniculaeque pars prima.* MUNCK. Paullo ante pro *caput* Voss. sec. *capite.* Codices, quibus ego usus sum, omnes *canis majoris*, Hemst. *prioris canis.* Sed Leidensi *& aquila tota* absunt. Voss. sec. *& aquila tota occidit.*

4 Lyra occidit cum sagitta] *Sagittario* Vlitt. 2. Non accedo. Capella: *Oriente autem virgine occidunt lyra, delphinus, sagitta &c.* MUNCK.

5 Ad caudam prope occidit, et fluminis] Vlitt. *Ad caudam prope occidentem.* Lego & distinguo: *Ad caudam prope. Occidit etiam &c.* MUNCK. Praep. *a* abest d'Orvilliano. Dein priores editt. *usque ad caudam.* Sed τὸ *usque* abest quatuor, quos vidi, codd. Pro *occidit* Voss. sec. *occidentem.* Locutionem *fine totius veli* in-

ra occidit cum ſagitta & Delphino: & Oloris à capite corpus [5] ad caudam prope occidit, & Fluminis prior pars & Equi caput cum cervicibus: exoritur autem Hydra ſine Crateris; & Canis totus & navis Argo ſine totius veli.

Chelis exorientibus, videtur & Bootes exoriens totus, & tota navis adparet Argo Hydraque, [6] praeter cacumen extremum caudae, quod eſt ſub terra. Exoritur etiam genu & [7] ſura ejus dextra, qui Engonaſin vocatur. Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet videre: reliquum autem corpus cum Scorpionis & Sagittarii provenit parte. Praeterea cum Chelis exoritur cauda Centauri, occidit reliquum Pegaſi corpus: & Oloris extrema cauda, & Andromedae caput cum umbilico Pegaſi: & Piſtrix reliquo corpore ad cervices, ut caput ejus ſolum videatur: & caput Cephei pendens ad Piſtricis occaſum, cum manibus & humeris pervenit ad terram.

Scorpione exoriente duae partes Fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedae cum capite Cephei. [8] Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quae pars eſt extra Arcticum circulum conſtituta: obſcuratur etiam [9] Caſſiepeia reſupina occidens: exoritur autem [10] Corona, quae ante Centauri pedes jacere exiſtimatur: & Hydrae reliquum, quod [11] caudam eſſe ſupra diximus. Provenit etiam & corpus Centauri, quod equina figura videtur, & ipſius hominis caput, & hoſtia, quam tenere eum ſupra diximus: denique ad id corpus, qua ſine pedes ejus ſunt priores: Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipſius Anguis caput, quod eſt contra Cancrum.

[12] Sagittarium exorientem Ophiuchus totus exoriens inſequitur, & Anguis qui ab eo tenetur, caput ejus qui Engonaſin vocatur, & ſiniſtra

inluſtravit Cl. Oudendorpius ad Caeſarem lib. VII. B. G. cap. 47.

6 PRAETER CACUMEN EXTREMUM CAUDAE] Scribe, *acumen.* Vide lib. III. cap. 14. MUNCK.

7 SURA EJUS DEXTRA] Voſſ. ſec. *ſupra ejus dextram. ſupra* exhibet etiam d'Orv. *dextra* abeſt Voſſ. pr. & Leid.

8 OCCIDIT ETIAM CEPHEUS CAPITE AD HUMEROS] Tò *capite* ignorant Vlitt. 2. qui & pro *Cepheus* exhibent *Cephei.* Scribo ergo, *Occidit etiam Cephei humerus.* MUNCK. *Cephei* Voſſ. pr. Pro *Cepheus capite* Voſſ. ſec. *uſque.* Pro *reſupina* Voſſ. pr. d'Orv. Heinſ. & Editt. prior. *reſupinata.*

9 CASSIOPEIA RESUPINATA] Sic & Morellianus. Sanctandr. *reſupina.* SCHEFF.

10 CORONA, QUAE ANTE PEDES CENTAURI] Illa eſt auſtrina Corona, quae ante pedes Sagittarii, quem Centaurum nonnulli faciunt, ut abjecta viſitur. Vide lib. II. cap. 27. Errat ergo Capella lib. VIII. ed. Grot. p. 282. Ariadnes Coronam hanc appellans, quae cum Scorpione oritur. Corona Ariadnae eſt *ςέφανος βόρειος*, uti loquitur Tzetzes ad Heſiod. p. 93. ed. Heinſ. MUNCK.

11 CAUDAM] Leid. *caudae reliquum*, Voſſ. pr. *caudam reliquam*, Voſſ. ſec. *reliquum corpus quod de cauſa reliquum.* Pro *hoſtia* Voſſ. ſec. *hoſtiae.* Pro *ad i. c. qua* idem *&* *i. c. quo.*

12 SAGITTARIUM EXORIENTEM] Voſſ. ſec. *ſagittario exoriente.* Dein Voſſ. pr. *ut caput.* Pro *denique* Voſſ. ſec. *deinde.* Pro *exit* d'Orv. *pergit.*

1 PRAE-

niſtra manus ejuſdem: deinde Lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem Canis major cum Orione toto, & Lepore, & Aurigae ſuperiore parte corporis: [1] praeterea caput & pedes ejus: occidit etiam totus Perſeus praeter crus & pedem dextrum. Argo autem puppim ſolam relinquens, pervenit ad terram.

Capricornus exoriens haec ſidera ad terram premere videtur, reliquam figuram navis, & ſignum quod Procyon vocatur. [2] Eodem tempore & reliquum corpus occidit Perſei. Exoritur autem Olor cum Aquila, & Sagitta, & Ara, quam proximam eſſe Notio polo diximus.

Aquarius [3] exoriens ad dimidiam partem corporis Equi pedes ſecum de terra ducit, & caput cum cervice Pegaſi. At contra Centaurus à cauda ad humeros virilis corporis occidit cum Hydrae capite & cervicibus.

Piſcibus exorientibus occidit reliquum Hydrae corpus, & ipſe Centaurus: exoritur autem Piſcis, qui Notius vocatur, & Andromedae dextra pars corporis.

XIII. *Sol.*

Sic igitur [4] exorientibus duodecim ſignis, reliqua corpora occidere & exoriri videntur. Sed ut ante diximus, nunc protinus de ſolis curſu dicemus. [5] Neceſſe eſt enim, ſolem, aut ipſum per ſe moveri, aut cum mundo verti uno loco manentem. Quod ſi maneret, neceſſe erat eodem loco occidere & exoriri, à quo pridie fuerat exortus, quemadmodum ſigna eodem loco ſemper oriuntur & occidunt. Praeterea ſi ita eſſet, neceſſe erat, dies & noctes omnes aequales eſſe: ut quam [6] longus hodiernus fuerit, tam longus ſemper ſit futurus. Item nox ſimili ratione ſemper aequalis permaneat. Quod quoniam non eſt, illud quoque neceſſe eſt, cum videamus eſſe dies inaequa-

1 Praeterea caput et pedes ejus] Morellianus unus, *Praeterea capite & pede.* SCHEFF.

2 Eod. tempore] Tò *tempore* abeſt d'Orvilliano. *olor* abeſt Hemſt. Pro *ara* d'Orv. *aram.* pro *proximam*, *proximo.*

3 Exoriens] Leid. *exoritur.* Pro *equi* Voſſ. ſec. *equi Pegaſi.* τò *autem* abeſt Leidenſi.

Ad CAP. XIII.

4 Exorientibus] Leid. & d'Orv. *orientibus.* Abeſt praep. *a* ante *quo* Voſſ. pr. & ita editt. pr.

5 Necesse est enim solem aut ipsum per se moveri &c.] Hunc locum exſcripſit Iſidorus de Nat. Rer. cap. XVII. *Dicunt antiqui Aratus & Hyginus, ſolem per ſe ipſum moveri, non cum mundo verti uno loco manentem. Nam ſi fixus maneret, neceſſe erat eodem loco occidere & oriri* &c. MUNCK.

6 Longus] Voſſ. pr. & Hemſt. *quam dies hodiernus.* Pro *ſemper* Leid. *ſi ſemper.* Pro *quod* Leid. *quae* Voſſ. ſec. *quam eſt*, *illud* &c. *In aequa-*

aequales, & ſolem alio loco hodie occaſurum, & alio heri occidiſſe. Si igitur aliis locis oritur & occidit, neceſſe eſt, eum [7] moveri, non ſtare. Solem autem contra mundi motum currere, ſic poſſumus intelligere: evenit enim, ut [8] duabus ex cauſſis ſidera non poſſimus videre. Quarum una eſt, cum abierint infra terram, [9] noſtrum quoque effugere conſpectum, [10] ita ut inferiori hemiſphaerio oſtenditur. Altera autem eſt ratio, quod propter fulgorem Solis, & vim maximam luminis, ſidera obſcurentur: ſive quod ſtellis obſiſtit, ne candor earum ad noſtros perveniat adſpectus: ſive ſui magnitudine luminis [11] officit oculis noſtris, [12] ne praeter ejus ignem aliam ſuperiorem rem perſpiciamus: quod magis veriſimile videtur. Neque enim Solis ignem ejuſmodi videmus, cujuſmodi reliquos ignes intelligimus:

quales & abſunt Leid. & Voſſ. ſec. Pro *ſi* d'Orv. *ſic.* Pro *aliis locis* Leid. *alias.*

7 Moveri] Voſſ. ſec. *moveri monſtrare.* qui & pro *mundi motum*, *mundum.*

8 Duabus ex causis] *Duabus in cauſis* Vlitt. 3. MUNCK. Leid. d'Orv. Voſſ. pr. & Hemſt. *duabus in cauſſis.*

9 Nostrum quod effugere conspectum] Sanctandr. *noſtrum quoque*, quod non placet. nam *quod* oſtendit cauſſam primam, ob quam ſidera non cernantur, quod nimirum effugere conſpectum noſtrum. SCHEFF.

10 Ita ut inferius hemisphaerio ostenditur] Sanctandr. *ita ut inferiori hemiſphaerio oſtenditur.* Mallem, *ita ut inferiori hemiſphaerio oſtendantur.* nam ad ſidera referri debet. SCHEFF. *Oſtendantur* Cl. Schefferus, refertque ad ſidera. Vlitt. unus, *inferius haemiſphaerium oſtendit.* MUNCK. Voſſ. pr. *hemiſphaeriis* Voſſ. ſec. *hemiſphaerium.* uterque Voſſ. *oſtendit.*

11 Officit] D'Orv. & Hemſt. *efficit.* τὸ *eſſe* abeſt Voſſ. ſec.

12 Ne praeter ejus ignem] Scribo, *ne propter ejus ignem.* SCHEFF. *Propter* malebat Cl.

Schef-

gimus: ſed ita lumen avertit noſtrum, ut ipſe quoque nobis non igneus, ſed albus videatur eſſe. Praeterea [1] in unaquaque nocte undecim ſigna neceſſe eſt adparere, ideo quod uno ſigno Sol ipſe nixus, iter ſuum conficere videtur, cujus figuram corporis ipſe ſuo lumine obſcurat: cum eo enim ſigno & occidere & exoriri videtur. Nonnulli dicunt [2] nos duodecim ſigna duntaxat hac ratione perſpicere poſſe, ſi in ejus ſigni [3] prima noviſſimaque parte conſiſtat. Habent enim duodecim ſigna partes ejuſcemodi, ut unumquodque eorum in longitudine habeat partes triginta, in latitudine autem [4] partes duodecim. Itaque evenit, ut [5] in longitudine ſignorum annus ſit, [6] in latitudine autem ſinguli dies ſint. In prima parte Signi nihilominus nos reliquum corpus ejus Signi videre poſſe nonnulli dicunt. Simili ratione, etſi fuerit in extrema parte [7] Signi: quod fieri non poteſt. Nam cum ſol ſit in qualibet parte Signi, & exoriatur, ita magnum videtur habere fulgorem, ut omnia ſidera obſcuret. Illud tamen poteſt evenire, ut cum Sol ſit in prima parte Signi & occidat, reliquum corpus ejus Signi adpareat. Sed certius & verius eſt, undecim Signa quam duodecim adparere poſſe. Praeterea quaeritur, quare Sol contra mundi inclinationem currens, videatur cum ipſa ſua ſphaera occidere & verti. Nam ſi Sol contra ſiderum occaſum curreret, de Ariete ad Piſces, [8] non ad Taurum tranſiret. Exoriri etenim Piſces prius quam Aries, & occidere perſpiciuntur: & ita mundus verti videtur, ut prius Piſces quam Aries occidant. Itaque diebus triginta Sol in Ariete currens, & ejus corpus obſcurans, ſic

Schefferus. MUNCK. Pro *quod* Hemſt. *ſed.*

1 IN UNAQUAQUE NOCTE DUODECIM SIGNA] Fortaſſe *die ac nocte.* MICYLL. Recte Sanctandreana *undecim.* quod & alias editiones habere Micyllus jam obſervavit. Idem Micyllus putat, ſcribendum *in unaquaque die ac nocte.* Sed repugnant ſequentia. & eſt ſermo de ſignis undecim non ſimul, ſed ſucceſſive orientibus, donec ipſe ſol exoriatur. SCHEFF. *Die ac nocte* ſuſpicabatur Micyllus. MUNCK. Tò *ſuum* abeſt Leid. & d'Orv. Voſſ. ſec. *undecima* Voſſ. pr. *duodecim. uno* abeſt Voſſ. ſec. *corporis* abeſt Voſſ. pr.

2 NOS UNDECIM] *Undecim* alii, *duodecim* alii. MICYLL. Sententia haec eſt, ſi non ſemper duodecim, duntaxat tum videri poſſunt, cum Sol in prima & noviſſima parte eſt ſigni alicujus. Nempe putarunt ita ſolem non poſſe ſignum totum, quod eſt partium triginta, lumine ſuo impedire. SCHEFF.

3 PRIMA NOVISSIMAQUE PARTE CONSISTAT] *Noviſſimave* Vlitt. unus. Et mox cum Venetâ *ejuſdemmodi* pro *ejuſcemodi.* MUNCK. Voſſ. ſec. *prima noviſſimaque parte ſol conſiſtit.* d'Orv. *ejuſdemmodi.*

4 PARTES DUODECIM] XX. Vlitt. 2. MUNCK. XX. Voſſ. pr. τὸ *partes* abeſt Heinſt.

5 IN LONGITUDINE SIGNORUM ANNUS SIT] Tò *ſit* exulat à Vlitt. 2. Nec ſane eo valde opus. MUNCK. Etiam a d'Orv.

6 SIGNI, QUOD FIERI NON POTEST] Prave. diſtinguendum hoc modo: *ſigni. Quod fieri non poteſt.* Verba haec poſteriora ſunt ſcriptoris noſtri, quibus reſpondet ſententiae praedictae. SCHEFF.

7 IN LATITUDINE AUTEM SINGULI DIES SUNT] Pro *ſinguli* unus *ſigni*, & pro *ſint* praeſert *ſit.* Videtur ſcripſiſſe, *in latitudine autem dies ſit.* Certè τὸ *ſinguli* ab uno codicum Vlitt. planè exulat. MUNCK. Pro *ſinguli dies* Hemſt. *ſigni dies.* Voſſ. ſec. *partes duodecim.* Pro *videre* Voſſ. ſec. *videri.* Mox Leid. *ut ſimiliter.* Pro *occidat* Leid. *occidit.* τὸ *ejus* ante *ſigni* exulat a Voſſ. pr. Leid. d'Orv. & Hemſt.

8 NON

ſic duntaxat adparet Sol, ut ex eo loco, quo Aries ante, exoriri videatur: & poſt dies triginta Sol videatur ab eodem loco ſurgere, ex quo loco Taurus ante exoriri videbatur. Igitur adparet, ſolem ab Ariete ad Taurum tranſire. Quod ſi ita eſt, neceſſe eſt, eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem evenit, ut ante diximus, quod videtur cum mundo Sol verti: ejus ſimilis haec eſt cauſſa: Ut ſi quis in naviculae roſtro ſedens, [9] inquirat [10] ad puppim tranſire, & nihilominus ipſa navis iter ſuum conficiat: ille quidem videbitur contra naviculae curſum ire, ſed tamen eodem perveniet, quo navis. Hoc autem ſic etiam facilius intelligetur, ſi navim diviſeris in partes trecentas ſexaginta, quemadmodum Sol diebus trecentis ſexaginta ſimul mundum tranſigit. [11] Eodem modo, ut ante diximus, ſi navis ſit diviſa, & in una parte de trecentis ſexaginta conſtituatur quilibet eorum: navis autem habet unius diei curſum, ille quidem contra navim ire, ſed cum ea ad locum definitum pervenire intelligetur. Non enim extra navim eſt, [12] qui a roſtro ad puppim tranſit, ſed ipſa navi continetur; item Sol cum per ipſum mundum iter conficiat, & eo contineatur, videtur contra mundum ire, ſed cum eo pervenit ad occaſum. Cum enim mundus trecenties & ſexagies ſe converterit, tunc Sol iter annuum conficit.

XIV. *Luna.*

QUONIAM de Sole quae viſa ſunt nobis utiliſſima eſſe, literis man-

8 NON AD] *Ad* exſulat a Voſſ. ſec. Paullo ante pro *curreret* Leid. *occurreret.* & Hemſt. *& de Ariete.* Mox Leid. & d'Orv. *exoriri enim ante piſces.* ut pr. editt. Pro *quam* Voſſ. pr. *qui.* Pro *itaque* duo Voſſ. *igitur.* Pro ut *ex eo loco quo ar.* duo Voſſ. & Leid. *eo loco ar.* *τὸ ante* deinde exſulat a d'Orv. & Leid. Pro *exoriri* duo Voſſ. *oriri.* Pro *inquirat* Leid. *queat.* Pro *ſi navim* Voſſ. ſec. *ſin autem.* Pro *trecentas* Hemſt. *treſcentas.* Pro *tranſigit* Voſſ. ſec. *tranſiit.*

9 INQUIRAT] Modius ſcribit: *hinc quaerat.* Nolo quid mutari. Si tamen quid mutandum, mallem, *inde quaerat.* SCHEFF.

10 AD PRIMUM TRANSIRE] In Sanctandreana legitur *ad puppim*, quod rectum eſt, ſi rem attendas. Ego tamen ſuſpicor, a ſcriptore noſtro imitatione Graeca ſcriptum fuiſſe, *ad primum*, ſive *prymnum*, quia πρύμνος Graecis puppis eſt. SCHEFF.

11 EODEM MODO UT ANTE DIXIMUS SIT DIVISA] Addit Sanctand. *eodem modo, ut ante diximus, ſi navis ſit diviſa.* Mallem retentis omnibus, in praecedentibus ſcribere, *diviſeris in partes trecentas ſexaginta, ac, quemadmodum Sol diebus &c.* Nam ut ante verba, *eodem modo* ponamus punctum, ſenſus non permittit, qui in praecedentibus nec dum eſt abſolutus. SCHEFF. Moneo, ne quis conjecturis heic indulgeat, ita & Venetam & 2. habere ex codicibus Vlitianis. MUNCK. Pro *conſtituatur* d'Orv. *conſtituat.* Pro *navim* Voſſ. pr. *navem.*

12 QUIA ROSTRO AD PUPPIM] Diviſim lege, *qui a roſtro ad puppim.* SCHEFF. Malim diviſim legere cum Scheffero, *Qui à roſtro.* MUNCK. Hemſt. etiam *qui a roſtro.* & pro *navi*, *nave.* Pro *conficiat* Leid. & d'Orv. *faciat.* Pro *ad occaſum* d'Orv. *occaſu.* Pro *converterit* Voſſ. pr. *convertit.* ut editt. pr.

mandavimus, nunc de Luna dicemus. [1] Etsi alia conati perscribere, [2] velut natura voluminis [3] ad hoc loci devenimus, ne nonnullis [4] incaute hujus rationem relinquentes, aut propter magnum laborem defecisse, aut inscientia superati non valuisse [5] persequi videamur. Nos autem non illorum existimationis timendae caussa persequi [6] consuetudi-

Ad CAP. XIV.

1 Etsi alta conati perscribere] Mallem ego, *etsi alia conati*, quia sequitur, se noluisse eam omittere, ne incaute videatur reliquisse ejus rationem. SCHEFF.

2 Velut natura voluminis] Ut pro natura volumen sit, haec verba quidam adducunt hoc loco. MICYLL.

3 Ad hoc loci] Hemst. *ad loci*. Pro *devenimus* Voss. pr. *deveniemus*.

4 Incaute hujus rationem] Modius ex membranis suis legit *intactam hujus*. Ego nihil muto, quomodo nec Sanctandreana facit. SCHEFF. Ex Vlitt. unus *incboata*, alius *in tantum hujus*. Modius ex suis *intactam*. MUNCK. Pro *nonnullis* Voss. pr. *nullis*, ut & Leid. Voss. sec. *si ullis*. qui deinde *incautam hanc*. Voss. pr. *incboata*.

5 Persequi instituimus] Sanctandr. *persequi* *consuetudinis n. r. demonstrasse instituimus, sed quod alterius q. v. h. p. noluimus*. Modius servatis caeteris lectionis veteris. *& quod alterius q. v. h. p. noluimus*. Nobis placet, servari omnia, tantumque deleri voculam *sed* ante τὸ *consuetudine*, otiose huc tractam ex sequentibus. Τὸ *non voluimus* plebejum sapit, & vel ideo relinqui nostro debet. SCHEFF. Praefero lectionem unius ex Vlitianis, *videremur*. MUNCK. Voss. pr. *videremur*. Pro *non illorum* Hemst. *nonnullorum*. Mox *instituimus* abest Leid. & duobus Voss.

6 Consuetudinis nostrae rationem] Lege cum Veneta, *& consuetudinis* &c. MUNCK.

7 Hoc perlecto noluimus] *Non voluimus* Veneta & aliae antiquiores. Sed alterum adstruunt Vlitt. 2. MUNCK. *Noluimus* omnes habent, quos vidi, codices. Pro *scripto* Voss. pr. *scriptam*. Voss. sec. *& scriptam*. Pro *adducere* Leid. *adlucere*, sed superscriptum fuit *d*. Mox *nos* abest Vossiano sec. & *non* Vossiano pr. Pro inca-

tudinis nostrae rationem demonstrasse instituimus, sed quod alterius quaeri volumen [7] hoc perlecto noluimus: nec tamdiu rem cogitatam scripto aliorum ad desiderium adducere. Praeterea cum reliqua omnia diligentissime persecuti fuerimus, alienum videtur esse, nos non eamdem persequi caussam. Quare, sicut ante diximus, ad inceptum revertemur, & necessario totidem verbis de Luna ac Sole dicemus, ita: [8] Lunam per alios exortus & occasus necesse est moveri, non stare: idque facilius, quam de Sole, licet intelligere: neque enim tam magnus ardor ejus est, ut obficiat oculis nostris, neque, ut Sol, dies triginta unoquoque signo vehitur, ut difficile sit intellectu, quanta particula luminis [9] aut ipsius signi superesse videatur, cum ad aliud transierit signum. Luna enim cum duodecim signa diebus triginta percurrat, licet intelligere, duobus diebus & sex horis Lunam in alio signo esse: haec autem cum [10] a Sole lumen adcipiat, & ita nobis lucere videatur, non est verisimile de tam multis caussis, [11] potius eam constare, quam moveri. Si enim suo lumine uteretur, illud quoque sequebatur, eam semper aequalem esse oportere, nec die tricesimo [12] tam exilem aut omnino nullam videri, cum totum transegerit cursum, [13] sola autem ad aliud transire signum intelligatur: Praeterea, si suo lumine uteretur, hujus numquam eclipsin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat, quare solis eclipsis fieri possit, qui utrisque lumen dare supra sit dictus: Lunae autem non facile fiat, cum alieno lumine utatur: ejus haec verissima, ut arbitramur, est caussa.

inceptum Voss. pr. *incoeptum*. Pro *revertemur* duo Voss. & d'Orv. *revertamur*. Pro *& necessario* Voss. sec. *& ut necessario*. Pro *dicemus* idem *dicere videamur, ita dicemus*.

8 Lunam per alios exortus et occasus] Exscripsit etiam heic Hyginum Isidorus in de Nat. Rer. cap. 19. *Lunam per alios ortus & occasus, Hyginus ait, necesse est moveri, non stare, idque facilius, quam de sole, licet intelligere* &c. MUNCK. D'Orv. *Lunam a Sole*. Duo Voss. *Sole*. Pro *Lunam* Voss. pr. *Lunum*. Vid. Menag. ad Diogen. Laert. lib. VIII. Sect. 34. Pro *idque fac.* Voss. sec. *hoc quo facilius*, cui & *de* abest. Pro *officiat* Leid. *efficiat*, pro *vehitur*, *vehebatur*.

9 Aut ipsius] Hemst. *at ipsius*. Pro *duodecim* Leid. *undecim*. De Lunae curriculo vide notas ad A. Gellium N. A. I. 20 & III. 10.

10 A Sole lumen accipiat] Hinc Luna Virgilio I. Georgic. 396. *fratris radiis obnoxia* dicitur, ubi vide Serv. & Cerdam. & Parmenidae apud Plutarchum Quaest. Rom. Tom. II. pag. 282. ἀεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς Ἠελίο. Vid. Menag. ad Diog. Laert. lib. VII. §. 145.

11 Potius eam constare quam moveri] Lege *stare* cum Vlitt. 2. MUNCK. *Stare* Hemst. Hunc locum partim cum cod. d'Orv. partim cum Voss. sec. ita lego. *Hanc autem, cum a Sole lumen accipiat, non est verisimile* (male Hemst. *simile*) *de tam multis caussis potius stare, quam moveri*. Mox pro *sequebatur* Leid. & Voss. sec. *videbatur*.

12 Tam exilem aut omnino nullam videri] Hinc de Luna versiculus apud Plutarch. Quaest. Rom. Tom. II. p. 282. Ὡς ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα, Πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη, Χὤταν περ αὑτῆς εὐγενεστάτη φανῇ Πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.

13 Sola autem ad aliud] Non dubito, quin scribi debeat *Sol autem*. Est enim collatio inter cursum solis & lunae, quantoque tempore quilibet conficiatur. Atque ita video jam placuisse quondam & Modio. SCHEFF.

caussa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus ſtellis maxime [1] terrae proxima videatur, & ad acies noſtras perveniat: [2] & quodam tempore torrens perveniat ad eumdem locum ſigni, quo Sol vehitur, [3] obſcurare lumen ejus à noſtro conſpectu videtur. Hoc autem maxime evenit die noviſſimo, cum Luna tranſierit in duodecim ſigna, [4] & cum Sol ad aliud ſignum tranſire videatur, & proxima fiet illi. Quod evenire ſic etiam poteſt intelligi: Ut ſi quis alicui manum planam ad oculos admoverit, quanto magis ſic fecerit, hoc minus ille videre poterit: & quanto longius ab eo diſceſſerit, hoc magis illi omnia poterunt adparere: ſimili ratione, cum Luna ad Solis locum pervenit, tunc proxima ejus videtur eſſe, [5] & radios ejus obturare, ut lumen ejicere non poſſit. Cum autem Luna ab eo loco diſceſſerit, tunc Sol lumen ejicit, & ita [6] ad noſtra adjicit corpora.

Lunae autem eclipſis ſic evenit: [7] Cum prope una dimenſione ſit [8] Luna, cum abierit Sol ſub terram, dumtaxat hoc modo, ut per mediam

1 TERRAE PROXIMA] Servius ad I. AEn. 746. *ERRANTEM LUNAM. Quia* ἑλικοειδῆς, *id eſt obliquo incedit curſu, non recto, ut Sol: ſcilicet, ne incidat in centrum terrae & frequenter patiatur eclipſim. Vicinus enim eſt ejus circulus terrae.* Hinc forſan Luna dicta eſt ἄστρον γεῶδες, ὀλυμπία γῆ, & χθονίας ὁμοῦ καὶ οὐρανίας κλῆρος Ἑκάτης. Vid. Plut. de Orac. Def. Tom. II. pag. 416. qui tamen aliam hujus adpellationis reddit rationem. Quot vero ſtadia veteres Philoſophi Lunam a terra abeſſe putarent, docebit Lindenbrogius ad cap. XIII. Cenſorini de Die Natali. Verum hunc locum ita legit codex Voſſianus ſec. *Luna autem cum ex toto mundo & omnibus ſtellis maxima terrae videatur.* Deinde Voſſ. pr. *& acies noſtras perveniat.* Utramque lectionem non damno, poſteriorem vero non tam facile admiſerim, licet ſciam *venire* cum quarto caſu conſtrui, ſubintellecta praepoſitione *ad* vel *in*, Graecorum imitatione, qui eodem modo ἔρχομαι uſi fuere. Ne pluribus Lectorem obruam, conſule inl. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 18. Unius codicis auctoritas in ſimilibus mihi tanti non eſt.

2 ET QUODAM TEMPORE TORRENS PERVENIAT] Illud *torrens* ſine dubio eſt vitioſum. Itaque emendo *currens*. Modius malebat *velut torrens*. SCHEFF. *Currens* Schefferus. *Velut torrens* Modius. MUNCK. Pro *proxima* Hemſt. *proxime*. Pro *quo* Leid. *quod*. Pro *in duodecim ſigna*, Voſſ. ſec. *in duodecimo ſigno*.

3 OBSERVARE LUMEN EJUS] In Sanctandreana ex Modio eſt, *obſcurare*. Mihi nihil immutandum videtur. *Obſervare* namque poſitum pro *ſervare* videtur. *Servare* autem noſtro alibi quoque, *cuſtodire*, *claudere*, quod non alienum eſt ab hoc loco. SCHEFF.

4 ET CUM SOL AD ALIUD SIGNUM &c.] *Te cum* non agnoſcunt Vlitt. 2. qui & pro *fiet* exhibent *fiat*. Optimè procul dubio. MUNCK. Nec agnoſcunt Leid. & Voſſ. ſec. & d'Orv. Pro *videatur* Leid. *videbatur*. Pro *fiet* etiam Hemſt. & Voſſ. pr. *fiat*. Sed pro *&* Voſſ. ſec. *ut*. Pro *planam* Voſſ. ſec. *plenam*. Pro *admoverit* idem *ammoverit*. Pro *videre poterit* d'Orv. *viderit*. Pro *diſceſſerit* Leid. & Voſſ. pr. *diſceſſeris*, Voſſ. ſec. *diſceſſerint*. Pro *ejus* Leid. Voſſ. ſec. Hemſt. *ei*.

5 ET RADIO EJUS OBTURARE] Scribendum, *radios*. Morellianus unus, *obſcurare*, *ut tamen emittere*. Sed illud *tamen* vitioſum eſt, *obſcurare*, vero gloſſa alterius. SCHEFF. Unus Vlitt. & alter Morell. cum Vett. edd. *obſcurare*. MUNCK. *Obſcurare*. Leid. & Hemſt. qui pro *ejicere*, *emittere*. ut & d'Orvill. atque ita edidere Micyllus ac Scheffer. nec, cur *emittere* in *ejicere* mutetur, ullam cauſſam video, licet *ejicere* agnoſcant duo Voſſiani.

6 AD NOSTRA ADJICIT CORPORA] *Adicit* Vlitt. 2. Nec repudiabit, qui inſpexerit, quae ad Fulgent. lib. II. cap. 4. & III. cap. 7. notavi. MUNCK.

mediam terram, si quid directum trajeceris, [9] contingere possit Solem sub terram, Lunam autem supra terram. Quod cum ita evenit, necesse est, Solis radios propter magnitudinem terrae ita esse dimissos, ut lumen ejus, quo Luna lucet, non possit ad eam pervenire: & ita [10] existimatur fieri eclipsis Lunae. Quae si suo lumine uteretur, licebat [11] ne adparere quidem numquam Solem, ideo quod Lunae nihilominus luceret. Sic namque adcipit lumen, [12] ut luceat, cum Sol venerit per terras, sed non, ut aliquem locum concluſiorem totumque spatium inpleat lumine. Si quis nostrum steterit in eo loco, quo Sol maxime lucet, reliquis partibus lumen à Sole adcipiens praebebit: id in Luna fieri invenitur, [13] eam Solis lumine adcepto, lucere revibratione. Nonnulli existimant, [14] cum dicitur Sol in Ariete aut in quolibet signo esse, eum supra ipsas stellas Arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longe à vera ratione errant. Nam neque Sol, neque Luna [15] proxime sidera adparent. Hac etiam de caussa nonnulli septem stellas erraticas finxerunt, adjun-

MUNCK. *Adicit* Hemst. d'Orv. Voss. sec. & τὸ *ad* abest d'Orv. ut sit *corpera nostra adicit.* hic ordo verborum in MSS.

7 Cum prope dimensione] Sanctandr. *cum prope una dimensione.* Suspicor, scripsisse nostrum, *cum prope e dimensione*, ac per illud *e dimensione* significasse, quod vulgo dicimus, *e diametro.* SCHEFF.

8 Luna, cum abierit] Scribo, *Luna, ac cum abierit.* SCHEFF.

9 Contingere possit Solem sub terram] *Terrâ* Vlitt. 2. Sed alteram lectionem defendit Isidorus in de Nat. Rer. cap. 21. *Et quia eâ dimensione distat à sole, ut per mediam terram si quid directum injiciatur, contingere possit solem sub terram, lunam autem supra terram* &c. MUNCK. Pro *evenit* Leid. & Voss. sec. *evenerit.* Pro *Sol sub terram* d'Orv. & duo Voss. *Sol sub terra.* Deinde *Solem sub terra Luna* Voss. sec. De Lunae eclipsi Theo ad Aratum pag. 93. Pro *evenit* iterum Leid. *evenerit.*

10 Existimatur fieri eclipsis] *Existimari* vel *existimare* Vlitiani codices. Si prius admittas, sequitur, ut scribas *eclipsin.* MUNCK. Voss. sec. *existimare.*

11 Ne apparere quidem nunquam Solem] Puto, *unquam* legendum. SCHEFF. Sententia flagitat *unquam.* quod & Clar. Scheffero venerat in mentem. Interim non ignoro Graecismum posse dici vulgatum, quo duo negativa fortius negant. Vetus Interpres Luc. XVIII. 8. *Nolebat nec oculos levare.* Varro apud Nonium pag. 532. ed. Mercer. *Quod à rege munera eorum noluerit nemo accipere.* Et p. 530. *Omnino omnes heroas negat nescisse.* In Vet. Inscript. apud Gruter. pag. 875. *Nihil nunquam* pro *unquam.* Adde his, quae habet Muretus ad Catull. carm. 4. MUNCK. Pro *ne* Leid. *nec.* Pro *nunquam* Voss. sec. *unquam.* Deinde pro *accipit* Voss. pr. *accipiet.*

12 Ut luceat] D'Orv. *ut & luceat.* Voss. sec. *ut luceret.* Mox pro *venerit per terras* Voss. sec. *ut luceret.* Mox pro *venerit per terras* Voss. sec. *luxerit supra terras.* Leid. *& venerit supra terras.* Voss. pr. *& luxerit supra terras.* Deinde *ut* abest Leidensi. Voss. sec. *ita ut.* Pro *totumque* Voss. sec. *& non totum.* ut & Leid. Voss. pr. *in totum.* Pro *steterit* duo Voss. & d'Orv. *astiterit.* τὸ *partibus* abest Leidensi, ut & *in* ante *Luna* d'Orvilliano.

13 Eam solis lumine accepto] *Eam a solis lumine* &c. Vlitt. 2. MUNCK. Hemst. *accepta.* d'Orv. & duo Voss. *a solis lumine accepto.* lege *a sole lumine accepto.* τὸ *revibratione* abest Leidensi & duobus Vossianis. ut & *nonnulli existimant.*

14 Cum dicitur] Leid. *cum dicatur.* ut & Voss. sec. Pro *eum* Leid. *aut.* Mox d'Orv. *a veritate vera ratione.*

15 Proxime sidera] Voss. sec. *proximo sidere.* Pro *eodem* Leid. *eisdem.* Pro *Solem & Lunam* Voss. sec. *Sole & Luna.*

jungentes eodem Solem & Lunam, quod cum quinque ſtellis feruntur: [1] Luna enim [2] proxime terram eſt: itaque triginta diebus totum mundum exiſtimatur tranſire. Id hac evenit ratione: [3] ſi circulos quis intra Zodiaci ambitum fecerit, eoſque hoc intervallo finxerit, ut terra ſit in medio, & unam à terra ad Lunam menſionem fecerit, quam Graeci τόνον adpellaverunt. Hunc autem, quia certum ſpatium non potuerunt dicere, tonon dixerunt. Igitur abeſt Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod breviſſimo circulo devehitur, diebus triginta [4] ad primum pervenit circulum. Ab hoc circulo abeſt circulus [5] ſemitonio, [6] quo Mercurii ſidus vehitur. Itaque diebus triginta ad alterum ſignum tranſiens tardius, ab hoc circulo [7] abeſt tono dimidio: quo loco iter ſuum Veneris dirigit aſtrum, [8] tardius quam Mercurii ſtella conficiens curſum. Tranſit enim ad aliud ſignum diebus triginta. Supra hujus ſtellam Solis eſt curſus, qui abeſt [9] ab Heſpero, quae eſt Veneris ſtella, [10] medietate toni. Ita cum inferioribus pariter pervolans anno uno [11] duodecim ſigna per-

1 Luna enim proxime terram] Videtur *luna etiam* ſcribendum. SCHEFF. *Luna etiam* Cl. Schefferus. MUNCK. Voſſ. ſec. *Luna autem.*

2 Proxime terram est] Ita reſcripſi ex Vett. edd. pro *terra*, quod perperam Morell. & Sanctandr. exhibebant. MUNCK. Leid. & d'Orv. *proxime terra.* Voſſ. ſec. *proxima terrae.*

3 Si circulos quos intra Zodiaci &c.] Auctius una vocula Vlitt. 2. *Ut ſi.* Praeterea pro *quos* iidem codices exhibent *quis*, ut & Veneta aliaeque antiquitus excuſae. MUNCK. *Ut ſi quis intra circulum Zodiacum* Leid. & duo Voſſ. Deinde pro *ambitum fecerit* Leid. *fecerit circulos.* Deinde pro *eoſque*, *& eos.* Voſſ. ſec. *circulos quinque & eos.* d'Orv. *coſque ſi.* Pro *menſionem* Voſſ. ſec. *dimenſionem.* Pro *appellaverunt* d'Orv. *dixerunt.* Pro *hunc* Voſſ. ſec. *hoc.* Pro *quia* idem *quod.* Sed ab *hunc a.* ad *tono uno* abſunt d'Orvilliano. pro *abeſt Luna* Voſſ. pr. *ab Luna.* Pro *tono uno.* Idem *tonum unum.* a *devehitur* uſque ad *quo loco* abſunt Voſſiano ſec.

4 Ad primum pervenit signum] *Circulum* MICYLL. Sanctandreana, *pervenit circulum*, quod Micyllus quoque voluit. Sed mox ſequitur de Mercurio, *ad alterum ſignum tranſiens*, quod utique praeſupponit ſignum. Nihil itaque mutandum. SCHEFF. *Signum* Veneta, & aliae deinceps vulgatae. Quod vereor mutare, cum nihil mutent Vlitiani codices. MUNCK. *Primum* abeſt d'Orvilliano. Deinde *& ab hoc c.* Leid.

5 Semitonio] Alii *ſemitonio*, *tono dimidio.* MICYLL. Micyllus notat, alibi legi *ſemitonio*, & ſervat Sanctandreana. Ego nihil mutem. SCHEFF. *Tonon dimidium* vetuſtiores. Nec aliter in ſuis invenit Vlitius. MUNCK. *Emitonio* Hemſt. *tonon dimidium* duo Voſſ.

6 Quo Mercurii sidus] *Quo circulo Mercurii ſtella* Vlitt. 2. MUNCK. Voſſ. ſec. & Leid. *quo loco Mercurii ſtella vehitur.* Voſſ. pr. *quo circulo.*

7 Abest tonum dimidium] Micyllus putat, *tono dimidio.* Atqui hoc ipſo modo ſtatim ante, item aliquanto poſt. Caeſar V. Bel. Gall. *Cujus hyberna aberant ab eo millia paſſuum viginti quinque.* Cicero pro Plancio: *Qui cum abeſſent aliquot dierum viam.* SCHEFF. *Tonon dimidium* Veneta, & aliae etiam heic. Nec diſſentiunt Vlitiani codices, quorum 2. infra quoque, *abeſt à ſole tono dimidium.* Immo nunquam aliter, niſi accuſandi caſu, ſpatia iſta efferunt. MUNCK. *Totum dimidium* Hemſt. ut mox iterum. *tonon dimidium* d'Orv. *tono dimidio* Voſſ. ſec. Pro *quo loco* d'Orv. *quod loco.* Pro *aſtrum* Voſſ. prim. & ſec. *ſtella.*

8 Tardius quam Mercurii stella] Vlitt. 2. *Quam Mercurii ſtella tardiorem conficiens curſum.* MUNCK. Cum 2. Vlitt. faciunt Voſſ. pr. & d'Orv.

9 Ab Hespero] *A veſpero* Vlitt 2. Et mox *tonum dimidium* pro *medietate toni.* MUNCK. *A veſpero* Hemſt. & Voſſ. pr. *a veſpere* Voſſ. ſec.

Paullo

percurrit, tricefimo die ad aliud tranfiens fignum. Supra folem igitur & ejus circulum Martis eft ftella, quae abeft à Sole tono dimidio. Itaque dicitur diebus fexaginta ad aliud fignum tranfire. [12] Supra hunc orbem Jovis eft ftella, quae abeft à Martis hemitonio. Itaque uno anno ad alterum tranfit fignum. Noviffima ftella Saturni, quae maximo vehitur circulo [13] haec autem tono diftat à Jove. Itaque annis triginta duodecim percurrit figna. Ab ipforum tamen fiderum corporibus Saturnus abeft tono uno & dimidio. Hac igitur ratione potes fcire, neque Solem neque Lunam contingere ftellas, & nihilominus per zodiacum circulum verti. Hinc etiam poffumus intelligere, [14] Lunam minorem effe Sole. Omnia enim quae proxima funt nobis, majora neceffe eft effe, quam quae [15] longo diffidente intervallo [16] videmus. Igitur Lunam videmus proxime nos effe. neque eam majorem noftro adfpectui effe quam Solem. Illud quoque neceffe eft, cum Sol longe abfit à Luna, [17] & à nobis major videtur, fi prope adcefferit, multo majorem futurum. Praeterea neceffe eft, ut ante

Paullo ante pro *hujus* Voff. fec. *hanc*.

10 MEDIETATE TONI] Voff. fec. *tonum dimidium*, d'Orv. *medietatem toni*. Mox *cum* abeft Voff. pr. Pro *pervolans* d'Orv. *means*.

11 JAM IN DUODECIM SIGNA] Illud *in* ex praecedenti litera *m* videtur natum, ac propterea delendum. Supra quoque pro *evenit*, *eveniet* arbitror fcribendum. SCHEFF.

12 HUNC SUPRA JOVIS SIGNO ORBEM] Haec trajecta fic Modius & Sanctand. conftituunt: *fupra hunc orbem Jovis eft ftella*. Sed fic defideratur *figno*. & fortaffe debet rejici poft vocem fubfequentem *Martis*. SCHEFF. Per anaftrophen Veneta, *hunc orbem fupra* &c. Atque ita planè etiam unus Vlitt. MUNCK. Ita & Hemft. *Supra hunc circulum Jovis ftella* Voff. duo & Leid. Mox praep. *a*. abeft Voff. prim.

13 HAEC AUTEM TONO DISTAT A JOVE] Voff. pr. *haec autem abeft Jove*. Voff. fec. *haec autem abeft a Jove tono*, ut & Leid. qui pro *annis*, *diebus*. Pro *ab ipforum tamen* Voff. pr. & Leid. *& tamen ab ipforum*. Pro *potes* Voff. fec. *poterit*.

14 LUNAM MINOREM ESSE SOLE] Ita edd. antiquiores cum Morellio. Perperam *majorem effe* Sanctandr. Tranftulit Hygini verba in fui libri de Nat. Rer. caput 16. Ifidorus: *Lunam minorem effe dicunt, quam folem. Omnia enim, quae funt proxima nobis, majora videntur. longinquitate autem locorum vifus languefcit. Lunam ergo videmus prope nos effe, nec eam majorem afpectui noftro, quam folem. Ideoque cum fol longè fuperior fit, quam Luna, & tamen à nobis videtur: jam fi prope nos acceſſerit, multo majorem futurum.* Eadem invenies apud eundem Orig. lib. III. cap. 47. MUNCK. Leid. d'Orv. & duo Voff. *quam folem*. Mox pro *majora* Voff. fec. *minora*. Pro *diffidente* d'Orv. *difcedente*. Pro *nos* Voff. fec. *nobis*. Deinde pro *majorem* duo Voff. *minorem*. Pro *fol longe* duo Voff. *non longe*. ut & Leid. & Micyll. ac Scheff. edidere.

15 LONGO DISSIDENTE INTERVALLO] Morell. *longe diffidente videmus intervallo*. SCHEFF.

16 VIDEMUS. IGITUR LUNAM] Puto fcribendum, *videmus. Si igitur*, & hoc pofterius referendum ad fequens, *illud quoque neceffe eft*, ut fit ea vis argumenti, fi videmus lunam non majorem fole, licet nobis fit propior, neceffe eft, ut major fit Sol, cum tanto diftet a luna. denique tollenda puncta poft *nos effe*, item *quam Solem*, eorumque loco vel commata, vel cola fcribenda. SCHEFF. Non malè Schefferus, *fi igitur lunam* &c. MUNCK.

17 ET A NOBIS MAJOR VIDETUR] Debebat fcripfiffe *videatur*. Ut & inferius, *& nihilominus fuum efficiat curfum*. Nihil tamen mutandum effe liquet ex verbis Ifidori, in quibus *τὸ major* malè omiffum eft. Adde not. ad Mythol. cap. 148. MUNCK. Pro *prope* Voff. fec. Leid. d'Orv. *prope nos*. Pro *ut reliquas* haud male *ac reliquas* Voff. fec. & Leid.

ante diximus, aut nullam ſtellam erraticam eſſe, aut Solem pariter cum Luna ut reliquas ſtellas errare. Si enim quiſquam mihi poteſt demonſtrare quinque ſtellarum curſum, & dicere, quod hodie [1] coram earum quaeque ad aliud tranſeat ſignum, quemadmodum de Sole & Luna fieri videmus, & nihilominus ſuum efficit curſum, non eſt erratica. Si autem dubium eſt, quod hodie tranſeat, & ad aliud ſignum compari ratione cum Luna feratur, & ſuum circulum dirigat, quemadmodum ſtellae quae ſunt dubiae, neceſſe eſt has quoque errare: [2] ſed non evenit, ut errent, praeſertim cum ſuo tempore ad curſum revertantur. Igitur ne ſtellae quidem, cum certo tempore ad ſuum ſignum revertantur, poſſunt errare, niſi forte volumus adcipere excuſationem, quod duo corpora magna facilius poſſint obſervari, quam ſingulae ſtellae, quae non certos curſus conficientes videntur adparere.

XV. *Venus.*

STELLAS quinque nonnulli has ajunt eſſe: Veneris, [3] Mercurii, Jovis, Saturni, & Martis: E quibus eſſe maximam colore candido, [4] nomine Heſperum, & eam adpellari Venerem. Haec ſtella non abeſt

1 QUAEQUE CORAM EARUM] Delendum τὸ *coram*. Geminavit pravè vocem eandem librarius. MUNCK. Τὸ *coram* abeſt d'Orv. & duobus Voſſ. Pro *compari r.* Hemſt. Leid. & d'Orv. & Voſſ. pr. *cum pari r.* Pro *has* duo Voſſ. *hoc.* Pro *ſed non* idem *ſi non.* Pro *ſuo t.* Voſſ. ſec. *certo t.* Pro *ad ſuum ſ. revertantur* Leid. & d'Orv. *ad ſuum ſ. revertuntur.* Pro *poſſint* Leid. *poſſent.* Pro *obſervari* Leid. *obſervare.*

2 SI NON EVENIT, UT ERRENT] Morell. *ſi enim evenit, ut errent.* SCHEFF.

Ad C A P. XV.

3 MERCURII, JOVIS, SATURNI, ET MARTIS] Morellianus pro *Saturni* habet *Solis*, quam lectionem dicit confirmari verbis ſequentibus. Et certe ſequitur poſt ſtellam Jovis, *Solis ſtella, nomine Phaëton.* Sed eodem loco paulo poſt ſic legitur: *hanc ſtellam nonnulli Saturni eſſe dixerunt*, ut fortaſſe nihil ſit mutandum. SCHEFF. *Solis & Martis* Vlitt. 2. & Morell. alter. Solis ſanè & Saturni quidam eandem fecerunt ſtellam. Vide cap. 42. lib. II. MUNCK. *Solis & Martis* Hemſt. duo Voſſ. & Leid. In initio hujus capitis d'Orv. & Leid. *Sed ſtellas quinque*, quomodo Micyll. & Scheff. edidere.

4 NOMINE HESP. ET EAM APP. VEN.] Hemſt. *nomine & eam Heſperum appellari.* Τὸ *Venerem* abeſt etiam d'Orv. ſed ita Voſſ. ſec. *e quibus e. maximam Venerem colore candido nomine Heſperum & eum appellari.*

5 INFRA EJUS CIRCULUM] Al. *ſubter.* quod idem eſt. Geminus: κατώτερος δὲ τοῦ ἡλίου φωσφόρος ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀςήρ. MUNCK. Voſſ. ſec. *ſupra.* Leid. & d'Orv. *ſupter.* Mox pro *ſicut* Voſſ. pr. *ſic.* Deinde lege cum Leid. duobus Voſſ. editt. prioribus *apparens autem maxime.*

6 NON PLUS INDEFICIENS] Modius ex conjectura legit, *undevicies.* Retinet ſcripturam veterem Sanctandreana. Nobis locus mutilus videtur. Τὸ *indeficiens* autem ideo non poteſt diſplicere, quia & c. 17. de Phaetonte, *tunc maxime obſcuratur.* SCHEFF. *Undevicies* ex conjecturà Modius. Quod non diſplicet. Capella lib. VIII. *Quae quidem in ortu matutino plerumque quatuor menſibus immoratur: in veſpertino vero nunquam plus viginti diebus.* MUNCK. Mox pro *ſed* Voſſ. ſec. *&.*

abeſt à Sole longius duobus ſignis [5] infra ejus circulum conlocata, ſicut ante diximus: adparens maxime noctu, ſed toto menſe [6] non plus indeficiens poteſt videri. Sed totus Heſperus incertos efficit curſus, non eodem tempore ad praeteritum tranſiens ſignum.

XVI. *Mercurius.*

Secunda ſtella eſt Mercurii, nomine στίλβων, totus acuto lumine, ſed [7] in adſpectu non magnus. hic autem à ſole non longius abeſt ſigno uno, qui ſemper eoſdem curſus efficiens, modo nocte prima, modo autem ad Solis exortus incipit adparere, nonnumquam etiam perpetuum ſignis quatuor eſt cum ſole: rediens autem, cum ſole [8] non amplius eſt, quam tertiam partem ſigni.

XVII. *Jupiter.*

Jovis autem ſtella, [9] nomine Φαέθων, [10] corpore eſt magnus: figura autem ſimilis Lyrae, hic autem duodecim ſigna annis totidem [11] tranſire exiſtimatur: & unoquoque anno nuſquam adparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta: ſed tum maxime

Ad CAP. XVI.

7 In aspectu non magnus] Ita & Veneta & Vlitt. 2. niſi quod perperam *τὸ non* omittunt. Eratoſthenes cap. 43. Πέμπτος δὲ Ἑρμοῦ στίλβων, λαμπρὸς καὶ μικρός. Vide Hygin. ſupr lib. II. cap. 42. MUNCK. Voſſ. pr *in aſpectu magnus.* Voſſ. ſec. *in aſpectu non magnus.*

8 Non amplius est quam tertiam &c.] *Tὸ quam* ignorant Vlitt 2. & abeſſe poteſt eleganter MUNCK. Pro *ad ſolis exortus* Leid *a ſolis exortu.* Voſſ. ſec. *ſolis exortu.* Pro *perpetuum* duo Voſſ. & Hemſt. *perpetue* ut & d'Orv. ſed Leid. *perpetuo.* Pro *quam tertiam partem* duo Voſſ. *tertia parte.*

Ad CAP. XVII.

9 Nomine Phaeton] Sanctandreana, *nomine* φαέθων Modius malebat *Phaenon*, quoniam & Ciceroni ſic vocatur libro II. de Nat. Deorum. SCHEFF. Ita eum appellant quoque Geminus p. 14. Cleomedes p. 66. Cenſorinus cap. 13 Capella lib. VIII. Firmicus Aſtron. II. cap. 2. *Qui à nobis*, inquit, *Saturnus dicitur, ab AEgyptiis* Φαίνων *vocatur; quem nos Jovem vocamus, AEgyptii* Φαέθοντα *vocant; qui à nobis Mars, ab illis* Πυρόεις *dicitur; quae à nobis Venus, ab illis* Φωσφόρος *vocatur; quem Mercurium dicimus, illi* στίλβοντα *vocant.* Φαίνων tamen Jovis ſtella eſt Eratoſtheni Καταστ. cap. 43. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 3. & 23. MUNCK. *Pheton* Hemſt. & Voſſ. ſec. *Phethon* Leid. *Phoeron* d'Orv. & Voſſ. pr. Plutarch. de Animae Procreat. e Timaeo Tom. II. p. m. 102. Ἐν πέντε [illegible] τετάχθαι τοὺς πλανήτας, ὧν τὰ μέν ἐστι τὸ ἀπὸ Σελήνης ἐπὶ ἥλιον, [illegible] τοὺς ὁμοδρόμους ἡλίῳ ΣΤΙΛΒΩΝΑ καὶ ΦΩΣΦΟΡΟΝ, ἕτερον, τὸ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὸ ἄρεος ΠΥΡΟΕΝΤΑ. Τέταρτον δὲ, τὸ μεταξὺ τούτου καὶ ΦΑΕΘΟΝΤΟΣ [illegible] ἑξῆς τὸ ἐπὶ ΦΑΙΝΩΝΑ, [illegible] πέμπτον ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου, πρὸς τὴν ἀπλανῆ σφαῖραν.

10 Corpore est magnus] *Magna* Vlitt. 2. Fort *corpore eſt magno*, ut capite ſequenti. MUNCK. *Magna* Voſſ. pr.

11 Transire] *Tranſigere* Vlitt. 2. cum Veneta. Catal. Pith. pag. 84. *Quiſquis hanc pergis, Periandri tranſige thermas.* Sanè *tranſigere vitam* dixit Tertull de Carn. Reſurr. cap. 15 pro eo, quod Salluſtio placuit Catil. cap. I. *tranſire vitam.* Hyginus ipſe ſupr. cap. 13. *Simul mundum tranſigit.* MUNCK. *tranſigere* Hemſt. duo

me obſcuratur, cum occidit cum ſole. Exoriens autem adparet ante quam ſol.

XVIII. *Saturnus.*

[1] Solis ſtella nomine φαίνων, corpore eſt magno, colore autem igneo: ſimilis ejus ſtellae, quae eſt in humero Orionis dextro. Hic per duodecim ſigna adſidue ferri videtur: nonnumquam etiam cum ſolis ipſius ſideribus adparet, modo aliis partibus adjectis circuli. Hanc ſtellam nonnulli Saturni eſſe dixerunt. Redire autem ad ſignum annis triginta, & quotannis non adparere, non minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

XIX. *Mars.*

Reliquum eſt nobis de Martis ſtella dicere, quae nomine [2] πυρόεις adpellatur. [3] Hic autem non magno eſt corpore, ſed figura ſimilis eſt flammae. Nonnumquam autem cum ipſius ſolis ſideribus concurrens, omnia pervolat ſigna, ſedens ad primum ſignum non longius biennio.

Quod ad quinque ſtellas adtinet, [4] hucuſque ſatis arbitramur dictum:

Voſſ. Leid. & d'Orv. Pro *& unoquoque* duo Voſſ. *ut unoquoque.* Pro *dicitur* Voſſ. ſec. *dicatur.* Pro *dies* idem *diebus.* & pro *non* idem & Leid. *nec.*

Ad CAP. XVIII.

1 Solis stella nomine ΦΑΙ'ΝΩΝ] Saturni ſtella apud Ciceronem 2. de Nat. Deorum Phaenon dicitur. MICYLL. *Phaeton* edd. Vett. Sed *Phenon* unus Vlitt. cum Morell. Phaenon ſanè Saturni ſtella eſt Ciceroni, Cenſorino, Gemino, Cleomedi, Apulejo, Auſonio, Capellae, & aliis; quam noſter cum Solis ſtella confundit. Etiam Eratoſthenes, quanquam ei Phaethon eſt. Ὁ δεύτερος, inquit, ἐκλήθη μὲν [illegible] ὁ μέγας. ὗτος ὠνομάσθη ἀπὸ ἡλίου. Si eſt ὁ μέγας, cur ergo Hyginus, *corpore eſt magno?* An ſcripſerat, *corpore eſt non magno?* Confer cap. 42. lib. II. MUNCK. *Phenon* Hemſt. *Phoeton* Voſſ. pr. Leid. d'Orv. Pro *Solis* Voſſ. ſec. *Jovis.* Sol a Platone in Phaedro etiam *Jupiter* vocatur, ut docet Schol. Homeri Odyſſ. M. 63. Pro *hic* &c. Leid. *haec.* Pro *ferri* Voſſ. pr. *fieri.* Ceterum cod. Voſſ. ſec. ita legit *hic per unum quodque ſignum annis duobus & dimidio ferri videtur.* qui pro *circuli* exhibet *circulis.* Pro *amplius* Leid. *plus.*

Ad CAP. XIX.

2 ΠΥΡΟ'ΕΙΣ] Hemſt. *pyrois.*

3 Hic autem] Ita & unus Vlitt. Sed *haec* edd. Vett. MUNCK. Leid. & Voſſ. ſec. *haec.* Pro *pervolat* Voſſ. ſec. *pervolans.* Pro *ſedens* idem *rediens.*

4 Huc usque satis arbitror] *Ad hoc ſatis* &c. Vlitt. 2. MUNCK. Hemſt. *ad hoc ſatis.* Ita & Leid. d'Orv. Voſſ. pr. Pro *metimur* duo Voſſ. d'Orv. & Leid. *metitur.* Idque in textum facile recipi poteſt, cum non ſolum Hyginus aliique ante eum verbis deponentibus paſſive uſi ſint, ſed ipſum etiam verbum *metio* active & *metior* paſſive alibi adhibeatur. Vide Munck. ad

Fab

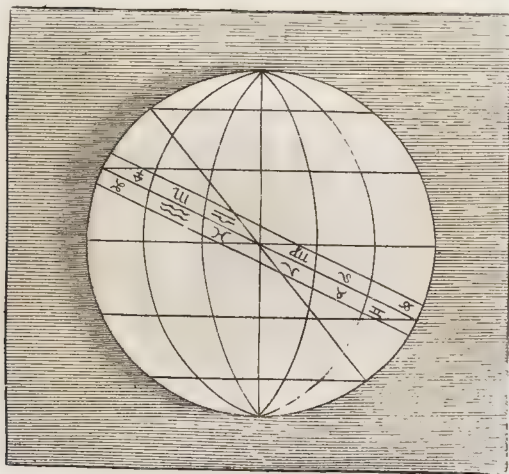
ctum : nunc autem demonſtrabimus, quibus de cauſſis menſes intercalentur, quoniam tempus omne metimur die & nocte, menſe & anno. De quibus diem nobis definierunt, quamdiu ſol ab exortu ad occaſum perveniat : noctis autem ſpatium conſtituerunt eſſe, quamdiu ſol ab occaſu rurſum ad exortum revertatur : menſem autem, quamdiu Luna Zodiacum [5] circulum perducat : annum voluerunt eſſe cum ſol ab AEſtivo circulo redit, & Zodiacum ad id ſignum, unde incipiebat, permetitur.

Caetera deſiderantur.

Fulgent. lib. 1. prooem. *& nocte* exſulant a Voſſ. ſec. Pro *de quibus* Voſſ. pr. Leid. d'Orv. *quibus*. Deinde codd. *definierunt*. *τὸ rurſum* deeſt Leidenſi.

5 CIRCULUM PERDUCAT] Modius mallet *percurrat*, quod non diſplicet. SCHEFF. *Percurrat* Modius. MUNCK. Paullo ante *Sol* abeſt Voſſ. pr. *Et zodiac.* & cetera deſunt Hemſterhuſiano. Leid. *rediens LXVI. dies curſum tranſigit*. Voſſ. ſec. *deſcendens CCCLXV. dies ſuo curſu tranſigit.*

Τῷ παναγάθῳ Θεῷ χάρις καὶ δόξα.

J. SCHEFFERI
ADDENDA.

P. 2. in Prooemio, & nota ad verba *Lethum*, *Continentia* in fine adde. *Lethum* probat Turnebus ex Virgilio lib. XXVIII. Adver. c. 43. Sed ob antecedens *Mors* nondum persuadet mihi.

Ibid. p. 9. in Nota ad vocabulum *Sthenno* in fine adde: Apud Servium ad II. AEn. v. 676. nomen ejus *Stehmo* legitur.

Ad cap. 14. post notam ad verba, *in Moesia* adde, facta nova periodo: *cum frumentatum exigerent*) Lectio vitiosa; scribendum enim, *cum extra venatum exigerent*. Junge cap. 18.

Cap. 18. post verba, *ab inepto quodam*, adde: Nisi putes, legendum, *hospitii in honorem*; quod rectius videtur.

Ibid. post, *sic ut τὸ*, verba, *eum explicemus per se*, & dele: mox post *Priscianum*, insere; Vel ut omisso *per*, quod fit in Comeliniana, *eum* explicemus per *se*.

Cap. 21. post, *eos nutandum*, adde: Nisi credas, a prima manu fuisse *quod*, pro *quid*, ut frequenter solet noster; id postea a sciolo mutatum esse in *quos*.

Cap. 22. *Transferret cum*) Forte melius *transferret. Et cum*

Cap. 30. *Necaret: & si quis eam*) Illud & delendum, praemisso puncto, novaque periodo facta.

Cap. 32. *Et id Sol attigit*) An scribendum, *ut id Sol attigit*?

Cap. 46. *Cetera fide data*) Num, *caetera e fide data*? i. e. secundum fidem ab ipsis datam. Sed solet & alibi praepositiones omittere. Vide Indicem in *Ellipsis*.

Cap. 52 In nota ad *prae paucitate*, post *bene video*, adde: Nunc adducor fere, ut credam, scripsisse nostrum, *prae paucitate hominum armari non posset*, quia sequitur de praesidiis, ea nempe aliqua a Jove petiisse. Ac potest syllaba *ar* in *armari* facile abolita esse per literam praecedentem *m*, non ita multum dissimilem in Msc. Nisi malis *arare*, pro *armari*, ut conveniat ei, quod est apud Servium IV. AEn. v. 402.

Cap. 66. In nota ad, *jussit exponi*, post vocem *repetitam*, adde: Debet autem comma post verba, *uxor ejus*, deleri. Non enim Jocasta jussit exponi, verum Laius.

Cap. 70. *Monte Partheno*) Suspicor, *Parthenio* scribendum. Et vide infr. c. 99.

Cap. 82. Verba, *& cum haustum* &c. dele omnia.

OMIS-

OMISSA IN NOTIS THOMAE MUNCKERI.

Numeri Romani paginas, barbari versus, literae a b columnas designant.

I. b. 16. Ἀχλὺν Hesiodus. *add.* Non ignoro tamen, ἀχλὺν apud Hesiodum non *Caliginem* esse, sed *Dolorem*, rectè esse jam pridem in notis ad Longinum observatum à Cl. Tanaq. Fabro.

Ead. pag. b. 9. Ed. Morell. *add.* Verum turbat τὸ *Discordia*, quod mox sequitur.

III. b. 19. Thebaid. Lib. II. vers. 4. *add.* Caeterum *Argus* perperam dicitur Cyclops ille apud Athenagoram, qui *Arges* Hesiodo est. Verum *Gyges* apud eundem, non *Gyes* celebratur: quo magis adhuc de mendâ suspecta mihi Apollodori lectio.

VII. a 24. Ἐργοσάμενος πολεμοῖο. *add.* Doctè, ut omnia, vir ille incomparabilis. Sed apud Plutarchum in libello de Fluviis p. 76. ed. Mauss. inveni Axenum dictum fuisse olim Acheloum Ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν, inquit, εἰς ποταμὸν Ἄξηνον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ μετωνομάσθη. Προσηγορεύθη δὲ Ἀχελῷος ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας &c. Hinc suspicio mihi incidit, vel τὸ *Acheloum* à glossâ esse forte, vel hunc scriptorem putasse Axenum & Acheloum diversos esse fluvios, cum unus idemque fluvius & Axeni & Acheloi vocabulo fuerit appellatus.

XVIII. a. 14. Nota praeterea &c. *Dele ista, & repone*, Nota praeterea Learchum aliter Clearchum dictum.

XXII. a. 48. Capta manu. *add.* Pertinent huc & illa interpretis Abdiae Babylonis Lib. III. p. 25. ed. Laz. *Ingressusque Hellespontum fretum navigabat.* Nec non ista in Vitâ Clementis p. 135. *Aut trans Pontum mare in heremo, quod adjacet civitati Cersonae, subire exilium.*

XXXIII. b. 22. Amaram aquam *add.* Ambros. Hexaem. Lib. I cap. 3. *Petra aquas fluxit.* Festus v. MANALEM. *Eumque, quod aquas manaret, manalem lapidem dixere.* Juni. Praefat. Comment. in Genes. *Quorum primus libris novem; secundus, vestigia ejus sequens, libris sex; tertius libris* XII. *& rursum aliis duobus specialiter adversum Manichaeos descriptis, prolixa legentibus doctrinae salutaris fluenta manarunt.* Petron. Frag. Tragur. p. 55. *Amphoras copiosas gypsatas, ne effluant vinum.* Quem locum frustra tentarunt homines docti.

XXXVII. b. 33. Hac de re notamus. *add.* Corruptus procul dubio Homeri Scholiastes ad Odyss. M. vers. 70. Αἴσονος δὲ καὶ Πολυμήλας γίνεται Ἰάσων. Corrig. Πολυμήδης.

LXI. a. 14. mutaverat in *caestum*. Scribe *caestu*, & *add.* Non malè. Seneca Epist. LXXXVIII. *Quid prodest multos vincere luctatione, vel caestu, & ab iracundiâ vinci?*

XCVII. a. 14. porrexit induendam. *add* Nisi *vestire vestem* dixit, ut *calceare caligas* Vet. Interpr. Act. cap. XII. vers 8. *Calcea te*, inquit, *caligas tuas.* Atque ita legitur etiam apud Cassian. in de Habit. Monach. Lib. I. cap. 3.

CI. a. 40. Cromyona colonus. *add.* Veruntamen an mutari quicquam debeat, facit ut dubitem Stephanus. Κρομμυὼν, inquit, κώμη Κορίνθου &c.

CLXXIII. a. 7. *Hercius.* quod idem est. *add.* Perperam Ἔρκιος editum est apud Aristoph. Scholiast. in Act. V. sc. 3. Pluti, Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς Ἑρκίου χύτρας.

CCXXIV. a. 19. Κρήδεμνον αὐτῆς. *add.* Hinc λιπαροκρήδεμνος apud Hom. Schol. ad Iliad. Σ. 382. Allusit ad fabulam Max. Tyrius Dissert. I. Ἕως ἂν αὐτὴ φιλοσοφία ὑποδέξηται ὑπολαβοῦσα τοῖς ἑαυτῆς λογισμοῖς, ὥσπερ τὸ κρήδεμνον Ὀδυσσεῖ ἡ Λευκοθέα. Gloss. Labb. κεφαλοδέσμιον, *retiolum.* leg. *reticulum.* Κεφαλόδεσμος, *frontale, capitale.* Κεφαλόδεσμον, *capitulare.*

CCXLIII. b. 13. *Lanae, cerae* &c. *add.* De cedriâ notabilis est locus apud Scholiasten Horat. in Artem Poët. p. 634. Ed. Raphel. *Cedrus est arboris species, cujus resina nigri coloris est, quâ quicquid fuerit oblitum nunquam putrescit: unde nobilium poëtarum chartae illo oblinuntur, ne corrumperentur à tineis. Hac etiam vidimus particulas sanctae crucis oblitas, quarum color velut Indicus apparebat. Cupressus autem*

tem est cedri species, unde confici solent capsulae, in quibus reponebantur scripta poëtarum contra tineas. Ut hoc loco, ita & pag. 633. ostendit se Christianum fuisse: *Divus*, inquit, *Augustinus in libro de doctrinâ Christianâ dicit hic in primis legendum esse hunc poëtam.*

CCLII. a. 14. leg. *retrimentum add.* Invenitur tamen *recrementum* apud Prudentium pro purgamento p. 213.

CCLX. b. 17. *fines territabat. add.* Phaedrus Lib. IV. cap 25. *Quum jam desierit esse beneficium utile, Et mors vicina flagitabit debitum.* Terent. Andr. IV. 1. *Ah nescis quantis in malis verser miser, Quantasque hic suis consiliis mihi confecit solicitudines Meus carnifex.* Cic. Lib. II. Fin. *Num P. Decius, cum se devoveret, & equo in mediam aciem Latinorum irruebat, de voluptatibus cogitabat?* Adde his, quae praeterea notavi ad Fulgent. Lib. II. cap. 9.

CCC. a. 5. Pausan. Lib. VI. *add.* Firmat emendationem meam Pollux Lib. V. cap. 5. Τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν τοῦ Αἰσχύλου δόξαν κόρης, Ἅρπυια, Χάρων, Λυκιδᾶς.

CCCI. a. 40. *à Nysa nutrice dicto add.* Nisi τὸ *dicto* intelligendum potius existimas. Lactant. Argum. Ovid Met. Lib. XIV. fab. 16. *Aventinus, à quo mons, urbis Albae accepit imperium.*

CCCVI. a. 8. *se vindicavit add.* Interpres Vet. I. Reg. XXIV. 3. *Ut ulciscatur me dominus ex te.* Luc. XVIII. 3. *Vindica me de adversario meo.* Interpres Abdiae p. 32. Ed. Laz. *Ulciscemur nos in te.*

CCCXXVI. b. 1. *te jussi. add.* Cicero apud Lactant. Lib. VI. Div. Instit. cap. 8. *Quae* (lex) *tamen neque probos frustra jubet, aut vetat* &c.

J. SCHEF-

J. SCHEFFERI INDEX LOCUTIONUM RARIORUM, APUD HYGINUM.

P. Significat libros Poeticῶn Aſtronomicῶn. Simplex numerus ſine litterae alicujus adjectione, Fabulas.

A.

B.

C.

Cer-

P. 2, 4.

ep. ad Q. Frat. inter ſe amant. v. Nepot. Dion. c. 4.

Intercedit tempus, 126. *poſt tempus aliquod.*

Interdicere. Interdixit eis, ne ciſtulam aperirent, P. 2, 13. *dixit.*

Interfectrix, 122.

Interire. ab Lapithis interierunt Centauri, 33. *Cicero Acad. Nihil valentius, à quo intereat.*

Interitus ei eſt futurus ex partu, 140. *partus natus eum interficiet.*

Internuntius inter matrem & filium, 184.

Interponere ſe in quos, 23.

Interſcapilium, P. 3, 1. & 19, & 20, & 23, & 25, *item* 26, & 27, & 37. *ſpatium inter ſcapulas, a tergo. vox occurrit apud Marcellum Empiricum, aevi Theodoſiani ſcriptorem: Philoxenus pro eo uſurpavit, interſcapulum, Graeceque reddidit* μεζάφρενον.

Intervallum diſſidens breve, P. 3, 10. longum ſatis, P. 3, 39.

Intervenit eo rex, 120. nutrix, ne ſe necaret, 59.

Invenio. inventus eſt eſſe filius Priami, 273. inventa eſt mulier, 23. *Terent. Eunuchi fine. Scio, Pamphilam meam inventam civem. Ubi Donatus:* inventam, *cognitam.*

Invidia. propter artificii invidiam tecto dejecit eum, 39, 244.

Involare pecus alicujus, 200. *invadere, ſubducendi, & furandi animo.*

Jovis. 31, 53, 54, 63, 75, 79, 92, 140, 146, 150, 152. *pro, Jupiter, antique, ac plebeio more, cum plebs retinens ſit antiquorum. Vide Voſſium de Anal. I. c.* 48. *& quae nos in frag. Petronii Dalmaticum.*

Iratus. Irato animo quid ferre, P. 2, 4.

Irrigare amnes undique, 152. mare in terram, 164. *inducere. Cato de R. R. c.* 151. *aquam irrigato leniter in areas.*

Irrigatio, 153. *diluvium.*

Is. Ut liceret ei communicare, 80. *pro, ſibi.*

Iſim, P. 2, 40. *pro Iſidem.*

Ita ornatus, quomodo ſe praecipitaverat, 194.

Itaque. cogitans, ſi Ariadnen in patriam portaſſet, ſibi opprobrium futurum: itaque reliquit, 43. *vulgo cogitans, reliquit, vel quia cogitavit, itaque reliquit. puto & hoc plebejum eſſe. adde P.* 2, 5.

Jubeo. juſſerat filio, ut auferret, 55. *Graeca conſuetudo. v. Voſſium de Conſtr.*

Judicare ſecundum aliquem, 75. 164. *Cicero ad Attic.* I. 12. *Secundum Buthrotios judicavit.*

Jugum. Cleops & Bitias pro bobus ſub jugo ſe junxerunt, 254. *plene, pro quo vulgo, jugo ſe junxerunt.*

Jupitris, P. 2, 13. *pro, Jovis. probat Priſcianus.*

Juror. Juratus eſt illi, P. 2, 15. *Plautus in Rud. Nam tu juratus mihi es. pro juraſti. & ſic Lucanus, aliique. Quanquam & hoc inter plebeja referendum videatur.*

Juvare. Juvit auxilio receptos Jaſon, 21. *Cic. pro Corn. Noſtros duces auxilio laboris, commeatus juverint.*

L.

Laborare quid in adoleſcentia, P. 1. praefat. *ſcribere, conſignare litteris.* laborans femina, 274. *parturiens.*

Lacedaemon hoſpes, 92. *Lacedaemonius.* Munckerus addit: verba Hygini ſunt: *Helenam a Lacedaemone ab Hoſpite Menelao abduxit.* ſed ibi Lacedaemon urbis nomen eſt, nec adjectivum, nec ſubſtantivum.

Lachrimatur obitum ejus, P. 2, 4. *id eſt, propter obitum ejus. Terent. Eunuch. A. V. ſc.* 1. *Num id lachrimat virgo? P. id opinor. Donatus eo loco: id lachrimat, ut ſupra, id vero ſerio triumphat: pro, ob id.*

Lactans nutrix, 147. *v. Not.* vacca, 106.

Lapides Lychnici, 223. *v. Plin. XXXVI. c.* 5. *ubi hoc genus lychniten vocatum a Varrone docet.*

Lavare veſtem ad mare, 66. lavandum veſtem tulit ad flumen, 125. *Ellip. pro, ad lavandum.*

Legere ſerpentes, 26.

Liberalis judex, P. 1. *oppon. ſevero, acerbo.*

Liberare flumen, 257. *Ita Frontinus lib.* 1. *c.* 5. *c.* 3. *unam ſpem ſalutis haberet, ſi flumen liberaſſet. adde lib. IV. c.* 7. *c.* 28.

Libere accipere quem hoſpitio, 125. *ut liberum decet, liberaliter.*

Liberi. procreavit liberos ſeptem, totidemque filias, 9. *pro filios ſeptem.*

Lingua una loquuntur primi homines, 143.

Lis. litem contrahere, 257. *litigare, contendere, rixari.*

Lucrari maleficium, P. 2, 40.

Ludi. Ludos fecit nuptiis filiarum, 223. *Ellip. pro, in nuptiis.*

Lumen ei reſtituit, 106. *lumina, viſum.*

Lychnici lapides, 223.

M.

Machinari coeperunt ei referre hanc gratiam, 46.

Mandare. Mandavit ei per obteſtationem, ne alter ferret impune, 8. mandavit filium in AEtoliam, 184. *Simpl. pro compoſ. amandavit. Cic. pro Sylla. familiariſſimum ſuum dimittere ab ſe, & mandare in ultimas terras. Sic* mandat Philomelam ad Lynceum regem, 45.

Mantis, 190. *vates, augur.*

Manus diverſae, P. 3, 10.

Mederi. medetur aeſtum caniculae ventus, P. 2, 4. *Terent. Phorm. Quas, cum res adverſae ſint, minus mederi poſſis.*

N.

O.

a conjuge petebat, ut fibi liberos procrearet, 186.
Proferre delphinum in mare, 194. *ferre.*
Proficifcitur Eridanus a pede Orionis, P. 3, 31. *inde oritur, de flumine.*
Profugere. profugit fratrem in rate, 277. *fugit.* profugerunt a patria, 24.
Progredi, rogavit eum, ut progrederetur, 257. *exiret e domo in publicum.*
Projici feris juffit infantes, 186. projecta manu dextera tangens circulum aeftivum, P. 3, 5. *prolata ante fe, pretenta. Sic*, finiftra projecta cum pelle leonis, P. 2, 6. *more pugnantis cum clypeo.* manibus utrifque projectis figuratus, P. 3, 8. projecta flumina in unum conveniunt, 14. *profufa.*
Proluere fe ad fontem, 181. *lavare.*
Prope diem partus, P. 2, 1. *imminente partu.*
Propinquus. a propinqua manu adeft filio mors, 44. *a cognatione juncta manu.*
Proponi. propofita eft coelo, P. 2, 9. *in cibum videlicet.*
Profiluit e navi, 103.
Protinus. reliqua protinus dicemus, P. 3, 40. *Virgilius IV. Georg. Protinus aërii mellis coeleftia dona Exequar. Sic*, nos quoniam ab ariete incipimus, ita protinus, P. 4, 5. *porro, citra interruptionem.* Mundi rationem, & quemadmodum moveatur, protinus dicemus, P. 4, 8. ut ante diximus, nunc protinus de Solis curfu dicemus, P. 4, 13.
Provolvi. provoluta multitudo magna delphinum, P. 2, 5. *de pifcibus emergentibus.*
Prudens augurio, 14. *Ellip. pro, in augurio, ut Cic. de Am. prudens effe in jure putabatur.*
Pyrrhon Graece rufum dicitur, 96.

Q.

Quadratum, quo deformatur fella, P. 3, 9.
Quadriga. fulmina in quadriga fedens imitabatur, 250. cum quadriga ictus fulmine, ibid. *Adde* 61.
Quaerit ut eos tollat, 186. *abfol. pro, quaerit vias, rationes.*
Quafi feminam eum fuperavit, 90. *abfque difficultate, tanquam imbellem.*
Quemadmodum aedificabat, pilam impuliffe ajunt, 80. *ut aedificabat, eo ipfo.*
Queritur mortem uxoris, P. 1, 7.
Qui cum Amphitryon in regiam intraffet, 29. *quare cum. Vide Terent. Adelph. V. fc. 3. ubi Donatus*, qui *quare fignificat. Quanquam Terentius cum interrogatione ufurparit.* qui fciret, fe non rediturum, 73. *quum, fciret.*
Quidnam feciffet, deliberat, 220.
Quod. Jupiter nefcius, quod faceret, *pro, ob quod. vide fupra in Ellipfi* OB. quod pecoris effet natum, fe immolaturum vovit, 89. *quicquid, quantum peperis.*

R.

Recipere quam nutricem filio, 147. *accipere, capere.*
Recrefco. Jecur, quod cum luna recrefcit, 55. *fi quid abfumitur.*
Recognofco. Eumaeus eum non recognofcebat, 126. *cognofcebat. ita Cic. & alii.*
Recupero. corporibus recuperatis, Libero ftatim nunciaverunt, P. 2, 20. *refectis. Tacitus III. Hiftor. 22. Recuperatis cibo fomnoque viribus.*
Recufare. re audita Agamemnon recufare coepit, 98. *negare, abfol.*
Redeo. Redeunt alterna morte Caftor & Pollux, 251. *pro, ab alterna, in vitam fcilicet, hoc eft, revivifcunt, dum alius pro alio moritur.* alternatim in gratiam fimulatam, 259.
Redigo. Redigere pecus in fpeluncam, 125. *agere, de paftoribus prop.*
Referre gratiam cui, 45. *facto fcilicet.* infulam in fuperiorem partem, 140. *ferre, agere furfum.*
Refigere clypeum, 170. *fufpenfum detrahere.*
Regere Colchos navim, 15. *Ellip. ufque ad Colchos, donec eo veniretur.*
Regno tenere infulam, P. 2, 16.
Rejectum navis, P. 3, 36. *Vide lib. de Mil. Nav.*
Relinquere. parit geminos, & relinquit, 8. *non tollit, non nutrit, fed deferit.*
Remediari. Haftam cum rafiffent, remediatus eft, 101. *Sanatus, curatus eft. Scribonius Largus, Tiberiani aevi fcriptor, in praef. cibo vinoque apte interdum dato remediari tutius eos exiftimavit. Adde compof. 14. C.gro quoque notum hoc verbum.*
Removit flatus ventorum Dea, 261. *cohibuit, noluit flare.*
Renuntiare. quae Tantalus ad homines renuntiavit, 92. *Plautus Bacbid. A. I. fc. 2. Pol metuo magis, ne Phoenix tuis factis fuam, teque ad patrem effe mortuum renunciem. Adde Stich. A. IV. fc. 2.*
Refcindere factum alicujus, 145. *irritum facere.*
Refponfum ei ex prodigiis, 3. *plene, vulgo praepofitionem omittunt.*
Refponfum. ex refponfo, 138. *abfolute, pro refponfo oraculi.*
Reftituo. reftituerunt templum, 225. *refecerunt: Cic. in Top. fi aedes corruerunt, quarum ufus fructus legatus eft, haeres reftituere non debet.* reftituere quem ad formam priftinam, 125.
Refupinari videtur Ophiuchus, P. 3, 13. refupinata

Spar-

T.

Tri-

F I N I S.

FABII

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

Viri Clariſſimi,

MYTHOLOGIARUM

Ad Catum Presbyterum

LIBER PRIMUS.

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

Viri Clarissimi,

MYTHOLOGIARUM

Ad Catum Presbyterum

LIBER PRIMUS.

[1] QUAMVIS inefficax petat studium res, [2] quae caret effectu, [3] & ubi emolumentum deest negotii, caussa cesset inquiri: [4] hoc videlicet pacto, quia nostri temporis aerumnosa miseria non

1 QUAMVIS INEFFICAX PETAT STUDIUM] Longum heic est hyperbaton usque ad illa, *quia soles.* quod dictum ἐλλειπτικῶς, pro *quia tamen soles.* Frequens ea ellipsis etiam optimis. Virg. AEn. II. 12. *Quanquam animus meminisse horret luctuque refugit, Incipiam.* Sallust. Jug. cap. 35. *Igitur quanquam in priore actione quinquaginta vades dederat, regno magis, quam vadibus consulens, clam in Numidiam Bomilcarem dimittit.* Quo loco tamen chartaceus codex, Biblioth. Leid. mirificè ab inepto glossatore interpolatus, perperam exhibet, *regno tamen magis.* Servius Prooem. Centimetri: *Licet audacter, non tamen ineleganter hunc libellum, qui voluerit, centimetrum nominabit.* MS. liber Leid. Biblioth. omittit τὸ *tamen*, & pro *voluerit* habet *volet.* Familiarem prae caeteris hanc loquendi formam ecclesiasticis scriptoribus esse observat Goldastus ad Valer. de Bon. Disciplin. p. 57. Caeterum *inefficax studium* est inutile. Ita *inefficax sedulitas* apud Quintil. Declam. VI. *Qualiscunque ista calamitas, inemendabilis cecidit: non remedium accipere, non vicarium potest. Assedisset scilicet lectulo inefficax sedulitas* &c. Pro *cecidit* legerim ex Edit. Col. anni CIƆIƆXXI. *caecitas.* Apul. I. Miles. *Inefficaci celeritate fatigatus.* IX. *Contra inefficaces diligentias.* Et *inefficacem commovet comiserationem.* Ad eundem modum Avienus Ora Marit. *Cur inefficaciter Secreta rerum in non tenacem effunderem?* MUNCK.

2 QUAE CARET] Ita A. H. I. L. & MS. Leid. M. *Carent.* MUNCK. Bona locutio. Phaedr. lib. I. fab. 20. *Multum consilium non modo effectu caret.* Vide ibi Celeb. P. Burm. Ovid. I. Heroid. vs. 18.

Flebam successu posse carere dolos.

3 ET UBI EMOLUMENTUM DEEST NEGOTII, CAUSA] A. H. I. *Et negotii causa.* M. *deest, negotii causa.* Sed pro Commelinianâ stat L. & MS. Leid. Emolumentum est profectus vel lucrum, ut rectè interpretatur glossa interlinearis codicis Leidensis. Pertinet huc illud Quintil. Declam. modo laudatâ: *Labori incumbere oportet, ubi effectus promittitur. Stulta cura est, quae finem non habet.* MUNCK.

4 HOC VIDELICET PACTO] Perquam crebro occurrit illa locutio apud Fulg. ut tantum non in eâ facere delicias videatur. lib. I. cap. 10. *Illa videlicet causâ.* Praefat. lib. II. *Illo videlicet pacto.* Et locis aliis quampluribus. MUNCK.

non dicendi [1] petat ſtudium, ſed vivendi fleat ergaſtulum, nec [2] famae adſiſtendum poeticae, ſed fami ſit conſulendum domeſticae. [3] Cito itaque nunc aut, quod amiſeris, fleas, aut, quod edas, inquiras, quam, quod dicas, invenias. [4] Vacatque hoc tempore potentibus obprimere, [5] prioribus rapere; privatis perdere, miſeris flere. Quia ſoles, [6] Domine, [7] meas cachinnantes ſaepius naenias lepore ſatyrico litas libentius [8] adfectare, dum ludicro [9] Thalia [10] ventilans epigram-

1 PETAT] *Petit* 5. edd. & mox *flet*. Commelinianam lectionem tuetur MS. Leid. MUNCK. Pro *dicendi* vir doctus legit *videndi*.

2 FAMAE ASSISTENDUM] Aptius foret, *inſiſtendum*. Eo ſignificatu Solin. cap. 27. *Inſiſtere raptoribus*. Tacitus II. Hiſt. *Contra fortunam inſiſtere ſpei*. Cyprian. Serm. de Orat. Dom. *Inſiſtere precibus*. lib. IV. ep. 4. *Inſtare orationi*. Ruſpenſis Epiſc. epiſt. 2. *Inſtare jejuniis*. Noſter cap. 15. lib. II. *Inſiſtere feritati*. *Inſiſtere inquiſitionibus* Apul. VII. Mileſ. MUNCK.

3 CITO ITAQUE NUNC] M. & L. *Citius nunc*. quemadmodum & in margine Scriverius & Tollius notarant. A. H. I. *Citoque nunc*. Sed MS. Leid. diſertim cum Commel. *cito itaque nunc*. Subaudi, *magis*. Virg. Cont. *Non adipata craſſedo ingenii, quam temporis formido*. Intelligi *magis* jubet gloſſa. Sed *quam* potius ſubaudiendum eſſe ibi demonſtramus. Dein poſt paulo, *Deos quam ſapientiam eſſe culpabiles*. lib. III. cap. 3. *Detrimenta ſuis amatoribus novit parturire quam gaudia*. Vide quae ibi annotavi, & ad cap. 1. lib. II. Contra *citius* pro *cito* per aliam ellipſin habes cap. 3. & 17. lib. II. MUNCK. *Emiſeris* forte legendum pro *amiſeris*, niſi potius (quod tamen dubito) hoc illius vice dixerit auctor. WOPKENS.

4 VACATQUE] *Vacat* 5. edd. In MS. Leid. poſt τὸ *vacat* vocula erat eraſa, & in ejus locum *itaque* ſuppoſitum. Caeterum *vacare* heic eſt concedi, licitum eſſe, ut habent gloſſ. MSS. Capella lib. 1. *At praeſcire Deis vacuum eſt*. Ubi gloſſa membranarum Leid. Biblioth. *conceſſum eſt*. Probè omnino. Salluſt. 1. Hiſt. *Poſtquam, remoto metu Punico, ſimultates exercere vacuum fuit*. MUNCK.

5 PRIORIBUS] Si non infimae aetatis eſſet ſcriptor hic Planciades, *primoribus* reſcriberem. MUNCK.

6 DOMINE] Uſitatiſſimae erant iſto aevo hujuſcemodi blanditiae. Sic praefat. lib. II. *Studens, mi domine* &c. & III. *Tuo, domine, puriſſime commiſi judicio*. Sidon. lib. IV. ep. 10. *Erumpo in ſalutationem, licet ſeram, domine meus*. Etiam illa huc refer, quae infinitis locis apud eundem occurrunt, *domine major*, *domine fili*, *domine frater*. Con[illegible] de [illegible] illis & blanditiarum vocabulis Lipſ. ad II. Ann. Tacit. Scriverius ad Mart. lib. I. 82. & V. 57. Caſaub. ad Theophraſt. Charact. cap. 3. Marcilius ad Horat. II. od. 12. Voſſius lib. IV. Orat. p. 219. Unde, quam non Fulgentii demum aetate obtinuerint illa, diſcere potes. MUNCK.

7 MEAS NAENIAS] Verecundè *naenias*, *nugas*, *ineptias*, *luſus*, verſiculos ſuos appellant poetae. Exemplis, quae afferunt, cum hoc Fulgentii addi poteſt, tum illud Plin. lib. VII. ep. 2. *Quaeram quid potiſſimum ex nugis meis tibi exhibeam*. lib. VII. 9. *Luſus* vocantur &c. Et Capell. lib. I. *Nugulas ineptas aggarrire non ſuſtinens*. Phaedr. lib. IV. cap. 1. *Sed diligenter intuere has naenias*. Horat. I. Sat. 8. *Neſcio quid meditans nugarum totus in illis*. Martial. lib. IV. 10. *Qui meruit nugas primus habere meas*. MUNCK.

8 AFFECTARE] Gloſſ. *deſiderare*. Feſtus: *Affectare eſt animum pronum ad faciendum habere*. MUNCK.

9 THALIA] *Talia* 5. edd. MS. Leid. *talia muſa*. Sed à manu altera correctum erat, *Thalia*. Atque ita procul dubio ſcripſerat Fulgentius. Poſtea è margine irrepſit τὸ *Muſa*. Frequenter admodum aſpirationes omittunt librarii. Servius Centimetr. Membran. Leid. *Doctis talia fatibus favebit*. Editus liber habet, *doctis Thalia vatibus favebat*. Apta Thalia luſibus & jocis, unde *laſciva Thalia* apud Martial. VII. 16. & *noſtra Thalia* ab eodem audit IV. 18. IX. 27. Confer lib. X. 19. & quae ibi notarunt interpretes. MUNCK.

10 VENTILANS] H. e. ludens, Metaphora eſt à proluſionibus athletarum. Proluſores enim *Ventilatores* appellat Quintilianus. MUNCK.

11 SOLITA] *Solitus es*. MICYLL. *Solita eſt* 5. edd. Micyllus emendabat, *Solitus es*. Perperam, quia legebat *talia* pro *Thalia*. Non multum diſſimile eſt illud infra: *Comoedico phaſmate delectabam*. MUNCK.

12 VERNULITATE] Sic & infra, *rimabunda vernulitate*, & *avium quaedam vernulitas*. Ubi *vernilitas* correxerat Salmaſius. Certè vernilitas, ſi uſquam alibi, in comoediâ locum habet. *Vernulitas* vox Latina non eſt. Gloſſ. Philox. *Vernilis*, πολιτικός. Immo *vernilis* eſt ſcurrilis,

verni-

grammate comoedica [11] solita [12] vernulitate mulcere. Additur quia & mihi nuper imperâsse [13] dinoſceris, ut [14] feriatas adfatim tuarum aurium ſedes [15] lepido quolibet ſuſurro permulceam. Parumper ergo auſculta, dum tibi [16] rugoſam ſulcis anilibus ordior fabulam, quam nuper [17] Attica [18] ſaporante ſalſura, [19] nocturna praeſule lucerna commentus ſum, ita ſomniali figmento [20] deluſam, [21] quo non poetam furentem aſpicias, ſed [22] onirocriten [a] ſo-

vernilitas ſcurrilitas, hoc eſt, improba procacitas vernae, non homini ingenuo conveniens. Martial. I. 47. *Urbanus tibi, Caecili, videris. Non es, crede mihi. quid ergo? Verna es.* Plura dicemus inferius. MUNCK.

13 Dinosceris] A. M. & L. *dignoſceris*. Sed *dinoſceris* rectè cum Commel. H. & I. Nec aliter exhibet Leid. codex. Gloſſ. Philox. *Dinoſcimur*, φαινόμεθα. Claud. de Stat. Anim. lib. II. 5. *Sed ipſum dinoſcat, & ſecundum eundem dijudicet numerum.* Nec uſquam aliter id verbi apud eum ſcriptorem exaratum invenies. Apulejus de Deo Socratis: *Per quae futura dinoſcimus.* In Herm. Aſclepio: *Alterum alterius conſentaneum eſſe dinoſcitur.* Et ſic ſemper etiam ille. Nec non Tertull. ut de Cult. Faem. cap. 9. *Dinoſcere in facili eſt.* Obſervavit eam quoque ſcripturam in Hiſt. Auguſt. ſcriptoribus Salmaſius. MUNCK.

14 Feriatas aurium sedes] H. e. vacivas aures. Sic paulo inferius: *Feriatis aurium ſedibus percipe.* Et in Continent. Virg. *Vacuas fac ſedes aurium tuarum.* Imitatio Plautina eſt ex Prolog. Caſin. vers. 19. *Aures vacivae ſi ſunt, animum advertite.* Sed apud eundem Plautum legas Pſeud. I. 5. vers. 54. *Fac ſis vacivas, Pſeudole, aedis aurium.* Ut forſan vel ſcripſerit, vel ſcribere debuerit Planciades, *aurium aedes*. MUNCK.

15 Lepido quolibet susurro] Apulejus ipſo initio I. Mileſ. *Atque aures tuas lepido ſuſurro benevolas permulceam.* Pro *quolibet* reſtituit *quamlibet* Barth. Adv. lib. XXV. cap. 12. De voce *feriatus* conſule eundem ad Stat. Tom. I. p. 145. MUNCK.

16 Rugosam fabulam] Imitatur Capellam lib. IX. *Habes ſenilem, Martiane, fabulam.* MUNCK.

17 Attica salsura] Noti ſunt ſales Attici. Pertinent huc & illa, *Atticus lepos*, *Attica eloquentia*, *Atticus naſus*. Ἀττικὸς μυκτὴρ, Ἀττικὴ δριμύτης apud Lucian. Dial. 2. Tom. I. Tertull. de Anim. cap. 20. *Thebis hebetes & brutos naſci relatum eſt: Athenis ſapiendi dicendique acutiſſimos.* Adde his, quae ad Apul. Apolog. congeſſit Priceus p. 76. MUNCK.

18 Saporante] MS. Leid. A. H. & I. *ſoporante*. M. & L. *ſoporatam*. Sed rectum eſt *ſaporante*, quod & in ſuis MSS. invenit Modius. Dracontius Hexaem. *Autumni qui dulcia poma ſaporat.* Tertull. de Spect. cap. 27. *Conditis pulmentis & benè ſaporatis.* Petron. *Mille ſaporatam medicatis frugibus offam.* Talia *teporare*, *vaporare*, *torporare*, & ſimilia. MUNCK.

19 Nocturna praesule lucerna] Ad lucernae lumen puta. Capella lib. I. *Hiemali mecum pervigilio marceſcentes lucernas edocuit.* Martialis lib. VIII. 3. *Scribant iſta graves nimium nimiumque ſeveri, Quos mediâ miſeros nocte lucerna videt.* Juvenal. Sat. I. vers. 51. *Haec ego non credam Venuſinâ digna lucerna?* Auſon. Praefat. Faſt. *Obſequitur ſtudio noſtra lucerna tuo.* MUNCK. De Demoſthene Plutarch. in ejus vita pag. 849. ἄλλοι τε πολλοὶ τῶν δημαγωγῶν ἐχλεύαζον αὐτὸν, καὶ Πυθέας ἐπισκώπτων, ΕΛΛΥΧΝΙΩΝ ἔφησεν ὌΖΕΙΝ αὐτοῦ τὰ ἐνθυμήματα. Τοῦτον μὲν οὖν ἠμείψατο πικρῶς ὁ Δημοσθένης. Οὐ ταὐτὸ γὰρ (εἶπεν) ἐμοὶ καὶ σοὶ, ὦ Πυθέα, ὁ λύχνος σύνοιδε.

20 Delusam] H. e. deſcriptam. *Ludere* enim dicuntur poetae, cum ſcribunt carmina. MUNCK.

21 Quo aspicias] Notandum heic initio, quo melius capias Fulgentii dictionem, *quo* pro *ut* identidem ab eo poni. Invenies inferius in hac ipſâ praefatione: *Quo paene dormientem Scipionem coeli civem effecerit. Quo ſi Mida rex* &c. *Quo portarum peſſulos quiſpiam non videret.* Et infinita alia. Conſule indicem. MUNCK.

22 Onirocriten] MS. Leid. *Onirocretam*, Leg. *onirocritam*. Ὀνειροκρίτης, *onirocrita*, ut ποιητὴς, *poëta*, πλανήτης, *planeta*, & ſimilia. Ὀνείρων κριτὴς eſt Euſebio Praepar. Euang. p. 39. ed. Steph. *Conjectorem* vocat vulgatus interpres Geneſ. XL. 22. Ὁ συγκρίνων eſt τῆς ὀ. σύγκρισις *interpretatio*. Κρίνειν ὀνείρους dixit Homerus, & Artemidor. lib. I. cap. II. quod Latini, *conjicere ſomnia*. Feſtus: *Conjector, interpres ſomniorum.* MUNCK. Ὀνειροκρίτης vox Graecis uſitatiſſima de ſomniorum interpretibus. Conſule Cl. Duporti Praelect. ad Theophraſti Ch. Eth. cap. 16. p. 472. qui ipſo verbo κρίνειν de hac re uti ſolent. Theocrit. Idyll. XXI. 29.

[1] ſoporis nugas ariolantem advertas. Neque enim illas [2] Heroidarum arbitreris [3] lucernas meis praeſules libris, quibus aut [4] Sulpicillae procacitas, aut Pſyches curioſitas, [5] declarata eſt: [6] neque illam, quae vi maritum Phaedriam in tumulum duxit, aut Leandricos natatus intercepit, ſed quae noſtrum [7] Academicum rhetorem ita uſque ad [8] vitalem circum tulit, quo paene dormientem Scipionem coeli civem effe-

Ἄς, ἔρυχθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια.

Eurip. Hecub. vs. 89.

Ἢ Κασάνδρας ἐσίδω, Τρῳάδες,
Ὥς μοι κρίνωσ' ὀνείρους.

Ut alia loca omittam, Herodotus lib. I. cap. 120. Κῦρον δὲ πέρι βουλεύων, ἐκάλεε τοὺς αὐτοὺς τῶν μάγων, οἳ τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτῃ ἔκριναν, ἀπικομένους δὲ εἴρετο ὁ Ἀστυάγης τῇ ἔκριναν οἱ τὴν ὄψιν. Proprie *ariolantem* etiam adhibet Fulgentius. Juſtinus lib. I. cap. 4. de Aſtyage. *Hic per ſomnium vidit - - Conſulti barioli* —— *reſponderunt.* Quod autem ſomniorum interpretes proprie *conjectores* vocantur, ut a Suetonio in J. Caeſare cap. 7. Graecorum eſt imitatio. Eurip. Med. 675.

Τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
Σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα ΣΥΜΒΑΛΕΙΝ, ἔπη.

Unde & σύμβολα vocantur omina, portenta, de quibus Spanh. ad Callim. H. Pallad. vs. 123. pag. 625. Perizon. ad AElian. II. V. H. 31. Nec non εὐσύμβολοι fauſti ominis aves vocantur. Vide Spanh. l. l. pag. 628. vel potius inde δυσξύμβολος de obſcuro Phoebi reſponſo Euripidi in Danaës fragmento vs. 10. & hinc Deianira dicit apud Sophocl. Trachin. vs. 706.

—— Δέδοικα δ' οὐκ
Ἄδηλον, ἀλλ' ...

Nam σύμβολα poſſunt dici a συμβάλλειν *communicare conſilia Deorum.* Sic enim de hominibus συμβαλεῖν λόγους, pro ... dixit Eurip. Phoeniſſ. vs. 700. ubi Schol. & ξυμβάλλειν λόγους γυναιξὶ pro *colloqui cum mulieribus* in Iphig. in Aul. 830. Denique κρίνειν eſt verbum Augurum, Heſiod. O. & D. vs. 801. ... & vs. ult. ὄρνιθας κρίνων. Theophraſt. lib. V. de cauſſ. Plant. cap. 3. p. 326. διὸ καὶ ... οἱ μάντεις εἰώθασι τοῦτο κρίνειν ὡς τέρας.

1 SOPORIS NUGAS ARIOLANTEM] H. e. viſa nocturna, ſomnia interpretantem. Nugas vocat, quia inania plerumque ſomnia. MUNCK.

2 HEROIDARUM] Carrio lib. II. Emend. cap. 15. corrigit *heroinarum.* Fruſtra. *Heroida* terminatione latinâ uſurpavit pro *Herois.* Sic *Symplegadae* pro *Symplegades* apud Iſidor. lib. XII. 7. *Lemniadae* pro *Lemniades* in lemmate cap. 15. Hygin. *Mnemonidae* pro *Mnemonides* apud Auſon. in Gripho. *Titanida* pro *Titanis* apud Capell. lib. IX. *Itonida* pro *Itonis* apud Feſtum, aliaque apud alios, de quibus copioſè egimus in diſſertatione Hygino praefixâ. Sarisber. Polycrat. lib. II. cap. 2. *Dicunturque dies Alcyonitae, quibus vix vel tenuis aura ſentitur.* Lego, *Alcyonidae.* Nam *Halcyonides* appellantur à Plinio. Lactant. Firm. lib. I. cap. 17. *Tribus virginibus Cecropidis commendavit.* Horat. I. Sat. 2. *Fortiſſima Tyndaridarum.* Schol. Juv. ad Sat. V. 152. *De Heſperidis dicit.* Idem ad Sat. VIII. 233. *Allobrogae Galli ſunt.* Gloſſ. MSS. in I. Georg. Virg. *Antipodae dicti ſunt, quod contra nos poſiti ſint veſtigiis.* Schol. Stat. ad VII. Thebaid. 267. *Unum Arcadam.* Interpres Byngezlae, *Haemorroidae.* Confer notata ad Hyg. cap. 155. & quae dicimus infr. ad cap. 2. lib. III. MUNCK.

3 LUCERNAS] Rectè omnino obſervatum à doctiſſimo amico noſtro Jacobo Perizonio, eas heic tangi fabulas, quarum in circumſtantiis magnam partem faciat lucerna. MUNCK.

4 SULPICILLAE] Illam, puto, Sulpiciam intelligit, cujus adhuc hodie extat Satyra. Procacitatem certè ejus ſatis indicant verſiculi illi apud Juvenalis Scholiaſten: *Ne me cadurci deſtitutam faſciis Nudam Caleno concubantem proferat.* Immo ſuſpicor ad lucernam directa haec verba, & lego *proferas.* Et videtur hoc velle Martialis lib. X. 38. *O quae praelia, quas utrinque pugnas Felix lectulus & lucerna vidit Nimbis ebria Nicerotianis!* Confer ejuſdem libri epigr. 35. Quod ſi mihi dederis, habebimus lucernam, quam quaerimus. Geſtum exiſtimo, teſte lucernâ, neſcio quid jocoſi, quod poſtea ſparſum in vulgus heic innuat Planciades. Caeterum petulantiam hujus Sulpiciae pariter tangit Auſonius praefat. Cent. Nupt. *Prurire opuſculum Sulpiciae, frontem caperare.* Et Sidon. carm. IX. 257. *Non quod Sulpiciae jocos Thaliae Scripſit blandiloquum ſuo Caleno.* MUNCK.

5 DECLARATA] Carrio corr. *declamata.* Sed

effecerit. Verum respublica videat, quid Cicero egerit. Me interim discedentem à te, Domine, dum quasi urbanis extorrem negotiis ruralis otii torpor adstringeret, evitans aerumnosa calamitatum naufragia, quibus publicae [9] incessabiliter vexantur actiones, arbitrabar agrestem secure adipisci quietem, ut procellis curarum [10] cessantibus, quo in torporem urbana tempestas exciderat, velut [1] altiori

Sed alterum & MSS. & 5. edd. habent. MUNCK.

6 Neque illam, quae vi maritum Phaedriam in tumulum duxit] Ita cum Commel. MS. Leid. ut & A. H. & I. edd. quae in margine habent, tanquam diversam lectionem, *Phaedram.* M. & L. *Neque illam Phaedram, quae maritum Phaedriam.* Perperam omnino. Glossae codicis Leidensis notant *Phaedriam esse nomen mariti, qui vivus sit sepultus.* Et hoc ridiculum sine dubio. Si locum heic haberet quaecunque fabula ad lucernam literis commendata, forsan legendum esset, *Neque illam, quae privignum Phaedrae in tumulum duxit.* Suadet illam conjecturam utcunque τὸ *vi*, quod ex voce *privigni* variè corrupta solum remansisse videri potest. Sic Hippolytum designaverit. Priap. c. 18. *Sic ut non modo te, Priape, possit, Privignum quoque sed movere Phaedrae.* Fabulam habes apud Hyg. cap. 47. Sed nimium forsan à vulgatâ scriptura discedi causaberis. Quid si ergo legas? *Quae bimaritum Phaedrae in tumulum duxit.* Ut duri sunt Afri, ita Theseum appellare potuit, quod exstinctâ Hippolyte, dein Phaedram assumserit in matrimonium. Gloss. Isidor. *Bimaritus, iterum maritus.* Narrat Plutarchus in Theseo extremo eum secundum quosdam post coenam de more ambulantem de summâ rupe per praeceps lapsum decidisse. Suspicatur Perizonius vidisse alicubi lumen, ad quod in tenebris improvido perrexerit, atque ita interierit. Sed Heraclides Pontic. περὶ πολ. à Lycomede praecipitatum eum narrat. Quaerant alii, qui plura legerunt, quam nostra mediocritas, an lucernam invenire possint, quam huic loco accommodent. Caeterum ut bimaritum Theseum heic Fulgentius vocasse videri potest, ita *biviras* vocat viduas Varro. Vid. Non. cap. 11. 43. Gloss. Isidor. *Bivira, secundo conjux.* MUNCK. Cum Heraclide Pontico de Thesei morte confer Pausaniam lib. 1. cap. 17. pag. 41. qui de Thesei ossibus agit lib. III. cap. 3. pag. 210, 211.

7 Academicum Rhetorem] Non Macrobium, ut Locherus putat, sed C[illegible] MSS. *Academia fuit villa, in qua Cicero fuit natus.* Verum est, fuisse villam Ciceroni Academiam dictam. Sed ibi natum fuisse eum, vel inde Academicum Rhetorem dici, id vero falsum est. Academicus Rhetor fuit, quod Academicorum more in omnibus adhiberet dubitationem. August. C. D. lib. VI. cap. 2. MUNCK.

8 Vitalem circum] Zodiacum, signiferum circulum. Gloss. Philox. *Signifer*, Σημειοφόρος, Ζωδιακός. Capella lib. II. *Signiferum circulum decussaret.* Ζωοφόρος κύκλος est Aristoteli. *Circumlator* Apulejo. *Circum* pro *Circulo* ponunt etiam Capella & Cicero. Capellae verba sunt lib. II. *Hinc est quod quarto jus est decurrere circo.* Et post paullo: *Hunc etiam praetergressa circum* &c. MUNCK.

9 Incessabiliter] Ἀκαταπαύστως, *indesinenter*, ut loquuntur Augustinus & Cyprianus. *Incessanter* Gildas Epist. p. 99. Flavianus epist. ad Leonem magnum & Pseudocypr. Sermon. de Spir. Sancto. Cassian. de Instit. Monach. lib. II. cap. 14. *Incessabile manuum opus.* Capella lib. I. *Incessabilis lator.* lib. IX. *Superum incessabiliter pectorum arcana tenuerunt.* Oros. lib. I. cap. 2. *Sicut ab initio incessabiliter exstiterunt.* Ad eundem modum *incessans* pro continuo usurpat Gregor. Dial. lib. III. cap. 2. *Incessanti corporis totius motu.* MUNCK.

10 Cessantibus] *Celantibus* 5. edd. MS. Leid. [illegible] *celantibus*, sed Glossator superscripserat *abscondentibus*, quam vides esse interpretationem [illegible] *celantibus.* Sed perperam. Quomodo enim procellae eum celarent? an quod in causâ fuerint, cur ruri sese abdiderit? Sed horridè hoc dici videtur. Praefero ergo *cessantibus.* Sententia haec est: *Cessantibus illic procellis, quo urbana tempestas me [illegible]* [illegible] *rat*, quod mox sequitur, lego cum MS. Leid. *excierat.* Quod verbum corruptum etiam apud [illegible] *Locustam matronam veneficam Nero exhibuit ad* [illegible] Ita [illegible] *ad se.* Dele τὸ [illegible], & scri[illegible] MUNCK. Pro *exciderat*, legit V. d. *excierat.* [illegible] auctoribus etiam usitatae. Nepos ait in Attico cap. X. *Qui ex tot* [illegible] *procellis civilibus*

[1] altiori nidulo, [2] placidam serenitatem villatica semotione tranquillior [3] agitassem, sopitisque in favilla silentii raucisonis jurgiorum classicis, quibus me [4] Galagetici quassaverant inpetus, defaecatam silentio vitam agere credidissem, ni me illuc quoque moerorum inprobior [5] angina sequeretur, [6] felicitatisque noverca fortuna, quae amarum quiddam humanis interserit semper negotiis, me cu[illegible]li pedissequa sectaretur. Nam tributaria in dies conventio compulsantium pedibus [7] limen proprium triverat, nova indictionum ac momentanea proferens genera, [8] quo si Mida rex ex homine verterer, ut [9] locuple-

bus [illegible] percenit. Lact. ad Statii I. Theb. 193. *QUALITER HINC GELIDUS BOREAS. Optima comparatio, sed ignotae rei descriptio, per similitudinem notae: & egregie remp. navi jactam e tempestatibus similat, sicut Tull. AD GUBERNACULA REIP. & Horat. O NAVIS REFERENT IN MARE TE NOVI FLUCTUS &c.* Sophocles, Antig. vs. 168.

> Ἄ[illegible] πόλεω[illegible] ἀσφαλῶς θεοί
> Π[illegible] πόλιν.

Schol. dicit τροπικῶς, ὡς ἐπὶ νεώς. vs. 196.

> Ἡ δ' ἐστιν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
> [illegible]

[illegible] πλέοντες [illegible] πόλεις dixit. Schol. Aristophan. Vesp. vs. 29. Ἀεὶ [illegible] τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι. καὶ Σοφοκλῆς. Idem Sophocl. Antig. 1006. Ναυκληρεῖς πόλιν dixit. Eurip. Hippol. 823.

> [illegible]
> ΡΑΣ.

Ubi vide Schol. populares motus in concionibus, judiciis, & comitiis saepe Cicero & alii *procellas, tempestates, fluctus* vocare solent. Vide Obs. Miscell. Vol. v. Tom. II. pag. 220. *Reip. tempestates* dixit Cicero pro Murena cap. 2. Vide Sigonium & J. Fr. Gronovium ad Livium XXVIII. 27. *conquassata civitas, Resp. Provincia* Ciceroni & Livio. vide Gron. ad Livium XXVII. 40. per metaphoram a navibus. Vid. Cl. J. Arntzen. ad A. Victor. de Vir. Inl. cap. 40. plura prudens omitto.

1 ALTIORI NIDULO] *Halcyone niduli.* 5. edd. *Alcyone niduli* MS. Leid. Lege, *Alcyonae nidulo*, vel *Alcyonio nidulo.* MUNCK.

2 PLACIDAM] *Placitam* 5. edd. & MS. Leid. quod non spernas, si legas quae ad XIX. Heroid. Nasonis observavit Nob. Heinsius. Seneca tamen Agamem. vers. 60. *Nunquam placidam sceptra quietem* &c. Quint. Declam. x. *Illa totis noctibus funebres exercet ululatus, tu graves somnos & placidam quietem.* Virgil. AEn. I. *Placidam per membra quietem.* Pier. Valer. *Est ubi placitam legatur, quod non aequè placet. Placida enim proprium quietis epitheton.* MUNCK. *Placitus & placidus* saepius confunduntur. Vide Broukh. ad Propert. I. XX. 21. sed *placidam* praefero. De voce *placidus* egit Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. II. fab. 7.

3 AGITASSEM] Ἀντὶ τοῦ *agitarem.* Frequentissima Fulgentio loquendi ratio, quâ [illegible] pro imperfecto usurpat. Sic cap. I. lib. I. *Ut posteritatis perpetuale suffragium denegasset.* cap. 27. *Ipse illam in conjugio accepisset.* Lib. II. 14. *Ut Minerva armis virginitatem defendisset.* AEthicus Praef. Cosmogr. *Atque eam ne incognitam posteris reliquissent.* Orosius lib. I. cap. 8. *Adeo ut etiam agrorum sterilitatem futuram ante multos annos prospiciens, fruges congregasset.* Festus: *Facem in nuptiis in honorem Cereris praeferebant, aquaque spargebatur nova nupta: sive ut pura castaque venisset* &c. Sic Leid. Biblioth. codex, non *veniret*, ut editum est. Apulejus Asclepio Hermetis: *Voluit alium, qui illum, quem ex se fecerat, intueri potuisset.* Cyprian. Laud. Martyr. *Ad hoc reservatus es, ut martyr esse potuisses.* Victor de Persecut. Vandal. lib. I. *Magis eum occideret, ne martyrem gloriosum effecisset.* Et post paullo: *Quod ille plenus Deo magis ut velociter provenisset, impios provocabat.* Lib. II. *Ne forte maritum [illegible] tyrannum armasset.* Auctor vitae Virgil. *Ita brevi convaluit tempore, ut multo ante satas populos adaequavisset.* Quem locum frustra tentavit vir eximius. Haimo Homil. p. 42. *Si fieri posset, ut ilic mundus perisset.* Gregor. Dial. II. cap. 16. *Per mul-*

cupletes tactus rigens auri materia ſequeretur; credo etiam Pactoli ipſius fluenta [10] condictis frequentibus deſiccaſſem. Nec hoc tantum miſeriarum ergaſtulum ſat erat: addebatur his, quod etiam bellici frequenter incurſus pedum [11] domo radicem inſigere juſſerant, quo portarum noſtrarum peſſulos aranearum caſſibus obpletos quiſpiam non videret. Agrorum enim dominium gentes ceperant, nos domorum. Fructus enim noſtros exſpectare licuit, non frui. merces [12] quippe gentilis fuerat; ſi vel ad manendum clauſos relinquerent. Sed quia numquam eſt malum inmortale mortalibus, tandem [13] Domini regis felicitas, adventantis velut [14] ſolis

ta fuerat martyrum loca tranſmiſſus, ut ſanari potuiſſet. Et ſic identidem ille. Africanum hoc eſſe rectè obſervavit Salmaſius ad Pall. Tertull. p. 120. ubi alia tibi exempla dabit. Si vulgatis ſtandum editionibus, etiam Petronium hac loquendi ratione uſum dicas, cum ait: *Ad hoc votum ephebus ultro ſe admovit, &, puto, vereri coepit, ne ego obdormiſſem.* Sed corrigendum exiſtimo, *obdormiſcerem.* Natum vitium ex compendio ſcripturae. Caeterum *agitare tranquillitatem* dictum eſt, ut *agitare pacem, laetitiam, moerorem, luctum, gaudia*, aliaque apud Salluſtium. MUNCK. Contra imperfectum ſubjunctivi pro pluſquamperfecto adhibent alii. Vide Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. VII. B. Gall. cap. 88.

4 GALAGETICI] M. & L. *Galogetici.* I. *Galgatici.* Sed *Galagetici* cum Commel. A. H. & MS. Leid. Gloſſ. *Gentilis, vel à Gallis dicti.* Getae ſunt Gothi. Vide Schol. Horat. ad lib. I. od. 35. Caſaub. in Spart. p. 301. Gloſſ. Iſid. *Geta, Gothus.* Confer Cluver. Germ. Antiq. lib. III. cap. 30. Lege heic, ut Salmaſius in orâ codicis ſui notaverat, *Gallogetici.* MUNCK.

5 ANGINA] Gloſſ. *anguſtia. Angina morbus porcorum, qui occupat fauces.* Ita & Servius ad Georg. III. 497. Verum non porcorum tantum, ſed pecorum omnium eſt angina. Feſtus: *Angeroniae Deae ſacra à Romanis inſtituta ſunt, cum angina omne genus animalium conſumeretur.* Immo & hominum κυνάγχη. Vide Simeon. Sethi de Alimentis pag. 4. *Angor* appellatur is morbus à Plinio lib. VIII. 27. Gloſſ. Philox. *Anguina*, ἄγκυρα, συνάγχη, κύναγχος, Gloſſ. eaedem: *Angit*, θλίβει, στενοχωρεῖ, ἄγχει, πνίγει. Tertull. de Anim. cap. 48. *Angina mentis.* MUNCK.

6 FELICITATIS NOVERCA] Lib. II. 16. *Honeſtatis noverca.* MUNCK.

7 LIMEN PROPRIUM] Τὸ *proprium* ſuſpectum mihi. Puto legendum, *propemodum.* MUNCK. Quid ſi legas *prorutum.* ut *pede proruere ſtantem columnam* Horat. lib. I. Od. 35. De verbo *proruere* vide Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. III. B. G. 26.

8 QUO SI] 5. edd. & Leid. MS. perperam *quaſi. Quo* pro *ut* Fulgentiano more identidem ponitur. MUNCK.

9 LOCUPLETES TACTUS] Simile illud lib. II. 18. *Erat ergo huic locuples viſus, & pauper effectus.* Confer ejuſdem libri cap. 13. MUNCK.

10 CONDICTIS] Scriverius: *Condicta, indictiones, capitationes.* Rectè quidem. Sed tu vide praeterea Lindenbrogium ad Ammian. p. 51. MUNCK.

11 DOMO] *Domi* 5. edd. Sed MS. Leid. diſertim *domo.* Et rectè quidem. Gloſſ. Philox. *Domi, domo*, κατ' οἶκον, ἐν οἴκῳ. Plura vide ad Hyg. cap. 247. MUNCK.

12 QUIPPE GENTILIS] 5. edd. *quippe nobis gentilis.* Sed illud *nobis* Leid. cod. non agnoſcit. Sed quid eſt *merces gentilis?* Honorifica & ampla, ait Locherus, cum gentile pro nobili & honorato ponatur. Ἐπέχω. Niſi tamen gentilem mercedem rectius heic accipi puto de mercede, quae datur à gentibus. Ita enim barbaras nationes Romani appellant. MUNCK.

13 DOMINI REGIS] MS. *Domni.* quod non diſplicet. Vide Voſſium alioſque. Gloſſ. *Zenonis.* Baptiſta Pius ridiculè intelligit Athanaſium, qui, Gothis expugnatis, pace feſta tranquillavit orbem. Locherus Hildericum filium Thraſamundi, qui ab exilio revocavit epiſcopos. Verum utrum Ruſpenſis epiſcopus Fulgentius hic fuerit, an vero alius, cum haud ſatis conſtet, difficile eſt certi aliquid ſtatuere. MUNCK.

14 SOLIS CREPUSCULUM] *Cum creperum lux alma micat*, ut loquitur Capella lib. II. p. 28. ed. Grot. qui & Lib. I. *Crepuſculum* pro diluculo uſurpat. Lucanus: *Longa repercuſſo nituere crepuſcula Phoebo.* Confer. Serv. ad AEn. II. 268. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 2. MUNCK. Pro *debiſcentibus* alii legunt *deſciſcentibus.*

lis crepusculum mundo tenebris dehiscentibus, pavores [1] extersit. Et post torpentes incessus, [2] qui tum bellicum profligaverant interdictum, licuit tandem arva visere, limites circuire. Egredimur nautarum in morem, quos [3] tempestatum flamento confractos exoptata reduces [4] excipit ripa, & velut parietum indumentis exsuti, post domesticas stationes ambulare potius discimus, quam progredimur, [5] & Maroneo versui consimiles: *Tandem liber equus campo* [6] *potitur aperto.* Intuemur arva, quibus adhuc inpressae bellantium plantae [7] muricatos, (quod ajunt) [8] sigillaverunt gressus, & [9] formidine mentis nondum extersa,

1 EXTERSIT] 6. edd. & MS Leid. *absterfit.* quod praeferam. Claud. VI. Consul. Honor. *Principis & solis radiis detersa removit Nubila.* MUNCK.

2 QUI TUM PROFLIGAVERANT] MS. Leid. & 5. edd. *quae tum profligaverat* &c. hoc est, *negaverat*, ut glossa exponit. Sed sic rescribendum foret, *quos tum.* MUNCK.

3 TEMPESTATUM FLAMENTO] 5. edd. & MS. Leid. *flagitamento.* Gloss. exponit, *Castigatione.* Assultu & incursu dixisset potius. Praefero tamen cum Cornel. Tollio Modiani codicis lectionem *fatigamento.* In Contin. Virgil. *Tempestivis jactationum cursibus fatigatur.* quanquam & ibi Leid. cod. *flagitatur* exhibet. Pseudocyprian. Laud. Martyr. *Tempestatibus diu nauta fatigatus.* Propert. lib. III. El. ult. *Nunc demum vasto fessi requiescimus aestu.* MUNCK.

4 EXCEPIT] Mod. Codd. & Leid. Biblioth. ut & 6. edd. *excipit.* MUNCK.

5 ET MARONEO VERSUI CONSIMILES: TANDEM LIBER EQUUS &c.] Malim *ei Maroneo* &c. WOPKENS.

6 POTITUR] Clar. Cornel. Tollius margini illeverat, *potietur.* In Virgil. legitur XI. AEn. 494. *Tandem liber equus campoque potitus aperto.* Existimo versiculum hunc paululum detortum fuisse à Fulgentio. Quod postea vidi censuisse etiam Nob. Heins. qui in margine codicis sui emendabat, *spatiatur.* Leid. cod. *campo aperto potitur.* MUNCK.

7 MURICATOS GRESSUS] Gloss. *murica tectos. genus herbae.* Stultè. Audi tu potius Vossium. Μεταφορικῶς *muricatos gressus* dixit Fulgentius, hoc est, formidolosos, qui quasi per murices ferreos fiant. Vide ejus Etymol. in *murex.* MUNCK.

8 SIGILLAVERUNT] 5. edd. *sigillaverant.* MUNCK.

9 FORMIDINE MENTIS NONDUM EXTERSA] MS. Leid. & 5. edd. *menti*: Quod praefero. MUNCK.

10 PAVEBAMUS] Cl. Tollius mallet, *pavemus.* Sed diversa tempora, immo & modos copulari interdum, alibi docemus. MUNCK.

11 HAEREDEM RELIQUERAT] Sic & infra: *Famam relinquentes haeredem.* MUNCK.

12 TROADUM IN MOREM] Contumeliosè *Troades* Trojani à Persio appellantur: quâ de re vide Alciat. Parerg. lib. III. cap. 48. Κακόζηλος ergo heic Fulgentius, aut intellexit mulieres Trojanas. MUNCK.

13 ALTERUTRUM] Malebam à primo *alternatim*, quod alteri Glossator superscripserat in codice Leid. Conjecerat idem, & in suo libro notaverat Clar. Tollius. Infr. lib. II. 16. *Alternatim resurgere atque occidere dicunt.* Nunc dubito nonnihil, cum & apud Martial. in Epistol. ad Tolosanos legam: *Amplitudo denique & altitudo caritatis per vos diffundantur, per quas alterutrum invicem diligatis.* Et Nemesianus aliique responso ad Cyprian. *Simus ergo orationibus nostris alterutrum adjutores.* Ruffin. Interpr. Euseb. lib. I. *Usque quo procedente immanitate etiam devorarentur alterutrum.* Vulg. interpres Marci cap. IV. 40. *Dicebant ad alterutrum.* Genes. cap. XIII. vers. 11. *Divisique sunt alterutrum à fratre suo.* Actor. VII. 26. *Ut quid nocetis alterutrum?* Cyprian. lib. III. ad Quirin. ex Galat. cap. VI. *Alterutrum onera sustinete.* Tertull. de Resurrect. Carnis cap. 44. *Membra alterutrum sumus.* Miror, ut raram eo significatu, in uno Sangallensi hanc vocem notasse Barthium Advers. XLV. 11. MUNCK.

14 INTERNITIO] Leg. *internecio*, quomodo habent A. I. H. & MS. Leid. Gloss. Philox. *Internecio*, ἀναίρεσις. Vetus interpres Josuae cap. X. vers. 20. *Usque ad internecionem paene consumtas.* Isidor. Orig. IX. *Usque ad internecionem deletae sunt.* Quomodo & Florus loquitur lib. II. cap. 16. & 17. quanquam perperam *internicionem* exhibent editi. Festus: *Internectio vitae privatio appellatur interfectio, à nece denominato vocabulo.* Lege cum Vett. membranis Biblioth. Leid. *Inter-*

fa, hoſtes in veſtigiis [10] pavebamus. Terrorem enim pro ſui memoria miles hoſtis [11] haeredem reliquerat. Sed [12] Troadum in morem oſtentabamus [13] alterutrum loca, quorum recordationem aut [14] internitio celebrior faciebat, aut praeda. Tandem inter [15] ſentoſa nemorum [16] frutecta, quae agreſtis olim deſeruerat manus ([17] nam [18] intercapedinante pavoris prolixitate [19] tam largo fumo lurida parietibus aratra pendebant, & laborifera boum colla jugales in [20] vaccinam mollitiem deduxerant callos) ſqualebat viduus ſulcis ager, & herbidis ſentibus olivifero vertici minabatur. Ita etenim [21] nexili de ſyr-

ternecio, vitae privatio, interfectio, à necè &c. Victor illuſtrium cap. 23. *Gallos improviſos internecione occidit.* Reſcribo, *improviſus.* Juſtinus lib. VII. 6. *Theſſaliam improviſus expugnat.* Salluſt. Jug. cap. 88. *Quo improviſus gravior accederet.* Curt. VI. 6. *Improviſus hoſti ſupervenit.* Ammianus lib. XXIII. pag. 433. ed. Boxh. *Improviſus Aſſyrios occuparet.* 462. *Improviſae finitima populantur.* Lib. XVII. p. 184. *Cum ſuis improviſus occurrit.* Eodem ſenſu Florus lib. III. cap. 3. *Ut hoſti inopinatus occurreret.* Et cap. 5. ejuſdem Libr. *Italiam nec opinatus invadere.* Schol. Stat. ad I. Theb. vers. 644. *Pietatem poſuit, quia cives ſuos internectione monſtri ſervaverat.* Leg. *internecione.* MUNCK. Conſule Cl. J. Arntzenium ad A. Victor. de Vir. Inluſtr. cap. XXIII.

15 SENTOSA] H. e. ſpinoſa. *Senticoſa* dixiſſet Afranius. Vide Feſt. in SENTES. Horat. II. od. 9. *Hiſpidos Manant in agros.* Ubi Scholiaſtes: *Senticoſos, herboſos.* MUNCK.

16 FRUTECTA] Ita rectè & MS. Leid. *Fruteta* 5. edd. Vide quae notamus inferius ad illa: *Quicquid per frutecta Tempe.* MUNCK.

17 NAM &c.] Includenda omnia parentheſi uſque ad illa, *ſqualebat viduus* &c. Ordo eſt, *Tandem ſqualebat ager* &c. MUNCK. Pro *tam*, reſtituendum videtur *jam.* WOPKENS.

18 INTERCAPEDINANTE] Gloſſ. *interveniente.* Capell. lib. IX. p. 3. 2. ed. Grot. *Intercapedinatae prolixitatis oblivia jam ſupero debet vigore diſcutere.* *Intercapedo* eſt διάστημα χρόνου, διάστασις καιροῦ, ut exponunt Gloſſae Philoxeni. Feſtus: *Intercapedo, tempus interceptum, cum ſcilicet mora eſt ad capiendum.* Turpilius: *Quando equidem amorem intercapedine ipſe lenivit dies.* Sed *intercapedinare* ignorat politum ſaeculum. MUNCK. De voce *intercapedo* Manut. ad Cic. lib. IX. ad Fam. Ep. 22. pag. 40.

19 TAM LARGO FUMO] Gloſſ. *ut frutecta creſcerent in agris.* In fumo aratra ſuſpendebant, ne ceſſantia ex humore putredinem conciperent. Vide Proclum ad illa Heſiod. Ἔργ. α. Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο. MUNCK. Conſule de hoc more Schol. Ariſtoph. Acharn. vs. 278. cui adde Kuſteri notam, & Celeb. J. G. Graevium Lect. Heſiod. cap. 2.

20 VACCINAM MOLLITIEM] Qualis in vaccarum eſt collis. Catullus c. LXV. *Rura colit nemo, molleſcunt colla juvencis.* MUNCK.

21 NEXILI DE SYRMATE] Gloſſ. *de tortuoſa curvatione. Syrma polyſemos eſt ſermo. Eſt enim ſyrma longariae manus ſcriptura. Dicitur & longa ſententia. Ponitur etiam pro ſinuatione & flexu, ut hoc loco.* Vult ſanè id epitheton *Maeandrico.* Feſtus: *Maeandrum picturae genus dictum à ſimilitudine flexus amnis, qui appellatur Maeandrus.* Conſule ibi Scaligerum, & Servium ad illud Virgil. AEn. V. 251. *Purpura Maeandro duplici Meliboea cucurrit.* Quod de longariae manus ſcriptura ait gloſſator, id inveni quoque apud Vet. Horat. Scholiaſt. ad Artem Poët. *Larvas*, inquit, *capiti imponebant, & induebant actores ſyrmata, id eſt, veſtimenta prolixa: unde & longaria ſcriptura ſyrma dicitur ab illius veſtis prolixitate.* *Longa manus* dicitur in Gloſſ. Labb. Tò *de* redundat, ut ſaepe apud poſterioris aetatis ſcriptores; quanquam interdum nec meliores id refugerint. Vide notas ad lib. I. cap. 24. MUNCK. *Syrma* veſtimentum tragicum, oblongum, & fluxum a trahendo dictum. Vide Jac. Nic. Loenſem II. Epiphyll. 10. recte vero hic *Syrma Maeandricum* jungitur ab Auctore antiquitatis ſtudioſo pro ſinuatione & flexu Maeandri ſpeciem referente; derivatur enim *ſyrma* a σύρομαι, quod proprie adhibetur de fluminibus ſerpentum more labentibus. Dionyſ. Perieg. vs. 16. de fluvio Tanai:

Σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην.

Ubi Euſtath. Ὅτι τὸ σύρεται ὁ Τάναϊς εἰς Σκυθίαν, καὶ εἰς Μαιώτιδα λίμνην, καὶ τὸ στρεφόμενος Λιβύηθεν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὡς ἐπὶ ὄφεων εἴρηται τροπικῶς, οἷα τῶν ποταμῶν ὀφιοειδῶς πως ἑλισσομένων. vers. 433.

Σύρεται ὁλκὸν ἄγων Ἀχελώϊος ἀργυροδίνης.

 Vers.

ſyrmate [1] maeandrico graminum labruſca coibat, quo ſepta herboſis radicibus tellus, Triptolemicum contumax abnueret dentem. Ergo dum hujuſcemodi [2] paliuraea prata incedenti premerem planta, & roſcidos florulenti velleris colles ſpatianti [3] meterem paſſu, defectum voluntas peperit, [4] & egredientes ſtudio, ſedulitas ex labore ſucceſſit. Divertor arborei beneficium umbraculi [5] praeſumens, quo me erranti foliorum intextu Phoebi à torridis defenſaret obtutibus; & circumfluo ramorum recurrentium nexu umbram, quam propriis radicibus praeberet, mihi etiam concederet eſſe communem. Nam me avium quaedam [6] vernulitas, quae [7] fragili quadam dulcedine [8] criſpantes ſibilos [9] corneis edunt organulis, ad hoc opus adlexerat, & laboris tam ſubita requies [10] melos quoddam carminis exſpectabat. *Theſpia-*

Vers. 1138.
——— Τάδε λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων Ἀκεσίνην
Συρόμενον δέχεται πλατὺς νήεσσιν Ὑδάσπης.

De Maeandro ita Euſth. ad Dionyſ. Perieg. 828. Τὸν δὲ ὀνθυλιώδη Μαίανδρον, σκολιὸν φασὶ ῥέειν, ἀφ' οὗ καὶ τὰς τῶν ποταμῶν σκολιότητας ταύτας ΜΑΙΑ'ΝΔΡΟΥΣ καλοῦσι. Hinc Herodotus lib. II. cap. 29. Σκολιὸς γὰρ ταύτῃ, κατάπερ ὁ Μαίανδρος, ἐστὶ ὁ Νεῖλος. alia notiora omitto.

1 Maeandrico graminum] MS. Leid. & 5. edd. *gramini.* Quod praefero. Tertull. Pall. cap. 4. *Prorſus ſi quis Maeandrico fluxu delicatam veſtem humi protrahat.* Noſter infra: *Maeandricos limbos.* MUNCK.

2 Paliuraea prata] Reſpexit Virgil. Ecl. v. 39. *Carduus & ſpinis ſurgit paliurus acutis.* MUNCK.

3 Meterem] MS. Leid. cum 5. edd. *metirem.* Scriverius in margine ſcripſerat *metirer.* Quod & mihi in mentem venerat ex illo Horatii Epod. 4. *Sacram metiente te viam.* Quid ſi mutaſſe eum formam verbi dicamus? Certè lib. II. cap. 6. *Furare* pro furari uſurpavit, & in Continent. Virgil. *reluctare* pro reluctari. Sic *remetio* pro remetior Cyprian. Sermon. de Orat. Dom. *In quâ menſurâ menſi eritis, in eâ remetietur vobis.* Et ſic legitur etiam apud vulgat. Interpretem Matth. VII. vers. 2. AEthicus Praefat. Coſmogr. *Orbis terrarum metiri coepit.* Hygin. lib. I. Aſtron. cap. 6. *Quinque autem, quos ſupra diximus, ſic in ſphaerâ metiuntur.* MUNCK. Vide ad Hygini lib. IV. Aſtr. Poetic. cap. ult.

4 Peperit, et egredientis studio &c.] 6. edd. & MS. Leid. *Peperit egredientis ſtudio, ſed utilitas* &c. MUNCK. Alii placet *ingredienti ſtudioſa; et.* deinde legenti *Phoebi torridis defenſaret ab ictibus.*

5 Praesumens] H. e. occupans locum arborum umbrâ opacum. MUNCK.

6 Vernulitas] Ita quoque cum MS. Leid. tum 6. edd. Salmaſius in libro ſuo emendaverat, *vernilitas.* Si tam Latina eſſet, quam quidem non malè huic loco conveniret, reſcriberem *vernalitas. Vernare* enim dicuntur aves, quando verno tempore cantillant. Ovid. *Indocili gutture vernat avis.* Certe *vernalis* invenias in notis Tyronis, & apud Auguſtin. C. D. VII. 25. *Vernalem faciem terrae.* Chryſol. Serm. XXV. *Vernalis ceſpitis vilitate.* Formetur ergo non ineptè à τοῦ *vernalis vernalitas.* Sed potius eſt, ut reſpexiſſe eum loquacitatem vernarum dicamus. *Vernilitas* eſt dicacitas. *Verniles* aves, argutae. Rutil. I. Itin. *Vernula queis vario carmine ludit avis.* Pedo Eleg. de Maec. obitu: *Sederat argutas garrulus inter aves.* i. e. ὄρνιθας κωτίλας. Proclus in Heſiod. Ἔργ. α. p. 86. Τὴν χελιδόνα κωτίλλειν λέγει, ὡς ἐστι παρὰ Ἀνακρέοντι κωτίλη χελιδών. Locum fruſtra quaeras in reliquiis Anacreontis. Fors fuat tamen, ut Od. XII. ubi nunc legitur, τί σοι, λάλη χελιδών, reſcribendum ſit, τί κωτίλη χελιδών. Judicent docti. MUNCK.

7 Fragili dulcedine] Κλαδαρῶν. Graeci vocant. Ita infra habes, *Fragilem cachinnum.* MUNCK.

8 Crispantes sibilos] *Vibrantem modulatum,* ut de luſciniis loquitur Plin. lib. X. cap. 29. MUNCK.

9 Corneis organulis] H. e. roſtris. *Cornea labra* dicuntur in Vet. epigram. lib. IV. Catal. Pith. *Nam claudunt rabidam cornea labra gulam.* MUNCK.

10 Melos quodd. carminis] Hic iterum Grae-

Thespiades, Hippocrene
Quas spumanti gurgite
Inrorat loquacis nimbi,
Tinctas [11] *haustu musico,*
Ferte gradum properantes
De virectis collium,
Ubi guttas [12] *florulentae*
[13] *Mane rorant purpurae,*
Humor algens, quem serenis
Astra sudant noctibus,
Verborum canistra [14] *plenis*
[15] *Reserate flosculis.*

Graecos imitatur Fulgentius. Apoll. Rhod. IV. Arg. 907.

Κραιπνὸν εὐτροχάλοιο ΜΕ´ΛΟΣ κανάχησεν ᾿ΑΟΙΔΗ͂Σ.

Itaque non necesse est, ut cum Ampliss. Cupero lib. II. Obs. cap. 10. credamus Fulgentium, *melos carminis* dixisse, quia *melos* etiam de prosa oratione adhibetur. Hujusmodi pleonasmis gaudent Graeci. sic νεῶν σκάφη Eurip. in Rheso vs. 392. νεὼς σκάφος in Cyclope vs. 465. sic ἀγῶνα μάχης dixit Sophocles in Trachin. vs. 20. & Eurip. Androm. vs. 725. & βωμοῦ ἐσχάραν vs. 1138. εὐνῆς λέχος Sophocl. Antigon. 431. Imo in justum volumen crescerent hae observationes, si omnia exempla proferrem. Siquis vero haud otiosos esse istos pleonasmos contenderit, neutiquam repugnavero. Sed de hisce forsan opportunior agendi dabitur locus.

11 HAUSTU MUSICO] *Pierio latice*, ut loquitur Virgilius in Culice. *Haustus* pro aqua, quae hauritur, ut apud Phaedrum lib. I. *A te decurrit ad meos haustus liquor.* MUNCK.

12 FLORULENTAE] Simulavit Auctorem Pervig. Veneris: *In pudorem florulentae prodiderunt purpurae. Humor ille, quem serenis astra rorant noctibus, Mane virgines papillas solvit humenti peplo.* Isidor. Chron. Goth. *Tu florulenta campis, montibus frondua, piscosa littoribus.* Ambros. Hexaem. lib. I. cap. 4. *Horrentibus pruinis florulenta misceri.* Ita à ros *rorulentus* apud Gregor. Turon. Histor. Franc. cap. 15. à gleba *glebulentus*, & à faex *faeculentus* apud Apulej. in de Deo Socratis; & à farina *farinulentus*, à mustum *mustulentus* Miles. lib. IX. item à rosa *rosulentus* apud Capellam lib. I. ab aurum *aurulentus* apud Prudent. περὶ Steph. & apud nostrum à merum *merulentus*. Pertinet huc illud Capellae lib II. *Ac in rosetis purpuraret culmina Aurora primo convenustans habitu.* MUNCK.

13 MANE RORANT] Lege *rorat* cum 6. edd. & MS. Leid. Referri enim debet ad illa *humor algens*. *Stillare*, *rorare*, *manare* & id genus quam plura alia cum quarto nunc, nunc cum sexto casu construuntur. Sententia est, *ubi humor algens* &c. *rorat*. Est ille humor, quem astra noctu sudant, ἀπόρροια siderum lib. II. 19. *Nocturni roris humor, quem aporroea siderum atque ipsius lunae animandis herbarum succis insudat.* Ita ibi legendum. Q. Cicero apud Ausonium Eclogario: *Quam sequitur nebulas rorans liquor altus Aquari.* MUNCK.

14 PLENIS] Vel *plena* legendum, vel dicendum esse hypallagen, ut apud Petron. *Nec certos fluctus ventus impulerat.* Isidorus lib. XX. Orig. cap 6. *Currunt cum siphonis aquis plenis*, pro *siphone aquis pleno.* Nisi rectus ei singularis fuit *siphona*. Propert. lib. I. el. 20. *Tandem haurire parat demissis flumina palmis, Innixus dextro plena trahens humero.* Intelligi vult flumine vel aqua plenam urnam, observante summo Gronovio. MUNCK.

15 RESERATE] Barth. Advers. lib. XVII. 7. & LVI. 17. *deserate* propter metrum. Sed RE saepe produci jam notavit in Lucretiano indice Giphanius, & Mariangelus in notis ad Alvarum de syllabarum dimensione. Quid praeterea in hoc carmine mutatum velit, apud ipsum vide. *Verba* heic esse μύθους sive fabulas, recte observavit. MUNCK. Giphanio & Mariangelo adde Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. I. fab. 31. & ad lib. III. fab. 18. inf. & Kannegieter. ad Aviani Fab. I. pag. 15.

Quicquid per [1] *virecta Tempe*
Raptat unda [2] *proluens,*
[3] *Hinnientis &* [4] *recussu*
Quam [5] *produxit ungula.*
Quidquid Ascraeus [6] *veterna*
Rupe pastor [7] *cecinit,*
Quidquid ex [8] *Atlantis gazis*
Vestra promunt horrea,
Quod cecinit pastorali
Maro sylva Mantuae,
Quod [9] *Maeonius ranarum*
Cachinnavit praelio,

Par-

1 VIRECTA] Ἀρχαϊκῶς, quomodo & in notis Tyronis legitur pag. 9. & *frutecta* p. 169. Capella lib. I. p. 18. *Scythidis virecta.* Ita habent Vett. membranae Biblioth. Leid. non *vireta*, ut ediderunt. Festus: *Dumecta antiqui, quasi dumiceta, appellabant, quae nos dumeta.* Idem: *Vestices frutecta densa dicta à similitudine vestis.* Lact. Argum. Metam. I. cap. 3. *Frutecta sylvarum.* Marcellin. lib. XIV. *Frutecta prensando vel dumos.* Virg. AEn. VI. *Amoena virecta.* Vide ibi Valerian. pag. 124. ed. Steph. MUNCK.

2 PROLUENS] Lege, *profluens* cum Nob. Heinsio. MUNCK.

3 HINNIENTIS ET RECUSSU] Adscripserat margini vir doctus, *Hinniente de recussu.* Sed nihil opus est. Hinniens est equus Pegasus. Duplex heic unda notatur, & quae per Tempe fluit, & Hippocrenes. MUNCK.

4 RECUSSU] MS. Leid. & 5. edd. *recursu.* Malè. Rectum est *recussu.* Maro II. AEn. *Uteroque recusso.* Restituimus idem vocabulum lib. I. cap. 24. *Recutere* dictum, ut *replaudere* apud Apul. VI. Mil. *Quadrupedi cursu solum replaudens.* Et *dextra frontem replaudens.* MUNCK.

5 PRODUXIT UNGULA] Vide Sidon. lib. IX. ep. 9. Antonin. Liberal. cap. 9. Scholiasten Hesiod. p. 234. ed. Heins. Festum in *Pegasides.* Theon. in Aratum p. 29. ed. Lond. MUNCK.

6 VETERNA] Gloss. *antiqua.* Rectè. Gloss. Philox. *Veturnus & vetustus*, παλαιός. Leg. *Veternus.* Cyprian. Sermon. de Circumcis. *Probatoria hujus sensualitatis colluctatio tam veterna.* Sic *veternus error* apud Ennod. *Veternae offensae* apud Fulbertum, *veterna silentia* apud Prudent. Hymn. Cath. 9. occurrunt. Priscian. sub finem lib. II. *Vetus praeterea veternus facit, non solum veteranus; sed diversas habent significationes.* Etiam *veternosus* eodem sensu venit Victori in Pass. Martyr. Carthag. *Ecce antiquus hostis, veternosus utique anguis, trisulcae linguae venena vibrans.* MUNCK..

7 CECINIT] *Incinit* Barth. Adv. lib. XXVII. cap. 19. MUNCK.

8 ATLANTIS] MS. Leid. *Atlanta.* Forte scripsit *Atlantae*, quemadmodum *Perdica* pro *Perdix* cap. 2. lib. III. Vide quae ibi à nobis dicta sunt. De Atlante hoc consulendus Servius AEn. I. vers. 745. MUNCK.

9 MAEONIUS] Malim, *Maeonides.* Persius Sat. VI. II. *Maeonides Quintus pavone ex Pythagoreo.* Martial. lib. V. 10. *Et sua riserunt saecula Maeoniden.* *Maeonium vatem* apud Alcimum, *Maeonium Homerum* apud Nasonem, *Maeonium senem* apud hunc Nostrum, & Lucan. Pan. sed nusquam absolutè dici *Maeonium* memini Homerum. Βατραχομυομ. auctorem esse illum voluerunt ex veteribus nonnulli, ut ostensum à nobis ad Hyg. cap. 154. MUNCK.

10 MADIDAS] Dictum eleganti μεταφορᾷ, ut apud Mart. ep. 68. lib. VII. *Cujus Cecropio pectora rore madent.* lib. I. ep. 4. *Si quis Cecropiae madidus Latiacque Camaenae Artibus.* MUNCK.

11 MERULENTAS] Ut à *temetum temulentus*, à *vinum vinolentus*, ita à *merum* finxit *merulentus.* Adhelmus libello de laud. Virgin. *Merulenta defaecati nectaris defruta apothecis recondenda.* Caeterum illa *madidas*, *merulentas* prorsus ἐμφατικῶς dicuntur. Refero huc illud Petronii: *Plenus Pierio diffundes nectare verba.* Sic enim legendum censeo ex Vett. editionibus. Mutarunt, qui non videbant *diffundere* heic esse καταχλύζειν, *inundare.* Cato in Diris: *Diffusos gurgite campos.* Catal. Scalig. lib. II. pag. 239.

Pierio

Parrhaſia candicanti
Dente lyra concrepet:
Ad meum vetuſta carmen
Saecla nuper confluant.

Hoc itaque ſacrificali carmine Gorgonei fontis adſpergine [10] madidas & praepetis ungulae rivo [11] merulentas Pierides abſtraxi. Adſtiterant itaque [12] ſyrmate nebuloſo lucidae [13] ternae viragines, hedera largiore circumfluae, quarum familiaris Calliope ludibundo palmulae tactu, meum [14] vaporans pectuſculum poeticae pruriginis [15] dulcedinem ſparſit. Erat enim gravido (ut adparebat) pectore, crine neglecto, quem margaritis praenitens diadema conſtrinxerat, [16] talo tenus bis tinctam recolligens veſtem. [17] Quod credo & itineris propter, [1] &

Pierio liquidam perfundis nectare mentem. Pierium laticem appellat Virgil. Culice. Caeterum ut *diffundere* heic, ita *infundere* uſurpat Chryſologus Homil. 42. *Non ſic imber infundit terram, quomodo jejunium lachrymae rigant pauperum.* Et poſt paulo: *Coeli pluvia infundit terram.* Etiam Palladius Januar. Tit. III. *Mediocriter infuſus ager., ut nec lutoſus nec aridus ſit.* Marcellin. lib. XIV. *Fluminis modo fortunis complurium ſeſe repentinus infudit.* MUNCK.

12 NEBULOSO SYRMATE] Tenui inſtar nebulae: cujuſmodi veſtes ἀραχνώδεις vocabant Graeci. Adi Gonſalium ad illa Publii apud Petronium: *Palam proſtare nudam nebula linea.* MUNCK.

13 TERNAE VIRAGINES] Barth. Adv. lib. XVII. cap. 7. *Ter ternae.* MUNCK.

14 VAPORANS] Gloſſ. *incendens.* Rectè. Horat. Epiſt. 16. lib. I. *Laevum diſcedens curſu fugiente vaporet.* MUNCK.

15 DULCEDINEM SPARSIT] Ita & MS. Leid. Gloſſ. *ſpargendo replevit.* quae eſt explicatio lectionis 5. edd. *dulcedine.* Lege ergo, *dulcedine ſparſit. Spargere* accipe pro *conſpergere.* Virgil. Ecl. V. 40. *Spargite humum foliis.* Propert. IV. 6. *Spargite me lymphis.* Ovid. XI. Met. 57. *Sparſos rore capillos.* & vers. 311. *Nox coelum ſparſerat aſtris.* Horat. II. od. 13. *Penetralia ſparſiſſe nocturna cruore.* Ubi perperam Schol. *maduiſſe.* Senec. Agam. 465. *Nox prima coelum ſparſerat ſtellis.* Ita *ſternere* pro *conſternere.* Horat. IV. od. 14. *Stravit humum ſine caede victor. Serere* pro *conſerere.* Boet. *Qui ſerere ingenuum volet agrum.* Sic & Graeci cum Latinis. Pſ. 107. 37. Ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας. MUNCK. Virgil. IV. AEn. 584.

Et jam prima novo ſpargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile.

Prudent. H. I. Cathem. vs. 22. *Ut cum coruſcis flatibus Aurora coelum ſparſerit.* Propert. II. XXIII. 67.

Spargere & alterna communes caede penates.

Quoties vero Graeci ac Latini ſimplicia pro compoſitis adhibuerint, ſi monſtrarem, Lectorem fatigarem. Verum & altera lectio defendi poſſet. De conſtructione verbi *ſpargere* late aget Celeb. P. Burmannus ad Virgilium.

16 TALO TENUS BIS TINCTAM RECOLLIGENS VESTEM] Hoc eſſet, *dibapham.* Vlitius ad Nemeſ. pag. 345. *talo tenus diſcinctam.* Niſi autem, inquit, diſcincta fuiſſet veſtis, non opus erat recolligi. Reſponderi poſſet, cingendo recolligi veſtem, & viantes altius cingi ſolere. Rectius ergo fore, *bis cinctam.* Adjuvat tamen ejus conjecturam *nebuloſum ſyrma*, quod praeceſſit.

17 QUOD CREDO ET ITINERIS PROPTER] Ita & MS. Leid. Gloſſator ſuperſcripſerat, *ſcil. difficultatem.* quomodo 6. edd. ante Commelinum repraeſentant. Vlitius emendat, *& itineri ſe properaret.* Nam quod in aliis, inquit, libris editum, *itineris propter difficultatem*, ex gloſſemate mei codicis profectum eſt, & ſenſui incongruum. Poſſediſſe opinor codicem illum, quo ego nunc utor. Nam *biſtinctam*, quod ex eodem adducit, etiam in Leidenſi comparet. Ego conjectaveram, quod necdum diſplicet: *quod credo, & itiner propter.* Familiares huic ſcriptori id genus anaſtrophae. Velut mox: *verboſas fabulas propter.* Et cap. 5. Lib. I. *Comeſtiones propter.* Apulej. Lib. V. Met. *Suggeſtum propter.*

Et

[1] & né maeandricos tam [2] ſubtilis elementi aliquatenus limbos aculeati herbarum vertices ſcinderent. Adſtiti, propter ergo erectus in cubitum, veneratus ſum verboſam viraginem, olim mihi poetico vulgatam evidentius teſtimonio. Nec inmemor, cujus verboſas fabulas propter [3] ſcholaribus rudimentis tumidas [4] ferulis geſtaveram palmas: [5] & quia non mihi evidenti manifeſtatione, quaenam eſſet, liquebat, cur veniſſet, inquiro. Tum illa: Una, inquit, ſum è virginali [6] Heliconiadum curia, Jovis albo conſcripta, quam olim [7] Athenaeam civem Romanus ordo colendam exceperat: ubi novellos ita frutices edidi, quo eorum cacumina ſummis aſtris inſererem. Ita vitae famam [8] lin-

Et VIII. *Ignem propter aſſidens. Quod credo* heic eſt *ſicut credo.* Cic. XIII. Famil. epiſt. 40. *Si ulla unquam apud te mea commendatio valuit, quod ſcio multas valuiſſe plurimum, haec ut valeat rogo.* Seneca Apolocynth. *Quod tibi narro, ad ſextum decimum lapidem à Viennâ natus eſt.* Quem locum fruſtra tentat vir doctus. Adde quae habet Sciop. Suſp. Lect. Lib. IV. 17. Poſſis etiam explicare non malè, *quantum credo.* Quintil. declam. IX. *Quod ſcio, victis etiam gladiatores parcunt.* Ne τὸ *itiner* mireris, notandum archaiſmos affectare cacoethes eſſe inferioris aetatis ſcriptorum, praeſertim Afrorum. Certè τὸ *itiner* Lib. IX. & Capella uſurpavit. Incertus poeta apud Macrob. Lib. II. Saturn. cap. 2. *Rimata itiner tranſitus.* Niſi dicamus ſynaloepham neglectam eſſe poëtae, malim ex Gellio reſcribere *itineri.* Chariſ. Lib. I. *Item iter & itiner* &c. MUNCK. Vlitius ad Nemeſiani Cyneget. vs. 93. legit, *talo tenus diſcinctam rec. v. quod credo & itineri ſe properet*, vel, *properaret.* Munckerum *quod credo* per *ſicut credo* explicantem ineptire dicit Cortius ad Salluſtii Jug. cap. XIV. num. 21. *Quod* ſaepe παρέλκει. Vid. J. Fr. Gronov. ad Livii XXVII. 7. Vide ipſum Munckerum ad Hygini fab. XVI. (ubi tamen poſtea ſententiam mutaſſe cognoſces.) & Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. III. B. Civ. 17.

1 ET NE MAEANDRICOS] Ita ſcripſi cum MS. Leid. & 6. edd. Perperam τὸ *ne* omiſerat Commelinus. MUNCK.

2 SUBTILIS ELEMENTI] *Filamenti* in margine libri ſui emendabat Nob. Heinſius. Quod nullus dubito, quin cuilibet ſe probaturum ſit. Boetius de veſtibus Philoſophiae Lib. I. *Veſtes erant tenuiſſimis filis, ſubtili artificio* &c. MUNCK.

3 SCHOLARIBUS] Scholiaſticis. Uſus eâ voce & Hieronymus ad Damaſum. Vide Voſſ. in de Vit. Sermon. p. 53. MUNCK.

4 FERULIS] Ferula & ſcutica ſceptra nota paedagogorum, ſive medicamina, quibus medentur pigritiae puerorum. Catal. Pith. Lib. IV. *Et ferulis culpas tollere ceſſat iners.* Eleganter Capella Lib. III. *Tunc etiam quoddam medicamen acerrimum, quod ex ferulae flore caprigenique tergoris reſectione confecerat, rubri admodum coloris, expromſit.* Ferulam & ſcuticam innuit, quarum hae etiam de anguillarum tergoribus olim factitabantur. Vide Plin. IX. 23. Iſidorus Lib. V. 27. *Anguilla eſt, quâ coercentur pueri in ſcholis: quae vulgo ſcutica dicitur.* De Ferulis Martialis Apophor. 80. *Inviſae nimium pueris grataeque magiſtris, Clara Prometheo munere ligna ſumus.* A feriendo dictas perperam cenſet Iſidorus lib. XVII. 9. *Nonnulli à feriendo ferulam dicunt. hac enim pueri & puellae vapulare ſolent.* Apul. IX. Met. *Ferula nates ejus obverberans.* MUNCK.

5 ET QUIA NON MIHI] Malim, *ſed quia.* Syllaba proximè praecedens τὸ *s* abſorpſit. MUNCK.

6 HELICONIADUM CURIA] Capella Lib. IV. *Ingreſſa curiam ſuperum.* Cyprian. Sermon. de Paſſ. Chriſt. *Paradiſi civis & domeſticus curiae efficitur.* Non diſſimile eſt illud Auſonii, *Collegia Aonidum.* Sed *chorea* emendaverat in ora codicis ſui Nob. Heinſius. MUNCK.

7 ATHENAEAM CIVEM] Migrat Grammaticorum regulam. Moſchopulus: Ἀθηναῖος ὁ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν, γυνὴ δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν Ἀττικὴ, οὐκ Ἀθηναία. Heſychius: Ἀθηναία, ἡ θεὸς, ἡ δὲ γυνή. MSS. habere ajunt, καὶ ἡ γυνή. Non ignoro inſuper habuiſſe heic quoſdam Grammaticorum praeſcripta. non exiſtimo tamen reſpexiſſe illuc Heſychium, ſed ſcripſiſſe potius: Ἀττικὴ δὲ γυνή. Caeterum ut *Athenaeus* pro *Athenienſis*, ita *Romaeus*, *Carchedonius*, *Chalcedonius*, dixiſſe nonnullos oſtendit Salmaſ. ad Pall. Tertull. pag. 129. Cur Atticae autem, non Athenaeae dicerentur mulieres, cauſam legas apud Auguſtin. C. D. cap. 9. Lib. XVIII. Vide ibi Vivem. MUNCK.

8 LINQUENTES HAEREDEM] Clar. Tollius emen-

[8] linquentes haeredem, quo magis celebriorem obitum [9] protelarent. Aſt ubi me Romuleae arcis conventu bellicus viduavit incurſus, Alexandriae [10] conciliabula urbis [11] exſulata poſſederam, variis dogmatum imbutamentis laſciva Graecorum praeſtruens corda, poſtque Catonum [12] rigores, Tullianaſque ſeveras invectiones, & Varroniana ingenia, [13] Pelleae gentis enerves ſenſus aut ſatyra luſeram, aut comoedico [14] phaſmate delectabam, aut tragica pietate mulcebam, aut epigrammatum brevitate [15] condibam. [16] Libebat me mea captivitas: & licet [17] noſtrae vacaſſent induſtriae, inveniebat tamen animus, quibus inter mala adrideret, niſi me etiam exinde bellis crudelior [1] Ga-

mendaverat in ſuo libro, *linquens*, & mox, *protelarem.* Ita poſtularet quidem ſyntaxis, ſi ad Pieridem haec referas. Sed Grammaticos canones non ſollicitè obſervat Fulgentius. Praefat. Lib. de Priſc. Serm. *In quantum memoriae entheca ſubrogare potuit, contribui, non phaleratis ſermonum ſtudentes ſpumis.* Continent. Virgil. *Ut dicere coeperam, mox ut terram tangit, matrem videt, nec agnoſcit, plenam deſignantes infantiam.* Heic tamen τὸ *linquentes* referendum puto ad *novellos frutices.* MUNCK.

9 PROTELARENT] H. e. memoriam ejus per poſteros extenderent. Leo in conflict. Virt. & Vit. *Si protelatis vigiliis pſalmorum cenſum perſolvis.* Pſeudo-Cypr. de Sing. Cleric. *Laborat ad culmen adverſarius protelare.* Gloſſ. Iſid. *Propagando, protelando. Protelat, differt.* Quae interpretatio locum habere heic poſſet, ſi pro *celebriorem* reſcribamus *celeriorem.* Adde infr. not. ad cap. 6. lib. I. & Contin. Virgilianam. MUNCK.

10 CONCILIABULA] Conventus & Scholas. MUNCK.

11 EXULATA] Quae huc pertinent, abunde dicta ſunt à nobis ad Hyg. Myth. cap. 26. & porro infra dicentur ad lib. III. cap. 6. MUNCK.

12 RIGORES] *Rugas* in margine vir illuſtris. Sed opinor in animo habuiſſe Catonis ſeveritatem. Severitas enim ubi nimia eſt, in rigorem degenerat. MUNCK.

13 PELLEAE GENTIS] 6. edd. & MS. Leid. *Apelleae.* Gloſſ. Cod. Leid. *AEgyptiae propter nimium ardorem ſolis.* Sed rectum eſt *Pelleae*, hoc eſt, Alexandrinae. Notati ſunt ſemper ob morum mollitiem Alexandrini. Pellaei autem Alexandrini à Juvene Pellaeo, hoc eſt, Alexandro cognominati. MUNCK.

14 PHASMATE] Scriverius volebat *plaſmate.* Sed videtur Planciades noſter reſpexiſſe Terent. Prolog. Eun. vers. 9. *Menandri phaſma nunc nuper dedit.* quanquam gloſſa, quae eſt in codice Leidenſi, *figmento*, explicet τὸ *plaſma*, non *phaſma.* MUNCK.

15 CONDIBAM] Uſitatius hoc poetis, quam hiſtoricis vel oratoribus. Virg. AEn. VII. 790. *inſignibat.* Ovid. III. Faſt. 507. *audibat.* Phaedrus IV. 23. *parturibat.* Capella tamen, ut Afrum decebat, cum noſtro lib. I. p. 21. *levitate pernix deſultoria geſtibat.* Ita habet MS. Leid. non *geſtiebat*, ut ediderunt. Apul. IV. Mileſ. *Bullis ingentibus ſcaturibat.* Claud. Annal. XV. apud Diomedem Lib. I. *Grundibat pecus ſuillum.* Archaiſmum eſſe idem Grammaticus docet. *Veteres haec*, inquit, *ſine e litera pronunciabant, nutribam dicentes, ut apud Virgil.* Nutribant, Tyrrhuſque pater &c. MUNCK.

16 LIBEBAT ME] Ἀντὶ τοῦ *mihi.* Accuſativum ergo pro Dativo poſuit. Hyg. Aſtron. II. 15. *Etſi non pro divinâ fecit cogitatione, nec ut deum licebat.* Sed ibi legendum puto, *decebat.* Habet quidem Feſtus: *Me pro mihi dicebant antiqui.* Sed exempla, quae affert, explicari aliter & poſſunt & debent. Magis huc faceret locus Afranii Fratriis apud Non. cap. IX. tmem. 5. *Id aurum me condonat.* Et Varron. R. R. lib. III. cap. 16. *Quarum alteram ſine dote dedi Lucullo, à quo hereditate me ceſſa* &c. Sic *te* pro *tibi* poſitum dicas in veteri inſcriptione, quam Catal. lib. III. exhibet Pithaeus: *Viator audi, ſi libet, intus veni. Tabula eſt aenea, quae te cuncta praedicet.* Sed ipſe emendat, *perdocet.* Vide Gruter. magni operis pag. 928. MUNCK.

17 NOSTRAE VACASSENT INDUSTRIAE] MS. Leid. & 5. edd. *Noſtrae vacuiſſent induſtriae.* Modius ex ſuo MS. *Noſtrae non viguiſſent induſtriae.* Lege, *noſtrae non vacaviſſent induſtriae.* C. & G. notum eſt quam crebro inter ſe commutentur à librariis. Adhoc *vacare alicui* perquam eleganter dicitur. Martial. II. 5. *Vel tantum cauſſis, vel tibi ſaepe vacas.* Phaedr. Praef. Lib. III. *Reddas amicis tempora, uxori vaces.* Forte nec τὸ *vacuiſ-*

[1] Galeni curia exclusisset, quae paene cunctis Alexandriae ita est inserta angiportis, quo chirurgicae carnificinae [2] laniola pluriora habitaculis numerentur: [3] denique ita certando remittunt in mortem, quo ferant [4] Caronem [5] citius [6] sopiturum, si [7] conlegio non donetur. Hanc orationem risus mollior terminavit. Itaque meis [8] quo deverteret culminibus inpetravi. Tum illa: Non paves, inquit, musicum tuis receptare dogma penatibus, cum barbarorum morem auscultaverim ita [9] literarios mercatus [10] penitus abdicare, ut hos, qui primis elementorum figuris vel proprium [11] descripserint nomen, [12] cassata inquisitione mutum [13] raptarent in carnificinam. Tum ego: Non ita

cuissent mutandum. Quintil. Declam. 252. *Tàntum illi vacuit? adeone saturitate apud te exundavit?* Tertullianus cum aliis locis, tum libr. de Resurr. carnis cap. 9. *Omnis vis Dei benefica vacuisset.* MUNCK.

1 Galeni] Ita rectè MS. Leid. cum A. B. H. & I. Malè *Galieni* M. & L. Forte decepit eos Glossator, qui super τὸ *Galeni* scripserat *regis.* Miserè heic hallucinatur Baptista Pius. MUNCK.

2 Laniola pluriora] *Laniena plurior* 6. edd. Sed pro Commel. stat MS. Leid. Gloss. *Laniorum domus vel loca.* Lanii contemptim chirurgi dicuntur, quod corpora secare consueverint. Tertull. de Anim. cap. 10. *Hierophilus ille medicus, aut lanius, qui sexcentos exsecuit, ut naturam scrutaretur.* De copiâ medicorum, quibus abundavit olim Alexandriâ, vide Anonym. Cosmogr. à Godofred. ed. pag. 23. & Ammian. Marcell. lib. XXII. cujus verba sunt p. 426. ed. Boxh. *Medicinae autem, cujus in hac vitâ nostra, nec parca nec sobria, desiderantur adminicula crebra, ita studia augentur indies, ut, licet opus ipsum redoleat, pro omni tamen experimento sufficiat medico ad commendandam artis auctoritatem, si Alexandriae se dixerit eruditum.* MUNCK.

3 Denique ita] H. e. ad summam, ut verbo absolvam. Sic cum aliis locis, tum inferius quoque in hac praefat. *Denique turbavit* &c. Usurparunt ad eundem modum hanc particulam praeter alios Florus lib. I. 16. Justin. XIII. 2. Videndi de elegantiâ ejus locutionis Salmasius ad locum illum Flori, Freinshem. in Justin. indic. Schultingius ad Calpurnii Declam. XI. MUNCK. Adde Graevium ad Ciceron. X. ad Fam. Ep. 10.

4 Caronem] Ita & MS. Leid. ἀντὶ τοῦ *Carontem*, quod 6. praeferunt edd. Sic *Corineum* habes pariter sine aspiratione pro *Chorineum* in Virgil. Contin. Schol. Juv. ad Sat. III. 266. PORTHMEA. *Carinam.* Lege, *Caronem.* Aspirationes omitti à deterioris aetatis scriptoribus, ut solebant antiquissimi, nemini ignotum paulo humaniori. Hinc ergo ridicula illa etymologia Isidori Lib. II. 21. *Cordas dictas à corde, quia sicut pulsus cordis est in pectore, ita pulsus cordae in cithara.* Χορδαὶ. *Cordae.* Festus Pauli MS. Bibl. Leid. in SAMBUCA. *Ut in organo cordae, sic in machina intenduntur funes.* Gloss. Philox. ed. Steph. *Alat*, πτίλ. Leg. *balat.* MUNCK.

5 Citius] Ocyus. Juvenal. Sat. IV. 134. *Argillam atque rotam citius properate.* Explet ellipsin Virgil. AEn. I. *Dicto citius tumida aequora placat.* Isidor. Orig. XVI. 4. *Dicto celerius.* MUNCK.

6 Sopiturum] Pro *sopituros esse*, videl. Chirurgos. Quâ de locutione consule Vossium Anal. lib. III. cap. 15. *Sopire* pro *enecare* posuit, ut Plautus *sopori dare & in soporem collocare* Amphitr. I. sc. I. Seneca OEdip. vers. 168. *Vix assiduo Bracchia conto lassata refert Fessus turbam vectare novam.* MUNCK.

7 Collegio non donetur] *Adjutorio*, ut recte exponit Gloss. MUNCK.

8 Quo diverteret] Ita rectè Commel. Perperam MS. Leid. cum 6. edd. *quod everteret.* *Quo* hic scriptor usurpat identidem pro *ut.* Vide Indic. in *Quo.* MUNCK. Ex *quod everteret* legendum esse *quo deverteret* recte vidit cel. Burm. ad Ovid. II. Amor. vs. 9.

9 Literarios mercatus] *Conventus* Gloss. Ita *mercatus Olympiacus* apud Justin. lib. XIII. 5. MUNCK.

10 Penitus abdicare] H. e. repudiare. Vide quae congessit ad lib. I. epist. I. Sidon. Savaro. MUNCK.

11 Descripserunt nomen] *Descripserint* 6. edd. Melius. MUNCK.

12 Cassata inquisitione mutum] H. e. ne cognita quidem causâ, indicta causâ. Quamobrem addit *mutum*; quod perperam omiserunt 6. edd. Agnoscit sanè MS. Leid. Sed malè glossator

ita est, inquam, ut audieras, [14] sed fama fuit. Nam

—— —— Carmina tantum
Nostra valent Musae tela inter Martia, quantum
[15] *Dulcis aquae saliente sitim restinguere rivo.*

Et ut suum me amplius familiarem resciſſet, illud etiam Terentianum adjeci: *Olim isti fuit generi quondam quaestus apud saeclum prius.* Nunc itaque ita literae suos, quidquid Helicon [16] verbalibus horreis enthecatum possederat, in ipsis potestatum culminibus haereditario jure [17] transferret,

tor explicat, *sine aliqua fama.* Caeterum cum *bos* praecesserit, sequi debebat *mutos. Cassare* verbum barbarum est, de quo Vossius in de Vit. Sermon. p. 99 Fulgent. Rusp. Episcop. epist. 2. *Ut merces boni operis humanae laudis intentione cassetur.* Et epist. 4. *Neque enim Jacobi Apostoli praedicatio potest aliquâ argumentatione cassari.* Gregor. Dialog. lib. III. cap. 36. *Totumque vas navis cassatum nimiis fluctibus ab omni fuerat compage dissolutum.* Summae impotentiae signum est damnare aliquem inauditum, & indictâ causâ. Quamobrem Medea apud Senec. vers. 199. *Qui statuit aliquid parte inauditâ alterâ, AEquum licet statuerit, haud aequus fuit.* Respondet Creo: *Auditus à te Pelia supplicium tulit.* Quem versum frustra tentari putem à viro summo. Εἰρωνικῶς ista proferuntur à Creonte. Merito, inquit, si diis placet, ne te inauditam condemnem postulas, cum tu inauditum sustuleris Pelian. Εἰρωνικῶς etiam apud Quintil. ille Declam. XIII. *Nunc vero differendum mihi est, quam momentosa sit hujus animalis rapina.* H. e. quam gravis, & quanti momenti. Contrarium vult intelligi. Sed forte rectius, *quam non momentosa.* MUNCK.

13 RAPTARENT] MS. Leid. *reportarent.* Superscripta altera lectio, *vel reptassent.* Vera lectio est, quam 6. edd. servarunt, *raptassent.* quam non debuit sprevisse Commelinus. Solenne est nostro pro imperfecto ponere ὑπερσυντελικόν. MUNCK.

14 SED FAMA FUIT] *Et fama fuit* legitur in Virgilio. Quomodo nec malè heic scribas. MUNCK.

15 DULCIS AQUAE] Ita & MS. Leid. & 5. edd. Apud Virg. tamen Ecl. IX. sequebatur, *Chaonias dicunt aquilâ veniente columbas.* Sed alterum, quod ex Eclog. V. depromsit, sententia postulat. MUNCK.

16 VERBALIBUS HORREIS ENTHECATUM] Mercerus corrigit, *vernalibus horreis.* De quâ correctione valde dubito, cum & superius habeas *verborum canistra. Enthecare* verbum fictum est ab *entheca*, de qua voce idem Mercerus ad libellum de Prisc. Serm. Utitur eâ etiam Cassian. in de Instit. Ren. lib. IV. 14. & Gelasius Papa apud Gratianum. Grammaticus nescio quis apud Barth. Advers. lib. XXXVII. 13. *Enteca, repositio rerum venalium.* Fort. scripserat, *repositorium venalium. Enthecatum* dicendi genus pro polito & phalerato posuit Ambrosius in Lucam. Vide Savaron. in Sidon. lib. I. ep. 9. MUNCK.

17 TRANSFERRET, CATOS] L. M. *transferre cantus.* A. B. H. I. *transferret catus.* Et ita etiam MS. Leid. Scriverius & Tollius correxerant *cados.* Et sanè cadis optimè cum horreis convenit. Horat. IV. od. 2. *Nardi parvus onyx eliciet cadum, Qui nunc Sulpiciis accubat horreis.* Sed adhuc hiulca est oratio, nisi ita scribas: *Nunc itaque ita literae suos, quo, quicquid Helicon verbalibus horreis enthecatum possederat, in ipsis potestatum culminibus haereditario jure transferret, cados extendunt.* Τὸ *quo*, quod à me insertum est, ob similitudinem sequentis syllabae à librario omissum putem. Sed est inter amicos meos quidam, cui *catos* Fulgentius pro doctis posuisse videbatur. Frequens sanè eo significatu ista vox etiam optimis. Nec annotare id neglexerunt veteres Grammatici. Vide Varron. L. L. lib. VI. Servium ad AEn. I. vers. 427. Legebat ergo is. *Nunc itaque & literae in suos, quicquid Helicon verbalibus horreis enthecatum possederat, in ipsis potestatum culminibus haereditario jure transferre catos extendunt.* Ut sententia sit, etiam nunc literas omnes Heliconis opes in suos mystas & doctos homines perseverare transferre. Sed sic *pertendunt* esset scribendum. Neque enim extendere est perseverare. *Extendere artem per successionem liberorum* apud Petronium est propagare. Nisi si satisfacit prior conjectura, legere malim: *Quo, quicquid Helicon verbalibus horreis enthecatum possederat, in ipsis potestatum culminibus hereditario jure*

ret, catos extendunt. Illa exhilarata versiculis, utpote quasi Maeonium senem [1] viserit recitantem, [2] laudatorio palmulae tactu meam mulsit caesariem: percussaque mollius cervice, quam decuit: [3] Eia, inquit, ô Fabi: Anacreonticis jamdudum novus mystes initiatus es sacris. Ne quid ergo meo tibi desit tirunculo, accipe parem dogmatis gratiam: & quatenus te nostra Satyra lascivienti verborum rore percussit, vadatumque te sui retinet amoris inlecebra, [4] redde quod sepioticon debes: & quidquid libet [5] Niliacis exarare papyris, feriatis aurium sedibus percipe. Nec deerit historiae quilibet effectus, cujus te visceribus [6] interstringi poposceris. Tum ego: Index te libelli fefel-

jure transferret catus, extendunt. Sit igitur heic *catus* doctus. Tò *suos* puta esse *sequaces*, & *extendunt* idem, quod *provebunt*, quomodo utrumque vocabulum explicat glossa codicis Leidensis. *Quo* propter similitudinem, ut dicebam modo, sequentis syllabae facile oculos librarii fefellit. Ab eadem causa corruptus est locus in Quintil. Declam. VI. *Procedat inauditum antea monstrum, misera, crudelis, si quid irati Dii reliquerunt, si quid infelicitas oblita est, suis manibus perdere cupiat.* Scribe, *quae, si quid* &c. Et tolle incisum post τὸ *misera*. Idem scriptor Declam. III. *Nam quo ad altiorem quisque bonorum gradum extenditur*, h. e. provehitur. Adde Gronov. Observ. III. cap. I. & Barth. Adverf. lib. XVII. cap. 7. ubi longè aliam dat faciem Fulgentiano huic loco. MUNCK.

1 VISERIT] *Viseret* 6. edd. & MS. Leid. MUNCK.

2 LAUDATORIO TACTU &c.] Significat caput sibi demulsum fuisse. Terent. Heaut. IV. 5. vers. 14. *Non possum pati, Quin tibi demulceam caput.* Ubi Eugraphius: *Quod solet fieri his, qui placent, ut manu per caput tracta, ducta quasi quaedam esse videatur laudatio.* MUNCK.

3 EIA, INQUIT, O FABI] MS. Leid. & 6. edd. *Eia, inquit, Fabiana.* Scribe ergo, *Eia, inquit, Fabi.* Duae reliquae syllabae ex sequenti voce *Anacreonticis* adhaeserunt. MUNCK.

4 REDDE QUOD SEPIOTICON DEBES] MS. Leid. *Redde quod debebas sepiotico.* Gloss. *Colori atramento encaustopo.* Lege, *encausto.* Nimirum ita scribi debet: *Redde quod debebas sepiotico*, hoc est, *solve debitum atramento, scribe tantummodo, me praemonstrante, quod velis*, ut habet glossa marginalis MS. Leid. *Sepioticon* à σηπία vel σηπίας dictum. Apicius lib. V. 3. *Accipies sepias minutas, cujusmodi sunt, impurgatas cum atramento suo.* Celsus II. 19. *Omnes teneri pisces, sepiarum atramentum.* Unde *notas furvae sepiae* literas vocat Ausonius epist. 4. Afri nimirum atramentum non è fuligine, ut alii, sed è sepiae succo conficiebant, ut Glossae Persianae docent ad Sat. 3. Θόλος is Aristoteli est. Pro sanguine sepiis esse tradit Plin. lib. IX. 29. *Encaustum* infimae aetatis scriptores dixere. Macer cap. 3. *Encausto, vino quo sit macerata, soluto, Si scribis chartam, mus non teret amplius illam.* Gloss. Isid. *Sepia, incaustum.* Leg. *encaustum.* MUNCK.

5 NILIACIS PAPYRIS] Quia papyrus in Nilo crescit. Mart. Xen. I. *Perdite Niliacas, Musae, mea damna papyros.* Capella lib. III. *Niloticae fruticis collemata notabam.* Ovid. III. Trist. El. X. 27. *Ipse papyrifero qui non angustior amne.* Confer Isidor. Orig. VI. 10. Schol. Juv. ad Sat. IV. 24. Sedulius Paschal. I. *Plurima Niliacis tradant miracula chartis.* Quia papyrifer Nilus, hinc *papyrionem* τὸ ἕλος ejus appellat vulgatus interpres Exod. II. 5. *Carectum ripae fluminis* dixerat vers. 3. Etiam mystico illi citharoedo Psalm. LXVIII. 30. θηρία τοῦ καλάμου AEgyptii, ut quidam volunt. MUNCK.

6 INTERSTRINGI] Ita MS. Leid. cum B. M. & L. Sed A. H. I. *instringi.* Prius praeferam. Vide not. ad Continent. Virgil. MUNCK.

7 PECUDEM PRAETULIT] Gloss. *arietem.* Imo *taurum.* Vide Ovid. II. Met. fab. 4. In arietem versus est Neptunus, ut Theophane frueretur. Vide Hyg. Myth. cap. 188. MUNCK.

8 SUA FALSA ALITE] Aquilâ, cujus formâ assumtâ Jupiter Ganymeden ex Idâ monte rapuit. Vide Ovid. X. Met. fab. 4. MUNCK.

9 QUAM SEMINA] 5. edd. *vel semina.* Sed alterum MS. Leid. agnoscit. Subaudi in praecedentibus *tam.* quasi scripsisset, *tam ova* &c. lib. III. cap. 6. *Illam vero, veluti Deam, non quisquam amare ausus, quam venerari* &c. Praefat. lib. de Prisc. Sermon. *Non phaleratis sermonum studentes spumis, quam rerum manifestationibus dantes operam.* Ita Leid. codex. Contin. Virgil. *Non adipata crassedo ingenii, quam temporis formi-*

da

fefellit, generofa loquacitas. Mihi non cornutus adulter adripitur, nec imbre mendaci lufa Danaë virgo cantatur, dum fuo judicio deus fibi [7] pecudem praetulit, & hanc auro decepit, quam poteftate nequivit. Non fuillo canibus morfu depaftum amantis juvenis femur, nec in meis libellulis [8] fub falfa alite puerilis pependit lafcivia. Non olorinis reptantem adulterum plumis ova pulligera virginibus inculcantem, [9] quam femina puerigena vifceribus infundentem, nec [10] Lychnides puellas inquirimus, & Hero atque Pfychen poeticas [11] garrulantes ineptias: dum haec [12] lumen quaerit exftinctum, illa deflet incenfum, ut Pfyche videndo perderet, & Hero non videndo periffet. Nec referam virginali figmento [13] Aricinam lufam

do. Tertull. de Anim. cap. 9. *Igitur indiffolubilem quam immortalem, & ineffigiatam, quam immortalem.* De Spect. cap. 16. *Et forfitan fine causâ amare liceat, quam fine causâ odiffe.* De Refurrect. Carn. cap. 32. *Utique triduo concoquendae carni vifcera ceti fuffeciffent, quam capulum* &c. Juftin. XII. 8. *Quorum non ftudiis deficiatur, quam annis.* Graecilfat oratio. Gregor. Nazianz. Prolog. Arcan.

Οὐδὲ θεὸν γὰρ ἀρέσσατο πολλάκι δῶρον,
Πλειοτέρης ἀπὸ χειρὸς, ὅσον φιλίης τ' ὀλίγησι.

Gloffae heic codicis Leidenfis: *Jupiter in cygnum converfus concubuit cum Ledâ, quae peperit ovum, unde nati funt Caftor & Pollux.* Vide Hygin. Aftron. II. 8. & noftrum infr. lib. II. 16. MUNCK. Optimi ita loquuntur. Vide J. Fr. Gronov. ad Livium lib. II. cap. 56.

10 LYCHNIDES PUELLAS] Gloffae codicis Leidenfis, *Lucernales.* Rectè. Lychni enim lucernae. Stat. I. Theb. 521. *Tendunt auratis vincula lychnis.* Ubi Scholiaftes: *Vitandae humilitatis gratia lucernas noluit dicere. Sic Maro: dependent lychni laquearibus aureis. Indignum enim hoc heroo carmine fuerat.* Sed *lychnitides* heic correxerat Heinfius. Quod puto rectum effe. MUNCK.

11 GARRULANTES] Vox barbara, ut *rabulare.* Vide Voffium in de Vit. Sermon. lib. IV. cap. 9. MUNCK.

12 LUMEN QUAERIT] *Querit* MS. Leid. Forte *queritur* fcripferat. MUNCK. Inluftrantur haec Mufaei loco de Amoribus Herûs & Leandri. vs. 328.

Καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης.

Vers. 336.

Εἴ που ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην
Λύχνου σβεννυμένοιο.

Qui verfus conferendus cum vs. 210, ubi Leander precatur Hero,

Μοῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
Ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας. &c.

Hujufmodi erant mutui amoris indicia. Eodem fere modo ardentibus facibus ufi funt Lynceus & Hypermneftra, quibus fublatis fibi invicem indicarunt, fefe, alterum in urbe Lyncea, alteram in Lariffa falvos & incolumes periculum, quod utrique a Danao inftabat, evafiffe; ut notat Paufanias lib. II. cap. 25. p. 168. de Lynceo & Hypermneftra ἐς τοῦτο λέγεται τὸ χωρίον Λυγκέα ἀποσωθῆναι τῶν πεντήκοντα ἀδελφῶν μόνον, καὶ ἡνίκα ἀνεσώθη, ΠΥΡΣΟ'Ν ἀνέσχεν ἐντεῦθεν. συνέκειτο δὲ ἄρα αὐτῷ πρὸς τὴν Ὑπερμνήστραν ἀνασχεῖν τὸν ΠΥΡΣΟ'Ν, ἢν διαφυγὼν Δαναὸν ἐς ἀσφαλὲς ἀφίκηταί ποι. τὴν δὲ καὶ αὐτὴν ἀνάψαι λέγουσιν ἑτέρωθεν ἀπὸ τῆς Λαρίσης, δῆλα καὶ ταύτην ποιοῦσαν, ὅτι ἐν ἔδει οὐδὲ αὐτὴ καθέστηκεν ἔτι κινδύνῳ.

13 ARICINAM VIRAGINEM] Calliftonem intelligit. Gloff. MSS. ad Virgil. I. Georg. *Claramque Lycaonis* &c. *Elicen dicit, id eft, majorem feptentrionem. Lycaonis autem fubauditur filia. Altera urfarum eft, in quantum* (leg. *quam*) *transfigurata eft Califto filia Lycaonis Dianae in venationibus comes. quam Jupiter adamavit, & in Dianam verfus cum eâ concubuit. quae cum pingis* (leg. *praegnans*) *apparuiffet, de fuo eam* (leg. *fuo coetu*) *removit. Quae Arcadem puerum edidit. Sed Juno odio pellicata* (leg. *pellicatus*) *in urfam eam transformavit, & venanti filio obtulit. Cumque ille feram putaffet, & infequi coepiffet, Jupiter eos hifdem figurans aftris confecravit. Et illa velut urfam* (leg. *Eft illa velut urfa*) *fugiens, ille velut impetum faciens in eam. Quod fidus feptentrio dicitur* &c. Sed quare *Aricinam* dixit, quae Arcadica erat? Utrum quia Diana Aricina dicta eft â nemore Aricino, ubi colebatur? an potius, quia nemorivaga erat, & fylvas colebat? Sane etiam infra *Aricina* pro fylvaticis pofuiffe videtur. MUNCK.

lusam viraginem, dum quaereret Jupiter [1] quid magis esse velit, quam fuerat. Mutatas itaque vanitates manifestare cupimus, non manifesta mutando fuscamus, ut [2] senior deus hinnitus exerceat: & sol, [3] fulgoris igne deposito, malit anilibus exarari rugis, quam radiis. Certos itaque rerum praestolamur effectus, [4] quos repulsos [5] mendacis Graeciae fabuloso commento, quid mysticum in his sapere debeat cerebrum, agnoscamus. Tum illa: [6] Unde haec tibi, inquit, homuncule, tantam ignorantiae scientiam? unde tam ratum ordinem ignorandi? Dum enim saeculis intacta exquiris, ostendis te sapienter scire, quod nescis. Cui ego, si his, quibus ignorare aliquid contigit, nec ipsum quidem nescire suum scire contingit, [7] quanto satius erat eis etiam non nasci contingere, quam nesciendo inefficaciter vivere? Primum itaque ego scientiae vestibulum puto, [8] Scire, quod nescias. Ad haec illa: Tam secretis mysticisque rebus vivaciter pertractandis ampliora sunt auctoritatum quaerenda suffragia. Neque enim quidpiam ludicrum quaeritur, quo ludibundo pede metrica verborum

1 QUID MAGIS ESSE VELIT] Malim *quod* cum 6. edd. & MS. Leid. lib. III. cap. 16. *Qualis enim divinitas ejus, qui quaerit, quod esse velit, ne, quod fuerat, esset.* Respexit Ovid. x. Met. fab. 4. *Arsit, & inventum est aliquid, quod Jupiter esse, Quam quod erat, mallet.* MUNCK.

2 SENIOR DEUS] Saturnus. Fabula, quam alludit, est apud Hyginum cap. 138. De Saturno Albricus cap. I. *Pingebatur ut homo senex, canus, prolixâ barbâ.* MUNCK. Adde G. Cuperum in Harpocrate pag. 103.

3 FULGORIS IGNE] Pro igne fulgenti, splendido. Graecismus. sic χρυσὸν ἐπῶν i. e. *aurum verborum*, dixit Aristophanes in Pluto vs. 268. pro verbis aureis. vid. ibi Schol. & Εὐρώπαν χόρτων εὐδένδρων i. e. *densis nemoribus consitam Europam* Eurip. Iphig. Taur. vs. 134. qui in Phoeniss. vs. 1498. στολίδα τρυφᾶς dixit pro *stola delicata*, ut vertit G. Cuperus lib. I. Obs. cap. 3. & ita saepius Graeci Substantivum genitivi casus pro Adjectivo ponere solent. ἄτην στυγνώτων pro ἄτην ἐστυγνασμένην dixit Lycophron. vs. 318. & ab hoc loquendi genere non abhorruisse Sacros scriptores docet ibi Cl. Potterus. ἄνδρα δήμου dixit Homerus, i. e. *virum plebejum*. Vide Perizon. ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 43. Eodem modo *virum bracchii* virum robustum Hebraeos dixisse docet S. Bochartus in Phaleg pag. 3. sive Geograph. Sacr. lib. I. cap. I. ubi plura hujus locutionis exempla adfert.

4 QUOS REPULSOS] Conjeceram, *quo repulso*, cum idem Modio venisse in mentem vidi, cujus MS. habet, *quo sepulto.* quod τῷ *repulso* non deterius est, nisi mavis *expulso*. Nam Leid. Cod. exhibet, *ex epulo.* MUNCK.

5 MENDACIS GRAECIAE] Vide Plin. lib. XXVIII. 10. Juvenal. Sat. x. 174. *Quicquid Graecia mendax Audet in historiâ.* MUNCK.

6 UNDE HAEC &c.] Totus hic locus ita etiam conceptus est in MS. Leid. Sed 6. edd. *Unde haec tanta tibi ignorandi scientia? unde etiam ratum ordinem ignorandi?* Posterius membrum ita mutat Modius: *Unde tam gnarus ordo ignorandi?* Ego nihil mutem, nisi τὸ *haec* in *hanc*, ut subaudiatur, *parasti*? Ovid. XIII. Heroid. 84. *Sed mihi tam faciles unde meosque Deos?* Quintil. Declam. VI. *Unde hunc illi animum?* Horat. I. epist. 4. *Quo mihi fortunas?* II. Sat. 7. vers. 116. *Unde mihi lapidem?* Vetus interpres Esaiae cap. I. vers. II. *Quo mihi multitudinem victimarum vestrarum?* Matth. cap. XV. 33. *Unde ergo nobis in deserto panes tantos?* Adde quae Nic. Heinsius habet ad Ovid. modo adductum versum. MUNCK.

7 QUANTO SATIUS ERAT EIS ETIAM NON NASCI CONTINGERE, QUAM NASCENDO INEFFICACITER VIVERE] Tò *vivere* non agnoscere MS. suum ait Modius. Exturbat etiam *contingere*, incertum an auctore MS. Leidensis codex habet: *Si his, quibus ignorare aliquid contingit, ne ipsum quidem nescire suum scire contigerit, quanto satius erat,*

borum [9] commoda farciamus. [10] Sudore hic opus eſt [11] palaeſtrantis ingenii, ne tam magnifici adſumpta operis moles ipſo fere medio conaminis inpetu vivaciſſimis deſtituta vaneſcat tractatibus. Ergo erunt nobis etiam Philoſophia atque Urania coeleſtis adjutrices operis adſciſcendae. Nec enim deerit tuis laſciviens amica ſolatiis, ut, dum te myſticae artes anhelum tractando reddiderint, tum te tua Satyra ludentem excipiat. Quaeſo, inquam, munifica largitas, ne tu iſtam tuam Satyram, cujus dudum me vadatum amore praedixeras, temere noſtris credas penatibus. Tam etenim libens zelo ſortitus ſum ex adfectu conjugium, ut ſi hanc [12] oblucentem & pellicem voluptatibus domo repererit, ita ſulcatis ungue genis in Heliconem remittat [13] neceſſe eſt, quo ejus diluendis vulneribus Gorgonei ipſius fontis nequaquam fluenta ſubſiciant. Tum illa [14] cachinnum quaſſans fragile, [15] conliſo bis terque pulſu palmulae femore: Neſcis, inquit, Fulgenti, rudis adcola Pieridum, quantum ſatyram matronae formident. Licet mulierum verbalibus undis & cauſidici cedant, nec grammatici mutiant,

erat, eis etiam non naſci, quam naſci inefficaciter venire? Quod ſatis commodum habet ſenſum, ſi *venire* pro *evenire* poſitum cogites, ut lib. III. cap. 6. *Denique duabus majoribus, quae temperata erant ſpecie, connubia venere.* Vide ibi à nobis annotata. MUNCK.

8 SCIRE QUOD NESCIAS] *Quid* correxerat vir illuſtris. Sed alterum putem à Fulgentio non alienum. Hieron. contra Ruffin. epiſt. 38. *Ne illud quidem Socraticum noſſe debuerat, ſcio quod neſcio.* Lact. lib. III. cap. 28. *Ex hac deſperatione confeſſio illa Socratis nata eſt, quâ ſe nihil ſcire dixit, niſi hoc unum, quod nihil ſciat.* Chryſolog. Sermon. XVI. *Philoſophiam fingunt, ut faciant nihil ſcire homines plus quaerendo.* De Socrate eſt in Apophthegmatis, Ἔλεγε εἰδέναι μὲν μηδὲν, πλὴν αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι. Ulterius, quam Socrates, progreſſus eſt Metrodorus apud Laertium in Anaxarcho, ὃς ἔλεγε μηδὲ αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι οὐδὲν οἶδε. Schol. Ariſtoph. in Nub. Act. I. Sc. I. p. 129. Ed. Cald. Ἐπεὶ ἐκεῖνος (Σωκράτης) ἔφασκε μηδὲν εἰδέναι, ὥσπερ καὶ ὑπὸ Πυθίας σοφὸς ἐκρίθη. Τοῦτο γὰρ αὐτοῦ πρῶτον εἶναι σοφὸν, τὸ γνῶναι, ὅτι οὐδὲν οἶδε. MUNCK. Adde Menag. ad Diogen. Laertii lib. II. §. 32.

9 COMMODA] Modius ex 4. MSS. *commenta.* Quod omnino probandum. MUNCK.

10 SUDORE HIC OPUS EST] A. H. & I. *Sudor hic, hoc opus eſt.* B. M. & L *Sudor hic opus eſt.* Atque ita etiam MS. Leid. MUNCK.

11 PALAESTRANTIS INGENII] Prolog. Lib. II. *Ubi tui exerceas palaeſtram ingenii.* MUNCK.

12 OBLUCENTEM ET PELLICEM] MS. Leid. & 6. edd. *Ut pellicem.* Quod praefero. *Pellex* eſt ἀντεράστρια. Παλλακίς, *rivaria*, ut habent Vett. Gloſſae. Mirificus heic eſt Fulgentii Gloſſator: *Pellex dicitur à pelliciendo, id eſt, à decipiendo, eo quod pelle ſuâ ſuos decipiat amatores. Oblucere* eleganter pro *officere* poſuit. MUNCK. Quae ſit *pellex*, & unde nomen habeat, docet A. Gellius lib. IV. cap. 3. quod ſatis notum eſt. Sed hujus Gloſſatoris nugae, *pellicem* a *pelle decipiendo* derivantis eaedem fere ſunt, quae Servii Sulpicii jure conſulti, qui *teſtamentum* duplex putans eſſe vocabulum, compoſitum dicebat a *mentis conteſtatione.* ut idem Gellius refert lib. VI. cap. 12.

13 NECESSE EST] Ita quidem & MS. & 6. edd. Debuiſſet tamen ſcribere, ne ſoloeca evaderet oratio, *neceſſe ſit.* MUNCK.

14 CACHINNUM QUASSANS FRAGILE] *Fragilem* malim. Fragilis cachinnus eſt tremulus, κλαδαρός. Perſius Sat. III. 87. *Ingeminat tremulos naſo criſpante cachinnos.* MUNCK.

15 COLLISO FEMORE] Hoc animadvertas ſaepe fieri ab illis, qui riſu concutiuntur. Contra *frontem ferire* eſt impotenter indignantium. Vide Eraſmi Chil. V. Cent. I. Apul. I. Mileſ. *Dextra ſaeviente frontem replaudens.* De moerente etiam dixit Ovid. XI. Met. 81. *Et conata femur moerenti plangere dextrâ.* MUNCK.

mutiant, rhetor taceat, & clamorem praeco compescat: sola est, quae modum [1] inponit furentibus, [2] licet Petroniana subit Albutia. Hac etenim adludente, & [3] Plautini Saureae dominatus obdormit, & [4] Sulpicillae Ausonianae loquacitas deperit; Salustianaeque Semproniae, quamvis praesens sit Catilina, melos cantandi raucescit.

Solverat [5] *ignivomos, mundi regione peracta,*

Qua-

1 IMPONIT FURENTIBUS] *Imponat* MS. Leid. & 6. edd. Quod Latinè, si non melius, certè aequè bene dicitur. MUNCK.

2 LICET PETRONIANA SUBIT ALBUTIA] Glossator: *Petronius poëta fuit, qui scripsit Satyram Albutiam.* Satyram isto nomine non memini usquam invenisse. Opinor Albutiam fuisse unam de foeminis, quas in Satyrâ produxerit Petronius. Haec scripseram, cum in orâ codicis sui haec annotasse Nob. Heinsium repperi: *Albucilla Taciti esse videtur, & inter hujus amatores fuisse Petronium quoque.* Vide Gonsalium Praelud. Petron. II. Non praetereundus heic soloecismus Fulgentii τὸ *licet* cum verbo indicativi modi conjungentis. Incidit in eundem Corippus lib. I. *Licet haec Deus omnia fecit.* Marcellin. lib. XVI. p. 128. ed. Boxh. *Quae licet affectabat.* lib. XXII. p. 38. 2. *Licet à Thessalo mari distinguunt AEgeum.* Macrob. lib. I. Sat. cap. II. *Licet ex libertate in servitutem venum ierat.* Capella lib. I. pag. 5. *Licet perlibebant.* Spartianus Adrian. cap. 16. *Omnes professores & honoravit & divites fecit, licet eos quaestionibus semper agitavit.* Ita habent edd. Vett. Quam bonae notae sint libri, unde *agitaverit* reposuerit Salmasius, nescio. Ambrosius Sermon. I. *Jacet licet* pro *jaceat.* Pseudo-Musa in Praefat. de Herb. Vetonicâ: *Licet fieri potest.* Isidor. de Nat. Rer. cap. 26. *Licet amplius, quam sex, nullus conspicere potest* MUNCK.

3 PLAUTINAE SAUREAE] MS. Leid. & 6. edd. *Plautinae Satyrae.* Lege, *Plautini Saureae*, ut in marginibus librorum suorum emendaverant Salmasius & Scriverius. Dictum est venustè, ut *Ulysses Homericus*, *Hector Naevianus*, & *Plautinus miles* ab Apulejo aliisque. MUNCK. Adi Douzam lib. III. Praecidan. cap. I.

4 SULPICILLAE AUSONIANAE] Emendat Demsterus *Bissulae Ausonianae*, locumque totum ita constituit: *Hac enim alludente & Plautini Saureae dominatus obdormit, & Bissulae Ausonianae loquacitas deperit, Sallustianaeque Semproniae, quamvis praesens sit, cantilena raucescit.* Inducit ergo illa *melos cantandi* (pro quibus *melos cantanti* Fulgentio restituit Carrio Emend. lib. II. 15.) & τὸ *catilina* mutat in *cantilena.* quod & in MS. Leid. comparet. Pro *& Sulpicillae* Nob. Heinsius mallet, *& sua Bissulae.* Quae emendatio & venustior est, & propius ad veterem scripturam accedit. MUNCK.

5 IGNIVOMUS] Gloss. *Sol ignem vomens.* Scriverius emendabat *ignivomos*, ut referatur ad quadrupedes. Quod vehementer placet. Ovid. II. Met. 84. *Nec tibi quadrupedes animosos ignibus illis, Quos in pectore habent, quos ore & naribus efflant, In promptu regere est.* Tales erant quoque tauri AEetae lib. VII. 104. *Ecce adamanteis Vulcanum naribus efflant.* Nec displicet tamen Nob. Heinsii conjectura, quam margini codicis sui illeverat, *ignicomus.* Ausonius epist. 7. *Aut ter ut AEolidi mensis tenet ignicomus sol.* Avienus descript. Orbis terrae: *Icarus ignicomo soli sacra.* Et post paulo: *Flammicomo devoti pectora soli.* Vomanus Catal. Pith. lib. III. *Sol insigne caput radiorum ardente coronâ Promit* &c. Certè *ignicomus*, vel *ignivomos* legendum absque ulla haesitatione affirmarem, nisi retardaret me Fortunati carmen de Pascha, in quo legas: *Altius ignivomum solem coeli orbita ducit.* Sed & illi restituam *ignicomum.* MUNCK.

6 DISJUNGIT EQUOS] *Dejungit* corrigit Barthius. Nihil est necesse. Horat. lib. I. epist. 14. *Bovemque disjunctum curas.* Non improbae tamen notae *dejungo*, cum & *abjunctos equos* dicat Propertius II. 14. MUNCK. Juvenis mirabitur, quod in praecedenti versu syllaba ultima in *colla* producatur, sed hoc fieri more Graecorum ob sequentem duplicem consonantem sciat. Homerus Iliad. A. vs. 6.

Ἐξ ὅ
Δὴ τὰ
Πρῶτα δι
Ἀστη
Την ἐρί
Σαντε.

Et ita centies.

7 LINQUIT] *Liquit* correctum erat in libro Salmasiano. Atque ita exhibent quoque 6. edd. Sed pro Commel. stat codex Leid. MUNCK.

8 STEL-

Quadrupedes, gelidumque rotis tepefecerat orbem
Rector, & auratis colla spoliabat habenis.
Jam Phoebus [6] *disjungit equos, jam Cynthia jungit:*
Quasque soror [7] *linquit, frater pede temperat undas.*
Tum nox [8] *stellato mundum* [9] *circumlita peplo,*
[10] *Caerula rorigeris pigrescere jusserat alis,*
[11] *Astrigeroque nitens diademate Luna bicornis,*

[1] *Bul-*

8 Stellato peplo] Claud. R. P. II. 363. *Stellantes nox picta sinus.* Stellatum peplum ergo est velamen astrigerum. Hilasius Catal. lib. III. *Nox abit astrifero velamine cincta micanti.* Videtur imitari Capellam lib. VI. *AEtheris astrifico lumina multa peplo.* Ibidem habes, *Sphaeram solidam gestitantem, amictamque laevorsum peplo.* Quae & emendationem meam *circumdata peplo* adstruunt. Actor. cap. XII. vers. 8. Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου. Vet. Interpr. *Circumda tibi vestimentum tuum.* MUNCK.

9 Circumlita peplo] Prudentius apud Claud. Mamertum lib. I. cap. 3. *Absentemque diem lux agit aemula, Qua nox cum lacero victa fugit peplo.* Exstant autem hi versiculi Hymn. v. Cath. Adde his, quae congessit Lindenbrogius ad illa lib. II. Catal. Scalig. *Intorquetque peplum noctis radiatque sororem.* Qui versus desumptus est ex Astronomicis, quae Fulgentio tribuuntur in Catalectis Pithoei. *Pallia* nocti tribuit Honorius Carm. de Pasch. *AEternae noctis pallia crassa cadunt.* Imitatio est Graecorum, qui κυανόπεπλον dicunt noctem. Musaeus: Ἤδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη. MUNCK. Ποικιλειμὼν vocatur Nox ab AEschylo Prom. Vinct. vs. 24. ubi v. Schol. Μελάμπεπλος ab Euripide in Jone vs. 1150.

Μελάμπεπλος δὲ νὺξ, ἀσείρωτον ζυγοῖς
Ὄχημ' ἔπαλλεν. ἄστρα δ' ὡμάρτει θεᾷ.

10 Caerula] Ita, hoc est, nigra nox dicitur, quia οὐδέν ἐστιν ἄλλο, πλὴν σκιᾶς γῆς, quae πλατυνομένη μελαίνει τὸν ἀέρα, ut loquitur Plutarchus apud Euseb. Praep. Euang. p. 52. ed. Steph. Statius: *Et jam caerula nox obibat orbem.* Hinc & *caeruleas bigas* ei assignat Claud. R. P. 276. MUNCK. *Caeruleus* maris color, unde Dii Marini *caerulei*, & *caerula* pro pelago Poetis. V. G. Cuper. Apoth. Hom. pag. 52. 53. Schol. Aristoph. Equit. vs. 551. ΚΥΑΝΕΜΒΟΛΟΙ ΤΡΙΗΡΕΙΣ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν. κυανοῦν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ. Potest nihilominus tamen accipi pro *nigro* colore Propert. II. XXI. 40.

Una ratis fati nostros portabit amores
Caerula ad infernos velificata lacus.

Ubi vide Passerat. & ita interpretor Valerii Flacci locum lib. I. Argon. 188. ubi Argonautae mare intraturi sacrificant Neptuno ceterisque Diis Marinis.

Tum laeti statuunt aras. Tibi Rector aquarum
Summus honor: Tibi CAERULEIS in littore VITTIS
Et Zephyris Glaucoque bovem, Thetidique juvencam
Dejicit Ancaeus.

Val. Flaccus, licet de alia re agens, imitatur Virgilium III. AEn. 64.

CAERULEIS maestae VITTIS atraque cupresso.

Consule Celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. III. Arg. 400. *Caeruleas* vocat Valerius *vittas* in honorem Neptuni Κυανοχαίτου, cui hinc ταύρους παμμέλανας sacrificabant Graeci, ut docet Homerus Odyss. Γ. vs. 6. ubi Schol. dicit παμμέλανας διὰ τὴν χρόαν τοῦ ὕδατος τὴν ἐκ βάθους; & κυανοχαίτῃ explicat per μελανοχαίτῃ. Vide & Schol. Pindari Olymp. Od. XIII. 99. Inproprie Pindarum O. Pyth. IV. vs. 361. locutum putat idem Scholiastes, cum ταύρους πυῤῥοὺς τὴν χροιὰν Argonautas Neptuno inmolasse in ostio ponti Euxini dicit, quoniam secundum Homerum Neptuno Κυανοχαίτῃ nigri essent inmolandi. Quidquid sit, Κυάνεαι ἔθειραι, *capilli nigri* sunt Apollonio Rhodio lib. I. vers. 223. & eo sensu Φερσεφόνας θάλαμος κυάνεος dicitur in secundo Sapphûs Epigrammate. Consule Munck. ad Antonin. Liberal. cap. XX. Metam. Graevium Lect. Hesiod. cap. 13. & Olear. ad Philostrati lib. III. de Vita Apoll. Tyan. cap. 5. Ut autem μελάμπεπλος nox ab Euripide, ita ab Arato Diosem. vs. 194. μέλαινα vocatur, quem debeo Spanhemio ad Callim. pag. 354. Aristoph. Ran. 1370. somnum vocat Μελαίνας νυκτὸς παῖδα μελανονεκυείμονα.

11 Astrigeroque nitens &c.] Adumbratus hic

[1] *Bullatum* [2] *bijugis conſcenderat aethera tauris.*
Jam ſimulachra modis mentes fallentia [3] *plaſtis,*
Mollia [4] *falſidicis replebant ſtramina ſignis.*

Et ut in verba pauciſſima conferam, nox erat. Cujus noctis nomen jamdudum oblitus, ut inſanus vates verſibus delirabam, dum ſubito agreſtis illa, quam dudum videram, hoſpita oborto inpetu cubicularias inpulſu fores inrupit, inopinanterque me jacentem reperiens marcentia languore ſomni [5] lepido lumina, [6] rapido atque admodum ſplendifice intermicanti quodam ſui vultus coruſcamine pepulit: erat enim ultra ſolitum eminens mortalitatis adſpectum: denique pigrae adhuc quietis indicium [7] rotatis naribus eructuantem: repentina oſtii crepi-

hic verſus ex Auſonii Cupid. Crucif. vers. 42. *Cum face & aſtrigero diademate Luna bicornis.* MUNCK.

1 BULLATUM] H. e. ſtellis, tanquam bullis, diſtinctum. Sanè Plinius lib. XXXI. cap. 2. *Fontem bullis ſtellantem* dicit. *Bullare* dictum ut *gemmare* apud Solin. Pontic. *Aſtrigeram faciem nitido gemmavit Olympo.* Coelum ſtellis, bullarum inſtar, ut cingula & fores, confixum cenſebant. Lucret. lib. V. *Stelliſque micantibus aethera fixum.* Apul. VI. Mileſ. 128. *Bullis multis aureis inoculatum, veluti ſtellis ſidereis relucentem.* Sic Pollio in Gallienis auratos conſtellatoſque vocat balteos, qui bullis ut ſtellis inſignes erant. De Bullis vide obſervata à Taub. ad Plaut. Aſin. II. 4. Lipſ. in Anal. ad Dial. 2. lib. III. de Milit. Iſidor. Orig. XIX. cap. 31. *Bullae, quod ſint ſimiles rotunditate bullis, quae in aquâ vento inflantur.* Ita ego capiebam hunc locum. Nob. tamen Heinſ. in libro ſuo emendaſſe poſtea vidi *pullatum.* MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Petron. Satyric. cap. 30.

2 BIJUGIS TAURIS] *Juvencas* currui Lunae ſubjungit Auſon. epiſt. 9. ubi ſimilem temporis deſcriptionem habes, ut & in Senecae Apolocynthoſi. *Juvencos* Claud. R. P. III. 403. *Boves* German. Scholiaſtes his verbis: *Quod humilior currat, & terris praeſit: unde bigam boum habere dicitur.* Paulo tamen ſuperius cum Tibull. lib. II. el. 4. & Ovidio cum aliis locis, tum R. A. vers. 258. *equos* ei tribuerat. Fuere etiam, qui à *mulabus* vehi eam fecere, ut docet Proclus in Heſiod. Ἡμ. p. 174. ed. Heinſ. A bobus trahi currum Lunae videas etiam in veteri imagine, quam è MS. publicavit Grotius. German. Scholiaſtes unum ei equum album, alterum tribuit nigrum. MUNCK. Nocti etiam currus datur, qui ab equis trahitur. Theocritus Idyll. II. 165.

Χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε δ' ἄλλοι
Ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

Ubi Vet. Schol. Ὅτι δὲ ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖται ἡ νύξ. Εὐριπίδης. Ὦ νὺξ ἱερὰ, ὡς μακρὰν ἱππασίμα διώκεις, ἀστροειδέα νῶτα διφρεύουσα. ἀστέρες δὲ, ὅτι ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς φαίνονται οἱ ἀστέρες. Confer ſuperius citatum Euripidem in Jone vs. 1150. Imitatur Tibullus II. I. 87. —— *Nox jungit equos, currumque ſequuntur Matris laſcivo ſidera fulva choro.* ubi plura Broukh. cur vero Bigae dentur Lunae, docet Servius ad v. AEn. 721. Pauſanias lib. V. cap. II. pag. 403. eos deridens, qui Lunam a mulabus vehi fingunt, ita ſcribit καὶ ἤδη τοῦ βάθρου (folii Jovis Olympici apud Eleos) πρὸς τῷ πέρατι Ἀμφιτρίτη καὶ Ποσειδῶν, Σελήνη τε ἵππον (ἐμοὶ δοκεῖ) ἐλαύνουσα. τοῖς δέ ἐστιν εἰρημένα ἐφ' ἡμιόνου τὴν θεὸν ὀχεῖσθαι, καὶ οὐχ ἵππου. καὶ λόγον γέ τινα ἐπὶ τῷ ἡμιόνῳ λέγουσιν εὐήθη. Plurimos tamen Lunae currui boves jungere docet Cl. Oudendorp. ad Lucani lib. I. vs. 78.

3 PLASTIS] Fictis & fallacibus. Plaſma eſt deceptio & figmentum. Videtur alludere illa Lucretii: *Simulacra modis pallentia miris.* MUNCK. Adludit ad artificum nomen, qui *plaſtae* dicuntur. Vid. Celeb. P. Burm. ad Petronii Satyric. cap. 88.

4 FALSIDICIS SIGNIS] *Falſidici* falſi ſunt. Auſon. epigr. 118. *Falſidici vates, temerant qui carmine verum.* Contra *veridica* vera ſunt. Lucret. apud Lactant. de Vit. Beat. lib. VII. cap. 27. *Veridicis hominum purgavit pectora dictis.* Intelligi autem vult fallaces ſomniorum formas. Auſon. Ephem. de portâ eburneâ: *Semper fallaces glomerat ſuper aëra formas.* MUNCK.

5 LEPIDO] *Tepido* correctum erat in libris Salmaſii, Heinſii, & Tollii. MUNCK.

6 RAPIDO CORUSCAMINE] Imitatur Apulejum in

crepitatione turbavit. Hanc praeibat florali lasciviens virguncula petulantia, hedera largiori circumflua, inprobi vultus & ore [8] contumeliarum sarcinis gravido: cujus [9] ironicum lumen tam rimabunda vernulitate currebat, quo mentes etiam penitus abstrusas temulentis inscriptionibus depinxisset. Musae autem latera farciebant altrinsecus duae: quarum dexterior verenda quadam majestate subnixa, elatae frontis [10] polimina argenteis astrorum crispaverat margaritis: cujus phaleratum exoticis diadema carbunculis [11] corniculata lunae sinuatio deprimebat, [12] ac caerulanti [13] peplo circumlita [14] hyalinae cavitatem sphaerae osseo [15] fastigans tigillo versabat. Visus itaque luminis tam elata contemplatione [16] coelitus erigebatur intuitus, quo pene foribus,

in de Deo Socratis: *Rapidissimo coruscamine lumen candidum intermicare.* MUNCK.

7 Rotatis naribus] *Roratis* sex edd. Quae lectio alteri superscripta erat etiam in codice Leid. Nec sanè deterior videtur. *Irriguus* enim *somnus*, ut loquitur Persius Sat. v. Persium imitatus est Tertull. in Genes. *Ilicet irriguo perfundit lumina somno.* Prudent. Hym. Cath. *Rectusque feriatum Placat rigante somno.* Calor vapores dum sursum mittit, nares ab iis non raro humectari videas. MUNCK. Hinc Venus dicitur Ascanio per membra *inrigare* i. e. infundere quietem Virgilio I. AEn. 696. ubi vide Servium.

8 Contumeliarum sarcinis gravido] Gloss. *Quia Satyra nulli parcit.* MUNCK.

9 Ironicum lumen] *Erroneum* emendaverat in suo libro Nob. Heins. & *limabunda* pro *rimabunda.* MUNCK.

10 Polimina] Gloss. *cacumina, id est, superficiem.* Sed perperam, me judice. *Polimina* sunt ornamenta, quibus aliquid expolitur. Apulejus in de Deo Socratis: *Neque enim in emendis equis phaleras consideramus, & baltei polimina inspicimus.* MUNCK.

11 Corniculata lunae sinuatio] MS. *corniculatae.* Pro *sinuatio* malebat *simatio* Scriverius. Frustra. Ovid. III. Met. 682. *Qualia dividuae sinuantur cornua lunae.* Plin. lib. II. cap. 9. *Luna sinuata in orbem.* MUNCK.

12 Ac caerulanti] *Haec caerulanti* Modius. *A caerulus caerulare*, ut à *garrulus garrulare*, à *tremulus tremulare* apud Flodoard. III. 3. à *circulus circulare* apud Diomedem lib. III. elegantiae illius saeculi sunt. Sic, puto, *querulare* finxerunt ex *querulus*, & lego in prooem. Bucol. Virgil. quod Servio tribuunt, *postea eum querulantes invenimus*, non *querelantes.* Haec scripseram, cum vidi à Vossio lib. IV. De Vit. Serm. cap. 18. damnari *querulari* pro *querelari*, cujus & ipse quaedam adducit exempla: quibus adjungo illud ex Isid. Gloss. *Querelantem, querelas afferentem.* Sed viderint de eo alii. An etiam *cantulare* dixerunt? Servius Centimetro, ut edidit Putschius: *Thracicum nefas enarrat cantitans hirundo.* Sed MS. Leid. Biblioth. habet: *Traceum nefas renarrat cantulans hirundo.* Sed hoc peccatum sit potius librarii. Lege tamen cum illo codice, *Thracium*, & *renarrat*, ut flagitat metrum. Senec. Thyest. vers. 56. *Thracium fiat nefas.* MUNCK.

13 Circumlita peplo] Sic etiam paulo superius: *Stellato circumlita peplo.* Mallet tamen utrobique aliquis *circumdata.* Certe aptius, me judice, foret. Confirmat emendationem meam, quod ait in Datam. cap. 3. Nepos, *Duplici amiculo circumdatus.* MUNCK.

14 Hyalinae sphaerae] Vitreae. Retinuit Graecam vocem. Maro Georg. IV. 335. *Hyali saturo fucata colore.* Philarg. *Hyali, pro hyalino.* Capella lib. VIII. *Ala cum pennis hyalinis.* MUNCK. Ex hisce patet Antiquos magis dixisse ὕαλος quam ὕελος. V. Perizon. ad AElian. XIII. V. H. 3. ubi tamen πύελον ὑελίνην legitur.

15 Fastigans] *Fatigans* MS. Leid. *Fastigatus* 6. edd. Sed *fastigans* rectum est. Ut à vestigium *vestigare*, à flagitium *flagitare*, à comitium *comitare*, hoc est, convicium in comitio facere, ita à fastigium *fastigare.* Sidon. carm. 2. *Quanquam diademate crinem Fastigatus eas.* Capella lib. III. *Ut fastigetur, longa brevisque fuat.* Solinus cap. ult. *In quâ pauxilla aedes ignobiliter ad culmen fastigata.* MUNCK.

16 Coelitus erigebatur intuitus] MS. Leid. & *intuitus.* Sed alterum praeferam. Nimis tamen soloecum videtur *coelitus erigere.* Forte scripserat, *coelotenus*, ut *talotenus* paulo superius. Justin. lib. XII. 6. *Extollere coelo tenus coepit.* Talia sunt *pubetenus*, *facietenus*, *digitotenus*, *humerotenus* apud Apulejum. *Cratetenus* apud Prud. Cath. 3. *Amictutenus* apud Ammia-

bus, ſuperna intuens; pollicem inliſiſſet. [1] Levicomes lateris refugo quodam contemplatu ſecretior humanos intuitus velamine quodam arcano vitabat: hujus [2] ninguida canis albentibus nitebat caeſaries, rugaque criſpato multiplici ſupercilio [3] rancidum ſe quiddam concipere promittebat. [4] Tardior erat inceſſus, & ipſa ponderationis gravedine venerandus. Tunc Calliope [5] provinciam loquacitatis ingreſſa, His te, inquit, Fulgenti, [6] tutricibus ſpoponderam largiturum. quarum ſequax ſi fueris, celeriter raptum ex mortali coeleſtem efficient, aſtriſque te, non ut Neronem poëticis laudibus, ſed ut Platonem myſticis interſerent rationibus. Neque enim illos de his exſpectes adfectus, quos aut poema ornat, aut deflet tragoedia, aut [7] ſpumat oratio, aut [8] cachinnat ſatyra, aut ludit comoedia: ſed in quibus & [9] Carneadis reſudat elleborum, & Platonis auratum eloquium, & Ariſtotelis [10] ſyllogiſmaticum breviloquium. Nunc itaque pande mentis cubiculum,

num lib. XIV. p. 41. ed. Boxh. *Gladiotenus* apud Tertull. ad Scapul. cap. 4. MUNCK.

1 LEVICOMES LATERIS] Scribe diviſim cum codice Leid. *Laevi comes lateris.* MUNCK.

2 NINGUIDA] Ut *ningues* & *nives* promiſcuè dicebant veteres, ita & *ninguidus* & *nividus.* Prudent. Hym. Cath. v. *Ninguidus cibus.* Utitur & Auſonius ſaepius ea voce. Adde, quae ad Sidon. lib. II. ep. 14. congeſſit Savaro, Heinſ. ad Ovid. Metam. pag. 109. MUNCK.

3 RANCIDUM QUIDDAM CONCIPERE] 6. edd. & MS. Leid. *Conſopire.* Gloſſae: *Id eſt, conſapere, cogitationem invenire.* Modius ex ſuo codice profert *conſipere.* Quod probandum procul dubio. Et ducit eo quoque Gloſſator. Uſitatius *reſipere.* Auſon. epiſt. 17. *Abſinthium meum reſipit.* MUNCK.

4 TARDIOR ERAT INCESSUS] Vox *inceſſus* proprie hic adhibetur a Fulgentio. Livius lib. I. cap. 26. *Quem modo decoratum ovantemque victoria INCEDENTEM vidiſtis.* lib. II. cap. 6. *Ipſe, en ille noſtris decoratus inſignibus, magnifice INCEDIT.* Hanc verbi notionem indicavit primus Servius ad I. AEn. 50. & 409. Deinde Paſſerat. ad Propert. II. I. 5. & poſt eum Broukhuſius ad eumd. Propert. II. II. 58. & ad Tibull. II. VI. 34. item Cortius ad Salluſtii Fragm. lib. I. p. 943.

5 PROVINCIAM LOQUACITATIS] *Loquacitatem* pro loquela ponit, ut in Continent. Virgil. *Communis loquacitas*, pro communi loquendi ratione. MUNCK.

6 TUTRICIBUS SPOPONDERAM LARGITURUM] Modius ex ſuo codice: *Ductricibus ſpoponderam largituram.* 6. edd. & MS. Leid. *largitum.* Gloſſ. *Largiendum, tradendum. Largiturum* an *largituram* legas, parum referre puto. Vide quae notavi ad illa, *Quo ferant Canonem citius ſopiturum.* Et Gell. I. 7. MUNCK.

7 SPUMAT ORATIO] Claud. Mamert. de Stat. Anim. II. 7. *Imperitas aures verborum puerilium ſpumis conſpuunt.* Noſter praefat. Lib. de Priſc. Serm. *Non phaleratis verborum ſtudentes ſpumis.* MUNCK.

8 CACHINNAT SATYRA] Supra: *Quod Maeonius ranarum Cachinnavit praelio.* Vide Schol. ad Perſ. Sat. I. 26. MUNCK.

9 CARNEADIS HELLEBORUM] Veratrum Italia vocat. De eo Plinius lib. XXV. 5. *Quondam terribile, poſtea tam promiſcuum, ut plerique ſtudiorum gratia, ad pervidenda acrius, quae commentabantur, ſaepius ſumptitaverint. Carneadem reſponſurum Zenonis libris* &c. MUNCK. Noſter in Virgil. Cont. *Chryſippo* elleborum tribuit. Sed uterque elleboro ſeſe purgaſſe dicitur. Vid. Jac. Nic. Loenſis lib. III. Epiphyll. cap. 17. Menag. ad Diogen. Laert. lib. IV. §. 62. Interpr. ad Petronii Satyric. cap. 88. quibus adde Abr. Torrenium ad Val. Maximi lib. VIII. cap. 7. Ext. 5.

10 SYLLOGISMATICUM BREVILOQUIUM] Tertullianus de Anim. cap. 6. *Sed nemo unquam cunctanti de exitu animae mulſam aquam de eloquio Platonis infudit, aut micas de minutiloquio Ariſtotelis inferſit.* MUNCK. De Ariſtotelis dictione vide Ammonium ad Categorias Ariſtotelis, quem laudat Menagius ad Diogenem Laertium lib. V. §. 3. Longas verborum ambages vitavit Ariſtoteles, quippe τραυλὸς τὴν φωνήν, unde βάττος cognominatus eſſe dicitur a Tzetze ad Lyco-

culum, & aurium fiftulis, audito nuntio, mentibus intromitte, quod excipis. [11] fed & enerva totum mortale quod tibi eft, ne tam [12] facrati feries dogmatis fcrupulofis rite non refideat penetralibus. Ergo nunc de deorum primum natura, unde tanta malae credulitatis lues ftultis mentibus inoleverit, edicamus. Quamvis enim quidam fint, qui fpreta capitis generofitate, [13] aricinis atque archaicis fenfibus glandium quidpiam fapiant, atque eorum altiori ftultitiae nubilo foporata caligentur ingenia: tamen nequaquam apud humanos fenfus nifi fortuitis compulfationibus moti nafcuntur errores, ut etiam Chryfippus de fato fcribens ait, Compulfationibus lubricis volvuntur incurfus. Itaque primum, omiffo circuitu, unde idolum tractum fit, [14] edicamus.

UNDE

Lycophron. vs. 886.

11 Sed et enerva] *Τὸ &* nec 5. edd. nec MS. Leid. agnofcunt. MUNCK.

12 Sacrati series dogmatis] Ita & 6. edd. Sed MS. Leid. *fecreta*. MUNCK.

13 Aricinis atque archaicis] Ita & MS. Leid. Gloff. *Sylvaticis & ftultis*. Forte haud ftultè. Quae enim *Aricina* dicebatur Diana, eadem & *Nemorenfis* erat. Vide Scalig. ad Feft. p. 85. *Nemoralis* eft Martiali lib. III. ep. 19. A. H. & I. exhibent *Eeretinis atque Archadicis*. Ego fcripturam Leid. Cod. non temere follicitem, cum ἀρχαϊκὸν Graecis dicatur τὸ εὔηθες, μωρὸν, ληρῶδες. Ariftoph. Νεφ. φρενὸς ἀρχαϊκά. Ejufdem fignificatus eft ἀρχαῖος. Julianus Prolog. Caef. Εἶτα τίς οὕτω παχύς ἐστι καὶ ἀρχαῖος, ὦ Καῖσαρ. Ufus ea voce etiam Horat. lib. I. epift. 5. ubi *archaicos lectos* dicit antiquo more factos. Si quicquam effet mutandum, pro *Aricinis* longè *marrucinis* malim, quam *Eretinis*. Eft enim *marrucinus* infubidus, indoctus. Vide Scalig. ad Catull. carm. 12. Etiam *Archaicis* levi mutatione verti poffet in *Arcadicis*, quemadmodum in Virgil. continentià habemus *Arcadicas aures*. Quo & hoc accedit, quod frequenter afpirent, ubi nulla opus afpiratione, librarii. Sed fatius omnino puto, ut nihil mutemus. In libello de Prifc. Serm. *Averruncaffit igitur tam Aricinas hominum mentes*. Quo de loco poftea viderimus. Interim fciant lectores emendaffe Nob. Heinf. in libro fuo *vervecinis*. Perquam venuftè mehercules. *Vervex* enim convicium, quod ftultis dicitur & fatuis, ut vel ex uno Petron. Fragm. Traguriano liquere cuivis poteft. MUNCK.

14 Edicamus] Ut heic, ita & infra faepius compofito pro fimplici utitur. Tertull. de Anim. cap. 12. *Et tamen eundem animam alibi edicit*. De Cor. Mil. cap. 10. *Quod fi tales edicit futuros, qui idola fabricantur*. Capella Lib. II. *Ex eo quod Heram terram veteres edixerunt*. Ita habent membranae Vett. Leid. Biblioth. non *dixerunt*. Jornandes de Reb. Get. cap. 7. *Partbus primum caftra poft Nifatem edicit*. Sic *eloqui* pro *loqui*. Minucius Octavio p. 43. *Non eloquimur magna, fed vivimus*. Lactant. Argum. Fab. I. Lib. VI. Met. *Infolentius gloriabunda, quam mortalem decuit, elocuta eft*. Firmian. Lactant. de Opific. Dei cap. 10. *Cujus (oris) ufus in duobus conftat officiis, fumendi victus & eloquendi*. *Edocere* pro *docere*. Tertull. de Monog. cap. 1. *Multa habens edocere*. Ruffin. Interpr. Hift. Eufeb. Lib. I. *Tempus eft edocere*. MUNCK. Imitatur ergo Graecos. fic praepofitionem περὶ in περιφαινὴς abundare apud Apollon. Rhod. lib. I. vs. 786. fic ἀποκρίναντες, pro κρίναντες vs. 1351. poni docet Schol. ἀπεδέξατο, pro ἐδέξατο explicat Schol. Hom. Iliad. A. 95. ἀμφὶ in ἀμφινοᾶ abundare apud Sophoclem in Antig. 386. ait Scholiaftes, & ἐφήκει, pro ἥκει poni ad vs. 1271. ἀναπειθομένους, pro πειθομένους Thucydidem lib. I. cap. 140 dixiffe tradit ejus Scholiaftes. fic decompofitum pro compofito. V. Schol. Apoll. Rhodii III. Arg. 665. Schol. Sophocl. Philoct. 847. & Schol. Ariftoph. Equit. vs. 46. Ut vero, quod res eft, fatear, nullus dubito, quin praepofitiones iftae in omnibus hifce locis peculiarem quamdam notionem habeant, de qua hic agendi non eft locus: & eodem modo fefe res habere in Latinis fcriptoribus pro certo habeo: faltem *edicere* hic plus

UNDE IDOLUM DICTUM:
vel cur inventum.

Cap. I.

Diophantus, [1] Lacedaemonum auctor, libros ſcripſit Antiquitatum XIV, in quibus ait, Syrophanem AEgyptium, familia [2] ſubſtantiaque locupletem, filium genuiſſe, [3] quem vellet [4] enormis ſubſtan-

notat, quam *dicere*, poſitum quippe pro *proloqui*, *indicare*; quo ſenſu ab Optimis adhiberi ſcriptoribus, docet J. Fr. Gronovius ad Livii lib. XXX. cap. 5. Obſerva hic etiam, quanti judicii vir fuerit Cortius, qui ad Salluſtii B. Catilin. cap. XLVIII. n. 4. Munckerum ad hunc Fulgentii locum citat, ut ex locis a Munckero citatis *edicere* pro *indicare*, *nunciare* poni doceat.

Ad Lib. I. Cap. I.

1 Lacedaemonum auctor] Salmaſius in ſuo libro correxerat *Lacedaemonius auctor*. Quod rectum videtur. Is enim ipſe eſt Diophantus, cujus in libello de Priſco Sermon. meminit: *Diophantes Lacedaemonius, qui de ſacris deorum ſcripſit.* Niſi *Lacedaemonum* pro *Lacedaemoniorum* poſuit. Schol. Vetus Horat. ad lib. II. od. 6. *Quos filios tali culpa genitos reverſi à bello Lacedaemones patria ejecerunt.* lib. III. od. 5. (Lacedaemonium) *A Lacedaemonibus conditum.* Iſidor. Orig. lib. IX. *Lacedaemones à Lacedaemone Semeles filio dicti.* Et poſt paulo: *Nam ipſos eſſe Spartanos, quos Lacedaemones.* Lib. XVI. 4. *Repertum prius apud Lacedaemones, unde & nomen traxit.* Schol. Stat. IV. Theb. 47. *Thyre civitas; hujus populi duo quondam bello inter ſe diſſentientes, Lacedaemones & Argivi* &c. Tertull. ad Martyr. cap. 4. *Quae hodie apud Lacedaemonas ſolemnitas maxima eſt διαμαστίγωσις, id eſt, flagellatio non latet.* Hyg. Aſtron. II. 22. *Quo tempore Lacedaemones cum Atbenienſibus bellum geſſerunt.* Ita *Sidones* pro *Sidonii* legitur apud Curt. lib. IV. cap. 1. *Quem eo faſtigio Sidones digniſſimum arbitrarentur.* Vix tamen credas ita Curtium ſcripſiſſe, cum Σιδώνιοι vel Σιδόνιοι à Graecis dicantur. Et *Sidonii* à Juſtino XVIII. 3. aliiſque. Sed benè nihilominus habet *Sidones*. Nam ἐθνικὸν Σιδὼν etiam apud Graecos inventum à Stephano. Iſidor. de Vita & Mort. Sanct. cap. 15. *Dominans in cunctis urbibus Sidonum.* Barthii obſervatio eſt ad Stat. Tom. III. 28. *A cultu imaginum tali deſcendit omnis ſuperſtitio. Vide Fulg. Myth. ex Diophante & Syrophane, ſi modo is unquam tales auctores legit, quos Latinos plerumque citat.* Atqui Syrophanes non ſcriptor heic eſt, ſed is, de quo ſermo eſt Diophanto. Verum interim, quod in Octavio ait Minutius: *Dum reges ſuos colunt religioſè, dum defunctos eos deſiderant in imaginibus videre, dum geſtiunt eorum memorias in ſtatuis detinere, ſacra facta ſunt, quae fuerant adſumpta ſolatia.* Iſidor. Orig. lib. VIII. cap. 11. *Simulacrorum uſus exortus, cum ex deſiderio mortuorum conſtituerentur imagines vel effigies, tanquam in coelum receptae; pro quibus ſe daemones colendi* (leg. *colendos*) *ſuppoſuerunt.* Confer Lactant. lib. I. cap. 15. Apulej. Mileſ. VIII. MUNCK. De Diophanto G. J. Voſſ. lib. III. Hiſt. incertae aetatis, quem ordine Alphabetico conſcripſit, pag. 359.

2 Substantia locupletem] Re familiari, τοῖς ὑπάρχουσι. Geneſ. XIII. 6. Ὅτι ἦν αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλά. Vulg. Interpr. *Erat quippe ſubſtantia eorum multa.* Imo & ὑπόστασιν appellant οἱ ό. Deut. XI. 6. Βίον vocat Lucas cap. XV. 12. Vet. Interp. *Diviſit illis ſubſtantiam.* Caſſian. Collat. XI *Qui cum ſubſtantiâ patris etiam filii nomen amiſerat* Noſter infr. cap. 26. *Cujus capite, id eſt, ſubſtantiâ ablatâ. Subſtantiam familiarem* appellat Cyprianus Sermon. de Chriſt. Nativit. Feſtus: *Bona, id eſt, ſubſtantia rerum, quia digna ſunt bonis.* Gregor. Dial. III. 21. *Ut eam pater ſuae ſubſtantiae exhaeredem faceret.* Fulgent. Ruſp. Epiſt. 6. *Damnabilis eſt, qui ſubſtantiâ ſaeculi malè utitur.* Ita & οὐσία à Graecis uſurpatur. Democrates in Gnomis: Μακάριος ὃς οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει. Πατρῴα οὐσία dicitur à Laertio in Democrito. Ὕπαρξις à 70. Interpr. Pſalm. 78. Chariſ. lib. I. *Fortunae, bona,* ὑπάρχοντα, οὐσία. *Bona ſubſtantiae* ſunt Interp. Vet. Eccleſ. cap. VI. vers. 3. Gloſſ. Nomicae: Bona, ὑπάρχοντα. MUNCK.

3 Quem velut] Ita & A. B. H. & I. *Velut*

ſtantiae [5] ſucceſſorem, ineffabili, ultra quam paternitas exigebat, adfectu erga filium deditum. Iſque dum adverſis fortunae incurſibus raperetur, patri crudele geminae orbitatis dereliquit [6] elogium: [7] & ut [8] poſteritatis [9] perpetuale ſubfragium denegaſſet, & ſubſtantiae propagandae ſubitam interceptionem obiceret. Quid igitur faceret, aut foecunda paternitas [10] in ſterilitate damnata, aut felix ſubſtantia [11] in ſucceſſione curtata? Parum erat, non habere quod habuit, niſi etiam nec eſſet, qui obtineret, quod reliquit. Denique doloris anguſtia, quae ſemper inquirit neceſſitatis ſolatium, filii ſibi ſimulacrum in aedibus inſtituit. Dumque triſtitiae remedium quaerit, ſeminarium potius

hid MS. Leid. M. & L. *voluit.* Scriverius emendabat *vellet*, quod amplector. MUNCK.

4 ENORMIS] Ὑπερμέτρω. Gloſſ. *magnae, quaſi ſine normâ.* Recte omnino. Sedul. lib. III. *Et ſeptem panibus agmen Pavit enorme virûm.* Sed ibi *inorme* malim. de quo Salmaſ. ad AElium Verum Spartiani. Auguſt. C. D. lib. VI. 7. *Nunquid Priapo mimi, non etiam ſacerdotes enormia pudenda fecerunt?* Noſter lib. III. cap. 6. *Et enormi verborum circuitu prodidit.* Spartian. AEl. Ver. cap. I. *Nec debet prologus enormior eſſe, quam fabula.* Vide ibi Salmaſ. Ita *enormis facies* apud Apul. III. Mileſ. *enormis inluvies* V. Contra *inenormis proceritas* pro *moderata* apud eund. lib. II. MUNCK.

5 SUCCESSOREM] Dictum hoc, ut *Succeſſio patrimoniorum* apud Quintil. Declam. 249. MUNCK.

6 ELOGIUM] MS. Leid. perperam *crudelem elogiam.* Gloſſ. *Eulogium bona locutio. Propriè eſt nota criminis.* Noſter in libello de Priſc. Serm. *Elogium eſt haereditas in malo.* Nugae. Significat interdum exhaeredationis cauſam ſcripto ſignificatam. Quint. Declam. 2. *Non eſt, judices, quod putetis, ideo nullum adjectum ad exhaeredationem juvenis elogium, quia de ſcelere conſtaret.* Sed heic videtur ſignificare inſcriptionem monumenti; vel potius flebile monumentum. Scaliger ad Culicem: *Non dubito, quin quod Graeci ἐλεγεῖον, id dictum fuerit antea elogium, hoc eſt, epigraphe diſtichos.* Forte hoc voluit Paulus in Excerptis Feſti MSS. *Elogiis, carminibus.* Etiam elogium *titulus puniendorum*, de quo Caſaub. ad Volcat. Gall. Pro *notâ criminis*, quod gloſſator annotat, accipit Hieronymus Epiſt. Select. I. 8. *Maledicti hominis diſtulerat elogium.* Tertull. de Cor. Mil. cap. 5. *Elogium ſacrilegii.* Apolog. cap. 24. *Irreligioſitatis elogium.* De Anim. cap. 17. *Fallaciae elogium.* De Monog. cap. 9. *Adulterii elogium.* Gloſſator neſcio quis apud Barth. Adverſ. lib. XXXVII. cap. 12. *Elogium, textus geſtorum malorum, vel ignominia* &c. Marcellin. lib. XIV. *Sub uno elogio juſſit occidi.* MUNCK. Adde J. Perizon. ad AEliani lib. XIV. V. H. cap. 43.

7 ET UT] Ita quidem etiam 5. edd. Sed ſcribendum *ut &* cum MS. Leid. MUNCK.

8 POSTERITATIS] *Poſteritati* 5. edd. & MS. Leid. Non accedo. Sententia hujus loci eſt; perpetuandae poſteritatis eum ſpem abſtuliſſe. Poſteritatem poſteros dicit. Spartianus Sever. cap. 20. *Ut melius fuerit de rebus humanis ſine poſteritate diſcedere.* Marcellin. lib. XIV. *Vias propagandae poſteritatis oſtendit.* MUNCK.

9 PERPETUALE] Perpetuum. Timidè, ac quidem ſolum uſum eo vocabulo Fabium lib. II. cap. 14. obſervat Voſſius. *Perpetuare* legitur apud Chryſologum & Apulejum frequenter. MUNCK.

10 IN STERILITATE DAMNATA] 6. edd. *hac ſterilitate.* Sed pro Commel. ſtat Cod. Leidenſis. MUNCK.

11 IN SUCCESSIONE CURTATA] In Leid. Cod. ſuperſcripta erat altera lectio, *vel ſucceſſore, id eſt, herede.* Sed vulgata lectio perelegans eſt. Juſtin. lib. II. cap. I. *Si ignis prima poſſeſſio rerum fuit*, hoc eſt, primus poſſeſſor. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 7. *Annuis foetibus ſucceſſio propagetur.* Lactant. de Opific. Dei cap 13. *Admirabile Dei opus ad propagandam ſucceſſionem inexcogitabili ratione proviſum.* Noſter Continent. Virg. *Curtata in affectibus.* Locutionem hiſce non diſſimilem puto immerito è Petronianis exturbatam. Legebam in Vet. edd. cap. 6. *Dum in hoc dictorum aeſtu motus incedo.* Unde fecerunt *totus*, ut non tantum notior, ſed & Latinior eſſet phraſis. Sed veteri lectioni favet codex Trag. *In hoc dictorum aeſtu in ortis incedo.* Quid quod & paulo inferius ad eandem formam dicit? *In curſu fatigatus.* Et Corippus lib. III. pag. 49. *Validâ commotus in irâ.* Apulej. II. Mileſ. *Vinum in aetate pretioſum. In rubore ſuffuſus.* IV. *In aetate major* Adde quae Scioppius con-

potius doloris invenit, [1] nesciens quod sola sit medicina miseriarum oblivio. Fecerat enim ille, unde luctus resurrectiones in dies adquireret, non quo luctus solatium inveniret. Denique idolum est, [2] ido dinin, quod nos Latine species doloris dicimus. Namque universa familia [3] in domini adulatione, aut coronas plectere, aut flores inferre, aut [4] odoramenta simulacro succendere consueverat. Nonnulli etiam servorum [5] culpabiles, domini [6] furiam evitantes, ad simulacrum profugi, veniam merebantur, & quasi salutis certissimo con-

congessit Verisimil. lib. I. cap. 4. Etiam versiculum illum, qui proximè praecedit, *Pierio defundes pectore verba*, interpolatum existimo. Sanè in variantibus lectionibus notant al. legi *nectare & diffundi.* Quod verbum cum heic accipi pro καταχλύζεσθαι & perfundi non viderent, bonum factum, ut etiam *nectare* mutarent in *pectore.* Cato in Diris: *Diffusos gurgite campos*, h. e. perfusos. Catal. Scalig. lib. II. *Pierio liquidam perfundes pectore mentem. Pierium laticem* appellat in Culice Maro. Sed de eo dictum jam superius. MUNCK.

1 Nesciens quod sola sit medicina miseriarum oblivio] P. Syrus: *Medicina sola miseriarum oblivio.* WOPKENS.

2 Ido dini] Lege, εἶδος ὀδύνης, ut margo habet edit. Bas. anni 1577. & à Scriverio emendatum quoque erat in eo libro, quem nunc possidet vir amplissimus Guil. Goesius. Perperam idos doloy Leid. Cod. quamquam imperitè quidam idolum ex dolo sumpsisse nomen velint, ut est apud Isidor. Orig. lib. VIII. II. MUNCK. Si ductum literarum sequamur, legi possit εἶδος ὠδῖνος. Vox ὠδὶς non tantum de parturientium doloribus, aut ipso partu, (V. Spanh. ad Callim. H. Jov. vs. 29.) sed de quovis gravi dolore ponitur. sic ὠδῖνας θανάτου dixit Lucas in Actis Apostol. cap. II. vs. 24. Adposite de Deianira Herculis discessum graviter lugente dicit Sophocles in Trachin. vs. 41. Πλὴν ἐμοὶ (Deianirae) πικρὰς ὨΔΙ͂ΝΑΣ αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται, nempe Hercules. hinc Eurip. in Helena vs. 733.

Κακὸς γὰρ, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν
Καὶ ξυγγέγηθε, καὶ ξυνωδίνει κακοῖς.

Licet haud negem, ὀδύνην etiam pro quovis gravi dolore poni. Vide Apollon. Rhod. lib. II. vs. 96. de Amyco ὁ δ' ἄμ' ὀδύνῃ γνὺξ ἤριπεν. ubi Schol. ὁ δὲ Ἄμυκος ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος ἐπὶ γόνυ κατενεχθεὶς εἰς τὴν γῆν, ἀπώλετο. Unde Eurip. de Cyclope vs. 657. Τόρνευ', ἕλκε, μὴ σ' ἐξοδυνηθεὶς δράσῃ τι μάταιον. Ne interea Leid. codicis lectionem integram rejiciamus, sed corruptam, ut credo, & ab aliquo doctiori profectam, emendemus, qui forsan scripserit, εἶδος δηλοῦν, unde illud *idos doloy* conflatum postea. Quidquid sit εἴδωλον haud ex duobus vocabulis compositum, sed ab εἴδω, *video* derivatum notat nil, nisi cujusque rei τύπον, σημεῖον, σκιῶδες ὁμοίωμα, φαντασίαν σώματος, ut Suidas, ubi vide notas. sic Ulysses dicit de hominibus apud Sophoclem in Ajace vs. 125.

Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
ΕἼΔΩΛ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.

Εἴδωλον τῆς ἥβης per σημεῖον, τύπον explicat Schol. Aristoph. Nub. 971. Editio Micylli exhibet *Idodinin.*

3 In adulatione] Lego *adulationem* cum 6. edd. & MS. Leid. Quanquam illud alterum Fulgentio forte non indignum est. Veteres Glossae MSS. in I. & II. Georg. Virg. *Non quod Achelous solus vino sit mixtus. Sed ipsum pro qualibet aquâ posuit, sive quoniam ex Oceano & Thetide multis genitis fluviis, hic primus creatus est, in honore ejus omnis aqua Achilonia* (leg. *Acheloia*) *dicta est.* Festus Pauli: *Sororium tigillum appellabatur locus sacer in honore Junonis.* Ita habent membranae Bibl. Leidensis. Commentator barbari libelli, qui Ovidii Vetula inscribitur: *Subjunxit etiam quinto loco librum Fastorum sive licitorum in honore Caesaris Germanici, qui erat futurus Pontifex illius anni.* Vetus inscript. apud Ursatum Monum. Patav. p. 12. *Hanc Basilicam in honore Scae. Justinae martyris è fundamentis coeptam Deo Iuvante perfecit.* MUNCK.

4 Odoramenta] Ἀρώματα. Utitur eâ voce etiam Cyprianus Sermon. de Rat. Circumcis. & de Magis. MUNCK.

5 Culpabiles] Qui culpam admiserant. In Regulis Gangrens. Cod. Can. Eccles. p. 60. *Culpabiles aestimat, velut qui in regnum Dei intrare non possunt.* Episcop. Rusp. Epist. I. *Praevaricatricem voluntatem tenet culpabilis nexus.* Horat. III. od. 6. *Immeritus lues.* Scholiast. *Inculpabilis.* MUNCK.

6 Fu-

conlatori, florum atque thuris obferebant munuſcula, timoris potius [7] effectu, quam amoris adfectu. Denique hujus rei non inmemor [8] Petronius ait: *Primus in orbe* [9] *deos fecit timor*. Nam & [10] Mintanor muſicus in [11] κρουματοποιῶν libro artis muſicae, quem ſcripſit, ait: Deum doloris, quem prima [12] compunctio humani finxit generis. Exin ergo inveteratus error, humanis pedetentim conſertus diſciplinis, [13] barathro quodam ſaevae crudelitatis prolabitur.

II.

6 Furiam] Furorem. Ira furor brevis eſt. Hyg. cap. 107. *Ajax furia accepta per inſaniam ſemet ipſum & pecora occidit.* Noſter infr. cap. 6. *Furiam concipere.* Virg. AEn. IV. 474. *Ergo ubi concepit furias.* Vide ibi Servium, & quae ego notavi ad Hygini locum, unde diſces *furiam* pro furore rectè poſſe dici, contra quam putabat Barthius Adverſ. VIII. 6. MUNCK.

7 Effectu, affectu] Affectavit παρονομασίαν. Sidon. lib. VII, ep. 1. *Etſi non effectu pari, affectu certè non impari.* Nihil iſta figurâ frequentius apud Tertullianum, Fulgentium Ruſpenſem, & Afros nonnullos alios. Victor de Perſecut. Vandal. *Illa ſemper eſt grata collatio, ubi ſuperba non dominatur elatio.* Ambroſ. de his, qui initiantur cap. 1. *Prodidiſſe potius, quam edidiſſe aeſtimaremur.* MUNCK.

8 Petronius ait] *Et Petronius* Leid. Cod. MUNCK.

9 Deos fecit timor] Hinc τὸ *Deus* quidam à δέος deduxerunt. Vide Feſt. in *Deus*. Etym. in Ζεύς. Et Barth. ad Stat. Tom. II. p. 854. Lorinum in Eccleſiaſt. cap. XII. Ubi hunc Fulgentii noſtri locum illuſtrat. Sed ante omnes conſulendus Maimonides de Idol. cap. 1. & in eum Voſſii Commentarius. MUNCK.

10 Mintanor] Ita & MS. Leid. Salmaſ. correxerat *Nicanor*. Sed nihil mutandum eſt. Schol. Stat. ad lib. III. Theb. 661. *Primus in orbe deos fecit timor. Negat Deos ullâ aliâ re celebrari, niſi timore mortalium, ut Lucanus: Quae finxere timent. Et Petronius iſtum ſecutus: Primus in orbe Deos fecit timor. Sic & Mintanor Muſicus: Deum doloris, quem prima conjunctio humani finxit generis.* Haec hauſit ex Fulgentio. MUNCK.

11 ΚΡΟΥΜΑΤΟΠΟΙΩ͂Ν] Κρουματοποιὸς eſt αὐλητὴς Athenaeo. Κροῦμα pulſus chordarum. Machon: Ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων. Baptiſta edidit *Cromatopion*; atque ita repraeſentat etiam codex Leid. quaſi ex χρῶμα, & ποιέω vox eſſet conflata: notum quid χρῶμα ſit in muſicis. Sed ὀμικρὸν crebro in MSS. libris occupavit locum τοῦ ου. MUNCK. Κρούματα, κροῦσις, κρούειν, κρουματοποιὸς inluſtrantur ab Ez. Spanhemio ad Callim. H. Del. vs. 253. Verum Micyllus edidit *Chromatopion*. Quid ſit χρῶμα in re Muſica, docent Suidas, & Plutarchus de Muſica T. II. p. 1134, 1137. & alibi.

12 Compunctio] Κατάνυξις. Heſych. Κατάνυξις, ἡσυχία, ἡ λύπη. Cum quis pungitur ſcilicet dolore mordeturque. Salvianus lib. II. p. 53. *Humiliatur, compungitur.* Fulg. Ruſp. Epiſt. 2. *Cordis compunctio.* Caſſianus Collat. XI. cap. 5. *Non mediocri confuſione compuncti.* Primaſius in Apocal. lib. V. cap. 18. *Multos ex hac tribulatione novimus compunctos.* Cyprian. Sermon. de Paſſ. *Nec ulla hora ſera eſt, cui compunctio diſtricta occurrit.* Mox pro *exin* Leid. Cod. *ex hinc.* qua vocula & Suetonius uſus Tiber. cap. 9. MUNCK.

13 Barathro saevae crudelitatis] Quid eſt *ſaeva crudelitas*? Mallem, *ſaevae credulitatis*. Βάραθρον fuit locus in Atticâ, in quo, ut Suidas ait, erant ἔγκινοι οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω, in quem facinoroſi praecipitabantur. Latini tralatè pro quavis altâ & tenebroſâ profunditate uſurpant. Schol. Stat. ad I. Theb. 185. *Tartarus eſt profunditas inferorum: barathrum ſqualoris altitudo.* Iſidor. Orig. lib. XIV. 9. *Barathrum nimiae altitudinis nomen eſt. Et dictum baratrum, quaſi vorago atra, ſcil. à profunditate.* Inde *barathrones* dicti, de quibus Horatii Scholiaſt. ad lib. I. Sat. I. MUNCK. Feſtus: *Barathrum Graeci appellant locum praecipitem, unde emergi non poſſit. dictum ab eo, quod eſt* Βαθύς. Servius ad III. AEn. 421. *Barathrum eſt inmenſae altitudinis nomen: unde ſequitur:* ſorbet in abruptum; *quod Graece* βάραθρον *dicitur: quia ſit grave adſpectu*, quia βαρὺ τὸ ἀθρεῖν. Lycophron. Alex. 1280.

Στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον
Γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς στέγης.

Ubi Tzetz. Γρώνῳ δὲ τῷ κοίλῳ. Βερέθρῳ δὲ, τῷ σπηλαίῳ. Unde Graecos hac voce jam metaphorice uſos patet. De Barathro in terra Attica videndus Schol. Ariſtophanis Plut. 431. & E-

II. *Saturnus.*

SATURNUS [1] Pollucis filius dicitur, Opis maritus, senior, velato capite, falcem gerens: cujus virilia [2] abscissa, & [3] in mari projecta, Venerem genuere. Itaque quid sibi de hoc philosophia sentiat,

quit. 1359. Idem locus in agro Laconico Καιάδας dicebatur. Consule Doctiss. Interpr. ad Thucydid. lib. I. cap. 134. lin. 84.

Ad CAP. II.

1 POLLUCIS FILIUS] Quis hoc praeter Fulgentium dixit? Coelum ejus patrem faciunt alii, alii Acmona. Eustath. in Hom. p. 1205. ed. Bas. Ὅπου ἐνθυμητέον ὡς τοῦ Κρόνου πατὴρ Ἄκμων ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ φασιν ἀκαμάτου φύσεως. Habet tamen, qui secum sentiat, Fulgentius auctorem versuum, quos ex scedis Cujacii descripsit Scaliger Auson. Lection. lib. II. cap. 29. *Pollucis Proles ter denis volvitur annis.* MUNCK.

2 ABSCISSA] Lege cum MS. Leid. B. & M. *abscisa.* Sic mox rectè habes, *fructuum vires abscisae.* Et Lib. II. 4. *Abscisae ergo vires temporis.* Gloss. Philox. Διῃρημένον, *discisum.* In Not. Tyron. *Abscidit* & *abscisus.* Canon. Concil. Nic. Num. I. *Qui hanc rem affectant, vel audent, quâ semet ipsos abscidere datum sit.* Festus Pauli: *Membrum mortuo abscidi dicebatur, cum digitus ejus decidebatur.* Ita habent membranae Vett. Leid. Biblioth. In SPARTA. *Unde & virgulae abscisae sarmenta.* non *abscissae.* Et alio loco: *Dilaniare est discidere, & quasi lanam trahere. Unde lacinia & lanius, qui pecus discidit.* Editi libri habent *discindere* & *discindit.* Lactant. lib. I. cap. 12. *Coelum à tempore abscidi.* Apulej. V. Miles. *Nodum cervicis & capitis abscide.* Firmicus Astron. VI cap. 31. *Steriles facient & effaeminatos, abscisos quoque & Gallos, religionum cerimoniis servientes.* Adde his, quae notavi ad lib. III. cap. 5. & quae Gronovius habet ad Liv. lib. XLIV. cap. 5. Caeterum alii non Saturno, sed per Saturnum Coelo abscisa genitalia fabulantur. Etiam Albricus καινὰς ἰδέας εἰσφέρει in Saturni imagine: *Qui juxta se habet filios, Jovem scilicet, Neptunum, Plutonem, & Junonem, quorum virilia abscissa projiciebat, de quibus Venus puella pulcherrima nascebatur.* Habet tamen noster auctorem Porphyrium in libello de Antro Nympharum p. 65. & Lycophr. Cassandr. vers. 76. Facit quoque huc, quod Etymologicographus in Τιτανίδας Titanas dici ait παρὰ τὸ τιταίνω, οἱονεὶ τείνοντας τὰς χεῖρας εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου, ἤγουν Οὐρανοῦ. In primis ut non adferunt Fulgentii sententiam illa Tzetz. ad Lycophron. p. 123. Ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον Δρέπανον καλούμενον, ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ἀπέτεμεν Οὐρανοῦ τὰ παιδογόνα: ita confirmant ista pag. 141. Κέρκυρα καὶ ἡ Σικελία λέγεται. ἡ μὲν Κέρκυρα, ὅτι ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν. Quod Siciliam Κέρκυραν appellatam scribit, in eo vereor, ne erret Tzetzes. Erroris occasionem praebuit, quod alii in Phaeaciâ, quae etiam Κέρκυρα & *Drepane* dicta est, absconditam istam falcem tradidere. De istâ Drepane haec habes apud Schol. Apollon. lib. IV. 982. Τίμαιος δὲ ἐκ τοῦ δρεπάνου, ᾧ ἐξέτεμεν τοῦ οὐρανοῦ τὰ αἰδοῖα ὁ Κρόνος, ἢ ὁ Ζεὺς τὰ τοῦ Κρόνου. Τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κεκρύφθαι φησί. Atque ita Tzetzes ipse tradidit pag. 122. Τὴν Φαιακίαν νῆσον τὴν Κέρκυραν, ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν. Confer Eustath. in Dionys. p. 71. MUNCK. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 504. ait Telchinas, ἀθλίους ὑπάρξαντας ἐργάτας χαλκοῦ καὶ σιδήρου, οἳ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ ἐδημιούργησαν. De Drepano vide Potter. ad Lycophron. vs. 869.

3 IN MARI PROJECTA] Scio ita potuisse loqui non sine exemplo aliorum Planciaden. Hyg. Astron. II. 17. *Se in mari inscii projecerunt.* Cap. 40. *Cum cratere in mari projici jussit.* Ita habet utrobique ed. Venet. anni 1482. Festus: *Adserere manu est admovere, quod ea quoque, quae in terrâ dimittuntur, seri dicuntur.* Ita Leid. membranae, non *in terram.* Adde quae notavi ad Hygin. Astron. & Myth. cap. 92. Lactant. lib. XIII. Argum. fab. 2. in MS. *Eum in profundo praecipitavit.* MS. tamen Leid. & 5. edd. hoc loco habent *in mare.* MUNCK.

4 SATURNUS PRIMUS IN IT. R. O.] Vide Serv. ad VII. AEn. 180. & ad VIII. AEn. 319.

5 PRAEROGATIONEM] H. e. distributionem. Alciatus Parergon lib. I. cap. 4. *Praerogare, sicut & erogare, id significare propriè loquendo videtur, quod gratis & quasi roganti, non autem ex debito;*

tiat, audiamus. Tum illa: [4] Saturnus primus in Italia regnum obtinuit; hicque per annonae [5] praerogationem ad ſe populos adtrahens, [6] à ſaturando Saturnus dictus eſt. [7] Opis quoque ejus uxor, eo [8] quod opem eſurientibus ferret, [9] dicta eſt. Pollucis etiam filius, ſive à pollendo, ſive à pollucibilitate, quam nos humanitatem dicimus. Unde & Plautus in [10] comoedia Epidici ait, *Bibite, pergraecamini* [11] *pollucibiliter*...

debito, diſtribuere. Noſter infr. Contin. Virgil. *Quae plus periculi poſſunt praerogare, quam laudis.* Ruſpenſ. Epiſcopus Epiſt. 2. *Nec inter beatos erit aliquis miſer, cui miſericordia praerogetur.* Ergo *praerogare* diſtribuere, dare. Gloſſ. Iſid. *Praerogator, diſpenſator.* Videtur neſcio quid Africanum ſapere illud *prae.* Corippus lib. I. *Officio, quodcunque datur, praecommodo linguam.* Et poſt paulo: *Suſcipiens puerum primis praelegit ab annis.* Tertull. Geneſ. *Ne trepidate ſimul licitos praecerpere fructus.* Iſidor. de Praelat. cap. ult. *Quod non praevalet ſacerdos efficere.* Minutius Octavio: *Fulmina praemicare.* Gloſſ. Vett. ad Perſ. Sat. I. 59. *Diſpenſatores dicti prorogatores.* Correxeram *praerogatores*, cum vidi *prorogatores* etiam apud Caſſiodorum & Chryſologum inventos à Pignorio in Tract. de Servis p. 15. ed. Patav. Quod ad Chryſologum attinet, etiam ego frequenter *prorogare* illi idem eſſe quod erogare & diſtribuere obſervavi. Serm. VI. *Divitias proroget, non reponat.* XXIII. *Civibus indigentibus liberaliter prorogare.* XLIII. *Ne ſervando perdas, collige prorogando.* XLII. *Qui pecuniam neſcit prorogare, ſed claudere.* MUNCK.

6 A SATURANDO] Iſidor. Orig. VIII. cap. II. *Hunc Latini à ſatu appellatum ferunt, quaſi ad ipſum ſatio omnium pertineat rerum, vel à temporis longitudine, quod ſaturetur annis.* Quorum poſterius legas etiam apud Ciceronem lib. II. de Nat. Deor. p. 38. & Lactant. lib. I. cap. 12. At Macrobius lib. I. Sat. 8. παρὰ τὴν σάθην, *quaſi Sathurnus.* Auguſtin. C. D. lib. VI. cap. 8. *Saturnum filios ſuos devoraſſe ita nonnulli interpretantur, quod longinquitas temporis, quae Saturni nomine ſignificatur, quicquid gignit ipſa conſumat.* MUNCK. Hinc etiam idem, qui *Sol* habetur. v. G. Cuperus in Harpocrate pag. 102. per *Saturnum* Noachum intelligit S. Bochartus in Phaleg pag. 3.

7 OPIS] Ἀρχαικῶς, ἀντὶ τοῦ *Ops.* Hygin. cap. 139. *Poſtquam Opis Jovem ex Saturno peperit.* Vide, ſi tanti putes, quae ad eum locum dixi. *Quae Graecis Rhea, Latinis Ops dicitur* Lact. I. cap. 13. Sacra ejus *Opalia* dicta, de quibus Macrobius I. Sat. cap. 10. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. I. Arg. 1098. Οἱ γὰρ φυσικοὶ αὐτὴν Γῆν φυσιολογοῦσι τὴν πάντων ἁρμογὴν καὶ δεσμόν. καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ῥεῖν ἀεὶ καὶ ποιεῖν τείρεα, καὶ φυσικῶς ταύτης ἄνδρα τὸν Κρόνον φασὶν, οἱονεὶ τὸν χρόνον, μεταβολῇ τοῦ ἀντιστοίχου. σύνεστι δὲ τῇ τῶν στοιχείων τάξει ἐξ ἀνάγκης ὁ χρόνος. καὶ εἰς τὸ λοιπὸν ἀλληγορικῶς τούτους τῶν θαλασσίων καὶ οὐρανίων, καὶ χθονίων θεῶν πατέρας εἶναι φασί. &c. Rheam nil niſi terram eſſe docet ad vs. 1141. Graecis Rheam, Latinis Opem dici, docet etiam Lact. ad Statii II. Achill. vs. 190. *Saturnus & Ops* in eodem templo coluntur. V. Arnaldus de Diis Paredris cap. 23.

8 QUOD OPEM ESURIENTIBUS FERAT] Albricus de Ope: *Quae aperta manu dextrâ opem omnibus velle dare praetendebat: panem vero ſiniſtrâ pauperibus porrigebat.* Macrob. Sat. I. 12. *Opem dictam autumat, quod ipſius auxilio vita conſtet.* MUNCK.

9 DICTA EST] *Edicta* Leid. Cod. Rectè. MUNCK.

10 COMOEDIA EPIDICI] Scriverius annotaverat, *Moſtellaria.* Sanè act. I. ſc. I. ejus fabulae legas: *Dies nocteſque bibite, pergraecamini, Amicas emite, liberate, paſcite Paraſitos, obſonate pollucibiliter.* Ut ergo ſaepe alias, ita & heic memoriola ſua impoſuit Fulgentio. Vide Not. ad Libell. de Priſco Serm. Juretum decepit Planciades noſter ad Symm. Lib. III. epiſt. 24. MUNCK.

11 POLLUCIBILITER] Lautè & ſumptuoſè, ut in polluсto Jovis vel Herculis. Ita *pollucibilem coenam* pro lauta dixit Macrob. lib. I. cap. 13. Idem eſt *daptice.* Feſtus in DAPS. *Dapticè ſe acceptos antiqui dicebant, ſignificantes magnificè, & dapticum negotium amplum ac magnificum.* Sed membranae Leid. Biblioth. *dapaticè*, & *dapaticum* ibi repraeſentant. Non diſſimilis eſt *Saliaris coena.* De Saliis locus eſt apud Macrobium lib. III. cap. 12. cujus initium mihi de mendâ ſuſpectum. *Optimè mehercules, Praetextate, feciſti Herculis mentionem, in cujus ſacra hic veſter gemino errore commiſit.* Quid illud *in* heic agit? Tolle protinus, ut natum ex ſimilitudine proximè praecedentis ſyllabae, & ſententia erit venuſtiſſima Latiniſſimaque. *Committere ſacra* dixit, ut *committere ludos* Maro, *committere*

lucibiliter. [1] Velato vero capite ideo fingitur, quod omnes fructus foliorum obnupti tegantur umbraculo. Filios vero suos comedisse fertur, [2] quod omne tempus quodcunque [3] gignat, consumit. [4] Falcem etiam fert non inmerito, sive quod omne tempus in sese vergat, ut curvamina falcium: sive fructum propter: unde etiam & castratus dicitur, quod omnes fructuum vires abscisae, atque in humoribus viscerum velut in mare projectae, sicut illic Venerem, ita & libidinem gignant necesse est. Nam & Apollophanes in epico carmine scribit Saturnum, quasi sacrum νοῦν. νοῦς enim Graece [5] sensus dicitur: aut satorem νοῦν, quasi divinum sensum [6] creantem omnia. cui

judicium Tullius, *committere agonem* Cyprianus lib. II. epist. 6. *committere proscriptionem* Vellejus lib. II. cap. 64. pro συναπτεῖν. *committere coenam* Varro pag. 245. ed. Popmae. Facere autem eleganter dicitur poeta, quod facientes alios inducit. MUNCK.

1 VELATO VERO CAPITE I. F.] Aperto vero capite a Romanis adorabatur Saturnus. Hujus ritus varias fingit fuisse caussas Plutarchus, e quibus unam adscribam, Quaest. Rom. Tom. II. p. 266. Ὅτι τῆς ἀληθείας οὐδὲν ἐπίκρυφον ἢ ἐπίσκιον. ἀληθείας δὲ νομίζουσι Ῥωμαῖοι πατέρα τὸν Κρόνον εἶναι ——. Deinde ἔνιοι τῶν φιλοσόφων χρόνον οἴονται τὸν Κρόνον εἶναι. τὸ δὲ ἀληθὲς εὑρίσκει χρόνος.

2 QUOD OMNE TEMPUS CONSUMIT] Phornutus: Καὶ ὁ χρόνος τοιοῦτόν ἐστι. δαπανᾶται γὰρ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γινόμενα. Etym. in Κρόνος. Καταπίνειν δὲ λέγεται τὰ τέκνα, οἷα ὄντα διὰ χρόνου γίνεται, τῷ χρόνῳ πάλιν συνδιατρίβεσθαι. Diacon. in Hesiod. Κρόνον μὲν τὸν χρόνον, ὑφ' οὗ πάντα καταβροχθίζεται τὰ ἐκ τῆς ἐκείνου ὀσφύος γεννώμενα. Τοιοῦτος γὰρ ὁ χρόνος, δαπανητικὸς τῆς οὐσίας τῶν αἰσθητῶν. Confer Σχολ. παλ. p. 279. Schol. Stat. ad I. Achill. *Ut autem fingatur Saturnus filios suos comesse, haec ratio est, quia deus est aeternitatis & saeculorum. Saecula autem annos ex se natos in se revolvunt.* Confer Sallust. de Diis cap. 4. Macrob. lib. I. cap. 8. Heraclid. Pont. Allegor. p. 54. ed. Gesn. Eleganter Sophocles: Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος Φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται. MUNCK.

3 GIGNAT] MS. Leid. & 5. edd. *gignit.* MUNCK.

4 FALCEM FERT] Isidor. lib. VIII. *Falcem tenet, inquiunt, propter agriculturam significandam, vel propter tempora & annos, quod in se redeant, vel propter sapientiam, quod intus acuta sit.* Macrob. I. Sat. 8. *Falcem ei quidam putant attributam, quod tempus omnia metat.* Cyprianus ad Demetrianum: *Rusticitatis hic cultor fuit, inde falcem ferens senex pingitur.* Immo & ARUALUS DEUS in antiquo lapide dicitur apud Octav. Rossum in Brix. Memoriis. Adde August. C. D. VII. 19. Serv. ad Georg. II. 406. Plin. lib. II. cap. 6. Arnob. lib. VI. & quos ad eum laudat Elmenhorstius. MUNCK. Plutarchus Quaest. Rom. II. pag. 275. Γεωργίας ἡγεμὼν ὁ θεός. ἡ γὰρ ἅρπη τοῦτο σημαίνει. καὶ οὐχ ὡς γέγραφεν Ἀντίμαχος Ἡσιόδῳ πειθόμενος.

> Λέχριος δὲ δρεπάνῃ τέμνων ἀπὸ μήδεα πατρὸς,
> Οὐρανοῦ Ἀκμονίδεω λάσιος Κρόνος ἀντιτέτυκτο.

Adde Festum in *Saturno dies festus.*

5 SENSUS] Pro intellectu accipe. Flor. lib. I. cap. 18. *Non sine sensu captivitatis.* Curt. lib. VII. cap. 8. *Scythis non ut caeteris barbaris inconditus sensus est.* Propert. II. 9. *Hic primum vidit sine sensu vivere amantes.* Sentire est intelligere. Vet. Interp. Luc. IX. 45. *Ut non sentirent illud.* Hinc *vir sensatus* pro prudente & sapiente, *sensatè* pro *sapienter*, apud antiquum interpretem Siracid. cap. IV. 29. vs. 15. VI. 36. XIII. 37. Cypr. ad Demetrian. *Nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam.* MUNCK.

6 CREANTEM OMNIA] Unde *deorum rigidissimum creatorem* appellat Capella lib. II. p. 44. Ab auctore Etymol. κόρος τοῦ νοῦ, vel κορὸς νοῦς, καὶ καθαρὸς νοῦς dicitur esse κρόνος. quod ex Platone habet. Nam Platonici Saturnum accipiebant pro mentis puritate atque integritate. Confer Eustath. ad Homer. Iliad. p. 154. ed. Bas. Diaconum in Hesiod. p. 277. & Proclum in eundem pag. 39. ed. Heins. Scholiast. Hom. Iliad. B. 205. MUNCK.

7 FILIOS] Denominatio fit à potiori. Servius ad AEn. VIII. 130. *Tradunt OEnomaum & Majam Steropes & Atlantis filios fuisse.* Albricus cap. I. *Juxta se habebat filios, Jovem scil. Neptunum, Plutonem, & Junonem.* Lactant. Fab. 4. lib. XIII. Ovid. Met. *Quibus indicat quinque se natorum, hoc est,*

cui etiam quatuor [7] filios fubjiciunt, id eft primum Jovem, fecundum Junonem, tertium Neptunum, quartum Plutonem. Pollucis quafi Poli filium dicunt quatuor elementa gignentem, primum Jovem ut ignem: unde & ζεὺς Graece dicitur. ζεὺς enim Graeca fignificatione, five [8] vita, five calor dici poteft: five quod igne vitali animata omnia dicerentur, ut [9] Heraclitus vult: five quod hoc elementum caleat. [10] Secundum Junonem, quafi aërem, unde [11] ἥρη Graece dicitur. Et quamvis aërem mafculum ponere debuerint, tamen ideo foror eft Jovis, quod haec duo elementa fibi funt valde [12] confocia. Ideo [13] Jovis & conjugem, quod maritatus aër igne fervefcat. Nam & Theo-

eft, filii unius, & quatuor filiarum parentem, orbum relictum. Vetus infcript. apud Aldum Orthogr. p. 12. *Amycus & Chreftina nutritores.* Plura adduxi ad Hyg. Myth. cap. 159. MUNCK. Plutarch. de Oracul. defectu tom. II. pag. 428. Τὴν Ῥέαν Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι πέντε θεοὺς τεκεῖν, αἰνιττόμενοι τὴν ἐκ μιᾶς ὕλης τῶν πέντε κόσμων γένεσιν. Vide ibi cetera.

8 VITA SIVE CALOR] Vide Phornut. cap. 2. Etym. in Ζεύς. Plutarchus apud Eufeb. Praep. Euang. pag. 53. Ζεὺς, τουτέστιν, ἡ πυρώδης καὶ ἡ θερμὴ δύναμις. Diaconus in Hefiod. p. 274. Ζεὺς δὲ, τουτέστι, τὸ ζωογόνον πῦρ τὸν ἄνω τόπον εἴληχεν &c. & pag. 278. Ζεὺς τοῦ Διὸς κλίνεται), δηλουμένου πάντως ἡμῖν, ὡς οὗτός τε ζωή ἐστι, καὶ δι' αὐτοῦ ζῶσι τὰ ζῶντα, καὶ τὰ ὄντα ἁπλῶς δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι εἴληχεν. &c. Confer Heraclid. Pont. Alleg. Hom. p. 31. Lactant. lib. I. cap. 11. MUNCK. AEther qui *Jupiter* vocatur, (v. Meurf. ad Lycophron. vs. 80. Graev. Lect. Hefiod. cap. 10.) πάντων θεῶν αὐτοφυὴς vocatur ab Euripide in Pirithoo apud Schol. Apoll. Rhodii IV. 144. eodem modo, quo Jupiter fui ipfius creator vocatur ab Ariftide, v. Spanh. ad Callim. H. Jov. 10. Idem AEther *hominum & deorum genitor* dicitur, ab incerto poëta apud S. Empiricum. v. Spanh. ad Ariftoph. Nub. 570. hunc AEtherem utpote fummum deum adorarunt Perfae, eique in editiffimis montibus facrificarunt τὸν κύκλον πάντα τοῦ Οὐρανοῦ Δία καλέοντες, tefte Herodoto lib. I. cap. 131. Hinc ineptire videmus Lactant. ad Statii II. Theb. 404. (fi modo haec Lactantii verba fint) quum dicit, *tamen Jovis non recte coelum dicitur; nam fi Saturnus pater ejufdem, coeli & terrae eft filius, coelum fic dici poteft avus ipfius effe Jovis potius, quam ipfe Jupiter.* non diftinguit Lactantius fabulas a ratione phyfica, quam faepius fequi vifum eft poëtis. Ceterum quia jam aethere, i. e. Jove, omnia conftare credebant veteres, funt, qui τὸ ζεὺς ἀπὸ τῆς ζωῆς derivent. v. Serv. ad I. AEn. 392. Ad quam etymologiam adluferunt multi Auctores. Vide Elfner. ad Acta Apoftol. cap. XVII. vs. 28. Tres Ζηνὸς Etymologias ex Etymologo magno & Euftathio profert Menagius ad Diogen. Laert. lib. VII. Segm. 147.

9 HERACLIUS] Ita quidem & B. M. & L. cum Commel. Sed fcribe *Heraclitus* cum A. H. & I. *Eraclitus* Leid. Cod. omiffa afpiratione. Lactant. lib. II. 9. *Heraclitus ex igne nata omnia dixit, Thales Milefius ex aqua.* Adde Servium AEn. XI. 186. Heraclid. Alleg. Hom. p. 56. Heraclitum intellexit Quintil. Declam. 283. *Quaereres, utrumne ignis effet initium rerum; an vero minutis editus & mirabilibus elementis.* Mallem, *innumerabilibus*. Atomos enim defignat. MUNCK. Vide de hac Heracliti opinione Menag. ad Diogen. Laertium lib. IX. §. 7.

10 SECUNDUM] Ita & 6. edd. *Secundam* MS. Leid. MUNCK.

11 Ἥρη] A. B. H. I. & MS. Leid. Ἥρα, & mox *fororem* pro *foror eft.* Nimirum Ἥρα, fi tranfponas literas, eft ἀήρ. Athenagor. Legat. pro Chrift. pag. 23. Ζεὺς, ἡ ζέουσα οὐσία, καθὼς τοὺς Στωϊκούς. Ἥρα ὁ ἀὴρ, καὶ τοῦ ὀνόματος, εἰ αὐτὸ αὐτῷ ἐπισυνάπτοιτο, συνεκφαινομένου. MUNCK. V. Menag. ad Diogen. Laert. lib. VII. §. 147. p. 319, 320.

12 CONSOCIA] *Confortia* H. I. M. & L. cum MS. Leid. Sed *confocia* etiam B. & A. Caffiod. epift. 9. lib. VIII. *Nobiliffima tibi facta confocia.* Ita MS. non *confortia*. MUNCK.

13 JOVIS CONJUGEM] Vide Phornutum cap. 3. Albricum cap. 9. Cicero II. Nat. Deor. *Et foror & conjux Jovis, quod & fimilitudo eft aetheris, & cum eo fumma conjunctio. Effaeminarunt autem eum Junonique tribuerunt, quod nihil eo eft mollius.* Idem dicit Heraclides pag. 21. Schol. Hefiod. in Θεογ. p. 261. edit. Heinf. Ἥρη (ἤγουν ὁ ἀὴρ. ὁ κυδοῤῥόας) ἤτοι ὁ δοξαζόμενος διὰ τὸ βροχῆς. Διὸς δὲ παράκοιτις, ὅτι τοῦ αἰθέρος κάτωθεν ὁ ἀήρ. Servius ad AEn. I. 51. *Phyfici Jovem aetherem,*

& Theopompus in Cypriaco carmine, & Hellanicus in Dios [1] polytychia, quam descripsit, ait Junonem ab Jove vinctam catenis aureis, & [2] degravatam incudibus ferreis. Illud nihilominus dicere volentes, quod aër, igni coelesti conjunctior, [3] duobus deorsum elementis misceatur, id est aquae & terrae, quae elementa duobus superioribus graviora sunt.

III. *Neptunus.*

NEPTUNUM vero tertium velut aquarum voluerunt elementum: quem ideo Graece etiam Posidona nuncupant, quasi [4] ποιοῦντα εἴδη, quod nos Latine facientem imaginem dicimus: illa videlicet ratione, quod hoc solum elementum imagines in se formet spectantium, quod nulli [5] alii ex quatuor competat elementis. Tridentem vero ob hanc rem ferre pingitur, quod aquarum natura triplici virtute fungatur, id

*id est, ignem volunt intelligi; Junonem aërem, & quoniam tenuitate paria sunt, dixerunt esse germana. Sed quoniam Juno, hoc est, aër subjectus est igni, id est jure superposito elemento mariti * traditum est.* Lege, *igni, id est, Jovi, jure* &c. Deinde tolle asteriscum, & scribe, *mariti nomen traditum est.* Haec talia ex Zenonis scholà deprompta sunt. Vide Minut. Felic. Octav. p. 20. MUNCK.

1 POLYTYCHIA] Vossius Histor. Graec. lib. IV. cap. 5. mallet πολυβχία, vel πολυτεχνία. MUNCK.

2 DEGRAVATAM INCUDIBUS FERREIS] Meminit antiquae ejus fabulae Homerus Iliad. O. 18. Ubi eodem, quo Fulgentius, modo eam explicat Anonymus, ut & Phornutus cap. 17. Hausisse illos interpretationem istam putem ex Heraclid. Alleg. Hom. pag. 51. ed. Gesn. Baptista Pius *depravatam* edidit. quod explicat *devirginatam.* Ridiculè. MUNCK.

3 DUOBUS DEORSUM] *De deorsum* Leid. cod. MUNCK.

Ad CAP. III.

4 ΠΟΙΟΥ͂ΝΤΑ ΕἼΔΗΝ] Ita & una L. habet, Caeterae variant. MS. Leid. Πιοιδόνα. Nisi vocabulum Ποιονειδῶνα finxit, sequendam censeo Commel. lectionem. Εἴδη pro εἶδος agnoscit etiam Hesychius. Phornutus cap. 3. ἀπὸ τῆς πόσεως derivat Ποσειδῶνα. Quicum facit & Heraclides: Ὁ Ποσειδῶν ὑγρά τις ἂν ὕλη καὶ καθ' τὴν πόσιν ὠνομασμένος. Alii aliter ἐτυμολογοῦσι. MUNCK.

5 ALII] Quamvis dissentiant editi, scribe tamen cum MS. Leid. *alio.* Continent. Virgil. *Esto Eurystheus alio fortiori.* Vide ibi notas nostras. MUNCK.

6 POTABILIS] 6. edd. *potabili.* Quod magis est congruum. Vel legendum, *id est, sit liquida* &c. Eustath. ad Iliad. Hom. p. 845. ed. Bas. Τελώναι ὁ μῦθος οἰκεῖοι ἐννοσιγαίῳ Ποσειδῶνι, ἢ διότι τρίτον θέσει τὸ ὕδωρ μετὰ τὸν αἰθέρα. ἢ διότι τριττὴ ἡ φύσις τῶν ὑδάτων. τὰ ἁλμυρὰ, τὰ γλυκέα, τὰ μικτὰ &c. Schol. AEschyli ad Prometh. vers. 924. Τρίαιναν δὲ λέγουσι κρατεῖν τὸν Ποσειδῶνα, ἢ διὰ τρίτον εἶναι αὐτὸν στοιχεῖον, ἢ διὰ τὸ εἰς τρία διαιρεῖσθαι τὸ ὕδωρ, εἰς ποτάμιον, εἰς θαλάσσιον, καὶ εἰς λιμναῖον. Quod & apud Eustath. in Dionys. vs. 476. legas. Aliter rursus Servius ad AEn. I. vers. 142. aliter etiam Phornutus cap. de Neptuno. Locherus ex Servio ad locum modo laudatum adducit. *Jupiter trifido utitur fulmine; Pluton Cerbero trifauci; Neptunus tridente. Haec tria sceptra significant etiam ipsa tria elementa physica quadam ratione conjuncta.* Sed ista verba in editis frustra quaeras. MUNCK. Adde Spanh. ad Callim. H. Del. 31. locus Plutarchi, quem adducit Spanh. legitur pag. 381. Tom. II.

7 OMNIBUS TRIBUS] Τὸ *tribus* non agnoscit Leid. codex. MUNCK. Vide Biset. ad Aristophan. Equit. 556. Hinc Hellenes & Syri ἐκ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας hominem natum credunt. Vid. Plut. Sympos. lib. VIII. Quaest. 8. p. 730. Unde etiam Neptunus Deorum praestantissimus & antiquis-

id eſt liquida, foecunda, [6] potabilis. Hinc & Neptuno Amphitriten in conjugium deputant. ἀμφὶ enim Graece circumcirca dicimus: eo quod [7] omnibus tribus elementis aqua concluſa ſit, id eſt, ſit in coelo, ſit in aëre, id eſt in nubibus, & in terra, ut ſunt fontes vel putei.

IV. *Pluton.*

QUARTUM etiam Plutonem dicunt [8] terrarum praeſulem: [9] πλοῦτος enim Graece divitiae dicuntur, ſolis terris credentes divitias deputari. Hunc etiam [10] tenebris addictum dixere, quod ſola terrae materia ſit cunctis elementis obſcurior. Sceptrum quoque in manu geſtat, quod regna ſolis competant terris.

V. [1] *Tri-*

tiquiſſimus vocatur. V. Spanh. ad Ariſtoph. Plut. 1051.

Ad CAP. IV.

8 TERRARUM PRAESULEM] Auguſtin. C. D. lib. VII. cap. 28. *Dis pater poſtremo, qui Graecè* Πλούτων *dicitur, etiam ipſe maſculus frater amborum, terrenus Deus eſſe perbibetur, ſuperiorem terram tenens, in inferiore babens Proſerpinam conjugem.* Et cap. 16. ejuſdem libri: *Vulcanum volunt ignem mundi, Neptunum aquas mundi, Ditem patrem, hoc eſt, Orcum, terrenam & infimam partem mundi.* Apulejus Dialogo Hermetis: *Terrae vero dominatur Jupiter Plutonius. Et hic nutritor eſt animantium mortalium & fructiferorum.* MUNCK. *Jupiter* iſte *Plutonius* Apuleji eſt Graecis Ζεὺς Χθόνιος. Plutarch. Tom. II. de Superſtit. pag. 169. Ὁ Ἡσίοδος κελεύει πρὸ ἀρότρου καὶ σπόρου τὸν γεωργὸν εὔχεσθαι Διί τε Χθονίῳ, Δημητέρι θ' ἁγνῇ τὸ ἐχέτλης ἐχόμενον. quem Heſiodi locum ex Oper. & Dieb. vs 465. inluſtrat Graevius L. H. cap. XI. p. 58. & plura huc ſpectantia profert. Hunc Jovem Stygium vocat Virgil. IV. AEn. 638. ubi v. Serv.

9 ΠΛΟΥ̃ΤΟΣ ENIM] Imo Plutus & Pluto, etiamſi alterum ab altero diſtinguant poetae, idem ſunt numen, ut obſervatum jam ab aliis. Lucianus Timone: Ἀλλ' ὁ Πλούτων ἀπέστελλέ με παρ' αὐτούς, ἅτε πλουτοδότης καὶ μεγαλόδωρος καὶ αὐτὸς ὤν. Ovid. I. Met. *Itum eſt in viſcera terrae, Quaſque recondiderat, Stygiiſque admoverat umbris, Effodiuntur opes, irritamenta malorum.* Et merito profecto Dis audit Pluto, *quod recidant omnia in terras, & oriantur è terris*, ut loquitur Cicero II. Nat. Deor. Confer Ovid. X. Met. v. 78. MUNCK. Vid. Spanh. ad Callim. H. Cerer. vs. 138. p. 749. Timocreon, poeta Rhodius ita de Plutone divitiarum Deo canit, apud Schol. Ariſtophan. Ran. vs. 1337.

Ὤφελες, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε,
Μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ
Φανῆναι.
Ἀλλὰ Τάρταρόν γε ναίειν, κ' Ἀχέροντα.
Διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά.

Unde Tiberianus apud Serv. ad VI. AEn. 136.

Aurum, quo pretio reſerantur limina Ditis.

10 TENEBRIS ADDICTUM] MS. Leid. *Abdicatum.* Gloſſ. *adjunctum, traditum.* Sed illa eſt explicatio τοῦ *addictum.* quanquam Fulgentii mentem haud ſatis rectè exprimit. *Addictus* heic eſt συζῶν Graecis. Lucian. περὶ ὀρχ. Tom. I. p. 908. ed. Ben. Αὐχμηρῷ βίῳ συζῶν, *aſperae vitae addictus.* In Contin. Virg. legas, *Apollinem Muſis additum.* Heſiodi Schol. p. 279. ed. Heinſ. Ὑπὸ χθόνα δὲ ναίειν φασὶ τὸν Ἀίδην, διὰ τὸ δέχεσθαι μὲν τοὺς θανόντας. Caeterum quod tenebris addictum Plutonem tradit, id in memoriam mihi revocat, quod apud Phornutum cap. 5. legi: Αΐδης ὁ παχυμερέστατος καὶ προσγειότατος ἀήρ. Pariter

V. [1] *Tricerberus.*

TRICERBERUM verò canem ejus ſubjiciunt pedibus, quòd mortalium jurgiorum invidiae ternario conſlentur ſtatu, id eſt naturali, cauſſali, [2] accidenti. Naturale eſt odium, ut canum & leporum: [3] luporum, & pecudum: hominum, & ſerpentium. Cauſſale eſt, ut [4] amoris zelus atque invidiae. Accidens eſt, quod aut verbis caſualiter oboritur, ut hominibus: aut comeſtiones propter, ut jumentis.

VI.

ter Capella lib. II. *Haec omnis aëris à lunâ diffuſio ſub Plutonis poteſtate conſiſtit.* Heraclides Alleg. Homer. p. 318. Τὸν δ' ὑπένερθεν ἀΐδην ἀλληγορικῶς ἀέρα προσαγορεύουσι. Confer Athenag. Legat. pro Chriſt. pag. 22. Facit & huc illa inferorum, vel tartari potius, deſcriptio apud Apulejum Allocutâ Hermetis. *Sin autem delictorum illitam (animam) maculis vitiiſque oblitam viderit, deſuper ad ima deturbans procellis turbinibuſque aeris, ignis, & aquae ſaepe diſcordantibus tradit: ut inter coelum & terram mundanis fluctibus in diverſa ſemper aeternis poenis agitata raptetur. Ut in hoc obſit animae aeternitas, quod ſit immortali ſententiâ aeterno ſupplicio ſubjugata.* Hic ergo Tartarus eſt. Heſiod. Θεογ. 119. Τάρταρά τ' ἠερόεντα. Schol. λέγει τὸν ἀέρα τὸν τὴν γῆν περιέχοντα, καὶ τὸ περὶ αὐτήν. Stephanus: Τάρταρος. Κράτης τὸν ὑπὸ τοῖς πόλοις ἀέρα παχύν τε καὶ ψυχρόν τινα, καὶ ἀφώτιστον &c. Iſidor. lib. VIII. cap. II. *Lapſi vero (daemones in aëriam qualitatem converſi ſunt:) nec aeris illius puriora ſpatia, ſed iſta caliginoſa tenere perpeſſi ſunt, qui eis carcer eſt uſque ad tempus judicii.* Aut ego multum fallor, aut hinc ἄρχοντα ἐξουσίας τοῦ ἀέρος diabolum appellat Paulus ad Epheſ. cap. II. vers. 2. Fabulam πραγματικῶς explicat Lact. lib. I. cap. II. MUNCK.

Ad CAP. V.

1 TRICERBERUS] Infr. cap. 27. *Dum ad Tricerberum canem abſtrahendum deſcendit.* Τρικέφαλον quoque Tzetzes appellat. Vide de cane eo Iſidor. Orig. lib. XI. cap. 2. MUNCK. Plutarch. de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 362. Πλούτωνος ἄγαλμα τῷ ΚΕΡΒΕΡΩ τεκμαιρόμενοι καὶ τῷ ΔΡΑΚΟΝΤΙ. De hoc Cerbero cognitu digna ſunt, quae Pauſanias lib. III. cap. 25. pag. 275. notat, de Taenaro promontorio agens: ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ ναὸς εἰκασμένος σπηλαίῳ. —— ἐποίησαν δὲ Ἑλλήνων τινὲς, ὡς Ἡρακλῆς ἀναγάγοι ταύτῃ τοῦ ᾅδου τὸν κύνα (quid Hermionenſes dicant, refert lib. II. cap. 35. pag. 196.) quod cum pro figmento habeat jure merito, paullo poſt addit, Ἑκαταῖος μὲν ὁ Μιλήσιος λόγον εὗρε εἰκότα, ὄφιν φήσας ἐπὶ Ταινάρῳ τραφῆναι δεινόν. κληθῆναι δὲ ᾅδου κύνα, ὅτι ἔδει τὸν δηχθέντα τεθνάναι παραυτίκα ὑπὸ τοῦ ἰοῦ. καὶ τοῦτον ἔφη τὸν ὄφιν ὑπὸ Ἡρακλέους ἀχθῆναι παρ' Εὐρυσθέα. Ὅμηρος δὲ (πρῶτος γὰρ ἐκάλεσεν ᾅδου κύνα, ὅντινα Ἡρακλῆς ἦγεν) οὔτε ὄνομα ἔθετο οὐδὲν, οὔτι συνέπλασεν ἐς τὸ εἶδος, ὥσπερ ἐπὶ τῇ Χιμαίρᾳ. οἱ δὲ ὕστερον Κέρβερον, ὄνομα ἐποίησαν, καὶ κυνὶ τὰ ἄλλα εἰκάζοντες, κεφαλὰς τρεῖς φασιν ἔχειν αὐτὸν οὐδέν τι μᾶλλον Ὁμήρου κύνα τὸν ἀνθρώπων σύντροφον εἰρηκότος, ἢ εἰ δράκοντα ὄντα, ἐκάλεσεν ᾅδου κύνα.

2 ACCIDENTI] *Accidentali* 6. edd. Sed pro Commel. ſtat MS. Leid. & rectè quidem. Sequitur enim, *accidens* &c. Ambroſ. Hexaëm. lib. I. cap. 8. *Cum utique non ſubſtantialis, ſed accidens ſit malitia.* MUNCK.

3 LUPORUM ET PECUDUM] Τῶν προβάτων. Horat. Epod. 3. *Lupis & agnis quanta ſortito obtigit, Tecum mihi diſcordia eſt.* Ubi vetus interpres: *Omnes autem inimicitiae ſunt aut à natura, quales ſunt inter bruta: aut à voluntate per electionem, quales ſunt hominum inter ſe.* MUNCK.

4 AMORIS ZELUS] Vide quae notamus ad cap. 12. lib. II. & ad Hyg. Mythol. cap. 199. MUNCK.

VI. *Furiae.*

Huic etiam [5] tres Furias deservire dicunt, quarum prima Alecto: ἀληκτω enim Graece inpausabilis dicitur. Alia Tisiphone: τισιφώνη autem quasi τούτων φωνὴ, id est istarum vox. Tertia Megaera: megaera enim est, quasi μεγάλη ἔρις, id est magna contentio. Primum est ergo, [6] non pausando furiam concipere: secundum est, in vocem erumpere: tertium jurgium [7] protelare.

Ad CAP. VI.

5 Tres Furias deservire] Totum hoc caput in suum commentarium transtulit Lactantius ad Thebaid. I. vers. 477. Sed quid continet, nisi nugas nugacissimas? Melius de his Phornutus cap. 10. & Tzetzes in Lycophron. vs. 411. quos consule, si est operae. Servius ad AEn. IV. 609 *Dirae in coelo: ut*, dicuntur geminae pestes cognomine dirae. *Furiae in terris*, *Eumenides apud inferos: sed haec nomina confundunt poëtae.* Ad AEn. autem III. 209. ita commentatur: *Sanè apud inferos Furiae dicuntur & canes: apud superos dirae & aves, ut ipse in XII. ostendit. In medio vero Harpyiae dicuntur.* Quod de canibus ait: canes illae Hecates sunt sive Triviae, de quibus Tibullus el. 2. lib. I. Horat. Sat. 8. lib. I. Virgil. VI. AEneid. Senec. OEdip. 569. Immo omne θηροφανὲς τῶν δαιμόνων γένος κύνας εἴωθε τὰ λόγια καλεῖν, ut ait Tzetzes ad Hesiod. p. 45. ed. Heins. *Canes Jovis infernalis* vocat Horat. Comment. MUNCK. Variis nominibus *Furiae* insignitae a Graecis fuere. Pausanias lib. I. cap. 28. Πλησίον δὲ ἱερὸν θεῶν ἐστιν, ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι ΣΕΜΝΑ'Σ (quo nomine ideo eas adpellat Aristophanes in Equit. vs. 1309.) Ἡσίοδος δὲ ἘΡΙΝΝΥ͂Σ ἐν Θεογονίᾳ. (Hinc Sophocles in Electr. v. 112. vocat Σεμνὰς θεῶν παῖδας Ἐρινύας. & in Ajace vs. 846. Τὰς ἀεί τε παρθένους, ἀεὶ θ' ὁρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη, ΣΕΜΝΑ'Σ 'ΕΡΙΝΝΥ͂Σ. Schol. Vet. μυθικόν ἐστι τὸ λέγειν τὰς Ἐρινύας ἀεὶ παρθένους. νῦν δὲ τὰς ἀπροσδοκήτους, καὶ οὐχὶ κρατηθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. Quae ultima verba consentiunt dogmati Pythagorico apud Diogen. Laert. lib. VIII. cap. 31. τὰς δὲ ἀκαθάρτους μήτε ἐκείναις πελάζειν, μήτε ἀλλήλαις, ΔΕΙ͂ΣΘΑΙ 'ΕΝ 'ΑΡ'ΡΗ'ΚΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙ͂Σ 'ΥΠΟ' 'ΕΡΙΝΝΥ'ΩΝ.) Pergit Pausanias Πρῶτος δέ σφισιν Αἰσχύλος δράκοντας ἐποίησεν ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξὶν εἶναι. Lib. II. pag. 136. Καὶ ναὸς θεῶν, ἃς Ἀθηναῖοι ΣΕΜΝΑ'Σ, Σικυώνιοι δὲ 'ΕΥΜΕΝΙ'ΔΑΣ ὀνομάζουσι. de quo nomine ita Schol. Apollon. Rh. lib. I. Arg. 1019. Κατ' εὐφημισμὸν (φασι) τὰς Ἐρινύας, 'ΕΥΜΕΝΙΔΑΣ. Ceterum AEschylum imitatus & Euripides in Bacchis vs. 102. Στεφανωσέν τε ΔΡΑΚΟ'ΝΤΩΝ ΣΤΕΦΑ'ΝΟΙΣ, ἔνθεν ἄγραν θηροτρόφοι ΜΑΙΝΑΔΕΣ ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις. Qui αἱματωποὺς θεὰς vocat in Androm. vs. 978. & in Iphig in Taur. 294. de iisdem testatur Φθογγάς τε ΜΟ'ΣΧΩΝ, καὶ ΚΥΝΩ͂Ν 'ΥΛΑ'ΓΜΑΤΑ, Ἃ φάσ' Ἐρινῦς ἱέναι μιμήματα. Unde *Cocyti canes* vocantur. Vid. Schol. Aristophan. Ran. 475. Nigris indutae pinguntur vestibus. V. Potter. ad Lycophron. vs 1137. Earum arma faces de loto arbore erant V. Lact. ad Statii XI Theb. 84. Plura de iisdem dedit J. Perizonius ad AEliani lib. IX. V. H. 29. De Furiarum Sacris Spanh. ad Callim. H. Pall. 107.

6 Non pausando] *Pausare* verbum antiquum est. Gloss. Vett. *Pausat*. ἀναπαύεται, καὶ ἀναπαυσ. Ita *pausa* est quies. Vetus inscriptio apud Pith. Catal. lib. III. *Jam datus est vitae finis, jam pausa malorum.* MUNCK.

7 Protelare] Hoc est, *amoliri*, ut Baptista censet. Immo *protelare* heic est proferre. Cap. 14. *Protelare dignitatem.* Sed vide not. ad Prologum. MUNCK. Scholiastes ineditus Senecae Herc. Fur. vs. 90. legit *secundum est in vocem prorumpere, tertium jurgium prolongare.* hoc mihi indicavit Cl. J. Arntzenius.

VII. [1] *Fata, vel Parcae.*

TRIA etiam ipſi [2] Plutoni deſtinant fata, quarum prima Clotho, ſecunda Lacheſis, tertia Atropos. κλώθω enim [3] Graece evocatio dicitur, λάχεσις vero ſors nuncupatur, ἄτροπος quoque ſine ordine dicitur: hoc videlicet ſentire volentes, quod prima ſit nativitatis evocatio: ſecunda, vitae ſors, quemadmodum quis vivere poſſit: tertia, mortis conditio, quae ſine lege venit.

VIII. *Harpyiae.*

HARPYIAS etiam tres [4] inferis Virgilius deputat, quarum prima ἀέλλω, ſecunda ὠκυπέτη, tertia κελαινώ. Harpyia enim Graece rapina dicitur. Ideo virgines, quod omnis rapina arida ſit & ſterilis. Ideo plu-

Ad CAP. VII.

1 FATA VEL PARCAE] Rectè ex hoc loco Illuſtr. Spanhemius in de Numm. Praeſtant. Fata Parcas dici probat. Doceo idem ex Capell. lib. 1. *Haec mox ut facta conſpexit omnia, quae gerebantur, in conſiſtorio Jovis ſubnotari.* Lege ex MS. libro Biblioth. Leid. *Fata*, & *ſubnotare.* Martial. lib. VII. 47. *Et ruptas fatis reddidit ipſe colos.* Lactant. lib. I. cap. 11. *Illud vero quale eſt? eſſe fata, quibus Dii omnes & ipſe Jupiter pareat. Si Parcarum tanta vis eſt, ut plus poſſint, quam coelites univerſi* &c. Albricus: *Parcae ſeu fata dictae per antiphraſin.* Redeo ad Capellam. Dixerat ille ſuperius Parcas eſſe librarias Superum: *Clotho vero*, inquit, *Lacheſis Atropoſque, quoniam ſententias Jovis orthographiae ſtudio veritatis excipiunt, utpote librariae Superûm, archivique cuſtodes.* Pro *orthographiae* rectius Leid. Cod. *orthographae.* Tertull. de Anim. cap. 39. *Fata ſcribundo advocantur.* Ita enim putem legendum cum Junio, non *ſcribunda.* Iſidor. Orig. VIII. 11. *Tria autem fata fingunt in colo & fuſo, digitiſque fili ex lana torquentibus, propter tria tempora* &c. MUNCK. Parcas & Furias eodem ritu colunt Sicyonii. Pauſan. lib. II. cap. 11. p. 136. Vocantur γηραιαὶ κόραι a Lycophrone vs. 585. De Parcis, vide, quae dixi ad Hygini Fab. pag. 287. & quae dicam ad Albricum Philoſ. cap. 2. de D. Imag.

2 PLUTONI DESTINANT] Alii Apollinem praeficiunt fatis. Schol. Horat. in Carm. Saecul. *Invocat autem Parcas poſt Apollinem, quia Apollo fatis praeeſt, unde & ſortilegus vocatur.* MUNCK.

3 GRAECE EVOCATIO DICITUR] Nugatur ſolemnia. Alludere videtur τὸ κλώζω. Quinam veriorem dederint etymologiam, dixi ad Hygin. Genealogiam. Lactant. lib. II. cap. 10. *Unde etiam tres Parcas voluerunt: unam, quae vitam hominibus ordiatur: alteram, quae contexat: tertiam, quae rumpat ac finiat.* MUNCK. Schol. Pindari Olymp. Od. prim. vs. 41. Κλωθὼ μία τῶν μοιρῶν, εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ἐπικλώθειν ἑκάστῳ τὸ πεπρωμένον. Cui conſentit Lucianus Dialog. Mort. XVII. lin. 25. ubi Minos dicit, Ναὶ τῇ Κλωθοῖ, ἣ ἑκάστῳ ἐπέταξε γεννηθέντι τὰ πρακτέα.

Ad CAP. VIII.

4 INFERIS VIRGILIUS DEPUTAT] AEn. nempe VI. v. 289. Confer Serv. ad AEn. III. vers. 209. MUNCK.

5 QUASI ἙΛΩ͂Ν ἌΛΛΟ] Hic rurſus nugatur. *Aëllo* dicta ab ἄελλα, *procella.* Unde ἀελλος, ταχύς. MUNCK.

6 CITIUS AUFERENS] *Citius* eſt ocyus, dicto citius. Infr. cap. 17. *Honores citius fugitivos.* Quid autem? Ocypete eſt celeriter auferens? Imo celeriter volans, à πέτεσθαι, *volare.* MUNCK.

7 SIGNARE] *Significare* Leid. cod. MUNCK.

8 CUPITA INVADERE] *Concupita* A. B. H. I. M. & MS. Leid. & *concupiſci* pro *concupiſcere.* Mox pro *invadit* mallem, *invaditur.* MUNCK. Munckerus mallet *invaditur.* Sed hacce vi impersonali ſaepe altera forma occurrit, quod luc-

plumis circumdatae, quia quidquid rapina invaſerit, celat. Ideo volatiles, quod omnis rapina ad volandum ſit celerrima. ἀέλλω enim Graece [5] quaſi ἑλὼν ἄλλο, id eſt alienum tollens. Ocypete, id eſt [6] citius auferens. Celaenum vero Graece nigrum. unde & Homerus prima Iliados rhapſodia, αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί: id eſt, ſtatim niger tuus ſanguis emanabit per meam haſtam. Hoc igitur [7] ſignare volentes, quod primum ſit, alienum concupiſcere: ſecundum, [8] cupita invadere: tertium, celare quod invadit.

IX. *Proſerpina.*

PLUTONI quoque nuptam volunt Proſerpinam, Cereris filiam. [9] Ceres enim Graece gaudium dicitur. & ideo illam frumenti deam eſſe voluerunt, quod ubi plenitudo fructuum ſit, gaudia [10] ſemper abundent neceſſe eſt. Proſerpinam vero quaſi ſegetem voluerunt, id eſt [11] terram

luculente oſtendimus jam ad haec Cic. Acad. I. 1. *intemperantis enim eſſe arbitror, ſcribere quod occultari velit*: pro velis vel *cupiatur*. WOPKENS.

Ad CAP. IX.

9 CERES ENIM GRAECE GAUDIUM DICITUR] Alludit τὸ χαίρω, quod ut χέρω pronunciavit. Sed illud *Graecè* non habet Leid. cod. Retinendum tamen puto. Sic in Contin. Virgil. *Acheron Graecè ſine tempore dicitur.* Cicerone auctore II. Nat. Deorum, *Ceres* quaſi *Geres* dicitur. Apud eundem ejuſdem operis Lib. I. Chryſippus diſſerit, aerem, qui per maria manet, Neptunum eſſe: terramque eam, quae Ceres dicatur. Julius Firmicus: *Terram ipſam Cererem nominant: nomen hoc à ferendis frugibus mutuatum.* Scriverius in margine libri ſui notaverat, *à gerendis* &c. quod nullus dubito quin rectius habeat. Δημήτηρ quaſi γῆ μήτηρ etiam Graecis dicitur. Vide Euſtath. ad Iliad. ξ p. 982. ed. Baſ. Orpheus apud Euſebium: Γῆ μήτηρ πάντων, Δημήτηρ πλουτοδότειρα. Artemidorus de Somn. lib. II cap. 44. Ἔτι καὶ τὴν Δήμητρα τῇ γῇ τὸν αὐτὸν ἔχειν λόγον φασὶ οἱ σοφοί. MUNCK. V. Spanh. ad Call. H. Cerer. vs. 2.

10 SEMPER ABUNDENT] 6. edd. *ſemper ſuperabundent.* In cod. Leid. ſuper τὸ *ſemper* ſcripta erat altera lectio, *vel ſuper.* Auguſtin. Soliloq. cap. 10. *Laudet te ſupereminens clementia, ſuperabundans miſericordia tua.* Tertullian. de Reſ. Carn. cap. 34. *Illic gratiam ſuperabundaſſe.* Vet. Interp. Epiſt. ad Rom. v. 20. *Ubi abundavit delictum, ſuperabundavit gratia.* ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις. MUNCK.

11 TERRAM RADICIBUS PROSERPENTEM] Grotius ad Capell. pag. 21. emendat, *terrae radicibus.* Haud opus putem. Proſerpina eadem, quae Iſis, Iſis autem terra. Vide Firmicum. Segetem autem terram dici quis neſcit? Iſidor. lib. VIII. cap. 11. *Proſerpinam, quod ex eâ proſerpant fruges.* Arnob. lib. III. *Quod ſata in lucem proferat, appellatam eſſe Proſerpinam.* Auguſt. C. D. VII. 20. *Quod filiam Cereris, id eſt, ipſam fecunditatem, quae à proſerpendo Proſerpina dicta eſſet, Orcus abſtulerat.* Hinc Proſerpina numinibus agricolarum accenſita. Vide Clariſſ. Graev. Lection. Heſiod. cap. 11. Varro apud Auguſtin. modo laudati libri cap. 24. *Tellurem putant eſſe Opem, quod operâ melior fiat: matrem, quod plurima pariat: Proſerpinam, quod ex eâ proſerpant fruges: Veſtam, quod veſtiatur herbis.* Cererem vides cum Proſerpinâ confundi, quod & ex lib. VIII. cap. 27. animadvertas, & Apulej. Mileſ. XI. Adde not. ad cap. 49. lib. II. Tzetzes in Lycophron. pag. 116. ed. Steph. Περσεφόνη δὲ καὶ Ἶσις ἡ Γῆ, καὶ Ῥέα, καὶ Ἑστία, καὶ Πανδώρα, καὶ ἕτερα μυρία ὀνομάζεται. Etiam Σελήνη. Vide Euſeb. Praepar. Euang. lib. II. p. 31 ed. Steph. Disjungit tamen Proſerpinam à Cerere Theo in Aratum: Αὐτὴν (κόρην) εἶναι καρπὸν, τὴν δὲ μητέρα τὴν γῆν. MUNCK. Plut. de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 367. dicit, Stoicos ſentire, eſſe Δήμητραν καὶ Κόρην, τὸ διὰ τῆς γῆς καὶ τῶν καρπῶν διῆκον. & pag 377. Φερσεφόνην δέ φησι που Κλεάνθης τὸ διὰ τῶν καρπῶν φερόμενον καὶ φονευόμενον πνεῦμα;

ram radicibus proserpentem, [1] quae & ἑκάτη Graece dicitur: ἑκατὸν enim Graece centum sunt. & ideo hoc illi nomen inponunt, quia [2] centuplicatum seges proferat fructum.

X. *Ceres.*

HANC etiam mater cum lampadibus raptam quaerere dicitur, unde & [3] lampadarum dies Cereri dedicatus est: illa videlicet ratione, quod hoc tempore cum lampadibus, id est cum Solis fervore, seges ad metendum cum gaudio requiratur.

XI.

μα; ποιητής δέ τις ἐπὶ τῶν θερυζόντων,

Τῆμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα κωλοτομεῦσιν.

Hinc iisdem honoribus mater & filia colebatur ab Atticis. Pausan. lib. I. cap. 37. pag. 89. Ἔστι δὲ καὶ Ζεφύρου τε βωμὸς, καὶ Δήμητρος ἱερὸν, καὶ τῆς παιδός. σὺν δέ σφισιν Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἔχουσι τιμάς. & inde Proserpina aeque ac Ceres numinibus agricolarum accensetur, imo Proserpinae raptus apud Graecos allegoricam non abs re creditur seminis in terra reconditi habuisse significationem. vid. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 20. & Graev. Lect. Hesiod. cap. XI.

1 QUAE ET 'ΕΚΆΤΗ] *Ut & Hecate* A. B. H. & I. *Unde &* &c. MS. Leid. Quam lectionem aliis omnibus praeferam. Hecate, Proserpina, Diana idem numen. Vide Etymol. in Ἑκάτη. Servium ad AEn. IV. 609. Schol. Theocrit. ad Eid. II. vers. 12. Albricus: *Diana, quae & Luna, Proserpina, Hecate nuncupatur.* Artemidorus de Hecate Chthonia: Γεωργοῖς δὲ ἐστὶ ἀγαθή. γῆ γὰρ εἶναι νενόμισται. MUNCK.

2 CENTUPLICATUM SEGES PROFERAT FRUCTUM] Ita & MS. Leid. non *Ceres* ut 5. edd. Prudent. lib. II. in Symm. *Talis nostrorum solertia centuplicatos Agrorum reddit fructus.* Καρπὸν ἑκατονταπλασίονα, ut est apud B. Lucam cap. VIII. vers. 8. Isidor. XIV. 5. *Glebis ita praepinguis, ut jacto ibi semine incremento poene centesimo fruges nascantur.* Capella de Proserpina lib. I. *Puellam accessibus gratulantem, quae ita plerunque frugem exposcentibus tribuit, ut magni numinis vota sint ei redhibere centesima.* Lege *centesimam* cum Leid. MS. *Centesima* ἰδικῶς dictum, ut *decima.* Varro Sat. περὶ κεραυνοῦ: *Majores solitos decumam Herculi vovere.* Moses Genes. XXVI. 12. Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσαν κριθήν. Unde *hordeum centenum eo quod plerique locis jactus seminis ejus in incrementum centesimum frugis renascatur*, ut loquitur Isidor. lib. XVII. cap. 3. *Centenarium fructum* appellat Chrysol. Serm. XV. *Centesimum* XIX. Confer Plinium lib. XVIII. 16. MUNCK. Vide G. J. Voss. lib. II. Idolol. Gent. cap. 29. & Ciofan. ad Ovid. VII. M. 74. ex Parrhasio ad Claudianum.

Ad CAP. X.

3 LAMPADARUM DIES] Ita & cum Commel. MS. Leid. non *lampadum*, ut 6. edd. Manil. lib. I. *Cui tertia lampada dispar Conspicitur.* Confer Voss. Vit. Sermon. lib. I. cap. 33. Caeterum dies hic erat quintus Eleusiniorum, quo matronae cum facibus incedentes repraesentabant Cererem in quaerenda Proserpina errantem. Consule Gronov. ad Senec. Agam. vers. 352. Lactant. lib. I. cap. 21. *Quam quia facibus ex AEtnae vertice accensis quaesisse in Sicilia Ceres dicitur, idcirco sacra ejus ardentium taedarum jactatione celebrantur.* MUNCK. Schol. Aristophan. Equit. vs. 782. Ἐρασθεὶς γὰρ Περσεφόνης ὁ Πλούτων ἥρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δήμητηρ δὲ μετὰ ΛΑΜΠΑ΄ΔΩΝ νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρχετο. Hinc Eleusinia mysteria Cereris & Proserpinae lampadas gestantes celebrabant. v. Schol. Soph. OEd. Colon. vs. 1041, 1046. & If. Casaub. ad Theophrast. Char. Eth. cap. 3. Unde & ipsa Proserpina Δαῖρα sive Δαείρα vocatur. v. Schol. Apoll. Rh. III. Arg. 846. Tzetz. ac Potter. ad Lycophron. v. 710. Caetera indicabit Meursius in Eleusiniis.

Ad CAP. XI.

4 'ΑΠΟ΄ΛΛΩΝ ENIM GRAECE PERDENS DICITUR] Ita & Firmicus in de E. R. P. Apud Macrobium lib. I. Sat. cap. 17. Cleanthes Lycium Apollinem appellatum notat, quod veluti lupi pecora rapiunt, ita ipse quoque humorem eripit radiis. Varias variorum etymologias, si desideres, ibidem invenies. Etiam Servius ad Ecl. V. vers. 65. aliam, cur ab ἀπολεῖν dicatur, reddit rationem. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 24. edit.

XI. *Apollo.*

Apollinem Solem dici voluerunt: [4] ἀπόλλων enim Graece perdens dicitur, quod fervore ſuo omnem ſuccum virentium decoquendo perdat herbarum. Hunc etiam divinationis deum voluerunt, ſive quod Sol omnia obſcura [5] manifeſtat in lucem, ſeu quod in ſuo proceſſu & occaſu ejus orbita [6] multimodos ſignificationum monſtret effectus. Sol vero dicitur aut ex eo [7] quod ſolus ſit, aut quod [8] ſolite

edit. Baſ. Ἀπόλλων δὲ παρὰ παλαιοῖς ὁ ἥλιος οὐκ εὐφήμως μὲν, ὅμως δὲ φοβερώτερον ὁ ἥλιος, εἰς ὃν ἀναφέρεται λοιμώδη νοσήματα. Quod ex AEgyptiorum diſciplinâ habet. Quâ de re dictum ad Hyg. Myth. cap. 121. MUNCK. Plut. de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 375. Ἐν δὲ ταῖς Ἑρμοῦ λεγομέναις βίβλοις ἱστοροῦσι γεγράφθαι περὶ τῶν ἱερῶν ὀνομάτων, ὅτι τὴν μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ ἡλίου περιφορᾶς τεταγμένην δύναμιν, Ὧρον, Ἕλληνες δὲ Ἀπόλλωνα καλοῦσι. Proclus in Chreſtomathia apud Photium pag. 988, 989. Ἡ δὲ Δαφνηφορία. ξύλον ἐλαίας καταστέφουσι δάφναις καὶ ποικίλοις ἄνθεσι, καὶ ἐπ' ἄκρου μὲν χαλκῆ ἐφαρμόζεται ΣΦΑΙ͂ΡΑ. ἐκ δὲ ταύτης μικροτέρας ἐξαρτῶσι. Deinde addit βούλεται δ' αὐτοῖς ἡ μὲν ἀνωτάτω ΣΦΑΙ͂ΡΑ ΤΟ'Ν ῞ΗΛΙΟΝ, ᾧ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα ἀναφέρουσιν, ἡ δὲ ὑποκειμένη, τὴν Σελήνην. τὰ δὲ προσηρτημένα τῶν σφαιρίων ἄστρα τε καὶ ἀστέρας, τὰ δέ γε στέμματα τὸν ἐνιαύσιον δρόμον. Hinc etiam Λοξίας vocatur, ut nonnulli cenſent. Confer Schol. Ariſtophanis in Pluto vs. 8. cum Tzetze ad Lycophron. vs. 1467. Plura adducerem, quibus per Apollinem nil niſi Solem eſſe intelligendum monſtrarem, ſed vulgaribus non inhaereo. Sol, ut Fulgentius putat, a Graecis Ἀπόλλων dicitur, quaſi ἀπολλύων qua voce tamquam proprio nomine uſus Joannes in Apocal. cap. IX. comm XI. Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου. ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει, ἈΠΟΛΛΥ'ΩΝ. De vocis etymo non convenit inter Antiquos. Adſcribam Plutarchi locum. De EI apud Delphos pag. 393. juxta quem Apollo Gr. Ἀπόλλων vocatur, utpote ἀρνούμενος τὰ πολλὰ, καὶ τὸ πλῆθος ἀποφάσκων. Ἰήιος (ſive ut Xylander Ἰνιος) ὡς εἷς καὶ μόνος, ut mox Noſter, *Sol vero dicitur aut ex eo, quod ſolus ſit.* Φοῖβον δὲ δήπου τὸ καθαρὸν καὶ ἁγνὸν οἱ παλαιοὶ πᾶν ὠνόμαζον. Vide Phurnutum de N D. c. 32.

5 Manifestat in lucem] Schol. Germ. qui totum hoc caput tranſtulit in commentaria ſua, *in luce.* Capella lib. II. *Nam tenebras probibens, retegis quod coerula lucet; Hinc Phoebum perhibens prodentem occulta futuri.* Pro *lucet* omnino ſcribendum *luce.* Caerula luce retegere eſt tenebras luce diſpellere. MUNCK.

6 Multimodos] Non improbo quidem. Avianus Fab. AEſop. *Quod tibi multimodo fulgerent membra colore.* Tertull. Geneſ. *Creſcite multimodo ventura in tempora partu.* Lib. de Anim. cap. 52. *Ut eſt multimoda conditio cauſarum.* Prudent. Hym. Cath. V. *Plagis multimodis cedere praeſidi.* Apulej. Dogm. Plat. p. 4. *Multimoda coitione.* Proſper. *Omnimodaque Mobilitate ruens in vulnera vulnere ſurgit.* Apul. Met. V. *Omnimodas voculas edocens retinere.* MS. tamen Leid. heic habet *multimodis.* Quo ſenſu *multimodè* auctor Ovid. Vetulae dixit. *Omnimodè* ad eandem formam Rufinus lib. XI. cap. I. *Rempublicam poſt nimias procellas omnimodè ratione nititur reparare.* Sed ibi *omnimodâ*, contra quam Gebhardus cenſet Crepund. lib. I. cap. 8. exiſtimo ſcribendum. Ipſum adi & Rhodium ad Scribon. p. 21. *Omnimodis* eſt in notis Tyronis pag. 4. Caſſian. Praefat. in Libr. de Inſtit. Monach. & lib. I. cap. 2. nec non apud Lucretium, Victor. Epiſcop. & Claudianum Mamertum. Videndus ad hunc Barthius p. 558. *Omnimodo* pariter adverbialiter repperi apud Tertull. de Anim. cap. 9. & Gregor. Dial. II. cap. 22. Ulpian. in Collat. Leg. Pithoean. Tit. VI. de Inceſt. Nupt. & VII. de Furibus & Poen. eorum. MUNCK.

7 Quod solus sit] Capella lib. II *Solem te Latium vocitat, quod ſolus honore Poſt patrem ſis lucis apex.* Cicero III. Nat. Deor. *Cumque tu ſolem, quia ſolus eſſet, appellatum dicas, ſoles ipſi quam multi à theologis proferuntur.* Lact. lib. II. cap. 9. *Unde ſolem appellatum Cicero vult videri, quod, obſcuratis ſideribus, ſolus appareat.* Iſidor. de Nat. Rer. cap. 24. *Sol appellatur, eo quod ſolus appareat, obſcuratis cunctis ſideribus.* Junil. African. Comment. in Geneſ. cap. I. *Sed & ortus ſol lunam ſtellaſque majore lumine, ne terram illuminent, impedit. Unde & nomen accepit, quod ſolus, obtunſis unà ſtellis cum Lunâ, per diem terras fulgeat.* Leg. *terris.* MUNCK.

8 Solite] *Solito* German. Schol. Utrum praeferas, parum refert. MUNCK.

lite per dies ſurgat & occidat. Huic quoque [1] quadrigam ſcribunt, illam ob cauſſam, quod aut quadripartitis temporum varietatibus anni circulum peragat: aut quod quadrifido limite diei metiatur ſpatium. Unde & [2] ipſius equis condigna [3] ſic nomina poſuerunt, id eſt Erythreus, [4] Actaeon, Lampos, Philogeus. Erythreus Graece rubeus dicitur, quod à matutino Sol lumine rubicundus exſurgat: Actaeon ſplendens dicitur, quod tertiae horae [[5] momentis] vehemens inſiſtens lucidior fulgeat: [6] Lampos vero ardens, dum [7] ad umbilicum diei [8] centratum conſcenderit circulum. Philogeus Graece terram amans dicitur, quod hora nona proclivior, vergens occaſibus pronus incumbat.

XII. *Corvus.*

[9] In hujus etiam tutelam corvum ponunt, ſive quod ſolus contra rerum naturam in mediis ipſis aeſtivis fervoribus [10] oviparos [11] pullulet

1 Quadrigam scribunt] Ita cum MS. Leid. B. A. H. I. & M. Sed L. *adſcribunt.* quod & marginem H. occupat. Sed nihil mutem. Chryſol. Serm. XI. *Sic ſcribant Diabolo mala, bona Deo.* Non diſſimiliter Capella lib. II. *Comminuendae frugis farrisque fragmenta Pitumno ſignat Italia.* Sed forſan ibi rectius ſcripſeris *aſſignat*, quod diſertim praeferunt membranae veteres Leid. Bibl. MUNCK.

2 Ipsius equis] Ita & 6. edd. Sed MS. Leid. & Schol. Germ. *Ipſis equis.* MUNCK.

3 Sic posuerunt] Τὸ *ſic* non habet Scholiaſtes. Mox pro *Erythreus* exhibet *Erythraeus*, pro *rubeus*, *ruber.* Sed *rubeus* proba vox eſt, ut oſtendi ad Hygin. cap. 136. MUNCK.

4 Actaeon splendens] *AEthon lucidus* Schol. German. ed Sanctandr. & Morell. Sed *Actaeon* cum Fulgentio antiquitus excuſi. Codex Leid. heic habet *Acteton*, unde *AEthon* vel *Phaeton* videtur faciendum. Vide notata à nobis ad Hyg. cap. 183. Morellium ad German. pag. 153. MUNCK.

5 (Momentis)] Agnoſcunt cum 6. edd. eam vocem codices Modii. Ignorat tamen Leidenſis. MUNCK.

6 Lampos] Malè *Lampros* Scholiaſt. Λάμπος eſt Homero. MUNCK.

7 Ad umbilicum diei] I. e. ad mediam partem. Umbilicus enim quaſi media pars animalis eſt. Plaut. Menaechm. Act. I. ſc. 2. vers. 45. *Dies quidem jam ad umbilicum eſt dimidiatus mortuus.* MUNCK. Eſt Graecorum imitatio, qui quidquid medium, aut in medio eſt conſtitutum, ὀμφαλὸν dixerunt Eurip. in Medea vs. 668. Delphos vocat, ὀμφαλὸν γῆς. Vet. Schol. explicat per τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης. v. Caſaub. ad Strabon. lib. IX. pag 642. Spanh. ad Callim. H. Jov. 45. & ad H. Cerer. 15 p. 673, 674. Aliter enim *umbilicum* Latini pro fine ſumunt, ut *ad umbilicum ducere* pro abſolvere, & *ad umbilicum pervenire*, quod notum eſt. Cujus locutionis fontem nobis aperit Manutius vir doctiſſimus ad Ciceronis lib. III. ad Fam. Ep. 7.

8 Centratum] Schol. Germ. *Contra arcticum.* Sed *centratum* cum 6. edd. etiam MS. Leid. Gloſſ. *mediatum.* MUNCK.

Ad CAP. XII.

9 In hujus tutelam corvum ponunt] Vide Albric. cap 4. Ovid. II. Met. vers. 544. *Sed ales ſenſit adulterium Phoebeius.* Quidam & cycnos ei ſacrarunt. Catal Pith. lib. IV. *Jam dimitte tuos, Paean ô Delphice, cycnos: Dignior haec vox eſt, quae tua templa colat.* Callim. Hymn. Apollin. vers. 5. Ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει. Scholiaſt. Ὄρνεον ἱερὸν Ἀπόλλωνος. Nimirum quia eſt μουσικώτατος, ut ait Theo in Aratum. Adde quae Hierogl. lib. 23. p. 165. congeſſit Pier. Valer. MUNCK. De Cycnis Apollini ſacris ad Hygini lib. II. cap. 8. egi. Corvum Apol-

let foetus. Unde & Petronius,

Sic contra rerum naturae [12] *munera notae,*
Corvus [13] *maturis frugibus ova refert.*

Sive quod in [14] horoſcopicis libris, ſecundum Anaximandrum, ſive etiam ſecundum Pindarum, ſolus inter omnes aves ſexaginta quatuor [15] ſignificationes habet vocum.

XIII. *Laurus.*

In hujus etiam tutelam laurum adſcribunt, unde etiam eum amaſſe Daphnen dicunt, Penei fluminis filiam. Et unde laurus naſci poſſet, niſi de fluvialibus aquis? Maxime [16] quia ejuſdem Penei fluminis ripae lauro abundare dicuntur. At vero amica Apollinis ob hanc rem vocitata eſt, quia illi, qui de interpretatione ſomniorum ſcripſerunt,

pollini avem eſſe ſacram docet Plutarch. de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 379. Ἕλληνες μὲν γὰρ ἔνγε τούτοις λέγουσιν ὀρθῶς καὶ νομίζουσιν, ἱερὸν Ἀφροδίτης ζῶον εἶναι τὴν περιστερὰν, καὶ τὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸν κόρακα, τοῦ Ἀπόλλωνος. Imo dicitur Apollinis quaſi ἄγγελος, unde Herodot. lib. IV. cap. 15. Τότε δὲ, ὅτε εἵπετο τῷ θεῷ (Απόλλωνι), εἶναι κόραξ, καὶ τὸν, εἰπόντα ταῦτα ἀφανισθῆναι. Adde Spanh. ad Callim. H. Apoll. vs. 66, 67.

10 Oviparos] MS. Leid. *Ovipares.* Perperam. Sic *frugipari foetus* apud Lucret. initio lib VI. uti emendat Nob. Heinſ. ad Lib. II. Met. vers. 275. Activè *ovipara alvus* dicitur Auſonio in Moſellâ. *Floriparum ver* in Technopaegnio. Activè etiam Apulejus Apol. *Quibus membris & cauſis diſcreverit natura viviparos eorum & oviparos. Ita enim appello, quae Graeci* ζωοτόκα καὶ ᾠοτόκα. MUNCK.

11 Pullulet foetus] Eſaias apud Lactant. lib. IV. cap. 12. *Aperiatur terra, & pullulet Servatorem.* Caſtor Epiſt. ad Caſſian. *Fruges juſtitiae valeant pullulare.* Apulej. IV. Met. *Terras Venerem aliam pullulaſſe.* Ita *germinare* cum accuſandi caſu Deuter. XXIX. 18. *Radix germinans fel & amaritudinem.* Jobi cap. VIII. 19. *Ut rurſum de terrâ alii germinentur.* Et ſic ſaepe cum alii Eccleſiaſtici ſcriptores, tum praeſertim Ambroſius in Hexaëm, in quo & lib. III. cap. 3. habes, *Rediviva caſtanea, quae ſimul ut exciſa fuerit, tanquam ſilvam ex ſe pullulare conſuevit.* MUNCK.

12 Munera notae] *Nota* habent Petron. edd. in quibus plenius haec leguntur. *Tota* edidit Scaliger in Catalectis. MUNCK.

13 Maturis frugibus] Plin. lib. X. cap. 12. *Corvi ante ſolſtitium generant, iidem aegreſcunt ſexagenis diebus, ſiti maximè, antequam fici coquantur auctumno.* Qua de re vide fabulam apud Theonem in Aratum, Hygin. Aſtron. II. 40. German. Schol. in Hydrâ & AElian. Animal. lib. I. cap. 47. Vera ratio eſt, quam idem AElianus habet lib. II. cap. 5. *AEſtate, quod alvi fluxu ſe laborare planè ſciat, idcirco ab humidis alimentis ſe continet.* Aliam cauſam cur Apollini ſacer ſit corvus, ex Porphyrio affert Pier. Valer. Hier. lib. 23 MUNCK.

14 Horoscopicis] Genethliacis. Eſt enim ὡροσκόπος idem quod θέμα & γένεσις. MUNCK.

15 Significationes habet vocum] Plin. lib. X. cap. 12. *Corvi in auſpiciis ſoli videntur intellectum habere ſignificationum ſuarum.* MUNCK. Eſt & avis πολυχρόνιος, ἐννέα γὰρ ἀνδρῶν ζῇ γενεὰς, καθ' Ἡσίοδον, ὁ κόραξ, ut Tzetzes ait ad Lycophron. vs. 794. ubi & vide Cl. Potter. Praecipua cauſſa eſt, quod creditur καὶ μαντικὸν τὸ φθέγμα πολλάκις ἔχειν, ut docet Phile de Animal. propr. cap. 6.

Ad CAP. XIII.

16 Quia ejusdem] Lege cum 6. edd. & MS. Leid. *quia & ejuſdem.* MUNCK.

1 Phi-

runt, ut Antiphon, [1] Philocrus, & [2] Artemon, & Serapion Afcalonites, promittant in libris fuis, laurum fi dormientibus ad caput pofueris, [3] vera fomnia effe vifuros.

XIV. *De novem Mufis.*

Huic etiam Apollini novem [4] deputant Mufas, ipfumque decimum Mufis adiciunt: illa videlicet cauffa, quod humanae vocis decem fint modulamina, unde & cum decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & lex divina [5] decachordon dicit pfalterium. Fit ergo vox quatuor dentibus [6] econtra pofitis, quos lingua percutit: è quibus

1 Philocrus] Scriverius margini illeverat, *forte Philochorus.* Quod rectum effe nemo negaverit. Nam Philochorus, tefte Athenaeo lib. xv. librum fcripfit περὶ μαντικῆς. Et procul dubio is ipfe eft, cujus meminit his verbis Scholiaftes Sophocl. OEdip. Tyrann. vers. 20. Διὰ τῶν ἐμπύρων ἐμαντεύοντο οἱ ἱερεῖς, ὥς φησι Φιλόχορος. Error inde ortus, quod fine afpiratione primitus fcriptum fuerat à Fulgentio *Philocorus*, ut legitur quoque apud Servium ad ÆEn. VIII. vers. 600. Cl. Tollius annotaverat: *Philiftion Locrus, ut apud Gellium Lib. xvij. cap. ij.* Sed alterum praeferendum. Audi Tertull. de Anim. cap. 46. ubi de Somniis agit: *Quanti autem commentatores & adfirmatores in hanc rem, Artemon, Antiphon, Strato, Philochorus, Epicharmus, Serapion, Cratippus, & Dionyfius Rhodius, Hermippus, tota faeculi literatura.* MUNCK.

2 Artemon] Videtur ille effe, de quo Plinius lib XXVIII. cap. I. Hadrianus Junius lib. I. Animadverf. cap. 13. *Artemon Milefius, qui ad XXIV. Onirocriticon libros confcripfit.* Viginti duo fuerunt, fi Artemidoro fides lib. II. 49. Καί τοι Γεμίνου τοῦ Τυρίου, καὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως, καὶ Ἀρτέμωνος Μιλησίου, τοῦ μὲν ἐν τρισὶ βιβλίοις, τοῦ δὲ ἐν πέντε, τοῦ δὲ ἐν εἰκοσιδύο πολλοὺς ὀνείρους ἀναγραψαμένων. Alii Artemones funt, de quibus Voffius in de Hiftor. Graecis p. 236. Malincrot. Paralip. pag. II. MUNCK.

3 Vera somnia esse visuros] Alias caufas affert Vulcanius ad Callim. Hymn. Apoll. vers. I. quibus haec erat addenda. Servius ad AEn. I. 333. obfervat ideo ei laurum confecratam, quia haec arbor fuffimentis purgationibufque adhibeatur, ut oftendatur, nullum templum ejus, nifi purum, ingredi debere. Confer Gyrald. Part. II. Dial 16. Diacon. in Hefiod. p. 229. ed. Heinf. Pierium Valer. Hierogl lib. I. p. 372. ed. Baf. Pafch. in de Coron. lib. VIII. 13. Plin. lib. XV. 30. Conftantin. Geopon. lib. XI. cap. 3. MUNCK. Serv. ad III. AEn. 91. *LAURUS DEI, quia in Delo infula Laurus Apollini confecrata eft —— aut quia traditur, Latonam duas laurus complexam, Dianam & Apollinem enixam.* Cur vero laurus in luftrationibus adhibeatur, docebit J. Perizonius ad AEliani lib. III. V. H. cap. I. Futuri quamdam praefenfionem etiam laurus habere olim credebatur, vid. Brouckh. ad Tibull. II. v. 63.

Ad CAP. XIV.

4 Deputant] Adfcribunt, adfignant. Familiare huic fcriptori verbum eft. Schol Horat. in lib. IV. od. I. *Cujus facris deputata eft.* Corippus lib. IV. *Et loca, quae populis praefectus deputat urbis.* Chryfol. Homil. pag. 9. *Deputatur porcis.* Fulgent. Rufp Epift. ad Gallam: *Confortis quinque fapientum virginum deputata.* Sed aliam caufam, cur novem Mufae adfignentur Apollini, innuit Horat Schol. ad lib. II. od 19. *Quidam ipfum Solem, ipfum Apollinem, ipfum Dionyfium eundem effe volunt: nam ut Apollini novem Mufae, ita Soli novem circuli funt, & Dionyfio fimilis Baccharum chorus.* MUNCK.

5 Decachordon psalterium] Pfal. XXXII. I. Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Pf. XCII. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ᾽ ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Ifidor Or. lib. II. cap. 2. *Pfalterio autem decachordo ufi funt propter numerum decalogi legis.* Ibidem explicat qua formâ fuerit, & quid à citharâ differat. Quod autem propter numerum decalogi legis decem inftructum fuiffe chordis pfalterium ait, id fenfit etiam Auguftinus Confeff. lib. III. cap. 8. *Vivitur*, inquit, *male adverfus tria & feptem, pfalterium decem chordarum, decalogum tuum.* Pfalmos non invenuftè *odas decem chordarum*

bus ſi unus minus fuerit, ſibilum potius quam vocem reddat neceſſe eſt. Duo labia velut cymbala, verborum commoda modulantia: lingua ut plectrum, quae curvamine quodam vocalem format ſpiritum: [7] palatum, cujus concavitas profert ſonum: gutturis fiſtula, quae tereti meatum [8] ſpiritalem praebet excurſu: & pulmo, qui velut [9] aërius follis concepta reddit ac revocat. Habes ergo Muſarum novem vel Apollinis ipſius [10] redditam rationem, ſicut in libris ſuis Anaximander Lampſacenus, & [11] Zenophanes Heracleopolites exponunt: quod & alii firmant, ut Piſander Phyſicus, & [12] Euxemenes in libro θεολογουμένων. Nos vero novem Muſas doctrinae atque ſcientiae dicimus modos. hoc eſt, [13] prima Clio, quaſi cogitatio prima diſcendi:

rum appellat Sedulius Paſchal. lib. I. *Cur ego Davidicis adſuetus cantibus odas Chordarum reſonare decem.* MUNCK.

6 E contra] E regione, exadvorſum, ut loquitur Terent Ad. IV. I. Noſter Libell. de Priſc. Sermon. *Cicatrices habuiſſe è contra*, h. e. adverſas, in pectore. Feſtus Pauli in *Veſticeps. E contra inveſtis eſt, qui necdum pubertate veſtitus eſt.* Chryſol. Serm. Hom. IX. *E contra platea trivium eſt, cum in ſecreto facit hypocrita nil ſecretum.* Cenſet Voſſ. Comment. de Vit. Serm. lib. I. cap. 25. natum ex compendioſâ ſcriptura *econtra*, pro *è contrario.* Uſurpatum illud *econtra* etiam a Salviano video lib. III. p. 77. *At nos econtra, non extraneis tantum, ſed etiam proximis nocemus.* MUNCK.

7 Palatum] Neutro genere effert, ut Iſidor. lib. XI. cap. I. *Palatum noſtrum, ſicut coelum, ſurſum eſt poſitum.* Unde & οὐρανίσκος Graecis dicitur. MUNCK.

8 Spiritalem] Ita quoque ſemper ſcribunt Claudianus Mamertus, Caſſianus, Tertullianus aliique infimae aetatis ſcriptores. Cyprian. Serm. VI. *Spiritaliter adoremus.* Tract. III. *Auditum ſpiritalis gratiae admitterent.* Canon Eccleſ. Exigui pag. 40. *Ad lavacrum ſpiritale adducerent.* Lactant. de Opiſ. Dei cap. II. *Duas eſſe per collum fiſtulas neceſſe eſt, cibalem, ac ſpiritalem; quarum ſuperior ab ore ad ventrem ferat, inferior à naribus ad pulmonem.* Nec unquam aliter exarari eam vocem deprehendes apud Ruſpenſem illum Epiſcopum, cui hanc Mythologiam aſſerunt nonnulli. MUNCK.

9 Aerius follis] Uſi eadem comparatione Horatius etiam lib. I. 4. & Perſius Sat. 5. Tertull. de Anim. cap. 10. *Ita & ſpirari cur non putes ſine pulmonum follibus, & ſine fiſtulis arteriarum?* MUNCK.

10 Redditam rationem] Aliae rationes, cur Muſae ſint novem, ad Heſiod. Ἐργ. vers. I. aſſeruntur à Tzetze. MUNCK.

11 Zenophanes] Ita & MS. Leid. Sed 6. edd. *Leophantes.* Forte verius eſt *Xenophanes* vel *Xenophantus.* MUNCK.

12 Euxemenes] Cod. Leid. *Euſimines.* Voſſius Hiſtor. Graec. p. 280. tentat, *Echemenes.* MUNCK.

13 Prima Clio] Phurnutus de N. D. cap. 14. Κλειὼ μὲν μία τῶν Μουσῶν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ κλέους τυγχάνειν τοὺς πεπαιδευμένους, καὶ τοὺς ἑτέρους κλεΐζειν. Κλείειν proprie notat carminibus celebrare. Apollon. Rh. I. 59. & Graev. Lect. Heſiod. cap. I. Hinc etiam fingitur ἡ μὲν Κλειὼ εὑρηκέναι τὴν ἱστορίαν. v. Schol. Apoll. Rh. III. I. Hinc puto etiam fictum eſſe nomen mulieris iſtius vinoſae, de qua haec narrat AElianus lib. II. V. H. cap. 41. ΚΛΕΙΩ', φασιν, ἐς ἅμιλλαν ἴσως, οὐ γυναιξὶ μόναις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς συμπόταις, δεινοτάτη πιεῖν ἦν, καὶ ἐκράτει πάντων. Κλειὼ nihil hic aliud notat, quam mulierem famoſam, quod certe iſti feminae inditum eſt ad proprium nomen celandum a Phalaeco in Epigr. apud Athenaeum lib. X. cap. XI. p. 440. Κλέος & in malam partem ſumitur. Thucydid. lib. II. cap. 45. Καὶ οἷς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι ΚΛΕ'ΟΣ ᾖ. Ab artibus, & moribus ſaepius dari cognomina, quae in propria aliquando nomina mutata ſunt, docui ad Hygini fab. 192. Inter ea recenſeo, non tantum hanc *Clio*, ſed & *Cliten* Cyzici uxorem & ſponſam, unde & fons *Clite*, de quo Apollon. Rh. I. 1068.

Πάνται τάγε κρήνην τεῦξαν θεαί, ἣν καλέουσιν
ΚΛΕΙ'ΤΗΝ, δυστήνοιο ΠΕΡΙΚΛΕΕ'Σ οὔνομα νύμφης.

Vide de hac *Clite* Schol. ad vs. 1063. & 1069. Quod & nomen Gratiarum eſt. Pauſan. lib. III. cap.

di: κλέος enim Graece fama dicitur: unde & Homerus: ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, id est, Nos vero solam famam audivimus. Et alio loco, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος. Et quoniam nullus scientiam quaerit, nisi in qua famae suae protelet dignitatem, ob hanc rem prima κλειὼ adpellata est, id est cogitatio quaerendae scientiae. secunda εὐτέρπη, quod latine bene delectans dicimus: quod primum sit scientiam quaerere, secundum sit delectari, quod quaeras. [1] Tertia μελπομένη, quasi μελέτην ποιουμένη, id est meditationem faciens permanere: ut sit primum velle, secundum desiderare, quod velis, tertium instare meditando ad id, quod desideras. Quarta θάλεια, id

cap. 18. pag. 254. Ἐς Ἀμύκλας δὲ κατιοῦσιν ἐκ Σπάρτης, ποταμός ἐστι Τίασα. θυγατέρα δὲ νομίζουσιν εἶναι τοῦ Εὐρώτα τὴν Τίασαν. καὶ πρὸς αὐτῇ Χαρίτων ἐστὶν ἱερὸν, Φαεννᾶς, καὶ Κλητᾶς (Dorice pro Φαεννῆς & Κλειτῆς) καθὰ δὴ καὶ Ἀλκμὰν ἐποίησεν. & idem nomen restituo Schol. Eurip. in Oreste vs. 626. οὗτος (Εὐρώτας) ἐκ Κλήτης (lege Κλητῆς pro Κλειτῆς) ἴσχει θυγατέρα Σπάρτην. Ubi paullo ante pro Πολύκλωνα recte Πολυκάονα legit Kuhnius ad Pausan. lib. III. cap. I. p. 203. Plurimum certe lucis ad distinguenda ab epithetis nomina propria adferret Herodianus, qui, ut Schol. Euripidis in Hippolyto vs. 408. docet, scripsit μονόβιβλον περὶ κυρίων, καὶ ἐπιθέτων, καὶ προσηγορικῶν. De quo haec ait λέγει εἶναι τὰς πρῶτον πορνευσάσας θυγατέρας Εὐρυπύλου, οὐ τοῦ Κώου, ἀλλὰ ἄλλου τινός. Ἔστι δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ΜΟΡΦΗ' καὶ ΚΛΥΤΗ'. Quae nomina certe fuere epitheta, id quod & ex nomine Μορφὴ patet: unde ipsa Venus a Laconibus colitur, cognominata Μορφώ. Pausan. lib. III. cap. 15. pag. 246. Ναῶν δὲ, ὧν οἶδα, μόνῳ τούτῳ καὶ ὑπερῷον ἄλλο ἐπῳκοδόμηται ΜΟΡΦΟΥ͂Σ ἱερόν. ἐπίκλησις μὲν δὴ τῆς Ἀφροδίτης ἐστὶν ἡ ΜΟΡΦΩ'. Adde quae ad Hyginum pag. 320. & in Obs. Misc. Vol. X. Tom. III. pag. 391. notavi.

1 TERTIA ΜΕΛΠΟΜΕ'ΝΗ] Ficta esse fictarum dearum vocabula dubitat nemo. Sed nostrum Linguae Graecae fuisse plane rudem patet. Μελπομένη enim est participium medium a verbo activo μέλπειν, quod notat lyra, cithara, cymbalis, aut fistula deorum & hominum laudes cantare. Apollon. Rh. I. 569.

Τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ
Οἰάγροιο πάϊς Νηοσσόον, εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν.

Sophocl. Philoct. vs. 212.

Οὐ μολπὰς σύριγγος ἔχων,
Ὡς ποιμὴν ἀγροβότας.

Eurip. in Bacchis vs. 155.

Μέλπετε τὸν Διόνυσον
Βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων.

Praeterea etiam notat voce lugubri suam aut alterius sortem deplorare. Eurip. in Andromache vs. 1037.

Πολλαὶ δ' ἀν' Ἑλλάνων
Ἀγορὰς ἀχόρους στοναχὰς
Μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι.

In Medea vs. 149.

Ἰαχὰν, οἵαν ἁ δύστανος μέλπει νύμφα.

Inprimis vero in Supplic. vs. 773.

Ἀιδοῦ τε ΜΟΛΠΑ'Σ ἐκχέω δακρυρρόους
Φίλους προσαυδῶν, ὧν λελειμμένος τάλας,
Ἔρημα κλαίω.

Recte igitur haec Musa μελπομένη dicitur, quae juxta Schol. Apoll. Rh. III. I. fingitur invenisse ᾠδὴν, quae vox multa significat. ᾠδαὶ enim sunt, quibus deorum laudes in sacris cantabant Gentiles. Spanh. ad Callim. H. Jov. vs. I. Praeterea carmina, quibus inlustrium virorum egregia facinora praedicabantur, & inmortalitati consecrabantur; quae Musarum filiae vocantur a Pindaro. O. Nem. IV. vs. 4. Αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θυγατέρες ἈΟΙΔΑΙ'. Vide ibi Vet. Schol. Phurnut. cap. XIV. ait Μελπομένη δὲ ἀπὸ τῆς μολπῆς. —— μέλπονται γὰρ οἱ ἀγαθοὶ ἀπὸ πάντων, καὶ μέλπουσι καὶ αὐτοὶ τοὺς περὶ αὐτῶν γεγονότας, quorum maturam mortem saepius posteri deplorant, quem lugubrem cantum etiam ᾠδὴ a Melpomene inventa exprimit. Sophocl. Electr. vs. 85. Ὦ φάος ἁγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἀὴρ, ὥς μοι Πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς, Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου Στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων, ubi Electra deflet patris interfecti necem. De caeteris Musis haec Schol.

id eſt capacitas, velut ſi dicatur πθεὶς θάλειαν, id eſt ponens germina: unde & Epicharmus comicus in Diphilo comoedia ait: [2] θαλὸν ὡς ὀ βλέπῃ βούλιμος ἐπέταξεν, id eſt, germen dum non videt, fames conſumit. Quinta πολύμνεια, quaſi [3] πολυμνήμην, id eſt multam memoriam faciens dicimus; quia poſt capacitatem eſt memoria neceſſaria. Sexta ἐρατώ, id eſt, εὗρον ὅμοιον, quod nos latine inveniens ſimile dicimus: quia poſt ſcientiam & memoriam juſtum eſt, ut aliquid ſimile & de ſuo inveniat. Septima [4] τερψικόρη, id eſt, [5] delectans inſtructione: unde & Hermes [6] in Pimandre libro ait: [7] ἐκ κόρου τροφῆς ἢ ἐκ κούφου σώματος, id eſt, abſque inſtructione eſcae & vacuo

Schol. Apoll. Rh. l. l. Θάλεια δὲ (λέγεται εὑρηκέναι) γεωργίαν, καὶ τὴν περὶ τὰ φυτὰ πραγματείαν. Quocum confer Plutarch. lib. IX. Sympoſiac. Quaeſt. 14. p. 744, 745. Καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ γεωργοὶ τὴν Θαλείαν οἰκειούμεθα, φυτῶν, καὶ σπερμάτων εὐθαλούντων καὶ βλαστανόντων ἐπιμέλειαν αὐτῇ καὶ σωτηρίαν ἀποδιδόντες. Virg. Ecl. IV. 2. *Noſtra neque erubuit ſylvas habitare Thalia.* Phurnutus vero Θάλεια δὲ, ἤτοι διὰ τὸ θάλλειν τὸν βίον αὐτῶν (πεπαιδευμένων) reſpiciens ad metaphoricam verbi θάλλειν ſignificationem. Pindarus ait Olymp. Od. IX. vs. 37. de Opunte Θάλλει δ' ἀρεταῖς ἴσον καὶ Κασταλίᾳ. ubi vide Vet. Schol. Sophocl. Antig. 713.

> Τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
> Ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί.

Vers. 1178. dixit

> Θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ.

In primis iterum Pindarus O. Iſthm. V. vs. 21.

> Τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετὰ
> Φυλακίδα κεῖται.

Confer. O. Iſthm. III. vs. 10. & Od. Pyth. IV. 115. Deinde addit Phurnutus de Thalia, ἢ διὰ τὸ ἔχειν αὐτοὺς καὶ τὴν συμποτικὴν ἀρετὴν, ἐπιδεξίως καὶ ἐμμελῶς ἀναστρεφομένους ἐν ταῖς ΘΑΛΕΊΑΙΣ. Quae ita leguntur apud Plutarch. l. l. pag. 746. Τῆς δὲ ἐπιθυμίας τὸ μὲν περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡ Θαλία κοινωνητικὸν ποιεῖ καὶ συμποτικὸν ἐξ ἀπανθρώπου καὶ θηριώδους, διὸ τοὺς φιλοφρόνως καὶ ἱλαρῶς συνιόντας ἀλλήλοις ἐν οἴνῳ, ΘΑΛΙΑ'ΖΕΙΝ λέγουσιν, οὐ τοὺς ὑβρίζοντας καὶ παροινοῦντας. Pergit Apollonianus Scholiaſtes: Εὐτέρπη δὲ μαθήματα, Τερψιχόρη παιδείαν, Ἐρατὼ ὄρχησιν. Πολυμνία λύραν. (Athenaeus lib. V. cap. 25. p. 182. refert, ἐν γοῦν Μιτυλήνῃ μίαν τῶν Μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ἔχουσαν σαμβύκην) - - - Οὐρανία ἀστρολογίαν. Καλλιόπη ποίησιν, in quibus artibus horum nominum etymologiam facile invenias, ſi quae de his Muſis proferunt Plutarchus, & Phurnutus locis laudatis, cum hujus Scholiaſtae verbis conferas.

2 ΘΑΛΟ'Ν 'ΩΣ ΟΥ' &c.] In codice Leid. legitur: AEIAM CYAMON LIMANTI CAPTINNI. *id eſt, germina dum viderit, famem conſumit.* Quid inde exſculpi poſſit, alii viderint. Pro vulgato ἐπέδεξεν libenter cum Scriverio reſcripſerim ἐπάταξεν. Deinde pro θαλὸν ſuſpicor ex veſtigiis MS. ſcripſiſſe θάλειαν. MUNCK.

3 ΠΟΛΥΜΝΗ'ΜΗΝ] Legendum πολυμνήμη, vel cum M. & L. ſcribendum, *Quintam* πολύμνειαν &c. Schol. Horat. ad lib. I. od. I. Polymneïa. *Haec etiam una eſt muſarum, dicta quaſi multae memoriae.* Unde Lucian. Dialog. de Saltat. Μνημοσύνην, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς Πολύμνειαν ἵλεων ἔχειν αὐτῇ προσήκει). MUNCK.

4 ΤΕΡΠΣΙΚΟ'ΡΗ] Cum caetera Muſarum, tum & hoc Latinè ſcribere malim, *Terpſicore.* Omittit aſpirationem, ut ſolent infimi aevi ſcriptores cum vetuſtiſſimis. Talia ſunt in notis Tyron. p. 59. *Clamis, Clamidatus, Conca, Concilium.* Pro *Chlamys, Chlamydatus, Concha, Conchylium. Concicla,* pro *Conchicla* ſive *Conchicula* apud Apitium lib. V. cap. 4. Contra aſpirationes obtrudunt, ubi nihil illis opus, velut pag. 163. *Archa, archarius, archiſellium.* MUNCK.

5 DELECTANS INSTRUCTIONE] *Inſtructionem* A. H. & I. cum MS. Leid. Sed alterum praefero. MUNCK.

6 IN PIMANDRE LIBRO] Perperam *in Opimandre libro* A. B. H. & I. & MS. Leid. Scripſerim, *Poemandre.* Scripſit Hermes Triſmegiſtus librum, cui titulus erat Ποιμάνδρης; exſtatque adhuc hodie. Vide Geſner. Biblioth. in *Mercurius.* MUNCK.

7 'ΕΚ ΚΟ'ΡΟΥ ΤΡΟΦΗ'Σ &c.] Mirificè heic

vacuo corpore. Ergo poſt inventionem oportet te etiam diſcernere ac dijudicare quid invenias. Οὐρανία octava, id eſt, coeleſtis: poſt dijudicationem enim eligis, quid dicas, quid deſpuas: eligere enim utile, caducumque deſpuere, coeleſte ingenium eſt. Nona καλλιόπη, id eſt, optimae vocis: unde & Homerus ait, θεᾶς ὄπα φωνησάσης, id eſt deae vocem clamantis. Ergo hic erit ordo: primum eſt, velle doctrinam. ſecundum eſt, delectari quod velis. tertium eſt, inſtare ad id, [1] quo delectatus es. quartum eſt, [2] capere, ad quod inſtas. quintum eſt, memorari quod capis. ſextum eſt, invenire de tuo ſimile, [3] ad quod memineris. ſeptimum eſt, judicare quod invenias. octavum eſt, eligere de quo judicas. nonum, bene proferre, quod elegeris.

XV. *Phaeton.*

Hic etiam cum Clymene nympha coiens, [4] Phaëtonta dicitur genuiſſe,

variant edd. Videtur ſcribendum, quantum ex collatione eorum colligere potui, ἄνδυ κόρυ τροφῆς, καὶ ἐκ κύφυ σώματος. Ἄνδυ eſt *abſque*. Et id videntur velle B. M. & L. in quibus ἀκυρογτροφῆς exhibetur. Sed imponit nobis Fulgentius. In Poemandre Hermae pag. I. Ed. Turneb. ita legitur: Ὥσπερ οἱ ἐν ὕπνῳ βεβαρημένοι ἐκ κόρυ τροφῆς, ἢ ἐκ κόπυ σώματος. Quae quam longè aliam efficiant ſententiam, quilibet videt. MUNCK.

1 Quo delectatus es] MS. Leid. *Quod deſideratum eſt.* MUNCK.

2 Capere ad quod instas] Perperam 6. edd. *Capere id quod inſtas.* Dixit enim ſuperius: *Inſtare meditando ad id, quod deſideras.* Τὸ *id* ſubaudiendum eſt. Cyprian. lib. IV. ep. 21. *Secundum quod frequenter deſideraſtis.* Leo Epiſt. Decret. p. 16. *Secundum quod ſacerdotio competit.* Vetus Interpres Luc. cap. XXII. 2. *Et quidem filius hominis ſecundum quod definitum eſt vadit.* Cap. XXI. 4. *Ex quod deeſt illi omnem victum ſuum quem habuit miſit.* Ambroſ. Hexaem. I. cap. 8. *Secundum quod dixit Propheta.* MUNCK.

3 Ad quod memineris] 5. edd. *Ad id quod* &c. Sed illud *id* ſubaudiri vult, ut modo *capere ad quod inſtas*, pro *capere id ad quod inſtas.* Barthius Adverſ. lib. XXXVII. cap. 12. finem hujus capitis de ordine & officiis Muſarum, ut obſervationem hactenus ἀνέκδοτον, è vetere membranâ ita profert: *Ordo Muſarum hinc intelligitur: Primum eſt velle doctrinam. Secundum, delectari quod velis. Tertium inſtare in id, quo delectatus es. Quartum capere in id quod inſtas. Quintum memorari quod ceperis. Sextum invenire de tuo aliquid ſimile illi, quod memineris. Septimum judicare quod inveneris. Octavum eligere de quo judicas. Nonum bene proferre quod elegeris.* MUNCK.

Ad CAP. XV.

4 Phaetonta] MS. *Phetonta.* Scriptum puto à Fulgentio fuiſſe *Phaetonta.* Capella lib. IX. *Phaetontos ardens ſcandet axem Delius.* Familiaris ea ſcribendi ratio deterioris aetatis ſcriptoribus. Vide quae notavi ad Hyg. cap. 86. MUNCK.

5 Consumantur] Ita quidem editi omnes. Legendum tamen puto cum MS. Leid. *concremantur.* MUNCK.

6 Arethusa] Lego, *Phaëthuſa.* Vide quae notavi ad Hyg. Geneal. Certe nulla Arethuſa inter Phaethontidas apud ullum, quod ſciam, alium reperitur ſcriptorem. Servius ad AEn. X. 189. *Hujus interitum flentes ſorores Phaëtuſa & Lampetuſa in arbores mutatae ſunt deorum miſeratione, ut hic dicit in populos, ut in Bucolicis, in alnos.* MUNCK.

7 Guttis] MS. Leid. *guttulis.* Quod ut magis Africanum, cum ſit ὑποκοριστικὸν, praefero. Venuſtè ſanè *deplorant guttis* dixit. Nam guttae iſtae

nuisse, qui paternos currus adfectans, sibi atque mundo concremationis detrimenta conflavit. Semper ergo Sol cum aqua coiens, aliquos fructus gignat necesse est; qui eo quod terris exsilientes adpareant, phanontes dicuntur: Φαίνων enim Graece adparens dicitur. qui quidem fructus ad maturitatem sui solis ardorem quaerant necesse est: quo adcepto, omnia fervoris incendio [5] consumantur. Hujus etiam sorores [6] Arethusa, Lampetusa, quae gemmeis ac tralucentibus fraterna deplorant [7] guttis incendia, succinaque diruptis jaciunt inaurata corticibus. [8] Soror etiam totius germinis arbor est, quae una eademque fervoris humorisque jugalitate gignuntur. Itaque istae arbores, quae [9] succinum sudant, dum maturis frugibus solis fervor torrentibus ipsis Junio Julioque mensibus incendiosior Cancri atque Leonis tetigerit metas, tunc istae arbores aestu valido fissis corticibus succum sui liquoris, in Eridano flumine aquis [10] durandum, emittunt.

XVI.

istae à Latinis *lacrymae*, à Graecis δάκρυα dicuntur. Non minus eleganter ergo Honorius Carm. de Pascha: *Lacrymat sua gaudia palmes.* Hegesipp. de Excid. Hier. lib. I. *Destillat humor lacrymis pulchrè rorantibus.* Ambros. Hexaem. III. 15. *Quod electrum lacryma virgulti sit.* Servius ad Ecl. VI. 62. *Sorores Phaëtontis succina flevisse dicuntur.* Plin. lib. XXXVII. 2. *Lacrymis electrum omnibus annis fundere.* Unde *electrum lacrymosum* vocatur à Marone in Ciri. Pallad. Februar. Tit. 30. *Vites, quae lacrymarum nimietate tabescunt, & deplorando vim roboris sui avertunt à fructu.* Ovid. de Myrrhâ Met. X. 501. *Est honor & lacrymis.* Et vers. 514. *Lacrymis unxere parentis.* MUNCK.

8 SOROR ETIAM] MS. Leid. *Soror enim.* Quod praefero. Contrarium vitium occupavit Hygin. II. Astron. 3. * *Nonnulli enim dixerunt hunc draconem à Gigantibus Minervae objectum esse.* Posuerunt illic asteriscum, quasi nonnulla desiderarentur. At sanatus est locus, si pro *enim* scribas *etiam* ex ed. Venet. anni 1485. MUNCK.

9 SUCCINUM SUDANT] Ambros. cap. 15. lib. III. Hexaëm. *Disparem quoque balsami guttam odorata orientis ligna sudare produntur.* [illegible], ut *stillare* apud Isidor. lib. XVII. 7. *Haec sola arbor gummi glutinosum compactum stillat.* Sic & στάζειν usurpant Graeci. Judic. cap. V. vers. 4. Αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ. Noster supr. cap. 12. *Pullulat foetus.* Plura dixi ad Prologum, & infra ad cap. 8. lib. III. MUNCK. Sudare etiam sumitur pro multis sudoribus conficere Prudent. Cathem. II. 76.

Sub nocte Jacob cerula
Luctator audax Angeli,
Eo usque dum lux surgeret,
Sudavit inpar praelium.

Nec activae significationis exempla verbi στάζειν e 70. Interpretibus petas, necesse est, ipse Eurip. in Phoeniss. vs. 237. dicit Διονύσου οἶνα θ᾽ ἃ καθαμέριον στάζεις τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν. In Bacchis vs. 620. ἱδρῶτα σώματος στάζων ἄπο.

10 DURANDUM EMITTUNT] Hygin. cap. 154. *Harum lacrymae in electrum sunt duratae.* Schol. German. *Eridano: Sorores quoque Phaetontis in arbores populos versae sunt, lacrymaeque earum in electrum durare* (leg. *durari*) *dicuntur.* Quintil. Decl. 2. *En iterum largus ille cruor circa tuos duratur artus.* Lactant. Argum. Lib. I. Met. fab. I. *Duratus est in lapidem.* Et Lib. XIV. fab. 17. *A Venere saxo durata est.* Auctor Moreti: *Durati sale terga suis.* Isidor. XVII. 7. *Cujus lacryma durescit in gemmam.* Et XVI. 2. *Durando in petram aquas marinas.* MUNCK.

XVI. [1] *De Tripode, Sagittis, & Pythone.*

His Tripum quoque [2] Apollini adjiciunt, [3] quod Sol & praeterita noverit, & praesentia cernat, & futura visurus sit. [4] Arcum vero huic sagittasque conscribunt, sive quod de circulo ejus radii in modum sagittarum exsiliant, seu quod suorum radiorum manifestatione omnem dubietatis scindat caliginem, unde etiam Pythonem sagittis interemisse fertur: [5] πειθὼ enim Graece credulitas dicitur. Et quia omnis [falsa] credulitas [[6] sicut serpentes] luce manifestante deprimitur, Pythonem eum interemisse dicunt.

XVII.

Ad CAP. XVI.

1 De Tripode] A. B. H. I. & MS. Leid. *De Tripho.* M. & L. *typho.* Scribendum *tripo* & infra *tripum.* Norunt qui MSS. libros tractarunt, ut omittantur à librariis aspirationes, ubi desiderentur, & addantur contra, ubi nullus illis locus. Gregor. Dial. lib. III. cap. 1. *Typo superbiae turgidus.* leg. *typho.* Qua voce saepe usus Augustin. ut Confess. lib. IV. 14. *Errabam typho.* 16. *Buccis typho crepantibus.* Τρίπος, τοῦ τρίπου. Attica declinatio est, de qua consule Etym. Auctor. in 'Αελλόπος. Ad quam formam ἀρτίπος habes apud Hom. Odyss. Θ. 310. Notat tamen Modius in 4. MSS. *tripodam* à se esse inventum. Quod Fulgentio non esse indignum, disces ex illis, quae ad cap. 2. lib. III. dicemus. Immo & Seneca Herc. Fur. vers. 496. *Et nuptiales impii OEdipodae faces.* OEdip. vers. 943. *Illa quae leges ratas Natura in uno vertit OEdipodà.* [illegible] Fulgent[illegible] heic h[illegible]nt: *Hic quoque tripus circumseptus fuisse pelle Argi dicitur, & in eo divinationem solebant facere sacerdotes.* Vossius in de Vit. Sermon. lib. I. cap. 21. *tripum* pro *tripodem* carpit in Fulgentio nostro. Sed *OEdipus*, *OEdipi*, & *polypus*, *polypi* cum dicamus, analogià se defendere possit Fulgentius. MUNCK. In Accusat. τρίπουν dixit AEschylus in Athamante teste Athenaeo lib. VII. cap. 19. pag. 316. qui de derivatis a πούς declinandis late agit.

2 Apollini] *Apollinis* MS. Leid. & 6. edd. MUNCK.

3 Quod sol et praeterita noverit &c.] Haec in sua Scholia transtulit Lactant. ad Stat. I. vers. 509. Capella lib. VIII. *Ipse tripus trini cursus praesagia pollicetur, hoc est, exstantis, instantis, & rapti.* Eadem legas apud Scholiast. Aristoph. ad Plut. vs. 9. Ἔστι γὰρ τελείου μάντεως τὸ ἐπίστασθαι ἀκριβῶς τοὺς τρεῖς χρόνους, ut ait Schol. Hom. Iliad. A. 70. Plura de tripode diximus ad Hygin. cap. 31. Caeterum insignis est de Apollinis insignibus locus apud Sidon. lib. VIII. ep. 9. *Novusque Apollo Cortinam, tripodas, chelyn, pharetras, Arcus, gryphas agam, duplaeque frontis Hinc baccas quatiam, vel hinc corymbos.* MUNCK.

4 Arcum sagittasque conscribunt] Servius ad Ecl. v. vers. 65. *Unde etiam tria insignia circa ejus simulacrum videmus; lyram, quae nobis coelestis harmoniae imaginem monstrat: Griphenaeum; quod & terrenum numen ostendit: sagittas, quibus infernus Deus & noxius judicatur.* Lege, *indicatur.* Praeterea pro *Gryphenaeum* scribendum *gryphem aeneum*, ut rectè notabat doctissimus vir Th. Ryckius. quam conjecturam firmant illa *gryphon aeneum*, quae in suis codd. invenisse Gyraldum testatur Vossius Etymol. in SOL. qui tamen praefert *gryphemque, quae terrenum.* Sed *qui* esset scribendum. Nec τὸ *quod* temerè damnem. Vide not. ad cap. 8. lib. III. Gryphes sanè Apollini sacri, ut Servius ipse docet ad vers. 27. Ecl. VIII. Idem Grammaticus ad AEn. I. vers. 333. *Cui Deo sagittas datas volunt, quia, ut vis morbi, ita & hoc telum sit occultum.* MUNCK. V. G. Cuper. Harpocrat. p. 42.

5 ΠΕΙΘΩ' ENIM] Ἀπροσδιόνυσον hoc. Aliud *Pitho*, aliud *Python.* A πύθω hoc, illud à πείθω manat. MUNCK. Et Linguae Graecae, & historiae fabulosae videtur rudis Fulgentius, cujus interpretatio hic nullum habet locum, Πειθώ, a persuadendo dicta, pro Dea coli coepta est ab AEgialensibus, postquam Pythonem Apollo interfecerat. Caussam docet Pausanias lib. II. cap. 7. pag. 128 [illegible]

'Αρτε

XVII. [7] *Quare sine barba, cum pater dicatur?*

Quia occidendo & renascendo semper est [8] juvenior, sive quod numquam in sua virtute deficiat, ut luna, quae crescit [9] & minuitur.

XVIII. *Mercurius.*

Si furtis praefuere dii, [10] non erat opus criminibus judicem, ex quo culpae habuere coelestem auctorem Mercurium dicunt praeesse negotiis,

Ἄρτεμιν. Οἱ δὲ παῖδες ἑπτὰ καὶ ἴσαι παρθένοι ἐπὶ τὸν Σύθαν ποταμὸν ἀποστέλλουσιν ἱκετεύοντας. ὑπὸ τούτων δὲ ΠΕΙΣΘΈΝΤΑΣ ΤΟΥ'Σ ΘΕΟΥ'Σ φασιν ἐς τὴν τότε ἀκρόπολιν ἐλθεῖν. καὶ ὁ τόπος, ἔνθα πρῶτον ἀφίκοντο, Πειθοῦς ἐστιν ἱερόν. Argis Dianae Πειθοῦς templum est, ab Hypermnestra Danai filia dicatum. Caussam docebit Pausanias lib. II. cap. 21. p. 158. Licet hic deliret Fulgentius, sciendum tamen, & alios, hanc Apollinis caedem, utpote fictam, derisisse, v. Plut. de Orac. Def. Tom. II. p. 417, 418. & aliunde ipsam nominis *Pythii* etymologiam petiisse; hinc Ammonius apud Plut. de E I apud Delphos T. II. p. 385. Πύθιος μὲν ἐστι τοῖς ἀρχομένοις μανθάνειν καὶ διαπυνθάνεσθαι. Δήλιος δὲ καὶ Φαναῖος, οἷς ἤδη τι δηλοῦται καὶ ὑποφαίνεται τῆς ἀληθείας. Ipsa Urbs Phocidis Pytho creditur ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τῶν μαντείων dicta, a Schol. Apoll. Rh. I. 207. & mensis Βύσιος, quo Pythia oracula canere antiquitus solebat, creditur esse dictus, pro Πύσιος, quia ἐν τούτῳ πυστιῶνται καὶ πυνθάνονται τοῦ θεοῦ, a Plutarcho Quaest. Graec. Tom. II. p. 292. πυνθάνεσθαι vero proprie notat Apollinis oracula consulere. Apoll. Rh. IV. 531.

—— Ὁππότε πυθὼ
Ἱρὴν πευσάμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
Ναυτιλίης.

Vet. Schol. Πευσόμενος. πεῦσιν, χρησμὸν αἰτησόμενος παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. Adde Palmer. Graec. Antiqu. lib. I. cap. 9. pag. 49.

6 Sicut serpentes] Illa non agnoscit MS. Leid. MUNCK.

Ad CAP. XVII.

7 Quare sine barba, cum pater dicatur] A. B. H. & I. *Quare sine barba dicitur, cum* &c. M. & L. *Quare sine barbâ dicatur* &c. Vera, opinor, scriptura est, quam habet Leid. codex: *Quare sine barba pingitur* &c. Bacchus & Apollo quod solem denotant, semper juvenes finguntur. Tibull. lib. I. El. 4. *Solis aeterna est Phoebo Bacchoque juventa: Nam decet intonsus crinis utrumque Deum.* Optimè Scholiast. Stat. I. Thebaid. 694. *Apollinem imberbem philosophi tradunt, eo quod ipse sit sol. Sol autem ignis est, qui numquam senescit.* Minucius Felix Octavio: *Apollo tot aetatibus laevis: AEsculapius benè barbatus, etsi semper adulescentis Apollinis filius.* Ridiculus est Isidorus lib. XI. cap. I. *Hi sunt ephebi, id est, à Phoebo dicti, necdum viri, sed adolescentuli laeves.* Caeterum non omnes imberbem pingebant. Hierapolitani certè barbatum ejus faciebant simulacrum. Vide Macrob. Sat. I. cap. 17. MUNCK. De Apolline semper juvene multi multa. v. Schol. Apoll. Rh. I. 408. H. Junius de Coma cap. II. p. 467. G. Cuper. Harpocrat. p. 76, 77. Spanh. ad Callim. H. Apoll. 36. & Broukh. ad Tibull. I. IV. 33. e quibus nonnulli etiam de Apolline Barbato egerunt. Ad Apollinis juventutem pertinent quoque ejus crines semper intonsi, de quibus Broukh. ad vs. 34. & J. Perizonius ad AEliani I. V. H. 20.

8 Juvenior] Ambrosius Serm. II. in Psal. 118. *In quo corrigit juvenior viam suam?* Apul. Met. VIII. *Animo fortior, & aetate juvenior.* MUNCK.

9 Et minuitur] *Ita & minuitur* 6. edd. *aut minuitur.* MS. Leid. Quod probo eo magis, quod ita & Scholiastes Germanici haec repraesentet Fulgentii compilator. MUNCK.

Ad CAP. XVIII.

10 Non opus erat criminibus judicem] M. & L. *Judice.* Sed MS. Leid. cum A. B. H. & I. *judicem.* Gloss. Cod. Leid. *scil. habere.* Facile

gotiis, virgam ferentem ſerpentibus nexam, pennatis quoque talaribus praeditum. Hunc etiam internuncium, [1] furatrinumque deum. Quid ſibi vero hujus nominis atque imaginis ſignificatio differat, edicamus. Mercurium dici voluere [2] quaſi mercium curum. Omnis ergo negotiator dici poteſt Mercurius.

XIX. *Quare pennas.*

[3] PENNATA vero talaria, quod negotiantium pedes ubique pergendo quaſi pennati ſunt.

XX.

Facile erat corrigere *judicum*. Sed videtur voluiſſe imitari Plautum Truc. Act. v. ſc. I. vers. 10. *Puero opus eſt cibum.* De quo tamen loco Voſſii eſt judicium, illud *cibum* ἀρχαϊκῶς dictum pro *cibus*. Vide eum in de Conſtruct. cap. 10. At Salmaſ. defenſum it ad Pallium Tertull. p. 368. dixiſſe veteres *opus aliquam rem*, & ad eorum imitationem dixiſſe Afrum illum, *artificem neceſſe eſt.* Etiam Donatus ad Ter. Andr. IV. 4. *Et opus eſt illam rem, non illa re.* Ego putem tamen heic & Donatum, & Tertullianum, & Nonium rationem fugiſſe. Certè fugit Freinshemium ad Juſtin. lib. XI. cap. 7. MUNCK.

1 FURATRINUM DEUM] Lactant. lib. I. cap. 10. *Fur ac nebulo Mercurius quid ad famam ſui reliquit, niſi memoriam fraudum ſuarum?* Confer Arnob. Lib. IV. & quae ad Hyg. cap. 201. congeſſimus. Quamobrem autem adulteria, furta, genitorum vincula, & alia id genus improba facinora diis ſuis adſcripſerint pagani, acutè anquirit Salluſt. de diis cap. 3. Caeterum ut *furatrinus* heic à Fulgentio, ita *furatrina* dicitur ab Apulej. VI. & VIII. Mileſ. Quod ſi Latinior eſſet ſcriptor Planciades noſter, *furatrinae Deum*, vel *furatrinarum* heic reponerem. MUNCK. Hinc Ἑρμῆς δόλιος vocatur a Graecis. V. Spanh. Ariſtophan. Plut. vs. 1158. Samiis, Ἑρμῇ Χαριδότῃ ſacrificantibus, licebat inpune furari, & alienas veſtes rapere. Cauſſam docet Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 303.

2 QUASI MERCIUM CURUM] Feſtus: *Mercurius à mercibus dictus. Hunc enim negotiorum omnium exiſtimant eſſe Deum.* Iſidor. VIII. 11. *Mercurius, quod mercibus praeeſt.* Servius ad AEn. IV. 638. *Jupiter juvans pater: Mercurius, quod mercibus praeeſt: Liber à libertate.* Hinc ergo mercatorum numen Mercurius. Gloſſ. Vett. in Perſ. Sat. V. 12. *Unde & cum ſacello* (leg. *ſaccello*) *pingitur, & à negotiatoribus plurimum colitur.* Et taberna *officina Mercurialis.* Schol. Horat. in Art. Poët. *Taberna eſt officina Mercurialis, in quâ res ſunt venales.* Nec non cognomenta illa Mercurii ἐμπολαῖος & κερδῷος. Aliam etymologiam excogitavit Auguſtin. C. D. Lib. VII. 14. *Nam ideo Mercurius, quaſi medius currens dicitur appellatus, quod ſermo currat inter homines medius.* Lege, *quaſi medicurrius.* Servius ad AEn. VIII. 138. *Alii Mercurium quaſi medicurrium à Latinis dictum volunt, quod inter coelum & inferos ſemper incurrat.* Sed ad Fulgentium redeamus. Placet heic Barthii emendatio à Clar. Daumio nobis ſuppeditata, *quaſi Merci curium.* Ad quam formam dictum repperi in Gloſſ. Philox. *Mulicurius*, ἡμιονοκόρος, leg. ἡμιονοκόρος, quanquam nec abſurdum *mercium currus*, ut diviſim *currum fragium* pro *crurifragium* dixit Apulejus Mileſ. IX. MUNCK. Hinc *Lucrorum potens & conſervator* vocatur. v. Spanh. ad Ariſtoph. Plut. vs. 1156. & ad Callim. H. Dian. 68.

Ad CAP. XIX.

3 PENNATA TALARIA] Talia & Perſeus habuit, quae *pinnae talares* appellantur à Schol. Juv. ad Sat. III. 117. *Talaria* ſunt πέδιλα in Gloſſ. Philoxeni, ταρσοὶ Poſidippo in Anthol. *Pinnatas alas* vocat Stat. I. Theb. 304. Sed alas illas non pedibus ſolum, ſed & capiti dabant. Sidon. Carm. VII. *Nunc pedibus, nunc fronte volat.* Iſidor. VIII. 11. *Ideo fingitur habere pennas, quia citius verba diſcurrunt. Unde & velox & errans inducitur: alas enim ejus in capite & in pedibus ſignificare volucrem per aera ſermonem.* Quae tranſſcripſit ex Auguſtin. C. D. lib. VII. cap. 14. Legas eadem apud Servium AEn. VIII. 138. Macrob. Sat. I. 19. *Simulacra Mercurii cum pinnatis alis adornantur, quae res monſtrat ſolis velocitatem.* Hinc ergo *alipes* Mercurius poëtis, ut Ovid. IV. Met. 756. aliiſque. MUNCK. Serv. ad IV. AEn. 239. *Mercurius ideo dicitur habere pennas, quia citius ab omnibus planetis in ortum*

ſuum

XX. *Quare virgam.*

[4] VIRGAM vero ſerpentibus nexam ob hoc adjiciunt, [5] quod mercatoribus det aliquando regnum, ut ſceptrum: & vulnus, ut ſerpentium.

XXI. *Quare galerum, & gallum.*

[6] GALERO enim cooperto capite pingitur, quod omne negotium ſit

ſuum recurrit. Unde & velox, & errans inducitur. Conſule G. J. Voſſium de Idol. Gent. lib. II. cap. 38. p. 239. Caeterum non tantum ventos & fulmina alata fingunt (v. Serv. ad v. AEn. 319.) ſed & multos Deos deasque alis ornant Poetae. Praeter Mercurium & Perſeum, alatos depingunt Solem, Bacchum, Plutum, Venerem, Minervam, Dianam, Muſas, Sirenas, Iridem, Amorem & neſcio quos. Conſule G. Cuperi Apotheoſin Homericam pag. 169. ad p. 179. & P. Weſſeling. cap. IX. Probabil. Iridem & Arcen Thaumantis filias habuiſſe alas docet Pt. Hephaeſtionis apud Photium p. 487. & Achillem recens natum a matre Thetide Arces alas adeptum addit. De Diana, quae πτέρυγας ἔχουσα ἐπὶ τῶν ὤμων exprimitur in Cypſeli arca Pauſan. l. v. c. 19. p. 425. De Nemeſi alata Pauſaniae locus, quem adducit Cuperus, eſt lib. I. cap 33. p. 82. Victoriae, quae aut ab aquila vehi, v. Pauſan. lib. III. cap. 17. pag. 251. aut alis volare fingitur, Attici, ut perpetua victoria uterentur, fecerunt templum Νίκης ἀπτέρου. v. Pauſan. lib. I. cap. 22. p. 52. lib. II. cap. 30. p. 180. lib. III. cap. 15. pag. 245. Cujus ſtatuae exemplar ſecutus eſt Calamis in Olympia. v. Pauſan. lib. v. cap. 26. p. 447. Fides a Romanis pro Dea culta alata etiam eſſe fingitur ab Ennio in Fragm. p. 302.

> *O Fides alma apta penneis, & jusjurandum Jovis.*

Apta pennis eſt pennis adligata: neque in Ennii loco aliter legendum. Ipſe Ennius in Fragm. ex I. Annal. pag. 45. dixit *qui coelum verſat ſtellis fulgentibus aptum*; quomodo Virgil. IV. AEn. 482. dixit *axem humero torquet ſtellis ardentibus aptum*, ubi vide Serv. & Cerdam, quibus adde Interpr. ad A. Gell. I. N. A. 15. & Broukh. ad Tibull. lib. I. El. 10. vs. 70. Graevius vero ad Ciceron. III. de Off. c. 29. Fidem in nummis numquam alatam conſpici docet. Denique Ventis alas etiam tribuit vere divinus vates in S. S. Pſalmo CIV. 3. apud ſeptuaginta Pſ. CIII. qui ita vertunt ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ad C A P. XX.

4 VIRGAM SERPENTIBUS NEXAM] Caduceum, unde *caducifer* Latinis, χρυσόῤῥαπις Graecis dicitur. Vide Schol. Hom. ad Iliad. O. vers. 256. & quae ad Anton. Liber. cap. 23. dicta ſunt. Athenagoras Legat. pro Chriſt. p. 20. Διώκων δὲ αὐτῆς (Ῥέας) γενομένης, αὐτὸς εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, συνδήσας αὐτὴν τῷ καλουμένῳ Ἡρακλειωτικῷ ἅμματι, ἐμίγη. Τοῦ σχήματος τῆς μίξεως σύμβολον ἡ τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδος. MUNCK.

5 QUOD MERCATORIBUS &c.] Conſentiunt heic 6. edd. Sed Modius ex membranis ſui ... ſtituit: *Quod mercatus det aliquando regnum, ut ſceptrum, & vulnus, ut ſerpentes.* Τὸ *mercatus* comparet quoque in Cod. Leid. Deinde legitur, *& vulnus ſerpentum.* Gloſſ. adſcripſerat, *ſcil. ut vulnus.* Nimis Planciadae haec philoſophia frigida eſt. Eruditius fabulam explicant Macrob. Sat. I. 19. Servius AEn. VIII. 138. & Pierius Hieroglyph. lib. XV. MUNCK. Adde Serv. ad IV. AEn. 242. & e Servii hac caducei interpretatione liquet, cur Εἰρηνικὸς vocetur a Schol. Euripid. in Med. vs. 759. Adde Serv. ad V. AEn. 606.

Ad C A P. XXI.

6 GALERO ENIM] Lego cum Leid. Cod. *Galero etiam. Galerum* vocant quoque Claud. R. P. I. 78. Stat. I. Theb. 305. *galerium* Barbari. *Petaſum* Arnob. lib. VI. Plaut. Prolog. Amphitr.

fit semper [1] absconsum. [2] Gallum quoque in ejus ponunt tutelam, sive quod omnis negotiator semper invigilet, seu quod ab ejus cantu surgant ad peragenda negotia.

XXII. [3] *Quare Hermes.*

Hermes quoque dicitur Graece, ab eo quod est ἑρμηνεῦσαι, quod nos latine differere dicimus: illa videlicet caussa, quod negotiatori linguarum sit differtio necessaria. [4] Utraque enim regna permeare dicitur, superna atque inferna: quod modo ventis in altum navigans currat, modo demersus inferna tempestatibus adpetat.

XXIII.

vers. 145. & Capella lib. I. *Umbellam* Albricus cap. 6. & rectè quidem. Fuit enim tale capitis tegmen, quali etiam nunc utimur, cum in publicum prodimus, ut Mercurii ex statuis liquet, & nummis antiquis. Adde his Athenaeum lib. XII. p. 537. Vossium Vit. Sermon. lib. I. cap. 29. MUNCK. Alii quoque Dii, ut & Dioscuri ac Corybantes tecta habentes capita pinguntur. Pausan. lib. III. cap. 24. p. 272. Καὶ ἐπ' αὐτῇ (ἄκρᾳ) χαλκοῖ ποδιαίων ἑστήκασιν, οὐ μείζονες, πίλους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ἔχοντες. οὐκ οἶδα, εἰ Διοσκούρους σφᾶς ἢ Κορύβαντας νομίζουσι. Confer. lib. IV. c. 27. p. 344. in primis etiam *Saturnus*. Albricus cap. I. Vide ibi notas. *Mars*, cap. 3. *Minerva*, cap. 8. *Juno*, cap. II.

1 Absconsum] Improbat hanc vocem Servius ad Georg. I. 136. Legitur tamen *absconsè* apud Hyg. cap. 135. in Philoxeni glossis, Gennadii Catalogo, aliisque quampluribus Veterum scriptis, ut ostendi ad Hyg. cap. 184. Diomedes Lib. I. *Abscondor absconsus; sed absconditus melius, quia simplex condor conditus.* Isidor. in de Differ. *Absconsum est cujuslibet arte celatum: absconsum vero naturaliter abditum. Conditum est enim, non consum.* Sed ista nauci haud sunt. MUNCK.

2 Gallum] Albricus cap. 6. *Coram ipso erat gallus sibi peculiariter consecratus.* Adde Plin. lib. X. cap. 21. MUNCK. Pluribus vero Diis sacra haec avis, ut Apollini: Plut. de Pyth. Orac. Tom. II. p. 400. Ὥσπερ ἦν ὁ τὸν ἀλεκτρυόνα ποιήσας ΕΠΙ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ἐνθένδ' ὑπεδήλωσεν ὥραν καὶ καιρὸν ἐπιούσης ἀνατολῆς. Xylander vertit *in manu AEsculapii.* quam versionem secutus est J. Perizonius ad lib. V. V. H. AElian. cap. 17. Sed male; nulla ibi de AEsculapio, sed de ipso Apolline fit mentio. vide Cuper. Harpocrat. pag. 16. Soli, (qui & AEsculapius dicitur. v. G. Cuper. Harpocrat. pag. 56.) haec avis etiam consecrata est. v. Celeb. J. Perizon. ad l. IV. AEl. V. H. c. 17. Plutarchi verba firmat Pausanias lib. V. cap. 25. pag. 444. Ὅτου δὲ ὁ ἀλεκτρυών ἐστιν ἐπίθημα τῇ ἀσπίδι, Ἰδομενεύς ἐστιν ὁ ἀπόγονος Μίνω. τῷ δὲ Ἰδομενεῖ γένος ἀπὸ τοῦ Ἡλίου τοῦ πατρὸς Πασιφάης. Ἡλίου δὲ ἱερόν φασιν εἶναι τὸν ὄρνιθα, καὶ ἀγγέλλειν, ἀνιέναι μέλλοντος τοῦ Ἡλίου. Praeterea Palladi sacra. Pausan. lib. VI. cap. 26. pag. 518. ubi de Minervae simulacro in Elidis arce a Phidia elaborato agit: Πεποίηται δὲ ἀλεκτρυὼν ἐπὶ τῷ κράνει, ὅτι οὗτοι προχειρότατα ἔχουσιν ἐς μάχας οἱ ἀλεκτρυόνες. δύναιτο δ' ἂν καὶ Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης ἱερὸς ὁ ὄρνις νομίζεσθαι. Sed Gallus in Symbolis inter alia notat stentoream vocem, vel hominem, qui voce praecellit, ut orator, aut praeco. (Vide Vir. Eximium in Critica Vanno cap. I. pag. 149.) hinc apte consecratur Mercurio Deorum nuntio, praeconi, & Eloquentiae praesidi, ut sequenti capite, & ad cap. VI. Albrici Philosophi ostendemus, & cujus fabulae caussam physicam docet J. Sarisberiensis, quem citat J. Alberti ad Acta Apost. cap. XIV. vs. 12.

Ad CAP. XXII.

3 Quare Hermes] Vide Phornutum cap. 16. Diodor. lib. I. Hygin. cap. 143. & ibi commentarium nostrum. MUNCK. Schol. Apoll. Rh. I. 517. Ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται. Derivatus ab ἐρεῖν, ut e Phurnuto ac Porphyrio docet Elsn. ad Acta Apostol. cap. XIV. vs. 12. p. 423. Schol. Aristoph. Plut. vs. 1111. Ἀθηναῖοι δὲ εἶπαν, ὅτι αἱ γλῶσσαι τίμονται τῷ Ἑρμῇ διὰ

την

XXIII. *Quare fur, quare celer dicatur.*

Hunc etiam deum furti ac praeſulem volunt, quod nihil interſit inter negotiantis rapinam atque perjurium, furantiſque dejerationem ac raptum. Stella vero, [5] quae ϛίλϐων Graece nuncupatur, quam ei [6] pagani adſcribunt, ex quo etiam diei nomen invenere, [7] tantum celerior planetis omnibus currit, ut [8] ſeptima die ſuos permeet circulos, quod Saturnus [9] viginti octo annis, & Jupiter xii. poſſunt: unde etiam Lucanus ait, *Motuque celer Cyllenius haeret.*

XXIV. *Quare Argum occidiſſe dicatur.*

Denique etiam Argum luminum [10] populoſitate conſeptum intere-

τὴν ἑρμηνείαν. Schol. Homeri Iliad. E. vs. 385. Ἑρμῆν πάλιν ὀνομάζων τὸν λόγον, ὅτι ἑρμηνεὺς γίγνεται πάντων ὁ λόγος. Serv. ad iv. Æn. 242. *Mercurius haec tam fera animalia concordat, nos quoque concordare debere certum eſt.* Ἑρμῆς *autem Graece dicitur,* ἀπὸ τῆς ἑρμηνείας. *Latine interpres.* ad vi. Ecl. 42. *duce Mercurio, qui prudentiae & rationis Deus eſt.* Hinc λόγιος & θεῶν σοφώτατος dicitur. v. Elſn. ad Acta Apoſt. cap. xviii. vs. 24. Hinc etiam Muſarum ara conlocata eſt juxta aram Mercurii Athenis in Academia. v. Pauſan. l. i. c. 30. pag. 76. Hinc in baſi ſolii Jovis Olympii apud Eleos depictus. Ἑρμῆς ἔχεται Χάριτος, καὶ Ἑρμοῦ δὲ Ἑστία. v. Pauſan. lib. v. c. 11. p. 403.

4 Utraque enim regna] Mallem & heic *etiam* pro enim. MUNCK.

Ad C A P. XXIII.

5 Quae Stilbon] A. B. H. I. & MS. Leid. *Stilbos.* Malè. Hygin. Aſtron. iv. 16. *Secunda ſtella eſt Mercurii nomine Stilbon.* Cleomedes lib. i. Ὑπὸ δὲ τὴν Ἀφροδίτην ἐστὶν ὁ Ἑρμοῦ, στίλβων καλούμενος. Adde Capell. lib. i. pag. 10. Cicer. ii. Nat. Deor. MUNCK.

6 Pagani] Unde hoc nomen acceperint *οἱ ἔξωθεν*, anquirit Heraldus ad librorum Arnobii adverſus gentes inſcriptionem; ut & Alciatus Parerg. lib. i. cap. 13. Confer Oroſ. Praefat. lib. i. MUNCK.

7 Tantum celerior] H. e. in tantum. Flor. ii. 18. *Quantum Carthaginis opibus inferior.* Homer. Iliad. Λ. 1[illegible]6. Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν. Cap. 27. *Quantum jure conjunctior.* Mercurium *mundi velociorem ſenſum eſſe, motum mentium ſuſcitantem, Theologicae prodidere doctrinae,* ut ait Marcellin. lib. xvi. p. 113. ed. Boxh. MUNCK. Val. Maxim. lib. v. cap. ix. n. 14. *in filio ALIQUANTUM tetriore* dixit, ſive ut tres Leid. codd. *aliquantulum* teſte Cl. Torrenio. Plautus dixit *multum inprobiores.* Phaedrus *multum prius.* Livius *quantum magis, quantum longius.* Vide Vorſt. ad Valerii l. l. & Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. iii. Fab. x. vs. 5.

8 Septima die suos permeet circulos] Cleomedes lib. i. & Cicero ii. Nat. Deor. *Anno fere vertente ſigniferum luſtrat orbem.* Anonymus laudatus Scalig. Auſon. Lect. lib. ii. 29. *Semonis dii completur circulus anno.* Idem tradit Macrobius lib. i. cap. 19. & Capella lib. viii. Accedit & Plinius lib. ii. cap. 8. *Inferiore circulo fertur novem diebus ocyore ambitu* &c. Excuſari utcunque poſſet Planciades, ſi ſcripſiſſet *ſeptimo menſe.* Tzetzes, meliorum plerumque exſcriptor, in Heſiod. Ἐργ. β. p. 104. ed. Heinſ. Ἑρμῆς ἐνιαυτοῦ, ἢ μᾶλλον μησὶν ὀκτώ. MUNCK.

9 Viginti octo annis] Mallem, *vix viginti* &c. Cicero: *Triginta fere annis curſum ſuum conficit.* Idem dicunt Cleomedes Lib. i. & Plin. Lib. ii. cap. 8. Anonymus modo laudatus: *Pollucis proles terdenis volvitur annis.* Capella lib. viii. *Modico minus triginta annis circulum per longitudinem circumcurrit.* Adde his Auſon. epiſt. 7. MUNCK.

Ad C A P. XXIV.

10 Populositate] H. e. multitudine. Sidon. lib. i. ep. 9. *Circumfuſa populoſitas.* Et lib. vi. ep. 1. *Pro ſcelerum meorum populo.* Vide ibi Savaron. Cyprianus lib. iv. ep. 9. *Credentium popu-*

lus.

teremiſſe fertur, dum oculorum inmenſam unius ſegetem corporis ubique viva circumſpectione florentem ſingularis vulneris [1] recurſum falcifero meſſuiſſet curvamine. Quid ſibi ergo tam [2] fabuloſum Graeciae commentum velit? niſi quod etiam centum cuſtodes, totidemque aſtutos ſine negotiatione vagos (unde & ἀεγὸς Graece vagus dicitur) & furantis aſtutia, & negotiantis circumvenit aſtuta falcataque [3] cautela. [4] Solet igitur adludere his ſpeciebus & honeſte mendax Graecia, & [5] poetica garrulitas, ſemper [6] de falſitate ornata, [phalera-

lus. Sermon. de Mort. *Martyrum innumerabilis populus.* Capella Lib. II. *Miniſtrorum populus.* Item *Angelicus* & *Palliatorum populus.* Quintil. Declamat. IV. *Carceris populus.* Decl. XIII. *Apum populus.* Leo Epiſt. Decret. 4. *Trium millium populum lavacro baptiſmatis conſecravit.* Apul. II. Mileſ. *Cupidinum populus.* IV. *Gladiatorum populus.* MUNCK. *Populus* pro multitudine Graecorum more, vid. J. G. Graev. Lect. Heſiod. cap. XXI. Bernecc. ac Gronov. ad Juſtini lib. X. cap. I.

1 Recursum] MS. Leid. *recurſu.* Lego, *recuſſu*, ut in ſacrificali carmine Lib. I. Praefat. *Hinnientis & recuſſu Quem produxit ungula.* Vide ibi annotata à nobis. Filium fuiſſe Jovis & Cyllenes eum Mercurium, qui Argum occiderit, narrat Stat. Schol. ad IV. Theb. vers. 483. *Corvilius*, inquit, *quatuor Mercurios eſſe ſcribit; unum Jovis & Majae filium: alterum Coeli & Diei: tertium Liberi & Proſerpinae: quartum Jovis & Cyllenes, à quo Argus occiſus eſt. Quem ipſum ob hanc cauſam Graeci profugum dicunt, AEgyptiis autem literas demonſtraſſe. Ergo Liberi & Proſerpinae filium dicunt animas evocare.* Quis eſt iſte *Corvilius*, qui haec ſcripſit? Emenda, *Cornificius.* Is enim, teſte Macrobio, librum de natura deorum compoſuit. Non convenit Cornificio cum Cicerone lib. III. Nat. Deor. *Alter (Mercurius) Valentis & Phoronidis filius, is qui ſub terris habetur, idem Trophonius* &c. *Quintus, quem colunt Pheneatae, qui Argum dicitur interemiſſe, ob eamque cauſam in AEgyptum profugiſſe, atque AEgyptiis leges & literas tradidiſſe.* Non dicit, cujus filius fuerit Argicida ille. Jove & Cyllene natus fuit, ſi Lactantiano interpreti credimus. Sed illi Servius adverſatur ad AEn. IV. vers. 577. *Nonnulli tamen quatuor Mercurios tradunt, unum Coeli & Diei filium, amatorem Proſerpinae; alterum Liberi Patris & Proſerpinae filium; tertium Jovis & Majae; quartum Cyllenii filium, cujus mater non proditura arcu clam occiſa eſt,* * *qui hoc metu in AEgyptum profugit, & ibi inveniſſe primum diſciplinam literarum & numerum dicitur; qui lingua AEgyptiorum appellatur, de cujus nomine menſis dictus eſt.* Multipliciter depravatus heic Servius. Si quid mihi credis, ita eum reſtitues: *Quartum Cyllenii filium, cujus mater non proditur; à quo Argus clam occiſus eſt. Qui hoc metu in AEgyptum profugit, & ibi inveniſſe primum diſciplinam literarum & numerum dicitur, qui lingua AEgyptiorum Thoth appellatur, de cujus* &c. Nota quatuor eum tantum numerare Mercurios cum Lactantio, cum Cicero, Arnob. lib. IV. & Lactant. Firm. lib. I. cap. 6. quinque recenſeant. Conſentit tamen de numero Servio & Statiano illi Scholiaſtae Ampelius cap. 9. *Mercurii* IV. *Primus Coeli & Diei filius, Secundus Jovis & Croniae filius, vel Proſerpinae. Tertius Croni filius & Majae, qui eſt inventor lyrae. Quartus Quilleni filius, qui AEgyptiis literas & numerum dixit.* Pro *Quilleni* ſcribe *Cyllenii* ex Servio. quanquam K. Gr interdum per *Qu* expreſſit poſterius aevum. MUNCK. Idem Serv. ad I. AEn. 301. *Qui iam ſane quatuor Mercurios dicunt: unum Jovis & Majae filium: alterum Coeli & Diei: tertium Liberi & Proſerpinae: quartum CYLLENIS, a quo ARGUS occiſus eſt, quem ipſum, ob hanc cauſam Graecia profugum, AEgyptiis literas demonſtraſſe perhibent.* Pro *Cyllenis* lege *Cyllenii.*

2 Fabulosum commentum] Aliter commentum hoc explicant Phornutus cap. 16. Macrob. Satur. I. 19. MUNCK.

3 Cautela] Corippus Lib. I. *Devotio tanta, Atque hominum cautela facit.* Utitur & Apulejus eâ voce lib. I. & V. Mileſ. Flav. Epiſt. ad Leon. Fulg. Ruſp. Epiſt. 3. Hinc *incautela* fictum Salviano lib. VI. de Gub. Dei. Ita à *foveo fovela* apud Tertull. de Anim. cap. 7. *In modo à poena & fovela.* Minucius Octavio: *Dant cautelam periculis, morbis medelam.* Ad eandem formam dicta ſunt *cuſtodela*, *turbela*, apud Apulejum, *corruptela* apud Prudentium alioſque. MUNCK.

4 Solet igitur &c.] Modii MSS. *Solet igitur alludere in his ſpeciebus & honeſtè mendax Graecia, & poetica garrulitas ſemper de falſitate ornata. Danae corrupta auri pretio, non auri impluvio:* non

leratior] ut & Danae imbre aurato corrupta eſt, [7] non pluvia, ſed pecunia.

XXV. *Ganymedes.*

Et raptum Ganymeden aquila non vere volucris, ſed bellica praeda. Jupiter enim, ut Anacreon antiquiſſimus auctor ſcripſit, dum adverſus Titanas, id eſt [8] Titani filios (qui frater Saturni fuerat) bel-

non pluviâ, ſed pecuniâ. Ganymedes raptus ab aquilâ non volucri, ſed bellicâ praeda. Tò *phaleratior* abeſt quoque à Leid. Cod. Caeterum poſt τὸ *ornata*, novus eſt titulus DE DANAE. Sequitur dein, *dum & Danae.* Poſſit exigua mutatione non inſulſè legi. *Sic & Danae imbre aurato corrupta eſt, non pluviâ, ſed pecuniâ. Et raptus Ganymedes aquilâ non verè volucri, ſed bellicâ praedâ.* Confer Baptiſtae Pii Annot. Poſt. Syllog. III. 97. Scheffer. de Milit. Naval. p. 8. Euſtath. ad Hom. Iliad. p. 1280. edit. Baſ. ubi varias variorum ſententias de raptu Ganymedis collegit. Lactant. lib. I. cap. II. *Rapuiſſe dicitur in aquilâ Catamitum. Poëticus color eſt. Sed aut per legionem rapuit, cujus inſigne aquila; aut navis, in quâ eſt impoſitus, tutelam habuit in aquilâ figuratam; ſicut taurum, cum rapuit & transvexit Europam.* MUNCK.

5 Poetica garrulitas] Elegantiam agnoſco ſaeculi illius, ut mox cap. 25. *Ornatrix Graecia.* Lib. II. 4. *Illud nihilominus oſtendere volens poëtica garrulitas.* Talia ſunt & iſta Capellae lib. II. *Graeca diſcretio*, & *Solertia poëticae adumbrationis.* Jornand. de Reb. Get. cap. 5. *Quem poëtarum fallacia Deum belli pronunciat.* Chryſol. Serm. V. *Paganitatis ſtultitia.* MUNCK.

6 De falsitate ornata] Praepoſitio *de* heic abundat eleganter, nec ſine exemplo aliorum. Schol. Juv. ad Sat. VI. vers. 612. *De nimiâ impatientia furens.* Et Sat. VIII. 12. *De reſinâ pilos tollant.* Catal. Pith. lib. I. *Ambo de comis calorem vite & radio conſerunt.* Pervig. Ven. vers. 3 *Et nemus comam ſolvit de maritis imbribus.* Quintil. Declam. V. *Reſponſum de lacrymis tantum gemituque reddebat.* Naſo VI. Met. 80. *Percuſſamque ſuâ ſimulat de cuſpide terram.* III. Faſt 254. *De tenero cingite flore caput.* Sympoſ. Praefat. AEnigm. *Haec quoque Sympoſius de carmine luſit inepto.* In Reſcript. Diocletiani apud Ruffin. Collat. Leg. Moſ. Tit. XV. *Univerſum orbem noſtrum veluti venenis de ſuis malevolis inficere.* Nonius cap. XIV. 34. *Tapete pictum unicè de coloribus variis.* Vetus interpres vitae Ariſtotelis, *de gente Macedo.* Tertull. de Anim. cap. 13. *De ſingularitate famoſum, de poſteritate monſtruoſum.* MUNCK.

7 Non pluvia, sed pecunia] Vide Not. ad Hyg. cap. 63. MUNCK.

Ad CAP. XXV.

8 Titani filios] Quis hoc dixit praeter Fulgentium? Titanes Οὐρανοῦ παῖδες Schol. Hom. Iliad. ξ. 274. AEtheris & Terrae Hygino. Terrae Servio ad AEn. VI. 580. Notum tamen antiquis Titani vocabulum. Sed eum non patrem, ſed fratrem Titanum faciunt Varro VI. L. L. *Titanis dicta, quod eam genuit Titani filia Latona, ut ſcribit Manilius, creta Titano.* Fuiſſe autem ex Titanibus unum diſertim tradit Etym. magni auctor: Τιτανίδα, inquit, γῆν οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν, ἀπὸ Τιτᾶνος ἑνὸς τῶν Τιτάνων, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς. Albricus cap. 12. *Terra contra Deos Titanas dicitur parturiſſe. Erantque Gigantes pedibus ſerpentinis: de quibus fuit unus Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iſte ſolus contra Deos nihil fecit* &c. Servius ad AEn. VI. 580. *De his autem ſolus Sol abſtinuiſſe narratur ab injuriâ numinum.* Res ita habet. Titanus ille frater Saturni fuit, de quo Lactantius ex Ennio lib. I. cap. 14. *Seducit ſecum filios ſuos, qui Titani vocantur* &c. Vide ibi reliqua, quae Fulgentium mirificè heic illuſtrant. MUNCK. Serv. ad IV. AEn. 119. *TITAN Sol. unus enim de Titanibus, Hyperionis filius, contra Jovem non fecit.* Schol. Apoll. Rh. IV. 54. Ἥλιος καὶ Σελήνη Ὑπερίονος τοῦ Τιτᾶνος καὶ Θείας εἰσὶ παῖδες, ὡς Ἡσίοδος φησί. ΘΕΊΑ Δ' ἨΈΛΙΟΝ ΤΈΚΕ ΛΑΜΠΡΆΝΤΕ ΣΕΛΉΝΗΝ. ubi Solis & Lunae avum dici vides. Alii adpellant eum Solis fratrem. Pauſan. lib. II. cap. XI. p. 136. Ἀναστρέψασι δὲ ἐς τὴν ὁδὸν, διαβᾶσί τε αὖθις τὸν Ἀσωπὸν, καὶ ἐς κορυφὴν ὄρους ἥξασιν, ἐνταῦθα λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι ΤΙΤΑ͂ΝΑ οἰκῆσαι πρῶτον. εἶναι δὲ αὐτὸν ἈΔΕΛΦῸΝ ἩΛΊΟΥ, καὶ ἀπὸ τούτου κληθῆναι ΤΙΤΆΝΗΝ τὸ χωρίον. (De regione vero *Titanide* a fluvio *Titane* dicta v. Schol. Apoll. Rh. IV.

bellum adſumeret, & ſacrificium Coelo feciſſet, in victoriae auſpicium, [1] aquilae ſibi adeſſe proſperum vidit volatum. pro quo tam felici omine, praeſertim quia & victoria conſecuta eſt, in ſignis bellicis ſibi aquilam auream fecit, [2] tutelaeque ſuae virtuti dedicavit. unde & apud Romanos hujuſcemodi ſigna tracta ſunt. Ganymedem vero bellando his ſignis praeeuntibus rapuit, ſicut Europam in tauro rapuiſſe fertur; id eſt, [3] in navem tauri picturam habentem; & Iſidem in vacca ſimiliter, in navem hujuſce picturae. Denique ut hoc cer-

IV. 131.) Deinde hujus figmenti cauſſam exp..., ... ἐμοὶ δεινος ἐγένετο ὁ Τι... τὰς ὥρας τῦ ἔτυς φυλάξαι, καὶ ὁπότε ἥλι@ σπέρματα καὶ ... αὔξει, καὶ πεπαίνει καρπὺς, καὶ ἐπὶ τῶδε ἈΔΕΛΦΟ'Σ ὠνομάσθη τῦ ἡλίυ.

1 Aquilae prosperum volatum] Rem ita narrat Servius ad AEn. IX. vers. 564. *Jupiter dum cum patre Saturno baberet contentionem de agris, ortum bellum eſt: ad quod egrediens Jupiter aquilae vidit augurium: cujus cum viciſſet auſpicio, fictum eſt, quod ei pugnanti tela miniſtrarit. Unde etiam à felici augurio natum eſt, ut aquila militaria ſigna comitetur.* Scholiaſtes Horat. ad illa Lib. IV. od. 4. Miniſtrum fulminis alitem.) *Aquilam; quae ideo tutelae & miniſterio Jovis deputata dicitur, quod proſperum auſpicium illius adverſus Titanas pugnaturus accepit.* Adde his, quae Hyginus habet Aſtron. II. cap. 16. Hom. Schol. ad Iliad. Θ. 247. Lactant. lib. I. cap. 12. ſed deſumpta ex Eratoſthenis καταſτ. cap. 30. Aliud agebat vir illuſtris, cum ad Eleg. de obitu Maecen. ſcriberet: *Quod ſignifer Jovis ſit Ganymedes, docet doctiſſimus Mythologus Fulgentius Lib.* I. MUNCK. Idem Serv. ad I. AEn. 398. *Aquila, quae in tutela Jovis eſt: quia dicitur dimicanti ei contra Gigantes fulmina miniſtraſſe: quod ideo fingitur, quia per naturam nimii eſt caloris* &c. Deinde addit *proprie dicuntur aves, quae volatu auſpicia faciunt, Buteo, Sangualis, Immuſculus, AQUILA, Vulturius &c.* Unde αἰετὸς pro *augurio* Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 124. Livius lib. I. cap. 34. *Ad Janiculum forte ventum erat, ibi ei carpento ſedenti cum uxore, aquila ſuſpenſis dimiſſa leniter alis pileum aufert: ſuperque carpentum cum magno clangore volitans, rurſus velut miniſterio divinitus miſſa, capiti apte reponit. Inde ſublimis abiit. Accepiſſe id augurium laeta dicitur Tanaquil, perita, ut vulgo Etruſci, coeleſtium prodigiorum mulier, excelſa & alta ſperare complexa virum jubet* &c. Philoſtrat. cap. XI. §. I. Αἰετὸς τε ὑψαμένῳ ἀφίκετο, φέρων ἐκ Διὸς τῦ μὲν παιδὶ ὄνομα, ... S... haec ſufficiant. Sed ad Fulgentium inluſtrandum maxime facit, quod Aquilas credidit vetuſtas eſſe certa Victoriae indicia. hinc Lyſander dicitur apud Spartanos in porticu templi Minervae Erganae αἰετὺς δύο τὺς ὄρνιθας, καὶ ἴσας ἐπ' αὐτοῖς νίκας poſuiſſe. v. Pauſan. lib. III. cap. 17. p. 251. Haud alia de cauſſa Ariſtomenis in ſcuto fuit ἐπίθημα αἰετὸς τὰ πτερὰ ἑκατέρωθεν ἐκτεταχὼς ἐς ἄκραν τὴν ἴτυν. v. Pauſan. l. IV. c. 16. p. 319.

2 Tutelaeque suae virtuti] Ita quidem & 6. edd. Lego tamen cum MS. Leid. *Virtutis.* Aliam cauſam cur Jovi ſit ſacra, habes apud Anton. Liberal. cap. 6. Plin. lib. X. cap. 3. Homer. Schol. ad Iliad. Θ. 247. Serv. AEn. I. 398. Phornut. cap. 9. AEgyptii ſoli eam dicarunt, ut docet Horus lib. I. cap. 8. MUNCK.

3 In navem] MS. Leid. *In navi talem tauri picturam babente.* Ut & mox, *in navi hujuſmodi picturae.* Quae vulgatae lectioni praefero. Feſtus: *Alii eam à praedonibus raptam, & navim, quae Jovis tutelam, effigiem tauri babuerit, in eam regionem eſſe delatam.* Iſidorus lib. VIII. cap. II. *In navi, cujus inſigne erat taurus.* Παράσημον ergo, quod *effigiem* Feſtus, *picturam* Fulgentius, *inſigne* appellat Iſidorus. Navem taurinâ facie fuiſſe vult Tzetzes ad Lycophron. p. 191. ut & Pollux. Alii ex tauro belli ducem iſto nomine faciunt, ut idem ille Lycophronianus interpres tradit p. 182. & 191. Euſtath. ad Dionyſ. p. 18. regem Cretae. Ad eundem modum arietem, quo vecta cum Phrixo Helle fuit, navim fuiſſe ait Euſebius in Chronico, cujus inſigne fuerit aries: & Philochorus apud eundem navim longam pennatis illum draconibus junctum currum, quo vectus Triptolemus. Bos facta Io eſt, ὅτι αἰσχυνθεῖσα ὑπ' ἔρωτ@ δίκην βοὸς ἐπλανᾶτο, ut eſt apud Tzetzen jam ſaepius laudatum. MUNCK. Confer de Io Palaephatum de Incredibilib. cap. 43. Sic plures hujuſmodi fabulas eſſe explicandas docet Salmaſius Exerc. Plin. pag. 402. B. Vide de hac fabula J. Bapt. Pium III. Syllog. Annotat. Poſterior. c. 98.

certius esse cognoscas, navigium Isidis AEgyptus colit.

XXVI. *De Perseo & Gorgone.*

PERSEUM ferunt Medusae [4] Gorgonis interfectorem. Gorgonas voluere dici tres: quarum prima Sthenô, secunda Euryale, tertia Medusa: quarum quia fabulam Lucanus & [5] Livius scripserunt poetae, grammaticorum scholaribus rudimentis [6] admodum celeberrimi, hanc fabulam referre superfluum duximus. [7] Theocritus antiquitatum historio-

Ad CAP. XXVI.

4 GORGONIS] *Gorgones* B. A. H. & I. Sed lege & heic & inferius *Gorgonae* cum MS. Leid. ubi titulus hujus capitis ita concipitur: *Fabula Persi & Gorgonarum.* Γοργόνη est & Tzetzae in Lycophron. p. 135. Adde his, quae congesta sunt à nobis in dissertatione de Hygino. MUNCK.

5 LIVIUS] Hunccine dicit, qui Odysseam & tragoedias scripsit, quarum cum apud Gellium, tum Festum aliosque aliquoties fit mentio? *Livius ille vetus Grajo cognomine* dicitur à Terent. Mauro. Sed ille archaicus, cur Lucano jungatur? Non exputo causam. Quamobrem omnino putem cum Nob. Heinsio corrigendum, *Ovidius*. MUNCK. Cicero lib. I. Tuscul. Quaest. cap. I. de Romanis dicit poëtis primis. *Serius poëticam nos accepimus: annis enim fere CCCCX. post Romam conditam Livius fabulam dedit: C. CLAUDIO, CAECI FILIO, M. TUDITANO CONSULIBUS, anno ante natum Ennium, qui fuit major natu quam Plautus & Naevius.* De quo haec eadem testatur A. Gell. XVII. N. A. 21. *CONSULIBUS CLAUDIO CENTONE APPII CAECI FILIO, ET M. SEMPRONIO TUDITANO, primus omnium L. Livius poëta fabulas docere Romae coepit.* Cur vero hos poëtas junxerit Fulgentius, non excogito, *Ovidius* tamen substituere non audeo. Lucanum vero praeter Pharsaliae opus, complures scripsisse fabulas patet e Lucani vita ex antiquissimo Commentario excerpta, quam suae editioni praeposuit Cl. Oudendorpius. vide ibi notas.

6 ADMODUM CELEBERRIMI] Τὸ *admodum* cum à MS. Leid. non agnoscatur, dicas delendum. Dixit tamen Arnob. Lib. II. adversus Gentes: *Potentiae gradibus satis plurimis ab imperatore disjunctum.* Et Curtius Lib. IV. *Perquam maximo exercitu coacto.* Chrysol. Sermon. 64. *Tam trux, tam funera,* (leg. funerea) *tam crudelissima mortis imago.* Anonymus Cosmogr. à Godofredo edit. cap. 54. Λίαν ἐνδοξοτάτη. Cap. 58. Λίαν ἐπιφανεστάτη. Pariter Interpres vetus, *valde gloriosissima*, & *valde splendidissima.* Et Apul. de Herbar. Virt. cap. 13. *Valde optimum.* Ammianus lib. XXI. p. 360. ed. Boxh. *Admodum paucissimis visa.* Vet. Inter. I. Reg. cap. V. II. *Gravissima valde manus Dei.* Victor de Persecut. lib. III. p. 663. *Ut acetum asperum nimisque acerrimum quaereretur.* Plura vide apud Vossium in de Construct. cap. 17. Ad eundem modum σφόδρα εὐειδέστατος dixit Tzetzes in Lycophr. p. 20. ed. Steph. & frater ejus Johannes in Hesiod. pag. 41. ed. Heins. λίαν βαρύτατος. Λίαν ἀρεστος anonymus in eundem poëtam p. 269. Euagrius Presbyter in vitâ S. Antonii: *Rure erant trecenti jugeres & valde optimi, quos vicinis largitus est.* Chrysologus Serm. CXLI. *Certè ad thalamum sponsi nisi satis proximus, nisi satis intimus, nisi bonae conscientiae, nisi laudabilis famae, nisi probabilis vitae nullus admittitur.* *Satis* pro *valde* positum est, ut à Festi mutilatore: *Cingulos*, inquit, *appellabant homines, qui in his locis, ubi cingi solet, satis sunt tenues.* Et in CIMMERII: *In quâ convallis satis eminenti jugo circumdata est.* Cyprian. lib. III. epist. 66. *Quae res nos satis movit* &c. Salvianus epist. I. *Quanquam ii, qui satis diligunt, non cito offendantur.* Et lib. IV. de Gub. Dei: *Non satis à nobis accusandi sunt, qui divino sermone excusantur.* Adde his, quae congessit Savaro ad Sidon. lib. IX. ep. 13. MUNCK. Eodem modo τὸ *magis* saepe in comparativis abundat. v. Interpr. ad Justin. III. 2, 7. Cl. Oudendorp. ad Hirtium de B. Africano cap. 48. p. 894. B. *penitus crudelior* dixit Propert. lib. I. El. XVI. vs. 17. ubi vid. Passerat. superlativis *tam* addi docet Oudendorp. ad J. Caesar. l. III. cap. 2. §. 3. de B. Gall. & hujusmodi plura adduci possent.

7 THEOCRITUS] Censet Vossius lib. IV. Hist. Graec. cap. 8. eum hunc esse Theocritum, qui teste Suida, epistolas admirabiles & historiam Libycam scripserit. MUNCK. De hoc Theocrito haec narrat Plutarch. lib. II. Sympos. T. II. p. 633. Καὶ γὰρ Ἀντίγονος αὐτὸς μὲν ἑαυτὸν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἔσκωπτε· καί ποτε λαβὼν ἀξίωμα μεγάλοις γράμ-

ſtoriographus refert [1] Phorcum fuiſſe regem, qui tres filias locupletes dereliquit. Quarum Meduſa major, quae fuerat locuples, regnumque colendo [2] fructificandoque ampliaverat: unde & [3] Gorgon dicta eſt, quaſi georgon: nam γεωργοὶ Graece agricultores dicuntur. [4] Serpentino vero capite ideo dicta eſt, quod aſtutior fuerit. [5] Cujus regnum optimum Perſeus invadens, [6] ipſam quidem interemit. Ideo [7] volaticus dicitur, quod navibus venerit. cujus capite, id eſt, ſubſtantia ablata, ditior factus, non parva regna obtinuit. [8] Denique & Atlantis regnum invadens, quaſi per Gorgonis caput, id eſt per ſubſtantiam ejus, eum in montem fugere compulit. Unde in montem converſus dicitur eſſe. Tamen quid hac ſibi tam ſubtili ſub ima-

χάμμασι γεγραμμένον, ΤΑΥΤΙ΄ ΜΕ΄Ν (ἔφη) ΚΑΙ΄ ΤΙΦΛΩ͂ ΔΗ΄ΛΑ. ΘΕΟ΄ΚΡΙΤΟΝ δὲ ΤΟΝ ΧΙ͂ΟΝ ἀπέκτεινεν, ὅτε, φήσαντός τινος, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἂν τοῦ βασιλέως παραγένηται, σωθῆναι, Ἀλλ᾽ ἐμοὶ (εἶπεν) ἀδύνατα φὴς τὰ τῆς σωτηρίας.

1 Phorcum fuisse regem] Vide Varron. apud Servium ad AEn. v. vers. 824. & Palaeph. cap. 32. MUNCK.

2 Fructificandoque] H. e. foecundando. Infr. cap. 8. *In fructificandis enim germinibus dupla aëri, quam igni debetur portio.* Willeramus Paraphr. Cant. Salom. *Cordibus in noſtris velut hortis fructificandis Tranſplantare cupis.* Caeterum à Leid. Cod. abeſt τὸ *que.* Quod ſi probas, *fructificare* heic erit fructum edere ſive ferre. Et ſane eo ſignificatu accepit hoc verbum Voſſius IV. de Vit. Serm. cap. 8. Exempla vellem protuliſſet. Siracides cap. XI. Ἐν ὥρᾳ ταχινῇ ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτοῦ. Interpres vetus: *In honore brevi fructificat proceſſus illius.* Et cap. XXIV. 23. *Fructificavi ſuavitatem odoris.* Nimirum *fructificare* eſt καρποφορεῖν Graecorum Marc. Euang. cap. IV. 28. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ πρῶτον χόρτον &c. Interpres Vulg. *Ultro enim terra fructificat* &c. Epiſt. ad Rom. VII. 4. Ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ, *ut fructificemus Deo.* Chryſologus Serm. VIII. *In coeleſtem meſſem totam jejunii facit fructificare virtutem.* Junilius de Part. Leg. Div. *Sed curarum negotiorumque ſpinae impediunt, ne quid agro dominico fructificemus.* Idem Comment. in Geneſ. cap. I. *Utpote quae ſine harum ſucco non ſolum fructificare, ſed & nec ipſa conſiſtere poſſit.* Ubi malè quidam particulam *non* inferendam cenſet, cum intelligenda ſit. Salvian. epiſtol. ad Salonium: *Non modo ea, quae admiſerunt in exomologeſi ac ſatisfactione, ſed ne hoc quidem, quod facillimum eſt, donis ſaltem miſericordiae redimere dignantur.* Seneca de Provid. cap. 3. *Et revocatus non tantum retro ceſſit, ſed longius fugit.* Heic pariter *non modo* & *non tantum* pro *non modo non* & *non tantum non* uſurpari vides. Adde his, quae in Juſtiniano indice corraſit Freinshemius. MUNCK.

3 Gorgon dicta est, quasi Georgon] Reſpexit Fulgentium Bocacius in de Claris Mulieribus cap. 20. *Praeterea nonnulli eam agricolationis fuiſſe peritiſſimam aſſerunt: eamque inde Gorgonis conſecutam cognomen.* MUNCK.

4 Serpentino capite] Quia nempe *anguicoma* fuit, ut eſt apud Stat. I. Theb. vers. 594. Ovid. in hac fabulâ lib. IV. Met. vers. 741. *Anguiferumque caput durâ ne laedat arenâ.* Servius AEn. VI. 289. *Meduſa erecta favore Neptuni, auſa eſt crines ſuos Minervae capillis praeferre: quâ re indignata Dea, crines, quibus amatori maximè placuerat, in ſerpentes vertit.* In verſiculis, quos ibidem ab emendatoribus Virgilio ablatos ait, legendum *[illegible] ſub imo.* Malè *meritoque* ediderunt. MUNCK. Trium ſororum capita ſerpentibus cincta erant. Pindarus O. Pyth. XII. 15. Τὸν παρθενίοις ὑπό τ᾽ ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς. Ἀΐε λειβόμενον. Vide ibi Schol. De Meduſae capite Propert. II. II, 60.

Aut quum Dulichias Pallas ſpatiatur ad aras.
Gorgonis anguiferae pectus operta comis.

5 Cujus regnum optimum Perseus invadens, &c. An potius *regnum opimum.* WOPKENS.

6 Ipsam quidem interemit] Nam Meduſa ex Gorgonis ſola erat mortalis. Vide Apollod. lib. II. cap. 2. MUNCK.

7 Volaticus] Talaria enim & κίβισιν à Graecis acceperat. Κίβισιν *peram* interpretatur Apollodorus. Et recte quidem. Puto eandem vocem reſtituendam Feſto. *Cibus*, inquit, *appellatur*

magine ornatrix Graecia sentire voluerit, edicamus. Gorgonas dici voluerunt tres, id est tria terroris genera. Primus quippe terror est, qui mentem debilitat: secundus, qui profundo quodam terrore mentem spargit: tertius, qui non solum [9] mentis intentum, verum etiam caliginem ingerit visus. unde & nomina tres Gorgones adcepere: prima Stheno. σθενώ enim Graece debilitas dicitur, unde & ἀσθένειαν infirmitatem dicimus. secunda Euryale, id est, lata profunditas, unde & Homerus [10] πόλιν εὐρυάγυιαν, id est, Trojam latas vias habentem. [11] Itaque Medusam, quasi μὴ ἰδοῦσαν, quod videre non possit. Hos ergo terrores Perseus, adjuvante Minerva, id est, virtus [12] adjuvante sapientia, interfecit. Ideo

[1] aver-

latur ex Graeco, quod illi peram, in quâ cibum recondunt, κιβίσιν appellant. MS. Leid. *cibis appellant.* Lego, κίβισιν. Sententiam Fulgentii sequitur Schol. Stat. ad Theb. I. vers. 544. quem videre erit operae pretium. Hesych. Κίβισις, πήρα. Κυπρίοι. Κυβισις, ἡ κίβυσις πήρα. Leg. ἡ κίβισις, πήρα. MUNCK.

8 DENIQUE ET ATLANTIS &c.] Supplet ex Vet. Cod. Modius: *Denique pugnando cum Medusa & vincendo animosior factus, etiam Atlantis* &c. MUNCK.

9 MENTIS INTENTUM] Quid est *intentus?* Gloss. Cod. Leid. *id est, intentionem.* Intentus autem sive intentio est ἔντασις, cum sententia postulet ἔκστασιν. Praeferenda altera lectio, quam in margine exhibet Locherus, *mentis intuitum turbat.* Designat enim Medusam, quam dictam autumat quasi μὴ ἰδοῦσαν. MUNCK.

10 ΠΟ'ΛΙΝ Ε'ΥΡΥΑ'ΓΥΙΑΝ] Lego Τροίην εὐρυάγυιαν. Θροίην enim praefert MS. Leid. Dices non hoc, sed alterum dixisse Homerum, ut Iliad. B. 66. ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν. Memoria imposuit Fulgentio, ut saepissime in libello de Prisco Sermone. Vertit ipse *Trojam.* ergo Τροίην, non πόλιν scripsit. Talis lapsus est Isidori lib. XI. *Unde & Horatius ait: Laudatur primo prole puerpera nato.* Atqui non illud Horatius, sed hoc ait: *Laudantur simili prole puerperae.* Verum necesse haud est illuc confugere. Etiam Τροίην εὐρυάγυιαν invenies libri modo laudati vers. 141. MUNCK.

11 ITAQUE MEDUSAM] Ita quidem & 6. edd. Sed MS. Leid. *Medusa.* Lego ergo: *Itaque Medusa, quasi μὴ ἰδοῦσα.* Q[illegible] ut ceterae, ita & haec stulta [illegible]. Medusa est μέδουσα, ut Κρέουσα *Creusa.* Pro *videri* malim *videre.* Nec aliter, si quid video, scripserat Fulgentius. MUNCK.

12 ADJUVANTE SAPIENTIA] Tzetzes in Hesiod. Ἔργ. Τὸ Ἀθηνᾶ σημαίνει γυναῖκα βασιλίδα, τὴν παχυμερῆ ἀέρα, καὶ τὴν φρόνησιν. Schol. Hom. Iliad. Υ. vers. 74. Ἀθηνᾶ δέ ἐστι φρόνησις, Ἄρης δὲ ἀφροσύνη. Eustath. in Hom. p. 19. edit. Bas. Ἀθηνᾶ ἡ τῶν βασιλέων φρόνησις. Artemidorus de Somn. lib. II. cap. 34. Περὶ Ἀθηνᾶς. Ἀγαθὴ δὲ καὶ φιλοσόφοις. Φρόνησις γὰρ εἶναι νενόμισται ἡ θεός. Festus: *Minerva dicta, quod benè moneat. Hanc enim Pagani pro sapientiâ ponebant.* Sic & Moschopulus ad Hesiod. pag. 27. & quis non veterum? Hinc ergo Ἀθηνᾶν dictam ajunt magistri παρὰ τὸ τὰ πάντα ἀθρεῖν καὶ βλέπειν, καὶ περὶ πάντων νοεῖν. Vide Heraclid. Pont. Alleg. Hom. pag. 113. ed. Gesn. Apulej. in de Deo Socrat. Schol. Stat. ad II. Theb. vers. 715. MUNCK. Varie explicant hanc fabulam. Inter antiquos Pausanias lib. II. cap. 21. pag. 159. sive Procles Eucratis filius apud eumdem dicit. Λιβύης ἡ ἔρημος καὶ ἄλλα παρέχεται θηρία ἀκούσασιν οὐ πιστά, καὶ ἄνδρες ἐνταῦθα ἄγριοι, καὶ ἄγριαι γίγνονται γυναῖκες. Ἔλεγέ τε ὁ Προκλῆς ἀπ' αὐτῶν ἄνδρα ἰδεῖν κομισθέντα ἐς Ῥώμην. εἴκαζεν οὖν πλανηθεῖσαν γυναῖκα ἐκ τούτων, καὶ ἀφικομένην ἐπὶ τὴν λίμνην τὴν Τριτωνίδα λυμαίνεσθαι τοὺς προσοικους, ἐς ὃ Περσεὺς ἀπέκτεινεν αὐτήν. Ἀθηνᾶν δὲ οἱ συνεπιλαβέσθαι δοκεῖν τοῦ ἔργου, ὅτι οἱ περὶ τὴν λίμνην τὴν Τριτωνίδα ἄνθρωποι ταύτης εἰσὶν ἱεροί. Alias aliorum opiniones disces ex iis, quos laudavi ad Hygini fab. LXIV. in fin. Aliam iterum dat Tzetzes ad Lycophron. vs. 17. pag. 4. Περσεὺς ὁ ἥλιός ἐστι, καὶ ἡ ὀξυκίνητος τοῦ οὐρανοῦ κίνησις. Ἀθηνᾶ δὲ ὁ ἀὴρ καὶ ἡ ἀναθυμίασις ἡ κινοῦσα τὸν οὐρανόν. ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται καθ' τινας. Περσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ περισσῶς [illegible] ... τοῦτον ἡ ἀεριώδης ἀναθυμίασις αὕτη [illegible] ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὸ σύστημα τῶν ὑγρῶν, Γοργόνα λεγομένην διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν. Γοργὸν γάρ τι τὸ καταπληκτικόν. πέμπει δὲ τοῦτον, ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν, τὴν λεπτομερεστέραν [illegible], ὡς ἐξικμάζειν [illegible]. καὶ γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα [illegible]δης ἐστι, τὸ δὲ λεπτὸν [illegible]

αὐτῆς

[1] aversus volat, quod virtus terrorem numquam adspicit. [2] Speculum etiam ferre dicitur, quod omnis terror non solum in corde, sed etiam in figura transeat. De sanguine ejus nasci fertur Pegasus, [3] in figuram famae constitutus. Virtus enim, dum terrorem amputaverit, famam generat: unde & volare dicitur, quia fama est volucris. unde Tiberianus: *Pegasus hinniens transvolat aethram.* Ideo & Musis fontem ungula sua rupisse fertur, quod Musae ad describendum famam heroum, aut sequantur priorum, aut indicent antiquorum.

XXVII. [4] *De Admeto & Alceste.*

SICUT nihil benigna superius conjuge, ita nihil infesta crudelius mulie-

αὐτῆς εἰς ἀέρα μεταβάλλει. ὁ γοῦν Περσεὺς ὁ ἥλιος οὕτω καλούμενος, κινούμενος τῇ οὐρανίᾳ φορᾷ τὴν μὲν Σθενὼ, (quae & *Σθένουσα* vocatur. v. Schol. Pind. O. Pyth. XII. 18.) *καὶ τὴν Εὐρυάλειαν, ἥτις τὸ ἀδύνατον, καὶ κατὰ μῆκος πέλαγος τῆς θαλάσσης ἐκτεταμένον οὐκ ἀναιρεῖ, ἤγουν οὐ μετατρέπει, οὐδ' ἀνιμᾶται, ὡς ἀθάνατον, καὶ μὴ μετατραπῆναι δυνάμενον. τὴν δὲ Μέδουσαν μόνην ὡς θνητὴν ἀναιρεῖ, πλήττων τῷ ξίφει. ἤτοι τὸ βασιλικώτατον καὶ λεπτὸν, τῇ ὀξείᾳ κινήσει μελαποιεῖ καὶ ἀνιμᾶται.* &c. Is. Vossius ad P. Melam lib. III. cap. IX. l. 30. haec adnotat. *Mirum quoque quid ipsi mentis fuerit, cum Solinum reprehendit,* (nempe Salmasius) *quod Hannonem* (de quo v. & Perizon. ad AElian. lib. XIV. cap. 30.) *Xenophonte Lampsaceno fecerit antiquiorem, quasi vero ante Hannonem alter iste haec loca adiisset. Non tantum Lampsaceno istoc, sed & ipso Homero & Hesiodo antiquius est monumentum illud Hannonis. Unde enim potuit promanasse fabella de tribus Gorgonibus, nisi ex istis tribus Hannonis Gorgidibus? Vide locum Hannonis & confer cum iis, quae Poëtae canunt, & fatebere hoc solo fundamento totam istam niti fabellam. Ne nomen quidem ducis Poeni abest; sed fluvio attributum. Annonem enim vocant Palaephatus, aliique Mythologi fluvium Gorgonum insulae vicinum.* De Hannone locus est in Solino cap. LVI. *Prodidit denique Xenophon Lampsacenus Hannonem Poenorum regem in eas* (Gorgadas) *permeavisse, repertasque ibi foeminas aliti pernicitate, atque ex omnibus, quae apparuerant, duas captas tam hirto, atque aspero corpore, ut ad argumentum spectandae rei duarum cutes miraculi gratia inter donaria Junonis suspenderit: quae duravere usque in tempora excidii Carthaginensis.* Salmasius in Exercit. Plin. ad Solinum pag. 915. vero nihil definit, scribens, *An ex hac nominum similitudine, has Gorgadum insulas, id est, pernicium faeminarum easdem fuisse, quas olim a Gorgonibus habitatas finxit vetustas, interpretati sunt? Sed in talibus nihil adfirmare longè tutissimum.* Ceterum Munckeri verbis *περὶ τῆς Ἀθηνᾶς* adde Athenaei lib. XV. cap. X. p. 687. (*Σοφοκλῆς*) *τὴν μὲν Ἀθηνᾶν, φρόνησιν οὖσαν καὶ νοῦν ἔτι δὲ ἀρετὴν, ἐλαίῳ χριομένην, καὶ γυμναζομένην* (*παράγει*).

1 AVERSUS VOLAT] H. e. facie aversâ, *ὀπισθοφανῶς*, ut loquuntur *οἱ ό* Genes. IX. 23. Servius: *Aversus accedens id amputavit.* MUNCK.

2 SPECULUM ETIAM FERRE DICITUR] AEreum clypeum innuit, in quo Medusae imaginem videbat. Vide Apollod. lib. II. p. 74. MUNCK.

3 IN FIGURAM FAMAE] *In figurâ* MS. Leid. & mox, *unde & Tiberianus* cum B. A. H. & I. MUNCK.

Ad CAP. XXVII.

4 DE ADMETO] MS. Leid. *Fabula Admeti & Alcesthae.* Rectè. *Alcestam* enim vocat, quae *Alcestis* est aliis, ut mox: *In conjugio Alcestam desiderat: Alceste* est etiam Sidonio Carm. XI. vers. 67. MUNCK.

5 QUANTO ENIM SAPIENS &c.] Subaudi *magis.* Isidorus de Praelatis: *Tantoque sarcinis peccatorum gravatus, quanto bonis operibus alienus.* Pseudo-Cypr. Expos. Symb. *Tanto nobis occulta videntur, quanto & aspectu corporeo invisibilia.* Tertull. de Testin. Anim. cap. 5. *Quanto vera, tanto simplicia.* De Cult. Foem. cap. 12. *Quanto blasphemabile est* &c. Isidor. Orig. XIV. 8. *Tanto sublimis* &c. Usitatissimum Graecis hoc loquendi genus. Gregor. Cyprius in Maris Encomio:

Ὅτι

muliere. [5] Quanto enim ſapiens pro viri ſui ſalute ſuam obponit animam [6] pigneri: tanto maligna ad mariti mortem etiam ſuam vitam reputat nihili. Ergo conjunx, quantum jure conjunctior, tantum eſt aut morum dulcedine mellea, aut felle malitiae [7] toxica: eſt quippe aut perpetuale refugium, aut perenne tormentum. Admetus rex Graeciae Alceſten in conjugio petiit: cujus pater edictum propoſuerat, ut ſi quis duas feras ſibi diſpares ſuo currui jungeret, ipſe illam in conjugio adcepiſſet. Is igitur Admetus [8] Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem & aprum junxerunt. Itaque Alceſten in conjugio adcepit. Cumque in infirmitatem Admetus decidiſſet, & mori ſe comperiſſet, Apollinem deprecatus eſt. Ille vero dixit, ſe ei [9] aliquid [10] non poſſe praeſtare, niſi ſi quis ſe de ejus pro-

Ὅσῳ ταῦτα τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξις &c. Baſilius Seleuc. Homil. I. in Noach. p. 43. Ὅσῳ τὸ πάθος ἐσκλήρω), τοσούτῳ τῆς μετανοίας φέρω τὸ φάρμακον. Theoph. in Matth. cap. XIV. Ὅσῳ καλῶς ἄρχεται, τοσούτῳ κακῶς. MUNCK.

6 Pigneri] *Pignori* 6. edd. Sed pro Commel. ſtat MS. Leid. Non ſatis memores fuere, qui poſterioris aetatis ſcriptores publicavere, archaiſmos affectare eos, in primis autem Afros. Capella lib. II. *Pignerisque culmine provecta ſupervenit.* Ita habet MS. Leid. non *pignoris*, quemadmodum eſt editum. MUNCK. Conſule Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. I. de B. Civ. cap. 39. p. 565.

7 Toxica] H. e. Venenata. Sed rectius forſan *toxicata*. Certè *toxicare* verbum eſſet non indignum Fulgentio. Salutaris in diſtichis: *Toxicat atque necat.* Lutatius, ſive Lactantius eſt, in argumento Hercul. OEt. Senecae: *Quem Hercules vulneraverat ſagittis toxicatis.* Leg. Sal. 10. *Cum ſagitta toxicata eum percutere voluerit.* Victor in de Perſec. Vandal. lib. III. *Veneno toxicato transverſo.* Pſeudo Cypr. de ſingularitate Cleric. *Viſcus toxicatum.* Fors fuat tamen, ut *noxia* ſcripſerit. Apulej. Lib. V. Mileſ. *Lucerna illa, ſive perfidiâ peſſima ſive invidiâ noxia.* Certè *toxica* nuſquam niſi ſubſtantivè poſitum legere memini. MUNCK.

8 Apollinem petiit] Graeciſſat oratio, ut lib. II. cap. 13. *Apollinem petiit, ut* &c. Minucius Octavio: *Ut Parthos ſigna repetamus.* Schol. Stat. ad I. Achill. vers. 65. *Matronas petiit, ut frumenta ferenda corrumperent.* Si audimus veterem interpretem, nec Horatius hoc Graeciſmo abſtinuit. Legas enim in Carm. Saec. vers. 49. *Quaeque vos bobus veneratur albis* &c. quae apud ipſum vide. Apul. Metam. p. 189. ed. Pric. *Eum deprecatur auxilium.* Vetus interpres Deuteron. cap. XV. vers. 3. *A peregrino & advena exiges: civem & propinquum repetendi non habebis poteſtatem.* Caecilius: *Exigor portorium.* Chryſol. Sermon. LXVII. *Quid petentibus ſe non dabit?* Vetus Interp. Luc. XI. II. *Quis autem ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi?* Victor. Epiſcop. lib. II. *Suggeſſimus ut à ſuis rex peteretur* &c. Mox pro *qui ei* habet *& ei* MS. Leid. cum. A. H. & I. MUNCK. In Apollinis Amyclaei throno conſpicitur Admetus, ipſe ζευγνύων ὑπὸ τὸ ἅρμα κάπρον καὶ λέοντα. Vid. Pauſan. lib. III. cap. 18. pag. 257. De phraſi haec habeto. Romanos priſcos ita fuiſſe locutos, patet e Dolabellae epiſtola ad Ciceron. lib. IX. ad Fam. Ep. 9. *Illud autem te peto, ut &c.* Imo in Ciceronis oratione pro Ligario cap. XII. ſcribitur in codice, quem integerrimi Luchtmanni beneficio ante aliquot annos ego & Cl. Joan. Arntzenius cum Editis contulimus, *nunc te ſupplex fratris ſalutem petit.* Deinde, Tacitus, Vellejus Paterculus, Plinius, Phaedrus, imo Livius ita loqui non dubitarunt. Conſule quae & quos laudat Celeb. P. Burm. ad Ovid. VII. M. 296. Ut igitur Midas de Muſica, ac Panidas de Poëſi; ita Heumannus ad Eutropii Hiſt. Rom. Breviar. lib. II. cap. 24. de hac locutione judicavit, *Regulum*, (haec ſunt Eutropii verba) *ducem, quem ceperant, petierunt, ut Romam proficiſceretur*, vocans inſolentem dictionem, non niſi Auguſtini & Eutropii aevo uſitatam. Munckerum & hic dormitaſſe diceres.

9 Aliquid] Scriverius & Tollius, *aliud.* Non accedo. MUNCK.

10 Non posse] Ita & MS. Leid. A. autem B. H. & I. *non noſſe.* M. & L. *ſe ei nolle.* Pro Commel. & Leid. Codice ſtat Albricus cap. 20. *Apollinis miſerationem invocavit. Cui ſic reſpondit,*

nil

propinquis ad mortem pro eo voluntarie obtuliſſet. quod uxor fecit. Itaque Hercules dum ad tricerberum canem abſtrahendum deſcenderet, etiam ipſam de inferis levat. Admetum poſuere in modum mentis, ideo Admetus nuncupatus eſt, quaſi quem adire poterit metus. Hic itaque in conjugio Alceſtam deſiderat: ἀλκὴ enim [1] Graece praeſumptio dicitur.

nil in hoc ei poſſe praeſtare, niſi aliquis de propinquis ejus &c. MUNCK.

1 GRAECE PRAESUMPTIO DICITUR] H. e. fiducia. Infr. lib. II. cap. 5. *Ἀλκὴ enim Graecè praeſumptio interpretatur.* Cyprianus, ſive alius eſt auctor Expoſ. Symb. *Obedientiae magis reverentiâ, quam ingenii praeſumptione tentabimus.* Opponitur timori. Tertull. de cultu Foem. cap. 2. *Timor fundamentum ſalutis eſt: praeſumptio impedimentum timoris.* Hinc *praeſumptores* audaces & confidentes in libello de Singularitate Clericorum, qui Cypriano attribuitur. Sanè *praeſumptionem* pro arrogantiâ ponit Claud. Mamertus de Stat. Anim. lib. I. cap. 9. *Praeſumere* eſt arrogantium. Caſſian. Collat. XI. *Quemadmodum docere praeſumam.* Auguſtin. Med. 3. *Reverberant audaciam praeſumentium animorum. Praeſumptuoſè*, confidenter, apud Schol. Horat. ad lib. III. Od. 27. MUNCK. V. Interpr. ad Juſtini. lib. XI. cap. 5. Sed ad rem. Licet Fulgentius ſaepe ſuam Graecae Linguae inperitiam indicet, & inde in propriorum nominum etymologiam ſtulte inquirat, hic tamen haud procul a ſcopo aberraſſe mihi videtur; nam, ſi aut ſtatuamus, hujuſmodi faeminam revera exſtitiſſe, aut numquam in rerum natura fuiſſe credamus, fictum eſſe Alceſtidis nomen, docere nos videtur Palaephatus: docebunt etiam Graecorum mores. Pleraque Graecorum nomina ſignificare ſolebant id, quod proprium fuerat his, qui primi iiſdem fuerunt inſigniti, aut memoriam ſortis, quae ipſis infantibus recens natis, aut eorum parentibus obtigerat. Res exemplis fiet clarior. Melampum dicit Derichidas κληθῆναι. διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα θεῖναι αὐτὸν εἰς συσκιόδενδρον τόπον, τοῦ δὲ παιδὸς μελανθῆναι τοὺς ἡλίῳ ἀσκίους ὄντας. v. Schol. Apoll. Rh. I. 118. Quod inprimis locum habet in expoſitis infantibus. Hygin. fab. 66. *Eumque, quod pedes trajectos haberet, OEdipum nominaverunt.* Sic Telephum expoſitum tollentes paſtores hoc nomine adpellarunt, quod cerva ſuo lacte eum in monte nutriverat. v. Columna ad Ennii fragm. ex Telepho p. 269. Miletus Apollinis & Areae Cleochi filiae filius dictus eſt, ὅτι ἐκρύφθη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλακι juxta Schol. Apoll. Rh. I. 186. Archander Achaei filius ΜΑΤΑΝΑ'ΣΤΗΝ τῷ παιδὶ ὄνομα ἔθετο, juxta Pauſan. lib. VII. cap. I. pag. 522. poſtquam e Phthiotide profugus Argos commigraverat, ibique e Danai filia Scaea hunc filium ſuſceperat. Cap. 7. pag. 532. (Jon Tragaediarum ſcriptor tradit) Ποσειδῶνα ἐς τὴν νῆσον ἐρήμην οὖσαν ἀφικέσθαι, καὶ νύμφῃ τε ἐνταῦθα συγγενέσθαι, καὶ ὑπὸ τὰς ὠδῖνας τῆς νύμφης χιόνα ἐξ οὐρανοῦ πεσεῖν ἐς τὴν γῆν, καὶ ἀπὸ τούτου Ποσειδῶνα τῷ παιδὶ ὄνομα θέσθαι Χῖον. Perſeus, Gorgone Meduſa interfecta, procreavit filiam, cui nomen *Gorgophonae* ab hac caede fuit inditum, teſte Pauſania lib. II. cap. 21. pag. 159. Quomodo certe & Θηρονίκη & Θηροφόνη Dexameni in Oleno regnantis filiae adpellatae fuerint apud Pauſan. l. V. c. 3. p. 380. Hercules duos filios Hyllos adpellavit, quia fluvii Hylli aqua ſanatus erat. ut docui in Obſ. Miſcell. Vol. X. Tom. III. p. 386. & Θηρίμαχον filium ex Megara Creontis filia ſine dubio ob monſtra virtute domita. de quo Therimacho Apollodor. II. XIV. §. 11. Apud Romanos Graecorum imitatione *Egerius*, cujus avus Lucumo e Corintho erat oriundus, fuit adpellatus ab inopia, quippe infans poſt avi, qui inmemor nepotis in teſtando deceſſerat, mortem in nullam bonorum ſortem natus, ut ait Livius lib. I. cap. 34. *Silvius* Aſcanii filius adpellatus fuit, quod caſu quodam in ſilvis eſſet natus. Vid. Eumd. Liv. lib. I. cap. 9. *Cypſelo* Corinthi tyranno nomen inditum eſt, quia mater eum recens natum arcae, Corinthiis κυψέλη dictae incluſerat, ne Bacchiadae eum interficerent. vide Pauſan. lib. V. cap. 17. p. 420. Praeterea & alia erant nomina, quae non decimo, ut Graeci, aut octavo puellis, nono pueris, ut Romanis ſolebant teſte Plutarcho. Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 288. a natali die inponebantur infantibus, ſed quae potius cognomina dicenda eſſent, quippe adoleſcentibus jam dudum nomen a patre adeptis propter quamdam corporis proprietates, aut animi dotes addita. De quibus vide Appianum Alexandrinum, quem citat G. Cuperus in Harpocrate pag. 177. Qualia cognomina inprimis propria fuere Alexandrinis, quod Apollonii Alexandrini, qui cognominabatur *Rhantis*, exemplo docet Pauſanias lib. V. cap. 21. pag. 433. Haec deinde vera nomina penitus occultarunt. Hujus rei luculentum teſtimonium eſt nomen Platonis. Servius ad VI. AEn. 668.

Plato

tur. unde & Homerus ait, ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκὴ, hoc est, non est aliqua virtus in mentibus, neque aliqua praesumptio. Ergo mens praesumptionem sperans [2] sibi conjungi, duas feras suo currui subjungat, id est suae vitae duas virtutes adsciscat, animi & corporis. [3] leonem, ut virtutem animi: aprum, ut virtutem corporis. [4] Deni-

que

Plato ab humerorum dictus est latitudine, quam Graeci πλάτος dicunt. Haec addit Diogenes Laertius lib. III. §. 4. Ἐγυμνάσατο δὲ παρὰ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργείῳ, παλαιστῇ, ἀφ' οὗ καὶ Πλάτων διὰ τὴν εὐεξίαν μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος ὄνομα, καθά φησιν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, ubi plura loca idem testantia adducit Menagius. Sic Hercules ab Oraculo nomen postea adeptus, a parentibus ipsis prius *Alcaeus* fuerat adpellatus. v. Perizon. ad AElian. II. V. H. 32. *Chloris* Amphionis & Niobes filia dicta est, a pallido colore, quum a parentibus *Meliboea* fuisset adpellata. rem latius narrat Pausanias lib. II. cap. 21. pag. 160. Audiamus etiam Plutarchum de Pyth. Oracul. Tom. II. pag. 401. quem jam citavi, sed non descripsi ad Hygini fab. 192. pag. 321. verba nostra maxime inlustrantem Εἶτα περὶ Φρύνης (ἔφη) τοῦτο ἦν εἰρημένον τοῦ Κράτητος; Ναί. (εἶπεν ὁ Σεραπίων) Μνησαρέτη γὰρ ἐκαλεῖτο, τὴν δὲ Φρύνην ἐπίκλησιν ἔσχε διὰ τὴν ὠχρότητα. Πολλὰ δὲ, ὡς ἔοικε, τῶν ὀνομάτων ἀποκρύπτουσιν αἱ παρωνυμίαι. Τὴν γοῦν Ἀλεξάνδρου μητέρα Πολυξένην, εἶτα Μυρτάλην, Ὀλυμπιάδα τε καὶ Στρατονίκην κληθῆναι λέγουσι. Τὴν δὲ Κορινθίαν Εὔμητιν ἄχρι νῦν Κλεοβουλίνην πατρόθεν οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν. Ἡροφίλην δὲ τὴν Ἐρυθραίαν μαντικὴν γενομένην, Σίβυλλαν προσηγόρευσαν. Τῶν δὲ γραμματικῶν ἀκούσῃ καὶ τὴν Λήδαν Μνησινόην, καὶ τὸν Ὀρέστην Ἀχαιὸν ὠνομάσθαι φασκόντων. Ubi pro Μνησινόην cum Interprete & Spanhemio ad Callim. H. in Dian. vs. 232. lege Νέμεσιν. Confer, quae dixi ad cap. XIV. hujus libri. Eodem igitur modo Admeti uxor, sive a poëtis, ut *Hippolytus* & alii, sive ab istius aetatis hominibus, quos poëtae secuti sunt, propter virtutem, & animi constantiam, generosamque indolem viro dignam, Alcestidos nomine insigniri coepta est, quod cognomen verum hujus mulieris nomen ita occultavit, ut posteros semper latuerit. Ab Homero Iliad. B. 717. vocatur Δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη, ad nominis significationem adludente. Audi & Palaephatum de Incredibilib. cap. 41. Λέγεται μῦθος τραγικώδης. qua fabula explicata addit, ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ἀνδρεία γε Ἄλκηστις ἐκοῦσα ὑπεραπέθανεν Ἀδμήτου. Recte itaque derivat nomen Alcestidis Fulgentius a Graeca voce ἀλκὴ, quae notat ἰσχὺν, καὶ δύναμιν teste Suida, & Pindaro O. Nem. VII. 18. μεγάλαι ἀλκαὶ sunt facinora egregia, & insignes virtutes; qui O. Nem. III. 68. ait Οὐδέ μιν Ποτὲ φόβος ἀνδροδάμας Ἔπαυσεν ἀλκὰν φρενῶν. ubi Schol. hinc ἀλκήεις ponitur pro ἰσχυρός. v. Schol. Apoll. Rh. I. 71. & Suidas Ἀλκήεντας vocat ἀνδρώδεις, δυνατούς. Praeterea Alcestis, quae maritum ab instanti nece liberavit, recte ideo ab hac voce hoc nomen adepta est, quia etiam pro auxilio ponitur. ab Homero Iliad. Θ. vs. 140. ἐκ Διὸς οὐχ ἕπεται ἀλκή. ubi Schol. ἀλκὴ, νῦν ἀλέξησις καὶ βοήθεια; unde ἀλκεῖν pro βοηθεῖν. audi Schol. Apoll. Rh. IV. 1614. Ἀλκαίη λέγεται κυρίως ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι. —— Ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλκεῖν, ὅ ἐστι βοηθεῖν. & ἀλκτὴρ Ἄρης notat depulsatorem malorum. v. Graev. Lect. Hesiod. cap. XIX. & Pindarus O. Pyth. III. 13. vocat AEsculapium ἀλκτῆρα νόσων. Caeterum in sacris literis inlustrium & singulari virtute praestantium virorum nomina haud dissimili ratione fuisse mutata constat ex libro primo Moysis, cap. XXXII. vs. 28. Καὶ εἶπεν αὐτῷ. Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακὼβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατὸς ἔσῃ. Eodem modo ὄνομα καινὸν promittitur νικῶντι a Deo Servatore per vatem vere divino numine adflatum Joannem in Apocalypsi cap. II. vs. 17.

2 SIBI CONJUNGI] MS. Leid. *Sibi conjugi.* Perperam. Muta distinctionem, & scribe cum B. A. H. & I. *Ergo mens sperans praesumptionem sibi conjungi, duas feras* &c. *Conjungi* positum est pro *conjunctum iri.* Quam locutionem multis illustravimus ad Hyg. cap. 41. MUNCK.

3 LEONEM, UT VIRTUTEM ANIMI] Hinc feroces bellatores θυμολέοντας appellant poëtae: quâ de re videndus Pier. Valerian. Hierogl. lib. I. MUNCK.

4 DENIQUE ET APOLLINEM] Admetum ab Apolline fuisse adamatum finxit fabulosa antiquitas; sed fabulam explicat Plut. in Num. p. [illegible] Ἀγνοοῦσι δὲ, ὅτι τὸ μιγνύμενον, ᾧ μίγνυται, τὴν ἴσην ἀνταποδίδωσι κοινωνίαν. οὐ μὴν ἀλλὰ φιλίαν γε πρὸς ἄνθρωπον εἶναι θεῶν, καὶ τὸν ἐπὶ ταύτῃ λεγόμενον ἔρωτα, καὶ φυόμενον εἰς ἐπιμέλειαν ἤθους καὶ ἀρετῆς, πρέπον ἂν εἴη, καὶ οὐ πλημμελοῦσιν οἱ τὸν Φόρβαντα καὶ

τὸν Ὑα-

que & Apollinem & Herculem ſibi propitiet, id eſt ſapientiam & virtutem. Ergo praeſumptio ſemet ipſam ad mortem pro anima objicit, ut Alceſte. Quam praeſumptionem quamvis in periculo mortis deficientem, virtus de inferis revocat, [1] ut Hercules fecit Alceſtam.

τὸ Υάκινθον καὶ ΤΟ`Ν ῎ΑΔΜΗΤΟΝ ἐρωμένους ᾽Απόλλωνος γίγνεσθαι μυθολογοῦντες.

1 Ut Hercules fecit Alcestam] Poſtremum vocabulum nec 6. edd. nec MS. Leid. agnoſcit. Si retineri tamen placeat, reſcripſerim *in Alceſtâ*, vel *in Alceſtam*. Infr. III. 5. *Ut Berecyntbia in Attin fecit.* Quintil. Declam. II. *Minus in utroque fecerat, niſi perdidiſſet oculos.* Et v. *Quicquid inter vos in alterutro fecero.* Apicius lib. VI. cap. 5. *Idem facies in pſittaco.* Et, *ſimiliter in capone facies.* Senec. Thyeſt. 310. *In patre facient, quicquid in patruo doces.* Matth. cap. XVII. 11. Ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν. *Fecerunt in eo.* Vulg. Interpr. Sirac. cap. XLVII. 3. *Et in urſis ſimiliter fecit ſicut in agnis.* MUNCK.

FA-

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

Viri Clariſſimi,

MYTHOLOGIARUM

LIBER SECUNDUS.

STUDENS, mi Domine, tuo reverendo imperio, meam ſtultitiam velut [1] naviſrago commiſi judicio, [2] biſida ambiguitate ſuſpenſus, utrumne lector quilibet laudet conſtructa, an deſtruat laborata. Sed quia nullatenus haec noſtrum aut nomen extollunt, aut crimen efficiunt, illo videlicet pacto, quod, ſi ab his lector melius ſapit, deum praeferat, qui potiora conceſſit. ſin vero ab his minus aliquid deſipit, ipſum praeferat, qui iſta contribuit. Ergo & haec non noſtra ſunt, ſed ejus donum: & quae ampliora eveniunt, non hominis, ſed divinum eſt largimentum. Sicut enim livoris nota eſt, ſilere, quod noveram: ita non crimen eſt, enarrare, quod ſenſeram. Ergo ſi his amplius ſapis, lauda mentem puriſſimam, quae quod habuit, non negavit: ſi haec ante neſcieras, habes arenam noſtri ſtudii, ubi tui exerceas [3] palaeſtram ingenii.

I. *De judicio Paridis.*

PHILOSOPHI tripartitam humanitatis voluerunt eſſe vitam, ex quibus primam theoreticam, ſecundam practicam, tertiam [4] philargicam

Ad Prolog. Lib. II.

1 NAVIFRAGO JUDICIO] H. e. quo naufragium faciat. Gloſſ. *Periculoſo, incerto.* Ita *mare naufragum* dixit Horat. lib. I. od. 16. *Naufragoſum pelagus* Sidon. lib. IV. ep. 12. MUNCK. Servius ad IV. AEn. 135. *naufragum mare* explicat *quod naufragos facit.*

2 BIFIDA AMBIGUITATE SUSPENSUS, &c.] Nonne ob raritatem vocis *biſida*, conjiciendum *diffida*? WOPKENS.

3 PALAESTRAM INGENII] Prolog. Lib. I. *Sudore heic opus eſt palaeſtrantis ingenii.* MUNCK.

Ad CAP. I.

4 PHILARGICAM] *Apolauſticam* appellat Plutar-

cam voluere: quas nos Latine contemplativam, activam, voluptariam nuncupamus. ut etiam Propheta ait: [1] Beatus vir, qui non abiit in conſilio impiorum, & in via peccatorum non ſtetit, & in [2] cathedra peſtilentiae non ſedit: id eſt non abiit, non ſtetit, non ſedit. Prima igitur contemplativa eſt, quae ad ſapientiam & ad veritatis inquiſitionem pertinet, quam apud nos epiſcopi, ſacerdotes, ac monachi; apud illos philoſophi geſſerunt. Quos nulla lucri cupiditas, nulla furoris inſania, nullum livoris toxicum, nullus vapor libidinis: ſed tantum indagandae veritatis contemplandaeque juſtitiae cura macerat, fama ornat, ſpes paſcit. Secunda activa eſt, quae tantum vitae commodis [3] anxia, ornatus petax, [4] habendi inſatiata, rapiendi cauta, ſervandi ſollicita geritur. Plus enim quod habeat cupit, quam quod ſapiat quaerit: nec conſiderat [5] quid expediat, ubi intercedit, quod

tarchus *περὶ παίδ. ἀγ.* cap. 8. *Τριῶν μὲν ὄντων βίων, ὧν ὁ μέν ἐστι πρακτικὸς, ὁ δὲ θεωρητικὸς, ὁ δὲ ἀπολαυστικός.* MUNCK.

1 BEATUS VIR &c.] Ita & vulgata verſio. Expreſſum ad verbum ex Graeco: *Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.* Ἐν ponere pro *εἰς* ſolenne eſt ſacris ſcriptoribus. Pſ 109 vers. 8. *Εἰσῆλθεν ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.* Joh. v. 4. *Κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ.* Tertull. de Spect. cap. 3. vertit: *Felix, qui non abiit in concilium impiorum, & in via peccatorum non ſtetit, & in cathedra peſtium non ſedit.* MUNCK.

2 CATHEDRA PESTILENTIAE] Vere Hebraea phraſis pro cathedra peſtifera, ſive quae perniciem certam adfert, quem loquendi modum imitati ſunt Graeci, ut *χάρυβδιν ἁρπαγῆς* dixit Ariſtophanes in Equit. vs. 248. ubi Schol. *χάρυβδιν δὲ ἁρπαγῆς εἶπεν, ὡς πάντα τὰ ἁρπαζόμενα.* plura hujuſmodi exempla dedi ad lib. I. prooem.

3 ANXIA] Cur *anxiat* heic ediderit & legi velit Baptiſta Pius Annot. Poſter. lib. III. 97. non videre me libens profiteor. Moneo tamen ita exhibere quoque Leid. cod. Gloſſ. *inhiat.* MUNCK.

4 HABENDI INSATIATA] H. e. *ἀκόρεστος*, inſatiabilis. Lupercus Catal. Pith. Lib. I. *Votum inſuperabile habendi.* Ovid. Met. I. *Amor ſceleratus habendi.* III. Art. Am. 541. *Nec amor nos tangit habendi.* Marcellin. Lib. XVI. *Exarſiſſe cupidine plus habendi.* Lucan. Paneg. *Habendi ſaeva libido.* *Curam habendi* vocat Phaedrus lib. I. cap. I. *Ardorem habendi* Chryſol. Serm. VII. Hinc *habentia* pro divitiis *ἀρχαϊκῶς*. Claudius apud Non. cap. II. *Animos eorum habentia inflarat.* MUNCK. Ideo avaritiam comparat cum hydrope Horatius lib. II. Od. II. vs. 13.

Creſcit indulgens ſibi dirus hydrops
Nec ſitim pellit, niſi cauſſa morbi
Fugerit venis, & aquoſus albo
Corpore languor.

5 QUID EXPEDIAT] *Quod* 6. edd & MS. Leid. MUNCK. Inpius & avarus Euaephnus dicebat olim Polychari apud Pauſan. lib. IV. cap. 259 *Ἐν γὰρ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει καὶ ἄλλων ἐνόντων, ἐφ' οἷς βιαζόμεθα ἄδικοι γενέσθαι τὰ κέρδη μεγίστην ἀνάγκην ἔχει.* Salluſtius Cat. cap. X. n. 4. ait *avaritia fidem, probitatem, ceteraſque artes bonas ſubvertit* ubi plura Cortius. Eleganter Petronius cap. XIV. canit.

Quid faciant leges, ubi ſola pecunia regnat.

Videndi ad h. l. Interpretes.

6 HANC ENIM VITAM P. A. AL. TYRANNI] Reſpicit brevem & infelicem multorum tyrannorum exitum, cujus multa paſſim exſtant exempla. Videndi Pauſanias lib. II. cap. 8. & de Ariſtotimo Eleorum tyranno, lib. V. c 5. p. 384. ut & de Ariſtodemo Cumano Plutarch. in de Mulierum Virtut. Tom. II. pag 253, 262 & in primis de Pythiae Orac. pag. 403. ubi plura lectori exhibentur.

7 PENES NOS] *Penes ſuos* MS. Leid. MUNCK.

8 MUNDUS OMNIS] Homines, qui plus diligunt mundum, quam Deum. Haimo Homil. p. 45. *Sicut enim electi appellantur coelum, juxta quod Pſalm. dicit: Coeli enarrant gloriam. Similiter & reprobi appellantur mundus, hoc eſt, appellantur*

quod rapiat. Denique ideo non perſtat ſtabile, quia non venit honeſte. [6] hanc enim vitam penes antiquos aliqui tyranni, [7] penes nos [8] mundus omnis gerit. Voluptaria vero vita eſt, quae libidini tantummodo obnoxia, nullum honeſtum reputat bonum: ſed ſolam vitae adpetens corruptelam, aut libidine mollitur, aut homicidiis cruentatur, aut rapina ſuccenditur, aut livoribus rancidatur. Sed hoc penes illos [9] Epicurei ac voluptarii; penes vero nos hujusmodi vita natura, non crimen eſt: & quia [10] bonum nemo gerit, nec naſci bonum licet. Id itaque conſiderantes poëtae, trium dearum ponunt certamina, id eſt, Minervam, Junonem & Venerem, de formae qualitate certantes. Ideo vero Jovem non poſſe his judicare dixere, ſive quod praefinitum mundi judicium ignorabant, [11] ſive quia in libertate arbitrii conſtitutum hominem crederent. [12] Quod itaque ſi velut deus Jupiter

tur quod & ipſum eſt, in quo habitant. Theophyl. in Matth. XVIII. cap. Κόσμον δὲ νοεῖ τοὺς κάτω ἀνθρώπους καὶ χαμερπεῖς. Iſidorus de Natura Rer. cap. 9. *Licet & per mundum nonnunquam ſcriptura peccatores inſinuet: de quibus dictum eſt: Et mundus eum non cognovit.* MUNCK.

9 EPICUREI AC VOLUPTARII] Recte jungit Epicureos cum voluptariis: recte adſcribit Epicureis vitam voluptariam, & mores libidine corruptos. Sic *Epicureos* vocat *voluptatis aſſertores* Ambroſius lib. III. Epiſt. 25. quem locum citat Menagius ad Diogen. Laert. Lib. x. n. 124. Reſpicere autem non poteſt ipſam Epicuri ſententiam, qui quidem ſummum hominis bonum in *voluptate* conlocabat, ſed cujus *voluptas* ſolummodo conſiſtebat in perfecta doloris & perturbationis privatione. Conſule Celeb. J. Perizon. ad AEliani lib. IV. V. H. cap. 13. Imo, qui in prudenti, honeſta, ac juſta vita unicam ac veram mortalium jucunditatem eſſe poſitam ſtatuebat, (V. Diog. Laert. lib. x. Sect. 140. cum Menagii nota) ipſe vivens parce ac duriter. V. Scheff. & Kuhn. ad AEliani l. l. & Menag. ad Diog. l. l. Sect. 11. Sed ante oculos habet homines libidinoſos, qui, Epicuri jam dudum defuncti hanc de voluptate ſententiam non bene perceptam peſſime interpretati hujus Philoſophi ſectae ſeſe addixerunt, & omnibus etiam infandis libidinibus indulſerunt, eaſque alios docuerunt, unde non tantum a Romanis, ac Meſſeniis, verum etiam ex inſula Creta a Lyctiis ſumma cum infamia ejecti ſunt. Conſulendi de ea re ſunt AElianus lib. IX. V. H. cap. 12. cum Perizonio, & Suidas in voce *Epicurus.* Sententiam vero illam ex paganorum Philoſophorum ſcholis petitam, quam profert Paulus Epiſt. I. ad Corinthios cap. XV. v. 32 Φάγωμεν καὶ πίωμεν. αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν, non tantum eſſe Epicureorum, ſed jam profluxiſſe ex Anaxagorae dogmatibus, docet nos Euripides Anaxagorae auditor. (v. Schol. Pindari Olymp. I. 97.) in Alceſt. vs. 782. Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται. Κοὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίσταται, τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται. Paucis interjectis addit Ταῦτ' οὖν ἀκούσας, καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα, Εὔφραινε σαυτὸν, πῖνε. τὸν καθ' ἡμέραν Βίον, λογίζου σόν. τὰ δ' ἄλλα, τῆς τύχης. Τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν Κύπριν βροτοῖσιν. εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.

10 BONUM NEMO GERIT] H. e. bonus eſt, vel gerit ſe, ut bonum decet. Talia ſunt *gerere aedilem*, *militem* apud Apulejum. *Gerere procum*, *civem* apud Claud. Niſi ſi *gerere bonum* pro *facere quod bonum eſt* dixit. Auguſtin. Sermon. de Cyprian. *gerere vitam. Gratias, laudem gerere* apud Cyprian. in oratione, quam inſtante paſſione dixiſſe putatur. Tract. II. *Si quod creditur & geratur.* Sermon. de Mortal. *Gerere parricidium.* Lib. II. ep. 2. *Gerere ſcelus.* De Simplic. Cleric. *Ad obſervanda & gerenda Dei praecepta vigiemus.* Petron. Fragm. Trag. *A puero vitam Chiam geſſi.* Vetus interp. Luc. XXIII. 41. *Nihil mali geſſit.* Vindicat eandem phraſin etiam optimis Gronov. Obſerv. lib. IV. cap. 14. p. 226. Querela vetus eſt Eccleſiaſtae ſapientiſſimi cap. VII. *Non eſt homo juſtus in terrâ, qui faciat bonum & non peccet.* MUNCK.

11 SIVE QUIA] Illud *ſive*, quod incluſit Commelinus, in Leid. codice ſuper verſum ſcriptum erat à librario, tanquam omiſſum. Et revera deſiderabatur, ut ſententia conſtaret. Tollantur ergo unci. MUNCK.

12 QUOD ITAQUE] Multis illuſtravimus eam locutionem ad [illegible] cap. 16. MUNCK.

Jupiter judicasset, damnando duas, unam tantummodo terris vitam dimitteret. Sed ideo ad hominem judicium transferunt, cui liberum deligendi debetur arbitrium. Sed bene pastor, quia non ut sagitta certus, & [1] jaculo bonus, & vultu decorus, & ingenio sagacissimus. Denique brutum quiddam desipuit, & (ut ferarum ac pecudum mos est) ad libidinem [2] limaces visus intorsit, quam virtutem aut divitias inquisivit. Sed quid sibi tres deae de tribus vitarum ordinibus vindicent, edicamus.

II. *Minerva.*

PRIMAM vitam theoreticam, quam nos in contemplandae sapientiae honore dicimus, [3] ideo de Jovis vertice natam dicunt, quia ingenium in cerebro positum sit: ideo [4] armatam, quod munita sit. [5] Gorgonam etiam huic addunt in pectore, quasi terroris imaginem, ut vir sapiens terrorem contra adversarios gesset in pectore. Cristam cum galea ponunt, ut sapientis cerebrum & armatum sit, & decorum. Unde

1 JACULO BONUS] Peritus. Virgilius Ecl. v. *Boni quoniam* &c. Servius: *Boni autem docti.* Graecatur poëta. Lucianus: Ἀγαθὸς ἱπποδιώξ. Sallustio περὶ Θεῶν cap. 4. Paris est ἡ κατ' αἴσθησιν ζῶσα ψυχή. MUNCK. AElianus I. V. H. 10. ait τοξεύειν ἀγαθοί. Vid. Perizon. ad lib. III. 17. Simpliciter μάντις ἀγαθὸς est vates artis suae peritus Antonino Liberali cap. XIV. Metam. ut *bonus sutor* Horatio. v. Celeb. P. Burm. ad Phaedr. I. XIV. I.

2 LIMACES VISUS TORSIT] B. *Limaces visus intorsit.* M. & L. *Limaces potius visus torsit.* Sed illud *potius* à glossa est. quae comparet etiam in Leid. Cod. ubi legitur: *Limaces visus intorsit.* Glossator superscripserat: *scil. magis.* lib. III. cap. 3. *Detrimenta suis amatoribus novit parturire, quam gaudia.* Ad quem locum plura dicemus. MUNCK.

Ad CAP. II.

3 IDEO DE JOVIS V. N.] Lact. ad Statii II. Theb. 715. *De capite nata dicitur Jovis. & hoc antiqui bene figuratum esse dixerunt, ut quia naturae ratione prudentia omnis in capite est, Minerva, quae sapientia Dei, nata de Jovis capite crederetur. Est vero mysterium, quod lucis contaminata, atque armis munita virgo de vertice Dei maximi & secreti orta dicatur.* Plutarchus de Iside & Osir. Tom. II. pag. 381. ait. Οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ ἀριθμοὺς καὶ σχήματα θεῶν ἐκόσμησαν προσηγορίαις. τὸ μὲν γὰρ ἰσόπλευρον τρίγωνον, ἐκάλουν ΑΘΗΝΑΝ ΚΟΡΥΦΑΓΕΝΗ καὶ ΤΡΙΤΟΓΕΝΕΙΑΝ, ὅτι τρισὶ καθέτοις ἀπὸ τῶν τριῶν γωνιῶν ἀγομέναις διαιρεῖται. De Tritogenia haec Schol. Aristoph. Equit. 1186. Ἡ ΤΡΙΤΟΓΕΝΗΣ ΓΑΡ ΑΥΤΟΝ ΕΝΕΤΡΙΤΩΝΙΣΕ. Εὐκαίρως τῷ ἐπιθέτῳ ἐχρήσατο, ἵνα παίξῃ παρὰ τὰ τρία καὶ δύο. βούλεται δὲ δηλοῦν, ὅτι καὶ ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς συνεχῶς τρία μέτρα φέρειν ὕδατος. ἢ ὡς ἀπὸ τῶν τριῶν γραμμάτων. ἢ ὡς ἀπὸ Τρίτωνος ποταμοῦ Λιβύης παρ' ᾧ ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ.

4 ARMATAM] Bellantibus praeesse fingitur Minerva ab Homero. vid. Pausan. lib. IV. cap. 30. p. 354. & hinc *armipotens* & *armizona* vocatur a Virgil. II. AEn. 425. & III. 544. & Σάλπιγξ i. e. πολεμικὴ a Lycophrone vers. 915. & ibi Tzetz. de qua Minerva idem agit ad vs. 355. Imo *victrix* inde dicitur. v. Cuper. Apoth. Hom. pag. 172. vid. plura ad Albricum cap. 6.

5 GORGONAM] Ita rectè & MS. Leid. non *Gorgona*, ut 5. edd. Non paulo melius hanc fabulam evolvit Capella Lib. VI. ubi & hoc habes: *Pectore saxificam dicunt horrere Medusam, Quod pavidum stupidet sapiens sollertia vulgus.* In praecedentibus post *natam* inserui *dicunt* ex vett. edd. MUNCK.

6 FUNGINO GENERE] Legitur Act. IV. sc. 2. vers.

Unde & Plautus in Trinummo ait: [6] *Fungino genere eſt, capite ſe totum tegit.* Triplici etiam veſte ſubnixa eſt, ſeu quod omnis ſapientia ſit multiplex, ſive etiam quod celata. Longam etiam haſtam fert, quod ſapientia longe verbo percutiat. Triplici etiam veſte, quod omnis ſapientia tecta extrinſecus [7] rarius agnoſcatur. In hujus etiam tutela noctuam volunt, quod ſapientia in tenebris proprium fulgorem poſſideat. Inde etiam & conditricem Athenarum eam volunt. Minerva denique & ἀθήνη graece dicitur, quaſi [8] ἀθάνατος παρθένος: id eſt, inmortalis virgo, quia ſapientia nec mori poterit, nec corrumpi.

III. *Juno.*

Junonem vero activae praepoſuerunt vitae. Juno enim quaſi à juvando dicta eſt. Ideo & regnis praeeſſe dicitur, quod haec vita divitiis tantum ſtudeat: ideo etiam cum ſceptro pingitur, quod divitiae regnis ſint proximae. [9] Velato etiam capite Junonem ponunt, quod omnes divitiae ſint ſemper abſconſae. [10] Deam etiam partus volunt,

vers. 9. MS. Leid. heic exhibet, *Fungino certè capite ſe totum tegit.* MUNCK.

7 Rarius agnoscatur] *Cognoſcatur* MS. Leid. & mox *in tutelam* cum B. A. H. & I. ut cap. 3. *Hujus quoque in tutelam pavum ponunt.* Ad quem locum plura dicemus. Coronis apud Ovid. II. Met. 565. *Ut dicar tutela pulſa Minervae, Et ponar poſt noctis avem.* Cur noctua ſit ſacra Minervae haud paulo elegantius docet Euſtath. ad Hom. Iliad. A. p. 65. ed. Baſ. nimirum, quod noctua non tantum noctu videat, ut prudentia, ſed & Graecum vocabulum γλαὺξ à γλαύσσω *video* derivetur. MUNCK.

8 ἈΘΆΝΑΤΟΣ ΠΑΡΘΈΝΟΣ] MS. Leid. *Athenate partbene.* Unde ſuſpicor ſcripſiſſe Planciadem ἀθανάτη παρθένη. Barbarum id quidem; ſed multa alia barbara non minus in his libellis. Euſtath. Ἀθηνη dicta eſt quaſi ἀθήλη, quod ſine mammis educata ſit. Athenagoras Legat. pro Chriſt. p. 17. Τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, μᾶλλόν γε Ἀθηλᾶς. Ἀθηλᾶ γὰρ ὡς οἱ μυστικώτεροι. Heraclid. Alleg. Hom. p. 113. ed. Geſn. (p. 435. Ed. Th Gall.) quaſi ἀθρηνᾶ, quia πάντα τοῖς λεπτοτάτοις ὄμμασι τῶν λογισμῶν διαθρεῖ. Alii aliam nominis ejus rationem reddunt. Ἀθανάτη legas etiam apud Arat. p. 16. ed. Lond. Ἀλλ' ἀναμὶξ ἐκάθητο, καὶ ἀθανάτη περ ἐοῦσα. MUNCK. Varias de vocis Etymologia ſententias profert Phurnutus de N.D. cap. xx. Platoni Ἀθηνᾶ, quaſi ἡ θεονόη, *mens divina*, vel ἠθονόη *cogitatio morum*, dicta, & inde nomen hoc ſuum, ſed in concinniorem dein ſonum deflexum accepiſſe videtur, ut docet Perizonius ad Sanctii Minervam lib. I. cap. I. n. I. Sed hanc Platonis, & eorum, qui Ἀθηνᾶν quaſi Ἀθηλᾶν, ſive Ἀθήνην quaſi Ἀθήλην dictam cenſent, opinionem rejicit & deridet Menagius ad Diogen. Laert. lib. VII. §. 147. p. 319. Perizonius l. l. Ἀθηνᾶν ſecundum vocis originem, nihil aliud, quam propriam Urbis, quae Athenae dicebatur, Deam notaſſe pro certo habet; ubi plura. Laertii, item Euſtathii ac Saluſtii, quae ad Laertium citat Menagius, loca confer cum Tzetze, cujus locum integrum deſcripſi ad Fulgentii lib. I. cap. 26. Heraclid. Ponticus vero All. Hom. p. 444. ait Ζεὺς γὰρ ἡ δυνατωτάτη φύσις, ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιβουλεύεται στοιχείων. Ἥρας μὲν τοῦ ἀέρος, Ποσειδῶνος τῆς ὑγρᾶς φύσεως. ἈΘΗΝΑ͂Σ δὲ ΤΗ͂Σ ΓΗ͂Σ. De Minerva Virgine agemus ad cap. XIV. hujus libri.

Ad CAP. III.

9 Velato e. capite] Vid. G. Cuper. de Gemma Auguſtaea pag. 209.

10 Deam partus] Juno eadem quae Luna. Haec autem meatum corporis quia diſtendit & laxat, partus dea eſt appellata. Vide Macrob. lib. I. Sat. cap. 15. MUNCK. Adde omnino Plutarch. Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 282.

volunt, quod divitiae ſemper [1] praegnaces ſint, & nonnumquam abortiant. Hujus quoque in tutelam [2] pavum ponunt, quod omnis vita [3] potentiae petax in adſpectum ſui ſemper quaerat ornatus. Sicut enim pavus ſtellatum caudae curvamen concavans, [4] anterius faciem ornat, poſterioraque turpiter [5] nudat: * unde & Theophraſtus in Moralibus ait, τὰ ἄλλα περίγναθι, id eſt, Reliqua conſidera: & Salomon, In obitu hominis nudatio operum ejus. Huic etiam [6] Irim, quaſi arcum pacis adjungunt, quod ſicut etiam ille ornatus varios pingens arcuato curvamine momentaliter refugit: ita etiam fortuna quamvis ad praeſens ornata, tamen eſt [7] citius fugitiva.

IV. *Venus.*

TERTIAM Venerem [8] voluptariae vitae in ſimilitudinem poſuerunt.

1 PRAEGNACES] *Praegnantes* emendabat in margine libri ſui Tollius. Ego nihil mutaverim. Talia ſunt *Petax* hoc ipſo capite, *limax* cap. I. *Vigilax* apud Auſon. Ephem. *Olax* apud Capellam Lib. II. *Emax*, *fugax*, aliaque infinita apud alios. Certè *praegnaces* ἀντὶ τοῦ *praegnantes* uſurpavit quoque Gloſſ. cod. Leid. ad cap. 5. cujus ibi verba adduximus. MUNCK.

2 PAVUM] Puto hoc vocabulum reſtituendum Apicio lib. II. cap. I. *Hyſitia de pano locum primum babent.* Lege, *inſicia de pavo.* Auſon. epigr. 69. *Pavaque de pavo conſtitit ante oculos.* Et Epiſt. 20. *Conſtitit ante oculos, regie pave, tuos.* Tertull. de Reſ. Carnis cap. I. *Ut Euphorbus in Pythagoram, Homerus in pavum recenſeantur.* Et lib. de Anim. cap. 33. *Pavum ſe meminit Homerus Ennio ſomniante.* Ennius ipſe apud Chariſ. Lib. I. *Memini me fieri pavum.* Reperitur eadem vox in fragmentis Varron. pag. 271. ed. Popm. Ad eundem modo non *capo* tantum, ſed & *capus* dixerunt. Vide Chariſ. lib. I. MUNCK.

3 POTENTIAE PETAX] Quae potentiam affectat. Leid. cod. heic habet, *omnis vita potentiae petax aſpectum ſui quaerat ornatus.* MUNCK. Vid. J. Bapt. Pius Syllog. III. Annotat. Poſterior. cap. 97.

4 ANTERIUS] Cod. Leid. *alterius*, perperam. Ab *ante* formatum *anterius*, ut à *retro*, *retrius*. Schol. Juvenal. ad Sat. XI. 138. *Pygargus fera eſt ſpecie cervi, quae retriores partes albas babet.* MUNCK.

5 NUDAT] Mod. MS. *denudat.* Deinde lacunam ita ſupplet: *ita divitiarum gloriaeque appetitus momentaliter ornat, poſtremo tamen nudat.* Idem ſupplementum viſitur quoque in Leid. cod. niſi quod pro *poſtremo* exhibetur *poſtrema.* MUNCK.

6 IRIM QUASI ARCUM PACIS] Reſpicit Hiſtoriam ſacram Gen. cap. IX. Eſt alioquin Iris dea potius diſcordiae nuncia. Servius ad AEn. V. 606. *Ex parte magnâ ſervatur, ut Mercurius ad concordiam, Iris ad diſcordiam mittatur. Unde & Iris dicta eſt, quaſi ἔρις.* Alia eſt Etymologia apud Euſtath. ad Hom. Iliad. pag. 269. ed. Baſ. MUNCK. Ab εἴρειν λόγον derivat Heraclides Ponticus in Alleg. Hom. pag. 448. Philoſophorum de Iride diſquiſitiones docebunt Theo ad Arati Dioſem. pag. m. 103. & Lact. ad Statii I. Theb. 310. Vide plura de Iride ad genealogiam Hygini p. 15. Caeterum Juno etiam diſcordiarum dea eſt, quippe fere ſemper inducitur a Poëtis tamquam dira noverca atque injuſta. Hygin. fab. 5. *Semele, quod cum Jove concubuerat, ob id Juno toto generi ejus fuit infeſta.* Calliſto ob iram Junonis in urſam verſa eſt. Hygin. fab. 177. Inprimis etiam Herculi, e Junonis pellice nato, inimica fuit. vide Hygin. fab. 30. & Schol. Lucani lib. I. vs. 577. Unde πολυμήχανος vocatur a Theocrito Idyll. XXIV. 13. i. e. omnes excogitans artes, quibus Hercules de medio tolleretur. Audi etiam Pauſan. lib. III. cap. 15. pag. 246. Ἡρακλέα δὲ λέγουσιν ἱδρύσασθαι τὸ ἱερὸν καὶ αἶγας θῦσαι πρῶτον, ὅτι μαχομένῳ οἱ πρὸς Ἱπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας, οὐδὲν ἐκ τῆς Ἥρας ἀπήντησεν ἐμπόδιον. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐδόξαζεν ἐναντιοῦσθαί οἱ τὴν θεόν. Praeterea Juno *ira magna Deum* vocatur a Virg. V. AEn. 707. & ibi Serv. imo & fulminum Dea, quae invito ſaepe Jove torquet in inimicos. v. G.

runt. Venerem dici voluere, aut ſecundum Epicureos bonam rem, aut ſecundum Stoicos vanam rem. Epicurei enim voluptatem laudant, Stoici voluptatem damnant. Iſti libidinem colunt, illi libidinem nolunt. Unde & Ἀφροδίτη dicta eſt. [9] ἀφρὸς enim Graece ſpuma dicitur. ſive ergo, quod, ſicut ſpuma, libido momentaliter ſurgat, & in nihilum veniat: ſive quod [10] concitatio ipſa ſeminis ſpumoſa ſit. Denique ferunt poëtae, quod exſectis falce Saturni virilibus, atque in mare projectis, exinde Venus nata ſit. Illud nihilominus oſtendere [11] volens poëtica vanitas, quod Saturnus Graece κρόνος dicitur; χρόνος enim Graece tempus vocatur. [12] Abſciſae ergo vires temporis, id eſt, fructus falce quam maxime, atque in humoribus viſcerum velut [13] in mare projectae, libidinem gignant neceſſe eſt. Saturitatis enim abundantia libidinem creat. Unde & Terentius ait:

[14] *Sine Cerere & Libero friget Venus.*

Hanc

Cuper. Harpocrates pag. 101. & Interpr. ad Val. Flacc. lib. I. vs. 116. Imo eſt & Dea bellica, unde in nummis exprimitur armis tecta, clypeumque manu tenens. vid. Munck. ad Hygin. fab. 274. plura non addo. ſatis enim liquet nugari Fulgentium.

7 Citius] Ocyus, dicto citius. Comparativum pro poſitivo, ut in Continent. Virgil. *Mei tribulos pectoris cautius lege*, pro *cautè*. Gregor. Dial. III. cap. 37. *Scis ipſe melius, quid convenit*, pro *bene*. Cap. 1. *Citius & ſuo omni celeritate*. Cap. 15. *Citius, à quibus fuerat occiſus, invenit*. Vulgatus interpres Joann. cap. XIII. 17. *Quod facis, fac citius*. Lactant. Firm. Lib. III. 19. *Primum bonum eſſe non naſci, ſecundum citius mori*. Senec. Agamemn. vers. 965. *Citius interea mihi Ediſſere* &c. Atque ita & in Apocolocynth. bis terve idem, ubi & plenè *dicto citius* habes, ut *dicto celerius* apud Iſidorum col. 1211. Edit. Godofr. Eodem ſenſu *maturius* uſurpat Cyprianus, cum ſcribit Lib. IV. ep. 19. *Rogemus pacem maturius reddi*. MUNCK.

Ad CAP. IV.

8 Voluptariae vitae] Athenaeus lib. XV. c. x. p. 687. Σοφοκλῆς δὲ ὁ ποιητὴς ἐν Κρισεῖ τῷ δράματι τὴν μὲν Ἀφροδίτην ἡδονήν τινα οὖσαν δαίμονα παράγει.

9 ἈΦΡΟ'Σ] Pervulgata illa etymologia. Servius AEn. v. 801 *Unde & Ἀφροδίτη dicitur ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ, id eſt, ſpuma*. Vide ſeqq. in quibus aliam, ſed non paullo meliorem hujus fabulae dat explicationem. Docuit iſtam etymologiam cum Servium, tum alios Heſiod. Θεογ. vers. 195. MUNCK. Euripides aliam Etymologiam profert in Troad. vs. 989.

Τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς,
Καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.

10 Concitatio seminis spumosa sit] Vide Phornut. cap. de Venere, & Schol. Heſiodi ad Theog. vers. 191. MUNCK.

11 Volens poetica vanitas] Ita & 6. edd. & MS. Leid. Modius: *Volente poëtica vanitate*. Ut lubens fateor, convenire illa melius cum regulis Priſciani, ita, an ſcripſerit ita Fulgentius, ſaepe alias ita σολοικίζων, vehementer dubito. MUNCK. Ad hoc figmentum poëticum adluſit quoque Athenaeus lib. VII. cap. 7. p. 282. de quo praeter Serv. ad II. Georg. 406. Schol. Apoll. Rh. III. 50. & Philoſtrat. lib. II. Icon. cap. 1. etiam Broukh. ad Tibull. I. II. 39.

12 Abscisae ergo vires temporis, id est, fructus falce quam maxime, atque in humoribus viscerum, velut in mare projectae] Doct. J. Waſſeus ad Salluſt. Cat. 13. ex Vincentio legit *falcesque maxillae in humoribus*. WOPKENS.

13 In mare projectae] MS. Leid. *in mari*, cum edd. vett. Et cap. 2. lib. 1. *in mari projecta*. Sic princeps edit. Hyg. Aſtron. II. 17. *Se in mari inſcii projecerunt*. Cap. 40. *In mari projici juſſit*. MUNCK.

14 Sine Cerere et Libero f. V.] Eurip. in Bacchis vs. 772.

Οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστιν Κύπρις,
Οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.

Hinc

Hanc etiam [1] nudam pingunt, ſive quod [2] nudos ſibi adfectatores dimittat, ſive quod libidinis crimen numquam celatum ſit, ſive quod numquam niſi nudis conveniat. Huic etiam roſas in tutelam [3] adjiciunt. Roſae enim & rubent & pungunt, [4] ut etiam libido. Rubet verecundiae obprobrio, pungit etiam peccati aculeo. Et ſicut roſa delectat quidem, [5] ſed celeri motu temporis tollitur: ita & libido libet momentaliter, & fugit perenniter. In hujus etiam tutelam [6] columbas ponunt. illa videlicet cauſſa, quod hujus generis aves ſint in coitu fervidae. Huic etiam tres [7] Charites adjiciunt, duas ad nos converſas, unam à nobis averſam, quod omnis gratia ſimplex eat, duplex redeat. [8] Ideo nudae ſunt Charites, quia omnis gratia neſcit

Hinc Bacchus χοιροψάλας vocatur; de quo titulo Spanh. ad Ariſtophan. Ran. 337. nec tantum Gratiae, ſed Venus, ac Ceres, (unde *ovum* in Bacchicis orgiis conſecratur, ὡς μίμημα τοῦ τὰ πάντα γεννῶντος καὶ περιέχοντος ἐν ἑαυτῷ. v. Plut. Tom. II. p. 636. qui cur quidam Graeci Baccho Φλοίῳ ſacra faciant, docet pag. 683.) Baccho ſunt πάρεδροι, de quibus vid. Arnaldus cap. 19. de Diis Paredris in fine. & in primis Bacchum libidinis auctorem faciunt. vide Schol. Ariſtoph. Acharn. 262, 263, 264. unde Philoſtrat. lib. I. Icon. cap. 15. Ἀλλ' οὗτός γε ὁ Διόνυσος ἐκ μόνου τοῦ ἐρᾶν γέγραπται. Stoici dicunt apud Plutarch. de Iſide & Oſiride Tom. VI. p. 367. τὸ μὲν γόνιμον πνεῦμα καὶ τρόφιμον Διόνυσον εἶναι.

1 NUDAM PINGUNT] Catalect. Pith. Lib. I. *Nuda Venus picta eſt, nudi pinguntur Amores: Nam quos nuda capit, nudos dimittat oportet.* Corruptè admodum editi hi verſiculi in Altercatione Epicteti & Hadriani. Artemidorus de Venere Lib. II. p. 78. Edit. Ald. Ἡ δὲ ὅλη γυμνή, ἑταίραις καὶ μόναις ἀγαθή, καὶ ἐργασίας σημαντική. MUNCK.

2 NUDOS SIBI AFFECTATORES DIMITTAT] Ita & MS. Leid. & 5. edd. Salmaſius correxerat, *ſui affectatores.* Quod non diſplicet. Lactant. Arg. III. Met. Ovid. fab. 6. *Imaginem ſui conſpexiſſet.* Lib. I. fab. 3. *Quibus pro qualitate ſui adſcripta ſunt nomina.* Auguſtin. C. D. XVIII. *Magnitudine ſui.* Tertull. de Teſt. Anim. cap. 4. *Sed forſitan de ſenſu certiores poſt exceſſum tui.* Apul. IX. Mileſ. *Abſque noxâ noſtri.* Aſcon. in Praefat. in Verrin. Cic. *De contentione ſui & Caecilii.* Lact. Argum. Lib. XIV. Metam. fab. 17. *In veſtigio ſui à Venere ſaxo durata eſt.* Quintil. Declam. IV. *Vilitas mei* Declam. I. *Nihil quod te ſollicitet converſatione noſtri.* Vir ſummus emendat, *converſatio noſtri* vel *noſtra.* Quid ſi ſcripſit? *Quod ſollicitere converſatione noſtri.* Certè τὸ *converſatione* vett. edd. repraeſentant omnes. Caeterum infra lib. III. cap. 4. legitur, *Quod ſuos affectatores amor & nudare noverit* &c. MUNCK.

3 ADJICIUNT] MS. Leid. *adiciunt.* Atque ita puto relictum fuiſſe à Fulgentio. Auctor Moreti: *Spargit humi, atque adicit ſervatum gramine bulbum.* Talia ſunt *adicitur* apud Feſtum in MANTISA. *Diſſicere* in PROSAPIA. *Subicitur* in SOLEA. *Diſſicit, obicit* in SUPAT. Ita ſanè habet cod. Leid. non *adjicere, disjicere, objicit,* ut ediderunt. Referenda & huc, quae in Virgil. Codicibus invenit Pierius Valer. ut *obicienda* Caſtig. p. 15. *Reici* p. 16. *Proiciam* p. 107. Confer Voſſ. in de Arte Gramm. p. 227. & quae notamus inferius ad cap. 6. Lib. III. MUNCK.

4 UT ETIAM LIBIDO &c.] Interpungit & emendat ex MSS. ſuis Modius, *& pungunt: ut libido rubet verecundiae opprobrio* &c. Eadem interpunctio in Leid. quoque eſt codice, qui tamen τὸ *etiam* retinet. Nec puto è priori membro eſſe exturbandum. Scribo ergo, *ut etiam libido rubet verecundiae opprobrio, pungit peccati aculeo.* Alludit hanc fabulam Hieronymus in epiſtolis: *Hi ſciunt, ut places delectatio, & pungit delictum. Hi norunt, quod flos Veneris roſa eſt; quia ſub ejus purpurâ multi latent aculei.* Confer Paſchal. Coron. Lib. III. pag. 6. MUNCK.

5 SED CELERI MOTU &c.] Modius ex ſuis membranis: *Sed celerrimè tranſit: ita & libido libet momentaliter, dolet perenniter.* MUNCK.

6 COLUMBAS] Virgil. AEn. VI. *Tum maximus heros Maternas agnoſcit aves.* Phornutus: Περιστερὰ δὲ τὸ ὄρνεον χαίρει μάλιστα, τὸ (l. τῷ) καθαρὸν εἶναι τὸ ζῶον, καὶ φιλοφρονητικὸν ... φιλήματα. Hinc ergo labris columbari Maecenas. *Columbatim ſerere baſia* Cn. Martius. Quod imitan-

ſcit ſubtilem ornatum. Hanc etiam in mari natantem pingunt, quod omnis libido rerum patiatur naufragia. Unde & Porphyrius in Epigrammate ait:

Nudus, egens, Veneris naufragus in pelago.

[9] Concha etiam marina pingitur portari, quod hujus generis animal toto corpore ſimul aperto in coitu miſceatur, ſicut [10] Juba in Phyſiologis refert.

V. *De*

tandum ſibi duxit ille Pſeudogallus: *De columbatim mitia baſia.* Martial. XI. 104. *Baſia me capiunt blandas imitata columbas.* Quod de libidine dicit, ad id facit vel in primis quod in voce περιστερὰ ſcripſit Etym. auctor. Περιστερὰ παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν. θερμόταται γὰρ κατὰ τὴν συνουσίαν εἰσί. διὸ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνάκειται. Tzetzes in Lycophron. p. 20. Τρήρωνα δὲ αὐτὴν διὰ τὸ λαγνὸν καλεῖ. Καὶ γὰρ ἡ περιστερὰ μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλου ἔτους ὀχεῖται. Nec alia de cauſa currui triumphali Cupidinis eas adjungit Ovid. I. Am. el. 2. Confer Horum Hieroglyph. Lib. I. Ob eandem ſalacitatem paſſeres Veneri alii tribuunt. De paſſere Horus Lib. II. *Septies in horâ coit abundanter ſperma emittens. Hinc mares negantur anno diutius durare*, ut ait Plinius lib. X. cap. 36. Etiam lepus ei dicatus, ſed ob faecunditatem. Vide Pierii Valer. Hieroglyph. lib. LIV. p. 395. & Apulej. VI. Mileſ. pag. 113. ed. Pricaei. MUNCK. De Columba Veneri ſacra Lact. ad Statii IV. Theb. 226. & Plut. in Iſide & Oſiride Tom. II. p. 379.

7 CHARITES ADJICIUNT] Catal. lib. IV. de Charitibus: *Jupiter eſt genitor, peperit de ſemine Coeli Hermonia, & Veneris turba miniſtra fuit.* Legendum eſſe *Eunomia* vel *Harmonia* oſtendi ad Hyg. Geneal. Praeter has inter συνέδρους Veneris Suadela, Mercurius, Nymphae, Juventas, Jocus. Vide praeter Phornutum Horat. lib I. od. 2. & 30. MUNCK.

8 IDEO NUDAE] Gregorius Cyprius in Paroemiis: Αἱ χάριτες γυμναί, ὅτι δεῖ δωρεὰν εὐεργετεῖν. Schol. Horat. lib. I. od. 4. *Gratiae tres ſunt, quae nudae pinguntur, quia fides aperta & ſimplex eſſe debet, & non callidâ ſimulatione.* Idem ad illa Horat. I. 30. Solutis Gratiae Zonis.] *Gratiae nudae & incinctae pinguntur, quia amicorum animi ſoluti inter ſe & aperti eſſe debent.* MUNCK. Cum Gregorio Cyprio confer Phornutum de N. D. cap. 15. De Gratiarum numero v. G. Cuperus in Apotheoſi Hom. pag. 27, 28.

9 CONCHA ETIAM &c.] MS. Leid. *Concham etiam marinam portare dicitur.* Perperam, ut cenſebam à primo. Tibull. lib. III. el. 3. *Et faveas conchâ Cypria vecta tua.* Quibus adde, quae Junius habet Animadv. Lib. V. 7. Sed Albricus, qui Fulgentium noſtrum frequenter admodum compilat, facit, ut damnare nullus audeam ſcripti codicis lectionem. *Pingebatur*, inquit ille, *Venus pulcherrima puella, nuda, & in mari natans, & in manu concham marinam tenens atque geſtans.* Feſtiviſſimus eſt jocus Plautini Trachalionis Rud. Act. III. ſc. 3. 43. *Te ex conchâ natam autumant. Cave tu harum conchas ſpernas.* Vide ibi Douzam, & Commentatores ad Martial. lib. II. 47. De conchis, quae Veneriae dictae. Ludovicum Nonn. de Re Cib. lib. III. cap. 37. MUNCK. Plura Broukh. ad Tibull. III. III, 34. Varie etiam Veneris ſtatuae exprimuntur. ut in Elide ex ebore & auro ſimulacrum Veneris Coeleſtis, altero pede teſtudinem prementis, alterum ſimulacrum Veneris πανδήμου eſt, aeneum, aeneo hirco inſidentis. v. Pauſan. lib. VI. c. 25. p. 515, 516. ubi Kuhnius de horum ſymbolis agit.

10 JUBA] Hic eſt ille procul dubio, cujus cum ab aliis, tum à Plinio in primis in Naturali Hiſtor. & Conſtant. Geopon. Lib. XV. 2. ſcripta laudantur. Alius eſt ab hoc Juba artigraphus, cujus meminit Servius ad V. AEn. vers. 522. Confer Voſſ. Hiſtor. Graec. Lib. II. 4. Pertinet huc, quod Hieroglyph. Lib. II. refert Horus: *Hominem junctum mulieri ſignificantes conchas piſces pingunt. Ipſae enim in conchis genitae paulo poſt in ipſis conchis mutuo junguntur.* Nec alio, opinor, reſpexit Gallienus Imperator in Epithal. *Brachia non ederae, non vincant oſcula conchae.* MUNCK.

Ad

V. *De Hercule*, & *Omphale.*

PARCITE quaeso, judices, humanis ardoribus. quid enim puerilis aut muliebris sensus in amore efficiat, ex quo in libidinis pugna [1] Herculea desudat virtus? Mulieris enim inlecebra major est mundo: [2] quia quem mundi magnitudo vincere non potuit, libido compressit. Invasit ergo virtutem de crimine femina, quam [3] mereri non potuit de natura. Hercules enim amavit Omphalen, quae eum persuasit & coeli [4] delicatos [5] enervare contractus, & lascivienti pollice fusi teretem

Ad CAP. V.

1 HERCULEA VIRTUS] Graecanica locutio est. Hesiod. Θεογ. 289. Βίη Ἡρακλείη. Horat. I. od. 3. *Perrupit Acheronta Herculeus labor.* Sic apud Propert. I. El. 13. *Flagrans amor Herculis.* Eleg. 20. *Error Herculis* pro Hercule errante. Priscian. Perieg. *Domuit quem virtus Herculis ingens.* Virgil. Culice, *Horatia & Telamonia virtus.* Gaudent praecipuè Afri id genus formulis. Tertull. de Anim. cap. 3. *Prout aut Platonis honor, aut Zenonis vigor, aut Aristotelis furor persuaserunt.* MUNCK. Vid. Serv. ad II. AEn. 601. Schol. Hom. Odyss. Λ. 289. Item Graev. in Lect. Hesiod. cap. XIX. Sic ἵππειον ἔθνος pro equis Pind. O. Pyth. II. 22. qui hac periphrasi gaudet. ut O. Pyth. XI. 93. Κάστορος βίαν. O. Pyth. III. 43. λῆμα Κορωνίδος pro Coronide. Schol. addit ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἹΕΡῊ ἼΣ ΤΗΛΕΜΑ'ΧΟΙΟ. Olymp. Od. I. 142. Οἰνομάου βίαν. Hom. Iliad. XII. 18. μένος ποταμῶν pro ipsis fluviis posuit: σφραγῖδος ἕρκει pro τῇ σφραγῖδι Soph. Trachin. 621. & hujusmodi plura adduci possent. Quaedam alia videre potes in Celeb. P. Wesselingii Observat. lib. II. cap. 14. Hujusmodi poëticas elegantias inprimis sequioris aevi scriptores imitati sunt. Ut autem *Epicuri stupor* Tertulliano, ita Phaedro l. I. f. 13. *Corvi deceptus stupor.* *virtus* vero hic vires notat ac corporis robur. De qua vocis notione ante alios jam multa congessit Salmasius Exerc. Plin. in Solin. cap. I. p. 5. & 6.

2 QUIA QUEM MUNDI M. V. N. P. L. C. &c.] Tertullian. de Pallio cap. IV. *Turpius adhuc libido virum cultu transfiguravit, quam aliqua materna formido, tametsi adoratur a vobis, qui erubescendus est, Scytalosagittipelliger ille, qui totam epitheti sui sortem cum muliebri cultu compensavit: tantum Lydiae clancularíae licuit, ut Hercules in Omphale, & Omphale in Hercule prostitueretur.* &c.

3 MERERI] Ἐπιτυχεῖν, accipere. Infr. cap. 13. *Cumque promeruisset, munus in ultionem conversum est.* Propert. III. 21. *Effectus promeruere bonos.* Plin. I. ep. 7. *Sequi enim gloria, non appeti debet: nec si casu aliquo non sequatur, idcirco, quod gloriam non meruerit, minus pulcrum est.* Vide ibi Casaub. & Daum. ad Caton. Disticha p. 228. Etiam *meritum* hinc pro dono & Charismate usurpant Script. Eccles. Fulgent. Rusp. Epist. 2. *Quo futurae vitae meritum comparetur.* Assiduus tamen usus veterum scriptorum me docuit frequentiorem eam locutionem deteriori, quam optimo esse aevo. MUNCK. *Meritum* pro praestito munere poni docet Virgil. I. AEn. 78. *meritis pro talibus.* v. Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. I. fab. 8.

4 DELICATOS CONTRACTUS] *Delegatos.* MICYLL. Gloss. *subtiles collectiones.* *Tracta* lana dicitur cum netur. Unde *tracta*, ἑλκύσματα, μηρύματα. *Tractum*, μήρυμα in vet. Gloss. Vid. Scalig. ad Tib. I. el. 8. Frustra *delegatos* pro *delicatos* malebat Micyllus. Delicatus est mollis. Propertius III. el. 9. *Ut qui pacato statuisset in orbe columnas, Tam durâ traheret mollia pensa manu.* Adde Senec. Hippol. vers. 334 Pedo Eleg. in ob. Maecen. *Torsisti pollice fusos, Lenisti morsu mollia fila parum. Percussit crebros te propter Lydia nodos, Te propter durâ stamina rupta manu.* Quo loco miror virum illustrem dicere *percutere* esse σπαθᾶν textorum. Immo *percutere* est ibi verberare. Confer Ovid. IX. Met. vers. 74. MUNCK.

5 ENERVARE] Gloss. *subtiliter trahere.* MUNCK. Lucian. ad hanc adludit fabulam Dialog. Fabulos. 5. ubi AEsculapius dicit Herculi οὔτε ἐδούλευσα, ὥσπερ σὺ, οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδίᾳ, πορφυρίδα ἐνδεδυκὼς, καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ. Tertullian. l. l. ex Salmasii conjectura. *Vetus jam hydrae, Centauro-*

rum

retem rotare vertiginem. Hercules enim ἡρακλῆς Graece dicitur: id est, [6] ἡρώων κλέος, quod nos Latine virorum fortium famam dicimus. Unde & Homerus ait, κλέος οἶον ἀκούσαμεν, id est, famam solam audivimus. Ideo & Alcaei nepos dicitur. ἀλκὴ enim Graece praesumptio interpretatur. Nam & Alcmenam matrem habet, [7] quasi Almera, [8] quod Graece salsum dicitur. Nam [9] ex igne igneus, ut ex Jove: & ex praesumptione, ut ex Alcaeo avo: & ex salsedine sapientiae, ut ex Alcmena: quid nascitur, nisi fortitudinis gloria? & tamen à libidine superatur. ὀμφαλὸς enim Graece dicitur umbilicus. Libido enim [10] in umbilico dominatur mulieribus, sicut [1] lex

rum que sanguis in sagittis pumice spiculi excludebatur, insultante luxuria, ut post monstra confixa coronam forsitan suerent. Sed de hoc servitio fabulam deridet Palaephatus de Incredibilib. cap. 45. Praeterea quae hic Luciano, Tertulliano ac Fulgentio de Hercule ab Omphale muliebria opera facere narrantur, adversantur iis, quae de hac Omphale, refert Athenaeus lib. XII. cap. 3. p. 515, 516. Imo fabula facile inde manare potuit, quod cum Jardani ancilla etiam rem habuerit Hercules, si Herodoto fides lib. I. cap. 7. qui hujus mulieris nomen tacet. Idque ex Diodoro Siculo firmat Th. Gale ad Apollodor. lib. II. cap. 7. pag. 8.

6 ἩΡΏΩΝ ΚΛΈΟΣ] Albricus: *Hercules enim Herocleos, id est, virorum gloria fortium.* Corrige ex Fulgentio. Aliud nominis hujus etymon dat Macrobius I. Sat. 20. *Hercules enim quid aliud est, nisi* Ἥρας, *id est, aëris* κλέος, *id est, gloria?* Et oraculum illud apud AElian. Ποικ. ἱσ. II. 32. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει. Ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις. Idem legas apud Tzetzen in Lycophron. vs. 662. Οὐκέτι Παλαίμων κληθήσῃ. Ἡρακλέα δέ σε &c. Hinc ergo intelligis, quid sibi velit Hesychius, Παλαίμων, ὁ Ἡρακλῆς. Cur autem Παλαίμων sit dictus, Tzetzes te docebit. Diodoro Lib. IV. Hercules dicitur, ὅτι δι' Ἥραν ἔσχε κλέος, elisis scil. serpentibus, quos ei immiserat illa noverca. Eustathio ad Iliad. ξ. p. 982. quasi Ἥρας κλῆσις. Vide ibi fabulam. MUNCK. Plutarch. de Iside & Osir. Tom. II. pag. 367. Ἐκεῖνοι (Stoici) τὸ μὲν γόνιμον πνεῦμα καὶ τρόφιμον Διόνυσον εἶναι λέγουσι, τὸ πληκτικὸν δὲ καὶ διαιρετικὸν Ἡρακλέα. Schol. Apoll. Rh. I. 865. Παρὰ δὲ τοῖς φυσικοῖς ὁ Ἡρακλῆς σύνεσις καὶ ἀλκὴ λαμβάνεται. Sane Minerva πάρεδρος hinc addita est Herculi. Sic in solio throni Jovis Olympici ἐπείργασται Ἀπόλλων σὺν Ἀρτέμιδι, Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἡρακλῆς. v. Pausan. lib. V. cap. XI. p. 403. cujus ope Hercules ad coelum usque esse perductus dicitur a Lactantio ad Statium VIII. Theb. vs. 514. unde in solio Apollinis Amyclaei conspicitur Ἀθηνᾶ ἄγουσα Ἡρακλέα συνοικήσοντα ἀπὸ τούτου θεοῖς. v. Pausan. lib. III. cap. XVIII. p. 255. Verrius Flaccus apud Serv. ad VIII. AEn. 203. dicit, *omnes magnarum virium, apud veteres HERCULES* (esse) *dictos.* de quibus vide, quae dixi ad Hygin. fab. 192. Eodem modo, quo Cretenses Epimenidem propter pietatem, rerumque divinarum singularem cognitionem plenius *Cureta novum* dixerunt, teste Plutarcho in Solone p. 84. & formosissima mulier *nova Venus* dicitur. vid. Munck. ad l. III. cap. 6. Pro quo ἄλλον etiam Graeci adhibent, ut *alterum Herculem* (v. Plut. in Theseo p. 14.) & alios *alterum Alexandrum*, *alterum Platonem* &c. vocarunt. v. Perizon. ad AElian. V. H. III. 6. Ceterum ab aliis Herculem non *Alcmaeonem* sed *Alcaeum* prius esse dictum e Schol. Pindari Olymp. Od. VI. 115. recte docet Celeb. Perizon. ad AEliani II. 32. ubi cum plerisque pro Ἡρακλείδην lego Ἀλκαῖον.

7 QUASI ALMERA] Scriverius, *Almyra*. Sanè ἁλμυρὸς, non ἁλμερὸς, *salsus* est Graecis. 6. edd. ἁλμωδεστέραν. Pessimè. Scripserim, ἁλμυράν. Nugatur suo more Fulgentius. Ἀλκμήνη est *robusta*, non *salsa*. Nec ab ἅλς, sed ἀλκὴ deduci debet. MUNCK.

8 QUOD GRAECE SALSUM DICITUR] *Quod Latine.* MICYLL. 6. edd. *quod Graecè salsugo dicitur.* Sed alterum disertim exhibet Leid. codex. Nec audiendus Micyllus, dum corrigit, *quod Latinè* &c. Stant contra illum cum quod mox sequitur, ὀμφαλὸς *enim Graecè umbilicus dicitur*; tum loca complura alia. MUNCK.

9 EX IGNE IGNEUS] Mod. MS. *Ex igne ingenii.* Quod probandum procul dubio. MUNCK.

10 IN UMBILICO DOMINATUR MULIERIBUS] Isidor.

[1] lex divina dicit: Non eſt praeciſus umbilicus tuus. quaſi diceret, non eſt peccatum tuum amputatum. Nam & matrix illic catenata conſtringitur: unde & [2] epomphalia eodem loco firmandis foetibus obponuntur. Oſtenditur ergo, quod libido quamvis etiam invictam poſſit ſuperare virtutem.

VI. *De Caco & Hercule.*

Si fumum fures eructuant, quis involantem, dum negat, agnoſcat? Ergo aut caliginem aut fumum objicit, ne agnoſci poſſit: aut in fumum [3] vaneſcit ſubſtantia, quae furtive ſubcedit. Cacus enim Herculis boves [4] furaſſe dicitur, quos cauda [5] in ſpeluncam tractos abſcondit, quem Hercules preſſo gutture interfecit. κακὸν enim Graece [6] malum dicimus. Ergo omnis malitia fumum eructuat, id eſt, aut quod [7] contraria ſit veritati, id eſt luci: aut quod acerba ſit viden-

Iſidor. XI. cap. I. *Lumbi ob libidinis laſciviam dicti, quia in viris cauſa corporeae voluptatis in ipſis eſt, ſicut in umbilico mulieribus.* MUNCK. Conſule tu, Lector, Phurnutum de N. D. cap. 31. in fin.

1 Lex divina dicit] Ezech. XV. 4. *Et quando nata es, non eſt praeciſus umbilicus tuus, & aqua non es lota in ſalutem, nec ſale ſalita, nec involuta pannis.* Caeterum *legem divinam* appellat ſacras literas, ut Chryſologus Serm. XI. *Hoc ſcire & neſcire facile praeſtitit lex divina.* MUNCK.

2 Epomphalia] MS. Leid. *epimfalia.* Perperam quidem, ſed melius tamen quam *epinephridia*, quod eſt in 5. edd. Gloſſ. Cod. Leid. *Epimfalia ſunt quaedam emplaſtra, quae apponuntur umbilico mulierum concipere non valentium, unde praegnaces reddantur.* MUNCK. J. Pollux lib. II. cap. 4. §. 169. ſimpliciter hanc vocem ita deſcribit ὀμφαλὸς δὲ τὸ ἐν μέσῳ, ἀκρομφάλιον. τὸ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπομφάλιον.

Ad CAP. VI.

3 Vaneſcit] Pro *evaneſcit.* Ambroſ. Hexaëm. Lib. III. 13. *Succus vaneſcit interior.* Victor de Perſec. Vandal. Lib. I. *Illa omnia vaneſcebant.* MUNCK. Haec non eſt tam rara locutio. Ut enim hic *in fumum vaneſcit ſubſtantia*, ita Ovid. Epiſt. I. Heroid. vs. 79. ait.

Fallar, & hoc crimen tenues vaneſcat in auras.

4 Furasse] 6. edd. *furatus eſſe*, quemadmodum Scriverius quoque volebat. Sed pro Commel. ſtat codex Leid. Nec indignum *furo* pro *furor* Fulgentio arbitror. Licinius Ruffinus Collat. Leg. Tit. X. *Si [illegible]* &c. Leg. Sal. Tit. XXIX. *Si quis mulieri brachile furaverit.* Plura vide ad Hygin. cap 100. MUNCK.

5 In speluncam] *In ſpelunca* MS. Leid. & mox *abſcondidit.* MUNCK. Livius lib. I. cap. 7. qui totam rem deſcribit: *Paſtor, accola ejus loci, nomine Cacus, ferox viribus, captus pulcbritudine boum, quum avertere eam praedam vellet, quia, ſi agendo armentum in ſpeluncam compuliſſet, ipſa veſtigia quaerentem dominum eo deductura erant, averſos boves eximium quemque pulcbritudine caudis in ſpeluncam traxit.*

6 Malum dicimus] Albricus: *Moraliter autem Cacus malus dicitur.* Auguſtin. C. D. lib. XIX. cap. 12. *Malus Graecè κακὸς dicitur, quod ille vocabatur.* Servius ad AEn. VIII. 190. *Novimus autem malum à Graecis κακὸν dici: quem ita illo tempore Arcades appellabant. Poſtea tranſlato accentu Cacus dictus eſt, ut Helene Helena.* Lege, ut [illegible] &c. [illegible] *Sanè Arethuſa ſecundum Latinitatem in penultimâ habet accentum: ſecundum rationem Graecam in tertiâ à fine. Sic ut Creuſa, & Creuſa.* Leg. & heic, & Κρέουσα. Huic Caco etiam ſoror Caca fuit. Lactant. Firm. lib. I. cap. 20. *Colitur & Caca, quae Herculi fecit indicium bonum, divinitatem conſecuta, quia prodidit fratrem.* Plura de Caco auctor Orig. Gent. Rom. p. 7. MUNCK. Plutarchus in Amato-

dentibus, ut fumus oculis: aut quod ſemper occultas obſcuraſque cavillationes objiciat. Ideo & duplex, quod multiformis malitia, non ſimplex ſit. Triplici etiam modo nocet malitia: aut in evidenti, [8] potentior: aut ſubtiliter, falſus amicus: aut occulte, ut [9] inpoſſibilis latro. Ideo etiam ſubtractos boves tranſverſis ducit veſtigiis, quod omnis malignus aliena ut invadat, tranſverſa [defenſionis] [10] utitur via. Ideo & bona Herculis concupiſcit, quia omnis malignitas eſt virtuti contraria. Denique in ſpelunca abſconditur, quod numquam malignitas aperta [11] liberior fronte ſit: ſed virtus & malos interficit, & ſua vindicat.

VII. *De Antaeo & Hercule.*

ANTAEUS enim [12] in modum libidinis ponitur: unde & ἀντίον Graece contrarium dicimus. Ideo & de terra natus, quod ſola libido

Amatorio T. II. p. 762. cum non καπνὸν ſed κάκκον vocat. Τὸν μὲν γὰρ Ἡφαίστου παῖδα Ῥωμαῖοι Κάκκον ἱστοροῦσι πῦρ καὶ φλόγας ἀφιέναι διὰ τοῦ στόματος ἔξω ῥεούσας.

7 CONTRA SIT VERITATI] Lege, *contraria ſit* cum MS. Leid. & 6. edd. & ſtatim *acerba ſit* cum iiſdem. MUNCK.

8 POTENTIOR] Lege, *ut potentior* cum 6. edd. & in ſeqq. *ut falſus amicus* cum iiſdem & MS. Leid. MUNCK.

9 IMPOSSIBILIS LATRO] *Impotens.* MICYLL. H. e. ἀδύνατος, impotens. *Impoſſibilitas* impotentia. Chryſol. Serm. XXXI. *Ut fieret de impoſſibilitate contemptus.* Ita *poſſibilitas* pro potentia uſurpatur à Capella lib. II. p. 40. IV. p. 96. VII. 242. Uſos eadem voce etiam Marcellinum, Arnobium, & Palladium obſervat ad Voſſ. libros de Vit. Sermon. doctiſſ. Borrichius. Addo illis Servium ad II. Georg. 42. *Quare & ſuam verecundè extenuat poſſibilitatem.* Auguſtin. C. D. Lib. XXII. 30. *Non ſuae poſſibilitate naturae.* Fulg. Ruſpenſ. Epiſt. 3. *Viribus humanae poſſibilitatis aſſignat.* Caeterum ut *impoſſibilis*, qui nihil poteſt, ita *inſenſibilis* dicitur Auguſt. Soliloq. cap. 6. & 19. qui nihil ſentit. *Incogitabilis* apud Lactant. lib. I. cap. 8. ἀνόητος. *Irrationabilis* apud eundem, qui rationis eſt expers, lib. II. cap. 2. Plura vide ad cap. 9. Sed occulta malitia haud ſatis rectè videtur cum latrone impoſſibili conferri. Quamobrem aſſentior propemodum Barthio reponenti *improviſibilis latro.* MUNCK.

10 UTITUR VIA] Modii MS. *nititur.* Nec aliter Leid. cod. Salluſt. Catil. cap. II. *Ille verâ nititur viâ.* Jug. cap. 4. *Ad imperia & honores nituntur.* MUNCK. *Uti* & *niti* in MSS. ſaepius confundi docet Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. IV. B. G. cap. 24. ad III. B. Civ. 45. & ad Hirt. de B. Alex. cap. 58.

11 LIBERIOR FRONTE SIT] 6. edd. *liberiori fronte ſit.* Quod non contemnendum. Albricus exſcripſit Fulgentium: *Qui latet in ſpeluncâ, quia nunquam malitia liberae frontis eſt. Hercules autem, id eſt, virtus malos interficit, & ſua vendicat.* MUNCK.

Ad CAP. VII.

12 IN MODUM LIBIDINIS] Ita & mox cap. 8. *In modum temporis poſuerunt.* In Contin. Virg. *Triceberi autem fabulam jam ſuperius expoſuimus in modum jurgii forenſis poſitam.* Albricus diceret *ſub formâ.* Audi illum: *Ponitur autem Antaeus ſub forma libidinis. Nam ἀντίον Graecè contrarium ſonat. Et naſcitur libido de terrâ, quia de carne concepta.* Haec quoque ex Fulgentio hauſit. MUNCK. Cum Thurio gigante dimicavit etiam Hercules. Vid. Pauſan. lib. III. cap. 18. p. 255. cujus pugnae ſi meminiſſet Fulgentius, neſcio quos monſtriferos hic iterum nobis ediſſet explicationum foetus. Ne tamen ejus laudes deteram, Graecae vocis ἀντίος ſignificationem novit. Ut enim *Rhea* Ἀνταία dicitur, nempe διότι ἐναντία τοῖς Τελχῖσιν ἐγένετο, ut cenſet Schol. Apoll. Rh. I. 1141. quamquam alios alius eſſe ſententiae ibidem dicat: ita Ἀνταῖος hic homo,

do de carne concipitur. Denique etiam, tacta terra, validior exſurgebat. Libido enim [1] quanto carni conſenſerit, tanto ſurgit iniquior. Denique à virtute gloriae, quaſi ab Hercule, ſuperatur. Nam denegato ſibi terrae tactu [2] commoritur, altiuſque elevatus materna non potuit mutuari ſuffragia, quo evidentem ſuae rei fabulam demonſtraſſet. Omnem enim mentem dum virtus in altum ſubſtulerit, & carnalibus eam denegaverit adſpectibus, victrix ſtatim exſurgit. Ideo etiam & diu in certamine dicitur deludaſſe. [3] quia rara eſt pugna, quae cum concupiſcentia vitiiſque congreditur, ſicut Plato in Moralibus ait: Sapientes viri majorem cum vitiis quam cum inimicis pugnam gerunt. Nam & Diogenes [Cynicus] cum [4] dolore ramicum torqueretur, & vidiſſet homines ad Amphitheatrum concurrentes, dicebat: Qualis hominum ſtultitia, currunt ſpectare feris homines repugnantes, & me praetereunt cum naturali dolore certantem.

VIII. *Tereſias.*

TERESIAS duos ſerpentes concumbentes vidit; quos cum virga per-

mo, quiſquis ille fuerit in Libya, a Graecis dici potuit, quia omnibus hoſpitibus adverſus fuit, quos luctando interficiebat, quomodo & Herculem obprimere conatus fuit, ſed fruſtra. v. Plut. in Theſeo pag. m. 5. & quos laudavi ad Hygini fab. 31. Verum ſi recte noſſet fabulam Fulgentius, & ſana mente fuiſſet praeditus, hoc modo explicaſſet numquam; non enim hac lucta ſuperavit carnis libidinem Hercules, quoniam cum Antaei occiſi uxore ſtatim rem habuit, e qua ſuſcepit filium, quem ex hoc caſu Palaemonem adpellavit, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 662. Praeterea hoc modo omnes Herculis labores explicare ſtultum eſt. Fuerunt revera olim hujuſmodi latrones, de quibus haec teſtatur Plutarchus in Theſeo pag. 3. Ὁ γὰρ δὴ χρόνος ἐκεῖνος ἤνεγκεν ἀνθρώπους, χερσὶ μὲν ἔργοις, καὶ ποδῶν τάχεσι, καὶ σωμάτων ῥώμαις (ὡς ἔοικεν) ὑπερφυεῖς καὶ ἀκαμάτους, πρὸς οὐδὲν δὲ τῇ φύσει χρωμένους ἐπιεικὲς, οὐδ᾽ ὠφέλιμον, ἀλλ᾽ ὕβρει τε χαίροντας ὑπερηφάνῳ, καὶ ἀπολαύοντας τῆς δυνάμεως ὠμότητι καὶ πικρίᾳ, καὶ τῷ κρατεῖν, βιάζεσθαί τι καὶ διαφθείρειν τὸ παραπίπτον. αἰδῶ δὲ καὶ δικαιοσύνην, καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ φιλάνθρωπον, ὡς ἀτολμίᾳ τοῦ ἀδικεῖν, καὶ φόβῳ τοῦ ἀδικεῖσθαι, τοὺς πολλοὺς ἐπαινεῖν, οὐδὲν οἰομένους προσήκειν τοῖς πλέον ἔχειν δυναμένοις. Τούτων Ἡρακλῆς τοὺς μὲν ἐξέκοπτε καὶ ἀνῄρει περιιὼν, οἱ δὲ λανθάνοντες ἐκεῖνον παριόντα ἔπτησσον καὶ ἀνεδύοντο, καὶ παρημελεῖτο ταπεινὰ πράττοντες. Fuerunt etiam hujuſmodi belluae. Pauſan. a putidis fabulis abhorrens narrat. lib. I. cap. 27. pag. 66. Πάλαι δὲ ἄρα τὰ θηρία φοβερώτερα ἦν τοῖς ἀνθρώποις, ὥς ὅτ᾽ ἐν Νεμέᾳ λέων, καὶ ὁ Παρνάσιος, καὶ δράκοντες τῆς Ἑλλάδος πολλαχοῦ, καὶ ὗς περί τε Καλυδῶνα, καὶ Ἐρύμανθον, καὶ τῆς Κορινθίας ἐν Κρομμυῶνι, ὥς τε καὶ ἐλέγετο, τὰ μὲν ἀνιέναι τὴν γῆν, τὰ δὲ ὡς ἱερὰ εἴη θεῶν, τὰ δὲ καὶ ἐς τιμωρίαν ἀνθρώπων ἀφεῖσθαι. Hos latrones proſterni & haec monſtra ab hominibus audacibus domari potuiſſe quis negaverit ſanus? An Fulgentius Polydamantis Niciam patrem habentis res geſtas eodem modo explicaret, qui Polydamas λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ μέγαν καὶ ἄλκιμον θηρίον κατεργάσασθαι οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ, teſte Pauſania lib. VI. cap. 5. pag. 464. Sub poëtarum fabulis latent verae hiſtoriae, ſed quas loquendi modis a vulgari ſermone longe abeuntibus ita occultant, ut in rectam earum cognitionem penetrare nequeas, niſi iſtas locutiones habeas penitus perſpectas. Vide, quos laudat Iſ. Caſaub. ad Strabon. lib. I. pag. 35. 42. 43. & notas noſtras ad caput ultimum hujus libri. Confundunt etiam res geſtas heroum omnes Graeci, quos ſequuntur tam ſolutae, quam ligatae orationis ſcriptores, & uni ſaepe tribuunt homini, quod plures diverſis temporibus fecerunt, quod vel ex Herculis laboribus patet. Vide, quae dixi ad cap. 5. hujus libri, imo ita augent, ut fidem ſaepe ſuperent. An enim hic Polydamas, cujus tamen audacia facinora non pro fabulis habenda ſunt, iſtum leonem occiderit inermis, ſuo loco relinquimus. Revera itaque Herculem i. e. virum quemdam fortiſſimum

percuſſiſſet, in feminam converſus eſt. Iterum poſt temporis ſeriem eos [5] concumbentes vidit, ſimiliterque percuſſis, iterum eſt in priſtinam naturam converſus. Ideoque dum de amoris qualitate certamen Juno & Jupiter habuiſſent, eum judicem quaeſierunt. Ille dixit, tres uncias habere virum amoris, & novem feminam. Juno irata ei lumen ademit: Jupiter vero ei [6] divinitatem conceſſit. Graecia enim quantum ſtupenda mendacio, tantum eſt admiranda commento. Tereſiam enim in modum temporis poſuerunt, quaſi [7] θέρυς αἰὼν, id eſt aeſtiva perennitas: θέρος enim dicitur aeſtas. Ergo ex verno tempore, quod maſculinum eſt (quia eodem tempore clauſura ſoliditaſque eſt germinum) dum coëuntia ſibi [8] adfectu animalia viderit, eaque virga, id eſt fervoris aeſtu percuſſerit, in femineum ſexum convertitur, [9] id eſt aeſtatis fervorem. Ideo vero aeſtatem in modum poſuerunt feminae, quod omnia patefacta eodem tempore ſuis emergant folliculis. Et quia concipiendi duo ſunt tempora, veris & autumni, iterum conceptu prohibito, ad priſtinam redit imaginem. Autumnus enim ita omnia maſculino corpore adſtringit, quo conſtrictis arborum venis

mum Thebis & alibi in Graecia, nec non Antaeum in Libya latronem exſtitiſſe, ſed hiſce omnibus a rebus geſtis nomen eſſe inditum ſtatuimus.

1 QUANTO CARNI &c.] Subaudi *magis*. Vulgat. Interpres Exod. I. 11. *Quantoque opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur.* Fulgent. Ruſp. Epiſt. 6. *Eo magis imagine ſecularis concupiſcentiae ſuccenduntur, quo ſublimes ſeculi dilectione mundanâ libenter captivos teneri conſpiciunt.* Auguſt. C. D. VII. 3. *Tanto illis rebus praeſtantiora ſunt, quanto & ipſae res ab eis intellectu & ratione vincuntur.* Juſtin. XXXIX. cap. 3. *Quanto Grypus abnuit, tanto ſoror muliebri pertinacia accenditur.* Pſeudocypr. Laud. Martyrii: *Quanto ſe in exprimendâ martyrii dignitate protulerit, tanto ipſo pondere laudis oppreſſa deficiat.* Ovid. VIII. Met. vers. 751. *Nec non & caetera tanto Sylva ſub hac omnis, quanto jacet herba ſub omni.* Vet. Interpr. Marc. cap. VII. vers. 36. *Quanto autem eis praecipiebat, tanto magis* &c. MUNCK.

2 COMMORITUR] *Moritur* 6. edd. Sed illud cum Commel. habet Leid. cod. Gloſſ. *Simul & ſtatim moritur.* MUNCK.

3 QUIA RARA EST PUGNA, QUAE CUM CONCUPISCENTIA VITIISQUE CONGREDITUR] Non agnoſcunt illa verba MSS. Modiani. Sed agnoſcit Leidenſis. Gloſſator non malè *raram pugnam* pro magna & inſigni accipit. MUNCK. Sic *rarum* pro praecipuo ac ſummo capit Philarg. ad Virg. IV. Georg. 130. *rarum hominem* pro egregio ac bono ſumi docet Serv. ad VII. Ecl. 46. Sic *rariſſima patulis ramis quercus* Ovidio VII. M. 622. eſt admodum inſignis. *rarae puellae* dicuntur, quae forma, qua aliis praeſtant, aut ſaltim quam cum paucis habent communem, caeteriſque dotibus admodum ſunt inſignes. v. Broukh. ad Propert. I. VIII. 42.

4 DOLORE RAMICUM] Gloſſ. Philox. *Ramex*, ἐντεροκήλη. Unde *enterocelici* Arnob. Lib. VII. Plin. Lib. XX. 4. Conſule Salmaſ. Lib. I. Epiſt. 56. Taubm. ad Plaut. Mercat. I. 2. Alciat. Parerg. lib. IV. cap. 27. Not. Tyr. *Rames*, *Ramicoſus*. Lege, *ramex*. MUNCK.

Ad CAP. VIII.

5 CONCUMBENTES VIDIT &c.] Concinnius foret: *concumbentes ut vidit, ſimiliterque percuſſit.* MUNCK.

6 DIVINITATEM] Artem vaticinandi. *Divinandi poſſibilitatem* appellat Capella Lib. II. pag. 40. MUNCK.

7 ΘΕΡΟΥΣ ΑΙΩΝ] MS. Leid. *Tereſion Teri enim aeſtas dicitur*, Dejerare auſim barbarè ſic ipſiſſe Fulgentium, *Θέρης αἰων. Θέρη enim* &c. MUNCK.

8 AFFECTU] MS. Mod. *ad foetum*. MS. Leid. ſtat à Commelino. Gloſſ. *amore*. MUNCK.

9 ID EST, AESTATIS] *In aeſtatis* unâ voculâ auctius

venis [1] vitalis ſucci [2] commerciales tranſennas [3] uteri ſtringens, foliorum marculentam [4] detundat calvitiem. Denique duobus diis, id eſt duobus elementis, arbiter quaeritur, igni atqui aeri, de genuina amoris ratione certantibus. Denique juſtum [5] proferat judicium. In fructificandis enim germinibus dupla aeri quam igni materia ſubpetit. Aër enim & [6] maritat in glebis, & producit in foliis, & gravidat in folliculis. Sol vero maturare tantum novit in granis. Nam (ut hoc certum ſit) [7] caecatur à Junone, illa videlicet cauſſa, quod hiemis tempus aëri nubilo caligante nigreſcat: Jupiter vero occultis vaporibus [8] conceptionalem factum ei futuri germinis ſubminiſtrat, id eſt quaſi praeſcientiam. Nam ob hanc rem etiam Janus bifrons pingitur, quod & praeterita reſpiciat & futura.

I X.

ructius MS. Leid. & mox cum 6. edd. *conſtringit* pro *aſtringit*. MUNCK.

1 VITALIS SUCCI] Lactant. de Opif. Dei cap. 7. *Et ſanguis univerſa membra vitalibus ſuccis irrigaret.* Et cap. 11. *Vitales ſuccos membris omnibus diſpertiret.* Dicitur ferme *vitalis ſuccus*, ut *ſemen vitale*. Vet. Inſcript. apud Tectoſagas: *Vitale ſemen conſervare.* Σπέρμα ἐσίας Plutarchus vocat libr. de conſ. valet. Non diſſimiliter *vitalia paſcua* Chryſolog. Serm. VI. *Vitalis ſubſtantia* v. *Vitalis eſca* LVI. quae vitam faciunt & conſervant. MUNCK.

2 COMMERCIALES TRANSENNAS] Gloſſ. *mutuos tranſitus*. MUNCK.

3 UTERI] MS. Leid. *iteris*. Gloſſ. pro *itineris*. 6. edd. *interius*. Quod magis arridet, cum quid uterus ſit in arboribus haud videam. MUNCK.

4 DETUNDAT] Gloſſ. cod. Leid. explicat, *amputet*. Videtur legiſſe *detondeat*. Quod ineptum non eſt. Prop. Lib. III. el. II. *Nunc violas tondete manu.* Retineo tamen *detundat*; tametſi melius dixiſſet, *decutiat*. Horat. Epod. XI. *Silvis honorem decutit.* Ubi Scholiaſtes: *Pridie Idus Junias, aut circiter, incipit ſol à nobis recedere, & ſuus ſuccus arbores deficere, uſque ad pridie idus Decembrias.* MUNCK.

5 PROFERAT JUDICIUM] Lege, *profert* cum 6. edd. & MS. Leid. MUNCK.

6 MARITAT] Gloſſ. *foecundat*. Non convenit heic Fulgentio cum Philoſophis. Melius Lactant. lib. I. cap. 12. *Ut nulli alii elemento magis opus ſit genitalibus, quam calori, cujus ſeu concipiuntur, naſcuntur, ſuſtentantur omnia.* MUNCK.

7 CAECATUR A JUNONE] *Caecatur etiam à Junone* MS. Leid. MUNCK.

8 CONCEPTIONALEM FACTUM] B. A. H. & M. *Conceptionem fatim.* L. & H *Conceptionem ſtatim.* MS. Leid. *Conceptionale fatum.* Optimè παρ' ἐμοίγε κεῖται. Sequitur enim, *quaſi praeſcientiam.* Fatum enim quandoque idem quod vaticinium, ut cum *fata Sibyllina* dixit I. Cat. Tullius. MUNCK. Quid? Ergone Fulgentius credidit, *Tireſiam* numquam in rerum natura exſtitiſſe, cujus obitus a Pauſania lib. VII. cap. 3. pag. 527. ſerio deſcribitur. Θερσάνδρου δὲ τοῦ Πολυνείκους καὶ Ἀργείων ἑλόντων Θήβας, ἄλλοι τε αἰχμάλωτοι, καὶ ἡ Μαντὼ τῷ Ἀπόλλωνι ἐκομίσθησαν ἐς Δελφούς. Τειρεσίαν δὲ κατὰ τὴν πορείαν τὸ χρεὼν ἐπέλαβεν ἐν τῇ Ἁλιαρτίᾳ. exſtitere itaque numquam Thebae, nec Pindarus, Epaminondas aliique, qui Thebis nati perhibentur. Fabulae explicatio non ex Tireſiae nomine, ſed e duobus ſerpentibus coëuntibus petenda eſt, & e ſexus mutatione. vide, quae notavi ad Hygini fab. 75. ubi & plures qui de Tireſiae morte ſcripſerunt, auctores citatos invenies.

Ad C A P. IX.

9 AURI VEL [illegible] & MS. Leid. [illegible]

10 [illegible]

A[illegible]

IX. *Prometheus.*

NULLA quaerantur ultra terris munimina, dum usque in coelum pervenerint furta: aut quae securitas erit [9] auri vel argenti, ubi flamma potuit involari? Prometheum ajunt hominem ex luto finxisse, quem quidem inanimatum atque [10] insensibilem fecerat. Cujus opus Minerva mirata, spopondit ei, ut, si quid vellet de coelestibus donis, ad suum opus adjuvandum inquireret. Ille nihil se scire ait, quae bona in coelestibus haberentur: sed si fieri posset, se usque ad superos elevaret: atque exinde, si quid suae figulinae [11] congruum cerneret, melius [12] in re oculatus arbiter praesumpsisset. Illa [13] inter ora septemplicis clypei sublatum [14] coelo opificem detulit. Dumque videret omnia coelestia flammatis animata [15] vegetare vaporibus, clam [16] ferulam Phoebiacis adplicans rotis, ignem furatus est: quem [17] pectusculo hominis adplicans, animatum reddit corpus. Itaque ligatum eum ferunt vulturi jecur perenne praebentem. [18] Et quamvis Nicagoras in [19] Disthemi-

Auctor Ovid. Vetulae: *Sunt insensibiles multum à virtute remotae.* August. Soliloq. cap. 6. *Ideo caecus eram, surdus, & insensibilis.* Ambros. de iis, qui initiantur cap. 4. *Quasi insensibilia vel culpam possint recipere vel gratiam.* Ita apud veterem interpretem Siracidae cap. I. vers. 36. *incredibilis* dicitur ἄπιστος. Et II. 32. *Intelligibilis*, qui intelligit, ut *sensibilis*, qui sentit apud Lactant. II. cap. 2. & VI. cap. 9. Sanè *incredibilis* pro incredulo est etiam apud Eccl. cap. XVI. vers. 37. Epist. ad Tit. cap. I. 10. *Inconcupiscibilis animus* apud Schol. Horat. qui nihil concupiscit. *Irrationabile elementum*, quod ratione non utitur, apud Gregor. Dial. lib. III. cap. 10. Sed adjectiva illa in BILIS desinentia activè saepe sumi multi jam multis declararunt, inter quos & Vossius est in de Vit. Serm. p. 150. Adde quae dixi supr. ad cap. 6. MUNCK.

11 CONGRUUM] Conveniens. Utitur eâ voce etiam Ruspens. Episcop. Epist. 3. *Utriusque rei congruâ discretione pensantes.* MUNCK.

12 IN RE] MS. Leid. *inire.* Micyll. & L. *Si quid suae figulinae congruum cerneret, melius iniret, id est, propter septem artes liberales, vel septem planetas, qui in aëre currunt, oculatus arbiter praesumsisset.* Eadem habent B. H. I. & A. nisi quod pro *iniret* exhibent *inire.* Sed tu, mihi crede, lector, illa, *id est propter septem artes liberales, vel septem planetas, qui in aere currunt*, glossatoris esse, qui explicare voluerit, quid septemplex clypeus sibi velit. Certe marginem codicis Leidensis inter caeteras glossas occupant. Caeterum pro *in re* omnino reponendum censeo *inire* h. e. invenire. Excerpta Festi: *Iniit ponitur interdum pro concubuit: interdum pro invenit, ut iniit rationem: interdum pro introiit, ut Plautus, iniit te unquam Febris.* MUNCK.

13 INTER ORA] Lege, *inter oras.* cum MS. Leid. & 6. edd. MUNCK.

14 COELO DETULIT] Οὐρανόνδε, οὐρανόσε. Maro: *It clamor coelo.* MUNCK.

15 VEGETARE] Ita quoque & 6. edd. & MS. Leid. Gloss. explicat *vivere.* Vel *vegetari* est legendum, vel, quod rectius putem, dicendum *vegetare* absolutè positum pro *vegere*, ut *suppeditare* pro *suppetere* interdum. Varro apud Nonium: *Viget, veget, ut pote plurimum.* Isidor. de Nat. Rer. cap. 27. *Quod animal sit & spirat & vegetat* &c. MUNCK.

16 FERULAM PHOEBIACIS APPLICANS ROTIS] Servius ad Ecl. VI. Virg. vers. 42. *Adhibita facula ad rotam solis ignem furatus.* Forte *ferula* quis mallet. Sed facula de ferula facta esse potuit. Fictum hoc inde, quod ignem in ferula adservare docuit. Vide Plin. Lib. VII. 56. MUNCK.

17 PECTUSCULO HOMINIS APPLICANS &c.] Schol. Horat. ad Lib. I. od. 3. *Cum ignis è coelo furtim à Prometheo surreptus esset ad suas è terrâ fictas statuas animandas.* MUNCK.

18 ET QUAMVIS] Τὸ &, ut planè heic otiosum, per me licet abeat in malam rem. MUNCK.

19 DISTHEMITEA] Boschartus emendat *de Prometheo.* Voss. Histor. Graec pag. 520. Δεσμ. Προμηθέως. hoc est, *vincti Promethei.* MUNCK.

1 ET

ſthemithea libro, quem ſcripſit, primum illum formaſſe idolum referat; [1] & quod vulturi jecur praebeat, [2] livoris quaſi pingat imaginem. unde & Petronius Arbiter ait:

> [3] *Qui vultur jecor* [4] *intimum* [5] *pererrat,*
> *Et pectus trahit, intimaſque fibras,*
> *Non eſt quem* [6] *lepidi vocant poetae,*
> *Sed cordis* [7] *mala livor atque luctus.*

Nam

1 Et quod vulturi] 6. edd. *ex eo quod.* Cod. Leid. *& eo quod.* quod probo. MUNCK.

2 Livoris pingat imaginem] Euphorbus, ſive Vomanus eſt, epigram. de Livore Catal. Pith. Lib. I. *Eſt ales, Tityique vultur intus, Qui ſemper lacerat comeſtque mentem.* MUNCK.

3 Cui vultur] *Qui* legendum cenſeo, ut editum inter fragmenta Petronii. Πραγματικῶς & καθ' ἱστορίαν interpretatur Schol. Heſiodi pag. 251. ed. Heinſ. MUNCK.

4 Intimum] Ita & MS. Leid. Modius & 6. edd. *ultimum.* Quomodo adducunt quoque Boſchartus Hierozoic. & Braſſicanus ad Petron. Putarem τὸ *intimum* praeferendum, niſi mox ſequeretur *intimaſque fibras.* Ovid. IX. Met. 202. *Pulmonibus errat Ignis edax imis.* Damaſus: *Latuitque ſub imo Pectore.* Catullus Carm. 36. *Ignes interiorem edunt medullam.* Sed ingrata & invenuſta eſt ejuſdem vocis repetitio iſta, nec ſapit limatum Petronii judicium. MUNCK.

5 Pererrat] *Penetrat* Barth. Fruſtra. MUNCK.

6 Tepidi] Ita cum 6. edd. etiam cod. Leid. Gloſſ. *falſi.* Dixerim potius *nugaces.* Sanè *tepentes naenias* pro frivolis nugis uſurpavit Claud. Mamertus de Stat. Anim. lib. II. cap. 8. Ad eundem modum exiſtimabam aliquando *tepidas nugas* dixiſſe verſiculos ſuos Auſonium, & legebam in carmine ad Pacatum: *Inveni, tepidae ſilete nugae.* Scaliger heic in margine libri ſui emendaverat *trepidi.* Quod non contemnendum. Potuit enim trepidos vocare poëtas, quod quaſi timidi & meticuloſi omnia facere ſoleant φοβερώτερα. Salmaſius volebat *Tityon*, & Boſchart. Hieroz. Part. II. Lib. II. 27. Atque ita *cui* eſſet retinendum. Quod non putem, cum ſic pendeat ſententia. Videtur hoc voluiſſe: Non eſt is vultur, quem Prometheo viſcera exedere fingunt nobis poëtae: ſed livor & luctus ſunt, qui hoc faciunt. Si de Tityo accipere mavis, legendum cum Douzà not. in Tibull. cap. 2. *Non eſt, quem Tityi vocant poëtae.* MUNCK.

7 Mala] Non agnoſcit vocem illam Leid. codex. Barth. Adverſ. lib. XII. cap. I. emendat *lama.* Sed velim ſcire, quomodo ſic conſtet verſus, cum prior ſyllaba in *lama* producatur ab aliis. Vide Horat. Lib. I. epiſt. 13. vers. 10. Pro *luxus* malebat *luctus* Scaliger, ut & Douza Spicileg. in Petron. Nec diſplicet. Lucretium ſecutus eſt Petronius. Servius ad AEn. VI. vers. 596. *Sanè de his omnibus rebus mirè reddit rationem Lucretius, & confirmat in noſtrâ vitâ eſſe omnia, quae finguntur de inferis. Dicit enim Tityon amorem eſſe, hoc eſt, libidinem: quae ſecundum Phyſicos & Medicos in jecore eſt, ſicut riſus in ſplene, iracundia in felle. Unde etiam exeſum à vulture dicitur in poenam renaſci: etenim libidini non ſatis fit, re ſemel peracta, ſed recrudeſcit ſemper. Unde ait Horatius,* Incontinentis aut Tityi jecur. Lege, *nec Tityi* &c. Ita enim habetur lib. III. od. 4. MUNCK.

8 Lindosecemiarum] Laudat & Meurſius eo nomine hunc librum ad veteres Muſicos. Modius & 6. edd. *Epimetheiorum.* quaſi inibi actum eſſet de origine & geſtis Epimethei. MS. Leid. *In livido ſententiarum libro.* Gloſſator: *In quo diſputat de livore, id eſt, invidiâ.* MUNCK. Si plura de Ariſtoxeno ſcire velis, adi Plutarchum qui de eo haec refert de Herodoti Malignit. Tom. II. pag. 856. Ἐγγὺς δὲ τούτων εἰσὶν οἱ τοῖς ψόγοις ἐπαίνους τινὰς παραθέντες. ὡς ἐπὶ Σωκράτους Ἀριστόξενος, ἀπαίδευτον καὶ ἀμαθῆ καὶ ἀκόλαστον εἰπών, ἐπήνεγκεν, ἀδικία δὲ οὐ προσῆν. Item Perizon. ad AEliani VIII. V. H. 13. ac Menag. ad Diogen. Laert. lib. VIII. §. I.

9 ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΘΕΟΥ] MS. Leid. Προμηθιαν Teci. Lego, προμήθειαν θεοῦ. Et ita quoque 6. edd. niſi quod illud θεοῦ omittunt. Phornutus cap. 18. Προμηθέα εἰρῆσθαι τὴν προμήθειαν. Servius ad Eclog. VI. *Prometheus dictus eſt* ἀπὸ τῆς προμηθείας, *id eſt, à providentiâ.* Lactant. II. cap. 10 *Non dico eſſe mentitos, ſed primum omnium Prometheum ſimulacrum hominis formaſſe de pingui & molli luto.* Quae ut ſimpliciſſima, ita veriſſima videri poſſit interpretatio. Nec inſulſè Auguſtin. C. D. lib. XVIII. cap. 18. *Ferunt de luto formaſſe homines, quia optimus ſapientiae doctor fuiſſe perhibetur.* Heraclid. Alleg. Hom. p. 123. Ὁ Προμηθεὺς ἀπ' οὐ-

ρανοῦ

Nam & Ariſtoxenus in [8] Lindoſecemiarum libro, quem ſcripſit, ſimilia profert. Nos vero Prometheum, quaſi [9] *προνοιαν θεȣ͂*: quod nos Latine [10] Dei praevidentiam dicimus: [11] ex hac praevidentia, & Minerva, quaſi coeleſti ſapientia, hominem factum. Divinum vero ignem, quem voluerunt, animam monſtrant divinitus inſpiratam, quae apud [12] paganos dicitur [13] de coelis tracta. Jecur vero Prometheum vulturi praebentem, quod nos cor dicimus: quia in corde [14] aliquanti Philoſophorum dixerunt ſapientiam. Unde & Juvenalis ait:

--- *Si*

ρανȣ͂ διακλέψαι τὸ πῦρ λέγεται, *ἐπειδήπερ τέχνης προμήθεια τῶν ἀνθρώπων ἐπενόησε τὴν ἐκεῖθεν ἀπόῤῥοιαν.* MUNCK. Vide, quae congeſſi ad Hygini fab. 144.

10 Dei praevidentiam] Modius, *providentiam Dei*. In 6. edd. & MS. Leid. *providentiam dicimus*, omiſſo τῷ *Dei*. MUNCK.

11 Ex hac praevidentia] Modius: *Et ex Dei providentiâ & Minervâ quaſi coeleſti ſapientiâ hominem factum; divinum vero ignem animam divinitus inſpiratam, quae apud Paganos* &c. Leid. Cod. à Commelino nihil abit, niſi quod initio habet, *ex Dei providentiâ*. Si deinde ſcribas, *divinum vero ignem quod voluerunt, animam* &c. ſatis & apta & aperta erit ſententia. Zeno apud Cenſorin. cap. 3. genitos homines autumat *ex ſolo adminiculo divini ignis, id eſt, Dei providentiâ*. MUNCK.

12 Paganos] Unde pagani dicti ſint anquiritur ab Alciato Parerg. lib. I. cap. 13. Herald. ad Arnob. pag. 4. Iſidor. lib. VIII. Orig. cap. 10. Paſſerat. ad Propert. Lib. IV. el. 4. MUNCK.

13 De coelis tracta] Vide Virgil. AEn. VI. 710. Juvenal. Sat. XV. 146. Lactant. lib. III. cap. 6. Servius ad AEn. II. 641. *Anima enim coeli pars eſt, corpus vero umbra inferorum.* Corpus eſſe umbra non poteſt. In Servio Danielis duae iſtae voces *corpus vero* omittuntur. Mihi defectus eſſe locus videtur. Scribo: *corpus vero terrae, umbra inferorum.* Ex tribus componebant hominem, animâ, corpore, & umbra. Vetus inſcriptio apud Gruterum, & in Catal. Pith. Lib. III. *Perpetuas ſine fine domos mors incolit atra, AEternoſque levis poſſidet umbra lares. Vita ſubit coelum, corpus tellure tenetur: Omnia ſic repetunt jura locoſque ſuos.* MUNCK. Serv. ad IV. AEn. 705. *Et dicendo IN VENTOS aut eos ſequitur, qui animam aërem dicunt; hoc eſt, in materiam ſuam redire.* & ad V. AEn. 722. *Aut ſecundum quod ſupra diximus: quia animae coelum tenent, ſimulacra vero apud inferos ſunt.* Animam ita definit Schol. Euripidis in Hecuba vs. 177. *Σημαίνει τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ λογικὴν ψυχὴν, καὶ τὴν ἐν τοῖς ζώοις τοῖς ἀλόγοις καὶ τοῖς φυτοῖς.* Non agam hic de anima in duas partes a Platone Philoſopho diviſa, ſed ad rem facit, quod dicat *λογικὴν ψυχὴν* habitare in ſumma corporis parte *πρὸς δὲ* ΤΗ'Ν 'ΕΝ 'ΟΥΡΑΝΩ͂ ΞΥΓΓΕ'ΝΕΙΑΝ *ἀπὸ γῆς ἡμᾶς αἴρειν, ὡς ὄντας φυτὸν ȣ̓κ ἐπίγειον, ἀλλ' ȣ̓ράνιον.* v. Heraclid. Pontic. in Allegor. Homeric. p. 433. quam inmortalem primi ſtatuerunt AEgyptii, teſte Herodoto lib. II. cap. 123. Juxta vero Pauſaniam lib. IV. cap. 32. p. 360. Chaldaei & Indorum Magi, quos Platonem eſſe inprimis ſecutum addit, cujus Platonis ut & Pythagorae ſententiam de animae inmortalitate ita narrat Plutarchus de Placitis Philoſophorum lib. IV. cap. 7. *Πυθαγόρας, Πλάτων, τὸ μὲν λογικὸν, ἄφθαρτον (καὶ γὰρ τὴν ψυχὴν ȣ̓ θεὸν, ἀλλ'* ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ͂ 'ΑΪΔΙ'ΟΥ ΘΕΟΥ͂ *ὑπάρχειν.*) Choerilus poëta, & alii dicunt Thaletem Mileſium primum animae inmortalitatem docuiſſe, alii, ut & Cicero, Pherecydem. Vide Iſ. Caſaub. & Menag. ad Diogen. Laert. lib. I. §. 24. Animam e corpore migrantem coelum, unde originem traxerat, repetere ſtatuerunt multi e Veteribus. Quod e Servio ad IV. AEn. 654. docet G. Cuperus in Apoth. Hom. pag. 20. (qui pluribus de homine ex anima, corpore, & umbra compoſito agit.) Cui adde Serv. ad VI. AEn. 127. Quamquam alii aliter de animis mortuorum ſenſerunt. De Thracibus refert P. Mela. lib. II. cap. 2. §. 20. *Quidam feri ſunt, & ad mortem paratiſſimi.--Id varia opinio perficit; alii redituras putant animas obeuntium: alii, etſi non redeant, non exſtingui tamen, SED AD BEATIORA TRANSIRE: alii emori quidem, ſed id melius eſſe, quam vivere.* Argivi *νομίζȣσι, ὥσπερ τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων δέχεσθαι τὴν γῆν, ȣ̔́τω τὰς ψυχὰς τὸν Ἑρμῆν.* Vid. Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 296. qui Pindari, Heracliti, & ſuam de inmortali anima ſententiam docet in Romulo pag. 35, 36. T. I. Alias aliorum ſententias ad hunc Auctorem inluſtrandum nil facientes omitto.

14 Aliquanti] Quidam, aliquot. Victor. Epitom. cap. 62. *Conſpiravere aliquanti in ejus necem.* Servius ad AEn. I. 755. *Donec aliquanta ibi-*

dem

—— *Si laeva parte papillae,*
Nil salit Arcadico juveni.

Denique vulturem in modum mundi posuerunt, quod mundus & celeri quadam volucritate versetur, [1] & cadaverum nascentium, occidentiumque perennitate depascitur. Itaque alitur ac sustentatur divinae providentiae sapientia, quae nec ipsa finiri novit, nec mundus cessare ab ejus alimentis aliquatenus possit. Denique [2] Pandoram dicitur formasse: Pandora enim Graece omnium munus dicitur, quod anima munus sit omnium generale.

X. *Adulterium Veneris.*

JUSTE vel Sol Veneris [3] depalat adulterium, [4] quatenus Luna solet ejus celare secretum. Venus cum Marte concubuit: quam Sol inveniens, Vulcano prodidit. Ille adamante catenas effecit, ambosque religans diis [5] turpiter jacentes ostendit. Illa dolens quinque filias Solis amore subcendit: id est, Pasiphaen, Medeam, Phaedram, Cir-

dem moriantur. Et cap. 30. *Ne si plures reperirentur, quantis odio esset, intelligeret.* h. e. quam multis. Propertius lib. I. el. 5. *At tibi curarum millia quanta dabit.* Vegetius Lib. II. 3. *Necesse est aliquantos debilitari, aliquantos deserere.* Tertull. ad Scap. cap. 5. *Quantis ignibus, quantis gladiis opus erit?* Gregor. Dial. lib. III. *Pene tanti in eâ testes, quanti* & &c. Auctor. Orig. Gent. Roman. *Appositis custodibus nescio quantis.* Cat. Pith. Lib. III. *Quantae saevirent in sua fata manus?* Terentianus pag. 87. ed. Briss. *Maurus item quantos potui cognoscere Grajos?* Vet. Interpres Joan. cap. XXI. II. *Cum tanti essent.* hoc est, tot essent. Ruffin. Interpr. Euseb. Lib. I. *Post aliquanta iterum dicit.* Victor Episc. Lib. I. *Quod forte voluntariè aliquanti fecerunt.* Plura, sed alia dabunt Scalig. ad Manil. p. 403. Sciopp. Suspect. Lectionum lib. I. cap. II. Goldastus ad Valerianum de Bon. discipl. p. 87. Infinita praeterea invenies exempla apud Vett. Grammaticos, ut & Tertullianum, Hieronymum, Cassianum, Leonem Magnum, aliosque id genus. Frequentior enim ea phrasis deterioribus, quam optimis scriptoribus. Hinc *quantitas universa*, & *ingens populi quantitas* dicitur à Victore Lib. I. pro multitudine. MUNCK.

1 ET DEPASCITUR] Debebat sequi *depascatur*, quia praecessit *versetur*. Sed ad eundem modum mox habes *novit nec possit.* Et apud Censorinum cap. I. *Non quod abjeceris, sed quod comperisti.* Quae Grammaticorum migrant canonas. Vide quae dixi ad Hyg. cap. 148. MUNCK. De vulturibus haec Plutarchus in Quaest. Rom. Tom. II. p. 286. Εἰ λέγει ἀληθῶς Ἡρόδωρος, ὅτι πάντων μάλιστα γυψὶν ἐπὶ πράξεως ἀρχῇ φανεῖσιν ἔχαιρεν Ἡρακλῆς, ἡγούμενος δικαιότατον εἶναι τὸν γῦπα τῶν σαρκοφάγων ἁπάντων. πρῶτον μὲν γὰρ οὐδενὸς ἅπτεται ζῶντος, οὐδὲ ἀποκτίννυσιν ἔμψυχον οὐδὲν, ὡς αἐτοὶ καὶ ἱέρακες καὶ τὰ νυκτινόμα· χρῆται δὲ τοῖς ἄλλως ἀποθανοῦσι. ἔπειτα καὶ τούτων τὰ ὁμόφυλα παρίησι. πετεινοῦ γὰρ οὐδεὶς ἑώρακε γῦπα γευόμενον, ὡς ἀετοὶ καὶ ἱέρακες μάλιστα τὰ συγγενῆ διώκουσι καὶ κόπτουσι, καίτοι κατ' Αἴσχυλον,

Ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;

Ἀνθρώποις δὲ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀβλαβέστατός ἐστιν, οὔτε καρπὸν ἀφανίζων, οὔτε φυτὸν, οὔτε ζῶον ἥμερον κακουργῶν.

2 PANDORAM D. F.] De Pandora vide Palaephatum de Incredibilib. cap. 35.

Ad CAP. X.

3 DEPALAT] H. e. *propalat.* Quo verbo cum aliis nonnullis utitur in vitâ Carnuti AElnothus cap. 9. & Victor Lib. III. de Persec. Vand. Sed neutrum probae notae. Certè non hoc sen-

fe

Circen, Dircen. Quid ſibi [6] in hoc poëtica adludat garrulitas, inquiramus. Perſtant nunc in noſtra vita de hac fabula certa admodum teſtimonia: nam virtus conrupta libidine, ſole teſte adparet. unde & Ovidius [7] in Metamorphoſeon ait:

[8] *Videt hic deus omnia primus.*

Quae quidem virtus conrupta libidine, turpiter catenata fervoris conſtrictione tenetur. Haec itaque quinque Solis filias, id eſt, quinque humanos ſenſus luci ac veritati deditos, quaſi ſolis foetus, hac conruptela fuſcat. Ob hanc rem etiam hujuſcemodi nomina quinque ipſis Solis filiabus voluerunt. Primam Paſiphaen, ut viſum, quaſi [9] Paſiphanon, quod nos Latine omnibus adparentem dicimus. Viſus enim reliquos [10] quatuor inſpicit ſenſus, quia & eum, qui clamat, videt, & palpanda [11] notat, & deguſtata adſpicit, & odoranda intendit. Secundam Medeam, quaſi auditum, hoc eſt [12] *μηδὲν ἰδέαν*, quod nos Latine nullam viſionem dicimus. [13] vox enim corpore nuda eſt. Tertiam Circen, tactui ſimilem, id eſt, [14] quaſi diceret [15] *χειρῶν κρίνη* Grae-

ſu *depalare*. *Depalare vineam* eſt palis ordine fixis eam erigere apud interpretem Paſtoris Hermae: quo ſignificatu *palare* venit Columellae & Palladio. Uſum tamen eadem ſignificatione, quà heic uſurpatur à Fulgentio, etiam Conſtantinum Presbyterum inveni apud Voſſ. Vit. Sermon. p. 701. Sed altera uſitatior eſt, & invenitur quoque in Tertull. Apolog. cap. 10. & Vitruv. Lib. IX. 8. Gloſſ. Philox. *Propalare*, *ἀναχειρίσαι*. Gloſſ. Iſidor. *Depelata*, *manifeſtata*. Leg. *depalata*. In Gloſſ. Philox. ſcribendum exiſtimo, *prolatare*. Ammian. Lib. VI. p. 109. ed. Boxh. *Nihil prolatandum exiſtimans*. MUNCK.

4 QUATENUS] Quoniam. Flor. II. 2. *Quatenus nec mole jungi, nec pontibus poſſet*. Sed hoc tralatitium. MUNCK.

5 TURPITER JACENTES] Reſpexit illud Ovid. IV. Met. 185. *Admiſitque Deos: illi jacuere ligati Turpiter*. MUNCK.

6 IN HOC] Ita & MS. Leid. Sed 6. edd. *de hoc*. Perperam. Saniorem hujus fabulae dabit tibi Lucianus in Gallo explicationem. MUNCK. Adde, quos citavi ad Hygini fab. 148.

7 IN METAMORPHOSEON] Subaudi *libris*. Sic lib. III. cap. 7. *Democritus in Phyſiologumenon*. MUNCK.

8 VIDET HIC DEUS O. P.] Unde *πανόπτης* vocatur. v. Stanlei ad Aeſchyli Prometh. Vinct. vs. 91. & G. Cuper. Harpocrat. pag. 114.

9 PASIPHANON] M. & L. *Πασιφάλω*. quomodo & Modius hunc locum producit. Detortum hoc ex *πασιφανὴς*, quod eſt *omnibus apparens*. MS. Leid. heic habet *Paſinphanon*. MUNCK.

10 QUATUOR INSPICIT SENSUS] Iſidorus lib. XI. cap. 1. *Vicinior (viſus) enim eſt cerebro, unde omnia manant: ex quo fit ut ea, quae ad alios pertinent ſenſus, videri dicamus, veluti cum dicimus: vide quomodo ſonat, vide quomodo ſapit. Sic & caetera*. MUNCK.

11 NOTAT] Gloſſ. *dignoſcit*. Rectè. Petron. *Notavit me miles, ſive ille planus fuit*. h. e. animadvertit. Malè *palpando* & mox *odorando* exhibent 6. edd. MUNCK. Cic. IX. ad Fam. 16. *Hic verſus Plauti non eſt, hic eſt, quod tritas aures haberet notandis generibus poëtarum*.

12 ΜΗΔΈΝ ἸΔΈΑΝ] *Βαρβαρικώτατα* & haec, & quae ſequuntur. quo majori cum veniâ omitto differentias lectionum in editis. MS. Leid. junctim exhibet *medenideam*. MUNCK.

13 VOX ENIM CORPORE NUDA EST] Nec 6. edd. nec Mod. membranae iſta habent. at habet codex Leid. nec, ut ſententia ſit perfecta, omitti debent. MUNCK.

14 QUASI DICERET] Aptius foret, *quaſi diceres*; ut mox, *velut ſi dicas*. Sed & ibi *dicat* habet Cod. Leid. contra genium linguae Latialis. MUNCK.

15 ΧΕΙΡΩ͂Ν ΚΡΊΝΗ] MS. Leid. *Tertia Circe*

tactui

Graece, quod nos Latine manuum judicium dicimus. Quarta Phaedra, quasi odoratus, velut si dicas, [1] φέρων ἥδυν, quasi adferens suavitatem. [2] Quinta Dirce, saporis index, quasi δειμιῶ κρίνη, quos nos Latine acre judicans dicimus.

XI. *De Ulyxi, & Sirenis.*

[3] SIRENES Graece [4] tractatoriae dicuntur. Tribus enim modis inlecebra amoris trahitur, aut cantu, aut visu, aut consuetudine. Amantur enim [5] quaedam speciei venustate, quaedam etiam lenocinante consuetudine. [6] quas Ulyxis socii obturatis auribus transeunt; ipse vero religatus transit. Ulyxes enim Graece, [7] quasi ὅλων ξένος, id est, omnium peregrinus dicitur. Et quia sapientia ab omnibus mundi rebus peregrina est, ideo astutior Ulyxes dictus est. Denique Sire-

tactui similis, id est, quasi diceret, Cyronere. Forte scripserat Χειρογκρίνη. Quod esset idem, quod Χειρῶν κρίσις, sed linguâ Fulgentianâ. Modius adducit Χειρῶν κρίτην, ut & infra cap. 13. habes. Caeterum vel *id est*, vel *quasi diceret* inducenda. Supervacuum certè alterutrum. MUNCK.

1 ΦΕ'ΡΩΝ 'ΗΔΥ'Ν &c.] Modius: *Quartam Phaedram, quasi odoratum, velut si dicas* φέρων ἥδυν, *id est, afferentem suavitatem.* Rectè pro *quasi* substituit *id est.* MS. Leid. à Commelino nihil abit, nisi quod junctim praefert *Pheronedon.* Quid putes illud velle, nisi φερηδόν? Debuisset scribere, φέρων ἦδος. ἦδος enim est ἡδονὴ Homer. Iliad. A. 576. MUNCK.

2 QUINTA DIRCE] Modius: *Quintam Dircen saporis indicem, quasi* δεινοκρίνην. Sed à Commelino nec heic discedit MS. Leid. nisi quod praefert *Drimoncrine.* Et heic conjunctim scripserim δριμοκρίνη vel certè δριμῶν κρίνη. Pro *index* omnino legendum *judex.* Piget diutius his nugis immorari. MUNCK.

Ad CAP. XI.

3 SIRENES] Scribe *Sirenae* cum Leid. Cod. Sic *dromadae* pro *dromades* apud Cyprian. Sermon. de Stella & Magis. Schol. Juven. ad Sat. IX. 149. *Ut Sirenarum periculum posset evadere.* Et ad Sat. XIV. *Dulciorem esse strepitum flagellarum, quam cantum Sirenarum.* Tertull. Apolog. cap. 7. *Sirenarum ora.* Nec aliter Hieronymus in Epistolis & Praefat. in Librum Josuae; aliique id genus scriptores hanc declinant vocem. Sed de hisce actum copiosè ad Praefat. Lib. I. & in Dissert. de Hygino. MUNCK.

4 TRACTATORIAE] Scrib. *tractoriae* cum Leid. Cod. Errat in Etymologia Planciades. Vide Voss. in SIREN. MUNCK.

5 QUAEDAM SPECIEI VENUSTATE] Supplet Modius ex MS. *Amantur enim quaedam illiciente cantus dulcedine, quaedam speciei venustate* &c. MUNCK. Barthius ad Claudian. Epig. XXIV. p. 1037. emendabat . . *venustate, quaedam cantilena, lenocinante etiam consuetudine.* Quae tamen conjectura praeferenda Modii ex MS. lectioni, quam attulit Munckerus, haud quaquam videtur. WOPKENS.

6 QUAS ULYXIS SOCII OBTURATIS AURIBUS TRANSEUNT, IPSE VERO RELIGATUS TRANSIT] Barthii elegantiam istam, nimiam puto, qua ob repetitionis inconcinnitatem verbum *transit* aut tollendum existimat, aut in *audit* convertendum. WOPKENS.

7 QUASI "ΟΛΩΝ ΞΕ'ΝΟΣ] Consule, Lector, Meziriac. ad Ovidii Epist. I. Heroid. pag. 20, 21.

8 VOLATILES] Isidorus de Sirenis lib. XI. cap. 2. *Alas autem habuisse & ungulas, quia amor & volat & vulnerat.* Quod meretrices fuisse ait, id voluit etiam Junior Plutarchus. Tzetzes in Lycophron. p. 107. ed. Steph. Ἀλληγορικώτερον δὲ σειρῆνές εἰσιν αἱ ἡδοναί. Ὁ δὲ νεώτερος Πλούταρχος ἑταιρίδας ταύτας φησὶ, καλεχούσας αἰμυλίαις τοὺς παραπλέοντας. Eleganter Demophilus Pyth. Sim. Δεῖ ὥσπερ Σειρῆνας τὰς ἡδονὰς παρελθεῖν τὸν καταπονδύοντα τὴν ἀρετὴν ἰδεῖν ὡς πατρίδα. MUNCK.

10 GAL-

Sirenas, id eſt delectationum inlecebras & audivit & vidit, id eſt, agnovit, & judicavit, & tamen tranſit nihilominus. Ideo & quia auditae ſunt, mortuae ſunt. In ſenſu enim ſapientis omnis adfectus emoritur. Ideo [8] volatiles, quia amantum mentes celeriter permeant. Inde [9] gallinaceos pedes, quia libidinis adfectus omnia, quae habet, ſpargit. Nam denique & Sirenes dictae ſunt: σύρειν enim Graece trahere dicitur.

XII. *Scylla.*

SCYLLAM ferunt virginem pulcherrimam, quam Glaucus [10] Antedonis filius amavit, quem Circe Solis filia diligebat: [11] zelataque Scyllam, fontem, in quo lavari ſolita erat, venenis infecit. [12] Ubi illa deſcendens, ab inguine lupis canibuſque marinis inſerta eſt. Scylla

9 GALLINACEOS PEDES] Vide Hyg. cap. 125. Savaron. ad Sidon. p. 545. Spanhem. in de Numm. pag 224. MUNCK.

Ad CAP. XII.

10 ANTEDONIS FILIUS] Cl. Tollius in margine libri ſui notaverat, *Copei filius, patriâ autem Antedonius.* Verum eſt ita quoſdam velle. Vide Euſtath. ad Hom. p. 205. edit. Baſ. Sed aliis eſt Polybi filius. Vide annot. noſtras ad Hyg. cap. 199. Habet tamen, qui ſecum ſentiant, Planciades; inter quos Lactantius eſt Argum. lib. XIII. Met. fab. 9. Gloſſae MSS. in I. Georg. Virgil. *Glaucus Antedonis filius. Hic piſcator fuit de Antedonia civitate: qui cum piſces per herbam poſuiſſet in littore, illi recepto ſpiritu maria rurſus petiſſent, ſenſit quandam herbam potentiam habere. Glaucus dolens amiſiſſe praedam, id eſt; piſces, praecipitavit ſe in mare, & deus maris factus eſt. Item Glaucus Poliphei vel Polimbae & Terrae filius, herbâ quadam guſtata, immortalitatem adeptus eſt, quam piſcibus marceſcentibus impoſuerat, & revixerunt. Haec autem dicitur in inſulis fortunatis naſci.* Pro *Poliphei* legendum *Polybi.* MUNCK. Cum Fulgentio Mnaſean lib. III. Europaeorum facere ad Hygini fab. 199. docui, qui eum ex Anthedone & Alcyone natum docet: ſed & Mnaſeas aeque ac Fulgentius errat; nam Alcyone Atlantis filia ex Neptuno genuit Anthen, ſive Anthum, qui avus paternus fuit Anthedonis, a quo Boeotiae civitas nomen adepta eſt, ut mox docebo. Error igitur natus forſan hinc eſt, quod Anthedonis filius Glaucus a nonnullis fuerit dictus, quos Mnaſeas, Fulgentius ac Lactantius ſecuti ſunt, quia Anthedon quaſi conditor urbis, habitus eſt pater omnium, qui Anthedone nati ſunt, quomodo Romulus pater & genitor populi Romani, parens ac creator urbis dictus eſt, v. Celeb. Duk. ad Flori lib. I. cap. I. §. 10. & Romulidae i. e. Romuli filii, vocantur Romani, & alii populi urbis, in qua nati ſunt, conditoris filii ac poſteri adpellari ſolent. V. quos laudavi ad Hygini fab. 271. Hoc inde etiam patet, quod de Glauco Caryſtio Demyli filio haec teſtatur Pauſanias lib. VI. cap. 10. p. 475. Εἶναι δέ φασιν ἐξ Ἀνθηδόνος τῶν Βοιωτῶν τὸ ἀνωθεν αὐτῶν γένος ἀπὸ Γλαύκου τοῦ ἐν θαλάσσῃ δαίμονος.

11 ZELATAQUE SCYLLAM] 6. edd. *Irataque Scyllae.* Modius, *Zelataque Scyllae.* Sed Leid. cod. diſertim *Scyllam*, quod aequè probum. Ζηλοῦν τινὰ pro *invidere* etiam Graeci dicunt. Vide τοὺς ό. Gen. XXXVII. vers. 11. Pſalm. XXXVI. vers. 1. quo loco Vulgata: *Neque zelaveris facientes iniquitatem.* Immo & *Zelor* deponentaliter uſurpat eadem Vulgata III. Reg. XIX. 10. & Siracid. cap. LI. 24. Quo ſenſu etiam *aemulari aliquem* dixit Egeſippus in de Diſtantiis locor. Terrae Sanctae. *Jeſum praecipitare voluerunt, aemulantes prudentiam ejus.* Et poſt paulo: *Docebat Judaeos, licet eum aemulantes.* Ut Vet. Interp. Actor. VII. 9. *AEmulantes Joſeph vendiderunt.* Gr. cod. Ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ. MUNCK

12 UBI ILLA DESCENDENS] Ἀντὶ τοῦ *quo* vel *in quem.* Sic vulgat. Interpres Geneſ. XIV. 10. *Terga verterunt, ceciderunt ibi*, hoc eſt, in eos puteos

la enim Graece [1] quaſi σκυλμὸς dicta eſt, quod nos Latine [2] confuſio dicimus. Et quid confuſio niſi libido eſt? quam libidinem Glaucus amat. γλαυκὸς enim Graece [3] luſcitius dicitur, unde & [4] glaucomata dicimus caecitatem. Ergo omnis, qui luxuriam amat, caecus eſt. Nam & Antedonis filius dictus eſt. Antedon enim Graece, quaſi antidon, quod Latine contraria videns dicimus. ergo lippitudo ex contraria viſione naſcitur. Scylla enim in modum ponitur meretricis: quia omnis libidinoſa canibus lupiſque inguina ſua neceſſe eſt miſceat. Juſte ergo lupis & canibus mixta, quia neſcit ſua [5] alienigenis devorationibus ſaturare ſecreta. Sed hanc Circe odiſſe dicitur. Circe, ut ante dictum eſt, manus dijudicatio, vel operatio nuncupatur, quaſi [6] χειρῶν κειτή. Laborem enim manuum & operationem libidinoſa mulier non diligit, ſicut Terentius ait: *A labore* [7] *proclive*

puteos bituminis. Οἱ ὁ, ἐνέπεσον ἐκεῖ. Apulej. Mileſ. IX. *Ubi ducis aſinum iſtum?*

1 QUASI ΣΚΥΛΜΟ'Σ] MS. Leid. *quaſi exquina.* Suſpicor ſuo more, id eſt, barbarè ſcripſiſſe, σκύλμα. Sed falſa eſt illa Etymol. *Scylla* eſt ex Graeco σκύλλω, *vexo.* Marc. Euang. V. 35. Τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον. MUNCK. Vide, quid de verbo σκύλλομαι notet Cl. Arnaldus lib. I. Lect. Graec. (c. 18. p. 121.) ad Heſych. Haec Munckeri Etymologia convenit cum explicationibus Palaephati, & Scholiaſtae Apolloniani, licet in diverſa abeuntium. Palaephatus cap. 21. ait. Τυῤῥηνίων νῆσοι ἦσαν, αἳ ἐλῄζοντο τὰ περίχωρα τῆς Σικελίας, καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον. ἦν δὲ ναῦς τριήρης ταχεῖα, τότε ὄνομα Σκύλλα. αὕτη ἡ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα, πολλάκις εἰργάζετο βρῶμα, —— ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὺς, σφοδρῷ καὶ λάβρῳ πνεύματι χρησάμενος, διέφυγε. Schol. Apoll. Rh. IV. 825. Ἀκρωτήριον δέ ἐστιν ἡ σκύλλα, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὁμοίωμα καὶ πρόσωπον ἔχον γυναικός. &c. quae ibi legenda. Inprimis vero addit εἶτα ἐξιόντες θαλάσσιοι κύνες καὶ ἕτερα διάφορα θηρία ἐσθίουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν ἄνδρας. Δοκεῖ δὲ ἡ σκύλλα καὶ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν κύνας ἐξεχούσας ἀπὸ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι' αὐτῆς πλέοντας, ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοιλῶν μερῶν τῶν πετρῶν, ἐφ' ὧν μένουσιν, ἄνω ἀνιόντες ὑπονοοῦνται καὶ ὁρῶνται ὡς ἐξιόντες ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἔσωθεν καὶ τῶν πλευρῶν. Quocum facit Servius ad III. AEn. 420. ſive Saluſtius apud eumdem. *Saluſtius ſaxum eſſe dicit, ſimile formae celebratae procul viſentibus. Canes vero & lupi ob hoc ex ea nati eſſe finguntur: quia ipſa loca plena ſunt monſtris marinis: & ſaxorum aſperitas illic imitatur latratus earum.* Quid Strabo de hoc Homerico commento dicat, vide lib. I. p. 43, 44.

2 CONFUSIO DICIMUS] Praeferam, quod & 6. edd. & MS. Leid. exhibent, *confuſionem.* MUNCK.

3 LUSCITIUS] A. B. H. I. M. *Luſcitioſus.* L. *Luſcioſus.* Sed *Luſcitius* cum Commel. Leid. cod. Gloſſa: *Lippitudinem patiens, parum videns.* Gloſſae Labbaei: *Luſcioſus*, νυκτάλωψ. *Luſcitus*, μύωψ. Rurſus: *Luſcitus*, *mopſicus*, corrige cum Heinſ. *Luſcitius*, *myopticus.* MUNCK. Γλαυκὸς Suidae eſt λευκὸς, κυάνεος. Munckerus ad Antonin. Liberal. cap. 20. Metam. notat interdum notare *nigrum.* Sed inprimis quod huc facit, θαλάσσης ἐπίθετον τὸ γλαυκόν, teſte Euſtathio ad Dionyſ. Perieg. vs. 1012. id quod pluribus monſtrabo ad Albricum Philoſoph. cap. 8. Unde hic Glaucus piſcator, qui ſemper in mari verſatus tandem ſeſe in mare dedit praecipitem, & inter marinos deos colitur, nomen accepit, a quo Glauco etiam Γλαῦκος piſcis dictus eſt. v. Schol. Apoll. Rh. I. 1310. & Tzetz. ad Lycophron. 754. Vehementer etiam errat Fulgentius, in vocis *Antedonis* etymologia, nam Graece ſcribitur Ἀνθηδών. Quae urbs Boeotiae nomen habet διὰ τὸ πασῶν ἀνθηροτάτην εἶναι, ut dicit Stephanus Byzantinus, cum Euſtathio ad Homerum, quem ibi citat Berkelius. In qua media urbe lucus erat, in quo Cabirorum templum erat, id quod e Pauſania docet Gutberlethus de Dis Cabiris cap. XIV. p. 93. Sed dices, Fulgentius loquitur de homine, non de urbe. Sed eodem redit; nam haec urbs, juxta eumdem Stephanum, dicitur etiam ab hoc Anthedone nomen habere, qui ab avo paterno *Antho*, *Anthedon* fuit adpellatus. Qui Anthus Neptuni dicitur filius matremque habuiſſe fertur Alcyonen Atlantis filiam, teſte etiam Pauſania lib. II. cap. 30. pag. 182. Sed qui eum *Anthen* vocat, & fratrem Hyperetis, ut & Plutarchus Quaeſt. Graec.

ve ad libidinem, adcepit conditionem, dehinc quaestum occipit. Hanc etiam Ulyxes innocuus transit, quia libidinem sapientia contemnit. [8] unde & uxorem habere dicitur Penelopam castissimam, quod omnis castitas sapientiae conjungatur.

XIII. *De Mida rege, & Pactolo fluvio.*

MIDA rex [9] Apollinem petiit, ut, quidquid tetigisset, aurum fieret. Cumque [10] promeruisset, munus in ultionem conversum est, coepitque sui voti effectu torqueri. Nam quidquid tetigerat, aurum statim efficiebatur. Erat ergo necessitas aurea, [11] locuplesque penuria. nam & cibus & potus rigens auri materia, [12] marmorabat. Itaque Apollinem petiit, ut [13] male desiderata converteret. Responsoque

Tom. II. p. 295. qui eum nunc *Anthen*, nunc *Anthum* adpellat. Sed Hyperes Anthi frater dicitur esse genitus ex Melane Phrixi filio, ac Euryclea a Schol. Pindari O. Pyth. IV. 222. Sed plures certe fuerunt Hyperetes, ut plures *Anthi*, fuit enim & *Anthus* Autonoi & Hippodamiae filius, de quo Antoninus Liberal. cap. VII. Metamorph. Qui *Anthi* ab aetatis flore, sive forma praestanti id nomen fuerint adepti, quod saltem ex nostro Antho patet, qui Adrasto aut Acasto Pheris fuit a poculis, teste Plutarcho, & pueros ingenuos forma praestantes semper ad id munus a veteribus fuisse adhibitos notius est, quam ut multis probemus. Valeat itaque cum sua interpretatione Fulgentius.

4 GLAUCOMATA] Glaucoma oculi caligantis vitium. Prudent. Hamart. *Nemo duos soles, nisi sub glaucomate, vidit.* Et post paulo: *Et glaucoma aciem quod tegmine velat aquoso.* MUNCK.

5 ALIENIGENIS] Ita & 6. edd. Sed MS. Leid. *alienis*. MUNCK.

6 ΧΕΙΡΩ͂Ν ΚΡΙΤΗ'] Cod. Leid. *Cironere.* quod videtur fuisse χειροκρίνη, vel χειρῶν κρίνη, ut supr. cap. 10. habes. MUNCK.

7 PROCLIVE] MS. Leid. B. A. H. & M. *proclivem.* An scripserat, *proclivum*? Boet. Consol. Phil. Lib. I. *Declivumque gerens pondere vultum.* Ita Vet. ed. a. 1486. MUNCK.

8 UNDE ET UXOREM] Malè haec omittunt 6. edd. MUNCK.

Ad CAP. XIII.

9 APOLLINEM PETIIT] A Baccho petiisse hoc narrat Hygin. cap. 191. Servius ad AEn. X. 142. *Silenum Midae praestitisse, ut quicquid tetigisset, in aurum verteretur.* MUNCK. Caute dixit Schol. Aristophan. Plut. vs. 287. Ἤτησε γὰρ ὥς φασι, ΤΟΥ͂Σ ΘΕΟΥ͂Σ ὅ, τι ἂν εἰς χεῖρας λάβῃ, χρυσὸν γίνεσθαι.

10 PROMERUISSET] Vide supr. cap. 5. MUNCK.

11 LOCUPLES PENURIA] Elegans ὀξύμωρον, ut apud Tzetzen in Hesiod. p. 21. Οὐδὲν τι τούτων τῶν δυχερῶν τῶν ἐκ τῆς δυστυχοῦς μακαρίας, καὶ πλουσίας πενιχρᾶς, καὶ γλυκείας πικρᾶς συνέβαινεν ἂν ἡμῖν βιοτῆς. Et apud Chrysologum Serm. I. *Libera servitus, absoluta custodia, timor laetus, blanda ultio, paupertas dives.* MUNCK.

12 MARMORABAT] Gloss. *in modum marmoris durescebat.* Modius ex suis membranis: *In auri materiam marmorabat.* Barth. ad Stat. Tom. I. pag. 375. hunc locum ita producit: *Nam & cibos & potus rigens auri materia marmorabat.* quod explicat, *rigore induebat.* Sanè *marmoratas mamillas* ita dici legas apud Plin. Valer. cap. 3. quae in duritiem lapidis abierunt. Aliud est *marmorata domus* apud Rusp. Episcop. epist. VI. Non displicet Barthii conjectura, tametsi à Commel. stat cod. Leid. Nec absurda vulgata lectio, si *marmorare* accipias pro in modum marmoris resplendere, quomodo *gemmare* dicitur, quod ut gemma fulget. Eucheria in Catal. Pith. Lib. IV. *Sericeum tegmen, gemmantia texta Laconum, Pellibus hircinis aequiparanda loquar.* Ita lego, non *tecta Laconum*, ut editum. Esset ergo *marmorare* heic, quod Graecis μαρμαίρειν. Ovid. XI. Met 124. *Lamina fulva dapes admoto dente nitebant.* MUNCK.

13 MALE DESIDERATA] MS. Leid. & 6. edd. *mala desiderata.* Quod forsan non deterius. Ita *senectus* à Secundo Philosopho dicitur *malum optatum* apud Vincent. Bellon. Spec. Hist. lib.

que adcepto, [1] tertio caput sub Pactoli fluminis undas subderet. Quo facto, Pactolus deinceps arenas aureas trahere dicitur. Sed evidenter poëtae [2] adluserunt argutiam, illa videlicet caussa, quod omnis adpetitor avaritiae, cum [3] omnia pretio destinat, fame moritur: quod & Mida rex erat. Sed conlecta pecuniarum suarum summa, ut Soscrates [4] Cigizenus in libris historiae scribit, quod omni censu suo Mida rex Pactolum fluvium (qui in mare decurrere solitus erat) per innumerabiles meatus ad inrigandam provinciam derivavit, suaque [5] expensa avaritia, fluvium fertilem reddidit. Mida enim Graece quasi [6] μηδὲν εἰδῶν, id est, nihil sciens. Avarus enim tantum stultus est, ut sibi prodesse non norit.

XIV. *De Vulcano, & Minerva.*

VULCANUS cum Jovi fulmen efficeret, ab Jove [7] promissum adcepit,

lib. x. cap. 71. MUNCK. Non est necesse, ut *mala* legamus. *Male desiderata*, i. e. quae desideraverat, & ab Apolline petiverat suo malo, sive in suam, ut jam ipse experiebatur, perniciem. Sic *animus male debita regna concipit* dixit Statius I. Theb. 313. ubi Lact. *MALE DEBITA dixit, quae esset praeliorum incommodis petiturus, aut certe male concipit animo regna sibi debita, quae sciebat, Germanum numquam redditurum sponte.* Inprimis hoc modo *male feriatos Troas* dixit Horatius lib. IV. Od. VI. vs. 14.

1 TERTIO CAPUT] Lege cum MS. Leid. & 6. edd. *ut tertio*. MUNCK.

2 ALLUSERANT ARGUTIAM] Gloss. *subtilitatem*. MUNCK.

3 OMNIA PRETIO DESTINAT] Gloss. *vendit*. Atqui *destinare* est emere Plauto, ad cujus Epid. act. II. sc. 2. vers. 62. hunc locum adducit Taubmannus. quo sensu *praestinare* cum idem Plautus, tum crebro Apulejus usurpat. *Destinare omnia pretio* heic est omnia in pretium redigere, ex omnibus corrogare pecuniam. MUNCK.

4 CIGIZENUS] Ita & B. Scribe *Cyzicenus* cum H. I. & A. Vide Voss. Histor. Graec. pag. 329. MUNCK.

5 EXPENSA AVARITIA] H. e. iis, quae acquisiverat per avaritiam, ut recte Gloss. MUNCK.

6 ΜΗΔΕ'Ν 'ΕΙΔΩ'Ν] Leid. *Medenidon*. Mallem ergo μηδὲν ἰδών; vel junctim μηδενιδών ut dedit Baptista Pius. Εἴδω enim & *scio* notat. Sed stultum, ut pleraque alia, etiam hoc etymon. Midas dicitur ab hoc rege quilibet dives: ipse autem à μίδας, ut significat jactum talorum fortunatissimum, ut nonnulli volunt. MUNCK. Opulentiam Midae simul & avaritiam per hanc fabulam designari censet J. Perizonius ad AElian. III. V. H. 18.

Ad CAP. XIV.

7 PROMISSUM ACCEPIT] Vide Hygin. cap. 166. & Etymol. in Ἐριχθόνιος. Lactant. lib. I. cap. 17. Plura dixi ad Hyginum. Tzetzes in Lycophron. p. 24. ἱστορικῶς fabulam explicat. Ἀθηνᾷ τινι, inquit, τῇ καὶ Βελονίκῃ λεγομένῃ, θυγατρὶ δὲ Βρόντου ἐπεραστεύσῃ, Ἥφαιστος γάμῳ μιγεὶς γεννᾷ Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀττικῆς. MUNCK.

8 DEFENDERET] Tollius in margine, *defenderet*. Certè *defenderet* habet etiam Fulgentii compilator Scholiastes Germanici. Nihil tamen mutandum. Vide quae dixi ad Prolog. lib. I. MUNCK.

9 ΧΘΩ'Ν, ΧΘΟΝΟ'Σ] Ita quidem 6. edd. Deleo tamen τὸ χθών, quod in Leid. codice non comparet. Depravare solet vocabula ad suum propositum. Scripsit procul dubio χθονός.
MUNCK.

10 ABSCONDIDIT] *Abscondit* cum heic, tum paulo inferius 5. edd. & MS. Leid. MUNCK.

11 DRACONEQUE CUSTODE ADPOSITO] Phidias Minervae simulacro adposuit Draconem, teste Plutarcho in Iside & Osir. Tom. II. p. 381.

Ὡς

cepit, ut quidquid vellet praeſumeret. Ille Minervam in conjugium petivit. Jupiter imperavit, ut Minerva armis virginitatem [8] defendiſſet. Dumque cubiculum introirent, certando Vulcanus ſemen in pavimentum ejecit, unde natus eſt Erichthonius. ἔρις enim Graece certamen dicitur, [9] χθὼν χθονὸς vero terra nuncupatur: quem Minerva in ciſtam [10] abſcondidit, [11] draconeque cuſtode adpoſito, duabus ſororibus Aglauro & [12] Pandorae commendavit, qui primus currum reperit. Vulcanum dici voluerunt, quaſi furiae ignem: unde & Vulcanus dicitur, veluti voluntatis calor, [[13] quaſi βουλίκαπνος.] Denique Jovi fulgura facit, id eſt, furorem concitat. Ideo vero eum Minervae conjungi voluerunt, quod furor etiam ſapientibus ſubrepat. Illa vero armis virginitatem defendit: hoc eſt, omnis ſapientia integritatem ſuorum morum contra furiam virtute animi vindicat. unde quidem Erichthonius naſcitur: ἔρις enim Graece certamen dicitur, [14] χθὼν vero non ſolum terra, [15] quantum etiam invidia dici poteſt. unde & [16] Thales Mile-

Ὡς τὰς μὲν παρθένους φυλακῆς δεομένας. hoc animal Minervae ſacrum fuiſſe patet ex Demoſthenis verbis apud Plutarch. Tom. I. pag. 858. Ὦ δέσποινα Πολιάς, τί δὴ τρισὶ τοῖς χαλεπωτάτοις χαίρεις θηρίοις; γλαυκὶ, καὶ δράκοντι, καὶ δήμῳ. cur vero ſacrum ſit Palladi, docet Phurnutus de N. D. cap. XX. Οἱ δὲ δράκοντες καὶ ἡ γλαὺξ διὰ τὸ ἐμφερὲς τῶν ὀμμάτων ἀνατίθενται ταύτῃ τῇ γλαυκώπιδι οὔσῃ. σμερδαλέον γὰρ ὁ δράκων δέδορκε, καὶ φυλακτικόν τι ἔχει καὶ ἄγρυπνον, καὶ ἀθηναῖος εἶναι δοκεῖ.

12 PANDORAE] Omnes alii *Pandroſon* vocant. etiam Schol. Germ. qui hanc fabulam ex Fulgentio in ſuos commentarios tranſcripſit pag. 103. ed. Micylli. *Qui Vulcanus cum Jovi fulmen efficeret, ab Jove promiſſum coepit* (leg. *accepit*) *ut quicquid vellet praeſumeret. Ille Minervam in conjugem petivit. Jupiter Minervae imperavit, ut virginitatem defenderet. Dumque cubiculum introirent, certando Vulcanus ſemen in pavimentum jecit* &c. Corrig. *ejecit* ex Fulgentio. MUNCK.

13 QUASI ΒΟΥΛΙΚΑΠΝΟΣ] Duas iſtas voces non habet Leid. codex. Sed habent 6. edd. Varro L. L. IV. *Ab ignis valore vique ac violentia Vulcanus dictus.* Iſidor. lib. VIII. cap. II. *Dictus Vulcanus, quaſi volans candor, quod per aërem volet. Ignis enim de nubibus naſcitur.* Ut pleraque alia, ita & hoc ex Homero habent omnis Mythologiae parente. Vide Schol. Heſiodi pag. 246. ed. Heinſ. MUNCK. V. Heraclid. Pontic. Alleg. H. p. 445. & ſeqq. Hinc pro igne ſumi ſolet a Poëtis. v. Cerda ad Virg. v. AEn. 662. Vulcani nomen Graecum ex Orientis lingua derivat S. Bochartus in Geogr. Sacr. l. I. c. 12. p. 399. & *patrem ignis* notare docet. Conſule G. Cuperum in Harpocrate pag. 105. 106. Ignis auctorem adpellarunt etiam Graeci v. Schol. AEſchyli Prom. V. v. 7. Ego *Vulcanum* fuiſſe illum Philoſophum primum puto, quem AEgyptii fuiſſe Nili filium & AEgypti cuſtodem ajunt teſte Cicerone III. de N. D. 22. de quo haec Diogenes Laertius prooem. §. I. & 2. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ Νείλου γενέσθαι παῖδα Ἥφαιστον, ὃν ἄρξαι φιλοσοφίας, ἧς τοὺς προεστῶτας ἱερέας εἶναι καὶ προφήτας. ἀπὸ δὲ τούτου εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ἐτῶν εἶναι μυριάδας τέσσαρας καὶ ὀκτακισχίλια ὀκτακόσια ἑξηκοντατρία ἔτη. ἐν οἷς ἡλίου μὲν ἐκλείψεις γενέσθαι τριακοσίας ἑβδομηκονταρεῖς, σελήνης δὲ ὀκτακοσίας τριακονταδύο. Qui Philoſophus invenerit naturales fulguris ac fulminis cauſſas, & ignis originem, unde hic Philoſophus primo ab AEgyptiis deinde a Graecis pro deo coli coeptus fingitur ignium eſſe deus. Plura addere ſuperſedeo.

14 ΧΘΩ'Ν VERO] MS. Leid. *Tunos.* Scrib. χθόνος. MUNCK.

15 QUANTUM ETIAM] Cl. Tollius, *verum etiam.* Nihil mutem, quamvis phraſis illa non tam Latina ſit, quam Fulgentiana. MUNCK.

16 THALES MILESIUS] Scripſiſſe nonnulla illum vult etiam Auguſtinus C. D. lib. XVIII. cap. 25. *Thales vero phyſicus fuit, & ſuorum dogmatum libros reliquit.* Sed Lobon Argivus apud Laertium I. 34. ducentis verſibus vult contenta fuiſſe, quae ſcripſerit. MUNCK. Olim carminibus orationes ac ſententias ſuas dicebant Philoſophi antiquiſſimi, in quibus Tha-

Milesius ait: [1] ὦ χθὼν δόξης κοσμικῆς ςέρησις. id est, invidia mundanae gloriae consumptio. Et quidnam aliud [2] subripiens furor sapientiae generare poterat, nisi certamen invidiae? Quod quidem sapientia, id est, Minerva, abscondidit in cista, id est in corde celat. omnis enim sapiens, furorem suum in corde celat. Ergo Minerva draconem custodem adponit, id est perniciem: quem quidem duabus commendat virginibus, id est Aglauro & Pandorae. Pandora enim universale dicitur munus. [3] Aglauro vero, quasi ἀχόληθον, id est tristitiae oblivio. Sapiens enim dolorem suum aut benignitati commendat, quae omnium munus est: aut oblivioni, [4] sicut de Caesare dictum est: *Qui oblivisci nihil amplius soles, quam injurias.* Denique cum Erichthonius adolesceret, quid invenisse dicitur? [5] Nihilominus currum, ubi semper certamen est. Unde Virgilius:

[6] *Pri-*

les Poëta & Philosophus. Plut. De Pyth. Orac. Tom. II. p. 402. Πρότερον μὲν ἐν ποιήμασιν ἐξέφερον οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα καὶ τοὺς λόγους, ὥσπερ Ὀρφεὺς, καὶ Ἡσίοδος, καὶ Παρμενίδης, καὶ Ξενοφάνης, καὶ Ἐμπεδοκλῆς, καὶ Θαλῆς.

1 ὮΩ ΧΘΩΝ] MS. Leid. *Octonos.* Scriverius in margine correxerat ὁ φθόνος. Et ita flagitat interpretatio, quam addit. Sed nomen Erichthonii si respicias, & τὸ *Ctonos* MS. putes reliquisse ὁ χθόνος. AEquè ridiculus ergo heic Planciades, ac iste, *qui*, ut jocatur Auson. epigr. 123. *Custon costonque putat communis odoris, Et nardum & sardas esse sapore pari.* Quid enim? χθόνος idem est, quod φθόνος? Sed in Vaticanae Bibliothecae vetere libro legisse se testatur Schottus Observat. lib. I. cap. 7. Ὦ φθόνε, δόξης κοσμικῆς φθάρσις. MUNCK.

2 SURRIPIENS FUROR] Ita quidem & 6. edd. & MS. Leid. Puto tamen scribendum *surrepens.* Gloss. cod. Leid. *Subintrans.* quae certe explicatio est τοῦ *surrepens*, non *surripiens.* Confirmat eam conjecturam, quod praecessit, *Quod furor etiam sapientibus subrepat.* Hinc *surreptio* dolosa circumventio. Chrysol. Serm. XLIV. *Inimici est ista surreptio. Decipere parat* &c. MUNCK.

3 AGLAURO] Debebat scripsisse *Aglauros.* Graecis enim Ἄγλαυρος est. MUNCK.

4 SICUT DE CAESARE] Gloss. *Julio.* rectè. Ciceronis enim est dictum de Julio in oratione pro Ligario cap. 12. *Sed parum est me hoc meminisse: spero etiam te, qui oblivisci nihil soles, nisi injurias.* Adde Plin. lib. VII. cap. 25. MUNCK.

5 NIHILOMINUS] Gloss. *certè. adverbium affirmandi.* Et hoc rectè. Vide Indicem. MUNCK.

6 PRIMUS ERICHTHONIUS] Georg. III. 113. Vide ibi Servium, & AElian. Var. Histor. III. 38. MUNCK.

7 JUNCTA] Modius ex suis, *jugata.* Sed alterum & 6. edd. & MS. Leid. exhibent. MUNCK. Fulgent. lib. II. cap. 2. *Minerva denique & Ἀθήνη Graece dicitur* quasi ἀθάνατος παρθένος: *id est* immortalis virgo, quia sapientia *nec mori poterit, nec corrumpi.* Hinc *Minerva Sancta* vocatur, i. e. casta, & παρθένος nomine colitur. v. Pausan. lib. V. cap. 11. pag. 403. in fine. Spanh. ad Callim. H. Dian. 264. & ad H. Pall. 53. & Μισόνυμφος i. e. ἡ τιμῶσα παρθενίαν, τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. v. Tzetz. ad Lycophron. vs. 356. Apud Eleos tamen templo colitur *Minerva mater.* Sed caussam docet Pausan. lib. V. cap. 3. pag. 379. Τῶν δὲ Ἠλείων αἱ γυναῖκες, ἅτε τῆς ἐν ἡλικίᾳ σφίσιν ἠρημωμένης τῆς χώρας, εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ λέγονται κυῆσαι παραυτίκα, ἐπειδὰν μιχθῶσι τοῖς ἀνδράσι. καὶ ἥτε εὐχὴ σφίσιν ἐτελέσθη, καὶ ἈΘΗΝΑΣ ἱερὸν ἐπίκλησιν ΜΗΤΡΟΣ ἱδρύσαντο. Nec mirum; nam apud Euripidem in Jone vs. 453. legimus Σὲ τὰν ὠδίνων λοχίαν Εἰλειθυίας ἐμὰν Ἀθάναν ἱκετεύω, Προμηθεῖ Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν κατ' ἀκροτάτας Κορυφᾶς Διός.

Ad CAP. XV.

8 DIONYSIUS] Perperam *Dionysium* appellat, qui est *Dionysus*, vel Διόνυσος Graecis, quasi διάνυσις, παρὰ τὸ διανύειν ἕκαστα, ut ait Artemidorus lib. II. p. 77. ed. Ald. Eundem errorem errat Capella lib. II. Schol. Horat. I. od. 19. & II. od. 19. Isidor. Orig. XV. I. Adde his quae Vossius habet in de Vit. Sermon. lib. I. cap. 9. MUNCK. De vocis Etymologia egi ad Hygini fab. 167. sed maxi-

[6] *Primus Erichthonius currus, & quatuor ausus*
Jungere equos.

Inspicite, quantum valeat cum sapientia [7] juncta castitas, cui flammarum non praevaluit deus.

XV. [8] *Dionysius.*

JUPITER cum Semele concubuit, de qua natus est Liber pater. ad quam [9] cum fulmine veniens, [10] crepuit. Unde pater puerum tollens, [11] in femore suo misit, [12] Maroni postea nutriendum dedit. Hic Indiam debellavit, & inter deos deputatus est. Itaque cum Semele quatuor sorores adpellatae sunt, Ino, Autonoë, Semele & Agave.

maxime mihi adrident, imo verissima videntur, quae profert Maussacus in Differt. Crit. post Harpocration. pag. 391. cujus verba adscribere operae pretium est: Δεῦνον *Indi regem vocant autore Juba, unde Dionysius pater* Δεύνυσος, *dictus, quod Nyssae rex fuerit. Sic vocatur ab Anacreonte,* πολλὰ δ' ἐρίβρεμον Δεύνυσον. ι. *verso in* ε. *fit* Δεόνυσος: *quomodo pronuntiant Samii, & contractione* Δεύνυσος, *quomodo Indi; haec vera nominis etymologia.*

9 CUM FULMINE VENIENS] H. e. cum venisset. Soloeca est oratio, ut lib. III. cap. 8. *Quam arborem pater gladio percutiens, Adon exinde natus est.* Vide ibi notas nostras. MUNCK.

10 CREPUIT] Scil. Semele. ἐλάκησε, ut loquitur Lucas Actor. cap. I. vers. 18. Vetus interpres: *crepuit medius*, hoc est, ruptus est. Noster infra cap. 8. lib. III. *Solis ardoribus crepant*, MUNCK.

11 IN FEMORE SUO MISIT] Lego, *insuit*. Unde μηρορραφὴς & εἰραφιώτης Nonno dicitur Dionys. Θ. aliisque, Bacchus. Vide Eustath. ad Dionys. p. 182. & 287. Edit. Bertrand. Schol. Pindar. ad Olymp. 2. Διὸς ἐῤῥαψαμένε τῷ μηρῷ τὸν Διόνυσον. Schol. Hom. Iliad. ξ. 323. Ἐνέῤῥαψε τῷ μηρῷ &c. quae ex Apollod. lib. III. descripsit. Confer Etym. in Ἔρραψα. Lactant. Arg. lib. III. Met. fab. 3. *Liberumque conceptum utero gravidae incendio eripit, ac femori suo insuit.* Ovidius ipse: *Patrioque tener (si credere dignum est) Insuitur femori, maternaque tempora complet.* Plin. lib. VI. cap. 21. *Nec non & Nysam urbem plerique Indiae adscribunt, montemque Merum, Libero patri sacrum: unde origo fabulae Jovis femine editum.* Adde Curt. lib. VIII. cap. 10. MUNCK. Eurip. Bacch. vs. 286.

Καὶ καταγελᾷς νιν, ὡς ἐνεῤῥάφη Διὸς
Μηρῷ, διδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
Ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίε
Ζεὺς, εἰς Ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον.

(In throno Apollinis Amyclaei ΔΙΟ'ΝΥΣΟΝ δὲ, καὶ Ἡρακλέα, τὸν μὲν ΠΑΙ͂ΔΑ 'ΕΣ 'ΟΥΡΑΝΟ'Ν "ΟΝΤΑ "ΕΤΙ ἐςιν 'ΕΡΜΗ͂Σ φέρων, Ἀθηνᾶ δὲ ἄγεσα Ἡρακλέα συνοικήσοντα ἀπὸ τέτε θεοῖς. Et in ipsa Sparta conspicitur inde Ἑρμῆς ἀγοραῖος Διόνυσον φέρων παῖδα. Vide Pausan. lib. III. cap. II. pag. 234. & cap. 18. pag. 255.)

Ἥρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' ὀρανϋ.
Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεὸς,
Ῥήξας μέρος τι τῦ χθόν' ἐγκυκλεμένε
Αἰθέρος, ἔθηκε τὸν δ' ὅμηρον ἐκδιδὺς
Διόνυσον Ἥρας νεικέων. χρόνῳ δέ νιν
Βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῷ Διὸς
Ὄνομα μεταςήσαντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
Ἥρᾳ ποτ' ὡμήρευσε, συνθέντες λόγον.

De hac Graecorum fabula consulendus etiam Herodotus lib. II. cap. 146. Brasiatae contra apud Pausan. lib. III. cap. 24. pag. 271, 272. haec memorant, ὡς Σεμέλη τέκοι τὸν παῖδα ἐκ Διὸς, καὶ ὑπὸ τῦ Κάδμε φωραθεῖσα ἐς λάρνακα αὐτὴ καὶ Διόνυσος ἐμβληθείη. καὶ τὴν λάρνακα ὑπὸ τῦ κλύδωνος ἐκπεσεῖν φασιν ἐς τὴν σφετέραν. Καὶ Σεμέλην μὲν (ὐ γὰρ αὐτὴν περιῦσαν ἔτι εὑρεῖν) ἐπιφανῶς θάψαι, Διόνυσον δὲ ἀναθρέψαι λέγεσιν.

12 MARONI] Apud Hyginum cap. 167. Nyso dat nutriendum. Inter socios expeditionum ejus fuit quidam Maro. Eustath. ad Hom. Odyss. I. pag. 347. ed. Bas. Ἐν δὲ τοῖς τῦ Δειπνοσοφιςῦ φέρεται καὶ ὅτι Μάρων εἷς τῶν μετὰ Διονύσε ςρατευομένων

gave. Quid sibi haec fabula mystice sentiat, exquiramus. Quatuor sunt ebrietatis genera, id est prima vinolentia, secunda rerum oblivio, tertia libido, quarta insania. Unde & haec quatuor nomina Bacchae adceperunt. Bacchae dictae sunt, quasi [1] vino vacantes. prima Ino, [2] οἶνος Graece vinum dicimus. secunda Autonoe, [3] quasi ΑΝΤΗΝΟΥΝΟΗ, id est seipsam non cognoscens. tertia Semele, quasi [4] σωμάλυον, quod nos Latine corpus solutum dicimus: unde & ipsa genuisse Liberum patrem dicitur, id est de libidine nata ebrietas. quarta Agave, quae ideo insaniae comparatur, quod caput filii [5] violenta absciderit. [6] Liber ergo pater dictus est, quod vini passio liberas mentes faciat. Indos vero vicisse, quod haec gens [7] valde sit vino dedita, duobus scilicet modis: sive quod fervor solis eos faciat

μ..ων &c. Is procul dubio fuit Sileni filius. Nonnus enim Dionys. Lib. XIV. tres ejus filios fuisse ait, Lenaeum, Astraeum & Maronem. Theophilo Lib. II. ad Autolyc. pag. 86. est Ariadnes & Bacchi filius. MUNCK. Ino a Brasiatis dicitur Bacchum nutriisse. v. Pausan. lib. III. ca . 24. p. 272. De aliis Bacchi nutricibus vide ad Hygini II. Astr. P. 21.

1 VINO VACANTES] MS. Leid. *bacchantes.* Quomodo & in margine libri sui emendaverat Scriverius. Sed perperam, me judice. B pro V positum est, & addita aspiratio, ubi non desiderabatur; quod peccatum quam frequenter admittant librarii, nemo ignorat, nisi qui nunquam scriptos libros tractavit. MUNCK.

2 ᾿ΟΙΝΟΣ GRAECE] MS. Leid. *Inos enim Graecè vinum dicimus.* Sed edd. 6. Οἶνος *Graecè, Latinè vinum dicimus.* Scripsisse ita Fulgentium praestare nolim. Sed OI ut I pronunciatum fuisse ejus aevo nullus dubito. MUNCK. Tamquam vini pater, sive repertor θέοινος ipse Bacchus colitur. v. Tzetz. ad Lycophron. vs. 1247. Lacones vere incipiente dies festos in monte Larysio Baccho celebrant, ὡς βότρυν ἐνταῦθα ἀνευρίσκουσιν ὡραῖον. Pausan. lib. III. cap. 22. p. 266.

3 QUASI ΑΝΤΗΝΟΥΝΟΗ] 6. edd. quasi αὐτονοή. Transponendus erat accentus, & scribendum αὐτονόη. Schol. Hesiodi in Θεογ. pag. 252. ed. Heins. αὐτονόη, ὁ αὐτόματος νοῦς. Nihil muto. MUNCK.

4 ΣΩΜΑΛΥΟΝ] Schol. Pind. ad Pyth. od. 3. Σεμέλη κατὰ τὸ μυθικὸν ἢ τὰ μέλη τοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ βρ... ..σαλεύουσα. ... τὸ φυσικὸν, ὅτι σείει τὰ μέλη τῶν οἰνωμένων αὐτὸν ὁ Διόνυσος. Pertinet huc illud ex Anthol. Λυσιμελὴς Βάκχος &c. & ex Catalect. Pithoei Lib. III. *Balnea, vina, Venus corrumpunt corpora nostra* &c. MUNCK.

5 VIOLENTA ABSCIDERIT] Modius ex suis, *vinolenta* MS. Leid. & 6. edd. *violenter abscidit.* Gl... *Spe[ra]bat se vitulum occidere, & in loco vituli filium suum interfecit.* Fabulam vide apud Ovid. III. Met. Servium ad AEn. IV. 469. Hyg. [c]ap. 184 Persius Sat. I. vers. 100. *Et raptum vitulo caput ablatura superbo Bassaris.* MUNCK.

6 LIBER PATER DICTUS EST] Aliud etymon suppeditat August. C. D lib. VI. cap. 4. & VII. 2. Isidor. lib. VIII. II. *Liberum à liberamento appellatum volunt, quod quasi mares in coëundo per ejus beneficium emissis seminibus liberet, quod idem Liber muliebri & delicato corpore pingitur.* Hausit ex Augustino illa Isidorus. Caeterum cum quinque memorentur fuisse Liberi, hic Semelae filius ordine quartus fuit secundum Ciceronem lib. II. de Nat. Deor. & Ampel cap. 9. Ampelium in transitu emendabo. *Liberi*, inquit, *quinque. Primus ex Jove & Proserpinâ. Hic agricola & inventor vini. Secundus Liber ex Marone & Flora.* Suspicor scribendum *Melone*. Ex Nilo enim natus dicitur Ciceroni. Nilus autem Melo olim dictus. Isidorus lib. XIII. cap. 21. *Nam antea Nilus Latinè Melo dicebatur.* Μέλας est Eusthathio in Periegeten pag. 24. & Plutarcho in libello de Flum. p 51. ed. Maus. ubi ... Indiae domitorem Jovis & Arges facit filium. *Tertius* (ita pergit Ampelius) *de Cabito, qui regnavit in Asiâ.* Cicero, *de Caprio. Quartus ex Saturno & Semele.* Cicero ... Lunam facit. Sed Luna eadem, quae Semele. Quod autem patrem fuisse Saturnum vult Ampelius, in eo quem sequatur auctorem haud dum comperi. *Quintus Nysi & Hesionae filius.* Lege ex Cicerone *Thyonae.* MUNCK. Varii, ut Cicero III. de N. D. 23. docet, & ad Hyginum vidimus,

ciat potatores, sive quod ibi sit [8] Seraptenum vinum, vel [9] Meroitanum: cujus vini tanta virtus est, [10] quo vix licet ebriosus sextarium toto mense bibat. Unde & Lucanus ait:

Indomitum Meroe cogens spumare falernum.

Aqua enim [11] omnino domari non potest. Maroni etiam Dionysius nutriendus datur, quasi Meroni. Mero enim omnis nutritur vinolentia. Hic etiam tigribus sedere dicitur, quod omnis vinolentia [12] feritati semper insistat. Sive etiam, quod vino efferatae mentes mulceantur. unde & [13] Lyaeus dicitur, quasi lenitatem praestans. Juvenis vero ideo pingitur Dionysius, quia numquam ebrietas matura est.

mus, fuere Bacchi, sed noster eos confundit. Nam Indos non debellavit Bacchus Semeles filius, nec is, quem Jovis & Proserpinae filium colunt Attici, (consule Schol. Aristophan. Ran vs. 326.) sed alius quis, cujus origo latet, juxta Arrianum apud Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1153. Ab AEgyptiis Bacchus filius Isidis memoratur, de quo Plut. de Iside & Osir. Tom. II. pag. 365.

7 VALDE] *Validè* MS. Leid. Catal. Pith. lib. I. *Bellus homo, & validè capitalia crimina ludis.* Vet. Interpr. Job. cap. XXX. 22. *Elisisti me validè.* MUNCK.

8 SERAPTENUM] MS. Leid. *Falernum.* Perperam omnino. Legere malim, *Sareptenum* Corippus lib. III. pag. 43. *Dulcia Bacchi Munera, quae Sarepta ferax, quae Gaza crearat.* Sidon. carm. 17. *Quaeque Sareptano palmite missa bibas.* Meminit Σαρεφθίνε οἴνε etiam Alexander Trallianus. Luc. cap. IV. vers. 26. Εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος. MUNCK.

9 MEROITANUM] Corippus de vinis in convivio Imperiali: *Quae Meroë, quae Memphis habet, quae candida Cyros.* Lucan. x. 160. *Gemmaeque capaces Excepere merum, sed non Mareotidos uvae, Nobile sed paucis senium cui contulit annis Indomitum Meroe cogens spumare Falernum.* Imitatur postremo versu Persium Sat. III. vers. 3. Caeterum quod heic notavit, *al Mareoticum* Locherus, in eo errat. Diversum à Meroitano vinum Mareoticum. Schol Horat. od. 37. lib. I. *Mareotis in AEgypto Nilus est juxta quam vinum optimum nascitur. Unde & nomen accepit, ut, sunt & Mareotides albae* Hemistichium Maronis est II Georg. vers. 91 MUNCK. Hoc epitheton saepe confunditur cum *Mareotico* v. Grot. & Oudendorp ad Lucan. x. 117.

10 QUO VIX LICET EBRIOSUS] MS. Leid. B. A. L. M. & H. *quo vix quilibet ebriosus.* I. *quod vix* &c. Barthius ad Stat. Tom. II. p. 308. jubet legi: *quod vix licet ebriosus* &c. Rescripserim, *Quo vix quamlibet ebriosus.* H. e. ebriosissimus. Priap. c. 25. *Fures caedere quamlibet valentes*, hoc est, valentissimos Non attendit Barthius τὸ *quo* pro *ut* usurpari identidem à Fulgentio. MUNCK.

12 OMNINO] MS. Leid *Omnimodo.* Quod vocabulum & Quintiliano restituit in Crepundiis Gebhardus lib I cap. 7. Confer quae dixi ad cap. II. lib. I MUNCK.

11 FERITATI INSISTAT] Vide notas ad Prolog. lib. I. Mox pro *quod vino*, *quia vino* MS. Leid. MUNCK. Eurip. Bacch. 302.

Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά,
Στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα, κἀπὶ τάξεσιν,
Φόβος δὲ διεπτόησε πρὶν λόγχης θιγεῖν.
Μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστι Διονύσου πάρα.

Homerus Iliad. Z. 132. Bacchum vocat μαινόμενον. quod epitheton explicant Schol. Heraclides Ponticus in Allegor. Homericis pag. 455. & Athenaeus lib. XIV cap. I. p. 613. Et Bacchum iratum eadem de caussa comparant cum tauro, leone, & pardali, ut ad Albricum Philosophum cap. 19 docebo. Contra etiam habetur εἰρήνης καὶ ἡσυχίας αἴτιος. v. Schol. Aristoph. Ran. vs. 983. Sed varie depingi Bacchum ibidem disces.

13 LYAEUS] Isidor. lib. VIII. cap. II. *Lyaeus ἀπὸ τοῦ λύειν, quod multo vino membra solvantur:* lib. XX. cap. 3 *Hoc alii, quod nos cura solvat Lyaeum appellant:* MUNCK. Ita Plutarchus. lib. V. Symposiac. Quaest. 6. pag. 680. Οὕτως ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ συμπεφορηθέντας ὑπὸ τοῦ λιμοῦ κυνηδὸν ὅρα παραλαμβάνων ὁ ΛΥΑΙΟΣ θεὸς καὶ χαρίτων εἰς τάξιν ἱλαρὰν καὶ φιλάνθρωπον καθίστησιν. Caeterum de Baccho

est. Ideo etiam nudus, seu quod omnis ebriosus [1] intervertendo nudus remaneat, aut mentis suae secreta [2] ebriosus nudet.

XVI. *De Cygno, & Leda.*

QUAMVIS in omnibus libidinis amor sit turpior, numquam tamen deterior erit, quam cum se honorato miscuerit. Libido enim honestatis noverca, dum quid expediat nescit, semper est majestati contraria. [3] Qualis enim divinitas, [4] qui quaerit, quod esse velit, ne quod fuerat esset. Jupiter enim in cygnum conversus, cum Leda concubuit, quae peperit ovum, unde nati sunt tres, Castor, Pollux, & Helena. Sed haec fabula mystici saporem cerebri consipit. Jupiter enim in modum potentiae ponitur. Leda vero dicta est, quasi [5] λοιδὴ, quod nos Latine aut injuriam, aut convicium dicimus. ergo omnis

cho Pausanias lib. III cap. 19. p. 258. de Amyclaeis Θεῶν δὲ σέβουσιν οἱ ταύτῃ τοῦτε Ἀμυκλαῖον καὶ Διόνυσον, ὀρθότατα ἐμοὶ δοκεῖν ΨΙΛΑΝ ἐπονομάζοντες. ΨΙΛΑ γὰρ καλοῦσιν οἱ Δωριεῖς τὰ πτερά. ἀνθρώπους δὲ οἶνος ἐπαίρει τε καὶ ἀνακουφίζει γνώμην, οὐδέν τι ἧσσον, ἢ ὄρνιθας πτερά. Plut. Quaest. Rom. Tom. II. pag. 288, 289. Διὰ τί τὸν Διόνυσον ΛΙΒΕΡΟΥΜ ΠΑΤΡΕΜ καλοῦσι; πότερον ὡς ἐλευθερίας πατέρα τοῖς πίνουσι γινόμενον. γίνονται γὰρ οἱ πολλοὶ θρασεῖς καὶ παρρησίας ὑποπιμπλῶνται περὶ τὰς μέθας. Adde Tzetz. ad Lycophron. 212. p. 30. Hinc a Graecis Λύσιος, & Ἐλευθέριος vocatur, (quod ultimum epitheton non confundendum est cum Epitheto, quo Jupiter cultus fuit, neque cum Baccho, qui Ἐλευθερεὺς ab urbe Boeotiae dicitur, de quibus epithetis egi ad Hygini fab. 225.) Plutarch. lib. VII. Sympofiac. Quaest. 10. Tom. II. pag. 716. Τοὐναντίον δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν θεὸν ἘΛΕΥΘΕΡΙΟΝ καὶ ΛΥΣΙΟΝ ἐκάλουν, καὶ ΜΑΝΤΙΚΗΣ ΠΟΛΛΗΣ ἔχειν ἡγοῦντο μοῖραν, οὐ διὰ τὸ ΒΑΚΧΕΥΣΙΜΟΝ, καὶ ΜΑΝΙΩΔΕΣ, ὥσπερ ἘΥΡΙΠΙΔΗΣ εἶπεν, ἀλλ' ὅτι τὸ ΔΟΥΛΟΠΡΕΠΕΣ καὶ ΠΕΡΙΔΕΕΣ καὶ ἈΠΙΣΤΟΝ ἘΞΑΙΡΩΝ, καὶ ἈΠΟΛΥΩΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ, ἈΛΗΘΕΙΑι καὶ ΠΑΡΡΗΣΙΑι χρῆσθαι πρὸς ἀλλήλους δίδωσιν. Locus iste Euripidis est in Bacchis vs. 298.

> Μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε. καὶ γὰρ βακχεύσιμον
> Καὶ τὸ μανιῶδες, μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
> Ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολύς,
> Λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ.

Idem Plut. de EI apud Delphos pag. 388. Πρὸς τὸν Διόνυσον, ᾧ τῶν Δελφῶν οὐδὲν ἧττον ἢ τῷ Ἀπόλλωνι μέτεστιν. Confer & pag. 389. & Schol. Aristoph. Nub. 605. nec non Plut. de Iside & Osiride pag. 365. item Serv. ad VI. AEn. 78. qui eumdem esse, Apollinem, Liberum patrem, & Solem inter alia docet. H. Junius lib. II. Animadv. cap. 3. Libero patri sacros fuisse tripodas ob veritatem in ebrietate positam, juxta illud οἶνος καὶ Ἀλήθεια. Quam observationem Junius debet Athenaeo lib. II. cap. 2. pag. 37. Οἶνος καὶ ἀλήθεια, λέγεται. καὶ ἈΝΔΡΟΣ Δ' ΟἸΝΟΣ ἜΔΕΙΞΕ ΝΟΟΝ. Καὶ τὸ νικητήριον ἐν Διονύσου τρίπους. Καὶ γὰρ ἘΚ ΤΡΙΠΟΔΟΣ ΛΕΓΕΙΝ φαμὲν τοὺς ἀληθεύοντας. Hinc antiquissimi Graeci Bacchum etiam εὐβουλῆ coluere. vid. Plut. lib. VII. Sympos. Quaest. 9. pag. 714. In Thracia etiam Bacchi oraculum fuisse dicitur. v. Schol. Eurip. Hecub. vs. 1267. Haec sufficiunt, credo, ad Fulgentium inlustrandum, quibus, si tanti videntur, addas, quae profert Cl. Arnaldus de Dis Paredris cap. 19.

1 INTERVERTENDO] Gloss. *dissipando*. An scripsit, *rem evertendo*? Virgil. AEn. II. vers. 1. *Postquam res Asiae Priamique evertere gentem* &c. Sed nihil affirmo. Videtur voluisse imitari Tacitum II. Histor. cap. 95. *Novies millies sestertium paucissimis mensibus intervertisse creditur.* MUNCK.

2 EBRIOSUS NUDET] Mallem *ebriatus*. Laberius: *Homo ebriatus sanari somno solet.* Noster cap. 8. lib. III. *Cum quo ebriato concubuit.* MUNCK.

Ad

mnis potentia injuriae mixta, ſpeciem ſuae generoſitatis mutat. Ideo vero in cygnum converſus dicitur, quod ferant phyſiologi, quam maxime [6] Meliſſus Euboicus, qui omnium phyſiologorum ſententias diſputavit, hujus generis avem ita conviciis eſſe plenam, ut ipſa ave clamante, reliquae aves taceant, quae praeſto fuerint: unde & olor dictus eſt, quaſi ab ὀλιγωρία tractum, quod nos Latine injuriam dicimus. ergo quotienſcumque nobilitas in injuriam vergit, conviciis miſceatur neceſſe eſt. Sed quid ex hac re concipitur, videamus. Nihilominus ovum, quia ſicut in ovo omnis ſordities, quae purgari poteſt [7] in igne, continetur intrinſecus: ita etiam in effectu injuriae omnis eſt inmunditia. ſed ex hoc ovo generantur tres, Caſtor, Pollux, & Helena. [8] Nihilominus ſeminarium ſcandali & diſcordiae, ſicut ante diximus:

ᵃ Et

Ad CAP. XVI.

3 QUALIS ENIM DIVINITAS, QUI] Modius: *divinitas, quae.* Ego praeferam lect. Leid. cod. & 6. edd. *divinitas ejus, qui.* MUNCK.

4 QUI QUAERIT, QUOD ESSE VELIT] 6. edd. *Qui ſit quod eſſe velit.* MS. Leid. *Qui quod ſit, quod eſſe velit.* Forte pro caetera κακοζηλίᾳ ſuâ *quaeſit* ſcripſit pro *quaerit.* quomodo non uno loco hoc verbum exaratum eſt apud Claud. Mamertum in de Statu Animae. Supra Prolog. Lib. I. *Dum quaereret Jupiter, quid magis eſſe velit, quam fuerat.* Vide ibi notas noſtras. MUNCK.

5 ΛΟΙΔΗ᾽] Hortenſius ad I. AEn. Virgil. Λοίδα ex hoc loco adducit. *Fulgentius*, inquit, *Mythologicôn ſecundo ita interpretatur allegoriam, ut Jupiter aciem imperii ſignet, & Leda quaſi Λοῖδα, τυτέστι Λοιδωρία, injuriam.* MUNCK. Aliam vocis etymologiam videbis in notis ad Hygini fab. 77.

6 MELISSUS EUBOICUS] Meminit hujus Suidas in voce Γενικὴ, ut ad Palaeph. notavit Cl. Tollius. De conviciis & loquacitate cycnorum Virgil. AEn. XI. vers. 457. *Dant ſonitum rauci per ſtagna loquacia cycni.* Alii tamen ſuavem cantum illis adſcribunt. Horus Apollo lib. II. Hierogl. *Muſicum ſenem cum volunt ſignificare, cycnum pingunt. Hic enim ſeneſcens canit quam ſuaviſſime.* Artemidorus Oneir. lib. II. cap. 20. Κύκνος ἄνδρα σημαίνει μυσικὸν, καὶ αὐτὴν μυσικήν. Adde quae habet Pierius lib. XXIII. p. 165. ed. Baſ. MUNCK. Ita hanc fabulam explicat Tzetzes ad Lycophron. vs. 87. Δίας οἱ παλαιοὶ πάντας ἐκάλουν τοὺς βασιλεῖς. Τὶς γοῦν βασιλεὺς τῇ Λήδῃ ἐμίγη μοιχικῶς περὶ τὸν Εὐρώταν ποταμὸν, ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἔγκυος γενομένη, μιᾷ γαστρὶ τρεῖς παῖδας γεννᾷ, Κάστορα, Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην. ὠῷ γοῦν παρεικάζει τὴν γαστέρα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἓν ἐξ αὐτῆς σύνδερμον ἐγεννήθη, ὃ δέρμα καὶ φυλακτήριον αὐτοῖς ἐποίησαν. Apud Spartanos in templo Hilairae & Phoebes ἀπήρτηται ὠὸν τοῦ ὀρόφου κατειλημμένον ταινίαις. εἶναι δέ φασιν ὠὸν ἐκεῖνο, ὃ τεκεῖν Λήδαν ἔχει λόγος. v. Pauſan. lib. III. cap. 16. p. p. 247. ſecundum poëtarum fabulas. Alii ſtatuunt fabulam Helenae ex ovo prognatae inde ortam, quod Helena, non ex Leda ex eodem partu cum Tyndaridis edita, ſed ex Nemeſi genita, & a Leda educata matre Tyndaridarum in cubiculo laqueato, quod a Graecis olim dicebatur ὠὸν, vel ὤϊον. v. Perizon. ad AElian. l. IV. V. H. cap. 5. Pergit jam Tzetzes. Εἰς κύκνον δὲ λέγει τὸν Δία μεταβαλεῖν, ὅτι οὐ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' ἐν παρύγροις τόποις, καθάπερ οἱ κύκνοι. Recte hic notat Munckerus, alios ſuavem oloribus cantum adſcribere, de quo pluribus egit Spanhemius ad Callim. H. Apoll. 5.

7 IN IGNE] MS. Leid. *In genere.* Gloſſ. hoc eſt, *in pullis.* MUNCK.

8 NIHILOMINUS] Modius: *Helena ponitur quaſi ſeminarium.* Sed pro vulgatâ lectione ſtat Leid. codex. *Nihilominus* apud Fulgentium idem eſt quod *puta, videlicet* &c. MUNCK.

I ET

[1] *Et geminum luctum* [2] *concussit adultera mundo.*

Castorem vero & Pollucem, [3] quasi in modum perditionis ponunt, unde & in mari [4] Castorum signa dixerunt, quae periculum creant. Nam ob hanc rem etiam ambos alternatim resurgere atque occidere dicunt, quod superbia nonnumquam vivat, [5] nonnumquam occidat. Unde & ὑπερηφανία Graece superbia dicitur. sed ὑπερηφανία proprie superadparitio nuncupatur, [6] quod in istis duobus signis, quae eorum fratrum vocabulo nuncupaverunt, unus superadpareat, alter vero vergat: sicut lucifer, [7] & antifer. nam Graece Pollux ἀπὸ τοῦ ἀπόλλειν, id est à perdendo; & Castor quasi κακὸν ὕστερον, id est, malum extremum.

XVII.

1 Et geminum &c.] Modius: *Quae geminum luctu concussit adultera mundum.* Quod amplector. Geminus mundus est Asia & Europa. De Helena Seneca Agamem. vers 274 *Quae Europam & Asiam paribus afflixit malis.* Corippus. Lib. I. *Omnia vectantes gemini commercia mundi.* Propert. lib. II. el. 2. *Olim mirabar, quod tanti ad Pergama belli Europae atque Asiae causa puella fuit.* Schol. Pind. ad Nem. od. 4. Εἰς δύο διῄρηται τὸ παλαιὸν μέρη ἡ οἰκουμένη, Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν. Adde AEthic. Cosmogr. Praefat. & quae ibi annotavit Simlerus. Mundus pro parte mundi, ut apud Propert. II. el. 3. *Externo quaerere in orbe fugam.* Ovid. x. Met. 305. *Nostro gratulor orbi.* Secutus ergo eos poëta ille, unde versiculum istum adducit Fulgentius, qui orbem terrarum in Asiam & Europam dividebant. *In divisione orbis terrae*, ait Sallustius Jugurth. cap. 17. *plerique in parte tertiâ Africam posuere: pauci, tantummodo Asiam & Europam esse; sed Africam in Europâ.* MUNCK. Consulendus Broukhusius ad Tibull. IV. I, 176.

Solus UTROQUE idem diceris magnus in ORBE.

Ratio mihi videtur esse, quia juxta Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. I. Εἰς δύο κώνους τέμνεται ἡ οἰκουμένη, εἰς ἃ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ἐρεῖ ὁ Διονύσιος, ὧν ὁ εἷς μὲν, ὁ ἀποτελῶν τὴν Ἀσίαν, ἕτερος δὲ, ὁ ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ἀπαρτιζόμενος. Recte vero *plerique in parte tertia Africam posuere* dicit Sallustius; nam Herodotus jam, Dionysius & alii orbem in tres partes diviserunt, & inprimis in tertia parte conlocatur Africa, unde & Strabo, Geographus Amaseus incipit ab Europa, & desinit in Africam. v. Eust. ad vs. 7. Schol. Apoll. Rh. IV. 1569. plerosque secutus ita scribit πᾶσα ἡ οἰκουμένη εἰς ἠπείρους τρεῖς διῄρηται, Ἀσίαν, Εὐρώπην, Λιβύην.

1 Concussit] Turbavit. Lucanus: *Certatum totis concussi viribus orbis In commune nefas.* Pseudo-Cyprianus in Laude martyrii: *Partimque orbe concusso natura deficiens ultimi exitus monimenta testatur.* Sallust. Orat. I. ad Caes. de Rep. Ord. *Orbis terrarum bello concussus.* Curt. IV. I. *Strepitus armorum, qui totam Asiam concusserat.* Flor. II. 15. *Quam urbem concusserat avus.* Vellej. Lib. II. cap. 78. *Quas* (provincias) *Labienus magnis momentis concusserat.* Similia sunt, *concutere rempublicam*, *concutere Romam* apud laudatum modo Lucanum. Merito ergo de Helenâ Maro AEn. II. 573. *Trojae & patriae communis Erinnys.* MUNCK.

2 Quasi in modum] Τὸ *quasi* cum non agnoscat MS. Leid. cancellandum censeo. Obtrusum Fulgentio à male feriatâ manu, quae explicare voluerit, quid esset *in modum.* MUNCK.

3 Castorum signa, quae periculum creant] Artemidor. lib. II. p. 76. Ed. [illegible] τοῖς πλέουσι χειμῶνος εἰσι σημαντικοί. Horat. Lib. I. od. 12. contrarium affirmare videtur. Nimirum gemina cum Venere, salutaria sunt, & prosperi cursus praenuncia. Solitaria autem gravia, & mergunt navigia. Vide Plin. lib. II. cap. 37. *Helenae sidus* appellant, cum est solitarium. Confer Etymol. in Ἀνακοί. MUNCK. Adde, quae dixi ad Hygini lib. II. Astron. P. cap. 22. & Plutarch. in Numa pag. 69. Ἔτι δὲ τῆς τῶν δεινῶν ἀνακήσεως,

XVII. *Ixion.*

Qui plus quaerit esse quam licet, minus erit quam est. Ixion igitur conjugium Junonis [8] adfectans: illa nubem ornavit in speciem suam, cum qua Ixion coiens, centauros genuit. Sicut nihil Latina gratiosius veritate, ita nihil Graeca falsitate ornatius. [9] Denique Ixionem dici voluerunt, quasi axionem. ἀξίωμα enim Graece dignitas dicitur. Dea vero regnorum Juno est, ut pridem diximus. ergo dignitas regnum adfectans nubem meretur, id est similitudinem regni. Regnum enim illud est, quod perenniter duraturum est. At vero cui temporis fugitiva vis [10] invidit, pinnatisque celerrima raptibus momentaneae felicitatis figuras potius quam veritatem ostendens, ventositatis inanem speciem praesumit. Denique [11] Beatinius augur dicere solitus erat,

χέσεως, καθ' ὃ καὶ τοὺς Διοσκούρους ΑΝΑΚΑΣ Ἀθηναῖοι προσηγόρευσαν.

4 Nonnunquam occidat] MS. Leid. & *nonnunquam* &c. MUNCK.

5 Quod in istis] *Quod sicut in istis* MS. Leid. & Modius. MUNCK.

6 Et antifer] Post haec verba interserit Modius: *Ita duo superbi inter se certantes.* Pro *antifer* Tollius *noctifer*, Scriverius *Argifer* in margine librorum suorum correxerant. Ego quid heic dicam nescio. Hoc scio, fuisse qui Dioscuros retulerint ad duo hemisphaeria, & duos circulos tropicos, ut annotavit Eustath. ad Hom. Iliad. p. 311. ed. Bas. Arridet tamen non malè Tollii conjectura. Noctifer enim lucifero opponitur. Catull. carm. 63. *Nimirum aethereos ostendit noctifer ignes.* Caeterum quod ex Castore & Polluce stellas fecissent, consequens erat, ut & hoc adderent figmento, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀστέρι εἰκασθεὶς καὶ μιγεὶς Λήδᾳ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην γεννᾷ. Vide Tzetzen ad Lycophr. p. 20. ed. Steph. ubi aliter hanc fabulam interpretatur. MUNCK. Delirat hic iterum Fulgent. Graece Pollux dicitur Πολυδεύκης. Componitur vero ex πολὺ & δεῦκος. δεῦκος vero notat id, quod dulce est ac suave, unde adj. ἀδευκὴς, quod notat amarum, acerbum, grave ac insperatum, inprovisum. Apoll. Rh. I. 1339. - - Ἀλλ' οὐ θήν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω. & vers. 1037. Ἀδευκέος ἔκποθεν ἄτης. ubi Scholiastes jam docebit, cur *Pollux* Graece Πολυδεύκης fuerit adpellatus. Dicit enim Ἀδευκέος.] οὐ προσηνοῦς, ἀπεοικυίας, πικρᾶς. (δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. ὅθεν ΠΟΛΥΔΕΥ'ΚΗΣ. καὶ γὰρ ζῶν, 'ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΩ'ΤΑΤΟΣ, καὶ ἀποθεωθεὶς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ διασώζει τὰς ναῦς) ἢ ἀφανοῦς, καὶ ἀπροσδοκήτου, πικρὰ τὸ δεῖκος. Lib. II. 267.

Αἱ δ' ἄφαρ, οὔτ' ἄλλαι ἀδευκέες, ἣ στεροπαί ὡς.

Schol. Ἀδευκέας ἀπροσδοκήτους, ἢ πικράς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. Praeterea ἀπόλλειν, si Fulgentius scripserit, inusitato, ne quid gravius dicam, hic iterum verbo usus est. *perdo* enim Graece non sonat ἀπόλλω, sed ἀπολλύω, sive ἀπόλλυμι, unde inf. ἀπολλύειν, sive ἀπολλύναι. Pro quo usitatior est aoristus primus ἀπολέσαι, & aoristus secundus ἀπολεῖν.

Ad CAP. XVII.

8 Affectans] Ita & MS. Leid. & 6. edd. Soloeca est oratio. Vide not. ad cap. 8. lib. III. MUNCK.

9 Denique] Flor. I. 16. *Denique bis floribus vernat.* Vide ibi Freinshem. Salmas. ad Solin. pag. 382. Schultingium ad Declam. Calpurn. XI. Justin. XXV. 2. Curt. Lib. VII. I. MUNCK.

10 Invidit] *Invidet* MS. Leid. & 6. edd. Sed hoc leve est. Caeterum illud *ostendens*, quod statim sequitur, soloecam reddit orationem, nisi ad illa *vis fugitiva* referas. Momentaneam illam regni felicitatem efficaciter expressit Apulejus in de Deo Socratis: *Usque ad regni nutabilem suggestum & pendulum tribunal evectus est.* MUNCK.

11 Beatinius] Scriverius, *Vatinius.* Quomodo & Schottus conjecerat Observat. lib. I. cap. 7. quod in MS. invenisset *Batinius.* MUNCK.

erat, diversarum urbium honores [1] somnialiter peragi [2] urbicario mimologo: & quamvis utraque nihil agere dixerit, tamen hoc Romae praestare [3] visus est, quod ex parte quidem veros honores, sed risorios & citius fugitivos. Credo enim quod [4] Theophili philosophi sententiam legerat, dicentis, μῖμος ὁ βίος: id est, mimus vita. Nunc ergo fabulam repetamus. [5] Dromocrides in Theogonia [6] scribit Ixionem in Graecia primum regni gloriam adfectasse, qui sibi centum equites primus omnium conquisivit. Unde & Centauri dicti sunt, quasi centum armati. Denique Centhippi dici debuere, [7] ex quo equis mixti pinguntur; sed ideo centum armati: qui quidem Ixion parvo tempore celere regnum adeptus, dehinc regno expulsus est. Unde & eum ad rotam damnatum dicunt, quod omnis rotae vertigo, quae superiora habet, modo dejiciat. Ergo ostendere hic voluerunt, quod omnes, qui per arma atque violentiam regnum adfectant, subito erectiones, subito [8] elisiones substineant, sicut rota, quae stabile non habet aliquando cacumen.

XVIII.

1 SOMNIALITER] *Similiter* corrigit in margine Micyllus, quomodo & Schottus conjiciebat Observ. loco modo laudato, & Turnebus adducit lib. III. cap. 17. Advers. MUNCK.

2 URBICARIO MIMOLOGO] Ita reposui pro *mimologae*, ex MS. Leid. & 6. edd. Agnoscunt eandem vocem Notae Tyronis pag. 172. & Schol. Juvenal. ad Sat. VI. pag. 275. cui & ad VIII. Sat. vers. 191. eam puto restituendam, ubi illa *Planipedes audit Fabios* explicat *nobiles neaniscologos*. Lego *mimologos*. *Mimologus*, μιμολόγος, ut ὑμνολόγος dicitur rex David à Theophylacto in Luc. cap. 2. *Mimicum scurram* vocat Vopisc. Aurel. cap. 42. Vide ibi Salmas. Est autem *urbicarius* idem quod *urbanus* vel *urbicus*. quo sensu *urbicarium mare* dixit idem interpres ad Sat. V. vers. 93. & *urbicus poëta* Martial. lib. I. epigr. 42. MUNCK.

3 VISUS EST] Schottus: *Video aut vocem defecisse, aut* visus est *heic redundare*. Sanè latet aliquid, tametsi nihil variat MS. Leid. MUNCK.

4 THEOPHILI] Ita quidem 6. edd. Sed MS. Leid. *Cleoboli*, quod esset *Cleobuli*. quomodo in libro scripto & à se inventum testatur Schottus. MUNCK.

5 DROMOCRIDES] Ita & 6. edd. MS. Leid. *Drimocrides*. Cl. Tollius ad Palaeph. p. 142. ex anonymo Mythologo Vossii corrigit *Democritus*. MUNCK.

6 SCRIBIT] *Scripsit* 6. edd. & MS. Leid. ut & statim *adquisivit* pro *conquisivit*. Baptista Pius emendat *adscivit*. MUNCK. Vid. J. Baptistae Pii III. Syllog. Annotat. Posterior. cap. 97. De Ixione haec Plutarchus de Aud. Poët. T. II. p. 19. Ὥσπερ ὁ Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίονα λοιδοροῦντας, ὡς ἀσεβῆ καὶ μιαρόν· Οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον, ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι.

7 EX QUO EQUIS MIXTI PINGUNTUR] Pausan. lib. V. cap. 19. p. 426. Κένταυρος δὲ τοὺς πάντας ἱππόποδας, τοὺς δὲ ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔχων ἀνδρός ἐστιν. v. Cl. Arnaldus l. II. L. Gr. cap. 12. Unde Centauri dicti sint, totamque de iisdem & Ixione fabulam explicat Palaephatus cap. I.

8 ELISIONES] Illustravimus eam phrasin ad Hyg. cap. 38. & infr. in not. ad Contin. Virgil. MUNCK.

Ad CAP. XVIII.

9 IN LACU INFERNO] MS. Leid. *in lacum infernum*. 6. edd. *in lacum inferni*. Niti bonâ auctoritate eam constructionem ostendimus ad Hyg. cap. 41. Utitur eadem in hac fabulâ Hygin. cap. 82. *Ob id dicitur ad inferos in aquam medià fine corporis stare*. Vide quae ad eum locum annotavi, si operae est. MUNCK.

10 CI-

XVIII. *Tantalus.*

TANTALUM dicunt [9] in lacu inferno depoſitum, cui fallax aqua guloſis labia titillamentis adtingit: poma quoque fugitivis [10] cinereſcentia tactibus deſuper facietenus adparent pendula. [11] Ergo huic locuples viſus & pauper effectus: ita ſe illi unda fallax praebet, ut ſitiat: ita ſe poma ingerunt, ut eſuriat. Sed hanc fabulam [12] Petronius breviter exponit, dicens:

Nec bibit inter aquas, nec poma patentia carpit
Tantalus infelix, quem ſua vota premunt.
Divitis haec magni facies erit, omnia late
Qui tenet, & ſicco concoquit ore famem.

XIX. *De Proſerpina & Endymione.*

[13] LUNAM ideo ipſam voluerunt etiam apud inferos Proſerpinam, ſeu

10 CINERESCENTIA TACTIBUS] Quaſi poma Sodomorum fuiſſent, de quibus Tertull. Sodom. *Nam protinus indice tactum Solvitur in cinerem, fit vana favillaque pomum.* MUNCK. Vir doctus conjicit *revertentia*, quaſi, quae captante Tantalo continuo fugiant ac revertantur, unde *poma fugacia captare* dicitur Ovidio II. Amor. El. 2. vs. 43. qui haec poma ideo *fruſtra captata* vocat II. Art. Amat. vs. 605. Rem ita deſcribit Homerus Odyſſ. Λ. vs. 590.

Τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
Τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.

Unde patet, non haec poma tacta in cinerem eſſe reſoluta, ſed a vento in altum ſublata, quum Tantalus capere vellet.

11 ERGO HUIC] Corrigit Barthius in Comment. Statianis: *Ergo hic locuples viſu, & pauper effectu eſt.* Non probo. Prolog. Lib. I. *Ut locupletes tactus rigens auri materia ſequeretur.* Et lib. II. cap. 13. *Erat ergo neceſſitas aurea, & locuples penuria.* MUNCK.

12 PETRONIUS BREVITER] Scriverius correxerat in margine, *Petronius Arbiter.* Haut paulo aliter eduntur hi verſiculi in Fragmentis Petronianis. In MS. Leid. pro *patientia* legitur *prudentia.* Puto legendum, *Non bibit inter aquas, poma aut fugientia carpit*, vel *nec poma fugacia carpit.* Ovid. II. Amor. Eleg. 2. *Quaerit aquas in aquis, & poma fugacia captat.* Epiſtol. Heroid. XVII. 181. *Velle quid eſt aliud fugientia prendere poma.* Apuleius in de Deo Socratis: *Tantali vice, in ſuis divitiis inops, egens, pauper, non quidem fluentem illum fugitivum captat, & fallacis undae ſitim* &c. Confer Horat. lib. I. Sat. I. à quo iſtam fabulae hujus accepiſſe explicationem videri poſſunt Petronius & Apulejus. MUNCK. Diverſis modis hanc fabulam explicant Tzetzes ad Lycophron. vs. 152. & nonnulli apud Schol. Pindari Olymp. Od. A. vs 97. Ἔνιοι δὲ ἀκούουσι τὸν πέτρον, ἐπὶ τοῦ ἡλίου. τὸν γὰρ Τάνταλον, φυσιολόγον γενόμενον, καὶ μύδρον ἀποφήναντα τὸν ἥλιον, ἐπὶ τούτῳ δίκας ὑποσχεῖν.

Ad CAP. XIX.

13 LUNAM IDEO IPSAM VOLUERUNT ETIAM] 6. edd. nihil variant. MS. Leid. *ideo voluerunt etiam.* Sed lectionem vulgatam rectè habere exiſtimo. Feſtus Pauli: *Balaenam belluam ipſam dicunt eſſe piſtricem, ipſam eſſe cetum.* Servius ad AEn. VIII. vers. 4. *Et dicunt Theologi ipſam eſſe matrem Deum, quae terra dicitur.* Schol. Stat. Theb. I. 34. *Nam ipſa eſt Aonia, quae & Boeotia.* Prudent. Apotheoſ. vers. 171. *Filius ille hominis, ſed filius ipſe tonantis.* Ita malim ex Vett. edd. quam

ſeu quod nocte luceat, [1] ſeu quod humilior currat, [2] & terris praeſit, illo videlicet pacto, quod [3] detrimenta ejus & augmenta non ſolum terra, ſed & lapides, [4] vel cerebra animantium, & (quod magis incredibile ſit) etiam [5] laetamina ſentiant, quae in Lunae [6] crementis ejecta vermiculos [7] parturiunt. Hortis ipſam etiam Dianam [8] nemoribuſque praeeſſe volunt ſimili modo, quod arborum & fruticum ſucco [9] augmenta inculcet. Denique [10] crementis Lunae abſciſa

quam *ille tonantis. Ipſe* eſt *idem.* Vetus interpres Luc. cap. II. vers. 38. *Et haec ipſâ horâ ſuperveniens confitebatur Domino.* Gr. αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. & XII. 12. *Docebit vos in ipſâ horâ.* Victor de Perſec. Vand. cap. I. *Quod ipſo geſtum eſt tempore.* Locutus ſic quoque Salluſtius apud Serv. V. AEn. 373. *Ipſa eſt enim & major Phrygia.* Ad eundem modum τὸ αὐτὸς uſurpant οἱ ὁ. Gen. XXXVI. 8. Ἡσαῦ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ. Schol. Horat. lib. III. od. 22. *Ipſa quoque lucifera, quod partubus lucem ferat, unde Lucina à parturientibus invocatur, quod ideo ei datum eſt, quod prior à Latonâ matre edita in fratris Apollinis partu eam juverit, & parturienti praeſtiterit ei obſtetricis officium.* Iſidor. VII. cap. II. *Ipſam & Lucinam aſſeverant, eo quod luceat* &c. Schol. Germanici, qui, ut aliis in locis, ita & heic Fulgentium exſcripſit: *Lunam*, inquit, *voluerunt etiam apud inferos Proſerpinam* &c. quae te apud ipſum, quam heic legere malim. Totum certè hoc caput in commentaria ſua tranſtulit. Gloſſ. MS. in I. Georg. Virg. *Stoici autem dicunt non eſſe, niſi Deum* (leg. *unum Deum*) *& unam poteſtatem, quae pro ratione officiorum noſtrorum variis nominibus appellatur. Unde eundem Liberum, eundem Apollinem appellant. Item Lunam eandem Proſerpinam dicunt. Secundum quos pro Sole Liberum, pro Lunâ Cererem invocabant.* Lunam non aliam eſſe à Cerere etiam Auguſtinus tradit C. D. VII. 3. *Confert hoc idem Libera, quae Ceres ſeu Venus eſt foeminis.* Conferendi Euſtath. ad Iliad. Hom. pag. 439. Ed. Baſ. Servius ad AEn. IV. 511. & Senec. Hippol. vers. 406. & ſeqq. Adde his, quae dixi ad cap. 9. lib. I. MUNCK. Melius Serv. ad I. Georgic. 39. *Proſerpina IPSA eſt, quae & Luna, quae toto anno ſex menſibus creſcit, ſex deficit: ſcilicet per ſingulos menſes quindenis diebus: ut creſcens apud ſuperos, deficiens apud inferos eſſe videatur.* Lunam ſive Dianam pro Cerere cultam docet Spanh. ad Callim. H. Dian. 130.

1 SIVE QUOD HUMILIOR] *Seu* MS. Leid. & nonnullae edd. MUNCK.

2 ET TERRIS PRAESIT] Poſt haec verba interſerit Schol. German. *Unde & bigam boum habere dicitur.* MUNCK.

3 DETRIMENTA] *Decrementa* mallet Locherus. Auguſtin. C. D. lib. V. cap. 6. *Et lunaribus incrementis atque decrementis augeri & minui quaedam genera rerum, ſicut echinos, & conchas* &c. Qua de re videndus Plin. lib. II. cap. 99. Gellius VII. 20. Sed ante omnes Apulejus initio Mileſ. XI. Adde his oculos felium & inteſtina murium, de quibus Proclus ad Heſiodi Ἡμέρας. MUNCK.

4 VEL CEREBRA] Nota *vel* pro *&* poſitum. Vide Barth. in Gloſſario Mamerti. Noſter infra lib. III. cap. 10. *Per mela & rythmos vel modulos ſequeretur.* MUNCK.

5 LAETAMINA] Gloſſ. MSS. in Georg. Virg. *Fimus, qui in agros jacitur, vulgo laetamen vocant.* Iſidor. lib. XVII. 2, *Et dictus fimus, quod fiat imus, id eſt, ſtercus, quod vulgo laetamen vocatur, eo quod ſuo nutrimento laeta faciat germina.* Hinc *laetare* idem quod ſtercorare. Vide Pallad. Lib. I. Tit. 6. MUNCK.

6 CREMENTIS] Schol. *Incrementis.* Perperam mutavit heic, quod tamen paulo inferius retinuit: *Crementis Lunae abſciſa.* Infr. Virgil. Contin. *Boni crementa.* Auctor Tract. de Sinâ & Sion, *Quales poſt crementum aetatis ſuae futuri eſſent.* Gloſſ. Philox. *Crementa*, αὐξήσεις. Tertull. de Anim. cap. 51. *Crementa unguium.* Cap. 15. *Crementa, decrementa.* Addenda haec illis, quae Voſſius & Borrichius obſervarunt. MUNCK.

7 PARTURIANT HORTIS] 6. edd. *Vermiculos parturiunt. Ortis ipſam etiam Dianam nemoribus.* Schol. German. *Vermiculos parturiant.: ipſam Dianam dictam memoribus volunt.* Sed Sanct. edit. ejuſdem, *ortam nemoribus volunt.* Cod. Leid. *Vermiculis parturiunt ortis. Ipſam etiam Dianam nemoribus volunt.* Gloſſator ſuperſcripſerat, *ſcil. praeeſſe.* Exiſtimo ſcripſiſſe Planciad. *Vermiculos parturiunt hortis. Ipſam etiam Dianam in nemoribus volunt. Ortis* pro *hortis* obvium eſt in MSS. libris. Petron. Fragm. Tragur. *Eodem die incendium factum eſt in ortis Pompejanis, ortum ex aedibus*

abſciſa ligna furfuraceis tinearum terebraminibus [11] fiſtuleſcunt. Nemoribus quoque adeſſe dicitur, quod omnis venatio [[12] plus] nocte paſcatur, dieque dormiat. Endymionem vero [13] paſtorem amaſſe dicitur, duplo ſcilicet modo: ſeu quod primus hominum Endymion [14] curſum Lunae invenerit, unde & xxx. annos dormiſſe dicitur, [15] qui nihil aliud in vita ſua, niſi huic repertioni ſtuduit, ſicut [16] Mnaſeas in primo libro de Europa ſcribens tradidit.

[1] Sive

dibus Naſtae villici. Pro *Naſte* malè ediderunt *nocte*. Lege *Naſtae*. Nomen villici eſt, ut ſervi apud Martial. IX. 85. *Et dicis modo liberum eſſe juſſi Naſtam; (ſervulus eſt mihi paternus.)* Pro *eſt mihi* mallet Nob. Heinſ. *is mihi*. Graecum eſt nomen Naſtes, & ſumptum videri poſſit ex Hom. Iliad. B. ubi Amphimachi frater ita appellatur, cujus & Auſonius meminit Epit. Heroum XVII. Cauſam, cur creſcente lunâ vermiculos parturiant laetamina, exiſtimem eſſe humiditatem. Protoſpatharius ἐξηγ. in Heſiod. Ἡμερ. Ὑγρότης σελήνης αἰτία σήψεως. Hinc ergo Plinius lib. XVIII. cap. 32. *Omnia quae caeduntur, carpuntur, conduntur, innocentiùs decreſcente Lunâ, quam creſcente fiunt. Stercus, niſi decreſcente Lunâ, ne tangito.* Confer Pallad. lib. I. Tit. 34. cujus tamen praeceptum eſt lib. III. Tit. I. *Sparſo laetamine ſaturetur, quod ejiciendum eſt Lunâ creſcente.* MUNCK.

8 NEMORIBUSQUE] V. Spanh. ad Callim. H. Dian. 38.

9 AUGMENTA INCULCET] Ita & MS. Leid. & 6. edd. Schol. Germanici, *inducat*. Nihil mutem. Prolog. lib. I. *Semina puerigena virginibus inculcantem.* Quaenam praeterea augeat Luna, leges apud Plin. lib. II. cap. 41. MUNCK.

10 CREMENTIS LUNAE ABSCISA] Proclus in Heſiod. Ἐργ. B. p. 101. Εἰς ὅ τινας βλέποντας, καὶ φθινούσης τέμνειν σελήνης, ἀλλὰ μὴ πανσελήνου, μηδ᾽ αὐξανομένης. ἡ γὰρ τοῦ φωτὸς ἐπίδοσις ὑγρότερα ποιεῖ τὰ δένδρα, καὶ εὐεπίφορα τεμνόμενα πρὸς τὴν σῆψιν. MUNCK.

11 FISTULESCUNT] Schol. *fiſtulaſcunt*. Sed alterum eſt in 6. edd. & MS. Leid. Gloſſ. exponit, *perforantur*. MUNCK.

12 (PLUS) NOCTE] Τὸ *plus*, quod uncis incluſit Commelinus cum 6. edd. etiam MS. Leid. agnoſcit. Schol. heic corruptus eſt: *Quod omnis venatio plus nocte, quam die dormiat.* Corrige ex Fulg. Schol. Theocriti ad Eid. Δ. φασὶ γὰρ ὡς τοῦ Ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ Σελήνη, καὶ κατὰ τὸ ὄρος τὸ Λάτμιον τῆς Καρίας ἐμίγη. Καὶ ἀλληγοροῦσιν ὡς φιλοκύνηγος ὢν τῇ σελήνῃ συνεθήρα, ἡμέρας δὲ ὑπνώττεν. MUNCK.

13 PASTOREM AMASSE] Schol. Juv. ad Sat. X. vers. 318. *Endymion paſtor, quem Luna adamavit.* Fabula eſt apud Hygin. cap. 271. Serv. Georg. III. 391. Capellam lib. IX. MUNCK. Recte Endymionis fabulam explicat hoc modo Fulgentius. dicitur enim, ut jam monui ad Hygin. fab. 271. juxta Schol. Apoll. Rh. IV. 264. a quibuſdam εὑρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης. Praeterea Aſtronomum ſive Mathematicum fuiſſe patet ex uxore ejus Aſterodia dicta, quamquam de ejus uxoribus non conveniat inter priſcos. v. Pauſan. lib. V. cap. I. p. 375. quae Aſterodia Oceani & Tethyos filia ab aliis dicitur nupſiſſe AEetae Solis filio, v. Schol. Apoll. Rh. III. 242.

14 CURSUM LUNAE INVENERIT] Plin. lib. II. cap. 9. *In hoc ſidere cognoſcendo ſingula deprehendit hominum primus Endymion: & ob id amore ejus captus famâ traditur.* MUNCK. Eodem fere modo fabulam de Titane Solis fratre explicat Pauſanias lib. II. cap. II. p. 136. Audi & Plutarchum de hujuſmodi fabulis diſputantem in Numa pag. 62. Ὁ δὲ Νουμᾶς ἐκλιπὼν τὰς ἐν ἄστει διατριβὰς, ἀγραυλεῖν τὰ πολλὰ καὶ πλανᾶσθαι μόνος ἤθελεν, ἐν ἄλσεσι θεῶν καὶ λειμῶσιν ἱεροῖς, καὶ τόποις ἐρήμοις ποιούμενος τὴν δίαιταν, ὅθεν οὐχ ἥκιστα τὴν ἀρχὴν ὁ περὶ τῆς θεᾶς ἔλαβε λόγος, ὡς ἄρα Νουμᾶς ἐκεῖνος οὐκ ἀδημονίᾳ τινὶ ψυχῆς καὶ πλάνῃ τὸν μετ᾽ ἀνθρώπων ἀπολέλοιπε βίον, ἀλλὰ σεμνοτέρας γεγευμένος ὁμιλίας, καὶ γάμων θείων ἠξιωμένος, Ἠγερίᾳ δαίμονι συνὼν ἐρώσῃ καὶ συνδιαιτώμενος, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ τὰ θεῖα πεπνυμένος γέγονεν. ὅτι μὲν οὖν ταῦτα πολλοῖς τῶν πάνυ παλαιῶν μύθων ἔοικεν, οὓς οἵ Φρύγες τε περὶ Ἄττεω, καὶ Βιθυνοὶ περὶ Ἡροδότου, καὶ ΠΕΡΙ' ἘΝΔΥΜΙ'ΩΝΟΣ Ἀρκάδες, ἄλλων τε πολλῶν, εὐδαιμόνων δή τινων καὶ θεοφιλῶν γενέσθαι δοκούντων, παραλαβόντες ἠγάπησαν, οὐκ ἄδηλόν ἐστι, &c.

15 QUI NIHIL] Lege cum Schol. German. & MS. Leid. *Quia nihil.* MUNCK.

16 MNASEAS] Vide Celeb. P. Burm. Fr. fil. ad H. Valeſii lib. V. cap. 17. Emendat.

[1] Sive paſtorem Endymionem amaſſe fertur, quod nocturni roris humor, [2] quem aporria ſiderum atque ipſius Lunae animandis herbarum ſuccis inſudat, paſtoralibus proſit ſucceſſibus.

1 Sive pastorem &c.] Verba illa, *paſtorem Endymionem amaſſe fertur*, ut gloſſema, expungenda cenſeo. MUNCK.

2 Quem aporria &c.] Scribe : *quem ἀπόῤῥοια ſiderum atque ipſius Lunae animandis herbarum ſuccis inſudat, paſtoralibus proſit ſucceſſibus.* Supra Prolog. Lib. 1. *Humor algens, quem ſerenis Aſtra ſudant noctibus.* Ob hanc ergo aporroeam *roriflua Luna* dicitur in fragmento Aſtronomico, quod Fulgentio adſcribitur in Pithoei Catalectis. MUNCK.

FA-

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

Viri Clariſſimi,

MYTHOLOGIARUM

LIBER TERTIUS.

[1] INSCIENTIAE formidoloſa [2] ſuſpectio ſemper excuſandi quaerit ſubfragia: quo quidquid ignorantia [3] incurſionum mater peccaverit, id veniae abſolvat petitio, quae [4] culpas veſtire conſuevit. Sed quia numquam [5] de ſe male aeſtimat ſermo, qui ad amantem judicem mittitur, idcirco meae ſimplicitatis negotium tuo, Domine, puriſſimo commiſi judicio, [6] fretus, quidquid abſurde digeſtum eſt, [7] non ut invidus detrahis, ſed ut doctiſſimus corrigis.

I. *Bel-*

Ad Prolog. Lib. III.

1 INSCIENTIAE] Apulejus Dialogo Hermetis: *Perſeverante inſcitiâ atque inſcientiâ.* Leo Epiſt. Decret. 4. *Licet vix ferenda ſit in ſacerdotibus excuſatio, quae praetendat inſcientiam.* Minucius Fel. Octavio: *Ut me diſſimulanter gravius argueret inſcientiae* Nepos Epaminond. cap. 7. *Propter imprudentiam inſcientiamque belli.* MUNCK. Livius XXVI. 2. *temeritate atque inſcientia.* Vide Daviſ. & Oudendorp. ad J. Caeſaris lib. III. B. G. cap. 19.

2 SUSPECTIO] Suſpicio. Paulinus ad Auſonium: *Duceret in ſanctum ſuſpectio falſa parentem.* Alii tamen ibi *ſuſpicio* legunt. Vide Vinetum in Epiſt. Auſon. 24. MUNCK. Vox *ſuſpectio* non eſt rejicienda. v. Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. VI. B. G. 7.

3 INCURSIONUM] Gloſſ. *ſubito advenientium rerum.* Melius dixeris incurſiones heic eſſe παραπτώματα. MUNCK.

4 CULPAS VESTIRE] Gloſſ. *tegere. Palliare* diceret Apulejus, cujus illud eſt: *Nec palliari res tam aperta poteſt.* MUNCK.

5 DE SE MALE AESTIMAT] Ita & B. ſed A. H. & I. *exiſtimat* h. e. loquitur, opinatur. Macrob. Saturn. II. 4. *Malè exiſtimare de Catonis pervicaciâ.* Vide ibi Pontanum. Interpres Hermae cap. 10. *Benè enim hic de te apud me exiſtimavit.* Sed *aeſtimare* ſaepicule poni pro *exiſtimare* oſtendimus in diſſertatione de Hygino. Chryſologus Serm. XXXIX. *AEſtimo hoc dixiſſe pulſantem.* MUNCK. Vid. quos laudavi ad C. Nepot. in Dione cap. 7.

6 FRETUS, QUICQUID] Lego cum B. A. H. I. & MS. Leid. *fretus quia quicquid* &c. Mox cum Scriverio & Tollio reſcripſerim *detrahes* & *corriges.* Odoraris, niſi obeſae naris es, ſtylum Veteris Bibliorum interpretis. MUNCK.

7 NON UT INVIDUS] B. A. H. I. & MS. Leid. *Ut non invidus.* Quod ſi cui magis adriſerit, is τὸ *ſed*, quod mox ſequitur, in *ſic* mutabit. MUNCK.

Ad

I. *Bellerophon.*

PROETUS rex uxorem habuit [1] Antiam nomine, quae amavit Bellerophontem. cui dum ob ſtupri cauſſam mandaſſet, ille noluit, quem marito criminata eſt. Ille eum ad Chimaeram interficiendam miſit [2] per ſocerum ſuum. Quam Bellerophon equo Pegaſo reſidens interfecit, qui de Gorgonae ſanguine natus fuerat. Bellerophonta poſuerunt, quaſi βυληφορῦντα, quod nos Latine [3] ſapientiae conſiliatorem dicimus. [4] ſicut Homerus ait:

Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βυληφόρον ἄνδρα.

Id eſt, nec decet tota nocte dormire conſiliatorem virum. Nam & Menander ſimiliter in [5] Diſexapaton comoedia ait, [6] ΒΟΥΛΗΦΟΡΟΣ ΗΜΕΤΕΡΑΝ ΔΗΜΕΑ ΠΡΟΚΑΤΕΛΑΒΕΣ ΟΡΑΣΙΝ: id eſt, conſiliarie noſtram Demea praeoccupaviſti viſionem. Nam ut hoc certum ſit, Homerus in fabula ejuſdem Bellerophontis ita ait, ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα βελλεροφόντην, id eſt, bona cogitantem [7] ſapientiſſimum conſilium. Spernit libidinem, id eſt Antiam. ἀντίον enim Graece contrarium dicitur: ſicut antichriſtum dicimus, quaſi ἐναντίον τῦ χριςῦ, id eſt, contrarium Chriſto. Vide itaque cujus uxor Antia dicatur, nihilo-

Ad CAP. I.

1 ANTIAM NOMINE] Apollodorus lib. II. cap. 3. §. I. Καὶ αὐτῦ γυνὴ Σθενέβοια, ἣ κὴ ἌΝΤΕΙΑ, ἔρωτα ἴχει. Tzetzes ad Lycophron. vs. 17. Ἄντεια δὲ, ἡ κὴ Σθενέβοια, γυνὴ Προίτυ. Utroque nomine haec mulier fuiſſe inſignis videtur, ita ut alterum nomen, alterum cognomen fuerit.

2 PER SOCERUM SUUM] Ita rectè cum Commel. MS. Leid. 6. edd. heic mirificè corruptae ſunt. Iobatem intelligi vult. Vide Hyg. cap. 57. MUNCK.

3 SAPIENTIAE CONSILIATOREM] Cur non potius? *Sapientem.* MUNCK.

4 SICUT HOMERUS AIT] Addunt 5. edd. *In B. Iliados.* Quae verba procul dubio è gloſſâ in textum irrepſerunt; certè in principe editione, hoc eſt, Baptiſtae Pii, non comparent. MUNCK.

5 DISEXAPATON] Ita cum Commel. exhibet etiam MS. Leid. 6. edd. *diſexapoto.* Turneb. Adverſ. lib. IX. cap. 24. *diſexapotbo.* Quem vide. Scripſerim ego, ἐξαπατῶντι, eo enim nomine Menandri comoedia laudatur à Suida in Ζάκορος. MUNCK.

6 ΒΟΥΛΗΦΟ'ΡΟΣ] 6. edd. Βυληφόρε ἡμῶν ἐξ μῦ πρέλαβες ὄρασιν, *id eſt, conſiliarie noſtram de meâ praeoccupaſti viſionem.* Sed ut in Commel. heic, ita & in Leid. codice iſta leguntur. *Demea* nomen eſt κύριον, quod cum diviſim legerent *de mea*, mutarunt verba Graeca. MUNCK.

7 SAPIENTISSIMUM CONSILIUM] Legitur verſiculus iſte Graecus Iliad. Z. 162. Deeſt in capite, πεῖθ', quod addunt 6. edd. & vertunt, *Bona cogitantum ſapientiſſimum conſilium.* Illud *cogitantum* conſpicias quoque in cod. Leid. perperam omnino. Etiam τὸ *conſilium* mutarem in *conſiliarium*, niſi mox ad eundem modum Bellerophontem interpretaretur *bonam conſultationem.* Schol. Heſiod. in Θεογ. p. 261. ed. Heinſ. Βελλεροφόντην δὲ τὸν αναιρῦντα τα θανάσιμα, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα βάλλειν. Ἄλλως. Βελλ... τα καλα λέγει. Βελλεροφόντης ὢν ὁ φρονύμενος πάντων τα κακά. MUNCK. Non abhorrent, quae profert Pauſanias lib. II. cap. 4. p. 119. Ἀθηνᾶν γὰρ θεῶν μάλιςα συγκατεργάσαςθαι τά τε ἄλλα Βελλεροφόντῃ φασι,

nihilominus Proeti. Proetos Pamphyla lingua ſordidus dicitur, ſicut Heſiodus [8] in Bucolico carmine ſcribit dicens: [9] PEPRIGROSIS TA FULVE ULACTIS MENES EMORUM, id eſt, ſordidus uvarum bene calcatarum [10] ſanguineo rore. & cujus uxor eſt libido niſi ſordis? At vero Bellerophon, id eſt bona conſultatio, qualem [11] equum ſedet niſi Pegaſum? quaſi [12] pegaſaeon, id eſt fontem aeternum. Sapientia enim bonae conſultationis aeternus fons eſt. Ideo pennatus, quia univerſam mundi naturam celeri cogitationum theoria conluſtrat. Ideo & Muſarum fontem ungula ſua rupiſſe fertur. Sapientia enim dat Muſis fontem. ob hanc rem etiam ſanguine Gorgonae naſcitur. Gorgona enim pro terrore ponitur. Ideo & Minervae pectore fixa eſt, ſicut Homerus [13] in tertio decimo ait:

Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο.

Ergo hic duplex adſertio eſt. Aut enim terrore finito ſapientia naſcitur, ſicut de ſanguine, id eſt de morte Gorgonae Pegaſus, quia ſtultitia ſemper eſt timida: aut initium ſapientiae timor eſt, quia & magiſtri timore ſapientia creſcit: & dum quis famam timuerit, ſapiens erit. unde & Chimaeram occidit. Chimaera enim, quaſi κῦμ' ἔρωτος, id eſt fluctuatio amoris. unde & Homerus ait; κῦμα κελαινὸν κορθύεται. Ideo etiam triceps chimaera pingitur, quia amoris tres modi ſunt,

σι, καὶ ὡς τὸν Πήγασον οἱ παραδοῖεν, χειρωσαμένη τε καὶ ἐνθεῖσα αὐτὴ τῷ ἵππῳ χαλινόν. Palaephatus cap. 29. eum vocat ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν. Tzetzes vero ad Lycophron. vs. 17. Etymon vocis docet hoc modo Βελλεροφόντης δὲ ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἱππόνους καλούμενος, ἀνὴρ ὑπάρχων Φρυγίας, ἄκων ἀνελὼν τινὰ Κορίνθιον Βέλλερον.

8 IN BUCOLICO CARMINE] Ita & MS. Leid. Edit. Lugd. *in Bucolico*, omiſſa altera voce. H. B. M. & I. *Bucolico ludicro*. Scriverius in orâ libri ſui: *Citat Fulgentius ex Heſiodi Bucolico, quod nunquam fuit, verſum, qui Graecus non eſt, ſed Barbarus, à quodam Afro vel Vandalo pravè imitatus.* MUNCK.

9 PEPIGROSIS] Graeca verba omiſſa ſunt in 6. edd MS. Leid. ea ita repraeſentat: *Pritos iſta flueu tactis mene ſemorum.* Caſaubonus in Suet. lib. II. Animadv. p. 101. reſtituit: Προῖτος εὐστιβέων βοτρύων δρόσῳ αἱματόεντι. MUNCK.

10 SANGUINEO RORE] Vinum enim ſanguis uvarum. *Baccheus ſanguis* Statio. Αἷμα σταφυλῆς Euſtath. ad Iliad. Hom. p. 234. ed. Baſ. Auctor Ovidii Vetulae: *Effundere ſanguinis uvae Mille modos.* Vetus interpres Deuteron. cap. XXXII. 14. *Sanguinem uvae biberent meraciſſimum.* Αἷμα σταφυλῆς τοῖς ὁ ibidem, & Sirac. L. 16. Ad eundem modum *olearum cruor* dicitur oleum apud Arnob. lib. I. pag. 2. ut εἶαρ ἐλαίης oleum Nicandro. Caeterum ut heic *ſanguineum rorem* Planciades, ita *ſanguinis rorem* Lucanus, *Bacchi rorem* Sammonicus. *Pluviarum rores* & *vineum rorem* Arnob. p. 12. *aquae rorem* Apul. Mileſ. I. & *fluctuum rorem* IV. *Tepidum rorem* pro lacrymis Ovid. X. Met. 360. dixere. MUNCK. Conſule Caſaub. ad Suetonii Auguſt. cap. 76.

11 EQUUM SEDET] Vide not. ad Hyg. cap. 61. MUNCK.

12 PEGASAEON] Pegaſus ergo Fulgentio ſignificat πηγαὶ αἰῶνος, *fontes ſacculi.* MUNCK. Aliter Tzetzes ad Lycophron. vs. 17. pag. 4. Πήγασος δὲ ἡ κλῆσις, ὡς διὰ πηγαζόντων ὑδάτων νηχομένων τὴν Χίμαιραν ἀναιρεῖ, τὴν τρικέφαλον καὶ πυρίπνουν, ὅπερ ἀλληγορεῖται ῥητορικῶς. Palaephatus c. 29. Ὄνομα ἦν τῷ πλοίῳ Πήγασος, ὡς καὶ νῦν ἕκαστον τῶν πλοίων ὄνομα ἔχει.

13 IN TERTIO DECIMO AIT] Lapſus eſt memoriâ Fulgentius. Legitur Iliad. Λ. 36. MUNCK.

funt, hoc eſt incipere, perficere, & finire. Dum enim amor noviter venit, ut leo feraliter invadit: unde & Epicharmus comicus ait, [1] δαμαςὴς ἔρως λεοντείᾳ δυνάμει θαλερός. id eſt, domitor cupido leontea virtute [2] praeſumptior. Nam & Virgilius in Georgicis tetigit, dicens:

—— *Catulorum oblita leaena*
Saevior erravit campis.

At vero capra quae in medio pingitur, perfectio libidinis eſt, illa videlicet cauſſa, quod hujus generis animal ſit [3] in libidine valde proclivum. Unde & Virgilius in Bucolicis ait,

—— *Hoedique petulci.*

Ideo

1 ΔΑΜΑΣΤΗ`Σ "ΕΡΩΣ] Vide Cl. Jac. Tollii ἀρχαίολ. κοιμώμ. pag. 44. Sed ante omnia Pighium in Hercul. Prodic. pag. 210. de Cupidine aereo leonis exuvio indormiente, quem viſum à ſe memorat in Ducis Mantuani palatio. Mira horum verborum eſt verſio Hertelii in ſententiis Epicharmi: *Amoris mollities, leonis robore domanda eſt.* Heſych. Δαμαςής. ἴσως ὁ προσκρούσης. Leg. προκρούσης cum Salmaſ. Vulgares Lexicographi non agnoſcunt vocem illam δαμαςής. Unde volebam à primo δυνάςης. Anacreon Od. 62. Ὁ δὲ κὶ θεῶν δυνάςης, Ὁ δὲ κὶ βροτὺς δαμάζει. MUNCK.

2 PRAESUMPTIOR] Ita quidem & 6. edd. & MS. Leid. Reſcribendum tamen exiſtimo *praeſumptuoſior* vel *praeſumptioſior*, ut *affectioſè* & *affectioſus* ab *affectio*. De quibus Salmaſ. ad Pallium Tert. Gloſſ. Vett. Αὐθάδεια, *praeſumtio*, *contumacia*, *temeritas*. Schol. Horat. ad lib. III. od. 4. *Audax. praeſumptuoſus.* Adde notas ad caput ult. lib. I. MUNCK.

3 IN LIBIDINE PROCLIVUM] A. H. & I. *in libidinem.* Sed alterum cum B. M. & L. agnoſcit MS. Leid. nec Fulgentio indignum eſt. De libidine caprini generis omnia pervulgata ſunt. Vide Serv. ad Ecl. VIII. vers. 8. Horus lib. I. *Penem fecundum ſignificantes hircum pingunt. non autem taurum. Nam hic poſt annum integrum tantum coire incipit. Hircus vero poſt ſeptimum diem ab ortu coit.* MUNCK.

4 POSTREMA DRACO] Ita quidem cum Leid. cod. habet quoque MS. Modii. Sed ipſe emendat *poſtrema draco*, ut reſpiciat illud, *prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimaera.* qui verſiculus apud Hyg. quoque legitur cap. 57. & ab Hieronymo Epiſtol. Sel. II. 13. ed. Caniſ. tanquam pervulgatus adducitur. Eſſe autem Lucretii notavi ad Hyginum. MUNCK. Aliter Palaephatus cap. 29. Chimaerae fabulam explicat. Ἐπὶ τέλεις δὲ ἐστιν ἕτερον ὄρος, ᾧ ὄνομα Χίμαιρα. τότε δὲ ἦν, ὡς λέγουσιν οἱ περιχώριοι, κατὰ μὲν τὴν πρόσβασιν οἰκῶν, λέων ἐμπεφωλευκώς, ὄπισθεν δὲ δράκων. οἳ δὴ καὶ ἐσίνοντο τοὺς νομέας, καὶ τοὺς ὑλοτόμους. τότε δὴ καὶ Βελλεροφόντης ἐλθὼν τὸ ὄρος ἐνέπρησε, --- καὶ τὰ θηρία ἀπώλετο. Plutarchus de Virt. Mulier. Tom. II. pag. 247, 248. tribus modis fabulam explicari ait. Primo Ἀμισώδαρος γὰρ (ὥς φασιν) ὃν Ἰσάραν Λύκιοι καλοῦσιν, ἧκεν ἐκ τῆς περὶ Σελειαν ἀποικίας Λυκίων, λῃστρίδας ἄγων ναῦς, ὧν ΧΙΜΑ΄ΡΡΟΣ ἡγεῖτο, πολεμιστὴς μὲν ἀνήρ, ὠμὸς δὲ καὶ θηριώδης. ἔπλει δὲ ΠΛΟΙ΄Ω ΛΕΟΝΤΑ μὲν ἔχοντι πρώραθεν ἐπίσημον, ἐκ δὲ πρύμνης ΔΡΑ΄ΚΟΝΤΑ, καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς Λυκίους ἐποίει, καὶ πλεῦσαι τὴν θάλατταν οὐκ ἦν, οὐδὲ τὰς ἐγγὺς θαλάττης πόλεις οἰκεῖν. τοῦτον οὖν ἀποκτείνας ὁ Βελλεροφόντης φυγόντα τῷ Πηγάσῳ διώξας, ἐξήλαυνε δὲ καὶ τὰς Ἀμαζόνας, οὐδενὸς ἐτύγχανε τῶν δικαίων. &c. Secundo οἱ δὲ ὅλως τὴν λεγομένην Χίμαιραν ὄρος ἀντήλιον γεγονέναι φασί, καὶ ποιεῖν ἀνακλάσεις καὶ ἀνακαύσεις ἐν τῷ ὄρει χαλεπὰς καὶ πυρώδεις, ὑφ' ὧν ἀνὰ τὸ πεδίον σκεδαννυμένων, μαραίνεσθαι τοὺς καρπούς. τὸν δὲ Βελλεροφόντην συμφρονήσαντα διακόψαι τοῦ κρημνοῦ τὸ λειότατον, καὶ μάλιστα τὰς ἀνακλάσεις ἀναπέμπον. &c. Tertio (Nymphis in quarto de Heraclea libro) λέγει, ὅτι σῦν ἄγριον ἐν τῇ Ξανθίων χώρᾳ καὶ ζῷα καὶ καρποὺς λυμαινόμενον ἀνελὼν ὁ Βελλεροφόντης, οὐδεμιᾶς ἐτύγχανεν ἀμοιβῆς. &c. Tzetzes l. l. vero ita explicat ἡ Χίμαιρα γὰρ ἦν γυνή, θυγάτηρ Ἀμισω-

Ideo & ſatyri cum caprinis cornibus depinguntur, quia numquam noverunt ſaturari libidine. At vero quod dicitur, [4] Poſtremus draco: illa ratione ponitur, [5] quia poſt perfectionem vulnus det poenitentiae, venenumque peccati. erit enim hic ordo dicendi, quod primum ſit in amore inchoare, ſecundum perficere, tertium vero poenitere de perfecto vulnere.

II. [6] *Perdica.*

SEMPER delicata conſuetudo laborioſo fert praejudicium operi, & molliter educata, [7] dum quod non optas evenerit, poenitentiam creat. Melius eſt enim [8] labore partiliter ſecuriore doceri, quam ex neceſſitate veniente repentaliter perterreri. Perdicam ferunt venatorem eſſe. qui quidem matris amore conreptus, dum utrimque & inmodeſta [9] libido ferveret, & verecundia novi facinoris reluctaretur, conſumptus,

μισοδάρου, περὶ τόπον Λυκίας τοπαρχοῦντος. αὕτη ἀδελφοὺς ἔσχηκε δύο, Λέοντα καὶ Δράκοντα, οἳ καὶ τὰς τῆς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντες, μετὰ καὶ τῆς ὑπ' αὐτοὺς ἀνῄρουν τοὺς παριόντας. διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν τρικέφαλον θηρίον τούτους ἐκάλεσαν. διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον, πυρίπνουν. τούτους γοῦν Βελλεροφόντης κτείνας μολιβδὸν ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασι, τουτέστι χαλινὸν δουλείας. πρόσθεν δὲ ὁ Λέων ἐπολέμει, ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὁ δράκων, κατὰ μέσον δὲ ἦν ἡ Χίμαιρα, ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα. Plura ibi ſunt videnda.

5 QUIA POST PERFECTIONEM &c.] Modius ex ſuis MSS. reſtituit: *Quia poſt perfectionem libidinis vulnus det poenitentiae venenum peccati. Erit ergo bic ordo, quod primum* &c. Ut heic libidinis ſymbolum Chimaeram Fulgentius, ita meretricis facit Horat. lib. I. od. 27. ubi Schol. vetus: *Quemadmodum ſupra meretricem mari, ita beic Chimaerae comparat, quaſi multiformi belluae, quae leonis, caprae & draconis capitibus emineret; flammis armata, ſicut meretrix dolis & incitamentis libidinum.* MUNCK.

Ad CAP. II.

6 PERDICA] MS. Leid. *Fabula Perdiccae.* Scrib. *Perdicae.* Perperam quoque in Lemmate Epigr. 24 apud Claud. *de Polycaſte & Perdicca. Perdica* pro *Perdix*, ut *Arcada* pro *Arcas* apud Hyg. cap. 155. *Atlanta* pro *Atlas* apud Noſtr. Prol. Lib. I. *Tripoda* pro *tripus* lib. I. cap. 6. Tzetzes in Heſiod. Ἔργ. Οἰδιπόδαο. Τοῦ Οἰδίποδος, ἀπὸ εὐθείας τῆς Οἰδιπόδης τοῦ Οἰδιπόδου, καὶ Οἰδιπόδαο, διαλύσει Ἰωνικῇ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα εὐθεῖα, ὁ Οἴδιπος, καὶ τὸ ὁ Οἰδίπους, καὶ ὁ Οἰδιπόδας. *Antipodae* pro *Antipodes* in Scholiis MSS. in I. Georg. Virg. *Alopidam* in Coenâ Cypriano adſcriptâ: quod fruſtra in *alopidem* mutat Rigaltius. Rectius *turpitudinem* in *torpedinem*, & *ſexatilem* in *ſaxatilem* mutaſſet. Probus in Catholicis: *Legi, bic OEdipodes, bujus OEdipodae. Nam ſi OEdipos declinaverimus, genitivo dis faciet* &c. Pertinet & huc *Pubeda*, quod apud Capellam & in Gloſſis Iſidori legitur pro adoleſcente. quanquam ſcribendum eſſet *bupaeda* ex Gr. βούπαις. Sanè *bubeda* inveni in Vett. membranis Capellae. Feſtus in BULIMAM. *Hinc eſt, quod grandes pueros bupaedas appellant.* Confer not. ad Prol. lib. I. & cap. 15. quaeque dixi in Diſſertatione de Hygino. MUNCK.

7 DUM QUOD &c.] Modius: *Dum ſicut optas non evenerit, poenitentiam creat.* MUNCK.

8 LABORE PARTILITER &c.] Modius: *Laborare particulariter, laboreque ſecuriore doceri.* Commelinianam lectionem, quam Leid. codex firmat, non temere rejecerim. Certè *partiliter* rectum puto. Arnob. Lib. VI. *Partiliter nuſquam Deus eſt, ſed ubique totus.* Firm. Aſtronom. lib. II. cap. 18. *Partiliter expoſita.* Sic & *partile* pro diviſibili poſterior aetas poſuit. Claud. lib. I. de Stat. An. cap. 18. *Tunc localem mibi eandem vel partilem perſuadebis.* Confer Gloſſar. Barthii. Gloſſ. Iſid. *Partiliter, diviſè, per partes, diſtributè.* MUNCK.

9 LIBIDO FERVERET] *Libidine ferveret* Modius.

ptus, atque ad extremam [1] tabem deductus esse dicitur. Primus etiam serram invenit, sicut Virgilius ait:

[2] *Nam primi cuneis scindebant fissile lignum.*

Sed ut [3] Fenestella in Archaicis scribit, hic primum venator fuit: cui cum ferinae caedis cruenta vastatio, & solitudinum vagabunda errando cursilitas displiceret, [4] plusquam etiam videns [5] contheroletas suos, id est Actaeonem, [6] Adonin, Hippolytum, miserandae necis functos interitu, artis pristinae adfectui mittens repudium, agriculturam [7] adfectatus est. ob quam rem matrem quasi terram omnium genitricem amasse dicitur. Quo labore consumptus etiam ad maciem pervenisse fertur. & quia cunctis venatoribus de pristinae artis obprobrio detrahebat, serram quasi [8] maleloquium dicitur reperisse. Matrem etiam Polycasten habuit, quasi polycarpen, quod nos Latine multifructam dicimus, id est terram.

III.

dius. MS. Leid. *Dum utrumque, & immodesta libido* &c. MUNCK.

1 TABEM] 6. edd. & MS. Leid. *labem*. Labes est ruina. Maro AEn. II. 97. *Hinc mihi prima mali labes:* Praefero tamen *tabem*, quod inferius ad maciem pervenisse dicatur. MUNCK.

2 NAM PRIMI] Versus hic legitur I. Georg. In Leid. cod. superscripta erat altera lectio, *vel primum.* quam & à se in Mediceo aliisque antiquis exemplaribus inventam testatur Pierius Valerianus. MUNCK.

3 FENESTELLA IN ARCHAICIS] 6. edd. & MS. Leid. *Fenestella Martialis.* Savaro censet illum esse Martialem, cujus lib. IX. ep. 14. mentionem facit Sidonius. Giraldus Part. II. Dial. 18. ex uno nobis duos facit. *Fabulam*, inquit, *hoc loco talem attigerit, cujus & Fenestella & Martialis meminit.* MUNCK.

4 PLUSQUAM ETIAM] Ita A. H. I. & MS. Leid. in quo glossa: *plusquam una pars, id est magis.* B. M. & L. *Plusque etiam.* Sed ne sic quidem satis congrua oratio. Esset, si ita scripsisset, *insuperque etiam videret.* Nihil tamen mutare ausim. Vide quae animadvertimus infr. ad cap. 8. MUNCK.

5 CONTHEROLETAS] Vox hybrida est. Graecè dicas, συνθηρολέτης, ut γιγαντολέτης, quo Jovem epitheto ornant Poëtae. Si addiceret antiquus aliquis codex, mallem *Contheroteras.* Θηρητὴς enim venator. Θηρολέτης non putem inveniri. MUNCK.

6 ADONIN] MS. Leid. *Adonem* rectè. *Adon* enim Afris illis Capellae & Arnobio, ne de aliis nunc dicam, idem qui *Adonis.* MUNCK.

7 AFFECTATUS EST] Ita quidem M. L. I. & MS. Leid. Sed B. A. & H. *affectatus est* Quod esse melius haud asseveraverim. Nam passivam formam habentia saepe activè poni multi multis exemplis pridem ostenderunt, ut notavi ad Hygin. cap. 273 ubi habes *certati sunt.* & cap. 274. *belligeratus est* Vetus interpres Exod. cap. 16. *Murmurati estis.* MUNCK.

8 MALELOQUIUM] Malim *maliloquium* cum 6. edd. quod & firmat Leid. cod. Sic *falsiloquium*, [illegible] apud Apulej. Lib. v. Milef. *vaniloquium* apud Donat. ad Eun. Act. II. sc. I. vers. 10. & Chrysolog. Serm. [illegible]. *Stultiloquium* apud Tertull. de Resurr. Carn. cap. 14. *Inaniloquia* apud Vet. Interpr. poster. Epist. ad Timoth. cap. II. vers. 16. aliaque passim legas. Sed *maleloquium* editum quoque apud Schol. Stat. ad I. Theb. vers. 171. *In* [illegible] *re.* Opinor & hoc corruptum. Tertull. de Spectac. *Neque enim oculos ad concupiscentias sumpsimus, neque linguam ad maliloquium, & aures ad receptaculum mali audii.* Hieron. ad Celantiam: *Credulas animas maliloqua lingua dissiciat.* MUNCK.

Ad CAP. III.

9 CURIOSITAS] Ἡ πολυπραγμοσύνη. Gloss. Labbaei, *Curiosus*, πολυπράγμων. MUNCK.

10 No-

III. *Actaeon.*

[9] Curiositas semper periculorum germana, detrimenta suis amatoribus [10] novit parturire quam gaudia. Actaeon denique venator Dianam lavantem vidisse dicitur: qui in cervum conversus, à canibus suis non agnitus, eorumque morsibus devoratus est. [11] Anaximenes ([12] qui de picturis antiquis disseruit) libro secundo ait, venationem Actaeonem dilexisse: qui cum ad maturam pervenisset aetatem, consideratis venationum periculis, id est quasi nudam artis suae rationem videns, timidus factus est: [13] inde & cor cervi habens. unde & Homerus ait, οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, id est, ebriose, [14] oculos canis habens, & cor cervi. Sed dum periculum venandi fugeret, adfectum tamen canum non dimisit, quos [15] inaniter pascendo pene omnem [16] substantiam perdidit; ob hanc rem à canibus suis devoratus esse dicitur.

I V.

10 Novit parturire quam gaudia] Subaudi *magis*. Terent. Prol. Eun. *Si quisquam est, qui placere se studeat bonis quam plurimis.* Familiaris Graecis ea ellipsis. Psalm. IV. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. Nazianz. Θέλω τύχης σαλαγμὸν, ἢ φρενῶν πλοῦτον. Notavimus istum Hellenis. in Fulgentio jam superius ad Prol. lib. I. & cap. I. lib. II. MUNCK.

11 Anaximenes] Ita & MS. Leid. Perperam *Anasimenes* exhibent 6 edd. Anaximenis multiplex, nulla Anasimenis fit mentio apud veteres. Alium à philosopho fuisse censet Malincrotius Paralipom. pag. 4. Caeterum Anaximenis ratio, ideo in cervum fingi transfiguratum Actaeonem, quod ingravescente aetate timidior factus sit, nimis frigida videtur Pierio Valeriano Hieroglyph. Lib. VII. Petendum potius ex historiâ censet, quâ cornutum esse editum quidam tradiderint Actaeonem. Quâ de re consul. Plin. lib. XI. cap. 37. Varro per canes intellexit adulatores, cum scriberet: *Crede mihi, plures dominos cervi comedere, quam canes. Quod si Actaeon occupasset, & prius suos canes comedisset, non nugas saltatoribus in theatro faceret.* MUNCK. In Fulgentii lib. I. cap. 14. pro *Anaximander Lampsacenus Anaximenes Lampsacenus* legendum esse statuunt G. J. Vossius de Histor. Gr. lib. I. cap. 6. & Menagius ad Diogen. Laert. lib. II. §. 2. Quod si verum sit, facile mihi persuaderi patior, Fulgentium hic etiam de Lampsaceno Anaximene agere.

12 Qui de picturis] Quinam praeter hunc Anaximenem de picturis scripserint, docebit te Vossius libro de Graphice pag. 36. MUNCK.

13 Inde et cor &c.] 6. edd. *Unde & cor cervi habere dicitur.* Leid. cod. qui in caeteris cum Commel. facit, habet etiam *unde*. Quid si ita distinguas? *Factus est inde, & cor cervi habens.* MUNCK. *Cervum* timiditatis antiquis fuisse symbolum docuit etiam Lambinus ad Horatii lib. I. od. 15. vs. 29. unde Heraclides Ponticus in Alleg. Hom. pag. 453. Herculis labores allegorice explicans ait δειλίαν γε μὴν ἐφυγάδευσεν ἐκ τοῦ βίου τὴν Κερυνίαν ἔλαφον.

14 Oculos canis habens] Horus Lib. II. *Eos qui in oculis sanguinem habent, impudentes vocant: unde Homerus:* Οἰνοβαρὲς &c. Timiditatem lepidè notat Tertull. de coron. Milit. cap. I. *Novi & pastores eorum in pace leones, in praelio cervos.* MUNCK. Cum canibus inpudentes comparari solent. Hinc Schol. Aristophanis in Equit. vs 411. Ἐκάλει ὁ Κλέων λέγει κυνοκέφαλον δεινὸν καὶ ἀναισχυντεῖν. ὁποῖος ἦν παρ' Ἡσιόδῳ Γηρυονεύς. Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικέφαλον Γηρυονῆα. Κύνεον κέαρ dixit Apoll. Rh. III. 641. & canes vocat Graecos propter inpudentiam Lycophron. vs. 581. ut explicat Tzetzes.

15 Inaniter pascendo] *Immaniter* legere nos jubet Fricaeus ad Apul. Apolog. p. 142. Non accedo. Inaniter pascit canes, quicunque eos pascit, cum prae timiditate venari non audet. MUNCK.

16 Substantiam perdidit] Ita & Palaepha-

IV. [1] *De Hero, & Leandro.*

AMOR cum periculo ſaepe concordat: & [2] dum ad illud ſolum natat quod diligit, numquam videt, quod expedit. ἔρως enim Graece amor dicitur. Leandron vero dici voluerunt, quaſi λύσιν ἀνδρῶν, id eſt ſolutionem virorum. Solutio enim viri amorem parturit. Sed natat nocte, id eſt in obſcuro tentat pericula. Hero quoque [3] in amoris ſimilitudine fingitur. Lucernam fert. [4] Et quid aliud amor, niſi flammam [5] ferat, & deſideranti periculoſam viam oſtendat? cito tamen exſtinguitur, quia juvenilis amor non diu [6] perdurat. denique nudus natat, illa videlicet cauſſa, quod ſuos [7] adfectatores amor & nudare noverit, & periculis ſicut in mari jactare. Nam exſtincta lucerna, [8] utriuſque mors eſt procurata maritima: hoc in evidenti ſignificans, quod in utroque ſexu vapore aetatis exſtincto, libido commoritur. In mari vero mortui feruntur, velut in humore frigidae ſenectu-

tus cap. 3. hanc fabulam interpretatur. Alii canes de adulatoribus accipiunt, ut modo dicebam. MUNCK.

Ad CAP. IV.

1 DE HERO] MS. Leid. *Fabula Ero & Leandri. Herus* debebat ſcripſiſſe. Talia ſunt & *Argo* & *Calliſto* gignendi caſu apud Hyg. cap. 14. & 224. ubi complura diximus, quae huc faciunt. MUNCK.

2 DUM AD ILLUD SOLUM NATAT] MS. Mod. *notat.* unde ipſe delet *τὸ ad.* Sed pro lectione Commel. ſtant 6. edd & MS. Leid. MUNCK.

3 IN AMORIS SIMILITUDINE] Ita & Leid. cod. & 6. edd. Sed Modius ex ſuis membranis emendat: *In amoris ſimilitudinem fingitur lucernam ferens.* 6. edd. *ferre.* Sed ut Commelinus edidit, ita haec & in Leid. cod. cum leguntur, tum diſtinguuntur. MUNCK.

4 ET QUID ALIUD &c.] Leid. cod. *Quid aliud amor, niſi & flammam* &c. MUNCK.

5 FERAT] 6. edd. & Modius *fert*, & mox *oſtendit.* Praefero Commel. lectionem, quam & Leid. codex repraeſentat. MUNCK.

6 PERDURAT] Mod. *durat.* Et mox, *denique Leander nudus* &c. MUNCK.

7 AFFECTORES] B. A. H. M. L. *affectatores.* I. *Aſſectatores.* Praefero *affectatores*, quod & in Leid. codice viſitur. Supr. II. 4. *Quod nudos ſibi affectatores dimittat.* Quanquam Salmaſ. ad Hiſtor. Auguſt. pag. II. 109. 110. III. *affectionem tyrannidis* pro *affectatione* dici obſervat. MUNCK.

8 UTRIUSQUE] Modius, *utrique.* Lego *utriſque* cum Leid. cod. quod ut ἀρχαϊκώτερον, ita Fulgentii κακοζηλίᾳ convenientius. MUNCK.

9 CALORATAE JUVENTUTIS IGNICULUS] Apul. VI. Met. *Primae juventutis caloratos impetus freno quodam coercendos exiſtimavi.* Vid. ibi Pricaeum. MUNCK.

10 ALGESCIT, IN SENIO] Τὸ *in* non habent Modii membranae. At habet Leid. cod. & 6. edd. MUNCK.

Ad CAP. V.

11 DE BERECYNTHIA ET ATTI] MS. Leid. *Fabula Berecynthiae & Attis.* Secundum Servium ad AEn. IX. 82. *Berecyntiae* ſine aſpiratione eſſet ſcribendum. MUNCK.

12 REPONERET] Gloſſ. *detraheret.* Explica potius, *gratiam referret.* Juvenal. Sat. I. vers. I. *Numquamne reponam Vexatus toties rauci Theſeide Codri?* MUNCK.

13 QUANTUM ETIAM] Ἀντὶ τοῦ verum etiam. Χρῆσις eſt Fulgentiana. Conſule indicem. MUNCK.

14 FINGERENT] Ita cum 6. edd. etiam MS. Leid. Non neſcio ſatis Latine dici *Graecia fingerent.* Quia tamen praeceſſit *reponeret*, mallem *fingeret.* Reſcribo ergo, *quantum etiam fingeret* Zelo-

ſenectutis. omnis enim [9] caloratae juventutis igniculus torpidae veternoſitatis [10] algeſcit in ſenio.

V. [11] *De Berecynthia, & Atti.*

DECEPTA Graecia credulitate daemonum potius quam deorum, numquam deterius diis ſuis [12] reponeret, quam ut eorum matrem veternoſam anum, non ſolum puerilem amatu, [13] quantum etiam [14] fingerent & zelotypam. [15] Tantum enim zeli ſubcenſa anus invidioſa flagravit, quae nec ſuis utilitatibus furioſa pepercit, ut unde fructum ſperabat libidinis, illud [16] veterana ſubcideret meretrix. Et quamvis apud muliebres animos libido obtineat regnum, tamen etiam [17] in invicta libidine zelus obtinet dominatum. Berecynthia enim mater deorum Attin puerum formoſiſſimum amaſſe dicitur, quem zelo ſubcenſa caſtrando [18] ſemimaſculum fecit. Quid ſibi ergo in his Graecia ſentire voluerit, edicamus. Berecynthiam dici voluerunt, [1] quaſi

Zelotypam, tametſi timidè. Ecce enim & vetus interpres Marc. cap. 9. ita loquitur apud Chryſol. Serm. LI. *Confeſtim omnis populus videns Jeſum ſtupefactus eſt & expaverunt.* MUNCK.

15 TANTUM ENIM ZELI SUCCENSA] Sic cum Commel. & 6. edd. etiam MS. Leid. Arridet tamen magis *zelo*. *Tantum* eſt *tantopere*, *in tantum*, quomodo Cyprianus, Prudentius, AEthicus, Dictys, Schol. Juvenal. Sat. VI. 295. Vetus interpres Geneſ. cap. XLI. vers. 19. aliique id genus ſcriptores loquuntur ſaepiſſimè, & Graeci εἰς τοσοῦτον uſurpant. Nec refugit Plinius eam locutionem, cum ſcripſit lib. X. cap. 60. *In tantum emolliuntur.* Et lib. IX. cap. 22. *In tantum mirabili multitudine.* Euagrius in vitâ S. Antonii : *In tantum patiens erat.* Salvianus de Provid. Lib. IV. *In tantum apud plurimos nomen hoc parvi penditur.* Sic *in quantum*, pro *quantum* AEthicus ſub finem Coſmogr. *In quantum vigilantia noſtra inveſtigare potuit.* *In aliquantum* pro *aliquantum* Dictys Cretenſis cum aliis locis, tum Lib. III. *Tum rex, ubi in aliquantum revolvit ſpiritum.* Reſtituenda eadem Caſſiod. Variar. lib. VIII. epiſt. 10. ubi nunc editum viſitur : *Conflictus virorum fortium mutua tela reppulit, nec ſemper tutus fuit, qui cum numeroſo hoſte contendit : unius forſan ictus ſolerter eliditur : qui multis reſtitit, à parte, quâ non credidit, vulnus excipit : quae tantum ei nunc ſunt glorioſa, quantum tunc habuere periculi.* Pro *reppulit* legendum ex Vet. Cod. cujus excerpta penes me ſunt, *non reſpuit*. Pro *eliditur* praeterea *eluditur*. Adhoc *reſiſtit* pro *reſtitit*, & *in tantum* pro *tantum*. Sequitur mox, *zelo ſuccenſa.* Chryſologus Serm. XII. *Succendit invidia, cupiditas inflammat.* MUNCK.

16 VETERANA SUCCIDERET MERETRIX] Auguſtin. C. D. lib. VI. cap. 7. *Atys pulcher adoleſcens ab eâ dilectus & muliebri zelo abſciſſus.* Lactantius lib. I. cap. 17. *Eundem cum pellice deprehenſum exſectis virilibus, ſemimaſculum reddidit.* Minucius Octavio. *Cybelae Dindyma pudet dicere; quae adulterum ſuum infeliciter placitum, quoniam & ipſa deformis & vetula, ut multorum Deorum mater, exſecuit, ut Deum faceret eunuchum.* Alii ſemet caſtraſſe ipſum Atyn volunt, ut Catullus carm. 64. & Salluſt. de diis cap. 4. Gloſſ. Nom. Βιτρανος, πεπαλαιωμένος. Petron. *Veteranus latro.* MUNCK.

17 IN INVICTA LIBIDINE] MS. Leid. *etiam victâ libidine.* edd. 6. *etiam invictâ libidine.* Commel. lectio ſatis mihi proba videtur. MUNCK.

18 SEMIMASCULUM] Semivirum, ut nec converteretur in foeminam, nec vir relinqueretur. Priapum contra pulcrè penſilibus peculiatum venuſtè *nimis maſculum* dixit Auguſtin. C. D. lib. VI. cap. 9. Auctor Ovid. Vetulae : *Eunuchus porro, cum non ſit foemina, non vir, Non animal, non planta, quid eſt? non eſt ſine vitâ. Ergo quid eſſe poteſt? nihil eſſe poteſt niſi monſtrum.* MUNCK. Rem ita de Atti narrat Pauſanias lib. VII. cap. 17. p. 566. Ἑρμησιάνακτι μὲν τῷ τὰ ἐλεγεῖα γράψαντι πεποιημένα ἐστὶν, ὡς υἱός τε ἦν Καλαοῦ Φρυγὸς, καὶ ὡς οὐ τεκνοποιὸς ὑπὸ τῆς μητρὸς τεχθείη. ἐπεὶ δὲ ηὔξη.

[1] quasi montium dominam. Ideo matrem deorum, quod [2] deos nuncupari prae superbia voluerunt. Ideo in Olympo habitantes, quasi excelsos ac superbos. ideo & daemonas nuncupant secundum Homerum, [3] qui dicit, μετὰ δαίμονας ἄλλους, id est [4] post deos alios. δῆμος enim Graece populus dicitur. is dicitur unus: & quia populos subdere cupiebant, & soli super populos esse, daemones dicti sunt. Ideo & apud Romanos [5] Indigetes, [6] quasi nihil indigentes. Ergo Berecynthiam montibus praeesse dixerunt quasi [7] verni cynthos. Cynthos enim

ηὐξήθη, μετῴκησεν ἐς Λυδίαν, τοῦ Ἑρμησιάνακτος λόγῳ, καὶ Λυδοῖς ὄργια ἐτέλει μητρὸς, ἐς τοσοῦτο ἥκων παρ' αὐτῇ τιμῆς, ὡς Δία αὐτῇ νεμεσήσαντα ὗν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐπιπέμψαι τῶν Λυδῶν. ἐνταῦθα ἄλλοι τε τῶν Λυδῶν καὶ αὐτὸς Ἄττης ἀπέθανεν ὑπὸ τοῦ ὑός. καί τι ἑπόμενον τούτοις Γαλατῶν δρῶσιν οἱ Πεσσινοῦντα ἔχοντες, ὑῶν οὐχ ἁπτόμενοι. Νομίζουσί γε μὴν οὐχ οὕτω τὰ ἐς τὸν Ἄττην, ἀλλὰ ἐπιχώριός ἐστιν ἄλλος σφίσιν ἐς αὐτὸν λόγος. Δία ὕπνωμένον ἀφεῖναι σπέρμα ἐς γῆν, τὴν δὲ ἀνὰ χρόνον ἀνεῖναι δαίμονα διπλᾶ ἔχοντα αἰδοῖα, τὰ μὲν ἀνδρὸς, τὰ δὲ αὐτῶν γυναικός. ὄνομα δὲ Ἄγδιστιν αὐτῷ τίθενται. θεοὶ δὲ Ἄγδιστιν δείσαντες, τὰ αἰδοῖα οἱ τὰ ἀνδρὸς ἀποκόπτουσιν. ὡς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἀναφῦσα ἀμυγδαλῆ εἶχεν ὡραῖον τὸν καρπὸν, θυγατέρα τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ λαβεῖν φασι τοῦ καρποῦ. ἐσθεμένης δὲ ἐς τὸν κόλπον, καρπὸς μὲν ἐκεῖνος ἦν ἀφανὴς αὐτίκα, αὐτὴ δὲ ἐκύει. τεκούσης δὲ τράγος περιέπε τὸν παῖδα ἐκκείμενον. ὡς δὲ αὐξανομένῳ κάλλος οἱ μεῖζον πλέον ἢ κατὰ εἶδος ἀνθρώπου, ἐνταῦθα τοῦ παιδὸς ἔρως ἔσχεν Ἄγδιστιν. αὐξηθέντα δὲ Ἄττην ἀποστέλλουσιν ἐς Πεσσινοῦντα οἱ προσήκοντες συνοικήσοντα τῇ βασιλέως θυγατρί. Ὑμέναιος δὲ ᾔδετο, καὶ Ἄγδιστις ἐφίσταται, καὶ τὰ αἰδοῖα ἀποκόπτει μανεὶς ὁ Ἄττης. ἀπέκοψε δὲ καὶ ὁ τὴν θυγατέρα αὐτῷ διδοὺς. Ἄγδιστιν δὲ μετάνοια ἔσχεν, οἷα Ἄττην ἔδρασε. καὶ οἱ παρὰ Διὸς εὕρετο, μήτε σήπεσθαί τι Ἄττου τοῦ σώματος, μήτε τήκεσθαι. Plura de eodem cap. 20. p. 573.

1 Quasi montium dominam] Aliter fabulam interpretatur Sallust. περὶ θεῶν. cap. 4. MUNCK.

2 Deos nuncupari prae superbia voluerunt] 6. edd. *per superbiam*. Sed nec sic Latina est oratio. Suspicor scripsisse, *Deos se nuncupari* &c. MUNCK.

3 Qui dicit] *Dum dicit* MS. Leid. MUNCK.

4 Post Deos alios] MS. Leid. B. A. H. & I. *cum Deos alios*. At in margine, *cum diis aliis*. Versus Homeri exstat Iliad. A. 222. Δώματ' ἐς Αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. h. e. ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἄλλους, ut recte Scholiastes; *ad Deos alios*. Οὕτως δὲ δαίμονας καλεῖ. Παρετυμολογεῖ heic Fulgentius. Deinde δαίμων à δαίω dicitur, quasi δαήμων, ut docent Graecorum Magistri. Schol. modo laudatus: τοὺς θεοὺς, ἤτοι δαήμονας. ἔμπειροι γὰρ καὶ ἴδριες πάντων αὐτοί εἰσι. MUNCK. De Daemonibus consule Plut. de Iside & Osir. Tom. II. p. 360, 361. qui de Homero in de Orac. defectu pag. 415. ita differit Ἐμοὶ δὲ δοκοῦσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἱ τὸ τῶν δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, καὶ τρόπον τινὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν συνάγον εἰς ταὐτὸ καὶ συνάπτον ἐξευρόντες. εἴτε Μάγων τῶν περὶ Ζωροάστρην ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, εἴτε Θρᾴκιος ἀπ' Ὀρφέως, εἴτ' Αἰγύπτιος, ἢ Φρύγιος, ὡς τεκμαιρόμεθα ταῖς ἑκατέρωθι τελεταῖς ἀναμεμιγμένα πρὸς τὰ θνητὰ καὶ πένθιμα τινὰ τῶν ὀργιαζομένων καὶ δρωμένων ἱερῶν ὁρῶντες. ἙΛΛΗΝΩΝ ΔΕ' ΟΜΗΡΟΣ ΜΕ'Ν ΦΑΙ'ΝΕΤΑΙ ΚΟΙΝΩ͂Σ 'ΑΜΦΟΤΕ'ΡΟΙΣ ΧΡΩ'ΜΕΝΟΣ ΤΟΙ͂Σ 'ΟΝΟ'ΜΑΣΙ, ΚΑΙ' ΤΟΥ'Σ ΘΕΟΥ'Σ 'ΕΣΤΙΝ 'ΟΤΕ ΔΑΙ'ΜΟΝΑΣ ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥ'ΩΝ. Ἡσίοδος δὲ καθαρῶς καὶ διωρισμένως πρῶτος ἐξέθηκε τῶν λογικῶν τέσσαρα γένη, θεοὺς, εἶτα δαίμονας πολλοὺς κἀγαθοὺς, εἶτα ἥρωας, εἶτα ἀνθρώπους, τῶν ἡμιθέων εἰς ἥρωας ἀποκριθέντων. De Hesiodo v. Graev. L. H. c. 4. Homerum imitati sunt non tantum Tragici, qui δαίμονας in genere pro diis posuere. v. Schol. AEschyli Prom. Vincto. vs. 85. & Spanh. ad Aristophan. Plut. vs. 81. sed & alii poëtae. Apollonius Rhodius de Deorum matre lib. I. vs. 119. dicit Δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας. & vs. 1141. de eadem Ἀνταίη δαίμων. Lycophroni vocatur Jupiter Δρύμνιος δαίμων vs. 537. Hinc δαιμόνιος non tantum cum θεῖος jungitur. (v. Olear. ad Philostrati l. I. de Apoll. Tyan. c. 2. p. 4.) sed notat etiam quidquid a deo proficiscitur. Schol. Pindari O. Pyth. IV. 66. ad illa verba ΒΩ'ΛΑΚΑ ΔΑΙΜΟΝΙ'ΑΝ, dicit τὴν θείαν, ἤτοι ὅτι ἐξ αὐτῆς ἀποικίαι καὶ χρησμοὶ Ἀπόλλωνος, ἢ ὅτι θεὸς ὁ δωρησάμενος. Magi dicebant, juxta Aristotelem in primo de Philosophia libro, δύο εἶναι ἀρχὰς, ἀγαθὸν δαίμονα, καὶ κακὸν δαίμονα. Καὶ τῷ μὲν ὄνομα εἶναι Ζεὺς καὶ Ὠρομάσδης. τῷ δὲ Ἅιδης καὶ Ἀρειμάνιος. Vide Diogenem Laert. I. 8.

5 IN-

enim Attica lingua flos nuncupatur: [8] unde hyacinthus dicitur, quasi ἰάκυνθος, quod nos Latine solus flos dicimus, quasi omnibus perfectior. Nam & Epicharmus ita ait: [9] παγκάρπιος στέφανος, καὶ περὶ ἀκτῶν προβαίνει ἡ χρυσάλος. id est, florigera corona, atque è litoribus procedit chrysalus. Itaque florem quamvis quilibet amet, tamen [10] abscindit, ut Berecynthia in Attin fecit. [11] Athis enim Graece flos dicitur, [12] ut Sosicles Atticus in libro Theologumenon, quem adpellavit, scribit: Matrem deûm, in modum potentiae voluerunt poni: unde

5 Indigetes] Vide Festum in *Indiges*. Serv. ad AEn. XII. 794. Turneb. lib. XIX. cap. 29. Glossarium editum à Barthio Advers. lib. XXVIII. 19. *Indigetes dii, quorum nomina non audebant proferre.* Lactantius *genios* interpretatur daemonas lib. II. 14. *Omnes*, inquit, *ostiatim domos occupant, ac sibi geniorum nomen assumunt. Sic enim Latino sermone daemonas interpretantur.* Plura vide apud Tzetz. ad Hesiod. p. 41. ed. Heins. Cyprian. ad Demetr. *Consentit Plato, & unum Deum, caeteros angelos vel daemonas dicit.* Qua de re videndus Apul. in de Dogm. Plat. pag. 8. ed. Elmenhorst. Confer quae dixi ad Hyg. cap. 139. Gloss. MSS. in Virgil. I. Georg. *Indigetes qui praesunt singulis civitatibus, ut Minerva Athenis, Juno Carthaginensibus. Indigetes propriè sunt dii ex hominibus facti, quasi diis egentes. abusivè omnes generaliter, quasi nullius rei egentes. Alii indigetes propriè interpretantur, quorum proprium nomen uti indigemus, ut dii penates; item Lares, qui dii contra sonantes, quorum singularia nomina nesciuntur.* Confer omnino Athenag. Legat. pro Christian. pag. 25. Schol. Eurip. pag. 19. ed. Steph. MUNCK.

6 Quasi nihil indigentes] Hanc sententiam dudum explosit Salmasius Ex. Pl. pag. 51. qui consulendus.

7 Verni cynthos] Conjunctim 6. edd. *Bernicynthos*. MS. Leid. *Vernicantos*. Sed haec nugacissima sunt. MUNCK.

8 Unde hyacinthus] MS. Leid. *Unde & hiacynthus dicitur, quasi hios cynthos.* Unde faciendum videtur ἴος κύνθος. Ἴος enim veteribus Graecis erat *unus*. Sed nugatur Fulgentius. neque enim ἰάκυνθος, sed Ὑάκινθος Graecis dicitur. Deinde quis dixit κύνθος idem esse quod ἄνθος? Lexic. Cyrill. Ὑάκινθος ἄνθος, *vaccinium*. MUNCK. Graece dicitur ὑάκινθος, de quo flore consulendi Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1107. ac cum Pausania lib. I. cap. 35. p. 86. Schol. Theocriti Idyll. x. 28. & post eos Salmasius Ex. Pl. pag. 860.

9 ΠΑΓΚΑΡΠΙΟΣ &c.] MS. Leid. *Cintoides iste si foros probe beeris albos, id est, Floriger & coronatus atque ebrius processit Crisaltus.* Graeca videntur ita fuisse exarata: Κωθοΐδης καὶ στεφανοφόρος προβέβηκε χρύσαλος. Pro περὶ ἀκτῶν, Scriverius substituebat παρὰ ἀκτῶν. Caeterum *Chrysalus, Chryses, Chrysis, Chrysalis* servorum & ancillarum in Comoediis sunt nomina. MUNCK. De hujus loci integritate dubitat G. Cuperus in Monum. Ant. pag. 238.

10 Abscindit] MS. Leid. *abscidit* Apulej. V. Miles. *Nodum cervicis & capitis abscide.* Augustin. C. D. lib. VII. cap. 26. *Alienis manibus potius occidi, quam suis abscidi potuerunt. Abscidere* verbum est posterioris aetatis scriptoribus familiarissimum. Vide Heins. ad Prud. Apotheos. vers. 945. & quae nos notavimus ad cap. 2. lib. I. Nec tamen vetustissimis ignotum fuit, ut ostendit ad Scribon. Largum pag. 164. Rhodius. Servius in hac fabulâ à rege, qui eum stuprare vellet, amputata puero verenda scribit. MUNCK.

11 Athis Graecis flos dicitur] Immo ἄνθος non Ἄθις dicitur. Interim verum est Porphyrium voluisse Attin florem denotare ἀλληγορικῶς. Caeterum *Attis* heic habet MS. Leid. & 4. edd. quomodo & apud Servium ad AEn. IX. vers. 116. Catullum, Ovidium hoc vocabulum exaratur. *Atys* est apud Augustinum, *Atus* apud Varronem. Vet. Inscript. apud Ald. Orthogr. pag. 14. *Archigallus matris Deum magnae Idaeae & Attis* &c. Et in aedibus Petri Donati Cardinalis Caesii, ut testatur Ciofanus ad Ovid. Metam. X. *Qui colitis Cybelen, & qui Phryga plangitis Attin* &c. Capella lib. II. *Atys pulcher item, curvi & puer almus aratri.* Lege *Attis* ex MS. Leid. Bibl. MUNCK. Ciofanus ad Ovid. X. M. 104. *Attis* scribendum docet. A Pausania vocatur Ἄττης; sed ibi vide Sylburg.

12 Ut Sosicles] MS. Leid. cum 6. edd. *Sosides. d* pro *cl* posuit, opinor, librarius. Ponenda est ante haec verba τελεία στιγμή. Non enim Attici hominis est dicere Attin Graecè denotare florem. MUNCK.

unde Cybele dicitur quasi κῦδος βέβαιον, id eſt gloriae firmitas. unde & Homerus ait: ᾧ κεν Ζεὺς κῦδος [1] ὀπάζῃ. Cui Jupiter gloriam donaverat. Ergo [2] ideo turrita pingitur, quod omnis potentiae elatio ſit in capite. Ideo & leonum currui praeſidens, [3] quia omnis potentia etiam virtuti dominatur. Ideo & multiplici veſte, quod omnis potentia ornata ſit. [4] Sceptrum etiam fert, quod omnis potentia vicina regno ſit. Ob hanc rem etiam mater deûm dicta eſt. illud nihilominus oſtendere volentes, quod ſive Indigetes, ſive dii, ſive daemones apud antiquos à divitiis dicti ſunt, ergo potentia divitum mater eſt. unde & Homerus Agamemnonem conſiderans ait,

Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον.

Nec non etiam Euripides [5] conſimilans Tantalum Jovi in tragoedia Electrae ait:

Ὁ γὰρ μακάριος, κοὐκ ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος, [6] κορυφῆς.

Id

1 ὈΠΑ'ΖΕΙ] Ὀπάζοι emendaverat in libro ſuo Scriverius. Non probo. Septem locis legitur apud Homerum κῦδος ὀπάζῃ. nuſquam ὀπάζοι. Sed nec ᾧκεν in hemiſtichio iſto invenitur apud eum. Scripſit forte Fulgentius, τῷ τε, vel τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζῃ. quorum alterum Odyſſ. T. 161. alterum Iliad. P. 566. habetur. MUNCK.

2 Ideo turrita] MS. Leid. *Ideo & turrita.* Et paulo inferius, *nec non &.* Aliter haec Cybeles inſignia interpretatur Servius ad AEn. III. 113. MUNCK.

3 Quia omnis pot. e. v. d.] Serv. ad X. AEn. 253. *Ideo hoc fingitur, quod omnis feritas maternae ſubjacet affectioni, & ſubjugata eſt.* Alio modo turritam Cybeles coronam, currum & variam veſtem explicat Phurnutus de N. D. cap. 6.

4 Sceptrum etiam fert] Cum clavi etiam pingitur. Serv. ad X. AEn. 252. *Terram autem ipſam conſtat matrem Deûm eſſe. unde & ſimulacrum ejus cum clavi pingitur: nam terra aperitur verno, hyemali clauditur tempore.*

5 Consimilans] ita & MS. Leid. *Similare*, *ſimilacra*, *aſſimilare* furcillis è Latio exturbat ſummus vir Joh. Fred. Gronovius Diatrib. ad Stat. Sylv. lib. I. cap. 6. Inveniuntur tamen crebro in deterioris notae ſcriptoribus, ut forſan non tam librariis, quam eorum aevo ſint imputanda. Willeramus Paraphr. Cantici Salom. *Haec quoque non agnis, ſed conſimilabitur hoedis.* Et poſt paulo: *Forma tui colli nitet aſſimilata monili.* Ne de Apulejo nunc dicam, cujus in Indice conſulendus Elmenhorſtius, etiam in Auſonio epigr. 67. *adſimilas.* 118. *adſimilata* ediderunt nonnulli. Haud tamen ſcio quam rectè. Priore enim loco *adſimulas.* poſteriore *adſimulata* repraeſentat Stoeriana editio. *Similare* eſt ſimilem eſſe auctori Tractatus de Sinâ & Sion: *Vides ergo in Hebraicâ veritate non ſibi ſimilare.* MUNCK.

6 ΚΟΡΥΦΗ͂Σ] Hoc alterius verſus principium eſt, ut rectè obſervavit in margine libri ſui Scriverius. Κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνει πέτρον habet Euripides. Michael Pſellus in Tantali Anagoge: Δειμαίνει μὲν τὴν ὑπερτέλλουσαν πέτραν, ἥτις ἀδαμαντίνοις ὥσπερ καλωδίοις ἀπῃωρημένη, καὶ μικρόν τι τῆς ἐκείνου ὑπερανέχουσα κεφαλῆς, φοβεῖ τῷ μέλλειν κατιέναι, οὐ κάτεισι δέ. MUNCK.

7 Invideo fortunas] Vide de eâ conſtruct. Sciopp. Paradox. Litterar. Epiſt. 4. MUNCK.

8 Jovis aequalis] Imo *Jovis filius* eſt Διὸς πεφυκώς. Romanus Tragicus Diomedi laudatus lib. III. *Jove prognatus eſt, ut perhibent, Tantalus, Ex Tantalo Pelops, ex Pelope autem ſatus Atreus, qui noſtrum porro propagat genus.* MUNCK.

9 Amputet illud] *Amputetur* Leid. cod. MUNCK.

Ad

Id eſt, Beatus ille, nec [7] invideo fortunas ejus, [8] Jovis aequalis, ut dicitur, Tantalus. Ergo potentiae gloria ſemper & amore torretur, & livore torquetur: citoque abſcidit quod diligit, dum tamen [9] amputet illud, quod odit. Denique omnis nunc uſque potentia neſcit circa ſuos diuturnum ſervare adfectum: & quod amaverit cito, aut zelando amputat, aut faſtidiendo horreſcit. Ideo & Attin dici voluerunt quaſi ἦθος. ἦθος enim Graece conſuetudo dicitur. Ergo quantuſcumque amor ſit potentibus, ſtabilis eſſe non novit.

VI. *De Pſyche, & Cupidine.*

Apuleius in libris Metamorphoſeon hanc fabulam planiſſime deſignavit, dicens eſſe in quadam civitate regem & reginam, habere tres filias, duas natu majores, eſſe temperata ſpecie: juniorem vero tam magnificae eſſe figurae, [10] quae crederetur [11] Venus eſſe terreſtris. Denique duabus majoribus, quae temperata erant ſpecie, [12] connubia venere. illam vero, veluti deam, non quiſquam amare auſus, quam

Ad CAP. VI.

10 Quae crederetur] Ita & MS. Leid. & I. *Qui* A. B. H. *ut* M. L. & Beroaldus in hac fabulâ, quam Apulejo praefixit. Credo ſcripſiſſe *quo crederetur*; non quod ſit altero Latinius, ſed quia Fulgentio convenientius, qui prope innumeris locis τὸ *quo* pro *ut* uſurpat. MUNCK.

11 Venus terrestris] Muſaeus de Herone: Ἄλλη Κύπρις ἄνασσα. Et poſt paulo: νέη διεφαίνετο Κύπρις. MUNCK. Adludit ad Deam *Venerem Coeleſtem*, quae οὐ μόνον Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας, ἀλλὰ καὶ Διὸς ἐστὶ πρεσβυτέρα juxta Schol. Apoll. Rh. III. 52. qui haec addit Ἡσίοδος γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν αἰδοίων τοῦ οὐρανοῦ φησὶ γενέσθαι. De qua Pauſanias lib. I. cap. 19. p. 44. ſcribit Ἐς δὲ τὸ χωρίον, ὃ κήπους ὀνομάζουσι, καὶ τῆς Ἀφροδίτης τὸν ναὸν, οὐδεὶς λεγόμενός σφισιν ἐστὶ λόγος. οὐ μὴν οὐδὲ ἐς τὴν Ἀφροδίτην, ἣ τοῦ ναοῦ πλησίον ἕστηκε. Ταύτης γὰρ σχῆμα μὲν τετράγωνον κατὰ ταυτὰ καὶ τοῖς Ἑρμαῖς, τὸ δὲ ἐπίγραμμα σημαίνει τὴν Οὐρανίαν Ἀφροδίτην τῶν καλουμένων Μοιρῶν εἶναι πρεσβυτάτην. De cujus Veneris antiquiſſimo cultu videndus Herodotus lib. I. cap. 105. & 131. Plura de hac Venere dabunt Meurſius ad Lycophron. vs. 112. & G. Cuperus II. Obſ. I. De phraſi vide, quae dixi ad lib. II. cap. 5.

12 Connubia venere] Ἀντὶ τοῦ *evenere*, quomodo Salmaſius ſcribi heic vult ad Solin. p. 11. Dubito an neceſſaria ſit iſta correctio. Phaedrus lib. II. II. *Majus ne veniat malum.* Ovid. Eleg. de Nuce: *At poſtquam platanis ſterilem praebentibus umbram Uberior quavis arbore venit honor.* Petronius: *Magna loquor, quidvis nummis praeſentibus opta, Et veniet, clauſum poſſidet arca Jovem.* Corrigit *eveniet* Scriverius. Non accedo. Sed pro *magna* quin legendum ſit *parva* nullus dubito. Salluſt. Jug. cap. 8. *Ultro illi & regnum & gloriam venturum.* Cyprian. lib. IV. epiſt. 4. *Preſſurae iſtius tam turbidam vaſtitatem ſecundum peccata noſtra veniſſe.* Et poſt paulo: *Imo vero nec veniſſent patribus haec mala.* Columbanus Monoſtich. vers. 6. *Impleat ipſe Dei, qui vult ſua vota venire.* Vide ibi annotata à Cl. Daumio. Gregor. Dial. lib. II. cap. 5. *Cuncta, quae illi erant ventura, praenunciavit.* Hyg. Aſtron. I. cap. 8. *Quod cum veniat in hac definitione* &c. Vetus interpres Joſuae cap. XXIII. vers. 15. *Sicut ergo implevit opere, quod promiſit, & proſpera cuncta venerunt.* Adde his, quae congeſſi ad Prolog. lib. I. Accedit praeterea huc, quod ſimplex pro compoſito frequenter uſurpet hic ſcriptor. Sic *vaneſcere* pro *evaneſcere* habes lib. II. cap. 6. *crementa* pro *incrementa* lib. I. cap. 19. Nec abhorruerunt alii ab eâ enallage. *Vaneſcere* pro *evaneſcere* habes quoque apud Lactant. lib. III. cap. I. *Ferre* pro *auferre* apud Virgil. Ecl. IX. Talia ſunt & *vertere à Deo* pro avertere, *funus ferre* pro efferre, *radere nomen* pro eradere, *pilare* pro expilare;

quam venerari pronus, atque hostiis [1] sibimet placare. Contaminata ergo honoris majestate Venus, [2] succensa invidia, Cupidinem petit, ut [3] in contumacem formam severiter vindicaret. Ille ad matris ultionem adventans, visam puellam adamavit: poena enim in adfectum conversa est, [4] & [ut] magnificus jaculator [5] ipse se suo telo percussit. Itaque Apollinis denunciatione jubetur puella in montis cacumine sola [6] dimitti, & velut feralibus deducta exsequiis, pennato serpenti [7] sponso destinari. Perfecto jamque [8] choragio puella per montis declivia Zephyri flantis leni vectura delapsa, in quamdam domum auream rapitur, quae [9] pretiosa sine pretio, sola consideratione, laude deficiente, poterat [10] existimari. Ibidem vocibus sibi tantummodo servientibus, ignoto atque [11] mansionario utebatur conjugio. Nocte enim adveniens maritus, [12] Veneris praeliis obscure peractis, ut [13] invise [14] vespertinus advenerat, ita in [15] crepusculo incognitus etiam discedebat. Habuit ergo [16] vocale servitium, [17] ventosum dominium, noctur-

lare; quae in veteribus observavit Casaub. ad Spartian. p. 75. MUNCK.

1 SIBIMET PLACARE] 6. edd. *Deprecari.* unde *deplacare* facit Modius. Quod nunc moneo etiam disertim legi in cod. Leidensi. MUNCK.

2 SUCCENSA INVIDIA] Cap. 5. *Zelo succensa.* Vide ibi Notas. MUNCK.

3 IN CONTUMACEM FORMAM VINDICARET] Latinissimè dictum. Sallust. Catil. cap. 9. *Saepius vindicatum est in eos.* MUNCK. Ubi v. Cort.

4 ET (UT) MAGNIFICUS JACULATOR] Agnoscunt τὸ *ut* cum 6. edd. tum MS. Leid. Forte tamen mutandum est in *ille.* Apulej. lib. v. *Et praeclarus ille sagittarius ipse me telo meo percussi.* MUNCK.

5 IPSE SE] *Ipse sese* MS. Leid. MUNCK.

6 DIMITTI] *Desisti*, ut habet Apulejus, apud quem hoc Apollinis legas responsum lib. IV. *Montis in excelsi scopulo desiste puellam, Ornatam mundo funerei thalami. Nec speres generum mortali stirpe creatum, Sed saevum atque ferum, vipereumque malum* &c. MUNCK.

7 SPONSO DESTINARI] *Sponsa* lego cum Leid. cod. MUNCK.

8 CHORAGIO] Glossa interlinearis: *puellari vel virginali funere.* Sed in margine: *Choragium dicitur a choro, ubi puellae & infantes ludunt & cantant.* Imo choragium à χορηγῶ dictum. Proprie ea vox notat apparatum scenae, ut docet Festus. Sed quin ad alia etiam rectè transferatur, dubitandum non est. Cicero IV. Rhet. ad Herenn. *Choragium gloriae* pro apparatu. Quod si attendisset Fulgentius, non scripsisset in libello de Prisc. Serm. *Choragium dicitur virginale funus.* Sumsit id vocabulum ab Apulejo. Ita enim ille lib. IV. *Jam feralium nuptiarum miserrimae virgini choragium instituitur.* Et lib. II. *In ipso momento choragii funebris.* MUNCK.

9 PRETIOSA SINE PRETIO] Gloss. *Quam nullus dignè laudare poterat, nec aestimare quanti esset pretii.* Hausit & haec ex Apulej. Miles. lib. v. *Jam caeterae partes longè lateque dispositae domus sine pretio pretiosae.* MUNCK.

10 EXISTIMARI] MS. Leid. *aestimari.* Quod praefero. MUNCK.

11 MANSIONARIO] Gloss. *hospitali, non continuo.* MUNCK.

12 VENERIS PRAELIIS] Leid. cod. *Veneriis.* Gloss. *libidinosis.* Alterum est in Apulejo: *Primisque Veneris praeliis velitatus* &c. MUNCK.

13 INVISE] Scriverius & Tollius, *invisus.* Ita sanè in hac fabula Apulejus Miles. v. *Quidam introcessit & cantavit invisus.* Tertull. lib. I. advers. Marcion. *Mirandae virtutis opus invisaque facta.* Vetus interpres Siracidae cap. XLI. vers. 18. & XX. 32. *Sapientia abscondita & thesaurus invisus, quae utilitas in utrisque?* Gloss. Ἀόρατος, *invisus.* Chrysologus Homil. XXXVI. *Si sic rediisset invisa.* Apulej. Apolog. *Qui cum adversum me eas litteras promeret, invidit profecto cupiditate laedendi, si quid mihi ex illis fieret criminosum, id mihi secum esse commune.* h. e. non vidit, ut Pricaeus vult, quem vide. MUNCK.

14 VESPERTINUS] H. c. vesperi. Proba est

nocturnum commercium, ignotum conjugium. Sed ad hujus mortem deflendam sorores adveniunt: montisque conscenso cacumine, [18] germanum lugubri voce flagitabant vocabulum. & quamvis ille conjunx lucifuga sororios ei comminando vetaret adspectus, tamen consanguineae charitatis invincibilis ardor maritale [19] obumbravit imperium. Zephyri ergo [20] flabrantis aurae anhelante vectura ad semet [21] sororios perducit adfectus: earumque venenosis consiliis de mariti forma quaerenda consentiens, curiositatem suae [22] salutis novercam adripuit: & facillimam credulitatem, quae semper deceptionum mater est, postposito cautelae suffragio, adripuit, denique credens sororibus, se marito serpenti conjunctam, velut bestiam interfectura, novaculam [23] sub pulvinar abscondit, lucernamque modio contegit. Cumque altum soporem maritus extenderet, illa ferro armata, [24] lucernamque modii custodia eruta, Cupidine cognito, dum inmodesto amoris torretur adfectu, scintillantis olei desputamento maritum subcendit. Fugiens-

locutio. Horat. Epod. XVI. *Nec vespertinus circumgemit ursus ovile.* Epist. 6. Lib. I. *Gnavus mane forum, & vespertinus pete tectum.* Sat. 4. Lib. II. *Si vespertinus subito te oppresserit hospes.* MUNCK. Est Graecorum imitatio, qui adjectiva etiam tempus significantia pro adverbiis ponunt. Theocrit. Idyll. VII. 123.

——— Ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
Κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιηρῇσι διδοίη.

Ubi Schol. Ὁ δὲ ἀλέκτωρ κοκκύζων ὄρθριος, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ὄρθρον. Sic χρόνιος ἰδὼν]Eurip. Phaeniss. 370. & ut hic *vespertinus*, ita Graeci ἑσπέριος pro πρὸς ἑσπέραν. V. Spanh. ad Callim. H. Jov. 87. Perizon. ad AElian. X. V. H. 18. & J. Alberti ad Acta Apostol. XXVIII. 13.

15 CREPUSCULO] Pro diluculo posuit, nec sine auctoritate meliorum. MUNCK.

16 VOCALE SERVITIUM] Gloss. *Verba illius audiebat, sed ipsum non videbat.* Apulejus: *Voces ancillas habet, & ventis ipsis imperat.* MUNCK.

17 VENTOSUM DOMINIUM] Gloss. interlinearis, *instabilem.* In margine autem; *quia vento veniebat.* Unde apparet legisse glossatorem illum, *dominum.* Sed perperam, ut apparet ex verbis Apuleji modo adductis. MUNCK.

18 GERMANUM VOCABULUM] Codex Leid. *Germanam.* Gloss. vult subaudiri *per.* Sed *germanum vocabulum* pro *germanae vocabulum*, ut *sororios aspectus* pro *sororum* hoc ipso capite habes, rectè habet. *Vocabulum* est nomen, quo quis appellatur. Apulej. lib. III. Miles. *Eodem mecum vocabulo nuncupatur.* Ovid. III. Fast. 512. *Tu mihi juncta toro, mihi juncta vocabula sumes.* *Vocamen* eodem sensu usurpat Solin. cap. XI. *Quibus à sono clariore vocamen datur.* MUNCK.

19 OBUMIRAVIT] *Contemsit mariti imperium.* Gloss. MUNCK.

20 FLABRANTIS AURAE] VI. edd. & Beroald. *flagrantis.* Perperam. *Flabrare* pro *flare* posuit, ut rectè interpretatur glossa codicis Leid. *Flabra* venti sunt Apulejo. Inde *flabrare* formatum, & *flabratis* apud Prudent. Apotheos. vers. 845. Ita à *flabellum* finxit *conflabellare* Tertull. in de Spect. cap. 25. Gloss. Vet. *Flabello*, ῥιπίζω. MUNCK.

21 SORORIOS AFFECTUS] H. e. sorores. *Affectus* eleganter dici illos, quos singulari affectu prosequimur, ostensum jam aliis. Vide Savaron. ad Sidon. lib. VI. epist. 4. Livineium ad Panegyr. VII. cap. 10. Salmas. ad Volcat. Cassium cap. 7. Vetus tumulus in Catal. Pith. Lib: III. *Affectus omnes possidet iste lapis.* MUNCK.

22 SALUTIS NOVERCAM] Hostem Propert. IV. el. 5. *Et volucris nidis esse noverca suis.* Consule Indicem. MUNCK.

23 SUB PULVINAR] Ita & MS. Leid. 6. edd. *sub pulvinari.* MUNCK.

24 LUCERNAMQUE MODII CUSTODIA ERUTA] Ita & 5. edd. MS. Leid. *Lucernamque modio custodi eruta.* Mod. *lucernaque.* Quod flagitat sanè syntaxis. Forte scripserat, *Lucernaque modio custodi erepta.* Apulej. Miles. V. *Caecae tenebrae custodiâ liberatâ lucernâ.* Baptista edidit: *Lucernaque modio custodita eruta* MUNCK.

giensque Cupido, multa super curiositate puellae increpitans, domo extorrem ac profugam dereliquit. Tandem multis [1] jactatam Veneris persecutionibus postea, Jove petente, in conjugium adcepit. Poteram quidem totius fabulae ordinem hoc libello percurrere, [2] qualiter & ad infernum descenderit, & ex Stygiis aquis [3] urnulam delibaverit, & Solis armenta vellere spoliaverit, & feminum germina confusa discreverit, & de Proserpinae pulchritudine particulam moritura praesumpserit. Sed quia [4] haec saturantius Apulejus pene duorum continentia librorum tantam falsitatum congeriem [5] enarraverit, & [6] Aristophontes Athenaeus in libris, qui Dysarestia nuncupantur, hanc fabulam enormi verborum circuitu discere cupientibus prodidit: ob hanc rem supervacuum duximus ab aliis digesta nostris inserere libris, ne nostra opera aut propriis [7] exsularemus officiis, aut alienis [8] addiceremus negotiis. [9] Sed is, qui fabulam legerit, in nostra haec transeat, sciturus, quid sibi illorum falsitas sentire voluerit. Civitatem posuerunt [10] [quasi] in modum mundi, in qua regem & reginam

1 JACTATAM] *Jactata* Modius & 6. edd. nec non Beroaldus, qui praeterea post τὸ *petente* cum B. interserit *cupidinem.* MS. Leid. stat à Commelino. MUNCK.

2 QUALITER] Utuntur eâ voce non tantum Augustinus, Cyprianus, Orosius, Chrysologus, Gregorius, & id genus alii scriptores, sed & Martialis lib. I. epigr. 104. Imo Ovidius quoque I. Amor. El. VII. vers. 58. Herod. IX. vers. 128. Celsus lib. I. p. 6. MUNCK.

3 URNULAM DELIBAVERIT] *Urnulam libaverit* Mod. Sex edd. *undam delibaverit.* Perperam. Apulejus: *Sic acceptam cum gaudio plenam urnam Psyche Veneri citata retulit.* MUNCK.

4 HAEC SATURANTIUS APULEJUS] Pessimè sex edd. *Saturantius & Apulejus.* quasi *Saturantius* scriptoris esset nomen. *Saturantius* est *uberius, plenius*, ut rectè explicat glossa cod. Leid. Ad eundem modum *saturantius satisfacere* dixit in Virgil. Continent. *Satiatè dicere* Tertullianus, ut observavit Salmas. ad Solin. p. 416. Inveni & ego apud eundem Libr. de Anim. cap. 46. *Quinione voluminum satiatissimè exhibebit.* Turbare tamen τὸ *haec* mihi à primo videbatur, & pro *&* non suo loco positum, refingebamque, ne solocca esset oratio, *Quia saturantius Apulejus, & pene* &c. Nunc melius imbutus lectione Fulgentii, observo per appositionem dici *haec tantam falsitatem.* Geminum prorsus & germanum est illud in Virgil. Continent. *Saturanter haec*, inquam, *in libro physiologo, quem nuper edidimus de medicinalibus causis, & de septenario & novenario numero, omnem arithmeticae artis digessimus rationem.* Adde not. ad Prolog. Hygin. Astron. MUNCK.

5 ENARRAVERIT] Ita & 6. edd. & Beroald. Praefero tamen *enarravit*, quod exhibet cod. Leid. cum sequatur proximo membro *prodidit.* Non ignoro tamen etiam alterum posse exemplis defendi. MUNCK.

6 ARISTOPHONTES] Ita & MS. Leid. Editi partim *Aristophantes*, partim *Aristophanes.* quomodo & Beroaldus habet. MUNCK.

7 EXULAREMUS] Gloss. *abiceremus.* leg. *abigeremus. Exulare* activè sumsit. Vide not. ad Hyg. cap. 26. Victor Histor. Vandal. Lib. II. *Fratrem vero Theodoricum, post occisionem & filii, nudum atque destitutum similiter exulavit.* MUNCK.

8 ADDICEREMUS] Ita & I. sed A. *addiceremur.* M. L. H. & Beroald. *adjiceremus.* Leid. cod. cum B. *adiceremus.* Quod glossator explicat *adjungeremus.* Rectè ille quidem. Nam *adicere, conicere, subjicere* semper per i simplex exhibet ille codex. Sic in Vet. inscriptione, quam Pithoeus Catal. lib. IV. pag. 122. & Scottus Itinerar. pag. 277. publicarunt, *Centenas adicit numero crescente coronas.* Corippus Lib. I. *Exequiis adicit solito plus dona paternis.* Sen. Hercul. Fur. vers. 434. *Adice* &c. Thyest. 727. *Adicitque fratri.* Plura dixi superius cap. 4. lib. II. Arridet tamen heic magis *addiceremus.* MUNCK.

9 SED IS, QUI FABULAM] MS. Leid. *Sed dum*

ginam velut deum & materiam posuerunt. quibus tres filias addunt, id est carnem, [11] ultronietatem, quam libertatem arbitrii dicimus, & animam: ψυχὴ enim Graece anima dicitur, quam ideo juniorem voluerunt, quod corpori jam facto postea inditam esse animam dicebant. Hanc igitur ideo pulchriorem, [12] quod & à libertate superior, & à carne nobilior. huic invidet Venus, quasi libido. ad quam perdendam [13] Cupidinem mittit. Sed quia cupiditas est boni & mali, cupiditas animam diligit, & [ei] [14] velut in conjunctione miscetur: [15] quam persuadet, ne suam faciem videat, id est [16] cupiditatis delectamenta discat. unde & Adam, quamvis videat, nudum se non videt, donec de concupiscentiae arbore [17] comedit. [18] Neve suis sororibus, id est carni & libertati, de suae formae curiositate perdiscenda consentiat: sed illarum compulsamento percita, lucernam [19] de sub modio ejecit, id est desiderii flammam in pectore absconsam depalat, visamque taliter dulcem amat, ac diligit. quam ideo lucernae ebullitione dicitur incendisse, quia omnis cupiditas quantum dili-

dum is &c. Forte scripserat, *sed tamen is.* MUNCK.

10 (QUASI) IN MODUM] *Tò quasi* à Commel. cancellatum non habet Leid. cod. Agnoscunt tamen 6. edd. & Modius. MUNCK.

11 ULTRONIETATEM] *Tò αὐτεξούσιον, αὐτεξούσιον γνώμην*, ut appellat Basil. orat. II. in Adam. Finxit à *τῷ ultronius*, ut *dubietas* à *dubius* Marcellin. lib. XXII. & Haimo Homil. in diem Ascens. *Serietas* à *serius* Auson. Parental. 2. *medietas* à *medius* Macrob. II. Somn. Scip. cap. I. & Apulej. pag. 47. *Nimietas* à *nimius* Fulg. Ruspens. Epist. I. Gregor. Dial. II. cap. 25. Apulej. pag. 43. ed. Elmenhorst. Schol. Horat. I. od. 9. Sed alii *ultroneus* scribunt. Pseudo-Cypr. de Sing. Cleric. *Nisi ultroneum se ipsum non videntibus offerat lumen.* In quo libro & *dimidietas* invenias à *dimidius*. MUNCK.

12 QUOD ET A LIBERTATE &c.] Faciunt heic cum Commel. MS. Leid. B. A. H. & I. M. autem & L. *Quod & libertate superior & carne nobilior.* Modius unâ voculâ auctius: *Quod ea & libertate* &c. Quam lectionem censeo praeferendam. *Nam à carne nobilior* dici non potest, nisi qui carnem habet. Sed anima carnem non habet. Cyprianus in de Bon. Pudic. *Generosus de patre, generosior de innocentiâ.* MUNCK.

13 CUPIDINEM] *Cupiditatem* Modius. Aliud agebat, cum hoc praeferret, nec attendit *τὸ Venus*, quod praecessit. MUNCK.

14 VELUT IN CONJUNCTIONE] Modius & 6. edd. *in conjunctionem.* Sed pro Commel. stat Leid. codex. *Conjunctio* heic est conjugium. Jungi enim dicuntur, qui matrimonio copulantur. In vetere tumulo, cujus inscriptionem exhibet Pithoeus Catal. Lib. III. *Me pater ex natâ genuit, mihi jungitur illa.* Ovid. IX. Met. 550. *Sed quae cum tibi sit junctissima, junctior esse Expetit, & vinclo tecum propiore ligari.* Forte melius *conjunctionem* heic accipias pro *concubitu.* Schol. Horat. ad lib. I. od. 23. *Jam matura & viripotens conjunctionique apta.* Eodem sensu *τὸ conjugium* venire interdum ostendimus ad Hyg. Mythol. cap. 14. MUNCK. Sic *jungi nuptiis* dixit Livius lib. IV. cap. 9. *Nobilis superior judicio matris esse, quae quam splendidissimis nuptiis jungi puellam volebat.*

15 QUAM PERSUADET] Modius, *cui persuadet.* Non est necesse. Vide notas Cl. Schefferi ad Petron. Fragment. Trag. pag. 208. Goldast. ad Dosith. pag. 46. Noster supra lib. II. cap. 5. *Quae eum persuasit.* MUNCK.

16 DELECTAMENTA DISCAT] Lege, *non discat* cum Leid. cod. MUNCK.

17 COMEDIT] *Comedat* Mod. & MS. Leid. MUNCK.

18 NEVE SUIS SORORIBUS] Modius: *Jubet ergo Cupido, ne Psyche suis sororibus* &c. MUNCK.

19 DESUB MODIO] Modius, Leid. cod. & Beroald. divisim, *De sub modio.* Sed hoc parum refert. Vet. Interpr. Luc. XVII. 24. *Sicut fulgur coruscans de sub coelo.* Ambros. Hexaëm. lib. I. cap. 3. ex Jerem. cap. LI. *Peribunt à terrâ & desub*

diligitur, tantum ardeſcit, & peccatricem ſuae carni configit maculam. Ergo quaſi cupiditate nudata, & [1] potenti fortuna privatur, & periculis jactatur, & regia domo expellitur. Sed nos, quia longum eſt, ut dixi, omnia perſequi, tenorem dedimus ſentiendi. Si quis vero in Apulejo ipſam fabulam legerit, [2] noſtra expoſitionis materia, quae non diximus, ipſe reliqua cognoſcit.

VII. *De Peleo, & Thetide.*

THETIDEM [3] dici voluerunt aquam; unde & Nympha dicta eſt. Hanc Jupiter, quaſi deus, conjungit Peleo: πηλὸς enim Graece, Latine lutum dicitur. Ergo terram cum aqua commixtam volunt homines genuiſſe: unde & Jovem cum Thetide voluiſſe concumbere dicunt, & prohibitum eſſe, [4] ne majorem ſe genuiſſet, qui eum de regno expelleret. Ignis enim, id eſt Jupiter, ſi cum aqua coeat, aquae virtute exſtinguitur. Ergo in conjunctione aquae & terrae, id eſt Thetidis & Pelei, [5] diſcordia ſola non petitur: [6] illa videlicet cauſſa, quod concordia eſt utrorumque elementorum, ut homo gignatur. Nam & [7] competentia ipſa indicat, quod [8] Peleus ut terra, id

deſub coelo iſto. Cyprianus Sermon. de Chriſti Nativ. *David de poſt foetantes accipitur.* Quae verba ſumſit ex Vulgat. vers. Pſal. LXXVII. vers. 76. Interpretes LXX. Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν. Tantum non ad verbum totum pſalterium Latinum ex verſione τῶν ό eſt expreſſum. Inſcript. Vet. apud Gruter. pag. 717. *Ab ante oculis.* Flor. lib. II. 3. *Deſub Alpibus, id eſt, deſub ipſis Italiae faucibus.* Gloſſ. Perſ. ad Sat. v. vers. 12. *Deſub dextro veniens ſuper ſiniſtrum ponitur.* Sic *deſuper* apud Cyprian. ex Joan. XIX. *Nullam haberes adverſus me poteſtatem, niſi data tibi eſſet deſuper.* Apulejus Dialogo Hermetis: *Deſuper adveniens.* Vetus interpres Pſalm. XLIX. 5. *Advocavit coelum deſurſum.* Leg. Salicâ Tit. 58. *De infra illam eccleſiam aliquid tulerit.* Cyprianus orat. quam ſub diem paſſionis ſuae dixiſſe fertur: *Tege me ab ante metum domini.* Et in libello de Sing. Cleric. *Si de foris expugnans vix muris expellitur.* Pſalm. XLIV. 15. *Omnis gloria filiae regis ab intus.* Marc. VII. 23. *Omnia haec mala abintus procedunt.* Lucas Euang. cap. XI. apud Chryſol. Serm. 39. *Et ille deintus reſpondeat.* Noſter libello de Priſc. Serm. *Eo quod de intus promant.* Vide ibi plura, & apud Voſſium de Vit. Serm. p. 801. MUNCK.

1 POTENTI FORTUNA PRIVATUR] Modius: *potenti virtute privatur.* MS. Leid. *Potenti fortunâ nudata.* Putes ſcripſiſſe, *potenti fortunâ nudatur.* Horat. I. Epiſt. 3. *Furtivis nudata coloribus.* MUNCK.

2 NOSTRA EXPOSITIONIS MATERIA] Modius: *noſtrae expoſitionis materiae, quae non diximus, reliqua conſentire cognoſcet.* MUNCK.

Ad CAP. VII.

3 DICI VOL. AQUAM] Quid Veteres per Tethyn intellexerint Gentilium theologi, docebit Spanh. ad Callim. H. Del. 17. Has nuptias poëtarum audaciſſimum eſſe figmentum jam vidit Philoſtratus, ut ad Hygini fab. 54. docui, ſed Staphylus alio modo fabulam explicat apud Schol. Apoll. Rh. IV. 816. Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίαν ἱστορεῖ, Χείρωνα, σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἔνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἄκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος, καὶ λόγους διασπεῖραι, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεὺς, Διὸς διδόντος αὐτῷ, οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἥξουσιν εἰς τὸν γάμον. ταῦτα φημίσας, παρετήρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὑδάτων ἔμελλεν ἔσεσθαι ἐπομβρία, καὶ πνεύματα ἐξαίσια. καὶ δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν, καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη,

id eſt caro; Thetis ut aqua, id eſt humor; Jupiter, qui utraque conjungit, ignis, id eſt anima. Ergo in conceptione hominis ex elementorum [9] jugalitate tres deae ([10] ut ſupra diximus) tres vitae certant. Nam & diſcordia malum aureum jeciſſe dicitur, id eſt cupiditatem: illa videlicet cauſſa, quod in malo aureo eſt quod videas, non eſt quod comedas: ſicut cupiditas novit habere, non novit frui. Omnes etiam deos Jupiter ad nuptias dicitur convocaſſe, illa de cauſſa, quod putarent pagani ſingulas partes in homine deos ſingulos obtinere. ut Jovem caput, Minervam oculos, Junonem brachia, pectus Neptunum, [11] cinctum Martem, renes & inguina Venerem, pedes Mercurium; ſicut [12] Democrites [13] in Phyſiologumenon ſcripſit. Unde & Homerus ait:

> Ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διῒ τερπικεραύνῳ,
> Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

Id eſt, caput & oculos ſimilis Jovi fulmine delectanti: Marti cingulum, & pectus Neptuno. Nam & Tiberianus in Prometheo ait, deos ſingula ſua homini tribuiſſe. Denique natum Achillem, velut homi-

φήμη, ὅτι τὴν Θέτιν ἔγημεν.

4 Ne majorem se genuisset] Vide Lactant. Placid. Argum. Met. lib. xi. cap. 7. Hygin. Aſtron. ii. 15. & fab. 54. Lactant. Firm. lib. i. cap. ii. Serv. ad Ecl. vi. 42. MUNCK.

5 Discordia sola non petitur] Majuſculâ litera à capite pingi debebat. Eridem enim intelligit. Hyg. cap. 92. *Jovis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos convocaſſe, exceptâ Eride, id eſt, diſcordiâ.* Vide ibi annotata à nobis. Eandem intellexit divam epigrammatarius lib. iv. Catal. Pith. de malis Matianis: *His contempta deûm genuit diſcordia menſa, Prodidit atque urbem bis Briſeida ſuam.* Pro *menſa* cenſeo reponendum *menſae. Diſcordium* idem quod *diſcordia.* Unde plurale *diſcordia.* Calpurnius Ecl. i. vers. 57. *Publica diffudit tacito diſcordia ferro.* MUNCK.

6 Illa videlicet causa] Modius ex ſuis libris emendat: *Diſcordia ſola non petitur, quod concordia utrorumque elementorum homo gignatur.* Barth. ad Stat. Tom. iii. 1613. caeteris ſervatis: *Quod concordiâ opus eſt* &c. Leid. codex nihil mutat. MUNCK.

7 Competentia] Gloſſ. *convenientia.* MUNCK.

8 Peleus ut terra] Modius: *Peleus eſt ut terra.* Et mox *jacit* pro *jeciſſe dicitur.* MUNCK.

9 Jugalitate] Gloſſ. *conjunctione.* Pſeudo-Cypr. de Sing. Cler. *Ut ipſa conjugalitas ignoretur.* MUNCK.

10 Ut supra diximus] Nempe lib. ii. cap. i. MUNCK.

11 Cinctum] Gloſſ. *locum vel cingulum eſſe dicebant.* Vide Iſidor. Orig. lib. xix. cap. 33. Gloſſ. Vett. Ζῶμα, *cinctum. Succinctum*, ὑπόζωμα. *Lumbare* appellat Vulg. Interpres Jerem. cap. xiii. & aliis locis. *Cinctorium renum*, & *cingulum lumborum* Eſai. cap. xi. Heic pro parte corporis accipitur, ut Ζώνη interdum apud Graecos. Vide Etymol. in eâ voce, & Junium de hac ridiculâ gentium opinione diſſertantem Animadverſ. lib. iv. cap. 12. Hinc ergo *cinctus* hominem ſtrenuum notabat Romanis, ut *diſcinctus* imbellem & ignavum. MUNCK.

12 Democrites] Lege *Democritus.* quomodo & Junius hoc loco olim legit. Notarant idem in margine librorum ſuorum Scriverius & Tollius. Solerius in de Pileo Sect. i. *Democridem* perperam nominat. *Democritus Phyſicus* dicitur à Vitruvio lib. ix. cap. 7. MUNCK.

13 In Physiologumenon] Subaudi *libris.* Sic lib. ii. cap. 10. *Unde & Ovidius in Metamorphoſeon ait.* MUNCK.

hominem perfectum, mater in aquas intinguit Stygias, id est durum contra omnes labores munit. solum ei [1] talum non tinguit, [2] nihilominus illud physicum significare volentes, quod venae, quae in talo sunt, ad renum & femorum, atque virilium rationem pertineant. unde & aliquae venae usque ad pollicem tendunt. [3] quod tractantes & physici, & mulieres ad obtinendos partus, & [4] ischiadicos eodem [5] phlebotomant loco. Nam & [6] emplastromentaticum, [7] quem ĩisidem Aphricanus [8] iatrosophistes vocavit, pollici & talo inponendum praecepit. Nam & Orpheus illum esse principalem libidinis indicat locum. Nam denique [9] in enterocelicis in iisdem locis cauteria

1 Talum non tinguit] Vide Hygin. cap. 107. & quos ibi laudamus auctores. *Tò tinguere* pro *tingere*, ut *unguere* pro *ungere* archaicum est, ut ex Varrone, Celso, Catone, & aliis ostendit Rhodius ad Scribon. Largum p. 125. Sic *urguet praesentia Turni* ex Virgil. adducit Vetus Comment. Juvenal. ad Sat. xiv. vers. 63. Idem ad vers. 280. ejusdem Satyrae, *Ut si ferrum candens in aquâ tinguas.* Schol. Horat. od. 23. lib. iii. *Tinguet cervice secures pontificum.* Chrysologus Sermon. vii. *Ungue caput tuum.* Tertull. de Res. carnis cap. 8. *Caro unguitur, ut anima consecretur.* Et de Monog. cap. 7. *Qui in Christo tinguuntur, Christum induerunt.* MUNCK.

2 Nihilominus illud] Modius: *Per hoc nihilominus* &c. MUNCK.

3 Quod tractantes et physici] Gloss. *quam rem exponentes.* Forsan non malè. *Tractare* est docere. Cyprian. lib. iv. epist. 21. *Quod collectam fraternitatem non videat, nec tractantes episcopos audiat.* Praefat. exhortat. ad Martyr. *Ut non tam tractatum meum videar tibi misisse, quam materiam tractantibus praebuisse.* Inde *tractatores* dicti expositores & interpretes in Exposit. Symboli, quam eidem adscribunt nonnulli. Chrysol. Serm. xi. *Sermonis nostri & tractatus repleatur & habeatur intentio.* h. e. expositionis. Sed Schottus Observat. lib. i. cap. 7. legit, *Quod tractantes inde Physici.* Mallem, si quicquam sit mutandum, *Quod tractantes eas physici.* h. e. ob quod tractantes eas venas. Ausonius epigr. 72. *Tractavitque manum victuri, ni tetigisset.* *Tentare venas* Ovid. dicit in Fab. Pygmalionis Met. x. lib. & Sueton. Tib. cap. 72. Esset ergo *tractare* heic ψηλαφᾶν. Gloss. Nomicae: Τραχηλίζεται, ψηλαφᾶται. Physicos dici medicos nihil mirum. *Nam morborum curatio & rerum naturae contemplatio sub iisdem auctoribus nata est*, ut loquitur Celsus Praefat. lib. i. Hinc ergo noster Continent. Virgil. *Physiologum librum* appellat, quem de medicinalibus causis ediderat. MUNCK.

4 Ischiadicos] Ἰσχιαδικοὺς Graeci appellant. Aliter *Ischiaci* dicuntur, quomodo *Ischiacos* heic repraesentant 4. antiquae edd. Vide Gell. lib. iv. cap. 17. Sunt autem ἰσχία τὰ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ἐξ ἑκατέρων τῶν μηρῶν ὀστᾶ, ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἰσχίον ὀστοῦν, ut ait Schol. Theocrit. ad Eid. vi. Sed MS. Leid. habet *Sciaticos.* Gloss. *Scia enim femur dicitur, unde sciatici, qui ibi infirmantur.* Atque ita omnino credo scripsisse Fulgentium. Nam & Theodorus medicus *sciaticum morbum* dixit pro *Isciadicum.* *Sciaticam* vocat interpres Byngizlae. *Ischiam* Apulej. cap. 23. Sic *schias* pro *ischias* est apud Capellam, & χίον pro ἰσχίον in Vett. Glossis, observante Vossio in Commentariis de vitiis Sermon. & Salmas. ad Pall. Tertull. p. 133. Ad eundem modum *scara* pro ἐσχάρα dicitur à junioribus medicis. *Strio* pro *histrio* in Glossis Isidori. *Spania* pro *Hispania* in Chron. Gothorum Isidori, Anonym. Cosmogr. p. 37. ed. Godofr. Plutarch. libell. de Fluv. Stephanum de Iberiâ, & in Epistol. Paul. ad Roman. cap. 15. Tale etiam est *stera* pro *hystera*, de quo Reines. ad Fragm. Petron. Tragur. Caeterum *sciasin* vocat morbum Ischiacorum Macer ille nescio quis lib. i. cap. 2. *Sic sciasin curat, sic sumptum menstrua purgat.* cap. 8. *Sciasin quam Graeco nomine dicunt.* Eodem capite & *steram* pro *hysteram* habes: *Dicitur atque sterae causas siccando juvare.* Ut & cap. 3. *Conjuncto sibi sterae si subditur herba.* Unde *stericus* pro *hystericus* cap. i. *Duritias levat stericas pellitque tumores.* Quae loca pessimè corrupit Cornarius. Certè ignorantia istiusmodi antiquae scripturae corrupit Petronium in Fragm. Trag. pag. 50. ubi editur: *Cum essem adolescentulus cantando paene phthisicus factus sum. Quid saltare? quid diverbia? quid tonstrinum? quando parem habui, nisi unum Appelletem?* Lege, & distingue cum Nob. Heinsio: *Quid*

ria ponenda praecipiunt. Ergo monstrat quod humana virtus, quamvis ad omnia munita, tamen libidinis ictibus subjacet patula: unde & ad Lycomedis regiam [10] datur [ut nutriatur.] quasi ad luxuriae regnum. Lycomeden enim Graece quasi [11] γλυκὺ μηδὲν, id est dulce nihilum. Omnis enim libido & dulcis est & nihil est. Denique & amore Polyxenae perit, & [12] pro libidine per talum occiditur. Polyxene enim Graece multorum peregrina dicitur: seu quod amor peregrinari faciat mentes ab ingenio suo, seu quod apud multos libido ut peregrinabunda vagetur.

VIII.

Quid saltare? quid diverbia? quid toni? histrionum quando parem habui, nisi unum Apelletem? De tonis Musicis agunt copiosè, qui ex professo veterum hanc artem illustrant. Ad cantum, de quo agitur, non magis facit tonstrinum, quam ad lyram asinus. Caeterum vocabulis illis, quibus licentiosè syllabas detractum ivere nonnulli, accenseri etiam δάσκαλος debet pro διδάσκαλος, de quo Meursius videndus in Glossar. p. 114. *Conia* pro *Ciconia*, quo Praenestinos usos significat Plautus Truc. act. III. sc. 2. *Syria* pro *Assyria*, quod passim obvium. Etiam indifferenter usos veteres observavi ἀσαφὶς & σαφὶς, στάχυς & ἄσταχυς, ἀσκολῶπαξ & σκολῶπαξ. unde Nemesianus, sive alius auctor est fragmenti de Aucupio: *Praeda est facilis & amoena scolopax.* Nisi poëta in syllabae modulo peccavit, scribendum in Aristotele & Hesychio σκολῶπαξ pro σκολόπαξ. Apud illum Histor. Animal. lib. IX. cap. 26. invenio etiam ἀσκολώπας. Corrigit Casaubonus ὁ σκολώπας vel ὁ σκολόπαξ. Immo scribendum ἀσκολῶπαξ. MUNCK.

5 PHLEBOTOMANT] Φλεβοτομοῦσι, venam incidunt. Vide Voss. lib. IV. cap. 16. Vit. Sermon. MUNCK.

6 EMPLASTROMENTATICUM] Correxit pridem Junius Animad. lib. IV. cap. 3. *Emplastron entaticon.* Quam hominis illius doctissimi conjecturam insigniter asserit Leid. codex, in quo disertim legitur *emplastrum entaticum. Entaticum* est quod facit arrigere. Ἐντατικὸν enim γεννητικὸν μορίον dicitur. Eusebius Praepar. Euangel. lib. II. pag. 32. ed. Steph. Εἰκόνας φαλλῶν ἐντεταμένας. Tzetzes in Lycophron. pag. 44. Οἷνος ἐντείνει τὰ μορία παιδογόνα. Paulus AEginet. pag. 290. lib. VII. Ἐντατικὸν. Σατυρίου, αἰδοίου ἐλαφείου &c. MUNCK.

7 QUEM STISIDEM] MS. Leid. *quod stiside.* Scripserim, *Quod stisiden*; ut τὸ *emplastrum* neutro genere posuerit, de quo Gellius lib. XVI. cap. 7. Dictum παρὰ τὸ στύειν, τουτέστιν ἐντείνειν τὸ αἰδοῖον. Vide Junium. Ego aliquando volebam Isidem. quo nomine memineram emplastri genus quoddam vocari à Scribonio Compos. 206. Sed rectè στυσίδην Junius. Hesych. Ἀναφλᾶν, χειρουργεῖν τὸ αἰδοῖον, οἱ δὲ στύειν &c. Στυλῶσαι est Etymol. magno in eodem verbo. MUNCK.

8 IATROSOPHISTES] Multum variant editi. MS. Leid. *Hiatrosophistes.* Unde apparet rectum esse *iatrosophistes.* Ἰατροσοφιστὴς dictum, ut ἰατροτέχνης apud Aristophanem. MUNCK.

9 IN ENTEROCELICIS] MS. Leid. *& enterocelicis.* Quod praeferam. Intelligit ramicosos. Gloss. Vett. ἐντεροκήλη, *ramex.* Martial. X. 56. *Enterocelarum fertur Podalirius Hermes.* Lib. XII. 70. *Atque olei stillam daret enterocelicus unctor.* Alia est *hydrocela* apud eundem Lib. XII. 84. MUNCK.

10 DATUR (UT NUTRIATUR.)] Duo postrema vocabula non agnoscit cod. Leid. Praeterea rectius foret *mandare.* Vide not. ad Hygin. cap. 3. & 72. Sed *dare* pro *ablegare* ei donemus, ut *edere* pro relegare & ejicere usurpavit Hyginus cap. 192. MUNCK.

11 ΓΛΥΚΥ' ΜΗΔΕ'Ν] MS. Leid. *Licomedon enim Graecè quasi Cliconmedon.* Videtur & heic more suo depravasse Graeca vocabula. MUNCK.

12 PRO LIBIDINE] H. e. *propter libidinem.* Schol. Horat. ad Lib. IV. od. 12. *Pro stupro Philomelae ad vindictam.* Et sic saepissimè infimae aetatis scriptores. Vide Eugesippum pag. 110. ed. Allatii. Gregor. Dialog. lib. II. cap. 19. Isidor. Orig. XIV. 7. & in libello de Praelat. Lactant. Firm. lib. III. cap. 19. & 27. aliosque. Notavi eandem locut. ad Lact. Argum. Met. Ovid. lib. VI. fab. 5. ubi & exempla quam plura adduxi. MUNCK.

VIII. [1] *De Myrrha, & Adoni.*

MYRRHA patrem suum amasse dicitur, cum quo [2] ebriato concubuit. cumque eam pater utero plenam resciisset, crimine cognito, eam evaginato coepit persequi gladio. [3] Illa in arborem myrrham conversa est. quam arborem pater [4] gladio percutiens, Adon exinde natus est: Quid vero sibi haec fabula sentiat, edicamus. Myrrha genus est arboris, de qua succus ipse exsudat: haec patrem amasse dicitur. Istae enim arbores in India sunt, quae solis caloribus [5] crementantur. Et quia patrem omnium rerum solem esse dicebant, cujus opitulatu cuncta [6] germinum adolescit maturitas; ideo & patrem amasse

Ad CAP. VIII.

1 DE MYRRHA] MS. Leid. *Fabulae Myrrhae & Adonis.* MUNCK. Memoriae lapsu citat Munck. ad Hygini fab. CLXIV. *Minerva* pro *Myrrha.*

2 EBRIATO] Laberius: *Homo ebriatus somno sanari solet.* Leo Papa libell. de conflictu virtut. & vit. *In monte autem securitate torpens, ebriatus cum filiabus peccavit.* MUNCK.

3 ILLA IN ARBOREM] Modius: *At illa in arborem.* Sed pro vulgatâ lectione stat & Leid. cod. & Hygin cap. 164. MUNCK.

4 GLADIO PERCUTIENS, ADON EXINDE &c.] Modius: *Quam arborem pater gladio percussit, & inde Adonis natus est.* Fateor Latinius fore. Sed Commel. lectionem cum 6. edd. & MS. Leid. tum & Hygin. cap. 164 [illegible] Hygino persuasissimum habeo hanc laciniam ex Fulgentio adsutam. De eme[n]datione Modii ne de nihilo dubitare videar, ecce & lib. II. cap. 9. *faciens* dixit pro *cum fecisset.* cap. 17. *affectans* pro *cum affectasset.* Similiter huius tertii libri cap. 2. *videns* pro *cum videret*, oratione non minus soloecâ. Deinde *Adon* usitatissimum est infimi aevi scriptoribus. Fortunatianus de vitae ine[x]titudine: [illegible] *nec surrexisset Adon.* Capella lib. II. *Biblius Adon.* *Ado* est Varroni Sat. περὶ ἐξαγωγῶν. *Sic ille puellus Veneris apri dente Ado cecidit cruentus olim.* Ita emendat Carrio lib. II. Antiq. Lect. cap. 15. De Fabula [illegible] in Lycophron. p. 133. Οὕτως [illegible] φλοιοῦ, [illegible] τὸν Ἄδωνιν. MUNCK.

5 CREMENTANTUR] Ita & Leid. codex. Sed *cremantur* alii. Lego *crenantur* h. e. inciduntur. *Crena* enim, κρήνη Graecè, est incisura. MUNCK.

6 GERMINUM ADOLESCIT MATURITAS] Gloss. *crescit fructus. Adolescens quando scribitur per e participium est, quando per u nomen est.* Nugae. Pro *maturitas* Baptista Pius, cujus editio praefert *nativitatis*, Annot. Poster. Syllog. III. cap. 145. legit *nativitas*. quomodo & A. H. & I. exhibent. MUNCK.

7 CREPANS] Σχισθεῖσα Lucas Act. Apost. I. vers. 18. Ἐλάκησε μέσος. Vulgatus interpres, *crepuit medius.* Vide ibi Pricaeum. MUNCK.

8 RHAGADES EFFICIT] Gloss. *fissuras.* Rectè. Quamobrem pro *scissuris hiantibus* mox legere malim *fissuris.* Nam ῥήγνυμι est *findi.* Ovid. X. Met. 512. *Arbor agit rimas: & fissa cortice vivum Reddit onus.* Isidor. lib. IV. cap. 7. *Rhagades dicuntur, eo quod fissurae sint rugis collectae circa orificium.* Scribon. Largus Compos. 223. *Lipara rubra facit ad fissuras ani diutinas, quas ῥαγάδας dicunt.* Macer lib. I. cap. 19 *Ani fissuras, quas appellant rhagadias.* Plin. lib. XXIX. 2. *Medetur & vulvae inflammationibus & rhagadiis.* *Rimas* & *fissa* appellant aliter Celsus & Plinius, ῥήξεις & ῥαγάδας Graeci. Vox *scissura* non tamen aliena est à Latio. Reperitur apud Apitium lib. VI. cap. 5. apud Cyprian. Homil. de Resurrectione Christi, Vet. Interp. Esai. cap. II. vers. 21. MUNCK.

9 SUCCUM DESUDAT] Apuleius Apolog. p. 313. ed. Elmenh. *Vinolentum sudorem in balneo desudare.* Pallad. Januar Tit. 15. *Noxium desudet humorem.* Ambros. Hexaëm. lib III. 15. *Dy[n]arem quoque balsami guttam odorata orientis ligna sudare produntur.* Μεταφορικῶς Cassian. Praefat. de Institut. Coenob. *Multa jam opuscula desudarunt.* Justin. lib. XXXVI. 3. *Balsamum sudant.* P[ersi]us Sat. V. *Sudare deunces.* Isidor. Orig. XVII. 7. *Nos piceam*

amaſſe dicitur: dumque grandioris jam fuerit roboris, ſolis ardoribus [7] crepans, [8] rhagades efficit, per quas [9] ſuccum deſudat, [10] quod myrrha dicitur: & redolentibus lacrymoſa guttulis, fletus ſuaves ſciſſuris hiantibus jaculatur. unde & Adonem genuiſſe fertur. Adon enim Graece ſuavitas dicitur. Et quia haec ſpecies odore ſuavis eſt, Adonem dicitur genuiſſe. Ideo autem eum Venerem amaſſe dicunt, quod [11] hoc genus pigmenti ſit valde fervidum. Unde & Petronius Arbiter ad libidinis concitamentum myrrhinum poculum ſe bibiſſe refert. Nam & [12] Sutrius comoediarum ſcriptor introducit Glyconem meretricem dicentem: [13] Myrrhinum mihi adfers, quo virilibus armis occurſem fortiuſcula.

I X.

piceam dicimus, eo quod picem deſudat. Et poſt paulo: *Hujus fructus oleum deſudat, cortex reſinam, quae maſtix appellatur.* Prudent. Hym. Cath. VIII. *Jam ſtillat ilex arido Sudans amomum ſtipite.* & v. *Illic & gracili balſama ſurculo Deſudata fluunt.* Columell. lib. X. *Nec ſtrenua toxica ſudat.* Plinius de arboribus myrrhae lib. XII. 15. *Sudant autem ſponte prius, quam incidantur, ſtacten dictam, cui nulla praefertur.* Plura dixi ad Prolog. & cap. 15. lib. I MUNCK.

10 QUOD MYRRHA DICITUR] Debebat ſequi *qui.* An neutro genere repetit, quod maſculino erat dictum? Claud. Mam. de Stat. Anim. lib. I. cap 26. *Ad iſtam, quod unus Deus ſumus tu homo factus es, trinitatem.* Et ſic ſaepiſſimè ille. Noſter Contin. Virgil. *Non eſt aliquid peſſimum, nec accidentia extrema, quod non pertulerit.* Lactant. lib. II. cap. II. *Humore illo terrae, quod alimenti gratia miniſtrabat.* Chryſologus Homil. XXVI *Lapidem ſine manibus abſciſſum, quod eſt Chriſtus.* Feſtus in ANUS. *Vel quod jam ſit ſine ſenſu, quod Graecè νοῦς dicitur.* Ita MS. Leid. Vetus interpres Coſmogr. Anonym. à Godofred ed pag. 21. *Carta, quod ipſa faciens* &c. Confer Scal. Ind. Inſcript. Gruter. *Genus pro Genere.* & Gronov. Obſervat. lib. III. cap. 2. ubi multus eſt in hujus locutionis ratione explicandâ. Loquuntur & Graeci ita nonnumquam. Lucianus Somnio: Καὶ τὴν ψυχὴν, ὅπερ σοι κυριώτατόν ἐστι, κοσμήσω. Pallad. Februar. Tit. 29. *Ὀπὸν κυρηναϊκὸν, quod Graeci ſic appellant.* MUNCK. Melioris aevi ſcriptores ſaepiſſime ita locuti. Conſule celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. I. fab. 8. vs. 10. & ad lib IV. fab. I. vs. 5

11 HOC GENUS PIGMENTI] Pigmenta ſunt unguenta & odores, recenſenturque inter medicamenta. Aquilinus, ſive Damianus it, Hymn. *Pigmentorum ſpirat odor, Liquor & aromatum.* Plin. lib. XXIX. cap. I. *Quod venenum eſſe docebimus inter pigmenta.* Vetus interpres Siracidae cap. XXXVIII. 8. *Unguentarius pigmenta faciet ſuavitatis.* Gloſſ Vett. *Pigmentarius*, μυρεψώλης, φαρμακοπώλης, καὶ μυρεψός. Siracid. cap. XLIX. vers. I. Ἐσκευασμένον ἔργῳ μυρεψοῦ. Interp. Vet. *Opus pigmentarii* Firmicus Aſtron. VIII. cap. 25. *Thurarios faciet, vel pigmentarios ſeu pharmacopolas.* Schol. Perſ. Sat. I 43. *Per ſcombros ſignificat ſalſamentarios, per thus pigmentarios. Drogiſtam* vulgo a pellari rectè notavit Rhodius ad Scribon p 62. Gregor. Dialog. *Cum medicus & pigmentarius ad aperiendum eum, atque condiendum eſſet quaeſitus.* Pigmentarius autem idem qui myropola. Noſter Expoſ. Priſc. Serm. *Myropolae ſunt, qui pigmenta vendunt, ut pigmentarii. Pigmenta medicinalia* appellat Tertull. de Idol. cap. II. *Odora pigmenta* Macrob. Praef. Saturnal. *Odorata pigmenta* Chryſolog. Serm. XXXI. Hinc *pigmentatus fumus* dicitur odor, quem ſpirant aromata. Willeramus Paraph. Cant. Salom. *Aut pigmentato conſurgens virgula fumo.* Vulgat. Interpr. cap. III. 6 *Pulverem pigmentarium* vocat. In Gr. eſt κονιορτοῦ μυρεψοῦ. Confer Iſid. Orig. IV. cap. 2. & XVII. 9. Gloſſ. Perſ. ad Sat. I. MUNCK.

12 SUTRIUS] *Furius* in margine Tollius. Sed Sutrii Piſcatoriam laudat etiam in libello de Priſc. Serm. voce *Simpolones.* Vide ibi plura. MUNCK.

13 MYRRHINUM] Vide Hadrian. Junium Animadverſ lib. V. cap. 19. Plin. lib. XIV. cap. 14. & ibi commentatores. MUNCK. Conſule inprimis Celeb. J. Perizon. ad AElian. XII. V. H. 31.

IX. *De Apolline, & Marſya.*

Minerva ex oſſe tibias invenit; [1] de quibus cum in convivio deorum ceciniſſet, ejuſque tumentes buccas dii omnes inriſiſſent, illa ad [2] Tritonam paludem pergens, in aqua faciem ſuam ſpeculata, dum turpia adjudicaſſet [3] buccarum inflamina, tibias jecit. quibus Marſyas repertis, doctior factus, Apollinem concertaturus de cantibus provocavit. [4] Sibi Midam regem judicem deligunt: quem Apollo [5] cur non recte judicaſſet, aſininis auribus [6] depravavit. Ille criminis ſui notam tonſori tantum oſtendit, [7] praecipiens ei, ut ſi [8] crimen [ejus] celaret, eum participem regni efficeret. Ille in terram fodit, & ſecretum domini ſui [9] in defoſſo terrae dixit, [10] & operuit. In eodem loco calamus natus eſt: unde ſibi paſtor tibiam faciens,

Ad CAP. IX.

1 De quibus] Ita & B. A. H. & I. cum MS. Leid. Redundat illud *de* non ſine auctoritate veterum, ut oſtendimus jam ſuperius. MUNCK.

2 Tritonam] Ita rectè MS. Leid. cum Commel. Perperam *Tritonem* 6. edd. *Tritona* pro *Triton*, ut *Sirena* pro *Siren*, *Gorgona* pro *Gorgon*, & infinita alia, de quibus cum alii, tum & nos abunde in praecedentibus. Sed *Triton* amnis eſt, palus *Tritonis* Melae cap. 7. lib. I. Quod firmat Hieron. Chron. Euſeb. Dionyſius pag. 38. ed. Steph. ubi vide Euſtath. Putes ſcribendum *Tritonidam*. Ad quem modum *Chalcida* pro Chalcis, *Itonida* pro Itonis, *Chlamyda* pro Chalmys, aliaque complura veteres dixerunt. MUNCK. Audi Schol. Euripidis in Alceſt. vs. 346. Λιβύων ἢ τὸν αὐλὸν φησίν. ἐκ γὰρ τῶν ἐν Λιβύῃ λωτίνων λεγομένων καλάμων ὁ αὐλὸς γίνεται, ἢ ὅτι ἐν ΤΡΙΤΩΝΙ τῷ ποταμῷ τῆς Λιβύης εὑρέθη. Forſan *Tritoniacam paludem* legendum quomodo Lact. Narrat. fab. XV. 26. *In Pallene, urbe Tritoniacae paludis, attactu vertuntur homines in volucres.*

3 Buccarum inflamina] Modius: *biamenta buccarum, in flumen tibias jecit.* Sanè *influmina* exhibet quoque cod. Leid. licet à ſecundâ manu, cum M. & L. Sed B. A. H. & I. faciunt cum Commelino. Demſterus ad Roſinum p. 54. ex ſuo MS. ita ut Modius, etiam locum reſtituit, niſi quod pro *jecit* repraeſentat *abjecit*. *Projecit* conjicit in ſuis ad me literis doctiſſimus ille Senator Guil. Goeſius. Ego lectionem Commelinianam non deteriorem putem quavis aliâ, modo legas *abjecit* vel *projecit* ἀντὶ τοῦ *jecit*. quanquam nec hoc abſurdum. Ita *ſorbere* pro *abſorbere* legas apud Ovid. lib. IX. Met. 172. *Mandare* pro *amandare* apud Hyg. cap. 184. Confer quae dicta ſunt nobis ſuperius cap. 6. Adhaec non ſatis rectè *biare* dicuntur buccae, quae inflantur. Hiatus eſt χάσμα. Unde χάσμα ὀδόντων h. e. rictus, leoni tribuit Anacreon, de quo Manilius lib. IV. *Scandet malis biſcentibus orbem.* Caſſian. de Inſtit. Monach. lib. II. cap. 10. *Non oſcitatio ſomnolenta diſſutis malis & hiantibus trabitur. Inflamina buccarum* adſtruunt illa, quae praeceſſerunt, *tumentes buccas*, & quae habes inferius, *inflatas vero buccas ideo riſiſſe dicuntur*, &, *injuſtè ſufflantem.* nec non apud Hyg. cap. 165. *Quod buccas inflaret.* Quibus & illud accedit, quod minus benè flumen vocet Tritonam, modo à ſe paludem appellatam, quanquam praeter Melam & Dionyſium etiam Etymol. in Τριτογένεια fluvium faciat, ut & Feſtus in *Tritonia* vel *Tritogenia*, ut habet cod. Leid. & Solin. cap. 40. aliique. Pauſanias in Corinthiacis poſt caſum Marſyae in amnem ejuſdem nominis narrat abjectas eas tibias, & ab eodem in Maeandrum devectas, qui deinde detulerit in Aſopum. Unde de tibiâ Propertius lib. II. el. 23. *Quae non jure vado Maeandri jacta nataſti, Turpia cum faceret Palladis ora tumor.* Vides & heic *jactam* dici pro *abjectam*. Sic & ῥίπτειν pro ἀπορίπτειν Graeci. Tzetzes in Lycophron. Εἰ δ' οὐκ ὀξυδερκοῦσι, τούτους ταχὺ ῥίπτουσιν ὡς ἀλλοτρίους. MUNCK.

4 Sibi Midam] *Utrique ſibi Midam* &c. Modius. Sed Hyginus cap. 165. Muſas ſumtas ab illis

ciens, quae cum percutiebatur, dicebat, Mida rex aures asininas habet; nihilominus quod ex terra conceperat. Unde & Petronius Arbiter ait:

Sic commissa [11] *verens avidus reserare minister,*
Fodit humum, regisque latentes prodidit aures.
Concepit nam terra sonum; calamique loquentes,
[12] *Invenere Midam, qualem* [13] *conceperat index.*

Nunc ergo hujus mysticae fabulae [14] interius cerebrum inquiramus. A musicis haec reperta est fabula, ut Orpheus in Theogonia scribit. Musici enim duos artis suae posuerunt ordines, tertium vero quasi ex necessitate adjicientes, ut Hermes [15] Trismegistus ait, id est, ἢ ᾀδομένων, ἢ ψαλλομένων, ἢ αὐλουμένων. hoc est, aut cantantium, aut [1] citha-

illis judices narrat. Praeterea, non in hoc certamine, sed in altero illo, quod cum Pane habuit Apollo, asininis auribus depravatus fuit Midas. Vide Hygin. cap. 191. & quae ibi annotavi. MUNCK.

5 Cur non recte] Modius, *quod non.* Amplissimus vir Guil. Goesius propius ad veterem scripturam, *cum non.* Atque ita quoque exhibent 6. edd. ante Commel. Sed Commelinianam lectionem adstruit MS. Leid. *Cur* pro *quia* posuit non sine exemplo aliorum. Vide Heraldum ad Arnobium. MUNCK.

6 Depravavit] Gloss. *dehonestavit.* MUNCK.

7 Praecipiens ei] Modius, *promittens ei.* Sed mira videtur syntaxis, *promittens, ut efficeret.* Utitur tamen eâdem Hyginus cap. 63. *Huic fuit fatum, ut quod peperisset Acrisium tolleret.* Confer, quae notavi ad cap. 139. MUNCK.

8 Crimen ejus] Τὸ *ejus* non agnoscit Leid. cod. & mox habet, *in terrâ fodit.* MUNCK.

9 In defosso] Gloss. *in concavitate.* MUNCK.

10 Et operuit] Modius, *& terrâ operuit.* Et in seqq. *fecit* pro *faciens.* Sed vide not. ad cap. 8. MUNCK.

11 Verens] Lact. Argum. lib. xi. Met. fab. 5. *Midas quidem deformitatem suam celare volebat: sed eam vidit famulus tonsor; qui cum eam nec eloqui auderet, nec reticere posset, humum effodit* &c. Naso: *Viderat hoc famulus, qui cum nec prodere visum Dedecus auderet, cupiens efferre sub auras* &c. Hinc patere cuivis facile existimo, rectius esse *verens*, quam, quod Modius & alii derunt, *ferens.* Sarisber. Polycrat. lib. iii. cap. 12. *Si terrae secretum suum infodiat, vel arundo succrescens hoc producet in publicum, & levi flatu in auras proferet, quoniam auriculas asini Midas habet.* MUNCK.

12 Invenere] *Incinuere* Salmasius & Palmerius, in Fulgentii ille, hic in Petronii margine, emendaverant. Et rectè quidem. *Incinere* elegans verbum est. Propert. lib. ii. el. 18. *Seu varios incinit ore modos.* Auson. Epist. 23. *Depressis scrobibus vitium regale minister Credidit, idque diu texit fidissima tellus: Inspirata dehinc vento cantavit arundo.* Fabula unde orta sit narrat Conon apud Phot. cap. 1. MUNCK.

13 Conceperat] Ita & MS. Leid. In Petronianis fragmentis ediderunt *narraverat.* rectius utique & sententiae convenientius, nisi scripsit, *conspexerat.* MUNCK.

14 Interius cerebrum] MS. Leid. *Interiorem cerebrum.* Gloss. *sensum.* Ergo rectus forte ei casus *cerebrus*, ut *cymbius* apud Corippum, *lorus*, *balneus*, *coelus*, *candelabrus*, apud Petronium & alios. Adhaec *sagus*, *pandurius*, *grafius*, *metallus*, quae Vossius in de Vit. Sermon. observavit pag. 393. MUNCK.

15 Trismegistus] August. C. D. lib. viii. cap. 23. *Hermes AEgyptius, quem Trismegistum vocant.* Ammianus lib. xxi. p. 360. ed. Boxh. *Hermesque Termaximus, & Tyanaeus Apollonius* &c. Cur Trismegistus sit dictus, vide apud Suidam. Isidor. Orig. lib. viii. 11. *Hermes Graecè dicitur* ἀπὸ τῆς ἑρμηνείας, *Latinè interpres, qui ob virtutem multarumque artium scientiam Trismegistus, termaximus, nominatus est.* MUNCK.

1 Citha-

[1] citharizantium, aut [2] tibizantium. Prima ergo viva vox eſt, quae ſibi in omnibus muſicis neceſſitatibus celerrima ſubvenit. Poteſt etiam [3] lemmata ſubrigere, parallelos concordare, & [4] diſtonias mollire, & phthongos jugare, & ornare chromata. Sequitur ſecunda cithara. quamvis enim de his rebus, quas muſici [5] diſafexis dicunt, ſicut Mariandes ſcribit, multa de his faciat, tamen aliqua non inplet, quae viva vox poteſt. Limmata enim facta non erigit., [6] qui liſmata in ſe catenata non inplet. At vero tibia artis muſicae partem extremam poterit adinplere. Cithara enim ſymphoniarum gradus habet quinque, ſecundum quod Pythagoras ait, dum numerorum [7] rythmicos modulos ad ſymphoniarum adduxiſſet concordiam. Prima enim ſymphonia diapaſon, quod eſt in arithmeticis diplaſion, quod nos in Latinis [8] unum ad duos dicimus. ſecunda ſymphonia diapente, quod eſt in arithmeticis [9] hemiolius, quod nos Latine [10] duos ad tres nuncupamus. tertia ſymphonia diateſſaron, quod eſt in arithmeticis epitritos, id eſt [11] tres ad quatuor. quarta ſymphonia dicitur tonus, quod apud arithmeticos epogdous nuncupatur, apud nos [12] quinque ad quatuor. [13] Et quoniam ultra arithmeticus ordo progredi non patitur, propter novenarium limitem, quia decimus alterius ordinis primus

1 Citharizantium] Nepos Epam. cap. 2. *Citharizare & canere ad chordas.* MUNCK.

2 Tibizantium] Ita quidem etiam Leid. cod. Sed 6. edd. *tibicinantium.* Quod eſſe putem rectius. Ut *fidicino* à *fidicen*, ita *tibicino* à *tibicen.* Capella lib. IX. *Megaris ad ictum pulſus, cujus vis fidicinat.* Gloſſ. Vett. Αὐλητὴς, *flator*, *tibicinator.* Sic *tubicinare* pro tubà canere legitur in Gemmae vocabulario. Alio longè ſenſu *tibicinari* uſurpavit Tertull. de Anima cap. 38. nempe pro fulciri tibicinibus. MUNCK.

3 Lemmata subrigere] MS. Leid. *limmata.* Gloſſ. *Limmata & hemitonia idem ſunt, hoc eſt, dimidius ſonus.* Gloſſ. Capellae: *Limmata, hemi tonia.* Macrob. II. Som. Scip. cap. I. *Plato ſemitonium limma vocitavit.* MUNCK.

4 Distonias mollire] Scriverius in margine, *dittonias.* MS. Leid. *diaſtonias.* Ἴσως *Diatonias.* Diatonicum enim genus aliquanto durius, ut tradit Boet. lib. I. Muſ. cap. 21. Conſulendi de vocabulis his Muſicis Capella lib. IX. Plutarchus in libro de Muſica, Macrob. lib. II. Somn. Scip. quoſque edidit ſcriptores hujus artis Meurſius. MUNCK.

5 Disafexis] Ita & MS. Leid. A. H. & I. *diſexaphesis.* B. M. & L. *diſexaphenis.* Gloſſ. Leid. cod. *Integritas tonorum, ubi omnes ſimul conveniunt.* Forte, *diaſaphesis.* MUNCK.

6 Qui lismata] MS. Leid. *Liſmata enim facta non erigit, qui liſmata* &c. Et paullo ante, *ornare quiliſmata* pro *ornare chromata.* Locherus corrigit, *ſchiſmata.* alii *diaſchiſmata.* Ego legerim, *qui limmata.* Limmata enim intervalla & διέσεις. Vide Cenſorin. cap. 10. MUNCK.

7 Rythmicos modulos] Corrige cum Modio & MS. Leid. *arithmeticos modulos.* Confirmant eam emendationem, quae ſub finem capitis 10. leguntur. MUNCK.

8 Unum et ad duos] Ita & MS. Leid. Modius, *ad duo.* MUNCK.

9 Hemiolius] H. e. *Seſquialiter.* Gloſſ. Philox. *Seſqualtalia*, ἡμιόλιοι. Lege, *ſeſqualtera* cum Vulcano. Vel potius, *ſequialtera.* MUNCK.

10 Duos ad tres] Ita & Leid. cod. Modius, *duo ad tria.* Sed maſculina terminatione utitur in hac re etiam Capella lib. II. pag. 26. Verba ejus adſcribam, ut in tranſitu emendem: *An aliud illa ſenis dei ratio, quae mathen tetraden non tacuit, confitetur, niſi perfectae rationis numerum? Quippe intra unum, ſecundum, triademque ipſum bis binum tenet.* Lege ex Leid. codice cum editis à me collato, *intra ſe monadem, dyadem, triadem ipſum bis binum tenet.* Pergit Capel-

mus gradus eſt: contigit ergo, ut habeat quintam ſymphoniam, quae harmonia nuncupatur, id eſt octo ad novem. Nullum enim ultra numerum conjunctiorem invenies. Habet igitur muſica partes ſeptem, id eſt genera, diaſtemata, ſyſtemata, phthongos, tonos, metabolas, & melopoeias. unde & Virgilius in ſexto ait:

Nec non Threicius longa cum veſte ſacerdos,
Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina vocum.

In arithmeticis enim, quibus plenitudo formulae eſt, ut etiam in geometricis tonus. Vox vero habet gradus ſymphoniarum innumeros, quantum natura dotaverit ipſam vocem, ut habeat [14] arſis & theſis, quas nos Latine elationes & dejectiones dicimus. Tibia vero vix unam & dimidiam perficit ſymphoniam. una enim ſymphonia [15] quinque ſymphonias habet. Ergo poſt artem muſicam Minerva reperit tibias, quas omnis doctus in muſicis propter ſonorum deſpuit paupertatem. Inflatas vero buccas [16] ideo riſiſſe dicuntur, quod tibia ventoſe in muſicis ſonet: & idiomatum proprietate amiſſa, [17] ſibilet potius rem, quam enunciet. Ideo illam [18] injuſte ſubflantem omnis

Capella: *Quibus collocationibus ſymphoniae peraguntur. Nam tres ad quatuor epitritus vocatur arithmetica ratione, ac diateſſaron in Muſicis perhibetur. Item intra eum (eum intra MS.) jacent tres ad duos (duo MS.) quae hemiolios forma eſt, ſymphoniamque ſecundam, quae diapente dicitur, reddunt. Tertia ſymphonia diapaſon in melicis perhibetur, dilapſioque conficitur, hoc eſt, uno duobus collato.* Macrob. lib. II Somn. Scip. cap. I. *Hemiolius eſt, cum de duobus numeris major habet totum minorem, & inſuper ejus medietatem, ut ſunt tria ad duo.* Legendum eſſet ergo in Fulgentio non *duos ad tres*, ſed *tres ad duos*. Nihil tamen mutaverim ob ea, quae mox ſequuntur, & Cenſorinus habet cap. 10. *Ubi ponderum diſcrimen eſt ſeſquitertia proportione, quam duo faciunt ad tria collata, quod ἡμιόλιον appellant.* MUNCK.

11 Tres ad quatuor] Utitur & heic inverſo ordine Macrobius: *Eſt epitritus cum de duobus numeris major habet tonum minorem, & inſuper ejus tertiam partem, ut ſunt quatuor ad tria.* Et Schol. in Hephaeſtion. p. 12. Ἐπίτριτος ἀριθμὸς λέγεται ὁ ἀριθμόν τινα ἔχων ἐν ἑαυτῷ, καὶ τὸ τρίτον τούτου, οἷα ὁ τέσσαρα πρὸς τὰ τρία. Sed *tria ad quatuor* etiam Cenſorinus, ut & Capella, *tres ad quatuor* Quamobrem nihil neceſſe arbitror ut cum Modio reſcribamus *tria ad quatuor*. MUNCK.

12 Quinque ad quatuor] Imo *novem ad octo*. Macrobius: *Epogdous eſt numerus, qui intra ſe habet minorem, & inſuper octavam ejus partem, ut novem ad octo; quia in novem & octo ſunt, & inſuper octava pars eorum, id eſt, unum. Hic numerus ſonum parit, quem tonon Muſici vocaverunt.* Capella: *Novem vero ad octo* ἐπογδόου *numeri efficiunt junctionem.* MUNCK.

13 Et quoniam ultra &c.] Modius, *ultra quem numerum arithmeticus ordo* &c. Leid. cod. à Commel. ſtat. MUNCK.

14 Arsis et thesis] Ἀρχαΐζει. Capella lib. IX. *Arſis eſt elevatio, theſis depoſitio vocis & remiſſio.* Etiam pes in verſu recipit ἄρσιν & θέσιν. quâ de re vide Diomed. lib. III. & Terent. Maurum pag. 60. ed. Briſſaei. MUNCK.

15 Quinque symphonias habet] Modius, *quinque voces*. Gloſſ. cod. Leid. *Una ſymphonia complet quinque tonos.* MUNCK.

16 Ideo risisse dicuntur] Modius, *dii ideo riſiſſe*. Sed τὸ *dii* inter gloſſas interlineares repraeſentat cod Leidenſis. MUNCK.

17 Sibilet potius] Hinc *fiſtulam ſibilatricem* appellat Capella. Gloſſ. Iſid. *Fiſtulor, ſibilo.* MUNCK.

18 Injuste sufflantem] Gloſſ. *ſine lege chordarum.* MUNCK.

mnis quicumque est doctior ridet. unde eas & Minerva, id est sapientia, exprobrans projicit: quas Marsyas adsumit. Marsyas enim Graece, quasi μωρὸς οἶος, id est [1] stultus solus, qui in arte musica tibiam praeponere voluit citharae: unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duobus certantibus, Mida rex [2] residet. Mida enim Graece, quasi μηδὲν ἰδὼν, dicitur: quod nos Latine nihil sciens dicimus. ideo etiam & [3] asininis auribus dicitur, quia omnis discernendi ignarus nihil differt ab asino. ob hanc etiam rem & servum ejus auriculas referunt prodidisse. Ingenium enim nostrum servum habere debemus, ad omnia quae volumus obsequentem, & nostra secreta celantem. [4] Quod autem per cannam prodidit, fistulam gutturis loquen-

1 Stultus solus] Revera stultus est, qui θεομαχεῖν in animum inducit. Servius Centimetro: *Marsya cede domi tua carmina Phoebi.* Ita edidit Putschius. Sed membranae Vett. Biblioth. Leid. exhibent, *Marsya caedo dō tua carmina Phoebi flebis.* τὸ *Phoebi* delendum est, & legendum: *Marsya cede Deo, tua carmina flebis.* Est metrum *dactylicum Stesichorium constans pentametro catalecto.* Ita enim ex iisdem membranis legendum, non *acatalecto*, ut editum. MUNCK.

2 Residet] Gloss. *quasi judex.* Forte aliquis mallet *praesidet.* quod judices judicio etiam praesidere dicantur. Sanè apud Tertull. legi de Resurr. carnis cap. 14. *Substantiae humanae dijudicandae censura divina praesideat.* Sed *residere* idem, quod *sedere* est, verbum in hac re usitatissimum. Phaedrus lib. I. cap. II. *Tunc judex inter illos sedit simius.* Ovid. XI. Met. 157. *Monte suo senior judex consedit.* XIII. vers. I. *Consedere duces.* At orator stat. Quintil. Declam. 250. *Tu initium putas actionis, cum judices consederunt, cum ad dicendum surrexerit orator?* Immo & *residere* pro *praesidere* dixerant. Spartian. Adrian. cap. 12. *Pro agonotheta resedit.* Vide ibi Casaub. MUNCK. *Residet* hic locum habere nequit. forsan scripsit *desidet* licet haec significatio hujus verbi Latinis sit incognita, sed tum erit interpretatio verbi Graeci κάθημαι, quo usus erit in hac re Graecus scriptor, quem descripsit Fulgentius: κάθημαι enim proprie notat *desideo, nihil me moveo.* Aristophan. Nub. 269.

> Ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν,
> Εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε.

Et paullo ante vs. 254. dixerat.

> ΣΩ. Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
> ΣΤΡ. Ἰδοὺ κάθημαι.

Eurip. Bacch. 259.

> Εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερρύετο,
> Κάθησ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις.

Qui in Androm. vs. 669. eleganti metaphora hoc verbo utitur. Εἰ σὺ παῖδα σὴν δοὺς τῶν πολιτῶν, εἶτ' ἔπασχε τοιάδε, ΣΙΓῌ ΚΑΘΗΣ' ἄν; οὐ δοκῶ. hinc uni rei inhaerere, vacare. Aristophan. Ran. 1134.

> Χαλεπὸν μὲν ἔργον διαιρεῖν, ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
> Ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται, κἀπερείδεσθαι τορῶς,
> Ἀλλὰ μὴ 'Ν ΤΑΥΤῼ ΚΑΘΗΣΘΟΝ.

Schol. v. Μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ λόγῳ καὶ τρόπῳ τὰς ἀντιλογίας ποιεῖσθε. AElian. XIV. V. H. 43. Ὁ μὲν Πτολεμαῖος, φασὶν - - - ΚΑΘΗΣΤΟ ἐπὶ κύβοις, καὶ πεττεύων διετέλει. Hinc inprimis κάθημαι est verbum regis ad regendum populum, & declarandam voluntatem in throno sedentis proprium, quare non sine caussa hoc verbo usus AEschylus de Jove rege, quem AEschyli locum inlustratum dedit Celeb. P. Burmannus de Jove Fulgeratore cap. XIV. pag. 317. Imo & judicum in tribunali judicantium. Vid. Lamb. Bos ad Acta Apostol. XXIII. 3. & Elsner. ad Epist. I. Paulli ad Corinthios cap. 6. vers. 4. Nemini tamen hanc conjecturam obtrudo. De oratoribus stantibus, de quibus hic mentionem facit Munckerus, consulendi Casaubonus ad Theophrasti Charact. Eth. cap. 12. Meursius ad Lycophron. vs. 470. & Elsner. ad Acta Apost. cap. 5. vs. 34. Eurip. in Oreste vs. 885.

Ἐπεὶ

quendo significat. Quod vero pastor audit: [5] pastores sunt [illi] qui [6] aliena sulcando subtilius pascunt.

X. *Orpheus*, *&* *Eurydice*.

[7] ORPHEUS Eurydicen nympham amavit, quam sono citharae mulcens uxorem duxit. Hanc Aristaeus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit, & mortua est. post quam maritus ad inferos descendit, & legem adcepit, [8] ne eam conversus adspiceret. Quam conversus adspiciens, iterum perdidit. Haec igitur fabula artis est musicae designatio. Orpheus dicitur *ὡραία φωνὴ*, id est optima

> Ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος
> Κήρυξ ἀναστὰς εἶπε.

Pind. O. Isthm. VI. 81.

> Ὡς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα
> Ἕζετο.

Fulgentii verba, quae sequuntur *quia omnis discernendi ignarus nihil differt ab asino*, & Hori Apollinis dicta a Munckero adducta inlustrat Plutarchus in Sept. Sap. Conviv. Tom. II. pag. 150. Ὁ δὲ Αἴσωπος, Εἴγε (εἶπεν) εἰδείης, ὦ ξένε, τοὺς νῦν αὐλοποιοὺς, ὡς περιέμενοι τὰ νεβρεῖα, χρώμενοι τοῖς ὀνείοις, βέλτιον ἠχεῖν λέγουσιν. διὸ καὶ Κλεόβουλον ἡ πρὸς τὸν Φρύγιον αὐλὸν νεβρογόνος κνήμη κερασφόρον οὖσαν ἦγε θαυμάζειν ἐκ ταύτης κρίσεως ὥστε θαυμάζειν τὸν ὄνον, εἰ παχύτατος καὶ ἀμουσότατος ὢν τἄλλα λεπτότατον καὶ μουσικώτατον ὀστέον παρέχεται. Καὶ ὁ Νειλόξενος, Ἀμέλει ταῦτα (ἔφη) καὶ ἡμῖν τοῖς Ναυκρατίταις ἐγκαλοῦσι Βουσιρῖται. Χρώμεθα γὰρ ἤδη τοῖς ὀνείοις εἰς τὸν αὐλόν. ἐκείνοις δὲ καὶ σάλπιγγος ἀκούειν ἀθέμιτον, ὡς ὄνῳ φθεγγομένης ὅμοιον. ὄνον δὲ ὑπ' Αἰγυπτίων ἴστε δήπου διὰ Τυφῶνα προπηλακιζόμενον.

3 ASININIS AURIBUS DICITUR] Interserit Modius aliquid, & legit, *depravari dicitur*. Cur autem hoc fictum fuerit, explicat praeter Cononem etiam Tzetzes ad Lycophron. p. 204. ed. Steph. Cum Fulgentio AEgyptii faciunt, qui hominem imperitum cum denotare vellent, humano trunco caput imponebánt asininum, ut est apud Horum lib. II. Lucian. de Calumn. Τὰ ὦτα ἔχων παμμεγέθη, μικροῦ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα. Quam variè jam olim fabula illa de Midae auribus asininis explicata fuerit, discere licet ex Schol. Aristophanis in Plut. act. II. sc. I. Μίδας βασιλεὺς ὢν Φρυγίας πλουσιώτατος, ὦτα ὄνου ἔσχε. Τοῦτο οὖν παροιμιωδῶς λέγεται ἐπὶ τούτου, ἤτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν, ἢ ὅτι κώμην Φρυγίας κατέσχεν, ἥτις ὦτα ὄνου ἐλέγετο. ἢ ἐπεὶ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν ἄλλων ζώων, πλὴν μυός. Καὶ Μίδας δὲ πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας, μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι οἴνους τοῦ Διονύσου παρελθὼν ἠδίκησε, διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ὦτα ὄνου αὐτῷ περιῆψεν· οἱ δὲ, ὅτι ὦτα μεγάλα φύσει εἶχεν. &c. MUNCK.

4 QUOD AUTEM PER CANNAM &c.] Supr. lib. I. cap. 14. *Gutturis fistula, quae tereti meatum spiritalem praebet excursu*. MUNCK.

5 PASTORES SUNT (ILLI) QUI &c.] Τὸ *illi* uncis à Commel. inclusum agnoscit codex Leidensis. nec cancellari necesse est. MUNCK.

6 ALIENA SULCANDO SUBTILIUS PASCUNT] Gloss. *aliena facta indagando se reficiunt*. Pro *subtilius* Barthius conjicit, *sua utilius*. Subtiliter Hercules & forte vere. Quid tamen si legas? *aliena scrutando subtilius pascuntur*, vel *se pascunt*. MUNCK.

Ad CAP. X.

7 ORPHEUS EURYDICEN] Principium hujus capitis assutum fab. 164. Hygini. Notat heic glossator: *Eurydicen, quando per m scribitur Latinus accusativus est, cum per n Graecus accusativus est.* Stulta est observatio; sed unde discas barbarum saeculum pravâ pronunciatione seductum illa, quae in recto casu in η apud Graecos desinunt, solitum in Genitivo inflectere per *is*, &, ut ita loquar cum Ulpiano, consequenter in accusativo per *em*. MUNCK.

8 NE EAM CONVERSUS &c.] MS. Leid. *ne sese*. An scripsit ergo, *ne se conversus adspiceret*, ἀντὶ τοῦ *eam*? Hygin. cap. 60. *Rursus deorsum post se revolvitur*. MUNCK.

optima vox. Eurydice vero, profunda dijudicatio. In omnibus igitur artibus ſunt primae artes, [1] & ſunt ſecundae: ut in [2] puerilibus literis prima [3] abecedaria; ſecunda [4] nota. In grammaticis prima lectio, ſecunda [5] articulatio. In rhetoricis prima rhetorica, ſecunda dialectica. In geometricis prima geometria, ſecunda arithmetica. In aſtrologicis prima matheſis, ſecunda aſtronomia. In medicinis prima [6] gnoſtice, [7] ſecunda [vero] dynamice. In aruſpicinis prima aruſpicina, ſecunda paralyſis. In muſicis prima muſica, ſecunda apoteleſmatice. De quibus omnibus breviter rationem perſtringam neceſſe eſt. Aliud eſt enim apud grammaticos aliena agnoſcere, aliud ſua efficere. Apud rhetores vero aliud profuſa & libero curſu effrenata loquacitas, aliud conſtricta veritatiſque indagandae curioſa [8] nexilitas. Apud aſtrologos aliud eſt aſtrorum ac ſiderum curſus effectuſque cognoſcere, aliud [9] ſignificata traducere. In medicinis aliud eſt morborum agnoſcere [10] meritum, aliud infirmitatis venientem [11] concurſum mederi. In geometricis aliud formulas lineaſque depingere, aliud numeros formulis coaptare. In aruſpicinis aliud eſt fibrarum particularumque inſpectio, aliud [12] ſecundum Battiadem [13] eventuum inmuta-

1 ET SUNT SECUNDAE] Tò & non habet cod. Leid. nec 5. edd. Sunt autem ſecundae artes ipſa adyta & ſanctuaria, ut primae progymnaſmata. MUNCK.

2 PUERILIBUS LITERIS] *Literis elementariis*, ut Capitolinus in Pertinace, vel *primis elementis*, ut Horatius eas vocitat. MUNCK.

3 ABECEDARIA] Fictum vocabulum, ut *alphabetum* apud Hieron. & Plin. lib. I. MUNCK.

4 NOTA] Gloſſ. *conjunctio literarum*. Lipſius, notant. Scriverio, *elementaria*. MUNCK.

5 ARTICULATIO] MS. Leid. *artilatio*. *Articulare* eſt clarè & diſtinctè proferre. Paulinus: *Molitaque vocis Articulare ſonum*. Sed confundit Fulgentius cum Grammaticâ Grammatiſticam. Grammatiſtae eſt non Grammatici docere lectionem & pronunciationem. Vide Wouw. Polymath. cap. 5. MUNCK.

6 GNOSTICE] Explorativa. Macrob. I. Sat. cap. 20. *Sicut ait Hippocrates oportere medicum dicere de aegro*, Τάτε παρεόντα, καὶ τὰ προγεγονότα, καὶ τὰ μέλλοντα, *id eſt*, *Quae ſint*, *quae fuerint*, *quae mox futura ſint*. MUNCK.

7 SECUNDA (VERO) DYNAMICE] Illud (*vero*) non agnoſcit cod. Leid. Gloſſ. *virtus curationis*. All. edd. exhibent *mantice*. MUNCK.

8 NEXILITAS] Gloſſ. *fragilitas*. Intelligit ſyllogiſmaticum breviloquium. MUNCK.

9 SIGNIFICATA TRADUCERE] Gloſſ. *ad ſignificationem trahere*. MUNCK.

10 MERITUM] Gloſſ. *cauſas & qualitates*. MUNCK.

11 CONCURSUM MEDERI] H. e. *impetum*, ut rectè Gloſſ. Sed non rectè *mederi* cum accuſativo junxiſſe videtur Fulgentius. Ita tamen etiam Gellius lib. I. cap. 3. *Multa cum animo meo ad caſum tam anticipitem medendum conſultanti viſum eſt* &c. Servius ad Georg. I. 193. *Sanè medicor accuſativum regit, ut medicor illam rem: medeor vero illi rei dicimus. Nam medeor illam rem figuratum eſt.* Plura dixi ad Hyg. Aſtron. II. 4. MUNCK.

12 SECUNDUM BATTIADEM] Battiadem in Paredris laudat libro de Virgil. Contin. Unde Bacidem quidam facere voluerunt: de quo conſulendus Suidas, & Faber ad Lucian. Peregr. p. 74. MUNCK. *Bacidem* legit Jac. Nic. Loenſis lib. IX. Epiphyll. cap. II. de quo Bacide plura Perizon. ad AElian. XII. V. H. 35.

13 EVENTUUM IMMUTATIO] Gloſſ. *qualiter res mutantur de proſperitate in adverſitatem*. MUNCK.

14 INTERNA ARTIS SECRETA] Modius, *interno artis ſecreto*. MUNCK.

15 INFERIS TRANSMIGRATUR] Ad inferos traducitur. Vide not. ad Hyg. cap. 259. MUNCK.

16 ET QUAE APOTELESMATICA] Cod. Leid. & *quia*. MUNCK.

17 Do-

mutatio. In muficis vero aliud eft harmonia phthongorum, fyftematum, & diaftematum: aliud effectus tonorum virtufque verborum. Vocis ergo pulchritudo, delectans [14] interna artis fecreta, virtutem etiam myfticam verborum adtingit. Sed haec quantum ab optimis amatur, ficut ab Ariftaeo, (ἄριστον enim Graece optimum dicitur) tantum ipfa ars communionem hominum vitat; quae quidem ferpentis ictu moritur, quafi adftutiae interceptu fecretis velut [15] inferis tranfmigratur. Sed poft hanc artem exquirendam atque elevandam vox canora defcendit, [16] & quae apotelefmatica, phantaftica omnia praebet, & modulis tantum vi fecreta latentibus, voluptatum reddit effectus. Dicere enim poffumus, quod [17] Dorius tonus aut Phrygius, Saturno coiens, feras mulceat; [18] fi Jovi, aves oblectet. At vero fi rei expofitio quaeritur, cur hoc fiat, veftigandae rationis captus inmoritur. [19] Ideo ergo & ne eam refpiciat, prohibetur: & dum videt, amittit. Nam perfectiffimus [20] Pythagoras dum modulos numeris coaptaret, fymphoniarumque pondera terminis arithmeticis [21] per melos & rhythmos & modulos fequeretur, [22] effectus vero rationem reddere non potuit.

XI.

17 Dorius tonus] Schol. Pind. ad Olymp. I. 26. *Εἰσὶ δὲ ἁρμονίαι πλείονες δώριος, φρύγιος, λύδιος.* Schol. Horat. ad lib. IV. od. ult. *Tres modos habebant, Ionicum, Lydium & Phrygium.* Sed idem ad epod. 9. feptem numerat. Quindecim Alypius cap. I. & feqq. Confer Apulej. Florid. I. MUNCK. V. Olear. ad Philoftrat. de Apoll. Tyan. I. 30. ubi de pluribus agitur. fed cur a Scholiafte Pindari tres modo exprimantur, & a Fulgentio duo, cauffa haec eft, quia hi erant primi ac praecipui. Audi Plutarch. de Mufica pag. 1134. Tom. II. *Τόνων γοῦν τριῶν ὄντων κατὰ Πολύμνηστον καὶ Σακάδαν, τοῦ τε Δωρίου, καὶ Φρυγίου καὶ Λυδίου, ἐν ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων τόνων στροφὴν ποιήσαντά φασι τὸν Σακάδαν, διδάξαι ᾄδειν τὸν χορὸν, δωριστὶ μὲν τὴν πρώτην, φρυγιστὶ δὲ τὴν δευτέραν, λυδιστὶ δὲ τὴν τρίτην.*

18 Si Jovi] Illud *fi* exturbat Modius. Sed agnofcit Leid. cod. Nec deleri neceffe eft, fi *coeat* fubaudias ex praecedentibus. MUNCK.

19 Ideo ergo] Leid. cod. *ideo vero.* MUNCK.

20 Pythagoras] Prolixè haec narrat Macrobius lib. II. in Somn. Scip. cap. I. Adde Ifidor. Orig. II. cap. 15. Etiam Arithmeticen ejus inventum quidam voluere. Vide Meurfium Denar. Pythag. cap. I. MUNCK. V. Menag. ad Diogen. Laert. VIII. 12.

21 Per melos] MS. Leid. *Per mela & rythmos vel modulos.* Τὸ *mela* rectè habet. Capella lib. II. *Tu vatum mela dulcibus Camoenis, Et fcis Pindaricam Chelyn referre.* Et poft paulo: *Viciffimque dulcia mela geminantur.* Lib. IX. *Bis plenum omnifona cui recinunt mela.* Aufon. Parent. 27. *Cui brevia mela modifica recino.* Etiam *meli* in genitivo fingulari dixit Servius Centimetro: *Anacreonticum conftat tetrametro acatalecto, ut eft hoc: Hic finis eft, Iambe falve vindice doctor meliori.* Ita dedit Putfchius. At legendum ex membranis Bibliothecae Leid. *Hic finis eft, Iambe falve vindicis doctor meli.* Nihil verius. Iambus eft doctor meli vindicis. Sed is cafus poteft effe à recto *melus.* unde *melum* accuf. fing. Paccuvius, & *melos* eodem cafu plur. Accius & Varro dixere. *Melorum* gen. plur. eft apud Terent. Maur. p. 62. *Auctor & ductor melorum, qui duas breves habet.* MUNCK.

22 Effectus vero] Τὸ *vero* non habet codex Leid. Et rectius fanè abeft. MUNCK. De Pythagora haec Plutarchus de Mufica T. II. p. 1144. *Πυθαγόρας δ' ὁ σεμνὸς ἀπεδοκίμαζε τὴν κρίσιν τῆς μουσικῆς τὴν διὰ τῆς αἰσθήσεως. νῷ γὰρ ληπτὴν τὴν ταύτης ἀρετὴν ἔφασκεν εἶναι. Τοιγάρτοι τῇ μὲν ἀκοῇ οὐκ ἔκρινεν αὐτὴν, τῇ δὲ ἀναλογικῇ ἁρμονίᾳ, αὐταρκές τ' ἐνόμιζεν μέχρι τοῦ διὰ πασῶν στῆσαι τὴν τῆς μουσικῆς ἐπίγνωσιν.* & pag. 1147. *Τὴν γὰρ τῶν ὄντων φορὰν, καὶ τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν οἱ περὶ Πυθαγόραν καὶ Ἀρχύταν, καὶ Πλάτωνα, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρ-*

XI. *Phineus.*

PHINEUS enim in modum avaritiae ponitur: & à foenerando Phineus dictus eſt. Ideo caecus, quod omnis avaritia caeca ſit, quae ſua non videt: [1] ideo & Harpyiae cibos rapiunt; quia rapina ei aliquid de ſuo comedere non permittit. At vero quod ejus prandia ſtercoribus foedant, oſtendit foenerantium vitam rapinae ingluvie eſſe ſordidam. Sed has à conſpectu ejus [2] Zetus & Calais fugant. Graece enim ζητῶν καλὸν inquirens bonum [3] dicitur. Ideo volatici, quia omnis inquiſitio boni numquam terrenis rebus miſcetur. Ideo [4] Aquilonis venti filii, quia bona inquiſitio ſpiritalis eſt, non carnalis: ergo veniente bonitate, omnis rapina fugatur.

XII. *De Alpheo & Arethuſa.*

ALPHEUS fluvius Arethuſam nympham amavit: quam cum ſequeretur, in fontem converſa eſt. Ille [5] in mediis undis ambulans, non inmixtus, in ſinum ejus inmergitur: unde & apud inferos [6] oblivionem animarum trahere dicitur. Alpheus enim Graece quaſi ἀληθείας φῶς, id eſt veritatis lux. Arethuſa vero, quaſi [7] ἀρετίσα, id eſt nobilitas aequitatis. Ergo quid amare poterat veritas, niſi aequitatem? quid lux, niſi nobilitatem? Ideo & in mari ambulans non miſcetur, quia lucida veritas omni malorum morum ſalſedine circumdata, pollui aliqua commiſtione non novit. Sed tamen in ſinum aequiſſimae poteſtatis omnis lux veritatis dilabitur. Nam & deſcendens in infernum, id eſt in ſecreta conſcientiae, veritatis lux, malarum rerum ſemper oblivionem inportat.

FABI

ἀρχαίων φιλοσόφων ἐκ τῆς Μουσικῆς γίνεσθαι, καὶ συνεστάναι ἔφασκον.

Ad CAP. XI.

1 IDEO ET HARPYIAE] Lege, *ideo ei* cum MS. Leid. & 5. edd. Ἱστορικῶς fabulam explicat Tzetzes in Lycophron. p. 34. MUNCK.

2 ZETUS] Non probo iſtam confuſionem. Alius enim Ζῆθος, alius Ζήτης. Vide not. ad Hyg. cap. 14. MUNCK.

3 DICITUR] MS. Leid. *dicimus*. Quod ſperni non debebat. MUNCK.

4 AQUILONIS VENTI] Hygin. cap. 19. *Zetes & Calais Aquilonis venti & Orithyiae filii.* Vide ibi notas noſtras. MUNCK.

Ad CAP. XII.

5 IN MEDIIS UNDIS AMBULANS] Servius ad Eclog. x. 4. *Alii dicunt ad Arethuſam nympham Siciliae Alpheum de Elide venire per maria: ſecundum quos alibi dixit, Alpheum fama eſt huc Elidis amnem Occultas egiſſe vias ſubter mare. Alii dicunt ipſam Arethuſam jam in fontem mutatam Alpheum fugere, & de Elide ad Siciliam venire: quod nunc eſt ſecutus. Sanè dicitur quodam tempore patera aurea in Arethuſa inventa, quam Olympionicae* (leg. *Olympionices* vel mox *miſerant*) *in Alpheum miſerat; & cum Olympiae hoſtiae caeduntur, cruor earum * in Alpheum infuſus, in Arethuſam exit.* Tolle aſteriſcum, & confer quae dicit ad III. AEn. 694. Plin. lib. II. cap. 103. Lactant. Argum. Met. lib. V. fab. 10. Ammian. Marcell. lib. XV. p. 40. ed. Lindebrog. MUNCK. Conſule Pauſan. lib. V. cap. 7. pag. 390. lib. VII. cap. 23. pag. 581.

6 OBLIVIONEM ANIMARUM] Quam animae apud inferos potant. Vide Virgil. AEn. VI. 715. MUNCK.

7 ἈΡΕΤΊΣΑ] MS. Leid. *Aretheiſa*. Forte ſcripſerat, ἀρετῇ ἴσα. MUNCK.

FABI PLANCIADIS FULGENTII

V. C. LIBER DE EXPOSITIONE VIRGILIANAE CONTINENTIAE.

Isacius Tzetzes, vir doctissimè eruditus, in Commentario suo Lycophroniano:

Τὰς δὲ ἀλληγορίας εἰ μήπου τινὰς ἀναγκαίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἱστοριῶν ἐατέον, ὅτι οὐδὲ πρέπον ἐστὶ ἀλληγορεῖν ἐνταυθοῖ. Οὗτος γὰρ μυθικῶς πάντα γράφει.

Junilius Episcopus Africanus Comment. in caput 1. Genes.

Diligenter intuendum, ut ita quisque sensibus allegoricis studium inpendat, quatenus apertam historiae fidem allegorizando non derelinquat.

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

[1] DE

ALLEGORIA LIBRORUM VIRGILII

AD

CHALCIDIUM GRAMMATICUM.

EXPETEBAT quidem, [2] Levitarum ſanctiſſime, noſtri temporis qualitas grande ſilentium, ut non ſolum mens [3] expromtare deſiſſet, quod didicit, [4] quantum etiam oblivionem ſui efficere debuit quia

1 DE ALLEGORIA &c.] Veram inſcriptionem eſſe *de expoſitione Virgilianae continentiae* rectè in orâ libri ſui notaverat Scriverius. Firmant id cum coronis huic libello affixa, tum etiam illa Mythol. lib. III. cap. 6. *Poene duorum librorum continentia:* nec non quae mox ſub initium hujus ſcripti habes, *Virgilianae Continentiae ſecreta phyſica tetigi.* Et, *phyſicè trium vitarum reddidit continentiam.* Immo & iſta, *habes breviter decurſam primi libri continentiam. Continentiam* nempe dixit pro eo, quod continetur. AEthicus Praefat. Coſmogr. *De omni ejus continentiâ perlatum eſt ad ſenatum.* Apulejus Dialogo Hermetis: *De verâ rationis continentia decidiſti.* Anonymus in notulis ad hunc libellum: *Scripti libri hunc habent titulum:* Fabii Planciadis Fulgentii V. C. incipit Virgilianae Continentiae ſecundum philoſophos moralis expoſitio. Non longè abit ἐπιγραφὴ illa alterius ex Vaticanis codicibus: *Fabius Placius de Fulgentio Moralis expoſitio Virgilianae continentiae.* Gloſſ. Labb. *Continentia*, περιοχὴ, συνοχὴ, ἐγκράτεια. Prima explicatio hujus loci eſt. Retinuit Graecam vocem Auſonius, cum Argumenta Iliados & Odyſſeae Homeri *Periochas* appellavit. MUNCK.

2 LEVITARUM SANCTISSIME] I. e. diaconorum. Iſidor. Orig. lib. VII. cap. 12. *Levitae ex nomine auctoris vocati: de Levi enim Levitae exorti ſunt, à quibus in templo Dei myſtici ſacramenti miniſteria explebantur. Hi Graecè Diaconi, Latinè miniſtri dicuntur.* Confer eund. in de Offic. lib. II. cap. 8. Salvian. Praefat. ad Salonium pag. 312. ed. Pith. *Ad Levitas etiam atque presbyteros* h. e. diaconos &c. MUNCK.

3 EXPROMTARE DESISSET] Gloſſ. *expromere deſineret.* Recte. Ut reliqui Afri poene omnes, ita & Fulgentius ὑπερσυντελικὸν pro imperfecto frequenter uſurpat. Vide quae annotavi ad Prolog. lib. I. MUNCK. Codex Membranac. Voſſ. *expromere deſineret.*

4 QUANTUM ETIAM] Ἀντὶ τοῦ *verum etiam.* Conſule Indicem. MUNCK.

quia vivit. Sed quia [1] nova caritas dominatu fulcitur, & in amoris praecepto contemtus numquam admittitur; ob hanc rem Virgilianae continentiae secreta physica tetigi, vitans illa, quae plus periculi possent [2] praerogare, quam laudis. Vae inquam nobis, apud quos & nosse aliquid periculum est, & habere. Ob quam rem & [3] bucolicam georgicamque omisimus, in quibus tam mysticae sunt [4] interstinctae rationes, quo nullius pene artis in iisdem libris interna Virgilii [5] praeterit viscera. Denique in prima Ecloga, secunda, & tertia, physice trium vitarum reddidit continentiam. In quarta vaticinii artem adsumsit. In quinta [6] Pontificalia designavit. In sexta artem musicam cum suis perfectissimis posuit numeris. In parte vero ejusdem eclogae physiologiam secundum Stoicos exposuit. Septima [7] notakinen δύναμιν tetigit. Octava apotelesmaticen Musicorum & magicam designavit: in parte vero extrema tetigit [8] efenuesion, quam etiam in nona ecloga persecutus est. In octava quidem, ubi dicit,

Adspice conripuit tremulis altaria flammis
Sponte sua, dum [9] ferre moror, cinis ipse: bonum sit.
Nescio quid certe est, & Hylax in limine latrat.

In

1 Nova caritas &c.] Gloss. *magna*. Sed pro *fulcitur* Leid. cod. habet *fulciatur*. Veriorem puto alteram lectionem, quae vulgatae appicta erat in illo codice, *novo caritatis dominatu*. Atque ita praefert quoque Genev. editio. Refer ergo verba ista ad τὸ *mens*, quod praecessit. MUNCK.

2 Praerogare] Vide, si tanti putes, quae de hac voce annotavi ad Prolog. lib. I. Junilius quoque, ut Afrum decebat, in Praefat. ad Primas. *Sufficit haec una temeritas, quod divino gazophylacio ex paupertate confessa duo haec audeo minuta jactare. Sunt qui talentis onerent, unde egentibus praerogentur.* Lege, *praerogetur*. Intelligi autem vult Planciades *rationes deorum vel fabulas*, ut recte glossator. MUNCK.

3 Bucolicam Georgicamque] Ita quidem habet etiam Leid. cod. Sed in posteriori voce litera *c* recentiori manu erat addita. Gloss. Philox. *Pullat* (in Georgia arbores dicuntur, quoties ramos ex se generant) βλαςάνει, παραφυάδας βάλλει. Legitur apud Maronem I. Georg. vers. 17. *Pullulat ab radice*, non *pullat*. Vett. membranae bibliothecae Leidensis, quae continent explicationem I. & II. lib. Georg. Virgil. *Male autem quidam Georgiae duos tantum libros asserunt, dicentes Georgiam esse γῆς ἔργον, id est, terrae operam, quam primi continent libri. Tertius & quartus licet Georgiam non habent, tamen ad utilitatem rusticam pertinere dicimus.* Praefero tamen *Georgicam*, cum ita & in Servii prooemio edito legatur. Diomedes lib. III. Ἐξηγηματικὸν *est vel enarrativum, in quo poëta ipse loquitur sine personae ullius interlocutione, ut se habent tres Georgicae, & prima pars quarti.* Etiam in Glossis *Georgica* rescripserim potius, quam *Georgicis* cum Cujacio. Ad eundem modum aetas illa inflectebat Chronica Chronicae, Biblia Bibliae, Pascua Pascuae. Pseudo Cyprianus in de Revel. cap. Joannis Baptistae: *Chronicam Marcelli principio legat.* Vetus interpres Ps. XXII. vers. I. *In loco pascuae ibi me collocavit.* Haymo Homil. p. m 37. *Ob abundantiam & fertilitatem pascuae.* Confer Voss. in de Vit. Serm. lib. I. cap. 12. Drus. ad Inscriptionem Histor. Sacrae Sulpic. Severi. MUNCK. Voss. cod. *Ob q. r. Bucolicam Georgicam omisit.*

4 Interstinctae] Gloss. *distinctae*. Talia sunt in Prologo lib. I. *Mysticis interserent rationibus.* Et, *cujus te visceribus interstringi poposceris*, nisi *interstingi* & ibi legendum est. MUNCK. *M. interstinctae sunt r.* Voss. c.

5 Prae-

In nona vero ecloga, ubi dicit,

> [10] *De coelo tactas memini praedicere quercus.*
> Iterumque —— *Lupi Moerin videre priores.*

PRIMUS vero Georgicorum eſt omnis aſtrologus, & in parte extrema [11] ephemericus. Secundus phyſiognomicus & medicinalis. Tertius omnem aruſpicinam continet, quam quidem & in ſexto AEn. (245.) tetigit, dum dicit,

> *Et ſummas carpens media inter cornua ſetas,*
> *Ignibus inponit ſacris libamina prima.*

Quartus vero ad pleniſſimam rationem eſt Muſicus cum ſua apoteleſmatice in fine carminis dicta. Ergo doctrinam mediocritatem temporis excedentem omiſimus, ne, dum quis laudem quaerit nominis, [12] fragmen reperiat capitis. Eſto igitur contentus, mi Domine, leviori faſciculo, quem tibi Heſperidum florulentis decerpſimus hortulis. Aurea enim mala ſi expetis, eſto Euryſtheus [13] alio fortiori, qui, ut Alcides, ſuam pro nihilo reputet vitam. Poteris enim ex his tacite multa

5 PRAETERIT] Lege, *praeterierit*, ut eſt in ed. Genev. *Quo* pro *ut* identidem uſurpat hic ſcriptor. MUNCK.

6 PONTIFICALIA DESIGNAVIT] *Apotheoſin deſcripſit*. Gloſſ. MUNCK.

7 NOTAKINEN] Edit. Genev. ποιλικήν. Scriverius margini illeverat, *Votanicen*. Hoc eſſet, βοτανικήν. MS. Leid. *Hotakicen*. N. L. MUNCK.

8 EFFNUESION] Ita & Leid. cod. Gloſſ. *id eſt, prognoſticon, ſigna futura rei*. Scriverius conjiciebat, ἐμπνεύστον. Genev. Edit. exhibet, ἀφημιζμόν. MUNCK.

9 FERRE MOROR] Haec abſunt Voſſ. codici. Mox pro *certe* idem habet *certum*. Pro *Hylax* idem *Hylas*. in Excerptis Voſſianis in ipſum Virgilii locum *Neſcio quit certi eſt: & Hylas in l. l.* Mox pro *iterumque* Voſſ. & *iterum*. in verſu Virgilii Ecl. IX. 54. Pro *Moerin* Voſſ. *Moerim*, ut & in Excerpt. Voſſ. eo loci.

10 DE COELO TACTAS] Hic verſiculus non in nonâ, ſed primâ legitur eclogâ vs. 17. In nonâ hunc habes: *Saepe ſiniſtra cavâ praedixit ab ilice cornix*. MUNCK.

11 EPHEMERICUS] Ita & Leid. cod. Malè ἀφημικὸς ed. Genev. MUNCK. Pro *extrema* Voſſ. *poſtrema*. Mox in Virgilii verſu idem *ſumma* pro *ſummas*. & in Fulg. *ſuo ap.* pro *ſua ap.*

12 FRAGMEN REPERIAT CAPITIS] Malè *fragilitatem mentis* interpretatur Gloſſator. Significat ſcire aliquid capital fuiſſe id temporis. Vide quae praeceſſerunt, & Prolog. lib. I. Caeterum pro *fragmen* exhibent *fragumen* Leid. cod. & editio Genevenſis. Quod non temerè damnaverim. Ita à *tego* non *tegmen* tantum, ſed *tegimen* & *tegumentum* legas apud Apulejum, Ovidium, & Livium. Gloſſ. Labb. *Fragmen*, κλάσμα. Atque ita ea vox uſurpatur à Prudentio, Ovid. XI. Met. 561. Vet. Interpret. Cantic. cap. 4. & aliis. Sed Fulgentius pro fracturâ heic accepit, ut & Auſon. epigram. 35. *Poſt M inciſum eſt: puto ſic IVI non tota videtur: Diſſiluit ſaxi fragmine laeſus apex.* Ita ſcribendum ex edit. Stoer. anni 1598. Fractum ſignificat apicem literae M. MUNCK. In Voſſ. codice, quem ego conſului, ſcribitur *fragimen*. & pro gloſſa *figmentum & fragilitatem mentis*.

13 ALIO FORTIORI] Ἀρχαϊκῶς pro *alii*. Feſtus: *Ali rei dixit* Plautus pro eo, quod eſt *aliae rei*. Columbanus in Monoſtichis: *Quod tibi vis fieri, hoc alio praeſtare memento.* Vide ibi Cl. Daumium. Sic in Grut. Inſcript. pag. 756. *Mi ipſo*. p. 940. *nullo*, pro *nulli* & *ipſi*. Auſon. Praefat. Centon.

multa conligere, quae ad inſtrumentum tui proficiant deſiderii. Ego vero, [1] Chryſippi ellebori [2] rancidulo acrore poſtpoſito, cum Muſis aliquid blandius [3] fabulabor.

Vos Heliconiades, neque enim mihi ſola vocanda eſt
Calliope, conferte gradum, date praemia menti.
Majus opus moveo: nec enim mihi ſubficit una:
Currite Pierides, & juncto robore nobis
Parnaſias niveo compellite pectine chordas.

Haec tam parva precatio credo quod Virgilianis ſatisfecerit Muſis. [4] Cede

Solae memoriae opus eſt. Propert. lib. I. el. 20. *Nullae debita curae.* Tibull. lib. IV. el. 6. *Ullae non ille puellae Servire, aut cuiquam dignior illa viro.* Servius Centimetro: *Phrynichium conſtat tetrametro catalecto, ut eſt hoc:* Tibi ſonus fero donum, ſolae quod dant Veneri. Lege ex membran. Cod. Leid. *Tibi veris fero* &c. Plura hoc genus invenies in notis noſtris ad Hyg. Myth. cap. 5. apud Stewech. in Apulej. p. 80. & Voſſium Analog. lib. IV. p. 177. MUNCK.

1 CHRYSIPPI ELLEBORI] Scriverius & Tollius in ſuis libris, *Chryſippei ellebori.* Atque ita video etiam voluiſſe Barthium ad Stat. Tom. III. p. 99. MUNCK. Pro *ego* Voſſ. *ergo. Criſippi* pro *Chryſippi.*

2 ACRORE RANCIDULO] Malit forte aliquis *acore.* Quâ voce utitur Tertull. contra Marc. lib. I. cap. 2 Plin. lib. VII. epiſt. 3. Iſidor. Orig. XVII. 7. & XX. 3. Sed *acrore* etiam diſertim Leid. cod. cum gloſſâ *acredine.* Verum nec *acror*, nec *acredo* apud antiquos putem inveniri. Invenio tamen in Gloſſis Labb. *Acredo*, πικρία. *Acritas* & *acritudo* ſunt apud Gellium. Eſt autem *rancidum*, quod ταγγὸν Graeci dicunt. Unde τάγγισις, *rancor* in Gloſſis Labbaei. Utitur eâ voce praeter Palladium etiam Auguſtin. Meditat. I. & Hieron. Epiſt. Select. lib. I. 18. 19. & 39. Verum quia *rancesco* Graecis non eſt ταγγιάζω, ſed ταγγίζω, in Gloſſis reſcripſerim τάγγισις. MUNCK.

3 FABULABOR] *Fabulor* MS. Leid. Benè monet Gloſſator, quae mox ſequuntur verba, *neque enim mihi ſola vocanda eſt Calliope*, includenda eſſe parentheſi. MUNCK.

4 CEDE NUNC MIHI] *Cedo* dixiſſent alii. Notum eſt illud Taciti A. I. 23. *Cedo alteram.* Fors ſit tamen, ut *cette* ἀρχαϊκῶς ſcripſerit. Naevius: *Patrem Lycurgum cette.* MUNCK

5 BRACTAMENTO] Malim, *bracteamento*, ut derivetur à verbo *bracteare*, unde *bracteata eloquentia* apud Solinum, *bracteatae comae* apud Capellam lib. I. p. 20. *imbracteari auro* apud Marcellin. lib. XIV. & XVII. Eſt autem *bracteamentum* heic *ſubtile figmentum*, ſi gloſſatorem audimus. Adde his, quae de iſtâ voce notavit Juretus ad Symmach. lib. I. epiſt. 26. MUNCK.

6 ARCANUM QUODDAM] Malim, *quiddam.* Puto idem vocabulum reſtituendum Petronio pag. 214. edit. Gabb. *Mirabile quidem paupertatis ingenium, ſingularumque rerum quaſdam artes fames edocuit.* Lego, *mirabile quiddam.* Pariter languet illud *quidem* apud eundem p. 186. *Tandem Crotona intravimus; ubi quidem parvo diverſorio refecti, poſtero die amplioris fortunae domum quaerentes, incidimus in turbam haeredipetarum.* Libenter ſcripſerim, *quodam parvo* &c. Seneca Suaſ. I. *Sacrum quidem terris natura circumfudit oceanum.* Et iſtic *ſacrum quiddam* repoſuerim. MUNCK.

7 LATRANTI TRACTU] *Latranti tractatu* habere ſcriptos duos libros monet anonymus in Genev. Edit. Sed *tractu* diſertim Leid. cod. quod pro *expoſitione* eſſe dictum notat Gloſſator; perperam, ut diſcere potes ex Gronov. Obſervat. lib. II. cap. I. ubi *latranti tractu* dixiſſe Fulgentium, pro *latratu* vel *murmure lentato*, rectè docet. Seneca de tonitru Agam. vers. 466. *Tum murmur grave Majora minitans collibus ſummis cadit, Tractuque longo littus ac petrae gemunt. Tractus* inſtantiae opponitur. Plin. lib. V, epiſt. 8. *Haec vel maximè vi, amaritudine, inſtantiâ: illa tractu & ſuavitate, atque etiam dulcedine placet.* Epitaph. Lucan. *Quae tractim ſerpit plus mihi comma placet.* MUNCK.

8 AUSONIDUM] Hoc eſſet, *Auſonidarum.* Ita *poëtas AEolidae* dixit Priſcian. lib. I. Leid. cod. exhibet *Argonum.* MUNCK.

9 SALSURAM DULCESCAS] Gloſſ. *amaritudinem dulcem reddas.* Dulceſcere ergo activè pro edul-

care

[4] Cede mihi nunc perſonam Mantuani vatis, quo fugitivos ejus in lucem deducamus amfractus. Nam ecce ad me etiam ipſe, Aſcraei fontis [5] bractamento ſaturior, advenit; quales vatum imagines eſſe ſolent, dum adſumtis ad opus conficiendum tabulis, ſtupida fronte [6] arcanum quoddam [7] latranti intrinſecus tractu ſubmurmurant. Cui ego, Seponas quaeſo caperatos obtutus, [8] Auſonidum vatum clariſſime, rancidamque altioris [9] ſalſuram ingenii jocondioris quolibet mellis ſapore dulceſcas. Nam non illa in tuis operibus quaerimus, in quibus aut [10] Pythagoras modulos, aut Heraclitus ignes, aut Plato ideas, aut Hermes aſtra, aut [11] Chryſippus numeros, aut [12] endelechias Ariſtoteles [13] inverſat: nec illa, quae aut [14] Dardanus in Dinameris, aut [1] Bat-

care poſuit, ut *inſueſcere* & *aſſueſcere* Horatius:. quorum prius legitur lib. I. Sat. IV. 105. *Inſuevit pater optimus hoc me.* Τὸ *hoc* auferendi caſu poſitum cenſeo. Flor. lib. I. cap. I. *Aſſuetae ſanguine & praedâ volucres.* Imitatus Horatium Prudentius Hymn. Cath. IX. *Mortuos olim ſepultos ut redire inſueſceret.* Caeterum ad eundem modum *innoteſcere* pro *notum reddere* poſuit Auguſtin. Soliloq. cap. 7. *Quantum debeo placere tibi, innoteſce mihi.* Haimo Homil. p. 37. *Qui verum Deum ſolummodo innoteſceret ortum.* Locutus ad eundem modum praeter Nittardum, Redemptum in vitâ Iſidori, Victorem de Perſec. Vand. lib. III. & veterem Bibliorum interpretem, etiam Gregor. Dialog. lib. II. cap. 8. III. cap. 33. *Quieſcere* pro *quietum reddere* Maro, Seneca, & Salluſtius dixere, ut in notis ad Baſil. orationes pag. 91. oſtendit Dauſqueius. Addo illis iſtud Propert. lib. II. el. 25. *Quamvis ille ſuam laſſus requieſcat avenam.* Hieron. Epiſt. Select. lib. I. ep. 4. *Super humilem & trementem verba ſua requieſcit.* Virgil. in Ciri: *Quo rapidos etiam requieſcunt flumina curſus.* MUNCK. Sic apud Corn. Nepot. Fragm. XII. pag. 747. *Ne ille ſinat te ea perſeverare* recte defendit Gronovius, ut docui cap. V. meorum Otiorum, quamquam Rutgerſius lib. V. V. Lect. cap. 12. *eo perſeverare* emendat. Sic *conſiſtere* ac *conſidere* active ſumi docet Cortius ad Salluſtii Jugurth. cap. 49. n. 5. *Migrare* pro *transferre* v. Munck. ad Hygini fab. 259. Graecorum imitatione. Sophocl. OEd. Tyr. 481.

> Ἔλαμψε τοῦ νιφόεντος
> Ἀρτίως φανεῖσα
> Φάμα Παρνασοῦ,
> Τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.

Ubi Vet. Schol. ὁ χρησμὸς ὁ τοῦ Παρνασοῦ τοῦ χιονώδους ὁ φανεὶς ἀρτίως ἐδήλωσε πάντα Θηβαῖον ζητεῖν τὸν κρυπτόμενον ἄνδρα, ἤγουν τὸν φονέα. Βρύνειν cum compoſitis active ſumi docuit Vir doctus in Obſ. Miſc. A. 1738. M. S. O. N D. pag. 436. Adde quae notavi ad Nepot. Attic. cap. XI.

10 PYTHAGORAE MODULOS] Ille enim muſicam inveniſſe fertur. Vide annot. ad Mythol. lib. III. cap. 10. MUNCK.

11 CHRYSIPPUS NUMEROS] Videndus Sidonius lib. IV. epiſt. 3. & ibi Savaro. MUNCK.

12 ENDELECHIAS] Edit. Genev. ἐντελεχείας. Capella lib. II. *Ariſtoteles per coeli quoque culmina endelechiam ſcrupuloſius requirebat.* Utrum per δ an per τ ſcribi ea vox debeat, multis diſputatum pridem à doctis hominibus. Conſule inter alios, immo ante alios omnes, Bud. lib. I. de Aſſe pag. 6. & ſeqq. Tertullian. de Anim. cap. 31. *Et numeros Pythagorae viderem, & ideas Platonis oſtenderem, & entelechias Ariſtotelis occuparem.* Quid *entelechia* ſit, anquiritur à Scalig. adverſus Cardan. Exercit. 307. & Nemeſio in aureo illo libello de Naturâ hominis cap. 2. pag. 63. MUNCK. Ἐντελέχειαν vocat Diogenes Laert. V. 32. ubi Aldobr. item Plutarch. lib. IV. de Placitis Philoſophorum cap. 2.

13 INVERSAT] Gloſſ. *exequitur*, *tractat*. MUNCK.

14 DARDANUS IN DINAMERIS] Puto illum intelligi magum, de quo Plin. lib. XXX. cap. I. Apulej. pag. 371. ed. Elmenhorſt. Euſeb. lib. II. Praepar. Euang. Sed quid ſibi vult *in Dinameris*? Gloſſ. explicat, *in naturali poteſtate.* Putes legiſſe, in *Dynamicis*, vel *Dynamice*. Malè omnino. Qui *Paredri*, qui *Dynameri*, qui denique *Catabolici* ſint daemones, egregiè explicat Salmaſius ad Spartian. Adrian. cap. 14. MUNCK.

 1 BAT-

[1] Battiades in [2] Paredris, aut [3] Campester in Catabolicis infernalibusque cecinerunt: sed tantum illa quaerimus levia, quae [4] mensualibus stipendiis Grammatici [5] distrahunt puerilibus auscultatibus. Tum ille, contracto rugis multiplicibus supercilio, Putabam te inquit, homuncule, [6] creperum aliquid desipere, in cujus cordis vecturam meas onerosiores exposuissem sarcinulas: at tu [7] telluris glabro solidior, [8] adipatum [9] ructuas quidpiam. Cui ego, Serva istaec, quaeso, tuis Romanis, quibus haec nosse laudabile competit, & inpune subcedit. Nobis vero erit maximum, si vel extremas tuas contigerit perstringere fimbrias. Ad haec ille, [10] Quatinus, inquit, [11] tibi discendis [12] non adipata crassedo ingenii, quam temporis formido [13] periculo reluctat, de nostro torrentis ingenii inpetu breviorem urnulam praelibabo, quae tibi crapulae [14] plenitudine nauseam movere non possit. Ergo vacuas fac sedes tuarum aurium, quo mea commigrare possint eloquia. Itaque compositus in dicendi modum [15] erectis in iotam duobus digitis, ter-

1 Battiades] Supr. lib. III. cap. 10. *In aruspicinis aliud est fibrarum particularumque inspectio, aliud secundum Battiadem eventuum inmutatio.* Consule ibi annot. nostras. MUNCK.

2 Paredris] MS. Leid. *Parredis.* Sed perperam. Tertull. de Anim. cap. 28. *Scimus etiam magos elicere explorandis occultis per catabolicos, & paredros, & pythonices spiritus.* De Paredris etiam Heinsius videndus Aristarchi sui cap. 7. MUNCK.

3 Campester] Idem est, ni fallor, cujus de cometis laudat πραγματείαν Servius ad AEn. x. vers. 272. MUNCK.

4 Mensualibus stipendiis] Ἐπιμηνίοις. Vetus Comment. ad Juvenal. Sat. VII. vers. 120. *Graecè dicit* epimenia. *Nam Latinè menstrua dicuntur dantium.* Lego, *discentium.* Gildas epistol. pag. 21. ed. Lond. *Queruntur non affluenter sibi epimenia contribui.* Menstrua sanè apud veteres fuere salaria, ut inter alios etiam Eusebius lib. v. cap. ult. nos docet. Caeterum pro *mensalibus* malim heic *menstrualibus.* Nonius Marcellus cap. XII. 53. *Merces menstrualis.* A *mensis* derivatur *mensurnus*, de quo Priscian. sub finem lib. II. & *menstruus*; inde jam *menstrualis.* MUNCK.

5 Distrahunt] Gloss. *vendunt.* MUNCK.

6 Creperum aliquid desipere] Capella lib. I. pag. 2. *Ne tu*, inquam, *desipis? quamodumque perspicui operis ἐγέρσιμον nescens creperum sapis?* Quo loco pro *ne tu* Leid. Bibl. membranae exhibent *non tu.* MUNCK.

7 Telluris glabro solidior] Ita & Leid. cod. Gloss. *Telluris soliditate durior.* Scriverius emendaverat in libro suo, *telluris globo.* Swartius Analect. lib. III. cap. 2. *tolutigradario.* Ipsum vide sis. MUNCK. Gloss. in cod. Voss. quem ego consului *asperitate durior.* & paullo ante *distrahunt* explicant per *venundant.*

8 Adipatum] Gloss. *Tuccetosum; ab adipe dictum* De *tucetis* vide nostrum in libello de Prisco Sermone. Gloss. Labb. *Adipatus*, στεατώδης. MUNCK. Male *adippatum* Voss. Cod. qui mox *h c* pro *haec.*

9 Ructuas] *Ructas* mallet aliquis. Tertullianus in de Testim. Anim. cap. I. *Academiis & porticibus Atticis partam sapientiam ructas.* Idem tamen in de Resurrect. cap. 32. *Eructuabunt ossa.* Permulta sunt vocabula, quibus superfluè illud *u* inferciunt posterioris aetatis scriptores; cujus generis sunt *monstruosus*, *montuosus*, *egestuosus*, aliaque complura, quae nec enumerare attinet, nec mihi, dum haec scribo, in mentem veniunt. MUNCK.

10 Quatinus] Idem quod *quatenus*, pro *quoniam.* Vide Freinshem. ad Flor. lib. II. cap. 2. & quos in Indice in eâ voce laudat. Usitata sane illa eo significatu etiam optimis, sed non item pro *ut*, quemadmodum crebro à Chrysologo usurpatam eam observavi; tanquam Sermon. LXV. *Praecepit ergo, ut Judaei ex se cor lapideum tollant, evolvant perfidiae saxum, silicem durae incredulitatis excludant, quatenus animae per infidelitatem mortuae de sepulchro pectoris prosiliret.* Sermon. LIX. *Salutis symbolum tota simplicitate sensus audite, quatenus illud confessionis tempore* &

tertium pollicem comprimens, ita verbis exorſus eſt: In omnibus noſtris opuſculis phyſici ordinis argumenta induximus, quo per duodena librorum volumina pleniorem humanae vitae [16] monſtraſſem ſtatum. Denique tale dicendi exordium ſumſimus:

[17] *Arma virumque cano.* in armis virtutem, in viro ſapientiam demonſtrantes. omnis enim perfectio [18] in virtute conſtat corporis & ſapientia ingenii. Ad haec ego: Si me tuae orationis adſerta non fallunt, vates clariſſime, ideo etiam divina lex noſtrum mundi redemtorem Chriſtum virtutem Dei & ſapientiam cecinit: quod perfectum hominis divinitas adſumſiſſe videretur ſtatum. Ad haec ille: Videris ipſe quid [19] te vera majeſtas docuerit: nobis interim quid viſum ſit edicamus. Et quamvis oportuerit ſecundum dialecticam diſciplinam primum perſonam edicere: ſicque perſonae congruentiam enarrare, quo prima poneretur ſubſtantia; deinde adcidens ſubſtantiae, ut primum *virum*, ſic etiam *arma* dicerem. virtus enim in ſubjecto eſt

& audire poſſitis & reddere. Serm. x. *Ut in hoc vigiletis omnes, quatenus his diebus nullus à Dei gratiâ, nullus à generatione divina relinquatur extorris.* Eodem modo uſurparunt iſtam vocem Epiſcopi Galliae in epiſtol. ad Leonem Auguſtum: *Ut omnium dominum rogaremus, quatenus vobis tantum ſtudium pro eccleſia ejus habentibus ſupernam retributionem conferat.* Et Junil. Comment. in Geneſ. pag. 6. *Diligenter intuendum, ut ita quiſque ſenſibus allegoricis ſtudium impendat, quatenus apertam hiſtoriae fidem allegorizando non derelinquat.* Item pag. 13. *Quatenus intimarentur opera ejus, qui eſt lux vera* &c. Martial. Epiſtola ad Toloſan. *Veſtra autem oratione tales opus habent, ut oretis pro eis, quatenus diabolus à cordibus eorum auferatur.* Auctor vitae Clementis: *Preces fundere exhortatur, quatenus viro ejus dominus & auditum reddere dignaretur & viſum.* Uſus particulae illius non ita vulgaris anſam videtur praebuiſſe corrumpendo Frontino in de Aquae Duct. p. 223. Ed. Keuch. *Ut curaret quatenus alias aquas poſſet, in urbem perduceret, & ampliores ductus faceret.* Leg. *quatenus alias aquas poſſet in urbem perducere* &c. MUNCK.

11 Tibi discendis] Legendum ex ed. Genev. *In his tibi diſcendis.* MUNCK.

12 Non adipata crassedo ingenii] Gloſſator intelligi jubet *magis*. Ego *tam* intelligendum potius dixerim. Vide not. ad Prolog. lib. I. Caeterum pingue & craſſum appellabant, quicquid inſubidum, invenuſtum & plenum ruris eſſet. Horat. I. Sat. 3. vers. 58. *Tardo cognomen pinguis damus.* Idem lib. II. Sat. II. vers. 3. *Ruſticus, abnormis ſapiens, craſſaque Minerva.* Caeterum *craſſitudo* & *craſſities* lecta mihi non ſemel apud veteres, ſed *craſſedo* invenio nuſquam. MUNCK.

13 Periculo reluctat] Gloſſ. *ex periculo reſiſtit.* Sed Genev. ed. melius, *pericuIoſa reluctat.* MUNCK.

14 Plenitudo nauseam] Lege *plenitudine* cum MS. Leid. & Genev. ed. MUNCK.

15 Erectis in iotam digitis] Gloſſ. in rectitudinem. Apulej. Mileſ. II. *Inſtar oratorum conformat articulum, duobuſque infimis concluſis digitis, caeteros porrigit, & infeſto pollice clementer ſubrigens, infit.* Confer quae huc facientia ad Propert. lib. IV. notavit Scaliger. MUNCK. Voſſ. *in iota.*

16 Monstrassem] *Monſtraſſemus* Leid. cod. Suo more ὑπερσυντελικὸν pro imperfecto ponit. MUNCK.

17 Arma virumque cano]. Ab hoc verſu primi AEneidos libri exordium eſſe deſumendum egregie ex hoc Fulgentii loco docuit Vir doctus in Obſ. Miſc. Vol. VI. Tom. III. pag. 524. Mox pro *me* Voſſ. *ne.*

18 In virtute constat corporis &c.] Reſpexit Salluſt. Catil. cap. I. *Omnis noſtra vis in animo & corpore ſita eſt: animi imperio, corporis ſervitio magis utimur.* Virtutem pro robore corporis uſurpat, ut Phaedrus lib. I. cap. 14. *Virtuti ſemper praevalet ſapientia.* MUNCK.

19 Te vera maj.] Voſſ. c. *De vera maj.* forte pro *Dei vera maj.*

eſt corpore. Sed quia laudis eſt adſumta materia, ante meritum viri, quam ipſum virum, ediximus: quo ſic ad perſonam veniretur jam recognita meriti qualitate. Solet quippe etiam in epiſtolis hoc ipſum communis obſervare loquacitas, quo primum [1] domino meritum, ſic ponatur nominis vocitatio. Sed quo cognoſcas plenius laudis me adſumſiſſe materiam, vide quid in ſequentibus dictum ſit: [2] quod *fato profugus*, & *vi Superum*. [3] Qua vi intenderemus fuiſſe fortunae culpam, non virtutis debilitatem, ut fugeret: [4] & deos eſſe culpabiles, [5] qui pericula ſubſtentare deberent. Illam nihilominus Platonis antiquam firmantes ſententiam, ubi ait:

Νȣ̃ς ἀνθρώπινος θεός. ὗτος ἐὰν ἀγαθὸς, [6] θεὸς
Euermenos. id eſt, ſenſus hominis deus eſt. is ſi bonus eſt, Deus eſt pro-

1 Domino meritum] *Domini meritum* Leid. cod. rectius utique. Per *meritum* intelligi titulos vult. Servius ad Æn. I. vers. 80. REGINA. Inferioris perſonae reverentia eſt majorem meritis appellare, non nomine. Contra majoris eſt minorem nomine tantum vocare. Donatus ad illa Terent. in Prolog. Andr. Poëta cum primum &c. *Jam meritum poëtae dedit poëtam eum dicendo.* Quae vero cum habeant edd. antiqq. malè omiſſa puto à Lindebrogio. MUNCK. *Quo ante* [illegible] Voſſiano cod.

2 Quod fato] Leid. cod. *Et quo facto.* Lege ex ed. Genev. *Et quod fato.* MUNCK.

3 Qua vi intenderemus] Magis arridet heic ed. Genev. *quo intenderemus.* MUNCK.

4 Et deos esse culpabiles] Lege cum MS. Leid. & Genev. ed. *Deos, quam ſapientiam, eſſe culpabiles.* Nota eſt ellipſis τ͂ *magis.* MUNCK. *Tenderemus* Voſſ.

5 Qui pericula sustentare deberent] Leid. & Ed. Genev. *Ut pericula ſuſtentaret.* MUNCK. Voſſ. *ſuſtaret.* Gloſſ. *frequenter ſuſtineret.*

6 ΘΕΟΣ euermenos] Genev. ed. θεὸς εὐμενής. Atque ita omnino legendum eſt, vel θεός ἐστιν εὐμενής. Explicat enim, *Deus eſt propitius.* εὐδαίμονες ſcilicet, quorum daemon bonus, id eſt, animus virtute perfectus eſt. Faciunt huc illa Apuleji in de Deo Socratis: Quodam ſignificatu & animus hominis etiamnum in corpore ſitus δαίμων nuncupatur. *Dine hunc ardorem mentibus addunt Euryale? an ſua cuique Deus ſit dira libido?* Igitur & bona cupido animi bonus Deus eſt. Unde nonnulli arbitrantur, ut jam dictum eſt, εὐδαίμονας dici beatos, quorum daemon bonus, id eſt, animus virtute perfectus eſt. Cicero in Somnio Scipionis: *Nec enim tu is es, quem forma iſta declarat: ſed mens cujuſque is eſt quiſque: non ea figura, quae digito demonſtrari poteſt. Deum igitur te ſcito eſſe* &c. Ex Platonis ſcholâ hauſta iſta ſunt. Non valdè diſſimiliter Macarius Homil. XXX. Τὸν ἔσω ἄνθρωπον interpretatur τ ἡγεμόνα νȣ̃ν τ ὁρῶντα θεόν. Melius Tertull. de Reſurrect. Carn. cap. II. interiorem hominem *non ſubſtantiam eſſe, ſed ſubſtantiae ſaporem* ait. Corpus Platoni habitaculum hominis tantum, non pars. Democrates in Gnomis: Ψυχῆς μὲν τελειότης σκηνῆς μοχθηρίαν ὀρθοῖ, *animae perfectio corporis vitium corrigit.* Lactant. de Opific. Dei cap. I. *Vas eſt* (cor, us) *enim quodammodo fictile, quo animus, id eſt, homo ipſe verus continetur.* Et cap. 19. *Corpuſculum hoc, quo induti ſumus, hominis receptaculum eſt.* Pertinet huc & illud Anaxarchi apud Laertium lib. IX. Πτίσσε τ Ἀναξάρχȣ θύλακον, Ἀνάξαρχον ᾗ ȣ πλήττεις. Conferendus Apulejus in Dialogo Hermetis. Theophilus ad Autolyc. lib. II. p. m. 82. Θεὸν εἶναι μόνον φασὶ τὴν ἑκάστȣ συνείδησιν. MUNCK. Mentem Deam eſſe ſtatuerunt etiam Hermotimus; aut juxta quoſdam Anaxagoras, ejuſque auditor Euripides. Conſule de Mente Dea juxta veterum opinionem egregie diſputantem G. Cuperum II. Obſ. 17. Sed Catonis diſtichum primum, de quo hic vir praeſtantiſſimus agit, alio modo explicandum cenſeo. Dionyſius enim iſte, quem vulgus Catonem vocat, Pythagoreae ſectae adhaeſiſſe videtur, unde ait l. IV. diſt. 14.

Quum ſis ipſe nocens, moritur cur victima
pro te?
Placari ne crede Deum, quum caede litatur.

Animum itaque *Deum*, & ideo pura mente colendum ſtatuit Dionyſius, eodem modo, quo Pythagoras, qui de Deo haec ſentit, juxta Plutar-

propitius. Nam & Carneades [7] in libro Telesiaco ita ait:

[8] Πᾶσα τύχη αἴσθησιν φρονοῦντος κατοικεῖ.

Id est: Omnis fortuna in sensu habitat sapientis. Nam idemtidem ideo virtutem primum dici volumus, & sic sapientiam: quod quamvis sapientia virtutem regat, tamen in virtute animae sapientia floret. Defectus enim virtutis aegritudo est sapientiae: hoc videlicet pacto, quod quidquid sapientiae consultatio agendum invenerit, si [9] ad subrogandum posse virtus deficiat, curtata in suis adfectibus sapientiae plenitudo torpescit. [10] An non ab armis inciperem? Scivi enim quod viri vocabulum [11] significatio sexus sit, non honoris. Quid igitur primum nisi arma, deinde virum ponerem? Multi enim viri sunt,

tarchum de Numa Pythagoram secuto disputantem Tom. I. pag. 65. Ἔστι δὲ καὶ τὰ περὶ τῶν ἀφιδρυμάτων νομοθετήματα παντάπασιν ἀδελφὰ τῶν Πυθαγόρου δογμάτων. οὔτε γὰρ ἐκεῖνος αἰσθητὸν ἢ παθητόν, ἀόρατον δὲ καὶ ἀκήρατον καὶ νοητὸν ὑπελάμβανεν εἶναι τὸ πρῶτον. οὗτος δὲ διεκώλυσεν ἀνθρωποειδῆ καὶ ζωόμορφον εἰκόνα θεοῦ Ῥωμαίοις νομίζειν. οὐδ' ἦν παρ' αὐτοῖς οὔτε γραπτόν, οὔτε πλαστὸν εἶδος θεοῦ πρότερον, ἀλλ' ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τοῖς πρώτοις ἔτεσι ναοὺς μὲν οἰκοδομούμενοι διετέλουν, καὶ καλιάδας ἱερὰς ἱστῶντες, ἄγαλμα δὲ οὐδὲν ἔμμορφον ποιούμενοι διετέλουν: ὡς οὔτε ὅσιον ἀφομοιοῦν τὰ βελτίονα τοῖς χείροσιν, οὔτε ἐφάπτεσθαι θεοῦ δυνατὸν ἄλλως ἢ νοήσει. κομιδῆ δὲ καὶ τὰ τῶν θυσιῶν ἔχεται τῆς Πυθαγορικῆς ἁγιστείας. ἀναίμακτοι γὰρ ἦσαν, αἵ τε δι' ἀλφίτου καὶ σπονδῆς καὶ τῶν εὐτελεστάτων πεποιημέναι. Deum itaque vocavit animum, quod nihil corporeum in se continere credidit Dionysius iste, non animum sive mentem humanam Deum adpellavit. Pythagoras enim, quem sequitur Dionysius, mentem ut alibi jam monui ex Plutarch. lib. IV. de Placitis cap. 7. non esse Deum, sed aeterni Dei opificium statuit.

7 IN LIBRO TELESIACO] MS. Leid. *In libro telesin cognita.* Ea quid sibi velint, nullus video. Caeterum Laertius in vitâ Carneadis nihil illum reliquisse ait, nisi epistolas ad regem Capadociae Ariarathem: caetera à discipulis ejus esse composita. MUNCK.

8 ΠΑ'ΣΑ ΤΥ'ΧΗ &c.] Sui cuique mores fortunam fingunt. Nonius in de Doctorum Indagine: *Dubio potius quam difficili intellectu vates posuit Mantuanus: Sed misera ante diem, subitoque accensâ furore; quum huic sententiae adversetur ejus cum opinione sentiens plurimorum: Fortuna omnipotens, & ineluctabile fatum. Verum sensibilitatis ejus non levis ratio est, quae prima sententia philosophica accipit intellectum, quae ait, Sui cuique mores fortunam fingunt.* Convenit id cum eo, quod est apud Sallust. Orat. I. ad Caes. *Sed res docuit id verum esse, quod in carminibus Appius ait, Fabrum esse suae quemque fortunae.* Unde Juvenalis Sat. X. 365. & XIV. 315. *Nullum numen habes, si sit prudentia: nos te, Nos facimus, Fortuna, Deam.* Αἴσθησις in Carneadis dicto rectius *scientia* vel *prudentia*, quam *sensus* vertitur. Οἱ ό Proverb. Salom. cap. I. vers. 4. Ἵνα δῷ ἀκάκοις πανουργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν. Vulg. vers. *Ut detur parvulis astutia, & adolescenti scientia & intellectus.* Et cap. 2. vers. 10. Ἐὰν ἡ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ. *Si scientia animae tuae placuerit.* MUNCK. Hinc αἰσθάνομαι, de iis, qui recte judicat de tabulis pictis & imaginibus. vid. Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. II. Epilog. vs. 13. Mox pro *quod* Voss. *quia.*

9 AD SUBROGANDUM POSSE] Gloss. *ad sumministrandum, ad implendam possibilitatem.* Chrysol. Homil. I. *Licentiam dat sepulcro, corruptioni posse permittit.* Capella lib. I. *Sic semper ab omni Velle capis socium.* Et post paullo: *Sed nunquam mage velle disparamus.* Haimo Homil. in Pentec. *Omnem gloriam & posse suum totum ad laudem Dei patris referebat.* Tertull. de Spect. cap. 14. *Interposito nosse de idololatriâ.* Macrob. Sat. lib. III. cap. I. *Contra suum velle.* MUNCK.

10 AN NON AB ARMIS] Ed. Genev. *Nam ab armis.* MS. Leid. *Nam ut ab armis.* MUNCK. Ita & Voss. qui pro *inciperem*, *incipirem.*

11 SIGNIFICATIO SEXUS SIT] Non semper. Vide Eustath. ad initium Odysseae Homericae, & Tzetzen in Hesiod. pag. 9. ed. Heins. Immo *vir* non sexus, sed excellentiae heic Virgilio nomen, ut rectè observat Donatus. Cur autem arma prius, quam virum, posuerit, melius te doce-

ſunt, non tamen omnes laudandi. Ergo virtutem primum poſui, [1] pro qua virum laudandum adſumſi: Homerum videlicet ſecutus, qui ait,

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Ante iracundiam viri, quam virum ipſum [2] ſignans. Nam & ipſe [3] ſub figura Minervae virtutem monſtrans dicit,

[4] Ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,

Verticem Achilli detentum. Cui ego: Nec in hoc juſta feſellit oratio. Divina enim ſapientia ſupereminentior ſenſibus, tale [5] ſumſit exordium; *Beatus*, inquit, *qui non abiit in conſilio impiorum.* Denique, ut bonae vitae perfectiſſimus inſtitutor, Propheta provocans ad bene vivendi certamen, prius [6] praemium vaſtitudinis, quam ſudorem certaminis poſuit. Tum ille, Gaudeo, inquit, homuncule, [7] his ſubrogatis ſententiis; quia etſi non nobis de conſultatione bonae vitae veritas obtigit, tamen caeca quadam felicitate etiam ſtultis mentibus ſuas ſcintillas ſparſit. Ergo, ut dicere coeperamus, vir ſubſtantia eſt; ſapientia vero, quae ſubſtantiam regit. ſicut & Salluſtius ait: *Nam noſtra omnis vis in animo & corpore ſita eſt.* Nam ut tuis [8] ſaturantius aliquid adhuc faciamus ſatis ingeniis, trifarius in vita humana gra-

docebit idem ille Donatus, ut & Servius ad vers. 5. MUNCK. Turpiter hic iterum ſeſe dat Fulgentius. Per *virum* iſtum AEnean, virum illum pietate inſignem, intelligi vel puer videt. *Vir* ſaepe δεικτικῶς ponitur. Sic Ulyſſes apud Sophocl. in Ajace 78. de ſe ait Ἐχθρός γε τῷ δὲ τἀνδρί. ubi Schol. δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ. Praeterea omnia loca non recenſebo, quibus viri vocabulum honoris cauſſa exprimitur. Nonne ipſe Virg. III. Georg. 252. dixit *frena virûm* pro *virorum fortium* teſte Servio Graecorum imitatione. Herodot. III. 134. Ἵνα καὶ Πέρσαι ἐκμάθωσι, ὅτι ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἄρχονται. Ariſtoph. Acharn. vs. 77.

Οἱ βάρβαροι γὰρ ΑΝΔΡΑΣ ἡγοῦνται μόνους,
Τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

Ubi vid. Schol. ut & ad Thucyd. II. 43, 74. Voſſ. pro his verbis *quid i. p. n. a. d. v. p.* ſcribit tantum *ſi viri nomen ponerem.*

1 Pro qua] I. e. propter quam. Junilius Comment. in Geneſ. pag. 40. ed. Baſ. *Cum meminerimus humanam indigentiam pro hoc maximè laboribus quotidianis inſiſtere* &c. Salvian. de Gub. Dei lib. I. pag. 8. ed. Pith. *Nequaquam ergo pro his dolendum, quod non ſunt divites & beati.* Confer annotat. ad Lactant. Argum. Metam. Ovid. lib. VI. fab. 5. MUNCK.

2 Signans] *Significans* MS. Leid. quanquam alterum idem eſt. Junilius modo laudatus p. 41. *Sanguis dominicae paſſionis, qui ſemel erat pro ſalute mundi effundendus, ſignabatur.* MUNCK.

3 Sub figura Minervae virtutem monstrans] Immo *prudentiam.* Vide Schol. Hom. ad Iliad. A. vers. 195. & quae diximus ad Myth. lib. I. cap. 26. MUNCK.

4 ΞΑΝΘΗ͂Σ ΚΌΜΗΣ &c.] Graeca iſta verba non habet Leid. cod. Et videntur omnino è margine in contextum irrepſiſſe. Pendent enim illa, *verticem Achilli detentum*, à verbo *dicit.* MUNCK. Mox pro *nec* Voſſ. *ne* & deinde *ſap. noſtris ſuperem. ſ.*

5 Sumsit exordium] *Principium* Leid. cod. MUNCK.

gradus eſt, Primum habere: deinde regere quod habeas: tertium vero ornare quod regis. Ergo tres gradus iſtos in uno verſu noſtro conſidera poſitos: id eſt, *Arma*, *virum*, *primus*. Arma, id eſt virtus, pertinet ad ſubſtantiam corporalem: Virum, id eſt ſapientia, pertinet ad ſubſtantiam ſenſualem: Primus vero, id eſt princeps, pertinet [9] ad ſubſtantiam ornantem. quo ſit hujuſmodi ordo: habere, regere, ornare. Ergo ſub figuralitate hiſtoriae plenum hominis monſtravimus ſtatum. ut ſit prima natura: ſecunda doctrina: tertia felicitas. Hos ergo gradus vivaciter intuere: quo ſit, ut ſupra diximus, prima virtus animi naturaliter data, quae proficiat: neque enim eruditur, niſi quod erudibile naſcitur. Secunda doctrina, quae naturam ornat, cum proficit: ut eſt aurum. Eſt enim natura in auro productionis & decoris: ſed ad perfectionem malleo proficit excudentis. [10] Ita & ingenio natum eſt provectibile: proficit, quia natum fuit: adcedit felicitas, ut profit, quod proficit. Ergo & infantibus, quibus haec noſtra materia traditur, iſti ſunt ordines conſequendi: quia omne honeſtum docibile naſcitur. Eruditur, ne naturae [11] vacet commoditas: etiam ornatur, ne donum doctrinae ſit inane. Unde & Plato trifarium vitae humanae ordinem inſtruens ait: *Omne bonum aut naſcitur, aut eruditur, aut cogitur. Naſcitur ex natura; eruditur ex doctrina; cogitur ex ſubtilitate.* Omiſſo ergo [12] antelogii circuitu, coepti operis adgrediamur exordium. Sed ut ſciam, me non [13] Arcadicis expromtare fabulam auribus, primi noſtri continentiam libri narra. Tunc demum haec

MUNCK. Pro *Beatus*, *inquit* Voſſ. *Beatus vir.* & ita ſeptuaginta Interpr. ΜΑΚΑ'ΡΙΟΣ ΑΝΗ'Ρ, ὃς ἐκ ἐπορεύθη ἐν βελῇ ἀσεβῶν.

6 Praemium vastitudinis] MS. Leid. *Faſtitudinis.* Sed altera ſuperſcripta erat lectio *beatitudinis*: quae procul dubio genuina eſt. Chryſologus de eodem Davidis dicto Serm. xliv. p. 118. ed. Pariſ. *Propheta beatitudinem ſic praemi ſit, ut provocaret hominem, totam, quam poſt enumerat, criminum vincere feritatem.* MUNCK. Pro *prius* Voſſ. *ante.* Mox *inquam* pro *inquit*.

7 His subrogatis] Gloſſ. *ſubminiſtratis.* MUNCK.

8 Saturantius aliquid adhuc faciamus satis] Leid. cod. *ſatisfaciamus.* *Saturantius* autem eſt *abundantius.* Supr. Mythol. lib. iii. cap. 6. *Quia haec ſaturantius Apulejus* &c. Vide ibi annotata à nobis. MUNCK. Paullo ante pro *noſtra* Voſſ. *noſtri.* Pro *ſaturantius* idem *ſaturantium.* Paullo poſt *arma*, *virum*, *&* *primus.*

9 Ad substantiam ornantem] Notat Anonymus unum ex ſcriptis habere *cenſualem.* MUNCK. Codex Voſſ. *cenſualem* exhibet. & pro *hujusmodi ordo* idem *ordo hujusmodi.* Vide de hoc loco Celeb. P. Burm. in Obſ. Miſc. Vol. vii. Tom. iii. pag. 398.

10 Ita et ingenio natum est] Ed. Genev. *Ita & in ingenio.* MS. Leid. *Ita ut ingenio.* Lego & diſtinguo: *Ita & ingenium: natum eſt* &c. Vel, *ita & in ingenio: natum eſt* &c. MUNCK.

11 Vacet commoditas] I. e. inutilis ſit. Tertull. in de Patientiâ: *Ergo cum conſtet de reſurrectione, vacat dolor mortis, vacat & impatientia doloris.* MUNCK. Paullo inferius Voſſ. *Naſcitur quidem ex natura.*

12 Antelogii] Uſus & Plautus eâ voce, ſed ut Siliciſſaret. *Prologium* dixit Paccuvius. Mox pro *narro* repoſui *narra* ex Ed. Gen. MUNCK. Voſſ. *antilogo.* Gloſſ. *contrario.* ſed male.

13 Arcadicis auribus] MS. Leid. *Arcaicis.* Gloſſ. *aſininis.* Quae eſt explicatio τῷ *Arcadicis.* Juvenal. Sat. vii. 160. *Arcadico juveni.* Schol. *aſino.*

haec tibi, si visum fuerit, reserabimus. Cui ego: Si me scholarum praeteritarum non fallit memoria, primum Juno AEolum petit, quo naufragium Trojanis inportet. [1] dehinc cum septem navibus evadit. In Libyco litore adcipitur. Matrem videt, nec agnoscit. à qua nube cava cum Achate contegitur. dehinc [2] picturis animum avocat. Post haec, caena exceptus, sono citharae mulcetur. Habes breviter decursam primi libri continentiam. Quid de his senseris, audire desidero. Tum ille: Naufragium posuimus in modum periculosae nativitatis: in qua & maternum est pariendi dispendium, vel infantum nascendi periculum. in qua necessitate universaliter humanum volvitur genus. Nam ut evidentius haec intelligas, à Junone, quae dea partus est, hoc naufragium generatur. Nam & AEolum inmittit. [3] AEolus enim Graece, quasi AEonolus, id est, saeculi interitus, dicitur. unde & Homerus ait,

Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς [4] ἄλγε' ἔδωκεν.

Nam

asino. Capella lib. VI. *Nunc Arcadicum ac Medinum sapis*, hoc est, asini in morem stupes. Lactant. lib. XI. Met. fab. 4. *Aures ejus asininae ut essent sempiterno effecit, quibus ejus stoliditas appareret, nulliusque judicii indicatur.* Vide & supr. lib. III. Myth. cap. 9. MUNCK.

1 DEHINC CUM SEPTEM &c.] Debuerat addere, *dehinc AEneas cum* &c. MUNCK. Pro *in Libyco litore* Voss. *Libyco in l.* cui & *aqua* absunt.

2 PICTURIS ANIMUM ADVOCAT] Gloss. *recreat.* Quae est explicatio τοῦ *avocat*: quomodo omnino heic legendum. Respexit illa AEn. I. *Animum picturâ pascit inani.* Eadem mendâ inquinatus est Lactant. Firm. lib. II. cap. 3. *Non oportet sublimes & excelsos animos advocari, atque in terram premi, sed nihil aliud, quam coelestia cogitare.* Lege, *avocari.* Senec. de Provid. cap. 3. *Mero se licet sopiat & aquarum fragoribus avocet.* MUNCK. Voss. *advocat.* Male. sed *avocare* & *advocare* in Mss. confundi satis liquet ex Eruditorum notis ad Frontin. I. Strat. IV. 65.

3 AEOLUS ENIM GR.] AEoli fabulam explicatam dederunt praeter Tzetzen, quem citavi ad Hygini fab. 125. Servius ac Diodorus Siculus, quos laudat Is. Casaubonus ad Strabon. lib. I. pag. 42.

4 ἌΛΓΕ' ἜΔΩΚΕΝ] In Homero habetur ἔθηκεν. MUNCK. Haud male ἔδωκεν. Sic loquitur vers. 96.

Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει.

Sed nihil mutandum esse nos docet Servius ad X. AEn. vs. 623. *Sane PONERE facere, sicut Lucilius Homerum secutus, qui ait* ἄλγε' ἔθηκεν, *id est, fecit.* Idem docet Apollonii Rhodii locus I. 259.

——— Ὥς κεν ἀνίας
Ἀλκιμέδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείη.

Ante oculos etiam habuit hunc Homeri locum Dionysius Perieg. vs. 605.

——— Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
Εἰν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ θήκατο μυρία δαίμων.

Τίθημι vero in hisce locis nihil commune habet cum ea verbi notione, qua pro *facere*, *reddere* poni solet, ut Eurip. in Rheso vs. 470.

Ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήν γ' ἐλευθέραν πόλιν
Θῶμεν.

In Iphig. Aul. 779.

Θήσει κόρας πολυκλαύτους.

Sophocl. OEd. Colon. 1361.

Τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
Κἄθηκας ἄπολιν.

Aut pro *creare* de magistratu, ut Eurip. in Iphig. in Aul. vs. 373.

Μηδέν'

Nam vide, quid etiam ipſi AEolo promittatur, Deiopeiae conjugium. demos enim [5] Graece publicum dicitur, [6] iopa vero oculi vel viſio. Ergo [7] naſcentibus in mundo ſaeculare eſt periculum. cui quidem perfectioni publica à dea partus promittitur viſio. Nam & cum ſeptem navibus evadit. quo oſtendatur [8] ſecundum arithmeticam numerum ſeptenum armonicum eſſe partui. cujus formulam, ſi videtur, breviter explanato. Cui ego: Saturanter haec, inquam, in libro [9] Phyſiologo, quem nuper edidimus de medicinalibus cauſſis & de ſeptenario ac de novenario numero, omnem Arithmeticae artis digeſſimus rationem. eritque [10] periſſologiae nota, ſi, quae in uno libro deſcripſimus, etiam aliis inſeramus. Ergo qui iſta diſcere cupit, noſtrum phyſiologicum perlegat librum. Nunc vero quae reſtant, à te exſpecto. Tum ille: Ut dicere coeperam, mox ut terram tangit, matrem videt, nec agnoſcit: plenam [11] deſignans infantiam: [12] quia à partu recentibus matrem videre datur, non tamen ſtatim cognoſcere meritum contribuitur. Dehinc nube circumſeptus ſocios cognoſcit, adloqui

> *Μηδέν' ἂν χρέως ἕκατι προστάτην θέμην χθονὸς,*
> *Μηδ' ὅπλων ἄρχοντα.*

Iph. in Taur. vs. 34.

> *Ναοῖσι δ' ἐν τοῖς δ' ἱερέαν τίθησί με.*

Aut pro *ſtruere*, *aedificare* Pindaro, ut Olym. Od. IX. 68.

> *Πύῤῥα Δευκαλίων τε Παρ-*
> *νασσοῦ καταβάντε*
> *Δόμον ἔθεντο πρῶτον.*

Et cujus locutionis plura exempla adducere non libet, quippe ſatis cognita; ſed notat in Homero, & Auctoribus Homerum imitatis *adſicere*, *inferre*, quo ſenſu Eurip. in Helena vs. 685.

> *Τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶν δ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν.*

In Supplic. vs. 1208.

> *Φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἤν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,*
> *Δειχθεῖσα θήσει, καὶ κακὸν νόστον πάλιν.*

Hinc contra in Jone vs. 1172.

> *Γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολύν.*

Et in Medea vs. 383.

> *Θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.*

Herodot. III. 29. dicit: *Ὑμεῖς γε οὐ χαίροντες γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε.*

5 Graece publicum dicitur] Δῆμος eſt *populus*, δήμιος *publicus*. MUNCK.

6 Iopa] *Cipia* Ed. Genev. Forte ὦπα. Ὦπα enim *viſum*, & Ὦπας *oculos* dicunt Graeci. Heſych. Ὦπα, ὄψιν, πρόσοψιν, πρόσωπον. Ὦπες, ὀφθαλμοί. MUNCK.

7 Nascentibus in mundo] *In mundum* Gen. Ed. MUNCK.

8 Septenum arith. n. s. a. e. p.] Voſſ. c. *Septenum arithmeticum numerum conjunctum armonicum e. p.* Mox pro *explanato* idem *explanato*.

9 Physiologo] Fort. *Phyſiologico*, quia ſequitur, *noſtrum phyſiologicum perlegat librum.* MUNCK.

10 Perissologiae nota] I. e. vitio, crimine. Chariſ. lib. IV. *Περισσολογία eſt multorum verborum adjectio ſupervacua.* MUNCK.

11 Designans] Gen. ed. *deſignantes.* Nec aliter ſcripſiſſe Fulgentium crediderim. In Praefat. Libell. de Priſc. Serm. *Abſolutum retribui, non phaleratis ſermonum ſtudentes ſpumis.* Confer quae notavi ad Prolog. lib. I. In codice Leidenſi heic erat hiatus uſque ad illa DREPANOS PORTU. MUNCK. Voſſ. Cod. etiam *deſignantes.* qui pro *contribuitur* ſcribit *cum tribuitur.* & eidem mox abeſt τὸ *cognoſcit.*

12 Quia a partu recentibus] Lege ex Genev. ed. *quia à partu.* & mox *contribuitur* pro *cum tribuitur.* MUNCK.

qui non poteſt. vide, quam evidens [1] crepundiorum mos, dum adeſt inſpiciendi poteſtas, & deeſt loquendi facultas. Huic quoque Achaten ab initio conjungimus, & poſt naufragium armigerum, & in nube aeque concluſum. Achates enim Graece quaſi [2] achontos, id eſt, triſtitiae conſuetudo. Ab infantia enim aerumnis conjuncta eſt humana natura, ſicut Euripides in Tragoedia [3] Ephigeniae ait:

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος,
Οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
Ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.

Id eſt, non eſt aliquid peſſimum nec adcidentia extrema, [4] quod non pertulit humana natura. Arma vero triſtitiae non ſunt niſi lacrymae: quibus ſeipſa & vindicat & commendat infantia. Denique vix nobis quinto menſe ridere permittitur, dum lacrymae in ipſa vitae janua profluant. At vero animum pictura inani quod paſcit, certum puerile ſtudium refert. infantia enim videre novit: ſentire vero quid videat neſcit. ſicut in picturis eſt viſibilitas, deeſt ſenſibilitas. Dehinc ad epulas adcipitur, & citharae ſono mulcetur: parvulorum quippe mos nihil aliud quaerere, quam delectari ſono & ſaturari cibo. Denique nomen citharizantis conſidera. [5] Zopas enim Graece [6] quaſi Siopas

1 Crepundiorum] Gloſſ. *pro ipſis pueris.*

2 Achontos] Ed. Gev. ἀχῶν ἴτος. Scribendum eſſet ἔθος. MUNCK. Voſſ. *acontos.*

3 Ephigeniae] *Iphigeniae* ſcribere debebat. Sed *Ephigeniae* non indignum Fulgentio. Virgilius lib. v. contr. Eutych. *Sanctus Joannes in Omelia de aſcenſione domini.* Orta vitioſa iſta ſcriptura ex corruptâ pronuntiatione, quâ factum ut contra & *i* ſaepe pro *e* poſuerint, ut oſtendi ad Hygin. Mythol. cap. 223. Etiam *ai* ut *e* pronuntiatum fuiſſe aevo Fulgentii dictum ſupra ad Myth. lib. I. cap. 9. Inde corruptus locus elegans Simeonis Sethi in libro de Alimentis pag. 6. edit. Gyrald. Ὡς εἴτις εἴπῃ τὴν φύσιν τιθέναι ἐν [illegible] τε τῶν λαχάνων καὶ κρεῶν οὐσίας, οὐ πόῤῥω τῆς [illegible] ἐκτραπήσεται). Lege, ἐν μεταιχμίῳ. Referendum huc quoque κερὸς, quod pro καιρὸς Graecobarbari uſurparunt. Conſule Meurſii Gloſſar. Sed ut ſaepe alias, ita & heic memoria ei impoſuit. Eſt enim principium Oreſtis, ut rectè animadvertit Anonymus in ed. Genevenſi. MUNCK. Pro *Euripides* Voſſ. *Eripides*, & mox *Efigeniae.* & mox *id* pro *id eſt* pro *accidentia*, *acidencia.*

4 Quod non pertulit] Syntaxis poſtularet *quae*, vel *quam* potius. *Accidentia* enim nominativus ſingularis eſt Fulgentio. Supr. lib. III. cap. 8. *Succum deſudat, quod myrrha dicitur.* Vide ibi annotata. Tertull. de Anim. cap. 11. *Accidentiam ſpiritus paſſus eſt.* Et cap. 52. *Ex accidentiâ adhaeſiſſe.* Digeſt. lib. I. Tit. II. *Et ita ex accidentiâ appellatae ſunt leges duodecim tabularum.* Quod malè mutat Cujacius, parum memor ejus, quod dixi modo, etiam nominandi caſu *accidentia* uſurpari. Certè ita & in Gloſſ. Labb. inveni, *Accidentia*, σύμβασις. Notandum praeterea πάθος heic dici *accidentiam.* Ad eundem modum & alii calamitates vocant accidentia. Marcellin. lib. XV. *Contra accidentia vir magnanimus ſtabat immobilis.* Quintil. Declam. V. *Non molliri proſperis facile, non accidentibus frangi.* Et ſic ſaepiſſimè ille ſive Quintilianus, ſive Florus, vel alius eſt auctor iſtarum declamationum. MUNCK. Voſſ. *pertulerit.* Mox *quino* pro *quinto.*

5 Zopas] Atqui *Iopas* dicebatur. Quintil. Orator.

Siopas dictus est, id est taciturnitas puerilis. Infantia enim blandiloquis semper nutricum cantibus oblectatur. unde & crinitum eum [7] posuimus, vertici muliebri simillimum. Tunc etiam Cupidinem videt. cupere enim ac desiderare aliquid semper adcidit infantiae. Nam denique ideo & talem versum in secundo libro post citharae sonum posuimus: *temperet à lacrymis.*

In secundo vero libro & tertio [8] avocatur fabulis, quibus puerilis consueta est avocari garrulitas. Nam in fine tertii libri Cyclopas vidit, Achemenide monstrante. ἄχος enim Graece tristitia dicitur. cyclos autem Graece circulus vocatur. Ergo pueritia, quoniam παῖς puer Graece dicitur, jam timore nutritorum feriata, tristitiam cogitandi nescit, & [9] vaginem puerilem exercet. Ob hanc rem etiam Cyclops unum oculum in fronte habere dicitur, quia nec plenum nec rationalem visum puerilis vagina portat, & omnis aetas puerilis in superbiam erigitur, ut Cyclops. Ideo in capite oculum, quod nihil nisi superbum & videat & sentiat. quem sapientissimus Ulyxes exstinguit, id est, igne ingenii vana gloria caecatur. Ideo eum & Polyphemum diximus, quasi ἀπολλύντα φήμην, quod nos Latine perdentem famam dicimus. Ergo juventutis elationem & [10] famae perditionem aetatis caecitas sequitur. Nam ut ordo se evidenti manifestatione dilucidet, tunc patrem sepelit. Adcrescens enim juvenilis aetas

rator. lib. I. cap. 27. *Iopas ille Virgilii nonne canit errantem lunam solisque labores? Io* ut *Zo*, quemadmodum *Dia* ut *Za*, pronuntiarunt ergo? Ita videtur. *Zabolus* pro *Diabolus* frequens est apud Cyprian. & Paullinum. Etiam Hilarius Canon. II. in Matth. *Zabolus infidelis, Abraham fidelis.* Et Gildas epist. pag. 60. *Zabolica illusio.* Sic Ζυλάπιον dicitur cum ab aliis deterioris aevi Graecis, tum & à Simeone Sethi in de Facult. Cib. pag. 11. & 20. quod vulgo *julapium* vocamus. Unde Ἰοζυλάπιον apud eundem pag. 26. Brodaeus Miscell. lib. III. cap. 14. *Nec desunt, qui Zetam pro diaetam, ut ζαβάλλω pro διαβάλλω, efferri testantur.* Casaub. in Animadv. in Suet. lib. v. p. 172. AEolicum id esse, ex Vett. Grammaticis observat, ut & Vossius Art. Gram. lib. I. Conferendus idem Vossius in de Vitt. Serm. & Etymol. in ZETA & ZASU. Barth. Adverf. lib. XXIX. cap. I. Pignor. de Serv. p. 238. ed. Patav. Alciat. Parerg. lib. v. cap. 14. MUNCK.

6 QUASI SIOPAS] Quasi σιωπὴ, ed. Gen. Nihil muto. Quia dicit eâ voce *puerilem taciturnitatem* signari, videtur omnino *Siopas* scripsisse, & allusisse simul ad τὸ παῖς, *puer.* MUNCK.

Paullo ante *nihil amplius* Voss. pro *nihil aliud.* pro *denique*, idem *nam denique.* hic vero scribit *Iopas.*

7 POSUIMUS] Voss. *possumus.* deinde *tempore* pro *temperet.*

8 ADVOCATUR FABULIS] Lege, *avocatur*, & statim *avocari* cum ed. Genev. Vetus Interpres Siracidae cap. XXXII. 26. *Illic avocare, & illic lude.* Lactant. de Opif. Dei cap. 18. *Avocatur simulacris, donec membra sopore irrigata vegetentur.* Cyprian. de Spectac. *Ad advocationem populi facti sunt ludi scenici.* Lege, *avocationem.* Quintil. Declam. p. 112. ed. Hack. *Quos detrahit, quos advocat alia curatio.* Lege, *avocat*, ut rectè exhibent Colon. & Parif. edd. MUNCK. Voss. *advocatur.* & mox *advocare.* Pro *in fine* Voss. *& in fine.* pro ἄχος *acos.* pro *circulus*, *circulos.* pro παῖς, *pes.*

9 VAGINEM PUERILEM] Anonymus in ed. Genev. monet unum ex MSS. habere *vaginam*: quod praeferam, quanquam praeter Fulgentium nullus, quod sciam, veterum *vaginam* dixit *vagitum.* *Vagorem* appellat Cato apud Festum. MUNCK. Gloss. *vaginacitnem.*

10 AETATIS FAMAE PERDITIONEM CAECITAS &c.]

tas paterni vigoris respuit pondera. Denique [1] Drepanos portu sepelit. Drepanos enim quasi δειμύπαιδος. δειμὺς enim Graece acer dicitur, παῖς vero puer vocatur; quod puerilis acerbitas paternam respuat disciplinam. [2] Feriatus ergo animus à paterno judicio in quarto libro & venatum progreditur, & amore torretur: & tempestate ac nubilo velut in mentis conturbatione coactus, adulterium perficit. In quo diu commoratus, Mercurio instigante, libidinis suae male praesumtum amorem relinquit. [3] Mercurius enim Deus ponitur ingenii. Ergo ingenio instigante aetas deserit amoris confinia: qui quidem amor contemtus emoritur, & in cineres exustus emigrat. Dum enim [4] dedecus puerili auctoritate ingenii excellitur, sepulta in oblivionis cinere favillescit. In quinto vero, paternae memoriae contemplatione adtractus, ludis juvenalibus exercetur. & quidnam aliud est, nisi ut jam prudentior aetas paternae memoriae exempla secuta, liberalibus corpus exerceat caussis? Nam [5] vide, quia & pugillationem [6] exercet, id est virtutis artem Entellus & Dares peragunt. ἐντέλλειν enim Graece imperare dicimus: [7] δαίρειν caedere. quod & magistri in disciplina faciunt. Tunc etiam & naves ardescunt, id est instrumenta periculosa, quibus aetas tempestivis jactationum cursibus [8] fatigatur, & velut procellis periculorum quotidie quatitur. Igne ingenii [9] superexcellente, haec omnia consumuntur, & scientiae adstutia coalescen-

&c.] Transpone verba ex ed. Genev. *Et formae perditionem aetatis caecitas sequitur.* MUNCK. Pro *accrescens* Voss. *adcrescens.*

1 Drepanos portu sepelit] MS. Leid. *repetivit.* Anonymus ad Genev. ed. notat unum ex MSS. habere *drepanos portus.* Glossa codicis Leidensis vult τὸ *drepanos* esse genitivum Graecum; quo nihil ineptius. *Drepanos* rectus casus est, & falcem significat. Unde *haec drepana* & *hoc drepanum* urbs dicta, ut rectè Servius ad AEn. III. vers. 707. Τὸ Δρεπάνιον etiam Tzetze est ad Lycophr. p. 123. Non nimis audacter rescriberetur *drepanio portu.* Sed sequentia arguunt non tam librariorum negligentiam, quam Fulgentii inscitiam esse accusandam. MUNCK. Voss. Gloss. addit *sc. fratrem.* Cui mox τὸ *Graece* abest.

2 Feriatus animus] H. e. liber, ut paullo ante: *Timore nutritorum feriata.* Capella lib. I. pag. 7. *Neque ulla prorsus erat, quae ab omni immunis incursu, cunctoque esset gurgite feriata.* MUNCK.

3 Mercurius Deus ingenii] Unde *Mercuriales viri* Horatio dicuntur docti lib. II. od. 17. Ubi Schol. *Mercurius Deus facundiae dictus est & sermonis.* Sed magis huc pertinet illud Marcellini lib. XVI. *Occultè Mercurio supplicabat, quem mundi velociorem sensum esse, motum mentium suscitantem, theologicae prodidere doctrinae, atque in tanto rerum defectu exploranter curabat.* MUNCK.

4 Dedecus puerili &c.] Genev. ed. *Dedecus puerile auctoritate ingenii expelligitur.* Leid. cod. *expellitur.* Notat Anonymus unum ex MSS. habere, *de corde puerili.* Lege itaque, *dum enim de corde puerili auctoritate ingenii expellitur, sepultus in oblivionis cinere favillescit.* i. e. in favillas redigitur. MUNCK. Cod. Voss. *decor puerili a. i. experitur.*

5 Vide quia &c.] Ἴδε ὅτι. Ad verbum Graecismum expressit, ut & infra: *Vides ergo, quia & de secreti natura docet.* Augustin. Solil. 1. cap. 5. *Nescivi, quia tu es veritas.* Interpres Abdiae Babylon. lib. I. *Ut sciant & credant, quia unus est dominus, qui fecit coelum & terram.* Salvianus de Gubern. Dei lib. II. pag 45. *Vides absque dubio quia non potes queri, quod non aspiciat etiam injustos Deus.* Euagrius in vitâ S. Antonii: *Considerans quia posset.* Sic Cyprian. de Mortal. *Scitote quoniam in proximo est regnum Dei.* Serm. de Orat.

lescente, in favillam oblivionis sopita [10] commigrant. At vero in sexto ad templum Apollinis adveniens, ad inferos descendit. Apollinem deum studii dicimus: ideo & Musis additum. Ergo postposito lubricae aetatis naufragio, & Palinuro amisso (Palinurus enim quasi planonorus, id est errabunda visio. unde & in quarto libro de adspectu libidinis ita posuimus —— *totumque pererrat Luminibus tacitis.* nam & in Bucolico: *errabunda bovis vestigia.*) Ergo omissis his rebus, ad templum Apollinis, id est ad doctrinam studii, pervenitur: ibique de futurae vitae consultatur ordinibus, & ad inferos descensus inquiritur; id est, dum quis futura considerat, tunc sapientiae obscura secretaque mysteria penetrat. Sed sepeliat ante Misenum necesse est. [11] Misio enim Graece obruo dicitur; αἶνος vero laus vocatur. Ergo nisi vanae laudis pompam obrueris, numquam secreta sapientiae penetrabis. vanae enim laudis adpetitus, numquam veritatem inquirit: sed falsa in se adulanter ingesta, velut propria reputat. Denique etiam cum Tritone buccina atque concha certatur. Vides enim, quam fixa proprietas. vanae enim laudis tumor ventosa voce turgescit: quem quidem Triton interimit: [12] quod quasi τετριμμένον, id est contritum, dicimus. Omnis ergo contritio omnem vanam laudem exstinguit. Ideo Tritonia dea est sapientiae dicta. Omnis enim contritio sapientem facit. Cui ego: Certior hanc tuam comprobo doctor

Orat. Dom. ex Gal. v. *Sicut praediximus, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non possidebunt.* Et ex Joann. Epist. I. *Si dixerimus quia peccatum non habemus.* Junilius in Genes. *Unde liquido datur intelligi, quia factura utriusque elementi pariter expleta est.* Sed exemplis quid opus est? Indentidem ita non vetus tantum Bibliorum interpres, sed & reliqui scriptores ecclesiastici loquuntur. MUNCK.

6 EXERCET] *Exercent.* Leid. cod. Lege ergo & distingue, *pugillationem exercent, id est, virtutis artem Entellus & Dares peragunt.* MUNCK. Voss. Cod. *exercent*, cui τὸ *est* abest.

7 ΔΑΙ'ΡΕΙΝ] Ed. Genev. δαίρειν. MS. Leid. *darin.* Fort. δαρεῖν scripserat. Esset aoristus secundus, sive à δέρω, sive à δαίρω. MUNCK. Voss. C. *darin.* unde conjici possit, Fulgentium scripsisse δαρεῖν.

8 FATIGATUR] *Agitatur* Leid. cod. *flagitatur* MS. Anon. Sed Commel. lectionem satis probam puto. MUNCK. Voss. cod. *agitatur.* utrumque recte. Propert. II. XX. 5. *agitatam fluctibus Hellen.* Cic. pro L. Murena cap. 17. *agitationes fluctuum* dixit. plura omitto. Satis elegantem esse metaphoram patet, & ab hujusmodi elegantiis captandis Fulgentium interdum haud alienum esse constat.

9 SUPEREXCELLENTE] *Superexcellere* dictum, ut *supereminere*, quod supra habuimus, & *superabundare*, quod est cap. 9. lib. I. Mythol. Salvian. de Guber. Dei lib. II. *Praerogativis meritorum antecedentium supereminens.* Ad Eccles. Cathol. lib. I. *Supereminens dudum primitivae plebis tuae beatitudo.* MUNCK.

10 COMMIGRANT] Post hanc vocem inferenda sunt illa ex cod. Leid. & Genev. ed. *Sed hoc incendium Beroe efficit, quasi veritatis ordo.* MUNCK. Ita & meus Cod. Voss.

11 MISIO ENIM &c.] Ed. Genev. μύω. Scripsit, opinor, μισέω. Sed μισέω non *obruo*, sed *odi* significat. MUNCK. Paullo ante τὸ *sed* abest Voss.

12 QUOD QUASI ΤΕΤΡΙΜΜΕ'ΝΟΝ &c.] MS. Leid. *Quem quidem Triton interimit, quasi τετριμμένον, quod nos Latinè contritum dicimus.* MUNCK. Voss. Cod. *quasi trimenon, quod later contrarium dicimus.* Mox *Ideo & Tritonia* haud male. Hic iterum delirat Fulgentius in *Tritonia Dea.* Si adlusisset ad Graeci verbi τετριμμένος significationem, qua notat hominem in quacumque re versatum

ac

ctor sententiam. Nam & nostra salutaris divinaque praeceptio, [1] Cor contritum & humiliatum deum non despicere praedicat. quae vere certa manifestaque est sapientia. Ad haec ille: Ut certius tibi planiusque liquescat quod dictum est, [2] Corineum posuimus ejus corpus igne cremasse. χάειν enim Graece gratiam dicimus, αἰὼν vero saeculum nuncupatum. gratia ergo saecularis vanae gloriae sepeliat cineres necesse est. Sed tamen non ante discitur cognitio secretorum, nisi quis ramum decerpserit aureum, id est litterarum & doctrinae [3] discat studium. aureum enim ramum pro scientia posuimus, memores quia & mater mea [4] ramum se somniavit genuisse: & [5] Apollo cum ramo depingitur. Nam ideo & [6] Ramus dictus est ἀπὸ τῆς ῥαψῳδίας, id est à scriptura, sicut Dionysius in Graecis articulationibus memorat. At vero aureum quod diximus, claritatem facundiae designare voluimus; memores Platonis sententiae, cujus hereditatem Diogenes Cynicus invadens, nihil ibi plus aurea lingua invenit; ut Tiberianus in libro de Socrate memorat. Nam & nos in Bucolicis ideo decem mala aurea posuimus, scilicet decem eclogarum politam facundiam. Nam

ac peritum, pro quo Attici utuntur τρίβων cum genitivo: ut Eurip. Cyclop. 518.

> Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
> Τούτου τρίβων εἰμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.

V. Spanh. ad Aristophan. Nub. 867. moderatius vanam ejus ferremus explicationem. Mox pro *ego* Voss. C. *ergo*.

1 Cor contritum] Psalm. L. vers. 18. *Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum Deus non despicies.* MUNCK.

2 Corineum] Negligit aspirationem, ut in Prolog. lib. I. *Caron* pro *Charon*; ubi vide sis quae à nobis annotata sunt. Virg. AEn. VI. vers. 228. *Ossaque lecta cado texit Chorineus aheno.* Fuit ille Sacerdos Trojanus, cujus & lib. XII. facit mentionem. Sed Genev. ed. exhibet *Carineum.* Et videtur ita omnino scripsisse obliviosus Planciades, cum à τοῦ χάειν vocabulum hoc deducat. MUNCK. Pro *nuncupatum* Voss. *nuncupamus.* & pro *ante* idem *antea.*

3 Discat studium] *Discatur* Leid. cod. MUNCK.

4 Ramum se somniavit genuisse] Phocas in Vita Virgilii: *Mater Polla fuit, Magii non infima proles, Quem socerum pietas fecit jam clara Maroni. Haec cum maturo premeretur pondere ventris, Ut solet in somnis animus ventura repingens Anxius, & vigili praesumere gaudia curâ, Phoebei nemoris ramum fudisse putavit.* Quarto versu alii legunt *refingens.* Sed necdum est bonus nexus orationis, nisi *repingere* vel *refingere* scribatur, deleto inciso post τὸ *solet.* Philargyrius ad Ecl. III. *Fertur mater Virgilii Maja, cum eundem paritura gravis esset, somniasse lauri fructum variis floribus genuisse.* Lege *lauri frondem* cum Lindenbrogio. Hinc ergo Virgilium quidam à virga vocatum voluere. Calvus: *Et vates, cui virga dedit memorabile nomen Laurea.* MUNCK.

5 Apollo cum ramo] Albricus cap. 4. *Juxta autem illum erat viridis laurus picta.* Immo & caput ejus redimitum ramo laureo erat. Vide Tibull. lib. III. 4. Ovid. XI. Met. vers. 166. MUNCK. Laurus Phoebo sacra. v. Schol. Apoll. Rh. II. 159. caussam docet Schol. Homeri Iliad. A. 14. Hinc Laurea corona Poëtarum. v. Cuperi Apotheos. Homeric. p. 39, 40.

6 Ramus dictus est ἈΠῸ ΤΗ͂Σ ῬΑΨΩΔΊΑΣ] Immo ῥαψῳδία secundum Graeculos dicta est à ramo sive ῥάβδῳ. Vide Eustath. in Iliad. A. pag. 5. & Apulej. II. Florid. Diomedes lib. III. *Ῥαψῳδία dicitur* ποιήσεως *aliqua particula discreta atque divulsa, dicta* παρὰ τὸ ῥάπτειν, *quod versus in unum volumen velut consuantur & comprehendantur; vel quod olim partes Homerici carminis in theatralibus circulis cum baculo, id est, virga pronuntiabant, cui ab eo-*

deos

Nam & Hercules aurea mala de horto Heſperidum tollit. [7] Quatuor enim Heſperides [dictae ſunt AEgle, Heſperie, Meduſa, Arethuſa,] quas nos Latine ſtudium, intellectus, memoria, facundia dicimus: quod primum ſit ſtudere; ſecundum intelligere; tertium memorari quod intelligis; inde ornare dicendo quod terminas. [8] Hinc ergo ornatum aureum ſtudii virtus rapit. Cui ego: Verum, inquam, dicis Maro doctiſſime. nuper enim me divinae hiſtoriae memoria tetigit, quae ait ex anathemate ſubreptam eſſe linguam auream, & [9] dextralia pura, nihilominus ex gentili facundia fucatum eloquium. [10] Attamen, quae reſtant, eloquere. Tum ille, Ergo, ut antea diximus, ramum aureum, id eſt doctrinam adeptus, inferos ingreditur & ſecreta ſcientiae ſcrutatur. Sed in veſtibulo inferorum luctus, morbos, bella, diſcordiam, ſenectutem atque egeſtatem videt. Quando ergo omnia in animo aut corde viri conſiderantur, niſi percepto doctrinae ſtudio, & altioris ſcientiae penetrata caligine? tunc enim agnoſcitur & ſomnii inanis ventoſa deluſio, & ſenectutis propinquior ad mortem vicinia, & bellum avaritiae ſeminarium, & [1] mor-

dem Homero dicti ſunt Homeriſtae. Sed haec abundantius Euſtathius. MUNCK. Varias variorum ſententias περὶ τῆς ῥαψῳδίας dabit etiam Schol. Pindari O. Nem. II. I. 2. & ad Iſthm. O. IV. 63. Adde Salmaſ. Ex. Plin. pag. 609, 610. & quem laudat J. Perizonius ad AEliani VIII. V. H. 2. qui ad l. XIII. c. 38. tam ſingulas Iliados partes, quam totam Homeri Iliada a veteribus ῥαψῳδίαν dictam docet.

7 QUATUOR ENIM HESPERIDES &c.] Leid. cod. *Quatuor Heſperides dictae ſunt, id eſt, Eglo, Heſper, Meduſa, Eretuſa.* Ita habet quoque ed. Genev. Sed corruptiſſimè. Rectè à Commelino reſtituta eſſe vocabula iſta animadvertas ex Lactant. ad Stat. II. Theb. vers. 281. *In AEthiopia*, inquit, *ſpeciociſſimum pomarium Atlanti fuit, in quo naſcebantur mala aurea, quae Heſperides cuſtodiebant, AEgle, Heſperie, Aretuſa.* Plura de illis congeſſimus ad Hygin. Genealogiam. Caeterum quae ex Leid. cod. adduxi modo, non ibi continenter praecedentibus ſubjiciuntur, ſed marginem occupant, adeo ut de gloſſa mihi ſuſpecta ſint. MUNCK. Alii duas Heſperidas ſtatuunt. Palaephatus de Incredibil. cap. XIX. Ἕσπερος ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς ᾤκει ἐν τῇ Καρίᾳ, καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἳ ἐκαλοῦντο Ἑσπερίδες. Hinc inter Panaeni picturas in Jovis templo apud Eleos Ἑσπερίδες δύο φέρουσι τὰ μῆλα, ὧν ἐπιτετράφθαι λέγονται τὴν φρουράν. V. Pauſan. lib. V. cap. II. p. 402. Theocles vero in Junonis templo apud eoſdem Eleos, ut idem Pauſan. l. V. c. 17. pag. 419. Τὰς Ἑσπερίδας πέντε ἀριθμὸν ἐποίησε. Pro *AEgle* Voſſ. *AEglo.* Pro *memoria facundia* Voſſ. non male *memoria & facundia.*

8 HINC ERGO] *Hic ergo* Leid. cod. MUNCK. Pro *ego* mox Voſſ. *ergo.*

9 DEXTRALIA PURA] Gloſſ. *armillas.* Vide Iſidor. Orig. lib. XIX. cap. 31. Barthol. de Armillis Vett. cap. I. *Dextrocheria* appellat Schol. Juvenal. ad Sat. IX. vers. 50. de quibus Voſſius in de vitiis Serm. lib. III. cap. 8. Gruter. ad Vopiſc. Aurel. cap. 7. Salmaſ. & Caſaub. ad Capitol. Maxim. cap. 7. Tangit heic hiſtoriam Achanis Joſ. cap. VII. vers. 21. ubi tamen nulla dextralium fit mentio: Εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην, καὶ διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσῆν πεντήκοντα διδράχμων. *Regulam auream* appellat iſtam γλῶσσαν Vulgatus Interpres. Nazianzenus ςίχοις: Χρυσῆς τί γλώσσης ἐστὶν εὐτελέστερον, Ψιλῆς, διδράχμων τε τῶν ἀναστάτων; Siracides cap. XXI. vers. 21. Ὡς κόσμος χρυσοῦς φρονίμῳ παιδεία, καὶ ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ. Vet. Interpr. *Quaſi brachiale in brachio dextro.* Gloſſ. Iſidor. *Dextralia, brachialia.* Confer Alard. Gazaeum in Caſſian. pag. 13. MUNCK.

10 ATTAMEN QUAE RESTANT] Leid. cod. & Genev. ed. *attamen ergo quae* &c. MUNCK. Pro *ſcrutatur* Voſſ. *perſcrutatur.* Pro *egeſtatem* idem *agieſtatem.*

[1] morbus indigeſtionis, & fames pigritiae & torporis vernacula. Ergo deſcendit ad inferos: atque illic & poenas malorum, & bonorum retributiones, & amantum conſiderans triſtes errores, oculatus inſpicit teſtis. Denique [2] nauta Charonte deportante tranſit Acherontem. Ideo & hic fluvius velut aeſtus habet ebullientes juvenilium actuum. Ideo coenoſus, quia non habent juvenes digeſta liquidaque conſilia. [3] Acheron enim Graece ſine tempore dicitur. Caron vero quaſi Cronon, id eſt tempus: unde & Polydegmonis filius dicitur. Polydegmon enim multae ſcientiae dicitur. Ergo dum ad tempus multae ſcientiae quis pervenerit, in temporales gurgitis coenoſitates morumque [4] faeculentias tranſit. Deinde Tricerberum mellitis [5] reſopit offulis. Tricerberi autem fabulam jam ſuperius expoſuimus, [6] in modum jurgii forenſiſque litigii poſitam. Unde & Petronius [7] in Euſtion ait: Cerberus forenſis erat cauſidicus. Ergo tunc jurgii calumnia diſcitur, & venalis lingua in alienis exercetur negotiis, dum ſtudii doctrina profecerit, ſicut in advocatis nunc uſque conſpicitur. ſed melle ſapientiae ſcandali dulcoratus [8] reſipiſcat [9] rancor. Deinde in ſecretis conſiderationibus admiſſus virorum fortium contemplatur imagines, id eſt virtutis inſignia monimentaque conſiderat. Ibi etiam

1 Morbus indigestionis] H. e. cruditatis. Theodorus medicus cap. 6. *Dulcia omnia quidem inflationem praeſtant, & indigeſtionem procurant.* Iſidor. Orig. lib. xx. cap. 2. *Crapula eſt immoderata voracitas, quaſi cruda epula, cujus cruditate gravatur cor, & ſtomachus indigeſtus efficitur.* Caeterum poſt iſta verba ex Cod. Leid. & Genev. edit. interſerenda ſunt, *& immodeſtiae ſuboles & ſcandala ebrietatis germina.* MUNCK. Paullo ante pro *i. a. a. corde* Voſſ. *i. a. a. in corde.* Deinde pro *percepto* idem *percepta*, ut referatur ad *τὸ caligine.* Sed *percepto* retine, dependet enim a ſtudio. Pro *ſomnii inanis* idem *in hortis ſomnii.* Pro *digeſtionis* idem *digecionis.* Mox praefiguntur in eodem codice *τοῖς fames pigritiae τὰ inmodeſtiae ſuboles & ſcandala ebrietatis germina et.*

2 Nauta Charonte] *Charone* ed. Genev. Lege *Carone* cum Leid. cod. Dictum de eo jam ſupr. ad Prolog. lib. I. MUNCK. Voſſ. *Carone deportata.* pro *caenoſus* idem *& coenoſus.*

3 Acheron] Ita & Leid. cod. Sed Genev. ed. *ἄχαρον*, & *χρόνος* pro *cronon.* Perperam, opinor. Nam *χαρὸς* corruptè ut *κρὸς* pronuntiavit, & Ch tanquam C; unde Corineus, Caron, & Cronos, pro Chorineus, Charon, Chronos. Servius ad AEn. VI. 106. *Acheron fluvius dicitur inferorum, quaſi ſine gaudio*: id quod & ad vers. 295. inculcat. Nempe & iſte *χαίρω* ut *χέρω* pronuntiabat. Planciades ſupra lib. I. cap. 9. *Ceres Graecè gaudium dicitur.* Sanius Euſtath. ad Hom. p. 157. Ὥσπερ δέ φασιν, ἀπὸ τοῦ ἄχους καὶ ῥέειν ποταμὸς ἐν ᾅδου ἀχερων, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ε ἀχέρων. MUNCK. Schol. Apoll. Rh. II. 352. Ἀχέρων δὲ παρὰ τὰ ἄχεα εἴρηται. Mox pro *tempore* Voſſ. *temporibus.*

4 Faeculentias] *Fecellentias* Leid. cod. Lege, *faeculentias* ex Genev. ed. Gloſſ. Labb. *Faeculentus*, *τρυγώδης*: inde *foeculentia.* MUNCK. *Polydegmon. e. m. ſ. d.* abſunt Voſſ. idem *faecelentias.*

5 Resopit] I. e. ſopit, ſoporat, ut habet gloſſa. Compoſitum pro ſimplici, ut *recipere* pro *capere* apud Juſtinum & Florum, *reprobare* pro *probare* apud Salvian. lib. I. de Provid. *reſidere* pro *ſedere* apud interpretem Abdiae, nec non *retrudi* pro *trudi* apud eundem, *redire* pro *venire* apud Spartianum in Hadriano, aliaque apud alios. MUNCK. Pro *autem* Voſſ. *enim.*

6 In modum jurgii forensis] Barth. ad Stat. Tom. II. p. 263: emendat *in nodum*, hoc eſt, aenigma, emblema, ut ipſe exponit. Non accedo. Recte habet *in modum*, hoc eſt, in ſimilitudinem, in imaginem. Sic cum alibi ſaepe in libris Mythologicis, tum lib. II. cap. 7. *Antaeus in modum libidinis ponitur.* Et ſub finem hujus

etiam Deiphobi inſpicit poenam: Deiphobus enim Graece aut quaſi Dimophobus, aut velut Demophobus, id eſt aut [10] terroris timor, aut publicus timor. Ergo qualiſlibet timor ſit, juſte amputatis & manibus & oculis & auribus pingitur: illa videlicet ratione, quod omnis timor [11] nec quod videat ſentit, nec quod audiat ſcit, nec quod gerat ſine manibus novit. Denique & in ſomnis à Menelao occiditur. Graece enim Menelaus quaſi [12] Menelau, id eſt virtus populi: quae quidem virtus omnem timorem ſemper ſomno deditum interficit. Illic etiam & Dido videtur, quaſi amoris atque antiquae libidinis umbra jam vacua. Contemplando enim ſapientiam libido jam [13] contemtu emortua, [14] lacrimabiliter poenitendo ad memoriam revocatur. At vero dein ad locum [illum] venitur, ubi dicimus,

Porta adverſa ingens ſolidoque adamante columnae:
Vis ut nulla virûm, non ipſi exſcindere ferro
Coelicolae valeant, ſtat ferrea turris ad auras.

Vide quam evidentem ſuperbiae atque tumoris imaginem deſignavimus. Cui etiam turri ideo adamantinas columnas addidimus: quia [15] hoc genus

hujus libelli, *Rotae in modum temporis ponuntur.* Eodem ſenſu *in ſimilitudinem* dixit Albricus cap. II. *Juno poſita in ſimilitudinem aëris.* Et Iſidor. Orig. lib. VIII. cap. II. *Deum ruſticorum, quem in naturae ſimilitudinem formaverunt.* Vide porro Indic. in MODUS. MUNCK. Livius II. 38. *Ibi in concionis modum oratione exorſus.* Salluſtius Catil. cap. XII. n. 3. *Operae pretium eſt, cum domos atque villas cognoveris in urbium modum exaedificatas, viſere templa Deorum.*

7 In Eustion] Barthius loco modo laudato: *In libro* I. *vel* II. vel, ſi hoc minus forte placeret, *in Satyrico*, conjecturis veriſimilibus: quarum poſteriorem, quam longè praeferam, inculcat iterum pag. 1120. *Titulum eum*, inquit, *Petronianum in Fulgentio corruptum arbitror ex abbreviatione, & legendum Stico, hoc eſt, Satyrico.* MUNCK. *Que lit. poſ. U. e. P. i. Euſtion ait Cerb. for.* abſunt Voſſiano. mox pro *jurgii* idem *jurgia.* Pro *Deiphobi* idem & *Deiphobi.* Deinde *Deiphoebus* pro *Deiphobus.*

8 Resipiscat] Cod. Leid. *reſipiet.* Superſcripta erat altera lectio, *vel reſipiat.* MUNCK.

9 Rancor] Gloſſ. *acerbitas.* Quid ſit *rancor* eleganter, ut omnia, docet Caſaub. ad Perſium pag. 82. Praeter Auguſtinum, Hieronymum, aliosque, uſurpat eam vocem etiam Caſſianus p. 199. ed. Gazaei. Plura vide ſupra ad illa, *acrore rancidulo.* MUNCK.

10 Terroris timor] Deiphobus ergo quaſi δεῖμος φόβος dictus, ſi Fulgentio credimus. MUNCK. Pro *amputatis* Voſſ. *amputabis.*

11 Nec quod videat sentit &c.] Hunc locum dum expurgare intendit, inquinat Priceaus ad Apulej. Mileſ. pag. 252. MUNCK.

12 Menelau] Ita & Leid. cod. Ed. autem Genev. μένος λαῶ. Sed corrumpere Graecas voces ſolenne Fulgentio eſt. MUNCK.

13 Contemta emortua] Scribe cum Leid. cod. & ed. Genev. *contemtu.* MUNCK.

14 Lacrimabiliter] *Lacrimaliter* cod. Leid. Quod videtur Fulgentio non indignum. Auctor Ovid. Vetulae: *Seu lacrimalia, ſeu cujuſque foramina ſenſus.* MUNCK. Voſſ. C. *lacrimaliter.* cui mox deeſt τὸ *illum.* Deinde pro *tumoris* idem *timoris.*

15 Hoc genus lapidis] Immo *adamantinum*, quando pro re duriſſimâ ponitur, ἀπὸ τοῦ ἀδάμαντος dicitur, ubi ea vox ferrum duriſſimum vel chalybem denotat, non gemmam. Vide quae notavimus ad Hygin. cap. 22. Homerus certè, unde iſtam Tartari deſcriptionem hauſit Maro, σιδηρείας πύλας ei tribuit Iliad. Θ. vers. 15. MUNCK. In Virgil. VI. AEn. 552. in Excerpt. Voſſ. legitur *ſolidaeque adamante columnae.* Sed nihil muta. ſic enim III. Georg. 26. *Pugnam*

genus lapidis indomabile eſt, ſicut etiam [1] in Graeco abſolvitur. Superbiam enim nec divinus timor, nec humana virtus, nec famae verecundia revocare poteſt. Ferrea vero turris ad auras elatio erecta & incurvabilis dicitur. Sed elationem quis ſervat niſi Tiſiphone, hoc eſt furibunda vox? At vero quod diximus,

Quinquaginta atris immanis hiatibus hydra Saevior:

Illud nihilominus deſignavimus, quod deterior eſt in ſuperborum corde tumoris inflatio, quam in ore ventoſa jactatio. nam illud quod diximus,

—— Tartarus ipſe
Bis patet in praeceps tantum tenditque ſub umbras,
Quantus [2] ad aetherium coelum ſuſpectus Olympum;

Conſidera plenum ſuperbiae meritum. Poena enim ſuperbiae dejectio eſt. quanto enim elatus contemnitur, tanto prae vilitatis dejectione torquetur. Ergo exaltatus quis in ſuperbiam duplum [3] eliditur. Unde & Porphyrius in epigrammate ait,

[4] *Pau-*

ex auro ſolidoque elephanto. Hic pro *tumoris* Voſſ. *timoris.*

1 In Graeco absolvitur] Gloſſ. *interpretatur.* Ex ἀ enim στερητικοῦ, & δαμάω, dictus *adamas.* MUNCK. Pro *famae verecundia r. p.* Voſſ. *fama revocat verecundia.*

2 Ad aetherium coelum suspectus olympum] *Coeli* legitur apud Virgil. AEn. vi. vers. 579. Olympus nempe θεῶν ἕδος eſt, & altior coelo. Tibullus in Panegyrico ad Meſſalam: *Jupiter ipſe levi vectus per inania curru Adfuit, & coelo vicinum liquit Olympum.* Haec docuit nos I. Douza not. in Tibull. lib. iv. c. 7. MUNCK. Conſule Cuper. Apoth. Hom. p. 25. Voſſiano Codici abſunt *tenditque ſ. u. Q. a. aeth. c. ſ. o.*

3 Eliditur] H.e. dejicitur. Fulgent. Ruſpenſis ad Monimum p. 21. ed. Baſ. *Praevenit eliſum, ut ſurgat, ſubſequitur elevatum, ne cadat.* Et epiſt. 3. *Armis, quibus eliditur, ſurgit.* Vetus Interpr. Pſalm. 145. vers. 7. *Dominus erigit eliſos.* Marc. cap. ix. 20. *Eliſus in terram volutabatur ſpumans.* Victor Epiſcop. Lib. ix. de Perſec. Vand. *Inſontem infantiam elidebat ad terram.* Et Lib. ii. *Illam mirabilem arborem eliſit ad terram.* Tertull. de Cult. Foem. cap. 7. *Quid crinibus veſtris quieſcere non licet, modo ſubſtrictis, modo relaxatis, modo ſuſcitatis, modo eliſis.* Jornandes Geth. cap. 15. *Septem valentiſſimos milites ad terram eliſit.* Chryſol. Serm. xv. *Ut levaret jacentes, eliſos erigeret.* Auguſtin. Confeſſ. Lib. iv. cap. 1. *Salubriter proſtrati & eliſi.* Plura congeſſi ad Hyg. Myth. cap. 38. MUNCK.

4 Pauxillum] Pithoeus Catal. Lib. 1. *Pauxillo* edidit. MS. Leid. *auxilium.* Puto ſcriptum fuiſſe Porphyrio *pauxillam*, ut oppoſitio ſit inter parvam frontem, & grande ſupercilium. *Paucus* eſt parvus. In Prologo, qui Junilio praefixus eſt: *Proverbium eſt pauca ſententia verborum.* Hinc *pauxillus* parvulus. Symm. Lib. 1. epiſt. 4. *Pauxillum tempus.* Lucillius: *Plumbi pauxillum rudus, linique metaxam.* Salvianus Lib. 1. de Gubern. Dei p. 13. *Non tamen niſi pauxillulum vini ſumere ac delibare permiſit.* Turpilius Lemniis: *Propter peccatum pauſillulum indigniſſimè patriâ protelatum eſſe ſaevitia patris.* Ita edidit Mercerus, qui & *pauſillulum* pro *pauxillulum* annotat poſitum. Sed mihi illud pauſillulum ex pravâ pronuntiatione librariorum ortum, nec Latinum videtur. Ejuſdem farinae cenſeo *praegnas* & *nugas*, pro *praegnax* & *nugax*, quae à Chariſio annotantur Lib. 1. Caeterum

[4] *Pauxillum Fortuna tibi, res perfida, Quinte,*
Extulit in frontem grande fupercilium.
[5] *Nam ne aliud credam, puteum puto te quoque, Quinte:*
Quanto altus magis es, [6] *tam mage defpiceris.*

Denique ibi & gigantas videt, & Ixionem, & Salmoneum, [7] omnis fuperbiae poena damnatos: nec non & Tantalum. Tantalus enim Graece quafi θέαν θέλων, id eft vifionem volens. Omnis enim avaritia jejuna fruendi ufu, [8] fola vifionis imagine pafcitur. Sed his locis judex Radamanthus Gnofius ponitur. Radamanthum enim quafi τὰ ῥήματα δαμῶντα, id eft verbum domantem dicimus. γνώσω enim fentire dicitur. Ergo qui verborum inpetum domare fcit, hic fuperbiae & damnator & contemtor eft. Denique AEneas hoc ftrepitu terretur. Vir enim pius fuperbiae voces & malorum poenas [9] effugit & pavefcit. Deinde ramum aureum [10] poftibus devotis infigit, & ita Elyfium ingreditur. [11] quod clareat facundia perfectione, omiffo jam labore difcendi, memoriae, quae in cerebro eft, ficut in poftibus perpetuae infigenda, Elyfium ingreditur campum. Elyfis enim Graece refolutio dicitur. id eft, feriatam vitam poft [12] magiftrianum timorem. Sicut enim inferni Proferpina regina, ita fcientiae regina memo-

terum in Turpilii illo loco omnino *pauxillum* fcribendum, ne lex verfus migretur: atque ita video repraefentare etiam Godofredi editionem. MUNCK. *Lufilium* Voff. pro *extulit* idem *& tulit.*

5 NAM NE ALIUD &c.] MS. Leid. *Nam ut aliud.* Scriptus liber, quem Anonymus infpexit, *ut non aliud.* Videtur caftigandum, *ut ne aliud* &c. MUNCK. *Nam ut aliud* Voff. & *pote* pro *te quoque.*

6 TAM MAGE DESPICERIS] Lufus eft in ambiguitate vocum *altus* & *defpicere. Defpicere* eft pro nihilo habere, & defuper afpicere. Vide Nonium cap. IV. Hinc illa feptuofa dictio apud Macrob. Lib. I. cap. 6. *Quod dii defpicerentur.* Gl. T. Steph. *Defpexit*, ὑπερεῖδεν, καὶ ὑψόθεν [illegible], καὶ ἐξεγόνησεν. Schol. Horat. ad Lib. III. od. 7. *Defpicere eft deorfum fpicere, feu videre, quod facimus, quando aliquem contemnimus.* Hinc *defpectio* pro contemtu. Vet. Interp. Job. cap. XII. 21. *Effudit defpectionem fuper principes.* MUNCK. Voff. *Tam magis defpicieris.* Mox pro *&* idem *etiam.*

7 OMNIS SUPERBIAE &c.] Mallem *omnes*, nifi & heic ἀρχαΐζειν voluit Planciades. MUNCK. Pro *damnatos* Voff. *damnandos.* Pro θέαν θέλων idem *tantaion.*

8 SOLA VISIONIS &c.] *Solae vifionis* Leid. cod. Quod non fpreverim. Vide Charif. Lib. II. & quae notavi fupr. ad illa: *Efto Euryftheus alio fortiori.* MUNCK. Voff. *folae.* Mox *dicimus* abeft eidem, & pro *domare*, *dominari.*

9 EFFUGIT ET PAVESCIT] *Ac pavefcit* Leid. cod. Etiam *aufugit* commodius foret. MUNCK.

10 POSTIBUS DEVOTIS INFIGIT] *Devovit* Leid. cod. Mallem, *devotus.* MUNCK.

11 QUOD CLAREAT FACUNDIA &c.] Leid. cod. *Quo claret dum perfectione.* Scriptus liber ab Anonymo confultus, *dum perfectionem.* Emendem, *Quo clareat facundiae perfectionem, omiffo jam labore difcendi, memoriae, quae in cerebro eft, ficut in poftibus, infigendam.* Quae deinde fequuntur, *Elyfium ingreditur campum*, è margine in textum irrepfiffe fufpicor, vel locum ita conftituendum, pofitâ τελεία στιγμῇ ante τὸ *Elyfium*: *Elyfium ingreditur campum, id eft, feriatam vitam poft magiftrianum timorem: Elyfis enim Graecè refolutio dicitur.* MUNCK. *Quod clareat dum perfectione* Voff. c. & mox pro *Elyfium egreditur.* Idem *egeritur.*

12 MAGISTRIANUM TIMOREM] Gloff. Nomicae, Μαγιστριανός, ὁ κασρένσιος. Μαγιστριανὸς, [illegible]

memoria eſt, quae in Elyſiis perſerpens, dominatur perenniter mentibus. Huic ergo doctrinae aureus ramulus dedicatur. De qua memoria Cicero dicere ſolitus erat, [1] Theſaurum ſcientiae. Sed in Elyſiis campis primum [2] Muſaeum videt, [3] qui Muſarum dono excelſior eſt omnibus, qui etiam patrem oſtendit Anchiſen, & Lethaeum fluvium. patrem ſcilicet ad tenendum gravitatis morem: Lethaeum vero, ad obliviſcendam pueritiae levitatem. denique ipſum nomen Anchiſae conſidera. Anchiſes enim quaſi [4] ainoiſcenon, id eſt patriam habitans. unus Deus enim pater, rex omnium, ſolus habitans in excelſis, qui quidem ſcientiae dono monſtrante conſpicitur. [5] Nam & vide, quid filium docet:

Principio coelum ac terram campoſque liquentes,
Lucentemque globum Lunae Titaniaque aſtra.

Vides ergo quia, ſicut Deum creatorem oportuit, & de ſecretis naturae

μανδάτωρ. Gloſſ. Philox. *Agens in rebus*, μαγιςειανός. Sed illa heic non quadrant. *Magiſtrianus timor* eſt, quem magiſter incutit. Adde quae Voſſius habet in de Vitt. Serm. p. 505. MUNCK.

1. THESAURUM SCIENTIAE] An neutro genere uſurpavit? Ita videtur, niſi τὸ *eſſe* ſubaudiendum eſt. Petron. Fragm. Tragur. *Literae theſaurum eſt.* Vide ibi Cl. Schefferum, Barth. Adverſ. Lib. XXX. cap. 6. & quae nos ad Hyg. Myth. cap. 3. annotavimus. Invenias & in notis Tyronis p. 147. *theſaurum.* De memoria non minus eleganter Plutarchus παιδ. ἀγωγ. Part. II. cap. 15. Αὕτη γὰρ ὥσπερ τῆς παιδείας ἐστὶ ταμεῖον. Tertull. de Anim. cap. 4. *Quam* (memoriam) *& ipſe Plato ſenſuum & intellectuum ſalutem, & Cicero theſaurum omnium ſtudiorum praedicavit.* MUNCK.

2 MUSENUM VIDET] *Muſeum* ed. Genev. Scribendum erat *Muſaeum.* Virgil. AEn. VI. vers. 666. *Quos circumfuſos ſic eſt affata Sibylla: (Muſaeum ante omnes: medium nam plurima turba Hunc habet, atque humeris exſtantem ſuſpicit altis:) Dicite felices animae, tuque optime vates* &c. MUNCK. Voſſ. c. *Miſenum.* ſcribe *Muſaeum.* De Muſaeo Schol. Ariſtoph. Ran. 1065. Τὸν Μουσαῖον παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλπου Φιλόχορός φησιν. οὗτος δὲ παραλύσεις καὶ τελετὰς καὶ καθαρμοὺς συντέθεικεν· ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησμολόγον αὐτόν φησι. φέρεται δὲ καὶ ἐπιτάφιον οὕτως ἔχον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

Ἐνταῦθα δὲ καὶ θεραπείας νοσημάτων καταδεῖξαι λέγεται. Pauſan. Lib. I. cap. 25. p. 61. de ejuſdem morte ac ſepulcro cum hoc epitaphio conferri meretur. Hic Muſaeus dicitur habuiſſe filiam Helenam, quae ante Homerum Trojae excidium cecinit, ut Ptol. Hephaeſtionis apud Photium teſtatur pag. 482. Ἡ πρὸ Ὁμήρου Ἑλένη, ἡ τὸν Ἰλιακὸν συγγραψαμένη πόλεμον, Μουσαίου τοῦ Ἀθηναίου θυγάτηρ γενομένη. παρ' ἧς καὶ Ὅμηρον λέγεται λαβεῖν ὑπόθεσιν, καὶ κτήσασθαι τὸ δίγλωσσον ἀρνίον. De Muſaei parentibus atque aetate lis eſt. Plures enim exſtitere. v. Menag. ad Diogen. Laert. I. 3. & Perizon. ad AEliani XIV. V. H. 21. Hic vero *Muſaeum* reſtituendum, quia Virgilii de Muſaeo agentis locum reſpicit Fulgentius, & eodem redit, quinam Virgilianus ille fuerit, ſciamus, nec ne; Non tamen confundendi ſunt cum Muſaeo Grammatico, qui de amoribus Herûs ac Leandri cecinit, ut recte obſervarunt docti.

3 QUI MUSARUM DONO &c.] Leid. cod. *Qui Muſarum dono excelſiorem omnibus.* MS. liber Anonymi, *quaſi Muſarum donum excelſiorem omnibus.* Suſpicabar fuiſſe, *Muſarum dominum* &c. MUNCK.

4 AINOISCENON] Ed. Gen. *ianoiſcenon.* Leid. cod. *amoyſcenon.* Et mox, *patrum habitans.* Facile apparet in *ainoiſcenon* latere αἰνηνῶν. Joan. I. vers.

turae myſteriis docet, [6] & reduces animas iterum ad vitam demonſtrat, & futura oſtendit. Ad haec ego, O vatum [7] Latiaris [8] autenta! itane tuum ingenium clariſſimum tam ſtultae defenſionis fuſcare debuiſti caligine? qui dudum in Bucolicis myſtice perſecutus dixeras,

Jam redit & virgo, redeunt Saturnia regna;
Jam nova progenies coelo demittitur alto.

Nunc vero dormitanti ingenio [9] Academicum quidpiam ſtertens,

Sublimes animas iterumque ad tarda reverti Corpora.

[10] Numquidnam jam oportuerat inter tanta te dulcia poma, mora etiam ponere, tuaeque luculentae ſapientiae funalia [11] caliginare? Ad haec ille ſubridens, Si, inquit, inter tantas Stoicas veritates etiam aliquid

vers. 14. Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Vet. Interpr. *habitavit in nobis.* Proverb. cap. 11. vers. 21. Οἱ δ' ἄθεοι καὶ κατασκηνώσουσι γῆν, *habitabant in terrâ.* De caetero neſcio quid faciam. MUNCK. Voſſ. cod. *aioniſconou.* & mox *patrum abitans.*

5 Nam et vide] Leid. cod. *Nam inde quod.* Lege, *nam vide quid.* MUNCK.

6 Et reduces animas &c.] Leid. cod. & Genev. ed. *Et reduces iterum animas, iterum de vitâ demonſtrans.* Forte, *& reduces animas ire iterum ad vitam demonſtrat.* Sed Commel. lectio non incommoda eſt. MUNCK. *De vita demonſtrans* Voſſ.

7 Latiaris] Leid. cod. *Latialis.* Non malè. Macrob. p. 282. *Doctrinae Latialis haud inſcium.* Capella Lib. IV. *Latiali promere coepit facultate.* Et iterum: *Varronis mei inter Latiales glorias.* Anonymus in Carmine de Paſſione Domini, *Latialis honos.* Symmachus tamen Lib. I. ep. 4. *Moneta Latiaris eloquii.* Dupliciter etiam Graeci ſcribunt. Quem enim Δία Λατιάριον appellat Porphyrius περὶ ἀποχῆς, is Dioni in Caligula eſt Λατιάλιος. Adde quae Juretus congeſſit ad Symm. Lib. I. epiſt. 9. MUNCK. O *vatum* abſunt Voſſ. qui pro *Latiaris* exhibet *Latialis.* Saepius vero haec commutari jam dudum docuit Celeb. Oudendorp. ad Lucan. I. 198. Mox in Virgilii verſu pro *demittitur* Voſſ. *dimittitur.*

8 Autenta] Gloſſ. *Italica auctoritas.* Gloſſ. Philox. *Auctoritas*, αὐθεντία. Gr. Αὐθέντης, *auctor. Authenta* eſt, cui refragari nemo poteſt. Hinc *authenticae ſcripturae* Claud. Mamerto, *authenticae rationes* Ulpiano. Αὐθένται τῶν νόμων ſunt juris doctores in Gloſſis Nomicis. Invenitur eadem vox in notis Tyronis. Gloſſ. Philox. modo laudatum, *Perpennius*, αὐθέντης. Quid vocabuli ſit *Perpennius*, fateor me ignorare. Curopalatae αὐθέντης eſt *dominus.* MUNCK.

9 Academicum quippiam stertens] Gloſſ. *Platonicum.* Videatur Plato in Phaedone, Auguſtin. C. D. Lib. XXII. cap. 28. Servius ad AEn. VI. 703. Tertull. de Reſurr. Carn. Chriſt. cap. 1. Platonici immortalem animam è contrario inclamant: immo adhuc proximè etiam in corpora remeabilem affirmant, etſi non in eadem, etſi non in humana tantummodo, ut Euphorbus in Pythagoram, Homerus in pavum recenſeantur. MUNCK. Pro *iterumque* Voſſ. *iterum.*

10 Numquidnam] Praefero lectionem Leid. cod. *nunquid jam.* MUNCK. Voſſ. *Numquid jam.* & pro *mora* idem *nemora.*

11 Caliginare] Caligine fuſcare. Novum verbum hoc, nec uſquam alibi mihi lectum. Sed Leid. cod. habet *caligare.* Perperam dicas, cum *caligare* ſit caecutire. Gloſſ. Labb. *Caligo, as*, ἀμβλυώττω. Dixit quidem *caligantes feneſtras* Juvenalis, Sat. VI. 31. Sed μετωνυμικῶς. Immo *caligare* ferrei aevi ſcriptoribus eſt caligine obducere. Chryſol. Sermon. XLII. *Sicut terrae nubes caligant coelum.* Et XLIII. *Viſum ſpectan-*

aliquid Epicureum non desipuissem, paganus non essem. [1] Nulli enim omnia vera nosse contigit nisi vobis, quibus Sol veritatis inluxit. Neque enim hoc pacto in tuis libris conductus narrator adcessi, ut id, quod sentire me oportuerat, disputarem, & non ea potius quae senseram [2] lucidarem. Audi ergo, quae restant. In septimo vero Cajeta sepulta nutrice, id est [3] magistriani timoris projecta gravedine. unde & Cajeta dicta est quasi [4] coactrix aetatis. Nam & apud antiquos [5] cajatio dicebatur puerilis caedes: Unde & Plautus [6] in Cistellaria comoedia ait,

Quid tu amicam times ne te manuleo cajet?

Nam evidenter monstratur quod in modum disciplinae posita est, dum diximus,

AEternam moriens famam Cajeta dedisti.

Disciplina doctrinae quamvis [7] moriendo desciscat, aeternum tamen memoriae semen hereditat. Ergo paedagogantis [8] suspectione sepulta,

stantium caligabant. LXXIII. *O si taetra nubes lethalis pomi speciem caligasset.* Scribe ergo *caligare* ex codice illo praestantissimo. Videntur pravè imitari Virgil. AEn. VI. 605. *Mortales hebetat visus, & humida circum Caligat.* Sed *caligat* ibi non activè, sed absolutè ponitur. Capella Lib. I. pag. 18. *Nam vestis ejus hyalina, sed peplum fuerat caliginosum.* Leid. cod. *caligosam.* Rarum & hoc, nisi vitiosum est. MUNCK. Voss. *caligare.* pro *desipuissem* idem *desipissem.* Pro *contigit*, *contingit.* & pro *illuxit*, *inluxit.*

1 NULLI] Ita & MS. Leid. Sed scripti libri ab Anonymo inspecti *nullo:* quod Fulgentianae κακοζηλίᾳ esse convenientius non pauca alia id genus archaica evincunt. MUNCK.

2 LUCIDAREM] Praefat. Lib. de Prisc. Serm. *Rerum manifestationibus dantes operam lucidandis.* MUNCK. Voss. *ludicarem.*

3 MAGISTRIANI TIMORIS] Lege cum Leid. cod. & Genev. *magistriani timoris projecta gravedine.* MUNCK.

4 COACTRIX AETATIS] *Coartrix* legit Scaliger ad Ausonium. Nugatur solennia Planciades. Cajeta dicta est ἀπὸ τοῦ καίειν. Servius ad AEn. X. vers. 36. *Alii apud Cajetam dicunt exusta navigia: unde & Cajeta dicta est* ἀπὸ τοῦ καίειν. MUNCK.

5 CAJATIO] Forte à *Caja.* Isidor. Orig. XVIII. 6. *Haec* (clava) *& cateja, quam Horatius cajam dicit.* Sed Scaliger à τοῦ *cat* deducit. *Cat autem sive kat*, inquit, *cancelli sunt in Vett. Glossis.* Locum Isidori Breulius ita legit: *Quam Lucillius calam dicit.* Cum calae fustes sint, verisimilis censenda ista conjectura. Nam catejae linguâ Theothiscâ hastae dicuntur, ut Servius docet ad AEn. VII. vers. 741. MUNCK.

6 IN CISTELLARIA] Non comparet iste versiculus in eâ Cistellariâ, quam hodie habemus. *Clitellariâ* legendum esse docet Scaliger, eandemque esse hanc fabulam, quae aliter *Astraba* dicatur. Atque ita appellat quoque eam Mekerchus in de Pronunt. Ling. Graec. cap. 40. In fragmentis Plautinis scribunt, *Quod tuam amicam times, ne te manuleâ cajet?* Sed Leid. cod. disertim cum Commel. *Quid tu amicam*, & *manuleo.* Vide porro Voss. Etymol. voce *Manulea.* ubi rectè distinguit, *Quid? tuam amicam times, ne te manuleo cajet?* Nec aliter scribit Scalig. Auson. Lect. Lib. II. cap. 22. MUNCK.

7 MORIENDO DESCISCAT] MS. Anonymi & cod. Leid. *studendo desciscat.* MUNCK. Voss. *studendo.*

8 SUSPECTIONE] Gloss. *sollicitudine:* Immo reverentiâ potius & observantiâ. Macrob. Lib. VII.

ta, ad desideratam olim pervenitur Ausoniam, id est ad boni crementa, quo omnis sapientum voluntas avida alacritate festinat. Ausonia enim ἀπὸ τοῦ αὐξάνειν dicitur, id est cremento; sive etiam quod usque in hanc aetatem crementa sunt corporum. Denique nunc & uxorem petit Laviniam, id est laborum viam. ab hac enim aetate [9] unusquisquis utilitatum emolumentis laborum adscifcit suffragia. unde & filia Latini dicta est [10] nepotis Fauni. Latinus enim dictus est à latitando: quod omnis labor diversis in locis latitet. Unde & Latona dicta est Luna, quod nunc [11] superna coeli, nunc inferiora, nunc uniformis latitet. Faunos vero [12] quasi caunonus, id est laborans sensus. Nam & [13] Maricam ducit nympham, quasi mericam, id est cogitationem. Unde & Homerus ait,

Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν.

[14] In octavo Euandri auxilium petit. Euandros enim Graece bonus vir dicitur. Ergo jam perfectio virilis humanae societatis bonitatem inquirit. à quo bonitatis virtutes, id est Herculeam gloriam, audit, quemadmodum Cacum occiderit, id est malum. Deinde arma Vulcania,

vii. Sat. pag. 221. *Quem suspectio minoris extulerit & suis anteposuerit rebus.* Contrarium est *despectio.* Vetus Interpr. Jobi cap. xii. 21. *Effudit despectionem super principes.* Edunt apud Lactant. Firm. Lib. ii. cap. 2. *Factorem ipsum nemo suscipit, aut veretur.* Lego, *suspicit.* Caeterum pro *suspicione* ponitur *suspectio* cum ait praefat. Lib. iii. *Inscientiae formidolosa suspectio.* Sic & apud Ennium Phoen. referente Nonio cap. xi. *Severiter ferre suspectionem falsam futilium est.* MUNCK.

9 Unusquisquis] Ed. Genev. *Unusquisque.* Cod. Leid. *Unusquisvis.* Scripserim, *unusquivis.* MUNCK. Unde *Ausonia* nomen habeat, consule quae dixi in Obs. Misc. Vol. x. Tom. ii. p. 299. Mox pro *in hanc aetatem c. sunt* Voss. *in hac aetate c. sint.* Pro *unusquisquis* Voss. *unusquisvis.*

10 Nepotis Fauni] MSS. Anonymi, *Cauni,* & post paullo *Caunus* pro *Faunus:* unde valde vereor, ne iterum heic solitâ illâ licentiâ suâ usus sit Fulgentius in vocabulis detorquendis. Quod Faunum dictum ait quasi *Caunonum,* id certè non parum favet suspicioni nostrae. At quid simile *Faunus* cum τῷ *Caunonus* habet? Caeterum MSS. Anonymi heic habent *nepus Cauni:* unde apparet faciendum *neptis Fauni:* & ad Laviniam referendum. Nam Latinus non nepos, sed filius erat Fauni. Vide AEn. vii. vers. 45. MUNCK. Voss. *nepo faurri.* Pro *a latitando* Voss. *quasi a latitando.*

11 Superna coeli] Illud *coeli* non habet editio Genevensis. Existimem mutandum in *celet.* MUNCK.

12 Quasi Caunonius] Leid. cod. *id est, quasi* &c. Et sic etiam Gen. Ed. in quâ praeterea pro *Caunonus* exhibetur κάμνων νοῦς: quomodo & Scriverius in margine libri sui emendaverat. Forte copulaverat verba & scripserat καμνόνους. Sed quid κάμνων ad *Caunus* vel *Faunus?* MUNCK. Pro *Faunos* Voss. *Caunos.*

13 Maricam ducit nympham] Vide Servium ad AEn. vii. vers. 47. Schol. Horat. ad Lib. iii. od. 17. Lactant. Firm. Lib. i. cap. 22. Idem Lactantius ejusdem libri cap. 21. *Solent mortuis consecratis nomina immutari, credo, ne quis putet, eos homines fuisse. Nam & Romulus post mortem Quirinus dictus est, & Leda Nemesis; & Circe Marica; & Ino, postquam se praecipitavit, Leucothea, materque Matuta; & Melicertes filius ejus Palaemon atque Portumnus.* MUNCK. Pro *Maricam* Voss. *Mariam.*

14 In octavo] Leid. cod. & Genev. *Deinde in octavo.* MUNCK. ita & Voss. qui pro *societatis bonitatem* exhibet *bonitatis societatem.* Deinde ab *a quo* usque ad *i. e. malum* desunt Eidem.

cania, id eſt igniti ſenſus munimina, adverſus omne malitiae tentamentum induitur. Vulcanus enim quaſi [1] bulencauſon, id eſt ardens conſilium dicitur. Ideo etiam ibi omnes Romanorum depictae ſunt virtutes: [2] quod ſapientiae conſulto munimine omnes aut conveniunt aut praevidentur. Bene enim agere futurae bonitatis ſeminarium eſt. Sive etiam qui bene agit, bona ſibi fiducialiter repromittit. Ergo ſapientia & bona ſeminat, & bona ſperat. In IX. X. & XI. ipſis armis adjutus contra Turnum pugnat. Turnus enim Graece dicitur quaſi [3] turonnus, id eſt furibundus ſenſus. Contra omnem enim furiam ſapientiae atque ingenii arma reluctant. Unde & Homerus ait: [4] Maceſex. [5] Exhinc etiam Mezentium contemtorem deorum interficit. Deus enim omnia bona fieri [6] & imperat & inportat: ſed animus, qui eſt in corpore, deum contemnendo bona non inplet, reluctatque in bonis [7] ſua inleſione. cujus auſus laedentes, quaſi Lauſum filium ejus, vir ſapiens interimit: dehinc ipſum animum vincit. Nam quis amicus Turni eſſe dicitur? nihilominus Meza-

1 Bulencauson] Leid. cod. *Bulencalon.* Barbarum vocabulum finxit ex βυλὴ & καίω. Forte tamen ſcripſerat, βυλῆς καῦσος vel καύσων, quod eſſet *conſilii ardor.* Caeterum pro *dicitur* habet *dicimus* idem codex. Sed ita pro *Vulcanus* in praecedentibus ſcribendum eſſet *Vulcanum.* MUNCK. Voſſ. etiam *Bulencalon.* qui pro *dicitur* exhibet *dicimus.*

2 Quod sapientiae consulto &c.] Leid. cod. *Quod in ſapientiae conſultus munimine.* Etiam Genev. ed. τὸ *in* agnoſcit, tametſi in caeteris nihil variat. Si placere poteſt Leid. cod. lectio, τὸ *conſultus* explicandum *conſilii*, ut gloſſa habet. Sed mallem *ſapientis conſilii.* MUNCK. *In ſapientiae conſultus* Voſſ. qui pro *qui bene agit* exhibet *is, qui bene agit,* & pro *in IX. X. & XI.* ſcribit *uno vero ibi.* & *pugnet* pro *pugnat.*

3 Turonnus] Ex duabus vocibus Graecis θοῦρος & νοῦς fecit unam barbaram *turonnus*: quanquam melius per ſimplex n *turonus* Leid. cod. MUNCK.

4 Macesex] Placet Scriverii μαχητής. MUNCK. Voſſ. *maces.*

5 Exhinc] *Hinc* cod. Leid. Sed *exhinc*, quo & Sueton. in Tiber. cap. 9. utitur, non diſplicet. Ita *exinde* pro *inde* dixit Juſtinus Lib. XI. cap. 9. MUNCK.

6 Et imperat et importat] Leid. cod. & Edit. Genev. *Et praeſtat & imperat.* Longè melius. MUNCK. Ita quoque Voſſ. qui mox pro *Deum* ſcribit *milium*, & pro *implet*, *complet.*

7 Sua inlesione] *Inluſione* Leid. cod. & alter Anonymi. Quae procul dubio manus Fulgentii eſt. Inluſit enim diis Mezentius. MUNCK. Voſſ. *inliſione.*

8 Hic est insuperans] Genev. ed. *Uceſtin...* &c. Locus procul dubio mutilus eſt; ſed quem ſine ope melioris codicis fruſtra ſanare intendas. MUNCK.

9 Trutina aequilance] Leid. cod. *trutinae aequâ lance.* Ita & Genev. ed. niſi quod vitioſè *trutane* pro *trutinae* repraeſentat. Ambroſ. Hexaëm: Lib. I. cap. 6. *AEquâ lance ſuſpenditur.* Apulej. Dialogo Hermetis: *Pari lance componderans.* Hilaſius in deſcript. XII. Signorum Coeleſt. *Libraque lance pari.* *Bilanx* enim libra, ut loquitur Capella Lib. II. Verba Capellae ſunt: *Sine bilance libra apparere dignata eſt.* Leid. membranae *blance*, quod exponunt gloſſae, *blandâ.* Illis ſuffragari Gloſſas Stephani annotat Grotius, *Blanx.* εὐηθής. Sed falſus in eo eſt. Legendum, *Blax*, εὐήθης, hoc eſt, *ſtultus.* Heſychius: Εὐήθης, βλάξ, χρηστοήθης, ἀνόητος. Conf. Schol. Ariſt. Plut. II. 2. Feſt. in *Blitum*, & Etym. in βλάξ. AEquilancem trutinam perquam eleganter περιφράζει Palladius: *Libra jugo aequali* &c. MUNCK. Voſſ. *Trutinae aequa lance.*

10 Juturna praecipitur] Non vulgaris ea locutio. Sic Victor de Perſec. Vandal. Lib. II. *Prae-*

Mezapus, quasi μισῶν ἔπος, quod nos Latine horrens sermonem dicimus. Unde & Euripides in Tragoedia Ephigeniae ait: [8] Hic est insuperans. Ergo in XII. victor Messapi tunc demum [9] trutina aequilance, id est morum gravitate, ponderatur ac disponitur. Deinde [10] Juturna bello discedere praecipitur; quae [11] currum etiam regebat. Juturna enim in modum perniciei ponitur, quod diuturne permaneat. Ergo furibundae mentis [12] pernicies soror ejus est: currum vero ejus [13] quasi regit, & eum [14] de morte protelat. Certe pernicies, quod furorem diu producere novit, ne finiatur. Nam primum aurigam Methyscum habuit. ([15] methyscus enim Graece est ebriosus) ut primum furiam animi ebrietas ducat: dehinc pernicies ad protelandum adcedat. Et ideo & ipsa inmortalis dicitur: Turnus vero mortalis dicitur. furor enim animi cito finitur: pernicies vero diuturne perseverat. ideo & currum ejus circumagit, id est in longum tempus protelat. Rotae enim in modum temporis ponuntur. unde & Fortuna rotam ferre dicitur, id est temporis volubilitatem.

[1 Va-

Praecipimur reddere rationem. Capella Lib. I. pag. 15. ed. Grot. *Mox Jovis scriba praecipitur.* Ita habet MS. Leid. non *scribae*, ut ediderunt. Sulpicius Severus Histor. Sacr. Lib. I. *Aquam producere praeceptus est.* Ammianus Marcell. Lib. XXII. p. 377. ed. Boxh. *Tonsor venire praeceptus.* Lib. XVI. pag. 109. *Agere praeceptus in iisdem locis.* Ad eundem modum *permissus* dicitur, cui aliquid permissum est, apud Cyprian. Tom. II. pag. 232. ed. Gryph. Augustin. C. D. Lib. XVIII. 18. Fulgent. Ruspens. epist. 2. Am. Marcellin. Lib. XXIII. pag. 485. Abdiae Babyl. Interpret. Lib. III. Salvian. de Gub. Dei Lib. IV. Sext. Ruf. Brev. cap. 12. & 16. MUNCK. Pro *discedere* Voss. *discendere*, pro *descendere*.

11 Currum etiam regebat] Leid. cod. & Genev. ed. *currum etiam fratris regebat.* MUNCK. Ita etiam Voss.

12 Pernicies soror ejus est] Leid. cod. *Perniciosior soror est.* MUNCK. Τὸ *ejus* abest Vossiano.

13 Quasi regit] Leidensis & Anonymi codices: *currum vero ejus quod regit.* Universum locum Leid. cod. ita constituit: *currum vero ejus quod regit, & eum de morte protelat, cerne pernicies quod furorem* &c. Quam genuinam esse lectionem persuasissimum habeo. MUNCK.

14 De morte protelat] Festus, *Protelare, longè propellere, ex Graeco videlicet, quod est* τῆλε, *& significat longè.* Ita *protelare cladem* Miles. Lib. VIII. *protelare exitium* Lib. IX. dixit Apulejus. Est & idem interdum, quod *differre & prolongare.* Auctor Ovid. Vetul. *Caussam protelat in annos.* Symmach. Lib. I. ep. I. *Protelarem te paululum, ni vererer, ne dilatione exspectatio nutriatur.* Vetus Interpres Deut. v. 33. *Ut protelentur dies vestri.* Cassian. in de Hab. Mon. pag. 18. *Antiphonarum protelatos melodiis.* Junil. Comm. in Genes. pag. 13. ed. Bas. *Decebat namque omnibus modis, ut dies incipiens à luce in mane sequentis diei esset protelatus.* Eodem sensu *prolatare* usurpat Donatus in Terent. Andr. I. 2. Chrysolog. Serm. v. *Callidi debitoris est & inverecundi, saepe pacta non solvere, & patientissimum creditorem longâ & artifici cavillatione protelare.* h. e. differre. Confer Donat. in Terent. Phorm. I. 4. Voss. Etymol. in *protelum*, & Fr. Jun. not. ad Tertull. de Poenit. cap. 4. MUNCK.

15 Methyscus] *Methyscos* Leid. cod. Mox lege *furiam animi* cum Genev. ed. Salutaris in Distich. Sel. *Ira vel invidia mentes & corpora laedit: Quas animi furias dira venena puto.* *Furia* pro furore non Latinè tantum, sed & usitate satis dicitur. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 107. Caeterum ex hoc Fulgentii loco apparet in Virgil. esse scribendum *Methyscus*, quomodo & MS. Vat. repraesentat, non *Metiscus.* MUNCK. *Mesticos* Voss. pro *animi ebrietas ducat*, idem *animus ebrietas dicitur.* & pro *circum agit*, *circum ait.*

[[1] Vale Domine, & mei tribulos pectoris cautius lege.]

VIRGILIANAE CONTINENTIAE SECUNDUM PHILOSOPHOS MORALIS EXPOSITIO, A FABIO PLANCIADE V. C. EDITA, EXPLICIT.]

1 VALE DOMINE] Genev. ed. *Vale mi domine.* In Leid. cod. haec claufula non comparet. Habet vero ejus loco aliam, fed multo corruptiffimam & à recentiori manu, in qua hoc monumentum Fulgentii effe epifcopi affirmatur. MUNCK. Abeft etiam Voffiano.

FA-

[1] FABII PLANCIADIS FULGENTII, V. C.

Expoſitio ſermonum antiquorum ad Chalcidium Grammaticum cum teſtimoniis.

NE de tuorum [2] praeceptorum ſerie, domine, noſtra [3] quidquam curtaſſe inobedientia putaretur, [4] libellum quem de abſtruſis ſermonibus parari juſſiſti, in quantum memoriae entheca ſubrogare potuit, abſolutum retribui, [5] non tam phaleratis ſermonum ſtudentes [6] ſpumis, quam rerum manifeſtationibus dantes operam [7] dilucidandis.

[8] SANDAPILAM antiqui dici voluerunt feretrum mortuorum, id eſt loculum, non in quo nobilium corpora, ſed in quo plebejorum

1 FABII PLANCIADIS] Leid. codex: *Incipit expoſitio ſermonum antiquorum à Fulgentio Epiſcopo compoſita ad Grammaticum Calcidium.* Edd. Bapt. Pii & Micyll. *Fabii Fulgentii Placiadis vocum antiquarum interpretatio cum teſtimonio ad Calcidium.* Addit his Godofredus, *Timaei Platonis ecphraſten.* Sed de eo vide praefationem noſtram ad lectorem, ubi de Fulgentii agimus aetate. MUNCK. Pro *Fabii* E. *Flavii.*

2 PRAECEPTORUM SERIE] Τὸ *ſerie* perperam omiſerat Mercerus. Agnoſcit illud Leid. cod. ut & B. ac M. edd. Nec conſtat ſine eo ſententia. MUNCK.

3 QUICQUAM CURTASSE] B. M. G. *Noſtra quicquam evitaſſe.* Scribe cum Leid. cod. *Noſtra quicquam curtaſſe.* Etiam heic malè τὸ *noſtra* omiſſum à Mercero erat. Barthius ex ſuo MS. profert *declinaſſe.* Sed verbum *curtare* amat Fulgentius. Vide Indicem. MUNCK. Voſſ. *Fortaſſe* E. *curaſſe.* Pro *inobedientia* Voſſ. *inobedientiam.* Pro *putaretur* Voſſ. & E. *putaret.*

4 LIBELLUM QUEM] Lege cum B. M. G. & cod. Leid. *Libellum etiam, quem* &c. Et mox cum iiſdem *retribui.* MUNCK. *Libellum etiam ob quem obſtruſis* Voſſ. pro *parari* E. *comperari.* Pro *memoriae* Voſſ. *memoria.* Pro *ſubrogare* idem *ſubrore.*

5 NON TAM PHALERATIS] Et heic lege cum B. M. G. & cod. Leid. *non phaleratis* &c. ejecto τοῦ *tam*; quod intelligendum relinquitur per ellipſin, de quâ diximus nonnulla ad Praefat. lib. I. MUNCK. Voſſ. *facile ratis.*

6 SPUMIS] Ita Leid. cod. non *ſomniis.* ut volebat Barthius Adverſ. Lib. XXIV. cap. 3. quanquam ita jam olim ediderunt Baptiſta Pius & Micyllus. MUNCK. Pro *quam* E. *qua.*

7. DILU-

jorum atque damnatorum cadavera portabantur, ſicut Steſimbrotus [1] Thaſius de morte Polycratis Samiorum Regis [2] ſcribſit, dicens: *Poſteaquam de cruce depoſitus, ſandapila etiam deportatus eſt.*

[3] VISPILLONES dicti ſunt bajuli; quamvis Antidamas Heracleopolites viſpillones dixerit [4] cadaverum nudatores; ſicut in hiſtoria Alexandri Macedonis [5] ſcribſit: *Pluſquam trecentos cadaverum viſpillones reperiens* [6] *crucibus adfixit.* Mnaſeas tamen [7] iij. Europae libro ſcribſit,

7 DILUCIDANDIS] Lege cum Leid. cod. B. M. & G. *lucidandis.* *Lucidare* pro *dilucidare* aliquoties uſurpaſſe Fulgentium docebit te Index libello huic adjectus. MUNCK. Voſſ. *lucidantis.*

8 SANDAPILAM] Schol. Juvenal. ad Sat. VIII. 175. SANDAPILARUM] *Lectorum, in quibus gladiatores mortui de amphitheatro ejiciuntur.* Verum Sandapilae lecti non erant, ſed arcae ligneae, σορὰ Graecis dictae, ut pridem docuit Salmaſius. Forte *loculorum* ſcripſerat. Sueton. Domit. cap. 17. *Cadaver ejus populari ſandapila per veſpillones exportatum eſt.* Vide ibi Comment. & Savar. ad Sidon. Lib. II. epiſt. S. Kirchman. Fun. Lib. II. cap. 9. Voſſ. Etymol. in SANDAPILA. Hinc *Sandapilo*, νεκροθάπτης in Gloſſ. Labbaei. MUNCK. Exc. *Sandapila.* Τὸ *mortuorum* abeſt Voſſ. pro *ideſt* E. *idem.* Τὰ *in quo* abſunt Voſſ. pro *portabantur* Voſſ. *portebantur.*

1 THASIUS] Vett. edd. & cod. Leid. *Staſius*: quomodo & Barthius in Vet. MS. invenit. Sed *Thaſius* rectè habet. Vide Voſſ. Hiſtor. Graec. Lib. IV. cap. 7. cujus verba, ut locum eum inſpexi, ſtatim adverterunt me: *Interpretem Steſimbroti Thaſii (ut in Graecis ſcriptoribus ſolet) teſtem laudat Fulgentius Planciades libro de Priſco Sermone voce* SANDAPILA. Ergo Planciades noſter Graecos ſcriptores ipſos non legit, ſed tantum eorum interpretes. Ei tamen ſententiae repugnare videtur, quod infra ait in PROBLEMA. *Sed ne quid Graecum te turbet exemplum, ego pro hoc tibi Latinum faciam.* MUNCK. Pro *depoſitus* Voſſ. *depoſitis.* Hiſtoriam, quam de Polycrate Samio ſcribit, refert Euſtathius ad Dionyſ. Perieg. vs. 533. Συλοσῶντος ἀδελφὸς Πολυκράτης, ὁ φαύλως τυραννήσας. ... ὁ δὲ ἀτυχέστατος, ὕστερον ἐκρεμάσθη ὑπὸ Περσῶν. Haec debet, quem ſequi ſolet, Herodoto lib. III. cap. 124. 125.

2 SCRIBSIT] Vett. edd. & cod. Leid. *deſcripſit.* MUNCK.

3 VISPILLONES DICTI SUNT BAJULI] Vett. edd. *bajulatores.* Leid. cod. *bajules.* Perperam. Sidon. Lib. III. epiſt. 11. *Ut locum auderent tanquam vacantem bajuli raſtris funebribus impiare.* *Sandapilarios* vocat idem Lib. II. epiſt. 8. Gloſſ. Iſidor. *Veſpillones, foſſarii, qui mortuos ſepeliunt, bajuli.* Caeterum *viſpillo*, ut *biſpillo* in Gloſſ. Steph. corrupta eſt pronuntiatio pro *veſpillo.* Nam & *Veſpas*, à qua voce *veſpillo* derivatur, bajulos eos dixerunt. Vide Feſtum in eâ voce, Colvium ad Apulej. p. 199. nec non Voſſium in Etymol. voce VESPA. Cum haec ſcripſeram, in notis Junii ad Tertull. de Pallio pag. 15. legi *biſpellones* dictos, quod lugubres veſtes ſuis ſuperinduerent. Niſi fallor egometipſe, falſus eſt multum, unde hauſit illa vir ille doctiſſimus. Qui hoc commentus fuit, forte legerat in Gloſſis, Νεκροθάπται, *Biſpelliones.* Pro *Antidamus* repoſui *Antidamas* ex MS. Leid. MUNCK.

4 CADAVERUM NUDATORES] Hoc convenire dicas cum eo, quod Joannes Genuenſis in Catholico tradit, *veſpillonem* dici, quia *mortuos veſtibus ſpoliat.* MUNCK.

5 SCRIBSIT] Vett. edd. Leid. cod. *Scripſit, dicens.* MUNCK. Eodem modo exhibent noſtri. Sed τὸ *ſcripſit* abeſt Voſſ. qui pro *trecentos trecentum.*

6 CRUCIBUS AFFIXIT] *Crucibus fixit* Leid. cod. MUNCK. Ita quoque E. Pro *elatum* Voſſ. *delatum*, Leid. *delatus.* Licet hujus ſcriptoris verba non ſint ad artificis ſtateram, ut opinor, expendenda, & ſciam *efferre* proprium eſſe in re funerea verbum, *delatum* hic tamen praefero. enim hic, ut alibi notat, de loco in locum ferre, ut Livio II. 36. *Conſenſu inde haud dubio omnium, qui aderant, in forum ad conſules lectica defertur.* Quamquam ibi Romanorum more praepoſitio *de* motum de ſuperiori in inferiorem locum ſignificare poſſit, quia proceres Romae ſaepe in collibus & locis editioribus habitabant, unde *deſcendere* ſaepe pro in publicum prodire ponitur. Vid. Graev. ad Cic. IV. ad Attic. Ep. 3. Sed priorem ſententiam amplector, quia apud eundem Livium mox ſequitur, *inde in curiam juſſu conſulum delatus*, praeterquam quod ibi agatur de homine plebejo Tib. Atinio, quem

ſcribſit, Apollinem, poſtquam ab Jove ictus atque interfectus eſt, à viſpillonibus ad ſepulturam elatum eſſe.

POLLINCTORES dicti ſunt, qui [8] funera morientium accurant. Plautus [9] in Poenulo: *Quia mihi pollinctor dixit, qui eum pollinxerat.* Dicti autem pollinctores, quaſi pollutorum unctores, id eſt cadaverum curatores; undè Apulejus in Hermagora ait: [10] *Pollinctores funere domuitionem paramus.*

MANALES LAPIDES. Labeo, qui diſciplinas Etruſcas [11] Tagetis &

quem an in tam excelſo habitaverit loco, vehementer dubito.

7 IIJ. EUROPAE LIBRO] Leid. cod. *In Europae libro.* Vett. edd. *In Cecrope libro.* Vide Merceri notas. Fons erroris videtur, quod ſine diphthongo *Europe* exararant librarii, quemadmodum in ſuo MS. invenit Barthius. MUNCK.

8 FUNERA MORIENTIUM ACCURANT] 'Ενταφιασταὶ nimirum ſunt. Lexicon Cyrill. 'Ενταφιαστής, *pollinctor.* Adde quae Savaro habet ad Sidon. Lib. III. ep. 13. Kirchm. Fun. Lib. I. cap. 9. Leid. cod. & Vett. edd. heic exhibent, *funera morientia.* MUNCK. Leid. & Exc. *morientia accurant.* forte *morientium curant.* Propria locutione, ſatis nota e Terentii Andria I. I. 81. *Cum illis, qui amabant Chryſidem, una aderat frequens: curabat una funus.* Sed Auctor harum elegantiarum, ut videtur, captator, praepoſitionem addiderit ad ornatum, ad quem a majoribus verbo aut nomini adponi ſolebat, ut dicit Serv. ad VI. AEn. 603. Aliter enim vacat hic *ad* in tam ſimplici pollinctorum deſcriptione, quum *accurare* notet *diligenter curare*, ut inter omnes conſtat. Cur tamen priorem amplectar ſententiam, in cauſſa ſunt ſequentia illa *cadaverum curatores.*

9 IN POENULO] Leid. cod. *Menecmi comoedia.* quod eſt *Menechmis*, ut B. M. & G. habent, nec non Barthius in ſuo MS. invenit. Error hic Fulgentii, non librarii eſt. Vide Merceri notas. Vel obliviosum fuiſſe valde, vel negligenter ſcripſiſſe oportet Planciaden, cum toties perverſè veterum ſcripta citaſſe deprehendatur. Sed eum non unum culpae ejus reum eſſe oſtendimus alibi non uno loco. Nunc caſtigandus mihi Horatii Scholiaſtes. Scribit ille ad verba iſta Lib. III. od. 17. PINGUIA GALLICIS.] *Craſſa & fecunda. Mart. Te Tyrus, me pinguis Gallia nutrit.* Atqui apud Martialem Lib. VI. epigr. II. legitur, *Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia veſtit.* MUNCK.

10 POLLINCTORES FUNERE &c.] Godofr. *Pollinctor ejus funeri dum unctionem parat.* Atque ita quoque hunc locum ſcribit Voſſius Etymol. in POLLINCTOR, & Colvius ad Apulej. pag. 199. Malim cum B. M. L. & cod. Leid. *Pollincto ejus funere, domuitionem paramus.* Lexic. Cyrill. Ταριχεύω νέκυν, *pollingo.* Gloſſ. Labb. *Pollingo*, περιστέλλω νεκρὸν, σορηπλοκῶ, ἐνταφιάζω, ταρχύω. Forte, ταριχεύω. Sed *pollinctor* exponitur etiam νεκροφόρος. Non probo confuſionem. 'Ενταφιαστὴς eſt *pollinctor*, non νεκροφόρος. Οἱ ό Geneſ. cap. I. vers. 2. Καὶ προσέταξεν Ἰωσὴφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα. Vet. Interpr. *Praecepit ſervis ſuis medicis, ut aromatibus condirent patrem.* Malè ergo Grammaticus neſcio quis apud Barth. Adverſ. Lib. XXXVII. cap. 12. *Pollinctores, qui ſepeliunt mortuos.* Sepelire veſpillonum eſt, lavare, ungere, coronare pollinctorum. Barthius cum in Vet. libro inveniſſet, *Pollinctore ſub fine domitionem paramus*, inde exſculpſit, *Pollincto rite, ſub finem domitionem paramus.* Non premo pollicem. *Funus* heic eſt cadaver. Maro II. AEn. *Patrios foedaſti funere vultus.* Ibi Servius: FUNERE; *cadavere. ab eo, quod praecedit, id quod ſequitur. Funus enim jam ardens cadaver.* MUNCK. Leid. & Exc. *Pollinctor ejus funere domum unctionem paramus.* *Funus* pro cadavere poni ſaepius docet etiam Propertii locus I. XVII. 8.

Haeccine parva meum funus arena teget?

Ubi vide Paſſerat.

11 TAGETIS] Vide Lactant. Argum. Lib. XV. Met. Ovid. & quae de eo ad Minuc. Felicem p. 39. Cl. Ouzelius, & Lindenbrog. ad Cenſor. cap. 4. congeſſere. Meminit ejus rurſus noſter in *Praeſegmina.* Scripſiſſe ipſum quaedam, etſi dubitent nonnulli, planè perſuaſus ſum. Servius ad AEn. VIII. 398. *Sciendum ſecundum aruſpicinae libros & ſacra Acherontia, quae Tages compoſuiſſe dicitur, fata decem annis quadam ratione differri.* At Cicero II. de Div. *Tum illum* (Tagetem) *plura locutum multis audientibus, qui omnia ejus verba exceperint, literiſque mandaverint.* Tagetem inter ſcriptores numerat tamen etiam Scholiaſtes Statii ad IV. Theb. vers. 516.

 Maxi-

& [1] Bacidis quindecim voluminibus explanavit, [2] ita ſcribit: *Fibrae jocinoris ſandaracei coloris* [3] *dum fuerint*, *manales tunc* [4] *verrere opus eſt petras*, hoc eſt, quas antiqui ſolebant in modum cylindrorum per limites trahere pro pluviae inmutanda inopia.

[5] NEFRENDES SUES. Diophantus Lacedaemonius, qui de ſacris Deorum ſcribſit, ait apud Athenas Marti ſolere ſacrificari ſacrum, quod [6] ἑκατομφόνια adpellatur: ſiquis enim centum hoſtes interfeciſſet, Marti de homine ſacrificabat apud inſulam [7] Lemnum, quod [8] ſacrificatum eſt à duobus Ariſtomene Gortynenſi, & Theoclo Ebaeo, ſicut [9] Soſicrates ſcribit. Sed poſtquam hoc Athenienſibus diſplicuit, coeperunt [10] efferre porcum caſtratum, quem nefrendum vocabant, [11] quaſi ſine renibus. Et apud Romanos Varro [12] ſcribit Sitium

Maximis in hoc auctoribus, *Pythagorâ*, *Platone*, *& ipſo Tagete*, *convenientibus*. Et Marcellinus Lib. XVII. p. 184. ed. Boxh. *Ut in Tagetis Thuſci libris legitur*, *Vejovis fulmine mox tangendos adeo bebetari*, *ut nec tonitru*, *nec majores aliquos poſſint audire fragores*. Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. 9. *Aruſpicinae autem primus Etruſcis tradidiſſe dicitur quidam Stages*. Scribe, *Aruſpicinae artem*, & *Tages* pro *Stages*. MUNCK.

1 BACIDIS] Leid. cod. *Bacittidis*. Vett. edd. *Bacchetidis*. Sed *Bacidis* benè habere cenſet Godofredus, qui heic notat: *Fuit autem Bacis Fatidicus*, *qui oracula & luſtratus libros ſcripſit*, *quos legiſſe ſe teſtatur Pauſanias in Meſſenicis*. In Continent. Virg. & III. Myth. *Battiades* eſt. Vide ibi notas noſtras. MUNCK. *Bacitidis* E. *Bacchidis* Voſſ.

2 ITA SCRIBIT] *Ita ait* Leid. cod. cum edd. Vett. MUNCK. Sic quoque E. & Voſſ. pro *Fibrae* Voſſ. *Tibiae*.

3 DUM FUERINT] *Dum fuant* Vett. edd. *Si fuant* Turneb. Adverſ. Lib. XIX. cap. 24. Sed *fuerim* diſertim praefert Leid. cod. ut & *commutanda* pro *immutanda*. Conſulendus praeterea de hoc loco Scaliger ad Feſt. pag. 84. Ed. Pariſ. MUNCK. *Fuunt* Exc.

4 VERRERE] *Vereri* B. & M. Puto *vertere* eſſe legendum. Nonius in TRULLEUM. *Unde manalis lapis appellatur in Pontificalibus ſacris*, *qui tunc movetur*, *cum pluviae exoptantur*. Feſtus: *Cum propter nimiam ſiccitatem in urbem protraherent*, *inſequebatur pluvia ſtatim*. Lapis ille, qui movetur & protrahitur, *verti* rectè, non *verri* dici videtur. MUNCK. *Vertere* Exc. Non nova eſt horum verborum ſive literarum confuſio. v. Broukh. ad Propert. II. XII. 44. hic *vertere* praefero. Pro *inmutanda* codd. *commutanda*.

5 NEFRENDES SUES] B. & M. *Nefrendines vel nefrendes ſues*. Leid. cod. *Quid ſint nefrendi ſues*. Quod puto rectius eſſe. Sequitur enim mox, *nefrendum vocabant*. Alii tamen *nefrendes* ſcribunt. Iſid. Orig. Lib. XX. cap. 15. *Unde & nefrendes dicti adbuc lactentes porculi*, *quod nondum aliquid frendant*, *id eſt comminuant dentibus*. Specialius Varro R. R. Lib. II. *Amiſſo nomine lactantis*, *dicuntur nefrendes*, *ab eo quod nondum fabam frendere poſſint*, *id eſt*, *frangere*. Idem eſt *infrendes*, ſi rectè ſcriptura ſe habet apud Lactant. in Stat. Theb. Lib. V. vers. 663. Sic *inormis* pro *enormis*, *inervis* pro *enervis* dixere poſterioris aetatis ſcriptores; vitioſè procul dubio, cum *innormis* & *innervis* eſſet ſcribendum. Caeterum in Fulgentio *nefrundi ſues* legit Turnebus, cum ſcriberet Adverſ. Lib. XXVI. cap. 10. Porcus caſtratus *nefrundus*, non *nefrens*, dicendus eſt: nam & priſci illi caſtique Latini nefrundines vocabant renes. MUNCK. Τὸ *Marti* abeſt Voſſiano. Pro *ſacrificari* Leid. & Exc. *ſacrificare*. Servius ad VIII. AEn. vs. 230. *Proprie infrendens eſt inter ſe comprimens dentes*: *nam & frendere ſignificat dentibus frangere*: *unde & nefrendes infantes*: *quia nondum babent dentes*. Vide Feſtum.

6 ἙΚΑΤΟΜΦΟ´ΝΙΑ] Cod. Leid. *Decatonpſonebuma*. Hoc eſſet, ἑκατὸν πεφονευμένα. Sed alterum rectum eſt. Pauſanias: Ἔθυσε δὲ ὁ Ἀριστομένης καὶ τῷ Διῒ τῷ Ἰθωμάτᾳ τὴν θυσίαν, ἣν ἑκατομφόνια ὀνομάζουσι. MUNCK. V. Pauſan. lib. IV. cap. 19. p. 326. cum P. Leopardo lib. VI. Emendat. cap. 19. qui hanc emendationem jam occupaverat.

7 LEMNUM] Cod. Leid. *Blennon*. Hoc eſſet *Lemnon*, quemadmodum B. & M. praeferunt. MUNCK.

8 SACRIFICATUM EST A DUOBUS &c.] L. M. & B. *Sacrificatum eſt à duobus Cretenſibus*, *uno Locro*, *id eſt*, *Tumine Gortynienſi*, *Proculo Locro*. Leid.

tium dentatum centies & vicies pugnaffe fingulari certamine, cicatrices [13] habuiffe è contra quadraginta quinque, poft tergum nullam; [14] coronas adcepiffe xxvj. armillas cxl. & iftum [15] primum feciffe Marti.

[16] AMBEGNAE OVES. Baebius Macer, qui [17] feftalia facrorum fcribfit, ait Junoni eas, quae geminos parerent, oves facrificare cum duobus agnis altrinfecus religatis, quas oves ambegnas vocari, quafi ex utraque parte agnos habentes.

[18] SUGGRUNDARIA antiqui dicebant fepulchra infantium, qui necdum xl. dies impleffent, [19] quia nec bufta dici poterant; quia offa, quae comburerentur, non erant: nec tanta cadaveris inmanitas, [20] qua locus tumefceret. [21] Unde Rutilius Geminus Aftyanacte ait: *Melius*

Leid. cod. *à duobus & uno Locro, id eft, Timne Cortinienfi: Proculo Locro.* Tolle ifta, *& uno Locro*, malè huc ex fequentibus tranflata, & videbis fcripfiffe, *à duobus, id eft, Ariftomene Gortynenfi & Theoclo Eleo.* MUNCK. *A duobus Cretenfibus* Exc. & Voff. deinde Excerptis abeft *τὸ hoc.*

9 SOSICRATES] Leid. cod. *Solicrates.* Ad eundem modum cum etiam Lib. II. Myth. cap. 13. fcribatur idem vocabulum, putes ipfum Fulgentium heic aliquid humani paffum. MUNCK.

10 EFFERRE] Scribo *offerre* cum Leid. cod. MUNCK. Pro *referendum* Leid. & Exc. *ferendum*, Voff. *nefferendum.*

11 QUASI SINE RENIBUS] Leid. cod. cum edd. Vett. *id eft, quafi fine* &c. Godofredus edidit, *quafi fine νεφρῶν, id eft, renibus.* Pertinent huc illa Fefti: *Sunt qui nefrendes tefticulos dici putent, quos Lanuvini appellant nebrundines; Graeci νεφρὰς, Praeneftini nefrenes.* Gloff. Labb. *Nefrendes, νέφροι.* Leg. *νεφροί.* MUNCK. Leid. & Exc. *id eft: quafi.*

12 SCRIBIT SITIUM DENTATUM] Leid. cod. *Scripfit.* Deinde *Scitium* B. & M. *Sicinium* God. Videndi de hoc vocabulo Salmaf. ad Solin. Comment. ad Gell. Lib. II. cap. 10. Plin. Lib. VII. cap. 28. MUNCK. Voff. & Exc. *fcripfit.* Pro *Sitium* Voff. *Scicium.*

13 HABUISSE E CONTRA] H. e. *adverfas*, ut edidit Godofredus. Verum id etfi Latinius eft, non tamen ideo magis Fulgentianum. Edd. Vett. *habuiffe contra.* Sed *è contra* clarè repraefentat & Leid. cod. Confer not. ad Myth. Lib. I. cap. 14. MUNCK. Voff. & Exc. *Habere contra.* Pro *nullam* Voff. *nullas.*

14 CORONAS CXL.] Rectè corrigunt CLX. Vide Gellium. MUNCK. Voff. *XXX. tres.*

15 PRIMUM SACRUM FECISSE MARTI] Ita & Leid. cod. & edd. quas quidem viderim, omnes. Malè ergo illud *facrum* omiferat Mercerus. MUNCK. *Sacrum* addunt Voff. & Exc. Notum tamen eft illud Virg. III. Georgic. *Cum faciam vitula pro frugibus ipfe venito.* Vide Tennul. ad Frontin. lib. IV. cap. 7. n. 162.

16 AMBEGNAE OVES] M. & L. *Ambiguae. Ambignae* fcribendum fuiffet, ut Leid. cod. habet, & editum eft à Baptiftâ Pio. Scaliger ad Feftum p. 48. *Ambegna quoque ovis confeta dici poteft.* Feftus: *Ambegni bos & vervex appellabantur, cum ad eorum utraque latera agni in facrificium ducebantur.* Varro VI. L. L. *Ambiegna bos apud augures, quam circum aliae boftiae conftituuntur.* Turneb. Adverf. Lib. XXVI. 10. *Quae geminos pepererant, Junoni Lucinae oves ambiguas immolabant. agni enim duo geminos referebant, ovis matrem.* Perperam *ambiguas* legit. MUNCK.

17 FESTALIA SACRORUM] Ita & Leid. cod. Sed B. & M. *fuftalia.* God. *faftos dies.* Laudatur is Baebius Macer etiam à Servio ad AEn. VI. vers. 556. MUNCK. *Faftalia* Leid. *τὸ Junoni* abeft Voff. Pro *geminos* codd. mei *geminas.* Pro *facrificare* Voff. *facrificari & duabus* pro *duobus.*

18 SUGGRUNDARIA ANTIQUI DICEBANT] Leid. cod. cum B. M. L. *Priori tempore Suggrundaria antiqui dicebant.* MUNCK. Leid. *Suggrandaria* Exc. *priori tempore Suggurdaria*, & pro *fepulchra, fepulturas.* Pro *quia* Voff. *eo quod*, haud male. Pro *comburerentur* Leid. *comburentur.*

19 QUIA NEC &c.] *Quae nec* Barth. Adverf. Lib. XI. cap. 21. MUNCK.

20 QUA LOCUS TUMESCERET] Leid. cod. *quae locum tumefceret.* Quod genuinum effe arbitror. Contin. Virgil. *Salfuram dulcefcas* &c. Vide ibi annotata à nobis. Caeterum poft haec verba Barthius ex fuo MS. haec interferit, *unde tumulus.* MUNCK.

21 UNDE RUTILIUS] Leid. cod. *Unde & Rutilius*

Melius suggrundarium [1] *misero quaereres quam sepulchrum.*

Silicernios dici voluerunt senes jam incurvos, quasi jam sepulchrorum suorum silices cernentes. Unde [2] Cincius Alimetus [3] Historia de Gorgia Leont. scribit, dicens: *Qui dum jam silicernius finem sui temporis exspectaret, & si morti non potuit, tamen infirmitatibus insultavit.*

Arvales fratres. Acca [4] Laurentia Romuli nutrix consueverat pro agris semel in anno sacrificare xij. [5] filiis suis sacrificium praecedentibus: [6] unde quum ex iis unus esset mortuus, propter nutricis gratiam Romulus in vicem defuncti se subcedere pollicetur; unde ritus processit cum xij. jam deinceps sacrificare, eosque arvales dici fratres, sicut Rutilius Geminus in libris Pontificalibus memorat.

Injuges boves. [7] Manilius Chrestus libro, quem de Deorum hymnis scribsit, ait Minervae injuges boves sacrificari, id est, jugum numquam ferentes; illa videlicet caussa, quod & virginitas jugum

tilius Geminus in Astyanactis tragoedia ait. Atque ita etiam B. M. & L. Sic bis habes in Contin. Virgil. *In Ephigeniae Tragoedia.* Infr. Voc. LUTEUM. *In tragoedia Thyestis.* MUNCK. Ita & nostri codd.

1 Misero quaereres] Leid. cod. *miser quaesieris.* B. M. & L. *miser quaereres.* MUNCK.

2 Cincius Alimetus] *Alimentium* alii vocant, vel *Alimentum.* Vide Voss. Histor. Graec. lib. iv. cap. 13. Sed in Leid. cod. *Alimetus* est, ut & Scaligero ad Fest. p. 188. cujus haec est observatio: *Quemadmodum ergastulus dictus est, qui in ergastulo maneret, ita Silicernius, qui dignus erat, ut pro eo Silicernium pararetur.* Caeterum, si Aldo fides in Orthogr. p. 6. *Alimentus*, non *Alimetus* Cinciae gentis fuit cognomen; atque ita quoque scribitur apud Liv. lib. xxx. MUNCK. Pro *incurvos* Voss. *curvos*, qui etiam *Cintius Alimentus*, & *quia* pro *qui*, & pro *morti mori*, ut & Exc. Pro *insultavit* Leid. *exsultavit.*

3 Historia] *In historia* cum Vett. edd. Leid. cod. & mox *exultavit.* Sed B. *Si morti non potuit, tamen infirmitatibus exultat.* M. *Si mori non* &c. MUNCK.

4 Laurentia] *Laurentina* cod. Leid. MUNCK. Voss. *Laurentina.* Pro *consueverat* Exc. *consuevit.* Plutarchus Quaest. Rom. Tom. ii. p. 272. Λαρεντίαν vocat.

5 Filiis suis] Micyll. in margine, *fratribus.* MUNCK. Codd. mei *cum XII. filiis.*

6 Unde cum unus ex iis &c.] Duas postremas voces nec Leid. cod. nec Vett. edd. agnoscunt. Et certè melius absunt. Mox lege cum Leid. cod. & Vett. edd. *Unde & ritus* &c. MUNCK. Mox *se* abest Excerptis. Pro *succedere* iidem *subcedere.* Deinde Leid. & Exc. *Unde & ritus.* Pro *sacrificare* Exc. *sacrificarent*, Voss. *sacrificari.*

7 Manilius Chrestus] Mei codd. *Manilius Crestus in libro.* Mox *de* abest Voss. Pro *scribsit* Leid. *scribit.* & *sacrificare* pro *sacrificari.* Pro *prementi subjecta* Voss. *prementis subjuncta.*

8 Nec coelo adscriberent] Leid. cod. *Nec coelo dignos adscriberent.* Edd. Vett. *Coelo nec dignos adscriberent.* Sed illud *dignos* turbat sententiam. Nec scripti illi, quos inspexit Brisson. de Rit. Nupt. p. 67. agnoscunt. Abfuit quoque à Vet. cod. à Godofredo in lectionum varietatibus laudato. MUNCK. *Dignos* Voss. Exc. Mox τὸ Voss. τὸ *sunt* abest & pro *Priapus* idem *Priamus.*

9 Epona] Ita & Leid. cod. Sed *Hippona* in suis MSS. invenit Brisson. Malè *Hippo* repraesentant B. M. & L. *Equona* emendat Barthius Advers. xxxvii. cap. 1. Sed adversâ Criticâ. *Epona* videtur natum ex *Hippona*, omissâ adspiratione, & E in I converso, quemadmodum *Ephigenia* dicitur in Virgil. Continentiâ pro *Iphigenia.* Accedit huc, quod e literam pro i usurpasse veteres cum Quintilianus auctor est Instit. Lib. v. cap. 6. tum & marmora antiqua contestantur. I contra locum crebro τῷ E occupasse, & Graecorum η ut ι pronuntiatum fuisse,

gum nefciat maritale, & virtus numquam fit jugo prementi fubjecta.

SEMONES dici voluerunt Deos, quos [8] nec coelo adfcriberent ob meriti paupertatem, ficut funt Priapus, [9] Epona, Vertumnus; nec terrenos eos deputare vellent pro gratiae veneratione, ficut Varro [10] in Myfticorum lib. ait: *Semoneque inferius derelicto, Deum* [11] *depennato attollam orationis* [12] *eloquio.*

BLATERARE, quafi verba trepidantia metu balbutire dixerunt. Pacuvius [13] Pfeudone Comoedia inducit Sceparnum fervum ancillae dicentem: *Ni ego te blaterantem afpicerem,* [14] *his mencium indicaffem.*

LUSCITIOSOS dici voluerunt [15] interdiu parum videntes, quos Graeci *μύωπας* vocant. [16] Plautus Milite: *Mirum eft lolio victitare te, tam vili tritico. Quid jam? quia lufcitiofus.* Dicunt enim, quod lolium comedentibus oculi obfcurentur.

fe, exemplis declaravimus permultis ad Hyg. cap. 31. & 223. Liquet idem ex verbis Hieronymi in epift. ad Paulinum: *In tres partes fcinditur, to dogma, tin methodon, tin empeirian.* Et Interpret. Concil. Ephefin. pag. 5. ed. Contii: *De quibus facratiffimus Yfaias meminit* &c. Certè *Epona* non effe rejiciendum, difces ex iis, quae ad Apulej. obfervavit Stewechius p. 35. Nob. Heinf. ad Prudent. pag. 67. Elmenhorft. ad Minuc. Fel. p. 72. Turneb. Adverf. lib. XXVI. cap. 10. Plutarchus in Parallelis: Ἔτεκε κόρην εὔμορφον, καὶ ὠνόμασεν Ἔποναν. Ἔστι δὲ θεὸς πρόνοιαν ποιουμένη ἵππων. MUNCK. Mei codd. *Epona.* Quomodo in Infcriptionibus exaratum invenies. Vide P. Scriverium in Epift. ad Joh. If. Pontanum in Obf. Mifc. Vol. VI. Tom. I. pag. 169. 170. At celeb. Haverkamp. in nummi rariffimi, quem vulgavit Seguinus, infcriptione *Hipponam* fcribi docet ad Tertulliani Apolegetic. cap. XVI. n. 22.

10 IN MYSTICORUM LIB. AIT] Leid. cod. *In Myftagogorum librorum ait.* B. M. & L. *In Myftagorum libro ait.* God. *Myftagog. ait.* Poftrema fyllaba in *librorum*, quod fcriptus liber repraefentat, mutanda forte in numerum, quo innuatur, quotus liber fuerit. Videtur intelligere Varronis libros *Rerum Divinarum.* Τὸ *libro* vel *libris* potuiffe omitti, docent fimilia exempla. Infr. in CHORAGIUM: *Sicut Apulejus in Metamorphofeon ait.* Ἐν τοῖς τῶν Μεταμορφώσεων. Pro *Myftagogorum* nifi reponendum eft *Myftagogicorum*, rectum cenfeo *Myfticorum.* Infinita funt loca Vett. fcriptorum, in quibus g locum τοῦ c occupavit. Ifidor. Orig. lib. XIX. cap. 31. *Rigula eft mitra virginalis capitis.* Scribendum effe *ricula* ex Fefto, Varrone, & Nonio palam eft. Verum dum haec fcribo, in mentem venit etiam Mythol. lib. II. cap. 4. fcripfiffe *Juba in Phyfiologis* pro *Phyfiologicis*, ut forfan nihil fit mutandum. MUNCK. Mei *Myftagogorum.*

11 DEPENNATO] Leid. cod. & Vett. *depinnato.* MUNCK. *Depinnato* Voff.

12 ELOQUIO] *Alloquio* Briffon. Sed alterum eft in Leid. cod. & edd. Vett. MUNCK. Τὸ *orationis* abeft Exc. item mei codd. *alloquio.*

13 PSEUDONE] Leid. cod. *In Seudone com.* B. & M. *In Pfeudone comoediâ.* MUNCK.

14 HIS MENCIUM INDICASSEM] B. M. L. & God. *bis muncium indicaffem.* Leid. cod. *His mintium judicaffem.* Godofred. inter variantes lectiones, *Hifmuntium.* Non liquet. MUNCK. Exc. *mitius judicaffem.* *Mintium judicarem* Voff.

15 INTERDIU] *In die* Leid. cod. & pro *lufcitiofos* cum Vett. edd. *lufcitios.* Vide not. ad Myth. lib. II. cap. 12. MUNCK. Omnes mei *Lufcitios.* & *in die* Exc. Pro *Myopas* Voff. *Meriopas.*

16 PLAUTUS MILITE] Leid. cod. *Unde & Plautus in Mercatoris comoediâ ait: mirum lolio victitare te tam vili tritico, quia lufcitiofus es.* Atque ita etiam Vett. edd. nifi quod pro *es* exhibent *eft.* *Lufciofi* appellantur à Varrone apud Nonium, qui ad lucernam non vident. MUNCK. Ita & mei.

[1] TUTULI. Varro in Pontificalibus ait tutulos ſacerdotes dici [2] brevium deorum. Numa vero Pompilius & ipſe de Pontificalibus ſcribens, tutulum dici ait pallium, quo ſacerdotes [3] caput tutabant, quum ad ſacrificium adceſſiſſent; ſicut & Virgilius ait: *Et capita ante aras Phrygio* [4] *velamur amictu.*

ORIAM dicunt [5] navicellam modicam piſcatoriam. [6] Plautus Caciſto: *Malo hunc adligari ad oriam, Ut ſemper piſcetur, etſi ſit tempeſtas maxima.*

[7] PROBLEMA eſt propoſitio in capite libri quaeſtionaliter poſita. [8] Demoſthenes ad Philippum: [9] Sed quidem te Graecum turbet exemplum, ego pro eo Latinum tibi feram; ait enim: [10] *Problematis authenticum tradamus adſtanti, cui noſtra ſubſequens occurſet oratio.* Nam & Tertullianus libro, quem de fato ſcribſit, ita ait: [11] *Redde huic fati primum problematis mancipatum.*

PUMILIOR, & GLABRIOR. [12] Apulejus Aſino aureo inducit ſorores Pſyches marito detrahentis dicere: *Patre meo ſeniorem maritum ſor-*

1 TUTULI] De tutulo vide Soler. in de Pileo cap. 2. & 10. Ruben. Anal. Lib. II. cap. 25. Scalig. adverſ. Titium Lib. IV. cap. 12. Salmaſ. ad Pall. Tertull. p. 308. Pignor. de Servis p. 201. Feſtum in TUTULUM. MUNCK. *Tutulus* Exc.

2 BREVIUM DEORUM] Barthius ex ſuo MS. emendat *brevium pileorum.* *Brevis* eſt parvus. Ovid. IX. Met. 227. *Scopulus brevis.* Ammian. Marc. Lib. XXII. & XXIII. *Avicula brevis.* Hygin. Aſtron. II. 42. *Haec* (ſtella) *eſt brevis & clara.* Serv. ad AEn. III. vers. 551. *Breve oppidum Calabriae.* Nonius: *Celox eſt navigium breve, dictum à celeritudine.* Serv. ad AEn. II. vers. 180. *Calculus. Lapis brevis terrae admixtus.* Excerpta Feſt. MSS. *Caupulis navicula brevis.* Hinc *brevitas gurguſtioli* pro *parvitate* apud Apul. Met. Lib. I. & *breviare* pro *imminuere* apud Cyprian. Lib. III. ep. I. *Breviata non eſt in epiſcopo confeſſionis ſuae dignitas.* Et βρέβιον, ἐπίβμη in Gloſſ. Nomicis. MUNCK. Pro *ſcribens* Leid. *ſerviens. aſſerens* Exc.

3 CAPUT TUTABANT] *Tectabant* B. M. & God. Eadem formâ dicta ſunt *lecto* & *ſcripto* apud Horat. Lib. I. Sat. 6. *Ad quartam jaceo: poſt hanc vagor, aut ego lecto, Aut ſcripto.* *Vento* apud Feſtum. *Ventabant*, inquit, *dicebant antiqui: unde praepoſitione adjecta fit adventabant.* Item *dicto*, *facto* apud eundem in NARE. *Natare igitur eſt ſaepius nare, ut dictare, factare.* Ita habuit Leid. cod. à nobis inſpectus & cum editis collatus, non *dictitare*, *factitare*, ut ediderunt. Trimalchio in Fragm. Tragur. *Nihil ſine ratione facto.* Unde *facio* temerè fecerunt. Verum heic *tutabant* rectius puto. Videtur enim velle tutulum à tutando eſſe dictum. MUNCK.

4 VELAMUR] Ita editum quoque apud Virgil. AEn. III. 545. Leid. tamen cod. *velamus.* B. & M. *vallatus.* De ritu iſto conſule Soler. in de Pil. cap. XI. MUNCK. *Velantur* Exc. *Velamus* Voſſ. *ſacrificio* Leid.

5 NAVICELLAM] Ita & Vett. edd. & Leid. cod. Perperam *naviculam* Godofr. quanquam in Nonio eſt: *Horia dicitur navicula piſcatoria.* MUNCK. Voſſ. *naviculam* Leid. *navigiam.*

6 PLAUTUS CACISTO] B. M. L. & Leid. cod. *Unde & Plautus in Caciſto ait.* MUNCK. Ita & Leid. pro *etſi* Voſſ. *utſi.*

7 PROBLEMA &c.] Leid. cod. *Problema dicta eſt in capite libri propoſitio quaeſtionaliter poſita.* MUNCK. *Dicta* addunt Leid. & Voſſ. pro *quaeſtionaliter* Leid. *quoronaliter.*

8 DEMOSTHENES] Leid. cod. cum Vett. edd. *Unde & Demoſthenes pro Philippo ait.* MUNCK.

9 SED QUIDEM &c.] Lege cum Leid. cod. & Vett. edd. *Sed ne quid.* In ſeqq. cum iiſdem *pro hoc & faciam*, ἀντὶ τοῦ *pro eo & feram.* MUNCK. Exc. *ſed ne quidem aegre conturbet.*

10 PROBLEMATIS AUTHENTICUM] B. M. L. & Leid. cod. *Problematis authenticum gradum.* Barth. Adv. Lib. XXIV. 3. ex ſuo chartaceo libro profert *problematis gravidum*, metaphoramque

ſortita ſum, dein quovis puero pumiliorem, & cucurbita glabriorem. [13] Pumilios dicunt molles atque enerves: glabrum vero, levem & inberbem.

SUTELA. Sutelam dici volunt adſtutiam, quaſi [14] ſubtilem telam: Unde & Plautus Caſina: [15] *Poſſiſne, necne, clam me ſutelis tuis Praeripere Caſinam uxorem, proinde ut poſtulas?*

FRIGUTTIRE dicitur ſubtiliter adgarrire. [16] Plautus Caſina: [17] *Nam quid friguttis?* [18] Ennius Celeſtide comoedia: *Haec anus admodum Friguttit; nimirum ſauciavit ſe flore Liberi.*

[19] TITIVILLITIUM dici voluerunt fila putrida, quae de telis cadunt. Plautus Caſina: *Non ego iſtud verbum* [20] *emſitem titivillitio:* id eſt, re admodum viliſſima. Nam & M. Cornutus in Satyra ait: *Titivilles Flacce do tibi.*

SCULPONEAS dici volunt caeſtus plumbo ligatos. Unde Naevius Philemporo Comoedia ait: *Sculponeis batuenda ſunt huic latera probe.* Et Plautus Caſina [21] ſimili modo: *Qui quaeſo potius, quam* [1] *ſcul-*

que eſſe ait à praegnantibus. Id ei ut demus, viciſſim peto, ut poſt τὸ *problematis* interponere *authenticum* liceat. MUNCK. Ita quoque codd. quos vidi.

11 REDDE HUIC FATI] *Fratri* Leid. cod. MUNCK. Ita quoque mei.

12 APULEJUS &c.] Leid. cod. *Apulejus in aſino aureo inducit ſorores Pſice mariti detrahentis dicit.* Puto unam voculam à librario praeteritam, & ſcribendum: *Apulejus cum in aſino aureo inducit ſorores Pſyches maritis detrahentes, dicit.* MUNCK.

13 PUMILIOS DICUNT] Leid. cod. *Pumilios enim dicunt.* Sed Vett. edd. melius, *Pumilos enim* &c. Mart. Apophoret. Lemmat. 197. *Mulae pumilae.* Mox pro *enerves* codex idem modo laudatus *innerves.* Ita *infrendes* dixit Statianus Scholiaſtes, qui *nefrendes* ſunt aliis, ut modo obſervatum à nobis. MUNCK. *Pomilios* Voſſ. Leid. *Pumilios enim dicunt.* Pro *enerves* Exc. *innerves.* Pro *Levem* Leid. *Lenem* E. *Lentem.*

14 SUBTILEM TELAM] Leid. cod. *Subtilia tela.* Notaverat in margine libr. Heinſiani vir eruditus: Potius à verbo *ſuo*, & per metaphoram dicta eſt ſutela. *Conſuis dolos*, inquit Plautus. Feſtus, *Sutelae, doloſae aſtutiae à ſimilitudine ſuentium dictae.* Terent. *Inſuere capiti meo.* At hoc non legitur apud Terentium, ſed *ne quid ſuo ſuat capiti* Phorm. Act. III. ſc. 2. vers. 6. Vide ibi Muretum. MUNCK. *Subtilia tela* mei.

15 POSSISNE, NEC NE] Leid. cod. cum Vett. edd. *Poſſis clam me* &c. MUNCK. Ita & Leid.

16 PLAUTUS CASINA] Leid. cod. *Unde & Plautus in Caſina ait.* Ne idem identidem monere neceſſe habeam, ſciat lector perpetuo iſtam formulam adhiberi in illo codice, quando teſtimonium alicujus ſcriptoris adducitur. Certè τὸ *in* nunquam omittitur. MUNCK. Ita & in meis.

17 NAM QUID] Leid. cod. cum Vett. edd. *Quidnam.* MUNCK. Ita & Leid.

18 ENNIUS CELESTIDE COMOEDIA] Godofr. *Ennius Alceſtide*, omiſſo τῷ *comoedia.* Vett. edd. *Et Ennius in Alceſtide comoedia ſic ait.* Atque ita & MS. cod. niſi quod *Celeſtide* exhibet. MUNCK. Exc. & Leid. *Tenninus teleſtide.* Voſſ. *Et Ennius in Celeſtide.*

19 TITIVILLITIUM] *Textivillitium* videri legiſſe Planciaden obſervat Turneb. Adverſ. XVI. cap. 3. MUNCK.

20 EMSITEM] Ita editum etiam apud Feſtum in *Titivillitium. Empſitem* Vett. edd. *Emſiſſem* Godofr. *Emitem* Leid. cod. unde forte *emtitem* faciendum. Adde quae hac ſuper re in de Vit. Serm. Lib. I. cap. 23. commentatur Voſſius. MUNCK. Exc. *Emſititivilitio.* Leid. *Emiteutivillitio.* Pro *do tibi* Exc. *dotes.*

21 SIMILI MODO] Leid. cod. *Simili modo ait: Melius Iſculponeas, quibus batuat tibi os.* Atque ita quoque B. M. & L. niſi quod *ſcolponeis* & *batuetur* repraeſentant. MUNCK. Abſunt Voſſiano.

1 SCUL-

[1] *ſculponeas, quibus batuatur tibi os, ſenex nequiſſime?*

[2] CATILLARE eſt per alienas domus infrontate gyrare; tractum à catulis; quod per omnes domus circumeant: unde Propertius: *Catillata geris vadimonia publicum proſtibulum.* [3] Et Plautus ſimiliter Caſina: —— *Operam uxoris polliceor foras, quaſi catillatum.*

CAPULAREM [4] nominari volunt ſenem jam morti contiguum; [5] quin & reos capulares dicebant, qui capulo digni forent; unde & Lucilius ait: —— *Pergit capulare cadaver.* [6] Flaccus Tibulus Melaene Comoedia: *Tune amare audes, edentule & capularis ſenex?* Edentulum enim, [7] quaſi ſine dentibus, dici placuit.

PROMOS & CONDOS adpellari voluerunt [8] cellaritas, eo quod [9] deintus promant, & intus condant. [10] Plautus Pſeudolo: *Ego ſum promus*

1 SCULPONEAS] *Iſculponeas* Leid. cod. & mox *Iſculponeis.* Corruptam puta eſſe pronunciationem. Sic infra in membranis Leid. cod. habes *Iſtega* pro *Stega.* Etiam *Iſcurra*, quod ex Iſidoro, tanquam aliquid novi adducit Lindenbrogius, eadem ex cauſſa depravatum, παρ' ἐμοίγε κελῇ. Doceo ex ejuſdem Iſidori Orig. Lib. XVI. cap. 4. *Iſciſtos invenitur in Hiſpaniâ.* Lege *Sciſtos.* Σχιςὸς enim Graecis ille lapis eſt, quem Pſellus in libello de Lapidum virtutibus inter eos numerat, quorum ſola tenemus nomina. Traxit vitioſam iſtam pronunciationem auctor ex dialecto Africanâ. Merentur exſcribi, quae Franc. Junius notavit ad Tertull. in Valent. cap. 8. Σχολὴ *Graecis, Latinis Schola, Syris dicitur Iſcola, ut legitur cap. 20. Exodi magnae quam vocant.* Et alibi; *Afris Iſcola, quemadmodum & Gallis non abſimiliter hoc tempore vocatur eſcole. Sic enim gentes plurimae cauſſa euphoniae vocalem tenuis ſpiritus ſolent praeponere vocibus, quarum principium aſperius videtur ex conſonantium concurſu: Attici α. ut in ἄςαχυς & ἄςαφις, & conſimilibus: Arabes & Afri ε vel ι pro commoditate, ut pro ςοὰ dicunt eſtoa in Actis Apoſtolorum, pro ſtadio eſtadium, pro ſtola iſtlam, pro Schola Iſclam, & ſexcenta alia.* Haec Junius. Referenda huc ex Hyg. Aſtron. II. 5. *Hypolipnus* pro *Polyhypnus*, *Igraeae* pro *Graeae.* Nec non illud ex incomptis illis verſiculis Joannis Scoti Gloſſario Labbaei praefixis, ΦΟΕΒΗ ΚΑΙ ΙΣΤΙΑΒΟΝ. Sculponeas ruſtici calceamenti eſſe genus rectè notavit Caſaubonus ad Perſ. Sat. V. p. 456. Et Gataker. Adverſar. Miſc. Lib. II. cap. 19 qui hoc amplius ſculponeas κρηπίδια eſſe Graecorum oſtendit, calceos nempe ligneos ruſticis & vernis familiares; eoſque dictos ita à ſculpendo, quod è ligno dolarentur. Errat ergo Fulgentius. Iſidor. Orig. Lib. XIX. cap. ult. *Perones & Culponeae* (leg. Sculponeae) *ruſtica calceamenta ſunt.* Cato R. R. cap. 59. *Sculponeas bonas alternis annis dare oportet.* Peronis mentio eſt in Prologo Sariſber. *Trita tegant frontem pilea, pero pedem.* Et apud Sidon. *Poplite nudo Peronem pauper nodus ſuſpendit equinum.* Immo & Virgil. AEn. VII. 690. *Crudus tegit altera pero.* Ubi Servius: *Pero autem ruſtici calceamenti fuerat genus.* A ſculponeis *ſculponeati* dicti ruſtici. Varro Sat. Serran. *Adſpicio Triptolemum ſculponeatum bigas ſequi cornutas.* MUNCK. Leid. & Voſſ. *Iſcbulponeas.*

2 CATILLARE &c.] Cod. Leid. *Catillare dicuntur per alienas domos infrontatè gyrare.* Pro *dicuntur* leg. *dicitur*, ut B. M. & L. habent. Sed malè in illis *inſtanter* pro *infrontatè* legitur. Godofredus neutrum habet. MUNCK. Non Propertii, ſed alicujus Veteris Comici eſſe locum putat Broukh. ad Propert. pag. 2. Pro *eſt* Voſſ. *dicunt.*

3 ET PLAUTUS &c.] Leid. cod. cum Vett. edd. *Et Plautus ſimiliter ait: Quin meam uxorem mittam catillatum.* MUNCK. Ita quoque mei.

4 NOMINARI VOLUNT] Leid. cum Vett. edd. *dici voluerunt.* MUNCK.

5 QUIN ET] Leid. cod. cum Vett. edd. *Sed &.* Et mox *fuerunt* pro *forent.* MUNCK. Voſſ. pro *contiguum* exhibet *congruum.* Pro *quin* idem cum Exc. *ſed.* Item pro *forent*, *fuerunt.*

6 FLACCUS TIBULUS &c.] Leid. cod. *Et Flaccus Tibullus in Melene comoediâ ait.* Atque ita quoque Barthius in ſuo invenit MS. M. *Et Flac-*

promus condus, *procurator peni.* Penum enim [11] cellariam dicimus.

SUBPETIAS dicimus auxilium. [12] Memos in Tragoedia Herculis: *Ferte subpetias optimi comites.*

[13] AUCTIO dicitur venditio, quasi quod & ementem augeat & vendentem. Plautus Curcul. —— *Auctionem facio parasiticam.*

[14] NASITERNA est aquae urna, id est urceus; unde Calpurnius Phronesi Comoedia: —— *Ubi tu nasiternatus aquam petas.* [15] Plaut. Bacch. —— *Effer nasiternam cum aqua foras.*

ANTISTARE dicimus praecellere. Crispinus Heraclea: *Divinis virtutibus* [16] *antistans Alcides.*

STEGA est navis proscenium, sive tabulatum, super quod nautae ambulant. [17] Plautus Chrysalo: —— *Forte, ut adsedi in stega.*

LEM-

Flaccus Tibullus in Helenae comoedia ait. Atque ita quoque B. nisi quod *Helene* pro *Helenae* habet. Godofredus dedit, *Statius Caecilius Melaene* &c. MUNCK. *Flaccus Tibullinus in M. C. ait* Leid. & Exc. Pro *Tune* Voss. *Tu me.*

7 QUASI SINE] Leid. cod. *Quasi jam sine.* Et mox *voluerunt* cum Vett. edd. pro *placuit.* MUNCK. *Qui jam s. d. d. voluerunt.* E.

8 CELLARITAS] *Cellaria* Leid. cod. Unde *cellarios* faciendum videtur, ut habet Godofredus. MUNCK. Pro *appellari* Voss. & Exc. *dici.* Pro *cellaritas* E. *cellerarios.*

9 DEINTUS] Vet. Interpr. Luc. cap. XI. vers. 7. *Et ille deintus respondens dicat.* Sic *deforis* apud Hieron. ad Ruffin. Epist. Sel. Lib. II. 13. *Deforis bonum est testimonium.* Usus eadem voce non semel Hermae interpres, Veget. de Art. Vet. Vulgat. Interpr. Gen. VII. 16. Leo Epist. Decretal. & AElnothus in Vitâ Canuti cum aliis locis, tum cap. 21. ubi & *deintus* habes, ut *à foris* apud Gregor. Turon. Aggenum Urbicum de agrorum limitibus p. 59. & Vet. Interpret. Matth. cap. XXIII. 27. 28. Auctor vitae Clementis: *Trabebant nunc quidem deintus foras, nunc vero deforas intus.* Plura notavi ad cap. 6. Lib. III. Myth. quo referendum & *abinde* in Salutaris Distichis: *Stercoribus motis, quod abinde resultat habebis: Balsama si moveas, nectar oderis adest.* MUNCK. Pro *condant* Leid. *clamant.*

10 PLAUTUS PSEUDOLO] Leid. cod. *Unde & Plautus in Asinariâ ait.* Atque ita quoque Vett. edd. MUNCK. Ita & Voss.

11 CELLARIAM] Scribe *cellarium* cum Leid. cod. & Vett. edd. Nec aliter in membranis suis invenit Barthius. Gloss. Labb. *Cellarium & cellaromarium*, ταμεῖον. Rectè corrigunt, *Cellarium*, *& cellar*, *omarium.* MUNCK. Voss. *cellarium.*

12 MEMOS] Leid. cod. *Unde & Memmos.* Vett. edd. & Godofred. *Unde & Memor.* MUNCK. Voss. etiam *ait:* Pro *suppetias* Leid. bis *subpetias.*

13 AUCTIO &c.] Leid. cod. cum Vett. edd. *Auctionem dici voluerunt venditionem.* Et mox: *Unde & Plautus in Curculione comoedia ait.* MUNCK.

14 NASITERNA] Leid. cod. *Mnasiternam dicunt aquae urnam, id est, urceum. Unde & Calpurnius in frones comoedia ait.* *Nassiterna* in Festo perperam edunt. *Nasiterna* scribendum à nasis ternis, id est, ansis. Vide Voss. Vit. Serm. Lib. I. cap. 8. Gloss. Labb. Ὑδρία, *cadus*, *urna*, *aqualis*, *nasiterna*, *creterra*, *sitella.* Leg. *cratera.* MUNCK. *Mnassitemus* Leid. *Mnasiternam* Voss. Lectionem, quam e Leid. codice profert Munckerus, exhibent etiam mei, praeterquam quod pro *frones* legunt *fronesi.*

15 PLAUTUS BACCH.] Leid. cod. *Et Plautus in Vaccide ait.* Hoc est *Bacchide*, ut B. M. & L. habent. MUNCK. Ita & mei.

16 ANTISTANS] Vett. edd. & Godofr. *antistas.* Placidus in Glossis: *Antistant, meliores sunt.* Catull. carm. 9. *Antistans mihi millibus trecentis.* MUNCK. De verbo *Antistare* vide ad Nepot. Arist. 3.

17 PLAUTUS CHRYSALO] Leid. cod. *Sicut Plautus ait in Chrysalo. Forte ego ut in Istega conse.* Quod videtur fuisse *consedi* vel *consederam*, ut est in Vett. edd. Sed ea verba Chrysali servi sunt in Bacchidibus. Ut saepe alias, ita & heic memoriola vacillavit Fulgentii. MUNCK.

Voss.

LEMBUS, genus [1] navicellae velocissimae, [2] quod & dromonis nomine adpellamus. [3] Virgilius Georgic. *Non aliter, quam qui adverso vix flumine lembum Remigiis subigit.*

[4] RAMENTUM dici voluere, quasi projectitium quoddam purgamentum. Quintus Fabius Lucullus Epico carmine: *Vilissimum ramentum, proluviosa pestis.*

DIOBOLARES dicuntur vilissimae meretrices, quae [5] se parvo stipendio prostant. [6] Pammachius: —— *Diobolare prostibulum, quam ego actutum ut Dircen partitam reddam.* Pacuvius: *Non ego ita fui, ut nunc sunt meretrices [7] diobolae, quae suam nummi caussa parvi pendunt gratiam.*

VERVINA, jaculi genus longum, quod aliquanti [8] verutum nominant. [9] Gavius Bassus in Satyris: *Vervina confodiende, non te nauci facio.* Nauci enim pro nihilo posuerunt. [10] Plautus Bacchid. *Si tibi machaera est, & nobis vervina est domi, qua quidem te faciam, si*

Voss. pro *stega*, *istega*. Pro *proscenium*, *prostenium*. Pro *sive* Leid. & Exc. *vel*: denique *sicut Plautus ait in Chrysalo* Exc. quae exhibent Munckeri conjecturam.

1 NAVICELLAE] *Naviculae* Vett. edd. & God. Sed alterum adstruunt cum MS. tum quod supra in ORIA dixit. Nonius: *Lembus navicula brevis piscatoria.* Ejusdem generis est *lenunculus*, de quo idem: *Lenunculus navigium piscatorium.* Restituenda eadem vox Valerio Maximo Lib. I. cap. 5. ext. I. ubi dicuntur Samii Prienensibus auxilium implorantibus pro classe & exercitu misisse *cymbulam*, ut quidem Pigius, quique eum secuti sunt, ediderunt; verum ut antiquae edd. & pleraque habent MSS. *Sibyllam*, vel *Sibyllam lenunculam*, quemadmodum aliquando ad me perscripsit Doctiss. Perizonius. Quod si ita est, ut esse nullus dubito, procul dubio scripserat Valerius, *Sibyllam in lenunculo.* Sibylla exercitui, lenunculus classi opponitur. MUNCK. *Naviculae* Voss. pro [illegible] Exc. *lembum.*

2 QUOD ET DROMONIS &c.] Leid. cod. *Quos dromones dicimus.* Vett. edd. *Quas dromedas dicimus.* *Dromadas* esset scribendum. Sed [illegible] *dromones* rectum videtur. Δρόμων proprie est parvus cancer, instar sagittae per aquarum dorsum decurrens, unde & nomen adeptus est. MUNCK. *Quas dromones dicimus* mei.

3 VIRGIL. GEORG.] A correctoribus ista sunt. Cod. Leid. & Vett. edd. *Sicut Virgilius ait.* MUNCK. Pro *adverso* Leid. & Voss. *averso.* & pro *remigiis*, *regiminis.*

4 RAMENTUM] Leid. cod. cum Vett. edd. *Ramenta dici voluere.* Et mox, *in Epico carmine ait.* MUNCK. *Ramenta dici voluerunt* Voss.

5 SE PARVO STIPENDIO PROSTRANT] Leid. cod. cum Vett. edd. *Sub parvo stipendio prostant.* Sed *se prostrant* habere veteres libros suos ait Mercerus. *Prosternunt* debuisset scribere auctor. Justin. Lib. XII. 7. *Propter prostratam pudicitiam.* Sueton. Jul. 2. *Non sine rumore prostratae regi pudicitiae.* MUNCK. De re Vid. G. Cuper. Lib. I. Obs. cap. 16. Ceterum mei *sub p. s. prostant.*

6 PAMMACHIUS] Leid. cod. *Sicut Pammatius ait.* Vett. edd. *Sicut Paminatus ait.* MUNCK. Pro *quam* Leid. Exc. Voss. *quem.* Pro *partitam* Voss. *paratam.*

7 DIOBOLAE] Ita & Godofred. Sed Vett. edd. *diobolares.* Putes scripsisse *diobolariae.* Vide infr. in *Myropolae.* MUNCK. *Diovolares* Exc.

8 VERUTUM] Festus: *Veruta pila dicuntur*, [illegible] Gloss. Labb. *Vervina*, ἀκόντιον. Virgil. II. Georg. vers. 168. *Volscosque verutos* h. e. verutis pugnantes, ut interpretatur Philargyrius. MUNCK.

9 GAVIUS BASSUS] Leid. cod. *Cavius Vassus.* Gell. Lib. III. cap. 9. *Gabius Bassus.* Male *Galbius* Vett. edd. Mox lege cum Leid. cod. *quasi pro nihilo.* MUNCK. Pro *non te* Voss. *nomen.* Deinde Leid. Voss. & Exc. *nauci quasi pro nihilo dici voluerunt.*

10 PLAUTUS BACCHID.] Leid. cod. *Nam & Plautus in Vaccide sic ait: Si macera est fori, at mihi Vervina est domi, quâ te ego & illos Conficia-*

si me irritaveris, Confossiorem soricina naenia.

DIVIDIAS dixerunt tristitiam. Propertius: [11] *Dividias mentis conficit omnis amor.*

JUSTITIUM dicitur luctus publicus: Unde Fronto oratione pro Nucerinis ait: *Denique justitium plebi indicitur.*

[12] CHORAGIUM, virginale funus vocatur. [13] Apul. Metamorph. *Choragio itaque perfecto, omnis domuitionem parant.*

DESIDUO, pro [14] diuturno. [15] Varro Corollario: *Dividiae mihi fuerunt tam desiduo afuisse.*

FLOCCI, quasi nihili. Plautus: —— *Flocci pendo, quid rerum geras.*

JENTACULUM dicitur gustatio. Callimachus [16] intesia: *Jentaculum* [17] *proferre Jovi.*

[18] EDULIUM, ab edendo dicitur praegustativa comestio. Apulejus Asino aureo: [19] *Edulibus opipare excepta. Opipare, id est lucide, & deliciose.*

' Tu-

ficiamus soricinâ nenia. Pro *conficiamus* scribe *conficiam*, ut in MS. suo invenit Barthius, vel *conficiam mox*; deinde *foris* pro *fori*. Etsi ita, ut Mercerus edidit, apud Plautum habetur, non ideo tamen sic scripsit Fulgentius. MUNCK.

11 DIVIDIAS MENTIS] Hic versus in Propertianis hodie non comparet: unde non omnia ejus poëtae opera exstare suspicabatur Scaliger. Sed alii Petronio eum tribuunt; etiam ipse postea Scaliger. Gloss. Vett. *Dividia, discordia, bellona.* MUNCK. *Mentis* abest Exc.

12 CHORAGIUM] Turnebus Adversf. Lib. XXVI. 10. & Schottus Nod. Cicer. Lib. IV. cap. 10. *coragium* scripsisse Fulgentium suspicantur, & ἀπὸ κόρης & ἄγω derivasse. Quod non admodum displicet. Et sane ad eundem modum scripta sunt in Mythol. & Virgil. Contin. *Caron*, *Corineus*, [illegible] *psicore*, *Corda*, & alia, nec non *Crestus* pro *C*[illegible] in hoc libello. Immo *coragium* disertim [illegible] repraesentant membranae Leidenses. Verum dum intentius cogito, videtur inde Fulgentio mihi explicatio sua orta, quod in descriptione apparatus funeris illius imaginarii voce istâ utatur Apulejus. Sic *Marillis* exponitur *Roma* in Glossis Papiae, quia Vett. Grammatici Eclog. 1. M[illegible]ronis monuerunt per Amaryllida Romam des[illegible]nari. *Orcinus* dicitur *morte manumissus* in Gloss. Isidori; nempe quod servi, qui à moriente [illegible]no manumissi essent, dicti olim fuerint *or*[illegible]*berti*. Gloss. Nom. Ὀρκῖνοι, ἀπελεύθεροι [illegible] οὓς λέγουσι χαρωνικούς ἀπελεύθερους. [illegible] Serv. ad VI. AEn. 3. *Anchora*, [illegible], *in Graeco asperationem* *non habet; nam ἄγκυρα dicitur: unde & apud majores sine aspiratione proferebatur. Contra* [illegible]*bus & orchus veteres dicebant & Lurcho, id est, vorax: quibus sequens aetas detraxit asperationem.* Mei hic *coragium.*

13 APULEJUS METAM.] Leid. cod. cum Vett. edd. *Sicut Apulejus in Metamorphoseon ait.* Quae sine dubio genuina est lectio. Vide quae notavi supr. in Voc. SEMONES. MUNCK. Ita & mei. Dein pro *domuitionem* Voss. *dormicionem.*

14 DIUTURNO] *Diuturnè* Leid. cod. Perperam *diurnè* Vett. edd. MUNCK. Voss. & Exc. *diuturne.*

15 VARRO COROLLARIO] Leid. cod. *Unde Varro in Corallariâ ait.* Vett. edd. *Correlaria.* Barth. MS. *Corvallaria.* Videtur rectum esse *Corollaria*; quo nomine fabulam etiam Naevius scripsit, non uno loco Sosipatro laudatam. Sed apud Diomed. Lib. I. p. 68. ed. Sot. legitur, *Naevius in Corollario.* At *Corollaria* rectius Putschius dedit. MUNCK. *Unde & Varro in Vidularia* Voss.

16 INTESIA] Leid. cod. *in Zesu ait.* Vett. edd. *in Caecid.* Forte scripsit barbarè *in actiâ* pro *in actiis.* Godofr. in Αἰκοις: quod puto corrupisse librarios ex Αἰτίοις. MUNCK. *Mesia E. Incesti* Voss.

17 PROFERRE] Ita & Vett. edd. Leid. cod. *perferri.* Godofr. *proferto.* MUNCK. Voss. *perferre.* Exc. *proferri.*

18 EDULIUM] Leid. cod. *Edulium dicitur ab edendo dictum, id est quasi praegustativa comestio.* MUNCK.

19 EDULIBUS] *Edulitis* Vett. edd. & Godofr.

 Quae

[1] TUCETA dicuntur escae regiae. Callimorphus Pisaeis: —— *Ambrosio redolent tuceta sapore.*

FERCULUM, [2] missus carnium. Petronius Arbiter: *Postquam ferculum adlatum est.*

[3] MYROPOLAE sunt qui unguenta vendunt, ut sunt pigmentarii: Unde Naevius Diobolaria: *Myropola adsatim mihi unguentum largitus est, quo me venustarem.* Adsatim dicitur abundanter: venustare vero, exhilarare.

CELOCEM dicunt genus navicellae modicissimum, [4] quod lembum dicimus. Apulejus libro de Republ. *Qui celocem regere nequit, onerariam petit.*

COELIBATUM dici voluerunt virginitatis abstinentiam: unde Felix Capella libro de nuptiis Mercurii & Philologiae. [5] *Placuit Minervae pellere coelibatum.*

EXERCITUS [6] pro contemto. Plautus Milite Glorioso: [7] *Itaque nos, nostramque familiam habes exercitam.* Et ubi supra ait; [8] *Plus videas sabiis, denique omnes nictant eum.* Nictare enim dicimus [9] cinnum.

Quae sequuntur, *opipare, id est* &c. non agnoscit Leid. cod. Et omnino *lucidè* imperitè pro *splendide* dixit. Schol. Horat. ad Lib. III. od. 9. *Persarum autem reges deliciosè vivebant & splendidè.* MUNCK. Voss. ita exhibet *Edulibus Opipare excepta beato. Opipara sunt convivia opulenta in oppidis praeparata.*

1 TUCETA] *Tucceta* Leid. cod. Quam scripturam commendat Plotii cognomentum Tucca. Vide Schol. Pers. ad Sat. II. vers. 42. & Casaub. in eundem poëtam Comment. p. 207. Gloss. Labb. *Tucca*, καθέχυμα ζωμοῦ. *Tuccetum*, σαμὸς παχύς. Emend. ζωμός. MUNCK.

2 MISSUS CARNIUM] Leid. cod. *Dicitur missum carnium.* MUNCK. Ita & Exc. cui abest τὸ *allatum.*

3 MYROPOLAE SUNT] Leid. cod. *dicuntur.* De Pigmentariis vide quae congessimus ad Myth. Lib. III. cap. 8. MUNCK. *Dicuntur* etiam Exc.

4 QUOD LEMBUM] Ita & Delrius in notis ad Claudianum scribi jusserat. Verum Vett. edd. habent, *quod blannam.* Leid. cod. *quam bampitum.* Quae lectio omnino probanda, si verum est, quod Barthius ait Advers. Lib. XIII. cap. II. in vitis patrum eam vocem inveniri. Cl. Blancardus ad Arrian. pag. 56. ita profert hunc locum Fulgent. *Celocium genus naviculae modicissimae, quod lembum dicimus.* Verum ego nec in Vett. edd. nec in MS. Leid. ita locum hunc conceptum inveni. Confer Voss. Etym. in CELOX. MUNCK. *Bampbum* E. *Blambum* Voss. pro *petit* Voss. *petitur.*

5 PLACUIT MINERVAE] Immo Mercurio placuit. Capella Lib. I. *Rationabili igitur proposito constituit pellere coelibatum.* MUNCK.

6 PRO CONTEMPTO] Leid. cod. *dicitur contemtus.* Atque ita etiam Vett. edd. MUNCK. Ita Exc. Voss. *conceptus.*

7 ITAQUE NOS &c.] Leid. cod. cum Barth. MS. *Itane nos.* Fallitur Fulgentius. *Exercitus* non *contemtus*, sed *vexatus* est Plauto. Corrigit Barth. Advers. Lib. XIII. cap. II. *Contentus. Hoc est*, inquit, *continenter fatigatus.* Sed ipsum adi. MUNCK. Mei *itane nos.*

8 PLUS VIDEAS SABIIS &c.] Leid. cod. *Plus videas valgis, quam sabiis. Denique omnes nictant eum.* Barth. ex suo MS. *Plus videas valgis quam labiis.* Edd. heic mirificè variant. Obliviosus Grammaticus respexit locum Milit. Glor. Act. II. sc. I. vers. 15. *Itaque hic meretrices labiis dutant eum, Majorem partem videns valgis saviis.* Hinc ergo in Gemmâ *valgire* & *valgiare* dicitur idem esse ac labia habere extrorsum prominentia. Adi Voss. in de Vit. Serm. Lib. IV. cap. 29. MUNCK. *Sabiis, valgis* Exc. Mox pro *enim* Exc. *vero.*

9 CINNUM FACERE] Barth. Advers. Lib. XXXVII. cap. I. *Simium facere* emendat, idque idem esse ait, quod illudere. At Lib. XIII. cap. II.

num facere. Valgia vero ſunt labellorum obtortiones [10] in ſubatione peractae. Sic Petronius Arbiter: [11] *Obtorto valgiter labello.*

SUMMATES dicuntur viri potentes: SIMPOLONES dicuntur convivae; nam & amicus ſponſi, qui cum eo per convivia ambulat, [12] ſimpulator dicitur. [13] Sutrius in Comoedia Piſcatoria: *Summates viri ſimpolones facti ſunt ganei.* Eſt autem ganeum taberna.

PRAESEGMINA ſunt partes corporis inciſae, ut Tages in [14] haruſpicina ait: *Praeſegminibus amputatis.*

[15] CONGERRONES, qui aliena ad ſe congregant: unde apud Romanos Gerones [16] Brutiani dicti ſunt.

CISTELLA dicitur capſella. Plautus: —— *Ciſtellam* [17] *effer cum crepundiis:* id eſt, cum puerilibus ornamentis.

FABRE perfecte dicitur. Antidamas in Moralibus libris: *Fabre compactum animal hominem quis ferat ſic ire pecuatum? & averruncaſſit igitur tam* [18] *Aricinas hominum mentes.* Porro averruncare dixit pro eradicare: Aricinas vero teſteas, vel argillaceas; & pecuatum, ſtultum.

[1] ALU-

11. *nictum facere* in Fulgentio reſcribendum cenſuerat. MUNCK.

10 IN SUBATIONE] Notum quid *ſubare* ſit, ὀργᾷν nempe & καπρίζειν. Sed Leid. cod. *In ſupinatione pacti.* Sane *ſupinatione* etiam M. & L. habent: nec temere damnaverim. *Reſupinare* certè obſcoenum verbum. Juvenal. Sat. III. 112. *Aviam reſupinat amici.* Ita legit Vet. Schol. non *aulam.* MUNCK.

11 OBTORTO] *Abroſo* Vett. edd. MUNCK.

12 SIMPULATOR] Gloſſ. Iſid. *Simpulator, amicus ſponſi, aſſiduus cum eo in convivio. Simpulator, conviva.* Nomen habet à *Simpulum.* Vide Feſtum, & Scalig. ad eundem. Hottom. de Rit. Nupt. cap. 30. Voſſ. Etymol. in voce SIMPULUM. Sed Barthius Adverſ. Lib. XIII. cap. 11. *Symbolator & Symbolones* [illegible] à Symbolis. Scio b. & p. confundi interdum; tanquam βύπαις qui Graecis eſt, *pubeda* à Capella & Iſidoro in Gloſſ. dicitur, cum *bupaeda* eſſet dicendum. Feſtus in BULIMAM. *Hinc eſt quod grandes pueros bupaedas appellant, & mariſcam ficum buſycon.* Errare tamen heic Barthium diſces ex Voſſio. MUNCK. *Simpulatur* Leid. & Voſſ. *Simpolator* Exc. quae addunt poſt *dicitur*, *Ganeum vero taberna eſt.* & ita Voſſ.

13 SUTRIUS] *Succius* Scaligero ad Feſtum, & Voſſio in Etymol. laudatur: atque ita etiam heic Vett. edd. habent. Sed *Sutrius* diſertim exhibet cod. Leid. quem alium à Succio eſſe rectè cenſere videtur Rutgerſ. Var. Lect. Lib. IV. cap. 19. *Sutrium* laudavit quoque Myth. Lib. III. cap. 8. Planciades noſter. MUNCK. *Suſtius* Exc.

14 HARUSPICINA] Leid. cod. cum Vett. edd. *baruſpicinis.* MUNCK. *Haruſpicinis* Voſſ. *piſcinis* Exc.

15 CONGERRONES] *Congerones* Vett. edd. MUNCK.

16 BRUTIANI] Conſulendus Scaliger ad Feſtum voc. BRUTIANI. Gellius Lib. X. cap. 3. & ibi Interpretes. Gloſſ. Steph. *Brutiani*, οἱ δουλικὰς πράξεις χειροτέχνες. In Feſto hac voce pro *perſeveraverunt* Leid. cod. exhibet *perſeverarant.* MUNCK. *Butriones* Voſſ. ſed Leid. & Exc. *Brutianes.*

17 EFFER] Leid. cod. *mibi offers.* MUNCK. Ita & Voſſ. pro *crepundiis* Exc. *tripudiis.* Paullo ante pro *capſella* Exc. *caput.*

18 ARICINAS] Ita & Leid. cod. *Eretinas* Vett. edd. Puto *Aretinas* ſcribendum, quia mox *teſteas* interpretatur. Atque ita video etiam Godofredum edidiſſe. Virgil. Catal. *Aretine calix, manibus docorate paternis, Ante manus medici quam benè ſanus eras.* Turneb. Adverſ. Lib. XXVI. 10. *Eretinae mentes in Fulgentio ſunt teſteae, argillaceae, ſaxeae. Adfert ex antiquo ſcriptore, Averruncaſſit diva tam eretinas hominum mentes.* Unde illud *divae* pro *igitur*, quod Mercerus exhibet, hauſerit, neſcio. Vetuſtae editiones neu-

 tum,

[1] ALUCINARI dicitur vana fomniare; tractum ab alucitis, quos nos κώνωπας dicimus; ficut Petronius Arbiter: *Nam* [2] *centum vernalis me alucitae moleftabant.*

[3] CULLEUS dicitur faccus, [4] in quo rei conclufi in mare mittuntur. Plautus Vidularia: —— *Jube hunc infui in culleo, Atque in altum deportari, fi vis annonam bonam.*

ELOGIUM eft hereditas in malo. [5] Cornelius Tacitus lib. facetiarum: *Caefi itaque morum elogio in filiis derelicto.*

LIXA, mercenarius. Lucanus: *Stat, dum* [6] *lixa juvat.*

SUDUM dicitur ferenum. Tiberianus: *Aureos* [7] *fubducit ignes Sudus ora Lucifer.*

[8] LU-

tram habent. MUNCK. Poft *mentes* legitur in Exc. *fabre dicitur perficere.*

1 ALUCINARI] Videndus de hoc verbo Gellius Lib. XVI. cap. 12. & Voffius in Etymol. MUNCK. Exc. *alucinare.* Pro *vana* Voff. *varia.*

2 CENTUM VERNALIS] An legendum *centumvirales?* Ut intelligat mufcas, quibus frequenter infeftantur, qui in centumvirali judicio adfunt tempore aeftivo. Sambucus legit *centum venales.* Sed *vernales* fic mallem, hoc eft, vernae. Locum hunc in Petronii fragmentis ita adduci video: *Nam comptum vernali allucitae moleftabant.* Barth. Membranae: *Conceptum me vernali alucita moleftabat.* Cod. Leid. *Centum vernali me alucite moleftabat.* Verbo *moleftare* ufus etiam eft in Fragm. Trag. *Ergo aut tace, aut meliorem noli moleftare.* MUNCK.

3 CULLEUS] Leid. cod. *Culleum dicitur faccum.* Et in lemmate, QUID SIT CULLEUM. Lex. Cyrill. Ἀσκὸς ταυρεῖος, *culleum.* Etiam Varro R. R. Lib. I. cap. II. neutro genere utitur. MUNCK. Ita & mei.

4 IN QUO REI CONCLUSI] Non omnes profecto, fed parricidii rei. Unde *culleus parricidii* dictus. Interpres fuppofititii illius Abdiae Lib. III. *In culleum parricidii juffit recludi.* MUNCK. Voff. *Hunc juvenem infui culleo, atque in altum deportare juffi, annonam bonam pifcibus.*

5 CORNELIUS TACITUS] Barth. Adverf. Lib. XIII. cap. II. ex Tacito facit nobis *Catium.* Vide ipfum. MUNCK. *Eulogium* Exc. Τὸ *Cornelius* abeft Leid. & Exc. Pro *morum elogio* Exc. *mutum elogium.*

6 LIXA JUVAT] Leid. cod. *vivat.* Unde *bibat* faciendum, ut Vett. edd. repraefentant. Atque ita habetur apud Lucan. Lib. IX. vers. 593. MUNCK.

7 SUBDUCIT] Exc. *fubducet i. e. ovat Lucifer.*

8 LUTEUM] Rectius explicaret *croceum.* Nonius: *Luteus color propriè eft croceus.* Virg. AEn. VII. *Aurora in rofeis fulgebat lutea bigis.* Schol. Horat. ad Epod. 10. LUTEUS. *Croceus: fic dicimus auroram luteam.* Gloff. Cyrill. κροκοειδής, *lutea.* Palladius Catal. Pith. Lib. IV. *Lutea fulgebat rofeis aurora capillis.* Ifidor. Orig. Lib. XIX. cap. 28. *Luteus color rubicundus, quod eft croceus. Nam crocus lutei coloris eft, ut: Croceo mutataque vellera luto.* Corrige: *Jam croceo mutabit vellera luto.* Locus eft Virgil. Ecl. IV. vers. 44. Quia lutea aurora eft crocea, hinc (Aufonius:) *Aurora oceanum croceo velamine fulgens Liquerat, & bijugis vecta rubebat equis.* MUNCK.

9 PACUVIUS THYESTE] Cod. Leid. *Unde & Pacuvius in Tragedia Thyeftis ait.* Nec aliter, puto, fcripferat Planciades. MUNCK. Abfunt Voff.

10 OBSERVANS] Ifidorus in Gloffis MSS. laudante Savarone ad Lib. VI. epift. 12. Sidon. *Abftinet, obfervat. Abftemius, fobrius.* MUNCK.

11 AUMATIUM] Ita cum Mercero habet etiam Leid. cod. Sed Vett. edd. *aumarium.* Atque ita legit etiam Vulcanius ad Philoxenum, corruptamque eam vocem autumat ex *armarium.* Grammaticus nefcio quis Barthio laudatus Adverfar. Col. 1693. *Armarium locus, ubi quarumque artium inftrumenta ponuntur. Armentarium, ubi tantum tela armorum.* Scribe, *armamentarium,* ita enim ὁπλοθήκη Latinis appellatur. Laurenbergius in fuo Antiquario *aumarium* dicit effe *latrinam publicam.* Mirum ni hoc inde fufpicatus eft, quod *locus fecretus* dicatur à Fulgentio. Gloff. Labb. Ἄβαξ, *abacus, armarium.* Turneb. Adverf. Lib. XXVI. cap. 10. *Sufpicor,* inquit, *automatium fcribendum, ut locus fignificetur*

[8] LUTEUM dicitur ſplendidum. [9] Pacuvius Thyeſte: *Non illic luteis aurora bigis.*

ABSTEMIUS, [10] obſervans. Rabirius in Satyra: *Abſtemium merulenta fugit Methenia nomen.*

VADATUS, obſtrictus, vel ſub fidejuſſione ambulans; ſicut Feneſtella ait: *Apud quem vadatus amicitiae nodulo tenebatur.*

MANUBIAE ſunt ornamenta regum. Petronius Arbiter: *Tot regum manubiae paenes fugitivum repertae.*

AUMARIUM dicitur locus ſecretus publicus, ſicut in theatris, aut circo. Petronius Arbiter: *In* [11] *aumatium memetipſum conjeci.*

DELENIFICUS, blandiloquus. [12] Lucillius Comicus in Immolaria: *Neſcio quorſum mihi eveniant tua verba, tam delenifica.*

tur theatri vel circi, ubi erant machinae, quae automata à Graecis vocantur, quae ſponte moveri videntur, & miraculo ſunt. Non perſuadet. Hieronymus epiſt. ad Paulin. *Cur dicitur Paulus vas electionis? Nempe quia legis & ſcripturarum ſanctarum erat armarium.* Scrinium intelligi vult. Σκεῦος ἐκλογῆς dicitur Paulus; ſed ea verba cur *vas electionis* potius, quam *electum inſtrumentum*, vertant, videre nunquam potui. MUNCK. Voſſ. *Aumacium* Leid. & Exc. *Aumacium.*

12 LUCILIUS COMICUS &c.] Leid. cod. *Unde & Lucretius Comicus in numelarid ait.* Ita & Vett. edd. Sed Lucretius transformandus in Lucilium videtur, cum *Lucilii comoedia* etiam ab Horatii Scholiaſte laudetur. Contrarium vitium oblatum eſſe Arnobio Lib. v. perſuaſit mihi nuper vir egregiè doctus: nam ubi nunc legatur *vim vomuiſſe Lucili*, ibi *vim vomuiſſe Lucreti* eſſe reſcribendum. Barth. Adverſ. Lib. XXXVII. cap. I. *Licinius* heic emendat, verum nec MSS. nec Vett. edd. adſentientibus; quanquam non diſplicet, ſi probari non poteſt à celebri illo Auruncae alumno alium fuiſſe Lucilium, qui comoedias ſcriptitaverit. Confer, quae ad Lucilium pag. 99. commentatus eſt Franciſcus Douza. MUNCK. Leid. *Lucretius c. in Numolaria.* Ex. *Nummolaria.*

LA-

LACTANTII PLACIDI

ARGUMENTA METAMORPHOSEON OVIDII.

Lucianus:

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδόν ἐστι νόημα·
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

LACTANTII PLACIDI
NARRATIONES FABULARUM,

Quae in

P. Ovidii Nafonis Libris xv. Metamorphofeôn occurrunt.

Fabulae Lib. I.

I. Chaos in fpecies.
II. Terra in varias perfonas.
III. Mundus in faecula quatuor, aureum, argenteum, aereum, & ferreum.
IV. Item annus in tempora quatuor.
V. Gigantum fanguis in homines.
VI. Lycaon Pelafgi filius in lupum.
VII. A Deucalione jactati lapides in viros, & à Pyrrha in mulieres.
VIII. Python Serpens in figuras. *
IX. Daphne Penei filia in laurum.
X. Io Inachi filia in vaccam.
XI. Mercurius in paftorem.
XII. Syringa Nympha in fiftulam.
XIII. Argus Areftoris filius in pavonem.
XIV. Io fupradicta in Ifidem.

Fab. I.

* *Ita cum MS. & Veneta in capitum lemmatis. Sed perperam utique. Non enim Python à Nafone, fed terra narratur verfa in varias animalium figuras, in quibus & Python erat.*

Fab. I.

Chaos, ut Hesiodus [1] indicat volumine, quod deorum originem continet, fuit initio quaedam rerum confusio, quae postea in suas species distributa est, ita ut levissima corporum, aether igneus, & hunc infra aër frigidus, caeteraque sidera sublimem partem peterent universa; per quae solis splendor ac Lunae vagaretur; gravissima autem, humus, liquorque, in ima parte subsiderent.

Fab. II.

Separata erat terra [2] à caeteris elementis, sed homo nondum natus, ipsius terrae futurus ultor ac dominus. Itaque Prometheus Iapeti filius terram imbre mollivit, & ex hac hominem ad Dei similitudinem ac imaginem finxit, cui facies non prona, [3] ut caetera animalia, esset in terram, sed coelum spectaret erecta.

Fab. III.

Ex quo Chaos injecta luce discussum est, & discretis elementis, [4] fa-

Ad Lib. I. Fab. I.

1 Indicat volumine] *In volumine* edd. omnes. Sed antiquus ille codex à Nob. Heinsio cum editis collatus non heic tantum, sed & crebro admodum aliis in locis praepositionem omittit. Caeterum in eodem codice annexa huic narrationi ista visebantur: *Ex terra cum omnia generata sint, variarumque rerum mater reperiatur, tum humanum genus, quod cuncta vinceret, Prometheus Iapeti filius, ut idem Hesiodus ostendit, ex humo finxit, cui Minerva spiritum infudit. Saecula etiam dicata Varronis auctoritate vertuntur: quoniam aureum in deterius argenteum, & post in aeneum, ac postea, quod Orphejum antedictis est, in ferreum cessit.* Sed illa glossatoris alicujus proculdubio sunt, non Lactantii. Certè in Veneta separata à reliquis visuntur. Non tam stultus est hic scriptor, ut videri possit bis idem narrasse. Quae ista lacinia continet, invenies in sequentibus multo politius relata. MUNCK. [illegible] veterum philosophorum sententia [illegible] Schol. Apoll. Rh. 1. 498.

Ad Fab. II.

2 A caeteris] MS. *à cunctis.* Verum alterum est in omnibus editis. MUNCK.

3 Ut caetera animalia] Ita & MS. & Veneta. Raenerius & Micyllus, *ut caeterorum animalium.* Giselinus, *ut caeteris animalibus.* Frustra, opinor. Non enim facies tantum caeterorum animalium, sed & ipsa prona dicuntur. Notum est illud Sallust. Catil. cap. 1. *Ne vitam silentio transeant, veluti pecora, quae natura prona, atque ventri obedientia finxit.* Lactant. Libr. de Opific. Dei cap. 8. *Ut quia nulla his immortalitatis exspectatio est, toto corpore in humum projecta, ventri pabuloque servirent.* Schol. Horat. in Lib. 1. Epist. 4. PORCUM. *In ventrem pronum, corpori inservientem.* Anthropomorphitae sunt pagani. Diis suis, ut hominibus, rationem & figuram corporis erectam tribuunt. Lactant. modo laudatus de Vero Cultu Lib. VI. cap. 2. *Diis suis non coelestem sensum, sed humanum potius attribuunt: ideoque illis necessaria & grata esse credunt, quae nobis* &c. Artemidorus de Somniis Lib.

[4] faciem hanc tam claram mundus adcepit; deinceps, quasi in aetates quasdam, in saecula quatuor distributus est, hoc est, aureum, argenteum, aereum, & ferreum. quibus pro qualitate sui adscripta sunt nomina. Nam aureum saeculum dictum est, quod [5] Saturno regnante omnium rerum erat plena tranquillitas: non [6] furor saeviebat armorum, [7] non avaritia fluctibus commiserat vitam, & cessantibus rastris, inarata gravidas fruges terra praebebat. Otiosa erat ac secura vita mortalibus; ac sine vicissitudine temporum continuâ veris gratiâ fruebantur. Deinde secundum saeculum in argenteum ab aureo colore migravit. Tunc primum & aestus ardentior coeli, & graviora frigora incubuere mortalibus. tunc meditata domorum tutiora secreta. Antea enim aut in antris habitabant, aut incolebant [8] fruteċta sylvarum. Semina etiam tum primum sulcis coepere committere: cum jam terra solita hominibus negaret alimenta. Tertium saeculum subcessit aereum, [9] argento jam durius. Coepere homines inverecundius vivere. Nam cupiditate habendi avaritia cum perfidia exorta est. Inde mare pervium factum, dum divitiae requiruntur. Terra quoque cunctis antea communis, limitibus, terminisque discreta est: & [10] in venis ejus non solum frumenta quaesita sunt, sed metalla inventa crepuerunt. Quartum saeculum [11] ferreum à rigore duratum est: quod in tantam rabiem furoris erupit, ut omnia [12] scelera cupiditatis

Lib. II. cap. 48. *Φαίνονται δὲ οἱ θεοὶ ἐν ἀνθρώπων εἴδεσι τε καὶ μορφῇ, ἐπειδὴ νενομίκαμεν αὐτοὺς τὰ εἴδη ἡμῖν ἐοικέναι.* Rectè Junilius Episc. Afric. Comment. in Genes. pag. 32. Ed. Bas. *Non ergo secundum corpus, sed secundum intellectum mentis, ad imaginem Dei creatus est homo: quanquam & in ipso corpore quandam proprietatem habeat, quae hoc indicet, quod erecta statura factus est: ut hoc ipso admoneretur, non esse sibi terrena sectanda, velut pecora, quorum voluptas omnis ex terrâ est: unde in alvum cuncta prona atque prostrata sunt.* MUNCK. Plut. de Pyth. Orac. Tom. II. pag. 400. *Ὁ μὲν γὰρ Πλάτων καὶ τὸν ἄνθρωπον, οὐράνιον ὀνόμασε φυτὸν, ὥσπερ ἐκ ῥίζης ἄνω τῆς κεφαλῆς ὀρθούμενον.*

Ad FAB. III.

4 FACIEM HANC TAM CLARAM] Τὸ *hanc* ignoMS. MUNCK.

5 SATURNO REGNANTE] Ante Saturnum tamen Ophion regnavit. v. Tzetz. ad Lycophron. 1199: & Apoll. Rhod. I. 504.

6 FUROR SAEVIEBAT ARMORUM] Vide, quos laudat Broukh. ad Tibull. I. III. 35.

7 NON AVARITIA FLUCTIBUS] Plutarch. Quaest. Rom. Tom. II. p. 275. *Διὰ τί τῷ τοῦ Κρόνου ναῷ χρῶνται ταμιείῳ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἅμα δὲ καὶ φυλακτηρίῳ τῶν συμβολαίων; πότερον ὅτι δόξα κατεῖχε καὶ λόγος, οὐκ εἶναι* ΠΛΕΟΝΕΞΙ'ΑΝ *ἐν ἀνθρώποις,* 'ΟΥΔΕ' 'ΑΔΙΚΙ'ΑΝ, ΚΡΟ'ΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥ'ΟΝΤΟΣ, *ἀλλὰ* ΠΙ'ΣΤΙΝ *καὶ* ΔΙΚΑΙΟΣΥ'ΝΗΝ.

8 FRUTECTA SYLVARUM] Ita & MS. & Veneta. Perperam *tecta* Giselinus. Perperam etiam *fruteta* Micyllus & Raenerius. Vide, si tanti est, quae notavimus ad illa Fulgentii Prolog. Lib. I. *Quicquid per virecta Tempe* &c. MUNCK.

9 ARGENTO JAM DURIUS] Sic cum MS. Venetâ & Micylliana. Sed Raenerius & Giselinus, *argenteo* &c. MUNCK.

10 IN VENIS EJUS] *In venis quidem* MS. MUNCK.

11 FERREUM A RIGORE] Sic cum Venet. & Micyll. disertim MS. Giselinus dedit, *ferri nimio rigore.* Raenerius, *ferreum à rigore dictum est.* MUNCK.

12 SCELERA CUPIDITATIS EXCELLERET] Haec est:

ditatis excelleret. Nam ab odiosa vita, & insanientis avaritiae grassationibus ad parricidia usque perventum est.

Fab. IV.

Cum, Saturno aurei saeculi rectore [1] coeli arce dejecto, teneret Jupiter mundum, [2] sic ipse mundus quatuor ac diversa tempora coarctavit, ut ver, quod fuerat ante unum semper [3] ad serenam tranquillitatem continuum, [4] in partem anni quartam & angustissimum coierit tempus: ut huic subcederet ardor aestatis, & tertio sequeretur autumni infida temperies, & post haec totus annus rigidâ hieme clauderetur: quae quatuor tempora veris exordio qualitatem imitarentur & ordinem saeculorum.

Fab. V.

[5] Gigantas nomine inmensae molis, & similes matri filios parens Terra progenuit: quorum magnitudini par exarsit audacia. Nam exstructis in excelsum aggerem montibus sacrilegas manus injecere coelestibus. Sed fulminum igne dejecti, inpium genus [6] poenae suae cruore generarunt: nam sanguis eorum permistus terrae, homines procreavit haud longe ab origine discrepantes.

Fab.

est MS. lectio, quam adstruit Veneta. Giselinus, *excederet.* Raener. *exerceret.* Micyllus, *scelere cupiditatis excelleret.* MUNCK.

Ad FAB. IV.

1 COELI ARCE DEJECTO] Sunt, qui finxerint, in heroas in beatis insulis degentes imperium Saturno fuisse. Vide Graev. Lect. Hes. cap. 5. quod confirmare quodammodo videtur Plutarchus de Consolat. ad Apoll. Tom. II. pag. 120. Ἦν ἂν νόμος ὅδε περὶ ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ ΚΡΟ'ΝΟΥ, καὶ ἀεὶ καὶ νῦν ἔτι ἐστιν ἐν θεοῖς τῶν ἀνθρώπων τὸν μὲν δικαίως διελθόντα τὸν βίον καὶ ὁσίως, ἐπειδὰν τελευτήσῃ, εἰς ΜΑΚΑ'ΡΩΝ ΝΗ'ΣΟΥΣ ἀπιόντα οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ ἐκτὸς κακῶν.

2 SIC IPSE MUNDUS QUATUOR &c.] Ita & cum MS. Veneta. Editi reliqui variant. Raenerius dedit, *Sic cum in quatuor* &c. Giselin. *Sicut ipse Saturnus; mundum in quatuor* &c. Videtur scribendum, *Sic ipse mundum in* &c. MUNCK.

3 AD SERENAM TRANQUILLITATEM CONTINUUM] Ita quoque cum MS. exhibent Veneta & Raeneriana. Nec differt Giselin. nisi quod *continuam* praefert. At Micyllus, *& serenâ tranquillitate continuum.* MUNCK.

4 IN PARTEM ANNI QUARTAM AC ANGUSTISSIMUM COIERIT TEMPUS] Ita cum MS. etiam Venet. Raen. & Micyll. nisi quod pro *coierit* repraesentant *coegerit.* Giselinus dedit, *in parte anni quartâ angustissimum cogeret tempus.* MUNCK.

Ad FAB. V.

5 GIGANTAS NOMINE IMMENSAE MOLIS, ET SIMILES &c.] Haec est lectio MS. & Venetae; pro

Fab. VI.

De Gigantum ſanguine nati quam ſacrilegâ mente verſati ſint, Lycaonis teſtatur exemplum: qui tyrannus Arcadiae, cum advenas & hoſpites trucidaret, etiam Jovem [7] in ſe adcendit iratum. Nam Jupiter humani ſceleris inpatiens, in deos querimonia delata, ſimulata hominis ſpecie, ad Lycaonis regiam venit: cui Lycaon tamquam mortali praeparans mortem, prius humana membra devoranda velut hoſpitali humanitate adpoſuit: quae poſtquam Jupiter ſenſit, non eum penitus interemit, ne ſubplicii amitteret ſenſum; ſed in lupi ſaevi eum formam convertit; qui & mores [8] in rabie, & nomen Lycaonis in adpellatione ſervaret. Non contentus fuit Jupiter caeteros homines unius Lycaonis terrere ſubplicio, niſi in genus omne ſaeviret. Inde denique tantam juſſit aquarum copiam redundare, ut opertis diluvio montibus cuncti homines interirent.

Fab. VII.

Jupiter propter audaciam Lycaonis caeterorumque mortalium, qui ſceleribus ſuis etiam deorum potentiam tentabant, [9] orbem terrarum profuſis imbribus inundavit. Et cum duo pietate caeteros mortales anteceſſiſſent, Deucalion Promethei filius, ac Pyrrha, eadem ſoror atque conjux; [10] & Parnaſſo monte proluviem imbrium effugiſſent; ſorte

pro quâ Giſel. & Raener. *Gigantes immenſae molis homines*, *&* *ſimiles* &c. Micyllus, *Gigantes immenſae molis*, *&* *ſimiles* &c. MUNCK. Conſule Apollodor. Lib. I. cap. 6. §. I.

6 POENAE SUAE CRUORE] Ita & cum MS. Veneta ac Micylliana. Giſelin. *Poenâ ſua & cruore*. Raener. omiſſis temerè duobus vocabulis, *impium genus ſuo cruore* &c. MUNCK.

Ad FAB. VI.

7 IN SE ACCENDIT IRATUM] *In ſe accepit* Raenerius. MUNCK.

8 IN RABIE] Sic Giſelinus quoque & Micyllus cum MS. Sed Raenerius *in rabiem*, & mox *in appellationem*. MUNCK. Conſule de hac fabula Pauſan. lib. VIII. cap. 2. pag. 600. 601.

Ad FAB. VII.

9 ORBEM TERRARUM] Ita Giſelinus & Micyllus ediderunt. Sed Veneta & MS. unâ voculâ auctius, *itaque orbem terrarum*. Quod non auſim damnare, cum frequenter ita πλεονασικῶς particulam iſtam *itaque* repraeſentet idem ille codex; tanquam infr. fab. 10. *Jupiter vero, ne, ſi negaſſet, proderet puellam, itaque tribuit confeſtim.* Confer Lib. II. fab. 7. Lib. IV. fab. 4. & 19. VI. 7. VIII. 4. XIV. II. Non diſſimiliter Hyginus Myth. cap. 43. *Theſeus in inſula Dia tempeſtate retentus, cogitans, ſi Ariadnen in patriam portaſſet, ſibi opprobrium futurum, itaque in inſulâ Diâ dormientem reliquit.* Raenerius pro lubitu totum principium hujus fabulae refinxit. MUNCK.

10 ET PARNASSO MONTE] Raener. *Et è Parnaſſo*. Giſelin. *&* *in Parnaſſo*. Micyll. *eque Parnaſſo*,

ſorte moniti Themidis, eo tempore quae [1] antiſtes terrae fuiſſe traditur, à deis per preces generandae prolis veniam adceperunt: ita ut lapides poſt tergum jacerent, ex quibus homines naſcebantur: & à Deucalione miſſi in viros vertebantur; à Pyrrha autem, in faeminas.

Fab. VIII.

Poſt cataclyſmum factum edidit terra Pythonem ſerpentem, [2] ſpeciem ignotam mortalibus. Hunc Apollo ſagittis interemit, & ne ejus aboleret nomen, inſtituit ludos, [3] & certamina quaedam in his ludis oſtendit. Unde etiam Apollo Pythius eſt adpellatus, ludique Pythii.

Fab. IX.

Daphne Penei fluminis filia, cum omnium virginum, quae in Theſſaliâ eſſent, ſpecioſiſſima haberetur, adeo quidem, ut deos pulchritudine ſua caperet; [4] Apollo, cum eam conſpexiſſet, formâ ejus expalluit.

naſſo. Fruſtra omnes. Amat noſter praepoſitionis iſtius ellipſin. MUNCK.

1 ANTISTES TERRAE] Ita habent editi omnes; quanquam Giſelinus notat *τὸ terrae* abeſſe à codicibus nonnullis. Infr. Lib. IV. fab. 17. *antiſtes Deorum* dicitur. Forte *antiſtes oraculi* ſcripſerat auctor. Nam primo Terra, deinde Themis, tertio Python, quarto Phoebus oraculum tenuit. Vide quae diximus ad Hyg. Myth. cap. 140. MUNCK.

Ad FAB. VIII.

2 SPECIEM IGNOTAM] *Specie ignota* in margine Raenerius. Atque ita edidit Micyllus. MUNCK.

3 ET CERTAMINA QUAEDAM IN HIS LUDIS OSTENDIT] Raenerius, audaci mehercules exemplo, praeter *τὸ certamina*, verba iſta omnia omiſit. At Giſelinus, *& certamina quaedam in his oſtendit.* Venet. & Micyll. *Ludos & certamina: quae jam in his ludis oſtendit.* Etiam MS. cod. pro alterâ lectione, *quae jam* &c. Caeterum cauſſam aliam, cur Pythius Apollo dictus ſit, legas apud Ariſtoph. Schol. in Plutum pag. 6. ed. Caldor. Societ. Δαίμων τις ἦν οὕτω καλούμενος Πύθων, ἀφ' οὗ ἡ Πυθία παρωνομάζετο. ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων Πύθιος ὀνομαζόμενος, διὰ τὸ τοῖς πυνθανομένοις χρησμοὺς διδόναι &c. Sed veram Etymol. diſces ex Heinſii Ariſtarch. Sacr. p. 18. MUNCK.

Ad FAB. IX.

4 APOLLO CUM EAM] Ita edd. omnes. Sed MSS. 2. *Apollo enim cum illam.* Forte, *Apollo etiam cum* &c. MUNCK.

5 VIM UT AFFERRET] Sic legitur in MSS. 2. Vindicavimus eandem locutionem huic ſcriptori etiam Lib. II. 8. IX. 10. X. 3. Hygin. Aſtron. II. 20. *Vim ſibi pene allatam.* Cap. 18. *Eum vim ſibi afferre voluiſſe.* Nepos Dion. cap. 10. *Dioni vim allatam.* MUNCK.

6 ET ILLA] *At illa* Micyll. Quod praefero. MUNCK.

7 QUAM SIBI PERMISERAT] Sic rectè cum MS. Venet. & Micylliana. Perperam *promiſerat* Raenerius & Giſelinus. *Permittere* eſt concedere, committere &c. Horat. Lib. IV. od. 4. *Cui rex Deorum regnum in aves vagas Permiſit.* Et Lib. I. Sat. 3. *Si tibi regnum Permittant homines.* Terent. A. Act. I. ſc. 5. *Bona noſtra haec tibi permitto, & tuae mando fidei.* Juſtin. Lib. II. cap. 7. *Adminiſtratio reipublicae annuis magiſtratibus permiſſa.* Nepos Hamilcar. cap. I. *Eam*

rem

luit. Quam cum neque pollicitis, neque precibus adire potuiſſet, [5] vim ut adferret, inſtituit. [6] Et illa curſu conſpectum ejus effugere cupiens, patrem invocavit, ut virginitati ſuae, [7] quam ſibi permiſerat, ferret auxilium: [8] cujus ille auditis precibus, filiam deorum auxilio, ut vim effugeret, in laurum convertit.

Fab. X. *&* XIII.

Io Inachi amnis filia, cum aequales ſuas ſpecie praecederet, ab Jove adamata eſt, qui ammotis precibus, deſiderium explevit: & ne puella [9] Junonis iram incideret, à compreſſore in vaccam eſt transfigurata, cujus fallaciam Juno cum intellexiſſet, [10] petit eam à Jove velut munus ſibi dari, [11] quia ſpecioſior erat caeteris armentis, quae [12] in Peloponneſo eſſent. Jupiter vero, ne, ſi negaſſet, proderet puellam, tribuit confeſtim. Juno autem, ne amplius ejus pellex cum Jove concumberet, Argum Areſtoris filium centum oculos habentem ei praepoſuit. quem Mercurius patris juſſu interemit; & à caſu ejus Argiphontes eſt cognominatus. Juno Argum, [13] quem ob cuſtodiam ille occiderat, in volucrem pavonem transformavit, & receptum in ſuam

rem arbitrio permiſerunt Hamilcaris. Salluſt. Jug. cap. 103. *Belli componendi licentiam ipſis permittit.* Senec. de Provid. cap. 6. *Permiſi vobis, metuenda contemnere, cupienda faſtidire.* MUNCK.

8 CUJUS ILLE AUDITIS PRECIBUS, FILIAM &c.] Ita locum hunc conſtituit Giſelinus. Veneta & Micylliana habent, *Quam ille, auditis precibus filiae, deorum ut vim effugeret, in laurum convertit.* Atque ita quoque Raenerius, niſi quod *τὸ filiae* omittit. Quam vocem agnoſcit tamen MS. liber, qui caeteroqui cum Giſelino facit. Infr. Lib. VI. fab. 4. *Auditis itaque precibus ejus, Jupiter agricolas in ſpeciem ranarum transformavit.* Lib. XII. fab. 6. *At ille auditis precibus ejus* &c. MUNCK.

Ad FAB. X. & XIII.

9 JUNONIS IRAM INCIDERET] Ita cum Giſelino & Venet. & MS. Raenerius & Micyllus, *in Junonis iram* &c. Exiſtimo nihil opus & iſtâ praepoſitione. Chryſol. Serm. LVIII. *Ne incurrant de tali praeſumptione ſententiam.* P. Syrus: *Heu quam poenitenda incurrunt homines vivendo diu!* Victor in de Perſec. Vand. Lib. III. *Quisquis enim aliquid pravitatis invenerit, ſibi imputat quod incurrit.* Salluſt. Jug. cap. 101. *Rediens ab latere Mauros incurrit.* Vet. Interpr. Job. cap. V. 14. *Per diem incurrent tenebras.* Interp. Abdiae Babylon. Lib. I. *Caecitatem continuo malè ſanae mentis incurrit.* Familiaris prae caeteris Tacito illa conſtructio; qua uſum deprehendo etiam Ambroſ. de Tob. cap. 2. *Cadenti de paſſerum nido albugine caecitatem incidit.* Noſter infr. fab. 1. Lib. XIV. *Amorem incidit.* Ubi plura annotamus. MUNCK.

10 PETIT EAM A JOVE VELUT MUNUS SIBI DARI] Sic Raenerius & Giſelinus ediderunt. Veneta, *Petit eam à Jove velut munus ſibi daret vaccam.* MS. *Petit eam à Jove velut munus ſibi daret, vacca quia* &c. Putes ſcripſiſſe, *Petit ea à Jove, velut munus ſibi daret vaccam, quia* &c. Atque ita planè Micyllus, niſi quod auctius unâ voculâ, *ut velut munus* &c. MUNCK.

11 QUIA SPECIOSIOR ERAT] MS. & Veneta, *quia ſpecioſiſſima erat caeteris armentis.* Excidit forte particula *in* vel *prae.* MUNCK.

12 IN PELOPONNESO] MS. *In Pelopenſi regno*, Lege, *Peloponnenſi regno.* Infr. Lib. IV. fab. 13. *Per Taenarum promontorium Peloponnenſe.* MUNCK. Forte in C. Nepote Alcib. cap. 3. legendum quoque *Bello Peloponnenſi.*

13 QUEM OB CUSTODIAM ILLE OCCIDERAT] Haec lectio eſt Venet. Raener. & Micyll. quam & MS. adſtruit, niſi quod *τὸ ille* omittit. Giſelinus

ſuam tutelam pennis inſignibus, quibus amiſſa lumina indicaret, ornavit.

Fab. XI.

Jupiter mittit Mercurium in habitu paſtoris ad Argum ſupradictum interficiendum.

Fab. XII.

[1] Syringa Nympharum Najadum, quae [2] circa Nonacrinum montem Arcadiae vagabantur, ſpecioſiſſima proditur fuiſſe. quam cum Pan Mercurii filius adamaſſet, [3] & eam perſequens ad amnem [4] Ladonem Arcadiae compuliſſet, ne vi caſtitatem deponere cogeretur, ſororum auxilio [5] in arundines converſa eſt. ex quibus fiſtula compoſita eſt, quae nomine ejus apud Graecos Syringa nuncupatur: cujus cantu Argus in ſomnos compulſus eſt, quo facilius eum Mercurius interficere poſſet.

Fab. XIV.

Io ſupradicta cum furiis exagitata orbem terrarum percucurriſſet, noviſſimè in AEgyptum delata, ac placata Junone à Jove, [6] in priſtinam figuram reverſa, Iſidis Deae nomen adcepit, [7] Linigeraque eſt adpellata.

Fabu-

ſelinus dedit, *Quia ob cuſtodiam ejus occiderat.* MUNCK.

Ad FAB. XII.

1 SYRINGA] Ita non dubitavi reſcribere ex MS. quanquam *Syrinx* repraeſentant edd. omnes. Rationem ultra non quaeret, ſi quis legerit, quae ad Hyginum & Fulgentium non uno loco à nobis annotata ſunt. Confer etiam, quae infra ad Lib. II. 7. IV. 18. VI. I. dicentur. Servius ad Ecl. II. 31. *Ergo Pan, ſecundum fabulas, amaſſe Syringam nympham dicitur.* MUNCK.

2 CIRCA NONACRINUM MONTEM ARCADIAE] MS. *Circa Nonacrum.* Unde putes faciendum *Nonacrim.* Sed infra invenies rurſus Lib. II. fab. 5. *Circa Nonacrinum montem.* Lib. IV. II. *Circa montem Nonacrinum moratus. Vertex Nonacrinus* eſt Hygino Myth. cap. 177. Ita *jugum Maleum* ἀντὶ *& jugum Maleae* apud Flor. Lib. II. cap. 9. *Vertex Cyllenaeus* apud Ovid. Lib. XI. Met. vers. 304. *Peliacus vertex* apud Catull. Carm. LXV. vers. I. MUNCK. Nihil muta. Dicitur & *Nonacrina* ſc. petra vel rupes. v. Jac. Nic. Loenſis L. III. Epiphyll. cap. 10.

3 ET EAM PERSEQUENS &c.] Sic edidit Giſelinus. MS. *perſequeretur.* Venet. & Raener. hoc amplius, *& eam perſequeretur, cum ad amnem* &c. Lege, *& eam perſequens, cum ad* &c. Repetitum eſt otioſè illud *cum*, ut Lib. II. fab. 4. *Cum Liguriam incoleret, & in ripâ Eridani amnis, quem quidam Padum vocant, cum vidiſſet.* Confer ejuſdem libri fab. 5. & Lib. XI. fab. I. Reperire eſt illius locutionis exempla complura apud Hyginum: tanquam Mythol. cap. 28. *Hi cum Dianam comprimere voluiſſent, quae cum non poſſet viribus eorum reſiſtere* &c. Vide quae ad eum locum annoto. MUNCK.

4 LADO-

Fabulae Lib. II.

Fab. I.

Clymene Oceani & [8] Tethyos filia, cum Phaëthontem ex Sole conceptum genuisset, & in adultam perduxisset aetatem, monuit, ut patrem cognosceret. Qui infeliciter progressus ad orientem Solem pervenit, agnitusque est ab eo per connubii indicia: adcensusque agitandi currus amore, quem quatuor equi, Pyrois, Eous, AEthon, ac Phlegon per orbem adsueverant trahere, [9] diu expetitum currum adce-

4 Ladonem] *Ladona* Veneta & Raeneriana. *Ladonam* MS. Quod vereor ne frustra spreverint scioli. MUNCK.

5 In arundines conversa est; ex quibus &c.] Venet. & Raener. *In arundinem conversa est, ex qua* &c. Sanè *arundinem* exhibet etiam MS. MUNCK. V. Spanh. ad Call. H. Dian. 243. 245.

Ad FAB. XIV.

6 In pristinam figuram reversa, Isidis] Ita ediderunt Micyll. & Raenerius. Giselinus, *regressa, Isidis* &c. Veneta, *reversa est*. MS. *regressa est, Isidis* &c. Videtur reponendum, *reversa est, & Isidis* &c. nisi tamen *regredi* pro *reverti* usurpavit, ut interpres suppofititii Abdiae Lib. I. *Qui à Simone regressus est.* Lib. III. *Execrantes adolescentem, domum regressi sunt.* Et Auctor vitae Apollinaris: *Post multum tempus regressus ab AEmilia.* Justin. Lib. I. cap. 6. *Assumtoque comite, Persepolim regreditur.* Sex. Rufus Breviar. cap. 19. *Regressus in Syriam obiit.* MUNCK.

7 Linigeraque est appellata] Ita reposui ex MS. Perperam Venet. & Raener. *Vigilansque est appellata.* Perperam etiam *Niligenaque* vel *Linigeraque dea est appellata* Giselinus, aliique. MUNCK.

Ad Lib. II. Fab. II.

8 Tethyos] Rectè ita edd. omnes. MS. tamen *Thetidis*. Forsan Lactantii ipsius heic aliqua culpa. Thetin enim interdum cum Tethye confundi ab inferioris aevi scriptoribus alibi observavimus. MUNCK.

9 Diu expetitum currum] Haec lectio est

MS.

adcepit; & [1] à praeminiſtris Horis junctum conſcendit. Monitis itaque inſtructus patris, cum per iter ignotum equis obniti nequiſſet, equi ignoto agitatore conterriti mundi pronam partem petierunt. Quamobrem cum cuncta mortalium ardore ſubito [2] proflagrantium incenderentur, [3] à Joveque opem inplorantes peterent, ne orbis terrarum conflagraret; Phaethon fulmine ictus eſt, & è curru praecipitatus: atque ita liberati equi vinculis, agnito itinere, ad ſuam ſtationem reverſi ſunt.

Fab. II. & III.

Sorores Phaethontis Phaethuſa, Lampetie, Phoebe, caſum fratris dum deflent, deorum miſericordia in [4] arbores populos mutatae ſunt. Lacrymae earum, ut Heſiodus & Euripides indicant, in electrum [5] ſunt converſae.

Fab. IV.

Cycnus [6] Sthenelei filius, materno genere Phaethonti proximus, cum Liguriam incoleret, & in ripâ Eridani amnis, quem quidam Padum

MS. quam & Micyllus repraeſentavit. Renaerius, *currum diu petitum.* Sanè τὸ *currum* habet etiam Veneta. Fruſtra ergo Giſelinus, *diu expetitam veniam.* MUNCK.

1 A PRAEMINISTRIS] Sic & Veneta cum Giſelino. Infr. Lib. IX. fab. 5. *Galantis praeminiſtra conſpexit eam.* Servius ad AEn. XI. 543. *Camillos & Camillas appellabant Flaminicarum & Flaminum praeminiſtros.* MUNCK.

2 PROFLAGRANTIUM] Ita & MS. cum Raen. & Giſ. Sed Micyll. & Venet. *proflagrantia.* MUNCK.

3 A JOVEQUE] Haud vulgariter dictum, pro *& à Jove.* Sic hac ipſâ fabulâ *in terramque.* & Lib. XII. fab. 2. *in fineſque* exhibet Raenerii editio. Sed iſtorum neutrum in MS. invenit illuſtr. Heinſius. Naſo ipſe XI. Met. 227. *In ſuaque AEaciden ſuccedere vota nepotem Juſſit.* Nepos Datam. cap. 7. *Sciſmas maximus natu filius deſciit, adque regem tranſiit.* Et in Hamilc. cap. 4. *Mare tranſiit, in Hiſpaniamque venit.* Hygin. Aſtron. IV. cap. 3. *In eoque Aries ut affixus videatur.* MUNCK.

Ad FAB. II. & III.

4 ARBORES POPULOS] *Arbores populeas* Venet. Micyll. & Raener. Sed alterum rectum puto. Vibius Sequeſter: *Eridanus Galliae Ciſalpinae, qui & Padus, ubi Heliades mutantur in populos arbores.* Adde quae notavi ad Hygin. Mythol. cap. 140. MUNCK.

5 SUNT CONVERSAE] Addit Veneta, *ac fluiſſe dicunt.* Raenerius, *quod ex illis arboribus, in quas mutatae feruntur, fluere dicitur.* Sed iſta ſapiunt ejus interpolationem. Micyllus, *ac fluiſſe dicuntur.* MS. *ac fluxiſſe dicunt.* Sed verba iſta collocat poſt τὰ *mutatae ſunt.* Et rectè quidem. Nam quae ſequuntur, *Lacrymae earum* novum faciunt argumentum. Lego ergo; *mutatae Succina fleviſſe dicuntur. Laerymae earum* &c. Quibus verbis novum, ut dicebam modo, inchoatur argumentum, quod in MS. collocatum erat ante verſum illum poëtae, *Inde fluunt lacrymae* &c. Emendationem meam adſtruunt non parum illa Servii ad Ecl. VI. 62. *Sorores Phaëthontis ſuccina fleviſſe dicuntur.* Adde not. ad Fulg. Lib. I. cap. 15. MUNCK.

Padum vocant, [7] cum vidiſſet corpus Phaethontis à ſororibus ejus ablui, pari calamitate eſt concuſſus. Plus enim juſto deflendo propinqui interitum, deorum voluntate in volucrem cycnum abiit, qui peroſus coeleſtem ignem, paludes ac flumina, quibus inſeneſceret, eſt ſecutus. [8] Phanocles in Cupidinibus auctor.

Fab. V. & VI.

Jupiter cum reliquias torrentis ignis perſequeretur, ut laborantibus opem ferret mortalibus, [9] cum circa Nonacrinum montem Arcadiae, [10] in quo genitus exiſtimatur, vagaretur, in Calliſtus Lycaonis filiae incidit amorem: cui cum preces de explemento deſiderii ſui admoviſſet, fruſtrataſque voces ſuas intellexiſſet, aſtu eam ſubiit. [11] In Dianae namque ſexum [12] ſe rejecit, ac fatigatae ornatus pharetra ſagittiſque, velut Diana, obcurrit; ac veſte pariter poſita, Jovem virgo experta eſt. [13] Neque ideo inmerenti delictum remiſſum eſt. Nam confeſtim pellicatu ejus adcenſa, ne amplius pulchritudine conjugem caperet, in urſam eam transfiguravit. Quae à Jove cum Arcade filio, quem erat enixa, [14] inter ſidera conlocatur. A Graecis autem Helice, à noſtris ſeptemtrio nuncupatur, & à Tethy & Oceano ob Junonis

Ad FAB. IV.

6 Sthenelei] Veneta, Micyll. & Raener. *Stheneli.* Quod idem eſt. Vide ſummi viri I. F. Gronovii Obſervat. Lib. IV. cap. 15. MUNCK.

7 Cum vidisset] Non rectè τὸ *cum* expulerunt Micyllus & Giſelinus. Vide, quae dixi ad Lib. I. fab. 12. MUNCK.

8 Phanocles in Cupidinibus] Phanocles ἐν Ἔρωσι laudatur etiam à Clemente in Protreptico. MUNCK. Conſule de hoc Phanocle Heinſ. ac Burm. ad Ovid. X. M. 83.

Ad FAB. V. & VI.

9 Cum circa Nonacrinum &c.] Scripſerat, puto, & *cum circa* &c. MUNCK.

10 In quo genitus existimatur] Non repetam, quae dixi ad Hygini fab. 139. Sed audi Pauſaniam lib. IV. cap. 33. p. 361. ubi agit de fonte Clepſydra, πάντας μὲν οὖν καταριθμήσασθαι καὶ προθυμηθέντι ἄπορον, ὁπόσοι θέλουσι γενέσθαι καὶ τραφῆναι παρὰ σφίσι τὸν Δία. Μέτεστι δ' οὖν καὶ Μεσσηνίοις τοῦ λόγου. φασὶ γὰρ καὶ οὗτοι τραφῆναι παρὰ σφίσι τὸν θεόν. Ἰθώμην δὲ εἶναι καὶ Νέδαν τὰς θρεψαμένας. --- Ταύτας δὲ τὰς νύμφας τὸν Δία κλαπέντα ὑπὸ Κουρήτων διὰ τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς δεῖμα, ἐνταῦθα λοῦσαι λέγουσι, καὶ τὸ ὄνομα εἶναι τῷ ὕδατι ἀπὸ τῶν Κουρήτων τῆς κλοπῆς.

11 In Dianae namque sexum] *Speciem* Valteriani codices, ut notat Giſelinus. Quod aptius videtur, & magis convenit cum verbis Naſonis: *Protinus induitur faciem vultumque Dianae.* Infr. de Minervâ Lib. VI. fab. I. *Reverſa in ſpeciem ſuam* &c. MUNCK.

12 Se rejecit] Ita cum MS. etiam Veneta & Raeneriana. Sed Giſelinus & Micyllus, *trajecit.* MUNCK.

13 Neque ideo] Ita edd. omnes. MS. tamen, *neque adeo.* Sed alterum rectum putem. Phaedrus Lib. II. cap. 9. *Frondem bubulcus adfert, nec ideo videt.* MUNCK.

14 Inter sidera collocatur] Pauſanias hanc fabulam ita explicat Lib. VIII. cap. 3. pag. 603. Ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει σῶσαι τὸν παῖδά οἱ προστάξας, ὃν ἐν τῇ γαστρὶ εἶχεν ἡ Καλλιστώ. Καλλιστὼ δὲ αὐτὴν ἐποίησεν ἀστέρας, καλουμένην ἄρκτον μεγάλην. Deinde addit Ἔχοιεν δ' ἂν καὶ ἄλλως τὸ

ὄνομα

nonis iram inter caetera fidera [1] liquore non tingitur, ut auctor Hefiodus indicat. [2] Hinc illud: Sed lucet in aftris Callifto, renovatque fuos fine fluctibus ignes. Ipfe autem Arcas in coelum tranflatus, Arctophylax dicitur.

Fab. VII.

Corvus volucris initio naturae candidis pennis plumatus fuit. Sed quia [3] Coronida [4] Coronei filiam indicaverat Apollini in adulterio morari, [5] illa propter acerbiffimum indicium flagrantis dei fagittis confixa, niger ex candido factus eft. Ex hac & Apolline nafcitur Afclepius; quem pater [6] excifum utero matris, cum ea rogo effet inpofita, abftulit. Is ad Chironem à patre in Pelium perlatus montem eft, ut ab eo incrementum, fimulque fcientiam adciperet medendi.

Fab.

ὄνομα οἱ ἀστέρες ἐπὶ τιμῇ τῇ Καλλιστοῦς, ἐπεὶ τάφον γε αὐτῆς ἀποφαίνουσιν οἱ Ἀρκάδες.

1 LIQUORE NON TINGITUR] *AEquore* emendaverat in MS. manus fecunda. MUNCK.

2 HINC ILLUD] Ita Gifelinus cum Raenerio. Sed MS. & Veneta, *vel alii.* Micyllus neutrum habet. Et forfan lacinia gloffatoris eft. MUNCK.

Ad FAB. VII.

3 CORONIDA] *Coronidam* Veneta. Nec fpreverim. Vide fupr. Lib. I. fab. 12. Etiam infr. fab. I. Lib. VI. *Afopidâ*, *Deoida*, aliaque id genus, nominandi cafu dicta invenies. MUNCK.

4 CORONEI FILIAM] Falfum hoc. Coronis illa, quae ab Apolline adamata eft, non Coronei, fed Phlegyaė erat filia, ut praeter alios referunt etiam Hyginus Myth. cap. 202. & Antoninus Liberalis cap. 20. Coroneo nata fuit altera illa, *quae in cornicem ceffit.* MUNCK.

5 ILLA PROPTER &c.] Haec lectio eft à Gifelino: quam fanam effe praeftare non aufim. MS. & Veneta, *Itaque propter acerbiffimum indicium flagrantis Dei fagittis confixa eft. Ergo ille niger ex candido factus.* Quo prope accedit Micylliana, *Itaque propter acerbiffimum indicium flagrantis Dei fagittis confixa fuit, ex eo ille niger ex candido factus.* Senfum ifta fanè commodum, nec orationem hiulcam efficiunt. Sed τὸ *itaque* non vulgariter heic denuo pofitum cur mutare non fuftineam, difces ex illis, quae dixi ad Lib. I. fab. 7. Raenerius intolerabili audacia omnem hanc fabulam ita interpolavit, ut non Lactantii, fed ipfius videatur. MUNCK.

6 EXCISUM UTERO] Sic Gifelinus. Sed editiones reliquae cum MS. *excifo utero.* MUNCK. Ita quoque Hyginus; fed Meffenii ajunt AEfculapium non ex Coronide, fed ex Arfinoe Leucippi filia natum effe, ut docet Paufanias Lib. IV. cap. 3. pag. 284. & cap. 31. pag. 358. quocum confer Eumdem Lib. II. cap. 26. pag. 170. 171. ubi varias de AEfculapio fabulas leges.

Ad FAB. VIII.

7 CUM ENIM] Ita Gifelinus & Micyllus. Veneta autem & MS. *Cum igitur.* Raenerius, *cum, inquit, Minerva* &c. Peffimè, & contra orationis nexum, nifi quis cum ipfo non Lactantium, fed Coronida haec inducat narrantem. MUNCK.

8 NE QUIS OMNINO ID CONSPICERET] Ita cum MS. Veneta & Raeneriana. Sed Gifel. *omnino id ne infpicerent.* Micyll. *Ne quis omnino id, quod intus effet, infpiceret.* MUNCK.

9 CUS[illegible] &c.] Ita Gifelinus dedit. Micyll. [illegible]

lam,

Fab. VIII.

Coronis Coronei filia refert corvo, ne indicium Apollini faceret. [7] Cum enim Minerva Erichthonium Vulcani filium, qui de complexu sui in terram ceciderat, sustulisset, & comitibus suis Pandroso, & Hersae, Aglauroque, Cecropis filiabus cistula inclusum custodiendum tradidisset, monuissetque, [8] ne quis omnino id conspiceret; Coronis supradicta, nobilissima virginum, [9] custodiens laxatam cistulam & inspectam, cum draconem reperissent, divulgavit; quamobrem dea eam à se alienavit. Quae cum solitudine in littore oblectaretur, Neptunus [10] procul conspecta, venere ejus incaluit. cui cum vim [11] afferret, ab eadem dea propter virginitatem tenaciter custodicam in avem cornicem conversa est; [12] ita ut templo deae submoveretur.

Fab. IX.

Nyctimene Nyctei filia, virgo Lesbia, nimia libidine effrenata, in patris

lam, & inspectum ibi draconem reperisset. Veneta & MS. *Custodibus laxatam cistulam & inspectam, cum draconem reperisset.* Unicâ literâ mutatâ sensum inde exsculpes commodissimum, *custodibus laxatam cistulam, & inspectum cum draconem reperisset, divulgavit.* MUNCK.

10 PROCUL CONSPECTA, VENERE EJUS INCALUIT] Ita & Veneta cum Giselino. Debebat scripsisse, *ejus procul conspectae venere* &c. Vel, ut Micyllus edidit, *procul ed conspectâ, venere ejus* &c. MUNCK.

11 VIM AFFERRET] *Inferret* Giselinus. Nulla causa erat, cum alterum illud & MS. & reliquae omnes editiones agnoscant. Vide supr. Lib. I. fab. 9. MUNCK.

12 ITA UT TEMPLO DEAE SUBMOVERETUR] Sic habuit MS. Veneta *admoveretur.* Perperam. Rectius *amoveretur* Micyllus. Raenerius & Giselinus verba ista omiserunt. MUNCK. Parm. & Lugdun. Editt. praefero, quae legunt *a templo deae submoveretur.* Sciunt, qui historiam Romanam primis delibarunt labris, esse verbum proprium Lictorum, Magistratibus advenientibus viam facientium, unde Magistratus ipsi *summoto incedere* dicebantur. v. Gronov. ad Livium Lib. XXV. cap. 3. & ad Lib. XXVIII. cap. 27. Hinc pro arcere, prohibere, ne quis ulterius progrediatur, & dejicere de loco, in quem quis escendit, aut ingredi cupit, ut eidem Livio lib. III. cap 67. in fine. *Scandentem in aggerem Volscum hostem nemo submovit.* Jam sciendum est, moris olim fuisse pascere aves sacras in templis. Herodot. Lib. I. cap. 159. de Aristodico Branchidarum Oraculum consulente ait περιϊὼν τὸν νηὸν κύκλῳ ἐξαίρεε τοὺς ΣΤΡΟΥΘΟΥΣ, καὶ ἄλλα ὅσα ἦν νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ νηῷ. AElianus de Atheniensium superstitione Lib. v. V. H. cap. 17. Ἀλλὰ καὶ Ἀτάρβην, ὅτι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν ἱερὸν ΣΤΡΟΥΘΟΝ ἀπέκτεινε πατάξας, οὐκ ἀργῶς τοῦτο Ἀθηναῖοι παρεῖδον, ἀλλ' ἀπέκτειναν Ἀτάρβην. Ubi per στρουθὸν Gallum Gallinaceum non necesse esse ut intelligamus, videtur Herodoti locus docere. Eurip. Jone vs. 1197.

Κἂν τῷ δὲ μόχθῳ πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις
Κῶμος πελειῶν. Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
Ἄτρεστα ναίουσι.

Sic anseres non modo in Junonis, sed & aliis templis nutriebantur. cum Plutarcho, quem Perizonius ad AEliani locum citat, confer Artemidorum, quem ad partes vocat G. Cuperus in Harpocrate pag. 54. Cornicem vero e templo suo Minerva arcebat, quippe semper Virgo, cum ἡ κορώνη φυσικῶς θερμὴ, ut notat Theon. ad Arati Diosem. pag. 105. in Venerem, licet castam, proclivior videatur, & symbolum sit amoris conjugalis, a quo Minerva semper abhorruit. Vide G. Cuperi Monumenta Antiqua pag. 238. 239.

patris cubile ſe implicuit, ideoque adverſantibus deis ob admiſſum, ceſſit in noctuam. quod ſcelus ipſa nocturno tempore occultat, & in luce viſa, ab omnibus volucribus petitur [1] obnoxia.

Fab. X.

Ocyroe Chironis & [2] Chariclus filia, contemptis patris artibus, veſania futura praecinuit: infanti Aſclepio praedixit, quod medicina mortuos ad ſuperos [3] reducturus eſſet, [4] quodque eſſet ab avo fulminis ictum experturus. Patrem quoque Chirona [5] ſerpentibus cruciandum, cupidumque mortis ex deo in mortalium numerum venturum. Quae cum eſſet elocuta, [6] in equae ceſſit figuram, ne adverſantibus fatis plura ederet, quam praedicta Apollinis ſinerent.

Fab.

Ad FAB. IX.

1 Obnoxia] Micyllus, *ut noxia.* Sed cum Giſelino alterum Veneta & Raeneriana tuentur. Salluſt. Cat. cap. 20. *His obnoxii, quibus, ſi reſpublica valeret, formidini eſſemus.* Feſtus: *Obnoxius poenae obligatus ob delictum.* Sed ut ſaepe alias, ita & heic injuriae expoſitum ſignificat. Flor. IV. 4. *Obnoxium & opportunum injuriae juvenem.* Confer quae de hac voce ſcripſit Gellius Lib. VII. 17. MUNCK.

Ad FAB. X.

2 Chariclus] Ita repoſui pro *Charictae*, quod Veneta, Raeneriana, & MS. exhibebant. *Cariſtae* Giſelini mirificiſſimum eſt. Propius accedit *Charicles* Micylli. Pariter peccatum apud Iſidor. Orig. Lib. IX. cap. 2. *Ab Arcade Jovis & Calyſtae filio dicti*, pro *Calliſtus.* Plura hoc genus invenies in notis ad Hyg. Mythol. cap. 224. MUNCK.

3 Reducturus] Hoc à Giſelino eſt. MS. & edd. reliquae, *educturus.* MUNCK.

4 Quodque esset ab avo &c.] Haec Giſelini & Raenerii eſt lectio. MS. & Veneta, *educturus eſſet, ab avo fulminis ictum experturum.* Scripſerim, ut Micyllus edidit, *& ab avo fulminis ictum experturus.* MUNCK.

5 Serpentibus cruciandum] *Sagittis* Veneta, Micyll. & Raener. Sed perperam. Vaticinantis eſt vera obſcuris involvere. Serpentibus tortus fuit Chiron, quia Hydrae Lernaeae ſanguine tinctae erant ſagittae, quarum una pedem ejus vulneravit. MUNCK. Vide Apollodor. lib. II. cap. 5. §. 4.

6 In equae] *Equi* MS. Hygin. Aſtron. II. 18. *Nonnulli eam vatem dixerunt eſſe: ſed quod deorum conſilia hominibus ſit enunciare ſolita, in equam eſſe converſam.* MUNCK.

Ad FAB. XI.

7 Pheretis] *Pheritis* Lugd. exhibet. Sed Colon. & Marg. Giſelin. *regis Phaeretis.* teſte Celeb. Burmanno. Forſan *Pheritis* quia Graece ſonat Φέρητος, & η in ι a deterioris aevi ſcriptoribus mutari ſolet. Vide Munck. ad Fulgent. Expoſ. Serm. Antiquit. pag. 772. 773. Editionis noſtrae.

8 Battus Nelei filius] Plures Batti fuere, ſed qui nihil cum hoc Batto Nelei filio commune habent. Quatuor enumerat Schol. Pindari Od. Pyth. IV. vs. 1. Κυρήνης γὰρ πρῶτος ἐβασίλευσε Βάττος ὁ Πολυμνήστου, ὁ καὶ τὴν ἀποικίαν ἐκ Θήρας εἰς Λιβύην ἀπαγαγὼν καὶ Κυρήνην ἀποικήσας. (v. de eo Spanh. ad Callim. H. Apoll. 65.) Ὃς διάδοχον τῆς ἀρχῆς κατέλιπεν υἱὸν Ἀρκεσίλαον. Παρὰ δὲ τούτου παρέλαβε τὴν βασιλείαν Βάττος ὁ ἐπικληθεὶς, εὐδαίμων. τοῦδε Βάττου ἄλλος γίνεται Ἀρκεσίλαος καὶ οὕτω παῖς παρὰ πατρὸς τὴν δυναστείαν παρέλαβε. Καὶ τέσσαρες μὲν Βάττοι, τέσσαρες δὲ Ἀρκεσίλαοι ἐγένοντο. Revera modo tres Battos enumeravit Scholiaſtes, ſed locus ſine dubio mutilus, e Plutarcho de Virtut. Mulier. Tom. II. pag. 260, 261. ſubpleri poteſt, ubi hunc Arceſilaum ex Eryxone etiam filium ſuſcepiſſe ab avo paterno Batti nomen mutuatum diſcimus. De quo Batto & Ar-

Fab. XI.

Apollo Jovis & Latonae filius cum pecus Admeti [7] Pheretis filii paſceret, fiſtulae cantu ſolitudinem protegens, boves ejus in agros Pyliae regionis progreſſae ſunt: quas Mercurius avertit, & in ſylva obculuit. Quod cum [8] Battus Nelei filius equas paſcens vidiſſet, Mercurius vero ut indicium premeret, ex armentis formoſiſſimam vaccam ei conceſſit. At ille diſcedenti adfirmavit lapidem, proximum quem vidiſſet, celerius, quam ſe, quidquam indicaturum. Deus vero ut mortalis fidem experiretur, paulo poſt mutata figura ad eumdem reverſus eſt, ſimulavitque, ſe amiſſas boves quaerere, & [9] praemium promiſit, ſi demonſtraſſet. At ille, cum ſub quo monte paſcerentur oſten-

& Arceſilao plura ibi ſunt legenda. Sed, ut dixi, hi nihil faciunt ad inluſtrandam hanc fabulam. Hoc nomen etiam ad alios abiit. Plutarchus Lib. VIII. Sympoſiac. Quaeſt. 6. T. II. p. 726. mentionem facit Βάττε παρὰ Καίσαρι γελωτοποιοῦ, ita forte dicti, quia joci ejus, ut fit, ſaepius redibant. Scimus enim, quid de verbo βαττολογεῖν adnotent. Unde vero Noſter hic Nelei filius Battus nomen adceperit, neſcio. dictusne ſit Βάττος διὰ τὸ βατταρίζειν, καὶ κεκομμένην ἔχειν τὴν φωνήν, (vide Spanh. l. l. & Tzetz. ad Lycophron. vs. 886.) non definivero. Hoc ſcimus, & pluribus locis adnotavimus, in primis ad Hygini fab. 192. ſaepe nomina inluſtrium virorum aliis minus inluſtribus fuiſſe indita. Id quod jam antiquiſſimis temporibus & ſua aetate factum eſſe adnotat Pauſanias lib. VIII. cap. 15. pag. 631. Et ita hic Battus Cyrenes conditoris nomine inſigniri potuit, quippe potentiſſimi ac pecorum ditiſſimi regis Nelei filius, de quo Neleo haec teſtatur Pauſanias Lib. IV. cap. 36. & Battus etiam apud Libyas *regem* notat, ut Tzetzes & Spanhemius ex aliis docent. Quidquid ſit, ex Ovidii verbis vs. 703. & 704. nominis originem erui nequaquam poſſe, cum eruditionis fama inluſtribus viris, & egregiis Elegantiarum poëticarum ſpectatoribus Heinſio ac Burmanno pro certo ſtatuo.

9 Praemium promisit] Dediſſe ait Antoninus Liberalis cap. 23. μισθὸν χλαῖναν, quam paullo poſt χλαμύδα appellat. Sed χλαῖναν pro eo ſubſtituit Vir Clariſſimus. Atqui propius accedebat χλανίδα, quod ego volui. Nunc valde dubito, an quicquam ſit mutandum. Χλαίνας enim χλαμύδας interpretatur Hom. Schol. ad Odyſſ. Ξ. 513. cui accedit Apollonianus, χλαμύδα appellans id indumentum ad Lib. I. vers. 763. quod ad vers. 721. dixerat χλανίδα. Nec refragatur Heſychius: Χλαῖνα, inquit, χλαμὺς, ἢ ἱμάτιον χειμερινὸν &c. Χλαμὺς, χλαῖνα. Ita enim rectè emendant docti homines. Reſtituenda eadem vox in fragmento pereleganti Hipponactis apud Tzetzen in Lycophronem: vs. 854. Ἐμοὶ γὰρ, inquit, οὔτι χωλαίναν δασεῖαν ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγες, οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν ἔκρυψας, ὡς μίμοι χίμετλα γίγνηται. Multipliciter corruptum hoc λείψανον. Corrige, & diſtingue, ut Iambos eſſe Scazontes appareat: Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας χλαῖναν οὐδέπω Δασεῖαν ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγους, Οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν Ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα γίγνηται. Caeterum in hac Batti fabula apud Antoninum dicitur Mercurius egiſſe furtivum armentum διά τε Πελασγῶν, καὶ δι' Ἀχαΐας τῆς Φθιώτιδος, καὶ διὰ Λοκρίδος, καὶ Βοιωτίας, καὶ Μεγαρίδος. Vertit Xylander: *Per Pelaſgos, Achajam, Phthiotidem* &c. Quaerit heic vir doctiſſimus, quem ſenſum conficere iſta poſſint, καὶ δι' Ἀχαΐας τῆς Φθιώτιδος. *An Achaja fuerit urbs vel locus Phthiotidis? Malle ſe conjunctionem* καὶ *inſerere*, ut ſit καὶ δι' Ἀχαΐας, καὶ τῆς Φθιώτιδος. At locus non emendatione indiget, ſed explanatione. Ut duplices fuere Achaei, Phthiotici & Peloponnenſes, ita duplex etiam Achaia, Phthiotidis alia, alia Peloponneſi. Achaeos fuiſſe in Theſſalia, cujus Phthiotis pars, operoſè oſtendit Salmaſ. in de linguâ Helleniſticâ pag. 258. & ſeqq. Achaia Phthiotidis eſt illa, de quâ Apollon. Scholiaſtes ad Argon. Lib. I. vers. 178. Ἀχαΐς δὲ μέρος τῆς Θεσσαλίας, ἧς ἡ Πελλήνη. MUNCK. V. Spanh. de voce χλαῖνα ad Ariſtophan. Ran. vs. 1507.

ostendisset, Mercurius perfidia ejus offensus, in lapidem eum mutavit; qui ab eventu index circa [1] Pylum vocatur.

Fab. XII.

Athenis virgines per solemne sacrificium canistris Minervae ferunt [2] pigmenta: inter quas à Mercurio eminens specie conspecta est Herse Cecropis filia. Itaque adgressus est sororem ejus Aglauron, precatusque, ut se Hersae sorori suae jungeret. At illa cum pro ministerio aurum eum poposcisset, Minerva graviter offensa est avaritia ejus, [3] ob quam cistulam etiam traditam sororibus ejus custodiendam adversus suum praedictum aperuisset: Invidiae novissimè imperavit [4] eam sororis Herses exacerbare fortunio: diuque excruciatam saxo mutavit.

Fab. XIII.

Cum Mercurius jussu patris in Phoenicen transgressus esset, ut armenta illius regionis ad littus compelleret, Jupiter in taurum conversus, cum se juvencis Agenoris regis inmiscuisset, & in amorem sui spatiantes in arenâ virgines consistere coegisset, paullatim [5] singulas adludens, novissimè Europam Agenoris filiam, cujus amore compulsus averterat figuram, insidentem suo tergo per mare in insulam Cretam detulit, ibique concubitu ejus fruitus est.

Fabu-

1 Pylum] Sic reposui, cum *Pylium* in MS. Venetâ, & Micyllianâ invenirem. Perperam etiam *Pylion* Giselinus. Terminatione Latina usus est, ut fab. 7. Lib. I. ubi *Pelium montem* habes, qui Πήλιον Graecis est. Hesych. Πήλιον ὄρος, ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Πήλιον. Distinguo & rescribo: Πήλιον, ὄρος ἐκ Θεσσαλίᾳ καὶ πόλις. Vide Stephanum. MUNCK.

Ad FAB. XII.

2 Pigmenta] Vide quae de hac voce congessi ad Fulgent. Lib. III. cap. 8. MUNCK. De Minervae κανηφόρεις v. Perizon. ad AElian. XI. V. H. 8. & Spanh. ad Callim. H. Cerer. 127.

3 Ob quam cistulam etiam &c.] Sic cum Giselino & Veneta. Nec variat MS. Micyllus tamen, & *quod cistula* &c. Raenerius heic solitâ suâ usus audaciâ est. MUNCK.

4 Eam sororis Herses &c.] Haec Giselini est lectio. Micyllus dedit, & *eam sororis Hersae successibus exacerbavit.* Venet. & *eam sorori Herse exacerbavit.* MS. *eam sorori Hersae exacerbavit.* Putes scripsisse, *imperavit*, *eam sorori Hersae exacerbaret.* Sulpicius Severus Hist. Sacr. Lib. I. *Imperavit uxorem quaereret.* Lactantius ipse infra Lib. VII. fab. 4. *Impulit eas parentem interficerent.* Verum sententia flagitat, *Imperavit eam sororis Hersae successibus exacerbaret.* MUNCK.

Ad FAB. XIII.

5 Singulas alludens] Ita cum MS. Veneta quoque & Micylliana. Giselinus praetulit *singulis.* Raenerius *ad singulas.* Sed *alludere aliquem* cum sermonis castitas non respuat, causa non erat, cur vetus lectio sperneretur. Fulgent. Myth. Lib. II. cap. 13. *Poëtae alluserunt argutiam.*

Fabulae Lib. III.

I. Dentes draconis in homines.
II. Actaeon in cervum.
III. Juno in anum.
IV. Terefias in foeminam.
V. Echo *in liquorem.* *
VI. Narciffus in florem fui nominis.
VII. Liber pater Semelae & Jovis filius in Acoetem.
VIII. Idem Liber pater in puerum.
IX. Tyrrheni nautae *in naves* & Delphines. **
X. Pentheus Echionis filius dilaceratur.

* In vocem *Veneta. Fort.* in lapidem. *Pro lectione Ed. Ven. ftat ipfum Echus vocabulum. Aufon. epigr.* XI. Auribus in veftris habito penetralibus Echo. Et fi vis fimilem pingere, pinge fonum. *Lege*, At fi *ex Aldina anni* 1517.

** In naves. *Ita cum MS. & Veneta. Sed legendum*, in aves. *Vide annotata à nobis ad fabulam iftam.*

Fab. I.

Agenor, rapta Europa, fratres ejus ad requirendam fororem dimifit, ita ut, nifi eam reperiffent, ad fe ne reverterentur, 6 imperaret. Cilix diverfas petit terras, 7 noviffimeque conftituit Ciliciam; nec

tiam. Regitur accufativus vi praepofitionis, quae eft in verbo, ut fab. I. Lib. XIV. *Amorem incidit* pro *in amorem.* Tralatè Seneca OEdipode: *Per te pater Neptune, qui fluctu brevi Utrinque noftro geminus alludis folo.* Huic fimile effe volunt illud Minucii in Octavio: *Cum in ipfo aequoris limine plantas tingueremus, quod viciffim nunc adpulfum noftris pedibus adluderet fluctus, nunc relabens ac veftigia retrahens in fefe reforberet.* Proba lectio ajunt interpretes, Wouwerius, Elmenhorftius, Heraldus. Et à fluctu aequor non alluditur, fed alliditur pedibus noftris. Omnino reponendum ex MS. *allideret* vel ex Vett. edd. *illideret.* MUNCK. De verbo *adludere* vide Celeb. P. Burm. ad Phaedr. Lib. III. fab. XIX. vs. 12. & ad Virg. VII. AEn. 117.

Ad Lib. III. Fab. I.

6 Imperaret] Ita Gifelinus. Sed Veneta, Raeneriana, & MS. *imperat.* Quod fi cui magis arriferit, neceffe eft, ut pro *ita ut* in praecedentibus fcribat, *ac ut.* Micyllus verbum illud omifit. MUNCK.

7 Novissimeque constituit Ciliciam] Τὸ *que* à Venet. Raen. Micyll. & MS. abeft. Caeterum *conftituere Phoenicen & Ciliciam* dixit, ut *condere Phoenicen*, *condere Achaiam* Hieronymus in Chronico Eufebiano; *condere Gades* Paterculus Lib. I. Vide Salmaf. ad Tertull. Pall. p. 170. Ad eundem modum *aedificare folitudines* dixit Vetus Interpres Job. cap. III. vers. 14. Immo & κτίζειν ufurpant Graeci. Lycophr. pag. 186. ed. Steph. Κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων. Quod tamen Tzetzae placere non potuit. Κτίσει δὲ, inquit, εἰς τὴν χώραν. οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλ᾽ ἡ πόλις. Sed ego pluris facio unum Lycophronem, quam trecentos Tzetzas. Jofeph. Antiq. Jud. Lib. I. cap. 7. Ἔκτισε καὶ Φοῦτος τὴν Λιβύην. Euftath. in Dionyf. p. 109. Ὃν καὶ Εὐελπίδης κτίστορα ἱστορεῖ Ἀσιάτιδος χθονός. Hinc

nec minus Phoenix à ſuo nomine Phoenicen. Cadmus vero, [1] deſperata ſpe viſendi parentis, Apollinis [2] oraculum ingreditur, ſciſcitans, in quibus partibus orbis conſiſteret. Accepta itaque ſorte, ut vaccam à grege ſecretam, quae lunae ſignum in latere haberet, ageret; & ubi feſſa procubuiſſet, ibi ſtatueret urbem; parens praecepto, in eam terram devenit, quae poſtea à bove Boeotia eſt dicta. Hic cum ad fontem Martis ſocios aquatum miſiſſet, [3] atque ille illuc veniſſet, ut vidit à dracone ſocios conſumptos, ſerpentem interfecit, denteſque ejus, Minervae monitu, humo ſparſit. Ex quibus armatorum multitudo progignitur, quae inter ſe domeſtico bello confligit: ita ut ex eâ quinque relinquerentur, qui Minervae voluntate creandi populi, qui Thebis conſiderent, [4] principes eſſent; quorum nomina haec produntur fuiſſe, Echion, [5] Udaeus, Chthonius; Pelorus, Hyperenor. Hi Cadmo ſocii condendae urbis additi ſunt.

Fab. II.

Diana cum in valle Gargaphiae aeſtivo tempore, [6] fatigata ex adſidua

κτίσεις dicta ſcripta illa, in quibus de originibus & primis civitatum conditoribus agebatur. Vide Mauſſac. ad Plutarch. de Fluminibus pag. 249. MUNCK. Sine dubio verbum κτίζειν proprie ut Tzetzes ait, de urbe condenda adhibetur, unde ἐϋκτίμενον πτολίεθρον Homer. Odyſſ. Ω. 213. Vide Spanh. ad Callim. H. Apoll. 75. Thucydides ait Lib. I. cap. 7. Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι μὲν νεώτατα ᾠκίσθησαν, καὶ ἤδη πλωιμωτέρων ὄντων περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων, ἐπ' αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς ΤΕΙΧΕΣΙΝ ἘΚΤΙΖΟΝΤΟ. Sed & de novis colonis in urbem jam conditam deducendis ſumitur. egregie Herodot. Lib. I. cap. 168. Οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηΐκης, καὶ ἐνθαῦτα ἜΚΤΙΣΑΝ πόλιν Ἄβδηρα, τὴν πρότερος τούτων Κλαζομένιος Τιμήσιος ΚΤΙΣΑΣ οὐκ ἀπώνητο. Imo κτίζειν χώραν, νῆσον, ἔθνη &c. dici, cum agitur de deductis in inſulam vel regionem coloniis, docet poſt Cuperum III. Obſ. 9. Celeb. P. Weſſeling. II. Obſ. cap. 15. Id quod patet etiam ex corrupto loco Scholiaſtae Apollonii Rhodii IV. Arg. vs. 264. de Arcadibus diſputantis καὶ Ἀρίστων ὁ Χῖος ἐν ταῖς θέσεσι. J. Rutgerſius Lib. IV. V. L. cap. 18. recte legit ἐν ταῖς κτίσεσι. Scripſit ille Ariſto Chius de Athenienſium, &, ut ex hoc Scholiaſtae loco videre eſt, de aliorum populorum coloniis. Conſule Voſſium Lib. II. de Hiſtoricis Graecis cap. 4. pag. 180.

1 DESPERATA SPE] Hygin. Aſtron. II. 4. *Deſperatâ ſpe, ſolitudine ac pauperie oppreſſa* &c. Contra apud Plaut. Merc. III. 4. 13. *Spem ſperatam cum obtuliſti hanc mihi.* MUNCK. *Deſperato enim conſulum ſenatusque auxilio* dicit Livius II. 27.

2 ORACULUM] H. e. templum. Hyg. II. Aſtron. 23. *Jovis Dodonaei oraculum.* Vide ibi annotata à nobis. MUNCK.

3 ATQUE ILLE ILLUC VENISSET] Sic edidit Giſelinus. Veneta, *Et cum etiam ipſe illuc viſiſſet.* Micyll. *& poſtea etiam ipſe illuc iviſſet.* Raener. *Cum ipſe quoque illuc iviſſet.* MS. *& ille ibi iviſſet.* Quam lectionem videntur mutaſſe, qui nimium tribuunt regulis grammaticorum. Infr. Lib. XIV. fab. 5. *Ac noviſſimo Ulyſſes remedio Mercurii ibi venit.* Auctor vitae Apollinaris: *Ibi currebant ad eum omnes Chriſtiani.* Gajus Digeſt. Lib. I. Tit. II. *Cum ibi venerimus.* Cyprian. de Revel. capit. Joannis Baptiſt. *Pergens illico, ubi juſſus fuerat.* Gregor. Dialog. Lib. I. *Ubi vis ire?* Vulcatius Avid. Caſſ. cap. 9. *Liberam evagandi, ubi vellent, poteſtatem dedit.* Haimo Homil. pag. 37. *Cum ibi Jacob veniſſet.* Victor Epiſcop. Lib. II. de Perſec. Vand. *Si animali ſedere non poteſt, jungantur boves indomiti, qui cum colligatis funibus trahendo perducant ubi ego praecepi.* Pro *animali* legere poſſis *animal.* Vide annot. ad Hyg. Mythol. cap. 61. Sed alterum benè habet. Naſo Met. Lib. XI. 237. *Frenato delphine ſedens.* Haimo Hiſtor. Eccleſ. cap. 20. *Aſino ſedens ad tribunal ducitur.* MUNCK.

4 PRINCIPES ESSENT] Ita Giſelinus & Veneta.

ſidua venatione, ſe ad fontem perlueret, Actaeon Ariſtaei & Autonoes filius eumdem locum petens ad refrigerandum ſe & canes, quos exercuerat, [7] cervos perſequens, in conſpectum Deae incidit. [8] qui ne eloqui poſſet, habitus ejus in cervum converſus eſt, ita ut pro [9] fera à ſuis canibus laceratus ſit.

Fab. III.

Juno ſuſpectam Semelen Cadmi & [10] Harmoniae filiam cum haberet, quod cum Jove concubuiſſet, in anum converſa, ut ſe fallacia ſine invidia cujuſquam ulciſceretur, ad eam venit, perſuadetque ei, ne alio Jovem adparatu recipiat ad cubile, [11] quam quo ſolitus ſit adparere Junoni; quo ut illius auctoritas gravis, proinde ipſius concubitus inſignis eſſet. Quod cum inpetraſſet à cupiente, deus inſtructus tonitribus ac fulminibus, domum Semeles ingreſſus eſt: tecta ejus deceptae optatis flammis adurit, Liberumque conceptum utero gravidae incendio eripit, ac [12] femore inſuit ſuo. Poſtea completis menſi-

ta. Etiam Raen. & Micyllus, niſi quod pro *conſiderent* exhibent *conſideret.* MS. *principeſque eſſent*; quaſi τὸ *populi* nominativus eſſet pluralis. Sed rectius dicas genitivum eſſe ſingularem, tametſi *conſiderent* ſequitur. Nota eſt ſyneſis. Vetus interpres Siracidae cap. LI. 19. *Omnis populus properaverunt.* Luc. cap. XXIII. vers. 1. *Et ſurgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum.* Marc. IX. 15. *Populus ſtupefactus eſt, & expaverunt.* Pſalm. LXXXV. vers. 13. *Synagoga potentium quaeſierunt animam meam.* MUNCK.

5 UDAEUS] Ita rectè Raenerius. Perperam *Udeus* Micylliana. Perperam etiam *Idaeus* Giſelinus & Veneta; in qua, ut & in MS. malè pro *Chthonius* legitur *Chromius.* Vide notas ad Hyg. Mythol. cap. 178. MUNCK.

Ad FAB. II.

6 FATIGATA EX ASSIDUA VENATIONE] Uſitatius abeſſet illud *ex.* Pariter πλεοναστικῶς Florus Lib. I. 9. *Ex ſummo ſtudio annixus eſt.* Sed non carere veterum exemplo eam phraſin diſces ex Animadv. Herald. in Lib. I. Arnob. Confer quae infra annoto ad illa fab. 6. *Ex aſſiduâ venatione fatigatus.* MUNCK.

7 CERVOS PERSEQUENS] *Feras* Veneta, Micyll. & Raeneriana. Atque ita quoque Hyginus Myth. cap. 181. quem velim conferas. Commendat τὸ *feras* etiam Naſo ipſe: *Lina madent, comites, ferrumque cruore ferarum* &c. MUNCK.

8 QUI NE ELOQUI POSSET] Pro *qui* mallet *quod* Giſelinus. Veneta legit & diſtinguit, *Qui ne eloqui poſſet habitus ejus, in cervum ab eâ converſus eſt.* Micyll. *Qui ne eam rem eloqui poſſet, habitus ejus in cervum ab eâ converſus eſt.* Sed iſta ſapiunt manum interpolatricem. Raener. *Qui ne eloqui poſſet, in cervum converſus eſt.* Quo prope accedit Hyginus; *Qui ne loqui poſſet, in cervam converſus eſt.* Fort. *Quae ne eloqui* &c. MUNCK.

9 PRO FERA] *Pro cervo* Hyginus. MUNCK.

Ad FAB. III.

10 HARMONIAE] Ita reſcripſi, cum *Armoniae* haberet MS. Vide Hyg. Mythol. cap. 5. Perperam *Hermionae* vel *Hermiones* editi. MUNCK.

11 QUAM QUO SOLITUS SIT] Τὸ *quo* abeſt à Venetâ, Micyll. & MS. MUNCK.

12 FEMORE INSUIT SUO] Ita & Veneta ac Micyll. Raenerius *femori.* Naſo ipſe: *Inſuitur femori, maternaque tempora complet.* Fulgent. Myth. II. 15. *In femore ſuo inſuit.* Vide ibi notas noſtras. MUNCK.

mensibus, Nymphis, quae Nysam montem Indiae [1] perfrequentarent, clam tradidit nutriendum.

Fab. IV.

Jupiter cum Junone [2] jocosius, omissis omnibus jurgiis, referens in conjunctione majorem capere faeminas, quam viros, voluptatem, Tiresiam judicem adeundum censuit, qui utramque naturam maris ac faeminae fuerat expertus. Nam quodam tempore cum serpentes concubitu haerentes baculo percussisset, in mulierem [3] versus fuerat, ac rursus [4] proximo vere eadem usus ratione [5] ac tactu, in virum cesserat. Qui cum Jovis sententiam tutatus esset, damnata Juno lusum in iracundiam vertit, ac Tiresiam luminibus orbavit. Pro qua injuria, quod majus esset, Jupiter futurorum ei scientiam tribuit.

Fab. V.

Liriope Nympha ex amne Cephiso procreavit Narcissum, cui Tiresias Eueri filius omnia prospera [6] responso pollicitus est, si pulchritudinis suae nullam habuisset notitiam. Hunc igitur Echo cum diligeret, neque ullam viam potiendi inveniret, curà & sollicitudine juvenis,

1 PERFREQUENTARENT] Ita cum MS. etiam Veneta ac Micylliana. *Frequentabant* Raenerius, *perfrequentabant* Giselinus. Ita *permittere* pro *mittere* Senec. de Constant. cap. 3. *Eo loco ponere, quo nulla permittitur injuria.* Ad quem locum videndus Lipsius. MUNCK.

Ad FAB. IV.

2 JOCOSIUS] *Jocando* Micyllus. MUNCK.

3 VERSUS] *Cum versus* MS. Lege, *conversus.* MUNCK.

4 PROXIMO VERE] Ita cum MS. Veneta quoque ac Micylliana. Sed Giselinus *post septem annos.* Quod convenit cum narratione poëtae. MUNCK.

5 AC TACTU] *Attactu* Valeriani codices, ut notat Giselinus. MUNCK.

Ad FAB. V.

6 RESPONSO POLLICITUS EST] Ita cum MS. Venet. Micyll. & Raener. Malè τὸ *responso* omiserat Giselinus. Infr. VI. 3. *Manto Tieresiae filia responso monuisset Thebanos.* N. so ipse in hac fabula: *Irreprebensa dabat populo responsa petenti.* *Respondere, responsum* propria in hac re vocabula sunt. Lactant. de Opif. Dei cap. 18. *Responsa vatum nostrorum ex parte somniis constiterunt.* Justin. Lib. I. cap. 4. *Hoc responso exterritus.* Et cap. 5. *In memoriam somnii responsique revocatur.* Schol. Horat. III. Od. 19. *Oraculo responsum fuit.* Nepos Pausan. cap. 5. *Inde posterius dei Delphici responso erutus.* Victor Illustr. cap. 22. *Romani ob pestilentiam responso monente, ad AEsculapium Epidauro arcessendum* &c. MUNCK.

7 OB DEFORMITATEM] Aliam fabulam narrat Ptolemaeus Hephaestionis apud Photium pag. 490. Ἀχιλλέα γενέσθαι φασί τι κάλλος ἀμήχανον, ὃν καὶ ἐρίσαντα περὶ κάλλους νικῆσαι, τοῦ Πανὸς κρίναντος. καὶ διὰ τοῦτο Ἀφροδίτην μισήσασαν ἐμβάλλειν Πανὶ τὸν ἩΧΟΥΣ ἔρωτα, καὶ μὴν καὶ κατεργάσασθαι καὶ εἰς τὴν ἰδέαν αὐτὸν, ὅπως ἐκ τῆς μορφῆς αἰσχρὸς καὶ ἀνέραστος φαίνοιτο, qui ex eodem Ptolemaeo pag. 480. haec profert. φασὶ δὲ ἩΧΩ μετὰ τὴν Ἑλένην τὸ κύριον κληθῆναι, διὰ τὸ φωνήεμον αὐτὴν γενέσθαι.

8 POST OBITUM AUD.] Apud Hermionenses teste

venis, quem extremis vocibus persequebatur fugientem, extabuit, ejusque reliquiae corporis in lapidem conversae sunt: quod ei incidit Junonis irâ, quia garrulitate suâ eam saepe esset morata, ne Jupiter in montibus persequens Nymphas manifesto deprehendi posset. Fertur Echo filia Junonis [7] ob deformitatem montibus recondita, ne quid ejus praeter vocem inspici posset; quae tamen [8] post obitum auditur.

Fab. VI.

Narcissum autem supradictum ob nimiam crudelitatem, quam in Echo [9] exhibuerat, Nemesis ultrix fastidientium in amorem sui inpulit, ut [10] non minore flamma, atque illa, ureretur. Qui cum [11] ex adsidua venatione fatigatus [12] secundum fontem in opaco procubuisset, & hauriens aquam imaginem sui conspexisset, & diutius ibi remoraretur, novissimè extabuit, ita ut vitâ privaretur. Ex cujus reliquiis flos exstitit, quem Najades Nymphae, flentes casum fratris Narcissi, nomine ejus adnotarunt.

Fab.

teste Pausania Lib. II. cap. 35. pag. 196. Τοῦ δὲ τῆς χθονίας ἐστὶν ἱεροῦ στοὰ κατὰ τὴν δεξιάν, ἩΧΟΥ͂Σ ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων καλουμένη. Φθεγξαμένῳ δὲ ἀνδρὶ τὰ ὀλίγιστα ἐς τρεῖς ἀντιβοῆσαι πέφυκεν. Lib. V. cap. 21. pag. 434. Καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ Ἠλείων ἀνάκειται γυμνασίῳ, τὸ δὲ τῆς Ἄλτεως περὶ τῆς Ποικίλης στοᾶς καλουμένης —— Εἰσὶ δὲ οἳ τὴν στοὰν ταύτην καὶ Ἠχοῦς ὀνομάζουσι· βοήσαντι δὲ ἀνδρὶ ἑπτάκις ὑπὸ τῆς Ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε, καὶ ἐπὶ πλεον ἔτι ἀποδίδοται.

Ad FAB. VI.

9 Exhibuerat] *Exercuerat* in margine Giselinus. Nihil muto. Infr. Lib. IV. fab. 13. *Admissi misericordiam exhibent.* *Exhibere* est ostendere & praestare. Tertull. de Patient. cap. I. *Uti pudor non exhibendi, quod aliis suggestum imus, exhibendi fiat magisterium.* Senec. de Provid. cap. 3. *Magnus es vir: sed unde scio, si tibi fortuna non dat facultatem exhibendae virtutis?* Plin. Lib. V. epist. 19. *Cui tanto major humanitas exhibenda est.* Sed Interpres Abdiae Babyl. Lib. II. *Qui nos suscipiens triduo benignè exhibuit*, pro *tractavit.* MUNCK.

10 Non minore flamma, atque illa, ureretur] Giselino ista lectio debetur. MS. cum Venet. Raen. & Micyll. *Non minore flamma ille exureretur.* MUNCK.

11 Ex assidua venatione fatigatus] Sic & MS. & editi, quos quidem viderim, omnes, non heic tantum, sed & supr. fab. 2. *Fatigata ex assiduâ venatione.* Et lib. IV. fab. 18. *Fatigato ex assiduo cursu.* Quamobrem miror, quem codicem consuluerit Cl. Schefferus, cum in Dissertatione de stylo & aevo Hygini inde adduceret, *in assiduo venationis labore defatigata.* quanquam non ignoro potuisse ita scribere non vitiosè Lactantium. Petronius: *Donec in cursu fatigatus, & sudore jam madens, accedo aniculam* &c. Adde quae Scioppius congessit Verisi. Lib. I. cap. 4. Sed in Petronii illo loco rectius putem legi *& cursu fatigatus*, ex Fragm. Tragur. MUNCK. Aliter rem narrat Conon narrat XXIV. apud Photium pag. 435.

12 Secundum fontem] Vibius Sequester cap. de Fontibus: *Lycope, ubi Narcissus se conspexit.* *Liriope* corrigit Simlerus. MUNCK.

Ad

Fab. VII.

Pentheus Echionis & Agaves filius in contemptum trahens [1] praedicata Tiresiae auguris, ut in adventu Liberi Thebani hederâ redimiti procederent, ac sacra susciperent, [2] prohibet suos parere monitis; quod negaret ex Semele deum proditum. Confestim itaque famulis imperat, ut in conspectum suum Liberum vinctum adtraherent. At ille ut vesanientem eluderet, versus in Acoeten, ducitur vinctus, & custodiâ clauditur.

Fab. VIII. IX. X.

Acoetes supradictus Liberi comes, cujus sub imagine deus latuerat, eludens Penthea, indicat regi, quia ita exigeret, nomen genusque artis suae; & quanta vis adparuerit in Libero, quo tempore petens Naxum in Tyrrhenos [3] inciderat. Ab his enim propter eximiam pulchritudinem captus pro praeda [4] impositus navigio. qui ut vidit in aliam se duci regionem, armamenta navis in feras ac serpentes convertit. Quo prodigio exterriti Tyrrheni in pelagus se praecipitavere, ac in delphinos [5] & aves se mutavere. Post haec iterum custodia clauditur: quae cum [6] sponte dei patuisset, ac vincla manibus defluxissent, in montem Cithaerona digreditur, ibique Agaven matrem ejus alienatam furore, adjuvantibus sororibus Ino & Autonoe, inpellit, ut sacra proterentem sua interimat manu.

Fabulae Lib. IV.

I. Dercetis Nini regis filia in piscem.

II.

Ad FAB. VII.

1 Praedicata Tiresiae] Venet. Micyll. & Raener. *Praedicta Tiresiae auguris, cum in* &c. MUNCK.

2 Prohibet suos] Auctius cum MS. Veneta & Micyll. *Probibet suos Pentheus* &c. MUNCK.

Ad FAB. VIII. IX. X.

3 Inciderat] Ita cum Giselino etiam Micyllus. Sed MS. & Veneta, *incideret*. MUNCK.

4 Impositus navigio. qui ut &c.] Haec est lectio MS. Veneta & Raeneriana: *Impositus navigio est. qui ut* &c. Micyll. *Impositusque navigio, ut vidit* &c. Quod prae caeteris arridet. MUNCK.

5 Et aves] Quis veterum, praeter hunc scriptorem, hoc dixit? Nemo, opinor. Mirum, ni huic commento ansam praebuere illa Nasonis verba: *In spatium resilire manus breve vidit; & illas Jam non esse manus; jam pinnas posse vocari.* Immemor pinnas etiam esse piscibus, alas esse istic pinnas putavit. Gloss. Cyrill. Πτερὸν, *pinna, pluma, ala.* Philox. *Pinna*, πτέρυξ, πτερόν. *Pinnae*, ἐπάλξεις, πτερά. Sane *pinna* semper non *penna* est apud Donatum. Vide

Serv.

II. Semiramis Dercetis filia in columbam.
III. Nais in piſcem.
IV. Pyrami & Thisbes cruor in arborem morum.
V. Leucothoë in virgam thuream.
VI. Clytie Nympha conjux in herbam heliotropium.
VII. *Daphnis Idaei filius* in ſaxum. *
VIII. Scython ex viro in foeminam.
IX. Ex imbribus procreati Celmus & Adamas.
X. Crocus & Milax famuli in florem.
XI. Salmacis & Hermaphroditus in unum corpus.
XII. Minyeides Thebanae in veſpertiliones.
XIII. Ino & Melicertes dii maris, Leucothea ac Palaemon.
XIV. Spuma maris in Venerem.
XV. Sidoniae comites Inus in ſaxa & aves.
XVI. Cadmus & Harmonia in dracones.
XVII. Guttae Meduſae in ſerpentes.
XVIII. Atlas Iapeti filius in montem ſui nominis.
XIX. Virgae ſubjectae Gorgonis capiti in curalium.
XX. Meduſae crines in ſerpentes.

* Daphnis Idaei filius. *Immò Mercurii erat filius. Vide Serv. ad Ecl. V. 20. Philargyrius amatum dicit à Nymphâ* Lyca. *Scribo*, Sicula. *Nam Diodorus Lib. V. Daphnin facit Siculam. Confer Theocrit. Eid. 1. vers. 66. & ibi Scholia. Nec non Parthen. Erotic. cap. 29.*

Fab. I. II. III.

Thebis cum Tireſias Eueri filius diem feſtum ſacrorum Liberi [7] edixiſſet, Alcithoë [8] Minei filia ejuſdem civitatis in eodem permanſit judi-

Serv. ad AEn. XII. 898. Gloſſ. Iſid. *Pindae pinnae dictae ſunt à pendendo: ſed uſus obtinuit, ut pinnae dicantur.* Nugae grammaticorum, ut & iſta, quae leguntur in fragmento veteri, quod Barthius publicavit Adverſ. Lib. XXXVII. 3. *Pinae murorum, pinnae avium.* Immo *pinnae* ſunt πτερύγια Graecorum, quae tam muris, quam avibus etiam in ipſorum linguâ tribuuntur. Plin. Lib. X. cap. 61. *Volucrum animal parit veſpertilio tantum, cui & membranaceae pinnae uni.* MUNCK. *Pinnae* ac *pennae* ſaepius confuſae in codd. MSS. huic Grammaticorum explicationi anſam praebuerunt. vid. Jac. Nic. Loenſis lib. VII. Epiphyll. cap. 1.

6 Sponte dei] Ita cum MS. Veneta & Micyll. Al. *deo.* Lucan. IX. 574. *Nil facimus non ſponte dei.* Hoc eſt, voluntate. Sex. Rufus Brev. cap. 20. *Sponte propriâ deductis exercitibus.* MUNCK.

Ad Lib. IV. Fab. I. II. III.

7 Edixisset] Ita cum MS. etiam Veneta. *Edidiſſet* Raen. & Micyllus. Sed perperam, quanquam explicare nititur Barthius Adverſ. Lib. XXIII. cap. 11. MUNCK. Conſule celeb. Burm. h. l.

8 Minei filia] MS. *Minalae.* Veneta *Minae.* Unde *Minyae* procul dubio faciendum. Vide Heinſ.

judicio, quo Pentheus, cum sororibus: quae [1] lanae potius operandae studio, quam sacrorum, adesse volunt. Itaque rogata, ut inter opus lanificii referret fabulas, quibus oblectarent adsuetum laborem, dubitat, an [2] de Babylonia Derceti dicat, quae in piscem conversa sit; an de ejus filia, quae cessit in columbam; an de Naide Nympha, quae similiter cessit in piscem: an etiam de eâ arbore, cujus poma albi coloris in sanguineum cesserunt: de qua, quoniam trita non erat, his incipit.

Fab. IV.

Pyramus & Thisbe urbis Babyloniae, quam Semiramis regina muro cinxerat, & aetate & formâ pares, cum in propinquo habitarent, rimâ parietis & conloquii & amoris initia [3] inter se pignerati sunt. Constituerunt itaque, [4] ut matutino ad monumentum Nini regis sub arborem morum convenirent ad amorem. Et cum celerius sub lucem Thisbe, nacta occasionem, ad destinatum locum venisset, conspectu leaenae exterrita, abjecto amictu, in sylvam refugit. At fera à recenti praeda, cum ad fontem vicinum tumulo sitiens decurreret, relictam vestem cruento ore laceravit. Post cujus discessum Pyramus cum ad eumdem locum venisset, & amictum sanguine adspersum invenis-

Heins. ad Ovid. Metam. p. 77. Est haec fabula apud Antoninum quoque cap. 20. & AElian. ποικ. ἱστορ. Lib. III. pag. 42. ubi miror acutissimum Fabrum non vidisse perperam legi, ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν Μινυάδας. Scribendum enim μαινάδας h. e. *Bacchas*. MUNCK.

1 Lanae operandae] Ita *operari linum* dixit Vet. Interpr. Esai. cap. XIX. vers. 9. *operari terram* Genes. cap. III. 23. & IV. 12. Siracid. cap. XX. 28. Usitatius est *lanam facere*. In tumulo antiquo Catal. Pith. Lib. III. *Domum servavit. lanam fecit. dixi, abei.* Et Naso VI. Met. vers. 30. *Tibi fama petatur Inter mortales faciendae maxima lanae.* Caeterum ut *operari terram* Latini, ita γῆν ἐργάζεσθαι οἱ ό apud Mosen. Schol. Hesiod. p. 309. ed. Heins. Macar. Homil. 28. & Anton. Liberal. cap. 15. Nec dissimiliter ἐργάζεσθαι θάλασσαν Artemidor. Lib. II. 42. Sed an etiam Δήμητρα ἐργάζεσθαι Graeci dixere? Hoc mihi negatum affirmare non dubitat Vir Cl. ad Antoninum. Sed attende quomodo hoc probet. Strabo, inquit, Lib. VII. in Excerptis, ὅτι τὸ παλαιὸν αἱ πόλεις καὶ μυστικὴν εἰργάζοντο. Egregia, si diis placet, consequentia. MUNCK.

2 De Babylonia Derceti] Τὸ *Derceti* addidi ex Micyllianâ, quanquam à MS. ut & Venetâ ignoratur. Sed tam stultus scriptor hic non erat, ut Babyloniam, κύριον esse nomen foeminae putaret. MUNCK.

Ad FAB. IV.

3 Inter se pignerati sunt] Sic & Veneta cum MS. Micyll. *pignerati, pacti sunt.* Sed posterius à glossa est. Raenerius, ut solet, sua pro Lactantianis obtrudit lectori, cum scribit, *fundamenta jecerunt.* Naso VIII. Met. *Quod das mibi pigneror omen.* Vide ibi Heinsium. MUNCK.

4 Ut matutino] *A matutino* MS. & Veneta. *Matutino tempore* Micyll. Quod glossam resipit. Sanè *matutino* pro *mane* inter adverbia numeratur à Diomede Lib. I. ut *quotidiano, hesterno, sempiterno* Lib. II. Legas & *à mane* apud eundem, ut ἀπὸ πρωΐ apud Graecos. MUNCK.

5 Ne

veniſſet, exiſtimans à ferâ conſumptam, ferro ſe ſub arbore interfecit. Deinde Thisbe depoſito metu, cum ad eumdem fuiſſet reverſa locum, & comperiſſet, ſe cauſſam mortis adoleſcentis exſtitiſſe, [5] ne diutius dolori ſupereſſet, eodem ferro ſe trajecit: quorum cruore morus arbor, quae [6] foediſſima ſpectaculi fuerat inſpectrix, poma quae gerebat alba [7] in conſcium vertit colorem.

Fab. V.

Sol praelatam Leucothoën ex Eurynome & Orchamo [8] Achaemeniae principe, origine Beli genitam, [9] Clymenae ac Rhodo, Circes matri & Clytiae, quarum pulchritudine [10] ante ſollicitum animum egerat, dilexit. Et cupiens, ut in antedictis, [11] cupiditatem ſedare, in ſpeciem matris puellae Eurynomes converſus, virginem deceptam dolo vitiavit. Cujus adulterio Clytie incenſa, qua nondum ſatiatus erat Sol, parenti puellae indicavit. Quam ille [12] cum terrae defodiſſet, vitiator admiſſi miſericordiam exhibens, diducto ſolo, cui ſubjecta fuerat, pro ea virgam tinctam nectare, quae gratiſſima diis hominibuſque eſſet, extulit: quae thurea adpellatur. Hoc Heſiodus indicat.

Fab.

5 Ne diutius] *Itaque ne diutius* MS. Vide Lib. I. fab. 7. MUNCK.

6 Foedissima spectaculi] Ita MS. Sed legendum utique *foediſſimi.* MUNCK.

7 In conscium vertit colorem] Sic cum MS. & Veneta. Raen. *in ſanguineum* &c. Micyll. *in conſcium ſanguineum* &c. Sed poſterius procul dubio gloſſatoris eſt. Exiſtimo ſcripſiſſe Lactantium, *in puniceum vertit colorem.* Naſo vers. 127. in hac fabula: *Puniceo tingit pendentia mora cruore.* Vide ibi Nob. Heinſii notas. Supr. fab. 3. *in ſanguineum ceſſerunt* repoſui, pro *in ſanguinem.* MUNCK.

Ad FAB. V.

8 Achaemeniae principe] MS. *Achaemenido.* Unde levi mutatione fieri poſſet *Achaemenida*, vel *Achaemenide*, ut Veneta exhibet. Sed praeferam vulgatum. MUNCK.

9 Clymenae ac Rhodo] Ita non dubitavi reſcribere, cum *Archodo* exhiberet MS. Certè rectius eſt, quam *Arcadi*, quod Raenerius; vel *Archadi*, quod Veneta repraeſentat. Micyllus dedit, *Clymenae Rhodoque*, *item Circes matri ac Clytiae.* MUNCK. Vid. Celeb. P. Burm. ad Ovid. IV. M. 204.

10 Ante sollicitum animum] Sic cum MS. Veneta quoque & Micylliana. Non potuit hoc concoquere Raenerius. Itaque refinxit, *ejus ſollicitus antea animus fuerat.* At homini pudenti ſuffeciſſet τὸ *egerat* mutare in *geſſerat.* MUNCK. Nil muta. Vide Celeb. P. Burm. ad h. l. & Livium Lib. II. cap. 47. *Romanos terror per tota caſtra trepidos agit.*

11 Cupiditatem sedare] H. e. amorem. Infr. lib. V. fab. 4. *Ne cupiditates ejus experirentur.* MUNCK.

12 Cum terrae defodisset] Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 15. Ruffin. Praefat. ad Chromat. *Protulit panes Apoſtolicae reconditos perae.* MUNCK.

Fab. VI.

Clytie Nympha supradicta, ob injuriam ab amatore deserta, ita tenuata visceribus est, ut in herbam converteretur, quae primum conservans amorem dei, heliotropium diceretur, cursumque servaret ejusdem Dei.

Fab. VII. VIII. IX. X. XI.

Postquam Leuconoë narrare desiit, poscitur Alcithoë; quae narrationem incipiens, [1] ait se non dicturam de Daphnide Idaeo pastore, qui, quod fidem conjugii non praestiterit, in saxum abiit. Nec de Scythone, qui ex viro in foeminam cesserat. Neque etiam casus relaturam [2] Celmi aut Adamantis, Curetumque, qui ex imbribus sint procreati; [3] vel aut de Croco aut [4] Milace, qui in florem versi sunt. [5] Refert quoque Salmacidem Cariae fontem, cujus liquore contacti in mollitiem versi defigurentur. Mercurius cum ex Venere, qui duplici figura Hermaphroditus vocatur, genuisset, eumque Najades Nymphae in Idâ monte educavissent, relictis sedibus, in Cariam venit. Hic conspicato fonte [6] opacissimi soli ac perlucentis aquae, cursum continuit.

Ad FAB. VII. VIII. &c.

1 Ait se non dicturam] Quae ante haec verba habentur, cum à MS. abessent, ex Micyllianâ addidi. Sed pro *Leucothoë* scribendum *Leuconoë*. Vide Heins. ad vers. 168. *Leucippen* appellat Ant. Liberalis cap. 10. MUNCK.

2 Celmi] Sic & Venet. & Micyll. cum MS. Ergo rectus ei casus *Celmus* fuit. Vide quae dicta sunt nobis ad Hyg. Mythol. cap. 139. MUNCK.

3 Vel aut de Croco] Ita rescripsi ex Venet. cum *sed aut de* &c. praeferret MS. MUNCK.

4 Milace] Sic in duobus codicibus antiquis, Florentino nempe & Neapolitano, invenit Nob. Heins. Sanè μίλαξ pro σμίλαξ usitatum etiam Graecis. Anton. Liber. cap. 10. Ἐνέμοντο κισσὸν καὶ μίλακα. Ad eundem planè modum μῖλον vocat arborem tibiam Theophrastus, quae σμῖλος est Nicandro. Et μαρὶς dicitur Athenaeo piscis ille marinus, qui aliis σμαρὶς vocatur, praemisso Σ, quomodo dicitur μικρὸς & σμικρὸς, μαραγέω & σμαραγέω, μάραγδος, & σμάραγδος. MUNCK.

5 Refert quoque] Haec est lectio MS. & Venetae. Sed pro *quoque* putes scribendum *denique*. Micyllus dedit, *sed de Salmacide Cariae fonte velle referre* &c. MUNCK.

6 Opacissimi soli] Sic cum MS. & Veneta. Micyll. *solis*. MUNCK.

7 Salmacis Najadum] Ita cum MS. etiam Venet. & Micyll. Sic infr. Lib. XIV. fab. 16. *Pomona Hamadryadum*. Graecismus est elegans, de quo diximus nonnihil ad Hyg. Myth. cap. 255. Non ceperunt elegantiam locutionis, qui supplerunt, *Salmacis una Najadum*. Horat. Lib. III. Od. 3. *Fies nobilium tu quoque fontium*. Intellige *unus*. AElian. Var. Hist. Lib. VI. 7. Οἰκέται ἦσαν τῶν εἱλώτων. Aristoph. Plut. Act. II. sc. 3. vers. II. Εἶ γὰρ τῶν φίλων. sc. εἷς. MUNCK.

8 Conspicatis vestigiis diligere eum coepit] Ita Gisel. Sed à MS. Raen. & Venet. abest τὸ *eum*. Micyllus edidit, *conspectum illico diligere coepit*. Barth. Adverf. Lib. XXII. cap. II. emendat, *conspicata in vestigiis*, hoc est, inquit, illo ipso momento. Non accedo. MUNCK.

9 Circa montem Nonacrinum moratus] Hoc vero falsum est. Micyll. *Qui circa fontem pau-*

nuit. Quo diutius eo loco morante, [7] Salmacis Najadum dum flores legit, [8] conſpicatis veſtigiis, diligere eum coepit. Qui paullatim [9] circa montem Nonacrinum moratus, dum blanditiâ liquoris precibusque tenetur Nymphae, in fonte ſe merſit, ac confeſtim [10] complexu Najadis inhaeſit; nec ante ab ea dimiſſus eſt, quam à diis inpetraſſet, in unam ut [11] cederet ſpeciem. [12] Data itaque venia, Hermaphroditus, poſtquam ſe animadvertit nec virum nec foeminam factum, à parentibus inpetravit, ne infamis ſolus eſſet, ut, quicunque ejus fontis aqua contactus eſſet, perinde, [13] ut ipſe, molleſceret.

Fab. XII.

[14] Minyeides Thebanae ſorores fuiſſe produntur, quarum ſolertiſſimae Alcithoe & Leuconoe, [15] quod Liberi ſacra in contemptum devocaverint, Minervae lanificio addictae, ex inproviſo die numinis vocibus tibiarum & tympanorum ſono exterritae ſunt, quae tamen in conſpectu non viderent. Et, ut animadvertere telas inſtrumentaque ſua, [16] in hederam ac vites repente mutata, [17] & locum adſuetum feris completum, noctemque obfuſam timentibus, in volucres converſae ſunt, [18] quae veſpertiliones vocantur.

Fab.

paululum moratus. Ἴσως, *circa fontem eum Caricum* &c. MUNCK.

10 Complexu Najadis inhaesit] Sic quidem cum Raenerio etiam Veneta. Praefero tamen Micyllianum, *complexibus Nais inhaeſit.* MUNCK.

11 Cederet] *Cederent* Micyll. Quod magis arridet. MUNCK.

12 Data itaque venia] Cum impetraſſet, quod petierat. Nepos Themiſt. cap. 10. *Cupiensque talem virum ſibi conciliari, veniam dedit.* Pauſan. cap. ult. *Si hanc veniam ſibi dediſſet.* Eumen. cap. 6. *Quam veniam ſi ſibi daret.* Plaut. Rud. II. 2. *Veniam jam dare geſtio.* Hyg. Myth. cap. 45. *Pandion ei veniam dedit.* Ad quem locum plura invenies huc pertinentia, in quibus venia χάρις eſt, non συγγνώμη. Adde, quae Pricaeus ſcripſit ad Apul. Apolog. p. 212. MUNCK.

13 Ut ipse mollesceret] Vibius Sequeſter: *Salmacis Cariae, ex quo qui bibit molleſcit, idem & obſcoenus fit.* MUNCK.

Ad FAB. XII.

14 Minyeides] Ita ſcribendum eſſe pridem docuit Nob. Heinſius. Venet. *Minides.* MS. *Miniides.* Micyll. & Raen. *Mineides.* Perperam omnes. *Minyadas* appellant Anton. Liberal. cap. 10. & AElian. Var. Hiſtor. Lib. III. cap. 42. MUNCK.

15 Quod Liberi sacra] Ita repoſui ex Venet. & Micyll. cum propius accedat ad lectionem MS. *quae*, quam *quoniam*, quod Giſelinus dedit. MUNCK.

16 In hederam ac vites repente mutata] Anton. Liberalis: Καὶ ἐκ τῶν κελεόντων ἐῤῥύη νέκταρ αὐτοῖς καὶ γάλα. Quo de loco conſulendus Mauſſacus in Harpocrat. p. 288. Is enim primus, quomodo explicandus eſſet, oſtendit. MUNCK.

17 Et locum assuetum feris repletum] Barth. Adv. Lib. XXIII. cap. 11. *locum aſſuetum netui feris &c.* Ipſum adi, ſi tanti putes. MUNCK.

18 Quae vespertilliones vocantur] Antoninus: Αὐτῶν μὲν ἡ μὲν ἐγένετο νυκτερὶς, ἡ δὲ γλαῦξ, ἡ δὲ βύζα. Ignotum poſtremum mihi vocabu-

Fab. XIII.

Juno graviter ferens, quod Ino Liberi altrix, sororibus punitis, cum duobus maneret liberis in vitâ contemptrix numinis sui, per Taenarum [1] promontorium Peloponnense inferorum sequens iter, ad Erinnyas ultrices inpiorum descendit, petiitque ab eis, ut Athamanta cum conjuge Ino, adversarios numinis sui, ulciscerentur. Quarum una imperio parens Deae, relicta regia Ditis, ad superos [2] egressa est. Ut Athamantis regiam contigit, in sinum ejus ac conjugis angues & virus, quibus sensus eorum alienarentur, injecit. [3] Quam ob insaniam ille Learchum filium in venatione pro fera interfecit. Ino autem Melicerten ex scopulo secum in profundum praecipitavit. Qui Veneris precibus [4] pro nepote habitis, à Neptuno pelagi rectore in deorum cessere numerum, ita ut Melicertes [5] Palaemon, ipsa Ino Leucothee, inter marinos Deos nuncupentur.

Fab. XIV.

[6] Refert quoque Venerem petiisse à Neptuno de Ino & Melicerte, ut in numerum Deorum referat. Significat enim Venus, se in undis esse creatam, quo facilius moveret Neptunum.

Fab.

cabulum, ut & *βύσσα* cap. 15. *Βύας* inde faciendum esse, quod Vir Cl. vult, non dixerim, cum vox *βύας* *ἀρσενικοῦ γένους* sit. At foeminae apud illum scriptorem mutantur in aves, quarum vocabula itidem sint foeminini generis. MUNCK.

Ad FAB. XIII.

1 Promontorium Peloponnense] Sic rescripsi, quod MS. haberet *Pelopenense.* Vide & quae supr. ad Lib. I. fab. 10. annotata sunt. MUNCK.

2 Egressa est. Ut &c.] Sic quidem cum Raenerio etiam Veneta. Sed concinnius Micylliana, *egressa, ut* &c. MUNCK.

3 Quam ob insaniam] Pausan. Lib. I. cap. 44. pag. 108. ait. *Τὸν γὰρ δὴ πρεσβύτερον αὐτῶν Λέαρχον ἀπέκτεινεν ὁ πατήρ. Λέγεται μὲν δὴ καὶ μανέντα δρᾶσαι ταῦτα Ἀθάμαντα. Λέγεται δὲ καὶ ὡς εἰς τὴν Ἰνὼ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς παῖδας χρήσαιτο ἀκρατεῖ τῷ θυμῷ, τὸν συμβάντα Ὀρχομενίοις λοιμὸν καὶ τὸν δοκοῦντα Φρίξου θάνατον αἰσθόμενος, οὐ τὸ θεῖον αἴτιον οἱ γενέσθαι, βουλεῦσαι δὲ ἐπὶ τούτοις πᾶσιν Ἰνὼ μητρυιὰν οὖσαν.*

4 Pro nepote] Ita cum MS. omnes, quos quidem viderim, editi ante Raenerium. Malim tamen *pro nepotibus.* Ait enim Venus, *Sed tu miserere meorum* &c. MUNCK.

5 Palaemon] Qui & *Portunus* vel *Portumnus* Latinis. AEdes ejus est apud Victorem in regione XI. *Matutae*, quo modo Latinis *Leucothee* dicitur, in VIII. Sed vide, quae de his numinibus dicta sunt ad Hyg. Mythol. cap. 2. MUNCK. Adde Pausan. Lib. IV. cap. 34. pag. 364. *Κορώνη δέ ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ τοῦ Παμίσου πρὸς θαλάσσῃ τε καὶ ὑπὸ τῷ ὄρει Τημαθίῳ. κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσῃ χωρίον, καὶ Ἰνοῦς ἱερὸν εἶναι νομίζουσιν. ἐπαναβῆναι γὰρ ἐνταῦθα ἐκ θαλάσσης φασὶν αὐτὴν θεόν τε ἤδη νομιζομένην, καὶ Λευκοθέαν καλουμένην ἀντὶ Ἰνοῦς.*

Ad

Fab. XV.

Comites Inus, quod desiderio reginae adfectae casum ejus moerentes defleverant, ob eamdem iram Junonis cum praecipitare se destinassent, ne pari honore à Neptuno excipi possent, in saxa & aves effecit, ut transfigurarentur.

Fab. XVI.

Cadmus Agenoris filius, postquam inspector fuerat suarum calamitatum [7] in exitu neptium, perosus Thebarum sedes, cum [8] Harmonia Martis & Veneris filia, conjuge suâ, [9] in Illyricos profugit. Ibi petita venia à Deis, in speciem draconis convertitur, qui initio caussa malorum suorum fuisset. [10] Vota ejus expleta sunt: in dracones versi sunt.

Fab. XVII.

Perseus Jovis & Danaes filius, missus à Polydecte ad Medusae caput perferendum, quae adspectu suo [11] obvios in silicem convertere solebat, Minervâ adjutrice, [12] evicit propositum laborem. Intercepto Phorcydum [13] Graearum lumine, quae invicem custodias Gorgonum age-

Ad FAB. XIV.

6 Refert] Ita & MS. & Veneta. Micyll. *refert tum.* Raenerius non tam omisit hoc argumentum, quam praecedenti inseruit. Ita enim ille: *Qui Veneris precibus, significantis se in undis esse creatam, quo facilius moveret Neptunum pelagi rectorem, in deorum maris cessere* &c. Verum hoc non est emendare Lactantium, sed interpolare. MUNCK.

Ad FAB. XVI.

7 In exitu neptium] Ita cum MS. Veneta quoque & Micyll. Fort. *nepotum*; quanquam historia postulat, *filiarum ac nepotum.* MUNCK.

8 Harmonia] Ita reposui ex Venet. & Micyllianâ cum heic, tum in lemmatis fabularum. Perperam *Armione* MS. & *Hermione* Raenerius. Vide Hyg. Mythol. cap. 5. MUNCK.

9 In Illyricos] Ita habuit MS. cum Veneta. Sed rectius Micyllus *Illyrios.* Vide Steph. in Ἰλλυρία. MUNCK.

10 Vota ejus expleta &c.] Aut inducenda haec, aut refingenda praecedentia: *Ibi petitâ veniâ à deis, ut in draconis speciem converteretur* &c. *vota ejus expleta sunt, & in dracones versi.* Vidit & Raenerius δὶς τὸ αὐτὸ dici; quocirca nec heic dubitavit illâ solitâ sibi grassari licentiâ. Mihi satis fuit repraesentare lectionem MS. quam exhibent Veneta quoque & Micylliana. MUNCK.

Ad FAB. XVII.

11 Obvios] Ita reposui ex Micyll. Infr. fab. 20. *Deformitate obvios in fugam verteret.* Perperam MS. & Venet. *oculos.* MUNCK.

12 Evicit propositum laborem] Pro *vicit.* Horat. II. Od. 15. *Platanusque coelebs evincet ulmos.* Non dissimiliter *victor propositi* dicitur eidem Lib. I. epist. 13. qui compos voti factus est. MUNCK.

13 Graearum] Nec MS. nec Venet. vel Micyll.

agebant, [1] adspectum caput Medusae retulit. E sanguine autem, qui Perseo per Africam iter faciente stillaverat, genus est serpentum procreatum. [2] Utero autem Medusae hujus equus Pegasus cum pennis exiit.

Fab. XVIII.

Atlas Iapeti & [3] Pleionae filius à Themide, quae initio antistes Deorum erat, responsum adcepit, ne quem hospitio ex progenie Jovis reciperet, si vellet hortum, [4] quo poma aurea erant, custoditum habere. Quam ob caussam cum Perseo fatigato ex adsiduo cursu requiescendi hospitium negavisset, eumque viribus propelleret, ille elatum caput [5] Gorgonae ei objecit. Quo viso, in montem pari nomine est versus: cui ultimis Africae locis mundus injectus est.

Fab. XIX.

Perseus per AEthiopiam iter faciens, postquam [6] Andromedam propter superbiam matris, quae se [7] Nympharum pulchritudini praetulerat, saxo adligatam, ac marinae belluae objectam vidit, captus specie ejus exarsit. Pactusque à Cepheo & Cassiopia parentibus virginis, ut sibi matrimonio eam cederent, si belluam interemisset, [8] voti

cyll. illam vocem agnoscunt. Verum interim Graeas fuisse illas Phorcydas. Hesiodum vide Θεογ. vers. 270. MUNCK.

1 ASPECTUM CAPUT] Sic MS. habuit, ut & Veneta. Raener. *abscissum.* Micyll. *objectum.* Sed perperam, ut opinor. MUNCK.

2 UTERO] Haec est lectio MS. & Venetae. Micyllus *ab utero.* Sed Nonn. Dionys. Lib. XXXI. pag. 515. Ἱππείῳ ἐλόχευσε γονὴν διδυμητόκον αὐχήν. Quae adstruunt conjecturam Barthii *trunco.* Alii aliter de illo equo fabulantur. Vide Fest. in HIPPIUS. Hygin. Myth. cap. 151. Apollodorus Lib. II. Ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνος ἐξέθορε Πήγασος πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πατήρ. Τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. Quod si menses ei exacti fuere, cum capite truncaretur, forte ergo ex utero tunc exsilierunt. MUNCK.

Ad FAB. XVIII.

3 PLEIONAE] Ita habebat MS. Veneta & Micyll. *Pleiones.* Quod idem est. Sed hoc legere alibi cum non meminisset Raenerius, pro eo substituit, *Clymenes, aut, ut quidam volunt, Asiae Nymphae filius.* MUNCK.

4 QUO POMA AUREA ERANT] Micyllus & Raenerius, *in quo* &c. Sed MS. & Veneta praepositionem ignorant cum heic, tum & infr. *cui ultimis* &c. Amare istam ellipsin Lactantium hunc diximus ad Lib. I. fab. I. MUNCK.

5 GORGONAE] Edd. *Gorgonis.* Sed alterum non dubitavi reponere, cum MS. exhiberet *Gorgone.* E ponere pro AE solenne erratum est librariorum. Gloss. Labb. *Voce*, βῶκες, ἰχθύες. Scripserim *vocae.* *Box* piscis is dicitur à Plinio Lib. XXXII. cap. II. Sed veterem codicem habere *Boca* notavit Dalechamp. Ergo *Vocae* scriptum pro *Bocae.* Festus Pauli. *Bocas genus piscis, à boando, id est, vocem emittendo appellatur.* Mallem, *Boca.* Aliud est φώκη, ζῶον θαλάσσιον, *pecus Protei*, ut venustè dicitur Horatio Lib. I. od. 2. MUNCK.

[8] voti compos factus est. Interfecto igitur monstro, cupiens requiescere, ne caput Gorgonis laederet, virgulas lectas in littore subjecit. [9] Et hae subter induruerunt, ita ut adeptis radicibus, sanguinei coloris in mari ut arbusculae nascerentur, quae nomen haberent curalium.

Fab. XX.

Medusa [10] Gorgo cum propter pulchritudinem à pluribus peteretur, [11] conjugium Neptuni effugere non potuit. Quae quod in templo Minervae cum eo concubuit, propter religionem loci, quam obtriverat, crines ejus in serpentes ab eadem dea sunt mutati, ut quae petita initio à plurimis procis esset, objecta deformitate obvios in fugam verteret. Quos serpentes in aegide portat Pallas, ut hostes terreat.

Fabulae Lib. V.

I. Phineus & socii ejus in saxum.
II. Proetus in lapidem.
III. Polydectes in lapidem.
IV. Musae in aves.

V.

Ad FAB. XIX.

6 ANDROMEDAM] *Andromedam* MS. cum heic, tum & fab. I. Lib. V. MUNCK.

7 NYMPHARUM] Sic & Venet. & Micyll. Addit Raen. *Nereidum*. Hyg. Astron. II. 10. *Ut gloriata sit se formâ Nereidas praestare.* MUNCK.

8 VOTI COMPOS] Haec à Raenerio est lectio. Micyll. & Venet. *Votique compos*. MS. *voti itaque*. Vide quae dicta sunt ad fab. 7. Lib. I. MUNCK.

9 ET HAE SUBTER INDURUERUNT] Sic rectè Micyllus. Perperam MS. & Venet. *& hae superinduruerunt*. Mallem praeterea, *at hae* &c. MUNCK. Haec vero narrat Pausan. Lib. IV. cap. 35. pag. 370. Ἐρυθρὸν δ' ὕδωρ οὐδέν τι ἀποδέον τὴν χρόαν αἵματος, Ἑβραίων ἡ γῆ παρέχεται πρὸς Ἰόππῃ πόλει. θαλάσσης μὲν ἐγγυτάτω τὸ ὕδωρ ἐστὶ, λόγον δ' ἐς τὴν πηγὴν λέγουσιν οἱ ταύτῃ, Περσέα ἀνελόντα τὸ κῆτος, ᾧ τὴν παῖδα προκεῖσθαι τοῦ Κηφέως, ἐνταῦθα τὸ αἷμα ἀπονίψασθαι. Hunc Pausaniae locum neque Salmas. Ex. Pl. p. 402. neque Voss. ad P. Melam I. XI. 75. neque Ovidianos Interpretes, ut Heins. ad vs. 670. Ciofan. ad vs. 688. Regium & Micyll. ad vs. 737. adtigisse miror, dignum tamen, qui ad hanc fabulam inlustrandam advocetur, reor.

Ad FAB. XX.

10 GORGO] Ita MS. & Venet. non *Gorgon*. Et rectè quidem. Tam enim Γοργὼ Graecis, quam Γοργὼν dicitur. MUNCK.

11 CONJUGIUM NEPTUNI] H. e. concubitum. Vide quae annotavi ad Hyg. cap. 14. ubi & *connubium* eodem sensu usurpari observavi. *Concubium* vocat Juvenal. Schol. ad Sat. III. vers. 17. Et Ennius apud Nonium cap. IV. *Quae tibi in concubio verecundè & modicè morem gerit. Conjunctionem* Schol. Horat. ad Lib. I. od. 23. Tempestiva virgo.] *jam matura & viripotens conjunctionique apta*. Fulg. Lib. III. cap. 6. *Et ei velut in conjunctione miscetur*. MUNCK.

V. Pierides in picas.
VI. Cyane in fontem.
VII. Stelles puer in lacertam.
VIII. Afcalaphus in bubonem.
IX. Sirenes in aves ex parte.
X. Arethufa in fontem.
XI. Lynceus rex in lyncem.

Fab. I.

Andromedam Cephei & Caffiopes filiam, in AEthiopia propofitam belluae marinae, Perfeus Jovis & Danaes filius, Medufae Gorgonis caput ferens, pacifcitur conjugem, fi eam periculo liberaffet. Cauffa autem proftituendae exftiterat ob Nereidum iram, quarum pulchritudini mater fe praetulerat. Perfecto igitur à Perfeo pollicito, cum fides à Cepheo promiffa effet praeftita, & nuptiarum conjugalium epulis regalibus principes intereffent, [1] Phineus frater, cui Andromeda ante defponfata fuerat, contumeliam fibi exiftimans graviffimam [2] injunctam, quod advenae confanguineus poftpofitus effet, vefcentium animos pugna confudit. Et cum res miferabilis [3] dimicantium ageretur in regia, ac multi ex utraque parte armis, quae cafus obtuliffet, cecidiffent, noviffimè Perfeus, adverfariorum multitudinem [4] pertimens, imperavit, ut è confpectu fui difcederent, caputque Gorgonis extulit: quo vifo, Phineus cum auxiliantibus diriguit in faxum. Nomina autem eorum funt Rhoetus, Atys, Lycabas, Phorbas, Amphimedon, [5] Erithus, Polydaemon, Abaris, Lycetus, Elyces, Phlegyas, Clytus, Idas, Clymenus, Protenor, Hypfeus, Lyncides, Emathion, Chromis, Broteas, Ammon, Ampycus, Iapetides, Pettalus, Lycormas, Pelates, Corythus, Abas, Menaleus, Dorylas, Halcyo-

Ad Lib. V. Fab. I.

1 PHINEUS FRATER] Sic MS. Addunt Micyll. & Venet. *Cephei*. Stultè & contra hiftoriam Raenerius, *Andromedae frater*. Cephei frater fuit, quem *Agenorem* vocat Hyg. Myth. cap. 64. Sed vide quae ibi annotavi. MUNCK.

2 INJUNCTAM] Haec est MS. lectio, quam & Veneta, & Micylliana repraefentant. Non placuit illa Raenerio; nec fanè mihi placet. Tu vide, lector, utrum *fieri*, quod pro eo fubftituit Raenerius, an *inuftam*, quod mihi venit in mentem, tibi magis placeat. MUNCK.

3 DIMICANTIUM] *Vi dimicantium* legit Barth. Adverf. Lib. x. cap. 8. MUNCK.

4 PERTIMENS] Hoc dedit Micyllus. *Praetimens* MS. & Venet. *Timens* Raenerius. MUNCK.

5 ERITHUS] Sic rectè Micyllus. Stultè *Actorides*, *Eritus* Raenerius, quafi diverforum effent vocabula. Atqui Erithum vocat Actoriden poëta à patre Actore. Vide vers. 79. MUNCK.

Ad FAB. II.

6 PERSEUS &c.] Hoc argumentum nec MS. nec

cyoneus, Clytius, Clanis, Celadon, Aſtreus, AEthion, Thoactes, Agyrtes, Molpeus, Ethemon. In lapides autem verſi ſunt Theſcelus, Ampyx, Nileus, Eryx, & Aſtyages. Aconteus autem Perſei miles, dum per inprudentiam dimicans proſpicit Gorgonis ſpeciem, proinde in lapidem ceſſit. Noviſſimè Phineus cum ducentis aliis ſociis diriguit in ſaxum.

Fab. II.

[6] Perſeus Atlantis pronepos, votorum compos, cum conjuge Andromeda Argos patriam ſuam adiit, Proetumque, pulſo Acriſio fratre, ipſius Perſei avo, regnantem, oſtenſo Meduſae capite, in lapidem vertit, avoque licet inmerito (ipſum cum Danae matre arcae inpoſitum in mare projecerat) regnum reſtituit.

Fab. III.

Polydectes rex inſulae Scriphi, ad quam Perſeus cum Danae matre incluſus arca pervenerat, cupiens ablegare [7] arbitrum, ut matre illius liberè potiretur, ad Gorgonis Meduſae reſecandum caput eum miſit; quod ille, Minerva volente, ad Polydecten pertulit, [8] inficiantique laborem operis oſtendit, ac prius ille eo diriguit, quam ſe ulciſceretur.

Fab. IV.

Muſae cum Parnaſſum montem petiſſent adverſis tempeſtatibus, invitatae à Pyreneo, qui Daulida Phocidis urbem incolebat, tecta ſubierunt: qui pulchritudine captus virginum, cum regiam claudi imperaſſet

nec Veneta vel Micylliana agnoſcunt. Nec miror. Eſt enim ad verbum deſcriptum ex Regianis commentariis, & pro Lactantiano à Raenerio nobis obtruſum. Sed illud miror à nemine animadverſum id hactenus. Barthii vero etiam misereri ſubit, ut qui verba Regii, tanquam ſi indubitatè Lactantiana eſſent, ex Hygino illuſtrare inſtituat Adverſ. Lib. x. cap. 5. MUNCK.

Ad FAB. III.

7 ARBITRUM] Non vidit elegantiam locutionis Raenerius, cum pro arbitro nobis *Perſeum* iret ſuppoſitum. Arbiter eſt teſtis & inſpector. Horat. Epod. 5. *O rebus meis Non infideles arbitrae.* Schol. *Teſtes, conſciae, aut praeſentes, ut Salluſt. arbitris procul amotis.* Locus Salluſt. habetur Cat. cap. 20. Vulgatior ſignificatio eſt, quâ arbiter ponitur pro judice. Unde *arbitrium* pro judicio & ſententiâ. Sext. Rufus Breviar. cap. 13. *Lyciam ſupremi regis Apionis arbitrio ſumus aſſequuti.* Lego, *ſupremo*, Teſtamentum intelligit, quod ſupremum arbitrium. MUNCK.

8 INFICIANTIQUE &c.] Revocavi & heic genuinam lectionem ex MS. & Venetâ, rejectis commentis Raenerii. MUNCK.

raffet ad vim inferendam, ne cupiditatem ejus experirentur, in volucres converfae funt: [1] quas ille dum per ardua montium perfequitur, prolapfus altitudine fcopulorum praecipitatus eft, ita ut toto corpore elideretur, vitamque finiret.

Fab. V.

Pieri, qui Macedoniam poffedit, & Euippes novem filiae infolentius dum gloriantur, Mufas in certamina provocarunt cantufque: quarum una carmen exorfa eft, quod gigantes adverfos deos contenderint. Ex quibus Typhoeus terrigena deformitate terruiffet deos compulfos in AEgyptum: ubi Jupiter ob metum in arietem verfus eft, Apollo in corvum, [2] Liber in caprum, Diana in felem, Juno in vaccam, Venus in pifcem. Invicem autem Mufae, cum Cereris laudem ceciniffent, & qualiter Typhoeus AEtnae monti Siciliae fubjectus effet; Pierides victae, [3] in picas funt transfiguratae.

Fab.

Ad FAB. IV.

1 QUAS ILLE DUM &c.] Haec eft lectio MS. quam & Veneta & Micyllus adftruunt, ne quid te moveat audacia Raenerii. MUNCK.

Ad FAB. V.

2 IN CAPRUM] Sic Venet. & MS. non *capram*, ut dederat Raenerius. Antoninus Liberalis in hac fabula cap. 28. Τράγῳ δ' εἰκάσθη Διόνυσος: pro quo Ovidius V. Met. vers. 329. *Proles Semeleia capro.* Certè τράγος Graecorum à Latinis *caper* modo, modo *hircus* vertitur. Notum eft foetorem alarum τράγον dici à Graecis. At illum ut *hircum* Horat. epod. 12. aliique appellant, ita *caprum* Catull. carm. 70. & Ovid. III. Art. immo *capram* etiam Horat. Lib. I. epift. 5. vers. 29. *Sed nimis arcta premunt olidae convivia caprae.* Τράγος erat, qui vitem rodendo putationem hominibus monftravit, ac *hircus* dicitur à Martial. Lib. III. 24. & ab Hygin. Aftron. II. 4. Verum Mythol. cap. 274. *caper*, ut & apud Ovid. Lib. XV. Metam. fab. 2. Lactant. ad V. Theb. Stat. vers. 159. Certè caper eft hircus Virgil. Eclog. VII. cum virum eum gregis facit, & Ovidio, cum ait X. Metam. 327. *Quasque creavit init pecudes caper.* Haec expendant, qui caufam nullam vident, cur τράγον tranftulerit *caprum* Xylander apud Antoninum: certè hinc difcent non folum ἔριφον dici caprum. Quid autem propriè ἔριφος fit, expreffit his verbis in libro de cibor. facult. pag. 17. Simeon Sethi. Οἱ γὰρ τοὺς ἓξ μῆνας ὑπερβαίνοντες, οὐδὲ κυρίως ἔριφοι ἂν κληθεῖεν, ἀλλ' αἶγες. Putavit forte Vir Cl. ignoraffe Xylandrum verficulum illum Martial. Lib. III. ep. 24. *Dum jugulas hircum, factus es ipfe caper.* MUNCK.

3 IN PICAS SUNT TRANSFIGURATAE] Apud Antoninum dicuntur factae κολυμβάς, ἴυγξ, κεγχρὶς, κίσσα, χλωρὶς, ἀκαλανθὶς, νῆσσα, πιπὼ, δρακοντίς. De Iynge digniffimus lectu eft locus apud Tzetzen in Lycophr. pag. 59. ed. Steph. apud quem & pag. 83. legas, Πιπὼ ὄρνεόν ἐστι θαλάσσιον εὐπρεπὲς, καὶ εὐειδὲς. At talis non eft ardea ftellaris. Verum ergo, quod ad cap. 14. ejufdem libelli dixi, piponem aliam effe ab afteriâ. Confer Breulium in Ifidor. p. 842. Cap. 7. omnino legendum, ὡς ὁ ἄνθος τοῦ ἵππου. Vide locum Plinii à me laudatum, & Ariftotel. Hiftor. Animal. Lib. IX. cap. I. Ἄνθος δ' ἵππῳ πολέμιος.

Fab. VI.

Venus indignata, quod & Diana & Proſerpina Cereris filia numen ſuum conjugiaque adſpernarentur, Ditem, qui territus viribus Typhonis, moventis AEtnam, cui ſubjectus à diis erat, cum ab inferis emerſiſſet, inpulit in amorem, ut Proſerpinam, [4] circa Percum lacum Hennae flores legentem cum Minerva atque Dianâ, raperet. Qua capta, cum properanter curru fugeret, à Cyane Nympha, quam dilexerat [5] Anapis amnis, intercedente retardatus eſt. At ille incenſus ira propter moram intercedentis, relicto ſceptro inter ſtagna, diſcuſſit undam, praecepſque mari merſus, [6] Cyanen currui obſiſtentem in liquorem ſui nominis vertit, cujus lacus contiguus Arethuſae videtur.

Fab. VII.

Ceres cum orbem terrarum peragraſſet, requirens filiam Proſerpinam, aeſtu torrida ad caſam cujuſdam anus [7] nomine Miſmes devenit; petitque ab ea, ut ſibi aquam [8] ad conluendum jejunium porrigeret. Quae cum [9] polentatam ei potionem dediſſet, & illa [1] avi-

λέμμ@. ἐξελαύνεἰ γδ ? ἵππον ἐκ ? νομῆς. πόαι γδ ἐπινέμεται ὁ ἄνθ@. MUNCK.

Ad F A B. VI.

4 Circa Percum lacum Hennae] Vide not. Heinſ. ad vers. Naſon. 385. Lib. v. MUNCK.

5 Anapis] Micyll. *Anapus*. recte. Praeterquam quod ab AEliano II. 32. Ἄναπ@ vocatur, quod jam vidit Celeb. P. Burm. ad V. Met. 417. etiam Theocrito Idyll. I. 68. ubi Schol. Ἄναπ@ ποταμὸς ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. Ἄναπ@ δὲ εἴρηται, ὡς ἄνευ πόσεως ὤν, καὶ βληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ μὴ διαβατὸς εἶναι.

6 Cyanen currui obsistentem] Ita repoſui, cum MS. exhiberet, *Cyanenque currui obſiſtentem.* Niſi mavis cum Venetâ *Cyanen, quae currui obſtiterat.* Micyll. *Cyanenque, quae currui obſtiterat.* MUNCK. Pauſanias Lib. II. cap. 36. pag. 198. ait ἀναστρέψας δὲ ἐς τὴν εὐθεῖαν, τόν τε Ἐρασῖνον διαβήσῃ, καὶ ἐπὶ τὸν Χείμαῤῥον ποταμὸν ἀφίξῃ, πλησίον δὲ αὐτοῦ περίβολός ἐστι λίθων. καὶ τὸν Πλούτωνα ἁρπάσαντα, ὡς λέγεται, κόρην τὴν Δήμητρ@, καταβῆναι ταύτῃ φασὶν ἐς τὴν ὑπόγεων νομιζομένην ἀρχήν.

Ad F A B. VII.

7 Nomine Mismes] *Miſme* Raenerius, qui & iſtud gloſſema heic inſercit, *aut, ut alii volunt, Meganira.* Sed *Metanira* ſcribendum eſſet. Vide Heinſ. ad IV. Faſt. vers. 537. *Baubo* eſt Clementi Paraeneſ. pag. 13. MUNCK. Vide Interpr. ad vs. 448.

8 Ad colluendum jejunium] Ita & Veneta cum MS. Forte, *ad ſolvendum jejunium.* Ovid. v. Met. vers. 534. *Quoniam jejunia virgo Solverat.* Raenerius dedit nobis *ad os colluendum.* Hoc habet ex Regianis commentariis. Invenitur & infr. Lib. XIII. fab. 9. *Jejunium polluit.* Sed etiam ibi *ſolvit* reſcripſerim. MUNCK. Cum Celeb. Burmanno juxta Colon. lego *colluendum os porr.* deſumta enim verba ex ipſo Ovidio ſunt.

9 Polentatam potionem] Cyceona. Arnob. Lib. v. *Perducit totum cyceonis laeta liquorem.* Ἀλφίτων κυκεῶνα appellat Euripidis Scholiaſtes ad Oreſt. pag. 209. ed. Steph. ut & Nicandri ad Alexipharm. p. 73. ed. Soter. Hom. Interpres ad Iliad. Λ. 623. Ἔστι δὲ δίψους ἴαμα ὁ κυκεὼν, ἐκ διαφόρων εἰδῶν σκευαζόμεν@. Eadem verba legas apud Etymol. magni aucto-

 rem

[1] avidius biberet, puer quidam ejusdem casae Stelles eam procacius est prosequutus, praedicans aviditatem ejus in bibendo: cujus dea audacia pueri obfensa, in malis partem potionis in eum effudit, fecitque, ut in stellionem converteretur, qui potionem sparsam polentà tergo ostenderet.

Fab. VIII.

Cum Arethusa Nympha Siciliae fontis, qui humo pressus ab Elide fluit, indicavisset Cereri à Dite raptam Proserpinam, & illa ab Jove inpetrasset, si fratris nuptiis contenta non esset, eà lege ab inferis [2] reduceret eam, si nihil ibi gustasset. Quam ob caussam cum judicium fieret, [3] Ascalaphus Orphnes & Acherontis filius [4] ad indicium primus descendit, docuitque eam mali punici granum gustasse: quamobrem in avem bubonem [5] abominandi ominis conversus est. Jupiter autem ex aequo fratri Cererique tribuit, ut partem anni Proserpina apud virum, partem apud matrem ageret.

Fab. IX.

Sirenes Acheloi & Melpomenes Musae filiae, cum Proserpinam raptam

rem in Κυκεών. Adde Hesych. in Κυκειῶ. MUNCK.

1 Avidius biberet] Nam ἐξέπιε κατὰ δίψος τὸ ποτὸν ἀθρῶν, ut est apud Antoninum. Quod esset *totum Cyceonis liquorem*. Mallem tamen ἀθρόως, hoc est, οὐ διαιροῦσα εἰς μικρότατα τὸ πινόμενον, ut ait Theocriti Scholiastes ad Eid. Z. vers. 69. Schol. Homer. ad Iliad. X. vers. 29. Οἱ δὲ ἀθρόως ἐμφορησάμενοι &c. Sed ἀθρῶν adverbialiter accipi potest. Gregor. Nazianz. στίχ. Χεῖλος προσῆλθε, καὶ μ' ἔκλεψεν ἀθρόως. Sed in excerpt. Vet. cod. quae penes me sunt, ἀθρόον. Est autem ἀθρόως πιεῖν, idem quod ἀμυστὶ πιεῖν. Vide Fabrum ad Anacreontem p. 154. Etymol. magni auctorem in 'ΑΜΥΣΤΙ'. Ἀμυστὶ, ἀπνευστὶ πίνειν. οἱ δὲ ἀθρόως. MUNCK

Ad FAB. VIII.

2 Reduceret eam] MS. cum Venetâ & Micyll. *Duceret eam, si nihil gustasset.* MUNCK.

3 Ascalaphus Orphnes et Acherontis &c.] Ita reposui ex conjecturà Nob. Heinsii, quam margini ille libri sui illeverat. Habent alioqui MS. Venet. & Micyll. *Ascalaphus hospes Acherontis* &c. Sed τὸ *hospes* cum vitiosum esse facile vidisset Raenerius, satis putavit, si deleto eo scriberet, *Ascalaphus Acherontis filius.* Sed conjecturam illustris viri cum Naso firmat vers. 539. tum & Apollodorus Lib. I. pag. 13. aliique. MUNCK.

4 Ad indicium] Sic rectè MS. Perperam *judicium* edd. MUNCK.

5 Abominandi ominis] Vide Isidor. Lib. XII. cap. 7. Serv. ad AEn. IV. 462. Senec. Hercul. Fur. vers 687. Ovid. Lib. V. Met. vers. 550. Plin. Lib. X. cap. 12. *Bubo funebris & maximè abominatur, publicis praecipuè auspiciis, deserta incolit, nec tantum desolata, sed dira etiam & inaccessa, noctis monstrum, nec cantu aliquo vocalis, sed gemitu.* MUNCK.

Ad FAB. IX.

6 Impetraverunt] Veneta *impetravissent.* Sed ita scribendum esset cum Micyll. *& à diis novissimè impetravissent* &c. MUNCK.

7 Ad petram Martis] Sic MS. non *maris*, ut editi hactenus. Barth. Advers. Lib. X. cap. 8.

ptam requirerent, neque eam ullo modo poſſent invenire, à diis noviſſimè [6] inpetraverunt, ut verſae in volucres non tantum in terrâ, ſed etiam in mari requiſitam conſequi poſſent. Noviſſimè devenerunt [7] ad petram Martis, quae inminebat proxima pelago. Harum ita fuit fatum, quamdiu earum vox audita non eſſet mortalibus, manerent incolumes. Forte Ulyſſes monitu Circes [8] obturatis auribus praetervectus eſt, tum ſe praecipitaverunt.

Fab. X.

Jupiter ut Cererem placaret, ita diviſit annum, ut Proſerpina partim ad virum, partim ad matrem moraretur. Ergo Ceres ab Arethuſa exigit, ut ſibi originem ſuam exponat. Arethuſa Achaidum Nympharum formoſiſſima cum ab Alpheo amne [9] diligeretur, cuperetque perſequentis inpetum effugere, invocavit Dianam, cujus comes & ſtudii aemula fuerat, laboranti ut ferret auxilium. [10] Objecta itaque ea nube, ne [11] in cupientis conſpectum poſſet venire, tellure rupta, [12] in inſulam AEtnae miſit per obſcurum iter, & [13] in fontem cognominis ſui Ortygium verſam ad ſuperos evocavit. [14] cujus liquori Alpheus amnis infunditur.

Fab.

emendatum it, *noviſſimè Siculi devenerunt ad petram maris.* Adi ipſum. MUNCK.

8 Obturatis auribus] Ita & Hyg. Myth. cap. 125. & 141. Sed nec MS. nec editi ante Raenerium verba iſta agnoſcunt. MUNCK.

Ad FAB. X.

9 Diligeretur] *Perſequeretur* Micyll. & Veneta. Sed alterum eſt in MS. Raenerii nulla heic ratio habenda, ut qui ex ingenio ſuo longè aliam huic fabulae faciem dederit. MUNCK.

10 Objecta itaque ea nube] Veneta, *objectaque ea numini.* Micyll. *objectaque ea nube.* MS. *objecta itaque ea numini.* MUNCK.

11 In conspectum] Ita & Micyllus. Sed Venet. & MS. *in conſpectu.* Id quod facile auctoritate meliorum tueri ſe poteſt. Phaedrus Lib. v. cap. 2. *Quidnam cinaedus ille in conſpectu meo Audet venire?* Ad quem locum Rittershuſium vide & alios. MUNCK.

12 In insulam AEtnae misit] Ita MS. Veneta, *in inſulam AEtnam admiſit.* Sed Micyllus, *in inſulam Ortygiam.* Scripſerim, *in inſulam Ortygiae.* Naſo: *Advehor Ortygiam: quae me cognomine divae Grata meae ſuperas eduxit prima ſub auras.* MUNCK. Pro *AEtnae* legendum *Ortygiae.* Pauſan. Lib. v. cap. VII. p. 390. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλα τοιάδε ἐς τὸν Ἀλφειὸν, ὡς ἀνὴρ εἴη θηρευτής. ἐρασθῆναι δὲ αὐτὸν Ἀρεθούσης. κυνηγετεῖν δὲ καὶ ταύτην. καὶ Ἀρέθουσαν μὲν οὐκ ἀρεσκομένην γήμασθαι περαιωθῆναί φασιν ἐς νῆσον τὴν κατὰ Συρακούσας, καλουμένην δὲ ΟΡΤΥΓΙΑΝ, καὶ ἐνταῦθα ἐξ ἀνθρώπου οἱ ἐλθεῖν πηγήν. Et paullo poſt in fabulae hujus explicatione profert verſus ab Apolline Delphico editos.

Ὀρτυγίη τις κεῖται ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Θρινακίης καθύπερθεν, ἵν' Ἀλφειοῦ στόμα βλύζει,
Μισγόμενον πηγαῖς Εὐρυρείης Ἀρεθούσης.

Adde Schol. Pindari O. Nem. I. 1. & in primis ad Θ. Pyth. II, 12. Φασὶ γὰρ τινες τὸν Ἀλφειὸν ἐρασθῆναι τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ διώξαντα ἄχει τῆς Ὀρτυγίας παύσασθαι.

13 In fontem cognominis sui Ortygium] Sic MS. & Veneta. Sed perperam proculdubio. Lege cum Micyll. *in fontem cognominem ſibi Aretuſam* MUNCK.

14 Cujus liquori Alpheus &c.] Marcellinus Lib. xv. *Alpheus oriens in Arcadiâ, cupidine*

Fab. XI.

Triptolemus à Cerere fruges dividendas adcepit per terras, currumque draconibus junctum cum fecisset, novissimè delatus est in Scythiam, & à Lynco rege exceptus hospitio. Cui cum exposuisset qualiter à deâ esset honoratus, invidia honoris [1] instinctus, dormientem ut interficeret, adgressus est. Dea nuncii sui memor, ut, quem [2] divini honoris dignum habuerat, conservaret, antequam occideretur, hospitem [3] in lyncem feram convertit.

Fabulae Lib. VI.

Fab.

ne fontis Arethusae captus, scindens Ionium mare, ut fabulae ferunt, ad usque amatae confinia progreditur. MUNCK.

Ad FAB. XI.

1 Instinctus] *Instinctus ille* Micyllus, haud paullo concinnius. MUNCK.

2 Divini honoris dignum] Graeca constructio, quam nonnumquam imitati sunt Latini. Vide Celeb. V. P. Burm. ad Phaedri Lib. iv. fab. 20. vs. 3. & Wesseling. Lib. i. Obs. cap. 18.

3 In lyncem feram] Θὼς Graecis ea fera est. Schol. Hom. ad Iliad. N. 103. Ὁ θὼς ζῶον ἄλκιμον καὶ δυσκίνητον. ἔνιοι δὲ παραπλήσιον τῇ ὑαίνῃ. MUNCK.

Ad Lib. VI. Fab. I.

4 Hypaepis] Raener. Heins. *Hypaepis urbe parva genita.* Haud male, quia Ovid. vs. 13. hujus libri ait *parvis habitabat Hypaepis.* De hac urbe praeter scriptores ab aliis citatos agit Pausanias Lib. v. cap. 27. pag. 448. Ἔστι γὰρ Λυδοῖς ἐπίκλησιν Περσικοῖς ἱερὰ, ἔν τε Ἱεροκαισαρείᾳ καλουμένῃ πόλει, καὶ ἐν Ὑπαίποις ἐν ἑκατέρῳ δὲ τῶν ἱερῶν, οἴκημά τε καὶ ἐν τῷ οἰκήματί ἐστιν ἐπὶ βωμοῦ τέφρα. Χρόα δὲ οὐ κατὰ τέφραν ἐστὶν αὐτῇ τὴν ἄλλην. ἐσελθὼν δὲ ἐς τὸ οἴκημα ἀνὴρ μάγος, καὶ ξύλα ἐπιφορήσας αὖα ἐπὶ τὸν βωμὸν, πρῶτα μὲν τιάραν ἐπέθετο ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, δεύτερα δὲ ἐπίκλησιν, ὅτου δὴ θεῶν ἐπᾴδει βάρβαρα καὶ οὐδαμῶς συνετὰ Ἕλλησιν· ἐπᾴδει δὲ ἐπιλεγόμενος ἐκ βιβλίου. ἄνευ δὲ δὴ πυρὸς ἀνάγκη πᾶσα ἀφθῆναι τὰ ξύλα, καὶ περιφανῆ φλόγα ἐξ αὐτῶν ἐκλάμψαι.

5 Festis diebus] Sic & Veneta & MS. Perperam Micyll. *istis diebus.* Raenerius utramque vocem omisit. MUNCK.

6 Elocuta est] Horat. Lib. iii. Od. 3. *Gratum elocuta consiliantibus Junone divis.* Minucius Felix Octavio : *Non eloquimur magna, sed vivimus.* Ad eundem modum *edicere* pro *dicere* frequenter usurparunt deterioris aetatis scriptores. Vide annotata à nobis ad ista Fulgentii, *unde idolum tractum sit, edicamus* : quibus addas licet & illa. Episcop. Galat. Epistol. ad Leonem : *Episcopi, qui suâ dignitate depositi videbantur, sic edocuerunt.* Junilius in Praefat. ad Primasi :

Fab. I.

Arachne Lydia, Idmonis filia, cujus mater genita[4] Hypaepis ſtudio lanificii famam quaeſierat, cum materna induſtria cunctas praeceſſiſſet in opere faciendo[5] feſtis diebus inſolentius gloriabunda, quam mortalem decuit,[6] elocuta eſt. Nam Minervam, à qua docta fuerat, in certamen provocavit. Quae in anum verſa, in hoc ad eam venerat, ut ejus audaciae inpetum[7] odio futurum compeſceret. Quam cum[8] in certaminis propoſito vidiſſet permanentem, reverſa in ſuam ſpeciem,[9] opere propoſito, in certamen deſcendit; & ſingula, quae ſequuntur, inſeruerunt telae: prior Minerva, dehinc Arachne.

Quae in Minervae telá picta.

Minerva incipit. Itaque telae ſuae intexuit[10] contentionem Athenarum inter ſe Neptunumque habitam; qui lacu ſalſo in arce edito ſuam poſſeſſionem vindicabat: ipſa oliva arbore à ſe inventa. Item Rhodopen Threiciam & AEmum, qui pari inſania[11] amore conjugii Jovis ac Junonis abuſi erant nominibus, in montes transfiguratos.[12] Item Pygantem caſu ab Junone in gruem verſam. Item Antigo-

maſi: *Quantum noſtra puſillanimitas ediſcere potuit.* Sex. Rufus Praefat. *Res geſtas ſignabo, non eloquar.* Schol. Horat. Lib. III. Od. 19. *Quod Romanis Graecas hiſtorias, nec ad propoſitum pertinentes, potius eloquatur* &c. MUNCK.

7 ODIO FUTURUM] Haec eſt lectio Micyllianae editionis. Venet. & MS. *otio futurum.* Legerim, *exitio futurum.* Raenerius duas iſtas voces omittit. Sed omittere ille frequenter ſolet, vel pro lubitu refingere, quicquid non capit, vel ad ſtomachum ejus non facit. MUNCK.

8 IN CERTAMINIS PROPOSITO] Veneta & Micylliana, *in certamine*, inductâ voce poſteriori. MS. *in certamine propoſitum.* MUNCK.

9 OPERE PROPOSITO] Colon. *poſito* quod praefert Celeb. P. Burm.

10 CONTENTIONEM ATHENARUM] Micyllus, *contentionem de urbe Athenarum.* MUNCK.

11 AMORE CONJUGII] *Et amore* Veneta & Raenerius. Sed nec Veneta, nec MSS. 2. copulam iſtam agnoſcunt. MUNCK. De monte Haemo varia proferunt. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 428. Ὁ Αἷμος, ὃς καὶ ἑτέρως Αἶμον λέγεται ἀπό τινος Αἵμου βασιλέως Σκυθῶν. (Quem Aquilonis & Orithyiae filium facit Stephanus Byz.) Θρᾴκιόν ἐστιν ὄρος. *AEmum* ſive *Haemum* Martis filium vocat Philoſtratus Heroic. cap. 11. §. 15. & ejus famam eſſe celebrem ait. Apollodorus Lib. I. cap. 6. §. 3. de pugna Jovis & Typhonis: ἧκεν εἰς Θρᾴκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἷμον, ὅλα ἔβαλλεν ὄρη. Τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠθουμένων, πολὺ ἐπὶ τοῦ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα. Καί φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἷμον. Aliam monti originem dat Jac. Nic. Loenſis Lib. xx. Epiphyll. cap. 22. Plutarchum de Fluminibus ſecutus, quem etiam ad partes vocat Micyllus ad Ovid. VI. M. 87.

12 ITEM PYGANTEM CASU &c.] Sic MSS. 2. Veneta: *Pygantes caſu ab Junone in gruem verſa eſt.* Micyll. *Pygmaeae quoque caſum addit, quae ab Junone in gruem verſa eſt.* Raenerius cum MSS. facit, niſi quod τὸ *caſu* omittit. Scilicet minus id ei quadrare heic eſſe viſum. Forte *pari caſu* ſcripſerat auctor. Etiam pro *Pygantem* reſcripſerim *Pygmaeam* vel *Pygmaeam matrem.* Certè non *Pygas* Pygmaea illa mater, ſed *OEnoë* fuit dicta, auctore Anton. Liberal. cap. 16. vel *Gerana*, ut vult AElianus in de Animal. Lib. XV. cap. 29. Legas eandem fabulam apud Athenaeum Lib. IX. cap. 11. MUNCK.

tigonen Laomedontis filiam, [1] quae cum Jove coiſſet, [2] ob admiſſum Juno eam transfiguravit in ciconiam. Item Cinyrae regis Aſſyriorum praeterea filias ob inſolentiam ab eadem dea in graduum templi ſui lapidem mutatas; per quae exempla [3] frangi poſſet de Minervae numine; [4] finemque operis ſui explicuit. Is modus eſt, & facit arbore finem ſua.

Quae in Arachnes telâ picta.

Arachne autem, ut videretur per opera reſpondiſſe [5] contentioni, telae ſuae intexuit Jovem in taurum verſum ob Europae amorem. Eumdem fecit in aquilam converſum, ut comprimeret Aſterien. Eumdem in olorem, ut Ledam Theſtii filiam comprimeret. Eumdem in Satyrum, ut [6] Nycteida Nyctei filiam comprimeret. Eumdem in Amphitryona, ut Alcmenam Electryonis filiam comprimeret. Eumdem in aurum, ut Danaen Acriſii filiam comprimeret: in ignem, ut Aſopidam. Duo ſenſus iſti [7] in uno verſu continentur. Eumdem in paſtorem, ut Mnemoſynen comprimeret: in ſerpentem, ut Deoidam. Et hi duo ſenſus in unum verſum veniunt. Neptuni etiam cupiditatem

1 Quae cum Jove coisset &c.] Haec lectio eſt è codice Florentino, ſed ἀνακόλουθον facit orationem, niſi ſcribas, *quae quum cum Jove*. Neapolitanus codex habuit, *quia cum* &c. Forte, *quam quia cum Jove* &c. Sed. τὸ *cum* proximè ſequens induxerim cum Micyllo. MUNCK.

2 Ob admissum] Latiniſſimè dictum eſt. Sext. Rufus Brev. cap. 19. *Ad ſatisfactionem tam audacis admiſſi.* Ovid. II. μαζειο'εχνίας vers. 381. *Conjugis admiſſum violataque jura mariti.* Heroid. Epiſt. XI. 381. *Admiſſi memores ſed tamen eſſe mei.* & vers. 110. *Ah miſer admiſſo plectitur ille meo.* Epiſt. XVI. 45. *Matris in admiſſo falſâ ſub imagine luſae.* Metam. XI. vers. 380. *Sed memor admiſſi Nereida colligit orbam* &c. Reſcript. Dioclet. in Collat. Leg. Moſ. *Quod ex admiſſi diſcrimine ſuſtinet.* Reſcript. Divi Pii: *Sciet me admiſſum* [illegible]. Paullus Recept. Sent. Lib. I. Tit. 5. *Pro qualitate admiſſi plectuntur.* Raenerio tamen probare ſe iſta Latinitas non potuit, qui inde fecit *admiſſum ſcelus.* Oblitus ergo erat etiam Lib. VIII. fab. 6 legi, *ob admiſſum praecipitavit in pelagus.* & Lib. XI. fab. 9. *Ne ultra perſequeretur admiſſum.* Intelligi *crimen* debet, quod addit Ovid. Am. II. 7. *Me non admiſſi criminis eſſe reum.* Vel *facinus.* Salvian. de Provid. Lib. I. *Poſt facinus admiſſum Dei ſermone contentus.* MUNCK. Vide me ad Nepot. Epam. cap. 6. J. Caeſar. L. IV. B. G. cap. 25. *Ne tantum dedecus admitteretur.* Fabulam docet etiam Servius a Celeb. P. Burmanno editus ad Virgil. II. Georgic. 320. quem jam adduxit ad vs. 93. hujus Ovidianae Fabulae.

3 Frangi posset de Minervae numine] Ita & Veneta ac Raenerius. Nec aliter MSS. 2. Micyllus dedit, *frangi poſſet, deque Minervae numine certior fieri.* Quae ſapiunt interpolationem. MUNCK.

4 Finemque operis sui &c.] Haec eſt lectio MSS. 2. & Venetae. nec placet tamen admodum. Concinnius Micylliana, *finemque operi ſuo arborem ſuam olivam impoſuit.* Forte ſcripſerat, *finemque operis ſui explicuit arbore ſuâ.* Reliqua certè à gloſſatore aliquo videntur addita eſſe ex illo Naſoniano verſu: *Is modus eſt: operiſque ſuâ facit arbore finem.* MUNCK.

5 Contentioni] Ita repoſui ex Micyllianâ. MS. & Veneta praeferunt *contentionem.* Raenerius pro iſtâ voce dedit nobis *ſequentia.* MUNCK.

6 Nycteida Nyctei filiam] Ita quidem cum MS. etiam & Veneta & Micylliana. Sed per-

tem [8] inſerit, ita ut doceret, eum in juvencum eſſe mutatum, ut AEoli filiam ſtupraret: in amnem Enipeum, ut [9] AEoli uxorem; in arietem, ut Biſaltidam comprimeret. Hi tres ſenſus in tribus verſibus aliter cadere non poſſunt. Eumdem in equum, ut Cererem; [10] in volucrem, ut Gorgonam Meduſam, ex qua equus Pegaſus [11] proditur fuiſſe; in Delphinum, ut Melantho. Hi ſenſus continentur in tribus verſibus. Apollinis praeterea [12] in eadem contentione amoris furta [13] intexuit, indicans eum in accipitrem, interdum in leonem fuiſſe converſum; alias in paſtorem, ut Iſſen Macarei filiam comprimeret. Liberum patrem quoque in uvam verſum, ut Erigonen comprimeret. Saturnum praeterea in equum verſum, ut Phillyram Oceani filiam, ex quâ Chironem Centaurum dicitur procreaſſe.

Fab. II.

Poſtquam Arachne, ordinata tela, contumelioſè à dea [14] percuſſa eſſet, ſuſpendio ſe adfecit. Sed in ultimo caſu, propter ſtudium, quod à deâ adceperat, in araneam verſa eſt, ut opere inutili nullum [15] ſui effectum capere poſſet. Plura vero opera Arachnes poëta retulit

perperam. Antiope fuit dicta Nyctei filia: quam *Nycteida* appellat Naſo, ut ab Antiope Aſopi filia diſtinguat. Vide notas noſtras ad Hyg. Mythol. cap. 7. Propert. Lib. I. Eleg. IV. *Tu licet Antiopae formam Nycteidos* &c. MUNCK.

7 In uno versu continentur] *In unum verſum* MS. & Veneta. Verum quae de ſenſibus inculcantur identidem, qui quot verſibus contineantur, ea exiſtimo omnia à gloſſatore aliquo orta. Certè in Micyllianâ non comparent. Confer quae dicemus ad fab. 26. Lib. VII. MUNCK.

8 Inserit] Ita Veneta & Micylliana. MS. *infert*. MUNCK.

9 AEoli uxorem] Ita Micyllus. Sed MS. & Venet. *AEoliam*. Raenerius, *Iphimediam, ex quâ nati Aloidae*. Non amo tam liberales correctores. Suffeciſſet *Iphimediam*. Vide Hygin. Myth. cap. 28. MUNCK.

10 In volucrem] *In equum volucrem* Raenerius. Perperam. Vid. Heinſ. notas ad Metam. Ovid. pag. 132. Addo ejus obſervatis Tzetzae locum in Lycophr. p. 30. ubi inter alias cauſas, cur Erinnys dicatur Ceres, hanc affert, *ὅτι Ἐρινύϊ ὁμοιωθεῖσα μίγνυται Ποσειδῶνι, καὶ γεννᾷ τὸν Ἀρείονα ἵππον*. MUNCK. De equo Arione Cereris & Neptuni gnato, qui ab Antimacho Terrae filius vocatur, videndi Pauſan. Lib. VIII. cap. 25. p. 650, 651. Lact. ad Statii VI. Theb. 300. & Jac. Nic. Loenſis II. Epiphyll. 6.

11 Proditur fuisse] *Proditur natus* Raenerius. Sed alterum cum MS. adſtruunt Veneta & Micylliana. MUNCK.

12 In eadem contentione] Etiam heic cum MS. faciunt Veneta & Micylliana. Sed Raenerius, *in eadem tela*. MUNCK.

13 Intexuit] *Intexuit reddita* codex Neapolitanus & Veneta. *indicat* pro *indicans* cod. Florentinus. MUNCK.

Ad FAB. II.

14 Percussa esset] Codex. Neap. *compulſa eſſet*, & *poſtque*, pro *poſtquam*. Videtur velle, *poſtque Arachne, ordinatâ telâ, contumelioſè à deâ cum pulſa eſſet*. Veneta, *cum contumelioſè à deâ pulſa eſſet*. MUNCK. Pro *ordinata* Raenerii Heinſius *ordita*, teſte celeb. Burmanno.

15 Sui effectum] Hoc eſt, *utilitatem*. Marcellin. Lib. XIV. *Abſque ullo egreſſus effectu, deinde tabeſcebat immobilis*. MUNCK.

tulit fuiffe, quam Minervae; ut hanc fcientia artis, quae [1] potior eft, illam labore contendiffe demonftraret.

Fab. III.

[2] Niobe Tantali Sipylo Lydiae orta, [3] ob infolentiam Apollinis ac Dianae numen experta eft. Nam ex Amphione feptem filiis totidemque virginibus editis dum comitata gauderet, & quodam tempore Manto Tirefiae filia [4] refponfo monuiffet Thebanos, ut Latonae [5] & liberis ejus per preces thura redderent, fola exftitit, quae facrificio intereffe noluerit, praedicans potiorem fe numine deae ac liberis ejus effe. [6] Itaque oratione inftincta Latona, quefta cum filiis, quod fuarum injuriarum ultores non exifterent. Confeftim itaque Apollo & Diana, tecti nubibus, ut praeceperat genitrix, Thebas venerunt,

1 Potior est] *Potentior eft* Flor. codex. *Potentiorem* Neapolitanus. MUNCK.

Ad FAB. III.

2 Niobe Tantali] Non dubitavi hoc reponere ex MS. & Venetâ. Elegans Graecifmus eft, quem foedis gloffematis deformarat Raenerius. Etiam infr. Lib. VII. fab. 27. *Cephalus Deionis* & Lib. X. 5. *Hyacinthus Amyclae* reftituimus huic fcriptori. Servius ad AEn. X. vers. 167. *Clufius Tyrrheni, five Telemachus Ulyxis.* Confer, quae fcripfi ad Hyg. Mythol. cap. 14. & 81. Non diffimilis & ille Hellenifmus Anacreontis Od. 20. Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη. & Antonini Liberal. cap. 22. Ἡ δεῖνα τοῦ Σπερχείου. *Quaedam ex Sperchii filiabus.* Ita enim explicari omnino locus ille debet. MUNCK. Sic Strabo Lib. XVII. pag. 1146. Ὁ Φιλοπάτωρ ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, fcil. [illegible] quod rejicere non debuerat Palmerius. Adde quae ad Hygini fab. 81. notavi. Nofter ad verbum e Graecis quemdam defcripfit. fic enim Paufanias ait Lib. VIII. cap. 36. pag. 601. Οὕτω [illegible] Ταντάλου Νιόβ[illegible]

3 Ob insolentiam Apollinis &c.] Cod. Neap. *Ob infolentiam par Apollinis* &c. Ἴσως, *Ob infolentiam parem.* Supr. fab. 1. *Qui pari infania* &c. MUNCK.

4 Responso monuisset] Propriè de vatibus dicitur *refpondere.* Vide fupr. fab. 5. Lib. III. Julius Obfequens cap. 87. *Vates protenderunt Graeciae fore exitium.* Legerim, *refponderunt.* In eodem capite corrupta & ifta, *Romae in agro Cortafi lacte pluit.* Refcribo, *in Graecoftafi.* Graecoftafis locus Romae fuit, cujus idem fcriptor facit cap. 83. & 31. mentionem. Quamobrem mendam tam obviam miror non vidiffe Cl. Schefferum. Depravata & illa: *Terracinae fereno navis velum fulmine exanimatum, in aquas dejectum.* Lege, *navalem fulmen exanimavit in aquas dejectum.* Sic habes cap. 80. *Navales plerofque exanimavit.* MUNCK.

5 Et liberis] *Filiis* MS. Denominatio facta ergo à potiori. MUNCK.

6 Itaque oratione] Vel *qua oratione* fcribendum, vel legendum cum Micyllo, *itaque oratione hac.* MUNCK.

7 Ismenus] *Ifmenos* MSS. 2. & mox *Tantalos* alter. MUNCK.

8 Alphenor] *Archenor* Flor. codex. & Veneta. Vide annotata à nobis ad Hygin. Myth. cap. XI. MUNCK.

9 Decessit] *Diriguit* MS. cum Venetâ ac Micyllianâ. Sed quid τῷ *vita*, quod poft *affecit* exhibet cum MS. Venet. tum faciendum? Omittit illud Micyllus. Forte, *Victa noviffimè. Niobe flens diriguit.* MUNCK.

Ad FAB. IV.

10 Latona Coei filia] Vide, quae dixi ad Praefat. Hygin. pag. 10. Quibus adde Paufan. Lib. IV. cap. 33. p. 363.

11 Nulla eam errantem r. r.] Omnes regiones, quae Latonam gravidam recipere detrectarunt, gravibus fuppliciis ab Apolline poftea ac Diana fuiffe adfectas ajunt. Vide Paufan. Lib. VIII. cap. 53. pag. 706.

12 In

nerunt, ac Niobes filios, cum in campo equis exercerentur, sagittis necaverunt. Quorum nomina haec sunt, [7] Ismenus, Sipylus, Phaedimus, Tantalus, [8] Alphenor, Damasichton, Ilioneus. Pater Amphion post necem filiorum ferro se interfecit. Nec minor violentia desiit esse Niobes: quod Diana indignè tulit. Nam virgines pari calamitate adfecit. Vita novissimè Niobe flens [9] decessit, turbineque ventorum in patriam Sipylum delata est, cessitque in silicem voluntate Apollinis & Dianae.

Fab. IV.

[10] Latona Coei filia, cum Junonis ira ob adulterium ex Jove conceptos Apollinem & Dianam parere non posset, & [11] nulla eam errantem regio reciperet, novissimè venit [12] in Lyciam, & cum ex ardore

12 IN LYCIAM VENIT] Antoninus Liberalis, qui paullo aliter hanc fabulam narrat, cap. 35. *Λητὼ ἐπεὶ ἔτεκεν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἐν Ἀστερίᾳ τῇ νήσῳ, ἀφίκετο εἰς Λυκίαν* &c. Lyciam tum appellatam vult eam regionem à lupis, qui deae se viae duces praebuissent. *Λύκοι δὲ*, inquit, *συναντώμενοι καὶ σαίνοντες ὑφηγήσαντο τὴν ὁδόν.* Iterum monendum mihi *τὸ σαίνειν* latius patere, quam quidam rentur. Leonibus etiam illud tribuit Tzetzes ad Lycophr. pag. 131. ed. Steph. *Εἶδον ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους καὶ λέοντας ἡμέρους, σαίνοντας αὐτοὺς ταῖς οὐραῖς.* Hieronymus in vitâ Paulli Eremitae: *Et illi* (leones) *directo cursu ad cadaver beati senis substiterunt, adulantibusque caudis circa ejus pedes accubuere.* Nimirum *σαίνειν* proprie est cauda adulari: quaecunque ergo animalia facere hoc consuevere, *σαίνειν* dicuntur. Apollon. I. Argon. vers. 1144.

Θῆρες δ' εἰλυοὺς τε καὶ ξυλόχους τε λιπόντες,
Οὐρῇσιν σαίνοντες ἐπήλυθον.

Caeterum quod Lyciam *Τελμιλίδα* dictam ibidem affirmat Liberalis, id contactum vitio est. Legendum omnino *Τρεμιλίδα*. Incolas *Τρεμιλεῖς* & *Τρεμίλας* appellatos dicit Stephanus. Perperam ergo *Τερμίλους* vocatos ait Eustathius ad Dionys. pag. 113. ed. Steph. Corrige ex Stephano. MUNCK. Proprie tamen verbum *σαίνειν* de canibus dicitur. Unde Aristophanes in Equitibus vs. 1028.

Φράζευ Ἐρεχθεΐδη κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν,
Ὃς κέρκῳ σαίνων, ὁπόταν δειπνῇς.

Schol. ait. *Τῇ οὐρᾷ σαίνων, οἷον ὑποτρέχων καὶ κολακεύων. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν.*

Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

Consule Celeb. Virum J. Alberti ad Gloss. Graec. in S. N. F. L. pag. 147. quamquam de omnibus animalibus cauda adulantibus sumi posse, & a veteribus adhibitum esse per metaphoram a canibus desumtam, haud negem. Sic in tralatitia notione de quacumque re, cujus adspectus nos juvat, usurpatur. ut ab Euripide in Hippol. vs. 862.

Καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
Τῆς οὐκ ἔτ' οὔσης τῆσδε προσσαίνουσί με.

Et in Rheso vs. 55.

Σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.

Licet primo ab hominibus ad res inanimatas transierit, ut apud Pindar. O. Pyth. II. 151.

Σαίνων ποτὶ πάντας ἄγαν,
Πάγχυ διαπλέκει.

De Lycia, quae ex Antonino Liberali profert Munckerus, contraria sunt iis, quae de nominis origine docet Herodotus Lib. I. cap. 173. & Pausanias, qui Herodotum diligentissime, (id quod patet ex Lib. II. c. 30. pag. 181.) perlegit, Lib. I. cap. 19. pag. 44. 45. & L. VII. c. 3. p. 529. ubi pag. 44. pro *Λυκίας τοῦ Πανδίονος* ex Herodoto legendum est *Λύκου τοῦ Πανδίονος*. quomodo & ab eodem Pausania vocatur Lib. IV. cap. 2. p. 283. & cap. 20. p. 328. nec non Stephano Byzantino.

dore aestus ac longitudine viae sitim sedare vellet, ab iis, qui ulvam & juncum secundum lacum legerent, prohibita est propius adcedere. Quamobrem ira incensa, digrediens petiit à deis, ut numquam adcolae [1] stagno carerent. Auditis itaque precibus ejus, Jupiter agricolas in speciem ranarum transformavit.

Fab. V.

Satyrus nomine Marsyas, dum cum Apolline tibiis contendit (quas Minerva invenisse proditur) [2] pro audacia, quod deo cedendum non putaret, suspensus [3] ac cute nudatus est. Quem Nymphae ac Satyri, caeterique ruris incolae fletu prosecuti sunt, quod ejus cantu carituri essent, ita ut ex lacrymis eorum flumen increverit, quod ejus nomine [4] in Phrygia Marsyas à [5] prioribus nostris nuncupari videtur.

Fab. VI.

Tantalus epulis Jovis cum interesset, & cum vellet experiri, an futura prospiceret, invitato ad epulas, Pelopem [6] nothum ex filiis interemit, visceraque ejus reliquis dapibus inmiscuit. Quo pro merito punito, misericordia deorum, qui convivii participes fuerant, par-

1 Stagno carerent] Vide Barth. Adv. Lib. x. cap. 8. MUNCK.

Ad FAB. V.

2 Pro audacia] Sic MS. Editi, quos videre mihi contigit, *per audaciam.* Sed *pro audacia* idem est, quod *propter audaciam.* Epiphanius Histor. Tripart. Lib. ix. pag. 522. ed. Rhen. *Alios, qui pro pane veniebant, alios, qui illuc pro libidinis turpitudine veniebant.* Schol. Horat. ad Lib. iv. Od. 12. *Pro stupro sororis ad vindictam.* Vet. Interpr. I. Reg. cap. xv. 23. *Pro eo ergo, quod abjecisti sermonem domini* &c. Eclef. xii. 14. *Pro omni errato adducet Deus in judicium.* Licinius Ruffinus Collat. Leg. Tit. vi. *Pro ignorantiâ juris videntur admissa.* Salvian. de Provid. Lib. i. *Nec pro praesentibus supplicamus.* Sex. Rufus Brev. cap. 4. *In Africam pro defensione Siculorum Romana transmissa* &c. Cap. 24. *Pro quâ admiratione Persae superiores esse Romanos confessi sunt.* Immo nec classici scriptores loqui ita dubitarunt. Consule illos, qui de Particulis linguae Latinae scripserunt. MUNCK.

3 Ac cute nudatus est] MS. Venet. ac Micyll. *A cute nudatus est tergore.* Lege, *à Scythe*, vel, *ac à Scythe nudatus est tergore.* Vide quae annotata sunt nobis ad Hyg. Myth. cap. 165. MUNCK.

4 In Phrygia Marsyas] Vibius Sequester: *Marsias Phrygiae urbis Celene.* Leg. *Celaenarum*, & confer quae scripsi ad Hyg. Myth. cap. 165. MUNCK.

5 Prioribus nostris] H. e. majoribus. Consule Barth. Advers. Lib. x. cap. 8. MUNCK.

Ad FAB. VI.

6 Nothum] Ita rescripsi ex Venetâ & Micyllianâ, cum *notum* praeferret MS. Consule Hyg. Mythol. cap. 83. & quae ibi annotamus. R[illegible] illegitime haec pervertit. MUNCK. Pelopis parentes varie memorantur ab antiquis. Tantali & Euryanassae filius vocatur a Plutarcho, quem citavi ad Hygini fab. 82. Pausanias Lib. iv. cap. 13. pag. 408. adpellat Pistenen Pelopis matrem. Serv. ad viii. AEn. 130. *Atlas complures habuit filios: sed de Lino PELOPEM* genuit:

partes viſcerum Pelopis compoſuerunt, & humerus, qui defuerat, [7] de ebore effectus eſt.

Fab. VII.

Tereus Martis filius, cum auxilia multis regibus ferret, Pandioni quoque Athenis regnanti, cum à proximis civitatibus obpugnaretur, non defuit. Quamobrem filiam ſuam Procnen illi [8] in matrimonium dedit. Quae deportata in mariti regnum, cum ex intercapedine ſororem Philomelam deſideraret, petiit à Tereo, ut proficiſceretur Athenas, ſororem ſibi ad ſolenne ſacrificium ut adduceret. Qui ut Athenas pervenit, ſoceri uſus hoſpitio in Philomelae incidit amorem. quam ſecum digreſſus mandato conjugis duxit in Thraciam, [9] & ſtabulis clauſit, ut ſine cujuſquam ſubſpicione ad eam ſaepius commearet. Ac ne eloqui commiſſa poſſet, [10] linguam truncavit, & conjugi ementitus eſt: dixit enim ſororem ejus interiiſſe. At Philomela ea, quae lingua prodere non poterat, [11] veſti intexuit notis literarum, quam uni dedit perferendam ſorori. Qua inſpecta illa, cum conjugis libidinem, caſumque germanae comperiſſet, [12] conſtituit ſacra celebrare Libero patri, & more bacchantis ad ſtabula venit, ſororemque raptam in regiam duxit. Filium Ityn interemit, ac dapibus

genuit: is Atreum: Atreus Agamemnonem & Menelaum. Ab hoc Pelope nomen habuit is, de quo Pauſan. Lib. II. cap. 16. pag. 147. Ἕτερον δέ ἐστιν Ἀγαμέμνονος. τὸ δὲ Εὐρυμέδοντος τοῦ ἡνιόχου, καὶ Τελεδάμου τὸ αὐτὸ καὶ ΠΕΛΟΠΟΣ (τούτους γὰρ τεκεῖν διδύμους Κασσάνδραν φασί. νηπίους δὲ ἔτι ὄντας, ἐπικατέσφαξε τοῖς γονεῦσιν Αἴγισθος.) Scholiaſtes Pindari Olymp. Od. III. 41. Saturnium vocari dicit ab avia paterna Plutone Saturni filia. Sed qui de ejus matre tacet. Ceterum vox *viſcera* proprie adhibetur a noſtro Lactantio pro *carne*. Serv. ad III. AEn. vs. 622. *Viſcera proprie carnes ſunt.* & ad I. AEn. 215. *Viſcera non tantum inteſtina dicimus, ſed quidquid ſub corio eſt: ut in Albano Latinis viſceratio dabatur, id eſt, caro.*

7 De ebore effectus est] *Suffectus eſt* Barth. Adverſ. Lib. x. cap. 8. MUNCK.

Ad FAB. VII.

8 In matrimonium dedit] *In matrimonio* cod. Neap. ut & mox *regno*, pro *regnum*. MUNCK.

9 Et stabulis clausit] Ita MS. cum Venetâ. Micyllus una voce auctius, *& corruptam ſtabulis clauſit.* Raenerius multo liberalius, ut ſolet, *ſtabulis autem ſuis violatam clauſit.* MUNCK.

10 Linguam truncavit] Ita cum MS. Veneta quoque ac Micyll. Raenerius, *Linguam, ne commiſſa eloqui poſſet, ei truncavit.* Si quid mutandum ſit, legerim, *linguâ eam truncavit.* Verum nihil neceſſe eſt. Juſtin. Lib. XI. cap. 14. *Poenam truncatâ corporis parte tulerant.* MUNCK.

11 Vesti intexuit] *Veſte* MS. ut & fab. 10. Lib. v. *Cujus liquore Alpheus amnis infunditur.* E & I perquam facile inter ſe à librariis permutantur. Factum id etiam Catull. carm. 30. *Ut iſta voſtra diffututa mentula Ducenties comiſſet aut trecenties?* Lege *comeſſet* h. e. comederet. Ita flagitant cum antiquitus editi, tum & ratio ipſa Latinitatis. Neque enim *comiſſare*, ſed *comedere* trecenties rectè dixeris. Martial. Lib. v. 70. *O quanta eſt gula centiês comeſſe!* MUNCK.

12 Constituit sacra celebrare] MS. *Conſtituit itaque ſacra* &c. Vide ſupr. ad Lib. I. fab. 7. MUNCK.

bus inmiſcuit. Quibus expletus Tereus, filium cum deſideraret Ityn, caput noviſſime in ejus ſinum abjecerunt Itys, dicentes, Intus habes, quem deſideras. Tereus cum intellexiſſet ſcelus ſcelere ultum eſſe, conjugem & ſororem conjugis dum perſequitur, deorum voluntate verſi ſunt in aves; Procne in hirundinem, Philomela in luſciniam, Tereus in epopem, Itys in Phaſianum. Pandion dolore natarum [1] tactus, [2] caruit vita, regnumque ejus filius Erechtheus poſſedit.

Fab. VIII.

Aquilo cum Orithyiam Erechthei filiam diligeret, neque ullis precibus à parentibus puellae inpetrare potuiſſet, ut ſe in adfinitatem reciperent, viribus uſus ſuis, Athenas advenit, & puellam raptam in Thraciam pertulit, ibique gravidam fecit: ex qua geminos [3] Zeten & Calain procreavit: quorum humeris alae volucrum increverunt, per quas parentis imaginem referrent.

Fabu-

1 Tactus] Sic habuit codex Flor. Sed Racn. *actus.* Micyll. *fractus.* id quod magis arridet. Caeterum fabulam hanc aliter narrant Anton. Liberal. cap. XI. Hom. Schol. ad Odyſſ. T. 518. & Euſtath. p. 710. ed. Baſ. Pandarei filiam faciunt Aëdona. Erat autem is Pandareus Meropis filius, Μιλήσιος τὸ γένος, ut ad vers. 66. Od. Y. notat interpres. In Antonino corrupta hactenus partim, partim malè intellecta illa: Καὶ Πολύτεχνος μὲν ὀλίγον ἔτι δίφρον ἁρμάτειον ἐξεποίησε, Ἀηδὼν δὲ τὸν ἱστὸν ἐξύφηνε, καὶ συνέθεντο εἰς ἀλλήλους, ὅπως ἂν τάχιον ἀνυσθῇ τὸ ἔργον, τῦτῳ θεράπαιναν παρὰ τῦ ἑτέρυ δῦναι. Δίφρον ἁρμάτειον *ſellam curulem* transferunt interpretes. Perperam omnino. Δίφρος ἁρμάτειος eſt idem, qui δίφρος abſolutè dicitur ſaepenumero. Is autem ſimpliciter pro curru ſive ἅρματι ponitur interdum, interdum ἅρματι opponitur, denotatque *bigam*, ut ita loquar cum Statio. Doceo ex Scholiaſte Ariſtophanis ad Νεφ. Act. I. ſc. I. pag. 123. Ξυνωρὶς δὲ τὸ μὴ πλῆρες ἅρμα, ἀλλ' ἐκ δυοῖν ἵππων συνεστὸς, ὃ νῦν δίφρον καλῦμεν. Schol. Pind. Hippoth. Nem. Ἦν δὲ, inquit, γυμνικὸς καὶ ἱππικὸς, ὄχι δίφρος, ὐδὲ κέλης. Hinc ergo, ut diverſa, ξεστὸν δίφρον καὶ ἅρματα πυκνοχάλινα memorantur à Pindaro Pyth. Od. 2. Chariſius apud Schott. Obſerv. Lib. I. cap. 14. *Bigae*, δίφρος. Curulis ſella poſſet verti tamen. Nam proprie δίφρος fuit, ut docet Ariſtophanis Scholiaſtes in Nub. p. 134. τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ οἱ ἡνίοχοι ἐφεστῶτες ἐλαύνυσιν. Haec addenda erant illis, quae pridem ad illum locum obſervavi. Deinde pro ὅπως legendum eſſe ὅτῳ cum τὸ τύτῳ, quod ſequitur, evincit, tum ſententia ipſa poſtulat: pacti ſunt, ut ei, qui prius ſuum opus abſolviſſet, alter famulam daret. Sed iſtam conjecturam ut probabiliorem redderem, τὸ ἂν ſuſtuli. Falſum hoc. Nec in mentem fuit, nec verbum eâ de re feci. Et cur tollerem, cum planè venuſtè heic ponatur? Schol. Hom. ad Iliad. B. 196. Ηὔξατο ποτὲ, ὅ, τι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτῦ γένηται. Ὅτῳ pro ὥτινι dixit Antoninus. Baſil. Seleuc. pag. 10. ed. Dauſq. Οὐκ εἶχεν, ὅτῳ τὴν διφορητικὴν ἀνάθῃ. Plato Phaedon. cap. 5. Πᾶς ὅτῳ ἀξίως τύτυ τῦ πράγματος μέτεστι. Ariſtophan. Plut. Act. II. ſc. I. vers. 8. Ὅτῳ χάριν pro ὅτινος. Sic εἴτῳ pro εἴτινι habes cap. 21. Καὶ εἴτῳ ξένων ἐντύχοιεν. Ita enim ſcribendum eſſe monui antehac. Quod cum vidiſſet vir doctus: *Quis adeo*, inquit, *imperitus, qui neſciat articulos praepoſitivos pro interrogativis & infinitis ſumi?* Quaerere ergo de illo libet, cur ipſe tam peritus correctum iverit εἰ τῳ ξένῳ. Gloſſae Maximi in Dionyſium Areopagitam, εἴτῳ, εἴτινι. Maximus Tyrius Diſſert. I. pag. 2. ed. Heinſ. Καὶ εἴτῳ ἐκεῖθεν τὸ φῶς ἀμαυρὸν δοκεῖ. MUNCK. *Tactus* & *fractus* utrumque valet. *Tactus* commotus dicitur de ſubitanea perturbatione. Vide Interpr. ad Phaedri Lib. I.

fi-

Fabulae Lib. VII.

ab. 24. & Lipsienses in Actis M. April. A. 1727. pag. 165. Ut aliqua de voce δίφρος addam, sciendum est, proprie notare quamcumque sedem sive sellam. Sic AElianus Lib. IX. V. H. 3. de regio throno Ἐν μέσῃ δὲ τῇ σκηνῇ χρυσοῦς ἐτίθετο δίφρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ καθήμενος Ἀλέξανδρος ἐχρημάτιζε. & ita recte δίφρος i. e. thronus Jovi datur a Callimacho H. in Jovem vs. 67. ubi vide Spanh. Callimachus eadem hac voce usus est de sella, in qua ad mensam sedemus in H. Dian. vs. 135. Deinde non tantum de curru, quem bigae, sed etiam quadrigae trahunt, usurpatur, ut de Solis curru, apud Euripid. in Phoeniss. vs. 2.

> Ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν,
> Καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις
> Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα.

Unde Sophocles in Ajace vs. 856.

> Σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
> Ἥλιε.

Et vs. 868.

> Καὶ τὸν διφρευτὴν ἥλιον προσεννέπω.

De Pelopis curru, quem quadrigae portant, Eurip. in Oreste vs. 993.

> Πέλοψ ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε.

De curribus in genere, quibus utuntur in curuli certamine, Sophocles in Electra vs. 712. κατέστησαν δίφρους. Apud Antoninum Liberalem, quo minus per sellam curulem δίφρος vertatur, quid obstat? Sane addidit ille auctor ἁρμάτιος, ut omnem tollat ambiguitatem, quomodo Sophocles in Electra vs. 742. dixit Κάρα παραβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων, addens ἱππικῶν, quia ὄχημα de navi etiam usurpatur, unde in Trachin. vs. 667. Πολύκωπον ὄχημα ναός.

2 Caruit vita] H. e. mortuus est. In tumulo apud Pithoeum Catal. Lib. II. *Dulcem nam carui lucem, cum amisi te ego conjux.* In alio apud Gruterum pag. 770. *Quae fuerat felix sat, si non plena doloris: Quae filios duos caruit* &c. MUNCK.

Ad FAB. VIII.

3 Zeten et Calam.] Qui juxta Hyginum fab. XIV. *ab Hercule telis occisi sunt.* ubi cum Doctissimo Swindio, qui priscum ac genuinum Apollodoro splendorem brevi restituet, pro *Telis* lego *Teni.* Lectionis veritatem satis adstruunt ibi meae notae.

Fab. I.

Iason AEsonis filius, missus à Pelia Neptuni filio cum proceribus Grajorum Colchos ad pellem auream adportandam, adjutricibus Junone ac Minerva, ut AEetae Solis filii contigit regiam, [1] pulchritudine suâ perculit Medeam adversus parentem, ut sibi potius, quam patri consuleret. Ergo obligatum Iasonem coëgit, ut fidem praestaret conjugii erga se. Nam tauros spirantes ignem, & draconem custodientem templum, & tergus auratum, venenis atque carminibus coëgit

Ad Lib. VII. Fab. I.

1 Pulcritudine sua perculit Medeam] Ea de re fabula est non protrita apud Tzetzen in Lycophron. p. 59. Ταύτην οὖν, φασὶ, τὴν ἴυγγα [illegible] Ἀφροδίτη Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε ταύτῃ, ὅπως [illegible] θέλξῃ, λέγουσα ὅτι αὐτὴ ἡ ἴυγξ γυνὴ [illegible], θυγάτηρ Πειθοῦς, ἢ Ἠχοῦς καὶ Πανὸς, φαρμακεύουσα τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς πόθον, ὑφ' Ἥρας ἀπ[illegible]τώθη. Dixerat in praecedentibus, Ἴυγξ δὲ [illegible] ἐρωτική. [illegible] quae constanter tradunt veteres omnes. Sed qui eam avem movere semper caudam ajunt, contradicunt Aristoteli, Plinio, & Scholiastae Pindari, ut ostendi ad Antoninum Liberalem. Retro tantum cervicem torquet, reliquo corpore quiescente: unde & *torticollo* ab Italis vulgo appellari ait Victorius Var. Lect. Lib. XXIV. cap. 3. Ab eadem persuasione ortum, quod Chil. XI. 380. scribit Tzetzes: Ἴυγξ ἡ ὄρνις, ἡ κικλὶς, ἡ σείει τὸ οὐραῖον, Ὥσπερ καὶ σεισοπύγιον καλοῦμεν φερωνύμως. Scrib. σεισοπύγιον & κιγκλὶς pro κικλίς. Verum avis ista, quam innuit, ab aliis κίγκλος, κιγκλὸς, vel κίγκαλος vocatur, non κιγκλίς. quod longè aliud est. Falsum tamen & hoc, κίγκλον esse σεισοπυγίδα. MUNCK. De Iynge v. Schol. Pindari O. Nem. IV. vs. 56. Schol. Theocriti Idyll. II. vs. 17. & Olear. ad Philostrati Lib. I. cap. 25. de Apoll. Tyan.

2 Iolcon abiit] Perperam MS. cum Venetâ & Micyll. *Corinthum abiit.* Ait enim Naso: *Victor Iolciacos tetigit cum conjuge portus.* Non ignoro tamen quomodo & alterum possit defendi. Consule Micylli commentarium in hanc fabulam. MUNCK.

Ad

coëgit parere Iaſoni; ut proſciſſo ſolo dentes obſereret ſerpentis, ex quibus ſeges armatorum procreſceret. Inter quos, ut ei praeceptum erat à Medea, jactato ſilice, coëgit eos inter ſe dimicare. Qui mutuo bello conciderunt. His geſtis, Iaſon cum Medea [2] Iolcon abiit.

Fab. II.

Iaſon poſtquam Medeam abductam à parentibus in Graeciam duxit, & promiſſo ſibi conjugio copulavit; multis rebus expertus ingenium ejus, [3] petiit, ut parentem ſuum AEſonem [4] ſenectute eliſum in adoleſcentiam [5] reduceret. At illa nondum amore depoſito, quem ex ejus juventute ceperat, nihil denegando ei, ahenum conſtituit, herbarumque genera, quarum ſcientiam habebat, variis regionibus quaeſita, incoquens, poſtquam animadvertit ſtipitem, quo verſabat herbas, in arborem oleam [6] oneratam baccis eſſe converſum, quae deſpumata aheno in terram deciderant, in herbam laetiſſimam eſſe converſa, [7] maturatum tempus exiſtimans, AEſonem interemptum madentibus herbis inmiſcuit: & ut promiſerat conjugi, ex ſenectute in priſtinum vigorem videtur perduxiſſe.

Fab. III.

Liber pater ut animadvertit AEſonem ſenectutem remediis Medeae expuliſſe, petit, [8] ut proinde ſuis nutricibus ferret auxilium, eaſque in

Ad FAB. II.

3 Petiit ut par.] In Edit. Colon. legitur *petiit eam, ut par.* teſte Celeb. P. Burmanno ad Ovid. VII. M. 296.

4 Senectute elisum] H. e. confectum, fractum. Tertull. ad Scap. cap. 4. *Si autem contenditis ad elidendos nos, jam ergo innocentiam expugnatis.* MUNCK.

5 Reduceret] *Perduceret* MS. Micyll. & Veneta, quemadmodum in fine, *perduxiſſe videtur.* Fab. tamen III. habet, *Eaſque in adoleſcentiae vigorem reduceret.* MUNCK.

6 Oneratam baccis] Ita malo cum Venet. & Micyll. quam *ornatam*, quod Raenerius dedit. MUNCK.

7 Maturatum tempus] Sic & Veneta cum MS. Sed Mic. & Veneta *maturum.* Forte, *maturum jam* &c. MUNCK.

Ad FAB. III.

8 Ut proinde suis &c.] Haec lectio eſt MS. & Venetae. Non placuit tamen Raenerio, ut qui pro eâ reſcripſerit, *ut ſuis quoque.* Offendit, puto, eum τὸ *proinde*, quod idem heic eſt, quod *perinde*, quomodo Micyll. habet. Fruſtra Salluſt. Jug. cap. 4. *Proinde quaſi praetura & conſulatus, atque alia omnia hujuſcemodi per ſe ipſa clara & magnifica ſint.* Columell. Lib. II. cap. 5. *Nunc autem proinde ac ſi temperatae regioni praecepta dabimus.* Adde quae Stewechius habet in de Partic. Ling. Lat. Lib. I. p. 255. Caeterum deceptum heic eſſe Lactantium depravatâ Lectione Ovidiani loci, *capit hoc à Colchide munus*; luculenter demonſtrat Heinſius p. 171. Not. in Met. Ovid. MUNCK.

in adolescentiae vigorem reduceret. Cujus auctoritate illa compulsa, eisdem, remediis, quibus AEsonem, [1] in primitias reduxit, Liberoque aeternum beneficium dedit.

Fab. IV.

Peliades Peliae filiae, [2] herbis inpulsae, postquam viderunt arietem gravatum aetate [3] in agni speciem transfiguratum, ambitiosius à Medeâ petere coeperunt, ut Peliae parenti earum restitueret, quam temporis processione amisisset, juventutem, cupiens inimicum Iasonis data occasione punire, [4] inpulit eas parentem interficerent, & laceratum in ahenum fervens dimitterent. Quod ut factum est, currum draconibus junctum conscendit, & per aera elata, [5] conspectum inimicorum profugit.

Fab. V. VI. VII. VIII. *&* IX.

Medeam fugientem docet [6] Othryn montem Thessaliae petiisse, in quem diluvio Deucalionis [7] Cerambus Nympharum auxilio pennis dela-

1 In primitias] H. e. in principium juventutis. Gloss. Philox. *Primitium*, τὸ πρῶτον. Contra *initia* pro *primitiis* poni interdum deprehendi. Vetus Interp. 1. Reg. cap. xv. 13: *Et Saul offerebat holocaustum Domino de initiis praedarum.* Οἱ ὁ. Τὰ πρῶτα τῶν σκύλων &c. MUNCK.

Ad FAB. IV.

2 Herbis impulsa] Sic MS. & Veneta quoque cum Micyllo. Vitii nonnihil haec contraxisse videntur & Raenerius vidisse, cum omiserit. Sic enim solet, cum vel non intelligit aliquid, vel quomodo emendandum sit, non videt. Existimo scripsisse auctorem, *verbis*, vel *his rebus impulsae.* MUNCK.

3 In agni speciem] Pausanias Lib. viii. cap. xi. p. 621. Ἐκ δὲ λέβητος τὸν κριὸν ἑψόμενον ἄρνα ἐξήγαγε ζῶντα. Qui totam fabulam narrat, & has Peliadas a Micone pictore vocari *Asteropeam* & *Antinoen* addit.

4 Impulit eas parentem interficerent] Ita MS. Sed Veneta & Micyll. unâ voculâ auctius, *impulit eas ut parentem* &c. Vide supr. ad Lib. ii. fab. 12. MUNCK.

5 Conspectum inimicorum profugit] Sic Lib. ix. fab. 9. *Patriam profugit.* Lib. viii. 3. *Minoem profugere vellet.* Et, *profugerent regis imperium.* Confer quae annotavi ad Hyg. Myth. cap. 277. MUNCK.

Ad FAB. V. VI. &c.

6 O. montem Thess.] Schol. Apoll. Rh. ii. 517. Ὄθρυς, ὄρος Θεσσαλίας ὑψηλόν. v. Spanh. ad Callim. H. Cerer. vs. 87. Thessaliam altissimos montes habere, & inde e diluvio Peloponnesum, quae maxime depressa erat, & humillimis adsurgebat montibus, obruente, quosdam in hac regione fuisse servatos docet Salmasius de Ling. Hellen. pag. 299.

7 Cerambus] Existimo hunc esse Cerambum illum, de quo Anton. Liberal. cap. 22. Nam conjecturae ejus, qui *Terambum* transformat in *Cerambum*, favere mirifice hunc Ovidii locum alias dixi. Ἐγένετο inquit Antoninus ξυλοφάγος κεράμβυξ. φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ ἔστιν ἀγκύλος ἐκ τῶν ὀδόντων, καὶ συνεχῶς τὰ χείλεα κινεῖ &c. Quae verba ita verterim: *Factus est cerambyx, quod est insectum frondivorum, conspiciturque in arboribus, curvis dentibus, maxillas semper movens* &c. Ξύλα sunt arbores. Οἱ ὁ Genes. cap. iii. Ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν &c. Psalm. i. vers.

delatus sit, & in montem Parnassum, qui est altissimus. Hinc Pitanen. AEoliae urbem relinquentem, vidisse draconem in saxum esse transfiguratum. Deinde Idaeum nemus adisse, [8] in quo Liber pater juvencum transfiguratum in cervi figuram subtraxit. Nec minus, qua Corythi pater parvo conditus est sepulchro: & quae Maera in canis figuram est conversa.

Fab. X. XI. & XII.

Ab his regionibus digressam Eurypyli urbem contigisse, in qua Coae matronae [9] in cornutas boves transfiguratae sunt [10] propter effectum, quod Veneri formam suam antepofuerunt. Dehinc [11] Telchinas Ialysios transgressam, quos Jupiter propter odium conjugis suae Junonis subjecit mari. quorum regione relicta, ad Caeam urbem pervenisse: in qua Alcidamantem scribit ex filia vidisse columbam procreatam esse.

Fab. XIII. & XIV.

Post haec lacum Hyries & Cycni Tempe: in quibus locis cum Phyllius

I. vers. 3. Καὶ ἔςαι ὡς τὸ ξύλον πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων. Ecclesiast. cap. II. vers. 5. Ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρπῦ. Et sic saepe alibi illi Interpretes. Etiam Graecorum more Ambrosius Hexaëm. Lib. I. cap. 4. *ligna fructifera* appellat arbores fructum edentes. *Lignum pomiferum* est apud Vet. Interpr. Genes. cap. I. vers. II. Ubi Junilius Episcop. Afric. *Patet ex his verbis Dei, quia verno tempore mundi perfectus est ornatus. In hoc enim solent herbae virentes apparere in terrâ, & ligna pomis onustari.* Ὑλοφάγον vero *frondivorum*, ut apud Diodorum Sicul. Lib. III. pag. 159. Οἱ δὲ ὑλοφάγοι μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν ἐπὶ τὰς νομὰς ἐξιόντες, ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰ δένδρα, καὶ τοὺς ἁπαλοὺς τῶν ἀκρεμόνων προσφέρονται. Pro κινεῖν legendum κινεῖ. Sed hoc jam antehac monui, ut & γένεια ibi esse γενύας: adeo ut frustra apud Apollod. pag. 19. Καθειμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενύων, pro γενείων rescribat Clariss. Tanaq. Faber. Hesiod. Asp. vers. 167. Μελάνθησαν δὲ γένεια, *denigrataeque illis erant maxillae.* Diaconus: Τὰ δὲ γένεια τῶν δρακόντων, ἤγουν ὁ περὶ τὸ στόμα καὶ τὰς σιαγόνας τόπος μέλας ἦν. MUNCK.

8 In quo Liber pater juvencum] Ita reposui ex Venetâ, quâ cum & MS. facit, nisi quod perperam *Liberi patris* exhibet. Raenerium haec ex Regianis Commentariis interpolasse deprehendet, si quis conferre voluerit. MUNCK.

Ad FAB. X. XI. &c.

9 In cornutas boves] Ita & Veneta & Micyll. MS. non agnoscit τὸ *boves*. Nec sanè boum disertim meminit poëta. Rursus dicendum etiam huic fabulae assutas esse lacinias ex Regianis à Raenerio: immo talia, quae pugnent planè cum Lactantianis. Illustrare tamen ista instituit Barthius Advers. Lib. VIII. cap. 17. ut si à Lactantio essent profecta. MUNCK.

10 Propter effectum] Sic & MS. cum Venet. Micyllus, *propter affectum.* Forte, *propterea id factum.* MUNCK.

11 Telchinas] Qui fascinatores insignes erant. Unde Basilius in Exercit. Grammat. Τελχὶν, ὁ βάσκανος. Et Hesych. Τελχῖνες, βάσκανοι, γόητες, φθονεροὶ, ἢ παρὰ τὴν τῆξιν, ἢ παρὰ τὸ θέλγειν. MUNCK. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 504. de insula Rhodo: εἶτα Τελχινὶς, διὰ τοὺς ἐκ Κρήτης Τελχῖνας οἰκήσαντας ἐκεῖ, "ΑΝΔΡΑΣ ΓΟΗΤΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΚΑΝΟΥΣ. Καίτοι τινὲς μάτην δυσφημηθῆναι τούτους φασί. Βασκανθῆναι γὰρ, μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων αὐτοὺς ἀρίστους ὑπάρξαντας ἐργάτας χαλκοῦ καὶ σιδήρου, οἳ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ ἐδημιούργησαν. Plura de Telchi-

lius quidam gravi amore pueri teneretur, & imperio ejus volucres indomitas, ac leonem [1] manum pati coëgiſſet, taurumque viciſſet, neque ideo labor [2] ejus potiendi merces exſtitiſſet, indignatus, cum ſe ex praecipiti loco odio laboris jaceret, in volucrem olorem converſus eſt. Hyrie autem mater ejus flendo adſidue caſum filii ſui in ſtagnum deorum miſericordiâ delicuit, quod ſui nominis eſſet.

Fab. XV. XVI. XVII. XVIII. & XIX.

Ab his locis digreſſam Pleurona perveniſſe, in quâ urbe Combe, cum [3] Phaſnei filii occiderentur, deorum miſericordiâ effectum eſt, ut in avem transformaretur. [4] Ab his Calauream Latoniam, ubi regem cum conjuge in volucrem verſum. Deinde Cyllenen adiiſſe, ubi [5] Menephron, ne cum matre concumberet, à Jove in ferae ſpeciem transfigura-

chinibus, qui Magi ſive praeſtigiatores fuerunt habiti, dabit Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 31.

Ad FAB. XIII. &c.

1 Manum pati] Id eſt manſuetum, nec ferum, ſed facilem ac commodum eſſe. Egregie hanc locutionem inluſtrat Burmannus ad h. l.

2 Ejus potiendi merces exstitisset] Juſtin. Lib. I. cap. 7. *Brevi poſt tempore caedes Candauli nuptiarum pretium fuit.* Ita omnino legendum cum ſummo viro I. Fred. Gronovio. Non merebatùr elegans iſta loquendi ratio, ut à Raenerio obliterarctur. Fabulam hanc luculenter narrat Anton. Liberal. cap. 12. MUNCK.

Ad FAB. XV. &c.

3 Cum Phasnei filii occiderentur] Sic Veneta & Micylliana. MS. *foſnei.* Corruptè omnino. Sed cum fabula iſta mihi alibi lecta non ſit, quid exſculpi inde debeat, non video. Niſi cui placeat, *in quâ urbe Combe Ophias, cum à filiis occideretur* &c. Raenerius ex Regianis commentariis, *Ne à filiis (centum enim peperiſſe fertur) occideretur.* Heſych. Κόμβη, Κουρήτων μήτηρ. Vide ibi Palmerium. MUNCK.

4 Ab his Calauream Latoniam &c.] Haec deſumſi ex Micylli editione. Veneta, *Ab his Galauream Lathoum regem cum conjuge in volucrem.* Nihilo melius MS. *Ab his Calauream Letoi regem cum conjuge in volucres.* Raenerius, quemadmodum ſolet, ad Regianos commentarios etiam heic confugit. MUNCK.

5 Menephron] Vide Hyg. Mythol. cap. 253. Non valde diſſimilem huic fabulam habes apud Anton. Liberal. cap. 5. ubi *Neophron* vocatur, cujus ſceleſtis artibus accidit, ut AEgypius cum matre concumberet. MUNCK.

6 Eumeli] Admeti regis filii. Apud Antoninum Liberal. cap. 15. Eumelus eſt Meropis filius, cujus duae filiae Byſſa & Meropis, & filius Agron, in aves transformantur. Habitabat autem Eumelus ille Κῶν τὴν Μεροπίδα νῆσον, ut ait Antoninus. Verum id non probatur τῷ δεῖνα, qui emendatum it, τὴν Μεροπίδων νῆσον. Fruſtra, ut oſtendi in notis meis ad eundem ſcriptorem; quibus addas licet illud Callimach. Hymn. in Delum vers. 160. Ὠγυγίην δ' ἤπειτα Κόων Μεροπηΐδα νῆσον Ἵκετο. Schol. Homer. ad Iliad. ξ. vers. 255. Κατασυρθείς τε εἰς Κῶν τὴν Μεροπίδα, ἀπωλέσθη ἐπιβῆναι τῆς νήσου. Euſtath. in Homer. Iliad. pag. 73. ed. Baſ. Εὕρηνται δὲ καὶ οἱ Κῷοι, τουτέστιν οἱ τῆς Κῶς τῆς νήσου ἔποικοι, Μέροπες ἰδίως καλούμενοι, ὀνόματι ἐθνικῷ, καὶ ἡ νῆσος αὐτῶν Κῶς Μεροπίς. Apud Anonymum modo laudatum invenio etiam ad Iliad. A. vers. 590. Προσέσχε τῇ Κῷ τῆς Μεροπίδος. Poſſet ergo refingi, Κῶν τὴν Μεροπίδος νῆσον. Sed non placet. MUNCK. Vide de variis Eumelis Heinſ. & Burm. ad Ovid. VII. M. 390.

Ad FAB. XX. &c.

7 Aliquando etiam Ephyren contigisse versam &c.] Ita cum MS. habuit, tum & Veneta

figuratus eſt. Poſt eorum caſum profectam vidiſſe Cephiſum nepotis ſui exitium deflentem, qui ab Apolline in phocam transfiguratus fuerat. Item domum [6] Eumeli adiſſe, lugentis filiam in volucrem ceſſiſſe.

Fab. XX. XXI. & XXII.

[7] Aliquando etiam Ephyren contigiſſe verſam pennis viperinis, in quâ urbe primum ex fungis edita exiſtimantur corpora. Ibi cum parente Creuſam conſumptam venenis, nec minus natos ab ipſâ interemtos, Iaſone relicto. Inſpectis itaque caſibus miſerorum, veniſſe etiam Athenas, ubi Phineum & [8] Peripham in aves converſos. Item neptem Polypemonis volucrum expleſſe numerum.

Fab.

acta habet. Adſtruit praeterea etiam lemma ipſum *Ephyre in ſerpentem* eam lectionem. Inſulſiſſima tamen eſt, & arguit ſtupiditatem inſignem auctoris: immo aperte oſtendit non intellexiſſe eum verſum illum Naſonis, *Tandem vipereis Ephyren Pirenida pennis Contigit.* Geminum huic prorſus & germanum, quod Lib. III. fab. 10. narrat, ex Tyrrhenis nonnullos in aves eſſe mutatos, quod Naſo dicat. *In ſpatium reſilire manus breve vidit, & illas Jam non eſſe manus; jam pinnas poſſe vocari.* MUNCK.

8 PERIPHAM] *Periphantem* fuiſſet ſcribendum. Fabulam hanc, id quod interpretes fugit, narrat Antoninus Liberalis cap. 6. Ζεὺς δὲ ἐλθὼν εἰς τὰ οἰκία τοῦ Περίφαντος, καὶ καταλαβὼν ὁμιλοῦντα τῇ γυναικὶ, πιέσας ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, ἐποίησεν ὄρνιθα αἰετόν. Τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ δεηθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὄρνιθα ποιῆσαι σύννομον τῷ Περίφαντι, ἐποίησε φήνην. hoc eſt, *oſſifragam*; quam & *barbatam* dictam Plinius refert Lib. X. cap. 3. *Oſſifragus* eſt Iſidoro Lib. XII. 7. Orig. Inter accipitres numerat AElian. Animal. Hiſt. Lib. XII. cap. 4. Ariſtoteles περὶ Θαυμασ. Ἀκουσμ. p. 97. ed. Sylb. Ἐκ τῆς ζεύγους δὲ τῶν ἀετῶν θάτερον τῶν ἀγόνων (ἐκγόνων Geſn.) ἁλιαίετος γίνεται παραλλὰξ, ἕως ἂν σύζυγα γένηται, ἐκ δὲ τῶν ἁλιαέτων φήνη γίνεται &c. Φήνη dicitur à Dioſcoride Lib. II. cap. 58. Φήνης τὸ ὄρνεον, inquit, ὃ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν ὀσσίφραγον. Sed hanc non meam eſſe, ſed Boſcharti obſervationem ait Vir Clariſſimus, ſiquidem in ſuo Hierozoico ex Dioſcoride hunc locum adducit alicubi Boſchartus. Fateor bilem movere mihi tam jejunam malignitatem. Nemo, opinor, ferat me ita ſcribentem: Φήνην eſſe Romanorum oſſifragam docet ex Dioſcoride in Lexico ſuo Criſpinus; ergo non Boſcharti haec, ſed Criſpini obſervatio eſt, & hic ab illo compilatus. Quaſi vero τῶν ἀδυνάτων ἓν eſſet, ut duo idem legerint. Atqui ille tam rigidus aliorum cenſor ipſe duorum locorum emendationes in annotationibus prioribus ad Anton. cap. XXXI. ſibi confidenter vindicat, quas in ſecundis curis, neſcio quâ motus cauſſâ, ſimpliciter vero auctori, hoc eſt, Cluverio acceptas refert. Aut fateatur heic neceſſe eſt, idem ſibi, quod Cluverio, veniſſe in mentem, aut eas à ſe Cluverio ſublectas. In Antonini loco modo adducto ſuſpectum mihi eſſe ſcripſeram nuper τὸ οἰκία, & rectius videri οἰκεῖα, quo utitur eodem ſenſu idem ſcriptor cap. 5. 10. 12. & 30. Sed omnia illa loca corrupta eſſe affirmare non dubitat Vir Cl. & in illis οἰκία reſcribendum: non pati enim naturam vocis & genium linguae Graecae, ut οἰκεῖα dicamus aedes noſtras. At quid linguae Graecae genius patiatur, non aliunde nobis, quam ex veterum monumentis diſcendum, in quibus ſi οἰκεῖα ſaepiuſcule pro domo & ſede domeſticâ poni invenerimus, nemo genio id linguae illius repugnare dixerit. Praeter Theophraſt. cujus eſt illud in de Cauſ. Plant. Lib. IV. cap. 15. ὅταν σῖτος εἰς τὰ οἰκεῖα τεθῇ, addo nunc ita loqui etiam Parthenium Erot. cap. 27. Καὶ ἐργασαμένην ἑαυτὸν ὕστερον ἐκ τῶν οἰκείων ἐλάσαι, *aedibus expuliſſe.* AElian. Var. Hiſt. Lib. III. cap. 17. Ἀγαγεῖν τὴν ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, *domum reducere.* Lucian. in Aſino: Πρὸ τῆς ἑσπέρας ἥκομεν εἰς τὰ οἰκεῖα, *domum venimus.* Tzetz. in Lycophron. p. 150. ed. Baſ. Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυρέας πέτρας ναυαγήσαντος, οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα, *domum venerunt,*

Fab. XXIII.

Ab his noviſſimè excipitur ab AEgeo, [1] nec minus jungit foedus. Inter haec Theſeus AEgei filius, errore & laboribus plenus, excipitur à patre; cui protinus Medea parat venenum, quod aconiton adpellatur. Hercules enim cum ad inferos deſcendiſſet, miſſus ab Euryſtheo, ut canem tricipitem ad ſuperos perduceret, poſtquam eum in regionem Ponticam perduxit, territum animadvertit ex novitate aeris vomitum profudiſſe. Notato itaque loco, ſpumam ejus in venenum eſſe converſam [2] repertum eſt: quod Graeci aconiton nominant, [3] quia naſcitur in cautibus.

Fab. XXIV.

Poſt haec referunt feſtos dies agentes laudes Theſei, quemadmodum taurum Marathonium interemiſſet; ut etiam Procruſten, [4] Cercioniſque necem peregerit, [5] qui trabes obponebat hoſtibus, ita ut victi exanimarentur ab eis: Scironem quoque Neptuni, ſolitum iter facien-

nerunt. Adhaec quemadmodum apud Latinos *domus* pro patriâ; ita & apud Graecos τὰ οἰκεῖα ponuntur interdum. Parthenius Erot. cap. 4. Πόλεμον ἐπάξεται τοῖς οἰκείοις, *bellum patriae inferet.* Et quid mirum οἰκεῖα pro domo accipi, cum συνώνυμον ejus ἴδια eo ſenſu accipi nonnunquam deprehendatur? I. Eſdr. cap. VI. vers. 32. Ληφθήνται ξύλον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ, *ut ſumatur lignum de domo ejus.* Sanè in Eſdr. Canon. cap. VI. vers. II. pro ἐκ τῶν ἰδίων habetur ἐκ τῆς οἰκίας. Vulgata tranſtulit, *ut ſumatur lignum de ſuis propriis.* Nimirum *ſua* vel *propria* vocant etiam Latini ſedes ſuas domeſticas. Amm. Marcell. Lib. XVI. p. 136. ed. Boxh. *Raptâ ſarcinarum & jumentorum cum calonibus parte maximâ, redit ad ſua.* Lib. XVII. p. 158. *Ut ponte compacto transgreſſus in ſuis requireret barbaros, cum nullum reliquiſſet in noſtris.* Et pag. 163. *Repedavit ad ſua.* Interpres Abdiae Babyl. Lib. III. p. 20. *Abiit unuſquisque ad propria.* Pag. 34. *Cum revertiſſem ad propria.* Euagrius in vitâ Antonii, *Abibat ad ſua.* Petron. Fragm. Trag. p. 50. ed. Blav. *Oſculatique menſam, rogamus nocturnas, ut ſuis ſe teneant, dum redimus à coenâ.* h. e. ἐν τοῖς οἰκείοις. Etiam Plin. Lib. I. epiſt. IV. *Si quando in noſtra diverteris.* Οἰκία non eſſe uſitatum πεζογράφοις, vel inde liquet, quod tanquam rarum quid in Arriano id annotet Euſtathius. At frequenter apud Herodotum occurrit. Non nego; ſed inde fieri id ajo, quod ſcriptor ille Jonicus ſit. Nam Ionum eſt ex maſculinis vel faeminis facere neutra. Colligo ex Schol. Apollon. ad Lib. III. vers. 137. & Schol. Homer. ad Iliad. E. vers. 722. Illius verba ſunt: Κύκλα λέγει τοὺς ῥόμβους, κυκλώματα. Ἰωνικῶς δὲ τὰ κύκλα ἀντὶ τοὺς κύκλους, ὡς λύχνα καὶ δίφρα. Confer Etymol. magni auctorem p. 585. Ed. Sylburg. MUNCK.

Ad FAB. XXIII.

1 Nec minus &c.] Ita & Veneta & Micylliana. Raenerii nulla heic habenda ratio, cum nova ille cudat, non vetera revocet. MS. *nec mora jungit foedus.* MUNCK.

2 Repertum est] Veneta non agnoſcit iſta verba. Agnoſcit tamen Micyllus. MUNCK.

3 Quia nascitur in cautibus] *Cotibus.* Micyll. MS. *Quia à caute nomen accepit.* Naſo: *Quae quia naſcuntur durâ vivacia caute, Agreſtes aconita vocant.* Nimirum ἀκόναι cautes ſive cotes Graecis ſunt. Scholiaſtes Nicandri Alexiphar

facientibus tendere insidias: qui postquam à Theseo est interfectus, [6] ejus ossa fluctibus agitata scopulis inhaeserunt: unde Scironides petrae adpellatae ab ejus nomine.

Fab. XXV.

Arne cum [7] insulam Sithona, in quâ genita esset, hosti Athenas obpugnanti, capta pulchritudine auri, vendidisset, ne pro meritis subplicia penderet, in volucrem monedulam est transfigurata, quae adhuc amore splendoris ejus tenetur.

Fab. XXVI.

AEacus Jovis & AEginae filius cum [8] Asopidem insulam conjugis nomine incoleret, & gravi pestilentiâ Junonis irâ populum amisisset, precibus & misericordiâ à Jove inpetravit, ut, vastatâ insulâ, quot formicae in eâ adparuissent, tot versae in hominum facies desideratam multitudinem explerent. Neque inmerito, [9] siquidem ex hujusmodi animalibus creverant, Myrmidones sunt adpellati. Formicae enim

pharmacis: Ἱστορεῖται γὰρ τὸν Κέρβερον ἐξ ᾅδου ἀνενεχθέντα, μὴ δυνάμενον ὑπομεῖναι τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου, καὶ ἐμέσαι, καὶ ἐκ τοῦ ἐμέτου ταύτην φῦναι τὴν βοτάνην. ἀχρώστιδι δὲ ἔοικεν. Ἀχέρων δὲ ποταμὸς ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ. ἔνθα τὸν ᾅδου κύνα ὁ Ἡρακλῆς ἐξήγαγε. καὶ ὁ λόφος ἀκόνιτος λέγεται). MUNCK. Schol. Juvenalis MS. ad Satyr. I. vs. 158. *Aconitum herba est venenifera, dicta ab eo, quod in cautibus & saxosis locis nascatur. Fertur autem haec herba de spuma Cerberi nata, quam, cum ab Hercule traheretur, & in lucem hanc insolitam intraret, egessit.* Hunc Scholiastae locum debeo Obs. Misc. Vol. V. Tom. II. pag. 267. 268. ubi vide, quos laudat vir doctus, item Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 787.

Ad FAB. XXIV.

4 CERCIONIS NECEM PEREGERIT] Tò *peregerit* non habet Veneta. At habet Micylliana. Sed τὸ *Procrustem* tum mutare malim in *Procrustae*. MUNCK.

5 QUI TRABES OPPONEBAT HOSTIBUS] Atqui hoc non Cercioni, sed Sinidi tribuitur cum ab aliis, tum à Nasone ipso. Confer Hyg. Myth. cap. 38. MUNCK.

6 EJUS OSSA] Ita Micyllus. Veneta, *ejus fluctibus agitatum scopulis inhaesit.* Videtur voluisse *corpus fluctibus* &c. MUNCK.

Ad FAB. XXV.

7 INSULAM SITHONA] Ita Raenerius edidit. Micyll. *Sithon.* Venet. *Scython.* Legendum esse *Siphnon* vult Nob. Heinsius. Vide quae dixi in Praefatione ad Lectorem. MUNCK.

Ad FAB. XXVI.

8 ASOPIDEM INSULAM CONJUGIS NOMINE] Falsum hoc, tametsi & MS. & antiquitus excusi omnes ita praeferant. Vidit & Raenerius hoc. Itaque substituit: *OEnopiam, quam postea de matris nomine AEginam appellavit.* Illa AEgina erat *Asopis*, hoc est, Asopi filia. Hinc AEacus vers. 616. Lib. VII. Met. *Jupiter ô, dixi, si te non falsa loquuntur Isse sub amplexus Asopidos AEginai.* MUNCK.

9 SIQUIDEM EX &c.] Ita & Veneta cum Micyll. Sed MS. *qui ex* &c. Quod praefero. MUNCK.

enim Graecè myrmices adpellantur. Porro autem sensus hos Cephalo scifcitanti [1] narrat AEacus.

Fab. XXVII.

[2] Cephalus de donis refert invicem AEaco de Procride conjuge, & cur, aut unde telum gereret. Cum in monte Hymetto Atticae regionis venaretur, ab Aurorâ [3] ob speciem raptus est: quem ut comperit Procridis prioris conjugis amore inplicatum à se velle diverti, fecit, ut mutata specie remissus Cephalus Athenas contenderet, & eam pollicitis muneribusque tentaret, an pudicitiam puram posset servare. Pluribus itaque rebus ad usum foeminarum comparatis, quibus capi posset, fallacia mentem elicuit. Quod ut illa comperit, à marito se esse deceptam, pudore exterrita, ut conspectum ejus evitare posset, altis se recondidit saltibus. [4] *Cephalus autem amoris inpatientiâ, cum ejus absentiam ferre non posset, precibus inpetravit, ut ad se rediret: reversaque canem ei dedit velocissimum, & jaculum inevitabile, quod numquam frustra jaceretur.*

Fab. XXVIII.

[5] *Thebani, Naiadibus, Nymphisque futura praedicentibus, Themidis*

1 Narrat AEacus] Sic Raenerius. Sed Venet. Mic. & MS. *edocet AEacus.* Quod soloecam reddit orationem. Notat Barthius Adverf. Lib. VIII. 17. *Sensus* esse historias & narrationes. Mihi haec postrema periodus de glossa suspecta est. Confer quae dixi ad Fab. I. Lib. VI. MUNCK.

Ad FAB. XXVII.

2 Cephalus de donis] Haec est lectio MS. ut & Venetae ac Micyllianae. Sed eam cum non intelligeret Raenerius, satius duxit ita rescribere: *Cephalus refert invicem AEaco de donis à Procride conjuge acceptis.* Lege tu, *Cephalus Deionis.* Scil. filius. Est elegans hellenismus, quem per imperitiam auctori huic ereptam aliquoties restituere necesse habuimus. Vide quae annotavi ad fab. 3. Lib. VI. MUNCK.

3 Ob speciem] Pausan. Lib. III. cap. 18. p. 256. Κέφαλος δὲ τοῦ κάλλους ἕνεκα ὑπὸ Ἡμέρας ἐστὶν ἡρπαγμένος.

4 Cephalus autem] Haec de suo addidit Raenerius. Certè nec in MS. nec in antiquitus excusis comparent. MUNCK.

Ad FAB. XXVIII.

5 Thebani Naiadibus] Nec hoc argumentum in MS. vel Vett. Edd. invenitur. Immo κατὰ πόδα à Raenerio descriptum est è Regianis commentariis. MUNCK.

Ad FAB. XXIX.

6 Hic cum assidue] Ita MSS. & Vett. Edd. quae hoc argumentum annectunt fab. XXVI. MUNCK.

7 Refrigerantis Cephali] Ἴσως, *refrigerari cupientis Cephali.* MUNCK.

8 Fertur autem id telum cum cane &c.] Sic malui cum Micyll. quam *& telum* cum Venetâ. Caeterum telum illud ut & canem Laelapem acceperat à Minoe Procris, quod sanasset eum morbo laborantem sanequam monstroso. Nam, ut cap. 41. narrat Antoninus Liberalis, ὁ Μί-

dis deae obscura dantis responsa templum everterunt. Indignata dea feram inmisit, quae pecora & agrestes vexabat. Ad quam obprimendam cum reliqua Graeciae juventute convenit Cephalus cum jaculo & Laelape cane à Procride adcepto. Qui cum missus vulpem persequeretur, essetque Cephalus telum conjecturus, utrumque adspexit in saxum commutatum.

Fab. XXIX.

[6] Hic cum adsiduè Dianae studio feras persequeretur, & ambigua vox [7] refrigerantis Cephali ad eam esset perlata, qui ex nimio aestu auram saepius invocaret, non inmemor pristini amoris, dum virgultis se recondit, ut specularetur, an esset aliqua aura nomine, cujus ille cupiditate inpulsus à se alienaretur, Cephalus procul speculatus vehementius moveri virgulta, dum latere feram existimat eo loco reconditam, jaculo emisso, conjugem inprudens interfecit. [8] Fertur autem id telum cum cane ab eadem conjuge Procride Cephalo tributum, cujus vim ob iram Aurorae, similiter ut ferae ab eo percussae, maximo cum luctu viri experta est.

Fabu-

ὁ Μίνως ὄφεις καὶ σκορπίους καὶ σκολοπένδρους οὔρεσκεν, καὶ ἀπέθνησκον αἱ γυναῖκες, ὅσαις ἐμίγνυτο. Sic rectè eum locum ordinabat Salmasius. Sed τὸ οὔρεσκεν cum non valde placere mihi, quod nimis Ionicum videretur, nuper scripsissem, regessit Vir Cl. neminem debere offendi eâ voce, cum ipse complura Ionismi vestigia in hoc deprehenderit scriptore. In hunc ei censum venit cap. 32. Πολυδώρης pro Πολυδώρας. Sed quis dixit ei Πολυδώρη esse Ionicum? Ionissat ergo etiam Apollodorus Lib. III. cap. 12. Καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρη. Ego Atticum potius dixerim. Etym. magni auctor col. 31. ed. Sylburg. Αἴθρα τὸ κοινόν. καθ' Ἀττικὸν, αἴθρη. Remanserint ista & id genus alia ex Ionismo in Atticâ linguâ. Una enim Attica olim & Ionica dialectus, ut inter alios notavit & Eustathius ad Dionys. p. 109. ed. Steph. Pro ἔφασε, quod etiam cap. 32. legitur, & Doricum facit Vir Cl. omnino legendum ἔφασκε. Parthen. Erot. cap. 4. Ἡ δὲ συνιέναι μὲν ἔφασκεν εἰς τὸ παρόν. AElian. Multifar. Histor. Lib. VI. cap. 4. Οὐ δὲ ἔφασκεν ἀξεῖν. Laërtius in Aristotel. pag. 311. ed. Casaub. Τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν εὑρηκέναι πυροὺς καὶ νόμους. Schol. Hom. in Odyss. M. vers. 70. Ὁ δὲ ἔφασκεν χρῆναι αὐτόν. Adde his, quae adduxi ad Anton. pag. 256. Tamen δωρίζει interdum Antoninus. Quomodo hoc probas, vir doctissime? quia ἔφασαν dicit. Nempe hanc ab ἔφασα vis esse tertiam personam pluralem. Ergo ego, quem tum contemptim praetextatorum magistrum appellas, conjugare te magnum doctorem docebo? S. Ἔφην, ἔφης, ἔφη. D. Ἔφατον, ἐφάτην. P. Ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν. Sed in Ionismo Liberali asserendo felicius rem geris. Cap. 39. γονέων legitur pro γονῶν. Falsum hoc. Γονέων scribere voluisti. Habetur enim ibi, γονέων οὐκ ἐπιφανῶν, *parentibus obscuris natum.* Jam declinare nescis, ut qui ignores, quod vel praetextati mei norunt, tertiam contractorum in genitivo plurali non pati contractionem. At cap. 41. γονέας pro γονεῖς. Falsum; nec vola, nec vestigium comparet. Κουρὰν, quod Ionicè pro κουρὰν esse dictum vis, utique ibi reperitur, ἐξαλλάξασα τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὴν κουρὰν τῆς κεφαλῆς εἰς ἄνδρα, *Mutato habitu, & tonso capillo, ut vir videretur.* Sed κουρὰν qui Ionicum vult esse, pro κορὰν, ille profecto cor non habet, & explodi aequè dignus, ac ille, quem Var. Lect. Lib. XII. cap. 17. exagitat Muretus, quod Aristophanis istum

 ver-

Fabulae Lib. VIII.

I. Scylla Nisi filia in avem cirin, & Nisus pater ejus in avem haliaeetum.
II. Ariadne in coronam.
III. Perdix in avem sui nominis.
IV. Meleagrides in aves.
V. Nymphae Naiades in insulas.
VI. Perimele in insulam.
VII. Jupiter & Mercurius in hominum species.
VIII. Casa Baucidis & Philemonis in templum.
IX. Baucis & Philemon in arborum species.
X. Proteus in varias figuras.
XI. Mestra in varias species.

Fab.

versiculum, Πώγωνα τίλλει κυρίων ὑπ' ἀλέναις, verterit *Barbam velle à puerorum ulnis.* Restant ex Ionismo tuo cap. 17. παῖς κῦρος. & cap. 32. Τιτῆνας. Quod ad posterius attinet, quin pro eo Τιτᾶνας sit reponendum nemo ambiget. Dein κόρος pro κῦρος flagitare ipsam Liberalem sibi restitui ostendi in notis ad eum scriptorem p. 146. Ab Ionicâ & Doricâ dialecto venis tandem ad AEolicam, & eam etiam vindicas Antonino, quia dixit cap. 41. εἴγε ἐθελήσειεν &c. Ergo censendum AEolicè quoque loqui Platonem, Lucianum, AElianum, Parthenium, aliosque complures, apud quos passim reperire est optativi aoristos primos istâ formâ. Audi non me, sed Etymol. magni auctorem, Τύψειαν, ἀόριστος πρῶτος, εὐκτικὸν Αἰολικὸν τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν. Ἐκεῖνοι γὰρ τὸ τύψαιμι τύψεια λέγουσι. Τὸ δεύτερον, τύψειας. Τὸ τρίτον, τύψειε. Καὶ τῷ μὲν πρώτῳ χρῶνται οἱ Αἰολεῖς. τοῖς δὲ λοιποῖς προσώποις ἡ κοινὴ συνήθεια καὶ διάλεκτος. Ejusdem farinae est, quod ad cap. 1. notas AEoles dicere Θῆρες, pro Φῆρες, cum contrarium verum esse liqueat ex Eustath. ad Hom. Iliad. p. 76. & Odyss. 627. ed. Bas. & Hesych. Φῆρες, inquit, οἱ Κένταυροι, Αἰολικῶς. Φηρία, θηρία Αἰολεῖς. Quod si ego tantum flagitiorum in meis Antoninianis animadversionibus admisissem, nemo, opinor, ferre te potuisset, ut qui quacunque occasione, & saepenumero injustissimâ de causa adeo insolenter mihi insultes, ut si prae te non infimi subsellii magistellus, sed omnino puer essem. Certè in omnibus ostendis, quam vehementer tibi placeas tuâ Graeci sermonis notitiâ, immemor prorsus οἴησιν ἔσσε τῆς προκοπῆς ἐγκοπήν. Ignosce vera dicenti, Vir Clarissime. Solitus sum non literas tantum, sed & mores docere pueros. Esse adhuc, quae discas, cum haec ostendunt, quae propemodum omnia in unâ pagellâ peccasti, tum & complura alia, quae vel alibi jam dicta sunt, vel porro, ubi occasio se obtulerit, dicentur. Unum heic aut alterum adhuc subjungam. Legitur cap. 4. Ἠπειρώτας ὑπ' αὐτοῦ κρατηθῆναι, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς συνελθόντες ἀφελεῖν. Pro συνελθόντες in priori editione restitui jubebas συνέλθοι τὸ ἀφελέσθαι. Id quod ridiculum est, & dignissimum, quod exagitaretur. Sed id alienissimum à moribus meis est, nec unquam à me factum. Dissimulato errore illo tuo puerili, dixi legendum videri, συνῆλθον τοῦ ἀφελέσθαι. Οἱ ο'. Zachar. cap. 11. vers. 11. Καὶ τὰ ὧδε ἐξείρωμεν τοῦ μὴ εἰσακούειν. Jobi cap. 1, vers. 16. & aliquot seqq. Σωθεὶς ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Subauditur ἕνεκα. quod addit Palaephatus in Praefat. Τοῦ θαυμάζειν ἕνεκα τοὺς ἀνθρώπους. Quod etsi tu vidisses, mutato tantum τοῦ συνέλθοι in συνῆλθον, legi nihilominus voluisti, συνῆλθον τὸ ἀφελέσθαι. Sed quaeso te, quis Graecorum ad eum modum loqueretur? συνέρχεται ὁ λαὸς τὸ ἀκούειν. Scuticam, mehercules, meretur, ut & illud, quod eod. cap. in ista oratione Ἔλεγε, αὐτὸς ἐν τῇ πόλει παῦσαι πλειστάκις ἐμφύλιον πόλεμον, pro αὐτὸς affirmas sensum flagitare αὐτόν. Vin' tertium proferam? Immo flagitat id festivitas ejus. Cum legeres cap. 13. Ἢ τὸ σῶμα καθαίρησι τὸ τῆς ἀδελφῆς. Quasi καθαίρω purgo & καθαιρῶ depono idem

Fab. I.

Minos Jovis & Europae filius, cum propter filium Androgeum interemptum ab Athenienfibus poenas repeteret, [1] Megara, in qua urbe regnabat Nifus, [2] continuo cum Athenienfibus adceffit. Quâ expugnatâ, animo conceperat, occifis hoftium praefidiis, [3] victoriam faciliter confecuturum. Inter quae Scylla Nifi filia murum [4] adfcendit [5] delectandi gratia, propter lapidem vocalem, [6] qui Apollinis citharae pofitus fonitum adjecerat. Ut animadvertit Minoem urbi adfidentem cultu regali, bellicifque rebus intereffe, pulchritudine ejus exarfit. Et cum potiendi nullam viam inveniret, ut victorem hoftem faceret gloriofiorem, crinem purpureum patri dormienti abfcidit, quo fata patriae continebantur. Quem cum, referatis portis adcepto hofte, ad Minoem pertuliffet, ille inpium facinus averfatus, no-

idem effent, annotandum duxifti ad ifta verba, *Solebant veteres defunctorum cadavera lavare & à fordibus purgare.* Annotaffes potius καθαιρεῖσϑαι propriè dici de illis, qui fufpenfi funt. Jofuae cap. x. vers. 27. Καθεῖλον αὐτὰς ἀπὸ τῶν ξύλων. Et cap. VIII. 29. Καθείλοσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου. Luc. cap. XXII. 53. Καθελὼν αὐτὸ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι. Actor. cap. XIII. 29. Καθελόντες ἀπὸ ξύλου. Ubique verbo Latino *depono* Gr. καθαιρῶ expreffit Vetus Interpres. Ut & Abdiae Babylon. metaphraftes Lib. I. *Propriis manibus de cruce depofuit.* Sed taedet iftis quisquiliis diutius immorari. Unum hoc addam tantum, locum priorem ex cap. 4. re accuratius penfitata, non tam emendationem, quam explicationem flagitare mihi vifum. Dicere enim poffumus συνελθόντες pofitum effe pro συνελθόντες ἦσαν, vel συνῆλθον. Vide Tzetz. ad Hefiod. pag. 20. ed. Heinf. & Schol. Hom. ad Iliad. Θ. vers. 307. quorum hic AEolicum, ille Atticum id fchema facit. Sic οἱ ὁ. Neem. cap. VI. vers. 2. Καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαί μοι πονηρίαν. hoc eft λογιζόμενοι ἦσαν. Efdr. cap. IX. vers. 4. Κἀγὼ καθήμενος ἠρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς. h. e. καθήμενος ἦν. I. Petr. cap. 3. vers. I. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν; hoc eft, ὑποτασσόμεναι ἔστωσαν. Poffis etiam dicere ὅτε ἀφελέσθαι dictum effe pro ὅτε ἀφείλοντο, quemadmodum ὅτε ἀλᾶσθαι αὐτὸν, *cum ipfe erraret*, in Pericle dixit Plutarchus. Quod Atticum effe dixi fupra τὸ Πολυδώρης, in eo me confirmant etiam ifta verba Schol. Ariftoph. in Plut. Act. III. fc. 2. Ἀθάρα, μόνη ἡ σεμίδαλις. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ η ἀθάρης, Αἰωλεῖς ἀθήρας. ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος διὰ τοῦ α ἀθάρας. MUNCK.

Ad Lib. VIII. Fab. I.

1 Megara] Ita MS. & Venetâ. Sed Mic. & Raen. *Megaram.* Et fanè ita declinavit etiam Livius hoc vocabulum Lib. XXXI. cap. 22. & 25. ubi tamen *Megara* reponendum cenfet fummus vir I. Fred. Gronovius. Vide ejus notas. MUNCK. Vide Cl. Burm. h. l.

2 Continuo cum Atheniensibus] Venet. & cod. Neap: *continua.* Micyll. *continuè.* Sed *continuo* benè habet: verum pro *Athenienfibus* hiftoria pofcit *Cretenfibus.* MUNCK.

3 Victoriam faciliter consecuturum] Ita MS. Sed edd. τὸ *faciliter* ignorant; vel *fe*, pro eo exhibent, ut forfan fcripferit auctor, *facile fe confecuturum*, nifi mavis, *faciliter confecuturam.* MUNCK.

4 Ascendit] *Afcendens* Micylliana. MUNCK.

5 Delectandi gratia] Παιδιχῶς accipe. Juftin. Lib. XVII. *Athenas quoque erudiendi gratiâ miffus, quanto doctior majoribus, tanto & gratior populo fuit.* Nepos Attic. cap. 9. *Hoftis Antonius judicatus Italiâ cefferat, fpes reftituendi nulla erat.* Infr. Lib. XII. fab. I. *Inter facrificandum obductis nubibus, à Dianâ rapta eft.* MUNCK.

6 Qui Apollinis] Lege, *cui.* Interpres Abdiae Babyl. Lib. I. *Qui cum promififfem, exegit à me facramentum perfeverantiae.* Etiam iftic *cui* repo-

noviffimè eam navigio recipere noluit. Patre jam [1] in avem pifcatoriam transfigurato, quam Graeci haliaeeton dicunt, ac perfequente filiam, illa quoque in volucrem Cirin transfigurata eft.

Fab. II.

Minos victor, cum ftipendium Athenienfibus inpofuiffet, & nobilium liberi [2] quotannis ad Labyrinthum à Daedalo factum mitterentur, qui Minotauro objicerentur, quem Pafiphae Solis filia, Minois uxor, ejufdem Daedali fabri ope juncta tauro, enixa fuerat: tertio ftipendio Thefeus AEgei & AEthrae filius, in infulam Cretam devectus, Ariadnae Minois & Pafiphaes filiae, quae pulchritudine ejus exarferat, amore periculum capitis effugit. Digrediens itaque Athenas cum virgine abducta, ut Diam infulam contigit, [3] Liberum patrem habuit in malis: defertam enim à Thefeo fibi copulavit deus. Utque fui in eam amoris memoria exfifteret, coronam nomine ejus in coelum tranftulit.

Fab. III.

Daedalus Eupalami filius fupradictus, cum propter commiffa Minoem,

reponendum. Sed vide tamen, quae annotavi ad Hyg. Mythol. cap. 220. MUNCK.

1 IN AVEM PISCATORIAM] Ita repofui ex MS. Aquilam *pifcarien* appellat Serv. ad Eclog. VI. Fort. *pifcatoriam*, ut heic. Sed & haec & plura huc facientia dicta jam à nobis funt ad Hygini Mythol. cap. 198. ubi hanc fabulam habes. MUNCK.

Ad FAB. II.

2 QUOTANNIS] Ita quidem & Hyginus Myth. cap. 41. & alii nonnulli voluere. At Nafo vers. 171. VII. Met. nono quoque anno folutum vult id tributum ab Athenienfibus. Quam fententiam & Plutarchus amplectitur in Thefeo, & à plurimis veterum afferi ait. MUNCK. Virgilii, Diodori, Hygini & Lactantii auctoritate ductus Amafaeus verbis Paufaniae, quae interpretatur Lib. I. cap. 22. p. 67. *Μίνως δὲ ναυσὶν ἐς Ἀθήνας πλεύσας —— ἐς τοσοῦτον ἐκάκωσεν, ἐς ὃ συνεχωρήθη οἱ παρθένους ἐς Κρήτην ἑπτὰ καὶ παῖδας ἴσους ἄγειν τῷ λεγομένῳ Μινωταύρῳ, τὸν ἐν Κνωσσῷ Λαβύρινθον οἰκῆσαι.* infercit verbum *quotannis* fatis audacter.

3 LIBERUM PATREM &c.] Sic quidem & MS. cum Venetâ. Plenius Micylliana: *Ut Diam infulam contigit, eam deferuit. Quae poft multas lacrymas Liberum patrem habuit in malis adjutorem.* MUNCK.

Ad FAB. III.

4 ICARIA DICTA EST] *Icaros* eft aliis. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 40. MUNCK.

5 PERDIX CALAI FILIUS] Ita & MS. & Veneta. *Cali* Micyllus. Rectius omnino. Sed difcedit heic ab aliis Lactantius, qui puerum, non patrem, appellatum volunt *Talum* vel *Calum*. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 39. MUNCK. Ita Paufanias Lib. VII. cap. 4. p. 531. *ἀποκτείνας δὲ ἀδελφῆς παῖδα, καὶ ἐπιστάμενος τὰ οἴκοι νόμιμα, ἑκουσίως παρὰ Μίνω ἔφυγεν ἐς Κρήτην, καὶ αὐτῷ τε ἀγάλματα Μίνῳ καὶ ὁ Μίνω ταῖς θυγατράσιν ἐποίησε, καθὰ καὶ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι ἐδήλωσε. καταγνωσθεὶς δὲ ἀδικεῖν ὑπὸ τοῦ Μίνω, καὶ ἐς δεσμωτήριον ὁμοῦ τῷ παιδὶ ἐμβληθεὶς, ἀποδιδράσκει τε ἐκ Κρήτης,* καὶ

noem, à quo clausus tenebatur, profugere vellet, pennas sibi & filio Icaro aptavit, quibus, ut volucres, profugerent regis imperium. Quorum Icarus, quia praeceptis parentis obtemperare nequiverat, in insulam maris decidit, quae ab ejus nomine [4] Icaria dicta est. Daedalus autem in Siciliam ad Cocalum regem, sepulto filio, profugit. Cujus casum [5] Perdix Calai filius Atheniensis pro gaudio tulit. Nam cum is à matre propter cognationem fratri datus esset in disciplinam, quia primus serrae inventor fuerat, ob invidiam ingenii à Daedalo praecipitatus est. Cui in malis Minerva decidenti opem tulit. Ante enim, quam terram contingeret, ab eâ in volucrem est versus, quae à nomine ejus perdix vocatur.

Fab. IV.

OEneus Parthaonis filius, quia in sacrificio [6] cogendorum fructuum consulto praeterierat Dianam, [7] aper ab eâ missus est, qui Calydoniae agros vastaret. Perseverante OEneo in despectu deae, Meleager jussu parentis convocatis principibus Graeciae, [8] aprum venari ingressus est. Cum quibus [9] Atalante Schoenei filia ex Arcadiâ digressa, quae prima aprum vulneravit. Cujus virtutem & speciem miratus Meleager, interempto apro, exsuvias ei concessit, quas Plexippus,

καὶ ἐς Ἴνυκον Σικελῶν πόλιν παρέσχε τοῖς Σικελοῖς αἰτίαν πρὸς τοὺς Κρῆτας, ὅτι ἐξαιτοῦντος Μίνω μὴ προέοιτο αὐτὸν ὁ Κώκαλος. καὶ ἐς τοσοῦτο ὑπὸ τῶν Κωκάλου τῶν θυγατέρων ἐσπουδάσθη κατὰ τὴν τέχνην, ὡς καὶ θάνατον τῷ Μίνῳ βουλεῦσαι τὰς γυναῖκας, ἐς χάριν Δαιδάλου. Adde, quae dixi ad Hygini fab. 44.

Ad FAB. IV.

6 COGENDORUM] Colon. teste Cl. Burmanno *colligendorum*. Sed quia *cogere* idem est quod *colligere*, nihil mutandum. vide Bentlei. ad Horat. I. 16. 14. Serv. ad Ecl. VI. 31. ad II. Ecl. 20. & alibi.

7 APER AB EA MISSUS EST] *Itaque aper* &c. MS. Vide not. ad fab. 7. Lib. I. & de apro illo Anton. Liberal. cap. II. ubi inter alia, Ἄρτεμις δὲ, inquit, ἐπεὶ τὸν ἱερὸν σῦν ἔκτειναν, ἔτι μᾶλλον ἐχολώθη. *Sacrum aprum* appellat. Nam *famulus & vindex* erat Dianae, ut Naso in hac fabula canit, & Stat. II. Theb. vers. 469. Famuli deorum sacri sunt. Hinc ergo dentes ejus & tergus in templo Apollinis dedicata à Tegeatis. Vide Lucian. in Dialog. adversus Indoctum. Sed in apro omnia vastante quae sanctitas sit, quaerit Vir Cl. Respondeat aper ille, quem Teuthras interfecit; θρέμμα θεᾶς se esse dicit apud Plutarchum in libello de Fluviis. Cur sacer fuit serpens ille, qui in Thessalia non morsu tantum, sed tactu omnia leto dabat? Aristotelis verba de eo sunt in libro de Mirab. Auscult. p. 119. Ed. Sylb. Ἐν Θεσσαλίᾳ φασὶ τὸν ἱερὸν καλούμενον ὄφιν πάντας ἀπολλύειν, οὐ μόνον ἐὰν δάκῃ, ἀλλὰ καὶ ἐὰν θίγῃ. Ex rapto vivit accipiter, at *sacer ales* nihilominus à Virgilio dicitur Lib. XI. vers. 721. MUNCK.

8 APRUM VENARI INGRESSUS EST] Ita & Veneta: *Aggressus* Micyllus. Sed *ingredi* pro *aggredi* etiam alibi usurpavit hic scriptor. Contra *aggredi viam* pro *ingredi* inveni apud Just. Lib. V. cap. 10. & Arnob. p. 197. ed. Leid. MUNCK. Vide Cl. Burm. h. l.

9 ATALANTE SCHOENEI FILIA] Sic reposui ex MS. & edd. vetustis. Quod etsi pugnat cum Nasonis verbis, suos tamen habet auctores. Vide quae noto ad Hyg. Myth. cap. 173.

Canem

pus, Toxeus, Agenor, Theſtii filii, virgini ereptas cum interitu rependerunt. At Althaea mater Meleagri, ut fratrum caedem adcepit, ſtipitem fatalem conditum à Parcis, in quo vita Meleagri continebatur, flamma peruſſit. Quo conſumpto, Meleager exſtinctus eſt: cujus interitu ſorores, inter fletum converſae in volucres, è fratris nomine [1] Meleagrides cognominantur.

Fab. V.

Theſeus, apro Calydonio interfecto, cum ſe reciperet Athenas, & torrentibus aquis inpediretur ab Acheloo amne, qui inbribus intumuerat, invitatus eſt, ut ſuis tectis ſubcederet, dum fluminis unda ſubſideret. Cujus ille hoſpitio cum reſediſſet, inter epulationem procul inſulas viſas ab hoſpite adcepit Nymphas fuiſſe [2] Naiades: quae cum deis ſacra redderent, [3] ille ab his praeteritus eſſet, motus offenſâ, in inſulas [4] Echinadas eas convertit.

Fab. VI.

Perimele Hippodamantis filia cum ab Acheloo amne per vim eſſet [5] compreſſa, pater eam [6] ob admiſſum praecipitavit in pelagus. Stuprator [7] expetiit ita, ut beneficio Neptuni mare eam ſemotam ab Echinadibus efficeret inſulam.

Fab.

Canem fuiſſe Atalantae huic *Auram*, quam aper iſte Calydonius dilaceraverit, narrat Pollux Lib. v. cap. 5. MUNCK.

1 Meleagrides] Plin. Lib. x. cap. 26. Antonin. Liberal. cap. 2. AElian. Anim. Lib. iv. cap. 42. MUNCK.

Ad FAB. V.

2 Naiades] MS. *Naides.* Quod praeferam. *Naias* poëticum eſt. Probus in Catholicis: *Virgilius poëta Naias Naiadis poſuit, AEgle Naiadum pulcherrima.* MUNCK.

3 Ille ab his praeteritus esset] Ita MS. MUNCK. Livius Lib. iv. cap. 7. *Principes plebis ea comitia malebant, quibus non haberetur ratio ſui, quam quibus ut indigni, praeterirentur.* Frontinus praefat. pag. 6. *Qui praeteritum aliquod a nobis repererit exemplum.*

4 Echinadas] Conſule de his inſulis Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 431. Herodot. Lib. ii. cap. 10. Pauſan. Lib. viii. cap. 24. pag. 647. Philoſtrat. cap. xix. §. 16. Heroic. Caſaub. ad Strabon. Lib. i. pag. 103. Denique Cl. Arnaldum cap. 13. Obſerv. in Callim. item Stephanum Byzant. in v. Ἐχῖναι.

Ad FAB. VI.

5 Compressa] Ita repoſui ex MS. Editi perperam *oppreſſa.* MUNCK.

6 Ob admissum] Latiniſſima locutio, quam jam alibi huic ſcriptori vindicavimus. Plenè loquitur Ammianus Lib. xxii. pag. 406. Ed. Boxh. *Scelus admiſſum deteſtabatur.* MUNCK.

7 Expetiit ita ut &c.] Sic quidem cum MS. tum & Vett. Edd. Non placet tamen. Raenerius dedit, *impetravit beneficio Neptuni, ut mare* &c. MUNCK.

Ad

Fab. VII. VIII. & IX.

Jupiter & Mercurius, in hominum figuras verſi, in regione Phrygiae cum animos incolarum experti à nullo exciperentur hoſpitio, à Philemone & Baucide hoſpitaliſſimè ſunt excepti, & cum [8] maximâ voluptate rebus humilibuſque ad victum & neceſſariis ſimpliciſſimos animos pauperum experti ſunt. Ergo, ut numen ac vim oſtenderent ſuam, ſevocatis ſenibus in excelſiorem collem, caſam eorum in templum converterunt, eoſque ipſos optatos antiſtites ſacrati loci praeſtiterunt, ita ut, cum ſenectute ſoluti eſſent, in arbores converterentur; ut cederet [9] in fruticem Philemon, Baucis in tiliam. Oppidum autem eorum, quod caeteros cives inhoſpitales habuerat, aquarum magnitudine obrutum ſtagnum factum eſt.

Fab. X.

Achelous inter epulas Theſeo, quem receperat hoſpitio, enarrans hos, qui ſe in alienam figuram vertiſſent, [10] emiranti caſus mortalium, etiam qui [11] in plures figuras abierunt refert, [12] ut Protea Neptuni filium, ſolitum modo in juvenem, modo in leonem, interdum in aprum, alias in anguem, & caetera animalia, converti, quibus inſidias poſſet eludere.

Fab. XI.

[13] Meſtra Eriſichthonis filia, Autolyci uxor, cum parentem animadver-

Ad FAB. VII. &c.

8 MAXIMA VOLUPTATE] *Voluntate* MS. ut & Venet. ac Micylliana. MUNCK.

9 IN FRUTICEM] Ita & MS. & Veneta. Sed perperam. Raenerius dedit, *in quercum.* Forte quia apud Ovidium in hac fabulâ legerat: *Tiliae contermina quercus Collibus eſt Phrygiis.* Propius ad MS. lectionem accedit Micyll. *in ilicem.* Atque id rectum putem. MUNCK.

Ad FAB. X.

10 EMIRANTI] Ita MS. & Veneta; non *miranti*, ut Raen. & alii ediderunt. Horat. Lib. I. Od. 5. *Nigris aequora ventis Emirabitur inſolens.* Ita *emori* pro *mori.* Phaedr. Lib. I. cap. 7. *Cogitque miſeras aridâ ſede emori.* Salluſt. Cat. 20. *Nonne emori per virtutem praeſtat?* Catull. carm. 53. *Quid eſt, Catulle, quid moraris emori?* Ergo nihil neceſſe, ut *mori* in Phaedro pro *emori* reſcribatur. MUNCK. Doctiſſimus Abreſch in Obſ. Miſcell. Vol. VI. Tom. I. pag. 285. *emirari* exponit per *externis ſignis admirationem ſummam oſtendere.*

11 IN PLURES FIGURAS] Poſtremam vocem nec MS. nec Veneta agnoſcunt. Et ſanè ſalvo ſenſu abeſſe poteſt, nec ineleganter. MUNCK.

12 UT PROTEA] *Et Protea* MS. cum Venet. & Micyll. MUNCK.

Ad FAB. XI.

13 MESTRA] Ita malui, quam *Meſtre*, quod Veneta & MS. praeferebant. Μήςραν enim appellat Tzetzes in Lycophronem, & Palaephatus

vertiſſet, quod in Theſſalia lucum Cereris devaſtaſſet, [1] graviſſimam expertum famis poenam, omnibus rebus ab eo conſumptis, noviſſimè ſe quoque pro ancilla vendidiſſet, à Neptuno, qui ejus virginitatem ademerat, petiit, ut eis ferret opem. At ille, memor ejus concubitus, cum ſpecioſiſſima domino tradita eſſet, ut effugeret ejus ſervitutem, in piſcatorem eam [2] proceſſioris aetatis convertit. Quo eventu in reliquas quoque figuras ſolita eſt mutari, ut pretio ſui parentem poenas pendentem alere poſſet. Cujus exitus fuit talis, [3] ut varios in fame cibos noviſſimè viſceribus ſuis epulari cogeretur.

Fabulae Lib. IX.

Fab. I.

Deianira OEnei filia, AEtolarum virgo ſpecioſiſſima, cum à multis

tus cap. 24. in codicibus nonnullis MSS. *Hypermeſtram* Anton. Liberalis cap. 17. qui & patrem ejus AEthonem facit. MUNCK.

1 GRAVISSIMAM EXPERTUM FAMIS POENAM] Ita MS. Sed Veneta, *graviſſimam experiri fame poenam.* MUNCK.

2 PROCESSIORIS AETATIS] Hanc lectionem cum MS. & Veneta repraeſentat. Sed mallem *provectioris*, vel *progreſſioris.* Vulg. Interpr. Joſuae cap. XXII. vers. 2. *Ego ſenui, & progreſſioris aetatis ſum.* Etiam Graecis πρεσβοὺς ὁ γεραιός. τοῦτο δ' οὐκ ἐκ τοῦ προβεβηκέναι τῶν ἄλλων τοῖς χρόνοις, ut eſt apud Baſilium in de Exercitatione Grammat. Lucas cap. II. vers. 36. Αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς. MUNCK.

3 UT VARIOS IN FAME CIBOS &c.] Hanc cum MS. & Veneta lectionem exhibet, ſed corruptam procul dubio. Vidit id quoque Raenerius: verum quomodo emendanda eſſet cum non item videret, iſtam ex Regianis commentariis aſſuit huic argumento clauſulam: *Sed cum ſaepius pretio emptores* &c. Adi ipſum, & Regium ad illa Naſonis, *Eriſichthone nata.* Caeterum *epulari* cum ablativo conſtruit etiam Firmicus in de E. P. R. p. 13. ed. Leid. *Quis diviſit? quis membris ejus epulatus eſt?* MUNCK. Fabulam Meſtrae inluſtrat Tzetzes ad Lycophron. vs. 1393. ubi pro Πρiόπα lege Τρίοπος. Vide Celeb. P. Burm. ad Ovid. VIII. M. 751.

Ad LIB. IX. FAB. I.

4 VINCERETQUE] A Raenerio hae duae voces ſunt. Certè nec à MS. nec à Vett. edd. agnoſcuntur. MUNCK.

5 RA-

tis peteretur, pater conſtituit ei conjugio daturum, qui luctandi cauſſâ veniret, [4] vinceretque. Manentibus itaque è numero petentum duobus, Acheloo flumine & Hercule, quia reliqui ob metum ceſſerant, in certamen proceſſum eſt. Cum ergo Achelous naturalibus modis Herculem eluderet, modo in liquorem, modo in ſpeciem draconis, noviſſimè in tauri figuram converſus, adſtitit. Quem Hercules ut amplexus eſt reluctantem; alterum cornu, quod inplicuerat brachiis, [5] rapuit extortum. Quo dolore ille ac deformitate adverſarii viribus ceſſit. At Nymphae Najades, fluminis filiae, effecerunt, ut id, quod ereptum capiti erat, omnibus copiis autumnalibus [6] replerent, ut apud poſteros maximum haberet fructum, & mirationem. Itaque [7] Cornucopia effectum eſt ut diceretur omnibus temporibus.

Fab. II.

Poſt haec victor Hercules cum Deianiram Neſſo Centauro commiſiſſet, ut eam Euenum amnem, qui initio Lycormas erat nominatus, transveheret; & ille ſpecie captus puellae, flexibus errans quaereret locum comprimendi; illá fidem mariti inplorante, [8] ſagittis eum confixit. Qui cum exſpiraret, veſtem Deianirae cruentavit; indicavitque remedium fore erga conjugem deſerti amoris. qui tamen cruor in veneni ceſſit partem.

Fab. III.

Eodem tempore Hercules cum [9] in inſulam Theſſaliae regnum Euryti

5 Rapuit extortum] Malim, *rupit extortum.* MUNCK.

6 Replerent, ut] Pro his duabus vocibus mallem unam iſtam *repletum.* MUNCK.

7 Cornucopia] Ita & Veneta cum MS. Micyll. *Cornucopiae.* Gloſſ. Steph. *Cornucupia*, κέρας Ἀμαλθέας. Lege, *Cornucopia*, κέρας Ἀμαλθείας. Volui etiam antehac *Cornucopiae.* Sed alterum defendít non hic tantum ſcriptor, ſed & Ammianus Lib. XXII. p. 396. ed. Boxh. *Velut mundanam cornucopiam fortuna geſtans propitia, cuncta glorioſa deferebat & proſpera.* MUNCK. Hoc cornu in Fortunae manu poſuit Bupalus ſtatuarius. Pauſan. Lib. IV. cap. 30. p. 355. Σμυρναίοις ἄγαλμα ἐργαζόμενος Τύχης πρῶτος ἐποίησεν, ὧν ἴσμεν, πόλον τε ἔχουσαν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, καὶ τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ τὸ καλούμενον Ἀμαλθείας κέρας ὑπὸ Ἑλλήνων. Apud AEgiratas eſt in aedicula ſtatua Fortunae, Amaltheae cornu ferentis. Pauſan. Lib. VII. cap. 26. p. 592.

Ad FAB. II.

8 Sagittis eum] MS. *tum ſagittis.* Venet. *cum ſagittis.* Scribe, *eum ſagittis.* MUNCK.

Ad FAB. III.

9 In insulam Thessaliae regnum &c.] Ita MS. Venet. *Cum in inſulam Euboeam Theſſaliae regnum* &c. Mycill. *cum in inſulam Euboeam per OEchaliae regnum* &c. Nulla ex illis ſana lectio eſt. OEchalia non inſula fuit, ſed urbs in inſulâ Euboea. Vide Servium ad AEn. VIII. 291. Steph. in Οἰχαλία. Forte ſcripſerat, *cum in inſulae Euboeae*

ryti trajeciſſet, & Iolen filiam ejus dilectam traheret in patriam, prior conjux Deianira, ut audit, animum viri eſſe à ſe mutatum, tunicam ſacrificaturo Jovi Lichae famulo dedit ei perferendam; quâ ille honoratus vota religionemque piaret. Eam indutus Hercules, cum ad aram adceſſiſſet, proſecans exta; flamma veſtis incaluit, & Lernaeo veneno contacta haeſit viſceribus. In maximo itaque cruciatu cum à corpore ejus avelli nequiret; Lichan acerbiſſimi muneris reum, projectum à ſe, Euboico mari merſit: quem innoxium culpae Tethys vertit in ſcopulum conchis muricibuſque veſtitum.

Fab. IV.

Hercules in OEta Theſſaliae monte, praeſtructo rogo, ac ſagittis traditis Philoctetae Paeantis filio, qui ejus pyram ſtruxerat, flammis exuſtus eſt: ita ut [1] inmortalium deorum jus à Jove in coelo reciperet, & aliquando placatâ Junone, filiae ejuſdem nomine [2] Hebae jungeretur. Deianira autem, re audita, ipſa ſe interfecit.

Fab. V.

Alcmene cum ex Jove conceptum Herculem propter Junonem parere non poſſet, inplorata ab eâ partubus praeſidens Lucina, quam quidam [3] Ilithyiam interpretantur, ad fores reginae venit. Et cum in

boeae OEchaliam regnum Euryti &c. *OEchalia Euboeae* eleganter per Helleniſmum dicitur ſcriptori huic non inſolitum, ut oſtendi ad fab. 3. Lib. VI. Talia ſunt *Damaſcus Syriae* apud Curt. Lib. III. cap. 8. *Ecbatana Mediae* apud eundem Lib. X. cap. 4. *AEgypti Alexandria* apud Victor. Caeſar. cap. 39. *Gergovia Arvernorum* apud Flor. Lib. III. cap. 10. Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος apud Luc. Euang. cap. IV. vers. 26. MUNCK. Sophocles in Trachin. vs. 74. de Hercule.

> Εὐβοΐδα χώραν φασὶν Εὐρύτου πόλιν
> Ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.

Ubi Schol. ἔνιοί φασι καὶ Θεσσαλίας εἶναι Οἰχαλίαν, οὐδὲν δὲ ἄτοπον συνωνυμεῖν. Vide Schol. Apollonii Rhodii Lib. I. Arg. vs. 87. quare conjici poteſt, ſcriptoris licet a veritate aberrantis, ipſiſſima fuiſſe verba *in OEchaliam Theſſaliae, regnum Euryti.* Vide Micyll. ad Ovid. IX. M. 136.

Ad FAB. IV.

1 IMMORTALIUM DEORUM JUS] Sic edidit Raenerius. Sed MS. cum Venet. & Micyll. *immortale jus.* Forte, *immortalitatis jus.* MUNCK. Pallas Herculem in coelum invexiſſe dicitur. Unde in Amyclaei Throno conſpicitur Ἀθηνᾶ ἄγουσα Ἡρακλέα συνοικήσοντα ἀπὸ τούτου θεοῖς. V. Pauſan. Lib. III. cap. 18. p. 255.

2 HEBAE JUNGERETUR] Hinc Propertius Lib. I. El. 13. vs. 23.

> *Nec ſic coeleſtem flagrans amor Herculis Heben*
> *Senſit ab OEtaeis gaudia prima jugis.*

Ubi vide Broukh. Hoc matrimonium Herculi praedixerat Tireſias Jovis vates apud Pindarum O. Nem. I. vs. 105.

> Ἔνεπεν (Τειρεσίας) αὐτὸν μὰν, ἐν εἰρήνα τὸν ἅπαντα χρόνον σχεῖν ἀεὶ
> Ἡσυχίαν, καμάτων
> Μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,
> Ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον
> Θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν,

Καὶ

in terrâ residens nexis manibus partum retardaret, Galanthis [4] praeministra conspexit eam, subspicataque est eo gestu inpedimento esse dominae suae, quo minus pareret, & providentia dolum ridens, ementita est Alcmenam partu solutam. At illa inprudens resolutis manibus, Alcmenam cruciatu liberavit. Cujus astutiam gravissima poena est prosecuta: namque eam in mustelae figuram convertit, ita ut ore, quo mentita est, pareret.

Fab. VI. & VII.

Dryope Euryti filia, soror Ioles, Andraemonis conjux, quam antea dilexerat Apollo, cum ad lacum sacratum Nymphis dona ferens venisset, & ex arbore loto ramum decerpsisset, quo parvum filium nomine [5] Amphison, quem secum tulerat, oblectaret, in quam Lotos, fugiens Priapum, erat transfigurata; quia sacrae arboris exstiterat violatrix, trunco ejus haesit infixa. Inter quae dum casum sororis Iole refert Alcmenae, Iolaus [6] Herculis & Hebes filius in antiquam pueritiam transfusus videtur. Sic enim Junonis filia roganti conjugi promiserat.

Fab. VIII.

Callirhoe Acheloi amnis filia Alcmaeonis, qui materno sanguine adsper-

Καὶ γάμον δαίσαντα παρ' Διῒ Κρονίδᾳ,
Σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

Qui de Hebe Herculis in coeli uxore agit etiam O. Nem. x. vs. 31. & Od. Isthm. iv. vs. 102. Pausan. Lib. 1. cap. 19. pag. 44. in Herculis templo Athenis *βωμοὶ δέ εἰσιν Ἡρακλέους τε καὶ Ἥβης, ἣν Διὸς παῖδα ἔσαν συνοικεῖν Ἡρακλεῖ νομίζουσιν.* unde Argis in Junonis templo ara est, in qua coelatae sunt Herculis & Hebes nuptiae, v. Lib. 11. cap. 17. pag. 148. Haec fabula notat, famam Herculis numquam esse intermorituram. vide, quid de Hebe notet Heraclides Ponticus in Alleg. Homeric. pag. 449.

Ad FAB. V.

3 Ilithyiam interpretantur] *Elithyiam* MS. Horat. Carm. Saec. *Lenis Ilithyia.* Schol. *Diana à nobis quidem Lucina Dea, à Graecis autem Ilithyia dicitur: sic & Homerus eam nominavit, quia parientibus favere putabatur.* Anton. Liberal. in hac fabulâ cap. 29. *Μοῖραι καὶ Εἰλείθυιαι πρὸς χάριν τῆς Ἥρας κατεῖχον ἐν ταῖς ὠδῖσι τὴν Ἀλκμήνην.* MUNCK.

4 Praeministra] Ancilla. Restituimus idem vocabulum huic scriptori Lib. 11. cap. 1. ubi vide, quae annotavimus, si tanti putes. MUNCK.

Ad FAB. VI. & VII.

5 Amphison] Repone *Amphisson* ex Anton. Liberal. cap. 32. Monuit id jam pridem Nob. Heinsius. Aliter fabulam narrat Tzetz. ad Lycophron. pag. 83. ed. Steph. MUNCK.

6 Herculis et Hebes filius] Sic cum Venet. & Micyll. etiam MS. Falsum tamen Jolaum fuisse Herculis filium. Ἀδελφιδοῦς Herculis fuit, fratris nempe ejus Iphicli filius. Vide Palaephatum, Solinum, alios. MUNCK. Vide notas ad fab. 14. Hygin. & fab. 30.

adſperſus in Acarnaniam ſe contulerat, ut expiaretur, conjugium iniit. [1] Ex duabus Alcmaeon filios edidit: qui cum per fallaciam [2] à Phegeo, cujus ante filiam habuerat, eſſet occiſus; [3] petit Callirhoe à Jove liberis ſuis, ut ultores patris eſſent, annos adjiceret. Ergo ut id conſequi poſſent, dei voluntate ex pueritiâ in adoleſcentes factum eſt ut cederent.

Fab. IX.

[4] Miletus ex inſula Cretâ in Aſiam profectus, ibi [5] urbem ſui nominis conſtituit. Huic ex Maeandri filia Byblis & Caunus nati ſunt. Byblis cum fratrem corporali amore potius, quam pio patrioque more diligeret, nec [6] veſaniam cupiditatis compeſceret, atque per literas deteſtandum amorem indicaviſſet, furiali veſaniâ ipſe inſtinctus, patriam profugit. Quem illa dum veſtigiis perſequitur, multas permenſa

Ad FAB. VIII.

1 Ex duabus Alcmaeon filios] Haec lectio eſt à Raenerio. MS. & Venet. non agnoſcunt τὸ *Alcmaeon*. Nec Micyll. quae praefert, *ex eoque duos filios edidit*. Id quod ſatis commodè dictum eſt. MUNCK. Lectionem probo. Pauſan. L. VIII. cap. 24. p. 467. Alcmaeonem ait de Callirrhoe ſuſcepiſſe duos filios Acarnanem & Amphoterum.

2 A Phegeo] A filiis Phegei Temeno & Axione, quorum ſororem Alpheſiboeam repudiarat, occiſum narrat Pauſanias in Arcadicis. Aliter haec ab Apollodoro referuntur Lib. III. Confer Hygin. Myth. cap. 245. & Paſſerat. ad illa Propert. Lib. I. el. 15. *Alpheſiboea ſuos ulta eſt pro conjuge fratres*. Errat tamen vir doctiſſimus, cum ab Hygino ſcribi annotat Alcmeonem à genero Phegeo eſſe interfectum. MUNCK. Vide Burm. ad Ovid. IX. M. 412. apud Hyginum fab. 245. pro *Phlegeus* legendum quoque *Phegeus*. Sed de patre ejus ac matre nihil certi ſtatui poteſt. De Phegeo Inachi & Nymphae Melies filio, qui urbem Phegas condidit, & filios Spartonem, & Meſſonem ſuſcepit, vide Schol. Eurip. Oreſt. vs. 1248. quae urbs *Phegae* a Pauſania Lib. VIII. cap. 24. p. 646. *Phegia* vocatur; qui cum Stephano Byzantino facit, urbem poſtea Pſophidem eſſe dictam adjiciens.

3 Petit Callirhoe] Poſterior vox nec in Venet. nec in MS. comparet. Micyll. dedit, *petit illa* &c. MUNCK.

Ad FAB. IX.

4 Miletus] Apollinis ex Acacallide filius. Vide Anton. Liberal. cap. 30. & quos Meurſius laudat Cretae cap. VIII. *Ariam* matrem ejus vocat Etymol. auctor in Μίλητος. Μίλητος, inquit, πόλις. ὅθεν καὶ Μιλήσιοι, ἀπὸ Μιλήτου υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρείας. Aut hoc falſum, aut errat Schol. Theocriti in Eidyll. VII. vers. 115. Μιλήτου γὰρ φασι καὶ Ἀρείας ἐγένοντο παῖδες Δαῦνος (leg. Καῦνος) καὶ Βυβλίς &c. Confer Parthen. Eroticῶn cap. XI. MUNCK.

5 Urbem sui nominis] Antea Miletus *Anactoria* dicta Pauſan. Lib. VII. cap. 2. pag. 524. Μιλήσιοι δὲ αὐτοὶ τοιάδε τὰ ἀρχαιότατα σφίσιν εἶναι λέγουσιν. ἐπὶ γενεὰς μὲν δὴ ἈΝΑΚΤΟΡΙ'ΑΝ καλεῖσθαι τὴν γῆν, Ἄνακτός τε αὐτόχθονος καὶ Ἀστερίου βασιλεύοντος τοῦ Ἄνακτος. Μιλήτου δὲ καταίραντος στόλῳ Κρητῶν, ἥτε γῆ τὸ ὄνομα μετέβαλεν ἀπὸ τοῦ Μιλήτου καὶ ἡ πόλις. ἀφίκετο δὲ ἐκ Κρήτης ὁ Μίλητος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ στρατὸς, Μίνω τὸν Εὐρώπης φεύγοντες. unde in Schol. Apoll. Rhod. I. 186. pro ἀνακτόρειον legendum puto Ἀνακτορίαν. *Anactorium* enim urbs Acarnaniae. De qua Thucydid. I. 29. & interpr. ad Stephanum Byzantinum. Priſcis temporibus non tantum conditores primi urbibus, quas fundabant, nomina inponebant, verum etiam novi coloni urbium aut regionum occupatarum nomina mutabant. Pauſanias Lib. IV. cap. 1. p. 280. Ἀθροίσαντες δὲ ἔκ τε Ἄργους δύναμιν καὶ ἐκ Λακεδαίμονος ἀφίκοντο ἐς ταύτην τὴν χώραν. καὶ συμπάσῃ μὲν ἐτίθη τῇ γῇ Μεσσήνη τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς Πολυκάονος γυναικός. cap. 2. p. 283.

Καὶ

mensa gentes, novissimè in Cariam venit, ibique adsiduo moerore, & fletu fatigata cum concidisset, Nympharum Lelegeidum misericordiâ exspirantis lacrymae [7] in fontem conversae sunt, qui dominae nomine est insignis.

Fab. X.

[8] Phaestos est oppidum in insula Cretâ. Hic Ligdus generosae stirpis, ac praestantis fidei, cum petiisset à Telethusa conjuge, ut, si puellam pareret, necaret; si puerum autem, sobolem patriae servaret; & uterque pro casu futuro lacrimas dedissent, mater nequiens [9] adferre manus filiae, Isidem in malis habuit auxilio: cujus pollicitis illa infantem pro puero, decepto patre filii opinione, nutrivit. Namque cum aetas matura nuptiis increvisset, nihil subspicans pater, obstrictus fide conjugis, Ianthen ex Theleste genitam despondit. Qui inter

Καὶ οἱ τῆς χώρας τὸ Καρμάσιον, τότε δὲ Οἰχαλίαν κληθεῖσαν, ἀπένειμεν ὁ Περιήρης ἐνοικῆσαι. γενέσθαι δὲ ὄνομα Οἰχαλίαν τῇ πόλει φασὶν ἀπὸ τοῦ Μελανέως τῆς γυναικός. Cap. 34. p. 365. de urbe Coronea. Τὸ μὲν δὴ ὄνομα τὸ ἀρχαῖον εἶχεν Αἴπεια. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ Θηβαίων κατήχθησαν ἐς Πελοπόννησον, Ἐπιμελίδην φασιν ἀποσταλέντα οἰκιστὴν καλέσαι Κορώνειαν. εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ Κορωνείας τῆς Βοιωτῶν. Unde tot Orchomeni, tot Thebae, aliaeque ejusdem nominis urbes in diversis regionibus reperiuntur. Sed ad rem. Idem Pausanias pag. 366. Ἀσιναῖοι δὲ τὸ μὲν ἐξαρχῆς Λυκωρείταις ὅμοροι, περὶ τὸν Παρνασσὸν ᾤκουν. ὄνομα δὲ ἦν αὐτοῖς, ὃ δὴ καὶ ἐς Πελοπόννησον διεσώσαντο, ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ Δρύοπες. Lib. v. cap. 23. p. 437. Χρόνῳ δὲ ὕστερον Κάσανδρος κατήγαγε μὲν Ποτιδαιάτας ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, ὄνομα δὲ οὐ τὸ ἀρχαῖον τῇ πόλει, ΚΑΣΑΝΔΡΕΙΑ δὲ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ. Sed satis exemplorum.

6 VESANIAM CUPIDITATIS] MS. *Vesania cupiditatem*, MUNCK.

7 IN FONTEM CONVERSAE SUNT, QUI DOMINAE NOMINE EST INSIGNIS] Byblis nempe dictus fons ille, & à multis veterum laudatus. Sed urbis Byblidos in Cariâ qui mentionem faciat, non facile invenias praeter unum Antoninum Liberalem, qui id facere videtur cap. 30. Καὶ ἐγένοντο δίδυμοι παῖδες αὐτῷ Καῦνος καὶ Βιβλὶς, ἀφ᾽ οὗ πόλις ἐστὶν ἔτι νῦν ἐν Καρίᾳ, Καῦνος καὶ Βιβλίς. Vertit Xylander: *Natique ei sunt gemini liberi, Caunus & Biblis, unde etiamnum sunt Caunus & Biblis Cariae urbes.* Verum hoc si voluisset Liberalis, ita potius scripsisset, ἀφ᾽ ὧν πόλεις εἰσὶν ἔτι νῦν ἐν Καρίᾳ &c. Crede mihi male transposita esse verba Antonini. Ordinem illis suum restitues, si ita scripseris: Καὶ ἐγένοντο δίδυμοι παῖδες αὐτῷ, Καῦνος, ἀφ᾽ οὗ πόλις ἐστὶν ἔτι νῦν ἐν Καρίᾳ, καὶ Βιβλίς. Sic nullam tibi amplius molestiam exhibebit urbs Biblis, quae nulla est. Byblos notissima & antiquissima Phoeniciae urbs. Stephanus: Βύβλος πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτάτη πασῶν, Κρόνου κτίσμα, ἀπὸ Βύβλης τῆς Μιλήτου θυγατρός. Nota Byblen dici, quae Byblis est aliis. Etymol. auctor. Βύβλος πόλις Φοινίκων ἀρχαιοτάτη &c. Ἡσίοδος, Βύβλον τ᾽ ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν᾽ ἀνθεμόεσσαν. Atqui ille versus 912. est in Dionysio, nisi quod ibi exhibetur Σιδόνα, quomodo & pag. 21. in commentario suo adducit Eustathius. Puto ergo pro Ἡσίοδος in Etymol. reponendum esse Διονύσιος. MUNCK.

Ad FAB. X.

8 PHAESTOS] De hac urbe v. Eust. ad Dionys. Perieg. vs 88. & Philostrat. cap. VI. de Apoll. Tyan. cap. 10. & pluribus J. Meursius in Creta Lib. I. cap. 13. qui adnotat, eamdem sexus mutationem in Galathea accidisse non in Iphide ex Antonino Liberali cap. 17. Metam. Plures vero fuere Iphides. De Iphide Stheneli filio & Eurysthei fratre ab AEeta agit Dionysius Milesius apud Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. 223. & 228. Iphis Alectoris filius Anaxagorae nepos Argis imperavit, & fato functus reliquit regnum Sthenelo filio fratris Capanei; ut docet Pausanias Lib. II. cap. 18. pag. 150.

9 AFFERRE MANUS] Ita MS. Edd. *inferre*. Petron. *Attulissem mihi damnatus manus.* Nepos Timol.

inter ſe cum gravi amore premerentur, maximè Iphis (hoc enim pater nomine avi eum vocari voluerat) [1] trepidante ergo matre, ne Iphis [2] puella cum infamiâ reperiretur, eadem dea fuit auxilio. Nam ut totis nuptiis jugari poſſent, Iphin in puerum transfiguravit.

Fabulae Lib. X.

I. Anonymus quidam, item Olenus & Lethaea, in lapides.
II. Attis in pinum.
III. Cypariſſus in cupreſſum.
IV. Jupiter in aquilam.
V. Hyacinthus in florem.
VI. Cypri incolae in boves.
VII. Propoetides in lapides.
VIII. Pygmalionis ſtatua eburnea in virginem.
IX. Myrrha in arborem ſui nominis.
X. Ex connubio Myrrhae & Cynarae inceſto Adonis.
XI. Hippomenes & Atalanta in leones.
XII. Adonis cruor in florem purpureum.
XIII. Menthe Nympha in herbam mentham.

Fab. I.

Orpheus, Eurydice interempta, ad inferos deſcendit, & à Dite inpetravit, ut eam reduceret ad ſuperos, lege propoſitâ, ſi ſequentem

Timol. cap. I. *Ipſe non modo manus non attulit, ſed ne aſpicere quidem fraternum ſanguinem voluit.* Etiam *afferre vim* pro *inferre* reſtituimus huic ſcriptori Lib. I. 9. & II. 8. MUNCK.

1 TREPIDANTE ERGO &c.] Sic repoſui ex MS. Edd. exhibent, *& trepidante etiam matre.* MUNCK.

2 PUELLA CUM INFAMIA] Haec à Raenerio ſunt. Venet. & Micyll. *Ne Iphis diu adverſus virum cum infamia reperiretur.* Et ſic etiam MS. niſi quod *dum* pro *diu* praefert. MUNCK.

Ad LIB. X. FAB. I.

3 ORPHEUS UT LUCEM &c.] MS. *Orphea &* mox, *ſtupuiſſe dicunt.* Nec mirum ſi ſtupuit ille, qui videbat Cerberum. Φοβερὸς enim fuit. Plutarch. in libello de Fluv. p. 53. Ed. Mauſſac. Κέρβερος, ὃν ἔνιοι καλοῦσι φοβερὸν, ὑλάκτησε. MUNCK.

Ad FAB. II.

4 MUTATUS EST] Addunt Venet. & Micyll. *Alii ferunt fuiſſe eum filium, alii paſtorem.* Aliam longè de pinu hiſtoriam narrat Conſtantin. Geopon. Lib. XI. cap. II. MUNCK. Cl. Oudendorp. ad J. Obſequent. de Prodig. cap. 104. legit pro *matris Deûm*, *matris Deae.* in Colon. tamen rotundis verbis ſcribitur *matris Deorum.* Licet praeſtantiſſimi viri lectionem non rejiciam.

Ad

tem non respexisset: quod ille praestare non potuit. Revocatâ ergo ad inferos, [3] Orpheus ut lucem contigit, sic dementiâ stupuisse dicitur, ut qui canem Cerberum videns prae timore in saxum versus est. Item ut Olenus & Lethaea, qui in Ida monte in lapidem transfigurati sunt. Postea dolore & fletu finito, ne rursus conjugale desiderium experiretur, puerilem venerem instituit.

Fab. II.

Ad cantus Orphei desiderantis consuetudinem conjugis, cum plurima animalia capta vocis dulcedine convenissent, & in his etiam arbores elicitae: inter eas stupens cantibus fuit pinus Cybeles, montis, qui in Phrygia est, in quam Attis matris deûm antistes [4] mutatus est.

Fab. III.

[5] Cyparissus Amyclei filius ex insula Cea. Hunc Apollo dilexit, & propter cervum [6] patientem manus, quem per inprudentiam sagitta transfixum interemerat, manus suas adferentem sibi periculo eripuit; & protinus in [7] arborem sui nominis vertit.

Fab. IV.

Ganymedes [8] Trois filius [9] primâ formâ, cum caeteris Iliensibus Phry-

Ad FAB. III.

5 Cyparissus Amyclei filius] Vitiosum hoc putem. Telephi filium facit Servius ad AEn. III. 680. Etiam de cupressu qua narrat Constant. Geopon. Lib. XI. cap. 5. multo remotiora sunt. MUNCK.

6 Patientem manus] I. e. mansuetum. Vide Celeb. Burm. ad Nostrum Lib. VII. fab. 13. & 14. Est autem Virgiliana locutio ut Lib. VII. AEn. vs. 790. de cervo, ut h. l.

Ille manum patiens, mensaeque adsuetus herili.

7 Arborem sui nominis] Frequens ea phrasis Lactantio, quâ & Servius usus ad AEn. III. 694. *In fontem sui nominis versa.* Habet tamen MS. cum Venet. & Micylliana, *genitivi nominis.* Naso alicubi: *Genitivaque nomina Cottae.* MUNCK.

Ad FAB. IV.

8 Trois filius] Licet variae variorum de Ganymedis patre sint sententiae, quas collegi ad Hygini fab. 271. item Davisius ad Ciceron. Lib. I. Tusc. Quaest. cap. 26. pag. 64. 65. plerique tamen Trois filium faciunt, praeeunte Homero. Vide Pausan. Lib. V. cap. 24. pag. 440.

9 Prima forma] H. e. principe pulcritudine, ut rectè Barthius. Sed quod ex Euripide laudat, πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος, & πρῶτον εἶδος interpretatur *palmarem speciem*; in eo memoria illi imposuit. Stobaeus in Sermone de Pul-

Phrygiae praeferretur, & adſiduis venationibus intereſſet, ne infamiam virentis aetatis ſubiret, Jupiter verſus in aquilam ex Idâ monte eum rapuit in coelum, [1] miniſtrumque fecit.

Fab. V.

[2] Hyacinthus Amyclae, dilectus ab Apolline, cum per jocum in certamen diſci veniſſet, altius jactum pondus non prius [3] deſpicere potuit, quam capiti ſenſit injectum. Quo eliſo, poſt obitum ejus cruor in florem ejus nomine inſcriptum ceſſit.

Fab. VI.

Amathus oppidum in inſulâ Cypro, cujus incolae, obtritâ conſuetudine humani generis, ſoliti in arâ Jovis, quae proxima erat deae, advenas inmolare. Quorum crudelitate Venus obfenſa, ne relinquere ſedes ſuas cogeretur, in boves eos vertit, qui à magnitudine cornuum Ceraſtae apud Salaminios ſunt nominati.

Fab. VII.

Propoetides [4] filiae Amathunteae, adſpernatae Venerem, primae in trivio

Pulcritudine, Athenaeus Deipnoſ. Lib. XIII. ut & Porphyrius, verſiculum illum Euripidis ita proferunt: Πρῶτον μὲν, εἶδος ἄξιος τυραννίδος, hoc eſt, *Primo quidem, ſpecie dignus eſt imperio.* MUNCK. Vide Celeb. P. Burm. ad h. l.

1 MINISTRUMQUE FECIT] Apoll. Rh. III. 115.

——— ——— ——— Τὸν ῥά ποτε Ζεὺς
Οὐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
Κάλλεος ἱμερθείς.

Pindarus Olymp. Od. I. 70.

Ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι,
Ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
Ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ ταὔτ' ἐπὶ χρέος.

Hinc apud Eleos conſpiciuntur ὡς δὲ αὔτως Διὸς καὶ Γανυμήδης ἀγάλματα, ut docet Pauſanias Lib. V. cap. 24. p. 440. ejuſque imago collocatur etiam inter Proſerpinae, Veneris ac Dianae ſimulacra, ut idem cap. 26. pag. 446.

Ad FAB. V.

2 HYACINTHUS AMYCLAE] Ita ex MS. repoſui pro *Amyclides*, quod editi repraeſentant. Eſt Graeciſmus elegans, quem & ſuperius non uno loco huic ſcriptori reſtitui. Vide not. ad fab. 3. Lib. VI. MUNCK.

3 DESPICERE POTUIT] Malim, *diſpicere.* MUNCK.

Ad FAB. VII.

4 FILIAE AMATHUNTEAE] MS. & Venet. *Amathuntae.* Caeteri editi, *Amathunte* vel *Amathuntes.* *Amathuntii* eſſet ſcribendum. Sed poëta non dicit Amathuntis fuiſſe filias. Legerim *foeminae Amathunteae.* MUNCK.

5 PUDORE INDURUERANT] Ita Venet. & Micyll. Raenerius, *quia vero ad pudorem* &c. MS. *quia pudorem duruerant.* Fort. *quia pudorem exſuerant.* MUNCK.

Ad

trivio vulgavere corpora. Ob ejuſdem deae iram, qui [5] pudore induruerant, in lapidem noviſſimè ſunt transfiguratae.

Fab. VIII.

Pygmalion offenſus inpudentiâ vulgari Propoetidum, ſtatuit coelebs permanere: qui cum ſignum virginale ex ebore feciſſet; captus ſpecie ejus, in vecordem incidit amorem, [6] & totâ mente quaeſivit à deâ, ut ei ſigno, cujus amore exarſiſſet, anima infunderetur. Qui ut egreſſus templo domum pervenit, comperit, [7] voto ſe eſſe donatum conjugii. Itaque [8] laetatus arte ſuâ, [9] Paphum filium genuit, qui in inſulâ Cypro oppidum ſui nominis conſtituit.

Fab. IX.

Myrrha Cinyrae & Cenchreidis filia, iracundiâ Veneris, [10] quod ſibi mater ejus praeferretur, patrem inpio amore dilexit: nec viam potiendi inveniens, cogitur ſuſpendium experiri. Cujus nutrix intra cubile gementis excepit vocem; & ſignis cognitis nefariae mortis, dum diligentius ſcrutatur, cauſſam poſcit. [11] Conſolata ergo puellam, ei pollicetur, ſe effecturam, ut parenti ſine ullâ infamiâ jungatur. [12] Cujus illa orationem in promiſſum tempus differt. At anus die

Ad FAB. VIII.

6 Et tota mente] *Et cum tota mente* Vett. edd. cum MS. MUNCK.

7 Voto se esse donatum] Elegantius foret, *damnatum.* Hygin. Aſtron. Lib. II. cap. 24. *Quo voto damnatam crinem in Veneris* &c. Nepos Timol. 5. *Dixit nunc demum ſe voti damnatum eſſe.* Liv. V. 15. *Haud mirum eſſe furere civitatem, quae damnata voti, omnium rerum priorem curam, quam religione ſe exſolvendi, habeat.* Virg. Eclog. V. 80. *Damnabis tu quoque votis.* Confer quae habet Briſſon. in de Formul. Lib. I. MUNCK. Livius Lib. XXVII. cap. 45. *Damnarenturque ipſi votorum.* De verbi *damnare* in hac re notione Lactantius ad Statii III. Th. 562.

8 Laetatus arte sua] *Artis ſuae* MS. Eſt notus helleniſmus. Ita *laetari malorum* dixit Maro AEn. XI. vers. 280. nec non *laeta malorum* vers. 73. MUNCK.

9 Paphum filium genuit] Quid ergo ſibi vult Schol. Pind. ad Pyth. Od. II.? Οὗτος δὲ (Κινύρας) ἦν Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ Πάφου. Καὶ ἄλλοι υἱὸς δὲ Εὐρυμέδοντος, καὶ Παφίας νύμφης. Aut foemina fuit Paphus, aut ſcribendum, ἢ Πάφου. MUNCK.

Ad FAB. IX.

10 Quod sibi mater &c.] Ita Raenerius. MS. τὸ *ſibi* non habet. Venet. & Micyll. *Quod mater ejus praeferretur deae.* MUNCK.

11 Consolata ergo puellam] Haec à Raenerio lectio eſt. Venet. Micyll. & MS. *Conſulta ergo puella.* Forte, *conſolata puella.* Notum eſt praeterita participia deponentium ſaepiſſimè paſſivè ſumi. Ne dicam jam etiam *conſolo* dixiſſe veteres. Unde Vetus Interpr. Matth. cap. II. *Rachel plorans filios ſuos noluit conſolari.* Leo Papa Libr. de Confl. Virt. & Vit. cap. XX. ex Matth. cap. 5. *Beati qui lugent, quoniam ipſi conſolabuntur.* MUNCK.

12 Cujus illa orationem] Ita cum MS. etiam Venet. & Micyll. Puto tamen ſcribendum, *cujus illa orationem.* MUNCK.

die solenni Cereris, quo mater ejus operata à viro secubabat, alumnam noctu deducit ad Cinyram, praedicans formâ ejus inpulsam sibi [1] se credidisse: qui [2] datâ cupiditate lumen inferri jussit, ut speciem ejus notam haberet. Cognitusque filiae pater stuprator, coactus est pudore ferro stricto eam insequi. Quae duplici metu territa in sylvam profugit: ibique misericordiâ ejusdem deae in arborem, quae ejus nomen indicaret, mutata est.

Fab. X.

Ex Myrrhae & Cinyrae incesto concubitu ob iram Veneris conceptus est infans. [3] Versâ enim Myrrhâ [4] in arborem sui nominis nascitur, quem Adonem cognominant: quem Venus non minus dilexit, quam puella patrem Cinyram dilexerat, beneficio Cupidinis.

Fab. XI.

Atalante Schoenei filia, cum de conjugio sciscitata esset, & monita, ut nulli jungeretur, quia omnium virginum pernicissima erat, petentibus procis legem proposuit, ejus conjugem futuram, qui se cursu pedum

1 SE CREDIDISSE] *Se concredidisse* MS. MUNCK.

2 DATA CUPIDITATE] Notat Barthius *dare cupiditatem* esse huic scriptori satiare, & phrasin eam esse percussam non triviali monetâ. Immo, me judice, nec Latinâ. Scripserim *sedata cupiditate.* Supr. Lib. IV. cap. 5. *Cupiens, ut in antedictis, cupiditatem sedare.* Festus Avienus Descript. Orbis Terr. *Myrrha furor quondam Memyreus.* Rescribe *Cinyreius.* Ad eundem modum *Heros Cinyreius*, & *Juvenis Cinyreius* dicitur Adonis à Nasone Lib. X. Met. vers. 712. & 730. Auson. Epitaph. Her. 33. *Verum aut Persephonae Cinereius ibit Adonis* &c. MUNCK.

Ad FAB. X.

3 VERSA ENIM MYRRHA] Ita vult sanè Naso. Aliter Anton. Liberal. cap. 34. Προσενεχθέντος ἐξαπίνης δὲ πυρός. Καὶ τὸ βρέφος μὲν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς γαστρός. Quae verba ita verterim, *subito lumine illato, agnita est, & partum alvo ejecit.* Festus: *Exterraneus quoque dicitur, qui ante tempus natus, vel potius ejectus est. Dictus autem exterraneus, quod eum mater exterrita alvo ejecit.* Idem in Egeria. *Egeriae Nymphae sacrificabant praegnantes, quod eam putabant facile conceptam alvum egerere.* MS. Leid. *alvo.* Lege, *conceptum alvo*, nisi *conceptam alvum* vocavit, quae concepit, ut *ova concepta*, quae pullum conceperunt, sive in pullum coierunt, apud Petronium; quemadmodum contra *abortivum ovum* dixit Martialis Lib. VI. 93. quod gallinae suppositum non concepit. Certè activè τὸ *concepta* accipit Scaliger in illis apud Virgil. in Culice: *Femineum concepta decus.* Caeterum ut ἐκβάλλειν apud Antoninum, & in Scholiis Callim. in Hymn. Dian. vers. 232. ita & ἀποβάλλειν de partu dicitur apud Schol. Homer. ad Iliad. Τ. 109. Ἐκβάλλειν *ejicere* Latinorum est, ut *abjicere* ἀποβάλλειν. Valer. Max. Lib. IV. cap. 6. ex. 4. *Partu, quem utero conceptum habebat, ejicere coacta est.* Scheckius Praemess. cap. 4. *abigere* legit, quod in MS. invenerit *abjicere.* Sed *abjicere* idem esse quod *abigere* interdum dixerim. Marcell. Lib. XVI. p. 131. ed. Boxh. *Ut quotiescunque concepisset, immaturum abjiceret partum.* At ~~tu~~ *abigeret* reponendum ibi forte censebis. Scio usitatius esse. Servius ad Georg. III. 139. *Tunc enim diligentius tractandae sunt, ne abigant.* Verum *abjicere* pro *abigere* invenias apud Marcellin. etiam Lib. XV. p. 86. *Hunc per subscriptionem abjicere sede episcopali.* Et apud Hyginum Myth. cap. 120. *Abjectis ministeriis,* ipsa

pedum antecessisset, victo autem necem statuit. Quam cum Hippomenes Megarei filius ex progenie Neptuni intenso amore diligeret, nec [5] morem certaminis expavesceret, Venerem in malis habuit auxilio. Nam [6] ex Amaseno agro, qui est in insulâ Cypro, ei tria mala aurea donavit, ut in cursu projiceret virgini: futurum enim, ut cupiditate ejus [7] tardaretur inpetus, ea dum peteret. Cujus monitis Hippomenes consecutus victoriam, postea ingratus adversus deam cognitus est. Itaque inpulsu ejusdem deae, matris deûm lucum dum transgrediuntur, quem Echion terrae filius sacraverat, non tenuerunt cupiditatem, quin adversus religionem in sacrato concubuere solo. Quam ob caussam à deâ in leones sunt conversi: unde [8] deûm matri ex illo leones sunt subjecti.

Fab. XII.

Adonis supradictus, monitus à Venere quam vim ferae haberent, [9] non obtemperavit. Igitur is in venatione ab apro interimitur: cujus cruor ejusdem deae numine in florem purpurei coloris conversus est.

Fab.

ipsa coepit. Nec non Justin. Lib. XI. c. 12. *Ex collisione abjecti partus.* &c. Etiam *projicere* de pariente dixit Lib. III. Interpres Abdiae Babyl. *Crede nunc Jesum Christum filium Dei, & projice puerperium: Veruntamen mortuus* (leg. mortuum) *egredietur, quod indignè concepisti. Haec ut mulier credidit, mox egredientibus cunctis de cubiculo, projecit partum mortuum* &c. Nota & *puerperium* dici *foetum*, ut in Vet. epigram. Catal. Pith. Lib. II. *Cauta quidem genitrix, noceant ne vulnera nato, Confirmat Stygio fonte puerperium.* Laertius in Aristippo p. 155. ed. Steph. Ἡ γὰρ τῶν Ἀθηναίων πόλις οὐ δυναμένη με φέρειν, ὥσπερ ἡ Σεμέλη τὸν Διόνυσον, ἐξέβαλε. Interpr. *Non secus ac Semele Dionysium, expulit.* Rectius foret, *ejecit.* Dein malè *Dionysium* vocat Bacchum pro *Dionyso*: in quo errore & Fulgentius deprehenditur Lib. II. Myth. cap. 15. Ubi videndae annotationes nostrae. MUNCK.

4 In arborem sui nominis] Tzetzes in Lycophronem: Ὅθεν εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλον, τὸ ἀπ᾽ αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν Αἰολικῶς. Ita legendus ille locus, quem malè cum interpolat, tum describit homo meus. MUNCK.

Ad FAB. XI.

5 Morem certaminis] H. e. conditionem. Terentianus: *Mos certaminis & modus.* Barthius. MUNCK.

6 Ex Amaseno agro] Scribe, *Tamaseo* cum Heins. ad Metam. Ovid. p. 278. MUNCK.

7 Tardaretur impetus, ea dum] MS. & Vett. edd. *Ut cupiditate ejus tardaretur, dum peteret.* Scribendum esset, *cupiditatem eorum.* Catal. Pith. Lib. IV. *Haes poterant celeres pretio tardare puellas.* Sed alteram lectionem adstruit Hygin. Myth. cap. 185. *Puellae impetum alligavit.* MUNCK.

8 Deum matri] MS. *Deae matri.* Forte, *Idaeae matri.* Vid. not. ad Myth. Hyg. cap. 291. & idem tibi, quod mihi, videbitur. MUNCK.

Ad FAB. XII.

9 Non obtemperavit] MS. & Venet. non agnoscunt verba illa. Immo nec Micyllus, cujus editio exhibet, *Quamvim ferae haberent, igitur is (dum negligit haec) ab* &c. Sed verba in-

Fab. XIII.

[1] Minthe Nympha in herbam mutata mentham, odio Proserpinae Cereris filiae, quod cum patre conjuge suo concubuisset.

Fabulae Lib. XI.

Fab. I.

Orpheus, [2] OEagri fluminis & Calliopes Musae filius, cum habuis-

clusa parenthesi procul dubio ab emendatore aliquo sunt. MUNCK.

Ad FAB. XIII.

1 MINTHE NYMPHA] Cocyti filia. Plinius Lib. XIX. cap. 8. *Menthae nomen suavitas odoris apud Graecos mutavit, cum alioqui Mintha vocaretur, unde nostri nomen declaraverunt.* Lege, *declinaverunt*, ut habent edd. Vett. Nam à μίνθη vel μίνθα Graecorum declinatum Latinum *mentha*. Dicitur & μίνθος. Schol. Aristoph. ad Act. II. sc. I. Μίνθον οἱ μὲν τὸ ἡδύοσμον. οἱ δὲ τὴν ἴυγγα &c. Confer Strabon. Lib. VIII. MUNCK.

Ad LIB. XI. FAB. I.

2 OEAGRI FLUMINIS] Rex Thraciae fuit. Vide Philargyr. ad Virg. Georg. IV. 523. MUNCK.

3 IN ALTERA] *In alià* MS. MUNCK.

4 PUERILEM AMOREM] Vide Hyg. Astron. Lib. II. cap. 7. Sed Conon: Ὅτι οὐ μετεδίδου αὐταῖς τῶν ὀργίων, τάχα μὲν καὶ ἄλλας προφάσεις. In sacris sanè Bacchicis dilaceratus & carptus est, ut inter alios etiam Lactantius Firm. Lib. I. cap. 22. nobis narrat. Accedit huc, quod sacrorum initia docuisse Graecos Orpheus referatur. Tatianus Assyrius Orat. contra Graec. Ποίησιν μὲν γὰρ ἀσκεῖν καὶ ᾄδειν Ὀρφεὺς ὑμᾶς ἐδίδαξεν, ὁ δὲ αὐτὸς καὶ μυεῖσθαι. MUNCK. De Orpheo Mysteriorum doctore vide quae dixi in Obs. Misc. Vol. X. Tom. I. p. 102. Orpheus Bacchi πάρεδρος est apud Eleos. v. Pausan. Lib. V. cap. 26. p. 446. & Eurip. Hippol. vs. 953. ait. Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων βάκχευε. Primus enim Mysteriorum doctor & fundator Bacchus, Orpheus emendator fuit. Consule Diodor. Siculum, Lib. III. p. 199. qui OEagrum Orphei patrem, aeque ac Philargyrius, Thraciae regem vocat, ubi plura ad rem videnda.

5 INSTINCTAE] H. e. furore percitae. *Instinctus* est afflatus. MUNCK.

6 SE-

buiſſet conjugem nomine Eurydicen, & eam amiſiſſet, & cum ſine eâ ab inferis rediſſet, lege adcepta à Plutone, ne talem dolorem [3] in alterâ experiretur, [4] puerilem amorem primus inſtituit. Quam ob cauſſam Threſſae mulieres [5] inſtinctae, in abditis locis ſolitudinem agentem, propter deſiderium conjugis, interfecerunt; [6] ſeparatumque caput ejus à reliquo corpore cum lyrâ in amnem Hebrum praecipitaverunt: per quem in mare delatum, & hinc in inſulam Lesbum, cum hic haeſiſſet in littore, ſerpenſque morſu ſanguinem lamberet, priuſquam [7] vultus ejus adpeteret, ab Apolline Jovis & Latonae filio duratus in lapidem eſt.

Fab. II.

[8] Thraciae matronae, quae caedi interfuerant Orphei, à Libero ulciſcente aemulum ſcientiae ſuae, [9] in arbores varias abierunt.

Fab. III.

Liber Thracia digreſſus cum Tmolum [10] montem Lydiae comitatus Bacchis peteret, Silenus [11] ei aufugit: quem Phryges captum ad Midam regem adduxerunt. Agnitus ab eo, exceptus eſt, & Libero advenienti redditus. [12] Quod ob beneficium [13] optandi deus veniam ei dedit; ſi quid vellet, à ſe peteret. [14] Ille ut quaeque contigiſſet, aurum

6 SEPARATUMQUE EJUS CAPUT] Servium vide ad laudatum modo Maronis locum. Conon. Narrat. 41. & Hygin. Aſtron. II. 7. Plutarch. libr. de Fluv. in Hebro longè aliter haec narrat. MUNCK.

7 VULTUS] Ita MS. non *vultum*, ut edd. Emendatio, inquies, unius literae. Ita eſt, ſed ideo non contemnenda. Litera una omiſſa corrupit etiam verſum Ariſtoph. Plut. act. I. ſc. I. vers. II. Ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασι σοφός. Leg. φασιν. Notum eſt ν addi interdum etiam ſequente conſonâ. Ariſtoph. ipſe act. II. ſc. 5. Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι. MUNCK.

Ad FAB. II.

8 THRACIAE MATRONAE] *Ceae* MS. & Venet. MUNCK.

9 IN ARBORES VARIAS] *In varias ſpecies* MS. cum edd. Vett. Hyg. Myth. cap. 138. *Ut ſe in aliam ſpeciem commutaret.* MUNCK.

Ad FAB. III.

10 MONTEM LYDIAE] Ita repoſui ex MS. pro *Ciliciae*, quod perperam edd. repraeſentant. Vibius Sequeſter: *Tmolus Lydiae, vino inſignis.* Idem cap. de Flum. *Hermus Lyciae.* Leg. *Lydiae.* MUNCK.

11 EI AUFUGIT] Τὸ *ei* deeſt Colon. ſed & facile deleri poteſt, niſi ſubſtituas *eum.* Vide Munck. ad Hygini fab. 258.

12 QUOD OB BENEFICIUM] MS. cum Vett. edd. *Et ob beneficium.* Forte, *id ob* &c. MUNCK.

13 OPTANDI DEUS VENIAM ILLI DEDIT] Poteſtatem vel χάριν. Prudentius Hymn. ad Cereum: *Fit ligni veniâ mel velut Atticum.* Infr. Lib. XIV. fab. 4. *Optandi veniam tribuit.* Hyginus in hac Fabula Mythol. cap. 191. *Deoptandi dedit poteſtatem.* Salluſt. Jug. cap. 79. *Optionem Carthaginienſium fecerunt.* Victor Illuſtr. cap. 2. *Ei T. Tatius optionem muneris dedit.* MUNCK.

14 ILLE UT QUAEQUE &c.] Sic & Veneta cum

aurum fierent: quod ei inutile fuit. Cui deus petenti, ut restitueretur sibi, fecit. Jussit enim ad flumen Pactolum perveniret, ibique, [1] se lavaret, & sic rediret in pristinum statum: unde aqua aurei coloris [2] esse coepit.

Fab. IV.

Pan cum Tmolum montem Lydiae frequentans fistulâ se oblectaret, elatus gloriâ agrestium Nympharum, Apollinem in certamen devocavit. Judice ergo Tmolo, cujus mons erat, cum victoria Apollini esset adjudicata, Midae regi [3] supradicto adsidenti soli displicuit. Quam ob caussam Apollo ob eamdem stultitiam, quam & supra gesserat in Liberi patris voluntate, [4] iratus, aures ejus asininae ut essent [5] sempiterno effecit, cujus judicium [6] nulli rei facerent. Qui tamen fertur Midas esse matris magnae filius. Sic enim cum Hesiodo consentit Ovidius.

Fab. V.

[7] Refert quoque deformitatem illius: quam cum veste celaret, ut famulus vidit, neque eloqui posset, [8] quod ejusdem dei mentem in aures haberet. [9] Qui rursus obruta arena arundines enatae, agitataeque vento deformitatem Midae indicârunt.

Fab.

cum MS. Micyllus dedit, *Ille ut quacque contigisset aurum fierent, petiit.* Forte, *Ille petiit, quaecunque contigisset, aurum fierent.* Non ignoro tamen *quaeque* posse accipi pro *quaecunque.* Auson. Ludo: *Pareto legi, quisque legem sanxeris.* MUNCK.

1 SE LAVARET] Haec lectio est à Raenerio. Venet. & Micyll. cum MS. *se supponeret.* Sed depravatum istud indubiè. Sensus flagitat, *ejusque fonti se supponeret*, vel simile quid. Ita enim est apud Nasonem: *Spumigeroque tuum fonti, qua plurimus exit, Subde caput.* MUNCK.

2 ESSE COEPIT] *Esset* MS. cum Venet. Forte, *exstitit.* MUNCK.

Ad FAB. IV.

3 SUPRADICTO] Cujus supra mentio facta. Lactant. Firm. Instit. Lib. VI. cap. 5. *In tertio supradicti operis libro ostendit.* Salvian. de Provid. Lib. I. *Errorem supradictorum statim in ipso opere punivit.* Euagrius in vitâ Antonii: *Cum in unâ memoriâ supradictus frater eum clausisset.* Anton. August. Itiner. *Provinciae suprascriptae stadia D.* Divisim Plin. Histor. Natur. Lib. VII. cap. 25. *Praeter supra dicta.* MUNCK.

4 IRATUS] *Deus iratus* MS. & Veneta. MUNCK.

5 SEMPITERNO] Solinus cap. 48. *Tenacibus foliis sempiterno umbrantur.* Petron. Fragm. Trag. *Sempiterno nominabitur.* Cato apud Charis. Lib. II. *Ego mihi monumenta sempiterno posui, quae cepi.* MUNCK.

6 NULLI REI FACERENT] Haec est lectio Venet. ac Micyll. quibus & MS. consentit, nisi quod *facerêt* praefert. Raenerius, ut solet, etiam heic sua scripsit. MUNCK.

Ad FAB. V.

7 REFERT QUOQUE &c.] Repraesentavi hoc argumentum, ut in MS. invenit Nob. Heinsius,

Fab. VI.

[10] Inter Sigeum Rhoeteumque promontoria, quo loco ara Jovis Panomphaei Phrygibus eſt conſecrata, Laomedon Capys filius cum Ilium poneret, Apollo ac Neptunus in homines verſi, operas ſuas [11] aeſtimati ad exſtruendum murum addixerunt. Quibus perfectis, pactum aurum Laomedon negavit; ita tamen ut Neptunus perfidiâ regis obſenſus in agros ejus mare mitteret, omneſque fructus obrueret. Supra quam poenam coëgit eum Heſionem filiam marinae proſtituere belluae. Quâ liberatâ ab Hercule, rurſus in fraude cognitus: equos enim, quos ob ſalutem virginis pactus erat, ei abnegavit: ideoque ille expugnato Ilio, Heſionen abreptam Telamoni, qui ſocius militiae fuerat, copulavit.

Fab. VII.

[12] Proteus cum Thetidi praedixiſſet, ſi vellet jugalis fieri, quod filium parente ſuo fortiorem procrearet, Jupiter incenſus pulchritudine eſt Nymphae. Qui id ſibi ne adcideret, concubitum ejus refugit, & in ſubceſſorem conjugii Peleum nepotem dedit: quem illa refugiens, modo in volucrem, modo in arborem, interdum in tigrim converſa, cum eluderet, [13] Peleus Neptunum oravit, ut opem ſibi ferret:

qui

unâ cum naevis ſuis. Raenerius maluit novum cudere. MUNCK.

8 Quod ejusdem dei] Ita cum Veneta etiam Micylliana. MS. liber pro *dei* exhibet *dt*, ſuperpoſitâ virgulâ, ut non *dei*, ſed *domini* ſcripſiſſe videatur Lactantius. MUNCK.

9 Qui rursus] *Cui rurſus* Micyll. Latet aliquid, quod dies aliquando deteget. MUNCK.

Ad FAB. VI.

10 Inter Sigeum Rhoeteumque] Serv. ad AEn. II. 312. *Duo ſunt Trojae promontoria, Rhoeteum & Sigeum: quod dictum eſt propter Herculis taciturnitatem, qui prohibitus hoſpitio Laomedontis ſimulavit abſceſſum, & inde contra Trojam per ſilentium venit, quod eſt* σιγή. Inter quatuor Idae promontoria numerat Nicandri Scholiaſtes pag. 67. Ed. Soter. Κορυφαὶ, inquit, ἤγουν ἐξοχαὶ τῆς Ἴδης τέσσαρες, Φαλάκρα, Λεκτὸν, Γάργαρον, Σίγειον. Tria tantum facit Scholiaſt. ad Iliad. Θ. vers. 48. Τρία δέ εἰσιν ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης, Λεκτὸν, Γάργαρον, Φαλάκρη. Lucem haec afferunt verbis Heſychii: Λεκτὸν, εἰς σεμνὸν, ἢ ἀκρωτήριον. MUNCK.

11 AEstimati] Ita & Venet. Sed Micyll. *aeſtimato*. Latet & heic aliquid. Forte *aeſtuanti*, quod ſuſcepta creviſſe labore difficili dicat Naſo. MUNCK.

Ad FAB. VII.

12 Proteus cum &c.] Ita & Venet. cum Micyll. Sed MS. principium hoc paullo aliter exhibet. *Proteus cum Thetidi praecepiſſet, ſi voluiſſet jugalis fore, ut filium parente fortiorem procrearet*. Putes ſcripſiſſe, *praedixiſſet, ſi voluiſſet jugalis fieri, fore, ut filium parente* &c. MUNCK.

13 Peleus Neptunum] Sic & Venet. cum Micyll. Sed MS. *Peleus adorato Neptuno, ut opem in amorem ſibi ferret, Proteo mandavit preces ejus, qui ſe mari emerſerat, ac Peleo mandavit* &c.

Quam

qui cum Proteo preces ejus commendaret, ille emergens è mari Peleo mandavit, ut quiescenti Thetidi meridiano calore insidiaretur, eamque vinculis inligatam adgravaret; & quamvis in mille figuras converteretur, ne dimitteret, donec in pristinam rediisset formam. Sicque [1] illa potitus, Achillesque Graecorum fortissimus procreatus est.

Fab. VIII.

Peleus, fratre Phoco interempto, profugus Trachina [2] ad Ceyca Luciferi filium in hospitium venit. Hic adcepit Daedalionis filiam Chionen speciosissimam fuisse: hanc à Mercurio per quietem [3] obpressam: item ab Apolline in anum converso. Horum altero [4] Autolycum furacissimum, qui ex albis nigra, & ex nigris alba faciebat, procreatum: [5] ex Apolline item Philammona studiosissimum citharae. Hanc etiam gloriantem, quod cum talibus concubuisset deis, Dianae pulchritudini se praetulisse. Confestim itaque illam, ut debuit, procacem ejus linguam sagittâ incidisse, atque ex eo vulnere confestim interemptam. Quâ calamitate Daedalion cum se eodem rogo vellet consumi, neque eum proximi paterentur, ut furiis instinctus montem Parnassum petiisset, & se praecipitasset, antequam radicem montis contingeret, ab Apolline in accipitrem esse conversum.

Fab. IX.

Anetor pastor armentorum, [6] quae Peleus ad Ceyca perduxerat, indicat

Quam lectionem minus improbabis, si ante inspexeris, quae ad Hyg. Myth. cap. 8. annotavi. MUNCK.

1 ILLA POTITUS &c.] Tzetzes in Lycophron. p. 37. Καθὰ δὲ Εὐριπίδην ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως μετήλλαττεν ἑαυτὴν, ὡς ὁ Πρωτεὺς, εἰς διαφόρους εἴδεας. Ἐκεῖ δὲ κατέσχεν αὐτὴν ἐν σηπίας μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ Σηπιὰς χωρίον Μαγνησίας Θετταλικῆς. Caeterum quaeri heic non injuriâ possit, si dea Thetis, cur insidias sibi strui divinare nequiverit. Quid respondere debeas, docebit te Homeri Scholiastes ad Iliad. N. vers. 521. Ἐζήτηται δὲ, πῶς θεὸς ὢν Ἄρης οὐκ οἶδε περὶ τοῦ υἱοῦ; Ῥητέον οὖν, ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ, σωματικῶς λαμβανόμενοι, ἀνθρωποειδῶς ἐπίστανται, καὶ ἀθανασίᾳ μόνον διαφέροντες ἀνθρώπων, τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται πάθεσιν. MUNCK.

Ad FAB. VIII.

2 AD CEYCA] Antoninus cap. 38. ad Eurytionem Iri filium pervenisse narrat. Facere cum Antonino Lycophronis Scholiasten, quod annotat Vir Cl. frustra quaesivi. Pag. 37. ed. Steph. legas: Ὁ δὲ Πηλεὺς κατὰ Φερεκύδην καθαίρεται ὑπὸ Εὐρύτου τοῦ Ἄκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει. Ridiculum est, quod ex eodem descripsit idem, Psamathen fuisse μίαν Ἐρινύων. Legendum enim utique ἐκ Ψαμάθης μιᾶς τῶν Νηρείδων. Locus exstat paginâ modo adductâ. Apollonius Lib. I. vers. 71. Antonino consentit; ubi consulendus Scholiastes, ut & ad vers. 224. Schol. Pind. ad Nem. Od. 4. MUNCK.

3 OPPRESSAM] Lego *compressam*. MUNCK.

4 AUTOLYCUM] De quo Pausanias Lib. VIII. cap. 4. Αὐτόλυκος οἰκῶν μὲν ἐν τῷ ὄρει τῷ Παρνασσῷ, λεγόμενος δὲ Ἑρμοῦ παῖς εἶναι, Δαιδαλίωνος δὲ ὢν τῷ ἀληθεῖ λόγῳ.

5 Ex

indicat à lupo, cui obsisti nequiret, custodes interimi. Qui ut intellexit Nereidis irâ id sibi adcidere, quod Phocus eâ aetate AEaco genitus à se interiisset, & id [7] precibus potius, quam ultione, esse sedandum, subpliciter ab eâ petit, ne ultra [8] persequeretur admissum. Quae aliquando [9] Thetidis sororis mota precibus, ne amplius fera armenta petens saeviret, in saxi eam figuram convertit.

Fab. X.

Ceyx Luciferi filius, prodigiis agitatus, Miletum ad oraculum Apollinis, quoniam Delphos Phorbas cum Phlegyis infestabat, contendit, conjugique Halcyonae AEoli filiae tardanti profectionem ob desiderium adfirmat, intra alterum mensem se reversurum: quod ut non posset praestare, naufragio vitam amisit. Cujus adventum cum illa desideraret, non respondentem tempori destinato, & in dies gravissimo luctu adficeretur, misericordiâ Junonis, quam [10] adsiduis precibus fatigabat, per quietem somnus ad indicium faciendum filium ipsius Morphea imitatorem figurarum mittere jussus, cujus frater à diis Icelus, ab hominibus Phobetor adpellatur, & alter, qui in varias figuras abire solitus est, Phantasus. Ille igitur Trachinem ad Halcyonen missus est, quae ex eo conjugem comperit interiisse. [11] Excusso ergo sopore, lumen inferri jussit. Novissimè ad littus decurrit, [12] ubi illum dimiserat. Et ut naufragi examine corpus [13] fluctuare proximo littore perspexit, in figuram volucris AEolis cessit, quae ab ejus nomine vocatur. In eamdem speciem corpus Ceycis est versum. Hac

5 Ex Apolline item] Malim, *autem.* MUNCK. quomodo defendi possit, disces ex iis, quae dixi ad Hyg. Myth. cap. 10. MUNCK.

Ad FAB. IX.

6 Quae Peleus]. Ita rectè Raenerius. Perperam *quem Peleus* Venet. & Micyll. Vide Anton. Liberal. cap. 38. MUNCK.

7 Precibus potius] *Precibus magis* Micyll. Sed MS. cum Venet. *Id precibus quam ultione.* Nota est ellipsis Graecissans. Homerus : Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Sed haec talia cum obvia cuivis sunt, tum congesta à plurimis, etiam à nobis non uno loco ad Fulgentium. MUNCK.

8 Persequeretur admissum] Ita reposui ex MS. Perperam editi *prosequeretur*. Vide not. ad Mythol. cap. 58. MUNCK.

9 Thetidis] MS. & Veneta *Thetis.* Quod

Ad FAB. X.

10 Assiduis precibus] Ita reposui ex MS. Perperam *suis* vel *ipsius* Edd. MUNCK.

11 Excusso ergo sopore] Leg. *excussa* cum Nob. Heins. Ovid. Fast. *Excutitur somno stultè pia mater.* O locum ᵹA occupavit etiam apud Isidor. Orig. Lib. xx. cap. 16. *Character est ferrum coloratum, quo notae pecudibus inuruntur.* Leg. *caloratum* h. e. calefactum, ignitum. *Calorare* dictum est ut *vaporare*, *saporare*, *soporare* & sexcenta alia. Fulgent. Lib. III. cap. 4. *Caloratae juventutis igniculus.* MUNCK. V. celeb. P. Burm. ad h. l.

12 Ubi illum] *Unde illum* MS. MUNCK.

13 Fluctuare] *Fluctuari* MS. cum Edd. Vett. MUNCK.

Hae volucres hyberno tempore per ſeptem dies [1] in mare nidum ponunt, pulloſque, qui caſus [2] ſuorum majorum deplorent, in littore exponunt.

Fab. XI.

AEſacus natus Priami, ex [3] Alyxothoe [4] Cebreni amnis filia ſub monte Idâ furtim editus, urbanum adparatum [5] cultumque cum ſylvis & labori poſtpoſuiſſet, incidit in conſpectum Heſperies Nymphae: cujus captus pulchritudine, dum fugientem perſequitur, cauſſa interemptus exſtitit. Confuſa enim timore per ignorantiam ſerpentem calce preſſit, cujus morſu ſtricta concidit. Ejus deſiderio AEſacus, ne diutius dolorem ſentiret, è monte in ſubjectum pelagus ſe praecipitavit: qui priuſquam mergeretur, in avem ceſſit. [6] ***Haec aequora amat, nomenque mergi tenet, quia amne mergitur illo.***

Fabulae Lib. XII.

I. Serpens in lapidem.
II. Iphigenia in cervam.
III. Cycnus in avem.
IV. Caenis in virum invulnerabilem.
V. Periclymenus in varias figuras.
VI. Apollo in Alexandrum.

Fab.

1 IN MARE] Ita & Venet. ac Micyll. cum MS. ὀρχικῶς. Catull. carm. 4. *Quum veniret à mare.* Ovid. Ib. *Et ſummam Libyco de mare carpat aquam.* Horat. Lib. I. epiſt. 16. vers. 30. *Quum pateris ſapiens emendatuſque vocari, Reſpondeſne tuo, dic ſodes, nomine?* Malè interpretantur verſum poſteriorem. Sententia eſt: *Dic ſodes, eſne revera is, qui diceris? eſne par nomini illi, quo pateris te vocari?* Tò *nomine* dandi caſu accipiendum. Propert. Lib. I. el. 8. *Nam me non ullae poterunt corrumpere, de te Quin ego, vita, tuo lumine acerba querar.* Vide ibi Scaligerum. Admonuit me locus Horat. alterius, qui legitur in Collat. Leg. Ruffin. Tit. II. de atroci Injuriâ: *Ut neceſſe habeat aut unam nomine ſuo rem deſtinare* &c. Volebat Pithoeus, *nomine ſuo rem deſignare.* Fruſtra. Non venit ei in mentem etiam *deſtinare* eodem ſignificatu interdum uſurpari. Curt. Lib. IV. cap. 8. *Quum rex urbis futurae muros polenta, ut Macedonum mos eſt, deſtinaſſet.* Vide ibi Freinshemium. MUNCK.

2 SUORUM MAJORUM] *Suorum malorum* MS. MUNCK.

Ad FAB. XI.

3 ALYXOTHOE] MS. *Alyxiroe.* Unde *Alexirhoë* facit Nob. Heinſius. Adi ejus animadverſiones in Ovid. Met. pag. 306. Aliter Apollodorus Lib. III. cap. XI. *Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primum conjugem Meropis filiam nomine Arisbam ſibi conjugavit, ex quâ AEſacum filium creat: cui Aſterope Cebrenis filia nupſit, quam cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus eſt.* Corrigendus ergo Servius ad AEn. IX. vers. 262. *Dicta eſt Arisba à Meropis vel Macarei filia, quam primum Paris in conjugio habuit.* An ſcribendum *Priamus*? Certè corruptè ad AEn. IV. vers. 254. *Iſacus* editum pro *AEſacus.* Verum priorem locum Servii ſanum eſſe diſcas ex Stephano in Ἀρίσβη. Ἔστιν, inquit, ἑτέρα ἐν Λέσβῳ ἀπὸ Ἀρίσβης τῆς Μάκαρος θυγα-

Fab. I. & II.

Agamemnon Atrei & [7] AEropes filius, dux Achivorum, cum in Aulide [8] Jovi ſacra miniſtraret, conſpexit draconem in arbore, quae inpendebat arae, lapſum ad nidum volucris: cujus octo pullis conſumptis ab eodem ſerpente, noviſſimè etiam circumvolante matre aquilâ, ipſe converſus in ſaxum eſt. Quorum prodigio Calchas Theſtoris filius reſpondit, per novem annos [9] in Troadem dimicaturos; decimo autem Ilio potituros. Fertur autem portus Boeotiae hic eſſe; ubi mille naves adverſis tempeſtatibus ſtetiſſent. Morantibus enim Achivis, [10] reſpondetur à Calchante, non ante claſſes poſſe moveri, quam Iphigeniam pater inmolaſſet. Quae cum pro re communi ad aram eſſet adplicata, inter ſacrificandum obductis nubibus à Dianâ rapta eſt, & pro eâ ſubpoſita cerva.

Fab. III.

Fama cum per orbem Grajorum adventus ad expugnandum Ilium veniſſet, & in Troade claſſes adparuiſſent, primus in congreſſu bellantium Proteſilaus Iphicli filius ab Hectore eſt interemptus. Dein noviſſimè Cycnum Neptuni filium, qui nullo telo interimi poterat, Achilles, cum diu in certamine victoriae contentio eſſet, & fruſtra in eum tela eminus jaceret, Menete Lycio prius interempto, ſtricto enſe

θυγατρὸς. Ἔφορος δὲ Μέρσπος αὐτὴν γενεαλογεῖ, καὶ πρώτην Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πριάμου γαμηθῆναι. Ἡρόδοτος δὲ Ἰάζων Ἀρίσβην καλεῖ. Vertit interpres, *Herodotus & Iazon Arisben vocat*. Perperam. Ἰάζων eſt *Ionicè loquens*. MUNCK. *Arisben* AEſaci matrem etiam vocat Tzetzes ad Lycophron. vs. 224.

4 CEBRENI AMNIS] Ita & Veneta, *Cebrenidis* Micyll. Scribe, *Cebrenis* ex Apollodoro, in quo Κεβρῆνος. Contrario vitio infectus eſt Sext. Rufus Brev. cap. 28. *Ut hoſtis ſollicitudinem demeret.* Leg. *hoſti.* Etiam Nepos, ut videtur in Hannib. cap. 6. *In propinquis urbis montibus moratus eſt.* An non *propinquis urbi*? Sed retrahit nos Salluſt. Jug. cap. 48. *Praeter fluminis propinqua loca.* MUNCK.

5 CULTUMQUE] Ita rectè MS. cum Micyll. Malè Veneta & Raener. *conſultumque.* MUNCK.

6 HAEC AEQUORA &c.] Ita cum Raener. etiam Micyll. ac Veneta. Sed non agnoſcit iſta MS. Facile alioqui corrigendum quiſque videat, *Haec aequor amat, nomenque mergi tenet, quia mergitur illo.* Verſus ultimus hujus libri undecimi Metam. eſt: *AEquor amat, nomenque manet, quia mergitur illo.* Vel, ut Nob. Heinſ. editio exhibet, *quia mergitur, illi.* MUNCK.

Ad Lib. XII. Fab. I. II.

7 AEROPES] Ita rectè Micyll. Malè *Europes* Venet. & Raener. *AEropes* MS. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 86. MUNCK.

8 JOVI SACRA] *Jovis* MS. Vide not. ad Myth. Hyg. cap. 86. ubi habes, *Sacra deae Veneris per aliquot annos non fecerat.* MUNCK.

9 IN TROADEM] Ita rectè cum MS. Venet. & Micyll. Perperam *in Troade* Raenerius. Juſtin. Lib. XLIII. 5. *In Hiſpaniam tunc temporis bellum gerentem.* Et Lib. III. cap. 1. *Bello in Graeciam infeliciter geſto.* MUNCK.

10 RESPONDETUR A CALCH.] Pauſanias Lib. IX.

ense persequens, praecipitatum supra saxum eliso gutture pressit. Qui priusquam spoliaretur armis ab eo, Neptunus eum parens in volucrem ejusdem nominis contulit, ne nominis aboleretur perpetuitas.

Fab. IV.

Superato Cycno, inter epulas Achilles caeterique Achivûm admirantur corporis duritiam, quod toties hasta à corpore ejus esset repulsa: quae admiratio à Nestore sene doctissimo speciosiore exemplo infirmatur. Retulit enim suâ aetate Caenim Elati filiam fuisse, quae propter pulchritudinem à Neptuno compressa sit, datâ veniâ ob injuriam, ut in virum mutata nullo telo interfici posset. [1] Hic cum Pirithoi Ixionis filii nuptiis interesset, ductâ Hippodamiâ, & Eurytus inter Centauros, vino incitatus, in nuptam novam inpetum fecisset, caeteri prosiluere Lapithae atque Centauri, nuptias frequentantes; ideoque cum caedes maxima esset exorta, plurimique ex utraque parte ob raptum matronarum concidissent, eo quod inviolabilis iste restaret, ab universis, qui ex caede reliqui fuerunt, novissimè inpetu facto, congestisque in eum arborum truncis, spiritum reddere [2] coactus est. Tamen non inmemor Deus Neptunus, à quo speciosum munus adceperat, [3] supradictum in volucrem sui nominis transfiguravit.

Fab. V.

Periclymenus à Neptuno adceptâ potestate, ut se in varias figuras transverteret, cum adversus Herculem dimicasset, & eum varietate formarum vellet eludere, in aquilam transfiguratus est: quam ille

IX. cap. 19. pag. 748. narrat in Aulide, (quam urbem a Scholiaste Homerico ac Statiano interprete, quos ad Hygini fab. 98. citavi, dissentiens ab Aulide Ogygi filia nomen esse adeptam adfirmavit) esse templum Dianae, in cujus ara μελλόντων ἐκ μαντείας τῆς Κάλχαντος Ἰφιγένειαν τῶν Ἑλλήνων θύειν, τὴν θεὸν ἀντ' αὐτῆς ἔλαφον τὸ ἱερεῖον ποιῆσαι. Qui addit φανέντος δὲ ἐξαίφνης ἀνέμου σφίσιν οὐρίου, θύειν μὲν τῇ Ἀρτέμιδι, ὅτι ἕκαστος εἶχε, θήλεά τε ἱερεῖα καὶ ἄρσενα ὁμοίως. καὶ ἀπ' ἐκείνου διαμεμένηκεν ἐν Αὐλίδι πάντα τὰ ἱερεῖα εἶναι δόκιμα, &c.

Ad FAB. IV.

1 HIC CUM PIRITHOI IXIONIS] MS. *Huic cum Pirithous Ixionis filius nuptui* &c. MUNCK.

2 COACTUS EST] *Coactum* MS. MUNCK. Ita Pausanias Lib. v. cap. 10. pag. 400. de templo Jovis Olympii agens: Τὰ δὲ ἐν τοῖς ἀετοῖς ἐστιν αὐτῶν Λαπιθῶν ἐν τῷ Πειρίθου γάμῳ πρὸς Κενταύρους μάχη. κατὰ μὲν δὴ τοῦ ἀετοῦ τὸ μέσον, Πειρίθους ἐστί. παρὰ δὲ αὐτὸν, τῇ μὲν Εὐρυτίων, ἡρπακὼς τὴν γυναῖκά ἐστι τοῦ Πειρίθου, καὶ ἀμύνων Καινεὺς τῷ Πειρίθῳ. τῇ δὲ Θησεὺς ἀμυνόμενος πελέκει τοὺς Κενταύρους. Κένταυρος δὲ ὁ μὲν παρθένον, ὁ δὲ παῖδα ἡρπακώς ἐστιν ὡραῖον.

3 SUPRADICTUM] Forte *Cycnum supradictum.* Nam de Cycno, non de Caeneo haec dicuntur. Perperam ergo in lemmatis fabularum Micyllus, *Caeneus in avem*; vel *Coenis in avem*, ut est in Veneta. *Supradictum* sic satis Latine dici, de

ille advolantem ſibi, & in altitudinem ſe aëris efferentem, noviſſimè ſagittâ trajectam interemit.

Fab. VI.

Neptunus graviter ferens Cycnum filium ſuum ab Achille occidiſſe, & Hectorem defenſorem operum, quae ipſe poſuiſſet; ab Apolline ſocio laboris petit, quoniam ſibi non daretur, ut cominus cum eo congredi poſſet, ut ultor exſiſteret. At ille, auditis precibus ejus, [4] inmiſtus acie, nullique conſpicuus, arcum Alexandri in Achillem convertit, ut ſagittas in eum dirigere poſſet; talumque ([5] quod fuit in corpore ejus mortale) percuſſit, & interemit.

Fabulae Lib. XIII.

I. Ajacis cruor in florem purpureum.
II. Hecuba in canem.
III. Memnonis cineres in aves.
IV. Anii filiae in columbas.
V. Orionis filiae in coronas.
VI. Ambracius in ſaxum.
VII. Moloſſi filii in aves.
VIII. Acis in flumen.
IX. Glaucus in deum marinum.

Fab. I.

Achille ab Alexandro occiſo, arma cum peterentur ab Ajace, quia frater

de quo jam facta ſit mentio, oſtendi ad fab. 4. Lib. XI. At non tam bonae notae *praedictus*, quo cum barbaris etiam utitur Primaſius in Prolog. Comment. in Apocalypſ. *Ejus conſilium ſequens utilitatem mox praedictam invenit.* Quod apud Vellejum cum aliis locis compluribus, tum & Lib. I. cap. 4. legitur, *ut praediximus*, id ei obtruſum procul dubio à malâ manu. MUNCK.

Ad FAB. VI.

4 IMMISTUS ACIE] Pro *aciei* ἀρχαϊκῶς. Salluſt. apud Probum in Catholicis: *Dubitavit acie pars.* Idem Jugurth. cap. 16. *Uti famae, fide, poſtremo omnibus rebus ſuis commodum regis anteferret.* Ita legere malim, quam *fama, fide*, vel *famae, fidei.* ut edd. hactenus praetulerunt. Horat. Lib. I. Sat. 3. 95. *Prodiderit commiſſa fide.* Plaut. Aulul. IV. 6. *Fide cenſebam maximam multo fidem eſſe.* Ovid. III. Metam. fab. 5. *Prima fide vociſque ratae tentamina ſumſit.* Et VI. Faſt. *Utque fide pignus dextras utriuſque popoſci.* MUNCK.

5 QUOD FUIT IN CORPORE EJUS MORTALE] Ita rectè Venet. & Micyll. Confirmatque eam lectionem MS. Confer quae ſcripſi ad Fulg. Mythol. cap. 8. Lib. II. MUNCK.

Ad

frater patruelis esset, & Ulysse, qui se consilio potiorem ac virtute [1] judicaret: placuit principibus, ut utriusque gesta erga rempublicam in bello perpenderentur, & digniori propositum praemium cum caussâ ab universo exercitu tribueretur. Cum itaque in conspectu omnium Ajax virtutes suas, quibus Graecos juvisset, retulisset, & Ulysses consilia sua, quibus [2] communem rempublicam juvisset, duces quoque [3] adduxisset; novissimè signum Minervae fatale, quod ille substulisset, ostendit. Quo Graji moti, cum ante [4] oratione ejusdem perculsi stuperent, ab Ajace arma abjudicata sunt & Ulyssi data. Quá ille contumeliá adcensus, incubuit ensi; ex cujus cruore flos purpureus similis hyacinthi natus est.

Fab. II.

Ulysses postquam Philoctetae sagittas, ipso comitante, in castra Grajorum pertulit, quibus Ilium captum est, praeda dives Hecuba Priami conjux Ulyssi [5] sorte cessit; quae novissimè acerbitatibus interitum Astyanactis & Polyxenae, quae in bustis Achillis fuerat interempta, moerens, [6] classe in Thraciam cum esset adpulsa, ex reliquis liberis, [7] qui restabant orbae, Polydorum, apud Polymestora, qui quondam fuerat educatus, putabat incolumem manere: quae dum spatiatur

Ad Lib. XIII. Fab. I.

1 Judicaret] *Indicaret* MS. & Veneta. MUNCK.

2 Communem rempublicam] Inanis tautologia haec est. Libenter deletum vellem τὸ *publicam*. Supr. Lib. xii. fab. 1. *Quae cum pro re communi ad aram esset applicata.* *Commune* appellat Horat. Lib. ii. Od. 15. *Privatus illis census erat brevis, Commune magnum.* Cicero Verr. iii. *Commune Milindum.* Ubi Asconius, *Mirè, commune, rempublicam.* Etiam Graeci τὸ κοινὸν vocant, vel τὰ κοινὰ. Aristoph. Plut. Act. ii. sc. 5. Πλουτήσαντες ἀπὸ τῶν κοινῶν &c. MUNCK.

3 Adduxisset] *Adauxisset* MS. MUNCK.

4 Orationem ejusdem] Edd. *oratione.* Sed alterum non dubitavi reponere ex MS. Virgil. AEn. ii. vers. 31. *Pars stupet innuptae donum exitiale Minervae.* MUNCK. Consule cl. Burm. h. l.

Ad Fab. II.

5 Sorte cessit] Ita rectè cum MS. Micylliana. Malè *forte* Raen. & Veneta. Virgil. AEn. i. vers. 142. *Non illi imperium pelagi, saevumque tridentem, Sed mihi sorte datum.* Vellej. Lib. ii. 18. *Sorte obvenit Sullae Asiae provincia.* Albricus cap. 2. *Cui coelum & coeli regnum in sortem cessit.* Cedere autem eleganter dicitur quod nobis obtingit. Horat. iii. Od. 20. *Grande certamen, tibi praeda cedat Major, an illi.* Justin. xiii. 4. *Summus castrorum tribunatus Seleuco Antiochi filio cessit.* Lib. xxxviii. 3. *Homines & quaecunque auferri possent, Tigrani cederent.* MUNCK.

6 Classe in Thraciam] *Classe Thraciae* MS. cum Venet. & Micylliana. Et vereor ne frustra illam lectionem mutaverit. Primasius in cap. i. Apocal. Joan. *A Domitiano Caesare exilio missus, & metallo damnatus.* Adde annotata à nobis ad Hygini Mythol. cap. 15. & 108. MUNCK.

7 Qui restabant] *Restabant orbae.* Micyll. & Veneta. Optimè proculdubio. MUNCK.

8 In aridam ejectum] Ita reposui ex MS. pro *dejectum.* Ter. Andr. i. 3. *Ibi tum hanc ejectam Chrysidis Patrem recepisse orbam* &c. Curt. ix. 10. *Belluarum, quas fluctus ejicit, carne vescuntur.* Quod autem *arida* pro littore vel terrâ ponitur, id sapit phrasin sacrae scripturae. Genes. cap. i. vers. 9. *Congregentur aquae, quae sunt sub*

tiatur in littore, animadvertit eum exſanguem è fluctibus [8] in aridam ejectum. Polymeſtor autem propter aurum, quod cum infante Polydoro ei traditum fuerat, avaritiâ ductus, eum interfecit. Et ut indicia quoque facinoris celari poſſent, eum [9] in profundum praecipitavit. Quod cum Hecuba ſupradicta Ciſſei filia comperit, per pollicitationem curavit, ut perveniret ad Polymeſtorem, dicens, ſe velle adjicere ſuper quod ante dederat, aurum, quo facilius nati celarentur indicia. Et tyrannus verum eſſe exiſtimans, petenti ſecretum conloquium dedit. Hecuba nacta locum, lumina ei abſtulit: quam Thraces dum perſequuntur ſaxis, [10] verſa eſt in canis figuram.

Fab. III.

Memnon, Tithoni & Aurorae filius, Priamo ferens auxilium, ab Achille occiditur. Mater ergo precibus pro adſiduo officio inducendae lucis ab Jove inpetrat, ut, [11] in cineres ejus aduſto rogo, ſorores in volucres convertantur, Memnonides nomine. Quae memores belli, [12] quotannis ad ſepulcrum ejus conveniunt, & inter ſe dimicantes ſanguine ſuo manibus ejus frequentes parentant. Et ipſa mater ejus matutinis temporibus lacrymas deſiderio filii ſui Memnonis [13] transmutat

ſub coelo, in locum unum, & appareat arida. Et vers. 10. *Et vocavit Deus aridam terram.* Exod. cap. IV. vers. 9. *Sume aquam fluminis, & effunde eam ſuper aridam.* Abſolutè τὴν ξηρὰν vocant etiam οἱ ό. Caeterum periodus ſequens in MS. ita concepta erat: *Is autem propter aurum, quod cum infante Polydoro traditum fuerat, itaque avaritiâ ductus eum interfecit Polymeſtor.* MUNCK. Audacior quiſpiam hic emendaret *in arenam.* Sed praefero cum cl. Burmanno *in aridum* ut mox *in profundum.*

9 In profundum] *In profundo* MS. Conſule not. ad Fulgent. Lib. I. cap. 2. Hyg. Myth. cap. 92. Aſtron. II. 40. MUNCK.

10 Versa est in canis figuram] Vide Hyg. Mythol. cap. III. & quae ibi annoto. De Cynoſſemate porro Polluc. Lib. V. cap. 5. Paullo ſuperius *id tyrannus* aptius fore videtur, quam *& tyrannus.* MUNCK.

Ad FAB. III.

11 In cineres &c.] Ita MS. Sed falſum hoc. Memnonis ſocios in has aves verſos tradit quidem Q. Smyrnaeus Lib. II. Sed qui de ſororibus ejus hoc tradat, fruſtra quaeras. Veneta & Micyll. heic exhibent, *ut favillae ejus aduſto rogo pariterque ſorores in volucres* &c. Quae nata ſunt ex malè intellectis verbis poëtae: *Mox vera volucris Inſonuit pennis, pariter ſonuere ſorores.* MUNCK.

12 Quotannis] Ita & Plinius Lib. X. cap. 26. AElian. V. I. Iſidorus autem Lib. XII. 7. *quinto quoque anno.* Sed ille confundit hiſtorias, & ex AEthiopiá praeterea AEgyptum facit. Vide tu Plinium. MUNCK.

13 Transmutat in rorem] Servius ad AEn. I. 493. *Quia Tithonus frater Laomedontis raptus ab Aurora filium ſuum Memnonem ex ipſâ progenitum, inlectus dono votis aureae, Priamo ad Trojae miſit auxilium, qui congreſſus cum Achille, ab eo eſt interemptus, cujus mortem mater Aurora hodieque matutino rore flere dicitur.* Pro *votis aureae* lege *vitis aureae.* Meminit ejus vitis etiam Scholiaſtes Juvenalis ad Sat. VI. vers. 652. Hem tibi hominis verba: *Eriphyle uxor Euryphili, filii Telephi: qui Telephus cum veniſſet ad auxilium Priamo, plagatus eſt ab Achille, & cum non poſſet curari ſortitus eſt ab Achille ſe ſolo poſſe curari. Venit ſupplex: petit ſe curari, promiſſo hoc, ut nunquam jam auxilium ferat Trojanis, nec ipſe, nec*

mutat in rorem : [1] quod tamen monumentum in Phrygiâ conftituit patruus ejus, ut Heſiodus vult.

Fab. IV.

AEneas cum patre Anchiſe & filio Aſcanio profugus, Delphos venit. Hic ab Anio ſacerdote Apollinis recipitur hoſpitio, quibus indicat [2] quinque ſe filiorum parentem orbum relictum. Andrum enim filium, à quo Andros inſula, reliquiſſe patriam narrat. Huic ut Apollo dederit augurium, ſic Liberum dediſſe virginibus, ut contacta manibus earum in ſegetem, vinum, oleumque verterentur. Eas Agamemnon, ut coeleſti munere [3] exercitum aleret, cum vellet abducere, in inſulam eamdem Andron profugiſſe. Hinc rurſus ne vinculis inligatae raperentur potentiâ regis Agamemnonis, Liberi numen effecit

de ſuis aliquis. Curatus eſt, receſſit. Poſt mortem hujus filius Euryphilus vir fortis fuit. Hunc ſaepe ad auxilium petit Priamus, ille negavit, monitus ſcilicet à patre ſuo. Ergo cum non poſſet aliter Priamus eum ſollicitare, fecit vitem ex auro, & miſit ad uxorem ejus Eriphylen. Haec accepto munere tanto, marito perſuaſit. Venit in Trojam auxilium ferens. Hunc occidit Pyrrhus filius Achillis. Eurypylum (ita enim ſcribendum) Telephi filium fuiſſe etiam alii tradidere: ſed Eriphylen illam, cujus tam frequens apud poëtas & mythographos mentio fit, ejus fuiſſe conjugem, id vero falſum eſt. *Plagari* ab hoc homine pro *vulnerari* vides uſurpari. Mira barbarorum licentia eſt in verbis iſtiuſmodi fingendis. Ejuſdem farinae eſt *humanari*, quod apud interpretem Concilii Epheſini inveni nuper & miratus ſum. *Et humanatus, inquit, eſt & paſſus* &c. Unde *inhumanatio* dicitur ἐνσάρκωσις Epiſcopis Galatiae in Epiſt. ad Leonem Auguſtum. Non minus audax eſt *auguriare* pro οἰωνοσκοπεῖν. Auctor Vit. Apollin. *Numquid iſte eſt, in quo auguriatis?* Caeterum quod ſequitur *ſortitus eſt*, pro *ſortem accepit*, ſuam habet venerem. *Sortem tollere* eo ſenſu dixit Hyginus Mythol. cap. 88. de eo, qui oraculum conſulit, aut ſortem petit. Uſus eadem phraſi Licinius Ruffin. Collat. Leg. Tit. XV. *Non inveniatur in te, qui luſtret filium tuum aut filiam tuam, nec divinitus apud quem ſortes tollat.* Vulg. Interp. *qui ariolos ſciſcitetur* Deut. XVIII. MUNCK.

1 QUOD TAMEN] Ita quidem edd. omnes. Legendum tamen putem *cui tamen* &c. MUNCK.

Ad FAB. IV.

2 QUINQUE SE FILIORUM] Ita reſcribere non ſum veritus, quanquam *filiarum* habuit MS. ut & Micyll. cum Veneta. Denominatio fit à potiori. Illuſtravimus abunde eam loquendi rationem ad Hyg. Myth. cap. 159. & Fulg. Lib. I. cap. 2. Raenerius cum eam non caperet, ridiculè interpolavit. Firmat noſtram emendationem Naſo ipſe vers. 645. *Natorum vidiſti quinque parentem.* MUNCK.

3 EXERCITUM ALERET] *Alerent* MS. Rectè. Vide Naſon. vers. 659. in hac fabulâ. Corruptus in eâdem Servius ad AEn. III. vers. 80. *Anius autem rex Deli, Apollinis filius, cum trium filiarum eſſet parens, ne unius tantum Dei eſſet totas * auxilio filia numini Liberi patris devovit, qui parem ei gratiam reddens, effecit, ut quidquid una attigiſſet verteretur in fruges, altera in vinum, tertia in oleum* &c. Tolle aſteriſcum & reſcribe, *eſſet tutus auxilio, filias numini* &c. Non parum lucis hiſtoriae huic adferunt, quae Tzetzes ſcribit ad Lycophron. pag. 96. Ed. Steph. Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου θυγάτηρ γίνεται Ῥοιώ, ᾗ ἐμίγη Ἀπόλλων. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἡ δὲ προσπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐξελθοῦσα τῆς λάρνακος περί τι ἄντρον γεννᾷ παῖδα, καὶ Ἄνιον καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι δι' αὐτόν. Τοῦτον Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον. ὃς Δωρίππην γήμας, γεννᾷ τὰς οἰνοτρόπους, Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐδα, αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο ὁπότε βούλοιντο, οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον λαμβάνειν &c. Οἰνοτρόποι dicuntur illae filiae Heſychio. Meminit & Stephanus earum: Ἄνδρος, inquit, νῆσος μία τῶν κυκλά-

effecit ob misericordiam & muneris sui caussam, ut in columbarum speciem transferrentur.

Fab. V.

Discedentes ab Anio Anchises & AEneas, invicem munera dant & adcipiunt. In quibus crater fuit AEneae datus ab [4] Alcone Lydio coelatus. Anius autem à Therse Boeotio adceperat: in quo [5] sculptae erant Thebae & Orionis filiae, quae pro populo Thebano passae erant inmolari. [6] Et harum proci cum cineribus adusti essent, duo adolescentes inde increverunt; qui & [7] virginum nomine coronae sunt nominati.

Fab.

κλάδων, ἐκλήθη ἀπὸ Ἄνδρου τοῦ Εὐρυμάχου, ἢ τοῦ Ἀνανίου ἀδελφοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν Οἰνοτρόπων. Vertit interpres: *Sic vero vocata fuit ab Andro Eurymachi vel Ananii fratre OEnotroporum patre.* Sed Οἰνοτρόπους cum nusquam inveniret, mutat τὸ Οἰνοτρόπων in Οἰνοτρῶν. Perperam omnino. Lego, ἢ τοῦ Ἀνίου ἀδελφοῦ &c. Verti autem ista ita debent: *Sic vero vocata fuit ab Andro fratre Eurymachi vel Anii, patris OEnotroparum.* Andron fratrem Anii facit, cum ab Ovidio & Servio filius fuisse dicatur: quibuscum & Conon facit. Narrat XLI. Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης Ἄνιος γίνεται, παρὰ τοῦδε Ἄνδρος, ὃς μίαν οἰκήσας τῶν νήσων, τὸ ὄνομα λείπει τῇ νήσῳ. Confer Etymol. in Ἄνιος. MUNCK. Eust. ad Dionys. Perieg. 525. non definit.

Ad FAB. V.

4 Alcone Lydio] *Lindio* MS. MUNCK.

5 Sculptae] *Excultae* MS. Leg. *exsculptae.* MUNCK.

6 Et harum proci] Ita MS. etiam Venet. cum Micyll. nisi quod hae pro *cineribus* exhibent *muneribus.* Verum haec nata sunt ex malè intellectis verbis poëtae: *Tum de virgineâ geminos exire favillâ, Ne genus intereat, juvenes* &c. MUNCK.

7 Virginum nomine Coronae] MS. *Coronidae.* Nisi Naso haberet, *quos fama Coronas Nominat*, probarem protinus, & dicerem Latinâ usum terminatione hunc scriptorem. Antonin. Liberal. cap. 25. Προσαγορεύουσι δ' αὐτὰς ἄχρι νῦν Αἰολεῖς Κορωνίδας παρθένους. Atqui in Aoniâ natas virgines istas, & ab Aonibus templo honoratas dixit in praecedentibus. An ergo Ἄονες pro Αἰολεῖς reponendum? Ita Viro Cl. visum, qui nuperrimè in Antoninum notas suas recoxit. Non accedo. Quae consecratae primitus fuerint ab Aonibus sive Boeotiis, illas etiamnum ab AEolensibus Coronidas appellari, nihil habet absurdi. AEolensium enim nonnulli sedem ceperunt postmodo in Boeotiâ. Homer. Schol. ad Iliad. Π. vers. 233. Ἐπεὶ Πελασγοὶ κατῴκησαν τὴν Δωδώνην, ἐκβληθέντες ἀπὸ Βοιωτίας παρὰ Αἰολέων ἐξ Ἄρνης τῆς Φθιώτιδος. Ne dicam jam plurimos AEolensium fuisse Boeotios. Etymol. in Αἰολεῖς. Ὀρέστης κατὰ χρησμὸν συνήθροισε πολλοὺς τῶν ὀνομαζομένων Αἰολέων, ὡς μὲν τινὲς, ὅτι πλεῖστοι ἤτοι Βοιωτοὶ ἦσαν, ὡς δὲ Μενεκλῆς, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συναθροισθῆναι. Sanè ex variis gentibus conflatos esse AEolenses, & inde nomen sortitos affirmat etiam Tzetzes in Lycophron. pag. 200. Caeterum post τὸ πλεῖστοι interserit Δωριεῖς Sylburgius; quam ejus conjecturam cum alia adstruunt, tum & illud, quod ait Eustath. ad Dionys. vs. 820. Ἡ Δωρὶς ἡ αὐτὴ τῇ Αἰολίδι ἐστί. Ubi autem Doris, & quae ejus urbes fuerint, inter alios breviter refert Aristoph. Schol. ad Plut. Act. II. sc. 3. cognationem AEolensium & Boeotiorum hoc quoque vel in primis arguit, quod à Varrone Lib. III. de L. L. *AEoles Boeotii* appellantur, & Strabo Lib. VIII. docet non aliam esse Doricam dialectum quam AEolicam antiquam, & non extra Isthmum solum, sed in Isthmo etiam positas gentes AEolicas fuisse, quemadmodum pridem in de Numm. Praest. pag. 62. observavit illustr. Spanhemius. MUNCK.

Fab. VI. & VII.

Petentes insulam Cretam, & hinc Italiam supradicti, ut aliquando errorem positis aedibus finire possent, multis regionibus transitis, Ambraciam adeunt, à diis per certamen petitam: in quam [1] Ambracii imaginem in saxum conspiciunt figuratam. Hinc in Chaoniam, in quâ oraculum Jovis, delati adspiciunt Molossi regis filios: qui ne flammâ consumerentur, inmortalium numine factum est, ut in avium figuras transmutarentur.

Fab. VIII.

Acis Fauni & Symaethidis Nymphae filius Galateam Nerei & Doridis filiam cum diligeret, nec minus ipse ab eà peteretur; Cyclops, quod copia ejusdem Nereïdis nulla fieret, quia feritas ejus ei invisa esset, incensus furore, speluncâ [2] relictâ, palam prosiluit; vagatusque

Ad FAB. VI. & VII.

1 AMBRACII] Addidit Raenerius *judicis.* Judex ille Cragaleus fuit, de quo Anton. Liberal. cap. 4. ubi hanc fabulam habes. Dictam Ambraciam scriptor ille tradit ab Ambracia Melanei filia. Sed Stephanus, ἀπὸ Ἀμβρακ[illegible] τοῦ παιδὸς Θεσπρωτοῦ τοῦ Λυκάονος. ἢ ἀπὸ Ἀμβρακίας τῆς Αὐγέου θυγατρός. Antonini verba sunt: Γενήσας δὲ παῖδας Εὔρυτον καὶ Ἀμβρακίαν, [illegible] πόλις Ἀμβρακία καλεῖται: [illegible] *men sit factum.* Sed ἀφ' ἧς malle me ibi cum scripsissem nuper, regestum mihi fuit à Viro Cl. qui veteres Graecos evolvere solitus sit, cum non mutaturum illud ἐφ' ἧς in ἀφ' ἧς. Ergo τὸ ἐπὶ pro ἀπὸ positum docere me intendit hisce exemplis. Dionys. Halicarnass. Lib. 1. Ἰταλία δὲ ἀνὰ χρόνον ὠνομάσθη ἐπ' ἀνδρὸς δυνάστου, ὄνομα Ἰταλοῦ. Et versibus paucis interjectis: [illegible] κληθῆναι Ἰταλίαν ἐπὶ τοῦ Ἰταλοῦ [illegible] respondere illi possim, ἐπὶ in illis locis notare tempus, ut cum apud alios omnes frequenter, tum & Stephanum in Πελοπόννησ[illegible]. [illegible] Ἄπιδος [illegible] Ἀπία. [illegible] Πελασγὸς [illegible] Ἄργου [illegible] Ἄργος ἐκαλεῖτο. [illegible] Πελοπίδα Πελοπόννησος. Quod ad sententiam attinet, rectè interpres nuperus: *[illegible] Apeo P[illegible] filio, vocabatur Apia. Sub Pelasgo vero Pelasgia. Sub Argo autem* &c. Sed pro *Apeo* scribendum *Apide.* Apollod. Lib. II. cap. 1. Ἆπις εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν &c. In errorem induxisse virum videtur genitivus Ἄπεως non ita valde usitatus. Eustath. ad Dionys. p. 59 Τοὺς δὲ Ἀρκάδας ὁ Διονύσιος μὲν Ἀπιδανῆας καλεῖ, οἱ δὲ νεώτεροι Ἀπιδόνας κατὰ τὸ γεωγράφον, ἀπό τινος Ἄπιδος, οὗ ἡ [illegible] καὶ Ἄπεως, ὡς ὄφις ὄφεως, Ἄμασις Ἀμάσεως, Ζάμολξις Ζαμόλξεως. Et pag. 124. Οὕτω δὲ καὶ τὸ Ἆπις τὸ κύριον ἐν τοῖς περὶ Ἀρκάδων λόγοις οἱ μὲν [illegible] Ἄπιδος, ὡς Πάριδος. οἱ δὲ κατὰ τὴν τοῦ ὄφεως κίνησιν αὐτὸ μετεχειρίσαντο, κλίνοντες Ἄπεως. Etiam Latini in genitivo non *Apidis* tantum, sed & *Apis* dicunt. Justin. Lib. 1. cap. 9. *Apis caeterorumque deorum aedes dirui jubet.* Operae pretium fecisset, si adduxisset illud ejusdem scriptoris ex Lib. IX. pag. 573. Καὶ ὠνομάσθη τὸ στρατεῖον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κρεμέρα. Heic certè ἐπὶ de tempore explicare nequeo. Et annotat ibi Sylburgius: Ἐπὶ *pro* ἀπὸ *plus tricies habuimus in similibus loquendi generibus.* Hunc locum debeo, ne quid dissimulem, indicio doctissimi Perizonii nostri, ut & alterum istum ex Appiani Syriacis, non adeo longe à fine; ex quo insuper apparet praepositionem ἐπὶ in hac significatione etiam cum dativo conjungi. Loquitur de Seleuco Nicatore Antiochi filio: Πόλεις δὲ ᾤκισεν ἑκκαίδεκα μὲν Ἀντιοχείας ἐπὶ τῷ πατρί, καὶ πέντ' ἐπὶ τῇ μητρὶ Λαοδικείας, ἐννέας δὲ ἐπωνύμους ἑαυτοῦ, τέσσαρας δὲ ἐπὶ ταῖς γυναιξί, τρεῖς Ἀπαμείας καὶ Στρατονίκειαν μίαν. Mox iterum: Τὰς δὲ ἄλλας (πόλεις) ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ Μακεδονίας ὠνόμαζεν ἢ ἐπὶ

que per ſylvas conſpexit Galateam gremio Acidis reſidentem, [3] avulſumque ſcopulum AEtnae in eos [4] ejecit: cujus vi exterrita Galatea, ſubjecto mari merſa eſt. Acis autem, qui effugere inpetum ejus non potuit, obrutus ſaxo eſt. Cujus cruor numine ejuſdem Galateae [5] in flumen ejuſdem nominis ſui, quod eſt in Sicilia, verſus eſt; [6] cujus liquori ſe junxit voluntate.

Fab. IX.

Glaucus Anthedonis filius piſcator, cum ſpecioſos piſces cepiſſet, & eos vellet recentiſſimos in urbem ferre, in opaco loco proximo mari eos, dum requieſceret, ac retia ſiccarentur, ſub recentiſſimam herbam expoſuit. At illi vigore ejus ſuccoque contacti, recuperato ſpiritu, quem amiſerant, merſerunt ſe in profundum. At Glaucus experrectus, exiſtimans vim quamdam divinitatis eſſe in herbâ, ipſe quoque [7] jejunium polluit, alienatuſque mente, ex alto ſe praecipitavit [8] in pelagus, ſed inter deos marinos receptus: qui ut Scyllam Cra-

ἐπὶ ἔργοις ἑαυτȣ̃ τισίν. Ergo nihil mutare debueram. Feci id tamen, quia eam phraſin alibi ab Antonino nuſquam memineram frequentari. Certè tantâ confidentiâ eam conjecturam non obtruſi lectori, quantâ ipſe ſuam cap. VIII. Ἐκ δὲ ταύτης καὶ Λοκροὶ πόλιν ἐν Ἰταλίᾳ Συῤῥαν ἘΚΑ'ΛΗΣΑΝ pro ἔκτισαν. *Tota*, inquit, *antiquorum turba non habet exemplum, quo probes*, τὸ κτίζειν *hoc in loco ſatis ſanum & integrum eſſe.* Ne quis dicat nimis hoc φορτικὸν eſſe, credere omnes debent illum legiſſe Graecos veteres omnes. Sed falſum hoc eſſe convincam illico. Heſychius in Βȣκέφαλος. Ἀφ' ȣ̃ πόλιν ἐν Ἰνδοῖς κτίσαι λέγεται Βȣκεφάλειαν. In ea phraſi ſubaudiendum eſſe ὀνομαζομένην, vel ſimile quid; palam eſt ex Appiani verbis. Ad eundem planè modum Latinè Feſtus in ROMA. *A qua, ut Italia ſit potitus, urbem condiderit* &c. Plura vide in notis ad Hyg. Myth. cap. 8. MUNCK.

Ad FAB. VIII.

2 RELICTA, PALAM] *Relicto patre* MS. MUNCK.

3 AVULSUMQUE] *Τὸ que* nec MS. nec Edd. Vett. agnoſcunt. MUNCK.

4 EJECIT] Mallet quis *conjecit*. Sed probum alterum. Front. Lib. II. Strat. cap. IX. ex. 2. *Caput Haſdrubalis in caſtra Hannibalis ejecit.* Nepos Hannib. cap. 10. *Quod in praeſentiâ veſtimentorum fuit, arripuit: bis in ignem ejectis, flammae vim tranſiit.* MUNCK.

5 IN FLUMEN EJUSDEM NOMINIS] Hoc vero fabuloſum eſt, ut debuit. Euſtath. in Dionyſ. pag. 124. Μῆδοι γὰρ Τίγριν καλȣ̃σι τὸ τόξευμα. Οὕτω δὲ καὶ Ἄκις ποταμὸς Σικελικὸς παρὰ Θεοκρίτῳ, διότι, φασὶν, ἀκίδι τὸ τάχος τȣ̃ ῥεύματος ἐκείνȣ ἔοικε. De illo Vibius Sequeſter: *Acis ex monte AEtna in mare decurrit: ex cujus ripis Polyphemus ſaxa in Uliſſem egiſſe dicitur.* Leg. *jeciſſe.* MUNCK. Adde Schol. Theocriti Idyll. I. 69.

6 CUJUS LIQUORI] Ita Veneta cum MS. niſi quod in hoc, *cujus liquor.* Raenerius haec omiſit, quod, ut ſuſpicor, non videret, quid ſibi vellent. Proverbium eſt apud Apoſtol. Cent. II. 25. Ἄκις ποταμός. Ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν. MUNCK.

Ad FAB. IX.

7 JEJUNIUM POLLUIT] Supr. Lib. V. fab. 7. *Ad colluendum jejunium.* Sed ibi *ſolvendum* reſcribi debere oſtendi. Atque etiam heic *jejunium ſolvit* repoſuerim. Naſonis phraſis eſt Lib. V. vers. 534. *Quoniam jejunia virgo Solverat.* Hoc eſt, comederat aliquid. Etiam heic Glaucus mandere coeperat herbas, in quibus piſces illi δι' ἀσθένειαν (?) jacuerant. MUNCK.

8 IN PELAGUS] *In pelago* MS. Et mox *mari merſus eſt*, pro *recondita eſt.* Leg. *merſa eſt.* MUNCK.

Crataeidis filiam eodem mari verſantem conſpexit, pulchritudine ejus adcenſus eſt: quam ne adloqui poſſet, mari recondita eſt.

Fabulae Lib. XIV.

Fab. I.

Glaucus Anthedonius ſupradictus Scyllam circa Siciliam conſpicatus dum adamaſſet, [1] & quia nollet ſequi adpetentem, venit ad Circen, obſe-

Ad Lib. XIV. Fab. I.

1 Et quia nollet] Deleam τὸ &, tanquam ex ultimâ proximè praecedentis vocis ſyllabâ ortum. MUNCK.

2 Amorem incidit] Ita MS. Venet. *Amorem indicit.* Micyll. *Amore indicit.* Rectius foret, *amorem indicat.* Sed MS. lectionem damnare non audeo. Supr. Lib. I. fab. 10. *Ne puella Junonis iram incideret.* Vide ibi notas noſtras. Hyg. Aſtron. II. 16. *Pulchritudine Veneris inductum in amorem incidiſſe.* Cap. 20. *Phryxi Athamantis filii corpore inductam in amorem incidiſſe.* Peccatum idem admiſſum à librariis Collat. Leg. Ruffin. Tit. IV. de Adult. *Si maritus uxorem ſuam in adulterio deprehenſam occidit, an in legem de Sicariis indicit, quaero.* Leg. *incidit.* MUNCK.

Ad Fab. III.

3 Nomine suo Pithecusas vocavit] Vel *ſuo* pro *eorum* poſuit, vel *vocaverunt* legendum. Veneta exhibet, *Pithecuſa nomine ſuo Pithecuſas vocavit.* Pithecuſam eandem eſſe atque Inarimem, ſive Enariam, volunt Servius ad AEn. IX. 715. & Salmaſ. ad Solin. pag. 97. Diverſas faciunt

obſecrans remedia, ut amanti ſubcurreret: quem illa, ipſius non levi cupiditate capta, nequiens â propoſito retardare, [2] amorem incidit, dicens quae eſſet, quae ſibi praeferretur. Inſtructa enim Hecates carminibus venit in locum, in quo Scylla ablui conſueverat, veneniſque inbuit, quibus tenus pube canibus eſt efferata, ut amantibus odio ac timori eſſet. Quod ob factum illa poſtea in Ulyſſem amatum ab eâ exercuit ſaevitiam. Quod Glaucus factum hoc à Circe dolenter tulit.

Fab. II.

Docet eamdem Scyllam transformatam eſſe in ſaxum, ne AEneae naviganti in Italiam nocere poſſet.

Fab. III.

Cercopes propter fraudem ſcelusque, quia boni ſemper inſidiatores fuerunt, peroſi ab Jove, ut, qualem animum habuiſſent, talem & ſpeciem poſt obitum indicarent, in ſimias converſi ſunt. Itaque Inarimen Prochytenque inſulas proximas, quas hi incoluerant, [3] nomine ſuo Pithecuſas vocavit.

Fab. IV.

Apollo Jovis & Latonae filius Sibyllam Glauci filiam cum diligeret, pro concubitu optandi veniam tribuit. At illa in longum victura tempus, ſpatians in littore, hauſto [4] pugno arenae, petit tot annorum ſpatium, quot partes ejus dinumerare poſſet. Igitur praeſtatâ fide [5] ad tempus, ſenectute dilapſo corpore, relicta eſt vox, quae

ciunt cum heic Ovidius, quem non rectè cepit Lactantius, tum & Mela Lib. II. cap. 7. nec non Plin. Lib. III. cap. 6. Perperam Πιθηκίους νήσους vocat Apoſtolius Cent. XI. 24. ubi explicat quid ſit κερκωπίζειν. Simile adagium, ἀγορὰ κερκώπων, de quo Zenob. Cent. I. 5. & Diog. I. 3. MUNCK.

Ad FAB. IV.

4 Pugno arenae] Seneca de Irâ Lib. III. cap. 33. *Quid ſi ne propter fiſcum quidem, ſed pugnum aeris, aut imputatum à ſervo denarium* &c. Inde *Pugillus.* Vet. Interpr. Eccleſiaſt. cap. IV. 6. *Melior eſt pugillus cum requie, quam plena utraque manus cum labore* &c. MUNCK.

5 Ad tempus] Forte, *Quod ad tempus.* Hoc eſt, quod ad tempus attinet. Addidi ex MS. & vett. edd. duas iſtas voces perperam à Raenerio omiſſas. De Sibyllâ jucunda ſunt quae narrat Trimalchio in Petron. Fragmento Traguriano: *Sibyllam quidem Cumis ego ipſe oculis meis vidi in ampolla pendere: & cum illi pueri dicerent, Sibylla τί θέλεις; Reſpondebat illa, ἀποθανεῖν θέλω.* Fugit interpretes ſimile quid de Sibylla narrari ab Ampelio cap. VIII. *Argyro eſt fanum Veneris ſuper mare: ibi eſt lucerna ſuper candelabrum poſita,*

quae Sibyllam indicaret. Deus vero voluiſſet morari eam in eo munere; ſed illa neglexit dei voluntatem.

Fab. V. & VI.

AEneas [1] iter in Italiam tendens ad Laeſtrigonas venit, ubi Macareus Neritius comes Ulyſſis adparuit, [2] congreſſuſque eos eſt comitatus. Itaque cum expoſuiſſet Achaemenides apud Cyclopem quae eſſent paſſi ſocii, ſimiliter & ille, quae à Circe cum comite Eurylocho, qui potione adceptà in varias figuras commutati ſunt; [3] ac noviſſime Ulyſſes [4] remedio Mercurii ibi venit, & ſocios recuperavit. Ex eo Circe junxit ſe ei in matrimonium; monuitque AEneam, ne littoribus Circes adcederet.

Fab. VII.

[5] Picus ex progenie Saturni, rex Tyrrheniae, quae poſtea Italia dicta eſt, cum in agro Laurenti venaretur, viſus à Circe, propter eximiam pulchritudinem eſt adamatus. Sed cum amore conjugis ſuae devinctus adpetitum deae rejiceret, ab eadem ob contemptum in avem picum mutatus eſt.

Fab.

ta, lucens ad mare ſub divo coelo, quam neque ventus aſpergit (leg. *diſpergit*,) *nec pluvia extinguit. Sed & Herculis aedes antiqua; ibi columna pendet cavea ferrea rotunda, in quâ concluſa Sibylla dicitur.* De lucerna illâ in fano Veneris quod ait, ejus & Iſidorus meminit Orig. Lib. XVI. cap. 4. *Denique in templo quodam fuiſſe Veneris fanum dicunt, ibique candelabrum, & in eo lucernam ſub divo ſic ardentem* &c. Quod *ſub divo* dicat, inde ſuſpicor τὸ *coelo* in Ampelio, ut gloſſema, eſſe cancellandum. Certè Latinitas non patitur, ut *divum coelum* dicatur. Pro *ibi columna* repoſuerim, *ibi in columna*, niſi quis ſatius putet confugere ad ellipſin. MUNCK.

Ad FAB. V. & VI.

1 Iter in Italiam tendens] Virgil. AEn. VI. 240. *Tendere iter pennis.* MUNCK.

2 Congressusque eos est comitatus] MS. *Congreſſuſque eſt comitatum.* MUNCK.

3 Ac novissime] Ita codex MS. Venet. τὸ *ac* non habet. Micyll. *Quodque noviſſimè* &c. Sed nobis ſatius viſum eſt repraeſentare lectionem ſcripti libri, in quo & mox *ibi venit* offendi, non *eo venit*, ut Raenerius dedit. Vide not. ad Lib. III. fab. 1. MUNCK.

4 Remedio Mercurii] Illud remedium μῶλυ vocabatur, de quo vide quae annotavi ad Hyg. Mythol. cap. 125. Homer. Odyſſ. K. vers. 304. Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος. Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί. Schol. Βοτάνης εἶδος παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀμαυροῦν τὰ φάρμακα. Φασὶ δὲ τὸ ἐναντίον τῆς ῥίζης τῷ τέλος ἐκκαλεῖν ἐπιφέρειν τῷ ἀποσπῶντι. MUNCK.

Ad FAB. VII.

5 Picus &c.] Tranſcripſi ex Micyllianâ editione. Veneta & MS. non habent hoc argumentum. Quod Raenerius dedit, deſumptum eſt ex Regianis commentariis, immo καϑ' πόδα deſcriptum. Nonius capite de Doctorum Indagine: *Picumnus & avis eſt Marti dicata, quam picum*

Fab. VIII.

Socii quoque Pici, requirentes ducem, ne viribus in noxiam saevirent, contacti venenis, in varias species abiere.

Fab. IX.

Uxor quoque Pici [6] canens secundum Tiberim deflens desiderio viri amissi extabuit; ita tamen, ut locus memoriam nominis posteris praeberet. Canens enim nominatus est.

Fab. X.

Nec minus Macareus refert insolentiam sociorum erga Venerem, cum AEneas adversus Rutulos pro Latino dimicantes ab Euandro auxilium petisset: & quemadmodum Turnus Venulo legato à Diomede item auxilium postulasset, qui sub Dauno Iapygiae rege domicilium posuisset, negante eo, eo quod pro AEneâ adversus Venerem stetisset, vulneratamque à se inimicam haberet. Et ut comites ejus contemptu deae cupientes proficisci in bellum, in mari [7] volucrum figurâ decepti, substiterint. Eorum nomina haec sunt, [8] Agmon, Lycus, Idas, Rhetenor, Nycteus; quae volucres albi coloris ut cycni sunt.

Fab.

picum vel picam vocant, & deus, qui sacris Romanis adhibetur. AEmilius Macer in Theogoniae libro primo: Et nunc agrestis inter Picumnus habetur. Scribe *Ornithogoniae*. Diomedes Lib. I. *Macer AEmilius Ornithogonias secundo.* Adde Plinii Elenchon auctorum Lib. x. Non ignoro, ita in Nonio legendum esse pridem monuisse Godofredum; verum cum emendationis suae nullam ille reddat rationem, mihi, cui eadem in mentem venerat, faciendum id putavi. MUNCK.

Ad FAB. IX.

6 Canens secundum &c.] Ita Raenerius edidit. Sed Veneta, *Canens desiderio viri secundum Tiberim deflens casus amissi extabuit.* Etiam Micyll. *Casum amissi deflens* &c. MUNCK.

Ad FAB. X.

7 Volucrum figura decepti] Malè haec narrat Lactantius. Historiam vide apud Plin. Lib. x. 44. AElian. Lib. I. cap. I. Tzetz. in Lycophron. p. 100. Servium ad AEn. XI. vers. 271. August. C. D. Lib. XVIII. cap. 16. Schol. Hom. ad Iliad. E. 412. Anton. Liberal. cap. 37. Aristotel. Admirand. Auscult. pag. 878. Ed. Casaub. Isidor. Orig. XII. 7. Quae autem aves istae sint, dubitatur. Ἐρωδιοὶ AEliano sunt. Ἐρωδιοὶ ἢ λάροι Tzetzae. Isidoro formâ fulicae similes, magnitudine cycnorum. Unde & ὄρνεα ὅμοια κύκνοις appellat Tzetzes p. 101. Ὄρνιθας μεγάλους τοῖς μεγέθεσι dicit Aristoteles, καὶ ῥύγχη ἔχοντας μεγάλα καὶ σκληρά. Videtur sentire Isidorus cum Charisio, cui λάρος est *fulica* Lib. I. MUNCK.

8 Agmon] *Acmon* & mox *Rhexenor* MS. codex. Quae, ut magis Graeca, probanda omnino existimo; nec dubito, quin ea nomina in Nasone ipso ita etiam scribenda sint. Notum est C & G quam inter se & facile & crebro permutentur. Ῥηξήνωρ est ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ ῥήσσειν, ut docet Schol. Homer. ad Iliad. N. vers. 324. Caeterum ut G locum & C, ita B saepe locum

& V.

Fab. XI.

[1] Dauniae regionis [2] locum arboribus obumbratum [3] Pan Mercurii filius tenuit: quem poſtea Nymphae [4] coluerunt. Has paſtor Appulus cum procacibus maledictis terruiſſet, [5] ne amplius linguam in propatulo haberet, numine earum in arborem oleaſtrum extabuit, [6] cujus fructus ſuo amarore linguae paſtoris aſperitatem refert.

Fab. XII.

Turnus adverſus AEneam pro Laviniâ ſponſâ dimicans, cum inmittere ignem claſſibus conaretur, mater deûm, quia ex Idâ monte Phrygiae ſacrato eſſent factae, [7] inpetratis precibus ab Jove, in Nympharum ſpeciem illas convertit, [8] utque dearum marinarum numerum augere poſſent, effecit.

Fab. XIII.

Naves AEneae docet, in ſpeciem Nympharum verſas deorum voluntate, [9] ex recordatione ſuorum Neritiam navem vidiſſe laetas pereuntem naufragio. Item Alcinoi navem Pelaſgos portantem ſaxo dureſcere.

Fab.

ξ V, & viciſſim, occupavit. Hinc corruptus Aſconius in Argumento Prooemii Actionis in Verrem: *Quia pedeſtre iter ex Sicilia & propter fugitivos, & propter Verris inſidias dubitabat.* Lego, *devitabat.* Certè non Ἄγμων, ſed Ἄκμων nomen Graecum eſt. Acmonem patrem Coeli quidam fecere; unde Ἀκμονίδας ὁ οὐρανὸς in Alis Simmiae. Ubi Scholia videnda. MUNCK.

Ad FAB. XI.

1 Dauniae] Ita non ſum veritus reſcribere, cum *Daunae* exhiberet MS. Perperam *Laviniae* Edd. quas videre licuit. MUNCK.

2 Locum] Forte *lucum.* Curt. Lib. IX. I. *Nemus optatum arboribus.* Et, *ſylvae arboribus umbroſae.* MUNCK.

3 Pan Mercurii filius] Ex Penelope puta. Herodotus Euterpe: *Pani vero Penelopes: ex hac enim & Mercurio natus Pan eſſe dicitur à Graecis.* Quia Mercurii filius Pan, κλοποπάτωρ à Theocrito audit in Syringe: ſed alii ex Penelope & mneſteribus natum dixere, unde & ἀπάτωρ ἤγουν πολυπάτωρ ibidem vocatur. Pediaſimus in illud poëmatium: Πηνελόπης καὶ τῶν μνηστήρων ὁ Πὰν, ἐξ ὁσίων ἤγουν ἀνεμιαίων γάμων καὶ τὰ μυθώδη τερθρείαν παρείς. Sed copioſè de genere Panos Natalis Lib. V. cap. 6. ut nihil neceſſe ſit multa à me heic corradi. Corrigam potius Natalem. Ait ille inter alia: *Alii Penelopes & Ulyſſis filium putarunt: alii ex AEthere ſive Nereide natum inquiunt.* *AEther* non eſt Nereis. Scribendum ex *AEthre* vel *AEthrâ.* *AEthra* autem Oceanitidum in numero cenſetur. Vide quae annotavi ad Hygin. noſtri Aſtron. Lib. II. cap. 21. MUNCK.

4 Coluerunt] MS. & Vett. edd. *occuluerunt.* Sed perperam. MUNCK.

5 Ne amplius] *Itaque ne amplius* MS. & Veneta. Nec putandum aliter ſcriptum fuiſſe à Lactantio. Vide quae dixi ad fab. 7. Lib. I. MUNCK.

6 Cujus fructus &c.] Pro his MS. & Vett. edd. *Et ita factus eſt.* MUNCK.

Ad FAB. XII.

7 Impetratis precibus] Haec eſt Lectio MS. &

Fab. XIV.

Turno ab AEneâ interempto, Ardea urbs regnum Turni incendio in cinerem redacta: ex quo volucris emersa est, quae patriae nomine vocaretur [10] à posteris Ardea.

Fab. XV.

Venus ut animadvertit filium AEneam [11] laboribus exhaustis ad finem venisse aevi, petiit ab Jove patre, ut promissis fidem faceret. Cujus ille precibus auditis, efficit, ut in agro Laurenti flumine Numicio ablueret mortalitatem, [12] interque indigetes deos referretur: ita ut à posteris, sicut caeteris deis, sacra ei administrarentur.

Fab. XVI.

Tiberinus Albanorum rex Tusco amni Albula mersus interiit, ac nomen fluvio reliquit. Item Aventinus, [13] à quo mons, urbis Albae adcepit imperium. [14] Sub hoc Pomona Hamadryadum Nympharum, hortorum cultrix feliciumque arborum, [15] cujus nomen pomaria obtinent. Hanc cum Vertumnus diligeret, solitus in varias figuras mutari, & eâ refugiente concubitum, sollicitudinê adsiduâ ureretur, novis-

& Vett. Edd. nisi quod τὸ *illas* nec MS. nec Venet. agnoscunt. Raenerius dedit, *impetravit precibus ab Jove, ut in Nympharum speciem conversa, dearum marinarum* &c. MUNCK.

8 Utque] Ita Micyll. Sed Veneta & MS. non habent τὸ *que*. MUNCK.

Ad FAB. XIII.

9 Ex recordatione suorum] Micyll. *eorum*. Raenerius mirificè hoc argumentum interpolavit. Videtur legendum *laborum suorum*. MS. codex certè pro *deorum* in praecedentibus habuit *laborum suorum*. MUNCK.

Ad FAB. XIV.

10 A posteris Ardea] Serv. ad VII. AEn. 412. memoria lapsus hanc Ovidianam fabulam male interpretatus est, quod etiam vidit Salmasius Exerc. Plin. p. 41. De Ardeae conditoribus Servius l. l. vs. 372. quem descripsit Lactantius ad Statii II. Theb. 220. Vide Berkel. ad Stephanum Byzant.

Ad FAB. XV.

11 Laboribus exhaustis] Mallem, *exhaustum*. Virgil. AEn. I. *Omnibus exhaustos jam casibus, omnium egenos*. MUNCK.

12 Interque indigetes deos] De illis diis vide quae annotavi ad Fulgent. Lib. III. cap. 5. Virgil. AEn. XII. vers. 794. *Indigetem AEneam scis ipsa, & scire fateris Deberi coelo*. Vide ibi Servium. MUNCK.

Ad FAB. XVI.

13 A quo mons] Ita cum MS. Veneta. Addunt *dictus* Raenerius & Micyllus. MUNCK.

14 Sub hoc Pomona Hamadryadum &c.] Intellige *una*. Graeca est syntaxis, ut supr. fab. II. Lib. IV. *Salmacis Najadum*. Vide quae ibi annoto. MUNCK.

15 Cujus nomen &c.] Sic MS. & Vett. Edd. Raene-

novissimè in anum versus est, eique multa retulit, quibus faeminae flecti solent, ut sibi jungeretur. Ipsa autem perseverante in proposito, novissimè refert quoque fuisse in Cypro Anaxareten virginem, quae propter superbiam punita fuisset à Venere. Versusque in suam formam. concubuit cum eâ Vertumnus.

Fab. XVII.

In insulâ Cypro Anaxarete fuit ex progenie Teucri Salaminii, quae formâ caeteras gentes ejusdem civitatis supergressa est. Sed ut pulchritudo eminens fuit, ita propter adspernationem virorum abominanda omnibus. Quam cum Iphis ejusdem civitatis amore diligeret, neque aditum ad eam haberet, dolens, quod in tam gravem sortem incidisset; ad extremum ne diutius doleret, noctu clam ante fores puellae [1] suspendio se liberavit. Cui cum funus pro dignitate fortunae per publicum maximâ frequentiâ duceretur, & illa patientissimè ex superiori parte domus prospiceret, ob nimiam crudelitatem animique duritiam in vestigio sui à Venere saxo durata est, ita ut apud Salaminios species ejus Prospicientis Veneris nomen adceperit. Deinde Vertumnus rediens in suam speciem Pomona potitus est.

Fab.

Raenerius, *unde nomen è pomis obtinet.* Id etsi negari non potest, non tamen ideo verum est ita scripsisse Lactantium. Varro L. L. Lib. VI. *Pomona pomorum patrona.* MUNCK.

Ad FAB. XVII.

1 SUSPENDIO SE LIBERAVIT] Ita cum MS. vett. edd. Raenerius, *suspendio ejus amore se liberavit.* Antoninus cap. 39. inediâ vitam finiisse juvenem narrat. Ἀρκεοφῶν ὡς δὲ ἦν ἀπεδοκιμάσθη πάλιν καὶ ὑποψίαν τὴν περὶ τὸν γάμον ἔχων ἀπεκαρτέρησε καθ᾽ τροφῆς ἔνδειαν. Pro ὑποψίαν lege ἀπογνωσίαν. In praecedentibus pro *caeteras gentes*, multo mallem *caeteras virgines.* MUNCK.

Ad FAB. XVIII.

2 QUO PROXIMAE &c.] Venet. *Quae proximè Iano* &c. Lege, *Quae proximè Ianum erant geminum.* Flor. I. cap. 2. *Ianumque geminum fidem pacis ac belli. Proximè* dativum casum regere non potest. Julius Obsequens cap. 119. *Cui proximè Pompeio in castris sedenti accipiter super caput accesserat.* Lege, *proximè Pompeium.* Eâdem mendâ inquinatum puto glossarium Philoxeni, & lego pro *Accepto sibi fecit*, ἑαυτῷ ἐλογίσατο, *acceptum sibi* &c. Catull. carm. 37. *Acceptum face redditumque votum.* Frustra est Schefferus subaudiri jubens praepositionem *à*. Verum ut illic aliena ellipsis illa, ita eadem non observata corrupit locum elegantissimum Plinii Histor. Natur. Lib. II. cap. 7. *Quisquis est deus (si modo est alius) & quacunque in parte, totus est sensus, totus visus* &c. Notat Dalechampius MSS. habere *si mundo est alius aliquis.* Unde ipse conjectat, *si à mundo* &c. At nihil opus erat istâ praepositione. Vera & Latinissima lectio est, *si mundo est alius aliquis* &c. Horat. Lib. I. epist. 16. *Neve putes alium sapiente bonoque beatum.* Quod si quis statuere velit *proximè* etiam cum dativo rectè jungi, adducere possit illud Veteris Interpr. Concil. Ephesin. pag. 124. ed. Cont. *Proximè nobis participatum est carne & sanguine Deus existens verbum.* Scio satis barbarum esse illum interpretem. At Latinus egregiè Nepos Hannib. cap. 8. *Propius Tiberi, quam Thermopylis.* Verum ibi ex vett. edd. reposuerim *Tiberim & Thermopylas.* Praeposit. addit Frontin. Strat. Lib. IV. 7. ex. 40. *Cum propè à virgultis sylvaque posi-*

ta

Fab. XVIII.

[a] Poſt Amulii ac Numitoris Albanorum regum interitum Romulus urbis à ſe conditae cepit imperium. Qui cum adverſus Titum Tatium pro raptu virginum dimicaret, hoſtis adpropinquavit patriae. Quod ut Venus praeſenſit, portis obſeratis, una patefacta eſt, Tarpeiâ Virgine prodente patriam. Venus pro filii incolumitate à Nymphis, [2] quae proximae Iano erant, geminum petiit auxilium. Datâ ergo veniâ, ſecundum portam, quâ Sabini inrupturi erant, recluſo fonte, ſcaturientes aquae, quae antea latuerant, erumpebant: quae cum frigidae hoſtium introitum non prohiberent, ex frigidis in calidas verſae hoſtem averterunt. Victoriaque potitus Romulus, rebus urbis compoſitis, jura reddens populo, ſicut petierat mater, raptus in coelum eſt; ita ut [3] Quirinus novo nomine vocaretur.

Fab. XIX.

Herſilia conjux Romuli, cum fleret amiſſum conjugem, [4] poſt datam ei à Junone inmortalitatem, Ora Quirini nuncupata eſt: quorum templa à populo Romano in Colle Quirinali conſtituta ſunt.

Fabu-

ta eſſent. MUNCK. Conſule cl. Fr. Oudendorp. ad J. Caeſarem Lib. I. B. G. cap. 54. & ad L. VI. c. 31.

3 QUIRINUS NOVO NOMINE VOCARETUR] Lactant. Firm. Lib. I. cap. 21. *Solent enim mortuis conſecratis nomina immutari; credo ne quis putet eos homines fuiſſe. Nam & Romulus poſt mortem Quirinus dictus eſt; & Leda Nemeſis; & Circe Marica; & Ino, poſtquam ſe praecipitavit, Leucothea, materque Matuta, & Melicertes filius ejus Palaemon atque Portumnus.* Signat eandem rem, non eloquitur Florus Lib. I. cap. I. *Quirinum in coelo vocari placitum diis.* MUNCK. Scripſit Ptolemaeus Hephaeſtionis περὶ τῆς παρ' Ὁμήρῳ διωνυμίας παρὰ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις· καὶ ὅτι Ξάνθος μὲν ὁ ποταμὸς Διὸς υἱός· περὶ ἄλλων διωνύμων. Vide Photii Bibliothecam pag. 482. qui ex eodem pag. 474. notat ὅτι Νεῖλος ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ γενέσεώς φασιν ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ δ' Ἥραν ἔσωσεν, ἐπερχόμενον αὐτῇ ἀνελὼν τὸν Ἀνώνυμον καὶ Πυρίπνοον γίγαντα, ἐκεῖθεν διὰ τὸ ἀπαλαλκεῖν τῆς Ἥρας τὸν πόλεμον μετέβαλεν τὴν κλῆσιν. Nicanor Cyrenaeus hujus argumenti quoque librum videtur conſcripſiſſe, ut ex Athenaeo patet Lib. VII. cap. 12. pag. 296. Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐν Μετονομασίαις τὴν Μελικέρτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι. & Harpocrationis Lexico in voce Ἄκη. ἣν Νικάνωρ ὁ μετονομασιῶν γεγραφὼς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην φασὶν εἶναι.

Ad FAB. XIX.

4 POST DATAM EI &c.] MS. *Poſt data ei à Junone immortalitate.* Et mox *colle Quirini* pro *Quirinali.* Quod non ſpernendum, cum Naſo ipſe habeat, *Duce me lucum pete, colle Quirini Qui viret.* Hiſtorici tamen malunt *collem Quirinalem* dicere. Nepos Attic. cap. 13. *Domum habuit in Colle Quirinali.* Schol. Horat. in Carm. Saec. Diis quibus ſeptem colles] *Id eſt. Roma. Sic Virgil. Scilicet & rerum facta eſt pulcherrima Roma, Septemque una ſibi muro circumdedit arces. Hi autem colles ſunt Aventinus, Palatinus, Eſquilinus, Capitolinus, Viminalis, Caelius.* Locus Virgilii eſt Lib. VI. AEn. vers. 781. Sed ibi ita legitur: *En hujus, nate, auſpiciis illa inclyta Roma Imperium terris, animos aequabit Olympo, Septemque una ſibi muro circumdedit arces.* Ubi Servius: *Benè urbem Romam dicit ſeptem incluſiſſe montes, & medium tenuit. Nam grandis eſt inde dubitatio: & alii dicunt breves ſeptem colliculos à Romulo incluſos, qui tamen aliis nomi-*

nibus

Fabulae Lib. XV.

I. Calculi nigri in candidum colorem.
II. Animae in varias ſpecies.
III. Euphorbus in Pythagoram.
IV. Elementa in varias ſpecies.
V. Amnis Lycus in regionem mutatus.
VI. Eraſinus amnis in regionem ſimiliter aliam.
VII. Caycus fluvius in regionem aliam ſimiliter.
VIII. Amaſenus fluvius in terrae ſpeciem.
IX. Anigrus flumen dulce in aquae amaritudinem.
X. Hypanis amnis in aquae amaritudinem ſimiliter.
XI. Antiſſa, Pharos, & Tyros inſulae in ſcopulos mutatae.
XII. Leucades inſulae tres in montium ſpecies; & Zancle inſula in ſcopulum.
XIII. Helice & Buris oppida in ſcopulos ſimiliter.
XIV. Area in tumulum mutata.
XV. Fons in Africâ Hammonis in glaciem convertitur.
XVI. Fons Athamantis lignum adcendit.
XVII. Flumen Ciconum bibentes in lapidem mutantur.
XVIII. Crathis & Sybaris amnes capillis aureum colorem dant.
XIX. Salmacis fontem qui contingit, in mollitiem vertitur.
XX. Lacum AEthiopiae qui bibit, in inſaniam, aut in ſoporem vertitur.
XXI. Clitorium fontem qui bibit, odium vini capit.
XXII. Lynceſtium amnem qui bibit, in ebrietatem convertitur.
XXIII. Aqua lacus Phenei nocte fit noxia.
XXIV. Symplegades cautes in petras redactae.
XXV. AEtna mons Siciliae in ignem.
XXVI. In Pallene urbe Tritoniacae paludis adtactu vertuntur homines in volucres.
XXVII. Scythides faeminae adtactu veneni in aves mutantur.
XXVIII. Ex vitulis apes naſcuntur.

XXIX.

ribus appellabantur. Alii volunt hos ipſos, qui nunc ſunt, à Romulo incluſos, id eſt Palatinum, Quirinalem, Aventinum, Coelium, Viminalem, AEſquilinum, & Ianicularem. Collis Quirinalis unde dictus ſit his verbis in de L. L. Lib. IV. Varro docet: *Collis Quirinalis,* inquit, *ubi Quirini fanum, eſt à Curetibus, qui cum Tatio Curibus venerunt Romam, quod ibi caſtra habuerunt.* De fano

XXIX. Ex equo crabrones.
XXX. Ex cancro ſcorpius.
XXXI. Bombyces in papiliones.
XXXII. Ranae ex limo.
XXXIII. Urſa lambendo fingitur ex fruſto carnis.
XXXIV. Apes initio vermes, poſtea ſpeciem ſuam adcipiunt.
XXXV. Aves ex ovi medio.
XXXVI. Ex medullâ humanâ angues naſcuntur.
XXXVII. Phoenix avis ex ſanie ſuâ renaſcitur.
XXXVIII. Hyaena modo mas, modo faemina.
XXXIX. Chamaeleon in varios colores vertitur.
XL. Lynces Liberi urinam vertunt in lapidem.
XLI. Coralium ex molli durum.
XLII. Gentes variantur in ſpecies.
XLIII. Omnia quae naſcuntur, transmutantur in diſſimiles ſpecies.
XLIV. Egeria in vallem Aricinam ſe contulit.
XLV. Hippolytus in deum Virbium.
XLVI. Egeria in fontem.
XLVII. Gleba in pueri figuram mutata.
XLVIII. Jaculum Romuli in arborem.
XLIX. Cippus factus cornutus.
L. AEſculapius in draconem.
LI. Julius Caeſar in cometen.

Fab. I. *

Mycilus Alemonis filius procreatus Argis, cum quieti ſe dediſſet, Hercules viſus eſt, qui eum moneret, ut patriam relinqueret, & ſecundum AEſarem amnem conſideret. Qui cum facere extimeſceret, quia lex vetaret deſerere patriam, & in aliam civitatem tranſire, rurſus admonitus eſt. Metuens itaque, penates ſuos deſtituit, ideoque in judicium publicum eſt devocatus. Et cum omnem populum adverſus ſe haberet, judicaturis calculi albi, ac nigri dati ſunt; ut atri damnarent, candidi abſolverent. Mycilus itaque pertimeſcens periculum

no Quirini etiam Victor Illuſtr. cap. 2. *AEdes in colle Quirinali Romulo conſtituta.* Urbi additum à Servio Tullio collem iſtum idem narrat cap. 7. MUNCK.

* Sequentia harum fabularum argumenta, quae ex Raeneriana editione deſcripſit, notis inluſtrare dedignatus fuit Munckerus; Celeb. vero Burmannus variantes Lectiones ſubtexuit, ad quas lectorem ablego.

lum capitis, Herculem invocavit, ut laboranti ſibi, quia ejus juſſis obtemperaſſet, ferret auxilium: cujus preces non incaſſum abierunt. Nam cum calculi more patriae in urna effuſi deducti eſſent, omnes adparuerunt in colorem album converſi. Quamobrem ille metu liberatus, per Ionium pelagus navigans, cum in Italiam veniſſet, & AEſarem amnem adtigiſſet, ſicut praeceptum erat, urbem conſtituit, eamque à proximo tumulo, cui Tares Neptuni filius ſubjectus erat, Tarentum nominavit.

Fab. II.

Pythagoras Samius tyrannidem fugiens, cum patriam reliquiſſet, in Italiam venit, & quae didicerat de rerum natura mundique, aperit, ad modumque ſeculi aurei docet, ad uſus quoque neceſſarios cuncta praebente terra, nefas eſſe animalibus veſci: quod eſſent in eis forte conſanguineorum animae mortalium: & quod è corporibus in corpora animae transfunderentur. Poſtea docet unde occidendorum animalium uſus primum inoleverit. Nam paullatim conceſſum eſt, ut maleficae ferae dolis interceptae occiderentur; & manſuetarum foetus ſues, quod fruges ſatas eruerent; item capri, quod vitem maturam praecerpere adſueviſſent, nec deinde fructus creſceret.

Fab. III.

Pythagoram eumdem inducit referentem cuncta rerum temporibus mutari: ſiquidem ipſe annus vertitur in quatuor ſpecies, veris, aeſtatis, autumni, & hiemis: & quae naſcuntur, quoniam in initio prodita teneras inminutaſque ſpecies habeant; deinde creſcendo robuſtae aetatis, noviſſimè ſeneſcentis fieri. Se quoque memoria tenere bello Trojano Euphorbum Panthoidem fuiſſe: & poſtea quam à Menelao ſit occiſus in bello, animam ejus in ſe eſſe transfuſam; clypeumque ejus, dum in aetates ductus ſit, quo uſus eſſet in bello, in templo Junonis Argiviae cognoviſſe.

Fab. IV.

Ipſa quoque initia quatuor, ex quibus generantur omnia, transfigurari motibus ſuis: reſolutam enim tellurem in aquas abire, adtenuatam aquam efficere: & aëra rurſus per eumdem ordinem retexi: ſpiſſatum ignem enim in aëra verti, hunc in aquam, hanc in terram

ram abire: caeteraque rerum perinde variari; quae tempus, aut natura adceptas ab initio facies cogit amittere. eadem fluminibus etiam, fontibus ac terrenis locis adcidere.

Fab. V.

Amnem Lyciae consumptum ostendit alias adparuisse, alias non

Fab. VI.

Erasinus in Arcadia fluere visus, modo latens, terrae voragine absumptus, postea Argis est redditus voluntate Junonis.

Fab. VII.

Caycum flumen Mysiae aliis nunc ripis, aliis in initio fluxisse fertur.

Fab. VIII.

Amasenum flumen Siciliae intumescere, refluere, interdum siccari.

Fab. IX.

Anigrum flumen jucundissimam aquam sitientibus praestitisse: posteaquam Centauri ab Herculeis sagittis confecti cruorem in eo abluerint, aspero advenientes fugasse odore.

Fab. X.

Hippanim Scythiae amnem marini factum liquoris ait, cum fuerit in initio dulcissimi, ob fontem regionis ejusdem in eum influentem.

Fab. XI.

Antissa & Pharos, item Tyros in Phoenicia, insulae fuerunt, nunc vero continenti conjunctae.

Fab. XII.

Item Leucades insulae tres in salo sunt nunc, à fluctibus olim relictae: item Zancle olim conjuncta Italiae, nunc freto discriminatur; propterea id contigit, quod Latonae sedes est ibi negata.

Fab. XIII.

Helice, & Bura Achaiae urbes ponto voratae ſunt.

Fab. XIV.

Tumulum ſecundum Troezenam urbem ex area factum ait eruptione ſpiritus, qui terrae increverat.

Fab. XV.

Fons in Africa Hammonis ſolis ortu obituque calefcit, poſtmodum in glaciem vertitur.

Fab. XVI.

Athamanis, Theſſalie regionis, fonti lignum tenuata luna admotum adcenditur.

Fab. XVII.

Flumen quoque apud Ciconas eſt, ex quo qui bibit, in lapidem convertitur.

Fab. XVIII.

Crathis amnis, & ei confinis Sybaris, capillos aurei coloris efficiunt.

Fab. XIX.

Salmacis fons in Caria contactu ſui liquoris cogit in mollitiem corporis obſcoeni verti: quod beneficio Mercurii & Veneris dicitur eſſe factum.

Fab. XX.

Lacus eſt in AEthiopia, qui hauſto liquore ad ſitim ſedandam, aut in inſaniam, aut in ſoporem, vertit.

Fab. XXI.

Clitorius fons in Arcadia vinum in odium adducit, quod Melampus

pus Amithaonis filius, Proetidas cum ab insania liberasset, novissime remedia in eum projecisse fertur.

Fab. XXII.

Lyncestius amnis Thraciae hanc vim obtinet, potestate mutata, ut aquam ejus bibentes ebrii fiant.

Fab. XXIII.

In Arcadia secundum Phenon urbem aquae feruntur, quae potae nocte nocent, luce autem innocuae cognoscuntur.

Fab. XXIV.

Ortygia insula olim mobilis erat. Symplegades quoque cautes in Ponto concurrentes, flatibus solitae moveri, nunc fixae fundamentis tenentur loco.

Fab. XXV.

AEtna mons Siciliae in ignem verti coepit, cum initio riguerit.

Fab. XXVI.

In Pallene, quae sub Aquilone jacet, homines dicuntur in volucres verti, novies cum in Tritoniacam paludem mersi sint.

Fab. XXVII.

Scythides, in Scythia faeminae, venenis sparsae, corpora inmutant, se in aves transfigurantes.

Fab. XXVIII.

Ex vitulis apes nascuntur: quas Aristaeus fertur invenisse.

Fab. XXIX.

Ex equo putrefacto crabrones nasci potuisse primum proditur.

Fab. XXX.

Cancrum demptis brachiis si terrae subjicias, scorpius nascitur.

Fab. XXXI.

Bombyces, quae folia filis intexunt, in papiliones vertuntur.

Fab. XXXII.

Ranae nafcuntur ex limo fine pedibus: mox natando pedes increfcunt.

Fab. XXXIII.

Urfae carnem pariunt, eamque lambendo in figuram fui convertunt.

Fab. XXXIV.

Apes initio truncae, ut vermes, nafcuntur: poftea corporis partes, ac pennas adcipere produntur.

Fab. XXXV.

Pavones, qui in tutela Junonis habentur: item aquilae Jovis, columbaeque Veneris, & caeterae volucres, ex media parte ovi, qui vitellus vocatur, videntur nafci.

Fab. XXXVI.

Ex medulla humana in fepulcris angues profeminantur.

Fab. XXXVII.

Phoenix in Affyriae finibus nido ex odoribus facto, cum eft fenectute preffa, fupra recumbit, ex cujus fanie alia renafcitur: & viribus roborata, nidum in urbem effert Solis: ibique in templo ejus monumentum patris reponit. Fertur enim quinque aetatis faecula replere.

Fab. XXXVIII.

Hyaena fera ex faemina in marem vertitur.

Fab.

Fab. XXXIX.

Chamaeleon ventis & aura nutritus, quodcunque contigerit, coloris ejuſdem efficitur.

Fab. XL.

Lynces, qui ſunt in Liberi tutela, urinam vertunt in lapidem.

Fab. XLI.

Coralium lapis ſub aqua mollis eſt, extra dureſcit.

Fab. XLII.

Significat gentes variari in ſpecies deorum voluntate.

Fab. XLIII.

Numa Pompilius propter ſcientiam rerum à populo Romano in regnum eſt receptus: cujus praecepta cum ante dictis haec ſunt. Quaecunque naſcuntur, haec creſcendo & ſeneſcendo transmutari in diſſimiles ſpecies: & poſt obitum ſic conſumi, ut aut in terram abeant, quae corpora ſunt; aut in aëra, quae ſpiritu contineri videntur. Porro Helenus Priami filius refert ab AEnea urbis conditae poſitionem.

Fab. XLIV.

Egeria poſt mortem mariti Numae in vallem Aricinam ſe contulit lugens.

Fab. XLV.

Hippolytus cum propter novercale odium propulſus eſſet patria, & Troezena proficiſceretur, ex inproviſo mari elatus taurus, ſicut parens optaverat, graviſſimum ei objecit timorem: exaſperatis equis tractus interiit. Quem AEſculapius Dianae voluntate, cujus initio comes fuerat, reduxit ad ſuperos. Hinc ab eadem dea evocatus in

 nemus

nemus Aricinum, mortalitatem exſuit. A converſo itaque nomine deus Virbius eſt adpellatus.

Fab. XLVI.

Egeria Nympha Numae Pompilii conjux, poſt viri interitum cum ſe in nemus Aricinum contuliſſet, ibi queſtu adſiduo deflevit caſum viri, fatigans Dianam ejus regionis incolam adſiduo fletu. Noviſſimè lacrimae ejus ab eadem dea transmutatae ſunt in fontem: qui ex ejus nomine nuncupatur Egeria.

Fab. XLVII.

Cum in Tyrrhenia, quae etiam Thuſcia eſt, quidam arator juſtum opus in dies redderet, preſſo vomere glebam opinione ſua ponderoſiorem excitavit; cujus dum miratione premeretur, animadvertit eam in figuram pueri eſſe transmutatam, qui Etruſcorum lingua Tages poſtea nomine, futurorum ſcientiam invenit.

Fab. XLVIII.

Romulus Martis & Iliae filius, cum venaretur, ex monte Aventino perſequens aprum fugientem, jaculum jecit; quod cum protinus in colle Palatino haeſerit, loco ejus montis ſcala facta; cujus ima pars adeo depreſſa terrae eſt, ut ſit comprenſa radicibus; effectum eſt noviſſimè, ut in arborem cornum converſum ſit.

Fab. XLIX.

Cippus Genutius ab hoſte victor revertens, priuſquam triumphans portam intraret, animadvertit cornua ſibi temporibus enata. quo prodigio exterritus, haruſpices cum conſuluiſſet; reſponſum eſt, eum, ſi in urbem intraret, regnaturum: quod ille averſatus, patribus convocatis indicavit, ac cum perſtitiſſet numquam ſe tyrannum futurum, decretum eſt ei univerſorum conſilio tantum agri, quantum uno die aratro poſſet circumdare: portaque, qua intraturus fuiſſet, in ſigni gratiam factum, ut aeneis cardinibus aptaretur, in qua ad memoriam poſterorum cornutum caput ejus exſculperetur.

Fab. L.

Gravis peſtilentia Romanis cum incidiſſet, & maxima trepidatio urbem teneret, per legatos oraculum Apollinis conſultum eſt. ex quo reſponſum, ut AEſculapium Epidauro arceſſirent: nobiliſſimique legati cum ſimulacrum dei petitum ad Epidaurios iviſſent, ſtupentibus admiratione deus in draconem verſus, per medium Epidaurum lapſus, navem legatorum conſcendit: cum quibus vectus, Romam ut delatus eſt, inſulam Tiberis ingreſſus eſt, ibique ſe virgultis obculuit. qui locus Draconis vocatur.

Fab. LI.

Ovidius opere peracto, docet ſe à Chao principium cepiſſe, & ad Caeſarem deduxiſſe: quem, gentibus orbis devictis, Venus poſt ſuorum inſidias in cometen vertit.

ALBRI-

ALBRICI PHILOSOPHI
DE
DEORUM IMAGINIBUS LIBELLUS.

I. *Saturno.*

Saturnus [1] primus deorum fubponebatur: & pingebatur, ut [2] homo fenex, canus, prolixa barba, curvus, triftis, [3] & pallidus, [4] tecto

Ad CAP. I.

1 Primus deorum] Paufan. Lib v. cap. 7. p. g. 391. Λέγουσιν Ἠλείων οἱ τὰ ἀρχαιότατα μνημονεύοντες, Κρόνον τὴν ἐν οὐρανῷ σχεῖν βασιλείαν πρῶτον, ἐν Ὀλυμπίᾳ ποιηθῆναι Κρόνῳ ναὸν ὑπὸ τῶν τότε ἀνθρώπων, οἱ ὠνομάζοντο χρυσοῦν γένος.

2 Homo senex] Unde Artemidorus Onirocrit. Lib. II. cap. 49. Μειράκιον σημαίνει τὸν Ἑρμῆν, νεανίσκος δὲ τὸν Ἡρακλέα, ἀνὴρ δὲ τὸν Δία, πρεσβύτης δὲ τὸν Κρόνον. MUNCK. V. G. Cuper. Harpocrat. p. 102. 103. Serv. ad I. Georgic. 236. *Saturnus deus pluviarum eft, unde etiam fenex fingitur: nam fenes femper novimus effe gelidos.*

3 Et pallidus] Barthius in Commentariis fuis Statianis *expallidus* emendatum it. Mirabar à primo vocis infolentiam. Sed comperi poftea etiam Tertullianum in de Refurrectione Carnis cap. 57. *expallidum* dicere eum, qui valdè fit pallidus. *Quod corpus*, inquit, *inlaefum quum interemptum, quum frigidum, quum expallidum, quum edurum, quum cadaver?* *Vepallidus* dicitur talis Horatio Lib. I. Sat. 2. vers. 129. *Vepallida lecto Defiliat mulier.* Ubi Schol. *Vepallida, una pars eft orationis, ficut vefana, & fignificat valde pallida, ficut apud Perfium, Ut ramale vetus vegrandi fubere coctum.* Sanè *vegrandi* etiam vett. edd. repraefentant: quamobrem abeat licet in malam rem τὸ *praegrandi*, quod pro eo fuppofitum ivere nobis fcioli. MUNCK.

4 Tecto capite] Hinc forfan Romani Saturno capite aperto facrificant, cujus moris cauffas varias profert Plutarchus Quaeft. Rom. Tom. II. p. 266. cur velato capite fingatur Saturnus vidimus in Fulgentio Lib. I. c. 2. De pluribus Diis, qui tecto capite finguntur, egi ad Fulgent. I. 21. Quibus adde ipfius Jovis ftatuam in templo Junonis apud Eleos, de qua Paufan. Lib. V. cap. 17. p 418. Τῆς Ἥρας δέ ἐστιν ἐν τῷ ναῷ Διὸς ἄγαλμα. τόδε (five τὸ μὲν, ut Kuhnius legit) Ἥρας καθήμενον ἐστιν ἐπὶ θρόνῳ, παρέστηκε δὲ γένειά τε ἔχων, καὶ ἐπικείμενος κυνῆν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ.

5 Sed dextra] Repone, *Scil. dextrâ.* Cap. 2. *Ex alterâ vero, fcil. dextrâ* &c. Cap. 19. *Ipfe vero unâ manu tenebat poculum, fcil. finiftrâ: alterâ vero fcil. dextrâ* &c. MUNCK.

6 Serpentis portabat imaginem &c.] Videatur Horus Apollo cap. 2. & Pierii Hieroglyph. Lib. XIV. MUNCK. Serv. ad V. AEn. 85. *Annus fecundum AEgyptios ante inventas literas picto dracone, caudam fuam mordente, quia in fe recurrit.*

7 Habebat filios] Vide quae annotavi ad Fulgent. Myth. Lib. II. cap. I. Lactant. Lib. XIII. fab. 4. Hyg. Myth. cap. 159. Quod virilia abfciffa illis addit, miror unde haufcrit. Quod fi abfciffa illis virilia fuere, unde Neptuno ergo numerofa illa foboles? Cur Proferpinam Pluto rapuit? Jupiter non mulierarius tantum, fed & puerarius fuit? Commentum planè hoc novum, ut & illud Fulgentii Lib. II. cap. 4. ex femine Satur-

[4] tecto capite, colore glauco; qui una manu, [5] sed dextra, falcem tenebat, & in eadem [6] serpentis portabat imaginem, qui caudam propriam dentibus commordebat. Altera vero, scilicet sinistra, filium parvulum ad os adplicabat, & eum devorare videbatur. Qui juxta se [7] habebat filios, Jovem scilicet, Neptunum, Plutonem, & Junonem. [8] quorum virilia abscissa projiciebat, de quibus Venus puella pulcherrima nascebatur. Juxta autem ipsum Saturnum erat imago Opis uxoris suae, in cujusdam similitudinem matronae depicta: quae aperta manu dextra opem omnibus velle dare praetendebat: panem vero manu sinistra pauperibus porrigebat.

II. *De Jove.*

Jupiter Saturni filius, cui [9] coelum & coeli regnum in sortem cessit, pingebatur in throno eburneo, in sua majestatis sede sedens: [10] sceptrum regium in manu tenens, scilicet sinistra: ex altera vero, scilicet dextra, fulmina ad inferos mittens, & Gigantes repressos ful-

Saturni ortam Venerem. MUNCK.

8 QUORUM VIRILIA] Alii aliter. Pausanias Lib. VII. cap. 23. pag. 582. Ἐφεξῆς δὲ ἄκρα τε ἐς αὐτὴν ἔχει τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπ' αὐτῇ λέγεται λόγος, ὡς Κρόνος τῆς θαλάσσης ἐνταῦθα ἔρριψε τὸ δρέπανον, ᾧ ΤΟ'Ν ΠΑΤΕ'ΡΑ 'ΟΥΡΑΝΟ'Ν ἐλυμήνατο. Vide notas ad Fulgent. I. 2.

Ad CAP. II.

9 COELUM ET COELI REGNUM] Coelo, terrae, & mari praeesse dicitur a poëtis. unde Argis in aede Minervae Jovis simulacrum tribus oculis, e quibus tertius erat in fronte, insigne conspici traditur a Pausania Lib. II. cap. 24. p. 165. 166. & a Spartanis etiam colitur cognomine Πλούσιος. v. Pausan. Lib. III. cap. 19. p. 258. Cur in Creta sine auribus depingatur, docet Plutarchus de Isid. & Osirid. T. II. p. 381. Pluribus de Jove egit Diodor. Siculus Lib. v. p. 339.

10 SCEPTRUM] Illud sceptrum è cyparisso factum fuisse observat Junius Animadv. Lib. I. cap. 20. Notandum heic interdum etiam aliud à fulmine sceptrum Jovi adscribi, cum alias pro sceptro fulmen ei tribuatur, tanquam apud Phaedrum Lib. IV. cap. 17. *Consedit genitor tum deorum maximus, Quassatque fulmen.* Immo fulmen videtur sceptrum appellari ab Anton. Liberal. cap. 6. Καὶ δίδωσι φυλάσσειν τὸ ἱερὸν σκῆπτρον. Sed rectè correctum puto à Xylandro τὸν ἱερὸν σκηπτὸν, cum nusquam sceptri custos, sed fulminis, nec sceptrigera, sed armigera introducatur aquila, quemadmodum scripsi antehac in Animadversionibus meis in eum scriptorem. Ad ea cum respondere aliquid deberet Vir Cl. rem vertere in jocum bellissimum maluit, quo humilitati sortis nostrae illuderet: *Per sceptrum*, inquit, *heic non intelligendam esse ferulam ad imperium in pueros pertinentem, sed fulmen, etiam illi norunt, qui nondum aere lavantur.* Sed benè habet, quod magnus ille doctor bonâ quadam fortunâ tandem aliquando nactus & ipse est istiusmodi sceptrum, diu profecto illud multumque desideratum. Caeterum ad imaginem Jovis depingendam non parum & illud facit, quod apud Arnobium est Lib. VI. pag. 209. Ed. Leid. *Riciniatus Jupiter atque barbatus, dextra fomitem sustinens perdolatum in fulminis morem.* MUNCK. Varie exprimitur Jovis imago a statuariis antiquissimis. Sed primo agamus de Jovis sceptro, quod ab Ovidio eburneum, a Diog. Laertio ac Jamblicho cyparissinum fuisse dicitur, ut docent G. Cuperus in Apotheosi Homerica pag. 22. & Menagius ad Diogenem Laertium Lib. VIII. §. 10. Sola Elis sufficit ad hanc varietatem monstrandam. Antiquissima Jovis statua fuit prope Gelonis currum, sceptrum tenentis, ab Hyblaeis dedicata. Pausan. Lib. v. cap. 23. pag. 438. Phidias in templo, quod Jovi Olympio exstruxerunt Elei, statuam Jovis hoc modo fecit, teste Pausania Lib. v. cap. 11. pag. 400, 401. Καθέζεται μὲν δὴ ὁ θεὸς ἐν θρόνῳ χρυσοῦ πεποιημένος καὶ ἐλέφαντος. & paullo inferius de eodem throno ad-

dit

fulmine tenens sub pedibus, & conculcans. ' Juxta eum vero quaedam aquila, quae volans inter pedes suos quemdam pulcherrimum juvenem, scilicet Ganymedem, raptum portabat, habentem in manu craterem, ut Jovi poculum propinaret.

III.

dit ὁ δὲ θρόνος ποικίλος μὲν χρυσῷ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι. ἔστι καὶ ζῶά τε ἐπ' αὐτοῦ γραφῇ μεμιγμένα. &c. Noster Albricus: *pingebatur in throno eburneo, in sua majestatis sede sedens.* Apud Virgilium Jupiter in aureo sedet throno L. x. AEn. 116.

> —— *Solio tum Juppiter aureo*
> *Surgit, coelicolae medium quem ad limina ducunt.*

Apud Patrenses Jovis conspicitur Olympii statua, etiam in throno sedentis, Minerva adstante. v. Pausan. L. vii. cap. 20. pag. 573. Apud AEgiratas est ἱερὸν Διὸς καὶ ἄγαλμα καθήμενον, in quo templo Palladis stantis simulacrum est. cap. 26. p. 592. item apud Arcadas. L. viii. c. 30. p. 664. Caetera de Jovis in throno sedentis imagine lectorem docebit Celeb. P. Burmannus in Differt. de Jove Fulgeratore cap. xiv. pag. 324. & seqq. editionis novissimae. Pergit Pausanias, στέφανος δὲ ἐπίκειταί οἱ τῇ κεφαλῇ μεμιμημένος ἐλαίας κλῶνας. In eadem Elide alia Jovis statua, Aristoni, sive Aristonoi, ut vertit Amasaeus, opus, cujus capiti corona inposita est e vernis floribus. v. Pausan. Lib. v. cap. 22. p. 436. Alia iterum Jovis statua cap. 24. p. 439. cujus caput ἐστεφανωμένον οἷα δὴ ἄνθεσι. Pergit Pausanias de Jovis Olympii simulacro: ἐν μὲν δὴ τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην καὶ χρυσοῦ, ταινίαν τε ἔχουσαν καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον. (Sic apud Atticos in Piraeeo aeneum est Jovis simulacrum sceptrum tenentis & Victoriam. Pausan. Lib. i. cap. i. p. 3. nempe quod Victoria Stygis filia Jovi favit contra Gigantas. v. Serv. ad vi. AEn. 134.) ΤΗ͂Ι ΔΕ` ἈΡΙΣΤΕΡΑ͂Ι τοῦ θεοῦ ἐνεστιν ΣΚΗ͂ΠΤΡΟΝ ΜΕΤΆΛΛΟΙΣ ΤΟΙ͂Σ ΠΑ͂ΣΙΝ ἨΝΘΙΣΜΈΝΟΝ. ὁ δὲ ὄρνις, ὁ ἐπὶ τοῦ σκήπτρου καθήμενος, ἐστὶν ὁ ἈΕΤΌΣ· Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τοῦ θεοῦ, καὶ ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστί. τοῦ δὲ ἱματίῳ ζώδιά τε καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ κρίνα ἐστὶν ἐμπεποιημένα. De aureo amiculo Jovis Olympii, quod ei detraxit inpius Dionysius tyrannus, vide Ciceron. iii. de N. D. c. 34. De aquila Jovis, sceptro insidente, ejusque imagine in regum inde sceptris effingi solita, pluribus egit G. Cuperus in Apotheosi Homerica pag. 24. Pergit jam Albricus *ex altera vero, scilicet dextra, fulmina ad inferos mittens.* Sic Ascarus Thebanus in Elide fecit Jovis, dextra manu fulmen tenentis, statuam. v. Pausan. Lib. v. cap. 24. pag. 439. & in nummo Antonini Pii sedet Jupiter dextra fulmen tenens, teste celeb. P. Burmanno in Diff. de Jove Fulger. cap. xiv. pag. 417. Ad aram in Alti apud Eleos est ἄγαλμα Διὸς, μέγεθος μὲν ὅσον ἓξ πήχεις, ΚΕΡΑΥΝῸΝ δὲ ἐν ἙΚΑΤΈΡΑΙ ΤΗ͂Ι ΧΕΙΡῚ ἔχει. v. Pausan. Lib. v. cap. 22. p. 434. Sic Jupiter Ὅρκιος ἘΝ ἙΚΑΤΈΡΑΙ κεραυνὸν ἔχει ΧΕΙΡΊ. (apud eosdem cap. 24. pag. 441.) qui Lib. viii. cap. 19. pag. 637. notat Κυναιθαεῖς, οἳ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ ἄγαλμα ἀνέθεσαν τοῦ Διὸς κεραυνὸν ἐν ἑκατέρᾳ ἔχοντα τῇ χειρί. Quomodo Jupiter ab Homero Iliad. Λ. vs. 184. inducitur ἔχων στεροπὴν μετὰ χερσίν. i. e. *utraque manu fulgur tenens.* Apud eosdem Eleos est alia Jovis statua, de qua Pausanias Lib. v. c. 22. p. 436. haec testatur: Ζεύς ἐστι πρὸς ἀνίσχοντα τετραμμένος τὸν ἥλιον, ἈΕΤῸΝ ἔχων ὄρνιθα, καὶ ΤΗ͂Ι ἙΤΈΡΑΙ ΤΩ͂Ν ΧΕΙΡΩ͂Ν ΚΕΡΑΥΝΌΝ. & paullo post eadem pag. de alia Jovis statua: Ἰδίᾳ δὲ ἄνδρες Λεοντῖνοι, καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, Δία ἀνέστησαν. μέγεθος μὲν τοῦ ἀγάλματος πήχεις εἰσὶν ἑπτά. ἘΝ ΔῈ ΤΑΙ͂Σ ΧΕΡΣῚΝ ἈΕΤΌΣ τέ ἐστιν αὐτῷ, ΚΑῚ ΤῸ ΒΈΛΟΣ τοῦ Διὸς, κατὰ αὐτοὺς τοὺς ποιητῶν λόγους. In eadem Elide expressum est parvum Jovis simulacrum τὴν ἑτέραν τῶν χειρῶν προτεῖνον. teste eodem Pauf. cap. 24. p. 440. Denique Jupiter exprimitur nunc *barbatus*, nunc *inberbis*, ut docebimus ad cap. xix. Nonnumquam etiam, ut infantulus, cum nutricibus, ut in Arcadiae urbe Megalopoli. v. Pausan. Lib. viii. c. 31. p. 664. Πεποίηνται δὲ ἐπὶ τραπέζῃ καὶ Νύμφαι. Ναῒς μὲν ΔΊΑ φέρουσά ἐστι ΝΗ΄ΠΙΟΝ ΠΑΙ͂ΔΑ, Ἀνθρακία δὲ, νύμφη τῶν Ἀρκαδικῶν καὶ αὕτη, δᾷδα ἔχουσά ἐστιν. Ἁγνὼ δὲ, τῇ μὲν ὑδρίαν, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ φιάλην. Ἀρχιρόης δὲ καὶ Μυρτωέσσης εἰσὶν ὑδρίαι τὰ φορήματα, καὶ ὕδωρ ἀπ' αὐτῶν κάτεισιν. & apud Tegeatas cap. 47. pag. 695. εἰργασμέναι δὲ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ Ῥέα μὲν καὶ Οἰνόη νύμφη παῖδα, ἔτι νήπιον Δία ἔχουσιν. ἑκατέρωθεν δέ εἰσι τέσσαρες ἀριθμόν. Γλαύκη, καὶ Νέδα, καὶ

Θε-

III. *De Marte.*

Mars tertius deorum dictus eſt: qui & tertius in ordine planetarum, atque ſtella ejus; taliterque in ſua imagine pingebatur. Erat enim ejus figura tamquam [2] unius hominis furibundi, in curru ſedens, [3] armatus lorica, & caeteris armis offenſivis [4] & defenſivis: qui & galeam habebat in capite, & flagellum in manu portans, adcin-

Θεισόα, καὶ Ἀνθρακία· τῇ δὲ Ἴδη καὶ Ἁγνὼ, καὶ Ἀλκινόητε καὶ Φρίξα. Denique conlocant ſtatuarii ſupra Jovis caput *Parcas* & *Horas*. cauſſam docet Pauſanias Lib. I. cap. 40. pag. 97. Ὑπὲρ δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, εἰσὶν Ὧραι καὶ Μοῖραι· δῆλα δὲ πᾶσι, τὴν πεπρωμένην μόνῳ οἱ πείθεσθαι. unde inluſtratur Euripides in Peleo apud Stobaeum Ecl. Phyſ. cap. IX. (quem locum debeo cl. Arnaldo de Dis Paredris cap. V.) Κλῦτε Μοῖραι Διὸς, αἵτε παρὰ θρόνον Ἀγχόταται ἥμεναι. Quod vero Pauſanias dicit, Parcas ſoli Jovi parere, idque omnibus eſſe notum, in eo vehementer errat; ſunt enim, qui Jovem ipſum Parcis parere ſtatuant. Vide modo Lactantium, quem citat Munck. ad Fulgent. Lib. I. cap. 7. & Stanlei ad AEſchyli Prom. Vinct. vs. 49. & 518. Sed pro Pauſania tamen ſtat ipſum Jovis *Parcarum ducis* cognomen, quo in Elide colitur. Audi eumdem Pauſan. Lib. V. cap. 15. p. 414. Ἰόντι δὲ ἐπὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἵππων ἐστὶ βωμός. ἐπίγραμμα δὲ ἐπ' αὐτῷ ΜΟΙΡΑΓΕΤΑ. δῆλα οὖν ἐστιν ἐπίκλησιν εἶναι Διὸς, ὃς τὰ ἀνθρώπων οἶδεν, ὅσα διδόασιν αἱ Μοῖραι, καὶ ὅσα μὴ πέπρωται σφίσι. Quo titulo jam in Arcadia cultus fuit juxta eumdem Pauſan. Lib. VIII. cap. 37. p. 675. Καὶ τοῦ μὲν εἰσιν εἰργασμέναι Μοῖραι καὶ Ζεὺς ἐπίκλησιν Μοιραγέτης. Delphis Ἑστήκει δὲ καὶ ἀγάλματα Μοιρῶν δύο; ἀντὶ δὲ αὐτῶν τῆς τρίτης Ζεύς τε Μοιραγέτης, καὶ Ἀπόλλων σφίσι παρέστηκε Μοιραγέτης. ut teſtatur Pauſanias Lib. X. cap. 24. p. 858. Pergit Pauſanias in Atticis l. l. καὶ τὰς ὥρας τὸν θεὸν τοῦτον νέμειν εἰς τὸ δέον. De quibus ita Lib. V. cap. XI. p. 402. Ἐπὶ δὲ τοῖς ἀνωτάτω τοῦ θρόνου πεποίηκεν ὁ Φειδίας ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀγάλματος, τοῦτο μὲν Χάριτας, τοῦτο δὲ Ὥρας, τρεῖς ἑκατέρας· εἶναι γὰρ θυγατέρας Διὸς, καὶ ταύτας, ἐν ἔπεσίν ἐστιν εἰρημένα. Ὅμηρος δὲ ἐν Ἰλιάδι ἐποίησε τὰς Ὥρας, καὶ ἐπιτετράφθαι τὸν οὐρανὸν, καθάπερ τινὰς φύλακας βασιλέως αὐλῆς. Horas Jovis ac Junonis paredros fecit Emilus AEgineta in Junonis templo apud Eleos. v. Pauſan. L. V. c. 17. p. 418. Nomina earum Carpo, Thallo, & Pandroſus. v. L. IX. c. 35. p. 780. Alii alia iis nomina tribuunt. v. Graevius Lect. Heſiod. cap. 25. p. 130. Fecerunt, etiam ſtatuarii ei παρέδρους in throno, ad dextram Junonem, ad ſiniſtram Minervam, ut in templo Phocico. v. Pauſan. L. X. c. 5. p. 808. quamquam Ariſtides Minervam ad dextram Jovis conlocat, ut monet Spanh. ad Callim. H. in Pallad. vs. 132.

1 JUXTA EUM] Plut. de Iſide & Oſir. T. II. p. 381.

Ad CAP. III.

2 UNIUS HOMINIS] Ἀντὶ τοῦ *Cujuſdam*. Sic cap. 8. *Pingebatur à poëtis in ſimilitudinem unius dominae.* Petron. Fragm. Tragur. *Unus ſervus Agamemnonis interpellavit trepidantes.* Vide ibi Clar. Scheffer. Not. & Sciopp. Animad. LI. in Voſſium. MUNCK. Adludit ad Epitheton, quo Mars μαινόμενος vocatur a Graecis; vid. Heraclid. Pontic. in Allegor. Homeric. pag. 451. & οἰστρηθεὶς a Sophocle Trachin. vs. 665. Unde Arimaſpi vocantur ἀρειμανεῖς a Dionyſio Perieg. vs. 31. Hinc etiam Mars Θηρειτὰς, cujus ſimulacrum e Colchis Lacedaemonem deduxerant Dioſcuri, vocatur, ut cenſet Pauſanias Lib. III. cap. 19. pag. 259. Δοκεῖν δέ μοι Θηρειτὰς οὐ διὰ τὴν τροφὸν ἡ ἐπωνυμία τῷ Ἄρει γέγονεν, ὅτι δὲ ἄνδρα χρὴ πολεμίοις καταστάντα ἐς μάχην, οὐδὲν ἔτι ἔχειν ἤπιον· καθὰ δὴ καὶ Ὁμήρῳ περὶ Ἀχιλλέως πεποίηται. Λέων δ' ὣς ἄγρια οἶδε.

3 ARMATUS LORICA, ET CAETERIS &c.] Supplet ex MS. Lipſienſi ad Stat. Tom. III. 641. Barth. *Loricâ, igni, facibus, & caeteris* &c. MUNCK. Apud Spartanos Martis ſimulacrum eſt ἔχοντος πέδας, ita conſtitutum, ut vinculis inpeditus numquam aufugeret. v. Pauſan. Lib. III. cap. 15. p. 245. Vide ibi Kuhnii notas. infra etiam Venerem videbimus compedibus vinctam ad cap. 5.

4 ET DEFENSIVIS] Barth. ex eodem libro, *defenſivis, hoc eſt, tam in corpore, quam in manibus. Habebat & galeam in capite, & flagellum in manu, & accinctum mucronem.* MUNCK. In Cypſeli arca depictus eſt Mars ὅπλα ἐνδεδυκὼς, Ἀφροδίτην ἄγων, ἐπίγραμμα δὲ Ἐνυάλιός ἐστιν αὐτῷ. v. Pauſan. Lib. V. cap. 18. p. 423.

cinctusque mucrone. Currus vero ejus [1] ab equis rabidis trahi videbatur. Ante illum vero [2] lupus ovem portans pingebatur, quia illud scilicet animal ab antiquis gentilibus ipsi Marti specialiter consecratum erat. Iste enim Mavors est, [3] id est mares vorans, eo quod bellorum deus à gentibus dictus est: & quia Romani fratres geminos, primos urbis fundatores, scilicet Romulum & Remum, Martis filios esse finxerunt, quorum Romulus Remum interfecit: ideo sub ejus curru idem Romulus depictus est, qui fratrem Remum occidebat.

IV. *De*

1 Ab equis rabidis] Quorum nomina Dimus & Phobus. Homer. Iliad. Δ. vers. 440. Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος. Schol. Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης παῖδες. Καλεῖ δέ τινας, οὐχ υἱοὶ, ἀλλ' ἵπποι. Sed Homer. Iliad. N. vers. 299. Τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς Ἕσπετο &c. *Terror* & *Metus* sunt Apulejo Lib. x. Met. *Praeliaris deae*, inquit, *comites armigeri Terror & Metus*. Adde quae notavi ad illa Hygini in Geneal. *Ex Venere & Marte, Harmonia & Formido.* MUNCK. Equi Marti sunt sacri. Amazones inde equos Marti sacrificabant. v. Apollon. Rhod. II. Arg. 1180. Ἄρεως Ἱππίου ara est in Elide. Pausan. Lib. v. cap. xv. p. 414. Cur vero in certamine curuli dexter equus victor a Romanis Idibus Decembribus Marti fuerit inmolatus, varias profert caussas Plutarchus Quaest. Rom. Tom. II. p. 287.

2 Lupus ovem portans] Rapax & saevum animal lupus: inde & in Martis tutelâ, & bellatores cum lupis comparantur. Homer. Iliad. Δ. vers. 274. Λύκοι ὣς ἀλλήλους ἐπόρουσαν. Virgil. AEn. II. 355. *Lupi ceu Raptores atra in nebulâ.* Horat. Lib. II. ep. 2. vers. 28. *Post hoc vehemens lupus, & sibi & hosti Iratus pariter.* Etiam mensis Martius pingebatur pelle cinctus lupinâ. Catal. Pith. Lib. IV. *Cinctum pelle lupae promptum est cognoscere me sic; Mars olli nomen, Mars dedit exuvias.* MUNCK. Lycophron vs. 938. ipsum Martem vocat ὁπλίτην λύκον. Eadem de caussa Marti etiam inmolant catulos. Plutarch. Quaest. Graec. Tom. II. pag. 290. Ἐν δὲ Λακεδαίμονι τῷ φονικωτάτῳ θεῶν Ἐνυαλίῳ σκύλακας ἐντέμνουσι. Pausan. Lib. III. cap. 14. pag. 243. de Laconum ephebaeo agens: ἐνταῦθα ἑκατέρα μοῖρα τῶν ἐφήβων σκύλακα κυνὸς τῷ Ἐνυαλίῳ θύουσι, θεῶν τῷ ἀλκιμωτάτῳ κρίνοντες ἱερεῖον κατὰ γνώμην εἶναι τὸ ἀλκιμώτατον ζῶον τῶν ἡμέρων. κυνῶν δὲ σκύλακας οὐδένας ἄλλους οἶδα Ἑλλήνων νομίζοντας θύειν, ὅτι μὴ Κολοφωνίους. θύουσι γὰρ καὶ Κολοφώνιοι μέλαιναν τῇ Ἐνοδίῳ σκύλακα. Sed non tantum Colophonii, sed & alii aliis Diis canem inmolarunt. Plutarch. l. l. Βοιωτοῖς δὲ δημοσίᾳ καθαρμός ἐστι κυνὸς διχοτομηθέντος τῶν μερῶν διεξελθεῖν. αὐτοὶ δὲ Ῥωμαῖοι τοῖς Λυκαίοις (ἃ Λουπερκάλια καλοῦσιν) ἐν τῷ καθαρσίῳ μηνὶ κύνα θύουσιν. Qui in Quaest. Rom. pag. 280. haec notat. Διὰ τί κύνα θύουσιν οἱ Λούπερκοι? —— πότερον, ὅτι καθαρμός ἐστι τῆς πόλεως τὰ δρώμενα, καὶ τὸν μῆνα Φεβρουάριον καλοῦσι, καὶ νὴ Δία τὴν ἡμέραν ἐκείνην Φεβράτην, καὶ φεβράρειν τὸ τῷ σκυτίνῳ ἱμάντι καθικνεῖσθαι, τοῦ ῥήματος τὸ καθαίρειν σημαίνοντος; τῷ δὲ κυνὶ πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Ἕλληνες ἐχρῶντο, καὶ χρῶνταί γε μέχρι νῦν ἔνιοι, σφαγίῳ πρὸς τοὺς καθαρμούς. Καὶ ΤΗ͂ ἙΚΑΤΗ͂ σκυλάκια μετὰ τῶν ἄλλων καθαρσίων ἐκφέρουσι, καὶ περιμάττουσι σκυλακίοις τοὺς ἁγνισμοῦ δεομένους &c. Dein de ΠΑΝΙ μὲν ἡ θυσία γίνεται, Πανὶ δὲ κύων προσφιλὴς διὰ τὰ αἰπόλια. Idem pag. 277. *Hecatae* Graecos, in genere, (v. Tzetz. ac Potter. ad Lycophron. vs. 77.) Argivos *Lucinae*, Romanos *Manae Genetae*, canem inmolasse docet. Plutarchum pag. 290. *canem* nulli Olympiorum i. e. coelestium, Deorum inmolari docentem ex hoc Martis sacrificio refutare conatur G. Cuperus in Harpocrate pag. 68. 69. Non tamen in divinationibus canum exta consuluere Graeci vates, praeter Thrasibulum Eleum. v. Pausan. Lib. VI. cap. 2. p. 455.

3 Id est mares vorans] Ergo Βροτολοιγὸς Graecorum. Vocem *maris* etiam alii allusere. Isidor. Orig. Lib. VIII. cap. 11. *Martem deum belli esse dicunt, & Martem appellatum, quia per viros pugnatur, ut sit Mars quasi mas.* Varro L. L. IV. *Mars ab eo, quod maribus in bello praeest:*

aut

IV. *De Apolline, ſive Sole.*

Apollo quartus deorum eſt, quia Sol, qui dicitur Apollo, inter planetas quartum orbem tenet in coelo. Iſte pingebatur in ſpecie inpuberis juvenis, nunc facie puerili, nunc juvenili, [4] ſemper inberbis, nunc autem in cana diverſitate adparentis; licet raro tali facie eſſet formatus. [5] Iſte ſuper caput portabat tripodem aureum. [6] In dextra vero manu habebat ſagittas, arcum & pharetram. [7] In ſiniſtra autem citharam tenebat. Sub pedibus ejus depictum erat monſtrum terrificum, cujus corpus erat ſerpentinum, [8] triaque habebat capita, ſcilicet caninum, lupinum, [9] & leoninum. Quamquam inter ſe forent diverſa, in unum tamen corpus coibant, unam ſolam caudam

aut quod à Sabineis acceptus, ibi Mamers. Mallem, *ubi Mamers.* Sed pro eo etiam *Mavers* dixere; unde e in o converſo, *Mavors.* At Firmicus in de E. P. R. pag. 22. ed. Leid. *Ex bellorum caſibus Mavors nomen accepit, quaſi magna vertat.* MUNCK.

Ad CAP. IV.

4 Semper imberbis] Unde ridiculè Iſidorus Lib. VIII. 11. *Apollinem dictum puta Phoebum, quaſi ephebum, hoc eſt, adoleſcentem: inde & Sol puer pingitur, eo quod quotidie oriatur, & novâ luce naſcatur.* Horat. IV. Od. 6. *Laevis Agyeu.* Schol. *imberbis.* Confer Fulgent. Lib. I. cap. 17. Hieropolitani tamen Apollinem barbatum colebant, ut narrat Macrob. Saturn. Lib. I. cap. 17. MUNCK. V. Plut. de EI apud Delphos Tom. II. p. 389. & quae dixi ad Fulgent. I. 17.

5 Iste super caput portabat tripodem aureum] In Elide κεῖται καὶ ἄγαλμα πύξινον ἈΠΌΛΛΩΝΟΣ ἘΠΙΧΡΎΣΟΥ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ. Pauſan. Lib. VI. cap. 19. p. 499.

6 In dextra vero manu h. sagittas, arc. et phar.] Apud Spartanos ſimulacrum eſt Apollinis Amyclaei, ſedentis in throno ab artifice Bathycle elaborato, ἀρχαῖον καὶ οὐ σὺν τέχνῃ πεποιημένον, ὅτι γὰρ μὴ πρόσωπον αὐτῷ καὶ πόδες εἰσὶν ἄκροι καὶ χεῖρες. —— ἔχει δὲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ κράνος, λόγχην δὲ ἐν ταῖς χερσὶ καὶ τόξον. V. Pauſan. Lib. III. cap. 19. pag. 257. Haec arma adpingebantur Apollini, quia ſagittandi arte excellere fingebatur. Vid. Spanh. ad Call. H. Apoll. v. 42. unde Apollinis filii vocantur, non tantum vates, verum etiam ſagittandi ſcientia praeſtantes. Pauſan. Lib. IV. cap. 2. p. 282. Μελανεὺς, τοξεύειν ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ διὰ τοῦτο Ἀπόλλωνος εἶναι νομιζόμενος.

7 In sin. aut. citharam ten.] Ad Zaraca Apollinis eſt ἄγαλμα κιθάραν ἔχον. Pauſan. Lib. III. cap. 24. p. 271. v. Spanh. ad Call. H. Apoll. 33. In Trallianorum nummo viſitur dextra geſtans lauream virgam, ſiniſtra citharam. v. ad H. in Del. vs. 94. Megarenſes ſoli Apollinem λόγχην ἔχοντα poſuerunt, poſtea aureum plectrum ei dedicarunt. Vid. Plutarch. de Pyth. Orac. Tom. II. pag. 402. ubi vide quid Scythinus de lyra dicat.

8 Triaque habebat capita &c.] Quod prudentia non praeſentia tantum examinet, verum & lapſa ac futura meditetur, & tanquam è ſpeculâ proſpectet, ut cenſet Pier. Valer. Hierogl. Lib. XVI. Confer Macrob. Saturn. Lib. I. cap. 20. & Ampliſſ. Cuper. Harpocrat. pag. 22. & ſeqq. MUNCK.

9 Et leoninum] Lact. ad Statii I. Theb. 720. *Perſae in ſpelaeis Solem coluat. --- Eſt autem ipſe Sol Leonis vultu cum Tiara Perſico habitu, & utriſque manibus bovis cornua comprimens.* Hanc deinde addit explicationem ejus figurae. *Sol eſt ineffabilis, quia principale ſignum inculcat, & frenat, Leonem ſcilicet, iccirco & ipſe hoc vultu fingitur: vel quod hic Deus caeteros ſui numinis & potentiae impetu excellat, ut inter ceteras feras Leo: vel quia ſit rapidum animal.* Apud Patrenſes Apollinis ſtatua ex aere facta hoc modo a ſtatuario expreſſa eſt. Ἀπόλλων χαλκοῦς γυμνὸς ἐσθῆτος· ὑποδήματα δὲ ὑπὸ τοῖς ποσίν ἐστιν αὐτῷ, καὶ ἙΤΈΡΩ ΠΟΔῚ ἘΠῚ ΚΡΑΝΊΟΥ ΒΈΒΗΚΕ ΒΟΌΣ. Vide Pauſan. Lib. VII. cap. 20. p. 574. cujus rei rationem reddit hanc Pauſanias: Βουσὶ γὰρ χαίρειν μάλιστα Ἀπόλλωνα Ἀλκαῖός τε ἐδήλω-

dam ferpentinam habentia. [1] Coronam vero capite geftabat Apollo duodecim lapidum pretioforum. Juxta autem illum erat viridis laurus picta, & corvus niger defuper volitans pingebatur, [2] avis fcilicet ipfi deo confecrata. Sub lauro vero novem Mufae choream faciunt: & [3] circa Apollinem cantus melodiam promunt. [4] A longe vero Python ferpens maximus erat, quem fagitta una Apollinis per medium [5] transfigebat; & erat Apollo inter duo juga montis Parnaffi fedens, de quo & fons Caftalius fcaturiebat.

V. *De*

ἐδήλωσεν ἐν ὕμνῳ τῷ ἐς Ἑρμῆν γράψας, ὡς ὁ Ἑρμῆς βοῦς ὑφέλοιτο τοῦ Ἀπόλλωνος &c.

1 CORONAM CAPITE GESTABAT DUODECIM LAPIDUM &c.] Nugatur Albricus ex coronâ radiatâ, five radiis diftinctâ, ut loquitur Flor. Lib. IV. cap. 2. faciens duodecim lapides pretiofos. Frequentius ferto laureo caput ejus redimiebant. Tibullus de Apolline Lib. III. el. 4. *Hic juvenis castâ redimitus tempora lauro.* Et de eodem Ovid. Lib. XI. Met. vers. 165. *Ille caput flavum lauro Parmesside vinctus.* MUNCK. Thronus, in quo fedebat Apollo purpurea velatus vefte, lucebat claris Zmaragdis juxta Ovid. II. M. 24. fedens autem in throno exprimitur. v. Paufan. Lib. VIII. c. 32. p. 667.

2 AVIS SCIL. IPSI DEO S.] Gallum gallinaceum quidem etiam in Apollinis manu pinxit antiquitas. Plut. de Pythiae Orac. T. II. pag. 400. Ὥσπερ οὖν ὁ τὸν ἀλεκτρυόνα ποιήσας ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ἑωθινὴν ὑπεδήλωσεν ὥραν, καὶ καιρὸν ἐπιούσης ἀνατολῆς. De corvo Apollini facro vid. quae dixi ad Fulgent. I. 12. & Cuperi Harpocratem pag. 70. 71. 72. De lauro Apollini facra Periz. ad AElian. L. III. V. H. c. I.

3 CIRCA APOLLINEM CANTUS MELODIAM PROMUNT] De Apollinis fimulacro in Delo haec ex Anticle & Iftro adnotat Plutarchus de Mufica p. 1135. 1136. Καὶ ἡ ἐν Δήλῳ δὲ τοῦ ἀγάλματος αὐτοῦ ἀφίδρυσις ἔχει ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ τόξον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ Χάριτας, τῶν τῆς μουσικῆς ὀργάνων ἑκάστην τι ἐχούσας. ἡ μὲν γὰρ λύραν κρατεῖ, ἡ δὲ αὐλούς, ἡ δὲ ἐν μέσῳ προκειμένην ἔχει τῷ στόματι σύριγγα. His confentit Paufanias Lib. IX. cap. 35. p. 780. ex Sylburgii partim, partim Kuhnii, & mea emendatione Καὶ Ἀγγελίων τε καὶ Τεκταῖος, καὶ ὅσοι Διποίνου (fc. μαθηταὶ) τὸν Ἀπόλλωνα ἐργαζόμενοι Δηλίοις τρεῖς ἐποίησαν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ χάριτας.

4 A LONGE VERO &c.] Metaphraftes Abdiae Babyl. fi diis placet, Lib. I. *Aftitit Petrus à longè.* Vet. Interpr. I. Samuel. cap. XXV. vers. 13. *Cum ftetiffet in vertice montis de longe.* Pfalm. XXXVII. 12. *Et qui juxta me erant, fteterunt de longè.* Exod. cap. XX. 21. *Stetitque populus de longè.* Hygin. Mythol. cap. 257. *Confequitur carnificem, exclamatque à longè.* Ad quem locum plurâ hujus locutionis exempla congeffimus. MUNCK.

5 TRANSIGEBAT] Ἀντὶ τοῦ *tranfibat.* Hygin. Lib. IV. cap. 17. *Duodecim figna annis totidem tranfigere exiftimatur.* Confule ibi not. noftras. MUNCK.

Ad CAP. V.

6 PULCHERRIMA PUELLA] Venus vocatur ἡ καλλίστη τῶν θεῶν AEliano Lib. XII. V. H. cap. I. p. 657. Ed. Periz. Hujus Deae ἀμβολογήρας ἄγαλμα apud Laconas eft. Vid. Paufan. Lib. III. cap. 18. pag. 253. cum Kuhnii nota.

7 IN MARI NATANS] Nempe quia è mari orta eft: unde *marina* dicitur Horatio Lib. IV. Od. II. & III. Od. 26. ubi Scholiaftes: MARINAE. *mari ortae. ut*, Fas omne eft Cytherea meis te fidere regnis, Unde genus ducis. (*Verba Neptuni ad Venerem.*) *Atque ideo Aphrodite dicta eft* ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ, *id eft, fpuma.* Tolle ifta, quae parenthefi inclufi, cum ab antiquis edd. abfint. Viderit Cruquius, unde ea irrepferint. Locus, quem adducit commentator, eft Virgilii AEn. V. vers. 800. ubi Servius confulendus. MUNCK. Ποντία Κύπρις vocatur ab Eurip. Hippol. 415. & δέσποινα ποντία Κύπρις vs. 522. Hinc ex Apollinis refponfo Thefeus in Cretam navigaturus fibi adfcivit καθηγεμόνα & συνέμπορον Venerem. v. Plutarch. in Thefeo pag. m. 8. Cur vero humido praefidere dicatur Venus docet J. N. Loenfis Lib. VII. Epiphyll. cap. 16. Statuarii in Taenaro Veneris imaginem ftantem pofuerunt in templo ad mare exftructo. Vid. Paufan. Lib. III. cap. 25. p. 276. In templo Jovis Olympici apud Eleos, nempe in bafi Jovis throni, ex auro elaboratus eft Ἔρως ἐκ θαλάσσης Ἀφροδίτην ἀνιοῦσαν ὑποδεχόμενος. τὴν δὲ Ἀφροδίτην στεφανοῖ Πειθώ. v. Paufan. Lib. V. cap. II. pag. 403.

8 CON-

V. *De Venere.*

Venus quintum tenet inter planetas locum: propter quod quinto loco figurabatur. Pingebatur Venus [6] pulcherrima puella, nuda, & [7] in mari natans: & in manu sua dextra [8] concham marinam tenens atque gestans; [9] rosisque candidis & rubris sertum gerebat in capite ornatum, & [10] columbis circa se volando, comitabatur. Vulcano deo ignis, [11] rustico turpissimo, in conjugium erat consignata, qui stabat ad ejus dextram. Et coram ipsa tres adstabant juvenculae

8 CONCHAM MARINAM TENENS] Simulacrum Veneris concham portantis ex veteri marmore in de Imaginibus Deorum repraesentat Cartharius. Alii conchâ vectam dicunt, & eâ ad insulam Cyprum appulisse primitus. De illâ Cypriâ Venere Jul. Firmicus in de E. P. R. p. 15. Ed. Leid. *Audio Cinyram Cyprium templum amicae meretrici donasse, ei erat Venus nomen. Initiasse etiam Cypriae Veneri plurimos* &c. Pro *ei erat* leg. *cui erat*, vel verba illa, *cui erat Venus nomen*, includenda parenthesi. Praeterea τὸ *meretrici* glossam ejus esse suspicor, qui docere nos voluerit amicam denotare meretricem. Paginam certe 35. glossa manifesta insedit, ubi dicitur, *De AEgypto recedentem populum dei plebem lignea virga protexit.* Tolle τὸ *populum.* Plebs populum designat Ecclesiasticis scriptoribus. Firmicus ipse pag. 36. *Liberaturus deus summus ex AEgyptiorum tyrannide plebem suam, arietem nocte jussit occidi* &c. Et pag. 38. *Hieremias etiam cum praecepta deo jubente plebi daret.* Cyprian. Lib. I. epist. 4. *Audiri in precibus possint, quas faciunt pro plebis dominica incolumitate.* Concha autem cur Veneri adscribatur, dictum ad Fulgent. Mythol. Lib. II. cap. 4. Ibidem & de rosis annotata nonnulla, quibus addi hoc potest, quod multifariae Historiae Lib. XII. cap. I. AElianus innuit, morem olim fuisse, ut simulacra Veneris sertis roseis coronarentur: Σὺ δὲ, inquit, τῶν τῆς Ἀφροδίτης στεφάνων τῶν ῥοδίνων, ὅσοι ἐν ὥσιν ἤδη ἀνθοῖ, τρίβουσα ἐπίπαττε τῷ φύματι. Virgil. AEn. II. 593. *Roseoque haec insuper addidit ore.* Ubi Servius: *Roseo, pulchro. Quidam reprehendunt non convenisse in ruina & exitio civitatis Venerem roseo ore loqui cum filio, ignorantes hoc epitheton Veneris esse perpetuum.* Verè ergo Maximinianus de rosis: *Hunc Venus ante alios sibi vindicat ipsa colorem, Diligit & florem Cypris ubique suum.* MUNCK. Apud Sicyonios Veneris simulacrum, ex auro & ebore a Canacho Sicyonio factum, in templo sedentis, & φερούσης ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ΠΌΛΟΝ, τῶν χειρῶν δὲ ἐχούσης τῇ μὲν ΜΉΚΩΝΑ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ ΜΗ͂ΛΟΝ. v. Pausan. Lib. II. cap. 10. p. 134. De pomo Veneri sacro Spanh. ad Callim. H. Pall. 44. Apud Lacedaemonios. (Lib. III. cap. 15. Pausaniae pag. 246.) in templo est ξόανον Ἀφροδίτης ὡπλισμένης (quo titulo etiam culta fuit a Corinthiis. v. Pausan. Lib. II. cap. 4. in fin.) Sed in eodem Laconico templo juxta Pausan. Venus κάθηται ΚΑΛΎΠΤΡΑΝ τε ἔχουσα καὶ ΠΈΔΑΣ ΠΕΡῚ ΤΟΙ͂Σ ΠΟΣΊ. Περιθεῖναι δὲ οἱ Τυνδάρεων τὰς πέδας φασὶν, ἀφομοιοῦντα τοῖς δεσμοῖς τὸ ἐς τοὺς συνοικοῦντας τῶν γυναικῶν βέβαιον.

9 ROSISQUE] V. Perizon. ad AElian. XII. V. H. cap. I. p. 656. Ed. Periz. & Schol. Eurip. Med. 840. Schol. Aristoph. Acharn. vs. 991. Ζεῦξις ὁ ζωγράφος ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης ἐν ταῖς Ἀθήναις ἔγραψε τὸν Ἔρωτα ὡραιότατον, ἐστεμμένον ῥόδοις. Pausan. Lib. VI. cap. 24. p. 514. de Elide Ἔστι δὲ καὶ ΧΑ'ΡΙΣΙΝ ἱερὸν, καὶ ξόανα ἐπίχρυσα τὰ ἐς ἐσθῆτα, πρόσωπα δὲ καὶ χεῖρες καὶ πόδες λίθου λευκοῦ, ἔχουσι δὲ ἡ μὲν αὐτῶν ῬΌΔΟΝ, ἈΣΤΡΆΓΑΛΟΝ δὲ ἡ μέση, καὶ ἡ τρίτη ΚΛΩ͂ΝΑ οὐ μέγαν ΜΥΡΣΙ'ΝΗΣ· ἔχειν δὲ αὐτὰς ἐπὶ τοιῷδε εἰκάζοι τὶς ἂν τὰ εἰρημένα. ῬΌΔΟΝ μὲν καὶ ΜΥΡΣΙ'ΝΗΝ Ἀφροδίτης τε ἱερὰ εἶναι καὶ οἰκεῖα τῷ ἐς κάλλος λόγῳ. ΧΑ'ΡΙΤΑΣ δὲ Ἀφροδίτῃ μάλιστα εἶναι θεῶν. ἈΣΤΡΆΓΑΛΟΝ τε μειρακίων καὶ παρθένων, οἷς ἄχαρι οὐδέν πω πρόσεστιν ἐκ γήρως, ταύτων εἶναι τὸ ἀστράγαλον παίγνιον. Τῶν χαρίτων δὲ ἐν δεξιᾷ, ἄγαλμά ἐστιν ἜΡΩΤΟΣ· ἕστηκε δὲ ἐπὶ βάθρου τοῦ αὐτοῦ. Qui locus maxime Albricum inlustrat.

10 COLUMBIS CIRCA SE VOLANDO] AElian. XII. V. H. cap. I. p. 605. ejusd. Edit. de Aspasia: Πρῶτον μὲν οὖν εἴδωλον χρυσοῦν, ἀρκούντως μεγέθους ἔχον, αὐτῇ κατεσκεύασε, ἐνενοεῖτο δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦτο Ἀφροδίτης εἶναι καὶ ΠΕΛΕΙΆΔΑ αὐτῇ παρέστησε ΛΙΘΟΚΌΛΛΗΤΟΝ.

11 RUSTICO TURPISSIMO] Rustici dicuntur, qui imperiti vivendi, inconditisque & impolitis moribus sunt. Ovid. I. Rem. Amor. vers. 350. *Et*

culae nudae, quae tres Gratiae dicebantur, ex quibus duarum facies versus nos adversae erant, [1] tertia vero dorsum in contrarium vertebat. [2] Hinc & [3] Cupido filius suus alatus & caecus adsistebat, qui sagitta & arcu, quos tenebat, [4] Apollinem sagittabat: propter quod deos [5] contra se turbatos timens, ad Martis gremium fugiebat. cui & illa adulterii crimine [6] familiaris reperta est.

VI.

Et poterit dici petulans, quae rustica non est, Et poterit dici rustica, si qua proba. MUNCK.

1 TERTIA VERO &c.] Illa tertia Thalia erat. Vet. Epigr. Catal. Pith. Lib. IV. *Grata Thalia tamen geminae conversa sorori, Implicat alternè brachia blanda soror.* MUNCK.

2 HINC ET CUPIDO] Corrige, *huic & Cupido* &c. MUNCK. In Elide Veneris statua erat, & παιδίον ἐπίχρυσον κάθηται γυμνὸν παρὰ τῇ Ἀφροδίτης. v. Pausan. L. V. c. 17. p. 419.

3 CUPIDO FILIUS SUUS ALATUS] Pausan. Lib. VII. cap. 26. pag. 592. Οἶδα καὶ οἴκημα ἐν Αἰγείρᾳ θεασάμενος. ἄγαλμα ἦν ἐν τῷ οἰκήματι Τύχης, τὸ κέρας φέρουσα τὸ Ἀμαλθείας. Παρὰ αὐτὴν ἜΡΩΣ ΠΤΕΡᾺ ἜΧΩΝ ἐστίν. ἐθέλει δὲ σημαίνειν, ὅτι ἀνθρώποις καὶ τὰ ἐς ἔρωτα τύχῃ μᾶλλον, ἢ ὑπὸ κάλλους κατορθοῦται. Serv. ad I. AEn. 667. haec de Cupidine notat, *Quia turpitudinis est stulta cupiditas, PUER pingitur ut INTER QUAS CURAM CLYMENE NARRABIT INANEM, id est, amorem. Item quia imperfectus est in amantibus serio, sicut in puero: ut INCIPIT EFFARI MEDIAQUE IN VOCE RESISTIT. Alatus autem ideo, quia amantibus nec levius aliquid, nec mutabilius invenitur* &c. Deinde addit *sagittas vero ideo gestare dicitur, vel quia amorem & libidinem sequitur punctura poenitentiae, & dolor: vel quia, incertae velocesque sunt.* ad IV. AEn. vs. 69. *Cupido puer inducitur, quasi instabilis & infans, quia non potest fari, unde & paullo post: INCIPIT EFFARI, MEDIAQUE IN VOCE RESISTIT.* De Cupidinis imagine elegantissime Propert. II. IX. I.

Quicumque ille fuit, PUERUM qui pinxit amorem,
Nonne putas puras hunc habuisse manus.
Hic primum vidit sine sensu vivere amantem,
Et levibus curis magna perire bona.
Idem non frustra VENTOSAS addidit ALAS
Fecit & humano corde volare Deum.

Deinde addit.

Et merito hamatis manus est armata sagittis,
Et pharetra ex humero Gnosia utroque jacet.

Quas *ventosas alas* vocat Propertius, Euripides dicit in Hippol. vs. 1270. Σὺν δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν ὨΚΥΤΆΤῼ πτερῷ. illud Euripideum ποικιλόπτερος inlustrat Philostratus Lib. I. Icon. 6. πτερὰ δὲ κυανέα, καὶ φοινικᾶ, καὶ χρυσᾶ ἐνίοις. Sagittam & arcum ab Albrico dicitur Cupido tenere. apud Epidaurios vero Cupido exprimitur ΒΈΛΗ μὲν καὶ ΤΌΞΟΝ ἀφεικὼς, ΛΎΡΑΝ δὲ ἀντ' αὐτῶν ἀράμενος φέρει. v. Pausan. Lib. II. cap. 27. pag. 173. Ipsi Veneri aureus arcus datur ab Euripide in Medea vs. 365. quomodo Cupidinum φαρέτραι χρυσόπαστοι, καὶ χρυσᾶ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βέλη depinguntur a Philostrato l. l. Ceterum *Cupido* hic ab Albrico vocatur Veneris filius, sed tam de matre quam de patre Cupidinis Veteres contendunt, Lycius enim Olen in antiquissimo Lucinae hymno Lucinam Cupidinis matrem fecit. Vide Pausan. Lib. IX. cap. 27. pag. 762. qui deinde addit Ἡσίοδον (D. G. 116.) δὲ ἢ τὸν Ἡσιόδῳ Θεογονίαν ἐσποιήσαντα οἶδα γράψαντα, ὡς Χάος πρῶτον, ἐπὶ δὲ αὐτῷ Γῆ τε καὶ Τάρταρος καὶ Ἔρως γένοιτο. Post Pausaniam Hesiodi hunc locum ad partes vocavit Scholiastes Apoll. Rh. III. 26. Καὶ Ἡσίοδος ἐκ χάους λέγει ἔρωτα. Qui alias aliorum de Cupidinis parentibus opiniones dabit, quas ex hoc Scholiaste aliisque scriptoribus haustas cum lectore communicabunt G. Cuperus II. Obs. I. & P. Burm. ad Ovid. IV. M. 288. Ratio hujus confusionis haec est, quia plures dicuntur esse Cupidines. Tres praeter a G. Cupero citatum enumerat Plut. in Amatorio T. II. pag. 764. Αἰγύπτιοι δύο μὲν Ἕλλησι παραπλησίως Ἔρωτας: τόντε ΠΆΝΔΗΜΟΝ καὶ τὸν ΟΥ̓ΡΆΝΙΟΝ ἴσασι, τρίτον δὲ νομίζουσιν ἜΡΩΤΑ τὸν ἭΛΙΟΝ. De pluribus Olear. ad Philostrat. l.

4 APOLLINEM SAGITTABAT] Quinam scriptores verbo *sagittare* usi fuerint, docebunt te Vossius & Borrichius; ille in de Vitt. Serm. Lib. IV. cap. 23. hic in defensione Vossii adversus Sciopp. pag. 283. Addo illorum observatis reperiri id etiam apud Curt. Lib. VII. cap. 5. *Etsi*, inquit, *forsitan sagittandi tam celebri usu minus*

VI. *De Mercurio.*

Mercurius ſextus in ordine planetarum, ſicut & alias ab antiquis gentilibus ſextus deus eſſe dicebatur, cujus imaginem in hunc modum pingere voluerunt. Erat ipſius ſignum [7] homo unus, qui in capite & in talis alas habebat: in manu autem ſua laeva [8] virgam tenebat, quae virtutem habebat ſoporiferam, & quae erat ſerpentibus circumſepta. Et gladium curvum, [9] quem Harpen homo vocabat:

minus admirabilis videri haec ars poſſit. Et Dict. Cretenſ. de Bell. Troj. Lib. I. *Atque ita ſagittatis jam praelio hoſtibus, evadunt.* Quod ſi *ſagittari aliquis* rectè dici poteſt, non mirum ſi *ſagittare aliquem* non refugit Vetus interpres Bibliorum Pſalm. X. vers. 2. *Ut ſagittent in obſcuro rectos corde.* Ita à *lancea* finxerunt verbum *lanceare* lutei aevi ſcriptores; unde *lanceatus:* de quo Voſſius in de Vitt. Serm. Lib. IV. cap. 12. MUNCK.

5 CONTRA SE TURBATOS] Hoc eſt, concitatos & iratos. Virgil. AEn. VIII. vers. 435. *AEgidaque horrificam, turbatae Palladis arma.* Vide ibi Servium, & Turneb. Adverſ. Lib. XXVI. 29. MUNCK.

6 FAMILIARIS REPERTA] In via Argis Mantineam ferente templum eſt duplici aditu, altero ad ortum, altero ad occaſum poſito; in aditu ad orientem Veneris, ad occaſum Martis ſimulacrum eſt conſtitutum. Pauſan. Lib. II. cap. 25. p. 167. qui addit id Polynicis, & Argivorum, qui Polynici fratrem perſequenti adfuerant, eſſe donum. Apud Laconas ὄπισθεν δὲ τοῦ Χαλκιοίκου ναός ἐστιν Ἀφροδίτης Ἀρείας. Pauſan. Lib. III. cap. 17. p. 251. Ad Acrocorinthum ναός ἐστιν Ἀφροδίτης. ἀγάλματα δὲ, αὐτή τε ὡπλισμένη, καὶ Ἥλιος, καὶ Ἔρως ἔχων τόξον. Pauſan. Lib. II. cap. 4. in f. Apud Spartanos pervetus quoque templum eſt, & ſimulacrum Ἀφροδίτης ὡπλισμένης. Lib. III. cap. 15. p. 246. nec non in Cytheris Veneris Uraniae vetuſtiſſimum eſt templum, in quo αὕτη ἡ θεὸς eſt ξόανον ὡπλισμένον. cap. 23. pag. 269.

Ad CAP. VI.

7 HOMO UNUS] *Homo juvenis* correctum erat à Voſſio in libro Heinſiano; nec ſanè improbabiliter, cum facie ſemper juvenili pingatur & fingatur Mercurius. Verum alterum aſſerit illud cap. 3. *Erat enim ejus figura tanquam unius hominis furibundi.* Ubi annotata à nobis conſulenda. Catull. c. 22. *Unus caprimulgus aut foſſor.* Loquuntur & Graeci ita. Οἱ ὁ Geneſ. cap. XXI. vers. 15. Καὶ ἔρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης. MUNCK.

8 VIRGAM TENEBAT] Caduceum puta. Sed caduceum à virgâ diſtinguere videtur Apulejus Metam. Lib. X. *Adeſt luculentus puer nudus, niſi quod ephebicâ chlamyda ſiniſtrum tegebat humerum: flavis crinibus uſquequaque conſpicuus: & inter comas ejus aureae pinnulae cognatione ſimili ſociatae prominebant, quem caduceum & virgula Mercurium indicabant.* Heic pauſant interpretes, ubi maximè erat exſultandum. Virga Mercurii caduceum eſt aliis, non virga alia à caduceo. Iſidor. Orig. Lib. VIII. 11. *Virgam tenet, quâ ſerpentes dividit, id eſt venena. Nam bellantes interpretum oratione ſedantur: unde & ſecundum Livium legati pacis caduceatores dicuntur.* Nonius Marcellus cap. XII. *Caduceus, pacis ſignum Varro pronunciat De vitâ Pop. Rom. libro ſecundo. Verbenarius ferebat verbenam, id erat Caduceus pacis ſignum. Nam Mercurii virgam poſſumus exiſtimare.* Unde virgam illam acceperit narrat Schol. Hom. ad Iliad. O. vers. 256. Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τοῦ Ἄτλαντος εὗρε λύραν. Καὶ τοὺς Ἀπόλλωνος βοῦς κλέψας, εὑρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς μαντικῆς. Ἀπειλουμένου δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔκλεψεν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων τόξα. Μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ τὴν μαντικὴν ῥάβδον. ἀφ' οὗ καὶ χρυσόρραπις ὁ Ἑρμῆς προσηγορεύθη. MUNCK. Κηρύκειον ἔχων Ἑρμῆς conſpicitur apud Eleos. Pauſan. Lib. V. cap. 27. p. 449. Κηρύκειον vero eſt ξύλον, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους, καὶ ἀντιπροσώπους ἀλλήλοις κειμένους, ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἀπήρχοντο. Haec & plura legenda ſunt apud Suidam, & Diodorum Siculum Lib. V. pag. 341.

9 QUEM HARPEN HOMO VOCABAT] Corrigit *Homerus vocabat* Rutgerſius Var. Lect. Lib. III. 3. Probo protenus: dein pro *vocabat* repoſuerim inſuper *vocavit.* B. & V. notum eſt, quam crebro inter ſe commutentur. Sed ubi gladius iſte incurvus harpe ab Homero dicitur? Ἅρπης ſemel tantum mentio apud eum fit, Iliad. videlicet T. vers. 350. verum ibi non gladii, ſed avis eſt vocabulum. Schol. ἍΡΠΗ] εἶδος ὀρνέου.

bat: fistulamque [1] de calamo factam Syringe ad os suum ponebat, dextra sonans. [2] galerum quoque seu umbellam capite portabat. Coram ipso autem erat [3] gallus, sibi peculiariter consecratus. Ab altera vero parte erat Argus, cujus caput & facies plena erat oculis, qui coram eo jacebat decollatus. Iste ergo dictus est deus mercatorum, & deus furtorum: & ideo ab alio ejus latere depicti erant mercatores cum aliquibus mercibus: & latro, qui ipsi mercatori [4] peram

Τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήλην. λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. MUNCK. Apud Troezenios Mercurii imago est, cui dicavit Hercules clavam ex oleastro, ad paludem Saronida invento, sectam, de qua miranda, sed non credenda, narrant Troezenii. v. Pausan. Lib. II. c. 31. p. 185. 186. De harpe plurima congessit in Lib. v. cap. xv. de Animal. Sacr. S. O. p. 760. 761. S. Bochartus.

1 De calamo factam Syringe] Syrinx arundo fistularia est Gazae in de Plant. Lib. IV. cap. 12. Sed aliis Syrinx est fistula ipsa. Pollux Lib. IV. cap. 10. Ἡ δὲ ἐκ καλάμων σύριγξ Κελτοῖς ἀρεστή. Videtur scripsisse, *de calamo factam scil. Syringem*, vel *de calamo factam Syringae. Calamus Syringae* dictum puta, ut *arbor fici*, *flumen Rheni*, & infinita alia id genus. *Syringa* autem rectè dici pro *Syrinx* ostendi cum alibi saepe, tum & ad Lactant. Argum. Lib. I. fab. 12. MUNCK. Fistulae haec fuit Σύριγξ μονοκάλαμος vide quae dixi ad Hygini fab. 274. *Syringe* pro ipsa arundine videtur fuisse usus Albricus more Graecorum, quibus varius hujus vocis etiam est usus, manans ex hujus significationis fonte, ut Apoll. Rhod. IV. 1647. ὑπαὶ δέ οἱ ἔσχε τένοντος Σύριγξ αἱματόεσσα. Schol. Σύριγξ δὲ λέγεται ἡ πτέρνη. Sophocl. in Ajace. vs. 1429. ἔτι γὰρ θερμαὶ Σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος. ubi & vid. Schol. Aliam vocis significationem dabit Euripides in Iphig. in Aul. vs. 230. καὶ Σύριγγας ἁρματείους. Confer Sophocl. Electr. 723. & Schol. AEschyli in septem ad Thebas 212. quibus adde Suidam.

2 Galerum quoque seu umbellam] *Petasum* nempe, qui latos habebat margines ad umbram faciendam, eoque peregrinantibus in usu erat. Nec alia causa est, cur tribuerint Mercurio deorum nuncio, qui inde *petasatus* dicitur in veteri inscriptione apud Pith. Catalect. Lib. III. *Abite hinc pessimi fures. Quid vostris voltis cum oculis emissitiis? Abite hinc vestro cum Mercurio Petasato caduceatoque. Donum hoc Maximus Olibrius Plutoni sacrum facit.* Arnobius Lib. VI. pag. 197. *Itaque Hammon cum cornibus jam formatur & fingitur arietinis: Saturnus cum obuncâ falce, custos ruris ut aliquis, ramorum luxuriantium tonsor: cum petaso gnatus Maiae, tanquam vias aggredi praeparet, & solem, pulveremque declinet* &c. MUNCK. Apud Eleos est Ἑρμῆς ὁ τὸν ΚΡΙΟΝ φέρων ὑπὸ τῇ μασχάλῃ, καὶ ἐπικείμενος τῇ κεφαλῇ ΚΥΝΗΝ, καὶ ΧΙΤΩΝΑ τε καὶ ΧΛΑΜΥΔΑ ἐνδεδυκώς. v. Pausan. Lib. v. cap. 27. pag. 449. Apud Messenios etiam Mercurii statua est arietem portantis. Lib. IV. cap. 33. p. 362. Nec non in Boeotia apud Tanagraeos. Caussam docet Lib. IX. cap. 22. p. 752. ubi κριοφόρος vocatur. In via Pellenen ferente Ἄγαλμά ἐστιν Ἑρμοῦ κατὰ τὴν ὁδόν. ἐπίκλησιν μὲν Δόλιος, εὐχὰς δὲ ἀνθρώπων ἕτοιμος τελέσαι· σχῆμα δὲ αὐτοῦ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ, ΓΕΝΕΙΑ ΤΕ ΕΧΕΙ, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πῖλον εἰργασμένον. v. Pausan. Lib. VII. cap. 27. pag. 594. apud Arcadas Lib. VIII. c. 39. pag. 681. Ἐν δὲ τῷ γυμνασίῳ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ, ἀμπεχομένῳ μὲν ἔοικεν ΙΜΑΤΙΟΝ, καταλήγει δὲ οὐκ ἐς πόδας, ἀλλ' ἐς τὸ τετράγωνον σχῆμα.

3 Gallus] Cur Mercurio ea avis, cur item Apollini sit dicata, invenies apud Lucian. Tom. II. pag. 264. ed. Bened. Pierium Valerian. Hieroglyph. Lib. XXIV. & Cuperi Harpocrat. pag. 21. Sacratam etiam Cybelae eandem avem fuisse refert inter alios, & procul dubio ex aliis quoque Isidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. MUNCK. Vide ad Fulgent. Lib. I. cap. 21.

4 Peram abscindebat] H. e. sacculum, follem. Gloss. Labb. Πήρα, *mantica*, *follis*. Etiam ipse Mercurius cum sacculo pingebatur. Schol. Pers. ad Sat. v. vers. 112. *Mercurialem*] *Ideo dixit, quia ipsum deum lucri dicunt. Unde & cum sacello* (leg. *saccello* vel *sacculo*) *pingitur, & à negotiatoribus plurimum colitur.* Vulg. Interpr. Proverb. cap. VII. vers. 29. *Sacculum pecuniae secum tulit.* Catull. carm. XIII. *Non tui Catulli Plenus sacculus est aranearum.* Chrysol. Homil. XXV. *Quam cupit pecuniam perdurare, perpetuare sacculos divitiarum.* Salvianus ad Eccles. Cathol. Lib. I. *Graves metallo aureo saccos.* Horat. Lib. II. Sat. 3. *Mensam poni jubet, atque Effundi saccos nummorum.* Suidas: Σακέλλιον, βαλάντιον, μαρσύπιον, ἐξ οὗ καὶ σακελλάριος. *Crumina* est in Gloss. Labb. Θύλακος, *follis*, *crumina*. θυλάκιον, *culliculum*, *follis*, *follex*. *Culliculum* est ὑποκοριστικὸν à *culleum*, quod neutro genere usurparunt antiqui.

ram abſcindebat. [5] Eloquentia autem in fiſtula deſignatur, [6] qui de viro in foeminam, & de foemina in maſculum ſe mutabat, cum volebat: & ideo pingebatur cum utroque ſexu. [7] De albis vero nigra, & de nigris alba faciebat, quod oſtenditur per ejus pileum ſemialbum & ſeminigrum. Aliqui vero eum [8] capite canino pingebant: [9] ideoque & lanceam pro virili, & colum pro muliebri ſexu tribuerunt.

VII.

qui. Culleum ergo dicit eſſe *θυλάκιον*, quia *δέρματος σακκίον* eſt, ut ait Ariſtophanis Schol. in Plut. Act. III. ſc. 2. Plautus Aſina. Act. III. ſc. 3. *Quid nunc? quid eſt? quin tradis huc cruminam preſſatum herum?* h. e. ad preſſatum, ſive ut preſſet. Perſ. Act. II. ſ. 5. *Vomica eſt, preſſare parce.* Fruſtra in priore loco haerent Plautini interpretes, cum oſtenſum pridem à doctis ſit, H facere interdum poſitionem. Schol. Horat. Lib. I. epiſt. 4. *Crumena*] *Sacculo nummario.* MUNCK.

5 ELOQUENTIA IN FISTULA DESIGNATUR] Fiſtulâ puta eâ, quâ ille canens in ſoporem collocavit Argum. Eloquentiae nempe habitus deus Mercurius; unde & *facundum* appellitat Horatius Lib. I. Od. 10. *Mercuri facunde, nepos Atlantis, Qui feros cultus hominum recentum Voce formaſti catus, & decorae More palaeſtrae.* Ubi Scholiaſtes: *Notum eſt Mercurium haberi inventorem ſermonis, palaeſtrae, lyrae & furtorum.* Eloquentia autem quia linguâ exercetur, hinc & linguas ſacrificatas ei olim nos docuit Ariſtoph. Scholiaſtes ad Plut. Act. V. ſc. 1. Πρὸς δὲ, inquit, τὸ λεγόμενον ἔπαιζεν, ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι. Οὐ τὰς γλώττας τῷ Ἑρμῇ ἔθυον, ὡς τὸ λέγειν ἐφόρῳ. MUNCK. Latius haec extendit Scholiaſtes Apoll. Rh. I. 517. Ὅτι ἔθος ἦν --- τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύειν τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἐπισπένδειν οἶνον. καὶ ἴσως φυσικῶς. ἐπεὶ γὰρ Ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται, ὄργανον δὲ αὐτοῦ ἡ γλῶσσα. &c. Primi Athenienſes poſuiſſe dicuntur ἀκώλους Ἑρμᾶς i. e. Mercurii ſtatuas ſine manibus pedibuſque, ut docet Pauſanias Lib. I. cap. 24. pag. 56. nempe ad indicandam orationis omnia peragentis, & nullius ope indigentis vim atque efficaciam, ut e Plutarcho ac Feſto docet Elſner. ad Acta Apoſtol. cap. XIV. vs. 12. Juxta Venerem collocarunt etiam Mercurium ſtatuarii Veteres, quia eloquentia plurimum valet ad amorem, ut docent Schol. Crucquii ad Horatii I. O. 30. vs. 8. & Phurnutus de N. D. quem lectori monſtrabit cl. Arnaldus de Diis Paredris cap. XXIII. p. 161. In urbe Pharis Mercurius eſt ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ λίθου πεποιημένον ἄγαλμα, ἔχων καὶ γένεια. ἑστηκὼς δὲ πρὸς αὐτῇ γῇ. παρέχεται μὲν τὸ τετράγωνον σχῆμα. Pauſan. L. VII. c. 22. p. 579. Notatu digna ſunt, quae paullo inferius ſequuntur Ἑστήκασι δὲ ἐγγύτατα τοῦ ἀγάλματος τετράγωνοι λίθοι τριάκοντα μάλιστα ἀριθμόν. τούτους σέβουσιν οἱ Φαρεῖς ἑκάστου θεοῦ τινος ὄνομα ἐπιλέγοντες. Τὰ δὲ ἔτι παλαιότερα καὶ τοῖς πᾶσιν Ἕλλησι τιμὰς θεῶν ἀντὶ ἀγαλμάτων εἶχον ἀργοὶ λίθοι.

6 QUI DE VIRO &c.] Heic eſt hiatus; vel cancellandum *τὸ qui.* MUNCK.

7 DE ALBIS VERO NIGRA &c.] De Autolyco Mercurii filio Ovid. XI. Met. vers. 314. *Qui facere aſſuerat, patriae non degener artis, Candida de nigris, & de candentibus atra.* Confer Natal. Lib. V. cap. 5. MUNCK.

8 CAPITE CANINO] Conſtat quidem ſimulacris Mercurii adjici ſolitam canis imaginem: ſed de capite canino quod ait, id non ita pervulgatum eſt. Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. *Cur autem eum capite canino fingunt, haec ratio dicitur, quod inter omnia animalia canis ſagaciſſimum genus & perſpicax habeatur.* Tria aliquando ei data capita innuit Lycophron, cum ait pag. III. ed. Steph. de Mercurio, Νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός. Etymol. Auctor: Τρικέφαλος ὁ Ἑρμῆς λέγεται, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῖ μὲν αὕτη φέρει ὁδὸς, ποῖ δὲ αὕτη. Ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἣν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν Πατροκλείδης. MUNCK. Plut. de Iſide & Oſiride Tom. II. p. 355. (Αἰγύπτιοι) οὐ τὸν κύνα κυρίως Ἑρμῆν λέγουσιν, ἀλλὰ τοῦ ζώου τὸ φυλακτικὸν, καὶ τὸ ἄγρυπνον, καὶ τὸ φιλόσοφον γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ τὸ φίλον καὶ τὸ ἐχθρὸν ὁρίζοντος, ἥ φησιν ὁ Πλάτων, τῷ λογιωτάτῳ τῶν θεῶν συνοικειοῦσιν. De Mercurio Τρικεφάλῳ Tzetz. ad Lycophron. vs. 680. & G. Cuper. in Monument. Ant. p. 206.

9 IDEOQUE ET LANCEAM &c.] Hoc membrum videtur collocandum poſt iſta verba, *Et ideo pingebatur cum utroque ſexu.* MUNCK. Pelaſgi & Athenienſes Mercurii ſtatuas fecerunt cum erectis pudendis. v. Herodot. Lib. II. cap. 51. & Kuhn. ad Pauſan. Lib. VI. cap. 26. p. 510. Cauſſam docebunt, quos laudat. Cuper. in Monum. Ant. p. 195.

VII. *De Diana.*

Diana, [1] quae & Luna, Proſerpina, Hecate nuncupatur, ultima inter

Ad CAP. VII.

1 Quae et Luna &c.] Vide Fulgent. Mythol. Lib. I. cap. 9. & Lib. II. cap. 19. Quia tam multiplex Dianae numen, hinc τρικέφαλος Orpheo dicitur, & ſimulacrum ejus tribus inſigne capitibus celebratur, quorum unum equinum, caninum alterum, tertium ſuis agreſtis, vel, ut alii, humanum, ſed facie fuerit admodum ruſticanâ. Certè Maro inde *Tergeminamque Hecaten, tria virginis ora Dianae* dixit AEn. IV. vers. 511. Ubi Servius: *Nonnulli eandem Lucinam, Dianam, Hecaten appellant, ideo quia uni deae tres adſignant poteſtates, naſcendi, valendi, moriendi; & quidem naſcendi Lucinam deam eſſe dicunt, valendi Dianam, moriendi Hecaten; ob quam triplicem poteſtatem triformem eam triplicemque finxerunt, cujus in triviis templa ideo ſtruxerunt.* Idem Grammaticus ad illa Eclog. IV. vers. 10. *Caſta fave Lucina. Modo Lucinam Dianam accipimus. Sic Horatius:* Sive te Lucinam probas vocari, Seu te penitus Junonem. Dele τὸ *Junonem.* Caetera ſic lege: *Sive tu Lucina probas vocari, Seu Genitalis.* Ita enim habetur apud Horatium in Carmine Saeculari. Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. *Dianam quoque ſororem ejus ſimiliter Lunam & viarum praeſidem ajunt. Unde & virginem volunt, quod via nibil pariat: & ideo ambo ſagittas babere finguntur, quod ipſa duo ſidera de coelo radios uſque ad terras emittunt: Dianam autem vocatam quaſi Duanam, quod Luna die ac nocte appareat. Ipſam & Lucinam aſſeverant, eo quod luceat. Eandem & Triviam, quod tribus fingatur figuris: de quâ Virgilius:* Tria virginis ora Dianae: *quia eadem Luna, eadem Diana, & eadem Proſerpina vocatur. Sed cum luna fingitur;* Subluſtri ſplendet amictu. Cum ſuccincta jacit calamos, Latonia virgo eſt: Cum ſubnixa ſedet ſolio, Plutonia conjux. *Latonia autem Diana, eo quod Latonia* (leg. Latonae) *fuerit filia: Cererem, id eſt terram, à creandis frugibus aſſerunt dictam, appellantes eam nominibus pluribus. Dicunt etiam eam & Opem, quod opere melior fiat terra: Proſerpinam, quod ex eâ proſerpant fruges. Veſtam, quod berbis vel variis veſtita ſit rebus, vel à vi ſuâ ſtando.* Verſus illos, *ſubluſtri ſplendet* &c. ex Prudentii Lib. I. contra Symmach. eſſe depromptos, oſtendi in diſſertatione de Hygino. Quod ait Cererem à creandis frugibus eſſe dictam, id puto à librariis eſſe inquinatum. Emendo, *à gerendis frugibus.* Julius Firmicus: *Terram ipſam Cererem nominant, nomen hoc à ſerendis frugibus mutuatum.* Correxerat in libro Goeſiano *gerendis* Scriverius: quod rectum videtur, cum *Ceres* dicatur quaſi *Geres*, ut eſt apud Ciceronem. Sed pro *mutuatum* reponendum etiam *mutuatam* puto. Verum haec dum ſcribo, video ad illa Virgil. I. Georg. vers. 7. *Liber & alma Ceres* &c. annotatum eſſe à Probo: *Hoc loco vult intelligi Lunam Cererem à creando dictam, quia maturet fruges;* ut forſan ex Iſidoro Firmicus ſit emendandus, & ei reſtituendum, *nomen hoc à creandis frugibus mutuatam.* Videtur ſua partim hauſiſſe Iſidorus ex Scholiaſte Germani, apud quem iſta invenio pag. 186. Edit. Micyll. *Lunam gentiles Dianam, germanam Solis, quem Apollinem nuncupabant, fuiſſe dixerunt, & ſicut à ſole ſpiritum, ita ſe à lunâ corpus accipere arbitrabantur. Dicebant enim* (leg. etiam) *eam viarum praeſidem & virginem, eo quod in viâ nibil pariat. Idcirco igitur ambo ſagittas habere dicuntur, quod ipſa duo ſidera de coelo radios uſque ad terram emittant: ideo faces, quia luna illuminat, ſol & illuminat & exurit. Ideo bigam luna dicitur babere, ſive propter velocitatem, ſive pro eo, quod nocte & die appareat. Ideo unum equum album & alium nigrum dicitur babere, eo quod bieme & aeſtate plus luceat, quam vere & autumno. Diana autem Luna dicta eſt, quaſi Diane* (leg. Duana) *eo quod die ac nocte apparet. Ipſa & Luna eo quod luceat, & Trivia eo quod tribus fungatur figuris* (leg. fingatur figuris) *de quâ Virgilius ait:* Tria Virginis ora Dianae. *Nam eadem Luna, eadem Diana, eadem Proſerpina vocatur, id eſt, coeleſtis, terreſtris, & infernalis. De qua quidam:* Denique cum luna eſt ſubluſtri ſplendet amictu: Cum ſuccincta jacet calamis &c. Leg. *ſuccincta jacit calamos.* In praecedentibus repone, *quod via nibil parit*, ex Iſidoro, immo Auguſtino C. D. Lib. VII. cap. 16. *Apollinem*, inquit, *quamvis divinatorem & medicum velint, tamen ut in aliquâ parte mundi ſtatuerent, ipſum etiam ſolem eſſe dixerunt: Dianamque germanam ejus ſimiliter lunam & viarum praeſidem. Unde virginem volunt, quod via nibil pariat* &c. Schol. Theocrit. ad Eidyll. II. vers. 12. Τῇ Δήμητρι μιχθεὶς ὁ Ζεὺς, τεκνοῖ Ἑκάτην διαφέρουσαν ἰσχύϊ καὶ μεγέθει. ἣν ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς Περσεφόνης ἀναζήτησιν. Καὶ νῦν Ἄρτεμις καλεῖται, καὶ φύλαξ, καὶ δᾳδοῦχος, καὶ φωσφόρος, καὶ χθονία. In triviis cultam eam ait Schol. Ariſtoph. ad Plut. Act. II. ſc. 5. διὰ τὸ τὴν αὐτὴν Σελήνην καὶ Ἀρτέμιδα καὶ Ἑκάτην καλεῖσθαι.

Schol.

inter planetas eſt, propter quod ultima ponitur in numero fictorum deorum. Ipſa ergo pingebatur in ſpecie unius dominae, coma diſſoluta,

Schol. Horat. Lib. III. Od. 28. LATONAM. *Dianam: eſt enim trinominis, Luna, Diana, Proſerpina.* Sed falſum Latonam eſſe Dianam. MUNCK. De Hecate τριμόρφῳ & τρικεφάλῳ videndus praeter Tzetz. ad Lycophron. vs. 1176. & alios J. G. Voſſ. Lib. II. de Idol. Gent. c. 29. Vir Ampliſſ. G. Cuperus in Monumentis Antiquis pag. 107. cenſet imaginem Hecates triformis exprimi ſtatua, quae tria capita uni corpori habet inpoſita, contra virum doctiſſimum, qui putat veterem quamdam picturam *Hecaten tergeminam* repraeſentare tribus figuris, quarum media reliquis duabus tertiam fere partem major eſt, cujus viri ſententiae videtur quodammodo favere eidem tres focos dans Statius IV. Theb. 457.

Tres HECATAE, totidemque ſatis Acheronte nefaſto
Virginibus jubet eſſe focos.

Lact. addit: *Quia Triformis eſt, aut quia eadem creditur Deûm mater, Proſerpina, vel Terra, vel Veſta.* Hecate a Servio ad VI. AEn. 118. *trium poteſtatum numen*, & *ipſa* eſſe *Luna*, *Diana Proſerpina* dicitur. Phurnutus N. D. c. 34. οὐχ ἑτέρα δὲ οὖσα αὐτῆς ἡ Ἑκάτη, τρίμορφος εἰσῆκται, διὰ τὸ τρία σχήματα γενικώτατα ἀποτελεῖν τὴν Σελήνην, μηνοειδῆ γινομένην, καὶ πανσέληνον, καὶ τρίτον τι ἄλλην σχέσιν πλάττουσιν ἀναλαμβάνεσθαι, καθὸ πεπλήρωται μὲν αὐτῇ ὁ μηνίσκος, οὐ πεπλήρωται δ' ὁ κύκλος. ἐντεῦθεν δ' ἤδη καὶ ΤΡΙΟΔΙ'ΤΙΣ ἐπεκλήθη, καὶ τῶν τριόδων ἐπόπτις ἐνομίσθη διὰ, τὸ τριχῶς μεταβάλλειν ὁδεύουσαν διὰ τῶν ζώων. Τρικλαρίας cognomine colitur ab Jonibus Aroen, Antheam, & Meſatim incolentibus. Pauſan. Lib. VII. cap. 19. p. 570. Pauſanias Lib. II. cap. 30. pag. 180. Θεῶν δὲ Αἰγινῆται τιμῶσιν Ἑκάτην μάλιστα. —— Ξόανον δὲ ἔργον Μύρωνος, ‘ΟΜΟΙ'ΩΣ ‘ΕΝ ΠΡΟ'ΣΩΠΟ'Ν ΤΕ ΚΑΙ` ΤΟ` ΛΟΙΠΟ'Ν ΣΩ͂ΜΑ. Ἀλκαμένης δὲ (ἐμοὶ δοκεῖν) πρῶτος ’ΑΓΑ'ΛΜΑΤΑ ‘ΕΚΑ'ΤΗΣ ΤΡΙ'Α ἐποίησε ΠΡΟΣΕΧΟ'ΜΕΝΑ ’ΑΛΛΗ'ΛΟΙΣ, ἣν Ἀθηναῖοι καλοῦσιν ‘ΕΠΙΠΥΡΓΙΔΙ'ΑΝ. Quomodo loquitur idem Pauſanias Lib. V. cap. 19. p. 424. de Geryone, qui trimembris eſſe fingitur, ab Hercule occiſo, quae pugna caelata erat in arca Cypſeli καὶ Ἡρακλέους ὁ πρὸς Γηρυόνην ἀγών. τρεῖς δὲ ἄνδρες Γηρυόνες εἰσὶν ’ΑΛΛΗ'ΛΟΙΣ ΠΡΟΣΕΧΟ'ΜΕΝΟΙ. & hujus dicti ac figmenti rationem reddit Servius ad VI. AEn. 289. *Geryones tres reges ſimillimi fuerunt in Hiſpania, quibus abſtulit Hercules armenta.* Alio modo fabulam explicat Palaephatus cap. 25. & ex eo Apoſtolius, ut jam monuit Munckerus ad Hygini praefat. alio iterum modo Schol. Ariſtoph. Equit. 414. Servii verba ſpuria, & a Gloſſatore aliquo ex Juſtino Lib. XLIV. 4. ejus commentario adlita eſſe cenſet Celeb. P. Burmannus. Licet, ut quod res eſt, fatear, tres iſtae figurae, quae in iſto ectypo conſpiciuntur, quidem ſint τρία ἀγάλματα, ſed non ἀλλήλοις προσεχόμενα. Athenaeo Hecate τριοδίτης, & τρίγληνος dicitur, ut Lib. VII. cap. 21. pag. 325. Τῇ δὲ Ἑκάτῃ ἀποδίδοται ἡ τρίγλη, διὰ τὴν τῆς ὀνομασίας κοινότητα. ΤΡΙΟΔΙ'ΤΗΣ, ΤΡΙ'ΓΛΗΝΟΣ, καὶ ταῖς ΤΡΙΑΚΑ'ΣΙ δὲ αὐτῇ τὰ ΔΕΙ͂ΠΝΑ φέρουσι (de his coenis agunt Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. p. 290. Schol. & Spanhem. ad Ariſtophan. in Pluto. vs. 594. Confer Hemſterhuſ. ad Luciani Dialog. Mort. pag. 42. & Voſſ. l. l.) Haec vero dicitur eſſe Hecate, non Perſei ſive Perſae, & Aſteriae, ſed Jovis & Pheraeae ex AEolo natae filia, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 1178. Ἑκάτη ἑτέρα Φεραίας, τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, κἀκ τοῦ Διὸς τεχθεῖσα, ’ΕΝ ΤΡΙΟ'ΔΟΙΣ ἐρρίφη. Βουκόλοι δὲ Φέρητος εὑρόντες αὐτὴν, ἀνέθρεψαν, ὅθεν ’ΕΝ ΤΑΙ͂Σ ΤΡΙΟ'ΔΟΙΣ αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν. Verum errat Tzetzes. in triviis enim Hecatae ſacrificant, quia eadem eſt, & Hecate, & Diana, & Luna. Vid. Voſſ. l. l. p. 228. Eandem Hecaten, & Lunam eſſe docet Sophocles ἐν Ῥιζοτόμοις apud Schol. Apoll. Rhod. III. 1213. Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερὸν τῆς ΕΙ'ΝΟΔΙ'ΑΣ ‘ΕΚΑ'ΤΗΣ, ἔγχος τὸ δι' Ὀλύμπου πολλὸν φέρει, καὶ γῆς ναίουσ' ‘ΙΕΡΑ`Σ ΤΡΙΟ'ΔΟΥΣ στεφανωσαμένη δρυσὶ καὶ πλεκτοῖς ὠμῶν σπειράμασι δρακόντων. Sed de Hecates parentibus lis eſt. Vide ipſum Tzetzen ad vs. 1175. Jac. Nic. Loenſem Lib. VII. Epiphyll. cap. 4. in f. Schol. Apoll. Rhod. III. 1034. Micyll. & Ciofan. ad Ovid. VII. M. 74. ubi & plura de *tergemina Hecate.* ut & J. L. de la Cerda ad Virg. IV. AEn. 511. Hecaten, & Proſerpinam eſſe, praeter Tzetzen ad Lycophron. vs. 1176. docet etiam Plut. de Iſide & Oſiride Tom. II. pag. 368. Ταύτην ἔχειν δοκεῖ παρ' Αἰγυπτίοις τὴν δύναμιν ὁ Ἄνουβις, οἵαν ἡ ‘ΕΚΑ'ΤΗ παρ' Ἕλλησι, ΧΘΟ'ΝΙΟΣ ὢν ὁμοῦ καὶ ’ΟΛΥ'ΜΠΙΟΣ. Ubi per Hecaten Ὀλύμπιον *Luna*, per Χθόνιον *Proſerpina* intelligenda eſt, quam & Δήμητρα Χθονίαν vocant Lacones & Hermionenſes. v. Pauſan. Lib. III. cap. 14. pag. 241. Quid ſit Χθονία Hecate, docui in Obſ. Miſc. Vol. X. Tom. II. pag. 309. Imo ut ſolem ad omnes Deos, ita Dianam ad omnes Deas retulerunt veteres. V. Ampliſſ. G. Cuperi Harpocrates pag. 108. Hinc Lacones.

luta, quae [1] arcum tenebat & ſagittam. [2] Cervos quoque cornutos in venatione inſequi videbatur, circa quam, ſive ad ejus latera, erant chori Dryadum, Hamadryadum, Naiadum, & Nereidum: [3] & chori nympharum, ſylvarum, montium, fontium & marium, cum choris

cones Amyclaeo Apollini apud Pauſan. Lib. IV. cap. 14. p. 313. ἀνέθεσαν δὲ ἐπὶ τῷ λαφύρων τρίποδας χαλκοῦς. Ἀφροδίτης ἄγαλμά ἐστιν ἑστηκὸς ὑπὸ τῷ πρώτῳ τρίποδι, Ἀρτέμιδος δὲ ὑπὸ τῷ δευτέρῳ, Κόρης δὲ Δήμητρος ὑπὸ τῷ τρίτῳ. ita lego h. l. confer Lib. III. cap. 18. p. 254. 255. Quia Diana eadem, quae Luna eſt, colitur a Meſſeniis φωσφόρος dicta. v. Pauſan. Lib. IV. cap. 31. p. 358. qui eam & παιδοτρόφον adpellarunt. cap. 34. p. 365. ut alii κουροτρόφον. v. Diodor. Siculum L. V. p. 340. qui cauſſam docet. In Aulide Dianae ſimulacra ſunt, alterum exprimit Dianam faces geſtantem, alterum ſagittas jaculantem. Pauſan. Lib. IX. c. 19. p. 748. & L. X. c. 37. p. 892. Hinc ab Arcadibus primum exſtructum eſt templum Ἀρτέμιδος, ἩΓΕΜΟΝΗΣ, καὶ χαλκοῦν ἄγαλμα ἔχον ΔᾼΔΑΣ. v. Pauſan. Lib. VIII. c. 36. p. 675. De qua dea, quae nunc una, nunc duabus inde facibus armata in nummis cernitur, egit Spanh. ad Call. H. Dian. vs. 11. 116. & unde Lucina eadem, quae Diana apud AEgienſes ἐς ἄκρους ἐκ κεφαλῆς τοὺς πόδας ὑφάσματι κεκάλυπται λεπτῷ --- καὶ ταῖς χερσὶ, τῇ μὲν ἐς εὐθὺ ἐκτέτατται, τῇ δὲ ἀνέχει δᾷδα. ſed cujus imaginis aliam reddit rationem Pauſanias L. VII. cap. 23. p. 582. Εἰλειθυίᾳ δὲ εἰκάσαι τις ἂν εἶναι δᾷδας, ὅτι γυναιξὶν ἐν ἴσῳ καὶ πῦρ εἰσιν αἱ ὠδῖνες. Ἔχοιεν δ᾽ ἂν λόγον καὶ ἐπὶ τοιῷδε αἱ δᾷδες, ὅτι Εἰλείθυιά ἐστιν, ἡ ἐς φῶς ἄγουσα τοὺς παῖδας. Tres Dianas enumerat diverſis e parentibus natas Cicero III. de N. D. 23.

1 Arcum ten. et s.] Apud AEgienſes eſt, ἐν τῇ ἀγορᾷ ἱερὸν Ἀρτέμιδος, τοξευούσῃ δὲ εἴκασται. Pauſan. Lib. VII. cap. 25. p. 584. in oppidulo Phelloe, Diana ex aere eſt βέλος ἐκ φαρέτρας λαμβάνουσα. cap. 26. p. 593. prope Anticyram poſita eſt Diana a Praxitele δᾷδα ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ ὑπὲρ τῶν ὤμων φαρέτραν. παρὰ δὲ αὐτὴν κύων ἐν ἀριστερᾷ v. Pauſan. L. X. c. 37. p. 892. & Spanh. ad Callim. H. Dian. 8. 9. Videtur etiam fuiſſe habita militaris Dea, unde ἡγεμόνη vocatur a Spartanis. v. Pauſan. Lib. III. cap. 14. p. 242. Apud Meſſenios τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα ὂν χαλκοῦν καὶ αὐτὸ καὶ τὰ ὅπλα, παρῆκε τὴν ἀσπίδα juxta Eumdem Lib. IV. cap. 13. pag. 311.

2 Cervos quoque corn. in ven. ins. vid.] Hinc ἐλαφηβόλος dicitur. v. Spanh. ad Call. H. Dian. 17. & ἐλαφιαία ab Eleis inprimis, de quo epitheto Pauſan. Lib. VI. c. 22. pag. 511. hinc ſacerdos virgo Laphriae Dianae ad ſacra vehi ſolet curru, quem bigae cervorum trahunt. Pauſan. Lib. VII. c. 18. p. 570. Verum non tantum cervos, ſed & alias feras venari dicitur, unde & θηροκτόνος nuncupatur. vide Eumd. Spanh. ad vs. 12. p. 138. & Ἀγροτέρα. v. Pauſan. Lib. I. cap. 41. pag. 98. & hinc Ambraciotae Dianae ἀγροτέρᾳ (de qua Schol. Ariſtoph. Equit. vs. 657. Perizon. ad AEliani V. H. II. 25.) adpoſuerunt χάλκεον θῆρα. Cauſſam docet Antoninus Liberalis cap. 4. Metam. per quam *feram* leo ibi intelligitur; alioqui in nummis canis adſiduus Dianae comes, ut docet G. Cuperus in Monum. Antiqu. p. 198. & Spanh. ad Call. H. D. 228. In Cypſeli arca exprimitur Diana, τῇ μὲν δεξιᾷ κατέχουσα πάρδαλιν, τῇ δὲ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν λέοντα. v. Pauſan. Lib. V. c. 19. p. 425. θηρεύουσα expreſſa eſt Diana Laphria in urbe Calydone a Menaechmo & Soida, teſte Pauſania Lib. VII. cap. 18. p. 569. Cauſſam hujus imaginis docent animalia viva huic Dianae Laphriae, praeter oblatos pomiferarum arborum fructus, immolata, quae recenſentur pag. 570. Apud Arcadas exprimitur Diana teſte eodem Lib. VIII. cap. 37. p. 676. Cereris throno adſtans ἀμπεχομένη δέρμα ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων φαρέτραν ἔχουσα. ἐν δὲ ταῖς χερσὶ, τῇ μὲν λαμπάδα ἔχει, τῇ δὲ δράκοντας δύο, παρὰ δὲ τὴν Ἄρτεμιν κατάκειται κύων, οἷαι θηρεύειν εἰσὶν ἐπιτήδειοι.

3 Et chori Nympharum] Niſi ſcripſit, *id eſt chori* &c. Deleri iſta debent, ut gloſſemata, quibus explicare ſciolus aliquis voluerit, quae eſſent *Dryades*, *Hamadryades* &c. Sed pro *Dryades* reponendum forſan *Oreades*, quia Nympharum montium meminit gloſſator ille; quae Oreades ſunt: niſi dicendum eſt ex imperitiâ ſcriptoris ortum, ut Dryades dicantur Nymphae montium. Iſidorus certè errat, cum ſcribit Orig. Lib. VIII. cap. 11. *Nympharum apud Gentiles varia ſunt vocabula. Nymphas quippe montium Oreades dicunt: ſylvarum, Dryades: fontium, Hamadryades: camporum, Naiades: maris, Nereides.* Rectius Servius ad Eclog. Virg. X. vers. 62. *Jam neque Hamadryades*] *Nymphae, quae cum arboribus & naſcuntur & pereunt*, ἀπὸ τοῦ ἅμα καὶ τῆς δρυὸς, *qualis fuit illa, quam Eriſichthon occidit: qui cum arborem incideret, & vox inde erupit & ſanguis, ſicut docet Ovidius. Dryades vero ſunt, quae inter arbores habitant: Oreades, quae in montibus. Sanè ab ovibus Nymphae Peribelides* (leg. perimelides;) *à fluminibus Naiades;*

choris & Satyrorum cornutorum, qui dii dicebantur agrorum. 4 Et navicula post cervos cum homine navigante & velificante in mari erat figurata.

VIII.

des; à pratis Limoniades; ab alimonid infantium Curotrofae nominantur. Caeterum, ut à δρῦς Nymphae dictae sunt Dryades & Hamadryades, ita à μηλὶς *pomus*, *Epimelidas* & *Hamamelidas* dictas voluere nonnulli. Verum Scholiastes Homeri à μῆλον *ovis* cum Servio dictas eas censet, cum ait ad Iliad. Υ. vers. 8. Αἱ τὰ ἄλση κατοικοῦσαι Νύμφαι ἀλσηΐτιδες καλοῦνται. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων ἁμαδρυάδες. αἱ δὲ τὰ νάματα τῶν ὑδάτων, ναΐδες καὶ ὑδριάδες. Καὶ τούτων αἱ μὲν κρηνίδες, αἱ δὲ ἐπιποταμίδες. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων, ἐπιμηλίδες. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, ὀρεσιάδες, καὶ ὅσαι ταύταις ὅμοιαι. ὁμοίως δὲ ἐπὶ τῶν ἑλῶν, ἑλιονώμοι. Leg. ἑλιονόμοι. Advertit me, quod fluentorum Nymphas *Hydriades* vocat; atque adeo suspicor in loco Isidori modo laudato pro *fontium*, *Hamadryades*, reponendum esse, *fontium*, *Hydriades*. Certè aptius, immo verius foret. De Epimelidibus locus est conspectus apud Anton. Liberal cap. 31. Ὦ κοῦροι τὸ νεῖκος ἤρασθε πρὸς Ἐπιμηλίδας Νύμφας, ἑκοῦν ὦ ἄφρονες νικώμενοι δώσετε δίκην. Καὶ οἱ παῖδες ἵναπερ ἑστήκεσαν παρὰ τὸ ἱερὸν τῶν νυμφῶν, ἐγένοντο δένδρα. Καὶ ἔτι νῦν ἀκούεται φωνὴ νυκτὸς ἐκ τῆς ὕλης, οἷα θρηνούντων. ὁ δὲ τόπος ὀνομάζεται νυμφῶν τε καὶ παίδων. Defecta esse postrema verba, & excidisse particulam ἀπὸ vel ἐπὶ censet Vir Cl. legitque, ὀνομάζεται ἀπὸ νυμφῶν τε &c. At nihil opus esse istâ praepositione ut scripsi antehac, ita adhuc pertendo. Sensus est, ὁ δὲ τόπος ὀνομάζεται νυμφῶν τε καὶ παίδων τόπος. planè ut paullo ante, τὸ σύμπαν ἔθνος ὠνόμασαν Ἰαπύγων sc. ἔθνος. Geminus in Phaenom. pag. 45. Οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦ Περσέως κείμενοι ἀστέρες Γοργόνων καλοῦνται. Scil. ἀστέρες. Schol. Theocrit. Eidyll. A. vers. 123. Λυκαίω) ὑπὸ τοῦ Λυκαίῳ φησὶ χωρίῳ, καλουμένῳ Καλλιστοῦς, εἰς ὃ ἐλθοῦσαν τὴν Λυκάονος θυγατέρα Καλλιστώ, ἄρκτον οὖσαν, ὑπὸ Ἑρμοῦ τραφῆναι &c. Loquuntur ita & Latini interdum. Nepos Agesil. cap. 8. *Cum venisset in portum, qui Menelai vocatur.* Auctor vitae Apollinaris pag. 134. Ed. Laz. *Ad urbem quae vocatur Ravennatum* Curt. Lib. III. *Equus eximiae magnitudinis, quem Solis appellabant.* Lactant. ad Stat. pag. 121. Ed. Tiliobr. *Fontem efficit, qui Hippocrenes dicitur.* Sed ibi *Hippocrene* reposuerim. Lactant. Argum. Ovid. Met. fab. 50. *Insulam Tiberis ingressus est, ibique se occuluit: qui locus draconis vocatur.* Vet. Interpr. Cant. Salom. *Oculi tui columbarum.* sc. oculi. Victor. Illustr. cap. 7. *Unde illae fossae Quiritium sunt dictae.* MUNCK. Apud Epidaurios ναοὶ δὲ ἐν τῇ πόλει καὶ Διονύσου, καὶ Ἀρτέμιδος ἐστιν ἄλσος. εἰκάσαις ἂν ΘΗΡΕΥΟΥΣΗ τὴν Ἄρτεμιν. Pausan. Lib. II. cap. 29. p. 177. Apud Phliasios περίβολός ἐστιν ἱερὸς Δήμητρος· ἐν δὲ αὐτῷ ναός τε καὶ ἄγαλμα Δήμητρος καὶ τῆς παιδός. τὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος (ἔστι γὰρ καὶ Ἀρτέμιδος ἐνταῦθα χαλκοῦν ἄγαλμα) ἐφαίνετο ἀρχαῖον εἶναί μοι. Ab AEgyptiis Diana dicitur esse Bacchi & Isidis, i. e. Cereris, filia, non vero Latonae, quam Dianae nutricem esse ajunt. Herodot. II. 156. qui ideo Cereris filiam Dianam ab AEschylo vocari putat. Quae loca indicant Dianam & Cererem pro iisdem Deabus olim fuisse habitas. Vide G. Cuperi Harpocratem pag. 108. De Nymphis Pausan. Lib. VIII. cap. 4. pag. 604. Δρυάδας γὰρ δὴ καὶ Ἐπιμηλίδας τὰς ἑαυτῶν ἐκάλουν Ναΐδας. καὶ Ὁμήρῳ γε ἐν τοῖς ἔπεσι Ναΐδων νυμφῶν μάλιστά ἐστι μνήμη. Vide ibi Kuhnium.

4 Et Navicula p. c. c. h. n. e. v. in mari] Schol. Eurip. Hippol. vs. 228. De Diana τῆς δὲ θαλάσσης φησὶν αὐτὴν δεσπόζειν, ὡς καὶ Ἡσίοδος, ΜΟΙ͂ΡΑΝ ἜΧΕΙ ΓΑΙ͂ΗΣ ΤΕ ΚΑῚ ἈΤΡΥΓΕΤΟΙ͂Ο ΘΑΛΆΣΣΗΣ. Hinc Schol. Soph. Trachin. vs. 646. ΜΗΛΊΔΑ ΠΑΡᾺ ΛΊΜΝΑΝ, τὴν Μαγνησίαν, ἔνθα τὸ τῆς Ἀρτέμιδος παραθαλάσσιον ἱερὸν, πλησίον Τραχῖνος. Dianam pro maris, fluviorum, paludum & fontium Dea fuisse cultam, patet ex Apoll. Rh. I. 571.

— Νηόσσοον, εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιὰς ἁλὸς ἀμφιέπεσκε,
Ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα.

Schol. Pindari O. Pyth. II. 12. & O. Nem. I. I. & 3. & ex Artemidoro, quo teste a piscatoribus Diana Λιμνᾶτις colitur. v. Heins. ad Ovid. v. Met. 48. quod derivetur a Λίμνη, quae vox tamen non tantum pro palude, sed etiam pro mari ponitur. v. Schol. Soph. Trachin. vs. 640. & Eurip. Herc. Fur. 410. Ἔβα δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας, pro δι' οἶδμα πόντου Εὐξείνου. uti & ποταμὸς de mari sumitur, & unde decipi potuit Hyginus, qui in Geneal. pag. 7. *Axenum* i. e. pontum Euxinum inter flumina ponit. Vide ibi Munckeri notam. sed ad rem. In hac sententia videtur esse Schol. Eurip. l. l. qui Δέσποιναν λίμνας ab Euripide ideo vocari putat, quia etiam in mari regnare creditur, quamquam eum non fugiat, quod sit ΛΊΜΝΗ γυμνάσιον ἐν Τροιζῆνι.

(Dia-

VIII. *De Minerva.*

Minerva dea ſapientiae ex cerebro Jovis nata: quae alio nomine Pallas dicta eſt. Haec enim pingebatur à poëtis in ſimilitudinem [1] unius

(Diana maxime colitur a Troezeniis hymno, qui οὔπιγγος dicitur. v. Schol. Apoll. Rh. I. 972.) de quo latius ad vs. 1133. ſcribit Λίμνη τόπος Τροιζήνιος Ἀττικὸς, ἔνθα λίμνη τὶς Ἄρτεμις καλεῖται. (ubi pro Λίμνη τὶς una voce lege Λιμνῆτις.) Pauſan. vero Lib. III. cap. 2. p. 208. Τὸ δὲ (Ἀρτέμιδος) ἱερὸν τοῦτο ἐν μεθορίῳ τῆς τε Λακωνικῆς καὶ τῆς Μεσσηνίας ἐπεποίητο ἐν χωρίῳ καλουμένῳ Λίμναις. cap. 7. p. 220. Καὶ τὰ Μεσσηνίων ἐς Τήλεκλον τὸν τῆς ἑτέρας βασιλέα οἰκίας, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Λιμνάδος. Sed Heinſ. ad Ovid. l. l. legit Λιμνάτιδος. cap. 14. p. 240. ὀπίσω πρὸς τὴν λέσχην, ἔστιν Ἀρτέμιδος Ἰσώρας ἱερόν. ἐπονομάζουσι δὲ αὐτὴν καὶ Λιμναίαν, οὖσαν οὐκ Ἄρτεμιν, Βριτόμαρτιν δὲ τὴν Κρητῶν. Quidquid ſit, ad omnes Deas referri poteſt Diana. V. G. Cuper. in Harpocrate pag. 108. praeſertim ad Iſidem, quae etiam maris Dea, ut docet Epigramma in Iſidem apud Suidam in voce Κεμάς.

Εἰ δ' ὡς ἐκ πελάγους ἐρρύσαο Δᾶμιν, Ἄνασσα,
Κ'ην πενίης, θύσει χρυσόκερων ΚΕΜΑ'ΔΑ.

(De voce Κεμὰς vide Schol. Apoll. Rh. IV. Arg. 12.) Idque patet ex homine navigante & velificante. Velificia enim prima invenit Iſis juxta Hygini fab. ultimam. Sed vide G. Cuper. Harpocrate pag. 14. Cetera de Diana Marina & portuum inſpectrice, item fluviali docebit Spanh. ad Callim. H. D. 13. 15. 39. ubi & de hiſce Nymphis Dianae comitibus agitur. Arcades crediderunt Eurynomen, cujus imago repraeſentabat mulierem uſque ad ſumma femora, & inferiori corporis parte piſcem, Dianam fuiſſe, quamquam Pauſanias Lib. VIII. c. 41. p. 684. in alia omnia diſcedat.

Ad CAP. VIII.

1 Unius Dominae] In genere omnes dii *domini*, & deae vocabantur *dominae* Eurip. Hippol. 88.

Ἄναξ. Θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών.

Schol. ἌΝΑΞ κυρίως σωτήρ. τοὺς οὖν θεοὺς ἄνακτας καὶ σωτῆρας καλοῦμεν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τοὺς δεσπότας ἄνακτας καλοῦμεν, ὡς δευτέρους σωτῆρας. &c. vs. 459. Ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς. Herodot. Lib. I. cap. 212. Ἥλιον ἐπόμνυμί τοι τὸν Μασσαγετέων δεσπότην. Lucian. Dialog. x. Mort. Ὦ δέσποτα, καὶ βασιλεῦ, καὶ ἡμέτερε Ζεῦ. Venus vocatur δέσποινα ποντία. Eurip. Hippol. 522. & ſimpliciter δέσποινα in Med. 633. Item Theocrit. Idyll. xv. vs. 100. Δέσποιναν Ἄρτεμιν vocat. Sophocl. Elect. 628. & Arcades colebant Deam, Δέσποιναν dictam, cujus nomen non indicatur, cui & ara in Elide exſtructa eſt. V. Pauſan. Lib. v. cap. 15. pag. 414. & Lib. VIII. cap. 37. pag. 676. 677. Ceterum Graecos imitati ſunt Latini. v. Broukh. ad Propert. II. IV. 17. Inprimis vero Minerva hoc cognomine etiam fuit ab Atticis inſignita. Ariſtoph. Equit. 760. Τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ Εὔχομαι. Eurip. Cyclop. 349. Ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα διογενὲς θεά. Huic reginae Minervae a ſtatuariis datur thronus, in quo ſedet. Sic apud Erythraeos juxta Pauſan. Lib. VII. cap. 5. pag. 534. eſt Ἀθηνᾶς Πολιάδος ναὸς, καὶ ἄγαλμα ξύλου μεγέθει μέγα, ΚΑΘΗ'ΜΕΝΟ'Ν ΤΕ 'ΕΠΙ' ΘΡΟ'ΝΟΥ, καὶ 'ΗΛΑΚΑ'ΤΗΝ ἐν ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν ἔχει, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πόλον. Jovi vero adpoſita ſtans exprimitur Pauſan. Lib. VII. cap. 20. p. 573. Ἔστι δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ Διὸς ναὸς Ὀλυμπίου, αὐτός τε ἐπὶ θρόνου, καὶ ἑστῶσα Ἀθηνᾶ παρὰ τὸν θρόνον.

2 Gladio adcinctae] Eurip. Helena vs. 1332: vocat Minervam ἔγχει πάνοπλον. ubi ἔγχος per gladium verti poſſet, quia non tantum juniores, ſed inprimis Tragici, ἔγχος pro gladio ponere ſolent. v. Schol. Sophocl. Ajac. vs. 667. 919. & ad Antigon. vs. 1250. Verum Schol. Pindari Olymp. Od. VII. 79. vocantis Palladem ἐγχειβρόμον, per haſta frementem explicat, & ſane βρέμος convenit melius haſtae quam gladio. Attamen poſteriores ſcriptores de Palladis haſta locuti δόρυ dixerunt. ut Pauſanias Lib. I. cap. I. p. 3. ἔχει δὲ ὁ μὲν σκῆπτρον, καὶ νίκην, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ δόρυ. & cap. 24. p. 58. Ἐν δὲ τῇ χειρὶ δόρυ ἔχει, καὶ οἱ πρὸς τοῖς ποσὶν ἀσπίς τε κεῖται, καὶ πλησίον τοῦ δόρατος Δράκων ἐστίν.

3 Cujus caput vi decinctum erat] Barthio, poſtquam varias tentavit emendationes, maximè tandem haec veriſimilis videtur ad Stat. Tom. II. pag. 403. *Cujus caput Gryphis & Sphinge cinctum erat.* Quam firmari conjecturam à Pauſaniâ in Atticis (Cap. 24. p. 57.) cenſet, cum

[1] unius dominae armatae lorica, & [2] gladio adcinctae; [3] cujus caput viri decinctum circum erat, ipsamque cassis cum crista desuper detegebat. ipsa autem [4] lanceam tenebat in dextra: in sinistra vero [5] scutum crystallinum habebat, quod caput Gorgonis à cervice serpen-

cum ait: *In galeae cono eminet Sphinx; utramque galeae partem gryphes tenent.* Ego ἐπέχω. Sed *tegebat* omnino legendum pro *detegebat.* MUNCK. Galea Minervae caput tectum erat, ut notum. Hinc in templo Junonis apud Eleos vidit Pausan. Lib. v. cap. 17. pag. 419. Ἀθηνᾶν ΚΡΑ͂ΝΟΣ ἐπικειμένην, καὶ δόρυ, καὶ ἀσπίδα ἔχουσαν. & in Olympia prope majora Smicythi dona, Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἕστηκε ΚΡΑ͂ΝΟΣ ἐπικειμένη, καὶ ΑἸΓΙ΄ΔΑ ἐνδεδυκυῖα. v. Pausan. L. v. c. 26. p. 447. De hoc vero loco nihil certi statui potest sine ope codicum. nam in Elidis arce Minervae fanum est, inque eo Minervae simulacrum a Phidia factum, ubi galeae, qua Minervae caput tectum erat, insidebat gallus gallinaceus. v. Pausan. Lib. vi. cap. 26. pag. 518. Porro galea datur Palladi, utpote Deae militari, unde prope Elateam Minervae ἐπίκλησιν Κραναίας ἱερὸν positum est, quam Deam Elateae incolis adversus Taxili copias opem tulisse perhibent. v. Pausan. L. x. c. 34. p. 886. qui ibidem ejusdem Deae simulacrum ὡς ἐσκευασμένον ἐς μάχην esse addit p. 887. Quam armipotentem vocat Virgilius ii. AEn. 425. a quo xi. 483. adpellatur *Armipotens praeses belli.* ubi Serv. *Haec autem omnis oratio ad verbum de Homero translata est:* Πότνι' Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι δῖα θεάων. *Praeses autem belli: id est, qui praeest omnibus bellis, cujus nutu semper bella tractantur.* Ἐγχειβρόμος a Pindaro Olymp. Od. vii. 79. i. e. παρὰ τῷ πολέμῳ βρέμουσα. v. Schol. Ἀγελείη, i. e. bellicosa, ab Hesiodo. v. Graev. L. H. c. 20. Homerus primus ἐν Ἰλιάδι ἐποίησεν Ἀθηνᾶν μὲν καὶ Ἐνυὼ πολεμούντων ἡγεμονίαν ἔχειν. v. Pausan. Lib. iv. cap. 30. pag. 354. quem ceteri poëtae secuti sunt. Omitto Eurip. in Heraclid. vs. 353. & Aristophan. in Equit. vs. 578. & alios. Sed in primis νίκη Athenis vocatur. De quo titulo Minervae Schol. Sophocl. Philoctet. vs. 133. Tzetz. ad Lycophron. vs. 355. Cuper. iii. Obs. cap. 13. pag. 316. 317. & in Apotheosi Homeri p. 172. 173. Cui templum a Megarensibus exstructum est. v. Pausan. L. i. cap. 42. pag. 101. Apud Thebanos Minervae simulacrum ἐπίκλησιν Σωτηρείας est. Caussam docet idem L. ix. cap. 17. p. 743. Hinc denique Ἀρείας Minervae templum apud Plataeenses. Vide eumd. Lib. cap. 4. p. 718. qui L. x. cap. 18. p. 840. haec refert: Ἀχαιοὶ δὲ ἀνέθεσαν Ἀθηνᾶς ἄγαλμα πόλιν τὴν ἐν Αἰτωλίᾳ παραστησάμενοι πολιορκίᾳ.

4 Lanceam tenebat in dextra] Miror, clavem Minervae non adpingi, quippe quae sola claves Deorum aedium habere dicitur, haud aliter ac Ἔρως, qui τῆς Ἀφροδίτης φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχος vocatur ab Euripide in Hippol. vs. 541. ubi videnda Scholia. De Minerva κληδούχῳ egere Spanhemius ad Callim. H. Apoll. 7. & P. Wesseling. i. Obs. 3.

5 Scutum crystallinum] Atqui aegis erat, hoc est, scutum confectum è pelle caprae Amaltheae, ut est apud Schol. Homer. ad Iliad. O. vers. 318. Id gestatum prius à Jove in bello adversus Titanes; deinde ab eo Minervae donatum, si fabulis credimus. Verum aegis lorica potius, quam scutum fuit. Servius ad illa Virgil. AEn. viii. 435. *AEgidaque horrificam*] *AEgis propriè munimentum pectoris aereum, habens in medio Gorgonis caput: quod munimentum si in pectore numinis fuerit, aegis vocatur: Si in pectore hominis, sicut in antiquis imperatorum statuis videmus, lorica dicitur.* Isidor. Orig. Lib. viii. ii. *Eam* Minervam) *artem & rationem interpretantur, quia sine ratione nihil potest contineri. Quae ratio quia ex solo animo nascitur, animumque putant esse in capite & cerebro; ideo eam dicunt de capite Jovis esse natam, quia sensus sapientis, qui invenit omnia, in capite est. In cujus pectore ideo caput Gorgonis fingitur, quod illic est omnis prudentia, quae confundit alios & imperitos ac saxeos comprobat: quod & in antiquis imperatorum statuis cernimus in medio pectore loricae,* (fort. loricam) *propter insinuandam sapientiam & virtutem.* Crystallinum scutum infra cap. 20. etiam Perseo tribuit: sed id Minerva Perseo commodaverat. Videtur Albricus in Minervae imagine formandâ secutus Capellam Praefat. Lib. vi. *Hinc nam tergeminae rutilant de vertice cristae, Quod dux sanguineo praesulque corusca duello: Vel tibi quod fulget rapiturque triangulus ignis. Hinc tibi dant clypeum, sapientia quod regat orbem: Vel rationis opem, quod spumea praelia poscant. Hasta etiam vibrans penetrabile monstrat acumen: Lymphaseum magis est, & scutum circulus ambit. Hinc jam vernicomae frondent tibi munera olivae: Artes cura vigil per te quod discat olivo. Glaucam dant volucrem, quod lumine concolor igni es. Tuque ignis flos es, cluis & γλαυκῶπις Ἀθήνη. An mage noctividae tibi tradi-*

pentibus monſtroſe continebat. Haec igitur oculos habebat [1] ſplendidos: triplici colore pallium induebat, diſtinctum aureo, purpureo & coeleſti. Juxta ſe habebat olivam viridem pictam: [2] deſuper avem, quae dicitur noctua, volitantem.

IX. *De Pane.*

[3] Pan ab antiquis diebus fuit deus naturae, & in ſimilitudinem naturae univerſalis fuit ab eis taliter figuratus. Pingebatur homo cornutus cum facie rubicunda: in cujus pectore ſtellarum plurium erat forma. Pellis ejus in parte pingebatur ſtellata: femora autem habebat

traditur alitis uſus: Quod vigil inſomnes ducat ſollertia curas? Pectore ſaxificam dicunt horrere Meduſam, Quod pavidum ſtupidet ſapiens ſollertia vulgus. Vides etiam in hac deſcriptione ſcutum ab aegide diſtingui. MUNCK. Variant Mythographi. Conſule quae dixi ad Hygini Lib. II. Aſtron. Poët. cap. 12. quibus adde Schol. Pindari O. Nem. x. vs. 7. (Perſeus) ἀποτέμνει τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν, καὶ δίδωσι τῇ Ἀθηνᾷ, ἡ δὲ δεξαμένη ἐνέθηκε τῷ ἑαυτῆς στήθει. Hinc teſte Pauſania Lib. I. cap. 24. p. 58. apud Atticos ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ὀρθόν ἐστι ἐν χιτῶνι ποδήρει, καὶ οἱ κατὰ τὸ στέρνον ἡ κεφαλὴ Μεδούσης ἐλέφαντός ἐστιν ἐμπεποιημένη. & teſte eodem Pauſania Lib. v. cap. 12. p. 405. (Ἀντιόχου) ὑπὲρ τοῦ θεάτρου τοῦ Ἀθήνησι ἡ ΑΙΓΙΣ ἡ χρυσῆ καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς ἡ Γοργὼ ἡ ἐς τὰ ἀναθήματα. Ad inprimis Broukh. ad Propert. II. II. 60.

1 SPLENDIDOS TRIPLICI COLORE] Mutanda eſt diſtinctio: *oculos habebat ſplendidos. Triplici colore* &c. Vidit & Barthius id Comment. in Stat. pag. 654. Tom. II. Caeterum cum quinque apud Veteres celebrentur Minervae, quaenam ex illis bellatrix iſta fuerit, non convenit inter eos. Saturno editam fuiſſe ait Firmicus in de E. P. R. pag. 20. Ed. Leid. At Jovis filiam facit Ampelius cap. 9. ubi non unâ mendâ inquinatus eſt. *Tertia* (Minerva) inquit, *Jovis filia, quae ſcilicet rebus ſe exercuit.* Leg. *bellicis rebus. Quarta, Solis filia, quadrigas junxit.* Repone, *quae quadrigas. Quinta Pallantis & Titanidos filia.* Firmicus habet: *Quinta Pallante patre & Tritonide matre orta eſt.* Ita edidit Wouwerius; ſed antiquitus cuſi *Titanide*; quod haut ſcio an rectè ille mutaverit. Schol. Stat. p. 22. ed. Tiliobr. *Sic à Titan Titanis dicitur, quemadmodum Phoebus & Phoebe.* MUNCK. Minervam etiam ab oculis commendant poëtae, unde non tantum γλαυκῶπις Ἀθήνη, quod epitheton hic reſpicere credo Albricum, cum *ſplendidos* Minervae dat *oculos*, de quo epitheto v. Schol. Apoll. Rh. I. 1281. verum εὐῶπις i. e. pulchris oculis ornata dicitur. v. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 17. Diomedes dicavit Argis templum Ἀθηνᾶς ὀξυδερκοῦς καλουμένης, ὅτι οἱ μαχομένῳ ποτὲ ἐν Ἰλίῳ τὴν ἀχλὺν ἀφεῖλεν ἡ θεὸς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, teſte Pauſania Lib. II. cap. 24. p. 165. Quae Dea oculis ſanandis ac ſervandis etiam praeeſſe dicitur. v. Spanh. ad vs. 98. unde ὀφθαλμίτιδος Minervae templum eſt apud Spartanos (Pauſan. Lib. III. cap. 18. pag. 253.) a Lycurgo ob cauſſam ibi memoratam dicatum. Caeterum Pauſan. Lib. I. cap. XIV. p. 36. adnotans Athenis in Vulcani templo Minervae eſſe ſtatuam, addit τὸ δὲ ἄγαλμα ὁρῶν τῆς Ἀθηνᾶς γλαυκοὺς ἔχον τοὺς ὀφθαλμοὺς, Λιβύων τὸν μῦθον ὄντα εὕρισκον. τούτοις γάρ ἐστιν εἰρημένον, Ποσειδῶνος καὶ λίμνης Τριτωνίδος θυγατέρα εἶναι, (v. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 267. quem cum aliis citavi ad Hygini Fabulas pag. 12.) καὶ διὰ τοῦτο γλαυκοὺς εἶναι, ὥσπερ καὶ τῷ Ποσειδῶνι, ὀφθαλμούς. Γλαυκὸν vero Epitheton eſt aquarum. Pauſan. Lib. IV. cap. 35. p. 369. Γλαυκότατον μὲν οἶδα ὕδωρ θεασάμενος τὸ ἐν Θερμοπύλαις.

2 DESUPER AVEM] Apud Meſſenios vero in urbe Coronea χαλκοῦν ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμά ἐστιν ἐν ὑπαίθρῳ, κορώνην ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσα. Vid. Pauſan. Lib. IV. cap. 3. p. 364.

Ad CAP. IX.

3 PAN AB ANTIQUIS DIEBUS &c.] Fort. *Pan ab antiquis gentibus fuit* &c. Sequitur enim *ab eis* &c. MUNCK.

4 DENUDATA CUM HERBIS &c.] Emaculari jubet Barthius ad Stat. Tom. I. p. 220. *Denudata cute,*

bat [4] denudata cum herbis & arboribus prodeuntibus ex ea: & in ore ejus [5] fiſtulam ſeptem calamorum tenebat, quam digitis pulſare videbatur. Pedes quoque & crura caprina habebat. Cum Amore vero pingebatur luctam habuiſſe, qui ab ipſo Pane victus erat; ideoque idem Amor juxta eum, quaſi ad terram proſtratus, jacebat.

X. *De Plutone.*

[6] Pluto Saturni filius, dictus eſt ab antiquis [7] deus inferorum & regnorum, terrarum, & animarum juſte decedentium. Credebant enim antiqui, [8] omnes animas ad inferos deſcendere, ibique cum Plutone

cute, herbis & arboribus pro eâ enatis. Extra & in ore fiſtulam ſeptem calamorum &c. Exiſtimem haec de Pane ex Servio hauſiſſe Albricum: certe gemina his prorſus ſunt, quae ille ſcribit in Eclog. II. Virgil. vers. 31. *Pan deus eſt ruſticus, in naturae ſimilitudinem formatus. Unde & Pan dictus eſt, id eſt omne: habet enim cornua in radiorum ſolis & cornuum Lunae ſimilitudinem: rubet ejus facies, ad aetheris imitationem: in pectore nebridem habet ſtellatam, ad ſtellarum imaginem. Pars ejus inferior hiſpida eſt propter arbores, virgulta, feras. Caprinos pedes habet, ut oſtendat terrae ſoliditatem. Fiſtulam ſeptem calamorum habet, propter harmoniam coeli, in quâ ſeptem ſoni ſunt, ut diximus in AEneide, ſeptem diſcrimina vocum.* Καλαύροπα *habet, id eſt pedum, hoc eſt baculum recurvum, propter annum, qui in ſe recurrit, quia hic totius naturae deus eſt. Poëtis fingitur cum Amore luctatus, & ab eo victus; quia, ut legimus,* Omnia vincit amor. Idem ad AEn. VI. vers. 775. *Caſtrum Inui, id eſt Panos, qui illic colitur. Inus (leg. Inuus) autem Latinè appellatur, Graecè Pan. Item* ἐφιάλτης *Graecè, Latinè incubo. Idem Faunus, idem Fatuus, Fatuellus. Dicitur Inus ab ineundo paſſim cum omnibus animalibus: unde & incubo dicitur.* Servium exſcripſit Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. *Pan dicunt Graeci, Latini Sylvanum, deum ruſticorum, quem in naturae ſimilitudinem formaverunt; unde Pan dictus eſt, id eſt omne* &c. quae apud ipſum videſis. Corruptus eſt idem Iſidorus cum ſub finem capitis ejuſdem ait: *Piloſi, qui Graecè panitae, Latinè incubi appellantur, ſive inivi ab ineundo paſſim cum animalibus: unde & incubi appellantur ab incumbendo, hoc eſt ſtuprando.* Pro *inivi* repone *Inui*, pro *Panitae* autem *Paniſci.* Πανίσκος diminutivum eſt à Πάν. Gloſſ. Labb. Πὰν, ὁ δαίμων, *Incubus, Silvanus, Silbanus.* Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, *Silvanus, Faunus, Incibus.* Leg. *Incubus.* MUNCK.

5 Fistulam] Pauſan. de urbe Megalopoli Lib. VIII. cap. 31. pag. 664. agens, in qua ſcribit Panis & Apollinis, utpote primorum Arcadiae Deorum ſtatuas eſſe poſitas, haec adnotat ἐπειργασμέναι τε ἐπ' αὐτῇ δύο τε εἰσὶν Ὧραι, καὶ ἔχων Πὰν σύριγγα, καὶ Ἀπόλλων κιθαρίζων.

Ad CAP. X.

6 Pluto Saturni f.] Cur a Poëtis Cereris filius dicatur Pluto ſive Plutus, docet e Themiſtio cl. Arnaldus cap. XIX. de Dîs Paredris. Adde Diod. Siculum Lib. V. pag. 323. Cereris filium vocat etiam Athenaeus Lib. XV. cap. 14. p. 694.

7 Deus inferorum et regnorum] Cur regnorum? an quia ſuperior terrae pars, in quâ regna, ſubjecta Plutoni? *Sceptrum quoque in manu geſtat, quod regna ſolis competant terris,* ait Fulgent. Myth. Lib. I. cap. 4. Vide quae ibi annoto. Verum ſatius eſt forſan, ut τὸ & deleamus. MUNCK.

8 Omnes animas ad inferos descendere] Hinc ἔρχεσθαι εἰς ἀΐδην dicuntur, qui moriuntur. Pallad. Anthol. Lib. II. Sect. XLVII. 30. Γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας ἔρχομαι εἰς ἀΐδην. Βαδίζεσθαι εἰς ᾅδου δόμους apud Eurip. Alceſt. vers. 25. Δύσεαι δόμον ἄϊδος εἴσω apud Homer. Iliad. Γ. vers. 323. Κατέρχεσθαι εἰς ᾅδου in Symbolo Apoſtolico, ut anima Chriſti delata innuatur in ſinum Abrahae. Nam beatorum alius, alius damnatorum ᾅδης. Tartarus hic, ille Paradiſus. Sed hac de re cum alii complures multa, tum inter illos nonnulla etiam digniſſima lectu congeſſit Colomeſius κειμηλ. Literar. cap. 28. quae tranſſcribere nihil attinet. MUNCK. Plut. Tom. II. p. 171. de ſuperſtit. τῷ ᾅδῃ, ὃν ὁ Πλάτων φησὶ

tone [1] in caligine perpetua remanere. Quapropter ipsi Plutoni, id est, inferno, vel ipsi virtuti divinae inferna gubernanti talem imaginem depinxerunt, quem & tenebrarum principem esse voluerunt. Erat enim imago ejus homo terribilis in folio sulphureo sedens, [2] sceptrum regni in manu tenens dextra: sinistra animam constringens. cui tricipitem Cerberum sub pedibus conlocabant, & juxta se tres Harpyias habebat. De throno autem ejus sulphureo quatuor flumina manabant, quae scilicet [3] Lethen, Cocytum, Phlegetontem, & Acherontem adpellabant, & Stygem paludem juxta flumina adsignabant. [4] Juxta Plutonem inferorum regina Proserpina sedebat cum facie

φησὶ φιλάνθρωπον ὄντα καὶ σοφὸν καὶ πλούσιον, πειθοῖ καὶ λόγῳ κατέχοντα ψυχὰς, ᾅδην ὠνομάσθαι. De Iside & Osiride pag. 362. Πλάτων τὸν ᾅδην, ὡς αἰδοῦς υἱὸν τοῖς παρ' αὐτοῦ γινομένοις καὶ προσηνῆ θεὸν ὠνομάσθαι φησὶν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἄλλα τε πολλὰ τῶν ὀνομάτων λόγοι εἰσὶ, καὶ τὸν ὑποχθόνιον τόπον, εἰς ὃν οἴονται τὰς ψυχὰς ἀπέρχεσθαι μετὰ τὴν τελευτὴν, Ἀμένθην καλοῦσι, σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος τὸν λαμβάνοντα, καὶ διδόντα. Quid multis ᾅδης a Graecis sedes sive sepulcrum mortuorum inde vocatur. Vide Soph. Ajac. 645. in Trachin. 286. ᾅδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες. In Antig. vs. 591. ὅταν πέλας ἤδη τὸν ᾅδην εἰσορῶσι τοῦ βίου. Euripides in Medea vs. 1234. vocat ᾅδου δόμους. Item Soph. in Trach. 4. quibus aedibus dat portam Euripid. in Hippolyto vs. 57. Οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένας πύλας ᾅδου. Schol. οὐκ ἐπίσταται, ὅτι ἕτοιμος αὐτῷ ὁ θάνατος. Unde ipse Ἀΐδης νεκροδέγμων vocatur. v. Spanh. ad Callim. H. Pallad. vs. 130. Plura addere supersedeo. De beatorum, ἐν μακάρων νήσοις, & de inpiorum sede, in Tartaro, quem vocant τὸ τῆς δίκης τε καὶ τίσεως δεσμωτήριον, praeter alios videndus Plutarchus Tom. II. pag. 120. 121. de Consolat. ad Apoll.

1 In caligine perpetua] Josephus in libro adversus Graecos: Ὁ ᾅδης τόπος ἐν τῇ κτίσει ἀκατασκεύαστος, χωρίον ὑπόγειον, ἐν ᾧ φῶς κόσμου οὐκ ἐπιλάμπει. MUNCK. Eurip. Hecub. vers. 1.

Ἥκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
Λιπὼν, ἵν' ᾅδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν.

In Alcestide vs. 436. vocat οἶκον ἀνάλιον. Hinc Plutoni nigrum pecus inmolatur. v. Serv. ad II. Georgic. 380. & Euripides l. l. Plutonem vocat μελαγχαίταν. & vs. 266. ejusdem dramatis vs. 260. Ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι βλέπων πτερωτὸς ᾅδας.

2 Sceptrum regni] Sceptrum Erebi Barth. ad Stat. Tom. I. pag. 309. *Sceptrum trabale* ei tribuit Claudian. R. P. Lib. II. vers. 172. *Non tulit ille moras, indignatusque trabali Saxa ferit sceptro. Sceptra immania* Lib. I. vers. 79. *Ipse rudi fultus solio, nigraque verendus Majestate sedet: squalent immania foedo Sceptra situ.* Vulgatam scripturam defendit, quod sequitur cap. 9. *Sceptrum regium tenens in dextrâ ejus.* Cap. 16. *Tridentem pro sceptro regio manu tenens.* MUNCK. Clavem tenere harum Tartari aedium, pro potestatis insigni, dicitur Pluto. In mensa, super qua coronae victoribus in ludis Olympicis ponebantur, expressi erant inter alios Pluto, Bacchus, Proserpina, & Nymphae, quarum altera sphaeram, altera CLAVEM tenebat. v. Pausan. Lib. V. cap. 20. pag 427. qui addit ἔχει γὰρ δὴ ὁ Πλούτων ΚΛΕΙ͂Ν, καὶ λέγουσιν ἐπ' αὐτῇ τὸν καλούμενον ᾅδην κεκλεῖσθαί τε ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, καὶ ὡς ἐπάνεισιν οὐδεὶς αὖθις ἐξ αὐτοῦ. Per Nymphas vero istas apud Pausaniam intelligi Parcas patet ex illa, quae clavem tenet. Parcae enim κληδοῦχοι vocantur, quia finguntur hominibus vitam & claudere & reserare. Id quod e Plutarcho docet celeb. P. Wesseling. Lib. I. Obs. cap. 3. qui & de Plutone aliisque diis ac Deabus κληδούχοις agit. Praeterea *Nymphae* vocantur Parcae ἐπεὶ τῶν ΝΥΜΦΩ͂Ν αἱ μέν εἰσιν οὐράνιαι, αἱ δὲ ἐπίγειοι, αἱ δὲ ποτάμιοι, αἱ δὲ λιμναῖαι, αἱ δὲ θαλάσσιαι, καὶ καθόλου δὲ τὸ τῶν νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διῄρηται ὥς φησι Μνησίμαχος ὁ Φασηλίτης ἐν Διακόσμοις. V. Schol. Apoll. Rh. IV. 1412. Confer Orphei Hymnum in Nymphas, qui de Parcis in alio hymno canit:

—— Αἵ τ' ἐπὶ λίμνης
Οὐρανίας (ἵνα λευκὸν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ θέρμης
Ῥήγνυται ἐν σκιερῷ λιπαρῷ μυχῷ, εὐλίθου ἄντρου)
Ναίουσαι. &c.

Pau-

cie fuſca & terribili, quae Plutoni conjugi à ſiniſtris adſidebat. [5] Erant autem Furiae tres horribiles, venenatis ſerpentibus crinitae. quae homines furere faciebant, quae Alecto, Tiſiphone, & Megaera dicebantur. [6] Parcae ſeu fata, ſic dictae [7] per antiphraſin, eo quod nemini parcant, tres erant [8] domicilae ſorores: quarum una tenebat colum, & nebat, altera filum volvebat, tertia illud rumpebat: & iſtae, Clotho, Lacheſis, & Atropos vocabantur. Harpyiae vero aves erant rapaciſſimae, cum facie virginea: quae Aëllo, Ocypete, & Celaeno vocabantur.

XI.

Pauſanias Lib. vi. cap. 25. p. 516. Plutonem inprimis ab Eleis coli dicit, cui templum poſuerunt, quod ſemel modo quotannis aperiebatur, quia ἀνθρώποις ἅπαξ ἡ κάθοδος ἡ ἐς τοῦ ἅδου γίνεται.

3 Lethen, Cocytum, Ph. et Ach.] De hiſce videndi Pauſan. Lib. i. cap. 17. pag. 40. Tzetz. ad Lycophron. vs. 699. 700. 705. Serv. ad vi. AEn. 132. Cerda ad vs. 295. Ariſtophan. Ran. 470. & ſeqq. & ſpeciatim de Acheronte Schol. Apoll. Rhod. ii. Arg. vs. 354. 355. 731. 736. Tzetzes ad Lycophron. vs. 90. 411. ubi pro Σαωνάυτης facile legas Σοωνάυτης e Schol. Apoll. Rh. ii. 745. & ipſo Apollonio 748. Celeb. denique P. Burm. ad Ovid. vii. M. 410. Ut autem ἔρχεσθαι εἰς ᾅδην dicuntur, qui moriuntur, ita ἄγειν, πορεύειν Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον pro occidere, letho dare, & ſepelire uſurpant Veteres. vid. Pind. O. Pyth. xi. 32. Sophocl. Antig. vs. 827. Περᾶν Ἀχέροντα πολύστονον pro mori Theocrit. Idyll. xvii. 37. pro eo Idyll. xvi. 40. dicit ἐκκεινὰν δυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος. & *ab Acheronte redimere* pro in priſtinum ſalutis ſtatum reſtituere. v. Gebh. ad Nepot. Dion. cap. 10. Pauſanias vero, ut ſaepius alibi oſtendi, a putidis veterum commentis alienus, hoc Plutonis regnum ſubterraneum exſiſtere nequaquam credit Lib. iii. cap. 25. pag. 275. Ἐποίησαν δὲ Ἑλλήνων τινὲς, ὡς Ἡρακλῆς ἀναγάγοι ταύτῃ τοῦ ᾅδου τὸν κύνα. οὔτε ὑπὸ γῆν ὁδοῦ διὰ τοῦ σπηλαίου φερούσης οὔτε ἕτοιμον ὂν πεισθῆναι θεῶν ὑπόγαιον εἶναί τινα οἴκησιν, ἐς ἣν ἀθροίζεσθαι τὰς ψυχάς. *Styx* palus, quae hic ſequitur, unde dicta ſit, docet Serv. ad vi. AEn. 134. 154. Pt. Hephaeſtionis Lib. iii. apud Photium p. 476. Plura de Styge Jac. Nic. Loenſis Lib. iii. Epiphyll. c. 10.

4 Juxta Plutonem &c.] Non tantum inferi dii ordine ſedebant in Tartaro, ſed etiam defunctorum animae. Magno in pretio habebant ethnici apud inferos προεδρίᾳ honorari. Schol. Ariſtoph. Ran. vs. 773. Νόμος ἦν ἐν τῷ ᾅδῃ, τὸν βελτίονα ἄνδρα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων, ἐγγὺς δὲ Πλούτωνος καθίζεσθαι. Vid. cl. Hemſterhuſ. ad Luciani Dialog. Mortuor. pag. 44. 45.

5 Erant autem] Barth. ad Stat. Tom. xii. p. 1302. emendat, *erant ante eum* h. e. ſerviebant, apparebant illi. Fulgent. Lib. i. cap. 6. *Plutoni etiam Furias deſervire dicunt.* Sed praeter hoc firmat & illud conjecturam ejus, quod ſupr. cap. 5. dixit Albricus: *Et coram ipſâ aſtabant juvenculae nudae* &c. Iſidorus Orig. Lib. viii. cap. 11. *Ajunt & tres furias faeminas crinitas ſerpentibus, propter tres effectus* (leg. affectus) *qui in animis hominum multas perturbationes gignunt, & interdum ita cogunt delinquere, ut nec famae nec periculi ſui reſpectum habere permittant: Ira, quae vindictam cupit: cupiditas quae deſiderat opes: libido, quae appetit voluptates.* MUNCK.

6 Parcae seu fata] Eaſdem eſſe Parcas & fata oſtendimus ad Fulgent. Lib. i. cap. 7. Locis ibi adductis addi & ille Apulei debet Lib. xi. Metam. *Quin depulſis vita procellis ſalutarem porrigas dextram, quâ Fatorum etiam inextricabiliter retractas licia.* MUNCK.

7 Per antiphrasin] Ita multi veterum docuere. Iſidorus: *Parcas dicunt* κατ' ἀντίφρασιν *appellatas, quod minimè parcant: quas tres eſſe voluerunt; unam, quae vitam hominis ordiatur; alteram, quae contexat, tertiam, quae rumpat.* MUNCK.

8 Domicilae sorores] *Domnicellae* emendat alicubi Barthius. Scio à *domna* non malè poſſe formari *domnicella.* Sed heic tamen malim *domicellae*, de quo Voſſius in de Vitt. Serm. Lib. iii. cap. 10. quanquam corruptum τὸ *domicella* exiſtimo ex *domnicella.* Nempe à *domna*, *domnula*, & inde *domnicula* ac *domnicella*; ſed corruptè *domicella.* Salvian. in Epiſt. pag. 294. Edit. Pith. *Advolvor veſtris, ô parentes cariſſimi, pedibus ego veſtra Palladia, veſtra gracula, veſtra domnula:*

XI. *De Junone.*

Juno posita est in similitudinem aëris. Antiqui enim ipsam Jovis, id est, ignis uxorem & sororem dixerunt. Iridem [1] & Nymphas eidem adtribuerunt. cujus imago taliter pingebatur. Erat enim foemina in throno sedens, sceptrum regium tenens [2] in dextra. ejus caput nubes tenebant opertum supra diadema, quod capite gestabat, cui & Iris sociata erat, quae ipsam per circuitum cingebat: nunciamque Junonis Iridem [3] populi adpellabant. Ideo juxta ipsam Iridem ancillam paratam ad obsequium dominae figurabant. Pavones autem ante pedes ejus [4] lambebant: [5] qui à dextris & à sinistris dominae stabant, avesque Junonis specialiter vocabantur. Mulier erat filiam pariens,

Quinam scriptores voce *domnus*, unde *domna*, usi sint, docebit te Barthius Adversar. Lib. XXIX. cap. 19. Addere nos locis ab eo observatis non pauca alia possemus, si operae esset pretium. Nunc tantum moneo pro voce illâ *domnus*, quam vett. edd. & excerpta Vet. cod. quae penes me sunt, agnoscunt, in epistolis Athalarici, quae apud Cassiodor. Lib. VIII. Var. nona & decima sunt, suppositum perperam *dominus* à Brosseo. Etiam *domnus* dignitatis vocabulum, & *domna* interdum ὄνομα κύριον; de quibus Spanhem. in de Numin. Praestant. pag. 627. MUNCK.

Ad CAP. XI.

1 ET NYMPHAS EI ADT.] Pausan. Lib. II. cap. 17. p. 148. in templo Junonis prope Mycenas ejus statuam describens ait, Ἔπεστι δέ οἱ στέφανος Χάριτας ἔχων καὶ Ὥρας ἐπειργασμένας, a quibus Horis Juno nutrita est juxta Olenem poëtam in carmine de Junone, ut testatur Pausanias Lib. II. cap. 13. p. 140. sed Pausanias ipse cap. 17. ejusdem libri pag. 147. Argivos dixisse scribit, Junonem fuisse nutritam ab Asterionis fluvii filiabus tribus, *Euboea*, *Prosymna*, & *Acraea*. & Plut. Lib. III. Symposiac. Quaest. 9. Tom. II. p. 657. unam *Euboeam* Junonis fuisse nutricem priscos tradidisse memorat. Quidquid sit per Horas hasce intelligendae *Eunomia*, *Dice*, *Irene*, pulchritudinis praesides, de quibus Graev. Lect. Hesiod. cap. 25. p. 130. Juno haec ab Argivis quotannis virgo fieri dicitur, sese in fonte Canatho lavans. v. Pausan. Lib. II. cap. 38. p. 201. cur forsan & Gratias ei adponunt, quae saepius cum Horis junguntur, ut de throno Amyclaei adnotat Pausanias Lib. III. cap. 18. p. 255. Ἀνέχουσιν ἔμπροσθεν αὐτὸν, κατὰ ταυτὰ δὲ καὶ ὄπισθεν, Χάριτές τε δύο, καὶ Ὧραι δύο. Junonis autem imaginem e multis esse compositam docet Lucianus de Dea Syra, quem citat cl. Arnaldus de Dîs Paredris cap. 13. Junonis statuam in templo apud Eleos ita describit Pausanias Lib. V. cap. 17. p. 418. Τῆς Ἥρας δέ ἐστιν ἐν τῷ ναῷ Διὸς ἄγαλμα. τὸ δὲ Ἥρας καθήμενόν ἐστιν ἐπὶ θρόνῳ. παρέστηκε δὲ γένειά τε ἔχων, καὶ ἐπικείμενος κυνῆν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. -- Τὰς δὲ ἐφεξῆς τούτων καθημένας ἐπὶ θρόνων Ὥρας ἐποίησεν Αἰγινήτης Σμίλος, παρὰ δὲ αὐτὰς Θέμιδος, ἅτε μητρὸς τῶν Ὡρῶν, ἄγαλμα ἕστηκε Δορυκλείδου τέχνη, γένος μὲν Λακεδαιμονίου, μαθητοῦ δὲ Διποίνου καὶ Σκύλλιδος. Apud Mantineenses Lib. VIII. cap. 9. p. 616. Καὶ Ἥρας πρὸς τῷ θεάτρῳ ναὸν ἐθεασάμην. Πραξιτέλης δὲ τὰ ἀγάλματα, αὐτήν τε καθημένην ἐν θρόνῳ, καὶ παρεστώσας ἐποίησεν Ἀθηνᾶν καὶ Ἥβην παῖδα Ἥρας. Apud Plataeenses Junonis imago eodem templo a Praxitele stans, a Callimacho sedens, expressa est. Pausan. Lib. IX. cap. 2. pag. 715.

2 IN DEXTRA EJUS: CAPUT &c.] Scio *ejus* pro *suâ* satis dici Latinè, quamquam Latinitas ab hoc scriptore exigi non debet: puto tamen heic incisum ante τὸ *ejus* collocandum. Etiam in versu illo Horat. Lib. I. Od. 10. *Mercuri facunde, nepos Atlantis*, rectius videtur comma collocari ante τὸ *facunde*, ut ad τὸ *nepos* referatur. Consulat quisque aures suas. Verum infr. quoque cap. XIV. *In manu ejus dextrâ habebat clavem.* pro *in suâ*. MUNCK. Pausan. Lib. II. cap. 17. p. 148. de eadem Junone τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἥρας ἐπὶ θρόνου κάθηται. deinde καὶ τῶν χειρῶν τῇ μὲν καρπὸν φέρει ῥοιᾶς (v. Olear. ad Philostrati

pariens, quia ipſa Juno partubus praeeſſe dicebatur. quae & [6] Mercurium dicitur lactaſſe.

XII. *De Cybele.*

Cybele mater deorum, fuit dicta terra: quam & deos genuiſſe dixerunt veteres, & gigantes. cui antiqui philoſophi talem imaginem depinxerunt. Erat enim virgo foemina in curru ſedens: lapidibus pretioſis, & metallorum diverſorum varietate veſtita. [7] Itaque mater deorum exſtitit, & gigantum. Irata enim Terra contra deos, Titanas dicitur parturiſſe. [8] Erantque gigantes pedibus ſerpentinis: de quibus fuit unus [9] Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iſte contra deos nihil fecit, ſicut alii fratres, ideo aliis detruſis, hic ſolus

IV. Apoll. Tyan. 28.) τῇ δὲ σκῆπτρον. quia regnis Juno praeeſſe dicitur. v. Munck. ad Hygin. fab. 92. pergit deinde KO'KKYГA δὲ ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ καθῆσθαί φασι, λέγοντες τὸν Δία, ὅτε ἤρα παρθένου τῆς Ἥρας, ἐς τοῦτον τὸν ὄρνιθα ἀλλαγῆναι, τὴν δὲ ἅτε παίγνιον θηρᾶσαι. (De qua fabula Schol. Theocriti Idyll. XV. 64.) Pauſan. Lib. II. cap. 36. p. 196. docet in Theocriti Scholiaſte pro Θρῶναξ eſſe legendum Θόρναξ. Juno autem fingitur Jovem ſpreviſſe. v. Ptol. Hephaeſt. Lib. VI. apud Photium pag. 487.

3 POPULI APPELLABANT] Ita reſcripſi pro *populis*; niſi tu *populus* mavis. Vetus interpres Siracidae cap. LI. vers. 19. *Omnis populus properaverunt.* Luc. cap. XXVIII. vers. 1. *Et ſurgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum.* MUNCK.

4 LAMBEBANT] Pavones lambere non poſſunt. Credo ſcripſiſſe Albricum *ambulabant.* MUNCK. Pauſan. Lib. II. cap. 17. p. 148. Χρυσοῦ δὲ καὶ λίθων λαμπόντων Ἀδριανὸς βασιλεὺς ΤΑΩ΄Ν ἀνέθηκεν· ἀνέθηκε δὲ, ὅτι τὴν ὄρνιθα ἱερὰν τῆς Ἥρας νομίζουσι· κεῖται δὲ καὶ στέφανος χρυσοῦς καὶ πέπλος πορφύρας, Νέρωνος ταῦτα ἀναθήματα.

5 QUI A DEXTRIS] Ita repoſui pro *quia à dextris*; quod turbat ſententiam. Perperam literam A geminaverat librarius. Contra apud Juſtin. Lib. II. cap. 6. quod A ſequeretur, malè eandem literam à fine vocis eſſe rejectam ſuſpicor: *Frumenti ſatio apud Eleuſin à Triptolemo reperta eſt.* Puto ſcriptum fuiſſe *Eleuſina*, Ἐλευσῖνα. Sanè Lib. V. cap. 10. habes, *Emigrare Eleuſina.* Et, *Eleuſina migrare.* MUNCK.

6 MERCURIUM DICITUR LACTASSE] Vide Hygin. Aſtron. Lib. II. cap. 43. & quae ibi annotavi: nec non Ampliſſ. Cuper. in Harpocrate ſuo pag. 8. MUNCK.

Ad CAP. XII.

7 ITAQUE MATER DEORUM] Ἴσως *eaque mater deorum.* Si mater deorum, cur virgo dicitur? Cauſam dicat Iſidorus: *Eandem Veſtam & ignem eſſe perhibent, quia terram ignem habere non dubium eſt, ut ex AEtna Vulcanoque (leg. Veſuvioque) datur intelligi. Et ideo virginem putant, quia ignis inviolabile ſit elementum, nihilque naſci poſſit ex eo; quippe qui omnia, quae arripuerit, abſumat. Ovidius in Faſtis: Nec tu aliud Veſtam, quam vivam intellige flammam; Nataque de flammâ corpora nuda (leg. nulla) vides.* MUNCK. Plut. de Oracul. def. pag. 429. Tom. II. Καὶ τὴν Ῥέαν Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι πέντε θεοὺς τεκεῖν, αἰνιττόμενοι τὴν ἐκ μιᾶς ὕλης τῶν πέντε κόσμων γένεσιν, ἐν δὲ τῷ παντὶ πέντε μὲν ζώναις ὁ περὶ γῆν τόπος, πέντε δὲ κύκλοις ὁ οὐρανὸς διώρισται, δυσὶν ἀρκτικοῖς καὶ δυσὶ τροπικοῖς, καὶ μέσῳ τῷ ἰσημερινῷ. &c.

8 ERANTQUE GIGANTES] Non diſtinguit à Gigantibus Titanas: quod tamen alii faciunt. Servius ad AEn. VI. vers. 580. *Titanas contra Saturnum* (Terra) *genuit; Gigantes poſtea contra Jovem. Et ferunt fabulae Titanes ab irata contra deos Terrâ ad ejus ultionem creatos; unde & Titanes dicti ſunt* ἀπὸ τῆς τίσεως, *id eſt, ab ultione. De his autem ſolus Sol abſtinuiſſe narratur ab injuriâ numinum; unde & coelum meruit.* Adde his, quae dixi ad Hyg. Mythol. pag. 3. MUNCK. De Titanibus ante Jovem natis vide Theon. ad Aratum pag. 3. Videtur & confundere Diod. Siculus L. v. p. 327.

9 TITAN, QUI ETIAM SOL DICITUR] Schol. Statii I. Theb. 717. *Dicit Apollinem a diverſis gentibus variis appellari nominibus: apud Achemenios enim TITAN, apud AEgyptios OSYRIS, apud Perſas, ubi in antro colitur, MITRA vocatur.*

lus in sua deitate permansit. Currus autem Cybeles [1] à leonibus trahitur, coronamque turritam in capite gestare dicitur. Pingitur juxta eam in curru [2] Atys puer nudus, quem illa amasse dicitur, & [3] nimio zelo castrasse: & sic illi virilia pingitur amputare.

XIII. *De AEolo.*

AEolus autem in deorum numero computatus, & qui ventorum deus dictus est. cujus talis erat imago depicta. Stabat enim in antro, linea veste indutus & praecinctus, tenens sub pedibus [4] flabra, instrumenta fabrilia. In manu autem utraque tenebat cornua: quae ori

1 A LEONIBUS TRAHITUR] In quos Atalanta & Hippomanes transformati dicuntur. Vide Hygin. Myth. cap. 185. Servius ad AEn. III. vers. 113. *Ideo autem mater deûm curru vehi dicitur, quia ipsa est terra, quae pendet in aëre. Ideo sustinetur rotis, quia mundus rotatur & volubilis est. Ideo ei subjugantur leones, ut ostendatur maternam pietatem totum posse superare. Ideo Corybantes ejus ministri cum strictis gladiis esse finguntur, ut significetur omnes pro terrâ suâ debere pugnare. Quod autem turritam gestat coronam, ostendit superpositas terrae esse civitates, quas insignitas turribus constat. Hanc eandem Eram appellari, hoc est dominam, tradunt.* Scrib. *Heram.* Catull. carm. 64. *Dea, magna dea, Cybele, Dindymi dea, domina, Procul à meâ tuus sit furor omnis, hera, domo.* Isidorus, exscriptor aliorum perpetuus, etiam heic Servium compilavit Lib. VIII. Orig. cap. 11. *Eandem Tellurem & magnam matrem fingunt, turritam cum tympano & Gallo & strepitu cymbalorum. Matrem vocant, quod plurima pariat; magnam, quod cibum gignat: almam, quia universa animalia fructibus suis alit. Est enim alimentorum nutrix terra. Quod simulacrum ejus cum clavi fingitur, quia tellus hieme clauditur, vere aperitur, ut fruges nascantur. Quod tympanum habet, significari volunt orbem terrae. Quod curru vehitur, dicitur quia ipsa est terra, quae pendet in aere. Quod sustinetur rotis, quia mundus rotatur & volubilis est. Quod leones illi subjiciunt mansuetos, ut ostendant nullum genus esse terrae tam ferum, quod non subigi possit aut superari ab eâ. Quod in capite turritam gestat coronam, ostendit superpositas terrae civitates, quasi insignitas turribus constare* &c. quae ibi legere potes. Hausta ista fabulae illius explicatio ex Lucretii Lib. II. quem conferre erit operae pretium. MUNCK. A duobus leonibus, unde Eurip. Helen. 1326. Θηρῶν ὅτε ζυγίυς ζεύξασα θεὰ σατίναι Τὰν ἁρπασθεῖσαν κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων. Philostrat. Lib. IV. Apoll. Tyan. cap. 34. Μῦθόν τε ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου ᾄδουσιν, ὡς λέων, εἷς ὄντος γένοιτο τῶν ὑποζυγίων ποτὲ τῇ Ῥέᾳ. v. Broukh. ad Tibull. I. IV. 62.

2 ATYS PUER NUDUS] Braccatus exhibetur apud Laurentium Pignorium in magnae matris initiis, nec non cum pileo Phrygio, ut & in nummo apud Illustr. Spanhem. in de Numm. Praest. pag. 625. MUNCK.

3 NIMIO ZELO CASTRASSE] Augustin. C. D. Lib. VI. cap. 7. *Atys pulcher adolescens ab eâ dilectus & muliebri zelo abscissus.* Fulgent. Lib. III. cap. 5. *Tantum enim zeli succensa anus invidiosa flagravit, quae nec suis utilitatibus furiosa pepercit, ut unde fructum sperabat libidinis, illud veterana succideret meretrix.* Ad quem locum plura huc pertinentia à me dicta invenies. MUNCK.

Ad CAP. XIII.

4 FLABRA, INSTRUMENTA FABRILIA] Duae postremae voces videntur à glossâ esse ejus, qui per flabra heic flabella esse intelligenda innuere voluerit. Gloss. Labb. *Flabrum*, φύσημα, θρίναξ. *Flabellum*, ῥιπιστήριον, θερμανίδιον, ῥιπιστής. Sed qui castigatius loquuntur *flabra* pro ventis ponunt. Virgil. Georg. II. 293. *Ergo non hiemes illam, non flabra, neque imbres* &c. MUNCK.

5 SUFFLABAT] Rectius foret, *inflabat.* Virgil. Ecl. V. vers. 2. *Tu calamos inflare leves* &c. Vel *afflabat.* Auson. Parent. XI. *Spiritus afflatis quod fugit è calamis*; nisi & ibi *inflatis* legendum est. MUNCK.

6 JUNO EI REGNUM DEDISSE FINGEBATUR] Unde ipse ad Junonem AEneid. I. vers. 82. *Tu mihi, quodcunque hoc regni, tu sceptra Jovemque Concilias.* Ubi Servius: *Redit ad Physicam rationem.*

ori admovens, ea [5] ſubflare, & ab unoquoque cornuum ſex ventos emittere videbatur. Et quia [6] Juno ei regnum dediſſe fingebatur, à dextris ei Juno ſtans ſepta nube, ejus capiti coronam inponebat. A ſiniſtra vero ejus [7] Nympha ſeminuda in aqua, quam ei conjugem eadem Juno dicitur dediſſe.

XIV. *De Iano.*

Ianus vero in deorum numerum adceptus eſt: [8] cui omnis rei initium & finem tribuebant. Hic autem taliter figurabatur. Erat [9] rex homo, ſedens in throno fulgenti radiis circumquaque, [10] qui duas facies

nem. Nam motus aeris, id eſt Junonis, ventos creat, quibus AEolus praeeſt. MUNCK.

7 NYMPHA] Deiopeia forte, de quâ Virgil. AEn. I. vers. 76. ad quem Servius: *Non ſine ratione dicitur Juno Nymphas ſua poteſtate retinere. Ipſa eſt enim aer, de quo nubes creantur; ut eſt*: Atque in nubem cogitur aër. *Ex quibus aquae, quas Nymphas eſſe non eſt dubium. Ideo autem Nympham AEolo pollicetur, quia ventorum rex eſt, qui aquae motu creantur.* MUNCK. Unde AEoli fabula & imago ficta ſit, docebit Diodorus Siculus Lib. V. pag. 291. Cui adde Caſaub. ad Strabonem Lib. I. pag. 42. & quae dixi ad Hygini fab. 125. ubi verba haec *hunc AEolum propter vinolentiam e. c. c. A. v. a. i. A. a. a. Athen. Lib. XII. cap.* 13. *pag.* 552. in ſpongiam ut abeant jubeo.

Ad CAP. XIV.

8 CUI OMNIS REI INITIUM ET FINEM TRIBUEBANT] Atqui initia rerum ad Ianum, fines vero ad Terminum pertinere dixerunt. Vide Auguſtin. C. D. Lib. III. cap. 7. MUNCK.

9 ERAT REX HOMO] Vel τὸ *rex* delendum, vel poſt *homo* collocandum, ut ſit dictum, quemadmodum ἄνθρωπος βασιλεύς apud Graecos. MUNCK.

10 QUI DUAS FACIES HABEBAT] Auguſtin. C. D. Lib. VII. cap. 4. de Iano loquens: *Sed iſti in cultu deorum omnis dedecoris appetitores, cujus vitam minus turpem invenerunt, cum ſimulacri monſtruoſâ deformitate turpaverunt, nunc eum bifrontem, nunc etiam quadrifrontem tanquam geminum facientes.* Cur autem bifrons & quadrifons fingatur idem docet ejuſdem libri cap. 8. ubi inter alia habes: *Cum vero eum faciunt quadrifrontem, & Ianum geminum appellant, ad quatuor mundi partes hoc interpretantur.* Sed Florus Lib. I. cap. 2. & Victor Illuſtr. cap. 3. *Ianum geminum* ſimpliciter pro bifronte poſuiſſe videntur; neque enim quatuor frontes Numae Ianus habuit, ſed duas tantum. Doceo ex Servio ad AEn. illa VII. vers. 607. Sunt geminae belli portae. *Sacrarium hoc*, inquit, *Numa Pompilius fecerat circa imum Argiletum juxta theatrum Marcelli; quod fuit in duobus breviſſimis templis: duobus autem propter Ianum bifrontem. Poſtea autem captis Phaleris, civitate Tuſciae, inventum eſt ſimulacrum Iani cum frontibus quatuor: propter quod in foro tranſitorio conſtitutum eſt illis* (leg. illi) *ſacrarium aliud, quod novimus hodieque quatuor portas habere. Ianum ſane apud aliquos quadrifrontem eſſe non mirum eſt. Nam alii eum diei dominum volunt, in quo ortus eſt & occaſus. Horatius*, Matutine pater, ſeu Iane libentius audis. *Alii anni totius, quem in quatuor tempora conſtat eſſe diviſum.* Idem ad AEn. XII. 198. *Poſtquam Romulus & Titus Tatius in foedera convenerunt, Iano ſimulacrum duplicis frontis effectum eſt, quaſi ad imaginem duorum populorum. Legimus etiam Ianum quadrifrontem fuiſſe. Unde Martialis ait*, Et linguâ pariter locutus omni. Auguſtinum exſcripſit Iſidorus Orig. Lib. VIII. cap. 11. *Ianum dicunt quaſi mundi vel coeli menſium januam: duas Iani facies faciunt propter orientem & occidentem. Cum vero faciunt eum quadrifrontem, & Ianum geminum appellant, ad quatuor mundi partes hoc referunt.* MUNCK. De hoc Jano vide G. Cuperum in Monum. Antiqu. p. 204. 205. 208. Plutarch. in Numa Tom. I. pag. 72. rem ita explicat: ὁ δὲ πρῶτος Ἰανουάριος, ἀπὸ τοῦ Ἰανοῦ. δοκεῖ δέ μοι τὸν Μάρτιον ὁ Νουμᾶς ἐπώνυμον ὄντα τοῦ Ἄρεος ἐκ τῆς προεδρίας μεταστῆσαι, βουλόμενος ἐν παντὶ τῆς πολεμικῆς δυνάμεως προτιμᾶσθαι τὴν πολιτικήν. ὁ γὰρ Ἰανὸς ἐν τοῖς παλαιοῖς πάνυ, εἴτε δαίμων,

cies habebat: quarum una ante ſe, altera poſt ſe reſpiciebat. Juxta illum quoque erat templum, & in manu ejus dextra [1] habebat clavem, qua templum ipſum aperire ſe monſtrabat. In ſiniſtra vero habebat baculum, quo ſaxum percutere, & ex illo aquam producere videbatur.

XV. *De Vulcano.*

Vulcanus deus ignium, [2] pingebatur ſimilitudine fabri deformis, & claudi, [3] malleum in manu tenentis, & [4] deorum inpulſu de coelo in terram decidentis. Juxta eum plures dii eum inridentes pinguntur, qui eum de coelo expellere figurantur. Ipſe quoque ſic expulſus, [5] fulmina in terris Jovi parare dicebatur, quae ad coelum Jovis ipſius aquila deferebat. Ideoque juxta ipſum Vulcanum depicta erat officina, & aquila parata ad fulmina deferenda.

XVI.

μων, εἴτε βασιλεὺς γενόμενος, πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς, ἐκ τοῦ θηριώδους καὶ ἀγρίου λέγεται μεταβαλεῖν τὴν δίαιταν, καὶ διὰ τοῦτο πλάττουσιν αὐτὸν ΑΜΦΙΠΡΟΣΩΠΟΝ, ὡς ἑτέραν ἐξ ἑτέρας τῷ βίῳ περιποιήσαντα τὴν μορφὴν καὶ διάθεσιν. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ νεὼς ἐν Ῥώμῃ δίθυρος, ὃν πολέμου πύλην καλοῦσι. & in Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 269 Διὰ τί τὸν Ἰανὸν ΔΙΠΡΟΣΩΠΟΝ οἴονται γεγονέναι, καὶ γράφουσιν οὕτως καὶ πλάττουσιν. πότερον, ὅτι τῷ μὲν γένει Ἕλλην ἐκ Περραιβίας ἦν, (ὡς ἱστοροῦσι) διαβὰς δὲ εἰς Ἰταλίαν, καὶ συνοικήσας τοῖς αὐτόθι βαρβάροις μετέβαλε καὶ γλῶτταν, καὶ δίαιταν ἢ μᾶλλον, ὅτι τοὺς περὶ τὴν Ἰταλίαν αὐτὸς ἀγρίοις καὶ ἀνόμοις χρωμένους ἔθεσιν εἰς ἕτερον βίου σχῆμα, πείσας γεωργεῖν καὶ πολιτεύεσθαι, μετέβαλε καὶ μετεκόσμησε.

1 Habebat clavem] Arnob. Lib. VI. pag. 209. Ed. Leid. *Fronte Ianus ancipiti, aut dentata illa, quâ inſignitus eſt, clave.* MUNCK. Ovidius Janum ſiniſtra manu clavem tenere dicit I. Faſt. 99. vide celeb. P. Weſſeling. Lib. I. Obſ. cap. 3. Macrobii loco, quem vir idem praeſtantiſſimus ibi citat, adde locum Servii ad VII. AEn. 610. de Jano, *Alii CLUSIUM dicunt, alii PATULEIUM, quod patendarum portarum habeat poteſtatem.. Idem Junonius: inde pulchre Juno portas aperire inducitur.* Qui plura de Jano.

Ad CAP. XV.

2 Pingebatur similitudine] Mallem, *in ſimilitudine*, vel *in ſimilitudinem.* Cap. 7. *Pingebatur in ſpecie unius dominae.* Cap. 8. *Pingebatur à poëtis in ſimilitudinem unius dominae armatae loricâ.* Cap. 17. *Depicta erat ipſa Veſta in formam virginis.* MUNCK. In arca Cypſeli Vulcani imago ita expreſſa, ὁ τὰ ὅπλα διδοὺς, οὔτε τοὺς πόδας ἐστὶν ἐρρωμένος, καὶ ὄπισθεν οἰκέτης ἕπεταί οἱ πυράγραν ἔχων. V. Pauſan. Lib. V. c. 19. p 426.

3 Malleum in manu tenentis] Arnob. Lib. VI. pag. 197. *Cum pileo Vulcanus & malleo, manu liber ſed dexterâ, & fabrili expeditione ſuccinctus.* Nimirum ut medicina AEſculapio, ita fabrica ſua Vulcano, divinitatem peperit. MUNCK. Schol. Sophocl. OEdip. Colon. vs. 56. Πεποίηται δὲ, ὡς καὶ Λυσιμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, πρῶτος καὶ πρεσβύτερος ἘΝ ΔΕΞΙΑ͂Ι ΣΚΗ͂ΠΤΡΟΝ ἔχων ὁ δὲ ΗΦΑΙΣΤΟΣ, νέος καὶ δεύτερος. Dii nunc ſiniſtra ſceptrum tenentes pinguntur, e. g. *Jupiter.* Noſter Albricus cap. 2. nunc vero dextra manu.. ut Pluto cap. 10. ut & *Juno* cap. 11. Vulcanus in L. Caeſii nummo ſpectatur cum forcipe teſte G. J. Voſſio II. Idol. 66. In aliis nummis Vulcanus pileatus ſedet candentem maſſam ſupra incudem malleo percutiens. v. Spanh. ad Callim. H. Dian. 49.

4 Deorum impulsu] A Jove de coelo praecipitatus fingitur. Unde ipſe apud Homerum Iliad. A. Ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι. Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα Ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο. Ex illo caſu claudus evaſit. Firmicus: *Ardet apud OEtam Hercules, & AEſculapius alibi fulminatur; Vulcanus à patre praecipitatus pedem frangit.* Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. 11. *Unde etiam Homerus dicit eum praecipitatum de aere in terras, quod omne fulmen de*

XVI. *De Neptuno.*

Neptunus deus aquarum, & praecipue maris, depingebatur ad modum cujuſdam numinis mare gubernantis. Erat enim ejus imago, homo nudus [6] in mari natans, ab umbilico [7] ſupra aquas eminens, & [8] tridentem pro ſceptro regio manu tenens: quo ſaxum quoddam percutiens, aequor quoddam acerrimum producebat. De mari vero plurima flumina manare videbantur. Greges item illi Tritonum circa ſe è mari natantes prodibant, & regem aequoris honorabant. Sunt autem Tritones piſces, qui tubas ore portant, quibus intonare ſe oſtendunt: ideo aliqui gentilium ipſos marina quaedam monſtra dicebant.

XVII.

de aëre cadit. Idcirco autem Vulcanus de femore Junonis fingitur natus, quod fulmina de imo aëre naſcuntur. Claudus autem dicitur Vulcanus, quia per naturam nunquam eſt rectus ignis, ſed quaſi claudus ejuſmodi ſpeciem motumque habet. Ideo autem in fabrorum fornace eundem Vulcanum auctorem dicunt, quod ſine igne nullum metalli genus fundi extendique poteſt. MUNCK.

5 Fulmina in t. J.] Sceptrum fabricaſſe Jovi dicitur ab Homero, quod a Jove Mercurio, a Mercurio Pelopi, a Pelope Atreo, ab Atreo Thyeſti traditum fuit, unde pervenit ad Agamemnonem. v. Pauſan. Lib. ix. cap. 40. p. 795. De quo ſceptro idem teſtatur cap. 41. Ὁπόσα δὲ εἶναι τοῦ Ἡφαίστου ποιηταί τε ᾄδουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἠκολούθησεν ἡ φήμη, τούτων ὅτι μὴ τὸ Ἀγαμέμνονος σκῆπτρον, ἄλλο γε οὐδὲν ἀξιόχρεών ἐστιν ἐς πίστιν. ubi & de aliis Vulcani operibus.

Ad CAP. XVI.

6 In mari natans] Equis vehi aliter dicitur a Poëtis in mari Neptunus, ut ab Euripide in Andromache vs. 1010. —— Καὶ πόντιε Κυανέαις ἵπποις διφρεύων Ἅλιον πέλαγος. Homerum imitatus Iliad. N. vs. 23. Ἔνθ' ἐλθὼν (nempe Αἰγὰς) ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω Ὠκυπέτα, χρυσέοισιν ἐθείρῃσιν κομόωντε. In ſequentibus addit ἐν δ' ἐπεβήσετο δίφρου. Ut autem Homerus Neptuni equis aeneos dat pedes, ita ab Ariſtophane Equit. 549. dicitur Neptuno placere χαλκοκρότων ἵππων κτύπος. Quod epitheton ibi explicat Vet. Schol. Ἀελλόποδας, i. e. ταχεῖς, teſte Scholiaſte, hos equos vocat Apoll. Rhod. i. 1158. Quod epitheton reſpondet τῷ Homerico ὠκυπέτα. Philoſtratus Lib. i. Iconum cap. 8. Homerum perſtringens ait ἐκεῖ μὲν οὖν ἠπειρωτῶν οἶμαι τῶν ἵππων αἰσθάνῃ χαλκόποδάς τε γὰρ αὐτοὺς ἀξιοῖ εἶναι, καὶ ὠκυπέτας, καὶ μάστιγι πλήττεσθαι. Ἐνταῦθα δ' ἱππόκαμποι τὸ ἅρμα, ἔφυδροι τὰς ὁπλὰς, καὶ νηξικοὶ καὶ γλαυκοὶ, καὶ νὴ Δία ὅσα ΔΕΛΦΙΝΕΣ. De his egi ad Hygini ii. Aſtr. P. 17. Uni equo inſidens depingitur aliquando Neptunus. Pauſan. Lib. i. cap. 2. pag. 6. Ποσειδῶν ἐστιν ἐφ' ἵππου. Verum inſcriptio hunc eſſe Neptunum negat, teſte Pauſania ipſo. Neptuni ſtatuae etiam ſtantes conſpiciuntur. v. Pauſan. Lib. iii. cap. 23. p. 269. In Elide fertur Neptuni ſtatua, οὐκ ἔχοντός πω γένεια, τόν τε ἕτερον τῶν ποδῶν ἐπιβεβηκότος ἑτέρῳ, καὶ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ἐπὶ δόρυ τι ἠρεισμένου. v. Pauſan. Lib. vi. c. 25. p. 517. Stantem Neptuni imaginem poëtae & artifices repraeſentarunt. Vide Celeb. P. Burm. ad Ovid. vi. M. 75. ubi pro emendatione Heinſii pro *ſtare* legentis *nare* noſter hic pugnat Albricus. In urbe Anticyra ſimulacrum Neptuni ὀρθὸν χαλκοῦ πεποιημένον, βέβηκε δὲ ἐπὶ δελφῖνι τῷ ἑτέρῳ τῶν ποδῶν· κατὰ τοῦτο δὲ ἔχει καὶ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῷ μηρῷ. ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ τρίαινά ἐστιν αὐτῷ. v. Pauſan. L. x. cap. 36. p. 892.

7 Supra aquas imminens] Correxi *eminens*, ſenſu id flagitante. MUNCK.

8 Tridentem] Priap. carm. xix. *Fulmina ſub Jove ſunt: Neptuni fuſcina telum: Enſe potens Mars eſt: haſta, Minerva, tua eſt.* Cur autem tridens Vulcano tribuatur, dictum ad Fulgent. Lib. i. cap. 3. MUNCK. Hinc in nummis *tridens* notat Neptunum, populi, a quo cuſi ſunt,

 praeſi-

XVII. *De Vesta.*

Vesta [1] dea ignis, scilicet divini, in conlegio deorum adnumerabatur. Hanc [2] Jovis fuisse nutricem, & eum suo gremio substentasse, antiqui dicebant: quam etiam taliter figurat pictura. [3] Erat enim templum latum & spatiosum, cum ara in medio. circa quam ex utroque latere erat ignis adcensus, [4] qui perpetuo servabatur, quem extingui nullatenus fas erat. Et ideo ad hujuscemodi mysterium erant multae Vestales virgines deputatae, quae & ipsae ibidem depictae ab utraque parte ignem fovere videbantur. [5] Supra pinnaculum autem templi depicta erat ipsa Vesta, [6] in formam virginis, infantem ipsum Jovem suo sinu fovens.

XVIII. *De Orpheo.*

[7] Orpheus vir fuit magnus ingenio, & eloquio perfulgens, eruditissi-

praesidem, ac Deum tutelarem, ut de Troezeniis notat Plutarch. in Theseo pag. m. 3. *Ποσειδῶνα γὰρ Τροιζήνιοι σέβουσι διαφερόντως. καὶ θεὸς οὗτος ἐστιν αὐτοῖς πολιοῦχος* ——— *καὶ* ΤΡΙ'ΑΙΝΑΝ *ἐπίσημον ἔχουσι τοῦ νομίσματος.* Pausanias ait Lib. II. cap. 30. pag. 182. antiquissimam Troezeniorum monetam *Tridente* & *Palladis* facie fuisse signatam: *καὶ δὴ καὶ νόμισμα αὐτοῖς τὸ ἀρχαῖον ἔχει* ΤΡΙ'ΑΙΝΑΝ, *καὶ* 'ΑΘΗΝΑ͂Σ ΠΡΟ'ΣΩΠΟΝ. quia Neptunum & Minervam colebant Troezenii, caussamque addit idem Pausanias. & Neptunus inde *ὀρσοτρίαινα* dicitur. v. Spanh. ad Callim. H. Del. 31.

Ad CAP. XVII.

1 Dea ignis, scil. divini] Servius ad illa Virgil. AEn. II. vers. 295. Vestamque potentem, AEternumque adytis effert penetralibus ignem. *Deam*, inquit, *ignis, quae, ut supra dictum est, Terra est: quae in medio mundi librata, nisi astet & ignem intra se habeat. Alii de igne divino hoc volunt dictum* &c. Pro *nisi astet* legerim *firma stet.* Firmicus vero in de E. P. R. pag. 19. *Vesta autem quid sit discite, ne putetis antiquum aliquid, aut cum summo terrore inventum. Ignis est domesticus, qui in focis quotidianis usibus servit.* MUNCK.

2 Jovis fuisse nutricem] Ennius apud Lactant. Lib. I. cap. 14. *Jovem clam abscondunt, dantque eum Vestae educandum.* Infr. pro *ad hujuscemodi mysterium* leg. *ministerium.* MUNCK. Vestae Elei *πρώτῃ θύουσι, δευτέρῳ δὲ τῷ Ὀλυμπίῳ Διί, ὄντες ἐπὶ τῶν βωμῶν τῶν ἐντὸς τοῦ ναοῦ.* V. Pausan. Lib. V. cap. 14. p. 411. Arcades vero dicunt, Jovis nutrices fuisse Nymphas, Thisoam, Nedam & Hagno. Vide Pausan. Lib. VIII. cap. 38. p. 678.

3 Erat enim temp. lat. et spat.] Apud Hermionenses juxta Pausan. Lib. II. cap. 35. p. 194. erat templum *τῆς Ἑστίας*, in quo *ἄγαλμα μὲν ἐστιν οὐδέν, βωμὸς δέ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ θύουσιν Ἑστίᾳ.* Plutarch. in Numa pag. 66. *ἔνιοι μὲν οὖν οὐδὲν ὑπὸ τῶν ἱερῶν παρθένων, ἀλλ' ἢ τὸ ἄσβεστον ἐκεῖνο φρουρεῖσθαι πῦρ νομίζουσιν.* p. 67. *Νουμᾶς δὲ λέγεται καὶ τὸ τῆς Ἑστίας ἱερὸν ἐγκύκλιον περιβαλέσθαι τῷ ἀσβέστῳ περιφρουράν.* In urbe Pharis in medio foro ante Mercurii statuam Vestae statua posita est ex marmore, de qua Pausan. Lib. VII. cap. 22. pag. 579. haec scribit: *μολίβδῳ δὲ πρὸς τὴν ἑστίαν προσέχοντες* ΛΥ'ΧΝΟΙ ΧΑΛΚΟΙ͂. *Ἀφικόμενος οὖν περὶ ἑσπέραν ὁ τῷ θεῷ χρώμενος, λιβανωτόν τε ἐπὶ τῆς ἑστίας θυμιᾷ, καὶ ἐμπλήσας τοὺς λύχνους ἐλαίου καὶ ἐξάψας, τίθησιν ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ ἀγάλματος ἐν δεξιᾷ νόμισμα ἐπιχώριον.* &c. v. Pausan. L. VII. cap. 22. p. 579.

4 Qui perpetuo servab. q. e. null. f. e.] Eodem modo in templo Cereris ac Proserpinae apud Mantineenses *πῦρ δὲ ἐνταῦθα καίουσι, ποιούμενοι φροντίδα, μὴ λάθῃ σφίσιν ἀποσβεσθέν.* Pausan. Lib. VIII. cap. 9. p. 616. Apud Arcadas in honorem Panis *πῦρ οὔποτε ἀποσβεννύμενον καίεται.* v. Pausan. L. VIII. cap. 37. p. 677. ut & apud Eleos. v. Lib. V. cap. 15. pag. 415. Nec non in Jovis

tiſſimus philoſophiae, & artium diſciplinae: qui homines inrationabiliter viventes, ex feris & inmanibus fecit mites & manſuetos, & moribus compoſuit. Unde & beſtias quaſque, volucres, fluvios, ſaxa & arbores, citharae ſono dicitur moviſſe, qui & Eurydicen nympham eodem mulcens ſono, in conjugem habuit: quam à ſerpente percuſſam & occiſam, deſcendens ad inferos, citharae ſono dulciſſimo Plutone placato, dicitur redemiſſe: ea lege, ne eam averſus reſpiceret, donec ultimum limen inferni excederet. Quam legem ut praeteriit, uxorem retentam amiſit. Iſte igitur [8] in numerum deorum conſecratus, taliter pingebatur. Erat homo [9] habitu philoſophico, citharam manu pulſans. Ante eum erant diverſa animalia ferocia, quae pedes ejus lingebant, ſcilicet lupi, leones, urſi, ſerpentes, aves diverſae circa eum volitantes, montes & arbores deflectentes vertices ſuos: qui & uxorem ſe ſequentem converſus adſpicere videbatur, ſed eam inferi retinebant.

XIX.

Jovis Ammonis templo. Conſule Cerdam ad Virgil. IV. AEn. 200.

5 SUPRA PINNACULUM] Πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ Matth. cap. IV. vers. 5. *Pinnaculum templi* tranſtulit etiam vetus interpres. Ambroſ. in Luc. cap. IV. *Supra pinnam templi.* MUNCK.

6 IN FORMAM VIRGINIS] Anus formam ei tribuit Artemidorus Lib. II. cap. 49. Παρθένος σημαίνει Ἐλπίδα, ἢ Ἄρτεμιν, ἢ Ἀθηνᾶν. Ἐλπίδα μὲν γελῶσα, Ἄρτεμιν δὲ σεμνοπροσωποῦσα, Ἀθηνᾶν δὲ γοργὸν ἐμβλέπουσα· Γυνὴ δὲ νέαν τύχην· πρεσβύτης Ἑστίαν. Ita Aldus edidit. Sed legendum, γυνὴ δὲ νέα τύχην. πρεσβύτις δὲ &c. Nec dubito, quin ita correxerit jam Rigaltius. Sed ejus editionem non poſſideo. Et rectè vetula fingitur Veſta. Servius ad illa Virgilii AEn. IX. vers. 259. Canae Veſtae. *Venerabilis, antiquiſſimae. Ipſa enim antiquiſſima dea eſt, è terra.* Lego, *& terra.* Virgo autem dici potuit, quia ex igne nihil generatur. Auguſtin. C. D. Lib. IV. cap. 10. *Ideo illi virgines ſolere ſervire, quod ſicut ex virgine, ita nihil ex igne naſcatur.* Lactant. Lib. I. cap. 12. *Idcirco virginem putant Veſtam, quia ignis inviolabile ſit elementum, nihilque naſci potuit ex eo.* Confer Ovid. Faſt. Lib. VI. vers. 293. & quae ſupra ex Iſidoro ad cap. XII. adduxi. MUNCK.

Ad CAP. XVIII.

7 ORPHEUS] Palladius in Allegoriâ Orphei Catal. Pith. Lib. IV. *Scilicet haud potuit, quae ſunt ſine permovere ſenſu: (Finxere docti fabulam poëtae). Sed placidis hominum dictis fera corda mitigavit, Doctaque vitam voce temperavit. Juſtitiam docuit, coetu quoque congregavit uno, Moreſque agreſtes expolivit Orpheus.* MUNCK. Pauſan. Lib. VI. cap. 20. p. 505. virum quemdam AEgyptium dixiſſe refert Αἰγυπτίους εἶναι μὲν Ἀμφίονα, εἶναι δὲ καὶ τὸν Θρᾷκα Ὀρφέα μαγεῦσαι δεινόν. καὶ αὐτοῖς ἐπᾴδουσι θηρία τε ἀφικνεῖσθαι τῷ Ὀρφεῖ, καὶ Ἀμφίονι ἐς τὰς τοῦ τείχους οἰκοδομίας τὰς πέτρας. De Orphei fabula & ſtatua latiſſime diſputantem conſule eumdem Pauſaniam Lib. IX. cap. 30. pag. 768. 769. Hic ſua eruditione ac myſteriorum ſcientia adeo elatus erat, ut in certamen muſicum in Ludo Pythico deſcendere detrectaverit. L. X. c. 7. p. 813. Orgia & Myſteria, quae primus in Graeciam invexit, quidam dicunt a Baccho profecta eſſe, Thraciâ expugnata, & per avi Tharopis & patris OEagri manus Orpheo fuiſſe tradita; alii adfirmant a Dactylis Idaeis Orpheum in inſula Samothrace didiciſſe. Confer Diodor. Sicul. L. III. p. 199. cum Libro V. p. 333.

8 IN NUMERUM DEORUM CONSECRATUS] Auguſtin. C. D. Lib. XVIII. cap. 14. *Ex quorum numero fuiſſe perhibentur Orpheus, Muſaeus, Linus. Verum iſti theologi deos coluerunt, non pro diis culti ſunt: quanquam Orpheum neſcio quomodo infernis ſacris vel potius ſacrilegiis praeficere ſoleat civitas impiorum.* MUNCK.

9 HABITU PHILOSOPHICO] Habitum ejus deſcri-

XIX. *De Baccho.*

Bacchus filius Jovis inter deos connumeratus eſt, quem vinum, & vini deum eſſe dixerunt. Adtendenteſque vini virtutem & proprietatem, illum uti deum in natura coluerunt, & eidem hujuſmodi imaginem eſſe depinxerunt. Erat enim imago ſua [1] facie muliebri, [2] pectore

deſcribit Virgil. AEn. VI. Nec non Threicius longâ cum veſte ſacerdos. Ubi Servius: *Longam autem veſtem aut citharoedi habitum dicit, aut longam barbam. Nam a contrario* (leg. è contr.) *imberbes inveſtes vocamus. Sacerdos autem quia & theologus fuit, & orgia primus inſtituit. Ipſe etiam homines de feris & duris compoſuit. Unde dicitur arbores & ſaxa moviſſe, ut deus.* MUNCK. A Polygnoto depicta Delphis Orphei imago teſte Pauſania L. X. cap. 30. pag. 873. hoc modo: ἐπὶ λόφου τινὸς Ὀρφεὺς καθεζόμενος, ἐφάπτεται δὲ καὶ τῇ ἀριστερᾷ κιθάρας, τῇ δὲ ἑτέρᾳ χειρὶ ἰτέας ψαύει. κλῶνές εἰσιν, ὧν ψαύει, τὸ δὲ ἄλσος ἔοικεν εἶναι τῆς Περσεφόνης, ἔνθα αἴγειροι καὶ ἰτέαι δόξῃ τοῦ Ὁμήρου πεφύκασιν. Ἑλληνικὸν δὲ τὸ σχῆμά ἐστι τῷ Ὀρφεῖ, καὶ οὔτε ἡ ἐσθὴς, οὔτε ἐπίθημά ἐστιν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ Θρᾴκιον.

Ad CAP. XIX.

1 FACIE MULIEBRI] Priap. carm. XXXVI. *Phoebus comoſus: Hercules lacertoſius: Trabitque Bacchus virginis tener formam.* Ovid. de Baccho Lib. III. vers. 607. *Virgineâ puerum ducit per littora formâ.* MUNCK. Varie depingitur Bacchi facies. Tzetz. ad Lycophron. vs. 212. Ὅτι ὁ οἶνος ἐντείνει τὰ μόρια, ὅθεν τὸν Διόνυσον καὶ ΝΈΟΝ, καὶ ΓΈΡΟΝΤΑ γράφουσι, πρὸς τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, τὴν μετρίαν, καὶ ἄμετρον. &c. Conſule Spanh. ad Ariſtoph. Ran. 397. Cauſſas varias docet Cuperus in Harpocrate pag. 77. 78. Audi etiam Plut. de EI apud Delphos pag. 389. haec de Baccho & Apolline notantem. Τῷ δὲ (Phoebo) παιᾶνα τεταγμένην, καὶ σώφρονα μοῦσαν, ἈΓΉΡΩ ΤΕ ΤΟΥ͂ΤΟΝ ἈΕῚ ΚΑῚ ΝΈΟΝ, ἐκεῖνον δὲ (Bacchum) [illegible] καὶ [illegible] γραφαῖς καὶ πλάσμα[illegible]. Philoſtratus [illegible] Lib. I. cap. 15. Icon. Arabes depingunt Bacchum tonſum. Herodot. Lib. III. cap. 8. Διόνυσον δὲ θεὸν μοῦνον [illegible] εἶναι, καὶ τῶν τριχῶν [illegible], κατάπερ αὐτὸν τὸν Διόνυσον κεκάρθαι. Plura dabit celeb. P. Burm. ad Ovid. III. M. 421. Hoc modo Bacchi imago depingitur in arca Cypſeli. Διόνυσος δὲ ἐν ἄντρῳ κατακείμενος ΓΈΝΕΙΑ ἔχων καὶ ἜΚΠΩΜΑ ΧΡΥΣΟΥ͂Ν, ἐνδεδυκὼς ἐστι ποδήρη χιτῶνα· δένδρα δὲ ἄμπελοι περὶ αὐτὸν, καὶ μηλέαι τε εἰσὶ καὶ ῥοιαί. V. Pauſan. Lib. V. cap. 19. p. 426. Ceterum ut Bacchus, nunc *barbatus*, nunc *inberbis*, ita etiam Jupiter, Mars, AEſculapius, Hercules, qui vulgo *barbati*, aliquando *inberbes* depinguntur, ut apud AEgienſes colitur Ζεύς τε ἡλικίαν παῖς, καὶ Ἡρακλῆς οὐδὲ οὗτος ἔχων πω γένεια. V. Pauſan. Lib. VII. cap. 24. p. 584. V. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 26. 27. ſic in Elide Jupiter, ἡλικίαν παῖς ἔτι exprimitur. V. Pauſan. Lib. V. cap. 22. p. 435. In eadem Elide duae aliae ſtatuae Jovis ſunt οὐκ ἔχοντος γένεια, de quibus idem Pauſan. Lib. V. cap. 24. p. 440. unde inluſtratur Juvenalis locus Satyr. VI. vs. 15. *Sub Jove, ſed Jove nondum barbato*, quem locum debeo Neapoli ad Ovid. III. Faſt. 448. & de Jove *puero*, *creſcente*, ac *iuvene* conſulendus celeb. P. Burm. ad Ovidii l. l. vs. 437. Apud Tegeatas ara Jovis τελείου exſtructa eſt. V. Pauſan. L. VIII. c. 48. pag. 698. Sed ut ad Bacchum revertar. Vetuſtiſſimum Bacchum ſive Indum καταπώγωνα dici, quia Indi uſque ad extremum vitae halitum barbam alunt, docet Diodorus Siculus Lib. III. p. 197. qui alias rationes περὶ Διονύσου διμόρφου profert Lib. IV. p. 213.

2 PECTORE NUDO] Quia ſecreta pectoris nudant ebrii. Baſilius in Catal. Pithoei Lib. I. *Arcanum demens detegit ebrietas.* Horat. ad Amphoram Lib. III. Od. 21. *Arcanum jocoſo conſilium retegis Lyaeo.* Et Lib. I. epiſt. 5. *Quid non ebrietas deſignat? operta recludit.* Zenob. Cent. IV. 5. Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια. Unde Tzetzes non invenuſtè ad Lycophr. p. 44. Οἶνος ἀνθρώποις δίοπτρον. Facit huc vel in primis, quod Fulgentius dicit Lib. II. *Ideo nudus* (Bacchus) *ſeu quod omnis ebrioſus intervertendo nudus remaneat, aut mentis ſuae ſecreta ebrioſus nudet.* MUNCK. Apud AEginetas juxta Pauſan. Lib. II. cap. 30. p. 180. Ἀπόλλωνι μὲν δὴ ξόανον γυμνόν ἐστι, τέχνης τῆς ἐπιχωρίου. τῇ δὲ Ἀρτέμιδι ἐστὶν ἘΣΘΗ͂Σ, καθάπερ [illegible] ΤΩ͂ι ΔΙΟΝΥ͂ΣΩ. καὶ ΓΈΝΕΙΑ ΔΙΟΝΥ͂ΣΟΥ [illegible].

3 CAPITE CORNUTO] Horat. Lib. II. Od. 19.

T:

ctore nudo, [3] capite cornuto, [4] vitibusque coronato, qui [5] super tigride equitabat. Juxta ipsum autem erant imagines trium animalium, scilicet simiae, porci, & leonis, quae pedem unius vitis circumire videbantur. Ob cujus umbram Bacchus equitabat, vitisque racemis erat plena. Ipse vero [6] una manu tenebat poculum, scilicet sinistra: altera vero, scilicet dextra, in eo uvae [7] racemum extricabat.

XX.

Te vidit insons Cerberus aureo Cornu decorum. Vide ibi Torrent. & Spanhem. in de Num. Praest. pag. 357. nec non Pier. Valer. Hieroglyph. Lib. LVI. pag. 410. ed. Bas. Isidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. *Quod idem Liber muliebri & delicato corpore pingitur: dicunt enim mulieres ei attributas & vinum, propter excitandam libidinem: unde & frons ejus pampino cingitur. Sed ideo coronam viteam & cornu habet, quia cum gratè & moderatè vinum bibitur, laetitiam praestat: cum ultra modum, excitat lites, id est quasi cornua dat.* MUNCK. Antonin. Liberalis cap. X. Metam. Διόνυσος εἰκασθεὶς ΚΟΡΗ παρῄνεσεν αὐταῖς ———. Χαλεπήνας ὁ Διόνυσος, ἀντὶ κόρης ἐγένετο ΤΑΥΡΟΣ, καὶ ΛΕΩΝ, καὶ ΠΑΡΔΑΛΙΣ. AElian. III. V. H. cap. 42. explicat hanc phrasin in historia eadem ὁ δὲ ὀργίζεται. Qui deinde irati Bacchi vindictam explicans addit, ἄφνω δὲ ΚΙΤΤΟΙ τε καὶ ΑΜΠΕΛΟΙ τοὺς ἱστοὺς περιεῖρπον, καὶ τοῖς ταλάροις ἐνεφώλευον ΔΡΑΚΟΝΤΕΣ. Hisce tribus coronatus Bacchus. Eurip. in Bacchis vs. 101. Ἔτεκεν δ' ἁνίκα Μοῖραι Τέλεσαν Ταυρόκερων θεὸν, Στεφάνωσέν τε δρακόντων Στεφάνοις. De Baccho cornuto vide Tzetzen ac Meurs. Lycophron. vs. 209. 212. 1238. & Olear. ad Philostrati Lib. I. Iconum cap. 15. Diodorus Siculus L. IV. p. 212. λέγουσι δ' αὐτὸν ἀγχίνοιαν ἐνεγκεῖν, καὶ πρῶτον ἐπιχειρῆσαι βοῦς ζεύγνυειν, καὶ διὰ τούτων τὸν σπόρον τῶν καρπῶν ἐπιτελεῖν, ἀφ' οὗ δὴ κεράστην αὐτὸν παρεισάγουσι. de Antiquissimo Baccho agens.

4 VITIBUS CORONATO] Gloss. Labb. *Haec vitis*, κλῆμα ἀμπέλου, κλῆμα. Item, κλῆμα, *palmes, pampinus, colis.* Alii hederâ eum coronant. Tertull. de Coron. Milit. cap. 7. *Liberum Harpocration industria hederatum argumentatur, quod hederae natura sit cerebrum ab helusco defensare.* MUNCK. Hedera Bacchum coronavit antiquitas sed varias ob caussas. Aliam hujus coronae rationem reddit Scholiastes Euripidis in Phoeniss. vs. 652. Aliam Ovidius III. Fast. vs. 767. Aliam rursus Theon ad Aratum pag. m. II. Naturalem caussam discas e Plutarcho Quaest. Rom. Tom. II. pag. 291. & pag. 647. Ipse Bacchus ΚΙΣΣΟΣ vocatur. (Pausan. Lib. I. cap. 31.) & colitur in Atticae vico Acharnis, quia hederam ibi primum adparuisse dicunt. Non tamen erravit Albricus; in pompis enim Baccho inponebatur umbella ex vitis & hederae fronde contexta, quod ex Eustathio Homeri interprete docet G. Cuperus in Harpocrate pag. 96. qui pluribus de hederacea corona agit. In oppidulo Phelloe τῷ Διονύσῳ ὑπὸ κινναβάρεως τὸ ἄγαλμά ἐστιν ἐπηνθισμένον. Pausan. Lib. VII. cap. 26. pag. 593. Innuitur vero Bacchus, qui Indiam debellavit, & primus Euphratem ponte junxisse ac fune, vitigineis ac hederaceis sarmentis contorto religasse dicitur. V. Pausan. Lib. X. cap. 29. p. 869.

5 SUPER TIGRIDE EQUITABAT] In Argolide in diversis templis Bacchi statua sedentis conspicitur. v. Pausan. Lib. II. cap. 37. p. 198.

6 UNA MANU TENEBAT POC.] Athenis depingitur Satyrus puer dans Baccho poculum. v. Pausan. Lib. I. cap. 20. pag. 46. Apud Pelleneos est templum Διονύσου ΛΑΜΠΤΗΡΟΣ. — τούτῳ καὶ ΛΑΜΠΤΗΡΙΑΝ ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ ΔΑΔΑΣ τε ἐς τὸ ἱερὸν κομίζουσιν ἐν νυκτὶ, καὶ ΟΙΝΟΥ ΚΡΗΤΗΡΑΣ ἱστᾶσιν ἀνὰ τὴν πόλιν πᾶσαν. v. Pausan. Lib. VII. cap. 27. p. 595. Athenis conspicitur Bacchus δᾷδα ἔχων. Lib. I. cap. 2. pag. 6. quomodo depingitur ab Euripide in Bacchis vs. 146. Ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων Πυρσώδη φλόγα πεύκας Soph. OEd. Tyran. 222. Τᾶς δ' ἐπώνυμον γᾶς οἰνῶπα Βάκχον εὔιον μαινάδων ὁμόστολον ΠΕΛΑΣΘΗΝΑΙ ΦΛΕΓΟΝΤ' ΑΓΛΑΩΠΙ ΠΕΥΚΑ. Hinc a Tragicis & Comicis inducitur χορεύων ἐν πεύκαισι Παρνασσοῦ καταπηδῶν. v. Spanh. ad Aristophan. Ran. 1243. & inde ἐν τοῖς Ληναικοῖς ἀγῶσι τοῦ Διονύσου ὁ δᾳδοῦχος κατέχων λαμπάδα, λέγει, Καλεῖτε θεόν. καὶ οἱ ὑπακούοντες βοῶσι, Σεμελήϊ' Ἴακχε πλουτοδότα. v. Schol. ad vs. 482. De Bacchi poculo fabulam vide apud Tzetzen ac Meurs. ad Lycophron. vs. 273. In Arcadiae urbe Megalopoli Polycletus Argivus Jovis statuam ad Bacchi imaginem hoc modo expresserat, teste Pausania Lib. VIII. c. 31. p. 665. Κόθορνοί τε γὰρ τὰ ὑποδήματά ἐστιν αὐτῷ, καὶ ἔχει τῇ χειρὶ ἔκπωμα, τῇ δὲ ἑτέρᾳ θύρσον. Κάθηται δὲ ἀετὸς ἐπὶ τῷ θύρσῳ.

7 RACEMUM EXTRICABAT] Suspecta mihi posterior vox. Mallem, *exprimebat.* MUNCK. Praeterea Baccho datur hasta armata cuspide & hederâ obvoluta, quam Thyrsum vocant. Vide

XX. *De AEſculapio.*

AEſculapius dictus eſt filius Apollinis, [1] qui deus medicinae & medicorum putabatur. Ejus imago erat homo quidam [2] cum barba valde prolixa; indutus [3] habitu medici, [4] ſedens; in cujus ſinu erant pyxides unguentorum, & alia inſtrumenta ad medicum pertinentia. cujus manus dextra barbam tenebat, ſiniſtra vero [5] baculum cum ſerpente geſtabat intorto.

XXI.

de G. Cuperi Harpocratem p. 122. Broukh. ad Propert. II. XXIII. 34. Unde Euripides in Bacch. v. 305. Bacchum depingit -- ἐπὶ Δελφῖσιν πέτραις Πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον (male citat Spanh. ad Ariſtoph. Ran. vs. 1243. δορυφόρον) πλάκα Βάλλοντα, καὶ ΣΕΙΌΝΤΑ ΒΑ'ΚΧΙΟΝ ΚΛΑ'ΔΟΝ, i. e. quatientem Baccho propriam haſtam cuſpide, hedera quam tegit, armatam, quam κλάδον vocat Euripides, quia οἱ θύρσοι ſunt κλάδοι, οὓς ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς φέρουσιν. V. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 310. Imo praeter Minervam, ut vidimus cap. VIII. & Bacchum, haſtis armati depinguntur etiam Dioſcuri. hinc enim Gonippum & Panormum juvenes Andanienſes ἐν ταῖς χερσὶ δόρατα ἔχοντας Lacones credebant eſſe Dioſcuros. v. Pauſan. Lib. IV. cap. 27. p. 344.

Ad CAP. XX.

1 Qui deus Medicinae] Lege *quia deus Medicinae.* aut potius *qui* hic idem valet, quod *quia*, quem pronominis uſum jam oſtenderunt Munckerus ad Hygini fab. 73. & Elegantiſſimus Wopkenſius Lib. I. Lect. Tull. cap. 4. p. 19. & 20. Albricum illuſtrant Pauſaniae verba Lib. VII. cap. 23. p. 583. Ἐν τούτῳ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τῷ ἱερῷ ἐς ἀντιλογίαν ἀφίκετο ἀνήρ μοι Σιδώνιος, ὃς ἐγνωκέναι τὰ ἐς τὸ θεῖον ἔφασκε Φοίνικας καὶ τά τε ἄλλα Ἑλλήνων βέλτιον, καὶ δὴ καὶ Ἀσκληπιοῦ πατέρα μὲν σφᾶς Ἀπόλλωνα ἐπιφημίζειν, θνητὴν δὲ γυναῖκα οὐδεμίαν μητέρα. ἈΣΚΛΗΠΙΟΝ μὲν γὰρ ἈΕ'ΡΑ γένει τε ἀνθρώπων εἶναι καὶ πᾶσιν ὁμοίως ζώοις ἐπιτήδειον πρὸς ὑγίειαν. ἈΠΌΛΛΩΝΑ δὲ ἭΛΙΟΝ, καὶ αὐτὸν ὀρθότατα ἈΣΚΛΗΠΙΟΥ͂ ΠΑΤΈΡΑ ἐπονομάζεσθαι, ὅτι ἐς τὸ ἁρμόζον ταῖς ὥραις ποιούμενος ὁ ἥλιος τὸν δρόμον μεταδίδωσι τῷ ἀέρι ὑγιείας. Ἐγὼ δὲ ἀποδέξασθαι μὲν τὰ εἰρημένα, οὐδέν τι Φοινίκων μᾶλλον, ἢ καὶ Ἑλλήνων εἶναι τὸν λόγον ἔφην. ἐπεὶ καὶ ἐν Τιτάνῃ τῆς Σικυωνίων τὸ αὐτὸ ἄγαλμα Ὑγείας τε ὀνομάζεσθαι. καὶ παιδὶ εἶναι δῆλα, ὡς τὸν ἡλιακὸν δρόμον ἐπὶ γῆς ὑγίειαν ποιοῦντα ἀνθρώποις.

2 Cum barba valde prolixa] Priap. carm. 36. *Intonſa ſemper AEſculapio barba eſt.* Apud Sicyonios tamen ſimulacrum ejus imberbe ex auro & ebore confectum fuiſſe Pauſanias tradit. Exhibet quoque caput ejus imberbe nummus Nicomedenſium apud Spanhem. p. 181. MUNCK. A Tithorenſibus AEſculapius Ἀρχαγέτας dictus, colitur γένεια ἔχων, κλίνη ἐν δεξιᾷ κεῖται τοῦ ἀγάλματος. Pauſan. L. X. c. 32. pag. 879. In urbe Elatea Barbatus AEſculapius colitur. Lib. eod. cap. 34. pag. 886. De AEſculapio puero, inberbi, G. Cuperus in Harpocrate pag. 78. 79. 80. Hinc AEſculapio (puero) dantur πλοκάμων ἕλικες, χρυσῷ ῥεόμενοι, οἱ μὲν ἐς νῶτα τεθηλότες ἄνετοι κέχυνται, οἱ δὲ ὑπὲρ μετώπου πρὸς τὰς ὀφρῦς ἐπινεύοντες τοῖς οἰωνοῖσιν εἰλοῦνται. v. Calliſtrati [illegible] x. Apud Phlaſios conſpicitur etiam AEſculapii [illegible], οὐκ ἔχοντος πω γένεια. v. Pauſan. Lib. II. cap. 13. pag. 141. qui Lib. VIII. cap. 25. p. 651. narrat in Thelpuſio agro Ἀσκληπιοῦ παιδὸς eſſe ἱερὸν ad ſepulcrum Trygonis, quo AEſculapium expoſitum, & ab Autolao ſublatum nutrierat. Apud Arcadas in vico Gortyne AEſculapius conſpicitur οὐκ ἔχων πω γένεια, καὶ Ὑγείας ἄγαλμα, ut legendum. cap. 28. p. 658. Apud Epidaurios cum barba aurea conſpiciebatur, quam demit Dionyſius Tyrannus, quia Apollo in omnibus fanis imberbis erat. Vide Ciceron. III. N. D. 34.

3 Habitu medici] Pauſan. Lib. II. cap. 26. p. 172. Τὸ δὲ ἐν Βαλάγραις ταῖς Κυρηναίων ἐστὶν Ἀσκληπιὸς καλούμενος ἸΑΤΡΌΣ. quo titulo & ejus pater Apollo decoratur. v. Spanh. ad Callim. H. Apoll. 46. & in Del. 214.

4 Se-

XXI. *De Perſeo.*

Perſeus etiam filius Jovis inter deos adnumeratus eſt: qui rex Aſiae dives & praepotens, qui & navibus multas regiones tranſivit, & Aphricam debellavit. qui & tres ſorores illud regnum tenentes ſua ſapientia occidit, quae Gorgones dictae ſunt: quae unum ſolum oculum habentes, homines ſe adſpicientes vertebant in ſaxa. [6] Hic enim tali imagine figurabatur. Erat homo [7] juvenis alatus & volans, quaſi navis diſcurrens, & alarum utens volatu. cui adſiſtebat Minerva, ſapientiae dea. Hic vero armatus, [8] cryſtallinum ſcutum ante oculos

4 SEDENS] Deorum ſtatuae & imagines ſaepe ſedentes exprimebantur. Sic Athenis Minerva ſedens ab Endoeo Daedali diſcipulo expreſſa eſt. Pauſan. Lib. I. cap. 26. p. 62. Prope Mycenas templum eſt, in quo ἄγαλμα τῆς Ἥρας ἐπὶ θρόνου κάθηται, μεγέθει μέγα, χρυσοῦ μὲν καὶ ἐλέφαντος, Πολυκλείτου δὲ ἔργον. Lib. II. cap. 17. pag. 148. Alia exempla dabit cl. Arnaldus cap. 12. de Dîs paredris. Inprimis vero AEſculapius, ut recte notat Albricus, depingebatur ſedens. Pauſan. Lib. II. cap. 23. pag. 163. Τὸ δὲ ἐπιφανέστατον Ἀργείοις τῶν Ἀσκληπιείων ἄγαλμα ἐφ' ἡμῶν ἔχει ΚΑΘΗΜΕΝΟΝ ἈΣΚΛΗΠΙΟΝ, λίθου λευκοῦ, καὶ παρ' αὐτὸν Ὑγεία. AEſculapii thronum apud Epidaurios deſcribit Pauſan. Lib. II. cap. 27. p. 173. Apud AEginetas ſedens conſpicitur. vid. cap. 30. pag. 180. ſtantis tamen AEſculapii ſimulacrum eſt apud Epidaurios, quod deſcribit Pauſanias Lib. III. cap. 23. pag. 271. Item in Arcadiae urbe Megalopoli. v. Pauſan. L. VIII. c. 32. p. 667. Sed ſciendum eſt, Deorum ſimulacra, nunc ſtantia, nunc ſedentia, a ſtatuariis, fictoribus, & pictoribus, aut laſciviens Poëtarum ingenium ſecutis, aut ex propria libidine, eſſe expreſſa. Conſule Celeb. P. Burm. in Diſſ. de Jove Fulgurat. cap. 13. Sic apud AEgiratas plura AEſculapii ſtantis ſimulacra reperiuntur. V. Pauſan. Lib. VII. cap. 26. pag. 592. Solis pictoribus ac ſtatuariis etiam inputandum eſſe, quod Gratiae antea cum veſtibus, poſtea nudae depictae fuerint, ſtatuit idem L. IX. c. 35. pag. 781. 782.

5 BACULUM CUM SERPENTE INTORTO] Schol. Ariſtoph. in Plut. vs. 733. Κοινῶς μὲν πᾶσι τοῖς ἥρωσι δράκοντες παρετίθεντο· ἐξαιρέτως δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ. δράκοντες δὲ λέγονται ἀπὸ τοῦ δέρκω, ὅ ἐστι βλέπω· ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. ἀνιέρωται δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ, ἐπειδὴ τὸ γῆρας ἀποβάλλει. Καὶ ἡ ἰατρικὴ δὲ φυλάττει φύσει τὸ νέον, ἐξωθοῦσα τὰ νοσήματα. Ibidem tradit ad vs. 685. & hoc idem interpres, fuiſſe τὸν Ἀσκληπιὸν ἀεὶ στεφανοφοροῦντα, ὡς ὑγιείας αἴτιον. Confer Spanhem. in de Numm. praeſt. p. 175. MUNCK. Pauſan. Lib. II. cap. 10. pag. 134. apud Sicyonios ὁ θεός ἐστιν οὐκ ἔχων γένεια, χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος Καλάμιδος ἔργον. ἔχει δὲ καὶ σκῆπτρον, καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέρας χειρὸς ΠΙΤΥΟΣ καρπὸν τῆς ἡμέρου, φασὶ δέ σφισιν ἘΞ ἘΠΙΔΑΥΡΟΥ κομισθῆναι τὸν θεὸν ἐπὶ ζεύγους ἡμιόνων, ΔΡΑΚΟΝΤΙ εἰκασμένον. cap. 27. pag. 172. 173. de AEſculapio apud Epidaurios, κάθηται δὲ ἐπὶ θρόνου βακτηρίαν κρατῶν, τὴν δὲ ἑτέραν τῶν χειρῶν ὑπὲρ κεφαλῆς ἔχει τοῦ ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ, καὶ οἱ κύων παρακατακείμενος πεποίηται. Adde cap. 28. p. 175. De AEſculapio autem Epidaurio & angue confer Plutarch. Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 286. cum Pauſania Lib. III. cap. 23. pag. 270. De angue, AEſculapio qui ſacer dicitur, conſule etiam G. Cuper. in Harpocrate pag. 57. Vide de ſceptris AEſculapii & Hygiae, quae draconibus cincta ſemper exprimuntur, Pauſan. Lib. IX. c. 39. p. 789.

Ad CAP. XXI.

6 HIC ENIM TALI &c.] Malim, *hic autem* &c. Sed & infr. cap. 22. *Centauri enim* pro *autem* invenies. MUNCK.

7 JUVENIS ALATUS ET VOLANS] In Arca Cypſeli ἀδελφαὶ Μεδούσης ἔχουσαι πτερὰ, ΠΕΤΟΜΕΝΟΝ ΠΕΡΣΕΑ διώκουσαί εἰσι. Pauſan. Lib. V. cap. 18. p. 423.

8 CRYSTALLINUM SCUTUM] AEneum ſcutum fuiſſe vult cum Apollod. Lib. II. tum & Zenob. Cent. I. 41. Πρὸς ταύτην, inquit, ὁ Περσεὺς ἀπεστραμμένος, καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἔβλεπε, τὴν κεφαλὴν ἔτεμε. Et Ovid. IV. Met. vers. 782. *Sed tamen horrendae clypei,*

los deferens, [1] telo falcato [2] tres foeminas virgines, ſcilicet ipſas Gorgones, decollabat, Sthenonem, Euryalem & Meduſam: & hae poſt habebant homines ſemiconverſos in lapides. Hic caput Meduſae ablatum in haſta deferre videbatur. [3] De ſanguine vero Gorgonum equus alatus, nomine Pegaſus, naſci videbatur: qui ungula terram fodiens, fontem erumpere faciebat, qui Caſtalius dictus, Muſis ad potum productus eſt.

XXII.

clypei, quod laeva gerebat, AEre repercuſſo, formam aſpexiſſe Meduſae. Cum Albrico loquitur Schol. German. *Quidam Perſeum à Minervâ miſſum dicunt, & ab eâ clypeum vitreum accepiſſe, per quem videre, nec videri ab Gorgonibus, poſſet.* MUNCK.

1 Telo falcato] *Harpe*, & quidem adamantinâ, ut eſt apud Apollodorum. *Falx* eſt Hygino Aſtron. Lib. III. cap. II. Nimirum ἅρπην δρέπανον interpretatur Heſychius. Schol. Hom. ad Iliad. T. vers. 350. Ἅρπη] Εἶδος ὀρνέου. Τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήνην. λέγεται δὲ καὶ δρέπανον. Heſychius: Ἅρπη, ἄνεμον, δρέπανον, ἢ ὀρνέου γένος κατὰ λαζῶνας. Lego, κατά τινας ἰκτῖνος. Lucianus in Dialogo Tritonis & Nereidum. Ἡ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποστιλβούσης, ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης. Εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἅρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. MUNCK. Falcatum enſem vocat Ovidius Lib. IV. M. 726. ubi vid. celeb. P. Burm.

2 Tres foeminas virgines decollabat] Pugnat hoc cum omnium veterum mythologiâ. Ut ſola mortalis erat Meduſa, ita ſola etiam capite truncata. Apollodorus: Μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα. Διὰ τοῦτο ἐπὶ ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη. MUNCK.

3 De sanguine Gorgonum] Immo ſolius Meduſae. Vide quae annotavi ad Lactant. Argum. Lib. IV. fab. 16. MUNCK.

Ad CAP. XXII.

4 In Deorum collegio ant. adc.] A Minerva quae Herculi fuit σύμμαχος. v. Pauſan. Lib. VI. c. 19. p. 500. & Lib. VIII. cap. 18. p. 635. dicitur in coelum deductus eſſe, propter monſtra virtute domita. v. Lact. ad Statii VIII. Theb. 514. Hinc apud Laconas conſpicitur Ἀθηνᾶ ἄγουσα Ἡρακλέα συνοικήσοντα ἀπὸ τούτου θεοῖς. v. Pauſan. Lib. III. cap. 18. pag. 255. Quomodo Bacchus a Mercurio (confer Lib. V. cap. 17. pag. 419. cum Pauſaniae loco laudato.) Hyacinthus a Parcis, Horis, Venere, Minerva ac Diana. Pauſan. Lib. III. cap. 19. p. 257. qui pag. 258. de noſtro Hercule notat, πεποίηται δὲ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ Ἡρακλῆς ὑπὸ Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν τῶν ἄλλων καὶ οὗτος ἀγόμενος ἐς οὐρανόν. Berenice a Venere Theocrit. Idyll. XV. 107.

5 Innumeras probitates] Τὰς ἀρετὰς puta. *Virtutes* melius dixiſſet, cum fortitudo intelligi debeat, ſive fortia facinora. Juſtin. Lib. VI. cap. 3. *Porro Piſandrus pro conjunctione Ageſilai etiam virtutum ejus aemulator erat.* Et cap. 8. *Nec poſtea virtutibus, ſed cladibus inſignes fuere.* Ἄθλους Graeci vocant, vel etiam ἆθλα, unde & *athla* Hyginus dixit cap. 30. vel antiquarius aliquis, cum lemmata capitum ab alio quam Hygino concepta videantur. *AErumnae* ſunt Auſonio Eidyll. XIX. *labores* Senec. in Apolocynthoſi. Quia autem laborioſa Herculis vita fuit, & ipſe fortitudinis exemplar, inde *labor Herculeus* apud Horat. Lib. I. Od. 3. *virtus Herculea* apud Fulgent. Lib. II. cap. 5. pro Hercule ipſo, idque more Graecorum. Homer. Iliad. N. vers. 248. Τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος. Non cepit elegantiam interpres, cum vertit: *Hunc autem allocuta eſt potentia Idomenei.* MUNCK. Recte Herculis imaginem depicturus Albricus, ejus labores nobis proponit; Herculis enim imago ſaepe exprimebatur variis ejus adpictis laboribus, cui imagini ne Herculis quidem adſcribebatur nomen, quia ex laboribus ejuſque habitu ſatis cognoſci poterat. Audi Pauſan. Lib. V. cap. 17. pag. 421. 422. de Herculis imagine Cypſeli arcae inſculpta: Τὴν ὕδραν δέ, τὸ ἐν τῷ ποταμῷ τῇ Ἀμυμώνῃ θηρίον, Ἡρακλεῖ τοξεύοντι Ἀθηνᾶ παρέστηκεν. ἅτε δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὄντος οὐκ ἀγνῶστου τοῦτε ἄθλου χάριν, καὶ ἐπὶ τῷ σχήματι, τὸ ὄνομα οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένον. Hinc Pauſanias Lib. V. cap. 19. p. 426. Τοξεύοντα δὲ ἄνδρα Κενταύρους, τοὺς δὲ καὶ ἀπεκτονότα ἐξ αὐτῶν, δῆλα Ἡρακλέα τε τὸν τοξεύοντα, καὶ Ἡρακλέους εἶναι τὸ ἔργον. Confundit vero Herculeorum laborum ordinem Albricus, & athlis ejus parerga miſcet, ut patet ex Hygini fabula XXX. & XXXI. Sed deceptus eſt ab artificibus, qui non omnes Herculis labores ſimul,

XXII. *De Hercule.*

Hercules Jovis filius dictus est, quem [4] in deorum conlegio antiqui adceperunt, propter ejus quasi [5] innumeras probitates, quae inferius per singulas depictae sunt. Hercules enim [6] herocleos, quod est virorum gloria fortium. Prima igitur ejus victoria notabilis fuit, quando in nuptiis Centauros ibidem exsistentes & inebriatos, qui [7] dominas invitatas volebant violenter obprimere, [8] clava pro majori parte macta-

mul, sed quaedam ex athlis, quaedam etiam aliquando ex ejus parergis exprimebant, quod Hercules parerga perfecit, dum in duodecim laboribus occupatus erat. V. Diodorum Siculum Lib. IV. pag. 220. & seqq. Apud Thebanos de Praxitele haec narrat Pausanias Lib. IX. cap. 11. pag. 732. 733. Θηβαίοις δὲ τὰ ἐν τοῖς ἀετοῖς Πραξιτέλης ἐποίησε τὰ πολλὰ τῶν δώδεκα καλουμένων ἄθλων· καὶ σφίσι τὰ ἐς τὰς ὄρνιθας ἐνδεῖ τὰς ἐπὶ Στυμφάλῳ, καὶ ὡς ἐκάθηρεν Ἡρακλῆς τὴν Ἠλείαν χώραν· ἀντὶ τούτων δὲ ἡ πρὸς Ἀνταῖον πάλη πεποίηται. Varii Herculis labores apud Laconas in Minervae templo, in quo ἐπείργασται τῷ χαλκῷ πολλὰ μὲν τῶν ἄθλων Ἡρακλέους, πολλὰ δὲ καὶ ὧν ἐθελοντὴς κατώρθωσε. V. Pausan. Lib. III. cap. 17. p. 250. Varii Apollinis Amyclaei throno erant insculpti, quos recenset Pausan. cap. 18. p. 255. 256. Ut & in templo Jovi Olympio ab Eleis extructo. v. Pausan. Lib. V. cap. 10. pag. 400. In Olympia donaria sunt ab Heracleotis dicata, nempe Ἡρακλέους τῶν ἔργων τὸ ἐς τὸν λέοντα τὸν ἐν Νεμέᾳ, καὶ ὕδραν τε καὶ εἰς τὸν κύνα τοῦ Ἅδου, καὶ τὸν ἐπὶ Ἐρυμάνθῳ ποταμῷ κάπρον. v. Pausan. Lib. V. cap. 26. p. 447.

6 Herocleos] Lego, ἡρώων κλέος. Fulgent. Mythol. Lib. II. cap. 5. *Hercules enim ἡρακλῆς Graecè dicitur, id est ἡρώων κλέος, quod nos Latinè virorum fortium famam dicimus.* MUNCK. Phurnutus de N. D. cap. 31. Ὠνόμασται δὲ τάχα ἀπὸ τοῦ διατείνειν εἰς τοὺς ἥρωας, ὡς αὐτοῦ ὄντος τοῦ κληίζεσθαι τοὺς γενναίους ποιοῦντος. &c. Propter dracones, quas Juno ei infanti inmiserat, manibus necatos Argivi Ἡρακλέα προσηγόρευσαν, ὅτι δι' Ἥραν ἔσχε κλέος· Ἀλκαῖον πρότερον καλούμενον (v. Serv. & Burm. ad VI. AEn. 392.) Τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις οἱ γονεῖς τοὔνομα περιτιθέασι. Τούτῳ δὲ μόνῳ ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο. Vid. Diod. Siculus L. IV. p. 218. sed tamen hunc honorem cum pluribus communem habuit Hercules, ut alibi docuimus.

7 Dominas invitatas] Uxores Lapitharum ad nuptias invitatas Pirithoi. Vide Hyg. Myth. cap. 33. MUNCK.

8 Clava pro maj. p. m.] Centauros sagittis ab Hercule interfectos esse docere videtur ejus imago in Cypseli arca expressa apud Pausan. Lib. V. cap. 19. pag. 426. Verum tam clava, quam sagittae & arcus, perpetua Herculis arma erant, unde facile Centauros alii clava, alii sagittis Herculeis percussos esse credere potuerint. Sic Albricus clava etiam leonem ab Hercule occisum docet, quomodo in Heracleensium nummo Hercules leonem adprehensum clava conficiens exprimitur. v. celeb. Drakenburg. ad Silii Italici Lib. III. vs. 33. In Elide tamen Ἡρακλέους δύο εἰσὶν ἀνδριάντες, γυμνοί, παιδὸς ἡλικίαν· τὸν δὲ ἐν Νεμέᾳ ΤΟΞΕΥΟΝΤΙ ἔοικε λέοντα. teste Pausania Lib. V. cap. 25. p. 444. Cum alii alio modo hunc leonem ab Hercule necatum esse statuant, ut docui ad Hygini fab. 30. Haec arma simul gestabat Hercules, unde Sophocles in Trachin. vs. 521. de Hercule ait Ἦλθε παλίντονα Θήβας Τόξα καὶ λόγχας ῥοπαλόν τε τινάσσων Παῖς Διός. & Apoll. Rhod. I. Arg. vs. 1194.

> Ῥίμφα δ' ὀϊστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φαρέτρην
> Αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδυ δ' ἀπὸ δέρμα λέοντος.
> Τὴν δ' ὅγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας.

Ubi Schol. de clava ex Pisandro notat, Πείσανδρος δὲ φησιν ὁλόχαλκον εἶναι τὸ ῥόπαλον Ἡρακλέους. Hinc jam in Elide Herculis simulacrum a Thasiis positum ῬΟΠΑΛΟΝ ἐν τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἀριστερᾷ χειρὶ ἔχει τόξον. (Cur arcu, sagittis, ac clava armatus fingatur Hercules, physicam docebitur Lector caussam a G. Cupero in Harpocrate pag. 56.) Unde, quod apud Laconas exstat, Herculis simulacrum ὡπλισμένον, hisce armis ornatum fuisse, certum est. v. Pausan. Lib. III. cap. 15. pag. 244. Quamquam aliis, praeterquam his armis fuit insignis Hercules. Diod. Siculus Lib. IV. p. 222. Ἐτίμησαν αὐτὸν δωρεαῖς οἰκείαις ἕκαστος τῶν θεῶν, Ἀθηνᾶ μὲν πέπλῳ, Ἥφαιστος δὲ ῥοπάλῳ καὶ θώρακι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐφιλοτιμήθησαν οἱ προειρημένοι θεοὶ κατὰ τὰς τέχνας. - - Τῶν δὲ ἄλλων Ποσειδῶν μὲν ἵππους ἐδωρήσατο, Ἑρμῆς δὲ ξίφος, Ἀπόλλων δὲ τόξον τε ἔδωκε, καὶ τοξεύειν ἐδίδαξε. Exprimitur Herculis simulacrum apud Tegeatas cum cicatrice in femore ex vulnere, quod accepit in pugna cum Hippocoontis liberis, Pausan. Lib. VIII. cap. 53. pag. 708.

mactavit; unde reliqui timore perculsi fugerunt. [1] Centauri enim, qui dicuntur esse semihomines & semiequi, denotantur homines carnali concupiscentia facti, ut bestiae, qui virtute animi superantur. Secunda victoria Herculis notabilis fuit, [2] quia ipse pugnasse [3] cum leone, ipsumque clava mactasse, & interempto pellem abstulisse dicitur. quo deinde spolio incessit semper indutus, in signum victoriae perceptae. In quo etiam ostentatur animi fortitudo, contra quam nulla vis corporea praevalet, quae semper spolium leonis, id est, vim virtutis defert. Tertia Herculis fortitudo est, de qua sic scribitur: Admetus Pheraeorum rex Alcestim habuit conjugem: & dum [4] infirmaretur ad mortem, Apollinis miserationem invocavit; [5] cui sic respondit, nil in hoc ei posse praestare; nisi aliquis de propinquis ejus se pro illo morti voluntarie obferret. quod uxor ejus libenti animo fecit, & se ipsam interemit. Quod Hercules prospiciens, & mulieris [6] tantae fidei compassus, ad inferos descendit, & [7] Cerberum tricipitem sibi ad ostium inferni resistentem, triplici vinctum catena, videlicet singula faucibus intorta, ab ostio abstraxit, & Alcestim ex inferno reduxit. In quo denotatur, quia ratio & virtus animi omnes cupiditates & vitia terrena devincit, & maxime vitium gulae, quod habet tria capita: eo quod gulositas tria exigit, scilicet abundantia quantitate, adsidua tempore, grata faucibus voluptate: quae omnia virtus superat. Et si quid ex infirmitate animi devictum fuerit, etiam ab inferis abstrahit. Quarta fortitudo Herculis scribitur, qua dicitur Hesperides spoliasse, quae fuerant Atlantis regis Aphricae filiae.

1 CENTAURI ENIM] Emenda, *Centauris.* MUNCK.

2 QUIA IPSE PUGNASSE] Lego, *quà ipse pugnasse.* Sic mox habes: *Quarta fortitudo Herculis scribitur, quà dicitur Hesperides spoliasse.* MUNCK.

3 CUM LEONE] Leo deinde Herculi videtur fuisse victoriae seu virtutis suae signum. Sic devictis Orchomeniis leonem e lapide factum dicavit Dianae Eucleae apud Thebanos. Pausan. Lib. IX. c. 17. p. 743.

4 INFIRMARETUR] H. e. aegrotaret. Saepe ita cum alii ecclesiastici scriptores, tum & vetus Bibliorum interpres. Joh. cap. VI. vers. 2. *Videbant signa, quae faciebat super his qui infirmabantur.* Cap. XI. 2. *Cujus frater Lazarus infirmabatur.* Ergo *infirmari* est ἀσθενεῖν. MUNCK.

5 CUI SIC RESPONDIT] Illis verbis nempe, quae sequuntur. Illustravimus eam lectionem ad Hyg. Mythol. cap. 2. Caeterum pro *cui* reposuerim *qui* vel *qui ei.* Fulgentius in hac fabulâ Lib. I. cap. 27. *Apollinem deprecatus est. Ille vero dixit se ei aliquid non posse praestare, nisi quis de ejus propinquis ad mortem pro eo voluntariè se obtulisset.* MUNCK.

6 TANTAE FIDEI COMPASSUS] Συμπαθῶν. *Compatior, condoleo, congaudeo* verba sunt aliquoties à Cypriano usurpata. Vetus Interpres Heb. cap. X. vers. 34. *Vinctis compassi estis.* MUNCK.

7 CERBERUM TRICIP.] Serv. ad VI. AEn. 395. *Hercules a prudentioribus, mente magis, quam corpore fortis inducitur: adeo ut duodecim ejus labores referri possint ad aliquid: nam cum plura fecerit, duodecim tantum ei assignantur, propter agnita duodecim signa. Quod autem dicitur traxisse ab inferis Cerberum, haec ratio est: quia omnes cupiditates & cuncta vitia terrena contemsit, & domuit: nam Cerberus terra est, quae est consumtrix omnium corporum: unde & Cerberus dictus est, quasi κρεοβόρος, id est, carnem vorans: unde legitur:*

liae. Hae hortum habebant, in quo erant mala aurea Veneri confecrata, ad quorum cuftodiam draco numquam dormiens pofitus erat. Quae poma Hercules abftulit, occifo dracone. Nam virtus animi non poteft fructum capere virtutum, nifi malitia prius interimatur, quae jugiter vigilat in cuftodiam vitiorum. Quinta Herculis fortitudo eft, qua hydram ferpentem occidiffe legitur. Fuit autem hydra, juxta fabulam, in Lerna palude: cui uno caefo capite, duo excrefcebant. quam dum Hercules gladio vincere non poffe fe cerneret, occafione jam dicta capitum excrefcentium, igne circa eam adpofito illam exuffit. In quo intelligitur, quod [8] lacus fuit AEmoniae, cujus aquae vicinas civitates vaftabant: Hercules vero multa vicina loca in circuitu [9] exuffit, & fic aquae claufit meatus. Nam & [10] Hydra ab hydor, quod eft aqua, dicta eft. Sexta victoria ejus eft, quam obtinuit de Acheloo: de quo fabulofe dicitur, quod hic Achelous filius fuit Thetidis deae aquarum: cui mater concefferat, ut cum adverfario pugnans, quamcunque formam vellet, fumeret. qui contra Herculem fecum pugnaturum formam [11] tauri fylveftris induit: cum quo diu Hercules pugnando, ei tandem cornu dextrum evulfit, quod & [12] Copiae deae divitiarum dedicavit. Sed cum Achelous ad fluvium bibiturus adceffiffet, videns in aquis fibi ablatum cornu, fe ipfum in flumine prae dolore fubfocavit. In quo intelligitur, quod Hercules fluminis, qui dicitur Achelous, & cujus eruptiones non modice agros obruebant, dum [13] alterum ejus alveum exficcaffet, fua induftria fertilem reddidit regionem, & fic fructuum copiam praeftitit:

tur: OSSA SUPER RECUBANS: nam offa citius terra confumit.

8 Lacus AEmoniae] Forte *Laconicae* fcripferat Albricus. Strabo Lib. VIII. Argivorum & Mycenaeorum lacum facit. MUNCK.

9 Exussit] Vide, quid ex Hefiodi Scholiafte notet G. Cuperus in Harpocrate pag. 56.

10 Hydra ab hydor] V. Serv. ad VI. AEn. 287. Alio modo explicat fabulam Palaephatus de Incredibilib. cap. 39.

11 Tauri sylvestris] I. e. feri. Firmicus in de E. P. R. pag. 14. ed. Leid. *In porci fylveftris fpeciem formamque mutatus.* *Ovis fylvatica* & *fylveftris* eft apud Apitium Lib. VIII. cap. 4. *De condimentis ovis fylvaticae. Ius in oviferum, hoc eft, carnem ovis fylveftris* &c. Gloff. Labb. Ὑλικὸς, *fylvefter, fylvaticus.* Ita & *porcus fylvaticus* dicitur à Petronio Fragm. Trag. pag. 36. ed. Blav. *Etiam vide quam porcus ille fylvaticus totam comederit glandem.* Lego, *lotam comederit* h. e. lautam, delicatam. Praeceffit enim, *fecutum eft hos repofitorium, in quo pofitus erat primae magnitudinis aper, & quidam pileatus, è cujus dentibus fportellae dependebant duae, palmulis textae, altera caryotis, altera thebaicis plena* &c. Atque haec lota illa glans erat, quam comederat aper. *Lotus* pro *lautus* archaicè dicitur, ut *coda* pro *cauda* p. 39. *Quotidie pejus colonia hac retroverfus crefcit tanquam coda vituli. Copo* pro *caupo* p. 49. *Tanquam copo compilatus. Codex* pro *caudex* p. 57. *Codex, non mulier.* Etiam O & Au promifcuè in nummis invenit illuftr. Spanhemius, ut *Foftulus* pro *Fauftulus*, & alia; de quibus ipfum confule in de Numm. Praeft. p. 80. MUNCK.

12 Copiae deae divitiarum] Vide quae notavi ad Hyg. Myth. cap. 31. MUNCK.

13 Alterum ejus alveum] Τὸ *ejus* delendum, ut fana fit oratio. MUNCK. Confule Strabonem, qui fabulam explicat Lib. x. p. 703. 704.

tit: Septima Herculis fortitudo eſt, de qua ſic ſcribitur. Erat in Italia quidam latro, nomine Cacus, qui dum Hercules ad Italiam deveniſſet, & ab Euandro rege officioſe receptus eſſet, [1] bobus advectis [2] ex Hiſpania, Geryone perempto, dum Hercules boves in paſcuis cuſtodiret, & ſomno obpreſſus dormiret, Cacus eo dormiente ſecurus exiens de ſpelunca, in qua latebat, plures ex bobus rapuit: quos per caudam averſos capite traxit: ne ex rectis eorum veſtigiis humo preſſis, quo ducti eſſent, deprehendi poſſet: quin potius illos abiiſſe videretur. Verum excitatus Hercules, & furto comperto, veſtigia verſa decernens, eaque inſecutus, ad antrum pervenit, & Cacum ſuis cum bobus latitantem reperit: quem fumum & nebulam eructantem clava peremit, boveſque redemit. Moraliter autem [3] Cacus malus interpretatur: qui latet in ſpelunca, quia numquam malitia liberae frontis eſt. Hercules autem, id eſt virtus, malos interficit, & ſua vendicat: ſed Cacus fumum & nebulam emittit, quia viſui nocent: quia malitia ſemper occultas deceptiones molitur. Octava Herculis victoria ſcribitur, qua [4] alium malum nomine Diomedem mactavit: qui hoſpites advenas benigne recipiebat: & illis hilariter miniſtrabat, vinoque condito inebriabat: dumque gravi ſomno eſſent obpreſſi, illos occidebat: & equabus ſuis in paſtum praebebat. Quo comperto, illuc Hercules adceſſit, [5] & illum clava peremit, ipſumque in paſtum eiſdem ſuis equabus adpoſuit. In quo notatur, qualiter

& Diod. Siculum Lib. IV. pag. 241.

1 BOBUS ADVECTIS] Forte *avectis.* Ut *adducere* pro *abducere*, ita *advehi* pro *avehi* ſaepe dederunt nobis librarii. Hyg. Myth. cap. 8. *Is mulierem advectam domo matrimonio ſuo copulavit.* Puto rectius fore *avectam*; quanquam alterum explicare utcunque conatus ſum in notis meis ad eum ſcriptorem. Juſtin. Lib. XVIII. cap. 7. *Itaque adverſis tanto ſcelere numinibus.* Malim & ibi *averſis.* Virg. ÆEn. II. *Fractae vires, averſa deae mens.* Cic. ad Brut. epiſt. 16. *Deos averſos eſſe à ſalute Pop. Rom.* Flor. Lib. II. cap. 6. *Averſi à Carthagine dii.* Tib. Lib. III. el. 3. *Audiat averſâ non meus aure deus.* Si quis tamen vulgatam lectionem aſſerere velit, adducere poſſit illud Propert. Lib. I. el. I. *Cum tamen adverſos cogor habere deos.* MUNCK.

2 EX HISPANIA] Pauſanias, Lib. IV. cap. 36. p. 372. Ἐσπουδάκεσαν δὲ ἄρα οἱ τότε πλοῦτον τινα συλλέγεσθαι τοιοῦτον, ἵππων καὶ βοῶν ἀγέλας. --- Καὶ Ἡρακλεῖ κατὰ δόξαν τοῦ ἘΝ ἸΒΗΡΊΑ βοῶν προστετάχθαι Εὐρυσθέως ἐλάσαι τοῦ Γηρυόνου βοῶν τὴν ἀγέλην. Φαίνεται δὲ καὶ Ἔρυξ τότε ἐν Σικελίᾳ δυναστεύων, δεινῶς οὕτως ἔχων ἐς τὰς βοῦς ἐξ Ἐρυθείας ἔρωτι, ὥστε καὶ ἐπάλαισε πρὸς τὸν Ἡρακλέα, ἆθλα ἐπὶ τῇ πάλῃ καταθέμενος τάς τε βοῦς ταύτας καὶ ἀρχὴν τὴν ἑαυτοῦ. Diodorus vero Siculus Lib. V. pag. 298. Balearium incolas deſcribens refert haec ἀργυρῷ δὲ καὶ χρυσῷ νομίσματι τὸ παράπαν οὐ χρῶνται, καὶ καθόλου τοῦτο εἰσάγειν εἰς τὴν νῆσον κωλύουσιν· αἰτίαν δὲ ταύτην ἐπιφέρουσιν, ὅτι τὸ παλαιὸν Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπὶ Γηρυόνην, ὄντα ΧΡΥΣΑ'ΟΡΟΣ ΜΕ`Ν 'ΥΙΟ`Ν, ΠΛΕΙ͂ΣΤΟΝ ΔΕ` ΚΕΚΤΗΜΕ'ΝΟΝ "ΑΡΓΥΡΟ'Ν ΤΕ ΚΑΙ` ΧΡΥΣΟ'Ν. Qui ſecum ipſe diſſidet Lib. IV. p. 224. Χρυσάωρ ὁ λαβὼν ἀπὸ τοῦ πλούτου τὴν προσηγορίαν. ubi plura, ut & p. 225. profert. Priori Diodori ſententiae adſtipulatur Pauſanias Lib. I. cap. 35. p. 87. Diodorus Siculus p. 231. narrat, quod Hercules in Sicilia τέμενος καθιέρωσεν ἥρωι Γηρυόνῃ, ὃ μέχρι τοῦ νῦν τιμᾶται παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις.

3 CACUS MALUS INTERPRETATUR] Ἑρμηνεύεται. Loquitur cum antiquo Bibliorum Interprete. Judic. cap. XII. vers. 6. *Dic Schibboleth, quod interpretatur ſpica.* Joh. cap. IX. 7. *Vade, lava in natatoriâ Siloe, quod interpretatur miſſus.* Caeterum dubium non eſt, quin reſpexerit Fulgentium Albricus, cujus illud eſt cap. 6. Lib. II.

Κακὸς

ter virtus [6] omnium maculam ſuperat, & eadem poena punit vitium, in quo delinquit. Nona Herculis hujuſmodi ſcribitur victoria: Antaeus erat gigas, filius Terrae: cui mater conceſſerat, ut, quotiens terrae proſtratus [7] obcumberet, viribus duplicatis exſurgeret. Cum hoc Hercules pugnat in lucta, eumque bis proſternens, comperit illum exſurgere fortiorem. unde illum brachiis adprehendens, elevatum à terra conſtrinxit ad pectus: & tam diu tenuit ſubſpenſum, donec deficiens exſpiraret. Ponitur autem [8] Antaeus ſub forma libidinis. nam ἀντίον Graece, Latine contrarium ſonat. Et naſcitur libido de terra, quia de carne concepta. Et tactu terrae fortior redditur: quia libido tactu validior excitatur. Sed à glorioſa ſuperatur virtute; quia denegato tactu ad altiora virtutum mens elevata, libidinis concupiſcentiam exſtinguit. Decima victoria eidem Herculi adſcribitur de apro. Erat enim aper terribilis in [9] regione Calydoniae, qui non ſolum ſegetes devaſtabat, ſed obcurrentes homines dentibus lacerabat. Contra hunc procedens Hercules, & diu cum eo pugnans, illum tandem clava mactavit: & quem plauſtrum jugatis bobus trahere nequivit prae magnitudine, ſubjectis humeris, ipſum in civitatem omnibus mirantibus detulit. In quo ſimiliter notatur animi virtus, quae omnia ſuperat & vincit. Undecima victoria eſt, [10] qua de Geryone rege Hiſpaniae triumphavit. De quo ſcribitur, quod ipſe Geryon habebat canem bicipitem, quo omnes ſuperabat. Hunc Hercules (ut fingitur) [11] olla

Κακὸν enim Graecè malum dicimus. MUNCK.

4 Alium malum] Tollius ad Palaeph. p. 165. ex MS. Voſſ. *alium centaurum*; & mox *lautè*, pro *hilariter*. MUNCK.

5 Et illum clava] *Et centaurum clavâ* idem ex eodem MS. MUNCK.

6 Omnium maculam] Etiam hunc locum ex MS. Voſſiano emendatum it Tollius: *Omnem malitiam ſuperat, & eadem poenâ punit iniquum, in quo delinquit.* Mihi praeterea in *quo* legendum videtur *in qua*. MUNCK.

7 Occumberet] Malim *ſuccumberet*. MUNCK.

8 Antaeus sub forma libidinis] Etiam iſta habet ex Fulgent. Myth. Lib. II. cap. 7. quem vide, ſi tanti putes. MUNCK.

9 Regione Calydoniae] Immo *Arcadiae*. Vide quae annotavi ad Hygin. Myth. cap. 30. Alius fuit aper Calydonius, de quo idem Hyginus pag. 739. Anton. Liberal. cap. 2. & Ovid. Met. Lib. VIII. MUNCK. Hinc certe a Pauſan. Lib. IV. cap. 15. p. 317. Hercules dicitur ὅρκον ἐπὶ ΤΟΜΙΏΝ ΚΆΠΡΟΥ τοῖς Νηλέως παισὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ᾽ ἐκείνων. quem jurandi morem imitati ſunt in Elide athletae, & gymnaſii magiſtri. v. Pauſan. L. V. c. 24. p. 441. Pro quibus Tyndareus equi extis utebatur apud eumdem Lib. III. cap. 20. p. 262. Τυνδάρεως γὰρ θύσας ἐνταῦθα ἵππον, τοὺς Ἑλένης ἐξώρκου μνηστῆρας ἱστὰς ἐπὶ τοῦ ἵππου τῶν τομίων. Fabulam vero ita explicat Heraclides P. Alleg. Hom. p. 453. Ὃς (Ἡρακλῆς) κάπρον μὲν εἷλε, τὴν μὲν ἐπιπολάζουσαν ἀνθρώποις ἀκολασίαν. ubi plura. Dicitur etiam haud procul ab hoc loco Hercules latronibus infeſtum *ſaurum* nomine interfeciſſe a Pauſania Lib. VI. c. 21. p. 506.

10 Qua de Geryone] Prius *de* tollendum. MUNCK.

11 Olla aerea pugnans] Servius de Geryone ad AEn. VII. vers. 662. *Fingitur bicipitem canem habuiſſe, quia & terreſtri & navali certamine plurimum potuit. Hinc Hercules vicit: qui ideo ad eum fingitur ollâ aereâ transvectus, quod habuit navem fortem & aere munitam.* Χρύσεον δέπας appellat Apollodorus Lib. II. p. 100. Ed. Comm. MUNCK. De Geryonis fabula egi ad Hygin. fab. 30. & ad Albricum cap. 7. Χαλκείῳ λέβητι, ab Alexandro Epheſio, & ab Euphorione χαλκείῳ ἀκάτῳ Hercules profectus dicitur ad inſulam

la aerea pugnans devicit. [1] cui adhibito cane cum etiam diu pugnasset, canem occidit, & regnum Geryonis obtinuit. In quo notatur allegorice, quod dictus Geryon duorum capitum canem habuit, quia terrestri & navali praelio plurimum potuit. At eum Hercules olla aerea vectus adcessit, quia navem habuit fortem, qua navigavit, armis aereis munitam. cujus canem occidit, quia potentiam ejus comminuit terra & mari, ejusque obtinuit regnum. Duodecima & ultima Herculis fortitudo legitur talis: Fuit quidam [2] gigas Atlas nomine, in Mauritania, in monte altissimo coelum ipsum contingente: qui coelum, ne caderet, humeris substinebat: & sidera, si quae cadebant, malleo fixa, coelo reponebat. Quem cum adcessisset Hercules, ille, qui audierat de fortissimis illius viribus, rogavit eum, ut, quia fessus erat coelum substinendo, ipsum aliquanto juvaret, donec quiesceret. quod Hercules libenter adnuit, & humero subposito, coelum substinuit. In quo intelligitur, quia ipse Atlas [3] astrologus peritus fuit: & ideo coelum dicitur substentasse, & sidera cadentia coelo reposuisse. Hercules etiam fuit astrorum artis mul-

lam *Erytheam*, sive *Erythiam*, boum pulcherrimarum feracissimam. v. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 558. qui *ollam* istam *aeneam* etiam per genus navigii quoddam explicat. De insula *Erythia* Herodot. Lib. IV. cap. 8. & quando Hercules ex *Erythia* has boves abegerit, docet Conon. narr. 3. apud Photium p. 425. Sed ad rem. Lebetem hunc aeneum, dictum ab aliis poculum sive scyphum, navigii fuisse genus docebunt Athenaeus Lib. XI. Deipnosoph. cap. 5. p. 469. H. Junius Lib. II. Animadv. cap. 3. pag 82. 83. & Cl. Kuhnius ad Pausaniae Lib. III. cap. 16. p. 248. Apud Erythraeos, Joniae gentem, Herculis Tyrii statua colitur stantis in rate lignea, de qua pluribus agit Pausan. Lib. VII. cap. 5. pag. 534. Consule etiam Diod. Siculum Lib. IV. p. 224.

1 Cui adhibito cane] Lego *qui*. Q & C confudisse haut raro librarios, disces ex iis, quae scripsi ad Hyg. Myth. cap. 220. Caeterum canis hic *Ortbrus* dictus fuit. Apollodorus: Εἶχε δὲ φοίνικας βόας, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ Ὄρθος ὁ κύων δικέφαλος, ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος. Gargittium vocatum ait Pollux Onomast. Lib. V. cap. 5. Ὁ δὲ Γηρυόνου κύων, ὁ τὰς βοῦς φυλάττων, ἀδελφὸς ἦν τοῦ Κερβέρου, ἀνῃρέθη δὲ ὑφ᾽ Ἡρακλέους. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ Γαργιττιος. Καὶ ἔστι πόλισμα ἐν Ἰβηρίᾳ. Caeterum ut Q. & C, ita & Qu & K Graecorum inter se commutantur, cum eadem illorum apud antiquos Latinos, ut hodie quoque apud Gallos, fuerit pronunciatio. Hilarius sanè *Anquiram* dicit in Fragmentis pro *Ancyram*. Et in concilio Galliae Feliciensi *Niquinta* legi pro *Niceta*. Nec aliâ de caussâ *Quiricus* pro *Cyricus*, & *Quirinus* dicitur pro *Cyrinus*. Hinc ergo *Quillenius* pro *Cyllenius* etiam apud Ampelium cap. IX. invenitur scriptum, nec tentari forsan à me debuit. MUNCK. Hic canis *Ortbus* ab Hesiodo & aliis Hesiodum sequentibus nuncupatur. v. Schol. Apoll. Rh. IV. Arg. vs. 1399. & Schol. Pindari O. Isthm. prima vs. 15.

2 Gigas Atlas nomine] De hoc Atlante Servius ad AEn. I. vers. 745. *Hic Atlas Iapeti filius in Africâ natus dicitur.* At idem de eodem ad AEn. IV. vers. 247. *AEtberis & diei filius, cui poenae gratiâ coelum impositum dicitur, quod, ut quidam volunt, cum Titanibus steterit.* Confundit Atlantes. Etiam in Hygini Genealogiâ duo Atlantes sunt, quorum alter Iapeti & Clymenes filius dicitur, alter AEtheris & Terrae. MUNCK. Apud Eleos in Jovis templo inter Panaeni picturas est οὐρανὸν καὶ γῆν Ἄτλας ἀνέχων. παρέστηκε δὲ καὶ Ἡρακλῆς ἐκδέξασθαι τὸ ἄχθος ἐθέλων τοῦ Ἄτλαντος. v. Pausan. Lib. V. cap. 11. pag. 402. Sic Atlas οὐρανὸν καὶ γῆν ἀνέχων & τὰ Ἑσπερίδων μῆλα φέρων caelatus est in arca Cypseli. Cui adpositus est ἀνὴρ ἔχων τὸ ξίφος, & ἐπὶ τὸν Ἄτλαντα ἐρχόμενος. i. e. Hercules. vid. Pausan. L. V. c. 18. p. 423. Apud eosdem Eleos, ut

multum edoctus, qui ſcientiae comprehendendae [4] plenus gratia ad ultimos terrae fines adceſſit: & cum eodem Atlante de ſcientia conferens, illum in aliquibus juvit, opemque inpendiſſe fertur ad coelum ſubſtentandum.

XXIII. *De Cerere.*

Ceres dea inter omnes deos deaſque veterum [5] ultimo in ordine poſita eſt: eo quod ejus ſubfragium omni humanae vitae [6] potiſſime veterum eſſe videbatur. Dicitur enim [7] dea frumenti & ſegetum, ac generaliter omnium ſeminum ac frugum, quae terra producit, ſine qua ſpecialiter natura deficeret: ideoque taliter pingebatur. Erat enim in figura matronae praecinctae, & pannis & calceis admodum ruſticanae: [8] ſedens ſuper bovem, qui eſt animal culturae deputatum: quae manu dextra habebat ligonem, ad terram vertendam; & [9] brachio habebat adpenſum calathum cum ſeminibus. Ab ipſo quoque latere dextro habebat duos agricultores, quorum unus ligone terram ver-

ut Pauſan. Lib. VI. cap. 19. p. 499. Ὁ δὲ τρίτος τῶν θησαυρῶν καὶ ὁ τέταρτος ἀναθήματά ἐστιν Ἐπιδαμνίων. ἔχει μὲν πόλον ἀνεχόμενον ὑπὸ Ἄτλαντος· ἔχει δὲ Ἡρακλέα καὶ δένδριον τι παρὰ Ἑσπερίσι, τὴν μηλέαν, καὶ περιειλιγμένον τῇ μηλέᾳ τὸν δράκοντα.

3 ASTROLOGUS PERITUS FUIT] Servius ad illa Virgil. AEn. IV. 745. Docuit quae maximus Atlas. *Hic* (Atlas) *quod annum in tempora diviſerit, & primus ſtellarum curſus vel circulorum, vel ſiderum tranſitum naturaſque deſcripſerit, coelum dictus eſt ſuſtinere, quia nepotem ſuum Mercurium & Herculem docuiſſe dicitur; unde & Hercules coelum ab Atlante ſuſceptum ſuſtinuiſſe narratur, propter coeli ſcientiam traditam.* MUNCK. Conſule Diodor. Siculum Lib. IV. pag. 233. 234. Pauſan. Lib. IX. cap. 26. p. 749. Inter primos philoſophos recenſetur à Diogene Laertio in prooem. §. 1. Hujus Atlantis imaginem expreſſam proponit Philoſtratus II. Icon. 20.

4 PLENUS GRATIA] Lego, *plenioris gratiae.* MUNCK. Plut. de Iſide & Oſir. Tom. II. p. 367. Διὸ τὸν Τυφῶνα Σήθ᾽ ἀεὶ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν, ὅπερ ἐστὶ καταδυναστεῦον ἢ καταβιαζόμενον, καὶ τῷ μὲν ἡλίῳ τὸν Ἡρακλέα μυθολογοῦσιν ἐνιδρυμένον συμπεριπολεῖν.

Ad CAP. XXIII.

5 ULTIMO IN ORDINE] Leg. *Ultima in ordine.* MUNCK.

6 POTISSIME VETERUM] Haec corrupta procul dubio. Fort. *Potiſſimum veteribus.* MUNCK.

7 DEA FRUMENTI ET SEQ.] Hinc apud Athenaeum Lib. III. cap. 26. pag. 109. legimus ὁ τούτου ὢν τοῦ Ἄρτου ὁ νῦν καιρός ἦν, ἈΛΛᾺ τῶν εἰρημένων ὑπὸ τῆς ΣΙΤΟΥ͂Σ καλουμένης ΔΗΜΗΤΡΟΣ, καὶ ΣΙΜΑΛΙΔΟΣ. οὕτως γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακουσίοις τιμᾶται, ὡς αὐτὸς Πολέμων ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ Μωρύχου. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον ἐν Σκώλῳ φησὶ τῷ Βοιωτιακῷ ΜΕΓΑΛΑΡΤΟΥ καὶ ΜΕΓΑΛΟΜΑΖΟΥ ἀγάλματα ἱδρύσθαι. Apud Tegeatas templum eſt Cereris ac Proſerpinae, quas deas ibi vocant Καρποφόρους. Pauſan. Lib. VIII. cap. 53. pag. 707. Vide Diodor. Siculum Lib. V. pag. 288. 289. 336. 337.

8 SEDENS] Sedens depingitur Ceres. Sic in Argolide eſt, Δήμητρος Προσυμνης καθήμενον ἄγαλμα οὐ μέγα. Pauſan. Lib. II. cap. 37. p. 198. Libro vero VII. cap. 21. pag. 577. de luco in urbe Patris: Τοῦ δὲ ἄλσους ἱερὸν ἔχεται Δήμητρος· ΑΥΤΗ ΜῈΝ ΚΑῚ Ἡ ΠΑΙ͂Σ ἙΣΤΑ͂ΣΙ. τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς γῆς ἐστὶ καθήμενον. Lib. VIII. cap. 37. pag. 675. conſpicitur apud Arcadas una cum Δεσποίνῃ Arcadibus propria Dea. Δέσποινα καὶ ἡ Δημήτηρ τε καὶ ὁ θρόνος, ἐν ᾧ καθέζονται, καὶ τὸ ὑπόθημα τὸ ὑπὸ τοῖς ποσίν ἐστιν ἑνὸς ὁμοίως λίθου.

9 BRACHIO HABEBAT ADPENS. CALATH. CUM SEM.] Athenaeus Lib. XIV. cap. 3. pag. 618. Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ Παιάνων φησὶ, τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ᾽ αὑτὰ προσηγόρευον, ἀμά-

vertebat, & alius femina ſpargebat. In manu vero ſiniſtra Ceres tenebat falcem meſſoriam, & baculum ad terendum frumentum: à quo etiam latere erant duo alii agricolae, quorum unus metebat, & alius frumenta baculo triturabat. [1] Erat ergo Ceres inter duas arbores pomis onuſtas. Latere vero dextro deſuper erat Juno dea nubium, imbrem ſpargens per ſata. A ſiniſtro vero erat Apollo, id eſt ſol, ſuis radiis ſegetes exſiccans metendas.

ἀμάλλας· συναθροισθέντα δὲ ϗ ἐκ πολλῶν ἐς μίαν ἀθρόα δέσμην, οὔλους ϗ ἰούλους, ϗ τὴν Δήμητρα ὁτὲ μὲν ΧΛΟΗΝ, ὁτὲ δὲ ΙΟΥΛΩ. ἀπὸ τῶν ἐν τῆς Δήμητρος εὑρημάτων τούς τε καρποὺς, ϗ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὔλους καλοῦσι ϗ ἰούλους. &c.

1 ERAT ERGO &c.] Simulacra Cereris varia fuere. Cereris in Oncio cultae, quae ab Arcadibus Ἐρινὺς dicitur, ſtatua ita exprimitur juxta Pauſaniam Lib. VIII. cap 25. p. 649. Τὸ μὲν δὴ τῆς Ἐρινύος, τήν τε κίστην καλουμένην ἔχει, ϗ ἐν τῇ δεξιᾷ δᾷδα. Apud eoſdem Arcadas Lib. VIII. cap. 37. pag. 675. 676. Ἡ μὲν οὖν Δήμητρα δᾷδα ἐν δεξιᾷ φέρει, τὴν δὲ ἑτέραν χεῖρα ἐπιβέβληκεν ἐπὶ τὴν Δέσποιναν. Ἡ δὲ Δέσποινα σκῆπτρόν τε ϗ καλουμένην κίστην ἐπὶ τοῖς γόνασιν ἔχει· τῇ δὲ ἔχεται τῇ δεξιᾷ κίστης. Praecipue apud Phigalenſes cap. 42. p. 686. ajunt καθέζεσθαι μὲν ἐπὶ πέτρᾳ, γυναικὶ δὲ ἐοικέναι τὰ ἄλλα πλὴν κεφαλήν· κεφαλὴν δὲ ϗ κόμην εἶχεν ἵππου, ϗ δρακόντων τε ϗ ἄλλων θηρίων εἰκόνες προσεπεφύκεσαν τῇ κεφαλῇ. Χιτῶνα δὲ ἐνεδέδυτο ϗ ἄκρους τοὺς πόδας. δελφὶς δὲ ἐπὶ τῆς χειρὸς ἦν αὐτῇ, περιστερὰ δὲ ἡ ὄρνις ἐπὶ τῇ ἑτέρᾳ —— Μέλαιναν δὲ ἐπονομάσαι φασὶν αὐτὴν, ὅτι ἡ Θεὸς μέλαιναν ἐσθῆτα εἶχε. Cereris Θεσμοφόρου ſtatua Thebis eſt, ὅσον ἐς στέρνα ἐστὶν ἐν τῷ φανερῷ. v. Pauſan. Lib. IX. cap. 16. p. 742. Cur faces Cereri in manus dentur, non eſt quod quaeras. Inſpice modo praeter caeteros Diodorum Siculum Lib. V. pag. 288. quibus etiam in urbe Phocidis Stiride colitur. Pauſan. L. X. c. 35. pag. 889. Δήμητρος δὲ ἐπίκλησιν Στιρίτιδος ἱερόν ἐστιν ἐν Στίρι. --- δᾷδας ἡ θεὸς ἔχουσα.

F I N I S.

AU-

AUGUSTINI VAN STAVEREN

IN

MYTHOGRAPHOS
LATINOS EXCURSUS VARII,

Quibus etiam Typothetarum Sphalmata emendata continentur.

Pag. 2. Lin. 31. A. Adde: Homerus vocavit somnum mortis fratrem Iliad. Ξ. 231. quem Homeri locum ad partes vocat Pausanias lib. III. cap. 18. pag. 253. Τῶν δὲ ἀνδριάντων τῶν Πανσανίου πλησίον ἐστὶν Ἀμβολογήρας Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἱδρυμένον κατὰ μαντείαν, ἄλλα δὲ ὕπνου καὶ θανάτου· καὶ σφᾶς ἀδελφοὺς εἶναι κατὰ τὰ ἔπη τὰ ἐν Ἰλιάδι ἥγηνται. Qui lib. v. cap. 18. pag. 422. de Cypseli arca, in cujus latere expressa est γυνὴ παῖδα λευκὸν καθεύδοντα ἀνέχουσα τῇ δεξιᾷ χειρὶ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ μέλανα ἔχει παῖδα καθεύδοντι ἐοικότα, ἀμφοτέρους διεστραμμένους τοὺς πόδας. Δηλοῖ μὲν δὴ καὶ τὰ ἐπιγράμματα, συνεῖναι δὲ καὶ ἄνευ τῶν ἐπιγραμμάτων ἐστὶ, Θάνατόν τε εἶναι σφᾶς καὶ Ὕπνον, καὶ ἀμφοτέροις Νύκτα αὐτοῖς τροφόν.

Pag. 3. lin. 29. B. De hoc Atlante consule Diod. Siculum lib. III. p. 193. 194.

Pag. 4. lin. 36. A. Diod. Siculus lib. v. p. 334. de Titanibus: ὑπάρξαι δὲ τὸν ἀριθμὸν ἓξ μὲν ἄνδρας, πέντε δὲ γυναῖκας, ὡς μέν τινες μυθολογοῦσιν, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς ὄντας, ὡς δέ τινες φασὶν, ἔκ τινος τῶν Κουρήτων καὶ μητρὸς Τιταίας, ἀφ᾽ ἧς αὐτοὺς ταύτης τετευχέναι τῆς προσηγορίας· ἄρσενας μὲν οὖν γενέσθαι τόν τε Κρόνον, καὶ Ὑπερίονα, καὶ Κοῖον, ἔτι δὲ Ἰαπετὸν, καὶ Κρῖον, καὶ τελευταῖον Ὠκεανόν. ἀδελφὰς δὲ τούτων τήν τε Ῥέαν καὶ Θέμιν, καὶ ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΝ, ἔτι δὲ Φοίβην, καὶ Τηθύν. De qua Mnemosyne pag. 335. notat τῶν δὲ Τιτανίδων φασὶ Μνημοσύνην λογισμοὺς εὑρεῖν, καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις ἑκάστῳ τῶν ὄντων τάξαι, δι᾽ ὧν καὶ δηλοῦμεν ἕκαστα, καὶ πρὸς ἀλλήλους ὁμιλοῦμεν.

Consule de Titanibus eumdem lib. III. pag. 190.

Pag. 5. lin. 1. B. Post *consule* adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 229.

Lin. 26. Post *Pausan. Lib. VIII. cap.* 14. adde, item lib. x. cap. 38. p. 896.

Pag. 6. lin. penult. A. in Munckeri nota pro *Phoeno* lege *Phaeno*. & lin. 3. B. adde; Pausanias lib. IV. cap. 30. pag. 354. Πρῶτος δὲ, ὧν οἶδα, ἐποιήσατο ἐν τοῖς ἔπεσιν Ὅμηρος Τύχης μνήμην. ἐποιήσατο δὲ ἐν ὕμνῳ τῷ ἐς τὴν Δήμητρα, ἄλλας τε τὰς Ὠκεανοῦ θυγατέρας καταριθμούμενος, ὡς ὁμοῦ Κόρῃ τῇ Δήμητρος παίζοιεν, καὶ Τύχην ὡς Ὠκεανοῦ καὶ ταύτην παῖδα οὖσαν, καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἔπη.

Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν᾽ ἱμερτὸν λειμῶνα
ΛΕΥΚΙΠΠΗ, ΦΑΙΝΩ τε καὶ ἨΛΕΚΤΡΗ καὶ ἸΑΝΘΗ
ΜΗΛΟΒΟΣΙΣ τε, ΤΥΧΗ τε καὶ ὨΚΥΡΟΗ καλυκῶπις

Pag. 8. lin. 28. A. post *v.* 164. adde: *Melite* recte pro *Melie* in Apollodoro emendat Luc. Holstenius in notis ad Stephanum Byzantinum pag. 335. De Nereidum numero consulendus Doctiss. Valckenarius Animadv. ad Ammonium lib. III. cap. I.

Pag. 10. lin. 16. A. post 150. adde, Consule & Diod. Siculum lib. v. pag. 335.

Lin. 23. pro 7. lege 26.

Lin. 30. B. Adde: ab Atlantiis Sol & Luna ex Hyperione & Basilea Urani & Titaeae, sive Telluris liberis progeniti esse dicuntur. V. Diod. Siculus lib. III. p. 190. 191. ubi plura de Sole ac Luna eorumque parentibus.

Pag. 11. lin. 19. A. post *ibi Schol.* adde, Eadem, quae Hyginus, refert Diod. Siculus lib. v. p. 336. Κρόνου δὲ καὶ Ῥέας λέγεται γενέσθαι τήν τε Ἑστίαν καὶ Δήμητραν καὶ Ἥραν, ἔτι δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα, καὶ Ἅιδην.

Lin. 11. B. post MUNCK. adde: Epimenides Cretensis dicit, Stygem Oceani filiam non Pallanti, sed Piranti nupsisse, & ex eo procreasse Echidnen, sive Hydram. V. Pausan. Lib. VIII. cap. 18. p. 635.

Pag. 12. lin 11. A. post vs. 119. adde: De Tritone plura dabit Pausanias lib. IX. cap. 20. pag. 749. & de Tritonum forma cap. 21. pag. 750.

Lin. 3. B. Adde: De Arcadibus, qui Jovem & Minervam sibi vindicant, haec refert Pausanias lib. VIII. cap. 26. p. 652. 653. In urbe Aliphera Διός τε ἱδρύσαντο Λεχεάτου βωμὸν, ὅτι ἐνταῦθα τὴν Ἀθηνᾶν τεκόντος, καὶ κρήνην καλοῦσι Τριτωνίδα, τὸν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Τρίτωνι οἰκειούμενοι λόγον. Vide omnino lib. IX. cap. 33. pag. 777. in fine. Cretenses apud Diod. Siculum lib. v. pag. 339. Μυθολογοῦσι δὲ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν κατὰ τὴν Κρήτην ἐκ Διὸς ἐν ταῖς πηγαῖς τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ γεννηθῆναι, διὸ καὶ ΤΡΙΤΟΓΕ´ΝΕΙΑΝ ἐπονομασθῆναι &c.

P. 13. lin. 31. A. post v. adde, Pausan. Lib. IX. cap. 35. pag. 780. 781. ubi de earum quoque nominibus ac parentibus.

Lin. 27. B. Adde: Mimnermus dicit antiquiores Musas Coeli, juniores Jovis esse filias. v. Pausan. lib. IX. cap. 29. pag. 766. Alcman Musas e Coelo & Terra progenitas esse docet. vid. Diod. Siculus lib. IV. pag. 215.

Pag. 14. lin. 25. A. post *Leucosiam* adde: Acheloi filias facit etiam Pausanias lib. IX. cap. 34. pag. 778.

Pag. 15. lin. 10. A. pro hisce, lege Harpyiis.

Lin. 33. B. post 1353. adde: Epimenides Cretensis Echidnam Stygis & Pirantis filiam facit. v. Pausan. lib. VIII. c. 18. p. 635.

Pag. 16. lin. 4. A. adde. Spuriam Laji filiam fuisse tradunt alii. v. Pausan. lib. IX. cap. 26. pag. 760.

Lin. 18. post. 20. adde. Item Diod. Siculum lib. IV. p. 233.

Pag. 17. lin. 7. A. post *cap.* 18. Adde v. & Pausan. lib. IX. c. 36. p. 783.

Lin. 11. post *Casaubon.* adde; sed consule Pausan. lib. IX. c. 37. p. 784. cum Diod. Siculo lib. IV. p. 218. & Apollod. lib. II. cap. 4. §. 11.

Lin. 18. post 1093. adde, & Pausan. lib. IX. c. 36. p. 783. & deinceps lege *& plura de hac urbe Orchomeno.*

Lin. 23. post 230. adde, sed Pausanias l. l. appellatam fuisse ab Orchomeno Minyae filio refert.

Lin. 11. B. adde: De urbe Arne Boeotiae ac Thessaliae vide Pausan. lib. IX. cap. 40. pag. 793.

Pag. 18. lin. 26. A. post *creditur,* adde: Vid. Pausan. lib. IX. c. 34. p. 779.

Pag. 20. lin. 47. post *p.* 492. adde: Plures interea Leucotheas fuisse finxit fabulosa antiquitas. Sic Halia Telchinum soror, & Neptuni uxor, quae sese in mare praecipitavit, Leucotheae nomine ab indigenis fuit culta. v. Diod. Siculus lib. v. p. 327. qui titulus tribui videtur inlustribus feminis, quae vitam in mari exstinxerunt.

Pag. 21. lin. 6. A. pro *variarant* lege *variarunt.*

P. 23. lin. 19 A. post v. 498. adde, Kuhnius ad Pausaniam lib. I. cap. 24. pag. 56. Laphystium Jovem eumdem esse cum Jove φυξίῳ docet.

Lin. 48. post 200. adde: Varias variorum sententias ante alios profert Diod. Siculus lib. IV. p. 250. 251.

Pag. 25. lin. 31. A. pro *quartus* lege *quintus.*

Pag. 27. Lin. 34. B. post 423. adde: De Liguribus Diod. Siculus lib. v. p 315. de Curetibus p. 334. de Sardiniae incolis lib. IV. pag. 236.

Lin. 37. post *fecerunt* adde, V. Kuhn. ad Pausan. lib. X. c. 38. p. 898.

Pag. 28. lin. 4. B. post 834. adde, Diod. Siculus lib. v. pag. 322. 323. dicit, Harmoniam Jovis & Electrae ex Atlante progenitae, non vero Martis filiam, Cadmo fuisse nuptam.

Pag. 33. lin. 31. A. post *Consulendi* adde, Pluribus de hac fabula agit Pausanias lib. VIII. cap. 2. p. 601.

Lin. 35. post *indicat* adde, item Pausanias lib. VIII. cap. 53. p. 707. etiam viros Dianae telis interfectos memorat, sed noster sequitur Diod. Siculum lib. IV. p. 275.

Fab. IX. in textu ejusdem paginae lin. 1. ad *praeter Chloridem* haec observa. Duae filiae Chloris & Amycle Latonae beneficio ab aliis dicuntur servatae: Sed Pausanias, Homerum imitatus, nullam e Niobes domo superstitem mansisse censet lib. II. cap. 21. p. 160. qui lib. v. c. 16. p. 417. haec adnotat, Μνημονεύουσι δὲ καὶ (Elei) ὅτι Χλῶρις νικήσειεν Ἀμφίονος θυγάτηρ μόνη λειφθεῖσα τοῦ οἴκου· σὺν δὲ αὐτῇ καὶ ἕνα περιγενέσθαι φασὶ τῶν ἀρσένων. Ἀλλ' ἐς μὲν τοὺς Νιόβης παῖδας παρέσται αὐτῷ μοι γιγνώσκειν, ἐν τοῖς ἔχουσιν ἐς Ἀργείους ἐδήλωσα.

Pag. 34. lin. 14. A. post *Mopsus* adde, Amphionem hunc etiam alium fuisse ab Amphione Thebano docet Thomas Gale ad Apollodor. lib. I. cap. 9. §. 9.

Lin.

Lin. 29. Τοῖς *Lib. IX.* praepone: lib. IV. cap. 2. pag. 283. Ἀφαρεὺς· Νηλέα τὸν Κρηθέως τοῦ Αἰόλου, Ποσειδῶνος δὲ ἐπίκλησιν ἀνεψιὸν ὄντα αὐτῷ φεύγοντα ἐξ Ἰωλκοῦ Πελίαν ἐδέξατο οἰκεῖν καὶ τῆς γῆς οἱ ἔδωκε τὰ ἐπὶ θαλάσσῃ, ἐν οἷς ἄλλαι τε ἦσαν πόλεις, καὶ ἡ Πύλος. ἔνθα καὶ ᾤκησε καὶ τὸ βασίλειον κατεστήσατο ὁ Νηλεύς. Consule & Diod. Siculum lib. IV. p. 270. 271. & adde, Idem Pausanias.

Lin. 27. B. lege ἐπόρθη. & lin. 28. adde post Μέλισσα, Qui tamen ab Hercule in hac pugna interfectus esse dicitur. Audi Schol. Apoll. Rhod. I. 156. Ἀναιρεῖ δὲ αὐτὸν Ἡρακλῆς εἰς μυῖαν μεταβληθέντα ἐν τῷ πρὸς Πυλίους πολέμῳ, κατὰ συμβουλὴν Ἀθηνᾶς, τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἐμπαγέντα, ὥσπερ μέλισσαν τῷ κέντρῳ.

Pag. 37. lin. ult. B. adde, Diod. Siculus lib. IV. qui pag. 253. Amphinomen Jasonis matrem vocat, ejusdem nominis feminam inter Peliae filias enumerat p. 255.

Pag. 38. lin. 4. A. adde, De Jasonis virtute Diod. Siculus lib. IV. p. 244. qui pag. 245. scribit quatuor & quinquaginta heroas fuisse in navi.

Pag. 39. lin. 26. A. post *familiare est* adde, v. Mureti lib. I. Var. Lect. cap. 3.

Pag. 42. lin. 22. A. Adde: Vidimus saepe antiquissimorum heroum confundi aetatem, adeo ut posteri nihil certi de ea statuere queant. Herculem expeditioni huic interfuisse omnes adfirmant, & quidem, ut nonnulli volunt, quum jam aliquos labores ab Eurystheo sibi inpositos obiisset, saltim ut Valerius Flaccus, post confectum leonem Nemeum. Consule celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. I. 34. Si jam animum advertamus ad id, quod narrant Troezenii, Argonautis adesse non potuit Theseus; nam ajunt, ut testatur Pausanias lib. I. cap. 27. pag. 66. Herculem hujus leonis pelle jam indutum Troezenen venisse ad regem Pittheum, Theseo vix septem annos nato. Diversa plane videtur docere Ptolemaeus Hephaestionis apud Photium pag. 485. narrans, ὡς Μενέδημος Ἠλεῖος, Βουνέα υἱὸς ὑπέδειξεν Ἡρακλεῖ περὶ τῆς καθάρσεως τῆς Αὐγαίου κόπρου, ὥστε ἀποστρέψαι τὸν ποταμόν. Ὃν καὶ συμμαχῆσαι Ἡρακλεῖ ἐν τῷ πρὸς Αὐγαίαν πολέμῳ φασὶ, καὶ ἀναιρεθέντα ταφῆναι ἐν Λεπρέῳ παρὰ λευκῇ δένδρῳ. ἀγῶνα δὲ θεὶς ἐπ' αὐτῷ Ἡρακλῆς ἐπάλαισε ΘΗΣΕΙ. ἰσοπαλοῦς δὲ τοῦ ἀγῶνος γενομένου, ἐῤῥέθη παρὰ τῶν θεατῶν περὶ τοῦ ΘΗΣΕΩΣ, ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς. Qui labor praecessit victoriae de Amazonibus reportatae, Argonautica hac expeditione priori, in cujus gloriae societatem inprimis sese obtulit Theseus. vide quae notamus ad nostri Hygini fab. 30. quibus adde Pausaniam lib. V. cap. 11. pag. 401. de Jovis throno a Phidia elaborato agentem ἐπὶ δὲ τοῦ κανόνος τοῖς λοιποῖς ὁ λόχος ἐστὶν, ὁ σὺν Ἡρακλεῖ μαχόμενος πρὸς Ἀμαζόνας· ἀριθμὸς μὲν δὴ σὺν ἀμφοτέρων ἐς ἐννέα ἐστὶ καὶ εἴκοσι, τέτακται δὲ καὶ Θησεὺς ἐν τοῖς συμμάχοις τῷ Ἡρακλεῖ. Utinam & nobis Menedemus ille Buneae filius hic adesset, qui nos hujus Augeae stabuli purgandi rationem doceret.

Pag. 43. lin. 4. B. pro *filiam* lege *filium Telamonem* &

Lin. 5. post *pag.* 312. adde, Pausan. lib. II. c. 29. p. 179. 180.

Lin. 13. post *ubi plura.* adde, Pausan. lib. II. cap. 29. pag. 179. narrat, Peleum ac Telamonem, ut matri suae, Phoci e Thetidis sorore progeniti novercae, placerent, fratris sui de medio tollendi consilium iniisse, ideoque eum ad quinquertium provocasse, aspero lapide pro disco usos, & Peleum, cum mittendi partes ei darentur, lapidem ita direxisse, ut fratrem Phocum uno ictu percusserit. Confer & pag. 180. & lib. X. cap. 30. pag. 872. Sed quoniam tam Telamon, quam Peleus, huic caedi adfinis erat, uterque in fugam se dederunt, & Peleus Phthiam, Telamon vero Salamina petiit, ut praeter Pausaniam, & Hyginum testatur Diodorus Siculus lib. IV. pag. 274.

Lin. 25. post B. adde; Litem dirimet Pausanias lib. II. cap. 29. p. 177. 178.

Pag. 48. lin. 20. A. pro 23. lege 22. & adde: Hunc vero Neleum Codri filium cum Neleo Hippocoontis filio Pylio confundunt, quia juxta Pausan. lib. VII. cap. 2. pag. 524. Codri filii erant Μεσσήνιοι μὲν τῶν ἐκ Πύλου τὰ πρὸς Κόδρου καὶ Μελάνθου (forte Κόδρου τοῦ Μελάνθου) Ἀθηναῖοι δὲ ὄντες τὰ πρὸς μητρός.

Pag. 49. lin. 30. A. dele *tamen*, & lin. 31. post *vs.* 628. adde: Confer de Borea Hismario dicto Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 29. qui ad vs. 423. fabulam de Orythiae raptu explicat. hinc ipsi Thraces vocantur Aquilonis filii. Diod. Siculus lib. V. pag. 323. de insula Naxo scribens ait, ᾤκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτοι Θρᾶκες, διά τινας τοιαύτας αἰτίας μυθολογοῦνται Βορέου γενέσθαι παῖδες Βούτης καὶ Λυκοῦργος, οὐχ' ὁμομήτριοι.

Pag. 51. lin. 18. B. adde post *seqq.* Pausan. lib. II. cap. 29. p. 178. ait οἱ Μινύαι τέ εἰσιν Ὀρχομενίοις ὅμοροι, καὶ ἐπὶ Σκαρφείαν τὴν Λοκρῶν καθήκουσι. Vide & lib. IX. c. 36. p. 783. & de Minyarum nobilitate p. 784.

Pag. 52. lin. 29. B. post MUNCK. adde: Diod. Siculus lib. IV. p. 248. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα τινὲς παραδεδώκασι πρὸς ὑδρείαν ἐξελθόντα κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν ἐπὶ τῆς χώρας ἀπολειφθῆναι.

Pag. lin. 37. post MUNCK. adde. Illa *in Propontide* a mala manu profecta esse cum doctissimo Swindio statuo, ex fab. 18. quippe textui

tui adfuta, ubi Hyginus dicit *Lycus rex insulae Propontidis*. Si & haec Hygini sunt verba. De Mariandynis Schol. Apoll. Rhodii II. 140. 181. & Eust. ad Dionys. Perieg. 787. & 791. & confer Cellarium lib. III. cap. 8. §. 3.

Pag. 54. Lin. 37. B. lege *qui, ut Hyginus paullo ante & fab.* 18.

Pag. 55. l. 43. A. post *ausim* adde: De Hercule vero haec adnotat Diod. Siculus lib. IV. p. 245. Τοὺς δ' οὖν ἀριστεῖς συνελθόντας ἑλέσθαι σφῶν αὐτῶν στρατηγὸν Ἡρακλέα, προκρίναντας κατ' ἀνδρείαν.

Pag. 56. lin. 34. A. Post vs. 687. Adde, Diod. Siculus lib. IV. p. 245. de hac navi consulendus.

Lin. 19. B. Post pag. 69. adde, Tzetz. ad Lycophron. vs. 175. p. 24. & Diod. Siculum lib. IV. p. 256.

Pag. 59. Lin. 20. A. lege *οὐρανόν*.

Pag. 61. lin. 34. A. post v. 250. adde, Pausan. lib. VIII. cap. 40. p. 682.

Pag. 62. lin. 36. A. Post *Ancaeus alter. Tiphys* scribendum esse aperte docet Pausanias lib. IX. cap. 32. p. 774.

Lin. 16. B. post 255. adde: Arcadiae regem a quibusdam dici docet etiam Servius ad III. AEn. 209.

Pag. 63. lin. 19. A. adde: Rem latius exponit Diod. Siculus lib. IV. p. 247. 248. ubi refutat eos scriptores, qui filios a patre excaecatos, & ipsum Phineum a Borea, ut is refert, non a Jove eadem calamitate adfectum esse finxerunt.

Lin. 17. B. Adde: Hos ἀδελφοὺς Κλεοπάτρας vocat Diod. Siculus lib. IV. p. 247.

Pag. 67. lin. ult. B. adde, Diod. Siculum lib. IV. pag. 250. περιβαλεῖν δὲ καὶ τῷ τεμένει τεῖχος καὶ φύλακας πολλοὺς περιστῆσαι τῶν ἐκ τῆς Ταυρικῆς, ἀφ' ὧν καὶ τερατώδεις παρὰ τοῖς Ἕλλησι πλασθῆναι μύθους· διαβεβοῆσθαι γὰρ, ὅτι πυρίπνοοι ταῦροι περὶ τὸ τέμενος ὑπῆρχον, δράκων δ' αὐτοῖς ἐτήρει τὸ δέρας· ἀπὸ μὲν τῶν Ταύρων μετενεχθείσης τῆς ὁμωνυμίας ἐπὶ τὴν τῶν βοῶν ἰσχὺν, ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ τὴν ξενοκτονίαν ὠμότητος, πῦρ πνεῖν μυθολογηθέντος.

Pag. 68. lin. 5. B. Pausanias tamen lib. VIII. cap. 18. p. 636. vocat ἀδάμαντα λίθον εἶναι ἰσχυροτάτην. Unde quicquid domari sive frangi nequit, ἀδαμάντινον dici videmus.

Pag. 69. lin. 30. A. adde, Diod. Siculum lib. IV. p. 251.

Pag. 72. lin. 40. A. De hac historia Diod. Siculus lib. IV. p. 249. 250. 253. 254. 255. 256.

Lin. 24. B. adde, Diod. Siculus lib. IV. p. 248. matrem vocat Hecaten Persae filiam. vide & pag. 249.

Pag. 73. lin. 9. A. post MUNCK. adde, Pausan. lib. II. cap. 3. pag. 118. 119.

Lin. 34. B. post pag. 560. Adde, Pausan. lib. II. cap. 3. p. 118. & lin. ult. post *Apollinis uxor* adde, Vid. Pausan. lib. I. cap. 28. pag. 68.

Pag. 74. lin. I. A. pro Θ. lege O.

Lin. 8. B. Pro *Euripedem* lege *Euripidem*. &

Lin. 25. B. Post *conjule*, adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 257. & 258. pluribus rem narrantem. Item

Pag. 75. lin. 19. A. Adde: Hinc a Pausania lib. I. cap. 5. p. 13. forsan pingitur cum OEneo Pandionis filio notho, quamquam postea ab eodem natu maximus filiorum Pandionis ab eodem vocatur. De AEgeo Oiolyci filio vide Pausan. lib. III. cap. 15. p. 245.

Lin. 2. B. Adde: Confer Diod. Siculum lib. IV. pag. 251. ubi plura de ejus reditu, de quo dissentiunt veteres.

Pag. 77. in Textu lin. 6. ad illa Hygini verba fab. 27. REGNUMQUE AVITUM POSSEDIT haec adnota: Historiam confundit Hyginus, in Atheniensium gratiam a nonnullis confictam, tradentibus, AEetam esse in regnum restitutum a Medo nepote Persen trucidante, qui Multis Asiae, quae supra Pontum est, locis peragratis Mediam a se denominatam occupavit, ut narrat Diod. Siculus lib. IV. pag. 258. 259.

Pag. 78. lin. 15. A. adde: De Gigantibus consule Diod. Siculum lib. III. p. 203. & lib. V. p. 338. 339.

Lin. 15. B. adde: Viri eruditionis fama inlustres, Johannes Arntzenius & Thomas Wopkensius, in literis ad me datis magno verborum honore pro utriusque humanitate hanc meam laudant ac probant emendationem, in eo tamen consentientes, ut τὸ *Naxi* substituant τῷ *Naxo*. Fateor de eadem emendandi ratione illud *Nacti* proscripturo mihi in mentem venisse. Habebam enim in comperto, Nepotem dixisse *plurimum Cypri vivit*, & J. Caesarem *Pompejum Cypri visum*: aliosque ita locutos esse haud me fugiebat, quod ante cl. Davis. & Oudendorp. ad J. Caesarem lib. VIII. de B. G. in prol. ad Balbum Vossius jam in Grammatices institutionibus observarat. Sed quia, quem tractabam, erat Hyginus, qui fab. 247. bis dixerat *Delo* pro in insula Delo, & hunc casum amare videbatur, *Naxi* reponere non sustinui; credebam enim, si *Naxi* typis expressum fuisset, criticos in τὸ *Naxo* fuisse mutaturos. Sed ut, quod res est, fatear, nondum mihi displicet illud *Naxi*, quare jam perpensis Artis criticae praeceptis, quae dictant, ut, quantum fieri possit, emendans literarum ductus sequatur, pedibus in horum virorum sententiam ire non dubito. Ceterum Diod. Siculus lib. V. pag. 324. 325. meam emendationem firmat. nam illa insula, de qua agit, prius Strongyle, postea ab his Aloeidis Dia adpellata. Deinde *Naxus* dicta fuit. Vide Not. ad fab. 47. sed Diod. Siculus nullam cervae ab Apol-

Apolline aut Diana inmissae facit mentionem.

Pag. 79. lin. 39. B. adde: Asius poëta dicit Alcmenam ex Amphiarao & Eriphyle esse progenitam. v. Pausan. lib. v. p. 17. p. 420. Sed quanta in veterum fabulis confusio! Lysidice enim Pelopis filia, quae Electryonis uxor, & Alcmenes mater dicitur, Eurymeda vocatur a Diod. Siculo lib. IV. pag. 217. ubi in margine scribitur, Εὐρυδίκη, in versione *Lysidice*, hujus versionis auctore alios scriptores secuto. Denique in alia omnia abit Pausanias, qui lib. VIII. cap. 14. pag. 627. Lysidicen Pelopis filiam facit, non Alcmenes, sed Amphitryonis Alcmenes mariti matrem, de Arcadum fabulis haec adnotans Γενέσθαι γὰρ Ἀμφιτρύωνα ἐκ Λαονόμης Ἀλκαίῳ τῆς Γούνεω γυναικὸς Φενεάτιδος, καὶ οὐκ ἐκ τῆς Πέλοπος Λυσιδίκης.

Pag. 80. lin. 28. A. Τῷ *Servius* praepone *Diod. Siculus Lib. IV. p.* 217.

Lin. 32. B. post. 147. adde: Consule Pausan. lib. IX. cap. XI. pag. 732.

Pag. 81. lin. 6. A. adde, Diodorus Siculus lib. I. p. 21. & lib. v. p. 342. duos Hercules confundi, prioris matrem ignorari, sed Alcmenae filium, qui multa secula post Herculem priorem floruit, antiquissimi herois vestigia aequis passibus pressisse & sibi quoque viam ad superos muniisse, docet. Adde: De Iphicle plura sunt memoranda, quibus & alia Herculis facinora ab Hygino omissa, inlustrantur. Hic Iphicles, fertur periisse ἐν τῇ περὶ Λακεδαίμονα μάχῃ a Plutarcho de Frat. Am. Tom. II. pag. 492. quam pugnam latius describit Quaest. Rom. pag. 285. Τοῦ ΛΙΚΥΜΝΙΟΥ παιδὸς ΟΙΩΝΟΥ διὰ κύνα φονευθέντος ὑπὸ τῶν Ἱπποκοωντιδῶν, (Hercules) ἀναγκασθεὶς μάχην συνάψαι, τῶν τε ἄλλων φίλων πολλοὺς ἀπέβαλε, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἰφικλέα. Huic consentit Apollodorus, qui lib. II. cap. 7. §. 3. pag. 131. de hac eadem pugna agens ait καὶ κατὰ τὴν μάχην, αὐτός τε (Κηφεὺς) καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι. καὶ πρὸς τούτοις Ἴφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Lege Ἰφικλῆς. Ita eum vocat Schol. Pindari O. Nem. I. vs. 54. ipse Theocritus Idyll. XXIV. 2. Pausanias lib. III. cap. 15. pag. 244. qui Herculis pugnam cum Hippocoontis filiis propter OEonum occisum adcurate describit, nullam Iphiclis in hac pugna caesi facit mentionem, imo in alia omnia discedit lib. VIII. cap. 14. pag. 629. Ἰφικλῆς δὲ ὁ Ἰολάου πατὴρ ἡνίκα ἐμαχέσατο Ἡρακλῆς πρὸς Ἠλείους τε καὶ Αὐγέαν τὴν προτέραν μάχην τότε ὑπὸ τῶν παίδων ἐτρώθη τῶν Ἄκτορος --- κάμνοντα κομίζουσιν οἱ προσήκοντες ἐς Φενεόν· ἐνταῦθα ἀνὴρ Φενεάτης αὐτὸν Βουφάγος καὶ ἡ τοῦ Βουφάγου γυνὴ Πρωμένη --- ἀποθανόντα ἐκ τοῦ τραύματος ἔθαψαν. Sed e Palmerio in Opt. Auct. Gr. pag. 418. Diodorum Siculum Apollodori ac Plutarchi verba firmare discimus. Hic *OEonus* Licymnii filius vocatur ἀνεψιὸς Ἡρακλεῖ a Pausania, quia, ut testatur, Licymnius erat Alcmenae frater: sed frater Alcmenae nothus vocatur a Pindaro Olymp. Od. VII. 50. ubi Schol. πῶς δὲ νόθος ἀδελφὸς Ἀλκμήνης; Ἀλκμήνη μὲν ἐξ Ἠλεκτρύωνος καὶ Λυσινδίκης τῆς Πέλοπος θυγατρὸς, γνησίας γυναικός· Λικύμνιος δὲ ἐξ Ἠλεκτρύωνος καὶ Μιδέας γυναικὸς, Φρυγίας τὸ γένος. Vide de eo P. Leopard. IV. Emendat. 9. Jam de OEono Licymnii filio a caeteris dissentiens haec praedicat Pindarus Olymp. Od. X. 76.

Στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύδρομον,
Ποσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἧκεν δὲ Μιδέαθεν
Στρατὸν ἐλαύνων.

Hoc dissidium vidit Scholiastes τὸν δὲ Οἰωνὸν Πίνδαρος, ὡς ἤδη ἠνδρωμένον, νικῆσαί φησι στάδιον περὶ τὴν πρώτην θέσιν τῶν Ὀλυμπίων. ἔνιοι δὲ παῖδα ὄντα αὐτὸν, ὑπὸ τῶν Ἱπποκοωντιδῶν διειργάσθαι. Inter eos est Pausanias l. l. Οἰωνὸς ἡλικίαν μὲν μειράκιον --- ἀφίκετο ἐς Σπάρτην ἅμα Ἡρακλεῖ· περιιόντι δὲ καὶ θεωμένῳ τὴν πόλιν, ὡς ἐγίνετο κατὰ τοῦ Ἱπποκόωντος τὴν οἰκίαν ἐνταῦθα οἱ κύων ἐπιφέρετο οἰκουρός· ὁ δὲ τυγχάνει τε ἀφεὶς λίθον ὁ Οἰωνὸς, καὶ καταβάλλει τὴν κύνα· ἐπεκθέουσιν οὖν τοῦ Ἱπποκόωντος οἱ παῖδες, καὶ ῬΟΠΑΛΟΙΣ τύπτοντες κατεργάζονται τὸν Οἰωνόν. Apollodorus lib. II. cap. VII. §. 3. p. 130. Τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἱπποκόωντος βασίλεια, ἐκδραμὼν κύων τῶν Μολοττικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο, ὁ δὲ βαλὼν λίθον ἐπέτυχε τοῦ κυνός. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἱπποκοωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς ΣΚΥΤΑΛΟΙΣ ἀπέκτειναν. Recte σκυτάλοις utitur Apollodorus ῥοπάλοις, quia caedes haec fiebat a Laconibus, quibus σκύταλον & σκυτάλιον vocabatur ῥόπαλον, sive βακτηρία ἀκρόπαχής. Consule Suidam & Schol. Aristophan. in Avib. vs. 1283. Ligneis autem clavis pro armis usi fuere antiquissimi homines. Vide de Herculis ῥοπάλῳ Diod. Siculum lib. I. p. 21. De Periphetae & deinde Thesei κορύνῃ Plut. in Theseo pag. 4. Unde Horatius lib. I. Satyr. III. vs. 101. *Unguibus & pugnis, dein fustibus atque ita porro Pugnabant armis, quae post fabricaverat usus.* Ceterum de Hippocoontidis nihil addam, nisi quod unus ex Hippocoontis filiis a Plutarcho in Theseo pag. m. 14. vocatur Ἐνάρσφορος, cum a Pausania l. l. p. 243. adpelletur Ἐναρσφόρος. Quomodo pro Ἐμάρσφορος legendum est in Apollodoro lib. III. cap. 10. §. 5. Doctiss. Th. Gale legit Ἐνάρφορος.

Lin. 2. B. post *vs.* 32. adde: Quae recte parerga vocantur, quippe ab Hercule in duodecim laboribus absolvendis occupato confecta. Sic Antaeum Busirim & Emathionem interfecit, ex Hesperidum hortis mala aurea petiturus. vid. Diod. Sicul. lib. IV. p. 233.

Lin. 13. post *Consule* pone Diod. Siculum lib. IV. p. 217. 219.

Lin. 25. Pro *Eurysthaeo* lege *Eurystheo.*

Lin. 45. Adde Diod. Siculum, qui lib. IV. p. 263. omnes Eurysthei filios ab Heraclidis interfectos esse narrat, & quae notavi in Obs. Misc. Vol. X. Tom. III. p. 383. 384.

Pag. 82. lin. 12. A. adde. A Diodoro Siculo lib. IV. pag. 218. Juno inmisisse dicitur, ut a nostro Hygino.

Lin. 14. B. post *Heliconum*, adde: Qui Leo Parnasius vocatur a Pausania lib. I. cap. 27. p. 66.

Pag. 83. e textu lin. 4. *Exque ejus felle sagittas tinxit.* v. Pausan. lib. II. cap. 37. p. 199. (qui unum huic hydrae fuisse caput, sed Pisandrum Camirensem, ut miraculum augeret, plura ei dedisse, censet.) & Diod. Sicul. lib. IV. p. 220.

Lin. 29. A. in notis, adde: Forte legendum *ad Treton.* Diod. Siculus lib. IV. p. 219 ἐν τρίβει δὲ μάλιστα μεταξὺ Μυκηνῶν καὶ Νεμέας περὶ ὄρος τὸ καλούμενον ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ΤΡΗΤΟΝ.

P. 84. lin. 32. A. adde: Herculem vivum hunc aprum in Eurysthei conspectum adduxisse dicit Diod. Siculus lib. IV. p. 220.

Lin. 20. B. adde: Diod. Siculus lib. IV. p. 221. τὴν χρυσοκέρων οὖσαν ἔλαφον vocat, ubi plura de hoc opere.

Lin. ult. post *statuunt*, adde: in quibus est Pisander Camirensis. vide Pausan. lib. VIII. cap. 22. pag. 640. qui pluribus de his avibus agit, ut & pag. 641. Item Diod. Siculus lib. IV. p. 221.

Pag. 85. lin. ult. A. post 178. adde, quae ad hunc locum inlustrandum notavi in Obs. Misc. Vol. X. Tom. II. p. 297. 298. Doctissimus Wopkensius mecum per literas communicavit locum Lactantii I. 9. 2. qui eodem modo *egeri stabulum* dixit, de quo fimus egeritur.

Lin. 9. B. post 486. adde & Diod. Siculum lib. IV. p. 238. Verum Augeam non ab Hercule interfectum, sed senio confectum e vita excessisse, docet Pausanias lib. V. cap. 3. pag. 379. 380. ubi caetera de bello ab Hercule Eleis inlato, in quo etiam juxta quosdam Dameon Phliuntis filius, qui Herculi opem ferebat, cecidit. v. lib. VI. cap. 20. p. 504.

Lin. 42. adde: Plures habuisse adjutores atque operum socios putat Diod. Siculus lib. IV. p. 256. qui pag. 221. dicens Augiae stabulum, nemine adjuvante, purgasse, monstrat, se narrare fabulas de Hercule a poëtis fictas, quibus ipse nullam fidem habet. Ceterum Jolaum equitandi peritissimum Herculis currum rexisse praeter citatos a me scriptores docet etiam Pausanias lib. V. cap. 8. p. 393. Confer cap. 17. p. 421. De Jolai ara juxta Alcmenes aram apud Atticos Pausan. lib. I. cap. 19. p. 44. De templo, quod Hercules Jolao exstruendum curavit, & divinis honoribus in Sicilia eidem habitis, Diod. Sicul. lib. IV. p. 231. De populo in Sardinia ab hoc heroë Jolaeo dicto, pag. 235. 296. quocum confer Pausan. lib. VII. cap. 2. pag. 524.

Pag. 86. lin. 38. A. adde: Consule Pausan. lib. I. cap. 27. p. 66. 67. & Diodorum Siculum. Lib. IV. pag. 222.

Lin. 5. B. post *videndi* adde, Diod. Sicul. lib. IV. p. 223.

Lin 43. lege ab Hercule ac Theseo.

Lin. penult. adde: Diod. Sicul. lib. III. p. 188. & lib. IV. p. 224. 234.

Pag. 87. lin. 31. B. post *adnotavit* adde: Sed vide Diod. Siculum lib. IV. p. 224. 225. qui Herculem Geryoni templum posuisse narrat p. 231.

Lin. 44. De Geryonae cadavere figmentum a Pausania detectum vide lib. I. cap. 35. pag. 87.

Pag. 88. l. 3. A. scribe p. 232. 233.

Lin. 10. Hinc eidem templum Κυνόσαργες videtur Athenis dicatum. Pausan. lib. I. c. 19 p. 44. De hoc labore Diod. Siculus lib. IV. p. 232. qui alio ordine hos labores enumerat.

Lin. 18. post *egere* pone, Diod. Siculus lib. IV. p. 225.

Pag. 89. lin. 8. A. post *vs.* 994. adde: Diod. Siculum lib. IV. p. 242.

Pag. 90. lin. 7. B. AEtolis donasse scribit Diod. Siculus lib. IV. p. 241.

Pag. 91. lin. 5. A. Amaltheae etymon explicat Diodorus Siculus lib. IV. p. 241. qui latius de Amaltheae cornu agit lib. III. p. 201. 202.

Pag. 92. lin. penult. A. adde: Octo liberis Herculem vitam eripuisse dicit Tzetzes ad Lycophron. vs. 662. Pausanias refert, Thebanos, qui Megarae liberorum sepulcrum ostentant, addere, Herculem etiam Amphitryonem de medio fuisse sublaturum, nisi lapide a Minerva misso ictus in somnum incidisset. lib. IX. cap. XI. p. 731. qui lib. X. cap. 29. p. 870. negat Megaram ab Hercule interfectam, sed dimissam esse post factam liberorum caedem ait, & Diodorus Siculus adjicit Megaram deinde Jolao in matrimonium ab Hercule datam esse, eumque deinceps Joles Euryti filiae nuptias ambiisse. v. lib. IV. pag. 219. 236.

Lin. 4. B. post 474. adde: A Medea Thebis sanatum esse Herculem docet Diod. Siculus lib. IV. p. 258.

P. 93. lin. 4. A. adde: Alia itidem Diod. Siculus lib. IV. p. 236. 237. Pausan. lib. III. cap. 21. p. 265. & lib. X. cap. 13. p. 830. Hinc ab Arcadibus, ut idem lib. VIII. cap. 37. pag. 675. docet colitur Hercules τρίποδα Ἀπόλλωνα ἀφαιρούμενος.

Lin. 28. adde: Secundum Palaephatum cap. 42.

42. Laomeden, secundum Diod. Siculum lib. IV. p. 237. Lamum.

Lin. 9. B. post 263. adde, Diod. Siculus lib. IV. p. 272. Hippodamiam τοῦ Βύτου vocat filiam.

Lin. 16. post *docent*, adde, Diod. Sicul. l. IV. p. 271.

Lin. 18. adde: De alia Lapitharum pugna vid. Diod. Siculus lib. IV. p. 242. qui p. 272. de hac pugna egit.

Pag. 94. lin. 32. A. adde, Pausan. lib. X. c. 38. p. 895.

Pag. 95. lin. 40. adde: Confer Diod. Siculum lib. IV. p. 241. 242.

Lin. antepenult. B. adde: Filii, de quibus Scholiastes Sophoclis agit, sunt Toxeus, Molion, & Pytius. v. Diod. Sicul. lib. IV. pag. 243.

Lin. 96. A. Alio modo rem refert Diod. Siculus lib. IV. p. 236. 237. 243.

Lin. 25. B. adde: Lichan occidisse simpliciter narrat Diod. Siculus l. l.

Pag. 97. lin. 24. A. post *Philoctete* adde, Diod. Siculum lib. IV. p. 243.

Pag. 98. lin. 16. A. Herculis inmortalitatem Argonautis praedixerat Glaucus. v. Diod. Sicul. lib. IV. p. 251. Ad inlustranda vero cl. Munckeri, hunc Herculis cum Servatoris nostri in coelos adscensu comparantis, verba in primis facit illa fabula, quam profert Diod. Siculus, qui postquam lib. IV. p. 243. de pyra a Philoctete accensi, adnotaverat, quod εὐθὺ δὲ καὶ κεραυνῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων ἡ πυρὰ πᾶσα κατεφλέχθη, p. 144 haec adjicit μετὰ τὴν ἀποθέωσιν αὐτοῦ, Ζεὺς Ἥραν μὲν ἔπεισεν υἱοποιήσασθαι τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ λοιπὸν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον μητρὸς εὔνοιαν παρέχεσθαι. Denique haec ridenda superius dictis adsuit: τὴν δὲ τέκνωσιν αὐτοῦ γενέσθαι φασὶ τοιαύτην· τὴν Ἥραν ἀναβᾶσαν ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ τὸν Ἡρακλέα προσλαβομένην πρὸς τὸ σῶμα, διὰ τῶν ἐνδυμάτων ἀφεῖναι πρὸς τὴν γῆν, μιμουμένην τὴν ἀληθινὴν γένεσιν· ὅπερ μέχρι τοῦ νῦν ποιεῖν τοὺς βαρβάρους, ὅταν θετὸν υἱὸν ποιεῖσθαι βούλωνται. Ceterum quae de Hercule in coelos sublato fabulati sunt, eadem de aliis finxerunt Ethnici utriusque sexus heroibus, ut de Basilea Solis ac Lunae filia, Diod. Siculus lib. III. pag. 191. πάντων δὲ τὸ περὶ αὐτὴν πάθος ἐλεούντων, καὶ τινῶν ἀντεχομένων τοῦ σώματος ἐπιγενέσθαι πλῆθος ὄμβρου καὶ συνεχεῖς κεραυνῶν πτώσεις. ἐνταῦθα δὲ τὴν μὲν Βασίλειαν ἀφανῆ γενέσθαι. &c. Modestius de Aristaeo in coelum evecto loquuntur, ut lib. IV. p. 282. περὶ δὲ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Αἷμον οἰκήσαντά τινα χρόνον ἄφαντον γενέσθαι· καὶ τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν &c. Verum de Romulo in deos relato eadem fuisse commentos Romanos quis ignorat? v. Plut. in Romulo p. 34. qui pag. 35. plura hujus mirae in coelum transmigrationis exempla e Graecorum fontibus hausta profert. quae fabulae manarunt, ut opinor, ex historia vera Henochi & Eliae, quae purioribus sacris initiatos non fugit, in primis vero ex Eliae in coelos introitu, de quo lib. II. Reg. c. 2. vs. 11. agitur.

Lin. 34. adde: De Deianirae sepulcro v. Pausan. lib. II. cap. 23. p. 164.

Lin. 5. B. Alio modo AEthrae & Neptuni concubitum referunt Troezenii, qui eam inde Minervam Apaturiam dici coepisse addunt. v. Pausan. II. 33. p. 189.

Pag. 99. lin. 30. A. post ἀπέκτεινεν adde: Κορυνήτην nomen esse appellativum sive cognomen ab armis, quibus utebatur, desumtum praeterquam ex Plutarcho patet etiam e Diodoro Siculo lib. IV. p. 262. quo cognomine eamdem ob caussam insignitus fuit Areithous, de quo Pausan. lib. VIII. cap. 11. p. 621.

Lin. ult. adde: Hunc Epidaurium fuisse, aeque ac Plutarchus, docet Pausanias lib. II. cap. 1. p. 112.

Lin. 11. B. adde: De loco, quo is habitavit v. Diod. Sicul. lib. IV. p. 262. & Pausan. lib. II. cap. 1. p. 111. 112. ubi plura.

Pag. 100. lin. 31. B. Eadem, quae Hyginus, narrat de Procruste Diod. Siculus lib. IV. p. 262. ubi de Sinnidis propinqui caede purgatus sit Theseus, docet Pausanias lib. I. c. 37. p. 90.

Pag. 101. lin. 1. B. adde, Pausan. lib. I. cap. 27. p. 66. Καὶ ὗς περί τε Καλυδῶνα καὶ Ἐρύμανθον, καὶ τῆς Κορινθίας ἐν Κρομμυῶνι. Sed in eodem Pausania lib. II. cap. 1. p. 111. scribitur τῆς δὲ Κορινθίας ἐστὶ γῆς καὶ ὁ καλούμενος Κρομμύων, ἀπὸ τοῦ Κρόμμου τοῦ Ποσειδῶνος. ubi Sylburgius Κρομύων & Κρόμου legit, ut & Micyllus ad Ovidii locum. Hic aper multos etiam homines confecerat. v. Diod. Sicul. lib. IV. p. 262.

Lin. 8. B. adde: vivum taurum a Theseo Athenas perductum, & ab AEgeo Apollini inmolatum esse, docet Diod. Siculus lib. II. pag. 262.

Pag. 102. lin. 29. A. Plura a Talo inventa enumerat Diod. Siculus lib. IV. p. 277. adde: A Neptuno hunc taurum Minoi inmissum esse tradunt Cretenses, quod Minos mari, Graeciam adluenti, longe lateque imperans Neptunum non, ut decebat, colebat. v. Pausan. lib. I. c. 27. p. 66. qui lib. III. cap. 18. p. 255. ita scribit τὸν δὲ Μίνω καλούμενον Ταῦρον, οὐκ οἶδα, ἀνθ᾽ ὅτου πεποίηκε Βαθυκλῆς δεδεμένον τε καὶ ἀγόμενον ὑπὸ Θησέως ζῶντα. Diod. Siculus lib. IV. p. 277. in eo differt ab Hygino, quod narrat. μυθολογοῦσι γὰρ πρὸ τούτων τῶν χρόνων Μίνωα κατ᾽ ἐνιαυτὸν συνήθως καθιεροῦν τὸν κάλλιστον τῶν γινομένων ταύρων τῷ Ποσειδῶνι, καὶ θύειν τοῦτον τῷ θεῷ, γενομένου δὲ τότε ταύρου κάλλει διαφέροντος, ἕτερον τῶν ἡττόνων ταύρων θῦσαι. Τὸν δὲ Ποσειδῶνα μηνίσαντα τῷ Μί-

νωι

τω. ποιῆται τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Πασιφάην ἐρασθῆναι τοῦ Ταύρου.

Pag. 103. lin. 33. B. adde, Pausan. lib. I. cap. 24. p. 56.

Pag. 104. lin. 7. A. lege *corpus*. & lin. 8. lege *incredibilib.* lin. 12. post. 19. adde: nec non Diod. Sicul. lib. IV. p. 277. item Pausan. lib. IX. cap. 11. p. 732. De Daedali aetate lib. X. c. 17. p. 837.

Lin. 1. B. adde: Hic vero Minos confunditur cum alio Minoe. fuit enim secundus Minos Lycasti & Idae Corybantis filiae filius, Minois primi nepos, qui ex Pasiphae solis filia suscepit Androgeum. Diod. Sicul. lib. IV. p. 263. lin. 12. lege *combustum*. lin. 13. post *dicebatur* adde, Pausanias lib. I. cap. 27. p. 67. Androgeum a Tauro hoc occisum tradit, sed dolo Atheniensium. lin. 20. adde: Quod pluribus verbis inlustrat Diod. Siculus lib. IV. p. 263.

Pag. 105. lin. 15. A. adde, Diod. Siculus lib. IV. p. 263. hoc modo narrat προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Μίνως διδόναι κούρους ἑπτὰ, καὶ τὰς ἴσας κόρας, δι' ἐτῶν ἐννέα βορὰν τῷ Μινωταύρῳ, εἰς ὅσον ἂν χρόνον ζῇ τὸ τέρας. ubi plura, ut & p. 264.

Pag. 107. lin. 16. A. De Insula Naxo, & hujus Ariadnes fabula, consulendus Diod. Siculus lib. IV. p. 264. & lib. V. p. 323. Ex hac fabula Athenis picti sunt Ariadne dormiens, Theseus in patriam rediens, & Bacchus ad Ariadnem rapiendam descendens. v. Pausan. lib. I. c. 20. p. 47. quinam vero Bacchus fuerit, qui Ariadnen rapuit, docet lib. X. c. 29. p. 869.

Pag. 108. lin. 2. A. post MUNCK. adde, Pausanias lib. I. c. 22. p. 52. simpliciter rem ita narrat ἐντεῦθεν ἡ θάλασσά ἐστι σύνεγγυς καὶ ταύτῃ ῥίψας Αἰγεὺς ἑαυτὸν ὡς λέγουσιν ἐτελεύτησεν. qui latius rem refert.

Lin. 22. post *consule*, adde Diod. Siculum lib. V. p. 345. lin. ult. adde: Alio modo rem narrat Diod. Siculus lib. IV. p. 279.

P. 110. lin. 28. B. Vide vero Pausan. lib. X. c. 4. p. 807.

P. 111. lin. 31. A. adde: Sic Termes Cycni filius novercae amore ardenti indulgere nolens falso crimine ab ea accusatus, patris iram sensit eodem fere modo, quo Hippolytus. Pausan. lib. X. c. 14. p. 831. & Diod. Sicul. l. v. p. 348. Semper novercae acerbissimo odio privignos fuere prosecutae, eorumque vitae insidiatae. De Croesi noverca vide Plutarch. de Pyth. Orac. Tom. II. p. 401. De Phoci noverca Pausan. lib. II. c. 29. p. 179. De pessima Tyrûs noverca Diod. Siculus lib. IV. p. 270. plura exempla dat Cerda ad Virg. III. Ecl. 33. De mulieribus libidinosis eos, a quibus spretae erant, calumniatis alia exempla profert M. A. Muretus lib. I. Var. Lect. cap. 12.

Lin. 36. B. post Heroic. adde: Hoc modo narrat Diod. Siculus lib. IV. p. 265. Ἱππόλυτος δὲ ἁρματηλατῶν, ὡς ἧκε περὶ τὰ τῆς διαβολῆς συνεχύθη τὴν ψυχὴν, καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἵππων ταραχθέντων, καὶ ἐπισπασαμένων αὐτῶν ταῖς ἡνίαις, συνέβη τὸν μὲν δίφρον συντριβῆναι· τὸ δὲ μειράκιον ἐμπλακὲν τοῖς ἱμᾶσιν ἑλκυσθῆναι, καὶ τελευτῆσαι. Ἱππόλυτος μὲν οὖν διὰ σωφροσύνην τὸν βίον καταστρέψας, παρὰ τοῖς Τροιζηνίοις ἔτυχεν ἰσοθέων τιμῶν. Θησεὺς δὲ μετὰ ταῦτα καταστασιασθεὶς καὶ φυγὼν ἐκ τῆς πατρίδος ἐπὶ τῆς ξένης ἐτελεύτησεν.

Pag. 112. lin. 5. adde: Alio modo etiam refert Diod. Siculus lib. IV. p. 265.

Pag. 113. lin. 17. A. post 384. adde, rem ita narrat Diod. Siculus lib. IV. pag. 273. Μυθολογοῦσι τοίνυν Ἀσκληπιὸν Ἀπόλλωνος υἱὸν ὑπάρχειν καὶ Κορωνίδος. φύσει δὲ καὶ ἀγχινοίᾳ διενεγκαντα ζηλῶσαι τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, καὶ πολλὰ τῶν συντεινόντων πρὸς ὑγίειαν ἀνθρώπων ἐξευρεῖν· ἐπὶ τοσοῦτο δὲ προβῆναι τῇ δόξῃ, ὥστε πολλοὺς τῶν ἀπεγνωσμένων ἀῤῥώστων παραδόξως θεραπεύειν, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς δοκεῖν τῶν τετελευτηκότων ποιεῖν πάλιν ζῶντας. διὸ καὶ τὸν μὲν Αἴδην μυθολογοῦσιν ἐγκαλοῦντα τῷ Ἀσκληπιῷ, κατηγορίαν αὐτοῦ ποιήσασθαι πρὸς τὸν Δία, ὡς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ταπεινουμένης. ἐλάττους γὰρ ἀεὶ γίνεσθαι τοὺς τετελευτηκότας, θεραπευομένους ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ· καὶ τὸν μὲν Δία παροξυνθέντα καὶ κεραυνώσαντα τὸν Ἀσκληπιὸν διαφθεῖραι· τὸν δὲ Ἀπόλλωνα διὰ τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ παροξυνθέντα, φονεῦσαι τοὺς τὸν κεραυνὸν τῷ Διὶ κατασκευάζοντας Κύκλωπας.

Lin. 33. B. post Κυκλώπων adde: Varias variorum sententias profert Schol. Euripidis in Alcest. vs. 2.

Pag. 115. lin. 17. A. Diod. Siculus lib. IV. p. 255. narrat Jasonem, postquam Pelias Medeae dolo interfectus erat, Alcestin elocasse Admeto Thessalo Pheretis filio.

Pag. 116. lin. 29. A. post MUNCK. adde, Pausanias unus instar omnium firmat Micylli emendationem lib. II. cap. 29. p. 177. qui pluribus de AEgina & AEaco agit.

Pag. 118. lin. 32. B. post Πηλέως adde: Hinc in arca Cypseli πεποίηται δὲ καὶ Θέτις παρθένος, λαμβάνεται δὲ αὐτῆς Πηλεύς, καὶ ἀπὸ τῆς χειρὸς τῆς Θέτιδος ὄφις ἐπὶ τὸν Πηλέα ἐστὶν ἐφορμῶν. v. Pausan. lib. V. c. 18. p. 423.

Pag. 119. lin. 2. in textu: *Quemadmodum & ipse Saturno fecerat.* Nonnulli hoc negant. Consule Diod. Siculum l. v. p. 337.

Lin. 11. A. in notis adde: In Jovis templo apud Eleos inter Panaeni picturas est Προμηθεὺς ἔτι ἐχόμενος μὲν ὑπὸ τῶν δεσμῶν, Ἡρακλῆς δὲ αὐτὸν ὁρᾷ. v. Pausan. lib. V. c. 11. p. 402. qui pergit λέγεται γὰρ δὴ καὶ τόδε ἐς τὸν Ἡρακλέα, ὡς ἀποκτείναι μὲν τὸν ἀετὸν, ὃς ἐν τῷ Καυκάσῳ τὸν Προμηθέα ἐλύπει,

πει, ἐξέλοιτο δὲ καὶ αὐτὸν Προμηθέα ἐκ τῶν δεσμῶν. Pausaniae phrasis ἐς αὐτὸν ὁρῶν continet expressam misericordiae, qua erga Prometheum adfectus fuit Hercules, imaginem, quam facile ex picturae lineamentis cernere potuit Pausanias, & verbis expressit Schol. Apoll. Rh. IV. 1396. ἐπελθὼν δὲ παρὰ Προμηθέα, καὶ ὀφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ οἰκτείρει αὐτὸν ἱκετεύοντα. Fabulam explicare conatur Fulgentius lib. II. cap. 9. Sed quid AEgyptii referant, docet Diod. Siculus lib. I. pag. 16. Τούτων δ' ὄντων περὶ ταῦτα τὸν Νεῖλον φασὶ κατὰ τὴν τοῦ Σειρίου ἀρχὴν ἐπιτολὴν (ἐν ᾧ καιρῷ μάλιστα εἴωθε πληροῦσθαι) ῥαγέντα κατακλῦσαι πολλὴν τῆς Αἰγύπτου· καὶ μάλιστα τοῦτο τὸ μέρος ἐπελθεῖν, οὗ Προμηθεὺς εἶχε τὴν ἐπιμέλειαν, διαφθαρέντων σχεδὸν ἁπάντων τῶν κατὰ ταύτην χώραν· τὸν δὲ Προμηθέα διὰ τὴν λύπην κινδυνεύειν ἐκλιπεῖν τὸν βίον ἑκουσίως. διὰ δὲ τὴν ὀξύτητα καὶ τὴν βίαν τοῦ κατενεχθέντος ῥεύματος τὸν μὲν ποταμὸν ΑΕΤΟ'Ν ὀνομασθῆναι· τὸν δὲ Ἡρακλέα μεγαλεπίβολον ὄντα, καὶ τὴν ἀνδρείαν ἐζηλωκότα, τότε γενόμενον ἔκρηγμα ταχέως ἐμφράξαι καὶ τὸν ποταμὸν ἐπὶ τὴν προϋπάρξασαν ῥύσιν ἀποστρέψαι. διὸ καὶ τῶν παρ' Ἕλλησι ποιητῶν τινὰς εἰς μῦθον ἀγαγεῖν τὸ πραχθὲν, ὡς Ἡρακλέους τὸν ἀετὸν ἀνῃρηκότος, τὸν τοῦ Προμηθέως ἧπαρ ἐσθίοντα. Hinc forte orta fabula est, qua fingitur, ὅτι ΝΕΓΑ' ΛΣ ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ γενέσεως ἐκαλεῖτο· ἐπεὶ δι' Ἥραν ἔσωσεν, ἐπερχόμενον αὐτῇ ἀνελὼν τὸν Ἀνώνυμον καὶ πυρίπνοον γίγαντα, ἐκεῖθεν διὰ τὸ ἀπαλλακεῖν τῆς Ἥρας τὸν πόλεμον, μετέβαλε τὴν κλῆσιν. Vide Ptolemaeum Hephaestionis apud Photium pag. 474. 475. quamquam alii dicant Herculem prius Alcaeum fuisse nominatum. Vide, quae notavi ad Fulgentii II. 5.

Lin. 4. B. De Tityi magnitudine v. Pausan. lib. X. c. 4. p. 806.

Pag. 121. lin. 30. A. ante *sed* scribe Plut. in Numa p. 77. Ὡς γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ ἱεροὶ νόμοι γράφουσι τοὺς πρώτους, ἢ φόνον ἐμφύλιον ἐργασαμένους, ἢ πολεμήσαντας ἀδελφοῖς, ἢ πατρὸς αὐτόχειρας, ἢ μητρὸς γενομένους.

Pag. 126. lin. 11. B. adde, Diod. vero Siculus, lib. IV. p. 270. Salmoneum fuisse Hellenis filium, AEoli nepotem, & Deucalionis pronepotem, qui cum AEolibus peregre profectus in Elidem Alpheum adjacentem commigravit, & ibi urbem a se dictam Salmoniam condidit, qui locus inlustrat Stephanum Byzantinum de urbe Σαλμώνη.

Pag. 127. lin. ult. B. De re vide Diod. Siculum lib. IV. p. 270.

Pag. 128. lin. 36. A. adde, In Scholiis Apollonii Rhodii pro Αἴτωνος legendum puto Ἀντίωνος. vide Diod. Siculum lib. IV. p. 272. ubi de Ixionis matre plura, & de ipso Ixione Scholiastae verba inlustrantia.

Pag. 129. lin. 3. A. post vs. 115. adde, Diod. Siculum lib. IV. p. 272. qui de eorum ortu etiam agit.

Lin. 28. Adde: Quamquam Diod. Siculus l. IV. p. 272. aeternam ejus fuisse poenam adfirmat.

Lin. 2. in textu *in muro lapideo inclusit*, ἐν χαλκῷ θαλάμῳ Acrisium in antro subterraneo habitantem clausisse filiam docet Pausanias lib. II. c. 23. p. 164. Sequitur deinde lin. 4. *Inclusam in arca cum Perseo in mare dejecit.* Observa, Lector, poenam, qua patres antiquissimis temporibus filias, quae pudicitiam prostraverant, & filios in pudicitiae legem peccantes adficiebant. Diod. Siculus lib. V. p. 331. 332. de Rhoeone Staphyli & Chrysothemidis filia ab Apolline stuprata haec adnotat: καὶ τῇ μὲν Ῥοιοῖ τὸν Ἀπόλλωνα μιχθέντα, ἔγκυον ποιῆσαι· τὸν δὲ πατέρα αὐτῆς, ὡς ὑπ' ἀνθρώπου τῆς φθορᾶς γενομένης, ὀργισθῆναι καὶ διὰ τοῦτο τὴν θυγατέρα εἰς λάρνακα συγκλείσαντα βαλεῖν εἰς τὴν θάλασσαν. ubi pag. 331. paullo ante hanc historiam, ubi de Triopae genere agitur, pro οἱ δὲ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ΣΤΙ'ΒΗΣ τῆς Πηνειοῦ legendum est ΣΤΙ'ΛΒΗΣ τῆς Πηνειοῦ. Audi Diod. Siculum lib. IV. p. 271. de Peneo, οὗτος δὲ μιγεὶς νύμφῃ τῇ προσαγορευομένῃ Κρεούσῃ παῖδας ἐγέννησεν Ὑψέα καὶ Στίλβην. adde C. leo. P. Burm. ad Ovid. VIII. Met. vs. 751. De Stilbe Cetei uxore Callistus matre, vide Schol. Euripid. in Oreste vs. 1648. p. 264. sed ut ad rem revertamur. Idem Diod. Siculus lib. IV. p. 239. de Hercule agens, ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς στρατείας ἐπανιὼν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, καὶ καταλύσας παρὰ Ἀλέῳ τῷ βασιλεῖ, τῇ θυγατρὶ τούτου λάθρα μιγεὶς Αὔγῃ, καὶ ταύτην ποιήσας ἔγκυον, εἰς Στύμφαλον ἐπανῆλθεν. Ἀλέας δὲ ἀγνοῶν τὸ πεπραγμένον, ὡς ὁ τῆς γαστρὸς ὄγκος ἐμήνυσε τὴν φθορὰν, ἐζήτει τὸν φθείραντα. τῆς δὲ Αὔγης ἀποφαινομένης, ὅτι βιάσαιτο αὐτὴν Ἡρακλῆς, ἀπιστήσας τοῖς ὑπὸ ταύτης λεγομένοις, ταύτην μὲν παρέδωκε Ναυπλίῳ φίλῳ καθεστῶτι, καὶ προσέταξε καταποντίσαι. Plutarch. Parall. Tom. II. pag. 312. Τελαμὼν ὁ Αἰακοῦ καὶ Ἐνδηΐδος ἐλθὼν εἰς Εὔβοιαν καὶ νυκτὸς ἔφυγεν (ubi in editione, qua utor, omissa sunt, ἔφθειρε Περίβοιαν) ὁ δὲ πατὴρ αἰσθόμενος καὶ τῶν πολιτῶν τινα ὑποπτεύσας ἔδωκε τὴν κόρην καταποντωθῆναί τινι τῶν δορυφόρων. Ibidem aliud ejusdem poenae exemplum Λεύκιος Τρώσκιος θυγατέρα εἶχε Φλωρεντίαν ἀπὸ τῆς πατρίδος· ταύτην ἔφθειρε Καλπούρνιος Ῥωμαῖος· ὁ δὲ παρέδωκε τὴν κόρην καταποντίσαι. Eodem modo Cycnus filium Tennen falso intentati stupri crimine a noverca accusatum cum furore in arcam inclusit, & in mare abjecit. Vide Diod. Siculum lib. V. p. 348. & Pausan. lib. X. cap. 14. p. 831. Diod. Siculus lib. IV. p. 240. etiam refert, Ἱππόνουν ἐν Ὠλένῳ πρὸς τὴν θυγατέρα Περίβοιαν, φάσκουσαν, αὐτὴν ἐξ Ἄρεος ὑπάρχειν ἔγκυον, διενεχθέντα πέμψαι ταύτην εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καὶ παρακελεύσασθαι ταύτην ἀφανίσαι τὴν ταχίστην. & pag. 270. Τούτου δὲ (Αἰόλου)

Ἄρνη θυγάτηρ ἀποκλειομένη Βοιωτὸν ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησεν. Αἴολος δ' ἀπιστῶν, εἰ τῷ Ποσειδῶνι ἐμίγη, καὶ τῇ φθορᾷ μεμφόμενος, παρέδωκε τὴν Ἄρνην Μεταποντίῳ ξένῳ, κατὰ τύχην παρεπιδημοῦντι, προστάξας ἀπαγαγεῖν εἰς Μεταπόντιον.

Pag. 130. lin. 28. A. poſt 242. adde, Pauſanias lib. II. cap. 18. p. 149. refert Athenis eſſe aram in Perſei delubro Δίκτυος καὶ Κλυμένης σωτήρων καλουμένων Περσέως.

Lin. 31. B. adde, Hiſtoriam latius exſequitur Pauſanias lib. II. cap. 16. p. 146.

Pag. 132. lin. 26. A. De Acriſio & Proeto. v. Pauſan. lib. II. cap. 25. p. 168.

Lin. 34. B. poſt vs. 879. adde: De Heſpero conſule & Diod. Siculum lib. III. pag. 193. 194.

Pag. 134. in textu lin. 3. *juſſit exponi.* Locum, quo expoſitus eſt, deſignare nequeunt. v. Pauſan. lib. IX. cap. 2. p. 714.

Pag. 135. lin. ult. A. Quidquid ſit, Polybus iſte Chthonophyles & Mercurii filius Sicyonum rex, de quo Pauſanias lib. II. cap. 6. p. 125. alius eſt ab hoc Polybo.

Lin. 21. B. adde Pauſan. lib. X. cap. 5. p. 808.

Pag. 136. lin. 6. B. Locum, ubi haec evenerint, docet Pauſanias lib. IX. cap. 2. pag. 714. 715.

Lib. X. cap. 5. p. 808. Plura de hac hiſtoria, item Sphinge, dabunt Diod. Siculus lib. IV. p. 266. 267. & Pauſanias lib. IX. cap. 26. p. 760.

Pag. 137. lin. penult. A. adde: Noſter ſequitur Diod. Siculum lib. IV. p. 267.

Pag. 138. lin. 21. A. Plura etiam de OEdipode narrat Pauſanias lib. X. cap. 5. p. 808. Alio modo rem narrat Diod. Siculus lib. IV. pag. 267.

Pag. 139. lin. 23. A. adde, Pauſan. lib. II. cap. 6. p. 125.

Lin. 10. B. Ἀντιπύλην vocat Diod. Siculus lib. IV. p. 267.

Pag. 141. lin. 28. A. poſt *hiſtoriam* adde: Sed vide Pauſaniam lib. II. cap. 6. p. 125.

Pag. 142. lin. 3. A. Hanc expeditionem deſcripſit Antimachus. v. Pauſan. lib. VIII. c. 25. p. 649. 650. qui lib. X. cap. 10. p. 821. 822. Catalogum horum regum exhibet. adde Diod. Siculum lib. IV. p. 267. rem latius perſequentem.

Lin. 19. p. Pro *Pylius* lege cum doctiſſimo meo Swindio *filius.* Sic cap. 73. *filiae filius.*

Pag. 143. lin. 3. A. Celat nomen Pauſanias lib. X. cap. 10 p. 821.

Lin. 19. poſt MUNCK. adde: de equo Adraſti, Arione dicto, Schol. Statii VI. Theb. 300. Pauſan. lib. VIII. cap. 25. p. 650. 651. & Jac. Nic. Loenſis lib. II. Epiphyll. cap. 6.

Lin. 23. poſt 9. adde: Qui Pauſan. lib. II. cap. 20. p. 156. AEſchylum, & Argivos AEſchylum imitatos ſeptem modo duces numeraſſe, ſed plures Argivos, Meſſenios & Arcadas huic expeditioni adſuiſſe notat.

Lin. 3. B. adde: De Epigonis Pauſan. lib. IX. c. 9. p. 729. Diod. Sicul. lib. IV. p. 268. 269.

Lin. 23. B. Plura de AEgialeo Pauſan. lib. I. cap. 44. p. 107.

Pag. 144. lin. 10. A. Undecim epigonos enumerat Pauſanias lib. II. cap. 20. p. 156. AEgialeum Adraſti Promachum Parthenopaei filium, Talai nepotem: Polydorum Hippomedontis, Therſandrum, Alcmaeonem & Amphilochum Amphiarai filios. Diomedem & Sthenelum. Euryalum Meciſtei. Adraſtum & Timean Polynicis filios. Septem tamen modo fuiſſe ſtatuerunt Argivi, ut ex horum imaginibus, quas Argivi poſuerunt, liquet. De quibus Pauſan. lib. X. cap. 10. p. 822. qui de pluribus epigonorum ſociis conſulendus lib. IX. cap. 9. pag. 729.

Pag. 146. in textu lin. 3. CONJUGEM PRODIDIT. Hinc apud Eleos Amphiarai imago conſpicitur hoc modo teſte Pauſania lib. V. cap. 17. p. 420. Ἀμφιαράῳ δὲ ὁ μὲν τῶν ποδῶν ἐπιβέβηκεν ἤδη τοῦ ἅρματος, τὸ ξίφος δὲ ἔχει γυμνόν, καὶ ἐς τὴν Ἐριφύλην ἐστὶν ἐπεστραμμένος, ἐξαγόμενός τε ὑπὸ τοῦ θυμοῦ, ἐκείνης ἂν ἀπέχεσθαι.

In Notis lin. 26. A. poſt *docet* adde: Cum Lactantio a Vulcano hoc monile fabricatum eſſe narrante confer Pauſaniam lib. IX. cap. 40. p. 795. & cap. 41. p. 796. qui inter alia profert, quae explicant locutionem *monile aureum ex gemmis.* Ἐν Ἀμαθοῦντι μὲν γάρ ἐστι λίθων χλωρῶν συνδέοντος χρυσοῦ σφᾶς ὅρμος. Sed qui hoc ab Eriphyles monili diſtinguit, quia Eriphyles monile, teſte Homero, aureum duntaxat fuit. Quomodo Eriphyle cum iſto monili depingatur, vide eumdem lib. X. cap. 29. p. 870. Monile illud primum Harmoniae a Minerva Cadmi nuptias celebrante donatum fuiſſe docet Diod. Siculus lib. IV. p. 267. (ubi & p. 268. totam hanc Amphiarai hiſtoriam diſcimus.) & lib. V. p. 323. Alia de eodem monili dabit Pauſanias lib. VIII. cap. 24. p. 647.

Lin. 16. B. De Amphiarao plura quoque dabit Pauſanias lib. I. cap. 34. p. 83. 84. De loco, ubi terrae hiatus Amphiaraum abſorpſit lib. IX. cap. 8. p. 727. & cap. 19. p. 747. Aurigae nomen fuit Baton. v. Pauſan. lib. II. cap. 23. p. 163. qui totam rem in aperta luce poſuit. & de Batone etiam agit lib. V. cap. 17. p. 420. & lib. X. cap. 20. p. 822. De Alcmaeonis interitu lib. VIII. cap. 24. p. 646. 647.

Pag. 149. lin. 31. B. De Tireſiae morte ac ſepulcro Pauſan. lib. IX. cap. 18. p. 745. cap. 33. pag. 776. De Daphne Tireſiae filia Diod. Siculus lib. IV. p. 269.

Pag. 150. lin. 20. A. De ipſo Dioſcurorum genere materno non convenit inter antiquos. Pherecydes lib. II. in Schol. Apoll. Rhodii I. 146.

146. ait Ledam Theſtii filiam fuiſſe ex Laophonte Pleuronis filia. Apollodorus lib. I. cap. 7. §. 7. dicit Theſtium Ledae patrem eſſe filium Martis & Demonices ex Agenore Pleuronis filio & Epicaſte Calydonis filia progenitae. Pauſanias ex Aſio poëta Epico lib. III. cap. 13. pag. 239. Theſtium adfirmat Agenoris e Pleurone nati fuiſſe filium. Theſtium fuiſſe AEtolum conſtat, & inde facile perſpicitur cauſſa, cur Martis dicatur filius; nempe, quia Pleuron AEtoliae civitas Marti ſacra erat. v. Lact. ad Statii II. Theb. 727. hinc Helena etiam Pleuronia vocatur. vid. Tzetz. ad Lycophron. vs. 143.

Pag. 151. lin. 21. A. poſt *docet* adde: Sed litem dirimet Diod. Siculus lib. IV. p. 251. ſcribens, Glaucum Deum marinum Argonautis praedixiſſe Tyndaridas poſt mortem Dioſcuros adpellatum & divinis honoribus cultum iri.

Lin. 14. poſt *docet* adde: Omnes Graeci ſtatuunt, Jovem, non vero Tyndareum, Helenae fuiſſe patrem. v. Pauſan. lib. I. cap. 33. p. 82.

Pag. 153. lin. 9. A. adde Diod. Siculum lib. IV. p. 265. qui hic quaedam omiſſa eſſe docet. Helenam Theſeo nupſiſſe, & inde apud Troezenios a Theſeo templum Veneris νύμφης exſtructum eſſe, docet Pauſanias lib. II. cap. 32. p. 188.

Lin. 7. B. lege lib. IV. p. 266.

Lin. 23. adde: Noſter Hyginus ſequitur Diod. Siculum lib. IV. p. 232. qui, Herculem utroſque ab inferis excitaſſe docet.

Lin. ult. Vide Diod. Siculum lib. IV. p. 266. & quae ſcripſi in Obſ. Miſc. Vol. X. Tom. III. pag. 381.

Pag. 154. lin. 1. in textu AETHRAM THESEI MATREM. Hinc in Cypſeli arca conſpiciuntur Διόσκουροι, ὁ ἕτερος οὐκ ἔχων πωγῶνα, μέση δὲ αὐτῶν Ἑλένη, Αἴθρα δὲ ἡ Πιτθέως ὑπὸ τῆς Ἑλένης τοῖς ποσὶν εἰς ἔδαφος καταβεβλημένη, μέλαιναν ἔχουσά ἐστιν ἐσθῆτα· ἐπίγραμμα δὲ ἐπ' αὐτοῖς ἔπος τὸ ἑξάμετρον καὶ ὀνόματός ἐστιν, ἑνὸς ἐπὶ τῷ ἑξαμέτρῳ προσθήκη Τυνδαρίδα Ἑλέναν φέρετον, Αἴθραν δ' Ἀθέναθεν ἕλκετον. ubi Ἀθέναθεν legitur, quia Aphidnae vicus erat Atticae. Vide Pauſan. lib. V. cap. 19. p. 424. 425.

Lin. 18. B. lege *Hilairam.* vide Sylburg. ad Pauſan. lib. II. cap. 22. p. 161.

Pag. 157. lin. 34. B. adde: Oſtenditur ſepulcrum hujus Tantali in Sipylo. v. lib. II. cap. 22. pag. 161. qui lib. V. cap. 13. pag. 408. de Tantalo, & Pelope haec ſcribit Πέλοπος δὲ καὶ Ταντάλου τῆς παρ' ἡμῖν ἐνοικήσεως, σημεῖα ἔτι καὶ ἐς τόδε λείπεται. Ταντάλου μὲν λίμνη τε ἀπ' αὐτοῦ καλουμένη, καὶ οὐκ ἀφανὴς τάφος. Πέλοπος δὲ ἐν Σιπύλῳ μὲν θρόνος ἐν κορυφῇ τοῦ ὄρους ἐστὶν ὑπὲρ τῆς Πλαστήνης μητρὸς τὸ ἱερόν.

Pag. 158. lin. 24. A. Plutûs filius vocatur forte Tantalus propter divitias. vide Diod. Siculum lib. IV. p. 275.

Lin. 5. B. Lege, cum Noſtro faciunt Diod. Siculus lib. IV. p. 275. Lactant. &c.

Lin. 9. De furto ac perjurio Tantali Pauſan. lib. X. cap. 30. p. 872.

Pag. 159. lin. 37. A. adde: Item Pauſan. lib. lib. X. cap. 31. p. 876.

Pag. 160. lin. 10. A. Alia de Pelopis oſſibus videnda in Pauſania lib. V. cap. 13. p. 407. 408. lin. 31. B. poſt *matre* adde, Pauſan. lib. V. cap. 22. pag. 436. lin. 33. lege *pag.* 347. lin. 34. poſt *filiae filius.* adde: Et ita legendum docet Pauſanias lib. V. cap. 10. pag. 399. Lin. 35. adde: item a Noſtro fab. 159. Verum Pauſanias lib. V. cap. 1. pag. 376. OEnomaum revera fuiſſe Alxionis filium, Martis vero a poëtis & fabularum auctoribus dici ſtatuit, & addit Pelopem Mercurio primum in Peloponneſo templo exſtructo ſacrificaſſe, ut iratum propter Myrtili caedem placaret numen.

Pag. 161. lin. penult. B. Quatuor OEnomao fuiſſe equos patet e Pauſania lib. V. cap. 10. p. 399. Bigis tamen vectos Pelopem & OEnomaum exprimunt artifices. vid. cap. 17. p. 420.

P. 162. lin. 4. in textu REGNUMQUE EI DIMIDIUM POLLICETUR. Alio modo hoc pactum refert Pauſanias lib. VIII. cap. 14. p. 629. nempe Ἱπποδαμείας δὲ ἤρα μὲν καὶ αὐτὸς ὁ Μυρτίλος, ἐς δὲ τὸν ἀγῶνα ἀτόλμως ἔχων ὑπεῖκε, καὶ ἡνιόχει τῷ Οἰνομάῳ· τέλος δὲ καὶ ἀναφανῆναι τοῦ Οἰνομάου προδότην φασὶν αὐτὸν, ὑπαχθέντα ὅρκοις, ὡς οἱ νύκτα ὁ Πέλοψ μίαν Ἱπποδαμείᾳ συγγενέσθαι παρήσει· ἀναμιμνήσκοντα οὖν τῶν ὅρκων ὁ Πέλοψ ἐξέβαλεν ἐκ τῆς νεώς.

Lin. 4. B. in Notis adde: De Gallis memorat Diod. Siculus lib. V. p. 306. Τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς, ἀφαιροῦντες περιάπτουσι τοὺς αὐχένας τῶν ἵππων, καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν, ὥσπερ ἐν κυνηγίαις τισὶ κεχειρωμένα θηρία. Pauſanias de hac hiſtoria tantum memorat lib. VI. cap. 21. p. 507. Προελθόντι δὲ οὐ πολὺ γῆς χῶμά ἐστιν ὑψηλὸν, τῶν μνηστήρων τῶν Ἱπποδαμείας τάφος. Οἰνόμαον μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων κρύπτειν γῇ φασὶν οὐκ ἐπιφανῶς αὐτούς.

Lin. 29. poſt *memoratur* adde: Troezenii dicunt, Sphaerum fuiſſe Pelopis aurigam. v. Pauſan. lib. II. cap. 33. p. 189. ut & lib. V. cap. 10. p. 399 qui addit. ὁ δὲ ἐξηγητὴς ἔφασκεν ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Κίλλαν εἶναι.

Lin. 31. adde, Pauſan. lib. VIII. cap. 14. p. 629.

Lin. ult. Diod. Siculus paullo aliter rem referens dicit, OEnomaum a Pelope victum, & oraculi memorem, violentas ſibi manus intuliſſe.

Pag.

Pag. 163. lin. 17. adde: Pelops Myrtilo interfecto postea sacrificavit ut Heroi, nomine Taraxippo. v. Pausan. lib. VI. cap. 20. p. 504. de quo Taraxippo egit Ptolemaeus Hephaestionis teste Photio in Biblioth. p. 482. Myrtilum postea in littora ejectum, ac terrae mandatum esse docet Pausan. lib. VIII. cap. 14. p. 629. 630.

Pag. 168. lin. 32. B. Historiam latius narrat Diod. Siculus lib. IV. p. 246. 247.

Pag. 169. lin. 29. A. Sex naves fuisse Homerus ait, alii octo numerant. v. Diod. Siculum lib. IV. p. 237. qui rem alio modo refert pag. 252.

Lin. 6. B. adde, Diod. Siculum lib. IV. pag. 238.

Lin. penult. Quaedam Priamidarum nomina vide apud Pausan. lib. X. c. 25. 26. & 27.

Pag. 171. lin. penult. A. Ejus imaginem a Polygnoto expressam vide apud Pausan. lib. X. cap. 31. p. 875.

Pag. 173. lin. 18. A. Hujus Jovis Hercei statuam postea Sthenelus Capanei filius, excisa Troja, inter divisa spolia abstulit. v. Pausan. lib. VIII. c. 46. p. 691.

Lin. 24. Primi celebrarunt Dii Cadmi & Harmoniae nuptias. vide Diod. Siculum lib. V. pag. 323. Pausan. lib. III. cap. 18. p. 256. & quos laudat M. A. Muretus lib. IV. Var. Lect. cap. 1.

Pag. 174. lin. 35. B. Deas in judicium ad Paridem a Mercurio deductas esse, docet Pausanias lib. III. cap. 18. p. 256. lib. V. cap. 19. p. 425.

Pag. 176. lin. 7. A. post MUNCK. adde, Diod. Siculus lib. IV. p. 276. etiam Capyos filium vocat.

Pag. 179. lin. 1. in textu MENELAUS F. E. MYCENIS NAVIBUS LX. Errat Hyginus. Lacedaemone adduxit naves Menelaus Laconum rex. Vide J. Meursii Regnum Laconicum cap. 5. Hinc Pausanias lib. III. cap 12. p. 236. de Hellenio vico Laconico ὁ δὲ ἕτερος τῶν λόγων τοὺς Μενελάου χάριτι στρατεύσαντας ἐπὶ Ἴλιον βουλεύσασθαί φασιν ἐνταῦθα, ὅπως ἀναπλεύσονται ἐς Τροίαν, καὶ δίκας δυνήσονται παρὰ Ἀλεξάνδρου λαβεῖν τῆς Ἑλένης ἁρπαγῆς.

Lin. 35. A. in notis lege 312. & adde: Alio modo rem narrat Diod. Siculus lib. IV. p. 274. qui eam Eriboeam vocat. qui de Periboea Hipponoi filia OEneo nupta & Tydei matre pag. 240. agit.

Pag. 180. lin. 15. B. Cum nostro facit & Diod. Siculus lib. V. p. 345. qui & de honoribus defuncto habitis agit, ut & pag. 346.

Lin. 16. post *de eo* adde, Diod. Sicul. lib. V. p. 345. qui & Sarpedonem Euandri & Deidamiae filium cum Agamemnone, Trojam esse profectum ait.

Pag. 181. lin. 5. in textu SCHEDIUS J. ET H. F. Pausanias lib. X. cap. 30. p. 873. Σχέδιος ὁ Φωκεῦσιν ἡγησάμενος ἐς Τροίαν. qui de ejus morte cap. 36. p. 891. agit.

Lin. 9. B. in notis. vide Pausan. lib. IX. cap. 37. p. 786.

Lin. ult. Pausaniae locus, quem adducit Schefferus, adscribi meretur. Extat lib. II. cap. 25. pag. 168. ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ Ὀρνέως τοῦ Ἐρεχθέως· τοῦ δὲ Ὀρνέως ἦν τούτου Πετεώς, τοῦ δὲ Μενεσθεύς, ὃς Ἀγαμέμνονι μετὰ Ἀθηναίων τὴν Πριάμου συγκαθεῖλεν ἀρχήν. Cui adde Diod. Siculum lib. I. pag. 25. de AEgyptiis τὸν γὰρ Πέτην τὸν πατέρα Μενεσθέως τοῦ στρατεύσαντος εἰς Τροίαν, φανερῶς Αἰγύπτιον ὑπάρξαντα, τυχεῖν ὕστερον Ἀθήνησι πολιτείας τε καὶ βασιλείας. ΔΙΦΥΟΥΣ δ' αὐτοῦ γεγονότος τοὺς μὲν Ἀθηναίους μὴ δύνασθαι κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπόστασιν ἀποδοῦναι περὶ τῆς φύσεως ταύτης τὰς ἀληθεῖς αἰτίας, ἐν μέσῳ κειμένου πᾶσιν, ὅτι δυεῖν πολιτειῶν μετασχὼν, Ἑλληνικῆς καὶ βαρβάρου ΔΙΦΥΗΣ ὠνομάσθη, τὸ μὲν ἔχων μέρος θηρίου, τὸ δὲ ἀνθρώπου. Ad quae Diodori verba illustranda inprimis faciunt, quae profert Eustathius ad Dionys. Periegeten 391. καὶ ἔστιν ἀναλογῆσαι αὐτοὺς εἰς ὄφεις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ εἰς θηριωδίαν μεταμειφθῆναι· τὸν μέντοι Κέκροπα φασιν οἱ μῦθοι τὸ μὲν αἴτιον ἀπὸ ὄφεως εἰς ἄνθρωπον ἐλθεῖν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα, καὶ τὸν μὲν βάρβαρον Αἰγυπτιασμὸν ἀφεὶς χρηστοὺς ἀνελάβετο τρόπους πολιτικούς. nec non Tzetzes ad Lycophron. vs. 111. Cecropem δίμορφον γηγενῆ vocantem, qui postquam aliorum de hujus cognominis origine sententias enumerasset, tandem non inepte ratiocinatur. ἐγὼ δὲ οὕτως ἀλληγορῶ. ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονὼς, πᾶσαν θηριωδίαν ἐθνῶν οὕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν αὐτὸν, καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα, καὶ αὐτοκράτορα· ἢ ὡς εὗρον ἐν Ἰωάννῃ Ἀντιοχεῖ, ὅτι πρότερον αἱ καθ' Ἑλλάδα γυναῖκες θηριωδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν ἐμίγνυντο· οἱ παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν, μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δ' οὐκ ἐπεγίνωσκον, βασιλεύσας δ' ὁ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς κατέπαυσε τὸ θηριῶδες τῆς μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμως ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. &c.

Pag. 182. lin. 7. A. Pausanias lib. VIII. cap. 5. p. 607. patrem ejus Ancaeum, avum Lycurgum vocat, sed matrem celat.

Lin. 36. A. Quomodo rem narret Pausanias, vide lib. V. cap. 3. p. 380.

Lin. 40. De eo & Pausan. lib. X. cap. 25. pag. 860.

Lin. 10. B. De hoc Thoante vide Pausan. lib. V. cap. 3. pag. 381.

Pag. 184. lin. 4. A. adde: Plures fuisse Pyrrhos vidimus in Obs. Misc. Vol. X. Tom. III. pag. 391. Quibus adde, Pyrrhum unum e Corybantibus. vide Grotium ad Imagines pag. 40. Pyrrhum Erythraeum sive Lesbium, poëtam Epicum,

picum, de quo Schol. Theocriti Idyll. IV. 31. Pyrrhum Alcinoi ex Elide oriundum, de quo Pausan. lib. VI. cap. I. pag. 453. Pyrrhum Pantaleontis filium cap. 22. pag. 509. De Pyrrho pastore apud Clazomenios lib. VII. cap. 5. p. 535. De Pyrandro, cujus mentionem feci in iisdem Obs. Misc. p. 392. 393. Haec adjicio, me in eadem permanere sententia licet enim cogitemus de illo antiquissimo Pyrandro, de quo Plutarchus Parall. Tom. II. pag. 313. haec narrat Ἀθηναίων πόλεμον ἐχόντων πρὸς Εὔμολπον, καὶ τῆς εὐθηνίας μὴ ἐπαρκέσης, Πύρανδρος ταμίας τῶν δημοσίων ὑπεσπάσατο τὸ μέτρον, φειδωλῶς χρώμενος, οἱ δὲ ἐγχώριοι, ὡς προδότην ὑποπτεύσαντες λιθόλευστον ἐποίησαν, ὡς Καλλισθένης ἐν τρίτῳ Θρακικῶν, unde Sycophanta iste Pyrander posterior sine dubio nomen adeptus est, nondum tamen adduci possum, ut credam, Pythagoram eo insaniae redactum fuisse, ut primum se proditorem fuisse finxisset. Ut vero ad nostrum Neoptolemum revertar, Plutarch. in vita Pyrrhi Epirotarum regis pag. 383. Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νεοπτόλεμος ὁ Ἀχιλλέως λαὸν ἀγαγὼν, αὐτός τὴν χώραν κατέσχε, καὶ διαδοχὴν βασιλέων, ἀφ᾿ αὐτοῦ κατέλιπε Πυῤῥίδας ἐπικαλουμένους (καὶ γὰρ αὐτῷ Πύῤῥος ἦν παιδικὸν ἐπωνύμιον.) καὶ τῶν γνησίων παίδων ἐκ Λανάσσης τῆς Κλεοδέου τοῦ Ὕλλου γενομένων ἕνα, Πύῤῥον ὠνόμασεν. Pausan. lib. X. cap. 26. pag. 863. Τοῦ δὲ Ἀχιλλέως τῷ παιδὶ Ὅμηρος μὲν Νεοπτόλεμον ὄνομα ἐν ἁπάσῃ οἱ τίθεται τῇ ποιήσει. Τὰ δὲ Κύπρια ἔπη φησὶν, ὑπὸ Λυκομήδους μὲν Πύῤῥον, Νεοπτόλεμον δὲ ὄνομα ὑπὸ Φοίνικος αὐτῷ τεθῆναι, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἡλικίᾳ ἔτι νέος πολεμεῖν ἤρξατο. Ab hoc Pyrrho urbs Pyrrichus nomen habere creditur. Pausan. lib. III. cap. 25. p. 274. Τοῦ ποταμοῦ δὲ σταδίους τεσσαράκοντα ἀπέχει, Πύῤῥιχος ἐν μεσογαίᾳ· τὸ δὲ ὄνομα τῇ πόλει γενέσθαι φασὶν ἀπὸ Πύῤῥου τοῦ Ἀχιλλέως· οἱ δὲ, εἶναι θεὸν ΠΥΡΡΙΧΟΝ τῶν καλουμένων Κουρήτων.

Lin. 14. B. In Aulide, quam urbem alii ab Aulide Ogygi filia dictam volunt, juxta Pausan. lib. IX. cap. 19. pag. 747. 748. (id quod jam alibi me monuisse credo) propter tempestatem fuisse retentos Graecos docet Pausanias lib. VIII. cap. 28. p 659. Ὡς δὲ τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἐγίνετο ἐπίφορα ἐξ Αὐλίδος πνεύματα, ἀλλὰ ἄνεμος σφᾶς βίαιος ἐπὶ χρόνον εἶχεν ἐγκλείσας. Qui inter duces interea in hac urbe commoratos lites fuisse de principatu coortas, nempe inter Agamemnonem & Teuthin, sive, ut alii volunt, Ornytum, etiam adjicit; in hanc urbem Agesilaus postea Artaxerxi bellum inlaturus profectus est, ut Dianae sacrificaret, quia hac Dea placata Agamemnon olim victoriam de Ilio reportaverat. Pausan. lib. III. cap. 9. pag. 226. De Agamemnonis prudentia haec adnotant Graeci, teste eodem lib. VIII. cap. 24. pag. 584. In AEgio Ὁμαγύριος δὲ ἐγένετο τῷ Διὶ ἐπίκλησις, ὅτι Ἀγαμέμνων ἤθροισεν ἐς τοῦτο τὸ χωρίον τοὺς λόγου μάλιστα ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀξίους μεθέξοντας ἐν κοινῷ βουλῆς, καθ᾿ ὅντινα χρὴ τρόπον ἐπὶ ἀρχὴν τὴν Πριάμου στρατεύεσθαι. Ἀγαμέμνονι δὲ καὶ ἄλλα ἐστὶν ἐς ἔπαινον, καὶ ὅτι τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀκολουθήσασι, καὶ οὐδεμιᾶς ἐπελθούσης ὕστερον στρατιᾶς, τήν τε Ἴλιον ἐπόρθησε, καὶ ὅσαι περίοικοι πόλεις ἦσαν. Quo animo Argivi Agamemnoni nomina dederint, patet ex iis, quae narrat lib. II. cap. 22. pag. 161. Λυκέας δὲ οὖν ἐποίησε Μηχανέως τὸ ἄγαλμα εἶναι Διὸς, καὶ Ἀργείων ἔφη τοὺς ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντας, ἐνταῦθα ὀμόσαι παραμενεῖν πολεμοῦντας, ἐς τ᾿ ἂν ἢ τὸ Ἴλιον ἕλωσιν, ἢ μαχομένους τελευτὴ σφᾶς ἐπιλάβῃ.

Pag. 185. lin. 11. A. adde: Diana vero habebatur Dea, quae praesenti supplicio in se peccantes adficiebat. Vide Diodorum Siculum lib. IV. pag. 229. alia exempla omitto.

Lin. ult. Euphorion Chalcidensis, Alexander Pleuronius, Stesichorus Himeraeus & Argivi Helenam & Theseum Iphigeniae parentes fuisse tradunt. v. Pausan. lib. II. cap. 22. p. 162.

Pag. 186. lin. 31. A. adde, Alio modo etiam Abrahami historiam in Lycaonis fabulam vertisse videntur Graeci. Vide Pausan. lib. VIII. cap. 2. p. 600.

Pag. 187. lin. 1. Hanc historiam debet Diodoro Siculo lib. IV. p. 239.

Pag. 191. lin. 30. A. adde, Pausan. lib. VIII. cap. 33. p. 668. Λήμνου γὰρ πλοῦν ἀπεῖχεν οὐ πολὺ Χρυσὴ νῆσος, ἐν ᾗ καὶ τῷ Φιλοκτήτῃ γενέσθαι συμφορὰν ἐκ τοῦ Ὕδρου.

Pag. 192. lin. 3. A. adde, Pausan. lib. V. cap. 13. p. 407. 408. ubi Tzetzae de Pelopis ossibus verba inlustrantur.

Pag. 195. lin. 9. A. E Cypriis carminibus Palamedem, quum piscatum exiret, a Diomede & Ulysse interfectum esse docet Pausanias lib. X. cap. 31. pag. 874.

Lin. 14. B. post *Osir.* adde, Diod. Siculum lib. I. pag. 25.

Pag. 200. lin. 1. B. post 55. adde Pausan. lib. X. cap. 26. pag. 861.

Pag. 201. lin. 30. A. adde, Pausan. lib. X. cap. 14. p. 831. & Diod. Siculum lib. V. pag. 348.

Pag. 203. lin. 4. A. post p. 52. adde, Pausan. lib. X. cap. 25. p. 862.

Pag. 204. lin. 14. B. adde, Pausan. lib. X. cap. 30. pag. 871. 872. & Plut. de Pyth. Or. Tom. II. pag. 405.

Pag. 205. lin. 32. A. post *Sect.* 11. adde: Cicero I. Tuscul. Quaest. cap. 16. animos esse aeternos a Pherecyde Syrio didicisse Pythagoram, & postea Platonem in Italiam venientem Pythagorae sententiam fuisse amplexum, docet.

Lin. 12. B. De Penthesilea vide Pausan. lib. X. cap. 31. pag. 875. 876.

Lin. 15. post *parentibus* adde, Diod. Siculum lib. IV. pag. 276.

Lin.

Lin. 28. adde, Pausan. lib. x. cap. 31. pag. 875

Lin. 9. B. in notis post *Plura de eo* adde Diod. Siculum lib. v. p. 330.

Pag. 208. lin. 13. B. adde Pausan. lib. II. cap. 23. pag. 104. Cassandrae ad Palladium sedentis imaginem vide lib. x. cap. 26. pag. 863. Propter [illegible] hanc [illegible] a Graecis lapidibus fuisse obruendam censuit Ulysses cap. 31. p. 874.

Lin. 25. adde Pausan. lib. IV. cap. 36. pag. 372. 373.

Pag. 209. lin. 6. B. post WOPKENS. adde: Quomodo Argivi e naufragio servati domum redierint incolumes, docet Pausanias lib. II. cap. 23. pag. 163.

Pag. 210. lin. 31. A. Pausanias lib. II. cap. 16. pag. 147. ait, AEgisthum Cassandrae, ejusque geminis, Teledamo ac Pelopi, adhuc infantibus vitam eripuisse. De caede ab AEgistho perpetrata consule eumdem cap. 18. pag. 149.

Pag. 211. lin. 23. A. Octavo post Trojae excidium anno Menelaum in patriam rediisse docet etiam Pausanias lib. III. cap. 22. pag. 266. ubi plura.

Pag. 212. lin. 31. A. Dele *& lib. II. cap. 31. qui de judicibus parum differt ab Hellanico.* & substitue & Edw. Simsonium Chronic. A. M. 2831. Idem Pausanias lib. II. cap. 31. narrat lapidem esse ante aedem Dianae Lyceae in urbe Troezene, in quo novem viri de haec caede Orestem purgarunt, qui eodem capite nempe pag. 184. & 185. pluribus de hac Orestis purgatione agit. & lin. 37. post 509 adde, Pausan. lib. III. cap. 22. pag. 265. docet, prope Gytheum esse lapidem, λίθον ἀργὸν dictum, in quo sedens Orestes insania liberatus esse dicitur. Quid Arcades de Oreste referant, consule eumdem lib. VIII. cap. 34. pag. 669. 670.

Pag. 213. lin. 12. A. Apud Hermionenses Diana colitur cognomine *Iphigenia*. Pausan. lib. II. cap. 35. pag. 194. De instituti hujus ratione consulendus Diod. Siculus lib. IV. pag. 248. 249. 250.

Pag. 214. lin. 10. B adde, sed confer Pausan. lib. III. cap. 16. pag. 249.

Pag. 215. lin. 16. A. pro *inprobat* repone *rejicit*.

Pag. 216. lin. 3. B. pro *Hermyone* lege *Hermione* & adde Pausan. lib. II. cap. 18. p. 151. lib. III. cap. 1. pag. 205.

Lin. 6. adde: Juxta Hellanicum e Pylade & Electra nati sunt Medon & Strophius. vide Pausan. lib. II. cap. 16. pag. 147.

Pag. 217. lin. 2. B. post 33. adde, Pausan. lib. x. cap. 24. p. 858. ubi & de ejus sepulcro ut & p. 859.

Lin. 8. pro *quod jam viderat* lege quod & vidit.

Lin. 10. adde, Celeb. Burm. in Var. Lect. Servii ad VI. AEn. 840. e Neoptolemi caede natum est proverbium, de quo Pausanias lib. IV. cap. 17. pag. 321. haec notat 'Η ΝΕΟΠΤΟΛΕ'ΜΕΙΟΣ ΚΑΛΟΥΜΕ'ΝΗ ΤΙ'ΣΙΣ. Νεοπτολέμῳ γὰρ τῷ Ἀχιλλέως ἀποκτείναντι Πρίαμον ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου συνέπεσε καὶ αὐτὸν ἐν Δελφοῖς, περὶ τοῦ βωμοῦ Ἀπόλλωνος ἀποσφαγῆναι· καὶ ἀπὸ τούτου τὸ παθεῖν, ὁποῖόν τις καὶ ἔδρασε ΝΕΟΠΤΟΛΕ'ΜΕΙΟΝ ΤΙ'ΣΙΝ ὀνομάζουσι. Quamquam Lescheus negat in suis carminibus, Priamum ad Hercei Jovis aram fuisse occisum, sed ab ara abstractum & ante regiae fores a Neoptolemo interfectum docet. Vide Pausan. lib. x. cap. 27. pag. 865.

Pag. 218. lin. 8. A. De aliis Argivorum regibus consule Pausaniam lib. II. cap. 16. pag. 145. 150. cap. 19. p. 152. & seqq. cap. 18. & 38. Diod. Siculum lib. IV. pag. 261. 271.

Pag. 219. lin. 24. A. post 57. adde: Ab hoc Marone urbs Maronea dicta est. v. Diod. Siculum lib. I. pag. 17.

Pag. 220. lin. 9. A. *Hunc AEolum propter violentiam & corporis crassitiem* Ἀσκὸν *vocari ab Indigenis Antiphanes ait apud Athenaeum lib. XII. cap. 13. p.* 552. in spongiam incumbere jubeo.

Pag. 222. lin. 32. A. *arborem mali* legit Doctiss. Valckenarius lib. II. Animadvers. in Ammonium cap. 8.

Pag. 223. lin. 4. B. lege *freto AEaeae.*

Pag. 224. lin. 5. in textu ALCINOUS. Diod. Siculus lib. IV. p. 274. Φαίαξ δ᾽ ἐγένετο Ἀλκίνοος, ὁ τὸν Ὀδυσσέα καταγαγὼν εἰς Ἰθάκην.

Lin. 19. B. post 917. adde: Cum hoc loco confer Diod. Siculum lib. v. pag. 323.

Pag. 226. lin. 23. A. Quomodo Icarius Penelopen Ulyssi elocaverit, docet Pausanias lib. III. cap. 12. p. 235.

Pag. 231. lin. 29. B. Fuit & Manto Melampodis & Iphianirae Megapenthus filiae filia. vid. Diod. Sicul. lib. IV. p. 271.

Pag. 232. lin. 32. B. Omnes olim fatidicae mulieres Graecae *Sibyllae* sunt dictae, quia τὸ ἐνθειάζειν κατὰ γλῶσσαν ὑπάρχει σιβυλλαίνειν. & ideo Daphne Tiresiae filia fatidica etiam *Sibylla* dicta fuit. vide Diod. Siculum lib. IV. pag. 269. De mulieribus fatidicis, quae Sibyllae fuere cognominatae, integro capite 12. agit Pausanias libri decimi pag. 825. 826. 827. 828.

Pag. 233. lin. 1. B. post 14. adde: De OEnopione v. Did. Siculus lib. v. p. 345.

Pag. 236. lin. 7. in textu, QUAE TRIETERICA DICUNTUR. De his Diod. Siculus lib. IV. pag. 211.

Lin. 15. A. Vide Diod. Siculum lib. I. p. 17. lib. IV. p. 210. 212.

Lin. 12. B. Alio modo historiam de Lycurgo & Baccho narrat Diod. Siculus lib. I. p. 17. & lib. III. pag. 199.

Pag. 237. lin. 11. B. adde, Eust. ad Dionys. vs. 211. Οἱ δέ φασι τὸν ἐκεῖ ΔΙ'Α ἌΜΜΩΝΑ κληθῆναι ἀπό τινος ὁμωνύμου ποιμένος, προκατάρξαντος τοῦ τοῦ ἱεροῦ ἱδρύσεως. Pausan. lib. IV. cap. 23. in fine Μάντικλος δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Μεσσηνίοις τοῦ Ἡρακλέους ἐποίησε. καὶ ἔστιν ἐκτὸς τείχους ὁ θεὸς ἱδρυμένος Ἡρακλῆς καλούμενος Μάντικλος καθάπερ καὶ ἌΜΜΩΝ ἐν Λιβύῃ, καὶ ὁ ἐν Βαβυλῶνι Βῆλος. ὁ μὲν ἀπὸ ἀνδρὸς Αἰγυπτίου Βήλου τοῦ Λιβύης ὄνομα ἔσχεν. ἌΜΜΩΝ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱδρυσαμένου ποιμένος. Alio modo de Ammone Diod. Siculus lib. III. pag. 206.

Pag. 244. lin. 11. Aliam fabulam περὶ Οὐρανοῦ τὸ παλαιὸν βασιλεύοντος τῆς οἰκουμένης narrat Diod. Siculus lib. V. pag. 319.

Pag. 245. lin. 4. A. Antea pro Neptuno Rhea Saturno agnum edendum adposuerat juxta Arcadas. Vide Pausan. lib. VIII. cap. 8. pag. 613. sed alio modo Tzetzes ad Lycophron. vs. 644. e Theseo lib. III. Corinthiac. Ἄρνη πόλις Βοιωτίας ἀπὸ Ἄρνης τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ, ὅτι Κρόνου ζητοῦντος Ποσειδῶνα, ἀπηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτόν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη, πρότερον Σινόεσσα λεγομένη. Quid vero Arcades de Rhea Saturno pro Jove lapidem adponente fingant, vide Pausan. lib. VIII. cap. 36. pag. 673. Ab hac fabula Plataeenses in Junonis templi ingressu expresserunt Rheam τὸν πέτρον κατειλημμένον σπαργάνοις, οἷα δὴ τὸν παῖδα, ὃν ἔτεκε Κρόνῳ κομίζουσαν. Pausan. lib. IX. cap. 2. pag. 715. de quo lapide & lib. X. cap. 24. p. 859.

Lin. 23. Hinc manavit Panchaeorum sacerdotum figmentum, de quo Diod. Siculus lib. V. pag. 321. Sed consule de hac fabula in primis pag. 337. Duo fuere Joves, de quibus Diod. Siculus lib. I. pag. 14. lib. III. pag. 194. 195. 206. 207. ubi inprimis de Jove Cretensi plura, quae hic describi nequeunt, videnda sunt. De tribus Jovibus Cicero lib. III. de N. D. cap. 21. cum Davisii nota. Sed antiqui omnes reges vocabant Joves, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 87. unde sine dubio inter Cretenses, Arcadas & alios orta est ista de Jovis solo natali contentio.

Pag. 246. lin. 5. A. post 40. adde: Non enim, ut e Servii loco emendato patet, fuisse dicuntur Jasionis filii, sed Corybas Jasionis filius τοὺς ἐπὶ τοῖς τῆς μητρὸς ἱεροῖς ἐνθουσιάσαντας ἀφ' ἑαυτοῦ Κορύβαντας προσαγορεῦσαι. Vide Diod. Siculum lib. V. pag. 323. Atlantii, qui duos Joves statuunt, dicunt Curetas fuisse numero decem, e Jove non Saturni filio, sed Coeli fratre, Cretensium rege progenitos, teste eodem Diod. Siculo lib. III. pag. 194. ab horum Curetum filia insula Creta nomen adepta pag. 204. Cretenses novem fuisse dicunt. de quibus lib. V. p. 334. quorum posteri etiam Curetes dicti fuerunt. pag. 331. Ceterum *Curetas* & *Corybantas* non pro iisdem habere videtur Pausanias lib. VIII. cap. 37. pag. 676.

Lin. 22. B. adde Pausan. lib. X. cap. 6. pag. 812.

Pag. 247. lin. 31. A. adde: Hoc debet Scholiastes ille Diod. Siculo lib. V. pag. 335. Θέμιν δὲ μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμοὺς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι, καὶ τὰ περὶ τὴν εὐνομίαν καὶ εἰρήνην καταδεῖξαι. διὸ καὶ θεσμοφύλακας καὶ θεσμοθέτας ὀνομάζεσθαι τοὺς τὰ περὶ τοὺς θεοὺς ὅσια, καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους διαφυλάττοντας· καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καθ' ὃν δὴ χρόνον τοὺς χρησμοὺς διδόναι μέλλει, θεμιστεύειν λέγομεν, ἀπὸ τοῦ τὴν Θέμιν εὑρέτριαν γεγονέναι τῶν χρησμῶν.

Lin. ult. Pausanias lib. V. cap. 14. pag. 413. de templo Jovis Olympici in Elide agens scribit: Ἐπὶ δὲ τῷ Γαίῳ καλουμένῳ βωμός ἐστιν ἐπ' αὐτῷ Γῆς, τέφρας καὶ οὗτος. τὰ δ' ἔτι ἀρχαιότερα καὶ μαντεῖον τῆς Γῆς αὐτόθι εἶναι λέγουσιν. Lib. X. cap. 5. pag. 809. Φασὶ γὰρ δὴ τὰ ἀρχαιότατα Γῆς εἶναι τὸ χρηστήριον, καὶ Δάφνιν ἐπ' αὐτῷ τετάχθαι πρόμαντιν ὑπὸ τῆς Γῆς. εἶναι δὲ αὐτὴν τῶν περὶ τὸ ὄρος νυμφῶν. ἔστι δὲ ἐν Ἕλλησι ποίησις, ὄνομα μὲν τοῖς ἔπεσίν ἐστιν Εὐμολπία, Μουσαίῳ δὲ τῷ Ἀντιοφήμου προσποιοῦσι τὰ ἔπη. πεποιημένον οὖν ἐστὶν ἐν τούτοις, Ποσειδῶνος ἐν κοινῷ καὶ Γῆς εἶναι τὸ μαντεῖον. καὶ τὴν μὲν χρᾶν αὐτήν, Ποσειδῶνι δὲ ὑπηρέτην ἐς τὰ μαντεύματα εἶναι Πύρκωνα. καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἔπη.

Αὐτίκα δὲ χθονίης σφῶν ὀή πινυτὸν φάτε μῦθον,
Σὺν δέ τε Πύρκων ἀμφίπολος κλυτοῦ Ἐννοσιγαίου.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον ὅσον ὀλίγη μεθ' ἧν δοθῆναι Θέμιδι ὑπ' αὐτῆς λέγουσιν, Ἀπόλλωνα δὲ παρὰ Θέμιδος λαβεῖν δωρεάν. Ποσειδῶνι δὲ ἀντὶ τοῦ μαντείου Καλαύρειαν ἀντιδοῦναί φασιν αὐτὸν τὴν πρὸ Τροιζῆνος. Plura ibi notata omitto cap. 24. pag. 858. Ἐν δὲ τῷ ναῷ πεποίηται μὲν Ποσειδῶνος βωμός, ὅτι τὸ μαντεῖον τὸ ἀρχαιότατον κτῆμα ἦν καὶ Ποσειδῶνος.

Lin. 40. B. post 5. adde: Inprimis Cretenses vid. Diod. Siculus lib. V. p. 344.

Pag. 248. lin. 1. in textu ET DIANAM. Dianam AEgyptii dicunt Cereris esse filiam juxta AEschylum. Vide Pausaniam lib. VIII. cap. 37. pag. 676. unde hanc hauserit sententiam AEschylus, docet Herodotus lib. II. cap. 156. 157. 158.

Pag. 249. lin. 7. A. post. 8. adde: Nam apud Pausan. lib. II. cap. 29. p. 178. pro Κεῖτος scribendum Κρῖσος.

Lin. 21. Troezenii dicunt, Diomedem Troja reversum primum Pythia Apollini instituisse.

fe. Vid. Paufan. lib. II. cap. 32. pag. 186.

Lin. 12. B. De Sirenum infula Paufan. lib. X. cap. 6. pag. 812.

Pag. 250. lin. 30. A. Alia fuit Pandora Coeli ac Telluris filia, Rheae foror. Diod. Siculus lib. III. pag. 190.

Pag. 252. lin. 32. B. Eadem jam de Niobe & Alcmena teftatur Diod. Siculus lib. IV. pag. 223. lin. 34. Argum facit filium Jovis & Niobes Phoronei filiae Paufanias lib. II. cap. 22. p. 161. vide inprimis cap. 34. p. 191.

Pag. 255. lin. 10. B. adde Diod. Siculum lib. I. pag. 10. 11. 21. & feqq.

Lin. 18. adde: Summis honoribus culta fuit a Tithoreenfibus. v. Paufan. lib. X. cap. 32. pag. 880. 881.

Lin. 36. adde: Sed Pamphus dicit, Proferpinam, dum raperetur, οὐκ ἴοις ἀπατηθεῖσαν, ἀλλὰ ναρκίσσοις. Vide Paufaniam lib. IX. cap. 31. pag. 773.

Pag. 256. lin. 2. in textu VENERE ET DIANA. Diod. Siculus lib. V. pag. 287. Venerem excludit, fcribens juxta Siculos Dianam & Minervam virginitati fervandae cum Proferpina deditas flores legiffe: quae confentiunt fabulae, quam narrat Lactantius lib. V. Explicat. Fab. 6.

Lin. 36. A. in notis poft v. adde Diod. Siculum lib. V. pag. 286. 287. 288.

Lin. 41. poft ταύτῃ adde: Prope Syracufas, ubi poftea fons Cyane adparuit. Diod. l. l.

Pag. 257. lin. 41. A. adde: Diodorus Siculus lib. V. p. 323. Δήμητραν μὲν Ἰασίωνος ἐρασθεῖσαν τὸν καρπὸν τοῦ σίτου δωρήσασθαι, nempe in nuptiis Cadmi & Harmoniae qui pag. 336. 337. dicit, magnam inter antiquos effe litem de loco, cui Ceres prima hoc beneficium dederit. Quid Cretenfes dicant, vide pag. 344.

Pag. 259. lin. 5. A. poft 365. adde: Qui Triptolemo terrae Atticae conferendae provinciam inpofuiffe ab AEgyptiis dicitur. v. Diod. Sicul. l. I. p. 17.

Pag. 261. lin. penult. B. Alia de Titanum excidio memorant alii, quae videnda in Diod. Siculo lib. III. a pag. 204. ad finem ufque libri.

Pag. 263. lin. 33. A. Alii dicunt Typhonem vocari Priapum Bacchi & Veneris filium. v. Diod. Siculus lib. IV. p. 214. Ab Ifide forore interfectum tradunt AEgyptii. v. Diod. Siculus lib. I. p. 18. qui de ejus parentibus p. 13. egerat.

Lin. 29. B. poft *dabunt* adde: Diod. Siculus lib. V. p. 338. 339.

Lin. 36. poft 376. adde Diod. Siculum lib. IV. p. 228. 229.

Pag. 264. lin. 13. A. De hominibus e diluvio fervatis vide Doctiffimi Viri differtationem de prifcis Graecorum & Latinorum fermonibus §. 12. quae legitur poft Montefalconii Palaeographiam. Quid vero AEgyptii, Rhodii, ac Samothraces de fuo diluvio memorent, docebit Diod. Siculus lib. I. pag. 16. 17. lib. V. pag. 322. 327.

Pag. 367. lin. 19. A. poft *Scholiaftes* adde: Hunc Euripidis locum jam occupatum poftea deprehendi a Mauffaco, Differt. Critic. poft Harpocration. pag. 402. quem ejufdem fuiffe fententiae laetor.

Lin. 4. B. adde, Paufan. lib. V. cap. 12. p. 406. De templo Jovis Olympii apud Eleos ait Τὸ δὲ ἤλεκτρον τοῦτο, ὅτῳ Αὐγούστῳ πεποίηται τὴν εἰκόνα, ὅσον μὲν αὐτόματον ἐν Ἠριδανοῦ ταῖς ψάμμοις εὑρίσκεται, σπανίζεται τὰ μάλιστα καὶ ἀνθρώπῳ τίμιον πολλῶν ἐστιν ἕνεκα· τὸ δὲ ἄλλο ἤλεκτρον, ἀναμεμιγμένος ἐστὶν ἀργύρῳ χρυσός. De Electri fabula ac vera hiftoria Diod. Siculus, quem hic citat Munckerus, eft confulendus pag. 302. ubi plura de ipfa Phaëthontis fabula.

Lin. penult. Diodorus vero Siculus lib. V. p. 342. hoc inventum tribuit Baccho Jovis ac Proferpinae filio in infula Creta nato: fed aeque ac Hercules confunduntur. Vide Eumdem lib. IV. pag. 211. 212. 213.

Pag. 268. lin. 39. A. lege *Amphion ab aliis M. f. d.*

Lin. penult. ante *videmus*. De duobus Sarpedonibus, quos antiqui faepius confuderunt, vide Diod. Siculum lib. V. p. 344. 345. Quorum alter Jovis & Europae, alter Euandri & Deidamiae Bellerophontis filiae filius.

Pag. 270. lin. 35. A. poft *Diodoro* adde pag. 269. 270.

Lin. ult. adde: Quocum confer Paufan. lib. IX. cap. 12. p. 733. & cap. 19. pag. 747.

Lin. 36. B. Pro *Rhias* lege *Anthas* vel *Anthes*, & mox pro *Ephoceus* reftitue *Hyperes*. Hi erant fratres e Neptuno & Alcyone Atlantis filia nati, a quibus *Anthia* & *Hyperia* dictae. Vide Paufaniam lib. II. cap. 30. pag. 182. quas Plutarchus Quaeft. Graec. Tom. II. p. 295. *Anthedoniam* & *Hyperiam* vocat, apud quem alia de his fratribus ex Mnafogithone videbis notata. Hunc Anthen cum Troezeniis facit Halicarnaffi conditorem Strabo lib. XIV. pag. 970. Verum Paufanias l. l. tradit Aëtii Anthae filii pofteros coloniam in hanc Cariae urbem deduxiffe. Fuit & alius Hyperes, quem Melas Phrixi filius ex Euryclia fufcepit, a quo fons Hyperia in oppido Pheris, vel juxta alios in Laconica, nomen habet. vid. Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 222.

Pag. 275. in textu LINUS EX URANIA MUSA Paufanias lib. IX. cap. 29. p. 766. λέγεται δὲ ὡς ὁ Λίνος οὗτος παῖς μὲν Οὐρανίας εἴη, καὶ Ἀμφιμάρου τοῦ Ποσειδῶνος. quem ab Apolline occifum addit. de cujus Lini parentibus pluribufque Linis vide, quae notavi in Obf. Mifc. Vol. X. Tom. III.

III. pag. 388. & Doctiss. vir in Diss. de Priscis Graec. ac Lat. literis §. 19. & seqq. De Lino Cliûs unius e novem Musis & Maguetis filio Tzetz. ad Lycophron. vs. 831.

Lin. 35. in notis. Vide, quae dixi Obs. Misc. Vol. x. Tom. III. pag. 388. adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 280. e quo Justinus a me emendatus inlustratur. Τὸν δὲ ἐν Ἀπόλλωνα κατὰ ταύτην τὴν χώραν ἐκ Κυρήνης γεννήσαντα τὸν Ἀρισταῖον, τοῦτον μὲν νήπιον ὄντα παραδοῦναι ταῖς νύμφαις τρέφειν, ταύτας δὲ τῷ παιδὶ τρεῖς ὀνομασίας περιθέσθαι, καλεῖν γὰρ αὐτὸν, Νόμιον, Ἀρισταῖον, Ἀγρέα. quamquam Schol. Apollonii Rhodii, quem ibi citavi, Aristaeum alia de caussa nomina sua adcepisse tradat.

Lin. 2. B. Praeter Hyllum e Deianira suscepit Guneum, & Hoditem, teste Diod. Siculo lib. IV. pag. 242. ubi legendum Γληνέα καὶ Ὀνίτην. Vide quae iisdem in Obs. notavi pag. 390. 391.

Lin. 9. Tlepolemum suscepit Hercules ex filia Phylei regis Thesprotorum juxta Diod. Siculum lib. IV. p. 241.

Pag. 278. lin. 7. B. Minerva nihilo minus tibiam invenit. Vide Diod. Siculum lib. V. p. 323.

Pag. 280. lin. 34. B. Diod. Siculus lib. III. p. 193. addit Apollinem ταχὺ δὲ μεταμεληθέντα καὶ βαρέως ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πραχθεῖσιν ἐνεγκόντα τῆς κιθάρας ἐκρῆξαι τὰς χορδὰς, καὶ τὴν εὑρημένην ἁρμονίαν ἀφανίσαι.

Pag. 281. lin. 2. A. post 2. Fuit & alius Olympus, qui duxit uxorem Cybelen, Jovis e Saturno ac Rhea progeniti praeceptor. Vide Diod. Siculum lib. III. pag. 206. & lib. V. p. 323.

Lin. 7. De Sacada hoc vide Plutarch. de Musica p. 1134. 1135.

Lin. 24. post 866. adde Pausan. lib. X. cap. 30. pag. 873.

Pag. 282. lin. 5. in textu LIBER JOVIS &c. Fabulam explicat Diod. Siculus lib. III. pag. 196.

Pag. 283. lin. 17. A. adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 211.

Lin. 23. B. post *docet.* adde, quocum confer Diod. Siculum lib. V. pag. 329. ubi & de tempore fugae.

Pag. 284. lin. 12. B. adde Pausan. lib. X. cap. 10. pag. 822.

Pag. 285. lin. 21. B. adde Spanh. ad Callim. H. Pall. 47.

Pag. 286. lin. 13. A. Recte Apollodorus inter Danaidas numerat Scaeam & Automaten, quae postea nupserunt Architeli & Archandro Achaei filiis, teste Pausania lib. VII. cap. I. pag. 522.

Lin. 17. pro cap. 155. lege pag. m. 150.

Pag. 287. lin. I. B. pro duabus his lineis repone: Danaos Argivos esse dictos docet Spanhemius ad Callim. H. Pall. 142. Notandus vero hic est error sive dissidium Scholiastae Euripidis in Hecuba vs. 886. pag. 78. cum aliis scriptoribus, narrantis Lynceum Danai filias cum ipso Danao occidisse, diram hanc suorum fratrum caedem ultum, & ita una cum Hypermnestra Argorum imperio fuisse potitum. Pausanias lib. II. cap. 16. pag. 145. Lynceum Argivorum facit regem, sed qui patri Danao, non occiso, sed naturae debitum reddenti in regnum successit. Imo Apollodorus lib. II. cap. I. §. 5. refert, Danaum ipsum Lynceo filiam Hypermnestram elocasse & cap. 2. §. I. Lynceum Danaum e vita decedentem excepisse, nulla Danai caedis mentione facta. ex quibus Apollodori ac Pausaniae locis, ut & e cap. 18. & 19. ejusdem Pausaniae libri & Schol. Eurip. Orest. vs. 933. p. m. 205. patet Argivorum regum catalogum ab Hygino fab. 124. numquam fuisse profectum. Praeterea incognitos scriptores hic sequitur Hyginus, nam referens Danaidas post patris Danai mortem viris Argivis nupsisse: (Nota interea phrasin Hygini *ducere viros Argivos* pro nubere) dissentit ab Apollodoro lib. II. cap. I. §. 5. qui haec de Danao notat: Τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν. quocum facit Pausanias lib. III. cap. 12. p. 235. Δαναῷ γὰρ τοῦτο ἐπὶ ταῖς θυγατράσιν εὑρέθη, καὶ ὡς γυναῖκας οὐδεὶς ἤθελεν ἐξ αὐτῶν διὰ τὸ μίασμα ἀγαγέσθαι, διέπεμπε δὴ ὁ Δαναὸς ἕδνων ἄνευ δώσειν, ᾗ ἂν ἕκαστος κατὰ κάλλος ἀρέσκηται, ἀφικομένοις δὲ ἀνδράσιν οὐ πολλοῖς ἀγῶνα κατέστησε. &c. Praeterea filias Scaeam & Automaten Danaus post hunc casum Architeli & Archandro Achaei filiis in matrimonium dedit teste Pausania lib. VII. cap. I. pag. 522. qui pag. 523. addit, Architele & Archandro Argis & Lacedaemone rerum potitis, Achaeos communi nomine ab eorum patre Achaeo coepisse appellari tam Lacedaemonios, quam Argivos, sed Argivos solos a socero Danao *Danaos*. Archandrum Danai generum vocat etiam Herodotus lib. II. cap. 98. sed filium Pthii eum facit, Achaei nepotem, sed plures Archandros fuisse idem censet.

Pag. 289. lin. 8. B. Pausanias lib. VIII. cap. 45. p. 693. Καὶ Θεστίου παῖδες, ἀδελφοὶ δὲ Ἀλθαίας, Πρόθους καὶ Κομήτης.

Lin. 16. Pausan. l. l. Ἱππόθους ὁ Κερκύονος τοῦ Ἀγαμήδους τοῦ Στυμφήλου. Hic vero notandus Pausaniae error pergentis κατὰ δὲ ὗς τὰ ἕτερα Ἀγκαῖον ἔχοντα ἤδη τραύματα, καὶ ἀφέντα τὸν πέλεκυν ἀνέχων ἐστὶν Ἔποχος. At quomodo Epochus huic venationi interfuisse potuit, qui ante eam fato functus fuit, ut ipse testatur Pausanias cap. 4. pag. 606. Γενομένων δὲ αὐτῷ (Λυκούργῳ τῷ Ἀλεοῦ) Ἀγκαίου τε καὶ Ἐπόχου, τὸν μὲν νοσήσαντα ἐπιλαμβάνει τὸ χρεών. Ἀγκαῖος δὲ Ἰάσονί τε τοῦ πλοῦ με-

τέχειν ἐς Κόλχους, καὶ ὕστερον ὁμοῦ Μελεάγρῳ τὸ ἐν Καλυδῶνι κατεργαζόμενος θηρίον, ἀπέθανεν ὑπὸ τοῦ ὑός.

Pag. 290. lin. 19. B. Paufanias lib. VIII. cap. 45. p. 693. ita Τὸν γὰρ ἐν Καλυδῶνι ὗν Ἀγκαῖος ὑπέμεινεν ὁ Λυκούργου τρωθείς, καὶ Ἀταλάντη τοξεύει τὸν ὗν, καὶ ἔτυχε πρώτη θηρίου.

Pag. 291. lin. 15. B. De Meleagri morte inprimis Paufanias lib. x. cap. 31. pag. 874. 875. & Diodorus Siculus lib. IV. pag. 240.

Pag. 292. in textu QUAE MELEAGRIDES v. Has aves pauperes Tithoreenfes immolant deae Ifidi. Paufan. lib. x. cap. 32. p. 880.

Pag. 294. B. lin. 6. B. Paufanias lib. VIII. cap. 3. pag. 602. dicit oppidum conditum ac dictum effe a Trapezeo Lycaonis filio.

Lin. 16. adde Paufan. lib. VIII. cap. 3. pag. 603. 604.

Pag. 297. lin. 28. A. lege cap. 5. & 10.

Lin. 23. B. Vide Diod. Siculum lib. I. pag. 20. & lib. IV. p. 210. 211.

Pag. 298. lin. 4. B. De Bacchi parentibus confule Diod. Siculum lib. III. p. 195. 196. ubi cur Jovis & Cereris, Semeles ac Thyones filius dicatur, docemur. Eam, quam Romani *Bonam Deam* vocant, Graeci ajunt unam e Bacchi matribus effe, quam nominare nefas. Vide Plut. in Caefare pag. 711. In infula Naxo Bacchum Jovis ac Semeles filium natum refert Diod. Siculus lib. v. p. 325. ubi de tota fabula, qui de Thebano, variisque Bacchis egerat lib. IV. p. 210. 211. 212. 213. & lib. III. pag. 207. & lib. I. pag. 23.

Pag. 299. lin. 6. A. Duas rationes irae Dianae adferri docet Diod. Siculus lib. IV. p. 281.

Lin. 33. De hac fabula confule tamen Paufaniam lib. IX. cap. 2. p. 714.

Pag. 301. lin. 4. A. lege: confule Diod. Siculum lib. v. p. 338. & poft eum inl. Spanh.

Lin. 15. adde: Arcades, qui Jovem in Creta natum & educatum negant, dicunt Jovem effe nutritum in agro Cretea, qui in monte Lycaeo eft, a Nymphis Thifoa, Neda & Hagno. Paufan. lib. VIII. cap. 38. pag. 678. & cap. 47. pag. 695.

Lin. 32. B. Nyfam Arabicam vocat Diod. Siculus lib. III. p. 199. & lib. I. p. 14. & 17.

Pag. 304. lin. 27. A. poft *cap.* 18. adde: Sed locum in Cithaerone, ubi hoc fit actum, exprimere nequeunt. vid. Paufan. lib. IX. cap. 2. p. 714.

Pag. 312. lin. 12. B. Ipfe Paufanias lib. x. cap. 29. p. 870. vocat Κέφαλον τοῦ Δηΐονος.

Pag. 314. lin. 53. A. adde Paufan. lib. x. cap. 29. p. 870.

Pag. 316. lin. 16. B. Interfere: Nifi ftatuendum fit, Hyginum Phrygum fabulam effe fecutum, qua, tefte Plutarcho in Caefare p. 711. eam Deam, quam Romani Bonam vocant, Graeci γυναικείαν, Phryges fuam vindicantes, Midae matrem effe dicunt.

Pag. 317. lin. 16. B. poft 179. adde: De Silenis vide etiam Paufan. lib. VI. cap. 24. p. 515. cum Kuhnii nota: nec non Diod. Siculum lib. III. pag. 205.

Lin. 17. pro *Manidas* lege *Panidas*.

Lin. antepenult. poft pag. 115. adde, de Sileno Diod. Siculum lib. IV. pag. 212.

Pag. 320. lin. 40. B. Plures fuere Amazones. v. Diod. Sicul. lib. III. p. 185. plures Joves p. 194. 195. Plures Hercules p. 207. 208. & lib. v. p. 342.

Pag. 324. lin. 20. A. poft 748. adde: Item Bacchi ac Lycurgi. vide Diod. Siculum lib. III. p. 199.

Pag. 326. lin. 18. De eo plura & alia habet Diod. Siculus lib. IV. pag. 284.

Pag. 330. lin. 36. A. lege qui refert lib. II.

Pag. 334. lin. 9. B. De AEfculapio confulendus Diod. Siculus lib. v. p. 341.

Pag 339. lin. 1. B. poft p. 284. adde Paufan. lib. x. cap. 24. p. 857.

Lin. 2. De Epimenide Cretenfi Plut. in Solone pag. 84.

Pag. 340. lin. 31. A. Septem hae fententiae ante fores templi Delphici erant fcriptae; Paufan. lib. x. cap. 24. jam faepius citato.

Lin. 31. B. poft 3. adde: Alia de Mufarum numero refert Paufanias lib. IX. cap. 29. pag. 765. 766.

Lin. 34. Adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 215.

Lin. 43. Inter Graeciae miracula etiam Minyae aerarium recenfetur. v. Paufan. lib. IX. cap. 38 p. 786.

Pag. 342. lin. 2. A. poft V. pone Paufan. lib. IV. cap. 31. pag. 357.

Lin. 36. pro λύθον lege λίθον.

Lin. 40. De hoc fepulcro vide Paufan. lib. VIII. cap. 16. p. 633.

Pag. 344. lin. 2. in textu HERCULES. De honoribus divinis deinceps Herculi habitis Diod. Sicul. lib. IV. p. 244.

Pag. 346. lin. 13. A. Non tantum apud librarios, fed prifci aevi Latinos O & U fuere confufa. Vide virum doctiff. Differt. de prifcis Gr. & Lat. literis §. 37. ad B. Montfaucon.

Lin. 25. B. Paufanias lib. x. cap. 28. pag. 867. Syracufis Olympium Jovem etiam templo cultum fuiffe docet. Hinc multi Ciceronem erroris convincere ftudent, qui lib. III. de N. D. cap. 34. adnotat de Dionyfio, *Qui cum ad Peloponnefum claffem adpuliffet, & in fanum veniffet Jovis Olympii, aureum ei detraxit amiculum grandi pondere, quo Jovem ornarat ex manubiis Karthaginenfium tyrannus Gelo: atque in eo etiam*

cavil-

cavillatus est, aestate grave esse aureum amiculum, hieme frigidum, eique laneum pallium injecit. cum id esse ad omne anni tempus diceret. Quasi Dionysius hanc injuriam fecisset Jovi Olympio in Sicilia culto. Sed quid hi homines facient de loco Pausaniae, qui scribit id, quod ipse oculis adspexit. lib. VIII. cap. 42. pag. 687. Κατὰ γὰρ τὴν Ξέρξου διάβασιν ἐς τὴν Εὐρώπην, Συρακουσῶν τε ἐτυράννει καὶ Σικελίας τῆς ἄλλης Γέλων ὁ Δεινομένους. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε Γέλων, ἐς Ἱέρωνα ἀδελφὸν Γέλωνος περιῆλθεν ἡ ἀρχή. Ἱέρωνος δὲ ἀποθανόντος πρότερον πρὶν ἢ τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ ἀναθεῖναι τὰ ἀναθήματα, ἃ ηὔξατο ἐπὶ τῶν ἵππων ταῖς νίκαις, οὕτω Δεινομένης Ἱέρωνος ἀπέδωκεν ὑπὲρ τοῦ πατρός. Ὀνατᾶ καὶ ταῦτα ποιήματα. καὶ ἐπιγράμματα ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματός ἐστιν αὐτῶν.

> Σόν ποτε νικήσας, Ζεῦ Ὀλύμπιε, σεμνὸν ἀγῶνα
> Τεθρίππῳ μὲν ἅπαξ, μουνοκέλητι δὲ δίς,
> Δῶρ' Ἱέρων τάδε σοι ἐχαρίσατο, παῖς δ' ἀνέθηκε
> Δεινομένης πατρὸς μνῆμα Συρακοσίου.

Adde Pausan. lib. VI. cap. 19. p. 499. Σικελιώτας δὲ Σελινουντίους ἀνέστησαν μὲν Καρχηδόνιοι πολέμῳ· πρὶν δὲ ἢ τὴν συμφορὰν γενέσθαι σφισι, θησαυρὸν τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὶ ἐποίησαν. Siciliotae igitur, & inprimis Syracusani Jovem Olympium, cujus templum in Peloponneso erat, coluerunt: & eadem de Olympii Jovis cultu, quae de divinis honoribus olim Hemitheae habitis adnotat Diod. Siculus lib. IV. pag. 332. statui possunt. En ipsum Diodori locum. ἐν δὲ τοῖς ὕστερον χρόνοις ἐπὶ τοσοῦτον ἔλαβε τὸ ἱερὸν αὔξησιν τῆς Ἡμιθέας, ὥστε μὴ μόνον παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις καὶ τοῖς περιοίκοις τιμᾶσθαι διαφερόντως, ἀλλὰ καὶ τοὺς μακρὰν οἰκοῦντας εἰς αὐτὸ φιλοτίμως φοιτᾶν, καὶ θυσίαις τε μεγαλοπρεπέσι καὶ ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις τιμᾶν· τὸ δὲ μέγιστον Πέρσας ἡγουμένους τῆς Ἀσίας, καὶ πάντα τὰ τῶν Ἑλλήνων ἱερὰ συλῶντας, μόνου τοῦ τῆς Ἡμιθέας τεμένους ἀπέχεσθαι. &c. Quamquam non inficias eo Syracusis templum Jovis Olympii exstitisse. Vide Pausan. lib. X. cap. 28. p. 867. juxta morem antiquis populis usitatum, qui Deos ex istis locis, quorum praecipuam curam agere videbantur, quasi evocabant, & ut ad se descenderent, orabant: qui Dii invitati etiam suas sedes relinquere, & ut aliis extraneis quoque opem ferant, aliquando peregre proficisci finguntur. Hinc legimus apud Ciceronem lib. II. de N. D. cap. 27. Timaeum in historia dixisse *Qua nocte natus Alexander esset, eadem Dianae Ephesiae templum deflagravisse:* & adjunxisse, *minime id esse mirandum, quod Diana, cum in partu Olympiadis adesse voluisset, abfuisset domo.* Nil mirum igitur, si hisce Diis etiam templa, in quae velut suas domos recipi possent, in peregrinis ac longe dissitis urbibus exstructa, statuaeque positae fuerunt. Sic Diana Ephesia culta fuit a Corinthiis, de qua Pausanias lib. II. cap. 3. pag. 115. Ἔστιν οὖν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς (ἐνταῦθα γὰρ πλεῖστά ἐστι τῶν ἱερῶν) Ἄρτεμίς τε ἐπίκλησιν Ἐφεσία. Cujus Deae templum est etiam in Arcadiae urbe Alea. Vide Paus. lib. VIII. cap. 23. pag. 642. qui de Megalopolitanis adnotat cap. 30. pag. 662. Μεγαλοπολίταις δὲ αὐτόθι ᾠκοδομημένα ἐστὶ τὰ ἀρχεῖα, ἀριθμὸν οἰκήματα ἕξ, ἐν ἑνὶ δέ ἐστιν αὐτῶν Ἐφεσίας ἄγαλμα Ἀρτέμιδος. Sic in templo, quod exstructum est in via ab OEtylo ad Thalamas ferente, Venus Paphia colebatur teste eodem lib. III. cap. 26. pag. 276. qui lib. VIII. cap. 53. pag. 707. de templo in urbe Tegea a Laodice Veneri Paphiae posito agit. Eodem modo Cereris Eleusiniae templum reperitur prope montem Taygetum. lib. III. cap. 20. pag. 261. & apud Boeotios exstat Δήμητρος ἐπίκλησιν Ἐλευσινίας ἱερὸν ἐν Πλαταιαῖς. lib. IX. cap. 4 p 718. quae templa saepe etiam aedificata sunt ab iis, qui patria expulsi in ea loca, in quibus rerum ac fortunarum suarum sedem collocabant, sacra sua ac Deos penates transferre volebant. Sic Telchines Minervae Telchiniae aedem in Teumesso statuisse creduntur. Vide Pausan. lib. IX. cap. 19. p. 747. Iisdem sine dubio de caussis Jovis Ammonis cultus e Libyae desertis in Graeciam fuit translatus. Pausanias lib. III. cap. 18. pag. 523. narrat Προελθόντι δὲ ἐντεῦθεν ἱερόν ἐστιν Ἄμμωνος. φαίνονται δὲ ἀπ' ἀρχῆς Λακεδαιμόνιοι μάλιστα Ἑλλήνων χρώμενοι τῷ ἐν Λιβύῃ μαντείῳ, λέγεται δὲ καὶ Λυσάνδρῳ πολιορκοῦντι Ἄφυτιν τὴν ἐν τῇ Παλλήνῃ, νύκτωρ ἐπιφανέντα Ἄμμωνα προαγορεύειν, ὡς ἄμεινον ἐκείνῳ τε ἔσοιτο καὶ τῇ Λακεδαίμονι, πολέμου πρὸς Ἀφυταίους παυσαμένοις. καὶ οὕτω τὴν πολιορκίαν διέλυσεν ὁ Λύσανδρος. καὶ Λακεδαιμονίοις τὸν θεὸν σέβειν προήγαγεν ἐς πλέον· Ἀφυταῖοι δὲ τιμῶσιν Ἄμμωνα, οὐδὲν ἧσσον, ἢ οἱ Ἀμμώνιοι Λιβύων. Non agam nunc de Ammonis statua ante Alexandri domum a Megalopolitanis publice exstructam, cum arietinis cornibus posita, de qua Pausanias lib. VIII. cap. 32. pag. 666. Scimus enim in Alexandri gratiam, (qui ex Ammone satum se esse credi volebat, & Macedonibus persuaserat. vide Pausan. lib. IV. cap. 14. pag. 314. quem fastum derisit Lucianus Dialogo XIX. Mortuor.) simulacrum illud fuisse dicatum. Sed Thebis Boeotiis ejusdem Ammonis exstat templum teste Pausania lib. IX. cap. 16. p. 741. quem locum adscribam, quippe e quo apparet, Graecos sua dona misisse etiam ad ista loca, e quibus ejus Dei, cui in sua urbe jam templum dicaverant, cultum petierant. Οὐ πόρρω δέ ἐστι ναὸς Ἄμμωνος. καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δέ ἐστιν ἔργον. ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐπ' Ἀμμωνίους τῷ

τῷ Ἄμμωνι ὕμνους. Imo Athenis cultum fuiſſe docet G. Cuperus II. Obſ. 17. Haec ſubficiant credo ad Ciceronis locum defendendum. Ut itaque ad Jovem Olympium revertar. Hic a nonnullis dicitur a praeceptore Olympo cognomen hoc adeptus eſſe. vide Diod. Siculum lib. III. p. 206. de quo praeceptore egit Ptolemaeus Hephaeſtionis apud Photium pag. 476.

Pag. 347. lin. 16. A. poſt *Eleutheris* adde, quae urbs a Baccho condita eſſe dicitur. vide Diod. Siculum lib. IV. pag. 211.

Lin. 21. poſt *dictus* adde, Eleutherii Bacchum apud ſe natum eſſe etiam jactitant. vide Diod. Sicul. lib. III. p. 199.

Pag 354. lin. 32. A adde: Perſei & Andromedae filium vocat Diod. Siculus lib. IV. pag. 217.

Pag. 355. lin. 18. A. poſt 885. adde: Maternum genus recenſet Diod. Siculus lib. IV. p. 216.

Pag. 356. lin. 2. B. poſt cap. 3. adde: Hinc corrigo in Lactantio Explicit. Fab. XIII. 4. pro *Delphos venit*, *Delon venit*. Conſule de hujus Anii parentibus ac fatis Diod. Siculum lib. v. pag. 331. 332. Idem quoque Anio vocatur. p. 345.

Pag. 359. lin. 7. B. adde: Hic etiam Taraxippus dictus eſt. Pauſan. lib. VI. cap. 20. pag. 505.

Pag. 363. lin. ult. B. adde: Audi & Palaephatum [illegible] lib. cap. 51. de hac hiſtoria ὁ δὲ τρόπος τῆς ἑορτῆς ἅμαξα βοῶν τὸ χρῶμα λευκῶν. ἀπὸ δὲ τῆς ἁμάξης εἶναι δεῖ ἱέρειαν.

Pag. 364. lin. 6. poſt *ait* adde: Aſt idem Plutarchus in Solone pag. 93. 94. ſecum ipſe diſſidens dicit: Πάλιν δὲ τοῦ Σόλωνος εἰπόντος εἰδέναι Κλέοβιν καὶ Βίτωνα φιλαδέλφους καὶ φιλομήτορας διαφερόντως ἄνδρας, οἳ τὴν μητέρα, τῶν βοῶν βραδυνόντων, ὑποδύντες αὐτοὶ τῷ ζυγῷ τῆς ἁμάξης ἐκόμισαν πρὸς τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν, εὐδαιμονιζομένην ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ χαίρουσαν· εἶτα θύσαντες καὶ πιόντες οὐκ ἔτι μεθ᾽ ἡμέραν ἀνέστησαν, ἀλλὰ τεθνηκότες ἀναλγῆ καὶ ἄλυπον ἐπὶ δόξῃ τοσαύτῃ λαβόντες θάνατον ὤφθησαν.

Pag. 365. lin. 19. B. poſt 76. adde: De his latius egit Pauſanias lib. X. cap. 29. pag. 870. 871.

Pag. 369 lin. 19. B. poſt 23. adde: Strabo lib. I. pag. 43 Ἀπίαν δὲ τὴν Ἦλιν [illegible] τῷ ἐγγυτάτω [illegible] (παραδείξαντα) ubi vide Caſaub.

Pag. 370. lin. 23. B. adde: Diod. Siculus lib. IV. p. 230. προσαγορευόμενος αὐτὸν Ἔρυξ εἰς πάλην υἱὸς μὲν ὢν Ἀφροδίτης καὶ Βούτα, τοῦ τότε βασιλεύοντος τῶν τόπων (Hiſtoriam refert etiam Pauſanias lib. IV. cap. 36. p. 372.) Idem Diod. Siculus pag. 282. Ἔρυκα φασὶν υἱὸν μὲν γενέσθαι Ἀφροδίτης καὶ Βούτα βασιλέως τινὸς ἐγχωρίου.

Lin. 31. adde: De templo Veneris Erycinae latiſſime agit Diod. Siculus lib. IV. p. 282. 283.

Pag. 371. lin. 17. A. adde: Conſule Pauſan. lib. VIII. cap. 12. in fine pag. 625.

Pag. 372. lin. 43. B. poſt *Britomarti* adde: Diod. Siculus lib. v. pag. 342. 343. & poſt eum.

Pag. 373. lin. 44. a. adde: *Facelitis* legit etiam Kuhnius ad Pauſan. lib. III. cap. 16 pag. 250. Καλοῦσι δὲ οὐκ ΟΡΘΙΑΝ μόνον, ἀλλὰ καὶ ΛΥΓΟΔΕΣΜΑΝ τὴν αὐτὴν, ὅτι ἐν θάμνῳ λύγων εὑρέθη, περιειληθεῖσα δὲ ἡ λύγος ἐποίησε τὸ ἄγαλμα ὀρθόν. Derivatur a φάκελος, de qua voce Doctiſſ. Valckenaer lib. III. Animadv. in Ammonium cap. 16. De Diana Orthia Potter. ad Lycophron. vs. 1331.

Pag. 374. lin. 8. adde: ante alios Pauſanias lib. III. cap. 16. pag. 249. 250. lib. VIII. cap. 23. pag. 642.

Lin. 23. Hoc inſtitutum fuit Lycurgi teſte Pauſania l. l.

Lin. 34. adde: Praeterea Pauſanias lib. III. cap. 16. pag. 249 250. de Dianae Tauricae ſimulacro ab Oreſte Ariciam delato nullam mentionem facit, licet plures alios enumeret populos, qui hoc ſimulacrum ſibi vindicarunt. De Diana Aricina haud diſſimili ritu culta agit, ſed huic Dianae templum ab Hippolyto poſitum eſſe ipſos Aricinos jactare addit.

Pag. 375. lin. penult. A. Diodori locus eſt lib. IV. p. 276.

Lin. antepenult. B. poſt 19. adde, Daviſ. ad Ciceronem I. Tuſc. Quaeſt. 38.

Pag. 376. lin. 34. A. poſt 1232. adde: Item Diod. Siculus lib. IV. p. 276.

Lin. 5. B. adde Pauſan. lib. v. cap. 24. p. 440.

Pag. 377. lin. 22. A. poſt 342. adde: De fabula Narciſſi conſule omnino Pauſaniam lib. IX. cap. 31. p. 772, 773.

Lin. antepenult. lege Ovid. IV. Met.

Pag. 379. lin. 28. B. Herculem jam pancratio viciſſe ferunt. vid. Pauſan. lib. v. cap. 8. pag. 393.

Pag. 380. lin. 23. A. adde Pauſan. lib. v. cap. 8. pag. 393. de ludis Olympicis, eorumque victoribus agens narrat, ὁπόσους δὲ ἐστεφάνωσεν (Ἡρακλῆς) νικῶντας, ἔστιν Ἰόλαος τοῖς Ἡρακλέους διαδραμὼν ἵπποις —— αὐτὸς οὖν ἅρματι, καὶ Ἰάσιος ἀνὴρ Ἀρκὰς κέλητι ἐνίκησεν ἵππου δρόμῳ. Τυνδάρεω δὲ οἱ παῖδες, ὁ μὲν δρόμῳ, Πολυδεύκης δὲ πυκτεύων. λέγεται δὲ καὶ ἐς αὐτὸν Ἡρακλέα, ὡς πάλης τε ἀνέλοιτο, καὶ παγκρατίου νίκας.

Pag. 383. lin. 22. B. Vide Celeb. P. Burm. Var. Lect. in Serv. ad v. AEn. 602.

Lin. 33. Cum Plinio facit Diod. Siculus lib. v. pag. 332.

Pag. 385. lin. penult. B. poſt p. 119. adde: de quo titulo conſulendi Diod. Siculus lib. v. pag.

pag. 337. & Paufanias lib. VII. cap. 21. pag. 577.

Pag. 386. lin. 19. B. poft *cap.* 5. adde: Ignis ufum, & ferri, aerifque naturam hi inveniffe dicuntur ad montem Berecynthum. vid. Diod. Siculus lib. v. p. 333.

Lin. 24. ante σιδήρῳ pone: De Theodoro ac Rhoeco confule eumdem Paufaniam lib. IX. cap. 41. pag. 796.

Pag. 387. lin. 38. A. poft. 104. adde Diod. Siculum lib. v. p. 343. 344.

Lin. 41. adde: AEthiopes dicunt, fe primos Diis facra feciffe. Diod. Siculus lib. III. pag. 143. 144. Φασὶ δὲ παρ' αὐτοῖς πρώτοις καταδειχθῆναι θεοὺς τιμᾶν, καὶ θυσίας ἐπιτελεῖν καὶ πομπὰς καὶ πανηγύρεις, καὶ τ' ἄλλα δι' ὧν ἄνθρωποι τὸ θεῖον τιμῶσι, διὸ καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς εὐσέβειαν διαβεβοῆσθαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ δοκεῖν τὰς παρ' Αἰθίοψι θυσίας μάλιστ' εἶναι τῷ δαιμονίῳ κεχαρισμένας. μάρτυρα δὲ τούτων παρέχονται τὸν πρεσβύτατον σχεδὸν καὶ μάλιστα τῶν ποιητῶν θαυμαζόμενον παρ' Ἕλλησι. τοῦτον γὰρ κατὰ τὴν Ἰλιάδα (Α. 423.) παρεισάγειν τόν τε Δία καὶ τοὺς ἄλλους μετ' αὐτοῦ θεοὺς ἀποδημοῦντας εἰς Αἰθιοπίαν, πρός τε τὰς θυσίας τὰς ἀπονεμομένας αὐτοῖς κατ' ἔτος, καὶ εὐωχίαν κοινὴν παρ' αὐτοῖς Αἰθίοψι.

Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

Pag. 388. lin. 22. A. lege. de AEfculapio Diod. Siculus lib. v. pag. 341. deque eodem & ceteris.

Lin. 32. Orpheus in Thracia primus morbos fanaffe dicitur. Vide Paufan. lib. IX. cap. 30. pag. 768.

Pag. 389. lin. 23. A. Imo a Rhodiis in AEgyptum haec ars prima delata dicitur. Vide Diod. Siculum lib. v. pag. 328.

Lin. 17. B. Veftes e lana contexere Arcadas primus docuit Arcas Calliftûs filius ab Adrifta doctus (fed *Adriftae* nomen ibi in mendo cubat) vide Paufan. lib. VIII. cap. 4. pag. 604. qui cap. 1. pag. 599. memorat, Pelafgum primum Arcadas nudos tunicas e corio fuillo fibi conficere docuiffe. Pellibus olim primos homines corpora texiffe certum eft. Vide Diod. Siculum de Hercule lib. I. pag. 21. De Ozolis Paufan. lib. x. cap. 38. pag. 895. & quae notavit Munckerus ad fab. 14.

Pag. 390. lin. 27. A. Σύριγγα πολυκάλαμον ab ipfa Dea Phrygia Cybebe inventam alii tradunt. vide Diod. Siculus lib. III. pag. 191. qui p. 192. de Marfyae tibia. qui μητρῷον αὔλημα inveniffe dicitur a Paufania lib. x. cap. 30. pag. 873.

Pag. 391. lin. 30. A. poft *in fin.* adde: De Tyrrhenis tubae bellicae inventoribus vide Diod. Siculum. Lib. v. pag. 316. qui inter alia addit ἔν τε ταῖς οἰκίαις τὰ παρέσοα πρὸς τὰς τῶν θεραπευόντων ὄχλων ταραχὰς ἐξεῦρον εὐχρηστίαν.

Lin. ult. B. Diod. Siculus lib. v. p. 334. dicit, Curetas inveniffe gladios & armatas faltationes.

Pag. 392. lin. 7. B. poft *traditur* adde: Hanc urbem AEgyptii Ofyrim a matris cognomine *Theben* adpellaffe adfirmant. vide Diod. Siculum lib. I. pag. 14. qui pag. 42. 43. latiffime de portis ceterifque urbis ornamentis agens dicit, Bufirim ejus nominis fecundum condidiffe Διὸς πόλιν μεγάλην five Jovis urbem magnam, a Graecis Theben adpellatam.

Lin. 45. poft 179. Plures feminae etiam Thebae dictae fuere. De Thebe Cilicis filia Corybanti Cybebes & Jafionis filio nupta. Diod. Siculus lib. v. pag. 323.

Pag. 393. lin. 6. A. adde Mauffaci Differtat. Critic. ad Harpocration. pag. 391.

Lin. 2. in textu APOLLO JOVIS FILIUS ARNAS Hic quaedam deeffe opinor. Arne enim Boeotiae civitas ab Arne AEoli filia, five Neptuni nutrice dicta, a qua & Theffaliae urbs Arne nomen mutuata eft. vid. Paufan. lib. IX. cap. 40. pag. 793. & Tzetz. ad Lycophron. vs. 644. poftea *Chaeronea* adpellata à Chaerone Apollinis filio. Paufan. l. l. & Stephanus Byzantinus in h. v. Hic interea notanda eft differentia inter veteres. Schol. enim Thucydidis lib. I, cap. 12. §. 54. dicit Arnen Boeotiae nomen adcepiffe a Theffalis coloniam in Boeotiam deducentibus. Vide quae notavi ad fab. I.

Lin. 20. B. ante *Hujus* pone: Cum Euftathio confer Diod. Siculum lib. v. pag. 322.

Lin. 27. v. Diod. Siculus lib. v. pag. 323. de tempore, quo Cadmus Thebas condidit.

Pag. 396. lin. 4. B. De Corfica Paufan. lib. X. cap. 17. pag. 838. 839. de qua urbe alia teftatur Diod. Siculus lib. v. pag. 295.

Lin. 38. pro *Tenedos* lego etiam *Tenos*. Pro *Gyarus* forte *Cythnus*. Audi Paufan. lib. v. cap. 23. pag. 437. Ἐκ δὲ Αἰγίνης καὶ τῶν Κυκλάδων, οὐ Τήνιοι μόνοι, ἀλλὰ καὶ Νάξιοι καὶ Κύθνιοι. De Cythno vide cl. Arnaldum cap. 30. Obf. ad Herodotum.

Pag. 397. lin. 3. B. poft §. 14. adde: In qua fententia eft Fl. Jofephus lib. I. §. 2. contra Apionem, qui ne Homeri quidem aevo literas exftitiffe ftatuit. Sed ea dudum explofa eft a viris doctis. vide Differtat. de prifcis Graecorum ac Latinorum literis §. 7. quae legitur poft Montefalconii palaeographiam.

Lin. 6. poft ναὸν adde, & lib. X. cap. 31. pag. 874.

Pag. 398. lin. penult. in textu BOVES DOMARE. Hoc alii Curetibus adfcribunt. v. Diod. Siculus lib. v. pag. 334.

Lin. 6. in notis A. adde: Sed vide eamdem Differt. de prifc. Gr. & Lat. lit. §. 46.

Lin.

Lin. 16. post 34. adde: Videatur interea Vir doctus in illa dissertatione §. 45.

Lin. 22. Vide de Mercurio hoc Diod. Siculum lib. I. p. 14. 15.

Lin. 34. post. 445. sed omnino consulendus Diod. Siculus lib. III. pag. 200. 201. & lib. v. pag. 328. 329. & 340. & conferendus Perizonius ad AEliani lib. II. V. H. c. 32. §. 6.

Lin. penult. Vide dissertationem saepius laudatam §. 11. 12. 13. 14. 15. 16.

Lin. 34. B. Vide Eamdem Dissertat. §. 32. 36.

Pag. 408. lin. penult. SPHAERA EST SPECIES QUAEDAM. Atlas Sphaeram invenisse dicitur a Diod. Siculo lib. III pag. 193. 194. & lib. IV. pag. 233. 234. Cujus nomen divina coelestium cognitio ad errorem fabulae traduxit. Id quod testatur praeter Diodorum Siculum l. l. etiam Cicero lib. v. Tuscul. Disput. cap. 3. Turpiter se dedit Isaäcus Newtonus in priscis Sphaerae inventoribus enucleandis, vide Obs. Miscell. Vol. III. Tom. III. pag. 346. & Actis Lipsiens. M. Nov. 1739. pag. 638. Ubi Sphaeram hanc cum pila lusoria confudisse eum videmus, male intellecto Suidae loco adnotantis, ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ἀναγαλλὶς ἡ Κερκυραία γραμματικὴ, Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι. De hac Nausicaa haec refert Tzetzes ad Lycophron. vs. 819. pag. 90. 91. Τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθούσης πλῦναι, καὶ τερφθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν πρὸς ἀλλήλας βοῆς γινομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς καὶ ἱκετεύει αὐτήν. ubi Tzetzes tamen hujus pilae lusoriae inventionem Nausicaae non tribuit, quam adscribit Lydis Herodotus lib. I. cap. 94.

P. 413. lin. 13. in textu LACTEUS. unde circulus lacteus nomen habeat non convenit inter antiquos. Vide Diod. Siculum lib. v. p. 302. & Ciofanum ad Ovidii I. M. 168.

Pag. 422. lin. 10. B. post *pag.* 10. adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 280.

Pag. 426. lin. 21. B. post *docebunt* adde: Diod. Siculus lib. v. p. 327.

Lin. 26. post §. 4. adde: Ubi colatur, docet Schol. Sophoclis in OEd. Tyr. 929.

Pag. 429. lin. 24. A. post *cap.* 13. pone nec non Plutarch. in Solone pag. 91.

Lin. ult. post αὐχμός. adde Serv. ad VII. AEn. 286.

Pag. 430. lin. 31. B. De Etesiis consulendus Diodorus Siculus lib. I. p. 36. & lib. IV. pag. 281.

Pag. 431. lin. 13. B. post 422. adde: Nil nisi *Jovis* legendum. Nam Diod. Siculus lib. v. pag. 323. de Jasione Jovis & Electrae filio (v. p. 322.) haec narrat, τῶν δὲ γάμων τούτων (nempe Cadmi & Harmoniae) πρῶτον δαῖσαι θεὸς, καὶ Δήμητραν μὲν Ἰασίωνος ἐρασθεῖσαν τὸν καρπὸν τοῦ σίτου δωρήσασθαι.

Lin. 37. post cap. XI. adde, & omnino Diod. Siculum lib. v. 323. 343.

Pag. 432. lin. 22. B. adde: In arca Cypseli conspicitur Θησεὺς ἔχων λύραν, καὶ παρ᾽ αὐτὸν Ἀριάδνη κατέχουσά ἐστι στέφανον. Pausan. lib. v. cap. 19. pag. 424. vide Diod. Siculum lib. IV. pag. 264.

Pag. 437. lin. 8. B. adde: Hujus imaginem depinxit Polygnotus vid. Pausan. lib. x. cap. 30. p. 873.

Pag. 439. lin. 8. in textu IN CYLLENE MONTE ARCADIAE. Vide Pausan. lib. VIII. cap. 17. pag. 634. cap. 23. pag. 644. Lyram dedit Mercurius in nuptiis Cadmi & Harmoniae, quae lyra Lyrnessum translata, postea ab ejus expugnatore Achille ablata est. Diod. Siculus lib. v. pag. 323.

Lin. 4. B. in notis adde: Post ἑρμηκῶς adde, vide Pausan. lib. II. cap. 19. pag. 153. cui adde Diodorum Siculum lib. v. pag. 342. de Mercurio εἰσηγητὴν δ᾽ αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσθαι, καὶ τὴν Ἀπόλλωνος ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ἐπινοῆσαι. qua primus dextra usus dicitur Apollo. Diod. Sic. III. p. 192.

Lin. 8. adde: Tres vero tonos in lyra invenisse dicitur Mercurius acutum, gravem & medium a tribus anni tempestatibus. v. Diod. Siculum lib. I. pag. 15.

Pag. 444. lin. 18. B. post. 20. adde Munck. ad Fulgent. I. 26.

Pag. 445. post *refert* adde: Confer Schol. Pind. O. Pyth. XII. 25.

Pag. 452. lin. 9. A. post *consulendus* adde: De Triopae parentibus lis est inter antiquos. vide Diod. Siculum lib. v. pag. 331. qui pag. 329. Phorbantem non Triopae, sed Lapithae filium vocat, rem paullo aliter narrans.

Pag. 468. lin. 12. A. adde: Cur vero Ammon arietinis cornibus pingatur, docet Diod. Siculus lib. III. pag. 206.

Pag. 469. lin. 25. B. post *cap.* 12. Adde: Quae Thyone ab aliis Bacchi mater vocatur. vide Diod. Siculum lib. III. pag. 196. & Lactantium ad Statii v. Theb. 264. caussam hujus adpellationis docentes: sed Diod. Siculus lib. IV. pag. 232. hoc nomen matri Bacchum inposuisse, postquam Acheronte redemtam inmortalitate donaverat.

Pag. 472. lin. 20. B. post *salutaria.* adde: Consule omnino Diod. Siculum lib. IV. pag. 247.

Pag. 480. lin. 30. A. post *Panico* adde Pausan. lib. x. cap. 23. pag. 855.

Pag. 488. lin. 14. B. Quid in columna ab Iside notata sit, vid. Diod. Siculum lib. I. pag. 24.

Lin. 27. Consule ante alios Diod. Siculum lib. I. pag. 11. ubi τῶν δὲ παρ᾽ Ἕλλησι παλαιῶν μυθολό-

θολόγων τινὲς τὸν Ὄσιριν Διόνυσον ἐπονομάζουσι, καὶ ΣΕΙΡΙΟΝ παρωνύμως, ὧν Εὔμολπος μὲν ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσι φησὶν·

Ἀστροφαῆ Διόνυσον ἐν ἀκτίνεσσι πυρωπόν.

Pag. 489. lin. 8. B. adde: Sed duas hujus adpellationis cauſſas profert Diod. Siculus lib. IV. pag. 245.

Pag. 490. lin. 30. A. Vid. Diod. Siculus lib. IV. pag. 245.

Pag. 491. lin. ult. A. Nec mirum, ſi hi confunduntur, quia uterque Herculis ſagitta caſu quodam in pedem prolapſa periit. v. Diod. Siculus lib. IV. pag. 221

Pag. 539. lin. 8. A. poſt MUNCK. adde Pauſan lib. V. cap. 5. pag. 387. Ἑλλήνων δὲ οἱ μὲν Χείρωνα, οἱ δὲ ἄλλον Κένταυρον Πολήνορα τοξευθέντα ὑπὸ Ἡρακλέους καὶ φυγόντα τετρωμένον φασὶν ἐν τῷ ὕδατι ἀπολοῦσαι τοῦτο τὸ ἕλκος· καὶ ἀπὸ τῆς Ὕδρας τοῦ ἰοῦ γενέσθαι δυσχερῆ τῷ Ἀνίγρῳ τὴν ὀσμήν.

Pag. 600. lin. 5 A. lege *navi jactatae tempeſtatibus* pro *navi jactam e tempeſtatibus.*

Pag. 627. lin. 12 B. adde: Ante Saturnum ac Rheam Vulcanus imperaſſe dicitur ab AEgyptiis. Vide Diod. Siculum lib. I. pag. 13.

Pag. 629. lin. 5. B. Quid AEgyptii dicant de Jove docet Diod. Siculus lib. I. pag. 11.

Pag. 631. lin. 2. A. adde: Qui Neptunus a nando primis paullum inmutatis literis dicitur juxta Ciceron. II. N. D. 26. & ibi Daviſ.

Lin. 16. B. Quia vero divitiarum deus eſt, hinc ejus imago exprimitur, quaſi a fortuna, utpote matre vel nutrice manu geſtetur infans. Vid. Pauſan. lib. IX. cap. 16. pag. 741. Χρυσηνιος ᾅδης vocatur a Pindaro jam fatis functo. vide cap. 23. pag. 755. ſed ibi aliam epitheti reddit rationem. Hunc tamen etiam Ἀθηνᾶ Ἐργάνη παρεστηκότα fecerunt. Vide cap. 26. pag. 761.

Pag. 633. lin. 25. A. poſt Θεογονίᾳ adde: Derivatur ab ἐριννύειν, quod Arcadibus eſt θυμῷ χρῆσθαι, ut notat Pauſanias lib. VIII. cap. 25. pag. 649.

Pag. 635. lin. 11. A. poſt *Deorum* pone cap. 20.

Lin. 25. Per Cererem Terram intelligi docet Diod. Siculus lib. III. pag. 196.

Pag. 640. lin. 10. B. adde: De cauſſa, cur laurus Apollini ſit ſacra, conſule etiam Diod. Siculum lib. I. pag. 15.

Pag. 642. lin. 10. A. poſt pag. 203. Adde: Vide & Pauſan. lib. IX. cap. 35. pag. 780.

Pag. 643. lin. 6. B. adde: Quibus omnino addas Diod. Siculum lib. IV. pag. 215. 216.

Pag. 656. lin. 26 B. adde: Sed de Gorgonibus ac Perſeo Diod. Siculus lib. III. pag. 185. 188.

Pag. 661. lin. 1. B. lege ἰξύν.

Pag. 666. lin. 13. B. Quid referant AEgyptii de Minerva e Jovis capite nata, & Tritogenia cur dicatur, audiamus e Diod. Siculo lib. I. pag. 12. Τὸν δ' ἀέρα προσαγορεῦσαι φασὶν Ἀθηνᾶν, μεθερμηνευομένης τῆς λέξεως, καὶ Διὸς θυγατέρα νομίσαι ταύτην, καὶ παρθένον ὑποστήσασθαι. διά τε τὸ ἄφθαρτον εἶναι φύσει τὸν ἀέρα, καὶ τὸν ἀκρότατον ἐπέχειν τόπον τοῦ σύμπαντος κόσμου. διόπερ ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Διὸς μυθολογηθῆναι συνέβη ταύτην γενέσθαι. ὀνομάσθαι δὲ αὐτὴν Τριτογένειαν ἀπὸ τοῦ τρὶς μεταβάλλειν αὐτῆς τὴν φύσιν κατ' ἐνιαυτὸν, ἔαρος, καὶ θέρους, καὶ χειμῶνος.

Pag. 669. lin. 2. B. poſt MUNCK. adde: De voce ἀφρὸς vide Athenaeum lib. VII. cap. 21. pag. 325.

Pag. 670. lin. 15. A. De hac Terentii ſententia Daviſ. ad Ciceron. II N. D. 23.

Pag. 671. lin. 2. B. Apud antiquiſſimos Graecos Gratiae cum veſtitu depictae ſunt. Vide Pauſan. lib. IX. cap. 35. pag. 781. 782.

Pag. 673. lin. 7. A. lege *facere juſſo narr.*

Lin. 14. A. Locus Diodori Siculi eſt lib. IV. pag. 236. qui *Cleolaum* eodem tempore e ſerva ab Hercule eſſe ſuſceptum addit.

Lin. 23. Confer, quae dixi in Addendis ad Hygini fab. 30. quibus adde Diod. Siculum lib. I. pag. 21. Τὸν δὲ ἐξ Ἀλκμήνης γενόμενον ὕστερον πλείοσιν ἔτεσιν ἢ μυρίοις Ἀλκαῖον ἐκ γενετῆς καλούμενον, ὕστερον Ἡρακλέα μετονομασθῆναι, οὐχ' ὅτι δι' Ἥραν ἔσχε κλέος, ὥς φησιν ὁ Μάτρις, ἀλλ' ὅτι τὴν αὐτὴν ἐζηλωκὼς προαίρεσιν ἐκληρονόμησε, συμφωνεῖν δὲ τοῖς ὑπ' αὐτῶν λεγομένοις, καὶ τὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐκ πολλῶν χρόνων παραδεδομένην φήμην, ὅτι καθαρὰν τὴν γῆν τῶν θηρίων ἐποίησεν Ἡρακλῆς.

Pag. 676. lin. 6. B. adde: Sic Cenchreus Salaminis rex anguem ſtupendae magnitudinis in incolas horrendum in modum ſaevientem occidit. vid. Diod. Siculum lib. IV. pag. 274. Quid tamen de belluis ab Hercule occiſis ſentiat idem Diod. Siculus vide lib. I. pag. 21.

Pag. 681. lin. 41. B. Alio modo fabulam explicat Diod. Siculus lib. V. pag. 335.

Pag. 685. lin. 17. B. Adde omnino Pauſan. lib. IX. cap. 22. pag. 754.

Pag. 687. lin. 14. A. poſt *probemus.* adde: Pauſanias lib. IX. cap. 22. pag. 753. dicit urbem nomen ſuum adeptam eſſe ab Anthedone nympha, vel ab Anthane Neptuni & Alcyones Atlantis filiae filia.

Pag. 692. lin. 1. B. Diod. Siculus lib. III. pag. 196. Semelen hanc deam dictam docet ἀπὸ τοῦ σεμνὴν εἶναι τὴν θεοῦ ταύτης τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ τιμήν.

Pag. 693. lin. 7. A. poſt 1153. adde: De hoc Baccho conſule Diod. Siculum lib. III. p. 197. de tribus Bacchis agentem.

Pag. 694. lin. 20. A. post Λύσιοι adde (qua de caussa Λύσιος Bacchus a Thebanis colatur, docebit Pausanias lib. IX. cap. 16. pag. 742.)

Lin. ult. B. De nomine ipso Baccho, ejusque epithetis Lenaeo, Bromio, Diod. Sicul. lib. III. pag. 197. & lib. IV. pag. 213.

Lin. 22. A. adde: De Atticis metallis haec refert Diod. Siculus lib. V. pag. 313. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οἱ μεταλλεύοντες, καὶ πρὸς ταῖς ἐργασίαις μεγάλας προέμενοι δαπάνας, ἃ μὲν ἤλπισαν ἐνίοτε λαβεῖν, οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον, ἀπέβαλον, ὥστε δοκεῖν αὐτοὺς, ὥσπερ αἰνίγματος τρόπον τυχεῖν.

Pag. 741. lin. 28. B. Consule omnino Davis. ad Ciceron. lib. I. Tuscul. Quaest. cap. 10.

Pag. 745. lin. 4. A. post δογμάτων. intersere (Non tamen Numa fuit auditor Pythagorae, qui demum floruit in Italia, Republica Romana regio dominatu a L. Bruto liberata. sed plures tam historici, quam poëtae hunc errorem errarunt, licet a Cicerone diu detectum. Vide Ciceron. lib. IV. Tusc. Disp. cap. 1. pag. 264. 265. & ibi Davis. qui ad lib. I. cap. 26. pag. 65. 66. multa adduxit loca ad hunc Fulgentii inlustrandum.)

Pag. 838 post *dabit* adde: Diod. Siculus lib. V. p. 326. 327.

Pag. 875. lin. 15. A. adde: Rhoeûs Staphyli & Chrysothemidis filiae & Apollinis filium facit Diod. Siculus lib. V. pag. 331. 332. qui mihi persuadet hic pro *Delphos* legendum esse *Delon*.

Pag. 896. lin. 4. B. post p. 266. adde de Saturno ac Hercule, quorum statuae capita habent velata, Serv. ad III. AEn. 407.

Pag. 898. lin. 19. A. ante *Pergit* intersere. Semiramis vero in templo Beli posuerat Jovis simulacrum χρυσοῦν, σφυρήλατον, ὃ ἑστηκὸς ἦν, καὶ διαβεβηκός. vide Diod. Siculum lib. II. p. 98.

Pag. 900. lin. 30. A. post Λύκον adde: Anubis & Macedo cum Osiride militatum abierunt, quorum alter pelle canina, alter lupi corio tectus erat, unde lupi & canes ab Aegyptiis magno honore fuerunt culti. v. Diod. Siculus lib. I. pag. 15. 16.

Pag. 909. lin ult. A. post *armenta* adde: Quocum confer Diod. Siculum lib. IV. pag. 224. 226.

Pag. 913. lin. 1. B. adde Diod. Siculum lib. III. pag. 203. 204. ubi Amazonibus, quae cum Baccho, Saturno ac Titanibus bellum intulerunt, adfuisse Minervam videmus.

Pag. 914. lin. 18. adde: Historiam de AEgide omnino vide apud Diod. Siculum lib. III. pag. 203.

Lin. 25. B. adde: Diod. Siculus lib. I. pag. 12. AEgyptios statuere ait, λέγεσθαι δ' αὐτὴν καὶ γλαυκῶπιν, οὐχ, ὥσπερ ἔνιοι τῶν Ἑλλήνων ὑπέλαβον, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν γλαυκοὺς (τοῦτο μὲν γὰρ εὔηθες ὑπάρχειν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν ἀέρα τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἔγγλαυκον.

Pag. 919. lin. 11. A. adde, Semiramis in Beli templo posuit Junoni simulacrum, ὃ ἑστηκὸς ἦν ὀλκῆς ... τῇ ... κατεῖχε τῆς κεφαλῆς ὄφιν, τῇ δ' ἀριστερᾷ σκῆπτρον λιθοκόλλητον.

Pag. 920. lin. 9. B. De Aty puero, & de leonibus ac pardalibus Cybeles imagini a Phrygibus adpictis Diod. Siculus lib. III. p. 193.

Pag. 927. lin. 30. A. adde: De cornibus Baccho Jovis & Proserpinae filio adpictis Diod. Siculus lib. III. pag. 197. Παρεισηγμένον δ' αὐτὸν πρῶτον κέρατα τοὺς καταπιεζόντας τοὺς ταύρους ... ἅμα μὲν δηλοῦντας ἑτέρου Διονύσου φύσιν, ἅμα δ' ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ἄροτρον εὑρέσεως ἐμφαίνοντας τὸ μέγεθος τῆς ἐπινοηθείσης τοῖς γεωργοῖς εὐχρηστίας. De Ammone pag. 206. παραδέδοται δ' ὁ Ἄμμωνα ἔχειν κριοῦ κεφαλὴν τετυπωμένην, παράσημον ἐσχηκότος αὐτοῦ τὸ κράνος κατὰ τὰς στρατείας. εἰσὶ δ' οἵ μυθολογοῦντες αὐτὸν πρὸς ἀλήθειαν γεννᾶσθαι φυσικῶς καθ' ἑκάτερον μέρος τῶν κροτάφων κεράτια. Διὸ τὸν τοῦ Διονύσου, υἱὸν αὐτῷ γεγονότα τὴν ὁμοίαν ἔχειν πρόσοψιν, καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις τῶν ἀνθρώπων παραδεδόσθαι τὸν θεὸν τοῦτον γεγονέναι κερατίαν. Diod. Siculus lib. I. pag. 11. Κέρατα δ' αὐτῇ ἐπέθεσαν, ἀπό τε τῆς ὄψεως, ἣν ἔχουσα φαίνεται, καθ' ὃν ἂν χρόνον ὑπάρχῃ μηνοειδὴς, καὶ ἀπὸ τῆς καθιερωμένης αὐτῇ βοὸς παρ' Αἰγυπτίοις.

Lin. ult. post *dicunt* adde: Vide Diod. Siculum lib. I. pag. 15.

Pag. 937. lin. 15. A. lege: Consule Diod. Siculum lib. III. pag. 193. 194. & lib. IV. &c.

INDEX RERUM

ET

VERBORUM.

A.

INDEX RERUM

An-

Cre-

E.

F.

G.

I.

Iph

Ler-

Me-

Mu

I N D E X   R E R U M

Odo-

INDEX RERUM

Phrix.

Q.

R.

S.

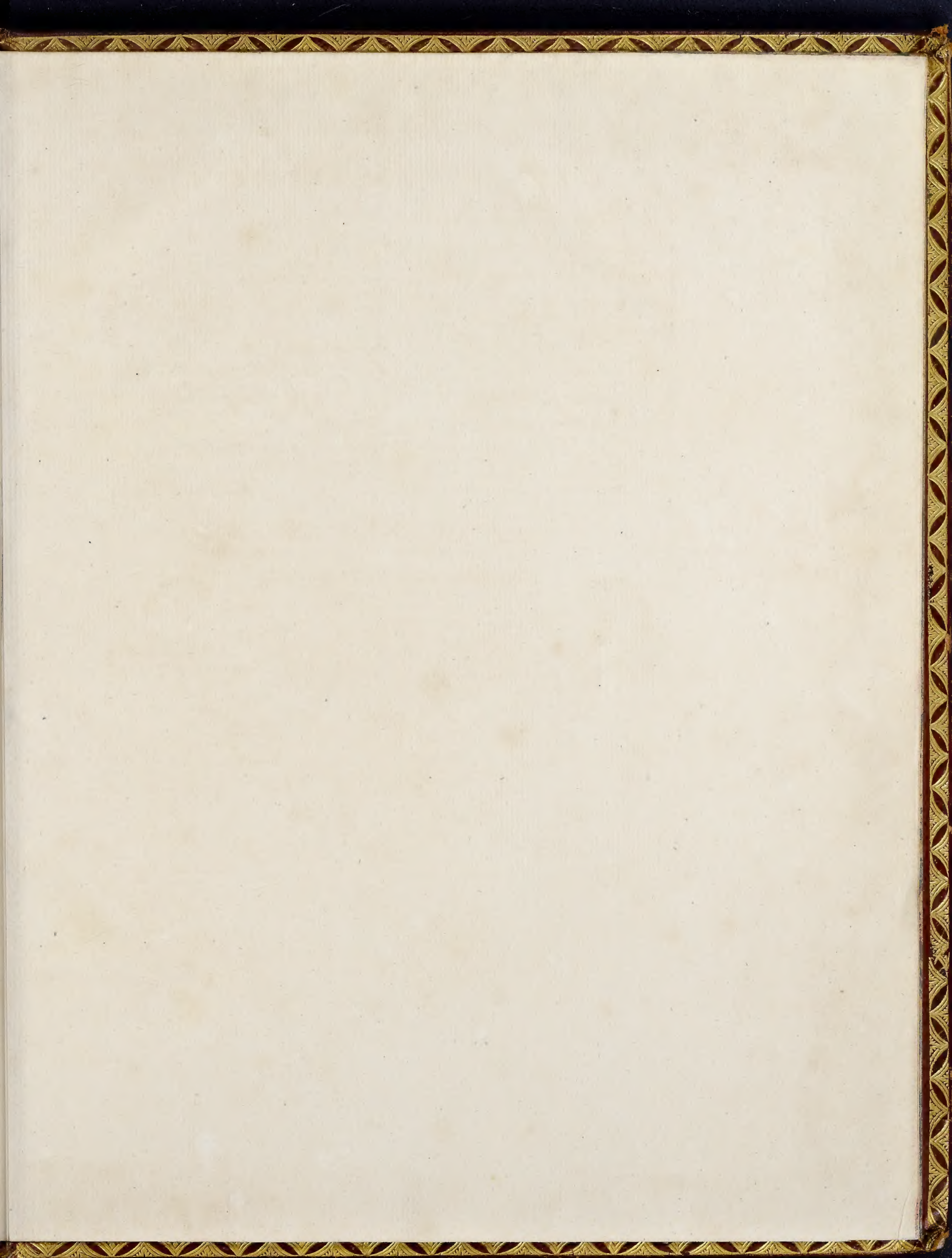
Ta-

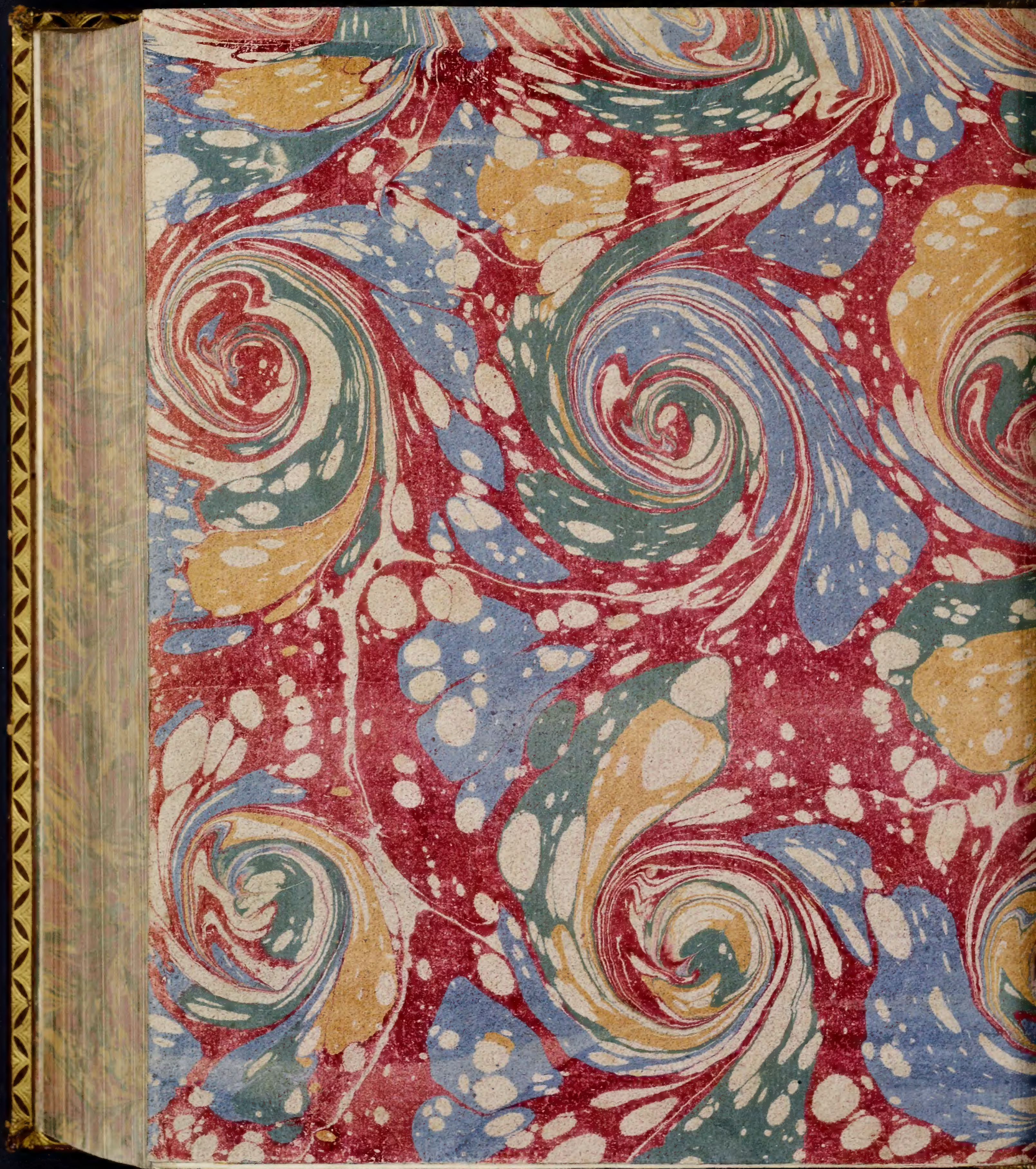
INDEX RERUM

Tra-

F I N I S.

694 **AUCTORES MYTHOGRAPHI LATINI.** C. J. Hyginus, F. P. Fulgentius, Lactantius Placidus, Albricus philosophus. Cum integris commentariis Jac. Micylli, Jo. Schefferi, et Th. Munckeri. Quibus acc. Th. Wopkensii emendationes ac conjecturae. Curante Aug. van Staveren. Lugd. Batav., Luchtmans, Wetstenium et Smith, 1742. 4°, bella legat. in piena perg. alle armi, stemma ai piatti, dorso a nervi con fregi oro, 34 ccnn. più 962 pp. più 12 ccnn. Antip. allegorica figur. dis. e inc. da F. Bleiswyck, front. rosso e nero. Brunet I-549 «Recueil estimé». Bell'esempl. L. 25.000

